

Giới thiệu Đạo Chu

Thể loại: tiên hiệp, ngôn tình huyền huyền, xuyên không, trọng sinh

Tác giả sáng tác câu chuyện này theo thể loại đồng nhân trọng sinh xuyên không nhân vật lần lượt qua các truyện. Ở mỗi thế giới thì nhân vật phải bắt đầu lại từ đầu và phải tuân thủ theo quy tắc thế giới ấy. Nhân vật chính đi theo con đường đáp ứng mong ước của thiên đạo. Hoàn thành giao dịch cùng thiên đạo đạt được một phần căn nguyên.

(Không hệ thống lưu, xuyên qua nhiều thế giới, có bản tay vàng nhưng không phải rất mạnh. Nhân vật chính mất gần hết ký ức nên không biết trước. Coi như đọc hoàn toàn mới đi. Mỗi thế giới đều đi đến hết truyện. Truyện có thêm tí sắc cho nó nóng nhé anh em.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1-1: Khởi nguyên

Trên thế giới này tồn tại rất nhiều những điều kỳ bí mà con người vẫn không có cách nào hiểu được. Một trong những sự kiện đó là có hay không sự tồn tại một chiều không gian khác hay một vũ trụ khác. Trong Phật Đạo từng có câu nhất hoa nhất thế giới nhưng không biết sự thật đó có tồn tại hay không? Ai cũng không rõ! Có lẽ có, có lẽ không? Không ai trả lời được!

Mỗi thế giới đều có ý thức của mình, nó có rất nhiều tên gọi Gaia, Thiên Đạo.... Chúng được gọi là ý thức vi diện. Vũ trụ là một tập hợp nhiều ý thức thể, chúng là những thiên đạo tập hợp với nhau và tạo ra một ý chí thức lớn lao hơn cả và được gọi là Đại Đạo. Tuy nhiên Đại Đạo vẫn chưa hẳn là lớn nhất. Sự tồn tại không chỉ là một vũ trụ mà bao gồm nhiều vũ trụ song song tồn tại. Sự tập hợp của nhiều vũ trụ song song mới chân chính là sự tồn tại của Đạo.

Ai biết được mỗi giây có hàng nghìn hay hàng tỉ vũ trụ được sinh ra đồng thời có hàng nghìn hàng tỉ vũ trụ chết đi. Sự chết đi và sự ra đời của một vũ trụ đều thúc đẩy đạo phát triển và làm cho nó hoàn thiện hơn. Mỗi vũ trụ đều có pháp tắc cùng với quy luật riêng, có những vũ trụ có pháp tắc giống nhau hoặc gần giống nhau nhưng có những vũ trụ lại khác biệt nhau một cách hoàn toàn. Không thế giới nào giống với thế giới nào cả.

Không gian song song tưởng tượng tưởng chừng như sự tồn tại riêng rẽ không liên quan gì đến nhau nhưng thực chất cũng không hoàn toàn như vậy. Chúng có sự ảnh hưởng đến nhau. Một thế giới khi hình thành và phát triển, nó đem sự ảnh hưởng của mình đến các thế giới khác. Khi các sinh vật ở thế giới khác bắt được nguồn tin tức không đầy đủ này, chúng sẽ bị ảnh hưởng đến sự suy nghĩ của họ. Một giống loài như con người, họ có thể viết lên những câu truyện mới lạ hoàn toàn có nội suy nghĩ khác cũng bị ảnh hưởng một phần từ chúng một cách không hay. Những thông tin không chọn vẹn từ chiều vũ trụ khác đã ảnh hưởng họ khiến họ viết ra những tác phẩm gần giống như những gì đang diễn ra ở thế giới đó. Ngược lại, những suy nghĩ của các sinh vật sống cũng tác động ngược lại tới Đạo khiến nó diễn sinh ra nhiều thứ mới hơn. Đây là cách để Đạo tự hoàn thiện chính bản thân mình.

Những vũ trụ có những quy tắc khác nhau sinh ra những sinh vật khác nhau. Có những sinh vật sống ra đời với trí tuệ cực cao và dần dần phát triển lớn mạnh, có những sinh vật sống tu luyện tới đỉnh tiêm có khả năng sánh gần với đại đạo, hoặc có những sinh vật mãi mãi chỉ là hoang dã thủ tính, sự hỗn loạn và trí tuệ thấp kém. Dù cho sinh vật lớn mạnh hay yếu đối nhưng những sinh vật này biết rõ một điều dù mình mạnh đến đâu cũng khó lòng mà thoát khỏi nhà tù của đạo tạo ra. Họ giống như một phần mềm hoặc virus cực mạnh trong máy tính nhưng đến cuối cùng họ khó lòng mà nhảy ra khỏi máy tính.

Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn mươi chín... Mọi thứ không có tuyệt đối. Khi mà các sinh vật đến đỉnh cao của vũ trụ, họ nhận ra được sự tồn tại của nhau. Họ muốn nhảy ra khỏi cái nhà tù chật hẹp này, họ muốn đến các thế giới khác nhìn xem... Vì họ biến mình chỉ là sinh vật trong một cái hộp nhỏ được bao bọc bởi một cái hộp lớn hơn mà cái hộp nhỏ lại có vô vàn cái.

Trên một mảnh tinh cầu, nơi mà có nhiều quốc gia tồn tại, tuy nhiên tinh cầu này khá hoà bình. Nơi này họ phát triển một thứ gọi là khoa học kỹ thuật. Người có thể bay lên trời bằng một loại động cơ máy móc gọi là máy bay, khinh khí cầu... Hay đi từ nơi này đến nơi khác nhanh hơn bằng các phương tiện đi lại..

Nơi này được gọi là địa cầu và được loài người thống trị nơi này. Ở nơi đây được chia làm nhiều khu vực với nhiều quốc gia với những quốc gia lớn nhỏ khác nhau. Lúc này, trên một mảnh đất trống trải, một người thanh niên bị trói chặt trên cột, toàn thân hằn trằn trường với đầy thương tích trên người. Ở trên người hằn những vết thương đã bắt đầu thối rữa và phát ra mùi thối dưới cái nắng buổi trưa hè.

Miệng hần phát ra tiếng thều rất nhỏ khó nghe: “Đ*t mẹ bọn tầu khựa!”. Hần thực sự không hiểu tại sao mình lại bị biến thành như vậy. Hần chỉ là một người dân bình thường Việt Nam đi du lịch đến đất nước lớn này mà thôi. Hần hoàn toàn không hiểu vì sao mình bị tố cáo trở thành kẻ địch phản động chống lại đất nước này. Việc hần làm chỉ là cố gắng là hết cứu một cô gái sắp bị hiếp dâm mà thôi. Đến cuối cùng kẻ hiếp dâm không bị bắt, hần lại bị bắt vì tội vu cáo bị điều tra rồi gán cho tội danh chống phá chính quyền và đảng của đất nước này.

Nơi này còn có cái gọi là công lý hay sao? Trên mạng đầy dẫy những lời chửi bới hần! Chửi bới Việt Nam nhưng hần có làm cái m* gì đâu. Cứu một cô gái cũng là sai sao? Hần không hiểu cái đất nước thối nát này còn có chút tính người và công lý nữa hay không? Không một lời nói thay hần dù ngay cả cô gái mà hần đã cố gắng cứu.

“Thất bại sao?”

“Không biết!”

Bất chợt trên bầu trời xuất hiện một điểm sáng nhỏ. Điểm sáng từ trên trời giáng xuống chui vào cơ thể người thanh niên. Mi mắt hắn không nâng nổi lên đột nhiên mờ to giống như một thứ gì đó phát sáng và âm u đến đáng sợ. Thân thể người thanh niên bắt đầu vận vẹo và cơ thể hắn biến to biến nhỏ giống như không theo quy luật vật lý.

Àm!

Một vụ nổ khủng bố lấy người thanh niên làm trung tâm bắt đầu lan tràn khắp nơi. Nó mạnh hơn một vụ nổ bom nhiệt hạch không biết bao nhiêu lần. Ánh sáng nuốt chửng cả đất nước lớn này kèm theo hàng tỷ dân số chôn vùi dưới vụ nổ. Nó quét qua trực tiếp bao trùm đến một phần quốc gia khác. Lực địa rung động tạo ra những con sóng thần cùng những ngọn núi lửa bị tác động bắt đầu phun trào.

Người thanh niên cảm giác được vô cùng mê mẩn. Hắn không biết chuyện gì xảy ra với mình. Cảm giác được cả người căng nứt sau đó bản thân rơi vào trạng thái hôn mê. Bốn phía xung quanh đều là tối đen. Cảm giác này cực kỳ không tốt, hắn cảm nhận được bản thân như bị xé kéo giống như người vận tay, vận chân hoặc dùng bàn tay mạnh mẽ bóp kéo đến rách da rách thịt. Vô cùng đau đớn.

Cảm giác mê mẩn đau đớn sau đó biến mất và biến thành sự tĩnh lặng lạnh lẽo không có bất cứ cảm giác gì. Rồi một cảm giác đau đớn choáng váng như có người bỏ vào não hắn khiến cho hắn từ từ tỉnh lại. Đau đớn nhẹ nhàng chóng dần dần trở nên lớn hơn. Con đau buốt và ran rít khắp toàn thân làm cho thanh niên giật mình tỉnh lại. Hắn cố gắng dấy dựa và trong lòng gào thét: “Không, không... mình chưa muốn chết! Mình... mình muốn sống... có ai ở đó không?”

Dường như thần linh nghe được sự cầu nguyện của hắn, ánh sáng mờ mờ xuất hiện trước mặt hắn. Giờ này, đôi mắt hắn mờ mờ ra. Ánh sáng từ từ chiếu vào đôi mắt hắn. Dưới ánh mắt hư không cùng thân thể hư ảo của hắn, thân hình hắn giống như một viên sao băng loé sáng trong không gian. Nó vọt thẳng về phía một tinh cầu có màu xanh biếc xinh đẹp.

Người thanh niên không biết khi hắn rời đi nơi này, vị trí quốc gia hắn đang đứng đã bị hủy diệt hoàn toàn. Không còn một người nào đứng trên quốc gia đó có thể sống sót trước uy lực của nó. Loại năng lượng đó đã biến đổi hoàn toàn trái đất khiến cho cả cái địa cầu bị chấn động. Dưới tác động của loại năng lượng này, nhiều con người và thú vật đã bị biến thành quái vật nhưng nhiều người lại tiến hoá, thú vật sinh ra linh trí và bắt đầu biết sử dụng sức mạnh của mình. Cả trái đất bị loạn trở thành một nồi cháo.

Càng gần khu vực trung quốc, biến đổi càng nhanh và càng trầm trọng. Không biết có phải tương tác nào đó mà những người da vàng đặc biệt là người Việt Nam có tỉ lệ thành công tiến hoá cao hơn hẳn khiến cho họ đạt được sức mạnh nhiều hơn một phần.

Sau khi Trung Quốc diệt vong dẫn đến cả địa cầu biến đổi, Hoa Kỳ, Nga cùng các nước liên minh châu Âu đã có cuộc gặp mặt thành lập thống nhất đưa ra liên minh quốc tế. Các quốc gia đã thành lập thống nhất sau khi Trung Quốc bị diệt vong nhằm mục đích chống lại sự biến đổi của địa cầu tìm con đường tiến tới cho nhân loại.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 1-2: Thức tỉnh tại thế giới mới (Naruto)

Ánh mặt trời chiếu xuống những cánh hoa anh đào bay trong gió. Cánh hoa đào nhẹ nhàng đậu lên mái ngói một căn nhà trong một ngôi làng. Cả ngôi làng rộng lớn này được bao bọc trung quanh bởi những bức tường không lồ cao đến mấy mét. Thông ra phía ngoài làng là một cái cổng bằng gỗ cực lớn. Phía trên cánh cổng có khắc hai chữ, một bên chữ A và một bên chữ N tạo ra chữ AN khá là to. Một chiếc chòi nhỏ được lập ở một bên cánh cửa. Ở giữa có một đôi tuần tra liên tục ghi chép đăng ký lại những người ra vào. Vì thời điểm này là thời điểm vô cùng hệ trọng nên an ninh bị thất khá chặt.

Từng toà nhà được thiết kế khá cổ kính được dựng lên. Những chiếc mái ngói và hiên rộng tạo nên phong cách nổi bật các căn nhà. Ngôi nhà ở đây được thiết kế bằng bằng gỗ thô sơ, mài nhẵn và không đánh véc-ni hay sơn cùng với sàn nhà được ghép bởi những tấm thảm khiến cho chúng có được sự cổ xưa kèm theo không gian yên tĩnh. Những cánh cửa làm bằng gỗ và ô giấy trắng càng làm cho chúng trở nên thân thiện với thiên nhiên hơn.

Một ngọn đồi nhỏ được tạc nên ba cái mặt người trông sống động như thật. Ba mặt người này chính là mặt ba người đã hoặc đang thống trị ngôi làng hiện nay. Chúng giống như có sự sống đang nhìn chăm chăm xuống ngôi làng như đang bảo vệ và quan sát cả ngôi làng này.

Nằm phía dưới những chiếc mặt, một toà nhà rộng lớn có kiến trúc kỳ lạ được tạo nên. Nó có hình dáng giống như những cái trống màu đỏ úp mặt lên nhau. Tầng trên nhỏ hơn tầng dưới. Trên tầng trên cùng có treo một cái biển tròn màu đỏ to tương với chữ Hoà màu đen ở bên trong. Tầng thượng được xây dựng nên những cây cột nhọn ở rìa trung quanh bao vây và cách đều nhau. Bên cạnh toà nhà kỳ cục này là một toà tháp cách khá cao bằng đá hình tròn. Nơi đây là nơi làm việc của những nhà lãnh đạo ngôi làng này.

Một dãy nhà lớn được thiết kế trong khuôn viên rộng rãi bậc nhất của làng. Ngay cả nơi làm việc của cao tầng trong làng cũng không có lớn như vậy. Vì

trí trụ sở toà nhà là một căn nhà màu đỏ hình trụ tròn. Mỗi tầng nhỏ hơn tầng dưới một chút, nơi ngăn cách có lớp mái gỗ được sơn màu đỏ. Chúng tạo ra hình dáng giống như một chiếc tháp cổ kính. Những dãy nhà hình hộp chữ nhật chạy dài và bao quanh một khu sân rộng lớn. Dãy tường rào nổi thẳng ra một cái cửa khá lớn. Trên cửa có treo mấy tấm vải màu trắng hình vuông. Mặt vải có vẽ vài chữ xinh đẹp hợp với nhau tạo thành “Học viện Ninja”.

Tò nhà lớn với những kiến trúc nhà ba tầng với kiểu dãy nhà hình hộp chữ nhật chạy dài. Xung quanh nó bao bọc một bức tường đá cổ kính với mái ngói màu tối và bức tường được sơn màu trắng xinh đẹp. Một cái cổng lớn với mấy tấm vải cheo màu trắng khá to viết mấy chữ hợp thành Học Viện Ninja. Dãy nhà xây kết nối với một ngôi nhà giống như một cái tháp tròn màu đỏ. Tầng cao nhất ngôi nhà được xây dựng khá thân thiện với những chiếc vòm và trồng lên những cây cảnh xinh đẹp làm cho người ta có cảm giác tươi mát.

Ở trong phòng học, một nam nhân tầm ngoài hai mươi mặc một thân y phục đặc chế. Hắn mặc ở bên trong là một chiếc áo phông dài tay màu đen. Quần dài cũng có màu tối giống y như áo hắn mặc. Ở bên ngoài mặc một chiếc áo bằng vải cứng và cụt tay. Chiếc áo có màu xanh và được thiết kế giống như áo phao với hai túi ở trước ngực. Trên đầu hắn đội một chiếc băng rôn vải xanh với miếng kim loại trắng hình chữ nhật ở giữa. Vị trí giữa miếng kim loại là ký hiệu chiếc lá đang bốc cháy một nửa. Trong ngọn lửa có hình xoáy ốc.

Khuôn mặt người thanh niên khá bình phàm thon với nước da màu. Mái tóc hắn có màu nâu và được buộc kiểu đuôi gà ra phía sau. Mũi cao nhưng vết sẹo quang qua mũi cực kỳ nổi bật. Trong tay hắn lúc này thì lại cầm một bản tập giấy đồng thời âm thanh lớn tiếng quát ra từ miệng hắn đem đám học viên dọa sợ: “Im lặng. Giờ chúng ta sẽ thi tốt nghiệp. Đề thi lần này của các em là thuật phân thân. Khi nào được gọi, các em hãy sang phòng bên.”

Ngồi ở trong góc, một nơi gần như cách biệt hoàn toàn với cả lớp. Một cậu bé độ tuổi khoảng mười hai với mái tóc màu vàng lờm chờm hơi xoắn che kín đôi mắt nhìn về phía bức giảng. Cậu mặc một thân quần áo đơn giản giống như một người qua đường bình thường mà ném vào đám đông sẽ biến mất. Vậy mà dù cậu ăn mặc rất bình thường phổ thông nhưng khí chất từ người cậu lại giống như một thứ gì đó âm u lạnh lẽo như muốn người khác cách xa hắn cả vạn dặm.

Đi vào thế giới này được khoảng mười hai năm rồi... Thăng nhóc trầm nghĩ trong lòng. Đối với thế giới này, hắn tìm hiểu khá nhiều. Hình như nó cũng không tồn tại nội công, ma pháp... mà chỉ tồn tại một loại sức mạnh có tên là chakra. Chakra là gì? Nó là một dạng năng lượng do hai loại năng lượng gồm thể lực rút ra từ một tỷ ba tế bào trong cơ thể kết hợp với loại năng lực gọi là tâm lực mà tạo ra. Chúng di chuyển trong một hệ thống kinh mạch riêng. Không giống như nội lực chứa trong đan điền thì chakra tồn tại ở hai dạng thể lực và tâm lực. Khi đem hai loại năng lượng nén và kết hợp sẽ tạo ra chakra.

Thể Lực là một dạng năng lượng sống còn được tạo ra bên trong tế bào của cơ thể sống. Kết hợp với Sinh Lực nói cách khác năng lượng thân thể và sức mạnh ý chí, nó có thể được dùng cho nhiều mục đích, ví dụ như sản sinh ra sức chịu đựng siêu nhân được dùng trong thể thuật. Nó cũng có thể dùng để tạo ra dạng năng lượng gọi là chakra, thiết yếu cho việc sử dụng ngay cả thuật đơn giản nhất.

Một khi đã được tạo ra, chakra di chuyển trong phạm vi cơ thể đến bất kỳ một điểm giải phóng (Chakra) nào, tận dụng một hệ thống đường di chuyển chứ không như hệ tuần hoàn. Bằng nhiều phương pháp—thủ ấn là phổ biến nhất—nó sau đó có thể thực hiện những việc tưởng chừng không thể dưới quy luật tự nhiên, như đi trên mặt nước hay phun ra lửa. Thủ ấn mô phỏng theo mười hai con giáp tạo ra mười hai loại chú ấn.

Chất lượng của chakra có thể biến đổi tùy theo thứ được gọi là vận động tự nhiên. Có sáu loại vận động tự nhiên. Năm loại cơ bản (được biết nhiều với tên "yếu tố"), và vận động tự nhiên Âm Dương.

Năm loại vận động tự nhiên cơ bản là Địa, Thủy, Hỏa, Phong, và Lôi. Mỗi một yếu tố lại mạnh hơn yếu tố kế bên, nhưng yếu hơn yếu tố ở trước, theo chiều từ Lôi trở về Địa. Ví dụ, một đòn tấn công bằng sét rất hiệu nghiệm khi chống lại đòn phòng thủ bằng đất, nhưng dễ dàng bị chống trả bằng gió. Hơn nữa, tổ thuật có thể bị chống trả bằng một thuật cùng loại yếu tố, nếu thuật đó có sức mạnh bằng hoặc kém hơn.

Về cơ bản, mọi người đều có một sự thân thuộc về tự nhiên với một trong những yếu tố này. Những người có sự thân thuộc với Địa sẽ dễ dàng học thuật Thổ Động hơn bất kỳ thuật nào khác và tương tự với Thủy (Thủy Động), Hỏa (Hỏa Động), Phong (Phong Động), và Lôi (Lôi Động). Dù sao, có sự thân thuộc với một trong các yếu tố không có nghĩa là không thể học những tổ thuật khác. Hầu hết ninja thượng đẳng đều có thể sử dụng 2 tổ thuật, trong khi Jounin thậm chí đã sử dụng nhiều hơn vậy.

Ninja với một Huyết kế Giới hạn nhất định có khả năng kết hợp 2 yếu tố với nhau để tạo ra yếu tố mới. Ví dụ như thuật Mộc Động của Hokage Đệ Nhất kết hợp Thổ và Thủy thành Mộc. Mà ngược lại thì một ninja có hai chakra là Thổ và Thủy không có nghĩa rằng hắn sẽ có được huyết kế giới hạn Mộc Động.

Muốn tăng trưởng chakra cần phải tăng thể lực và tâm lực. Tâm lực có thể theo tuổi tác cùng với thông qua chiến đấu rèn luyện mà tăng cao. Thể lực thông qua rèn luyện và tuổi tác sẽ tăng cao. Tuy nhiên thể lực có nhược điểm là khi đến độ cao nhất định thì thể lực lại bắt đầu xuống dốc theo tuổi tác.

Nói cơ bản, thuật được chia làm ba nhóm: ảo thuật, nhẫn thuật, và thể thuật. Nhẫn thuật còn có 2 nhóm nhỏ: thuật phong ấn và thuật chú ấn, là những thuật để tạo ra ấn với nhiều mục đích khác nhau. Còn có cả tiên thuật sử dụng cả 3 loại năng lượng, năng lượng tinh thần và cơ thể của ninja cùng năng lượng tự nhiên, và kết quả là thuật của ninja còn mạnh hơn khi tạo ra nó bằng cách thông thường như Nhẫn thuật. Còn có khả năng huyết kế giới hạn. Đây thực sự thì không phải là thuật, mà là khả năng di truyền chỉ có thể sở hữu bởi một bộ tộc nhất định.

Dựa trên độ khó hay kỹ năng cần thiết để thực hiện thuật, chúng sẽ được xếp hạng khác nhau. Có tổng cộng 6 hạng (từ E đến S), ngoài 2 hạng cho trường hợp ngoại lệ. Thứ hạng thuật không có nghĩa là nó sẽ hiệu quả hơn một thuật hạng thấp hơn, mà chỉ có nghĩa là khó thực hiện hơn. Sự hiệu quả chủ yếu dựa vào kỹ thuật cá nhân. Hai thứ hạng ngoại lệ là "bí thuật" và "cấm thuật". Bí thuật được truyền dạy từ thế hệ này sang thế hệ khác trong một bộ tộc. Những thuật này không được xếp hạng vì không ai ngoài bộ tộc biết dùng chúng. Thuật dựa trên Huyết kế Giới hạn cũng rơi vào hạng này. Mặt khác, cấm thuật có rơi vào một trong 6 hạng chính, nhưng lại là ngoại lệ vì chúng bị cấm không được học hay thực hiện. Một thuật có thể xếp vào hạng cấm nếu nó gây hại đến người dùng hay chúng hắc ám và độc ác.

Chú án thuật là thuật sử dụng một loại "chú án" đặc biệt để khiến ai đó chịu sự điều khiển của người dùng hay khơi dậy tác dụng dị thường trong người bị ảnh hưởng. Chúng có thể dùng để gây đau đớn (gồm cả cái chết nếu sự đau đớn kéo dài lâu) hay kích hoạt nhiều sự biến hình khác nhau cho người bị ảnh hưởng

Ảo thuật là những thuật sử dụng chakra trong hệ thần kinh của đối thủ để tạo ra ảo giác; về cơ bản được coi là nhẫn thuật cao cấp về trí óc. Những người có khả năng đặc biệt như sharingan bộ tộc Uchiha hay những người có trí thông minh cao sẽ dễ dàng thực hiện và chống trả ảo thuật hơn, vì sự cảnh giác là mấu chốt. Kiểu ảo thuật phổ biến nhất là tạo ra ảo ảnh thông thường khiến cho đối thủ nghe, thấy, ngửi, nếm, hay cảm giác những thứ không thực sự ở đó để có thể điều khiển chúng. Nói cách khác, ảo thuật ảnh hưởng đến 5 giác quan, tuy nhiên những ứng dụng khác của ảo thuật còn tồn tại. Những người chịu ảnh hưởng của ảo thuật sẽ bị tê liệt tại chỗ hay mất tinh táo, tùy thuộc vào việc họ có khả năng nhận diện và chống lại chúng như thế nào

Có vài cách để chống ảo thuật. Bởi vì nó sử dụng chính chakra của đối thủ, đối thủ có thể hóa giải ảo thuật bằng cách phá vỡ dòng chảy chakra của chính họ. Việc này gọi là Ảo thuật Giải. Ngoài ra, nếu họ thất bại trong việc giải ảo thuật, sự đau đớn nhức nhối (tuy nhiên nó phải không được tạo ra bởi ảo thuật) có thể khiến họ thoát khỏi nó. Một người khác có thể phá vỡ dòng chảy chakra cho họ bằng cách truyền chakra của chính người đó vào cơ thể họ. Cuối cùng, nếu đồng đội của nạn nhân tấn công kẻ niệm ảo thuật, thuật sẽ bị hóa giải và nạn nhân được giải thoát.

Huyết kế Giới hạn là những khả năng được di truyền trong một bộ tộc nhất định. Hầu hết bộ tộc đều sáng chế ra loại thuật đặc biệt liên quan đến huyết kế giới hạn của họ và thuật đó không thể được dạy hay sao chép bởi người khác, vì chúng cần đặc điểm di truyền nhất định. Khả năng huyết kế giới hạn mà hoạt động qua đôi mắt gọi là đồng thuật, ví dụ như Bạch Nhãn (Byakugan) tộc Hyuuga, Tả Luân Nhãn (Sharingan) tộc Uchiha, và Luân Hồi Nhãn (Rinnegan) ở Lục Đạo Tiên Nhân. Huyết kế giới hạn khác như khả năng về Mộc Độn của Hokage Đệ Nhất, Băng thuật của tộc Yuki được sáng tạo theo sự kết hợp của hai yếu tố chakra riêng biệt (nước và gió), Cốt Độn tộc Kaguya.

Nhẫn thuật là một khái niệm mơ hồ chỉ đến hầu như bất kỳ thuật nào sử dụng chakra và khiến họ có thể làm những việc phi thường. Dạng nhẫn thuật cổ xưa nhất được cho là do người sở hữu Luân Hồi Nhãn đầu tiên là Lục đạo Tiên nhân sáng tạo ra. Không như ảo thuật, tác dụng của nhẫn thuật đều là thực. Nhẫn thuật cần chakra và hầu như mọi lúc và thường cần thủ ấn để hoạt động. Đôi tay được theo những vị trí trong một chuỗi nhờ đó hình thành chakra đúng cách để thực hiện thuật. Dù sao chúng cũng không phải là luôn luôn cần thiết và một vài loại thuật đơn giản có vẻ như đã trở thành bản năng thứ hai của các ninja kinh nghiệm khi họ có thể thực hiện chúng bằng ý chí. Hơn nữa, vài thuật có thể được xếp vào loại tổ thuật khi chúng sử dụng một yếu tố nhất định: thổ, lôi, hỏa, phong, thủy.

Phong ấn thuật là một thuật để phong ấn một thứ gì đó vào trong một vật thể hay cơ thể sống. Ứng dụng phổ biến nhất của thuật này là phong ấn vũ khí hay vật thể khác vào trong những ống cuộn để mang một số lượng lớn đồ vật theo một cách tiện lợi. Phong ấn thuật cũng được dùng để ngăn cấm sự tiếp cận với một vật thể nào đó, như chakra hay lôi vào một tòa nhà

Thể thuật chỉ đến bất kỳ thuật nào có võ thuật hay hoàn thiện khả năng tự nhiên của con người. Nói cách khác, thể thuật được thực hiện bằng cách sử dụng trực tiếp thể lực của người dùng, chứ không chuyển thể lực sang chakra để thực hiện nhẫn thuật hay ảo thuật, nghĩa là thể thuật có thể được thực hiện nhanh hơn nhẫn thuật và ảo thuật (dù vậy không phải lúc nào cũng mạnh bằng).

Y thuật là một loại thuật khá đặc biệt, người có chakra âm độn khiến cho khả năng kiểm soát chakra mạnh mẽ, người có chakra dương độn mạnh mẽ sẽ dễ dàng làm liền vết thương hơn. Thông qua việc đề luyện chakra dương, ninja y thuật sẽ đẩy mạnh hoạt hóa tế bào nhờ vào đó đem miếng vết thương nhanh chóng liền lại. Ngoài ra nó còn có thể dùng chakra để tách các tế bào hư hỏng hay độc tố có trong cơ thể.

Lịch sử thể giới này thật sự có biến đổi khiến cho Naruto tràn ngập hứng thú. Từ sau khi Lục Đạo Tiên Nhân qua đời, chiến tranh liên miên diễn ra mà cầm đầu là hai gia tộc Uchiha và Senju. Tuy nhiên cuối cùng dưới sự lãnh đạo của tộc trưởng Senju Hashirama và Uchiha Madara, hai người đã bắt tay nhau tạo ra một thế kỷ mới.

Họ lập lên làng Lá dưới sự bảo trợ của Hỏa Quốc. Ngay sau đó lần lượt đến lượt năm nước lớn ra đời là Thủy Quốc, Phong Quốc, Lôi Quốc và Thổ Quốc.

Làng Lá, còn gọi là Mộc Diệp là ngôi làng ninja trong Hỏa Quốc, một trong Ngũ Đại Cường Quốc, ngôi làng được lãnh đạo bởi một Kage, gọi là Hokage (Hỏa Ảnh). Khuôn mặt của tất cả Hokage đều được tạc đá. Hỏa Quốc nằm giữa trung tâm lục địa và là nơi giàu có nhất nên thường bị tứ quốc dòm ngó.

Phong Quốc một trong Ngũ Đại Cường Quốc, là một đất nước rộng lớn, khô cằn, và hoang vắng với những thành phố ở gần nguồn nước. Nó nằm phía tây của đại lục giao giới với Hỏa Quốc, Thổ Quốc bởi những nước nhỏ. Trong khi nhiều đất nước tỏ ra không mến khách thì dân số ở đây cao và phồn thịnh vì sự giao thương thường xuyên với Hỏa Quốc. Làng Ninja của Phong Quốc là Làng cát. Làng Cát có một Kage, gọi là Kazekage

Thủy Quốc là một trong Ngũ Đại Cường Quốc và bao gồm làng Sương mù. Nó có nhiều hòn đảo, mỗi đảo lại có một truyền thống riêng. Nó nằm ở phía đông và cách xa đại lục bao gồm nhiều quần đảo.

Làng Sương Mù là làng ninja của Thủy Quốc. Người đứng đầu ngôi làng có tên Mizukage. Ninja ở làng Sương mù chuyên dùng thuật thủy tố.

Thổ Quốc là một trong ngũ đại cường quốc. Nó được xác định nằm ở phía tây bắc của Hỏa Quốc. Thổ Quốc bao gồm chủ yếu các khu vực hoang và nhiều đá, biên giới của nó chạy dọc theo dãy núi đá, ngăn liên lạc với các nước khác. Gió bắc thổi qua rừng núi này, mang những viên đá nhỏ tới các nước lân cận. Hiện tượng thiên nhiên kì thú này được gọi là Gan'ru.

Làng Đá là làng ninja của Thổ Quốc. Là một trong năm làng ninja mạnh, Làng Đá có lãnh đạo là Thổ Ảnh (Tsuchikage). Biểu tượng của làng là hai tảng đá, tảng nhỏ trước tảng lớn. Ninja làng này đặc biệt về thuật Thổ Độn và Trần Độn.

Lôi Quốc nằm ở bán đảo phía đông bắc của Hoả Quốc và là một trong Ngũ đại cường quốc. Giữa Lôi Quốc là những dãy núi lớn, nơi có nhiều bão sấm sét, đây là nguồn gốc tên đất nước này. Từ những rặng núi này nhiều con sông đổ ra biển, tạo nên bờ biển uốn cong, cảnh biển ấn tượng và ngoạn mục. Có nhiều suối nước nóng trong lãnh thổ nước này.

Làng Mây là làng ninja của Lôi Quốc. Là một trong năm làng ninja mạnh, Làng Mây có lãnh đạo là một Kage - Lôi Ảnh (Raikage). Ninja làng này sử dụng thuật Lôi Điện. Họ cũng ưa dùng kiếm Nhật (katana) thay thế cho kunai là thứ vũ khí điển hình của các shinobi, điều này khiến hầu hết ninja Làng Mây xuất sắc trong đấu kiếm. Làng này được đặt trên núi cao và thực sự ẩn trong mây.

Tuy nhiên không biết vì lý do gì mà Hokage đệ nhất Senju Hashirama và Uchiha Madara xảy ra bất hòa. Uchiha Madara rời đi sau đó quay lại nhiều lần tấn công làng Lá. Hai người kết thúc chiến đấu tại thung lũng Chung Kết với phần thắng thuộc về Senju Hashirama.

Sau khi Hashirama chiến thắng Uchiha Madara vài năm sau thì qua đời do vết thương cũ tái phát. Chiến tranh nổ ra sau đó không lâu. Năm quốc gia tiến hành vây công làng Lá. Cầm đầu Hokage đệ nhị Senju Tobirama đã đẩy lui được năm quốc đồng thời ký kết hòa ước với làng Mây. Tuy nhiên ngài bị tập kích bởi bộ đội ninja làng Mây là anh em nhà Kinkaku và Ginkaku cuối cùng đồng quy vu tận với Hokage đệ nhị. Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen lên thay thế.

Thời gian không qua bao lâu thì chiến tranh ninja lần thứ hai nổ ra, các đại quốc vì tránh tổn thương quá nhiều mà lựa chọn các quốc gia trung gian ở giữa làm bước đệm quyết đấu. Chiến tranh cuối cùng kết thúc với chiến thắng thuộc về làng Lá, thuộc về Hoả Quốc. Đặc biệt là sự nổi danh của nhiều ninja trong chiến tranh lần thứ hai. Cả quốc gia đạt được hoà bình.

Hoà bình đến nhanh chóng nhưng cũng ra đi nhanh chóng. Chiến tranh lần thứ ba lại diễn ra với một cuộc hỗn chiến. Trong thời gian này cũng là thời gian nguy cấp nhất của làng Lá, Hoả Quốc bị bốn nước lớn còn lại vây công. Làng Lá chật vật chiến thắng chiến tranh. Đặc biệt sự ra đời của tia chớp vàng làng Lá là Namikaze Minato đã đánh dấu cho sự chấm hết của chiến tranh lần thứ ba. Đồng thời, Namikaze Minato cũng trở thành Hokage đệ tứ.

“Người tiếp theo, Uzumaki Naruto!” Âm thanh đem cậu nhóc thức tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Genin

Gian phòng rộng với một cái bàn đen ở chính giữa. Trước cái bàn đen, một cái bàn dài mà đặt trên đó một lượng lớn băng rôn với ký hiệu chiếc lá đang bốc cháy một nửa và hình xoáy ốc ở giữa. Hai người nam nhân đang ngồi ở trên bàn lẳng lặng nhìn về phía trước. Một người thanh niên là người vừa này, một người khác là một người thanh niên tóc trắng với độ tuổi ngang với người bên cạnh.

Người thanh niên tóc trắng này mặc một bộ quần áo tiêu chuẩn giống như người thanh niên tóc nâu bên cạnh. Khuôn mặt hần hơi vuông vức với nước da trắng, mắt xanh và mũi cao kèm miệng rộng. Tiêu chí đánh giá là khuôn mặt người thanh niên này tương đối đẹp trai.

“Thuật ánh phân thân!” Hai tay cậu nhóc bắt đầu kết ấn. Chakra từ trong cơ thể theo dấu tay và sự điều khiển bởi ý nghĩ làm cho nhẵn thuật được thực thi.

Phanh!

Một trận khói vang lên, một người giống hệt với cậu nhóc được tạo ra. Tuy nhiên hình ảnh người này lại có vài phần mờ ảo. Người thanh niên tóc trắng xoay nhẹ cây bút trong tay, ánh mắt nhìn về phía người thanh niên tóc nâu nói khẽ: “Thầy Iruka!”

Người thanh niên tóc nâu khe khẽ thở dài ra một hơi: “Qua!” Nghe được lời này người thanh niên tóc trắng hơi ngẩn người. Iruka hít một hơi khí lạnh rồi nhìn về phía cậu nhóc tóc vàng: “Naruto, lần này em miễn cưỡng qua mà thôi! Về sau trở thành ninja, em cần cố gắng nhiều hơn...” Vừa nói, hần vừa cầm lấy băng rôn đưa về phía trước: “Đây là băng đeo đầu của em. Giữ kỹ nó đấy vì nó là bằng chứng em đã trở thành một shinobi chân chính.”

Nụ cười phản chiếu trên khuôn mặt người thanh niên tóc nâu không làm cho cậu nhóc có biến đổi gì. Cậu chỉ lạnh như băng đi tới cầm cái băng đeo trán và hơi gật đầu đối cúi chào đối với người thanh niên tóc nâu Iruka. Đôi mắt xanh dưới tán tóc vàng hơi neho lại vì hần thấy được sắc mặt người thanh niên tóc trắng hơi biến đổi nhưng hần không tiếp tục để ý nữa mà lùi lại rồi xoay người rời đi.

Cạch!

Cánh cửa đóng lại, Iruka khe khẽ thở ra một hơi dài. Đột nhiên người thanh niên tóc trắng ở bên cạnh mở miệng làm cho Iruka ngạc nhiên: “Thầy Iruka, vừa rồi thấy có hơi dễ dãi quá không. Thuật phân thân vừa rồi tạo ra ảo ảnh chỉ cần vừa nhìn là có thể phân biệt được thật giả. Nó đối với một ninja thực sự hoàn toàn không tạo được tác dụng gì...”

“Thầy Mizuki!” Iruka chạm ngòai búi lên trên giấy như viết gì đó. Hần vừa loay hoay viết vừa mở miệng nói chuyện: “Nhẵn thuật Naruto không được tốt lắm bù lại lý thuật thì cậu nhóc đều đứng hàng đầu kóp. Ngay cả trong thực chiến và sử dụng ám khí cũng là như vậy. Thành tích sử dụng ám khí cũng là như vậy. Chúng ta không nên quá khắt khe với bọn nhỏ!”

“Thầy là giám khảo chính...” Mizuki nhàn nhạt đáp lời: “Mọi việc do thầy quyết định. Tôi không có ý kiến gì cả!”

“Không ngờ thằng nhóc đó lại có thể trở thành Genin đấy!?” Một nữ nhân khoảng ngoài hai mươi với mái tóc màu vàng mặc một chiếc áo tứ thân và khuôn mặt bình phẩm với sống mũi cao đang đặt tay lên vai một cậu nhóc khoảng mười hai, mười ba tuổi. Nàng đang nói chuyện với một người nữ nhân khác có mái tóc màu nâu bên cạnh.

Người nữ nhân này cũng ngang độ tuổi nàng, một mái tóc màu nâu ngắn đến ngang vai cùng khuôn mặt cũng coi như xinh đẹp. Thiếu phụ mặc một bộ kimono hoa khá đặc biệt. Bên cạnh thiếu phụ cũng có cậu nhóc khoảng mười một mười hai. Về mặt thiếu phụ chán ghét khi quay ra nhìn và giọng nói cũng trở nên âm u hơn: “Không nghĩ ra sao mà ngài Đệ Tam lại để cho thằng nhóc đó trở thành Genin. Phải biết thằng nhóc đó nhưng là...”

“Này!” Thiếu phụ tóc dài ở bên cạnh lập tức hô lên, về mặt nàng hơi mang theo lo lắng nói nhỏ: “Lời cấm mà chị cũng dám nói ra sao? Cần thận có người nghe được...”

Đứng ở phía xa, một cậu nhóc có mái tóc vàng gần như che kín khuôn mặt đang ôm hai tay trước ngực. Lưng thằng nhóc tựa vào sát thân cây và dùng một đôi mắt màu xanh lam lạnh như băng quan sát mọi thứ phía trước. Tiếng cười đùa đám người đối với cậu nhóc lại giống như những lời châm chọc khinh bỉ nhất đối với cậu. Chúng như hàng trăm hàng nghìn mũi kim đâm xuyên vào trái tim và đem theo muối trát đầy lên những vết thương ấy. Theo sau tiếng cười đùa, bàn tay cậu nhóc không tự chủ nắm chặt lại.

Một người thanh niên đang đứng với một ông lão. Ông lão mặc một chiếc áo vải mềm dài ở bên trong. Bên ngoài thì khoác một chiếc áo bào trắng, sau lưng có hàng chữ Hokage đệ tam. Đầu đội một chiếc mũ giống như hình nón và một góc có màu đỏ với chữ Hoà to tướng. Khuôn mặt từ ái với hàng lông mày xám, con mắt hơi nhỏ và mũi hơi to. Bên cánh mũi còn có một cái mụn com khá to. Đôi môi nhợt nhạt và xung quanh môi có những vết hằn.

Toàn bộ khung cảnh này rơi vào trong mắt ông lão khiến cho đôi mắt ông lão neho lại thật sâu. Ở sâu trong con người phản ánh hình ảnh cô độc của cậu nhóc đứng biệt lập ra khỏi đám đông. Thân thể cậu mang theo khí chất âm u khi quan sát đoàn người.

“Hy vọng mình nghĩ nhiều đi!” Ông lão khe khẽ nói một tiếng rất nhỏ. Những lời này rơi vào tai người thanh niên Iruka khiến cho Iruka trở nên ngạc nhiên và quay đầu nhìn về phía Hokage đệ tam.

Cạch!

Âm thanh bấm máy vang lên khi đứng trước máy là một cậu nhóc có mái tóc màu đen mặc một chiếc quần cộc màu sáng và một chiếc áo cộc tay đang đứng ở nơi đó. Khuôn mặt cậu nhóc khá đẹp trai và với nước da màu sáng thực sự làm cho đám học sinh nữ thét lên chói tai.

“Uchiha Sasuke, cậu ấy đẹp trai thật đấy!” Một cô bé trong đám người hét lên một tiếng kêu khá to. Ánh mắt như biến thành hình trái tim, bàn tay nắm chặt đặt ở ngực nhìn về phía cậu nhóc tóc đen.

Cậu nhóc tóc đen lạnh lùng chẳng thèm nhìn về phía đám người mà lạnh lùng quay đi. Đám bé gái cũng không có ngừng nghỉ mà bu quanh cậu nhóc và phát ra những tiếng cảm thán liên hồi. Dường như cậu chính là tiêu điểm duy nhất của lần chụp ảnh này. Không ít học viên nam đều dùng ánh mắt ghen ghét nhìn về phía cậu.

Uzumaki Naruto biết được đã đến lượt mình nên cậu cũng đi về phía trước. Cậu đứng trước phía máy ảnh và chờ đợi người chụp bức ảnh của cậu để cậu làm chứng nhận ninja. Bất chợt, một nhiếp ảnh gia béo tốt khoảng dưới bốn mươi thoắt ra vẫy vẫy tay hỏi lại: “Cháu cứ để mái tóc như vậy chụp sao? Ảnh này dùng để lấy làm chứng minh ninja của cháu nên cháu cần để lộ ra khuôn mặt thật của mình!”

Miệng cậu nhóc hơi nếm lại một chút rồi cậu khe khẽ gật đầu một cái. Bất chợt một cơn gió thổi mạnh làm cho mái tóc màu vàng nhẹ nhàng bay lên trong gió. Cậu nhóc vội vã đưa tay lên gạt đi mái tóc của mình để lộ ra khuôn mặt bên trong. Một khuôn mặt lạnh lùng với hàng lông mày sắc bén và xinh đẹp, đôi mắt to màu lam tuyệt đẹp, sống mũi cao và khuôn mặt góc cạnh cực kỳ rõ ràng. Một bộ mặt cực kỳ đẹp trai tuy nhiên làn da trắng nõn lại trông có vẻ hơi ốm yếu. Về yếu ớt này lại làm cho nữ nhân có cảm giác muốn thương tiếc.

“Ino, cậu làm sao vậy!?” Ở trong đoàn các bé gái, một cô bé có mái tóc màu hồng đột nhiên hỏi. Cô nhóc có cái trán cô khá cao. Khuôn mặt hơi tròn và phúng phính với mái tóc dài màu hồng nhạt được rẽ sang hai bên ôm trọn lấy khuôn mặt. Hàng lông mày khá xinh với đôi mắt màu xanh to cùng mũi cao và miệng nhỏ hồng. Bên ngoài cô nhóc mặc một bộ sườn xám màu đỏ có họa tiết là những vòng tròn trắng, có hoặc không có tay áo ngắn, có khoéo, quần soóc bó màu xanh lá cây sẫm, và băng bảo vệ trán mà cô sử dụng như một chiếc băng đô để làm nổi bật khuôn mặt mình.

Đứng bên cạnh cô nhóc là một cô nhóc cũng ngang tuổi với cô. Đặc điểm đáng chú ý nhất của cô đó chính là mái tóc dài màu vàng hoe, luôn được thấy buộc cao theo kiểu tóc đuôi ngựa với mái trước che khuôn mặt phía bên. Khuôn mặt hơi tròn và nước da sáng cùng với một đôi mắt to tròn màu xanh. Dáng ngoài hơi cao và thon trông khá là xinh. Về trang phục, cô nhóc thường thấy đeo một đôi khuyên tai bằng bạc và bộ quần áo màu tím khá quyến rũ. Cổ áo cao và cái váy có dạng giống tạp dề, ở bụng và chân của cô được quấn một lớp băng. Cô còn được thấy đeo băng bảo vệ tay màu trắng ở khuỷu tay, băng Ninja của cô quấn xung quanh eo.

Về ngoại hình của cô nhóc tóc vàng làm cho cô bé tóc hồng chớp đôi mắt ngạc nhiên. Cô theo bản năng nhìn về phía trước nơi mà Yamanaka Ino đang nhìn tới. Một cậu bé tóc vàng với dáng cao và ăn mặc bình thường nhưng khuôn mặt đẹp trai đang đứng ở đó. Trong giây lát, cô bé tóc hồng lập tức nghĩ người trong lòng thầm nghĩ: “Ài mà đẹp trai như vậy? Đẹp trai không kém Sasuke chút nào. Lốp mình có người như vậy sao? Mà... quần áo đó... đó không phải là Naruto sao!?”

“Không nghĩ tới Naruto cũng đẹp trai như vậy!” Yamanaka Ino nổi sào ở hai đôi mắt nhìn về phía trước, đôi tay chắp lại đặt ở trước ngực. Đáng tiếc chẳng để đám học viên nữ nhìn mặt cậu nhóc được bao lâu thì mái tóc cậu cũng biến thành đầu dù và che lấp đi khuôn mặt của cậu chỉ để hở ra chiếc

miệng nhỏ nhắn của cậu mà thôi. Chỉ có một vài bé gái trông thấy khuôn mặt thật của cậu.

Trời trở về đêm, thời tiết dần trở nên lạnh hơn. Hôm nay, bầu trời không một gợn mây khiến cho cả bầu trời rực rỡ dưới ánh sao lung linh và huyền ảo. Mặt trăng phát ra ánh sáng nhu hoà truyền xuống dưới phủ lên một lớp chăn bạc trên mặt sông nhỏ. Cách đó không xa trên một cái cây khổng lồ, một căn nhà đơn sơ được dựng lên trên đó.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Ký ức thoáng hiện

Rống!

Tiếng gầm gừ dữ dội phát ra từ miệng một con chồn khổng lồ phe phẩy chín cái đuôi phía sau phát ra. Thân hình nó to giống như một ngọn núi. Dưới ánh trăng máu nó điên cuồng phát ra gầm rú và lay động thân thể bị buộc bởi một đám dây xích màu bạc phát ra ánh sáng nhu hoà dưới ánh trăng máu.

Một đứa nhóc đang nằm dưới một cái nôi. Ở phía trung quanh cái nôi có cắm đầy cây nến và những hoạ hình phức tạp dưới mặt đất lấy vị trí cái nôi làm trung tâm. Những cây nến phát ra ánh sáng lập lòe không có cách nào xua tan không khí âm u của nơi này. Con quái vật đầy dạn mạnh khiến cho dây xích bị giật tung bay phát ra từng tiếng leng keng liên hồi. Bàn chân nó vung lên, móng vuốt sắc nhọn trực tiếp đâm thẳng về phía người cậu nhóc.

Phập!

Máu tươi phun ra... Một thân ảnh thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc đỏ và một người thanh niên tóc vàng đứng chắn trước mặt đem móng vuốt con quái vật cản lại. Máu tươi đỏ thắm theo móng vuốt nhỏ chảy dài nhỏ giọt trên bụng cậu nhóc nhỏ nhắn.

Người thiếu phụ tóc đỏ nhìn về phía cậu nhóc ngồi ở dưới mà khẽ nói với giọng hấp hối: “Naruto..... Mặc kệ là ăn ngon vẫn là không thể ăn, không cần kén ăn, nhất định phải ăn nhiều a, như vậy mới có thể lớn lên khoẻ mạnh. Mỗi ngày đều phải tắm rửa, ngủ sớm giấc, cũng không nên thức đêm. Nhớ rõ nhất định phải giao bằng hữu, nhiều ít là không sao cả, chỉ cần có thể giao cho thiết tình bằng hữu..... Nếu có bằng hữu tri kỷ vậy tốt nhất. Chẳng sợ chỉ có như vậy mấy cái, cũng đủ..... Phải học tập tốt, phương diện nhẫn thuật ta vẫn luôn đều học không tốt, có lẽ ngươi có thể làm được. Mỗi người đều có bọn họ am hiểu cùng không am hiểu đồ vật, cho nên ngươi nếu nỗ lực làm không tốt, ngàn vạn không cần nhụt chí..... Phải biết nghe thầy giáo cùng tiền bối nói, hơn nữa nhớ kỹ——ninja có ba cấm Không đến vạn bất đắc dĩ không cần hướng người khác vay tiền, nhiệm vụ đoạt được thù lao nhất định phải bảo tồn; rượu muốn tới 20 tuổi về sau mới có thể uống, càng không cần say rượu, đối thân thể không tốt. Cuối cùng chính là nữ nhân..... Nữ nhân nói..... Mẹ cũng là nữ nhân cho nên không rõ lắm..... Nhưng trên đời này chỉ có nam nhân cùng nữ nhân, con sớm hay muộn đều sẽ đi tìm một người bạn gái. Mẹ hy vọng ngươi không cần tìm cái quá kỳ quái, liên tìm cái giống ta như vậy là được..... Cuối cùng, phải cẩn thận thầy Jiraiya..... Naruto, sau này ngươi khả năng sẽ gặp được rất nhiều khó khăn..... Sẽ lưng đeo rất nhiều thống khổ nhưng nhất định phải tin tưởng chính mình, mình xác mục tiêu của chính mình cùng mộng tưởng, đừng cảm tiến tới, không đến cuối cùng tuyệt không từ bỏ! Ta còn có..... Còn có..... Còn có..... Còn có rất nhiều tương nói với ngươi..... Ta tưởng vẫn luôn làm bạn ở bên cạnh ngươi..... Mẹ yêu ngươi!”

“Ha...” Cậu nhóc đột nhiên tỉnh dậy thở ra hồn hên. Từng tiếng thở dốc liên hồi từ miệng cậu phát ra. Theo sau đó, cậu cũng đưa tay lên sờ má mình. Ở nơi đó còn hơi ướt át và ấm nóng. Đôi mắt cậu nhóc mang theo mê mang và đau khổ nhìn về phía trần nhà.

Cạch!

Cánh cửa gỗ mở ra, thân ảnh nhỏ bé đi ra bên ngoài. Gió lạnh thổi qua thân mình đơn bạc khiến cho thân thể cậu nhóc hơi run lên. Đứng trên cành cây cao, Uzumaki Naruto cảm nhận được sự lạnh lẽo của ban đêm và cậu ngẩng đầu nhìn về phía trên bầu trời đầy sao và một vầng trăng sáng. Chỉ những lúc này cậu mới có thể cảm nhận được thoải mái.

Không biết Uzumaki Naruto sinh ra có phải khác biệt với người khác hay không nhưng hẳn cực kỳ miễn cảm. Đặc biệt là những người sinh ra ác ý với hắn dù chỉ một chút hắn cũng có thể cảm nhận thấy được. Khi mà ở trong làng, Naruto cảm giác được mình như bị bao bọc trong một thứ gì đó cực kỳ đáng sợ. Những thôn dân xung quanh giống như một đám quỷ quái đang gặm nhấm như muốn ăn tươi uống máu hắn và hắn thì cảm giác được mình như bị nhốt vào trong một cái cũi sắt. Chính cái cũi sắt này bảo vệ hắn nhưng nó cũng chẳng thể bảo vệ Naruto không bị ném đá, không bị những con quỷ con chui vào lồng sắt đánh đập cắn xé hắn.

Từ khi sinh ra tới giờ, Naruto mới biết được mình đang sống ở trong địa ngục mà không phải đang ở nơi người sống. Chính cái địa ngục được tạo ra bởi cái gọi là làng Lá. Mới được vài tuần tuổi, hắn đã phải đối mặt với sửa thủ thói quen làm thức ăn. Có một lần người trông coi hắn còn lấy hắn ra bạo hành cho hả giận. Sửa vừa pha nước nóng được đun sôi cho vào bình sữa bị trực tiếp nhét vào trong miệng Naruto.

Ở cái làng này, Naruto gặp phải vô tận ngược đãi, vô tận cô độc, vô tận xem thường cùng chán ghét nhưng làng lại liên tục tuyên truyền cái gọi là y chí lửa muốn hắn trung thành và tận tâm với làng Lá. Từ đây, hắn giống như nơi mà người ta cảm nhận phát tiết những cảm xúc bức tức. Cái được gọi là y chí lửa là một mặt ngược đãi hắn khiến cho hắn sống như sống trong địa ngục, một mặt lại muốn hắn tuyệt đối trung thành, trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy. Tuy nhiên, Uzumaki Naruto chỉ biết nắm chặt tay đem sát ý ẩn sâu trong lòng vì hắn biết được một khi bộc lộ ra bất cứ bất mãn nào, hắn có thể gặp phải khủng bố.

Đôi mắt với thôn dân ngược đãi, người lớn xúi giục con cái không thể tới gần hắn còn dùng cục đá ném hắn, có tiếp cận hắn cũng bất quá là tới đánh hắn một trận. Mà khi hắn bị trẻ con đánh, cha mẹ bọn họ còn dùng vẻ mặt vui mừng khen ngợi mua quà khích lệ. Hắn chưa bao giờ được ăn ngon, vào cửa hàng thì bị người đuổi ra, may mắn còn có đồ quá hạn để sử dụng. Đi lên đường cái thì bị ném đá, chửi rủa, đá trứng thối, coi khinh... Mọi thứ ấy, hắn đều ghi nhớ trong lòng. Chỉ chờ đợi thời cơ hắn nhất định sẽ khiến làng Lá trả gấp bội.

Chính vì những lý do này mà hắn chỉ có thể sống ở nơi này. Thi thoảng vào làng thì sử dụng thuật biến thân khi mưa đổ. Chỉ có như vậy hắn mới có thể có đủ thức ăn và dinh dưỡng cần thiết cho mỗi ngày. Giấc mơ vừa rồi làm cho hắn mất ngủ, hắn nhẹ nhàng nhảy xuống phía dưới mặt đất.

“Đi!” Cảm nhận của Uzumaki Naruto cực kỳ miễn cảm. Hắn cảm nhận được ở phía đằng xa có một trận chakra phản ứng. Dường như có người đuổi theo một cái gì đó. Tiếng giao chiến binh khí cũng dần dần trở nên rõ ràng hơn. Đôi mắt Naruto nhìn đêm khá tốt nhưng bị đám cây rậm rạp che khuất, hắn cũng khó mà nhìn ra cái gì đó.

Vụt!

Bất chợt một quyền trực khổng lồ từ trong bụi rậm bay ra rơi trúng nơi chân Uzumaki Naruto. Điều này kích thích sự tò mò của hắn. Hắn ngay lập tức vươn ra đem quyền trực kéo ra. Một đám nhẫn thuật hiện ra trước mặt hắn. Nhẫn thuật đa trọng ảnh phân thân là nhẫn thuật đầu tiên đập vào mắt Naruto.

Phanh!

Một cái thân thể người thanh niên trực tiếp bay ra khỏi bụi rậm và trực tiếp ngã phịch xuống dưới mặt đất khiến một đám bụi tung bay. Thân hình và khuôn mặt quen thuộc đập vào mắt Uzumaki Naruto. Đôi mắt Naruto nheo lại khẽ nói: “Thầy Mizuki!”

“Naruto, là em sao?” Người thanh niên tóc trắng với cả người đầy vết thương ngẩng đầu nhìn về phía trước thấy được cậu nhóc tóc vàng đang đứng đó cảm quyền trực. Đột nhiên đôi mắt người thanh niên tóc trắng mở to, hắn hét lên một tiếng: “Naruto, cảm quyền trực chạy mau. ANBU đã tới nơi này! Nhất định phải đưa nó cho ngài Orochimaru...”

ANBU trực thuộc Hokage điều khiển. Họ thuộc về Âm Bộ chuyên phụ trách những công việc bí mật trực tiếp dưới lệnh Hokage. Narutto cũng không biết nhiều về họ. Theo như Naruto nghe được thì những người tiến vào ANBU đều có thực lực không yếu.

Vụt, vụt...

Mizuki vừa dứt lời thì mấy bóng đen đã theo đó xuất hiện. Tất cả họ đều ăn mặc một bộ quần áo tiêu chuẩn. Điểm đặc biệt là trên mặt họ đều đeo mặt nạ đủ mọi loại hình dáng, có mặt nạ chim, có mặt nạ hồ ly, có mặt nạ chó...

Theo sau đó, thân hình Mizuki đứng phắt dậy, hắn rút ra thanh kunai trực tiếp đặt ở trước người quát lớn: “Naruto, họ là kẻ địch! Em mau chạy mau, tôi sẽ giữ chân bọn họ.” Lời nói này hoàn toàn đem Naruto đẩy về phía kẻ địch ANBU làng.

Lập tức, một người trong đám người ANBU dứt khoát mở miệng: “Uzumaki Naruto, lập tức thúc thủ chịu trói đem Phong Ấn chi thư giao nộp. Đó là vật Mizuki trộm từ phòng làm việc Hokage. Mau giao nó cho chúng ta rồi phản hồi toà nhà Hokage, ngài Đệ Tam sẽ điều tra việc này!”

“Nếu như tôi nói tôi cùng với hắn ta không liên quan! Các vị tin sao?” Vừa nói ánh mắt Naruto cũng hết sức lạnh lẽo và âm u nhìn về phía Mizuki.

“Việc này sẽ có ngài Hokage xem xét và quyết định!” Người cầm đầu ANBU lập tức gạt tay đề phòng: “Người chỉ cần giao lại Phong Ấn chi thư cho chúng ta là được!”

Uzumaki Naruto lập tức cầm trong tay quyền trực ném thẳng về phía ANBU. Theo sau đó quyền trực lăn dài trên mặt đất rơi vào chân người cầm đầu ANBU. Trong ánh mắt Mizuki đã biến thành âm u khi thấy được một ninja cầm lên quyền trực và xách định xem xét. Dường như chẳng có cái bẫy nào ở trên quyền trực cả, hắn mới gạt đầu đem quyền trực thu đi. Hai hàm răng Mizuki đã cắn chặt vào nhau, hắn phát ra một tiếng: “Chết tiệt!” Sau đó thân mình bất chấp thương thế lao về phía đám ANBU ở trước mặt.

Phanh!

Theo sau đó, thân thể Mizuki ngã xuống với miệng mũi đầy máu và con mắt đã trắng dã. Hắn đã lâm vào hôn mê sâu.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Gặp mặt Hokage đệ tam

“Sự việc chính là như vậy sao!?” Ánh sáng chiếu trên khuôn mặt già nua của Hokage đệ tam làm cho khuôn mặt ấy trở nên kiên nghị và nghiêm túc hơn khi quan sát cậu nhóc tóc vàng. Hai tay hắn cũng theo đó cũng đan xen vào nhau trực tiếp đặt ở trên mặt bàn. Miệng hắn thì liên tục hút lấy khói từ cái tẩu phả ra làm cả phòng sặc mùi thuốc.

“Vâng!” Cậu nhóc tóc vàng trực tiếp gật đầu nhẹ nhàng một cái. Ánh mắt cậu cũng theo đó trở nên kiên định hơn hẳn.

Hai người rơi vào trạng thái nhìn về phía nhau. Đến cuối cùng, Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật đầu một cái. Hắn đưa tay cầm tập hồ sơ sau đó đem nó đặt sang một bên. Đến lúc này, trên mặt Hokage đệ tam mới nở một nụ cười nhẹ nhàng. Hắn mở miệng nói: “Được rồi, cảm ơn cháu đã nói với ta những điều này. Cháu có thể trở về ngủ rồi. Ngày mai, hãy đến học viện để nhận tổ đội. Đúng rồi, cháu đã xem qua Phong Ấn chỉ thứ phải không nhỉ?”

“Vâng!” Uzumaki Naruto bình đạm nhẹ nhàng gật đầu. Lời nói cậu cũng không có mang theo tình cảm chút nào.

“Cháu có nhớ được nhẫn thuật nào trong đó hay không?” Hai tay lại đan xen đặt trên bàn, Hokage đệ tam nhìn lại nhìn chăm chú quan sát Uzumaki Naruto.

“Đa trọng ảnh phân thân!” Uzumaki Naruto bình tĩnh đáp lời. Trong giọng nói cũng không mang theo chút gấp gáp và hốt hoảng nào. Giọng nói bình bình giống như một mặt hồ lạnh lẽo không gợn sóng. Đôi mắt không bộc lộ cảm xúc mà như vô thần khi nói chuyện: “Đây là nhẫn thuật duy nhất cháu đã đọc đến, ông Đệ Tam!”

“Như vậy sao?” Khuôn mặt Hokage đệ tam hơi rơi vào suy tư. Đôi mắt hắn vẫn trực quan sát Uzumaki Naruto xem thằng bé này có biểu hiện khác thường hay không. Tuy nhiên bộ dáng lạnh lùng của thằng nhóc khiến cho Hokage đệ tam chẳng thêm nhìn được gì. Đến lúc này, Hokage đệ tam chỉ có thể cười trừ: “Thật ra, ta cũng đã nghĩ mình nên tặng gì cho cháu khi cháu đã tốt nghiệp trở thành Genin. Hiện tại, xem ra ta không cần phải bận tâm về món quà mà ta phải tặng cháu nữa rồi! Hahaha...”

Nụ cười rạng rỡ như ánh sáng mặt trời ấm áp mà lại thân thiện rơi vào trong mắt Uzumaki Naruto lại làm cho hắn cực kỳ chán ghét. Một cảm giác giả dối và ghê tởm trôi lên trong lòng Uzumaki Naruto. Hắn hiện giờ chỉ muốn nện một quyền thật mạnh lên cái bàn mặt chó chết ấy mà thôi. Trong lòng hắn chỉ có nén cơn giận xuống. Hắn mỉm cười đáp: “Cảm ơn, ông Đệ Tam!”

Mặt trời bắt đầu mọc lên cuối đường chân trời, cậu bé tóc vàng bước từng bước đi trên con đường rộng rãi. Ánh mắt chán ghét thôn dân nhìn về phía thằng nhóc khiến cho nó bước chân nhanh hơn. Không bao lâu, cậu nhóc dừng chân và ngược đầu lên nhìn về phía một toà nhà lớn với mấy chữ “Học viện Ninja”, cậu theo đó cũng bước chân nhanh hơn tiến vào bên trong.

Trong quảng trường rộng lớn, số người lúc này cũng đã khá nhiều, cậu nhóc tóc vàng cũng nhanh chóng tìm nơi khuất người và ngồi vào nơi đó. Khi mà cậu nhóc vừa ngồi không được bao lâu thì một cậu bé tóc đen đẹp trai bị một đám con gái vây quanh. Đến cuối cùng cậu nhóc lập tức thấy được cậu nhóc tóc vàng đang ngồi ở trong một cái bàn thừa người, cậu nhóc tóc đen lập tức ngồi về phía bên cạnh hắn.

“Tránh ra, lộn rùng tở đến trước!” Hai thiếu nữ một tóc vàng và một tóc hồng tranh đua nhau từng li từng tí một. Không có ai nhường ai. Ngay cả cửa ra vào cũng chen từng bước chân một. Đường như họ trời sinh chính là kẻ thù.

“Không, là tở đến trước, tránh rờ!” Cô nhóc tóc vàng nghiêng răng lại bắt đầu phản đối.

Cô bé tóc hồng chẳng thèm quan tâm đến đối thủ vì cô đã thấy được một bóng dáng quan thuộc. Cậu nhóc tóc đen và lạnh lùng đang ngồi ở trên bàn. Hiện tại, lúc này cậu nhóc tóc vàng đang ngồi ở nơi đó. Đường như quyết định điều gì đó, cô nhóc tóc hồng thầm nghĩ: “Lần này mình nhất định phải gọi gần bàn Sasuke. Nếu như kỳ này có thể đoạt được nụ hôn đầu của Sasuke thì tốt bao nhiêu!”. Bàn tay trong lòng cô nắm chặt lại, cô thầm quyết định chắc chắn. Tuy nhiên cậu nhóc tóc vàng bị mái tóc che kín khuôn mặt kia đang ngồi đó. Chần chờ một chút, cô bé tóc hồng lên tiếng nói: “Naruto, naruto... mình có thể ngồi ở bên trong đó hay sao?”

Đôi mắt xanh thông qua khe tóc màu vàng nhìn về phía cô nhóc tóc hồng. Cậu cũng chẳng thèm trả lời mà lập tức đứng dậy xoay người rời đi. Cậu lại tìm được một cái bàn rộng rãi sau đó theo đó ngồi xuống. Tất cả hình ảnh này đều rơi vào mắt đám học viên nữ, tất cả đám học viên nữ thầm nghĩ: “Không biết xấu hổ!”

Vậy mà làm cho Uzumaki Naruto trở nên ngạc nhiên là lúc này cô nhóc tóc vàng Yamanaka Ino vậy mà tự động tiến tới bên cạnh Uzumaki Naruto. Cô nhóc có vẻ bên lề cầm tay lại nắm chặt đặt ở trước thân mình khẽ nói với giọng thỏ thẻ và khuôn mặt hơi đỏ lên: “Naruto, mình có thể ngồi được ở đây sao?”. Uzumaki Naruto trầm mặc không trả lời, khí chất lạnh như băng. Vậy mà cô nhóc tóc vàng thấy được cậu im lặng lập tức ngồi đến bên cạnh cậu.

Không biết lúc nào, ở góc xa một cô nhóc tóc đen ngấn với khuôn mặt đáng yêu. Điểm đặc biệt của đôi mắt cô chính là đồng tử có màu trắng rất quái dị trông giống như người mù. Tuy nhiên cô bé lại không phải là người mù mà có thể quan sát mọi thứ vô cùng bình thường. Lúc này, cô bé thầm nghĩ: “Mình cũng muốn ngồi cạnh Naruto!”

“Im lặng nào các em!” Một âm thanh vang lên, người thanh niên với mái tóc chòm đuôi gà bước vào. Bộ dạng hắn trông vô cùng hiên ngang và oai vệ dưới vẻ làm dáng. Đây là sự phản ánh trong lòng đám học viên bị sáu năm dạy dỗ dưới uy hiếp của vị giáo viên này. Hắn nhìn về phía đám học viên lập tức làm đám học viên im thin thít. Đến lúc này hắn mới hài lòng cười nói: “Từ hôm nay các em đã chính thức trở thành ninja nhưng các em vẫn chỉ là Genin mà thôi! Giai đoạn khó khăn còn đang ở phía trước. Kế tiếp các em sẽ được giao nhiệm vụ và chúng ta sẽ chia thành ba người một nhóm!” Hắn đưa tay giơ lên một tập danh sách rồi nói: “Đây là danh sách đã được phân phối thành tổ đội và các em sẽ được dẫn dắt bởi một Jounin. Dưới sự dẫn dắt của các Jounin, các em sẽ được giao nhiệm vụ và cần để hoàn thành chúng. Hơn nữa, sắp xếp tổ đội là sau khi chúng tôi họp lại với nhau quyết định phân tổ mà không phải các em được quyền tự chọn!”

“Sao cơ?” Đám học viên nhất thời choáng váng.

“Phải có sự cân bằng giữa các đội, hiểu chưa hả?” Umino Iruka đưa tập hồ sơ trong tay lên về mặt cảnh cáo nhìn đám học viên: “Giờ nghe cho kỹ đây, tôi sẽ đọc phân tổ cho các em!”

Uzumaki Naruto đan hai tay vào nhau, đôi mắt hấn nheo lại thật sâu. Hấn cũng biết được rằng mình sẽ bị phân làm tổ ba người tuy nhiên không biết được sẽ là ai đây? Nếu như người này không quá kéo chân sau là được. Dù sao hấn cũng chẳng quan tâm lắm đến đồng đội là ai.

“Đội bảy Uzumaki Naruto, Haruno Sakura và Uchiha Sasuke!” Giọng nói Umino Iruka vang lên trong phòng.

“Thầy Iruka, không phải đã nói rằng phải cân bằng thực lực giữa các đội sao?” Một học sinh trong đó bắt mắt lên tiếng đáp lời.

Umino Iruka nhẹ nhàng đáp lời: “Àn... Tổ đội bảy hơi có chút đặc biệt. Uchiha Sasuke tinh thông nhẫn thuật và ám khí nhưng Naruto lại không tinh thông nhẫn thuật, trong khi Sakura lại yếu cả hai nơi này. Vừa lúc đủ bổ sung cho nhau. Đây chính là lý do vì sao tổ đội bảy hơi có chút đặc biệt.” Nói đến đây, hai tay Iruka đưa ra sau lưng liếc nhìn về phía đám học viên thấy được cả đám không có ý kiến gì hấn mới tiếp tục nói: “Đội tám Aburame Shino, Inuzuka Kiba cùng với Hyuuga Hinata!”

Giọng nói Umino Iruka vang vọng trong đám học viên. Một số học viên được xếp cùng nhau thì vui sướng một số khác thì chán nản ôm đầu. Lúc này Umino Iruka nói tiếp: “Đội mười một Akinichi Choji, Nara Shikamaru và Yamanaka Ino!”

Lời này rơi vào trong tai làm cho cô bé tóc vàng bên cạnh Uzumaki Naruto ôm đầu thống khổ cúi xuống: “Ôi trời, tại sao mình lại ở với hai kẻ đó chứ!?” Vừa nói cô nhóc vừa liếc nhìn về phía cậu nhóc tóc đen chòm đuôi gà bộ dạng lười biếng cùng với cậu nhóc tóc nâu đang liên tục ăn chớp chớp mà chưa từng dừng lại. Cô bé buồn bã với bộ dạng sống không còn luyến tiếc gì nhìn về phía cô nhóc tóc hồng: “Trán rõ đáng ghét! Mình cũng muốn tổ đội với Naruto cùng với Sasuke-kun!”

“Được rồi, phân tổ tới đây kết thúc!” Umino Iruka thở ra một tiếng thật dài: “Giáo viên hướng dẫn các em sẽ đến trong chiều nay.” Vừa nói xong hấn chạy biến mất. Cuối cùng thì Iruka cũng tránh khỏi được phải dạy học đám quỷ con này. Đến đây, Iruka đã kết thúc một khoá học tuyệt vời với bao nước mắt và cay đắng.

“Naruto...” Cô nhóc tóc đen với đôi đồng tử màu trắng hơi buồn bã khẽ nói.

Trong một cánh rừng nhỏ phủ đầy tuyết trắng, một đám nhóc tầm bảy tám tuổi bao trung quanh một cô bé nhỏ nhắn đáng yêu với mái tóc màu đen ngắn và đôi đồng tử màu trắng khá đặc biệt. Ba đứa bé nam đem cô bé vây kín vào bên trong, một người trong ba đứa nhóc đột ngột nói: “Cho tụi tao thấy Byakugan tộc Hyuuga của mày xem nào!”

“Trước giờ tao chưa được thấy!” Một đứa nhóc đột nhiên chen vào nói tiếp.

Đứa còn lại mở miệng trêu chọc: “Mắt của mày ghê quá!”

Đứa nhóc trong đám cũng gật đầu đồng ý: “Chắc nó là quái vật đấy! Đồ yêu quái mắt trắng!”

“Haha...” Đám nhóc ôm bụng cười lớn. Cô nhóc cảm giác được xấu hổ và sợ hãi, hai tay cô bé ôm lấy mặt mình cúi xuống khóc lớn. Lúc này, một cậu nhóc tóc vàng đi song song đám người. Hai tay cậu nhóc đút túi, đôi mắt khẽ liếc nhìn về phía đoàn người. Dù cô nhóc có khóc đi nữa thì cậu nhóc tóc vàng cũng chẳng quan tâm.

“A, thằng nhóc quái vật! Mày làm gì ở đây thế!?” Một đứa thấy được cậu nhóc tóc vàng đi qua lập tức dừng cười lại dùng ngón tay chỉ chỗ về phía cậu nhóc. Tuy nhiên cậu nhóc tóc vàng chẳng thèm quan tâm. Sự lơ đãng của cậu nhóc làm cho đám nhóc giận giữ, thằng nhóc lớn tiếng quát lên: “Ê... thằng nhóc quái vật, mày có nghe tao gọi không thế! Mày làm gì ở nơi này...”

Bộp!

Cậu nhóc tóc vàng làm như không nghe thấy nhưng một thứ lạnh lẽo trực tiếp đập lên đầu cậu làm cho cậu nhóc tức giận. Khi mà cậu quay đầu lại thì bị ăn nguyên một cục tuyết vào mặt. Cục tuyết theo khuôn mặt cậu chảy xuống khiến cho đám nhóc ôm bụng cười lớn: “Haha...”

Cô bé tóc đen với đồng tử màu trắng mở ra tò mò. Lúc này, cậu nhóc tóc vàng đột nhiên như con mãnh thú lao vào quyền đấm cước đá với đám nhóc. Mặc dù không phải đối thủ đám nhóc nhưng cậu nhóc lại trùng điệp dùng miệng cắn thật mạnh lên đám nhóc đặc biệt chuyên chọn vào tai của đối phương cùng với cổ của kẻ địch mà cắn. Trông cậu nhóc lúc này giống hệt dã thú khi cắn xé con mồi làm cho cô hoảng hốt lùi thân mình về phía sau.

“Đồ quái vật... huhuhu...” Đám nhóc ba người bắt đầu chạy trốn với thương tích đầy người.

Phụt!

Cậu nhóc tóc vàng nhô ra một ngụm máu với một cái răng gãy. Khoé miệng cậu nhóc khẽ nhếch lên với ánh mắt coi thường. Cậu xoay người lạnh lùng nhìn về phía cô nhóc tóc đen một chút làm cho cô sợ hãi hơi lùi lại. Bàn tay cậu vươn ra cầm lấy chiếc khăn choàng cổ rách này, thân mình lao đảo đi về phía trước. Trong khi đôi tay vẫn không quên đem chiếc khăn choàng lên cổ mình để lại cô nhóc ở phía sau ngơ ngác nhìn về phía cậu.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Giáo viên hướng dẫn

Mặt trời từ từ ngã về hướng tây. Ánh sáng cũng trở nên âm trầm và dần dần có xu hướng biến hồng. Từng tia nắng nhu hoa đâm xuyên qua cửa sổ nhỏ chiếu vào trong căn phòng..

Từ từ người trong ban đầu dần ít đi, từng đội đều đi theo bọn họ mang đội giáo viên rời đi. Hiện tại trong ban chỉ còn lại có chín học viên còn nhàn rỗi, Naruto ngẫu nhiên ngẩng đầu xem mắt dư lại người. Một tên tóc đen có vết xăm màu đỏ hình răng nanh ở hai bên má đang chơi đùa với một con chó trắng trên đầu. Một tên tóc đen đuôi gà lười biếng nằm ở trên bàn. Một tên béo tóc nâu cảm không biết đầu đồ ăn vật ở nơi nào mà không ngừng gặm nhưng chính là ăn mãi cũng không xong. Một tên khác thì áo cao cổ che mặt và cái kính đậm khá đặc biệt cùng với tiết kiệm lời nói.... Cô nhóc tóc vàng và tóc hồng ở trước mặt cậu nhóc đẹp trai đang cố gắng biểu hiện chính mình, cho nhau đá kích. Còn thằng nhóc tóc đen đẹp trai đầu? Thứ này học Naruto ghé vào trên bàn đối trước mắt hai cái nữ sinh làm lơ. Còn một cô bé tóc đen mắt trắng thường hay nhìn lên hán, mỗi khi hán nhìn thấy đều xấu hổ cúi đầu.

“Ngạch.. Các người đang làm gì?” Lúc này một ông bác ngâm thuốc lá với mặt râu xồm, phun ra cái vòng khói, Đồi mắt neho lại nhìn lớp học chính sảo vui vẻ vô cùng Ino và Sakura có chút cạn lời.

“Hào, ban số mười còn ở? Ở nói đều cùng ta ra tới!! Ta là các người giáo viên hướng dẫn.” Ông bác đưa tay lên vẩy vẩy ra về. Tuy nhiên đáng về hán làm cho Ino tròn tròn mắt. Xem ra cô nhóc rất là thất vọng.

“Asuma! Anh vẫn thói quen xấu chưa bỏ!!” Thứ tám ban giáo viên Kurenai cũng tùy theo Asuma cũng tùy theo tới. Khuôn mặt tròn trịa với hàng lông mày đen nhánh giống như vẽ. Con mắt to tròn với con ngươi màu đỏ giống như hồng ngọc rất độc đáo. Nàng ăn mặc một thân váy với đường rãnh giống như dây gai.

“Được rồi, anh đã biết, về sau sẽ từ bỏ!” Asuma đầu cũng không hồi tất rót tàn thuốc, trả lời. Đáng về trông có chút buồn khổ.

“Hừ, anh bao giờ ngừng hút thuốc!/? Hơn nữa nhìn đáng về của anh liền biết anh là không bỏ được. Nhưng là về sau ở thời điểm mang theo bọn nhỏ hút ít một chút đi!” Nói Kurenai lắc lắc đầu, nhìn về phía đám học viên: “Chào các em, ta là giáo viên hướng dẫn đội tám, đặc biệt thượng nhãn Yuuhi Kurenai.”

“Hừ..” Kiba có chút khó chịu, có thể là cho rằng giáo viên là nữ đi! Duy chỉ có hai đồng đội khác của thằng nhóc là Shino và Hinata thì không nói gì.

Lúc này, trong phòng học cũng chỉ dư lại ba người Naruto, Sasuke, Sakura. Chẳng qua Sakura vẫn là tiếp tục vây quanh Sasuke bên người đem Naruto coi như không khí. Bên người đã không có Ino. Sasuke như cũ ghé vào trên bàn. Mặc dù Ino thích những anh chàng đẹp trai nhưng so sánh với Sasuke và Naruto, Ino vẫn cảm giác được Sasuke nhìn hơn một chút xú. Đây là đánh giá trong lòng Ino mà dù Naruto biết hán cũng chẳng thêm quan tâm.

Không biết qua bao lâu, lâu đến Naruto đều mau ngủ rồi, mới nghe được có người kéo ra phòng học môn. Lúc này, Naruto mới ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa, một người thanh niên ngoài hai mươi có mái tóc màu bạch kim lôm chôm, đôi mắt màu xám và bộ dạng như ai thiếu nợ hán. Hàng lông mày sắc bén, khuôn mặt thon dài. Chiếc mặt nạ màu đen che kín chỉ để hở lộ đôi mắt. Hán ăn mặc một thân quần áo ninja tiêu chuẩn tuy nhiên đáng về có chút lười biếng.

Hiện tại đã giữa trưa, nói cách khác người thanh niên này ít nhất đến muộn hai giờ trở lên..... “Nga, mọi người khỏe chứ!!” Nhìn người thanh niên còn có chút lười biếng chào hỏi, khỏe miệng Naruto nhìn không được co giật. Liên tục nhảy nhót quanh Sasuke như Sakura cũng buồn ngủ đến mức gục xuống bàn.

“.....” Nhìn trong phòng học trừ bỏ Naruto ngẩng đầu nhìn chính mình, Sasuke cùng Sakura đều nằm bò, cũng không ngẩng đầu lên làm người thanh niên trầm mặt.

Naruto vội vã vẩy tay hô lên: “Này, này, Sasuke, Sakura dậy mau!!” hán vừa vẩy tay vừa dùng tay còn lại lắc lắc Sasuke ngồi ở chính mình bên cạnh.

“Ngạch?”

Lắc lắc đầu, Sakura có chút mơ hồ nói: “Làm sao vậy, Naruto?”

“Giáo viên tới!” Thuận miệng trở về hạ hiệu ứng, Naruto nhìn người thanh niên rồi cho đám hai người một cái ánh mắt.

“Ngạch... Các người cho ta cái thứ nhất ấn tượng, thực chán ghét..” Nhìn còn có chút mơ hồ Sakura, cùng người quan sát chính mình Sasuke cùng Naruto, người thanh niên trực tiếp cấp ra cái đánh giá này.

“Được rồi, ta kêu Hatake Kakashi, bị chỉ định làm giáo viên của ba người các người. Bất quá bây giờ còn có khảo nghiệm, ba người các người cùng ta đi lên sân thượng! Ta có lời muốn hỏi các người.” Nói xong, Kakashi cũng không để ý tới Naruto bọn họ, xoay người liền đi. “...”

.....” Trầm mặt, Naruto hết chỗ nói rồi, chính mình đến muộn như vậy còn dám ra về.

“...” Trong phòng học ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua đi theo Kakashi đến lên sân thượng.

“Đúng rồi, các người ba cái trước tự giới thiệu một chút đi.” Vừa đến nóc nhà, liền nhìn đến Kakashi tùy ý ngồi ở một chỗ, thấy ba người đi lên hỏi.

Cả ba người đều tìm một chỗ sạch sẽ rồi đưa ta lên phui phui vài cái rồi đặt mông lên đó ngồi. Mỗi người một dáng ngồi khác nhau. Cô nhóc ôm hai chân chụm lại khấp lẻo, cậu nhóc tóc đen thì đặt tay dưới cằm trong khi cậu nhóc tóc vàng thì mở rộng chân.

“.....” Làm lơ, triệt triệt để để làm lơ, Sasuke đang ở trạng khốc, mà Sakura chỉ là nhìn bóng dáng Sasuke, căn bản là làm lơ rồi nói Kakashi. Mà Naruto nhắm mắt lại, cảm thụ được chung quanh phong a trong không khí hơi nước, mỗi lần ở sân thượng như vậy, hẳn cảm giác được thư thái hơn.

“...” Trầm mặc một hồi, Kakashi nói: “Các ngươi cho ta cảm giác thứ hai vẫn là chán ghét! Bất quá không thêm tính, các ngươi tập trung một chút tinh thần nghe ta nói đi!” Nhìn ba người tò mò nhìn chính mình, Kakashi mở miệng nói: “Được rồi, từ từ các ngươi liền ản ta làm mẫu tới giới thiệu hảo. Tên của ta là Hatake Kakashi về sau các ngươi đã kêu ta thầy Kakashi tốt rồi! Đến nỗi đồ vật ta thích a... đồ vật chán ghét đồ vật sao?? Không nghĩ nói cho các ngươi! Mong tưởng gì gì đó? Cũng không gì đặc biệt! Hứng thú? Có rất nhiều, ta liền không nói.”

“...” Trầm mặc, ba người đều trầm mặc, nhìn Kakashi có chút không tốt. Về mặt cả ba người đều biến thành cau có và khó chịu.

“Thầy Kakashi, nói như vậy chúng ta không phải chỉ biết là tên của ngươi sao?” Cuối cùng vẫn là Sakura mở miệng hỏi. Vừa nói xong cô nhóc quay sang nhỏ giọng với hai người: “Ngoài tên ra, chúng ta chẳng biết gì khác cả!”

Nhún vai, Kakashi làm lơ Sakura nói nói: “Được rồi, kể tiếp đến các ngươi! Các ngươi ai trước tới?” Nói nhìn trước mắt ba người.

“.....” Naruto nhắm mắt lại, làm lơ, Sasuke bĩu khóe. Nhìn hai người như vậy, Sakura đành phải bắt đầu từ giới thiệu: “Ta kêu Haruno Sakura, ta thích đồ vật? Chỉ bằng nói là thích người...” Nói Sakura mặt đỏ khê liếc nhìn về phía Sasuke, “Hứng thú?? Tương lai mong tưởng??” Nói nói, Sakura mặt đỏ che lại mặt chính mình.

“Kia chán ghét đâu?” Kakashi có chút tò mò hỏi.

“Ino!” Sakura không chút suy nghĩ trả lời, dù sao Ino từ trước đến nay đều là kinh địch của cô nhóc.

“...” Cạn lời, Kakashi trực tiếp không còn lời để nói, xem ra hiện tại nữ sinh, luyện ái sơ gì đồ vật đều phải quan trọng đâu! “Tiếp theo cái!”

Nhìn hai người đều không có tính toán tự giới thiệu tính toán, Kakashi nhìn mắt Sasuke nói: “.... Em trước đến đây đi!”

Không có người trả lời, Naruto nhắm mắt lại, Sasuke nhìn về phía một bên.

“Ta kêu Uchiha Sasuke, không có gì thích đồ vật, chán ghét có rất nhiều, đến nỗi mong tưởng? Ta chỉ có một không tính mong tưởng đã tâm” giọng nói Sasuke khí chậm rãi chuyển biến, trở nên âm trầm: “Giết nam nhân kia, trọng chấn vinh dự gia tộc Uchiha..”

“...” Ở đây người đều trầm mặc, đương nhiên, bọn họ tưởng khẳng định không giống nhau. Cô nhóc tóc hồng Sakura thì thầm nghĩ: “Sasuke thật là bánh!” kèm theo đôi mắt đầy sao.

Một lát sau, Kakashi nhìn về phía Naruto nói: “Kể tiếp tới phiên ngươi, cũng chỉ dư lại ngươi một người không có tự giới thiệu.”

“Ta kêu Uzumaki Naruto, thích đồ vật? Kem dâu tây đi, chán ghét giống như cũng không có gì, đến nỗi mong tưởng? Ta giống như không có gì mong tưởng đi!” Lời nói làm cho đám người đều ngạc nhiên. Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn về phía hắn.

Trầm mặc một lúc, Kakashi đột nhiên mở miệng hỏi: “Naruto, trước kia mong tưởng em không phải tương trở thành Hokage sao sao?”

“Mong tưởng hảo huyền này, em đã từ bỏ! Cái này vốn không có khả năng, em chỉ ở lãng phí thời gian thôi.” Naruto thò ra một hơi lác đầu tuy nhiên trong lòng đã cắn hàm răng thật sâu. Nếu không phải vì ổn định đám người cao tầng làng Lá, hẳn làm sao nói ra những lời trái lòng mình.

“Liền mong tưởng trở thành Hokage cũng từ bỏ sao?” Kakashi lời nói trở nên có chút lạnh, ngay cả bên cạnh Sasuke a Sakura đều cảm giác đến.

Naruto không có tiếp tục nói tiếp, trầm mặc.

“.....” Nhìn Naruto không có tính toán trả lời, Kakashi trầm mặc một hồi rồi nói: “Như vậy hôm nay dừng ở đây vậy, các em đều đi về trước nghỉ ngơi tốt một chút. Ngày mai buổi sáng 5 giờ ở sân huấn luyện số 7, chúng ta liền bắt đầu diễn tập sinh tồn, nhớ rõ không cần ăn cơm sáng, bằng không sẽ phạt.” Nói xong, Kakashi cũng không để ý tới Sasuke, Naruto cùng Sakura sử dụng một cái thuật thuật thần, lóe....

Nhìn Kakashi rời đi, ba người đều từng người trầm mặc một hồi. Naruto đầu tiên mở miệng nói: “Sasuke, Sakura ta đi trước, ngày mai thấy!” Nói xong, Naruto xoay người nhảy lên không trung. Bàn chân hắn dẫm vài cái trên mặt nóc nhà biến mất trước mắt hai người.

“Cái kia, Sasuke, về sau chúng ta cũng là đồng bạn, cùng đi ăn cơm trưa đi!” Nói đến đây, Sakura đỏ mặt chờ mong nhìn Sasuke.

“Không có hứng thú!” Đáp lại sự chờ đợi của Sakura là lời lạnh lẽo, Sasuke một cái lóe, nhảy lên một đồng kiến trúc, rồi đi.

“Từ bỏ mong tưởng sao?” Đệ tam ngồi ở trong văn phòng nhìn thủy tinh cầu đang chiếu rọi hình ảnh mấy đứa nhóc. Về mặt hồi tưởng theo như lời Naruto nói, miệng rít mấy điều thuốc thật sâu rồi lâm vào trầm tư giữa.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Diễn luyện

Ngày hôm sau khi trời còn tờ mờ sáng, tại làng Lá sân huấn luyện số bảy vốn dĩ khá yên bình. Nếu có âm thanh thì cũng chỉ là âm thanh côn trùng, tiếng nước chảy. Trong màn đêm hắt không có âm thanh khác nhưng tiếng ngáp của người lại phá vỡ không gian yên tĩnh của khung cảnh.

Một cô nhóc tóc hồng ăn mặc một bộ áo cộc màu đỏ cùng với quần cộc màu hồng đưa tay lên khẽ ngáp một cái. Tuy nhiên khi cô bé nhìn về phía cậu nhóc tóc đen mặc áo lam lạnh lùng kia, trong nháy mắt cô bé lấy lại tinh thần. Đôi mắt cô bé xuất hiện đầy hình trái tim khi nhìn về phía cậu nhóc đẹp trai lạnh lùng.

Không biết đã qua mấy giờ đồng hồ, mặt trời bắt đầu nhô lên cao. Lúc này, thân ảnh với cái mái tóc màu vàng le que mới xuất hiện. Thằng nhóc vừa đi vài bước thì đột nhiên cô bé tóc hồng lên tiếng nói: “Naruto, cậu đến muộn đến hai giờ liền!”

“Không phải thầy Kakashi còn chưa đến sao!?” Uzumaki Naruto lạnh lùng khe khẽ nói ra. Đến lúc này, hẳn tìm một thân cây tựa vào rồi nghỉ ngơi thật sâu. Đôi mắt nhắm nghiền hưởng thụ không khí xung quanh.

“Đáng giận, thế nào thầy Kakashi còn chưa tới!” Sakura nắm lấy nắm tay về mặt giận giữ hô lên.

Gần mười một giờ lúc này xuất hiện bóng hình Kakashi. Vừa xuất hiện, Kakashi tỏ ra không có việc gì hân cười híp mắt đưa tay lên chào: “Nha, tất cả mọi người đều tới rồi a!”

“Đáng giận, thầy Kakashi, thầy không phải nói buổi sáng 5 giờ tập hợp? Như thế nào thầy đến bây giờ mới đến!” Nhìn Kakashi về mặt lười biếng bộ dáng, Sakura đã mặc kệ hay không thực nữ nhện không được rít gào nói.

“Àn, cái này... ta ở trên đường nhân sinh bị lạc!” Kakashi cầm một tay ở túi quần, một tay cầm một quyển thiếu nhi không nên thư. Trên đó có hình nền khá bắt mắt và dán thêm một cái mác 18+ rõ to và rõ ràng.

“Được rồi! Đều dừng lại, nghe ta nói!” Xem Sakura còn muốn nói cái gì bộ dáng, Kakashi không được mở miệng ngắt lời nói.

“Cái gì?” Bộ dáng Sakura biến thành giận giữ, nắm tay nắm chặt. Đôi mắt như muốn nói người không cho cái giải thích liền cùng người không để yên.

“Àn, các em cùng xem cái đồng hồ báo thức này! Ta đem thời gian chính tới rồi 12 giờ, mà mục tiêu hôm nay ba các em chính là ở trước mười hai giờ cướp được lục lạc ở ta nơi này. Mà người không có cướp được, hắc hắc! Vậy người đó liền không có cơm trưa ăn lại còn có muốn cột vào cái cọc gỗ kia nhìn mặt hai cái người khác ăn cơm.” Vừa nói Kakashi vừa lấy một cái đồng hồ báo thức thực bình thường ra tới cùng ba hộp bento phân biệt đặt ở trên cọc gỗ.

“....” Tất cả mọi người im lặng nhìn Kakashi với ánh mắt quái dị.

Kakashi bị xem đến cả người không được tự nhiên. Hắn vội vã nhìn nhìn trên người mình hỏi: “Làm sao vậy!?”

“Thầy Kakashi, hiện tại em phát hiện thầy thực âm hiểm vô si! Sáng sớm kêu chúng em tới, lại không cho chúng em ăn cơm sáng, hiện tại lại như vậy! Như vậy người không cướp được lục lạc thì sao?” Sakura nhìn không được oán giận hỏi.

“Đến nỗi người không cướp được lục lạc thì phải bị đưa về ninja trường học học lại một năm. Như vậy có thể bắt đầu đi? Thời gian các em có không nhiều lắm nha.” Kakashi bình tĩnh nhún nhún vai trả lời Sakura vấn đề.

“.....” Ba người lại lâm vào trạng thái im lặng.

“Tốt rồi! Các em ai còn có cái vấn đề gì? Không có vấn đề nói liền bắt đầu đi. Bất luận cái vũ khí gì đều có thể dùng, muốn ôm quyết tâm giết chết ta bằng không các em nhưng đoạt không đến!” Nhìn ba người bình tĩnh, Kakashi lập tức cảnh cáo.

Về mặt Sakura đại ra sau đó biến thành ngạc nhiên và lo lắng, Kakashi nhăn mày lại hỏi: “Sakura, người có cái gì muốn hỏi sao?”

“Thầy Kakashi, như vậy không phải quá nguy hiểm sao?” Sakura áp ứng hỏi.

“Ha ha! Sakura không cần quên người là một người ninja. Một người ninja sợ nguy hiểm? Vậy không cản trở thành ninja, thành thành thật thật về nhà đi làm buôn bán làm ruộng gì đó! Được rồi, muốn bắt đầu rồi, các em thời gian không nhiều lắm đâu!” Kakashi nhìn một chút đồng hồ báo thức sau đó đặt tay lên lắc lắc hai cái lục lạc nói: “Hiện tại, Ban số bảy dự thi diễn tập sinh tồn, bắt đầu!”

“Hô hô hô.” Vừa dứt lời, ba người lắc mình ẩn vào trong rừng rậm.

“Ngạch, cũng không tệ lắm sao, không biết trong ba người ai sẽ là người không chịu nổi trước mà ra tay đây!” Kakashi tùy ý quét mắt vị trí ba người ẩn nấp. Hắn lấy ra thiên đường tung tăng, dựa vào cọc gỗ nhìn lên.

“Làm sao bây giờ? Đoàn đội hợp tác gì đó tìm ai?. Cùng Sasuke quan hệ có chút tốt nhưng tên này lúc nào cũng ra vẻ làm cho mình thực khó chịu? Muốn hỗ trợ hợp tác, hẳn quả thực chưa chắc đã chịu? Còn là cùng Sakura? Thôi đi cô nhóc này mặc dù thành tích lớp cực tốt nhưng thực chiến quá kém. Tìm cô nhóc này thả rông về tắm ngủ đi cho rồi!” Naruto âm thầm thở dài hơi lắc đầu.

“Hô hô hô....” Đột nhiên mấy cái shuriken hướng Kakashi vọt tới.

“Ngạch! Người thứ nhất nhìn không được lại là Sasuke? Còn tưởng là Naruto kia?” Nhìn Sasuke theo sát mấy cái shuriken phía sau, Kakashi có chút kinh ngạc nói nhỏ.

“Đốt đốt...” Không hề nghi ngờ, shuriken toàn bắn ở trên cọc gỗ mà Kakashi cũng chỉ nhẹ nhàng băng ngang người tránh thoát.

Nếu như chỉ dựa vào mấy cái phi tiêu shuriken muốn tổn thương thượng nhẫn (jounin) Kakashi là chuyện không thể nào. Uchiha Sasuke vốn cũng không cho rằng phi tiêu có thể tổn thương đến Kakashi. Thắng nhóc chẳng qua muốn đánh nghi binh mà thôi. Tuy nhiên đáng về bình chân như vại và muốn phớt lờ bản thân mình tồn tại của Kakashi làm Sasuke khó chịu. Trong lòng Sasuke hơi giận dữ, hẳn muốn để cho Kakashi thấy được thực lực thực sự mình là như thế nào.

Hai tay Uchiha Sasuke kết ấn khá tiêu chuẩn, tốc độ không nhanh lắm. Tuy nhiên cậu đã theo phía sau phi tiêu và kết ấn trước đó rồi. Miệng cậu lập tức phun ra: “Hoả Độn: Hào Hoả Cầu Thuật!” Một quả cầu từ miệng Sasuke thổi ra, nó biến thành một quả cầu lửa lớn bao trùm lấy thân thể Kakashi.

Oanh!

Dường như Kakashi phản ứng chậm một chút, quả cầu lửa bắn thẳng vào người hắn phát ra một tiếng nổ lớn. Tàn lửa bắn tung toé khắp nơi như pháo hoa.

Tránh ở chỗ tối Naruto lẳng lặng nhìn Kakashi bị cầu lửa đánh trúng mà Sasuke cũng nhân cơ hội Kakashi bị đánh trúng mà thả lỏng. Naruto nhếch miệng khinh thường nếu như Kakashi dễ bị đánh trúng như vậy, Kakashi đã không phải thượng nhẫn. Vẫn là về nhà tắm một cái rồi đi ngủ cho khoẻ đi làm ninja làm gì. Đáng tiếc, hắn cũng không có nhắc nhở Sasuke vì chính bản thân hắn cũng có kế hoạch khác.

Quả như Naruto dự đoán... Đang lúc thời điểm Sasuke lơ lửng, một đôi tay từ ngầm duỗi ra tới, bắt được Sasuke hai chân. Trong vẻ ngạc nhiên Sasuke, cậu nhóc trực tiếp bị bàn tay kéo vào hầm ngầm. Kakashi bất thời điểm vô cùng tinh chuẩn sử dụng ra Thổ Độn lên vào lòng đất. Vừa rồi trúng đòn chẳng qua chỉ là giả mà thôi!

“Ngạch, Sasuke cũng không tệ lắm đâu! Bất quá em sơ suất quá! Bằng không ta muốn tóm em còn tồn nhiều điểm công phụ đâu!” Nhìn toàn thân bị chôn dưới đất chỉ còn lại có một cái đầu Sasuke, Kakashi hơi mang giễu cợt nói.

“Đáng giận! Sao lại thế này, chuyện vừa rồi là như thế nào?” Sasuke giãy giụa một lát, thấy chính mình hoàn toàn không động đậy cũng liền không lãng phí sức lực nhìn Kakashi hỏi.

“Nga, em xem!” Kakashi không có chính diện trả lời, mà dùng ngón tay chỉ là làm Sasuke xem địa phương bị hào hỏa cầu đánh trúng. Ở địa phương đó nằm một khối gỗ to tướng đang bốc cháy.

“Thuật thể thân?” Loại nhẫn thuật kết ấn đem vị trí mình hoán đổi với vật khác như người, động vật hoặc vật chết, Tiền đề là vật được chuẩn bị sẵn cho việc thể thân nếu không thể thân sẽ thất bại.

“Đúng vậy, chính là thuật thể thân. Không cần xem thường bất luận một cái nhẫn thuật gì.” Kakashi nhún vai nói: “Được rồi, kế tiếp là hai người bọn họ!” Vừa dứt lời, Kakashi khẽ liếc về phía rừng cây sau đó hắn liền biến mất ở trước mắt Sasuke.

“A!” Nhìn bỗng nhiên biến mất Kakashi, Naruto hơi sững sốt một chút. Bất quá ngay sau đó, cách đó không xa liền vang lên tiếng Sakura hét chói tai.

Uzumaki Naruto hơi nhíu mày một cái. Ngay sau đó đột nhiên xuất hiện trước mặt Naruto là bộ mặt hồ hững của Kakashi trong trạng thái ngời xồm. Kakashi lim dim đôi mắt nhìn về phía Naruto nói: “Tìm thấy em rồi!”

Kakashi lập tức xuất hiện làm cho Naruto hoảng hồn, thằng nhóc bật lùi về phía sau tuy nhiên Kakashi cực nhanh lùi ra phía sau lưng thằng nhóc dùng hai tay kết một ấn. Một âm thanh phát ra phía sau chiếc mặt nạ bằng vải: “Thể thuật bí truyền làng Lá: Nghìn năm đau đớn!” Hắn trực tiếp dùng hai ngón tay thọc vào mông của Naruto.

Bùm!

Cảm giác được mình thọc thành công tuy nhiên sau đó một vụ nổ xuất hiện làm khói trắng tán ra. Về mặt Kakashi mang theo ngạc nhiên: “Ảnh phân thân!”. Hắn còn chưa có kịp hồi thần lại thì xuất hiện trước mặt hắn là một tờ giấy hình chữ nhật lơ lửng trong gió. Trên đó chẳng chừa các họa tiết. Kakashi hồ nhơ: “Không ổn, là bùa nổ!”

Oanh! Tiếng nổ vang dội phát ra kèm theo tia lửa bắn tung toé.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Genin chính thức

Vụt!

Thân mình Kakashi nhảy vụt ra tránh thoát được vụ nổ. Tuy nhiên bộ dạng rách nát vừa rồi quả thực làm cho người khác buồn cười. Xem ra Kakashi cũng không phải tránh thoát hoàn toàn bùa nổ. Trong lòng Kakashi thầm nghĩ: “Khinh thường bọn nhóc này quá! Cần thận kéo mình ăn lỗ nặng trong tay mấy đứa chúng. Nếu vậy...”

Vậy mà Hatake Kakashi còn chưa làm ra phản ứng thì hắn cảm giác được cực độ nguy hiểm. Khi hắn ngoảnh mặt ra thì đôi mắt hắn cũng theo đó mở lớn. Những đạo gió màu xanh lam tuyệt đẹp giống như những lưỡi dao sắc bén bắn về phía hắn.

Oanh, oanh...

Âm thanh kinh khủng do tiếng va đập của những vết đao chakra màu lam bắn ra trong không khí va đập vào cây cối cùng nền đất phát ra. Bụi mù tung toé cùng với gỗ vụn theo đó vẩy ra bên ngoài.

Đôi mắt Sasuke tròn tròn nhìn về phía cánh này. Hắn thấy được Naruto đứng trên cây cao, hai tay đã phát ra ánh sáng màu xanh lam phủ dọc từ bàn tay đến cánh tay. Đặc biệt, hai tay như bay múa vũ động không ngừng nghỉ. Chakra giống như tiêu hao không hết.

Rõ ràng trên không trung vậy mà Kakashi lại có thể xảo diệu tránh thoát. Theo lý ở trên không trung người là không có cách nào uyển chuyển thân thể của mình. Chính vì lý do này mà Naruto chọn chính là thời điểm Kakashi còn ở trên không tiến hành dự phán công kích trước vậy mà Kakashi lại dễ dàng tránh né. Theo đó, Kakashi liên tục dùng thuật thuần thân tránh thoát. Hai tay kakashi cũng theo đó kết ấn tốc độ cực nhanh. Miệng Kakashi phồng lên trực tiếp phun ra một quả cầu không lồ bắn về phía Naruto.

Phùng!

Đôi mắt Naruto mở to nhìn về phía quả cầu bắn về phía mình, thẳng nhóc vội vã dịch chuyển bản thân mình nhanh chóng rời đi. Chakra dầm mạnh trên đại thụ tạo ra một cái dấu chân khá sâu đem thân hình thẳng nhóc bắn đi sang một bên tránh thoát quả cầu lửa.

Quả cầu lửa theo đó va đập vào cái cây cao lớn phát ra một tiếng nổ khá lớn. Phan! Theo sau đó cái cây bắt đầu bốc lửa, tàn lửa cùng với vụn gỗ bắn tung toé. Trong khi Naruto thờ phào ra một hơi tránh thoát thì Kakashi đã sử dụng thuật thuần thân tiến tới bên cạnh hắn. Bàn chân mạnh mẽ vung lên tung một cú đá cực mạnh vào Naruto.

Phanh!

Hai tay Naruto lập tức đưa lên đỡ cú đá làm cho thân mình hắn bắn đi. Bàn chân chạm đất, thân thể lê dài trên mặt đất nhưng hắn cố gắng giữ vững thăng bằng. Trong lúc di chuyển dài trên đất, Naruto lấy thăng bằng cực nhanh đồng thời hai tay kết ấn với tốc độ nhanh chóng.

Bùm, bùm... Hàng trăm Naruto xuất hiện bên cạnh thẳng nhóc. Dường như biết rõ phải làm gì, ảnh phản thân tất cả đều lao về phía Kakashi tấn công không ngừng nghỉ. Ảnh phản thân là những thực thể đạt được sức mạnh bằng một phần bản thể tuy nhiên chúng rất dễ dàng biến mất nếu như bản thể bị thương hoặc chúng bị thương hay hao hết chakra...

Một phần ảnh phản thân lao về phía Kakashi làm cho Kakashi cảm giác ngạc nhiên. Không nghĩ tới chakra của Naruto lại nhiều đến như vậy. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Chakra nhiều như vậy!?” Tuy nhiên hắn chỉ nghĩ đến mà thôi vì bây giờ rất nhiều ảnh phản thân đã lao về phía hắn, Kakashi lập tức làm ra phản ứng.

Vậy mà còn chưa đợi chờ Kakashi phản ứng lại đây thì hắn tròn to mắt thấy được lúc này mấy ảnh phản thân ngay cả bản thể cũng đưa tay lên, hai tay hắn tụ ra màu chakra xanh rờn xuất hiện. Toàn bộ ảnh phản thân cùng bản thể không hện mà đem chakra đao chém ra.

Phanh, phanh... Kakashi giao đấu với những ảnh phản thân Naruto đem một đám ảnh phản thân đánh thành khói trắng. Tuy nhiên khi đao chakra bay về phía hắn, Kakashi cũng phản ứng cực nhanh sử dụng kết ấn hai tay đặt ở trên mặt đất.

Ầm, ầm... Từ dưới mặt đất mọc lên một cái tường đất. Tường đất trực tiếp chắn trước đao chakra đem chúng loại bỏ. Từng tiếng vang dội khi đao chakra đánh vào mặt tường đất để lại những vết nứt sọc sâu hoắm.

Ở Naruto cùng Kakashi ở từng đang giao đấu liên tục thì “Reng, reng, reng...” thanh âm đồng hồ báo thức vang lên.

Kakashi nhìn mắt Naruto nói: “Dừng lại, đã đến giờ!” Nói xong lắc mình một cái sau khi trở về là ô-m-té-xiu Sakura, còn có Sasuke mới từ trong đất ra tới.

Đem Sakura đánh thức lúc sau Kakashi hỏi: “Rồi, các em tính toán làm sao bây giờ đâu?”

“Cái gì làm sao bây giờ?” Mới vừa tỉnh lại Sakura còn có chút làm không rõ ràng lắm. Đánh giá cho Sakura là bình hoa di động, Naruto nhìn nàng lắc

lắc đầu.

“Ngạch, ba người các em đều không có cướp được lục lạc! Mà hiện tại đã đến giờ, rõ chưa hả?” Kakashi dựa vào cọc gỗ nhún nhún vai nói.

“Ba người các em, Naruto là đơn đả độc đấu, căn bản không nghĩ tới Sakura và Sasuke. Lúc cần thiết, em có phải hay không sẽ giết chết Sasuke cùng Sakura. Sasuke em ghét bỏ đồng đội cho rằng bọn hắn là kéo chân sau. Sakura, trong lòng em chỉ có Sasuke, căn bản không suy xét quá Naruto. Đúng hay không?” Thời điểm Kakashi nói biểu tình băng giá đến cùng cực, thậm chí có một tia sát khí.

Ba người đều trầm mặc, biểu tình Kakashi lại trở nên đậm nhiên tuy rằng nhìn không ra tới. Giống như là xem ba người lạ mặt mà không phải học sinh mình. Đối với ba đứa liên đồng bọn chính mình đều không tin nhiệm người, Kakashi không có thích. Ba đứa đều là đứa trẻ có vấn đề. Nhìn đến ba người trầm mặc, ban chính mình như thế nào không sức sống.

“Đúng rồi, các em còn nhớ rõ ta vừa mới nói lời nói trước đó đi, người biểu hiện kém cỏi nhất không thể ăn cơm trưa, phải bị cột vào trên cọc gỗ, nhìn bọn họ ăn cơm trưa.” Kakashi chỉ vào hai phân com hộp đậm bạc nói.

Kakashi nhanh chóng đem Naruto trói lại đi lên mặc dù Naruto có chút khó chịu tuy nhiên dù sao đối phương là ninja thuộc hàng chức trách trong làng. Dù trong lòng Naruto có bất mãn nhưng hắn vẫn chỉ có thể âm thầm cắn răng nhẫn nhịn.

“Ta nói chính là người biểu hiện kém cỏi nhất, chưa nói là người ngay từ đầu liền thất bại. Ninja không thể ần ỉ thường ra bài, huống hồ Sakura là nữ sinh, thân là nam nhân muốn dùng cảm đảm đương đối mặt với khó khăn.” Kakashi tuyên truyền nói đến.

“Kết quả còn không phải thầy định đoạt?” Naruto vô biểu tình nói. Trong lòng giận dữ nhưng Naruto đã sớm với thói quen không bộc lộ cảm xúc ra mặt rồi. Đối mặt với mặt lạnh của đám người làng Lá, hắn đã luyện đến tâm như dung nham sôi trào. Mặt như hồ mùa đông đóng băng lạnh lẽo không chút biểu cảm.

“Được rồi, ta lại cho các em cơ hội một lần nữa! Buổi chiều bắt đầu lần nữa. Đến Sakura và Sasuke... hai cái com hộp này, hai người các em một bên ăn một bên suy nghĩ làm thế nào tại buổi chiều đem lục lạc từ trong tay ta đoạt lấy tới.” Dem com hộp giao cho hai người, “Nói thêm câu nữa, không thể cỏi trói cho Naruto! Nếu cái người nào cỏi trói cho Naruto còn đem com hộp cấp Naruto ăn, người đó liền không hợp cách.” Nói xong hắn dùng thuật thuật thân biến mất tại chỗ.

“.....” Ba người nhìn nhìn lẫn nhau sau đó đem ánh mắt truyền hướng com hộp đặt ở trên cọc gỗ rồi lâm vào trầm mặc.

“Ot, ot...” nhìn hộp com trên cọc gỗ, bụng Sasuke cùng Sakura không hện mà cũng phát ra tiếng kêu. Hai người đều nghe Kakashi nói không ăn com sáng. Hiện tại đã đói bụng đến muốn ù tai hoa mắt. Riêng phần Naruto thì lại không sao cả, hắn vốn đã ăn rất no khi đến đây. Hai kẻ ngốc này chưa từng đi điều tra tin tức về đối thủ sắp tới. Đó là thưởng thức cơ bản của ninja. Tuy nhiên Naruto trong lúc này rất muốn biết phần hai người ra sao nên dùng ánh mắt chăm chú quan sát hai người.

Có lẽ thấy được ánh mắt Naruto nên Sakura nhanh hơn ăn com tốc độ. Sasuke liếc mắt nhìn Naruto một cái. “Tên ngốc, muốn ăn sao?” Sasuke nói lộ ra chút cao ngạo, nói chuyện liền tỉnh là lời hay nhưng cũng là sẽ làm cho người ta cảm giác được chán ghét.

“Không cần, hai người chính mình ăn đi.” Naruto trực tiếp cự tiếp, chính mình lại không phải thực yêu cầu.

“Đúng vậy! Sasuke-kun, đừng để ý đến Naruto.” Sakura ở một bên nói.

Naruto nghe xong phản ứng cũng không quá lớn biến hóa, chính mình không cần thiết đối cái gọi thứ bảy ban có quá lớn cảm tình, cảm tình nhiều, trói buộc chính mình đồ vật cũng sẽ biến nhiều. Đây là Naruto không nghĩ muốn.

Đang ở ba người đang muốn nói cái gì thời điểm. “Ba người các em, vừa rồi Sasuke muốn đem com trưa chính mình cấp Naruto đi. Ta không phải nói không thể đem com trưa phân cho Naruto, chẳng lẽ các em muốn không hợp cách sao?” Âm thanh Kakashi đột nhiên phát ra. “Phanh” một tiếng vang lên kèm theo khói trắng, Kakashi sử dụng một cái thuật thuật thân xuất hiện ở trước mặt ba người.

“Không thể nào, Thầy Kakashi, chúng ta sẽ không phân cho Naruto.” Sakura một bên hoảng loạn giải thích lên.

Kakashi xem Sakura ánh mắt biến lãnh đạm. Người tính cả bạn đều không quý trọng. Kakashi sẽ không cho nàng sắc mặt tốt đẹp gì. Naruto trầm mặc nhìn Kakashi đột nhiên xuất hiện, Naruto vẫn giữ trầm lặng và không xuất hiện chút biến hoá nào trên mặt. Ba người vẫn chưa nói chuyện, hơi thở trên người Kakashi phát ra càng ngày càng nặng, càng ngày càng lạnh, làm áp lực trên người ba người càng lúc càng lớn. Sasuke Naruto còn tốt, Sakura hoàn toàn ngã ngồi trên mặt đất. Bầu trời cũng biến thành một mảnh mây đen như bão táp bắt đầu.

“....” Trên sân huấn luyện, không khí nhất thời trở nên im lặng dị thường. Naruto vẫn im lặng nhìn cảnh này. Hắn lãnh đạm đến chẳng quan tâm gì. Dù sao trở thành ninja với Naruto mà nói có thể có thể không. Hắn muốn đó chính là làm sao trở nên mạnh mẽ, làm sao chạy ra khỏi ngôi làng chó chết này. Hắn tin chắc rằng Kakashi chẳng dám làm gì hắn. Thế nhưng loại sát khí này vẫn khiến cho thân thể Naruto hơi run lên, hắn cắn chặt hàm răng chịu đựng.

“..... Ta lại cho các người một lần cơ hội, trong các người chỉ có hai người có thể tốt nghiệp, trong đó một người liền phải hồi trường học. Nhấn mạnh là một năm!” hơi thở trên người Kakashi chậm rãi yếu bớt, biết biến mất không thấy.

“Hô hô hô hô....” ba người Sasuke Naruto Sakura giống như không có nghe được dường như, thở hổn hển.

Nhìn trước mắt ba người hô hấp chậm rãi khôi phục, Kakashi nhàn nhạt nói: “Được rồi, quyết định đi!”

“....” Ba người nhìn nhau liếc mắt một cái, không nói gì. Thấy ba người trầm mặc, Kakashi cũng không nói gì thêm liền lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn quyền sách trên tay.

“Vậy ta đi học lại đi, có làm ninja hay không với ta mà nói cũng chưa ý nghĩa.” Naruto nói. Với hắn có làm hay không một điệp ninja đối chính mình không bắt luận cái gì ý nghĩa.

Sasuke cùng Sakura trầm mặc, không nghĩ tới Naruto sẽ nguyện ý nhường chính mình. Thấy vậy hai bàn tay Sasuke nắm chặt, thẳng nhóc gắt lên: “Không cần, gia tộc Uchiha không cần người khác bố thí.”

Sasuke cùng Naruto tự nguyện rời khỏi, làm Sakura vừa muốn nói gì, bất quá lại bị vỗ tay thanh đánh gãy.

“....” Ba người nhìn về phía vỗ tay Kakashi.

“Dừng! Không cần dùng cái loại ánh mắt này xem ta. Thực tốt! Hai người các em hiểu được quý trọng đồng bạn. Hiện tại ta tuyên bố, các em đều đạt tiêu chuẩn!” Kakashi thay đổi phía trước bộ dáng, cười tùm tùm nói.

“Ngạch! Thầy Kakashi?” Sakura nhìn Kakashi hỏi, trong mắt tràn đầy nghi ngờ. Tuy rằng Sasuke không nói gì thêm, bất quá cùng Sakura giống nhau nhìn Kakashi, chờ Kakashi trả lời. Chỉ có Naruto không có đi để ý tới Kakashi, phỏng chừng cùng Sakura và Sasuke giải thích cũng muốn một đoạn thời gian.

“Ngạch! Naruto nguoi không hiểu kỹ? Không tính toán nghe?” Kakashi vốn dĩ tưởng trả lời bất quá nhìn đến vẻ mặt Naruto biểu tình không thêm để ý ngược lại có điểm tò mò hỏi.

“Không có hứng thú! Dù sao ta biết ta tốt nghiệp, hiện tại bắt đầu ta là ninja là đến nơi.” Naruto nói.

“Thầy Kakashi! Nhanh lên, trả lời.” Thấy Kakashi cùng Naruto nói chuyện tào lao lên, Sakura có chút không kiên nhẫn. Mà Sasuke còn lại là cúi đầu một bộ như suy tư gì đó.

“Được rồi! Nói đơn giản, mục đích diễn tập lần này là khảo nghiệm đoàn đội tinh thần các em, còn có các em đối lẫn nhau tín nhiệm. Bất quá Sakura, vốn dĩ ta nhất không xem trọng chính là em. Gặp mặt đến bây giờ, trong mắt em cơ hồ đều không có Naruto quá, chỉ có Sasuke bất quá lần này tính em dù tư cách!” Nói cuối cùng, Kakashi thanh âm trở nên thâm trầm mà Sakura còn lại là cúi đầu, không nói gì thêm.

“Vậy giờ còn có chuyện gì sao?” Thấy Kakashi giải thích xong, Naruto mở miệng hỏi. Bất quá nói thật, đối với Kakashi lười nhác, Naruto vẫn là có điểm chán ghét.

“Ngạch! Đã đều buổi chiều a! Vốn dĩ tính toán ở buổi sáng thời điểm thu phục lần diễn tập này, không nghĩ tới đều kéo dài tới buổi chiều a. Hôm nay liền đến đây thôi, dù sao hiện tại đi tiếp nhiệm vụ giống như cũng không có biện pháp hoàn thành.” Kakashi nhún vai có điểm bất đắc dĩ nói.

“Vậy giải tán đi!” Naruto nhàn nhạt đáp lời, tính toán nhanh chóng rời đi.

“Chờ một chút, Naruto! Không cần cấp như vậy, dù sao cũng không có chuyện gì.” Thấy Naruto tưởng rời đi, Kakashi vội nói.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Konohamaru

“Ôi, Tora của ta, Tora của ta. Cuối cùng bé cưng cũng trở về với ta!” Một người nữ nhân với mái tóc màu đen được búi lên cẩn thận ăn mặc một bộ quần áo sáng quý. Tuy nhiên khuôn mặt thì sử dụng phần nông trang điểm quá mức đậm đến người chán ghét. Thân hình béo tốt trông đến làm người cảm giác được cả người nữ nhân này ngoài mỡ ra thì không có gì khác.

Méo... Con mèo nhỏ nhắn đáng thương có khuôn mặt giống một con hổ con bị nữ nhân béo tốt ôm vào trong lòng. Con mắt bị ma sát trông đến vô cùng đáng thương. Nữ nhân cưng chiều đến mặt con mèo biến dạng, vừa nói nữ nhân này vừa ma xát con mèo vừa cười: “Tora cũng bé nhỏ làm ta lo lắng muốn chết đi được!”

Bộ dạng thảm thương còn mèo làm cho mấy đứa nhóc đó đứng chân chân ở nơi đó trầm nghĩ: “Thảo nào con mèo chạy trốn cũng phải!”

Hokage đệ tam rút lấy một hơi thuốc phát ra phù phù khói trắng. Trong tay hắn cầm một tờ giấy đưa lên, vẻ mặt có chút lãnh đạm: “Ủm! Đội 7 của Kakashi, nhiệm vụ của các cậu tiếp theo đó chính là chăm trẻ giúp một ông bố và đi lấy hàng ở làng bên và giúp họ đào khoai.”

“Ngài Đệ Tam!” Đột nhiên Naruto lên tiếng ngắt lời Hokage đệ tam. Naruto bình tĩnh tiếp tục nói: “Chúng em đã làm nhiệm vụ cấp D này được một thời gian. Sự phối hợp của đội đã tốt hơn trước. Hơn nữa, ngài Đệ Tam hẳn rõ thực lực đội bảy cao hơn so với đội khác. Thế nên, theo lý chúng em

cũng có thể tiếp nhiệm vụ cao cấp hơn một chút!”

“Đừng có nói những điều ngu ngốc như vậy!” Ngồi bên cạnh Hokage đệ tam lập tức vỗ bàn đứng lên: “Mặc dù tổ đội thứ bảy bọn em so với đội khác có mạnh hơn thật nhưng các em mới là Genin mà thôi. Mọi người đều phải bắt đầu bằng những nhiệm vụ đơn giản rồi mới tăng cấp hiểu chưa hả!”

“Thầy Iruka, theo em biết được thì nhiệm vụ cấp bậc phân chia từ thấp đến cao là D, C, B và A. Một số nhiệm vụ cực kỳ nguy hiểm còn được đưa vào cấp S.” Naruto khoanh tay trước ngực, một tay sờ cằm theo thói quen. Giọng nói hắn cũng trở nên bình tĩnh và lạnh lùng: “Genin có thể nhận nhiệm vụ là D và C, Chuunin có thể nhận được C và B, Jounin có thể nhận nhiệm vụ A có khi làm nhiệm vụ S. Dựa vào tổ đội thứ bảy có một Jounin là thầy Hatake Kakashi hơn nữa với thực lực tổ đội em hoàn toàn có thể nhận nhiệm vụ cấp C mà không cần phải lo lắng. Trong ghi chép thì nhiệm vụ cấp C bao gồm một số nhiệm vụ bảo vệ, hộ tống hoặc hái thuốc ở những địa hình nguy hiểm... Nếu như có gặp nguy hiểm cũng chỉ là sơn tặc hoặc lưu manh người bình thường mà thôi. Nếu như gặp phải nhiệm vụ có ninja đó là thuộc về cấp B trở nên. Em nói đúng chứ, thầy Iruka!”

“Cái này!?” Hokage đệ tam trầm ngâm một chút sau đó xoay qua nhìn về phía Iruka thấy được Iruka cũng rơi vào trầm mặc. Đến cuối cùng, Hokage đệ tam đành gật đầu nói: “Được rồi, nếu như các em muốn như vậy!/? Ta sẽ giao cho các em một nhiệm vụ cấp C.” Hai tay đặt ở trước cằm, Sarutobi Hiruzen vừa cắn đầu thuốc vừa nói: “Một nhiệm vụ bảo vệ một người quan trọng. Giờ ta sẽ giới thiệu ông ấy cho các em. Các em hãy chờ một lát...”

“hà... mời vào!”

“Gi thế!?” Cánh cửa vừa mở ra thì một lão già bước vào bên trong. Lão già có mái tóc màu xám, bộ râu lớn và mắt màu đen đeo một cái gọng kính. Hắn mặc bộ dạng cực kỳ cũ kỹ với chiếc khăn quàng cổ và một cái dây cột ở trên đầu. Trong tay thì vẫn vờ chai rượu khá lớn và cả người sặc mùi rượu, ở xa như vậy Naruto vẫn ngửi thấy được. Lão già lên tiếng lãnh đạm hỏi: “Một đám nhóc con...”

“Ông chính là chủ nhiệm vụ lần này sao?” Naruto lạnh nhạt lên tiếng hỏi. Thấy được lão nhân không có trả lời mà im lặng thừa nhận mà lẳng lặng nhìn hắn, Naruto tiếp tục nói: “Mặc dù ông là chủ nhưng xin hãy tôn trọng chúng tôi. Mặc dù chúng tôi nhỏ tuổi nhưng cũng là Genin trước sự kiểm tra của làng Lá. Với lại, trong đội tôi có thầy giáo là một Jounin. Điều đó còn chưa đủ cho một nhiệm vụ cấp C sao? nếu như ông không hài lòng hoặc nghi ngờ về chúng tôi chẳng khác nào nghi ngờ làng Lá, nghi ngờ làng Lá một trong làng mạnh nhất ở năm cường quốc. Nếu vậy, ông có thể không tiếp nhiệm vụ ở nơi này! Nhưng tôi tin tưởng, với mức thù lao đưa ra cấp C đó, không có nơi nào đưa cho ông hậu đãi hơn nơi này đâu, cô chủ nhiệm vụ cấp C...”

Giọng nói Naruto tràn ngập lãnh đạm và sắc bén nói khiến cho lão nhân không khỏi cứng miệng lại. Về mặt lão nhân biến thành khó chịu lên tiếng hỏi: “Đây là thái độ ninja làng Lá sao!?”

“Ngài Tazuna, xin tin tưởng ninja làng Lá chúng tôi!” Hokage đệ tam không tức giận mà mỉm cười gật đầu.

“Được rồi!” Lão nhân tên Tazuna chà mồ hôi hột trên trán bắt đầu đi quay ra nhìn về phía đám nhóc: “Ta là kĩ sư xây cầu Tazuna. Ta hy vọng các cậu có thể bảo vệ hộ tống ta bình an về làng để hoàn thành cây cầu đang xây dựng dang dở!”

“Ông nội, mau đến quyết đấu đi!” Bất chợt một âm thanh cắt đứt lời nói từ miệng lão già Tazuna. Từ phía ngoại đột ngột vọt vào một cậu nhóc bé nhỏ. Cậu nhóc sở hữu mái tóc nhọn màu nâu cùng đôi mắt đen. Cậu cũng có vết nứt nhỏ ở răng. Bên ngoài mặc áo vàng in biểu tượng làng Lá màu đỏ, quần ngắn xám, và chiếc khăn choàng cổ dài. Khi lần đầu xuất hiện, nhân vật này đội chiếc mũ mang khuôn mặt nhăn nhó màu cam ở bên phải, vòng tròn đỏ ở bên trái, cùng lỗ trên đỉnh mũ để tóc chia ra ngoài.

Rầm!

Thật sự là bị kích khi mà cậu nhóc chạy quá nhanh vấp phải chiếc khăn choàng dài mà ngã xấp mặt. Tình cảnh này thực sự làm cho Naruto không còn gì để nói. Vậy mà để che dấu đi sự xấu hổ khi mà thằng nhóc vấp phải khăn choàng, nó lập tức lấy cớ: “Đáng giận! Là bẫy rập, nhất định là bẫy rập, là tên chết tiệt nào ở chỗ này phóng bẫy rập! Đau đau đau đau...”

“Cái kia, thiếu gia Konohamaru người không có chuyện đi? Còn có bổ sung một câu, trên mặt đất cũng không có bẫy rập.” Một người thanh niên có mái tóc đen và đôi mắt màu nâu và luôn xuất hiện với chiếc kính mắt như một thương hiệu của mình. Thông thường anh được nhìn thấy trong các bộ trang phục tiêu chuẩn ninja Konoha nhưng không mặc chiếc áo khoác bên ngoài. Hắn cũng đeo băng bảo vệ trán như một chiếc khăn trùm đầu. Khi nâng mắt kính, hắn khẽ liếc về phía Naruto... Ở sau lớp kính ấy, Naruto cảm nhận được sự chán ghét của đối phương.

Thấy Naruto quay đầu nhìn bằng ánh mắt đậm đặc kia, người thanh niên hơi sửng sốt một chút. Bất quá ngay sau đó phục hồi tinh thần lại đối với cậu nhóc Konohamaru còn đang ngồi ăn và trên đất nói: “Thiếu gia Konohamaru, hiện tại là thời gian tu luyện, người lại như thế nào lại tới nữa.”

“Đương nhiên là tới khiêu chiến ông nội! Đúng rồi ta là tới khiêu chiến ông nội, tiếp chiêu đi, ông nội. Ta nhất định sẽ trở thành Hokage Đệ Ngũ.” Nói một nửa, thằng nhóc Konohamaru giống như nhớ tới mục đích của chính mình, hét lớn xông lên đi.

“Thằng nhóc này là cháu ngài Hokage Đệ Tam sao?” Tazuna trầm nghĩ đồng thời đưa tay lên lau trên trán mồ hôi: “Thật là một thằng nhóc nghịch ngợm!”

Đột nhiên bị một bàn tay tóm lấy, thằng nhóc lập tức dấy dựa lên hỏi. Thằng nhóc thấy được người bắt mình là một tên thanh niên tóc trắng thì giận dữ hét lên: “Buông ta ra!”

“Ai thật là...” Hokage đệ tam nhìn thằng nhóc đang dấy dựa trong tay Kakashi, hắn đưa tay lên vỗ nhẹ vào mặt mình một cái.

“Buông ta ra, tên độc nhãn long chết tiệt!” Konohamaru không rõ ràng lắm trên tay hắn chính là ai vì thằng nhóc trên cơ bản mỗi ngày đều ở lều lổng, làm một ít sự tình lung tung rối loạn.

Bị mắng mình thành độc nhân long, Kakashi trực tiếp buông tay làm cho thằng nhóc ngã phịch xuống đất. Đường như cảm nhận được đau đớn, thằng nhóc liên tục gào lên đau đớn. Người thanh niên tóc đen ở bên cạnh thấy vậy khó chịu phản bác: “Kakashi, người làm như vậy có quá đáng lắm hay không?”

“Ân” Kakashi nhàn nhạt quay ra nhìn về phía người thanh niên. Rồi kế tiếp quay ra nhìn về phía ba học sinh của mình nói: “Các em nội có một giờ chuẩn bị. Sau một giờ, tất cả tập trung tại công làng tiếp nhận nhiệm vụ hộ tống ông Tazuna trở về Ba Quốc.”

Ba người nhìn về phía nhau rồi gật đầu. Naruto mở miệng lên tiếng nói: “Nhiệm vụ lần này là nhiệm vụ đầu tiên của chúng ta ở cấp C. Thế nên tôi nghĩ chúng ta trở về chuẩn bị kỹ một chút. Cần mang theo thứ đều mang theo, thứ không cần thiết để lại.” Vừa nói xong hất thuận thân rồi đi.

“Nói như không nói!” Sakura khinh bỉ thầm nghĩ trong lòng. Tuy nhiên cô nàng rất nhanh quay ra nhìn về phía thằng nhóc đẹp trai tóc đen mà cười như hoa: “Sasuke. Đây là nhiệm vụ đầu tiên của chúng ta....”

Vụt!

Thân hình Sasuke cũng theo đó nhanh chóng rồi đi để lại cô nhóc chết đứng ở tại chỗ. Bàn tay đưa lên không trung như quơ nắm lấy cái gì sau đó bàn tay thả xuống, đầu cũng theo đó gục xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Nhiệm vụ Ba quốc

“?” Ở trên nửa đường, có thể cảm nhận đến cái gì đi đó, Naruto quay đầu lại nhìn thoáng qua. Ánh mắt thực mau trở nên co giật nhìn phía tường. Một khối tường cùng tường phụ cận đều không giống một chút, liếc mắt một cái liền cảm thấy có rất lớn khác biệt.

“Uy, nhóc con, người đi theo ta làm cái gì.” Thấy Konohamaru không tính toán ra tới, Naruto mở miệng nhắc nhở chính mình đã phát hiện hân.

Naruto vừa dứt lời, bức tường kia liền truyền ra một tiếng âm: “Thế nhưng bị người nhìn thấu ta đang nguy trang.”

“Ách.. cái gì ta đều không có thấy!” Thấy vậy, Naruto ném xuống một câu rồi quay đầu liền đi.

“Đáng giận, không cần làm lơ ta.” Những lời này, Naruto đã nghe xong rất nhiều biến, bất quá mỗi lần Naruto đều làm lơ rớt. Thằng nhóc cứng đầu Konohamaru đang theo ở Naruto phía sau, thường thường liền toát ra này một câu. Vốn dĩ, Konohamaru tính toán tới tìm Naruto phiền toái. Nguyên do sao vì Naruto ở trên đó bày bày giáp hại hân.

“.....” Naruto nhìn Konohamaru không còn lời gì để nói.

“Nhóc con, người đủ chưa?” Tuy rằng có thể làm lơ rớt cái thằng nhóc đáng ghét này, bất quá mặc kệ đi đến nào đều có một tên nhóc con đi theo, không ngừng lặp lại “Đáng giận, không cần làm lơ ta.” Lời này mặc cho ai cũng sẽ thực không còn lời gì để nói thêm khó chịu đi.

“Không để yên.” Konohamaru một câu làm Naruto thực không còn lời gì để nói. Hiện tại, khoé miệng Naruto co giật liên tục.

Bùm! Hai tay Naruto kết ấn, thân hình hân biến thành một người bình thường sau đó hân đi về phía trước. Thằng nhóc đột nhiên kinh ngạc hô lên: “Đó là thuật biến thân sao, ta cũng biết thuật này!” Thấy được Naruto không để ý đến thằng nhóc, nó lập tức gào lên: “Đáng giận, lại không thèm để ý đến ta!”

“Nhóc con, ta nghe người đã nói mục tiêu của người là trở thành Hokage Đệ Ngũ đi.” Nói, Naruto sờ sờ chính mình bụng, có điểm đói bụng. Thời gian vẫn còn một giờ nữa đủ hân ăn no một bữa. Hơn nữa, tính Kakashi sợ rằng sẽ chậm vài phút đến lúc đó đủ hân làm nhiều việc.

“Ân, tương lai ta nhất định sẽ trở thành Hokage Đệ Ngũ.” Thằng nhóc lớn tiếng nói ra với giọng hùng hồn.

“Người không cần tu luyện?” Nhìn bụng lên mì sợi, Naruto thuận miệng hỏi.

“Ân, liên tính không tu luyện ta nhất định cũng có thể đủ biến cường.” Đối với câu hỏi Naruto, thằng nhóc đáng ghét Konohamaru cho khoé miệng Naruto co quắp. Bất cứ ai nghe những lời này thì đều cảm giác được cạn lời.

“Ân, người thực cho là như vậy sao?” Đối với cái thằng nhóc đáng ghét này, Naruto cũng không để ý chấp nhặt.

“Ta chính là tam đại cháu Hokage, cho nên liên tính ta không tu luyện nỗ lực cũng nhất định có thể biến cường.” Konohamaru đang nói chuyện Naruto đã tận lực ăn mì sợi nhanh hơn.

“Ân, vậy sao? Bất quá liên tính người không tu luyện cũng có thể biến cường, dù cho thế người cũng không có biện pháp trở thành Hokage đi.” Naruto ăn mì sợi, thường thường nói.

“Khụ khụ khụ...” Thực rõ ràng, thằng nhóc Konohamaru bị Naruto một câu ghen nói, không ngừng ho khan.

Nhìn thoáng qua thằng nhóc Konohamaru không ngừng ho khan, Naruto tiếp tục ăn mì sợi. Đến nỗi Konohamaru thế nào? Cùng chính mình quan hệ gì, liên tính bị sặc chết cũng chẳng liên quan đến mình, chỉ có thể nói vận khí quá bi đát.

“Ta mới không tin.” Thật vất vả mới tốt điểm, Konohamaru thấy Naruto một bộ giả cao nhất, thằng nhóc khó chịu phản đối.

“Ngươi nghĩ vậy sao? Dù sao ngươi tin hay không cùng ta không quan hệ! Ta ăn no, bác tính tiền.” Ném xuống một câu sau, Naruto liền tính tiền chạy lấy người,

“Từ từ.” Ở Naruto mau về đến nhà thời điểm, Konohamaru từ phía sau đuổi theo, sắc mặt có chút đỏ, chần chờ một chút vẫn hỏi: “Vậy ngươi nói ta nên làm như thế nào mới có thể trở thành Hokage?”

“Ta không biết, giấc mộng ta không phải trở thành Hokage, cũng không phải làm Hokage. Việc này ngươi đi hỏi ông ngươi đi, ông ngươi là Hokage! Hơn nữa ông ngươi còn được xưng là nhẫn hùng.” Thấy Konohamaru đuổi theo, Naruto cũng không cảm thấy cái gì ngoài ý muốn, thuận miệng nói.

...

“Uy, nhóc con, thầy các ngươi đâu? Đã đến trễ nửa giờ.” Tazuna vốn dĩ thấy còn có người không có tới, ngồi dưới đất uống rượu, bắt quá thời gian dài nhịn không được hỏi.

“...” Làm lơ, trần trụi làm lơ, Naruto dựa vào trên cây không biết nghĩ đến cái gì. Mà Sasuke cũng dựa vào Naruto bên cạnh trên cây đại khái là ở ra về đi. Mà Sakura còn lại là riu rít vây quanh Sasuke nói cái gì. Đối với Tazuna, ba người triệt triệt đề đề làm lơ hẳn.

“Nhóc con, ngươi thực ồn chết đi được.” Thấy ba người đều không để ý tới chính mình, Tazuna đem đầu mâu chỉ hướng về phía ồn ào nhất Sakura.

“Ngươi...” Sakura bị ghen một chút cùng Tazuna tương giống nhau, tương bão nổi. Bất quá vừa lúc Kakashi tới.

“Nha, mọi người thật đúng là mau a.” Về mặt Kakashi lười biếng cùng ở hòa ảnh trong văn phòng nghiêm túc căn bản không có một chút tương tự.

“Người này có đáng tin không?” Nhìn bộ dáng Kakashi trở nên lười biếng, Tazuna có chút hoài nghi hỏi.

“Ngài Tazuna, ngươi nói như vậy sẽ làm ta cảm giác thật khó khăn, ngươi biết không? Thế nhưng ngươi tuyên bố nhiệm vụ, vậy chúng ta liền nhất định sẽ giúp ngươi hoàn thành. Bất quá thỉnh ngươi tin tưởng ninja tiếp thu nhiệm vụ, Được không? Còn có nhiệm vụ cấp C là nhóm đệ tử của ta chấp hành. Hơn nữa ta hướng bọn họ hoàn toàn có thể hoàn thành nhiệm vụ này. Trừ phi có nguy hiểm, nếu không ta sẽ không ra tay.” Kakashi nghe thấy Tazuna nói, về mặt nghiêm túc đáp lời. Rốt cuộc thời điểm ở tiếp thu nhiệm vụ người khác, không bị người khác sở tín nhiệm không phải một chuyện tốt.

“Nga... Xin lỗi!” Tazuna đành phải xin lỗi dù trong lòng cũng hơi có chút không thích

“Tốt, tất cả mọi người đều chuẩn bị tốt đi?” Nhìn thoáng qua ba lô Naruto cùng Sasuke, Kakashi nói.

Hai người gật gật đầu, xem như đáp lại Kakashi nói.

“Thầy Kakashi!” Bị làm lơ Sakura khó chịu nói.

“Àn, làm sao vậy, Sakura?” Kakashi nhìn về mặt khó chịu Sakura nghi hoặc nói.

“Tính.” Đối với Kakashi như vậy, Sakura cũng có chút bất đắc dĩ. Không có biện pháp, tên này am hiểu nhất chính là giả ngu.

“Tốt, như vậy xuất phát đi!” Kakashi híp mắt cười vội vã nói

“Phù, rốt cuộc có thể xuất phát, phải biết rằng quốc gia còn đang chờ ta đâu.” Tazuna thu hồi hồ lô rượu, đuổi kịp bốn người Kakashi, bước lên con đường Ba quốc.

Phòng làm việc Hokage đệ tam, Hokage đệ tam đang nhìn thủy tinh cầu. Trên thủy tinh cầu có một lão già, một người thanh niên che mặt cùng với ba đứa nhóc đang đứng ở cửa lớn làng Lá. Đám người giống như nói chuyện gì đó sau đó nhanh chóng cảm theo hành lý rời đi.

“Thời gian trôi qua thật là nhanh!” Hokage đệ tam khe khẽ thở ra một tiếng thật dài. Hắt rít một hơi thuốc thật lâu: “Thằng nhóc đã mười hai tuổi đã là một ninja rồi, Minato!” Nói đến đây hẳn nhìn về phía ảnh một người thanh niên tóc vàng đẹp trai được treo trên tường. Ảnh mặt loé lên hồi ức khó tả cùng với nét tang thương.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Lăn đầu gặp Chuunin

Trên đường, hai người Sasuke cùng Naruto đi ở phía trước mà Sakura và Tazuna tắc sóng vai mà đi, Kakashi ở cuối cùng. Đội ngũ bộ dáng này có thể càng tốt bảo hộ chủ ủy thác, hai người ở phía trước có địch nhân thời điểm có thể ngăn trở. Trung gian chủ ủy thác đi theo một người, nếu như bị tập kích nói có thể ngăn cản một chút thời gian. Đến nỗi Kakashi phía sau, cũng không biết là bởi vì lười đến đi quá nhanh vẫn cái gì khác, tóm lại Kakashi dọc theo đường đi liền lười biếng treo ở Sakura và Tazuna phía sau.

Dọc theo đường đi, thật ra không có việc gì, trừ bỏ rừng rậm tiếng gió và chim kêu có vẻ thực an tĩnh, tiểu đội cũng có vẻ thực im ắng. Trước hết chịu không nổi chính là Sakura, bất quá cũng trừ bỏ Sakura những người khác đều không sao cả tới. Quay đầu lại nhìn thoáng qua Kakashi lười biếng treo ở mặt sau, Sakura khó chịu hỏi: “Thầy Kakashi, ngài Tazuna là người Ba quốc đi? Thế nhưng quốc gia hẳn cũng có ninja đi?”

Vốn dĩ theo ở phía sau Kakashi lắc đầu, bộ dạng lười biếng nói: “Không có, cái quốc gia này cũng không có ninja. Các nơi văn hóa cùng tập tục đều không giống nhau. Bất quá có một chút thật ra không sai biệt lắm, ninja, mỗi cái quốc gia hoặc nhiều hoặc ít đều có được một chút ninja. Đối với đại bộ phận quốc gia tới nói, ninja liền đại biểu cho lực lượng quân sự. Từ một cái khác góc độ thượng xem nói cũng chính là đe dọa quốc gia khác lấy điều này tới duy trì cân bằng giữa các quốc gia. Bất quá nói như thế nào đây, ninja trên thực tế cũng không chịu những cái quốc gia đó sở không chế. Mà Ba quốc đâu? Đảo quốc nhỏ bé này cũng không có nhiều ít quốc gia cảm thấy hứng thú cho nên không cần ninja, yêu cầu cũng là đến nhân thôn khác đi thuê.”

“Thầy Kakashi? Nếu thầy nói như vậy, vậy chúng ta năm đại nhân thôn đâu? Có phải hay không cũng không chịu lãnh chúa không chế?” Sakura có chút hưng phấn nói.

“Àn, cũng có thể nói như thế. Nhân thôn chúng ta cùng Thủy, Lôi, Thổ, Phong vì năm cái nhân thôn mạnh nhất nhân giới bị xưng là ngũ đại nhân quốc. Hòa quốc gia làng Lá, Thủy quốc gia làng Sương Mù, Thổ quốc gia làng Đá, Phong quốc gia làng Cát, Lôi quốc gia làng Mây mà người mạnh nhất năm đại thôn cũng chính là thủ lĩnh mới có thể đủ được xưng là “Kage” cũng chính là “Hokage” “Tsuchikage” “Mizukage” “Raikage” “Kazekage” bọn họ đều là đứng ở nhất đỉnh tiêm trong giới ninja.”

“A.....” Sakura có chút hưng phấn nói: “Hòa ảnh đại nhân thật là lợi hại.” Vậy mà trong lòng cô nàng lại thầm nói: “Ông già Hokage đó mạnh như vậy sao!? Thật khó tin!” Sakura không biết nhân cách chính mình đều mau đã quên ngoài ý muốn có che dấu khuynh hướng tính bạo lực.

Chậm rãi, đoàn người cũng rời xa làng Lá, tới rồi rừng rậm chỗ sâu trong, giữa trưa thời điểm, Kakashi đám người nghỉ ngơi một khoảng thời gian mới tiếp tục lên đường. Nguyên nhân tiểu đội gia tăng rồi Tazuna một người thường, tốc độ tiểu đội đi tới mới có thể thả chậm vài lần.

Đi qua một cây cầu nhỏ bắc qua sông nhỏ, đôi mắt Naruto cau lại. Trên đường có một ít giọt nước, nhìn thoáng qua bãi nước trên mặt, Naruto thả chậm bước chân mà Sasuke nhận thấy được Naruto khác thường cũng thả chậm bước chân. Hai người một trái một phải cùng Sakura sóng vai mà đi.

Kakashi cũng chú ý tới một vùng nước này nhìn thoáng qua hai người thả chậm bước chân và Sakura sóng vai mà đi. Đến lúc này, hẳn lắc đầu, cũng thả chậm tốc độ vốn dĩ liền liếc mắt một cái và trở nên càng thêm lười nhác.

Đương thời điểm Kakashi vượt qua vùng nước, có bóng người từ vùng nước toát ra tới, mang theo cái mặt nạ phòng độc, trực tiếp từ vùng nước vọt ra, mục tiêu vị trí Kakashi đang lười biếng đi ở mặt sau

Hai người mới vừa khởi bước từ ra tới thời điểm, Naruto cùng Sasuke cũng phát hiện hai tên này, bất quá hai tên này phối hợp thực ăn ý. Ở Naruto cùng Sasuke vừa mới động thời điểm, hai người thực ăn ý múa may xiềng xích trong tay mà một cái xiềng xích khác trực tiếp quán lên còn một bộ lười biếng bộ dáng Kakashi. Ngay sau đó vùng xiềng xích, lúc này Sakura cũng vừa vặn có phản ứng mức tới, vừa lúc thấy được Kakashi bị này hai người phanh thấy bộ dáng

Cô nhóc lập tức thét lên một tiếng: “Aaa.. thầy Kakashi!”

Thấy Kakashi lập tức đã bị phanh thây, Sasuke sửng sốt một chút bất quá Naruto phản ứng bình thản. Hẳn không tin Kakashi dễ dàng bị người xử lý như vậy. Đôi mắt Naruto lập tức hít lại. Hai tay hẳn nhanh chóng kết ấn.

Bùm!

Một trận khói hiện lên, hai ảnh phân thân được Naruto tạo ra. Chúng trực tiếp phóng về phía hai tên ninja, tốc độ vọt nhanh hướng lên trong tay cũng đều cầm theo một thanh kunai.

“Ảnh phân thân!?” Hai tên ninja lạ mặt vừa mới đem Kakashi phanh thây thấy ảnh phân thân Naruto xông lên, vung tay lên trung xiềng xích, hướng tới hai ảnh phân thân Naruto kéo qua đi.

“Trò cũ sao?” Naruto cười lạnh một tiếng. Hai ảnh phân thân trong lúc này đã chắn đi tầm mắt của hai tên ninja ám toàn kia. Hiện tại thời cơ đã chín muồi, bàn tay Naruto cũng tụ tập đủ chakra. Theo sau đó đôi bàn tay trực tiếp chém ra, hai lưỡi dao chakra sắc bén bắn thẳng hướng sau lưng ảnh phân thân.

Hai tên ninja vừa va chạm vào ảnh phân thân tiến hành chiến đấu áp sát thì đột nhiên hai ảnh phân thân phát ra tiếng phốc nho nhỏ. Khói trắng vừa tản ra thì lập tức theo đó hai vết cắt xanh lam xuất hiện nện thẳng vào người hai tên ninja này.

Phanh!

Cảm giác đau xót nện thẳng vào ngực của hai ninja ám sát. Chúng bay ngược về phía sau. Trên ngực chúng máu huyết mơ hồ, vết thương lõm cả xuống phía dưới. Ở vết cắt còn thấy được xương trắng. Hai thân ảnh theo đường cong đập mạnh xuống mặt đất.

Sasuke cũng phản ứng cực nhanh, hấn vọt lên phía trước. Bàn tay uyển chuyển vung lên, một đám phi tiêu trực tiếp bắn ra. Chúng cực kỳ chuẩn xác cắm thẳng vào thân thể bọn ninja ám sát. Cả hai phát ra tiếng kêu thảm thiết, một tên còn chỉ phát ra âm ừ vì một phi tiêu cắm ngập cổ hắn. Naruto cũng trực tiếp vung tay lên một thanh phi tiêu sắc nhọn bắn thẳng về phía tên ninja còn lại.

“Như thế nào? Lần đầu tiên giết người?” Nhìn mắt trên mặt đất thi thể, Naruto quay ra thấy được Sasuke nhìn chăm chăm chính mình đôi tay, hắn tò mò hỏi.

Sasuke không nói gì thêm, chẳng qua lắc lắc đầu, lộ ra một tia mỉm cười. Naruto lúc này cẩn thận tiến tới dùng đôi mắt híp lại thật sâu nhìn hai người sau đó nở nụ cười. Ở bên cạnh một khối thi thể, một cái soái khí thiếu niên cười có vẻ quý dị dị thường, ít nhất ở Tazuna xem ra mỉm cười có vẻ thực đáng sợ.

“Thầy Kakashi, xem đủ rồi không có.” Naruto nói ra làm Sasuke nhìn phía một cây đại thụ địa bên.

“Nga, bị người phát hiện sao Naruto?” Kakashi bỗng nhiên xuất hiện ở giữa bốn người Sasuke, Naruto, Sakura cùng Tazuna vuốt cái ót lười biếng cười đáp lời.

“Thầy Kakashi, người không phải.” Nói đến một nửa, Sakura nhìn về phía cổ thi thể bị phanh thây. Bất quá một tiếng “Phanh” vang lên, cổ thi thể biến thành một đồng đầu gỗ.

“Àn, liền cùng người nhìn đến giống nhau, thể thân thuật mà thôi.” Kakashi bình tĩnh dùng ngón tay chỉ phía trước giải thích

“Như vậy nói, Thầy Kakashi người đã sớm phát hiện bọn họ!” Sakura thực mau liền rõ ràng sự tình phát triển, về mặt theo đó cũng biến thành khó chịu nhìn về phía Kakashi.

“Àn, ta là thầy các người, không phải bảo mẫu, hai tên ninja này đối với các người tới nói cũng không thế nào.” Kakashi nhìn thoáng qua trên mặt đất hai cổ thi thể. Thi thể có băng trán và trên người trang phục làng Stron Mũ, hắn nhìn về phía Sasuke cùng Naruto nói: “Không nghĩ tới Naruto và Sasuke, các người hai tên trung nhân (Chunin) đều có thể đủ ứng đối.”

“Trung nhân(Chunin)?” Sasuke nhìn thoáng qua Naruto có chút nghi ngờ hỏi.

“Trung nhân(Chunin) sao!?” Naruto nhún nhún vai cho câu trả lời: “Trung nhân yếu như vậy!?”

“Tĩnh! Bất quá Naruto và Sasuke, hai người các em giống như đã sớm phát hiện hai tên trung nhân này.” Đôi mắt Kakashi híp lại đánh giá Naruto cùng Sasuke

“Gần nhất không trời mưa.” Naruto cùng Sasuke cấp ra câu trả lời này sau liền lười đến đi lý Kakashi

Nhìn hai người làm lơ chính mình, quét tước khỏi chiến lợi phẩm tới, Kakashi có chút bất đắc dĩ xoa xoa cái trán. Tổ đội hình mình như thế nào đều có một ít thẳng nhóc tính cách cổ quái, bất quá thực mau Kakashi liền đem đầu mâu chuyển hướng về phía Tazuna đang ngã ngồi ở một bên: “Ngài Tazuna, ta nghĩ ngài hẳn cho chúng ta giải thích một chút tình huống hiện tại đi.”

Thấy Kakashi hỏi chính mình, trên mặt Tazuna một xanh một trắng bất quá vẫn căng da đầu nói: “Ta không biết người đang nói cái gì.”

“Àn, Ngài Tazuna, tới hiện tại người còn tính toán không nói ra tình hình thực tế?” Nhìn Tazuna không tính toán nói ra, Kakashi lời nói cũng không tốt. Nhậm cái ninja nào bị thuê mà cô chủ không có cấp ra tương ứng tình báo, chính là sẽ hại chết người. Đối với cô chủ như vậy, nếu ninja tính tình khó chịu đã sớm một kiếm chém chết.

“Thầy Kakashi, sao lại thế này?” Sakura ngạc nhiên có chút nghi ngờ hỏi.

“Nga, cấp bậc nhiệm vụ lần này không đúng! Nếu là nhiệm vụ cấp C, giống nhau chỉ biết gặp được một ít v cường đạo ở trang gì đó. Mà xuất hiện ninja vậy tỏ về nhiệm vụ này cấp C trở lên.” Tuy rằng ở trả lời vấn đề Sakura hỏi nhưng ánh mắt Kakashi lại không có từ trên người Tazuna dời đi.

“A! Thầy Kakashi như vậy nói nhiệm vụ lần này là cấp B?” Sakura có chút giật mình và lo lắng nói.

“Cái này khó mà nói, ít nhất là cấp B trở lên.”

“Loại nhiệm vụ cấp B này... thậm chí có khả năng ở cấp B trở lên, không phải chúng ta có thể chấp hành. Thầy Kakashi nếu không chúng ta từ bỏ nhiệm vụ lần này đi.” Sakura có chút chần chờ nói

“Àn, Ngài Tazuna, người còn không tính toán nói ra tình hình thực tế? Người nói dối nhiệm vụ cấp bậc như vậy khả năng sẽ làm chúng ta toi mạng. Hơn nữa tiểu đội chúng ta cũng có thể cùng nhau nói giống nhau từ bỏ nhiệm vụ lần này. Chỉ cần ẩn thật bí mật nói, chúng ta cũng không có cái gì tổn thất.” Hatake Kakashi lạnh lùng mở miệng chỉ trích

“Ài được rồi đi! Ta nói, đơn giản nói là.. chính là có cái người rất cường đại muốn mạng ta. Tập đoàn Gatou, ta nghĩ người hẳn nghe nói qua, chính là tên

kia muốn mạng ta. Bởi vì toà cầu lớn này bắt quá tại đây ta hy vọng các người có thể bảo vệ ta đến khi ta hoàn thành cây cầu này. Nếu được liền tính các người muốn ta cái mạng già này cũng không có quan hệ.” Bất đắc dĩ, Tazuna cuối cùng vẫn là nói ra tình hình thực tế. Không có cách nào, không nói ra, đám người rời đi, hẳn chết chắc mà nói ra có lẽ còn có một tia hy vọng.

“Tập đoàn Gatou chính là kẻ nổi tiếng có tiền trong nhẫn giới. Bất quá việc này cùng người đầu điểm cấp bậc nhiệm vụ có cái gì quan hệ?” Trong mắt Kakashi hiện lên một tia kinh ngạc vội vã hỏi.

“Ân, chính hẳn! Tuy rằng mặt ngoài, người này kinh doanh hải vận bắt quá ngầm, xác thật lợi dụng thân phận ninja buôn bán các loại hàng cấm, thu hoạch lợi nhuận kếp xù, còn không ngừng xâm chiếm mặt khác tập đoàn, thậm chí còn không ngừng xâm chiếm một ít quốc gia nhỏ. Cũng chính hơn một năm trước, gia hỏa này coi trọng Ba quốc. Hơn nữa triệt triệt để để nắm giữ hải vận Ba quốc đối với Ba quốc như vậy đảo quốc tới nói, hẳn sử dụng không ít thủ đoạn ác liệt. Đây là một hồi ác mộng với Ba quốc. Bất quá chỉ cần đem cầu lớn kiến tốt, Ba quốc liền sẽ không bị Gatou khống chế hoàn toàn. Làm ơn! Mời các người có thể bảo hộ ta thắng đến cầu lớn hoàn thành.” Sau khi nói xong về mặt chờ mong nhìn Sasuke cùng Naruto, nghĩ đến tên này cũng cho rằng đám nhóc tương đối dễ lừa đi.

“Này giống như cùng người nói dối nhiệm vụ cấp bậc không quan hệ đi.” Sakura có chút nghi ngờ hỏi.

“Không có biện pháp, Ba quốc chúng ta là một cái nước siêu cấp nghèo.” Tazuna thuận miệng trả lời vấn đề của Sakura. Tazuna tiếp tục dùng vẻ mặt chờ mong nhìn Sasuke cùng Naruto.

Nhìn vẻ mặt chờ mong Tazuna, Naruto có điểm cạn lời mà vẻ mặt Sasuke cũng trở nên cổ quái nhìn Tazuna. Một quốc gia, liền tính là một cái nước nhỏ cũng không có khả năng liền một cái nhiệm vụ cấp B tiền đều trả không dậy nổi thế nhưng đem nhiệm vụ có ninja tập kích coi như nhiệm vụ cấp C tới tuyên bố. Hơn nữa nhiệm vụ này còn có khả năng là A*.

Lẫn nhau nhìn liếc mắt một cái, Naruto ngữ điệu có chút cổ quái nói: “Sasuke, người nói người này không phải đem tiền nhiệm vụ dùng để uống rượu cho nên mới không có biện pháp tuyên bố nhiệm vụ càng cao cấp...” Nói xong, Naruto dùng vẻ mặt cổ quái nhìn lão già cả người mùi rượu này.

“Ân.” Sasuke cũng tán đồng một tiếng. Đồng thời cũng cổ quái nhìn về phía Tazuna, Sakura cùng Kakashi nghe Naruto nói cũng đều về mặt cổ quái nhìn Tazuna. cũng phải thôi, liền tính một quốc gia lại nghèo như thế nào, liền một cái nhiệm vụ cấp B đều không có biện pháp tuyên bố còn xem như quốc gia? Ít nhất một ít thôn nhỏ đều có biện pháp tuyên bố nhiệm vụ cấp B.

“Ha ha, các người đi rồi cũng không quan hệ! Liền tính ta đã chết cũng chỉ đưa cháu hơn mười tuổi sẽ khóc đến chết đi sống lại mà thôi! Đúng rồi, còn có đứa con gái chưa đi ra bóng ma mất chồng, nàng sẽ hận ninja làng Lá cả đời. Sau đó hai mẹ con cùng nhau cô độc sống sót. Đương nhiên, đây cũng không phải các người sai.” Thấy bốn người đều cổ quái nhìn chính mình, cả người Tazuna cũng không thoải mái vội vàng nói sang chuyện khác. Bất quá thật đúng bị Naruto nói chuẩn, tiền tuyên bố nhiệm vụ vốn có thể tuyên bố một cái nhiệm vụ cấp B, nhưng đáng tiếc thứ này thích rượu như mạng liền tiền nhiệm vụ đều cầm đi uống rượu.

Mấy người trên trán cũng xuất hiện ba vết nhăn nhỏ.

“Này! Thầy Kakashi, nhiệm vụ này chúng ta phải làm sao bây giờ?” Thấy Tazuna lải nhải nói cái gì, Naruto trực tiếp làm lơ.

“Người không phải quyết định sao còn hỏi cái gì.” Kakashi lười biếng nhún vai, bất đắc dĩ nói.

“Cũng không phải ta quyết định, mà đã không còn kịp rồi! Gatou gì đó, hẳn không đơn giản chỉ có hai tên Chuunin như vậy. Nếu như ta đoán không nhầm có lẽ ở gần đây có ninja cao cấp hơn không chừng.” Thấy Sakura cùng Sasuke đều kỳ quái nhìn chính mình, Naruto giải thích nói. Nói xong hẳn quay ra nhìn về phía Tazuna nói: “Nếu chúng ta quay trở về, lão già đó hẳn chết không thể nghi ngờ!”

“Ách... như vậy nhiệm vụ tiếp tục đi.” Kakashi bất đắc dĩ trả lời

“Đi thôi! Còn có ngài Tazuna, chúng ta có thể tiền trả phân kỳ. Ta nghĩ các người kiến cầu này sau hẳn sẽ có tiền tới trả lại cho chúng ta đi.” Naruto cùng Sasuke và Sakura tiếp đón một chút, nhìn Tazuna còn ngã ngổ trên mặt đất, đối với hẳn nói. Chính mình nhưng không thiện lương như vậy. Naruto nói xong trực tiếp lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kẻ địch mới

“Ai, từ từ ta.” Đương Kakashi từ bên người hẳn đi qua, Tazuna mới hoàn hồn chạy nhanh đuổi kịp.

“Đúng rồi, Naruto, lần đầu em tiên giết người sao?” Ở thời điểm lên đường, Kakashi có chút tò mò hỏi mà Sasuke cùng Sakura cũng tò mò nhìn về phía Naruto. Nếu lần đầu tiên giết người, còn có thể giống Naruto bình tĩnh như vậy, máu lạnh cùng với từ vong không phải chuyện tốt. Vì điều đó càng khiến cho Kakashi lo lắng hơn. Hẳn hy vọng Naruto có thể có được tình cảm, có thể gắn bó với làng Lá. Một kẻ máu lạnh không phải thứ Kakashi muốn ở Naruto.

Naruto gật gật đầu không nói gì thêm, hấn tiếp tục lên đường. Chính hấn đối với giết người hoàn toàn không phản cảm, huống hồ trong lòng hấn luôn có một cái cảm xúc muốn bùng nổ muốn phá hư. Vừa rồi không những giết người không làm cho hấn sợ hãi mà còn làm cho hấn cảm giác được chút thoải mái.

“Sasuke, cảm giác lần đầu tiên em giết người thế nào.” Thấy Naruto không muốn nói cái gì, Kakashi cũng đem đề tài chuyển hướng Sasuke. Sasuke dừng một chút nhìn chính mình đôi tay, đến cuối cùng hấn lắc đầu tỏ vẻ chính mình không rõ ràng lắm.

“Thằng nhóc tóc vàng đó sao có thể lần đầu tiên giết người? Vừa mới hấn giết người liền tay cũng chưa run một chút, liền đôi mắt đều không nháy mắt một cái.” Đi ở mặt sau cùng, Tazuna thấp giọng nói nhỏ. Bất quá hấn khả năng đã quên mấy người kia đều là ninja, liền tính hấn nhỏ giọng nói, bốn người vẫn đều nghe được. Naruto đi tuốt đằng trước mặt đột nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Tazuna, đôi mắt neho lại nhìn hấn. Điều này làm cho Tazuna bị dọa một chút. Vừa mới thấy Naruto mặt không đôi sắc xử lý một cái trung nhân, Tazuna cũng không dám giống ở trong thôn coi thường thằng nhóc như vậy.

Dọc theo đường đi, có vẻ thực nặng nề... có lẽ do nhìn thấy Sasuke cùng Naruto giết người đi, liền Sakura vẫn luôn riu rít cũng im lặng xuống dưới. Mà Tazuna cũng ngưng ngưng mang theo sợ hãi khi mở miệng dù sao hấn lừa đám người này. Đến nói Kakashi thì vẫn bộ dạng lười biếng như thế chẳng có gì thay đổi cả.

Thẳng đến buổi tối, tuy rằng không có phát sinh chuyện gì nhưng thoáng đi một ngày dài như vậy, mọi người cũng có chút mệt mỏi. Đặc biệt là một lão già như Tazuna, ngay cả cả ngày rít rít như chim non mới lớn Sakura cũng mệt mỏi với đôi mắt rừ xuống. Sasuke thoáng khá hơn một chút. Đến cuối cùng, Kakashi bắt đầu nói: “Hôm nay chúng ta dừng lại ở đây nghỉ ngơi một đêm!”

“Phù...” Sakura khẽ thở ra một hơi thật dài.

“Đừng rồi, hiện tại nhiệm vụ có ninja cho nên tối nay, Naruto cùng Sasuke hai em thay nhau gác đêm đi.” Ở quyết định nghỉ ngơi sau, Kakashi đối với Sasuke cùng Naruto nói.

“Ta nửa đêm về sáng.” Naruto trầm ngâm một chút nhìn Sasuke rồi nhảy lên một cái cây lớn. Hai tay hấn bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

“Naruto, người như thế nào có thể như vậy!? Sasuke đã rất mệt...” Thấy Naruto làm Sasuke đang mệt mỏi canh gác nửa đêm trước, Sakura khó chịu nói. Trên nhánh cây Naruto thực bình tĩnh không có phát ra một đỉnh điểm thanh âm tỏ vẻ làm lơ đối với lời Sakura nói.

“Sakura, em đi trước nghỉ ngơi đi.” Một bên ngồi ở dưới tán cây, Kakashi nhàn nhạt nói.

“Nhưng...” Xem Sakura còn muốn nói cái gì.

“Hài, Sakura! Xem ra em ở ninja trường học không có học tập tốt, cơ bản thường thức cũng không biết.” Kakashi đột nhiên trả lời, hấn dừng một chút nói tiếp: “Nửa đêm về sáng mới là thời điểm người mệt nhất.” Cuối cùng những người khác đều trước nghỉ ngơi, Sasuke canh gác nửa đêm trước.

“Sasuke, thay ca.” Đôi mắt đang nhắm chặt Naruto đột nhiên mở ra, hấn mở miệng nói chuyện. Sasuke gật gật đầu, trực tiếp liền nằm ở bên đồng lửa nghỉ ngơi. Nhìn mắt dưới tàng cây mấy người, Naruto ngẩng đầu nhìn sao trời cảm thụ được gió nhẹ thổi qua thân thể của mình....

“Biển rộng, không tệ!” Nhìn trước mắt biển rộng, Naruto lẩm bẩm nói. Đã bao nhiêu năm rồi hấn không nhìn thấy biển nhỉ? Kiếp trước, kí ức mơ hồ, hấn đã không rõ ràng lắm. Hình như hấn có đi đến biển nhưng cũng không đẹp như thế này.

“Naruto người chưa có đến biển bao giờ?” Nhìn Naruto vẻ mặt thoải mái, Sakura tò mò hỏi.

Naruto không nói gì, chỉ hơi hơi gật gật đầu mà phía sau người cũng không có tiếp tục quấy rầy Naruto, họ cũng lẳng lặng nhìn biển rộng. Một lát sau, Naruto bình tĩnh đạm mạc quay ra nhìn về phía Tazuna hỏi: “Bác à, người định bao giờ sẽ đi Ba quốc?”

“À, Chờ một lát đi! Hiện tại ra biển nói khẳng định sẽ bị người của Gatou phát hiện.” Nhìn cây cầu lớn ở phía xa chỉ xây dựng mỗi bên một nửa, Tazuna thở ra một hơi dài rồi trả lời.

“Đó là cây cầu người nói?” Đôi mắt Naruto hơi neho mắt lại quan sát cái cây cầu lớn

“Ừ! Chỉ cần lại cho ta một chút thời gian, ta có thể đủ xây dựng được cây cầu lớn này. Cho nên tại trước khi cây cầu này xây xong, ta không thể chết được...” Nói đến đây, Tazuna nhìn ba người Kakashi, Naruto cùng Sasuke, chữ cầu mong hy vọng viết rõ trên mặt.

“À, ngài Tazuna, cây cầu này khó nhất địa phương hai bên đã hoàn thành mà ở giữa chỉ cần một cái người có chút kinh nghiệm đều có thể đủ đem nó xây lên mới đúng đi.” Nhìn cây cầu đã xây tốt hai bên hơn nửa mỗi bên đã hoàn thành một nửa, Kakashi có chút nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy.” Nhìn cây cầu lớn Tazuna có chút bất đắc dĩ nói.

“Vậy vì cái gì nhất định phải người tới hoàn thành đây?” Kakashi nói đến một nửa đã bị Naruto đánh gãy.

“Thầy Kakashi, thầy đang nói chuyện cười ở đây sao? Ai dám xây cầu ở nơi này đây, họ đều sợ chết cả. May ra chỉ có một vài kẻ gan lớn giúp ông bác này xây lên cây cầu này mà thôi!” Nói tới đây, Naruto dừng một chút khẽ nhếch miệng chỉ chỉ Tazuna nói: “Nói cách khác, hấn đã chết, Ba quốc liền xong rồi.”

“hài, cùng Naruto nói giống nhau. Liền tính ta dẫn đầu, người tới rồi hỗ trợ cũng không nhiều.” Tazuna thở ra một hơi dài trông có chút mệt mỏi.

“Bây giờ có lẽ có thể, chúng ta xuất phát đi, làm ơn!” Tazuna ở mặt trời còn không có dâng lên thời điểm cũng đã tỉnh. Có lẽ hẳn nhìn thấy hy vọng làm Tazuna có điểm phấn khởi gì đó. Sáng sớm liền dậy chờ mặt trời dâng lên cho nên mới vừa nhìn thấy mặt trời liền gấp không chờ nổi làm Naruto cùng với một người nam nhân tầm trung tuổi trong làng nguyện ý đưa bọn hắn rời đi.

“Ách, sương mù thật dày.” Một thước ở ngoài liền thấy không rõ cái gì, Sakura không khỏi cảm thán nói. Ninja có thị lực so với người bình thường muốn tốt hơn nhiều nhưng ngay cả Kakashi đều chỉ có thể đủ nhìn đến một khoảng cách ngắn mà thôi. Bởi vậy có thể thấy được sương mù dày đến thế nào.

“Hà, không có biện pháp! Bốn phía đều là biển cho nên khi mặt trời mọc thì sương mù đều dày như vậy.” Ngồi ở đầu thuyền Tazuna nghe được Sakura nói quay đầu giải thích, sau đó lại cảm thán nói: “Mà cũng thật may có sương mù, nếu không chúng ta cũng không thuận lợi tới Ba quốc như vậy.”

“Sẽ không lạc đường đi?” Vốn đang có chút kỳ quái, Sakura có chút lo lắng nói.

“Yên tâm đi, ngư dân có thể tại sương mù ra biển, bản lĩnh của họ đều không kém.” Tazuna về mặt không thêm đề ý nói.

Thuyền chạy một hồi, trong sương mù loáng thoáng có thể nhìn đến nửa cây cầu lớn. Con thuyền cũng không bị lạc đường chạy thẳng tới Ba quốc. Dọc theo cây cầu lớn, thuyền không bao lâu liền cập bờ. Mà vừa mới cập bờ không lâu, nam nhân trung tuổi lập tức thúc giục đám người lên bờ. Bộ dạng hẳn trông có vẻ lo lắng sợ hãi thấy được ai nhìn thấy mình.

Tuy rằng trên đảo sương mù thực dày nhưng Tazuna vốn là người sống ở đây. Vốn đường đi có thể thuộc như lòng bàn tay. Hẳn cho dù nhắm mắt lại cũng có thể tìm được đường đi. Tazuna đang xem đến đường phía trước sau quay đầu nhìn đám người mở miệng nói “Mọi người chỉ cần qua đi ra cánh rừng này liền đến nhà ta.”

Naruto khá miễn cưỡng, hẳn cảm nhận được thứ gì đó trực tiếp phản ứng cực nhanh. Đôi mắt nhắm lại toả định mục tiêu, bàn tay gần như theo bản năng bắn một thanh kunai ra phía ngoài. Kunai đâm mạnh vào thân cây phát ra một tiếng phanh nho nhỏ đem kunai đâm ngập vào thân cây. Hiện tại, một con thỏ trắng nho nhỏ run run sợ đến mức đái ra nước đái đang nằm ở dưới gốc cây.

“Naruto, người có nhạy cảm quá không thể?” Sakura nhìn đến con thỏ trắng nhỏ, nữ tính đối động vật đáng yêu đều không có sức chống cự. Nói liền hướng con thỏ đi đến, Sakura nhẹ nhàng cúi xuống thân ôm lấy con thỏ khẽ an ủi: “Thỏ con, không phải sợ! Không có việc gì!” Tiếp theo Sakura ôm con thỏ trở về đi, trên mặt còn treo nụ cười.

Naruto nhú mày nhìn Sakura ôm con thỏ vào trong ngực nói: “Đây là thỏ tuyết, không phải chỉ mùa đông lông chúng mới...” Đột nhiên Naruto cảm nhận được gì đó hẳn vội hô lên một tiếng: “Nhảy xuống!”

Phanh!

Bất chợt một thanh đao lớn trực tiếp chém mạnh vào thân cây phát ra một tiếng rung động lớn. Một nam nhân để ngực trần dùng vải trắng che mặt cùng với trên đầu đội băng trán lệch đứng ở trên đó. Người nam nhân này cũng chưa xem Naruto liếc mắt một cái mà đem tầm mắt ngừng ở trên người Kakashi nói tiếp: “Không nghĩ tới là người, ninja sao chép làng Lá, truyền kỳ Sharingan Hatake Kakashi.”

“Sharingan!” Thời điểm Sasuke nghe câu nói này lập tức kinh ngạc nhìn Kakashi nhưng hẳn biết đây không phải là thời điểm phân tâm.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12: Phản nhĩn Mômchi Zabuza

“Phản nhĩn làng Sương Mù, Momochi Zabuza?” Đôi mắt Kakashi híp lại thật sâu cảnh giác nói. Bộ dạng lười biếng thay thế bằng nghiêm túc, cẩn trọng. Hẳn cũng không quay đầu lại cảnh báo ba người naruto: “Sasuke, Naruto và Sakura ba người các em hãy bảo vệ tốt ngài Tazuna. Người này không thể cùng hai tên ninja trước đánh đồng. Đối thủ hẳn sẽ là ta.” Nói xong Kakashi duỗi tay đỡ băng trán trên đầu mình.

“Hatake Kakashi, ta không có ý định cùng các người là định. Các người có thể đem cái lão già này giao cho ta sao?” Đôi mắt không có hàng lông mày nhắm lại thật sâu, Zabuza chỉ chỉ bị ba người vây quanh ở giữa, Tazuna.

“Nga, này không thể được! Hẳn là chủ hộ chúng ta lần này.” Hatake Kakashi lập tức từ chối.

“Xem ra chúng ta không có biện pháp giải quyết hoà bình.” Zabuza nhảy xuống thân cây, bàn tay vung lên đem đại đao rút ra vác lên cây. Ánh mắt tương đối nghiêm túc nói: “Có thể kiên thức đến Sharingan trong truyền thuyết, ta thật quá vinh hạnh. Nghe nói Sharingan có được lực lượng nhìn thấu hết thấy thể thuật, nhĩn thuật, ảo thuật. Hơn nữa còn có thể bắn ngược trở về, càng khủng bố ở chỗ Sharingan còn có thể hoàn toàn đem thuật này sao chép xuống dưới. Khi ta còn ở đội ám sát làng Sương Mù, tùy thân mang theo một quyển bút ký. Mặt trên liền ghi lại tư liệu của người, nam nhân sao chép hơn một nghìn loại nhĩn thuật, ninja sao chép Hatake Kakashi.”

Sakura có chút không thể tin tưởng mở miệng nói: “Thầy người lợi hại như vậy sao? Một chút đều nhìn không ra tới.” Mà Sasuke tắc gao nhìn chăm chăm mắt trái Kakashi. Ở trên đó một cái đồng tử màu đỏ như máu cùng với ba viên cầu ngọc màu đen nằm ở trong đang hơi xoay chuyển nhẹ nhàng.

“Sasuke, Sakura cẩn thận một chút.” Naruto xem hai người đều đang ngẩn ngơ, không khỏi nhắc nhở: “Người này ở nhân giới được xưng Quỷ Nhân Zabuza, tính thông thuật ám sát không tiếng động. Một đối thủ rất khó giải quyết, các em hãy cẩn thận”

Hai người vội vàng giật mình tỉnh lại. Dù sao thì Sakura vốn là một bình hoa dễ bị kinh ngạc. Về phần Sasuke thì hẳn có vẻ như bị giật mình bởi Kakashi có được Sharingan. Loại nhân thuật này chỉ có gia tộc Uchiha có được mà thôi.

“Sasuke, Naruto và Sakura chú ý chung quanh.” lúc này Kakashi cũng vội vã nhắc nhở: “Người này ở nhân giới được xưng Quỷ Nhân Zabuza, tính thông thuật ám sát không tiếng động. Một đối thủ rất khó giải quyết, các em hãy cẩn thận”

“Hatake Kakashi, người có phải hay không quá khinh thường ta Momochi Zabuza? Ở thời điểm này người còn tưởng dạy học học sinh?” Hai bàn tay Zabuza nhanh chóng kết ấn. Một tay theo sau đó đưa lên. Một trận gió nổi lên và sương mù đã bắt đầu xuất hiện trở nên dày hơn.

Nhìn chậm rãi biến mất Momochi Zabuza, Kakashi cũng ngưng trọng đem băng đeo trán che mắt trái rời đi. Con mắt màu đỏ với ba cầu ngọc xoay tròn nhẹ nhàng quan sát chung quanh. Giọng nói Zabuza phát ra từ bốn phía khó có thể phân biệt Zabuza ở nơi nào.

“Thuật ám sát không tiếng động! Sasuke, Sakura, hai người chú ý bốn phía. Cái tên Momochi Zabuza này khả năng liền ở gần đây.” Naruto ngưng trọng thấp giọng nói, đồng thời cảnh giới bốn phía. Sasuke không nói gì chỉ là thận trọng cảnh giác chung quanh mà Sakura còn lại là có chút sợ hãi nhìn bốn phía.

“Sakura, bình tĩnh đi.” Thấy Sakura có chút sợ hãi gia tăng, Naruto vội vã nhắc nhở. Hẳn hy vọng Sakura có thể bình tĩnh dù sao Sakura cũng là một hạ nhân. Thêm một người thêm một phần sức.

“Cái đó, Naruto, Sasuke...” Đáng tiếc dường như Naruto nói cũng không có tác dụng gì, Sakura vẫn có chút hoảng loạn.

“Bình tĩnh, người thả lỏng một chút. Đừng quá lo lắng, ta cùng Sasuke sẽ không để người bị tổn thương. Sasuke cũng là như vậy, đúng không?” Naruto tận lực làm chính mình thanh âm ôn nhu điểm, an ủi Sakura.

“Àn” Sasuke vội vã hỏi phục lại một câu. Tuy nhiên thẳng thót vẫn cảm chặt trong tay đoản kunai. Cánh tay hẳn vẫn hơi run run nhưng đôi mắt mở to hết sức nhìn xung quanh chỉ sợ có sai sót gì đó.

“Đù đi, ta nghĩ tán gẫu cũng nên kết thúc tại đây.” Ở Sakura bình tĩnh một chút sau, âm thanh Zabuza từ bốn phía truyền đến: “Yết hầu, xương cổ, xương quai xanh hạ động mạch, thận, trái tim, gan, gan, các người muốn ta công kích cái địa phương nào đâu?”

Âm thanh rét lạnh giống như ma quỷ. Mỗi khi Zabuza nói một điểm chí mạng, áp lực lên trên bốn người liền sẽ tăng thêm một phần. Thẳng đến âm thanh cuối cùng rơi xuống, mỗi câu nói cũng mang theo sát khí lạnh thấu xương. Naruto có một phần quen với cái loại sát khí này rồi nên khá hơn chút nhưng giống như Sakura và Sasuke thì kém hơn nhiều. Đặc biệt Sakura...

Một bên Sasuke dùng kunai trực tiếp đâm đầu mình tạo ra một vết cắt lớn. Cảm giác đau đớn kịch liệt làm cho thẳng thót thoát khỏi cứng đờ. Bàn tay nắm thật chặt kunai lại tiếp tục đề phòng nhìn xung quanh.

Zabuza sừng sốt một chút ngay sau đó trong thanh âm mang theo một tia tán thưởng nói: “Không nghĩ tới thẳng thót như người lại có thể dùng cách này để phá vỡ sát khí phong tỏa” nói đến này, hẳn khẽ liếc Kakashi một cái rồi tiếp tục khen ngợi đám nhóc: “Nếu các người có thể sống sót lần này như vậy các người có tư cách tiến vào trong danh sách bút ký của ta.”

“Kết thúc!” Không biết lúc nào thì Zabuza đã xuất hiện trước mắt Sakura và Zabuza. Hẳn vung cây đao lớn trực tiếp chém mạnh xuống đầu Tazuna trong khi Sakura còn đang hoảng hồn. Tazuna chỉ có thể bất lực trợn to mắt nhìn thấy cây đao càng gần mình hơn.

Keng!

Một âm thanh vang lên kèm theo một tia lửa bắn ra. Thanh đao lớn chém vào một cái kunai phát ra tia lửa. Lúc này, một thẳng thót tóc vàng cầm thanh kunai bằng hai tay chắn trước mặt Zabuza đem cây đao lớn hẳn chặn lại. Trong phút chốc hai người rùng co.

Uchiha Sasuke phản ứng cũng cực nhanh lập tức lôi kéo Tazuna cùng Sakura về phía sau. Cả hai đều sợ hãi đứng sau Sasuke. Hiện tại, Sasuke đưa thanh kunai lên đề phòng. Hẳn cũng không thể ra tay giúp Naruto được. Nếu hẳn rời đi, ai bảo vệ Sakura cùng Tazuna đây. Điều cần làm một cách thông minh lúc này đó chính là chờ đợi Kakashi cứu viện.

Rắc!

Thanh kunai rùng co với cây đao lớn đột nhiên hơi nứt ra, ngay sau đó kunai bị rách nát đứt gãy. Kèm theo đó thanh đao lớn cũng hướng về phía Naruto bỏ xuống. Naruto vội vã ngã ngược người về phía sau. Hai hàm răng cắn lại, hẳn muốn sử dụng tuyệt chiêu. Chakra bàn tay bắt đầu ngưng kết.

Keng! Đột nhiên một mái tóc màu trắng xuất hiện trước mắt Naruto đem thanh đao chặn xuống. Kakashi đã xuất hiện chắn đao này. Một tay ngăn trở thanh đại đao Kakashi đối bọn họ nói: “Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm bất luận kẻ nào giết ta đồng bọn.”

“Tốt rồi, Naruto ngơoi lui ra phía sau đi. Hiện tại chiến đấu cũng không phải ngơoi có thể nhúng tay.” Nói tới đây, Kakashi dừng một chút: “Cùng Sasuke cùng nhau bảo vệ tốt Sakura. Yên tâm đi, ta sẽ không làm hấn vượt qua ta!”

Naruto vội vã lùi lại. Dù hấn có tuyệt chiêu nhưng chiêu này giết địch một nghìn tự tổn tám trăm, hấn còn không muốn sử dụng. Bởi chiêu này vốn là Naruto mới sáng chế, nó còn chưa có hoàn thiện. Hấn thấy được Kakashi cùng Zabuza giao đầu khoảng ngắn, Kakashi đẩy mạnh thanh đao Zabuza sau đó lùi về phía sau phòng thủ.

“Hắc hắc...” Thấy Kakashi lui về phía sau, Zabuza cũng không công tới mà lại lùi về phía sau. Chó đến lúc này, thân thể hấn đã hoàn toàn biến mất vào trong sương mù. Không để lại bất cứ vết tích nào. Zabuza giấu ở sương mù không có phát ra âm thanh mà Kakashi còn lại cảnh giác nhìn bốn phía.

Một đạo tiếng xé gió từ bên trái truyền đến, Zabuza hiện ra tại bên trái Kakashi. Ngay sau đó thanh đao trong tay trực tiếp hướng Kakashi chém tới. Chỉ cần ăn một chém của Zabuza, Kakashi tuyệt đối không dễ chịu gì.

“Keng” kunai và thanh đại đao va chạm sát ra tia lửa, ba người Naruto ở sương mù chỉ có thể đủ miễn miễn cưỡng cưỡng nhìn đến một tia lửa hiện lên suy đoán Kakashi cùng Zabuza chiến đấu.

“Không hổ ninja sao chép Hatake Kakashi. Trước kia ta còn tưởng ngơoi là ninja hình nhẫn thuật, không nghĩ tới ngơoi thể thuật cũng cường như vậy.” Liên tục va chạm vài lần sau, Zabuza không hề tiến công mà thanh âm chọt trái chọt phải làm ngơoi phát hiện không ra Zabuza rốt cuộc ở nơi nào.

“Keng!” Kakashi bỗng nhiên đem ánh mắt chuyển hướng đám người Naruto. Hấn mơ hồ có thể nghe được thanh âm kim loại va chạm truyền đến. Ở kim loại va chạm vang lên tiếng, Kakashi liền hướng ba người phóng đi.

“Naruto!” Nhìn bị đánh bay Naruto, Sakura không khỏi kêu lên. Vốn tưởng Zabuza đang đánh nhau với Kakashi nhưng không nghĩ tới hấn đột nhiên xuất hiện trước mặt mấy người đem thanh đao chém xuống. Naruto lập tức ngăn cản vì phía sau hấn là Sakura cùng với Tazuna. Theo đó thân hình hấn bị đánh bay, Zabuza cũng thừa cơ tấn công Tazuna.

Phốc!

Một thanh kunai trực tiếp đâm ngập vào thân thể Zabuza khiến cho hấn kinh ngạc quay đầu lại. Vậy mà Kakashi chưa phản ứng kịp, thân thể Zabuza đột nhiên biến thành một vùng nước xối xuống dưới mặt đất. Ngay sau đó tiếng xé gió cắt ngang. Một thanh đại đao trực tiếp chém ngang lưng Kakashi.

“Thủy phân thân!” Đột nhiên thân thể Kakashi hoá thành vùng nước như mình, Zabuza kinh ngạc hô lên. Hấn cũng chưa có phản ứng kịp thì một thanh kunai đã đặt ở cổ mình. Phía sau, Zabuza xuất hiện thân ảnh Kakashi nắm chặt thanh kunai.

“Đừng nhúc nhích, nếu ngơoi tưởng cùng kunai chơi cứng nói.” Nói Kakashi đem kunai trong tay dụng điểm lực, cổ Zabuza cũng bởi vậy bị cắt ra một vết cắt nhỏ.

“Ha ha, không hổ ninja sao chép làng Lá Hatake Kakashi! Không nghĩ tới ở ngay từ đầu thời điểm đầu ngơoi đã sử dụng thủy phân thân còn nói ngơoi dùng chiêu này để đánh lừa ta? Thật sự một ý tưởng không tồi nhưng xem ra ý tưởng ta và ngơoi không sai biệt lắm.” Nói xong, thân thể Zabuza bị Kakashi khống chế biến thành một đồng vệt nước làm cho Kakashi ngạc nhiên. Tuy nhiên Kakashi phản ứng cực nhanh sử dụng kunai chém về phía sau.

“Keng” Kunai trong tay Kakashi bị Zabuza mạnh mẽ đánh bay. Thanh đại đao chớp lấy thời cơ bỏ thẳng về phía Kakashi nhưng Kakashi phản ứng cực nhanh rút ra một thanh kunai khác đón đỡ. Tuy nhiên Kakashi dường như rơi vào hạ phong bị Zabuza chớp thời cơ tung một cú đá thẳng vào ngơoi đem hấn đập bay. Thời điểm, Kakashi bị đá lên không trung, Zabuza chớp lấy trong tích tắc cầm đại đao phóng tới. Ở trên không trung không có cơ hội mượn lực đúng là thời điểm tốt nhất.

“Keng”

Hai người điên cuồng dùng vũ khí và chạm. Cuối cùng Kakashi yếu thế trực tiếp rơi vào trong hồ nước. Nhìn Kakashi rớt nhập trong hồ mà Zabuza ở Kakashi rớt nhập trong hồ nước. Khi mà Kakashi từ trong nước nổi lên, hấn không thấy được thân ảnh Zabuza. Đột nhiên hấn quay đầu về phía sau thì đã thấy được Zabuza kết ấn hai tay đặt trước ngơoi hấn sử dụng ra Thủy Điện. Một quả cầu nước hình thành đem Kakashi nhốt lại.

Nhìn Kakashi vẫn tính toán giãy giụa, Zabuza cười: “Không cần giãy giụa, thủy lao này rất đặc biệt. Ngơoi cố gắng dựa dẫm chỉ là phí công mà thôi!” Cuối cùng Zabuza còn bổ sung một câu: “Ngơoi liền ở chỗ này lắng lắng nhìn đám học sinh ngơoi, từng đứa chết ở trước mặt ngơoi đi. Thủy điện: thủy phân thân.” Nước trong mặt hồ lập tức trôi lên, một thân ảnh giống Zabuza như đúc xuất hiện trước mặt họ.

“...” Hai mắt Naruto nhú lại thật sâu. Hấn quay ra nhìn về phía Sakura và Sasuke nói: “Sakura bảo vệ tốt ông Tazuna. Sasuke canh chừng cẩn thận đánh lên. Mọi việc còn lại giao cho tôi!” Vừa nói hai tay thẳng nhóc Naruto lập tức xuất hiện màu xanh lam.

“Naruto, cậu...” Sakura có chút lo lắng hô lên.

“Đây là...” Zabuza kinh ngạc hô lên một câu. Hấn còn chưa có kịp phản ứng nhiều thì Naruto đã vung tay lên. Hai vết cắt màu xanh lam trực tiếp bắn về phía bản thể Zabuza. Loại tấn công này làm Zabuza ngạc nhiên hô lên: “Samurai... Thiết Quốc!?” Thủy phân thân lập tức phản ứng vọt tới chắn trước ngơoi Zabuza. Hai tay thủy phân thân kết ấn: “Thủy Điện: Thủy Trận Bích!”

Ào! Một trận sóng xuất hiện, một bức tường nước dựng lên chắn ngang giữa đao nhận màu xanh lam cùng với Zabuza và Kakashi. Đáng tiếc hấn đã đánh giá sai Naruto vì đao nhận oanh liên tục không ngừng nghỉ.

Phanh, phanh, phanh... Nước tung toé ra khắp nơi. Thủy phân thân cũng bị đánh tan và kèm theo chakra nhận nện vào thân thể Zabuza. Vết cắt màu xanh bay nhanh đến làm cho Zabuza co rụt lại đôi mắt. Hẳn vội vã nhảy lên không trung tránh thoát một đao chakra này.

Khi mà chân hắn vừa chạm đất thì Hatake Kakashi đã thoát được ra khỏi cái quả cầu nước đó. Hắn lập tức mở miệng khen ngợi: “Naruto, làm không tệ!”.

Hai tay Naruto vẫn phát ra ánh sáng màu xanh, hắn cười nhạt nhìn về phía Quỷ Nhân Zabuza nói: “Thầy có cần thêm giúp đỡ không. Em còn nhiều chakra lắm. Thêm mấy chục đao chakra bắn ra cũng không vấn đề gì!”

“Hê, thằng nhóc đừng tự cao...” Zabuza cười nhạt, ánh mắt rét lạnh nhìn về phía Naruto: “Chẳng qua ta bị phân tâm nên mới giải nhẫn thuật mà thôi!”

“Đừng cho rằng ngoại trừ người ở đây đều là người ngu!” Naruto nhún nhún vai giễu cợt nói: “Tay người phải luôn duy trì khi chạm vào quả cầu. Điều đó đảm bảo cho thầy Kakashi sẽ không thoát được. Một khi người rời tay, quả cầu sẽ biến mất và Kakashi từ đó thoát ra. Mặc dù ta thể thuật không thể so sánh người, kinh nghiệm cũng không, nhẫn thuật không nhưng chakra ta lại hơn xa người!”

“Thằng nhóc khôn kiếp!” Trong lòng Zabuza giận dữ muốn vọt lên thì lập tức Kakashi ngăn lại hắn trực tiếp hai người vung ra đánh nhau. Naruto chớp lấy thời cơ cực nhanh chém ra hai vết chakra đao bắn thẳng về phía Zabuza. Điều này làm cho Zabuza cảm giác được uy hiếp, hắn trực tiếp dùng vũ khí đánh mạnh vào vũ khí Kakashi sau đó nhảy người lùi lại. Kakashi cũng theo đó nhanh chóng lùi lại.

“Thủy độn: Thủy Long Đạn.” Hai con rồng nước từ trong hồ du ra, ở giữa không trung va chạm, làm bọt nước bắn tung toé. Cả bốn người Naruto bao gồm Tazuna bị nước trực tiếp cuốn vào ướt cả thân mình. Khung cảnh đồ sộ làm cho đám người ở đây đều kinh hãi tròn tròn mắt nhìn về phía cảnh này.

Nước tản đi, hai người lại tiếp tục lao vào nhau giao chiến. Tuy nhiên điều làm cho đám người Naruto hãi hùng là tất cả những động tác của Zabuza đều bị Hatake Kakashi bắt giữ hoàn hảo sao chép xuống dưới. Ngay cả lời nói cũng giống nhau như đúc.

“Thủy pháo thuật!” Hatake Kakashi âm thầm nói một câu. Mặt nước bắt đầu xóc động. Ngay sau đó nguồn nước cuộn lên tạo ra một con nước lớn xoay tròn với áp lực cực mạnh đánh lên người Zabuza trước sự kinh ngạc của hắn.

Về mặt Zabuza đã biến thành đại ra, hắn cảm giác được cả người bị một cái xe tải tông bay. Thân thể bắn lên không trung, trong lòng thì hoảng loạn: “Giờ vô lý quá! Hắn sao chép động tác của ta so với ta còn nhanh hơn!”

Đôi mắt Sakura đại ra nhìn về phía con sóng to tưởng cao hơn cả cây đại thụ, cô bé nuốt nước bọt một cái thầm nói: “Thầy Kakashi, có mạnh như vậy sao...”

Sóng nước dần dần thối lui, tượng Kakashi hình thật sự chẳng ra gì nhưng Zabuza càng thêm bị ai. Tay chân hắn đều bị kunai dính ở trên cây không thể động đậy xem ra bị thương không nhẹ. Naruto nhảy xuống cái cây sau đó trực tiếp ném Tazuna xuống đất rồi đi về phía trước. Sau lưng Sasuke cũng đi theo chỉ để lại cô nhóc Sakura ở lại kinh hãi nhìn cảnh này,

“Hô.. Hô..” Kakashi đứng ở trước mặt Zabuza, hơi thở phì phò. Về mặt mệt mỏi và thở dốc không ngừng cho thấy Kakashi cũng rất mệt mỏi.

“Thầy Kakashi, người này làm sao bây giờ?” Nhìn Zabuza bị dính ở trên cây có vẻ thực bị ai, Sakura hỏi.

“Àn...” Kakashi vừa định trả lời thì phía sau truyền lại vài tiếng xé gió rất nhóc.

“Phốc phốc phốc” vũ khí sắc bén đâm vào da thịt phát ra thanh âm. Trên cổ Zabuza đã bắn ra máu tươi. Thân mình theo đó cũng gục xuống dưới.

“Hehe... người nói đúng, hắn đã chết!” Một âm thanh không rõ nam nữ vang lên. Xuất hiện ở trên cây là một cái cây lớn. Hắn có mái tóc màu đen dài được búi lên cao. Trên mặt đeo một chiếc mặt nạ có sơn hoa văn kỳ quái và có dấu vết hoa văn giống như sương mù ở trán. Bên trong mặc một chiếc áo màu đen tối. Bên ngoài mặc một chiếc áo khoác màu lam viền trắng. Hắn mở miệng đầu tiên nói: “Ninja làng Lá, Zabuza đã chết có thể giao hắn cho tôi được không?”

“Hắn chết thật rồi!” Kakashi thuận thân đến bên cạnh Zabuza sử dụng bàn tay chạm nhẹ vào động mạch cổ của Zabuza. Đôi mắt Kakashi híp lại nhìn về phía đối phương nói: “Chiếc mặt nạ đó, người thuộc đội ninja ám sát làng Sương Mù!?”

Gật gật đầu, người đeo mặt nạ không có đang nói chuyện, chỉ là triều Zabuza đi đến. Ánh mắt hắn đề phòng nhìn về phía Naruto. Trong khi Naruto vẫn đưa tay phát ra chakra xanh loé đề phòng nhìn về phía người đeo mặt nạ này. Kakashi vội vã nói: “Không cần mạnh động, Naruto! Đó là ninja làng Sương Mù. Chúng ta đồng thù với họ sẽ gặp rắc rối lớn. Thứ này đã liên quan đến hai làng...”

“Trận chiến đã kết thúc! Vậy giờ tôi xin xử lý cái xác vì nó chứa quá nhiều bí mật!” Bàn tay nâng lên Zabuza, một tay kết ấn lại khẽ nói: “Cáo từ!” Thân mình người đeo mặt nạ thuận thân rời đi.

“Phù...” Hatake Kakashi thở ra một hơi sau đó dùng băng đeo trán che mắt, hắn quay về phía Naruto nói: “Giờ chúng ta có thể đưa ông Tazuna về nhà rồi!” Vừa nói thì hắn vừa lao đảo ngay sau đó ngã xấp mặt xuống đất. Tuy nhiên Naruto thấy vậy hơi cau mày nhưng cũng không có đỡ Kakashi dậy.

“Thầy Kakashi...” Hai người Sasuke và Sakura vội vã hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Lỗi đau trong tim Naruto

Hơn nửa giờ sau, bốn người đi vào nhà Tazuna nhìn thấy con gái Tazuna là Tsunami, ba người Naruto cũng không tính toán đi quấy rầy. Họ quay về hỏi Tazuna muốn cái phòng giúp Kakashi bằng bố lên.

“Tĩnh!? Em còn tưởng rằng chí ít nhất phải hai ba ngày đâu.” Ở thời điểm bằng bó xong, Naruto liền phát giác Kakashi tĩnh. Hiện tại, Naruto nhìn Kakashi giống như xác ướp nói: “Nghỉ ngơi tốt đi, tên Zabuzza còn đến nơi tới đối phó đâu.”

“Xem ra em đã phát hiện, Naruto!” Kakashi buồn bực mở miệng nói: “Trong thời gian ngắn là không có biện pháp.” Hiện tại Kakashi khôi phục lười biếng bộ dáng che lại mắt trái, bắt đầu dĩ nói.

“Cái gì... thầy Kakashi và Naruto nói gì vậy!?” Sakura vệ mặt kính ngạc hỏi: “Zabuzza không phải đã chết rồi sao!? Hắn không phải bị ninja làng Sương Mù đem đi sao? Tại sao hai người lại nhắc đến hắn!?”

Naruto khoanh tay lại trước ngực nhàn nhạt nói: “Vừa rồi, người kia vốn không phải ninja làng Sương Mù gì. Hắn rất có thể là đồng đội của tên Zabuzza đó.”

“Cái gì!?” Sakura vội vã hô lên. Bàn tay cô nàng run run đặt ở miệng mình hỏi: “Vậy tại sao...”

“Tại sao không vạch trần hắn ta sao!?” Naruto nhàn nhạt liếc mắt nhìn về phía Sakura sau đó quay ra nhìn về phía Hatake Kakashi: “Thầy Kakashi lúc đó chẳng qua là con hổ giấy mà thôi. Hơn thế nữa, chúng ta còn có cố chủ phải bảo vệ lại không rõ thực hư đối phương. Đem thân phận đối phương vạch trần tốt sao!?”

“Việc này!?” Cô nhóc Sakura đặt tay ở miệng cúi đầu trầm tư suy nghĩ.

“Hiện giờ ưu thế chúng ta là thầy Kakashi. Chỉ cần thầy bằng tốc độ nhanh nhất khôi phục là được phải biết rằng Zabuzza chịu thương không thể so người nhẹ.” Nói Naruto liền đứng dậy rồi đi, hai người Sakura và Sasuke chờ một lúc sau đó cũng nhanh chóng rời đi lưu lại Kakashi một người ở trong phòng nghỉ ngơi.

“Phải rồi, bác có cái gì ăn không.” Rồi khỏi phòng, Naruto hướng Tazuna hỏi. Hôm nay xuất hiện vấn đề chiến đấu với cường độ cao hơn nữa còn chưa có ăn trưa lên Naruto khá là đói.

“Àn.. Nga” Tazuna nghe thấy vậy cũng hô lên. Hắn phục hồi lại tinh thần sờ sờ bụng quay đầu nhìn con gái hỏi: “Con gái, người nhanh lên đi chuẩn bị điểm đồ vật ăn.”

“Nhanh lên rồi đi đi! Các người không phải đối thủ của Gatou! Nếu lưu lại các người đều sẽ chết.” Một cái thằng nhóc mang theo mũ đứng ở cửa phòng bếp nhìn ba người Naruto nói. Nhìn lướt qua thằng nhóc, Naruto làm lơ hắn đi về phía phòng bếp, Sasuke cũng khẽ liếc thằng nhóc rồi làm lơ.

“Các người sẽ chết.” Thấy Naruto cùng Sasuke căn bản làm lơ chính mình, Inari giận dữ lớn tiếng quát lên.

“Sasuke.” Vốn dĩ Sakura có chút không biết làm sao nhìn về phía Sasuke cùng Naruto.

“Ninja, phải có giác ngộ bỏ mạng.” Vốn dĩ Naruto đem ánh mắt tập trung ở đồ ăn liền nhìn lướt qua Sakura, cô nàng đang trong tình trạng rối rắm, hắn thuận miệng nói. Lúc sau liền làm lơ bọn họ, đối trước mặt đồ ăn triển khai cường công mà Sasuke thì từ đầu đến cuối đều không có nói một lời cũng đối trước mặt đồ ăn tiến công.

“Ta nói các người không rời đi đều sẽ bị Gatou giết chết!!” Vốn dĩ về mặt Inari đã đen lại khi thấy ba người nói vậy lại thấy ba người đều làm lơ chính mình hết lớn. Trừ bỏ Sakura có chút lo lắng nhìn Inari liếc mắt một cái, Sasuke cùng Naruto chỉ có nhắm nuốt thanh

“Được rồi, Inari không cần lại náo loạn. Bọn họ rất mạnh bằng không người liền không thấy được ông ngoại.” Tazuna vội vàng cười hỏi đáp, sờ sờ đầu Inari.

“Bang!” bất chợt, Inari trực tiếp đem tay Tazuna chụp bay, đôi mắt có chút đỏ lên nhìn Naruto cùng Sasuke đang thông thả ung dung gặm đồ ăn, kêu lên: “Các người đều sẽ bị Gatou giết chết! Liên cha mạnh như vậy đều không phải đối thủ của Gatou, bọn họ chỉ là lũ nhóc lớn hơn ta không bao nhiêu mà thôi sao có thể là đối thủ của Gatou. Các người đều sẽ chết!” Nói xong lời cuối cùng, Inari bắt đầu chảy nước mắt liên tục, thằng nhóc vội xoay người liền muốn chạy trốn. Bất chợt Naruto xuất hiện sau lưng Inari, một bàn tay nâng thẳng thằng nhóc lên, ánh mắt lạnh lẽo đánh giá khuôn mặt với đôi mắt đỏ bừng của Inari. Thằng nhóc hét lên và dấy dựa liên hô: “Buông ta ra!”

“Phanh!” Đối với Inari đang giẫy dụa trên tay mình, Naruto không có cảm xúc tốt gì trực tiếp ném hướng một bên, ngồi trở lại tiếp tục ăn đồ ăn trước mặt. Bộ dạng này lạnh lùng đến cực điểm.

“Con có bị đau không, Inari?” Mẹ thẳng nhóc vội vã chạy tới nâng lên thẳng nhóc, vẻ mặt quan tâm nhẹ nhàng vỗ về.

Nhìn lướt qua, đẩy ra mẹ nâng, thẳng nhóc tưởng muốn đi ra ngoài thì âm thanh rét lạnh Naruto đã truyền vào tai thẳng nhóc: “Người đi ra ngoài một bước, ta không ngại đưa người đi gặp cha người.”

Một bên nhìn Sakura có chút nhìn không được mở miệng nói: “Naruto, người thật quá đáng đi.”

Không để ý đến, Naruto lo chính mình ăn trước mất đồ ăn mà Sasuke từ đầu đến cuối đều không có ngẩng đầu một cái xem Inari chỉ là lẳng lặng ăn đồ ăn. Nhìn hai người làm lơ chính mình, Sakura có chút bất đắc dĩ hung hăng cắn một ngụm đồ ăn.

Cuối cùng một chút đồ ăn nuốt vào, mắt Naruto nhìn Inari đứng ở cạnh cửa thấy được thẳng nhóc đang nhìn chăm chăm vào chính mình. Giọng nói Naruto mang theo giễu cợt và cái đầu hân cũng hơi nghiêng lên khiêu khích: “Người cho rằng chính mình thực bị thâm?”

“Xem người ánh mắt, ta xem ra chưa nói sai.” Thấy Inari trầm mặc không nói, Naruto cũng liền tiếp tục nói tiếp nói: “Cha sao? Chết? Buồn cười.” Nói xong lời cuối cùng, Naruto nhìn không được cười ra tiếng tới.

“Naruto! Người thật quá đáng đi!” Vốn dĩ vẫn luôn nghe Sakura tức giận hô lên. Ở nàng xem ra, Naruto đích xác quá phận.

“Quá phận sao...” Nói đến này, Naruto nhìn lướt qua Sakura, trong mắt lạnh lẽo mang theo lãnh đạm làm cho cái đầu nóng Sakura cũng nhanh chóng nguội lạnh. Bọ dạng này làm Naruto nở một nụ cười khiêu khích: “Cũng đúng, theo ý của người, ta hình như hơi quá mức. Thế nhưng người nghĩ hay không tổ đội chúng ta giống như trừ bỏ người ở ngoài, mỗi người cũng không giống người như vậy còn có thể làm nũng với mẹ mình.” Nói xong Naruto lại quay ra nhìn về phía cửa sổ, trời xanh mây trắng hiện trước mặt hân.

Lấy lại tinh thần Naruto cúi đầu nhìn đôi tay chính mình, giọng nói mang theo buồn bã: “Sakura, ta cùng Sasuke, thậm chí thầy Kakashi trải qua, người chưa từng trải qua, người không có hiểu. Từ khi sinh ra đến nay ta chưa từng gặp mặt cha mẹ mình mà có lẽ ta cũng chưa từng bao giờ muốn gặp họ. Ta muốn chỉ là một cuộc sống bình thân an bình mà thôi. Ta không cần cha mẹ chỉ cần sống như trẻ mồ côi khác trong làng nhưng tại sao những người đó lại dùng ánh mắt đó nhìn ta, lại đối xử với ta như vậy!?” Naruto đưa tay nhẹ nhàng sờ lên bụng mình, trong ánh mắt loé lên oán hận thoáng qua.

“Naruto!” Trừ bỏ Sasuke ở ngoài, không có người phát giác được cỡ hận ý sâu đậm này. Vì Sasuke cũng cảm nhận được Naruto là đồng loại của mình.

“Ha ha, thẳng nhóc người so với ta còn có hân may mắn.” Nói Naruto nhìn thoáng qua Sasuke tiếp tục nói: “Ít nhất người còn có quan tâm mẹ người cùng ông ngoại.”

Naruto cũng không để ý tới bọn họ, xem nhiều phiền lòng. Ngày hôm sau, Naruto đã sớm bị Kakashi gọi dậy nghe nói vì đối kháng Zabuza đột kích mà phải đối bọn họ tiến hành đặc huấn. Kakashi chống cây gậy gỗ trong tay đi tập tễnh dẫn theo đám người Naruto đi về phía rừng cây.

Nhìn chung quanh đều là đại thụ che trời Sasuke có chút khó hiểu hỏi “Thầy Kakashi, thầy dẫn chúng em tới nơi này tiến hành cái đặc huấn gì a? Thấy thế nào thì nơi đây cũng chỉ có cây cối mà thôi không thích hợp cho tập huấn đi!”

Kakashi liếc mắt nhìn Sasuke một cái không có trả lời mà chỉ lẳng lặng nói: “Các em đều hân đã có thể tinh luyện chakra đi! Như vậy các người ai có thể nói cho ta chakra rốt cuộc là cái gì đâu?”

“Cái này em biết!” Sakura là người có thành tích lý luận ưu tú nhất lớp lập tức giơ lên tay tới, chỉ cần cơ hội có thể ở trước mặt Sasuke biểu hiện, cô nàng đều sẽ không bỏ qua “Chakra chính là năng lượng tinh thần cùng năng lượng thân thể dung hợp hoàn mỹ sinh ra một loại năng lượng. Nó là nơi năng lượng phát ra để thi triển nhẫn thuật, ảo thuật cùng thể thuật. Cũng có thể chế thành tuyến trạng buộc chặt đối thủ hoặc chặt đứt đều do chakra sở cấu thành vật chất. Chakra đơn giản tới nói là năng lượng sử dụng nhẫn thuật khi cần thiết. Mà loại năng lượng này đại khái tới từ 130 triệu tế bào cơ thể thông qua từng bước từng bước tế bào thu lấy năng lượng thân thể. Thứ hai năng lượng tinh thần bằng việc trải qua rất nhiều tu luyện, tích lũy kinh nghiệm mà rèn luyện. Nói cách khác, nhẫn thuật chính là thông qua sử dụng hai loại năng lượng thân thể và tinh thần dung hợp thông quá kết ấn thi triển ra tới.”

Kakashi gật đầu đồng ý: “Àn, Sakura giải thích chính xác. Các em tuy rằng đều đã tinh luyện chakra nhưng lại đều sử dụng không có hiệu quả. Điều này tạo thành một ít chakra không cần thiết lãng phí ở trong chiến đấu! Hơn nữa nếu đối chakra không chế không tốt chẳng những sẽ ảnh hưởng nhẫn thuật uy lực, thậm chí có khả năng làm cho nhẫn thuật phóng thích thất bại! Mà mục đích lần đặc huấn này nhằm đề cao lực khống chế của các em đối với chakra!”

“Nước đến chân mới nhảy!” Naruto thầm mắng trong lòng. Hân sớm ở hai thứ leo cây và đập nước đã sử dụng chakra. Chỉ trách Kakashi quá lười không có dậy bọn họ. Thế nên đến bây giờ Sakura cùng Sasuke chưa biết dùng chakra đi trên cây và đứng trong nước.

Kakashi chỉ chỉ chính cây đại thụ trước mặt mình nói: “Kế tiếp đặc huấn các em là leo cây! Nhưng không phải leo cây bình thường mà là không cần dùng tay leo cây. Tựa như như vậy!” Nói xong, đôi tay Kakashi kết một cái ấn sau đó như đi ở trên mặt đất giống nhau đi lên cây.

Naruto bất đắc dĩ nhún nhún vai quay về phía Kakashi nói: “Thầy Kakashi, em đã học được điều này từ lâu. Còn cần phải tu luyện đi!”

“Cái gì!” Sakura kinh ngạc hô lên, ngay cả Sasuke cũng ở bên ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Trong ánh mắt Sasuke thoáng qua một chút ghen ghét.

Kakashi vừa muốn định nói gì thì Naruto đã đưa tay lên ngắt lời nói: “Nếu thầy muốn nói em đi đập nước gì đó thì dừng vì cái này em cũng biết rồi. Thầy có gì thực dụng có thể giao cho em. Nếu thầy không có vậy để em tự luyện tập đi vậy!”

“Naruto, đập nước em cũng biết sao!?” Kakashi nheo mắt lại, vẻ mặt thoáng qua chút buồn rầu không vui. Hân thở ra một hơi dài nói: “Vay được rồi,

em tự mình luyện tập đi!” Xem ra Kakashi không định giao cho Naruto bất cứ nhẫn thuật gì. Naruto cũng không thèm để ý mà xoay người tiến vào dựng dậm để lại hai người Sasuke và Sakura ở lại. Ánh mắt Sasuke biến càng thêm lạnh lẽo, mang theo không cam lòng cùng với chút ghen tị và hận.

Bước đến một khu vực rộng rãi, hai tay Naruto lập tức kết ấn, miệng khẽ nói: “Sử dụng thuật ảnh phân thân đi!”

Bùm, bùm... Những tiếng khói nổ vang lên. Từng ảnh phân thân phân ra phía ngoài. Khi xuất hiện mấy ảnh phân thân nhìn về phía nhau sau đó cả đám chia nhau ra tìm một chỗ riêng để luyện tập. Từ lúc đạt được ảnh phân thân, Naruto phát hiện ra được khi ảnh phân thân biến mất thì ký ức sẽ truyền đến bản thể. Thế nên những gì ảnh phân thân học được, hắn cũng học được. Nhược điểm ở chỗ ảnh phân thân biến mất cũng mang theo cảm xúc một môi cho bản thể.

Luyện tập hồi lâu, cả người Naruto nhể nhại nỏ hời. Hắn thở ra một hơi phù khá dài sau đó nằm nhoài trên mặt đất. Đôi mắt không tự chủ nhắm lại được. Lúc này, Naruto cảm giác được có cây mang lại cho hắn cảm giác bình yên. Cảm giác này thật thư thái thật tuyệt vời.

“Em trai, người còn chưa tỉnh ngủ đi.” Một thân ảnh nho nhỏ xuất hiện trước mắt Naruto khiến cho thằng nhóc đang ngủ say mơ màng tỉnh lại. Hắn cảm giác được má mình bị một bàn tay mềm mại nhẹ nhàng vỗ lên. Khi mà tỉnh dậy, Naruto hốt hoảng lùi về phía sau cánh gác nhìn về phía người thiếu nữ.

Đó là một người thiếu nữ rất đẹp hơn Naruto khoảng hai, ba tuổi. Thiếu nữ có mái tóc dài màu đen, làn da trắng như mơ đông và đôi mắt to màu nâu sẫm và một thân hình mảnh mai. Trên đôi chân dài trắng nõn đi một chiếc giày gỗ cao màu nâu nhạt và sơn móng tay cùng móng chân màu xanh lá. Thiếu nữ để mái tóc dài của mình thả lỏng rẽ sang hai bên ôm lấy khuôn mặt xinh đẹp. Trán cao, hàng lông mày như vẽ, mũi thanh cùng với đôi môi hồng hào. Bên ngoài mặc một bộ kimono màu hồng không tay với cạnh màu đỏ nhạt và được trang trí với những vòng xoáy màu mận dài tới mắt cá chân. Xung quanh eo của thiếu nữ là một đai lưng đơn giản được buộc trong một cái nơ. Trên cổ đeo một chiếc vòng cổ màu sẫm.

“Àn, cái kia... em trai ngủ ở chỗ này sẽ bị cảm.” Thấy trường hợp có chút xấu hổ, người thiếu nữ mở miệng nói.

“Àn.” Naruto lên tiếng, nhìn trước mắt người thiếu nữ chưa nói cái gì.

“Cái kia, em trai, người như thế nào ngủ ở chỗ này?” Người thiếu nữ bị Naruto xem đến có chút không được tự nhiên, tính toán đem lực chú ý của Naruto rời đi.

“Tu luyện.” Nhìn trước mắt người thiếu nữ, Naruto thất thần nói.

“Em trai, em là ninja sao?” Nói người thiếu nữ có vẻ tò mò nhìn Naruto nhưng tò mò cũng không phải thân phận Naruto mà nàng cảm giác được Naruto thực giống mình. Đó là một đôi mắt buồn mang theo sự cô độc cùng với mê mang. Trước đây nàng cũng từng như vậy.

Lắc lắc đầu, Naruto đem tầm mắt từ người thiếu nữ dời đi, thuận miệng nói: “Àn, chị người ở hái thuốc sao?”

“Ừm.” Người thiếu nữ sững sốt một chút sau đó gật đầu.

Nhìn lướt qua rổ thuốc tại tay trái người thiếu nữ, Naruto nói: “Thuốc trị thương, thân nhân chị hoặc bạn bè gì đó bị thương sao?”

“À. Ừm...” Người thiếu nữ nhẹ giọng nói, trong mắt thiếu nữ giống như có một thứ gì đó mà Naruto xem không hiểu nhưng Naruto cũng không tính toán hỏi nhiều.

“Em trai, ta phải đi.” Nói xong, người thiếu nữ sờ sờ Naruto kia kim sắc đầu tóc. Naruto cũng không có tránh đi, nhậm này đặt ở trên đầu. Hắn nghe được thiếu nữ nhắc nhở: “Sau này đừng ngủ ở nơi này cẩn thận bị cảm!”

“Chị gái xinh đẹp, chúng ta có thể gặp lại sao!?” Naruto chần chờ một chút sau đó đột nhiên lên tiếng nói. Thiếu nữ này thật xinh đẹp, đẹp đến mức khiến cho lòng Naruto có chút kinh động. Chính vì vậy mà Naruto không thể không mở lời. Hắn sợ rằng sẽ không còn được gặp thiếu nữ nữa.

“Có lẽ chúng ta còn gặp lại!” Người thiếu nữ không quay đầu khẽ trả lời Naruto. Tuy nhiên câu sau cũng làm cho Naruto chết đứng: “Còn nữa, ta là nam!” Người xinh đẹp như con gái tự xưng mình là nam mở miệng nhắc nhở rồi rời đi. Thân thể Naruto theo đó cứng lại, đôi mắt to nhìn về phía trước cho đến khi bóng hình khuất biến mất ở phía xa.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Yuuki Haku

“...” Đôi mắt màu xanh lam khẽ liếc nhìn về cây cầu không lồ đang ẩn nấp trong sương mù, Naruto nhẹ nhàng cúi đầu bộ dạng lâm vào suy ngẫm. Đến cuối cùng, hắn thở ra một hơi rồi xoay người rời đi. Phương hướng thẳng hướng căn nhà Tazuna mà đi tới.

“Ngoan ngoãn theo chúng ta đi nếu không...” Ở thời điểm tiếp cận nhà Tazuna, thanh âm bên trong tâm Naruto dừng bước. Đôi mắt hắn nheo lại thật sâu, rét lạnh thoáng qua khóe mắt của mình một chút. Hắn từ từ áp sát trong căn phòng, đôi mắt hấp hê quan sát tất cả. Xem ra ma trảo Gatou đã vươn

tới tận nơi này.

“Ta và các người đi nhưng các người cần buông tha con ta.” Nhìn Inari đang sợ hãi ở cửa thang lầu, Tsunami lo lắng vội vã nói.

“Ân, một cái con tin đủ rồi, thằng nhóc kia phỏng chừng cũng không gì dùng.” Một nam nhân dưới ba mươi tuổi mở miệng nói. Hắn có da trắng sáng với mái tóc hơi xanh trắng và đôi mắt đen nhỏ. Dưới mắt có vết xăm vạch xuống. Trên đầu đội một cái mũ màu tím và hơi dài ở phần chóp. Bên ngoài mặc một chiếc áo khoác màu xanh với nhiều túi và gắn thanh kiếm katana bên hông

“Ân, đi thôi.” Một nam nhân cũng cùng độ tuổi đó dẫn theo Tsunami đi ra ngoài. Hắn có tầm vóc cao, đeo một miếng che mắt trên mắt phải mà cái miếng che mắt lại có ba dây nối một xuống tai phải, một thẳng lên huyệt thái dương trái và một vắt ngang qua mũi kéo xuống má trái. Trên lông mày bên trái có một vết sẹo khá dữ tợn. Điểm đặc biệt của hắn đó chính là những vết sạm kỳ quái kéo dài từ tay bên phải sang lưng và kéo tới tận tay trái. Bên ngoài mặc kimono nhưng để áo tụt xuống để ngực trần. Quanh hông quấn thắt lưng băng vải trắng và kèm theo một thanh kiếm dài.

Xem ra hai người này chính là người cầm đầu đoàn người tấn công bắt cóc gia đình Tazuna ý định dùng họ để uy hiếp Tazuna. Naruto lập tức lập lên trên cây cùng lúc hai tay Naruto lập tức kết ấn trực tiếp xuất hiện hai ảnh phân thân đứng ở bên cạnh hắn. Chỉ chờ thời cơ... Cả hai ảnh phân thân lập tức nhảy xuống phía dưới mặt đất sau đó phóng về phía trước.

Phanh, phanh... Hai ảnh phân thân lập tức tiếp cận áp sát đánh đổ hai tên samurai đang cánh giữ Tsunami. Cả hai tên samurai lê dài trên mặt đất. Một người trong đó kéo tay Tsunami đem nàng phòng hộ ở phía sau. Một người thì lập tức đường vòng hướng về phía nhà đem đám người Gatou bọc lại đảm bảo họ không có thời cơ bắt cóc con tin.

Đám samurai còn chưa có hồi thần thì Naruto đã hành động. Theo sau đó chính là hai tay Naruto phát ra ánh sáng màu xanh, đôi tay vũ động. Chakra nhận theo đó bắn về phía đám người samurai. Tiếng hét thảm vang lên liên hồi. Máu tươi bắn tung toé khắp nơi vấy đỏ cả một mảnh đất.

“Anh Naruto...” Inari vội vã từ ngoài chạy ra thấp giọng kêu lên. Tuy nhiên khi thằng nhóc nhìn thấy cảnh trước mặt thì giật mình dừng bước chân sau đó ngã ngổ trên mặt đất. Con mắt thằng nhóc mở to hết sức nhìn về phía cảnh tượng đám samurai nằm la liệt dưới mặt đất và không có tên nào còn có hơi thở.

“Bảo vệ tốt mẹ người là được.” Nhìn lướt qua Inari, Naruto ném xuống này một câu rồi vội vã hướng về phía cây cầu lớn mà đi.

“Đáng giận!” Lúc này, đôi mắt màu đỏ của Uchiha Sasuke với một bên một câu ngọc, một bên hai câu ngọc nhìn chân chân cảnh tượng trước mắt. Trên người hắn đã cắm mấy cây châm dài, máu tươi từ đó chảy dài ra phía ngoài. Bốn bề là những tấm gương bằng hình chữ nhật. Một người đeo chiếc mặt nạ đang cầm trong tay một đám phi châm đứng ở trong gương.

“Hừ!” Theo Sasuke hừ nhẹ thanh thì trên người cậu lại nhiều mấy cái châm dài.

“Sasuke!” Ở cách đó không xa bảo hộ Tazuna, Sakura biểu hiện ra đầy lo lắng cùng sợ hãi kêu lên.

“Xem ra vẫn còn kịp!” Naruto thấy vậy thoáng thở ra một hơi thật dài. Thân mình theo đó nhảy thẳng về phía khu vực bên trong khối băng. Bàn tay bao bọc chakra xanh lam vờn tay quét quang đem đám phi châm đánh bay.

“Naruto!” Cô nhóc Sakura đang hộ vệ Tazuna vui vẻ hô lên tiếng. Ở nàng xem ra chỉ cần có Naruto xuất hiện, hai người cùng nhau hợp tác như vậy ỏn threshold. Đến đây, cô nàng khẽ thở ra một hơi dài.

“Đáng giận! Người như thế nào vào được.” Cùng Sakura bất đồng, Sasuke thấp giọng nói.

Naruto bình thản đáp lại: “Là đối phương có ý để cho ta vào!”

“Người...” Nghe được lời này, Sasuke tròn mắt ngay sau đó lớn tiếng quát lớn: “Ngu ngốc! Người có biết đây là một cái bẫy hay không? Đối phương cố tình để người tiến vào bên ngoài. Người chẳng lẽ không biết ở bên ngoài đem băng phá vỡ!”

Naruto không để ý đến Sasuke chỉ nhìn những tấm gương bằng bốn phía, mà Sasuke cũng phát hiện vốn dĩ thường thường công kích cũng dừng. Vậy mà hắn còn chưa có hồi hồn thì theo sau đó phi châm lại một lần nữa vung lên bắn về phía Narute. Thế nhưng Naruto phản ứng cực nhanh đưa lên thanh kunai liên tục đón đỡ.

“Keng keng keng.g..”

“Naruto, chúng ta cứ như vậy không phải là cách hay! Chúng ta sẽ bị đối phương hao chết. Bây giờ, chúng ta cần thiết đem những tấm gương bằng này phá hủy lao ra bên ngoài!” Sasuke vừa đón đỡ phi châm vừa quay đầu nhìn về phía Naruto hô lớn.

“Người nghĩ nhiều rồi Sasuke!” Hai tay Naruto lập tức đặt trên ngực kết ấn. Giọng nói mang theo giễu cợt nói: “Sasuke, để cho người thấy thành quả luyện tập thời gian gần đây của ta. Một thứ ta tình cờ tìm ra. Ảnh phân thân...”

Bùm, bùm... tiếng khói nổ vang lên liên hồi. Ảnh phân thân được tạo ra được rất nhiều nhưng cũng không thiếu ảnh phân thân bị phi châm bắn nổ. Tuy nhiên Naruto vẫn chẳng quan tâm điều ấy vì chakra hắn rất nhiều.

Đột nhiên trong lòng bàn tay mỗi ảnh phân thân đều xuất hiện một quả cầu màu xanh sáng quay tròn ở mỗi bên tay. Sasuke nhìn về phía cảnh này thì kinh ngạc thầm nghĩ: “Đó là thứ gì!”

“Lên!” Naruto hét lên một tiếng. Đám ảnh phân thân lấy số lượng khổng lồ bắn về phía những tấm gương. Ngươi này biến mất, người kia tiến lên giống như một bầy kiến giết không bao giờ hết. Chúng điên cuồng lao về phía những tấm gương.

Người đeo mặt nạ trầm nghĩ một tiếng: “Không ổn, mình cần phải...” Tuy nhiên một ảnh phân thân đã tiếp cận hắn trực tiếp ăn thẳng một quả cầu xanh về phía tấm gương. Thân thể người đeo mặt nạ theo đó cũng bị đánh bay ra ngoài. Ảnh phân thân thừa thế truy kích tung ra một cú đâm thẳng mặt của người đeo mặt nạ.

Phanh!

Mặt nạ vỡ nát, thân thể tên ninja cũng theo đó bắn về phía xa. Bàn chân lê dài trên mặt đất. Đám ảnh phân thân lập tức truy ngưng không bỏ. Trong tay mỗi người đều xuất hiện một quả cầu xanh. Chúng chẳng khác nào một đám châu chấu phóng về phía người ninja kia. Đôi mắt Sasuke tròn tròn nhìn về phía cảnh này kinh hô: “Đây... đây chính là thứ mà Naruto nói!”. Vậy mà Sasuke chưa kịp kinh ngạc thì đám ảnh phân thân lập tức dừng lại. Tất cả đều va đập vào nhau phát ra từng tiếng nổ liên hồi và biến thành khói trắng.

Naruto tròn to mắt nhìn về phía trước, thân mình hắn vọt tới sau đó đứng khựng lại đương trường. Hắn thấy được khuôn mặt xinh đẹp này thì lên tiếng nói: “Ngươi... tại sao lại là ngươi? Ngươi làm việc dưới trướng Zabuza!” Bàn tay Naruto siết chặt lại.

“Thế nào? Ngươi không giết ta sao!” Người ninja xinh đẹp này đột nhiên lên tiếng hỏi. Ánh mắt hắn đã giống như một người mất đi linh hồn: “Ngươi không nên phạm phải sai lầm như vậy. Sai lầm lớn nhất đó chính là không giết kẻ thù vì lòng thương hại và tha thứ chúng để chúng rời đi!”

“Tại sao lại là Zabuza!” Naruto giận dữ nắm lại tay mở miệng nói: “Hắn không đáng để ngươi làm như vậy!”

Lúc này, Sasuke chạy tới thấy được cảnh này lập tức liên hồi: “Naruto, cậu quen biết người này!”

Naruto không có trả lời Sasuke mà tiếp tục nghe được ninja xinh đẹp nói: “Ngươi có đôi mắt giống như ta trước đây. Ta thấy được nỗi đau của sự cô đơn trong mắt ngươi. Ta cũng từng như vậy trước đây khi mình gặp phải anh Zabuza!”

“Đó là lý do ngươi bán mạng cho Zabuza!” Naruto nắm lại nắm đấm, trên tay chakra đã bao trùm biến thành màu xanh phát ra ánh sáng nhè nhẹ.

“Anh Zabuza, anh ấy không cần những kẻ vô dụng và anh ấy là lẽ sống của ta!” Trên mặt ninja xinh đẹp xuất hiện một nụ cười cực kỳ thê lương và buồn bã. Hắn tiếp tục kể câu chuyện của mình: “Tôi từng có những người thực sự quan tâm đến tôi đó là cha và mẹ. Tôi được sinh ra ở một ngôi làng nhỏ đầy tuyết của làng Sương Mù. Tôi rất hạnh phúc vì cha mẹ tôi là những người rất tốt nhưng...”

“Khi tôi lớn lên và nhận biết được thế giới thì chuyện đó đã xảy ra!” Ninja xinh đẹp dùng tay lau đi vết máu trên miệng mình tiếp tục nói: “Nhưng biến cố đã xảy ra! Cha tôi đã giết chết mẹ tôi và ông đã cố gắng giết tôi!”

“Cái gì?” Con mắt Naruto mở hết cỡ, vẻ mặt giật mình và kinh hãi.

“Làng Sương Mù đã từng có một cuộc đại chiến và huyết kế giới hạn bị cấm ghét!” Giọng nói trầm trầm từ ninja trước mặt phát ra: “Vì những khả năng đặc biệt đó mà những gia tộc có huyết kế giới hạn được sử dụng như những vũ khí trong các cuộc chiến. Kết quả những gia tộc đó trở thành nguyên nhân sự bất hạnh và chiến tranh. Sau chiến tranh, những gia tộc đó đã phải che dấu đi sức mạnh của mình nếu không họ rất có thể bị giết chết.”

“Mẹ tôi từng là người sử hữu huyết kế giới hạn này. Trong một lần vô tình tôi cũng phát hiện được khả năng của mình và đã bị bà đánh...” Giọng nói ninja biến thành buồn bã: “Không biết thế nào cha tôi phát hiện điều này và cha tôi đã giết chết mẹ tôi. Lúc đó tôi quá sợ hãi và khi mình tỉnh dậy thì tôi phát hiện được mình đã giết chết chính cha ruột mình bằng huyết kế giới hạn của tôi.”

“Trong giây phút đó... tôi đã nghĩ mình không nên tồn tại trên thế giới này!” Ninja buồn bã tiếp tục câu chuyện: “Đó cũng là lúc tôi nhận ra một điều đau đớn nhất. Trên thế giới này, tôi chỉ là một thứ bỏ đi mà thôi! Lúc tôi tuyệt vọng nhất đó là lúc tôi gặp được Zabuza và anh ấy đã nói rằng tôi mang dòng máu bị nguyên rủa và anh ấy cần tôi.” Đến lúc này, ninja đã chảy nước mắt: “Tôi đã rất vui!” Vừa nói đến đây ánh mắt hắn cũng biến thành kiên định: “Thế nên Naruto hãy giết tôi đi!”

“Tốt!” Naruto cầm trong tay đã biến thành lưỡi đao chakra. Hắn đi về phía ninja xinh đẹp đưa tay đao lên hướng về phía ninja. Sasuke có chút chần chờ nhưng sau đó im lặng xuống phía dưới. Đôi mắt ninja xinh đẹp đã nhắm mắt lại chờ đợi cái chết.

Bang!

Ninja xinh đẹp chỉ cảm giác được một cảm giác choáng váng. Hắn trực tiếp ngã phịch xuống phía dưới. Sasuke kinh ngạc hô lên: “Naruto...” Tuy nhiên Naruto chẳng nói chuyện mà im lặng đưa hai tay lên. Chakra như cuồng phong mãnh liệt tụ trong tay Naruto. Đôi mắt rét lạnh nhìn về phía trước.

Ở phía xa, trên cơ thể Zabuza xuất hiện đầy những con chó. Tất cả chúng đều ngoạm lên người Zabuza đem Zabuza cố định không có cách nào di chuyển được một chút nào. Hatake Kakashi lạnh lùng lên tiếng nói: “Đến đây là kết thúc rồi, Zabuza!”. Hai tay Kakashi liên tục kết ấn sau đó tay trái cầm lấy tay phải của mình.

“Chi, chi, chi...” Bên tay phải Kakashi bắt đầu xuất hiện lôi điện màu trắng lượn lờ. Nó giống như hàng trăm, hàng nghìn con chim cũng cất cao tiếng hót. Bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, Kakashi dùng bàn tay phát ra lôi điện lập loé trực tiếp chọc thẳng vào trong ngực của Zabuza.

Phập!

Zabuza mở to mắt ra nhìn về phía cảnh này. Hắn thấy được bàn tay Kakashi rút ra khỏi ngực của mình. Máu đỏ tươi từ đó phun chảy ra phía ngoài. Thân thể Zabuza theo đó rơi phịch xuống phía dưới mặt đất. Trong khi ánh mắt hắn trước khi chết lại cố gắng nhìn về phía người thiếu niên tóc đen đang nằm trên mặt đất.

“Quả nhiên, Quý Nhân Zabuza cái quý gì! Uống phí ta tiêu mất nhiều tiền, thật vô dụng!” Thanh âm thực kiêu ngạo vang lên, thanh âm này đánh vỡ làm cho Naruto ghé mắt nhìn về phía một nam nhân có thân hình thấp bé...

“Ngươi là Gatou...” Trầm thấp thanh âm từ Naruto trong miệng vang lên, âm thanh có chút lạnh lùng. Âm mắt mang theo rét lạnh nhìn về phía Gatou.

“Đúng thì lại như thế nào. Uy, các ngươi giết sạch người nơi này. Thời gian ba ngày, các ngươi tùy tiện đối với cái thị trấn này. Các ngươi muốn làm gì thì làm!” Ngón tay Gatou chỉ thẳng về phía đoàn người Naruto.

“Nga, thật vậy!? các huynh đệ giết bọn họ!!!” Đám giặc cỏ vây quanh Gatou lập tức hưng phấn hô lên, chúng hưng phấn múa may vũ khí trong tay lao về phía trước.

“Tốt...” Naruto hai tay ôm ngực trực tiếp hơi gật đầu vài cái ngao mạn nhìn về phía đám giặc cỏ. Đột nhiên hai tay hắn kết ấn với tốc độ cực nhanh. Tiếng nổ liên tục vang lên, một đám ảnh phân thân xuất hiện bên cạnh Naruto. Đám giặc cỏ nhìn về phía cảnh này thì hoảng hốt đáng tiếc đối với chúng muốn dùng tay đã muộn.

“A!” Từng tiếng kêu thảm thiết từ trong đàn giặc cỏ vang lên. Mỗi ảnh phân thân đều dùng trong tay thanh kunai đem đám giặc cỏ coi như cỏ dại mà dùng liềm cắt bỏ....

“Oa!” Nhìn phía trước từng người từng người ngã xuống thành thi thể, Sakura nhìn không được phun ra. Gần trăm người, Gatou mang đến giặc cướp bị đôi tay Naruto tàn sát không có một cái sống sót, toàn bộ đã chết....

Gatou chỉ thấy được Naruto toàn thân sạch sẽ dẫm trên mặt đất chứa đầy máu đi về phía mình. Hắn lúc này đã trực tiếp ngã nhào xuống phía dưới mặt đất, thân thể cũng theo đó lùi về phía sau. Cả người hắn đã ướt đầm mồ hôi, hắn cảm nhận được từ thần đang đến gần. Bàn năng theo đó lui lại, bàn tay đưa lên ngăn cản: “Đừng... đừng giết ta... ta có rất nhiều tiền... rất nhiều tiền...”

Phanh!

Naruto trực tiếp dẫm lên trên ngực của Gatou khiến cho hắn phun ra một ngụm đàm. Bàn chân đặt trên ngực Gatou, Naruto cười lạnh nói: “Thế nào... muốn sống sao!?”

“Đại nhân... tất nhiên ta muốn sống... chỉ... chỉ cần ngài...” Gatou áp a áp ứng vì quá sợ hãi mà lời nói trở nên ngắt quãng.

Lập tức Naruto cười lạnh lên tiếng cắt đứt lời Gatou nói: “Tốt...”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Gatou

Thiếu niên xinh đẹp cảm giác được gáy đau xót. Đầu nặng nề làm cho người thiếu niên cảm giác được khó chịu. Hắn ngồi dậy bắt đầu liên tục lắc lắc đầu, bàn tay đưa lên sờ vào ót của mình. Đôi mắt nhẹ nhàng chớp vài cái nhìn về phía khung cảnh xung quanh.

Lúc này, người thiếu niên xinh đẹp nằm ở trên một chiếc giường êm ái trong một căn phòng xinh đẹp. Hắn giật mình tỉnh dậy thấy được trên người cũng được thay một y phục mới. Hình dáng bộ quần áo bởi một bộ kimono đơn giản.

Cạch!

Một nữ nhân xinh đẹp khoảng ba mươi tuổi, thân thể đầy đặn thành thực, mái tóc đen dài và đôi mắt to đen nhánh mặc một chiếc áo thun cộc tay bước về phía bên trong. Khi thấy được người thiếu niên đã tỉnh dậy, nàng lập tức chống hai tay trên eo của mình lên tiếng nói: “Cậu đã tỉnh rồi sao? Thật may quá. Tôi còn tưởng cậu chưa dậy kia. Mọi thứ đã sẵn sàng rồi còn chờ cậu ra dùng bữa thôi đấy!”

“Anh Zabuza, anh ấy ở đâu!?” Người thiếu niên tỉnh dậy lập tức lên tiếng hỏi: “Còn nữa, tại sao tôi ở đây lúc này! Mà nơi này là nơi nào!?”

“Zabuza, ai a!?” Người nữ nhân xinh đẹp đưa tay sờ cằm của mình một chút, vẻ mặt tò mò. Vừa nói nàng vừa lẩm bẩm nói: “Nghe cái tên này có chút quen thuộc. Mà tôi là Tsunami...” Nàng lại một lần nữa chống đôi tay trên eo nói: “Đây là nhà tôi. Mấy người họ đem cậu về nhà tôi trong tình trạng hôn mê và bị thương. Đúng rồi, nếu cậu muốn hỏi gì hãy hỏi mấy người làng Lá họ biết về ”

Quầy trung quanh cái bán lớn, Tazuna nâng lên chén rượu thích ý đem thức ăn nhét vào mồm. Thằng nhóc Inari ngồi bên cạnh lão già Tazuna cũng thì

thoảng quay ra nhìn về phía Naruto. Đường như đối với Naruto cực kỳ sùng bái.

Lão già liên tục không ngừng cảm ơn: “Cảm ơn cậu Naruto, với số tiền này chúng tôi có thể nhanh hơn hoàn thành cây cầu. Hơn nữa, tiền còn thừa chúng tôi cũng sẽ sử dụng tốt chúng để phát triển Ba Quốc!”

Cạch!

Naruto lẳng lặng ăn chẳng thèm đáp trả lời lão già Tazuna này. Từ đầu đến giờ, lão già Tazuna này chưa bao giờ ngừng nghỉ oanh kích lỗ tai Naruto làm cho hắn cảm giác được vô cùng phiền phức. Bất chợt âm thanh cánh cửa mở ra làm cho Naruto chú ý tới. Hắn quay đầu ra nhìn thấy một người thiếu niên xinh đẹp bước ra khỏi cánh cửa. Hắn ăn mặc một bộ kimono đơn giản.

Ngồi trên bàn, Sakura không cảm nuốt nước bọt một cái. Đôi mắt cô nàng chăm chú quan sát người thiếu niên xinh đẹp này. Trên đời này lại có người nam nhân xinh đẹp thế này. Làn da trắng nõn giống như da em bé. Mũi thẳng, tóc dài thướt tha, khuôn mặt xinh đẹp, hàng lông mày như vẽ, đôi môi hồng hào... Nàng thực sự quá ghen tị với người thiếu niên này. So với nàng còn xinh đẹp hơn nhiều.

“Anh Zabuza, anh ấy hiện giờ ở nơi nào!?” Người thiếu niên xinh đẹp lập tức hỏi.

Naruto dừng lại chiếc đũa trong tay, hắn khẽ liếc mắt về người thiếu niên xinh đẹp một cái rồi tiếp tục bữa ăn của mình. Giọng nói Naruto không mang theo bất cứ tình cảm nào: “Không phải, người cũng đoán được rồi sao? Còn cần phải hỏi sao!?”

Nghe thấy vậy thân hình người thiếu niên xinh đẹp từ từ sụp xuống mặt đất. Giọng nói lạnh lùng không mang theo tình cảm nào vẫn tiếp tục như mũi kim đâm xuyên trái tim người thiếu niên: “Hắn đã bị chúng ta giết chết. Thế nào... người muốn trả thù cho hắn sao còn là tự sát theo hắn!?”

“Naruto...” Sakura cũng khẽ nhắc nhở, ánh mắt cô nàng liếc nhìn về phía đang quỳ trên mặt sàn.

“Anh Zabuza là tất cả của tôi. Anh ấy là lẽ sống đời tôi!” Đám người Kakashi thấy được đôi mắt người thiếu niên xinh đẹp đầm lệ. Từng giọt lệ lăn tăn chảy dài trên má nàng. Âm thanh hắn cũng biến thành nhỏ nhẹ. Những ký ức đẹp về Zabuza hiện lên trong ký ức sâu xa người thiếu niên làm cho nước mắt hắn không có cách nào dừng lại được. Giọng nói hắn mang theo chán nản và mất đi sức sống: “Tại sao lại không giết chết ta... Zabuza, anh ấy đã chết rồi, ta cũng mất đi ý nghĩa tồn tại. Vì ta là công cụ của anh ấy. Anh Zabuza không còn trên đời này thì công cụ cũng không cần thiết tồn tại.”

“Muốn tự sát sao!?” Âm thanh Naruto trở nên lạnh lẽo hơn, ánh mắt hắn cũng hơi nheo lại rồi mở miệng nói: “Nếu như người muốn tự sát ta sẽ không ngăn cản người. Tuy nhiên ta sẽ kể cho người câu chuyện của ta. Nếu như người nghe xong vẫn muốn tự sát thì ta sẽ giúp người một tay.”

Mọi người đều nhìn về phía Naruto nghe được giọng nói bình bình ấy bắt đầu mang theo chút cảm xúc: “Ta sinh ra ở làng Lá, ngôi làng ninja mạnh nhất và lớn nhất trong năm đại quốc. Tuy nhiên ta sinh ra vốn là trẻ mồ côi ngay cả cha mẹ mình cũng không biết là ai. Từ khi ý thức được mình tồn tại, ta đã phải đối mặt với tất cả ánh mắt chán ghét, lạnh lẽo của người dân trong làng. Họ đều nhìn ta với ánh mắt giống như quái vật. Ta thực sự không hiểu mình sinh ra giống quái vật ở chỗ nào!?”

Bàn tay Naruto đưa lên, đôi mắt nhìn chăm chú về phía đôi tay của mình về mặt mê mang: “Tất cả đều xa lánh ta nhìn về phía ta giống như một con quái vật. Ngay cả người trông coi ta cũng như vậy. Bà ta đem sữa nóng bỏng bắt ta uống khiến ta bị bỏng. Lúc đó, ta đã khóc nhưng bà ta lập tức đánh ta không thương tiếc chút nào và chửi ta là con quái vật. Trong một lần ăn thức ăn bà ta nấu, ta đã bị trúng độc suýt chết.”

“Ta không hiểu một đứa trẻ có làm nên tội tình gì mà phải bị coi là quái vật. Ta đã phải tự lập sống ở bên ngoài làng trong một căn nhà lụp xụp. Vì ta không dám vào trong làng. Trong lòng, đám trẻ con đều nhìn về phía ta với ánh mắt chán ghét. Chúng ném đá, ném rau và trứng thối vào người ta. Chúng còn tụ tập một đám đông vây công đánh ta. Đám người lớn đứng ngoài chỉ nhìn về phía ta với ánh mắt vui vẻ và thích thú. Không có một ai chịu đưa tay giúp ta cả. Đám trẻ con đó không những không bị người lớn mắng mà còn được họ khen ngợi và mua quà cho vì thế nên chúng đều thích tụ tập đám đông đánh ta để dành sự yêu thích của cha mẹ chúng để chúng có thể nhận được quà từ họ.”

“Ta chưa bao giờ được ăn no khi vào làng cả. Họ có bao giờ chịu bán thức ăn cho ta. Nếu có bán thức ăn cho ta thì cũng chỉ là thức ăn thiu thối và đã quá hạn. Đó là còn đồ ăn tốt rồi. Có một lần ta bị bỏ độc vào thức ăn mà phải vào bệnh viện suốt một tuần. Nếu không phải thể chất ta khác người, có lẽ ta đã chết rồi. Ta không hiểu họ hận ta ở điểm nào cơ chứ? Ta có làm gì nên tình nên tội sao, tại sao lại đối xử với ta như vậy!”

“Lúc ta bị thương, lúc ta bị ốm đau không có ai chịu đồng ý bán cho ta dù chỉ một viên thuốc. Những lúc bị ốm, người rét run lên ta cũng không có quần áo mặc cũng chẳng có chăn để đắp. Thi thoảng chỉ là đám người viện trợ đưa cho ta một số đồ cần thiết mà thôi. Ngay cả tết đến, ta cũng chưa bao giờ dám tiến vào làng. Vì khi ta tiến vào làng, họ sẽ cho rằng ta chính là xui xẻo, là quái vật mang đến bất hạnh. Đôi mắt với ta khi tình giác vĩnh viễn là cái trần nhà lạnh như băng mà thôi.” Giọng nói Naruto cố gắng giữ bình thản nhưng một tia oán hận để lộ ra và bị Kakashi bắt được.

“Naruto...” Kakashi nheo lại đôi mắt cá chết. Ánh mắt hắn trở nên phức tạp khi nhìn về phía Naruto. Hắn không nghĩ mấy năm nay, Naruto lại trải qua như vậy. Hai người Sakura và Sasuke cũng ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Đặc biệt là Inari nhìn về Naruto, thằng bé không nghĩ đến được Naruto lại trải qua bi thảm như vậy. Lúc này, Inari nhìn về phía lão già Tazuna và Tsunami, thằng bé cảm giác được mình hạnh phúc quá nhiều.

“Giờ người vẫn cảm giác được mình bất hạnh sao!?” Naruto mỉm cười nhìn về phía người thiếu niên xinh đẹp: “Người đã từng có được gia đình hạnh phúc, từng có được mục tiêu của mình mà ta chưa từng bao giờ cảm nhận được thứ ấy. Nếu như người không có mục tiêu của mình như vậy ta sẽ cho người mục tiêu. Kể từ trước đó người đã chết. Tính mạng của người là ta cho người một lần nữa. Sức mạnh của người ta cần nó. Thế nên, hãy sống vì ta thế nào!?”

Người thiếu niên xinh đẹp trong lúc này đã dừng khóc. Đôi mắt nàng mở to nhìn về phía người cậu nhóc tóc vàng kia. So sánh với cậu nhóc, hắn cảm thấy mình trải qua chưa chắc đã bị thảm bằng. Trong lòng người thiếu niên bắt đầu suy nghĩ không ngừng.

“Tạm biệt!” Tazuna đứng ở trên cây cầu lớn nhìn về phía năm người Naruto khuất bóng ở phía xa. Phía sau Tazuna đứng một đám người đều đưa tay lên vẫy vẫy. Tazuna cầm trong tay một thằng nhóc đang khóc lóc liên hồi. Bàn tay thằng nhóc đưa tay lên lau mắt của mình, nó khẽ lẩm bẩm nói: “Anh Naruto...”

“Tazuna, cuối cùng thì cây cầu của chúng ta cũng đã hoàn thành!” Một người trong đoàn người lên tiếng hỏi: “Đúng rồi, chúng ta đặt tên cây cầu này là gì?”

Tazuna đứng đó suy nghĩ nhưng thằng nhóc Inari đã mở miệng nói: “Ông ngoại, chúng ta đem cây cầu này đặt tên là cầu Naruto, có được không?” Lời này nói ra làm cho đám người nhất thời nhìn về phía sau. Ngay sau đó đám người đều đồng thời gật đầu một cái. Theo đó, Tazuna mỉm cười đưa tay xoa xoa đầu của thằng nhóc Inari.

“Naruto, thả ra Gatou. này... không giống với tính cách của em lắm!” Hatake Kakashi đưa tay gỡ gỡ đầu của mình. Đến cuối cùng hắn không nhịn được lên tiếng hỏi: “Gatou, hắn rất có thể sẽ quay lại nơi này. Đến lúc đó, Ba quốc rất có thể sẽ có phiền phức.”

Sakura nghe được vậy thì lo lắng nhìn về phía Naruto. Tất cả ánh mắt đều tập trung trên người mình làm Naruto không thoải mái. Ngay cả người thiếu niên xinh đẹp Haku cũng không ngoại lệ. Naruto ôm hai tay trước ngực lên tiếng nói: “Trốn thoát sao!? Em đã nói với người dân Ba quốc về hành tung của Gatou. Ngoài ra còn nói cho họ tin tức Gatou đã trắng tay và chẳng có ai bảo vệ họ cả. Thầy không thấy được trong đám người đưa tiễn thiếu một đám người sao?”

“Này...” Hatake Kakashi nghe thấy vậy thì nhăn mày lại ngay sau đó như vô tình hầy cố ý giả ngu lại gỡ gỡ đầu của mình.

“Thầy suy nghĩ nhiều rồi, chúng ta trở về làng đi!” Ôm ngực khẽ liếc Kakashi, Naruto nghiêng đầu tiếp tục bước về phía trước. Haku vội vã đi theo bên cạnh hắn. Sasuke thấy vậy cũng đuổi theo mà Sakura thì đi theo Sasuke. Kakashi thấy vậy thì gỡ đầu một chút rồi nhanh chóng tăng nhanh bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Trở về làng

Trở về làng, đoàn người Naruto xuất hiện ở trong phòng làm việc của Hokage đệ tam. Naruto cầm trong tay tờ giấy hướng về phía Hokage đệ tam đem nó đặt ở trên bàn. Trong giọng nói bình thản không mang theo bất cứ cảm xúc nào: “Đây là toàn bộ văn bản nói rõ Gatou quyền góp cho làng Lá. Với đồng giấy tờ này thì làng Lá bắt được số tài sản của Gatou sẽ không quá khó đẩy chủ!”

“Nga...” Khẽ liếc nhìn về phía đồng giấy tờ ở trên bàn, Hokage đệ tam hít mắt lại. Tẩu thuốc phì phèo ra khói trắng, hắn nhẹ nhàng khe khẽ nở nụ cười: “Naruto, nhiệm vụ lần này em hoàn thành không tệ. Ta có lời ngợi khen em! Phải rồi, thiếu nữ này chính là người em muốn mang về làng sao!?”

Khoé miệng Haku hơi kéo lên nhưng hắn đã quen thuộc với cái cảm xúc này rồi. Dù sao thì hắn vẫn thường bị nhầm lẫn là nữ. Naruto cũng chỉ quay ra nhìn về phía Haku rồi gật đầu nói: “Có thể sao, ông Đệ Tam. Nếu như cậu ta được sự bảo lãnh của thầy Hatake Kakashi chẳng hạn!?”

“Này... Naruto...” Hatake Kakashi như muốn nói gì đó nên đưa tay lên. Cuối cùng hắn lại dừng lại đem tay rút về gỡ gỡ đầu nói: “Tĩnh...”

“Sẽ có chút phiền phức nhưng việc này ta vẫn có thể sắp xếp!” Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen cầm tập hồ sơ để cẩn thận sang một bên. Đến cuối cùng, hắn lại chấp tay lại trước cằm rồi tràn đầy tò mò nhìn về phía Naruto hỏi: “Phải rồi, ta đã đọc báo cáo nói em sử dụng ra một loại nhẫn thuật vô ẩn!”

“Ông Đệ Tam nói thứ này...” Bàn tay Naruto đưa lên trên, một quả cầu màu xanh lam xuất hiện trong tay hắn. Quả cầu liên tục xoay tròn phát ra ánh sáng nhẹ nhẹ. Ánh sáng từ quả cầu khiến cho người cảm giác được đẹp mắt nhưng nó cũng mang theo uy hiếp trí mạng.

“Đúng vậy, là La toàn hoàn (Rasengan)!” Hokage đệ tam khẽ nheo mắt nhìn về phía Naruto. Ánh mắt hắn hít thật sâu và chăm chú quan sát từng chi tiết trên khuôn mặt Naruto như sợ bỏ sót thứ gì đó. Giọng nói hắn đã mang theo một chút vị tò mò và chất vấn: “Naruto, ta có chút tò mò cháu học được nó từ đâu!?”

“Là cháu trong một tình cơ vô tình tạo ra nó!” Naruto nhàn nhạt lên tiếng nói. Tuy nhiên lời này Naruto lại làm cho Hatake Kakashi và Hokage đệ tam nhăn lại hàng lông mày thật sâu nhìn về phía Naruto. Thấy được ánh mắt quái quái của hai người này, Naruto tiếp tục nói chuyện: “Thật ra chakra đao, như ông Đệ Tam biết đấy. Mặc dù nó là vô ẩn nhẫn thuật phát triển từ kiếm thuật của Samurai. Tuy nhiên uy lực nó quá kém so với samurai sử dụng kiếm càng kém xa. Mặc dù thích hợp với tấn công tầm xa tuy nhiên uy lực không quá khả quan đặc biệt cho tấn công áp sát và tầm trung nên em đã sáng tạo ra một loại nhẫn thuật vô ẩn khác.”

“Các loại nhẫn thuật đều có rất nhiều nhẫn thuật liên quan đến dạng tấn công hình cầu.” Naruto trình bày bằng cách kết ấn. Một tiếng nổ nhỏ vang lên, hai ảnh phản thân xuất hiện. Bàn tay Naruto ôm ngực lắc lắc đầu buồn bực nói: “Thật ra thì loại nhẫn thuật vô ẩn hình cầu. À, nếu ông đã thích gọi nó với cái tên La toàn hoàn thì sử dụng tên đó đi! La toàn hoàn chẳng qua tình cờ được tạo ra mà thôi. Nó phát triển từ một loại nhẫn thuật vô ẩn khác em tạo ra.”

Một ánh phản thân bắt đầu đưa tay lên, trên tay hần xuất hiện chakra màu xanh biếc. Một quả cầu nhỏ giống như con ốc tụ tập ở đầu bốn ngón tay hần. Đọc theo khắp cánh tay một lớp chakra màu trắng lơ mờ xuất hiện. Hatake Kakashi ngạc nhiên nói: “Chakra biến đổi thuộc tính!”

“Chakra biến đổi thuộc tính!?” Sakura ngạc nhiên quay ra nhìn về phía Hatake Kakashi.

Hatake Kakashi bình tĩnh trả lời: “Sakura, như chúng ta biết được thì chakra ở dạng bình thường có thể gọi là không có thuộc tính. Chúng ta có thể thông qua việc biến đổi thuộc tính mà khiến chakra biến thành các loại tính chất như đất, nước, lửa, sấm sét và gió. Giống như Naruto đang biến đổi đó là thuộc về gió!”

Vừa nói thì ánh phản thân trực tiếp đâm bàn tay về ánh phản thân khác. Ngay sau đó một tiếng rít mạnh vang lên. Gió lốc trong căn phòng bắn tung toé khiến cho Hokage đệ tam hoảng hốt. Bàn tay hần trực tiếp đưa lên đè đám tập hồ sơ. Lúc này, trên trán hần đã toát cả mồ hôi hột.

Chỉ thấy được quả cầu nhỏ chỉ bằng ngón tay cái rút lấy chakra gió từ bàn tay ánh phản thân biến nó thành một lưỡi thương gió đâm mạnh về phía một ánh phản thân khác. Lập tức hai ánh phản thân cũng theo đó biến mất.

Naruto lắc lắc đầu thở ra một hơi dài: “Chiều này uy lực rất khá nếu do bản thể sử dụng ra tính sát thương nó cực mạnh nhưng thực sự không có gì dùng. Khi sử dụng chakra giống như cái phễu hút nước đem toàn bộ chakra thuộc tính phong hút vào một điểm tạo ra tính sắc bén tuyệt đối lại tạo ra sự phá hư quá đáng. Nó trực tiếp tổn thương đến thân thể người sử dụng. Ngay cả ánh phản thân chưa kịp đem chiêu thức thì triển ra đến mức mạnh nhất thì cũng đã bị tổn thương đến biến mất. Một tuyệt chiêu chẳng ra gì cả!”

Sasuke đang ghen ghét nhìn về phía Naruto khi nghe được những lời này thì hần mới cảm giác được mình thoáng chút nhẹ nhàng hơn. Hiện tại, Hokage đệ tam cười nói: “Xem ra Naruto là một thiên tài đây. Chiêu thức dù thiếu sót nhưng ta tin tưởng em có thể hoàn thành tốt được nó. Được rồi, mọi người có thể về nhà nghỉ ngơi một ngày. Lần này vất vả cho tất cả rồi!”

“Vâng!” Đám người Naruto như được giải phóng.

Nhìn về phía đám nhóc cùng Hatake Kakashi rời đi, Hokage đệ tam thở ra một hơi nói: “Xem ra Naruto là một thiên tài giống như cậu vậy. Hy vọng Naruto kế thừa ý chí lửa đi. Nếu không ta chỉ có thể... ài, Minato!” Vừa nói hần vừa liếc mắt nhìn về phía bức ảnh Hokage đệ tứ.

Hatake Kakashi dút hai tay vào trong túi quần, ánh mắt hần trở nên phức tạp nhìn về phía đám người Naruto đặc biệt là Naruto. Trên mặt hần tràn ngập lo lắng, buồn bực, thất vọng cả sự hối hận. Rất nhiều cảm xúc chỉ trong thoáng chốc xuất hiện trên mặt Kakashi. Đến cuối cùng tất cả cảm xúc ấy hoá thành một tiếng thở dài: “Hà...”

Naruto trầm ngâm một chút rồi mở miệng nói: “Sakura...”

“Àn...” Đang ríu rít bên cạnh Uchiha Sasuke, Haruno Sakura lập tức ngăn người. Nàng quay ra nhìn về phía Naruto. Kể từ khi thấy được khuôn mặt đẹp trai của Naruto, Sakura cũng bớt hung dữ với Naruto hơn hẳn. Tuy nhiên người nàng thích nhất vẫn là Sasuke cho dù hiện tại Naruto có biểu hiện ưu tú hơn so với Sasuke. Sakura chớp chớp đôi mắt màu xanh tò mò hỏi: “Có chuyện gì vậy, Naruto!?”

“Kể từ khi trở thành ninja làm nhiệm vụ D đến nhiệm vụ cấp C...” Naruto mở miệng nói chuyện: “Cấp độ nguy hiểm ngày càng tăng cao. Đến hiện tại nhiệm vụ cấp C biến thành nhiệm vụ cấp A. Nếu như không phải tổ đội chúng ta mạnh hơn bình thường, tổ đội khác có lẽ đã chết rồi. Ta mặc dù không muốn nói ra nhưng trong tổ đội này, Sakura, thực lực người là yếu nhất. Thế nên người hay nắm chặt thời gian tu luyện để có thể bảo vệ mình!”

“Không cần, cậu cùng với Sasuke sẽ luôn bảo vệ mình có phải không?” Sakura mỉm cười quay đầu nhìn về phía Naruto.

Naruto cạn lời với Sakura. Hần nheo mắt lại nhưng không còn đáp lời với Sakura. Hần nói với Uchiha Sasuke và Haruno Sakura rằng: “Mình đi trước!” rồi quay sang nhìn về phía Haku nói: “Haku, chúng ta đi thôi!”. Bóng dáng Naruto nhanh chóng biến mất trước mặt hai người, Haku thấy vậy cũng chỉ cúi chào hai người sau đó rời đi.

Mặc dù Naruto rất đẹp trai không kém Sasuke chút nào nhưng có người đi bên cạnh, Sakura vẫn không quen. Đặc biệt có một thiếu niên so với nàng còn xinh đẹp hơn nhiều làm cho nàng cảm giác cả người không thoải mái. Đến lúc này, hai người đã rời đi, nàng chạm tay mở miệng nở nụ cười hạnh phúc. Thân thể quay ngoắt ra giống như một con chim sinh động bên cạnh Sasuke: “Sasuke, chúng ta đi ăn cơm đi!”

Hiện tại, Naruto hướng về phía một khu vực dân cư đi tới. Kể từ rất lâu, Naruto cũng không có tới đến nơi này. Vì nơi này làm cho Naruto có cảm xúc không tốt, cảm xúc Naruto hạ xuống càng thấp hơn. Đứng bên cạnh Naruto, Haku cũng cảm giác được loại cảm xúc này. Hần thấy được những ánh mắt chán ghét như nhìn quái vật khi nhìn vào Naruto. Bây giờ, Haku mới hiểu những lời Naruto nói. Haku chưa từng thấy được ánh mắt khác biệt nào khi nhìn vào Naruto cả.

Cạch!

Cánh cửa phòng của một căn nhà chung cư được mở ra. Bên trong chứa đầy bụi bặm. Mấy hộ trung quanh cũng không có ở. Vì nơi này đã từng có hồ yêu ở nơi này. Họ cho rằng đó là điềm dữ nên họ đã không còn ở nơi này.

Bước vào trong căn phòng, Haku thấy được nơi này đều toàn bụi bặm là bụi bặm dương như đã rất lâu không có người ở qua. Bọn họ bước vào bên trong thì ngay cả bàn chân cũng bị dính đầy bụi. Bất chợt, Naruto quay ra nhìn về phía Haku nói: “Đây là phòng ở của ta trước đây. Sau này, chúng ta hãy ở lại nơi này.”

Phanh!

Hai tay Naruto kết ấn, ảnh phân thân liên tục được hấn triệu hồi ra bên ngoài. Một đám ảnh phân thân bắt đầu động thủ công việc của mình. Naruto quay ra nhìn về phía Haku nói: “Xem ra, chúng ta cần phải ra ngoài chờ một chút!”

“Chủ nhân, ta có thể giúp một tay!” Yuki Haku mỉm cười thân thiện nhìn về phía Naruto.

“Tuỳ người...” Naruto xoay người ôm ngực tựa lưng vào lan can sau đó chờ đợi ảnh phân thân bắt đầu dọn dẹp. Đến lúc này, ảnh phân thân đã bắt đầu công việc. Haku cũng sẵn tay áo bắt đầu tiếp tay giúp đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Ninja làng Cát

Văn phòng Hokage...

Đệ Tam ngồi ở trên ghế quét mắt về một đám ninja nói: “Lần này đem mọi người triệu tập lên không phải vì chuyện khác, mọi người hẳn đều đoán được mới đúng.”

Trung quanh có rất nhiều ninja chen chúc đứng ở chỗ này. Mỗi người đều ăn mặc một thân quần áo ninja tiêu chuẩn. Người thấp nhất ở đây cũng là chuunin. Kakashi nhẹ nhàng nói: “Dựa theo thời gian tính toán thì hẳn cũng tới ngày này rồi!”

Asuma ngâm thuốc là, bộ dạng bất cần đời: “Đã hướng quốc gia khác đưa thư mời đi, trong thôn đã xuất hiện thân ảnh bọn họ.”

Đệ Tam gật gật đầu theo thói quen đan xen hai tay đặt ở trên bàn nói: “Ừm” Đôi mắt hơi nhăn lại, thần sắc nghiêm túc nói: “Ta hiện tại chính thức tuyên bố chúng ta đem cuộc thi Chuunin ở vào một tuần sau, tức ngày 1 tháng 7, cuộc thi sẽ được tổ chức. Ở cử hành cuộc thi tuyển chọn khảo thí trung nhân trước, mời các giáo viên mới dẫn dắt tổ đội Genin ra khỏi hàng.”

Kakashi, Asuma, Kurenai cùng với bốn người ninja khác đi ra. Đệ Tam nhìn bảy người nói: “Ừm, bảy người các người đều là giáo viên mới. Như vậy bảy người các người dạy bảo bên trong hạ nhân có người có mầm non tốt để đề cử hay không?” Tiếp theo Đệ Tam hút một ngụm yên nói: “Trên hình thức, ninja cần thiết hoàn thành qua tám lần nhiệm vụ. Lời này liền không cần ta nói nhiều nhưng trên thực tế cần hoàn thành gấp đôi số này mới coi như có khả năng.”

Bàn tay đặt thả lỏng ở trên bàn, Đệ Tam quay ra nhìn về phía người đầu tiên nói: “Như vậy liền bắt đầu từ Kakashi đi.”

Kakashi gật gật đầu làm một cái thủ thế, một bàn tay kết ấn ngón chỏ và ngón giữa chỉ thiên nói: “Tôi dẫn dắt đội thứ bảy: Uzumaki Naruto, Uchiha Sasuke, Haruno Sakura. Ba người trên lấy tôi danh nghĩa Hatake Kakashi đề cử tham gia cuộc thi Chuunin lần này.”

Kurenai đồng dạng làm một cái thủ thế nói: “Tôi dẫn dắt đội thứ tám: Inuzuka Kiba, Aburame Shino, Hyuuga Hinata. Ba người trên lấy tôi danh nghĩa Yuuhi Kurenai đề cử tham gia cuộc thi Chuunin lần này.”

Asuma cũng theo dùng tay kết ấn: “Tôi dẫn dắt đội thứ mười: Yamanaka Ino, Akimichi Chouza và Nara Shikamaru. Ba người trên lấy tôi danh nghĩa Sarutobi Asuma đề cử tham gia cuộc thi Chuunin lần này.”

“Nga, ba người thế mà đều đề cử học sinh mình!” “Làm tân nhân lập tức tham gia cuộc thi Chuunin thật sự quá miễn cưỡng.” Bốn phía, mọi người bắt đầu nghị luận sôi nổi, rốt cuộc lập tức xuất hiện ba tổ chín người mới được đề cử làm cho họ ngạc nhiên.

“Từ từ.” Iruka rốt cuộc nhịn không được la lớn, tiếp theo phản đối: “Thực xin lỗi, Ngài Hokage, xin cho tôi nói mấy câu. Thứ cho tôi quá lời, vừa mới đề cử đều là chín đứa học trò vừa tốt nghiệp của tôi. Xác thật bọn họ đều rất có tài năng nhưng hiện giờ cho họ tham gia cuộc thi Chuunin thật quá khiên cưỡng. Hẳn cho họ tích lũy kinh nghiệm một thời gian hãy tham gia cuộc thi này.”

Kakashi lười biếng đặt tay sau đầu: “Thời điểm tôi ở trở thành Chuunin so với bọn hắn còn nhỏ sáu tuổi! Hơn nữa ở tuổi bọn nhóc, tôi đã trở thành Jounin.”

“Bọn họ cùng người bắt đồng.” Iruka lớn tiếng quát nói: “Một khi trở thành Chuunin, chúng sẽ phải đối mặt với nhiều nguy hiểm hơn. Chúng còn quá nhỏ, điều này chẳng khác nào phá hủy những đứa bé cả.”

Thấy hai người còn muốn tiếp tục cãi lộn, Đệ Tam phát tay đánh gãy bọn họ. “Được rồi, Iruka, người không cần lo lắng bọn họ. Bọn họ đã là ninja ưu tú. Kakashi, Kurenai, Asuma, các người đi xin đơn đi sau đó vào ngày cuối cùng tháng sáu giao cho phòng học học viện ninja số 301.” Tiếp theo Đệ Tam nhẹ nhàng hút một ngụm thuốc, ánh mắt đảo qua mọi người: “Còn có vì thời điểm cuộc thi Chuunin diễn ra sẽ có rất nhiều người quốc gia khác tới nơi này nên hãy đề phòng cảnh giác.”

“Naruto, cậu biết thầy Kakashi kêu chúng đến nơi này là có chuyện gì sao?” Haruno Sakura tựa lưng vào thành cây cầu gỗ, hai tay chấp lại đặt ở hai chân.

“Đề thầy Kakashi tôi nói cho chúng ta, chẳng phải sẽ biết.” Ghé vào trên thành cầu gỗ, Naruto nhìn dòng nước chảy qua nhẹ nhàng nói.

“Nga, Sasuke.... cậu thấy sao?” Thấy Naruto như vậy, Sakura chuyển hướng Sasuke nói. Bất quá Sasuke chỉ thường thường vài tiếng đáp lại cho có lệ.

Có thể là cảm giác được cái gì đi, Naruto xoay người nhìn về phía phía sau. “Àn...” Nhìn phía sau thùng giấy, Naruto neho neho mắt. Naruto nhìn cái thùng gỗ thì cạn lời, khoe miệng liên tục co giật đến cuối cùng hoá thành thờ dài: “Mấy đứa nhóc này, có chuyện gì?”

“Àn, quả nhiên bị phát hiện.” Trong thùng gỗ phát ra âm thanh, tiếp theo mấy tên nhóc con bò ra.

“Àn...” Nhìn trước mắt ba tên nhóc con, Naruto neho neho mắt khoe miệng hẳn có chút co quắp. Tên nhóc Konohamaru, thằng này là cháu Hokage đệ tam. Một thằng nhóc khác đeo kính thô lỗ mũi. Một con bé tóc vàng cam hai bím và má còn có hai chấm tròn ửng đỏ. Hẳn bắt đắ dĩ ôm tay nhìn ba đứa nhóc hỏi: “Mấy đứa có chuyện gì sao?”

“Không có, chỉ chào hỏi một cái mà thôi.” Konohamaru đưa tay lên sờ sờ ột cười lớn.

“Nga.” Thuận miệng nói, Naruto lại ghé vào trên lan can không biết nghĩ đến cái gì.

“Chị gái... người là bạn gái của anh Naruto sao?” Thằng nhóc lập tức quay ra nhìn về phía Haruno Sakura.

“A... không phải!” Nghe được lời này Sakura giật mình tỉnh lại. Bàn tay cô nâng đưa lên lắ lắ phản đối ngay sau đó ánh mắt len lén nhìn về phía người Uchiha Sasuke. Hai má cô nhóc theo sau cũng trở nên đỏ hơn, đôi mắt nhắm lại đầu cũng theo đó lắ lắ.

“Tớ biết anh ấy!” Đột nhiên cô nhóc tóc cam đi về phía trước hỏi: “Anh có phải Uchiha Sasuke, thiên tài tộc Uchiha. Người rất nổi tiếng ở trường học ninja. Em đã nghe rất nhiều chị gái nói về anh. Anh ở trường được rất nhiều cô gái yêu thích đấy. Em cũng là một trong những người yêu thích anh!” Vừa nói cô mất chậm tay vào miệng mất nổi hình trái tim.

“Nga...” Konohamaru nghe thấy vậy thì ngơ ngác nhìn về phía ba người. Ngay sau đó cậu nhóc dường như phát hiện được điều gì đó lập tức lớn tiếng nói: “Tớ biết rồi. Chị ấy chẳng được ai yêu thích cả. Anh Naruto và anh Sasuke, chẳng ai ưa chị ấy cả.” Vừa nói cậu nhóc vừa dùng nắm tay vỗ vào lòng bàn tay giống như đại ngộ đại giác của một đức phật ngộ ra điều chân lý: “Ngực quá nhỏ! Hẳn là như thế đi...”

“Đau quá!” Tiếng hét thẳm làm cho Naruto giật mình tỉnh lại. Ánh mắt tròn to nhìn về phía Haruno Sakura cùng mấy đứa nhóc. Thằng nhóc Konohamaru trong lúc này đang thống khổ ôm lấy cái đầu của mình. Ở trên đỉnh đầu Naruto còn thấy được một cục u to tướng.

Naruto quay ra nghiêng đầu nhìn về phía Sasuke hỏi: “Sasuke, có chuyện gì giữa Sakura và bọn nhóc con vậy!”

“Đáng giận đừng chạy!” Tim được cơ hội, Konohamaru vội vàng chạy trốn, hai đứa nhóc tuy từng cũng vội vã chạy theo. Theo sát phía sau là Sakura bám riết không tha. Nắm đấm trên tay cô nâng đã xuất hiện gân xanh.

“Thế nào, có muốn theo sau nhìn không. Tính cách Sakura vốn rất bạo lực, đến lúc đó sợ ra tay quá nặng thì khá phiền phức!” Naruto nghiêng đầu liếc mắt nhìn về phía Sasuke sau đó nhìn về phía đám người chạy ở phía trước.

“Ngạch.” Sasuke kéo kéo khoe miệng của mình. Đây là lần đầu tiên Sasuke có biểu hiện như vậy.

“Đáng giận, trán rồ, bạo lực, ngực phẳng! Khó trách anh Sasuke không thích người.” Konohamaru không ngừng một bên chạy một bên quay đầu lại châm chọc.

“A!, Đáng giận thằng quý con...” Sakura bị triệt triệt để để nổi khùng.

“Phanh!” Bởi vì quay đầu không kịp nhìn đường nên Konohamaru rơi vào bị kịch, đụng vào người khác.

“Đau quá.” Konohamaru sờ sờ trán mình nói sau đó nhìn về phía người bị đụng. Đó là một người thiếu niên tầm mười ba, mười bốn tuổi. Hẳn mặc một bộ đồ đen, rộng thùng thình, chiếc mũ trùm đầu màu đen bao phủ đầu có đôi tai giống như con mèo. Phía sau có công một thứ gì đó được băng kín bằng vải trắng. Khuôn mặt bình thường rất nhỏ màu đen và lông mày hơi mờ. Tuy nhiên trên mặt lại hoạ đầy những vết màu đỏ giống như tương trưng cho gì đó. Trên trán có đeo hộ ngạch giống như làng Lá khác biệt ở chỗ ký hiệu lửa cháy thì bằng một cái đồng hồ cát.

Thiếu nữ độ tuổi mười năm, mười sáu trông khá xinh đẹp. Cô nàng có mắt màu xanh và tóc màu vàng được thắt bím hai bên. Khuôn mặt hơi tròn với nước da sáng, mũi thon và miệng nhỏ hồng. Bên ngoài mặc một bộ quần áo màu tím nhạt kéo dài đến nửa đùi, với một chiếc khăn choàng màu đỏ quấn quanh eo. Chiếc băng đeo trán được thay thế đeo ở cổ. Đôi chân trắng nõn thon dài để lộ ra trong không khí. Phía sau lưng đeo một cái quạt khổng lồ.

“Rất đau a. Thằng quý con.” Thiếu niên áo đen sờ soạng một chút ngực và bụng của mình, hai hàm răng nghiến lại trực tiếp dùng tay bắt lấy khăn quàng cổ của Konohamaru đem Konohamaru đem thằng nhóc xách lên: “Ủy, thằng quý con! Mày đi đường không có mắt sao?”

“A, thực xin lỗi. Vừa mới đầu là ta sai.” Thấy đối phương ngữ khí bất thiện đem Konohamaru xách lên, Sakura vội vàng mở miệng nói: “Thỉnh trước đem Konohamaru buông xuống hảo sao?” Đồng thời Sakura trong lòng cũng có một ít: “Bọn họ là ai mình chưa từng thấy họ ở làng Lá. Còn nữa, họ đeo băng trán làng Cát... vì cái gì họ ở chỗ này!”

Lúc này, thiếu nữ tóc vàng đột nhiên nhìn bốn phía một chút nói: “Kankuro, thôi bỏ đi! Bằng không đợi lát nữa lại phải bị hấn giáo huấn.”

Thiếu niên tùy ý mở miệng nói: “Yên tâm đi, ta chỉ là muốn sấn gia hỏa kia trở về phía trước đùa giỡn một chút mà thôi.” Nói thời điểm này, thiếu niên hơi chú ý một chút băng trán trên đầu Sakura thầm nghĩ: “Đây là Genin làng Lá sao?”

Lúc này Konohamaru lớn tiếng uy hiếp: “Uy, nhanh lên buông ta ra.” Nói đôi tay hai chân còn không ngừng giãy giụa.

Thiếu niên âm hiểm cười nói: “U, Xem ra còn rất có tinh thần sao!”

“Phanh!” Đột nhiên vài viên đá phá không bắn về phía Kankuro làm cho bàn tay hấn đau đớn co rút lại. Theo sau đó, thằng nhóc Konohamaru lập tức rơi phịch xuống phía dưới đất. Một thân ảnh thiếu niên đứng dẫm chân trên cành cây, đầu chúc ngược xuống dùng tay cầm hòn đá mang theo ánh mắt khiêu khích nhìn về phía hấn.

“Đau quá, đáng giận thằng quỷ con!” Mu bàn tay tê rần nhưng chúng cũng kích thích lửa giận của Kankuro. Chỉ thấy hấn đưa tay ra sau lưng sờ lấy cái bọc vải màu trắng. Ý đồ muốn đem bọc vải trực tiếp mở ra.

“Này, Kankuro, ngươi định dùng quạ đen sao?” Thiếu nữ tóc vàng chỉ lẳng lẳng làm lơ hứng thú quan sát trò chơi này. Tuy nhiên khi thấy được thiếu niên rút ra thứ sau lưng nàng vội vã lên tiếng nhắc nhở. Ánh mắt thiếu nữ khẽ liếc nhìn về phía người thiếu niên đang đứng ở trên cây.

“Chính xác như vị tiểu thư xinh đẹp này nói, ngươi định sử dụng con rối của mình sao, con rối sư làng Cát!?” Từ phía sau vang lên âm thanh làm cho Kankuro giật mình. Âm thanh mang theo rét lạnh

“Bang!” Kankuro nắm quạ đen buông ra ra nhanh chóng lùi về phía sau. Con người co rút lại và đề phòng nhìn về phía thằng nhóc tóc vàng mới tới này. Đó là một thằng nhóc mặc một bộ quần áo đơn giản với mái tóc che khuất khuôn mặt. Hai tay hấn bao trùm chakra xanh đậm ẩn ẩn xuất hiện hình dáng một lưỡi đao.

Ở một bên thiếu nữ lập tức cầm lấy cây quạt lớn đưa ra, về mặt cảnh giác hỏi: “Có chuyện gì vậy, Kankuro!?”

“Đó là con rối sao, xem ra con rối sư làng Lá có đặc sắc riêng biệt so với ninja làng khác!” Naruto nở nụ cười nhìn về phía hai người. Một cơn gió thổi nhẹ lên làm cho mái tóc vàng hấn tung bay để lộ ra khuôn mặt cực kỳ đẹp trai chỉ có khác biệt duy nhất là làn da trắng bệch như lâu không được phơi nắng. Đặc biệt nụ cười kia quả thực rất mê người: “Với cả thằng nhóc này vốn là cháu ruột Hokage đệ tam. Bằng hữu đến từ làng Cát, tôi cho rằng nó đã được một bài học thích đáng đi, có phải không vị tiểu thư xinh đẹp làng Cát!? Và còn vị bằng hữu ở trên cây nữa!?”

Kankuro tiếp tục muốn ra tay thì một âm thanh cắt đứt hấn hành động: “Hừ, Kankuro, ngươi làm mất mắt làng còn chưa đủ sao!?” Vừa nói thì người tới mới sử dụng thuật thuật thân nhanh chóng vọt tới bên cạnh hai người ninja làng Cát.

Sự xuất hiện đột ngột của thiếu niên làm cho Sasuke giật mình hoảng hốt. Hấn lập tức sử dụng thuật thuật thân vọt về phía bên cạnh Naruto. Ánh mắt hấn trở nên đề phòng nhìn về phía người thiếu niên này. Vì sự xuất hiện của thiếu niên sau lưng hấn khiến cho hấn không có phát hiện được thực sự làm cho hấn sợ hãi. Hấn mở miệng nói: “Àn... ngươi là ai!?”

“Tôi... tôi sao!?” Thiếu nữ xinh đẹp trở nên âm ỉ khi nghĩ rằng mình được hỏi tên.

“Không là người đeo chiếc hồ lô đó!” Giọng nói từ người thiếu niên đẹp trai lập tức làm cho thiếu nữ cảm giác được thất vọng.

“Bảo cát Gaara, hai người các ngươi tên gì, ta đối với các ngươi cảm thấy rất hứng thú.” Thanh âm lạnh nhạt đến cực điểm vang lên. Người thiếu niên có vẻ ngoài nhỏ bé. Đặc biệt có làn da nhạt, mái tóc ngắn và có màu nâu đỏ như gạch kèm theo đôi mắt màu xanh ngọc. Đôi mắt vậy mà không có lông mày hơn nữa có vết thâm quầng khá rõ ràng. Trên trán có một chữ “Ả” khá rõ ràng

“Uchiha Sasuke!” Uchiha Sasuke dứt hai tay vào túi quần lạnh lùng nói.

“Uzumaki Naruto” Uzumaki Naruto bình thản trả lời. Lời này nói ra làm cho Gaara khẽ liếc nhìn về phía hai người một cái sau đó xoay người rời đi. Theo sau đó cũng là người thiếu nữ cùng với người thiếu niên tóc đen đi sau lưng. Đến cuối cùng, Naruto đột nhiên mở miệng nói: “Nè, cô tên gì vậy!?”

Gaara cau mày quay đầu lại nhìn về Naruto, người thiếu nữ hơi ngần ra ngay sau đó khuôn mặt dường như có chút tươi cười hỏi: “Tôi sao? Tôi là Temari! Hân hạnh được biết cậu, Uzumaki Naruto.” Vừa nói cô nàng hơi đỏ mặt xoay người đi.

“Chờ một chút, các ngươi là ninja làng Cát đi. Tuy rằng Phong quốc cùng Hỏa quốc là đồng minh nhưng hiệp ước không nói rõ ninja hai nước không được tùy ý tiến vào nước đối phương sao?” Thấy Gaara rời đi một bên, Sakura bỗng nhiên hỏi.

Thấy cái nhìn quái dị của mấy người nhìn về phía Sakura, Naruto lên tiếng nói: “Nếu không nhầm thì họ là đến tham gia cuộc thi Chunin!?”

“Đúng vậy chúng tôi đến làng Lá lần này là để tham gia cuộc thi Chunin. Đây là giấy thông hành.” Tiếp Naruto nói, Temari lấy ra một tấm giấy quơ quơ sau đó cùng Kankuro cùng nhau nhanh chóng đuổi theo Gaara. Dường như có ý để lộ ra bộ ngực sữa đã phát dục để Naruto có thể nhìn thấy một chút khe rãnh bên trong chiếc áo lưới. Trước khi đi cô nàng không khỏi đối với Naruto khẽ nói: “Hy vọng chúng ta lần nữa gặp mặt, anh chàng Genin đẹp trai làng Lá!”

“Naruto, ngươi làm sao mà biết được.” Đến cuối cùng, Sakura ra về mặt khó hiểu nhìn về phía Naruto. Dường như bị làm bẽ mặt, giọng nói Sakura

mang theo tức giận.

“Năm ngoái không phải cũng như vậy sao?” Một câu làm Sakura á khẩu không trả lời được. Naruto cũng lười đi để ý tiếp tục ghé vào trên nhắm mắt dưỡng thần mà Konohamaru mấy tên nhóc con vừa mới vây quanh hắn cùng với Sasuke dường như bị làm lơ nên đã chán nản chạy đi chỗ khác chơi.

“Nha, người đều đến đông đủ đi.” Một đoạn thời gian sau, Kakashi bỗng nhiên xuất hiện đưa tay lên chào đồng thời nở nụ cười vờ ngu.

“Ân, nhanh lên đi, có chuyện gì thầy nên nói nhanh đi nếu không em đi tu luyện!” Naruto trực tiếp nói thẳng vào vấn đề với Kakashi, Sasuke đứng bên cạnh cũng gật đầu đồng ý.

“Như vậy sao, nhìn cái này đi! Các người muốn hay không tham gia? Tham gia trực tiếp điền tên còn không thì bỏ.” Nói xong, Kakashi lấy ra đơn xin tham gia Chuunin quơ quơ trước mặt ba người.

“Thầy Kakashi, đây là đơn tham gia cuộc thi Chuunin đi.” Sakura ngạc nhiên mở to mắt hô lên.

“Ân.” Kakashi đậm mặt gật đầu một cái

“Nga, thầy Kakashi, lần thi này chúng ta có bao nhiêu người tham gia.” Bàn tay vươn ra tiếp nhận tờ giấy thi, Sakura lo lắng vội vã hỏi.

“Cộng các em có ba tổ.” Ba ngón tay đưa ra, Kakashi tiếp tục nói: “Đúng rồi, nếu các người đồng ý vậy thì ký tên rồi tại năm ngày sau 3 giờ ở phòng 301 của học viện đem đơn này nộp là được.” Nói xong, hắn khẽ liếc nhìn về phía ba người: “Còn có chuyện gì sao?”

“Không có, thầy có thể đi rồi.” Naruto trực tiếp trả lời mà Sakura Sasuke cũng lắc lắc đầu.

“Nga, như vậy mấy ngày nay các em tự luyện tập đi. Phanh!” Giọng nói hạ xuống, Kakashi sử dụng một cái thuật thuật thân biến mất.

Ba người nhìn nhau liếc mắt một cái, Naruto đột ngột nghiêng đầu nhìn hai người: “Ta còn muốn tu luyện đi trước! Hai người xin tự tiện!” Vừa dứt lời Naruto cũng nhanh chóng rời đi.

Sasuke chưa nói cái gì nhưng nhanh chóng rời đi lưu lại Sakura lẻ loi đứng ở trên cầu. Một trận gió thổi qua thổi tung bay đầu tóc màu hồng nhạt có vẻ..... Cô đơn. Thực cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cuộc thi Chuunin

“Cậu chủ Naruto, cậu quên đem theo bento!” Một thiếu nữ xinh đẹp mặc một bộ kimono đơn giản nhưng không chút nào làm cho vẻ đẹp thiếu nữ hạ xuống. Vẻ đẹp đơn sơ mộc mạc càng làm cho người ta muốn đem nàng bảo vệ. Đặc biệt trong tay thiếu nữ quơ chiếc hộp bento được đóng gói cẩn thận thực sự giống như một người vợ hiền.

“Haku, hôm nay là ngày tôi thi Chuunin nên không cần bento đâu. Trong mấy ngày này, nếu muốn cậu có thể ra ngoài đi dạo quanh làng Lá. Cảnh sắc làng Lá rất đẹp!” Vừa nói xong, Naruto không quay đầu lại xem Haku. Thực sự thì Haku rất đẹp, đẹp đến mức sắp bẻ con giới tính Naruto. Hắn thực sự thích là nữ nhân mà không phải nam nhân. Hiện giờ, hắn chỉ có thể thờ dài tại sao Haku đẹp như vậy lại là nam. Nếu như hắn là nữ thì tốt biết bao.

Học viện ninja phòng số 301...

Ba người Naruto đi sóng vai tiến vào trong học viện. Lúc này học viện đã đầy dẫy ninja đeo băng trán đứng đó. Một số băng trán còn có ký hiệu khác cho thấy được những người này thuộc về làng khác. Bất chợt một vật thể xanh ròn không là một người mặc quần áo màu xanh bó sát người bay rơi vào chân Naruto khiến hắn kéo kéo khoé miệng.

Một cậu nhóc cũng tầm ngang tuổi Naruto có thể hơn khoảng một hai tuổi với mái tóc màu đen nhánh với quả đầu dưa hấu. Mắt đen to tròn như mắt cá ngỗng. Hàng lông mày rậm như sâu rằm và mặc trên người một bộ quần áo nịt bó sát người màu xanh lá, c*т màu xanh lá. Thực sự làm cho Naruto có cảm giác quái quái.

Hiện tại, hắn đưa tay lên xoa xoa khoé miệng nhìn về phía hai người thiếu niên. Lúc này, hai người thiếu niên đứng chắn ở cửa không để bất cứ ai có thể tiến vào trong phòng. Giọng nói họ mang theo gừ gừ nhìn về phía thiếu niên đang ngả nhào trên mặt đất: “Trình độ cỡ đó mà đòi tham gia kì thi này sao? Tốt nhất các người nên rút đi! Các người chỉ là một đám nhóc thôi.”

“Cho chúng tôi qua đi mà...” Một thiếu nữ khá xinh mở miệng cầu xin. Cô nàng có mái tóc nâu và mắt màu xám đậm to tròn. Mái tóc được búi thành hai chỏm tròn ở hai bên đầu, hàng lông mày nhỏ mịn, mũi cao kèm theo nước da trắng và mặt hơi tròn. Bên ngoài mặc một chiếc áo màu hồng cụt tay khá đặc biệt với những chiếc cúc bằng vải.

“Người nghe không hiểu sao?” Hai người lập tức muốn động thủ.

Một bàn tay đưa lên bắt được cái tay của tên ninja tóc nhọn, người thiếu niên tóc vàng nói: “Dừng lại ở đây được rồi! Chúng ta muốn qua chỗ này, xin nhường đường.”

“Đúng vậy, chúng ta còn muốn đi qua. Còn có nhanh đưa loại ảo thuật làm thành kết giới này cỏi bỏ đi!” Đứng ở gần đó, Sasuke lập tức lên tiếng nói thẳng.

“Nga, nhận ra rồi sao!” Người ninja tóc trắng nhếch lên khoe miệng khê cười.

Sasuke nở nụ cười lướt qua nhìn về phía Sakura hỏi: “Sakura cậu nhận ra sớm nhất phải không?” Lời nói lập tức làm cho cô nàng ngạc nhiên mở to mắt nghe được Sasuke khen ngợi: “Kiếm thức và kĩ năng phân biệt ảo thuật thứ mà cậu giỏi nhất trong đội.”

“Sasuke!” Hai má cô nàng lập tức đỏ lên, về mặt cô biến thành kiêu ngạo nhìn về phía trước nói: “Tất nhiên, tớ đã nhận ra được từ lâu vì đây mới chỉ là tầng hai mà thôi!”

“Thế nên rút khỏi đường đi của chúng ta đi!” Naruto lạnh lùng lên tiếng nói. Hắn thực sự có chút giận dữ. Mấy ngày nay tinh thần hắn không được tốt cho lắm. Vài ngày ở trung với Haku thực sự làm cho hắn không quen. Tinh thần thường bị thất thường khó ngủ nên mới dễ giận dữ.

“Tân nhân giờ thật ngạo mạn. Xem ra có chút thiên phú đều không để tiền bối ở trong mắt!” Hai người hí hóp nhìn về phía Naruto. Đột nhiên hai người phóng về phía Naruto và Sasuke, mục tiêu mỗi người đều đã xác định. Cả hai người đều hành động chống hai chân xuống đất bàn chân đá về phía họ. Giọng nói tràn ngập châm chọc: “Thiên phú không tệ có thể nhìn rõ ảo thuật nhưng các người nên nhìn rõ thứ này trước...”

Phanh!

Một bàn tay trực tiếp ngăn lại cú đá của Sasuke và ninja tóc nhọn. Điều này làm cho hai người giật mình. Tuy nhiên họ giật mình không phải vì bàn tay mà y phục màu xanh mà là thiếu niên tóc vàng. Trên tay thiếu niên lập loè ra hai luồng chakra màu xanh tụ lại giống như lưỡi đao cắm vào cổ hai người thiếu niên kia. Chỉ cần hai người tấn công thêm như vậy lưỡi đao chakra rất có thể sẽ cắt cổ họng hai người. Giọng nói Naruto lạnh lẽo vang lên: “Dừng ở đây được rồi chứ!”

“Thứ đó là thứ gì vậy!” Mọi người bắt đầu bàn tán sôi nổi. Đặc biệt với tụ chakra thành đao của Naruto. Biết được thông tin đối phương càng hữu ích với cuộc thi Chunin lần này. Đao chakra biến mất để lại hai người kia khê nuốt nước miếng một tiếng. Trên cổ còn hơi rỉ chút máu đỏ tươi.

“Sasuke, Sakura, chúng ta đi thôi!” Naruto quay về phía hai người lên tiếng nói. Hai người lập tức gật đầu theo sau Naruto cùng với hắn đi sóng vai. Đáng tiếc họ vừa đi được vài bước thì đã bị một giọng nói vang lên cắt đứt bước chân.

“Xin chờ đã!” Âm thanh hô lên làm cho ba người dừng lại. Họ quay ra thấy được một người thiếu niên mặc y phục màu xanh và quả đầu đen dưa hấu quen thuộc chạy vội tới. Hắn chạy tới gần Sakura sau đó đưa ngón tay cái lên nở nụ cười để lộ ra hàm răng trắng bóng: “Chào mọi người, mình là Rock Lee. Cậu chính là Sakura đi! Xin hãy cùng mình kết giao, mình sẽ bảo hộ cậu cho đến chết.”

Thân thể Sakura lập tức như muốn hoá đá, cô nàng mắt to mắt nhỏ nhìn về phía Rock Lee và bĩu môi: “Không thể nào! Cậu trông chả ra làm sao...” Lời nói làm Rock Lee thất vọng cực độ liền cúi thấp đầu xuống.

Một người thiếu niên cũng khá đẹp trai đeo băng trán làng Lá nhưng có đôi mắt với đồng tử màu trắng đi về phía họ. Uzumaki Naruto biết loại mắt trắng này chỉ có ở gia tộc Hyuuga. Hắn nheo mắt lại nghe được người thiếu niên nói: “Hai người tên là gì?”

Sasuke ra vẻ lạnh lùng đáp lại sự ngạo nghễ của đối phương: “Đang hỏi tên người khác trước mình nên nói tên ra!”

Người thiếu niên tóc đen dài đồng tử mắt màu trắng khê nhăn mày lại hỏi: “Hai người các người là tân nhân đi. Các người như vậy đã tham gia cuộc thi Chunin sao? Bao nhiêu tuổi rồi?”

Ánh mắt Sasuke biến thành lạnh lùng, hắn ngạo nghễ nói: “Ta không có nghĩa vụ phải trả lời người!”

“Cái gì!” Thái độ Sasuke làm cho người thiếu niên không vui.

Cảm giác được không khí không tốt, Sakura vội vã lên tiếng: “Sasuke, Naruto, chúng ta nhanh đi thôi!” Nói xong nàng vội vã lôi kéo hai người hướng về phía trên tầng đi. Tuy nhiên bọn họ lại bị một lần nữa đánh gãy. Vì vừa mới lên tầng xong thì một âm thanh đã cắt đứt bọn họ. Sasuke ngẩng đầu lên tròn mắt nói: “Ách...”

“Này tên nhóc có ánh mắt màu đen kia!” Một thân quần áo bó sát màu xanh bắt mắt đứng ở đó. Ánh mắt tràn đầy chiến ý nhìn về phía Sasuke nói: “Nếu người không phiền, ta muốn đấu với người một trận.”

“Ngay bây giờ sao!” Hàng lông mày Sasuke nhíu thật sâu.

“Cậu ta...” Sakura nói.

Hai má Rock Lee đỏ lên khi liếc mắt về phía Sakura: “Đúng vậy!” Và rồi cậu nhảy từ trên cao xuống phía dưới. Ngón tay thiếu niên chỉ thẳng về phía Sasuke nói: “Tôi biết cậu, cậu chính là Uchiha Sasuke, thiên tài còn sót lại tộc Uchiha. Cậu rất nổi tiếng ở học viện ninja. Tôi muốn đo sức với cậu để

xem kỹ thuật của tôi với một thiên tài danh gia vọng tộc, ai hơn ai.” Vừa nói Naruto đã ra thủ thế ngay sau đó thiếu niên nhìn về phía Sakura nói: “Nữ là...” một cái nháy mắt với Sakura.

Hành động này làm cả người Sakura nổi da gà, cô nhóc như muốn khóc co quắp cả người lại mà hét lên: “Aaaa... đừng có đá cái mắt mắt đó với tôi. Mái tóc ngó ngắn và đôi lông mày sâu róm đó!” Thân thể cô nàng đang run lên.

“Chụt...” Một nụ hôn gió bắn về phía Sakura và âm thanh tràn đầy tình yêu vang lên: “Sakura cậu là một thiên thần!”

“Kyaa...” Đầu Sakura vưon người tránh thoát tuy nhiên nụ hôn gió liên hồi của người thiếu niên làm cho Sakura khổ khổ né tránh. Đến cuối cùng nụ hôn cuối cùng làm Sakura đập mạnh đầu xuống đất. Trên đầu xum một cục u và cả người tràn đầy mồ hôi. Giận dữ muốn phát điên, Sakura nắm tay thành nắm đấm và nổi gân xanh hướng về phía thiếu niên hét lên: “Đừng có ném mấy thứ kỳ lạ vào tôi! Tôi sẽ không đi chơi với cậu đâu!”

“Cậu từ chối mình sao!” Rock Lee buồn bã cúi gục đầu xuống.

“Thách thức tôi, một thành viên tộc Uchiha. Cậu thật là biết đùa!” Ánh mắt Sasuke đã biến thành rét lạnh: “không dạy dỗ chắc cậu không thể hiểu được đầu mới là ý nghĩa thực sự của cái tên đó, chán mày rậm ẹ!”

“Đến đi nào!” Bàn tay Rock Lee đưa ra vẫy vẫy.

“Sasuke, chúng ta không còn nhiều thời gian đâu! Vậy nên chúng ta hãy đi thôi mặc kệ cậu ta đi!” Bàn tay Sakura đưa ra hai bên quơ quơ.

“Tớ sẽ kết thúc nó trong vòng năm phút!” Sasuke lạnh lùng phóng tới.

“Sasuke!” Sakura hưng phấn hét lên.

Vậy mà trong tích tắc đó, hai người giao thủ mấy chiêu. Thân thể Sasuke bị thiếu niên đã bay ngã vật xuống dưới mặt đất. Khi mà Sasuke đứng lên, đôi mắt hấn đã biến thành màu đỏ và hai viên cầu ngọc màu đen xuất hiện ở nơi đó. Thấy được hai mắt đỏ của Sasuke, Sakura tràn đầy tình yêu nắm chặt tay đặt ở trước ngực lẳng lặng quan sát Sasuke.

Phanh!

Đáng tiếc chẳng có gì dùng cả, Sasuke vẫn bị Rock Lee một cú đá bay lên trên. Rock Lee mở miệng giải thích: “Cậu phải hiện rồi đúng không? Thứ tôi sử dụng không phải nhẫn thuật cũng chẳng phải ảo thuật mà là thể thuật thuần túy. Cậu không tin được vì nó đơn giản như vậy phải không? Mọi người nói Sharingan có thể nhìn thấu nhãn, thể và cả ảo thuật. Chính xác thì cậu có thể thấy sự di chuyển chakra để sao chép chúng nhưng đối với thể thuật, nó có sự khác biệt nhỏ.”

“Nghĩa là sao!?” Về mặt Sasuke đã biến thành ngạc nhiên.

Rock Lee vẫn tiếp tục giải thích: “Nghĩa là nếu cậu có nhìn ra đó là thể thuật thì cậu cũng không thể theo kịp được tốc độ tôi hay đúng hơn nhìn thấy mà không đỡ được thì cũng vô dụng.” Bàn tay xuất hiện bằng vài ý đồ đem Sasuke quẩn chặt lấy: “Chắc cậu không biết những người có sức mạnh đều thuộc hai dạng thiên tài và luyện tập chăm chỉ. Như cậu có dòng máu Uchiha thiên tài chảy trong mình thì tôi có được nhờ sự chăm chỉ luyện tập. Và tôi sẽ chứng minh cho cậu thấy lợi thể thể thuật khi đấu với Sharingan của cậu...”

Phập!

Một thanh phi tiêu ghim lấy tấm vải trắng vào tường kèm theo âm thanh cánh cáo vang lên: “Đủ rồi đó, Lee...”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Maito Gai

Một con rùa khổng lồ xuất hiện trước mặt đám người Naruto. Âm thanh mang theo nhấc nhờ chính là từ con rùa phát ra. Rock Lee lập tức đình chỉ công kích và theo sau đó Sasuke tránh thoát được rơi phịch xuống đất. Sakura chỉ có thể chạy vọt tới tiếp lấy, về mặt lo lắng hỏi: “Sasuke, cậu không sao chứ?” Nhìn cả người Sasuke đầy mồ hôi, cô nàng trầm nghĩ: “Hình như cậu ấy mất bình tĩnh... cú tiếp đất khá tệ!”

“Mình cảm giác được có gì đó quái quái!” Naruto nhìn về phía con rùa khổng lồ đang cùng nói chuyện với Rock Lee, hấn quay ra nhìn về phía hai người vội nói: “Chúng ta nên rời đi đi!”

Bùm!

Một trận khói trắng nổi lên. Một người nam nhân khoảng ba mươi tuổi xuất hiện. Mái tóc đen bóng giống như một quả dưa hấu. Hàng lông mày đen rậm rạp và đôi mắt màu đen, khuôn mặt hơi gầy và thon cùng với cái mũi khá to cùng miệng rộng. Hấn nhóc có nước da màu bánh mật kèm theo đó là một

bộ bó sát người màu xanh lá cây và chiếc băng đeo làng Lá được cậu làm đai lưng. Nhìn tưởng hai người là bố con đặc biệt tư thế tạo dáng để lộ hàm răng trắng và thân hình uốn éo lúc này khiến người ta có cảm giác buồn nôn.

“Ôi mẹ ơi sâu róm thành tinh!” Sakura đột nhiên hô lên, đây là lần đầu tiên cô nàng thất thố đến như vậy.

“Vừa dày vừa rậm lại vừa đen!” Sasuke kinh hãi nói.

Sakura vội vã phụ họa: “Lại vừa đen”

“Tớ nghĩ họ nên mua một cái dao cạo râu cạo bớt lông mày đi!” Naruto ôm ngực bình tĩnh trả lời. Tuy nhiên khoe miệng co giật đã bán đứng họ.

“Này đừng có nói xấu thầy Gai thế!” Rock Lee nắm chặt nắm đấm tức giận quát lên.

“Lee, người cái tên ngu ngốc này!” Maito Gai một quyền hung hăng đánh vào trên mặt Rock Lee làm Rock Lee ngã xõng xoài. Theo đó máu mũi bắn ra bên ngoài. Maito Gai đi đến bên người Rock Lee hơi hơi ngồi xổm xuống dưới: “Lee, người người này...?”

“Thầy, em, em...” Người thiếu niên áp a áp úng dùng bàn tay che má mình. Đôi mắt bắt đầu chảy ra nước mắt.

“Cái gì cũng không cần phải nói, Lee!” Nước mắt trên mặt Maito Gai bắt đầu rơi xuống!

“Thầy” hai người đều rơi lệ là trả. Đôi mắt hai người thâm tình nhìn nhau sau đó Rock Lee bỏ nhào vào Maito Gai trong lòng ngực. Hai người cứ như vậy ôm ở cùng nhau rơi lệ đầy mặt.

“Ta lại bại bởi người này.” Sasuke lẩm bẩm nói, khoe miệng không được co quắp.

Mà ở một bên, Hyuuga Neji cùng Tenten cũng biểu tình không chịu nổi bất quá bọn họ còn tốt một chút, thực mau liền đem tầm mắt dời đi, dường như bọn họ đã có thói quen nhìn cảnh này.

Maito Gai đối với Lee nói: “Lee, người tự mình cùng người khác ẩu đả, lại còn có tính toán sử dụng cảm thuật. Như vậy tại hoàng hôn ta muốn người chạy quanh làng Lá 100 vòng làm trừng phạt!”

“Vâng, thầy.” Rock Lee nắm chặt nắm đấm, đôi mắt bốc ra ngọn lửa gọi là nhiệt huyết. Thật sự nhìn không được, Naruto đã tránh xa ra khỏi bọn họ. Khoẻ miệng hân co giật liên hồi, hân sợ mình bị lây bệnh giống như hai người này.

“Chúng ta vẫn đi nhanh đi, bằng không sợ rằng phải muộn cuộc thi Chunin lần này.” Nghe được Naruto đề nghị, Sasuke Sakura đều rất phối hợp gật đầu.

“Nga, đúng vậy.” Maito Gai nghe được Naruto nói quay đầu nhìn bọn họ, hân ngượng ngừng sờ sờ cái ót: “Lee, hiện tại em cần đi tham gia cuộc thi Chunin, trừng phạt liền lưu tại cuộc thi Chunin phía sau đi!”

“Vâng, thầy.” Rock Lee nghiêm túc cúi chào, Maito Gai lại bày cái tự cho rằng đẹp trai nhất, ngón cái đưa lên để lộ ra hàm răng trắng bóng: “Làm chúng ta vì thanh xuân hò hét đi. Úc.”

“Này, thầy Kakashi dạo này vẫn khoẻ chứ?” Maito Gai mới chú ý tới Naruto ba người. Tốc độ Gai cực nhanh đã đến sau lưng hai người làm cho ba người giật mình quay đầu nhìn lại. Jounin quả thực là Jounin không phải chuunin cùng với genin có thể so sánh được.

“Thật nhanh!” Naruto híp mắt lại quan sát Maito Gai. Tốc độ này thực sự hân cũng phản ứng không kịp chỉ nhìn thấy một cái bóng mờ. Người này có thực lực nghiền áp Naruto. Đây là bản năng Naruto mách bảo, so sánh với Kakashi thì dường như người này mạnh hơn.

“Không thể nào... tốc độ nhanh quá, thầy Kakashi cũng không bì kịp!” Vẻ mặt Uchiha Sasuke biến thành sợ hãi. Hân hơi run run ngẫm nghĩ: “Ông ta có phải người không vậy!”

“Ông nhận thức thầy ấy?” Sasuke hỏi.

“Biết hân ấy hả? Không, còn hơn thế nữa!” Maito Gai tự sờ cằm của mình nở nụ cười tràn ngập chiến ý: “Hehe... chúng ta được biết đến như những đối thủ truyền kiếp. 50 lần thắng và 49 lần thua. Nói đúng hơn ta mạnh hơn so với Kakashi!”

“Thật sao!” Sakura thâm nghĩ trong lòng, bàn tay nhân cách thứ hai nắm lại nắm đấm: “Thầy Kakashi lại yếu như vậy một trước đây mình nghĩ thầy ấy mạnh lắm kia!”

“Lần này, Rock Lee cho các em thêm phiền toái, thế nên xin hãy tha thứ cho Lee. Ta đảm bảo không có lần thứ hai.” Maito Gai xin lỗi phương thức thực đặc biệt. Nụ cười cũng theo đó xuất hiện trên mặt hân: “Các em cùng Rock Lee vẫn chạy nhanh đi phòng học đi!” Sau đó khích lệ Rock Lee vài câu rồi mới rời đi.

“Này, chúng ta đi nhanh đi.” Naruto cũng kêu Sasuke cùng Sakura làm cho hai người rời đi. Rock Lee như muốn nói gì đó nhưng cả ba người đã rời đi để lại hân một mình. Trong lúc đó, hân đem băng vải quấn lấy bàn tay tràn đầy vết thương và tàn tích của sự luyện tập gian khổ. Vừa đi Naruto vừa nói: “Các cậu hân nhìn thấy bàn tay cậu ta đi. Thực lực cậu ta đạt được nhờ rèn luyện chăm chỉ. Tội cũng đạt được thực lực như vậy cũng nhờ chăm chỉ rèn luyện. Chẳng có chuyện đạt được thứ gì mà không cần trả cái giá tương ứng cả.”

“Hừ...” Sasuke nắm chặt lại nắm đấm, trên đó đã nổi gân xanh. Giọng nói theo sau cũng biến thành lạnh lẽo: “Lần sau tôi nhất định sẽ đánh bại hắn!”

Đi đến phòng 301, cả ba đều thấy được Kakashi đang lười biếng dựa lưng vào tường phòng học. Đã thấy ba người, Kakashi cũng chuyển người quan sát ba người: “Oh, cả Sakura cũng đến nữa hả. Vậy là giờ chúng ta có thể chính thức tham gia cuộc thi Chuunin rồi!”

“Ế...” Trên má Sakura xuất hiện một giọt mồ hôi, cô nàng nghi ngờ hỏi: “Thầy có ý gì ạ!? Không có mặt của em thì sẽ không được tham gia cuộc thi Chuunin sao!?”

“Đúng là như thế!” Hai tay Hatake Kakashi đút vào trong túi quần, hắn bình tĩnh trả lời: “Sự thật cuộc thi này chỉ có thể tham gia nếu một đội đầy đủ ba người!”

Sakura ngạc nhiên thốt lên: “Hả? Nhưng thầy nói tham gia cuộc thi này là sự lựa chọn cá nhân mà? Thầy đã nói dối bọn em sao?”

“Em biết mà phải không Sakura!” Hatake Kakashi dùng mắt cá chết nhìn hai người Naruto và Sasuke: “Nếu thầy nói thật, một trong hai người họ rất có thể sẽ bắt ép em tham gia cuộc thi Chuunin lần này. Nếu như em không muốn mà Sasuke lại đề nghị, em sẽ đồng ý ngay vì lợi ích của hai người họ mà đúng không?”

“Vây, nếu chỉ có Naruto và Sasuke tham gia thôi thì sao!?” Cô nhóc tiếp tục truy vấn.

“Nếu vậy thì kì thi sẽ kết thúc và hai đứa nó không tiến xa hơn được nữa đâu.” Trên mặt Hatake Kakashi nở nụ cười: “Nhưng tất cả đã đến, thầy tự hào vì các em. Giờ thì hãy đi đi.”

Ba người Naruto vừa đi vào trong phòng học 301. Tất cả mọi người đều nhìn về phía ba người Naruto. Cả ba đều cảm nhận được không khí nặng nề của phòng học. Đáng tiếc không khí nặng nề chưa được bao lâu thì giọng nói một cô nhóc cắt ngang phòng học.

“Sasuke, cậu tới muộn quá a!” Một đầu mái tóc dài màu vàng đột nhiên bổ nhào vào trên lưng Sasuke nói: “Chúng ta đã lâu không gặp, mình rất nhớ cậu a!” Sasuke cạn lời như không muốn nói gì cả. Lúc này, cô nhóc tóc vàng quay đầu ra nhìn về phía Naruto nói: “Naruto, đã lâu không gặp. Cậu hình như cao hơn một chút rồi thì phải!”

“Tránh xa Sasuke ra, con heo Ino kia!” Trên trán Sakura nổi gân xanh, cô nàng chỉ về phía cô nhóc tóc vàng quát lớn.

Ngón tay kéo mí mắt, Ino lè lưỡi nhìn về phía Sakura: “Ồ kia, thế ra đó là Sakura à! Trán cậu vẫn nổi bật nhỉ?” Hai người bắt đầu ồn ào đầu miệng lưỡi.

“Này, nhóm các cậu cũng đến tham gia cuộc thi phiên toái này sao?” Thanh âm Shikamaru lười biếng vang lên. Thằng nhóc hôm nay mặc chiếc áo lười và quần tối màu dài bên ngoài có khoác một chiếc áo khoác sáng màu. Trên tai vẫn đeo cái bông tai và mái tóc đen vuốt ngược ra sau được buộc khá chặt và vẫn cái vẻ mặt lười biếng và cau có đó.

Bên cạnh Shikamaru vẫn là thân anh của Akinichi Choji, ngoài cái miệng lớn liên tục nhét thức ăn vào miệng, cậu ta dường như không có việc gì khác để làm cả.

“Liên kê lười biếng như cậu, Shikamaru đều sẽ tới tham gia cuộc thi này, chúng ta tới tham gia cũng không kỳ quái đi.” Hai vai Naruto khể nhún nhún.

“Cậu cho rằng mình muốn a! Thật phiền toái!” Nara Shikamaru bĩu môi quay đầu.

“Ha...” Naruto đột nhiên tỉnh ngộ sau đó nói: “Là bị thầy râu dê hút thuốc lạ bắt ép!?”

“U, vậy ra cả chín người Genin mới của năm nay đều tham gia sao.” Một âm thanh vang lên, một thằng nhóc với quả đầu màu tóc đen hơi lồm chồm mặc một cái áo trùm đầu đi tới. Trên đầu hắn có một cái con chó con màu trắng và vành tai màu đỏ đi tới. Theo sau lưng hắn là hai người đồng đội. Hắn cười nhạo nói: “Mình tự hỏi chúng ta sẽ tiến xa tới đâu, hả Sasuke?”

“Cậu tự tin quá nhỉ, Kiba!?” Sasuke liếc mắt khiêu khích nhìn về phía người thằng nhóc mới tới.

Lập tức, thằng nhóc ra oai nháy mắt một cái với ba người: “Hê, bọn này đã tập luyện rất nhiều và không thua ai đâu!”

“Xin lỗi Naruto, Kiba không phải có ý!” Âm thanh nhỏ nhỏ làm cho mọi người quay ra nhìn. Một cô nhóc mái tóc màu đen và đồng tử màu trắng dùng ngón tay chỏ chụm vào nhau khe khẽ nói: “Cậu ấy không có ý xấu đâu!” Bị đối mắt Naruto nhìn tới, khuôn mặt cô nhóc hơi đỏ lên.

“Uy, các cô cậu mấy người có thể hay không an tĩnh một chút!” Lúc này một người thanh niên tầm hai mươi tuổi có mái tóc màu trắng và đeo kính trông cũng tương đối đi tới: “Các cậu chính là chín tân binh đi? Ở đây ồn ào nhốn nháo, vui vẻ lắm sao? Đây không phải chỗ chơi đùa đâu”

“Ngươi nghĩ mình là ai? Một bộ thực ghê gớm bộ đáng.” Ino chịu không nổi nhếch miệng nhìn về phía người thanh niên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Vào trường thi

“Tôi là Kabuto!” Ngón tay hắn đưa lên nâng mắt kính của mình sau đó nhếch miệng cười nói: “Nhưng các cậu nên nhìn sau lưng đi đã!”

“Sau lưng!?” Sakura khẽ nói một tiếng cùng theo đó cả đám người nhìn về phía sau. Tất cả đều giật mình hoảng hồn. Cả đám ninja dùng mắt sắc bén nhìn về phía đám bọn họ. Điều này càng làm cho bọn họ giật mình kinh sợ. Theo sau đó trên trán cô nàng đỏ ra mồ hôi, một cục đá như vương ở cổ họng mình khiến cho cô cố gắng lắm mới nuốt xuống: “Ừc!”

“Trông họ có vẻ khá bức bối đấy!” Khoé miệng Kabuto lại nhếch lên để nở nụ cười vui vẻ: “Mọi người đều căng thẳng vì cuộc thi thế nên các cậu nên im lặng trước khi quá muộn.” Thấy được đám nhóc có vẻ ngoan ngoãn hơn, Kabuto cho bọn họ nụ cười sáng lạn: “Mà cũng khó trách các cậu. Mới lần đầu tham gia phải không? Các cậu làm tôi nhớ lại mình lúc trước đấy!”

Cả người Sakura đầy mồ hôi hột, cô nàng lên tiếng hỏi: “À ừm, anh Kabuto phải không nhỉ? Đây là lần thi thứ hai của anh phải không?”

“Không.. lần thứ bảy rồi!” Lời Kabuto ra khiến tất cả đám đều nghệt cả mặt ra giống như ăn phải con ruồi bọ khá to. Hắn lấy tay chạm vào cái túi rồi cười nói: “Kỳ thi diễn ra hai lần trong năm nên đây là năm thứ tư của tôi!”

“Vậy chắc anh biết nhiều thông tin kỳ thi này lắm nhỉ!” Sakura cố gắng hỏi ra chút thông tin gì đó.

Kabuto trong lúc nói chuyện đã đưa tay vào túi lấy ra một đồng thẻ quơ múa trước mặt mọi người. Hắn cười một nụ cười tràn ngập tự tin: “Tôi sẽ cho các tân binh đáng yêu các cậu chút thông tin từ những tấm thẻ về ninja này...”

Tất cả mọi người đều chú ý thấy được Kabuto đem một đồng tấm thẻ đặt trên mặt đất, ngón tay gẩy kính nói: “Tôi đã mất bốn năm để thu thập những thông tin này. Chúng có khoảng hơn 200 tấm.” Vừa nói hắn vừa dùng ngón tay di chuyển một tập giấy vừa nói: “Chúng nhìn như một tờ giấy trắng nhưng muốn đọc thông tin trên thẻ. Chúng ta cần...”

“Anh làm gì thế?” Cô nhóc Ino đứng ở đó dùng đôi mắt tò mò quan sát tất cả.

Kabuto đã dùng ngón tay kết ấn, một tay khác chạm lên tấm thẻ trắng đồng thời không quên trả lời: “Các cậu không thể đọc nếu tôi không dùng chakra, ví dụ như... như các cậu thấy đấy!” Một đám bản đồ cùng với những ký hiệu kỳ lạ trên bản đồ. Kabuto giải thích: “Đây là số lượng thí sinh tham gia từ các nơi”

“Vậy, Gaara... ạnh có thông tin kẻ này không vậy!?” Naruto ôm hai tay lại trước ngực, đôi mắt hơi nhắm lại một chút. Hắn không hiểu sao khi nghĩ đến Gaara, hắn có cảm giác quen thuộc. Giống như hai người cùng thuộc một loại người.

“Ninja làng Cát bên kia sao?” Người thanh niên tóc trắng Kabuto cười nói: “Thông tin về tất cả thí sinh ở đây không đầy đủ lắm nhưng thẻ này xem ra vẫn có đấy? À... đây rồi!” Vừa nói thì khoé miệng Kabuto liên tục co giật: “Này...”

“Thế nào!?” Đám người Naruto nhất thời tò mò lập tức hỏi.

“Cái người kêu Gaara đó, thực lực căn bản không phải Genin!” Kabuto ra vẻ oán giận và bức tức: “Nhiệm vụ cấp C: 8 lần, nhiệm vụ cấp B: 1 lần. Đặc biệt vẫn là một người tự mình hoàn thành nhiệm vụ này. Cậu ta hoàn thành tất cả nhiệm vụ này mà không có một lần thất bại.”

“Rất mạnh!” Sasuke lập tức bổ xung một câu.

Hai tay Naruto ôm lại trước ngực, vẻ mặt lạnh giọng tán đồng: “Không sai, cuộc thi này trừ bỏ Gaara ra cùng vài người thì một đám chỉ là rác rưởi mà thôi!” Giọng nói khá nhỏ nhưng đủ để một số người ở đây nghe rõ ràng.

“Thằng nhóc con, người nói ai rác rưởi!?” Âm thanh Naruto khá nhỏ nhưng đủ để đám người này nghe được rõ ràng. Một người giậm giữ lớn tiếng chỉ trích.

“Một đám rác rưởi thật ồn ào a! Phải không Sasuke!” Trực tiếp làm lơ đám người, Naruto hơi nghiêng đầu nhếch miệng với Sasuke.

“Hừ...” Naruto vừa dứt lời thì mấy tên ninja thẹn quá thành giận đã hướng về phía hắn công kích. Ngay cả đồng bạn của đám người ấy đều là như vậy. Naruto tốc độ nhanh hơn bọn họ một ít lập tức phóng lên. Hai bàn tay đưa lên xuất hiện hai quả cầu màu xanh xoay tròn. Hắn lấy tốc độ cực nhanh đem chúng ấn thẳng vào bụng hai ninja.

Phanh! Rắc, rắc... Âm thanh của tiếng xương gãy vang lên. Theo sau đó quần áo ở ngực cùng bụng hai người rách nát trực tiếp để lộ ra làn da bị quả cầu ấn vào. Thân thể bắn thẳng lên phía trên cao sau đó đập mạnh vào tường phát ra một âm thanh trầm thấp.

Rầm!

Thân thể rơi xuống để lộ ra một khuôn mặt chết ngất. Miệng của hai người này đã chảy ra đầy máu tươi. Tên ninja còn lại thì run sợ không có dám tiến lên nửa bước. Hắn mở to mắt nhìn về phía Naruto sợ Naruto sẽ đưa hắn biến thành dạng hai người bọn họ.

Yên tĩnh... phòng học 301 vốn có chút ồn ào giờ yên lặng như chết để hình dung. Cơ hồ tiếng kim rơi đều có thể nghe được.

“Naruto...” Một bên mấy người khẽ nhắc nhở, họ đều cho rằng Naruto quá phạm. Chẳng qua nói mấy câu mà thôi dùng đến như vậy?

Phanh!

Bất chợt một đám ninja xuất hiện ở trên bảng mới khiến cho không khí trở nên hoà hoãn. Tên ninja còn lại mới có thể thở ra một hơi. Bất quá, khi người giám khảo mặt sẹo nhìn về phía đám người nằm trên đất thì lập tức mặt lạnh như giăng cánh cào: “Được rồi, đám nhóc chết tiệt các ngươi. Hiện tại tất cả đều cho ta an tĩnh, các ngươi đánh nhau ở nơi này là muốn ta huỷ bỏ tư cách của các ngươi sao?”

“Hahaha.. thật không có gì! Chỉ là luận bàn một chút mà thôi!” Naruto nhẹ nhàng nhún nhún vai cười nói. Ngay sau đó đối với tên ninja còn lại hơi nghiêng đầu nói: “Ninja nên biết lượng sức mà đi nếu không chỉ chết vô ích mà thôi. Trên mặt đất là tấm gương sáng của ngươi. Ta coi như dạy cho người một bài học miễn phí!” Vừa nói Naruto vừa cười: “Không cần sợ hãi thực ra ta là một người tốt!”

Lời này nói ra không khỏi làm đám người đều nhỏ nước bọt ở trong lòng. Nếu Naruto, hẳn là người tốt thì tất cả bọn họ đều là người siêu tốt, người đại đại thiện. Mà trên thế gian cũng chẳng còn người đại gian đại ác nữa.

Người nam nhân này khoảng dưới ba mươi tuổi có một bộ áo choàng màu đen trùm khắp người. Đầu đội mũ vải và có băng đeo trán làng Lá. Nước da màu bánh mật với khuôn mặt hơi vuông. Mắt đen nhỏ hẹp, mũi to và miệng rộng. Hai vết sẹo, một dưới bên mắt phải chém chéo xuống má và một bên khoé mắt trái chém chéo xuống miệng. Hắn chấp tay sau lưng lạnh giọng nói: “Bây giờ bài thi đầu tiên của cuộc thi Chuunin này chính thức bắt đầu. Thay vì chỗ ngồi hiện tại của các cậu mỗi người phải chọn lấy một lá phiếu và ngồi theo số đã được ghi trên lá phiếu đó!” Ngón tay Ibiki đưa lên đang kẹp một con số 1, hắn nói: “Sau đó chúng tôi sẽ phát đề đến tận tay các thí sinh!”

Naruto cầm lấy một tấm ghi chỉ tiết con số, hắn ngồi vào bàn thấy được một cô nhóc tóc đỏ đang ngồi ở đó. Naruto nhắm mắt dưỡng thần thì âm thanh nhỏ nhẹ vang lên: “Naruto-kun...” Quay ra thấy được cô nhóc có chút xấu hổ nhìn về phía hắn khẽ nói nhỏ: “Naruto, cũng cố gắng hết sức nhé!” Trên mặt cô bé cố gắng nặn ra một nụ cười. Naruto chỉ hơi nhắm mắt gật đầu coi như đáp lại rồi tiếp tục dưỡng tinh thần.

“Trước khi bắt đầu bài thi này có lẽ ta cần phổ biến một số quy tắc!” Găng tay màu đen cầm lấy một viên phấn trắng khá nổi bật, Ibiki lạnh giọng nói: “Có một số điều khá quan trọng cần chú ý trong vòng này. Ta sẽ viết lên tấm bảng này và giải thích nhưng ta không thích nhắc lại hai lần nên cố mà nghe cho rõ.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Quy tắc của Morino Ibiki

“Quy tắc!” Trên mặt Haruno Sakura xuất hiện vẻ lo lắng. Cô nhóc thầm nghĩ: “Không nhắc lại lần thứ hai? Đây...”

“Đầu tiên các thí sinh sẽ bắt đầu với mười điểm.” Ngón tay Ibiki bắt đầu loát xoát ở trên bảng, vẻ mặt xuất hiện nghiêm túc. Vừa viết hắn vừa nói: “Tương ứng với 10 điểm là 10 câu hỏi. Mỗi câu trả lời sai sẽ trừ đi một điểm!” Hắn quay ra nhìn về phía mọi người, trên bảng đã viết xong: “Và tất nhiên nếu thí sinh nào hoàn thành đúng mười câu hỏi sẽ có mười điểm. Nhưng nói trước nếu làm sai 3 câu trở lên thì nó đồng nghĩa với việc mất 3 điểm và số điểm còn lại sẽ là 7 điểm.”

Mọi người đều lâm vào trầm tư, hắn tiếp tục nói: “Quy tắc thứ hai là dành cho các thành viên của một đội. Một cá nhân đủ điều kiện nhưng không chắc là sẽ vượt qua, nó còn phải phụ thuộc vào kết quả của hai người còn lại trong đội của người đó. Như vậy, sau khi hoàn thành bài thi số điểm được tính bằng tổng điểm của ba người. Số điểm này tính toán đến đỗ hay trượt của các thí sinh tham gia.”

Đám người bị lời nói của Morino Ibiki kinh hoàng, hắn lại nhếch miệng cười nói: “Quy tắc thứ ba của vòng thi này. Bất cứ ai giờ trờ gian lận mà bị các giám thị của chúng ta phát hiện thì sẽ bị trừ hai điểm cho một lần vi phạm. Vì thế sẽ có người bị mất tất cả điểm và bị buộc phải rời khỏi phòng thi.”

Một vị giám khảo có khuôn mặt quen thuộc chống bản báo cáo trong tay nhếch miệng cười hăm dọa đối với học viên: “Chúng ta sẽ chăm sóc các cô cậu chu đáo, đừng dại dột nhé!”

“Hãy hiểu rằng việc gian lận trong kì thi này chính là tự sát!” Morino Ibiki cười một nụ cười dữ tợn làm cho đám học viên sồn gai gộc: “Nếu muốn trở thành một Chuunin thực thụ thì hãy vượt qua kì thi này theo cách của một ninja! Và quy tắc cuối cùng.. trước khi cuộc thi kết thúc, nếu như có một thành viên trong đội không trả lời được câu hỏi nào hoặc bị loại theo bất kỳ lý do gì thì các thành viên còn lại sẽ bị loại ngay lập tức!”

“Cái gì...” Mấy người học viên kinh ngạc hô lên.

“Cuộc thi sẽ diễn ra trong vòng một giờ đồng hồ!” Ánh mắt Morino Ibiki nheo lại và trở nên nguy hiểm sắc bén: “Được rồi bắt đầu!”

Đôi mắt Naruto quan sát nhìn về phía mười câu hỏi. Tất cả có chín câu hỏi tất cả duy chỉ có câu hỏi số mười là chưa có. Câu hỏi số mười ghi sẽ tiết lộ vào 45 phút sau. Lắng nghe thực kĩ trước khi trả lời. Naruto khẽ nhếch khoé miệng.

Không biết từ khi trọng sinh đến giờ một số ký ức gần như quên hẳn, hẳn gần như không nhớ được gì nhiều tuy nhiên trí nhớ cũng như khả năng suy luận cao đến đáng sợ. Vừa rồi người giám khảo nói rằng vượt qua theo cách ninja nói rõ đám người họ cần phải làm gì. Đó là gian lận mà không bị người phát hiện. Giống như một gián điệp ăn cắp thông tin ở lòng địch.

Chín câu trả lời này, với kiến thức một Genin cơ bản không có cách nào vượt qua nhưng ai bảo Naruto là kẻ thích đọc sách đây. Trí nhớ hẳn đáng sợ đến mức hẳn có thể gặp mọi thứ đều không thể quên. Gần như Naruto có thể điều khiển não bộ mình khiến bất ép nó ghi nhớ cũng như loại bỏ thông tin không cần thiết. Một năng lực khá hữu ích. Đến đây nhìn về phía chín câu hỏi, Naruto khẽ nhếch miệng một cái.

Một ninja không chịu nổi áp lực đứng dậy hỏi: “Em muốn biết có bao nhiêu người sẽ vượt qua cuộc thi này!?”

Morino Ibiki lại nhếch miệng cười gằn: “Có biết cũng chẳng làm được gì đâu? Hay em muốn bị loại khỏi cuộc thi này!?”

“Xin lỗi...” Người thiếu niên áp úng vội vã ngồi xuống bàn và tiếp tục.

“Phù...” Chưa đến mấy phút Naruto đã cho ra đáp án khá chuẩn xác. Hắn thở ra một hơi sau đó khoanh tay trước ngực của mình rồi khẽ nhếch miệng cười một tiếng thâm nghiêm: “Quá dễ dàng”. Nói đến đây hắn hơi quay ra nhìn về phía bên ngoài thấy được đám người đang trở nên lấm la lấm lét. Không khí cực kỳ yên lặng.

Một bàn tay Naruto xoay xoay bút. Khoé miệng hắn hơi nhếch lên sau đó hắn quay ra nhìn về phía hai người Sasuke và Sakura. Với lượng kiến thức này thì sợ rằng ngay cả con mọt sách Sakura cũng khó mà hoàn thành được những đề tài này.

Vút!

Một thanh kunai trực tiếp phá không đâm ngập vào bài thi của một tên ninja làng Lá làm cho tên này giật mình kêu lên: “Á...” Hắn đứng dậy lớn tiếng nói: “Gì thế này!?”

“Em đã lộn xộn hơn 5 lần rồi!” Ninja giám khảo đầu tóc màu đen nhọn nhếch miệng cười gằn nói: “Em bị loại!”

“Không... không thể nào!” Hắn sợ hãi trên người chảy đầy mồ hôi.

“Hai đồng đội của em này đi ra ngoài luôn đi!” Giám khảo mở miệng cảnh cáo nói: “Đi mau!”. Naruto thấy được ba người rời đi, trong ánh mắt bọn họ mang theo nhàn nhạt không cam lòng. Đồng thời đám người còn nói những câu chửi thâm nho nhỏ.

Một tay lại tiếp tục quay bút tri, một tay khác thì đưa vào trong học bàn sau đó bắt đầu sử dụng một tay kết ấn. Quả thực nếu như không phải có Haku dạy, Naruto rất khó có thể sử dụng loại thiên phú này. Không phải ai cũng có khả năng sử dụng một tay kết ấn. Trong lòng Naruto khẽ quát một tiếng: “Áo thuật...” đem nó phóng về phía người Sasuke.

Đột nhiên thân thể Sasuke khựng lại, hắn cảm giác được cảnh sắc hơi biến đổi. Ở trước mặt hắn xuất hiện một tờ giấy như ảo thật hư hư thực thực. Trên đó có cả tên của người đã làm bài thi này: “Uzumaki Naruto”. Ngay sau đó Sasuke cực kỳ vui mừng. Naruto thiên phú nhẫn thuật không phải rất tốt nhưng về học thức tuyệt đối không kém đi nơi nào. So với Sakura không kém chút nào chỉ là ngày thường cậu ta ít nói mà thôi.

Sakura cũng giật mình lập tức xuất hiện trước mặt của mình một tờ giấy. Đám tờ giấy hiển đủ các câu trả lời mà Sakura cần. Hai người vội vàng đem toàn bộ câu trả lời nhớ kỹ. Khi ảo thuật đã kết thúc đến cuối cùng là họ cũng bắt đầu đem câu trả lời tiến hành đáp và so sánh. Sasuke cũng thờ phào ra một hơi, hắn vừa định dùng Sharingan sao chép câu hỏi nhưng so với đáp án người khác, hắn tin tưởng Naruto hơn nhiều.

Hai tay Naruto đem bài thi lật đặt xuống sau đó vươn đầu ra, hai tay cũng theo đó đặt sau ót nhìn xung quanh tất cả. Đến cuối cùng khoé miệng Naruto hơi nhếch lên thấy được cô nhóc tóc vàng xinh xắn Ino đang trực tiếp sử dụng ra nhẫn thuật đem tâm chuyên đổi vào trong cơ thể Sakura rồi bắt đầu đọc câu trả lời.

“Số 102 trượt”

“Số 103 trượt”

“Không”

Âm thanh vang vọng khắp nơi. Kèm theo đó là chính là một tiếng gằn dữ quát lên: “Anh có chứng minh được tôi đã gian lận 5 lần không? Các anh có thấy tất cả...” Hắn chưa kịp nói đến thì một người đã sử dụng thuật thuật thần lập tức tóm lấy tên ninja đem hắn trực tiếp ném ra phía ngoài.

“Nghe đây trong số các chuunin, bọn này là những người ưu tú nhất nên mới được tập trung để giám sát. Bọn này không hề bỏ sót bất kì thứ gì các cậu đã làm đâu!” Vị giám khảo nhếch miệng cười nói: “Cứ xem bằng chứng này chính là sức mạnh của ta đi!”

Đột nhiên hắn nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp cũng cả người có chút mồ hôi. Trên đôi gáy xinh đẹp để lộ ra một chút mồ hôi hột. Naruto cảm giác thú vị lập tức sử dụng một ảo thuật tương tác lên người này.

Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp đeo cây quạt sau người đột nhiên hơi khựng lại. Nàng cảm giác được khung cảnh hơi rung động một chút. Một tấm tờ giấy xuất hiện trước mặt nàng. Nó chứa đầy đủ câu trả lời của nàng. Trong lòng nàng thầm nói: “Này... Naruto... là hắn!” Vì sao hắn lại giúp nàng, nàng có chút tò mò. Tuy nhiên xem đến cuối cùng lại có mấy cái hình trái tim và lời mời làm hướng dẫn du lịch làng Lá cho làng. Điều này làm cho thiếu nữ nhếch

miệng lên khẽ phì một tiếng quay ra nhìn về phía người cậu nhóc tóc vàng kia. Thấy được cậu ta nhìn về phía mình hơi cười và nhún nhún vai.

“Số mười ba loại!” Âm thanh vang lên làm cho Naruto, Sasuke và Sakura giật mình tỉnh lại.

“Ta chưa từng bao giờ gian lận đi!” Naruto đứng dậy lại bàn tay hơi siết chặt lại. Hắn neho mắt nhìn lại về phía mấy vị giám khảo nói: “Mà ta đã đủ năm lần sao? Từ khi nào nhi? Các vị ai ở đây có thể chứng minh được sao?” Giọng nói đầy khiêu khích vang lên.

“Hừ...” Vị Chuunin lập tức sử dụng thuật thuần thân phóng về phía Naruto. Ngay sau đó hắn trực tiếp bắt hạnh ăn ngay một đòn la toàn hoàn vào ngực của mình. Thân thể hắn cảm giác được mình như bị một cú đạn pháo nện thẳng vào. Thân hình bắn mạnh vào góc tường đem thân thể đập lún mạnh vào phía bên trong.

Rầm!

Trước ánh mắt sợ hãi của đám thí sinh và các vị giám khảo. Hai tay Naruto đột nhiên kết ấn. Thân ảnh Naruto xuất hiện tràn ngập trong phòng học. Mỗi người đều xuất hiện trong tay một cái La toàn hoàn sáng quắc. Đám người kinh hãi nhìn cảnh này, Sakura hô lên: “Naruto, cậu...”

“Thế nào, còn có vị giám khảo nào nhìn thấy được ta gian lận không?” Giọng nói Naruto đầy khiêu khích nhìn về phía đám người Chuunin.

Đôi mắt Morino Ibiki neho lại, ánh mắt sắc bén lên tiếng hỏi: “Em làm gì vậy? Tự ý ầu đã giám khảo là muốn bị đánh trượt sao?”

Uzumaki Naruto khoanh tay lại trước ngực, hơi thở hắn hơi gấp gáp nhưng hắn nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Dù sao thì trở thành Chuunin với hắn hay không cũng chẳng quan trọng: “Vị giám khảo này, ông từng nói vượt qua cuộc thi này với tư cách một ninja đúng hay không?” Morino Ibiki cũng không kịp đáp lời thì Naruto đã nói tiếp: “Cuộc thi này rất giống một ninja ở trận địa địch làm gián điệp để thu thập thông tin. Nó kiểm tra kiến thức cũng như khả năng thu thập thông tin của một ninja. Nếu như ninja bị phát hiện trong lúc làm nhiệm vụ làm sao đây? Hắn chỉ có hai khả năng thôi?”

Hai ngón tay Naruto đưa lên: “Một tự sát để tránh lộ tin tức của làng vào tay kẻ địch giống như thí sinh ở đây bị loại!” Vừa nói hắn vừa nhếch miệng cười gằn nói: “Mà hai... nếu hắn có thể đủ mạnh vậy trực tiếp giết sạch đám ninja đuổi bắt hắn là được. Như vậy hắn vừa sẽ không chết mà vừa không để lộ ra tin tức của làng. Ta nói đúng không?”

Đám người ngạc nhiên nhìn về phía Naruto, ngay cả các giám khảo cũng không ngoại lệ. Đến cuối cùng không có ai trả lời. Naruto cười hai tay kết ấn đem một đám ảnh phân thân thu đi. Trong giọng nói mang theo vui mừng: “Xem ra không còn có vị giám khảo nào phát hiện được ta gian lận nữa rồi!” Giống như không có việc gì trực tiếp ngồi vào bàn.

“Anh chàng thú vị!” Temari nhếch miệng hơi để nở nụ cười hiếm thấy.

“Naruto...” Cô nhóc mắt trắng bên cạnh lo lắng dùng ngón tay chọc chọc vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Câu hỏi cuối cùng

Hành động của Naruto khiến cho rất nhiều thí sinh ghé mắt nhìn lại. Ngay sau lời nói từ miệng Naruto, họ cũng hiểu ý nghĩ của việc này. Rất nhiều thí sinh đã thử cách giống như Naruto. Đáng tiếc tất cả đều bị thương nặng mà rời khỏi phòng học. Sau sự kiện Naruto nổi loạn, các vị giám khảo không còn nhẹ tay như trước đây.

“45 phút đã hết!” Khuôn mặt người nam nhân Morino Ibiki trở nên lạnh lẽo và nghiêm túc: “Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu với câu hỏi thứ mười.”

Tất cả mọi người đều bị giọng nói Morino Ibiki làm cho thoáng dừng bút. Một số thí sinh thì vẫn vừa viết vừa nghe Ibiki nói, họ hy vọng có thể làm được nốt những câu còn lại. Đáng tiếc, ánh mắt sắc bén của Morino Ibiki chẳng thể làm cho họ tập trung được gì cả. Họ chỉ nghe được âm thanh rét lạnh của Ibiki mà thôi: “Giờ... trước khi công bố câu hỏi cần thông qua một số nguyên tắc bổ dung trước đã.”

Thân hình hắn đi lại đảo quanh mọi người: “Ta sẽ giải thích ngay bây giờ. Đó là quy tắc tuyệt vọng...”

“Quy tắc tuyệt vọng!” Trong lòng đám người thí sinh không hẹn mà cùng nhìn về phía Morino Ibiki. Trong thoáng chốc thì không khí trở nên ngột ngạt hơn. Khí trạng mạnh mẽ từ trên người Ibiki toả ra làm cho đám thí sinh cảm giác nặng nề. Uzumaki Naruto thoáng nhíu mày lại, ánh mắt trở nên ngưng trọng. Người này thực mạnh, nếu như vừa rồi trong cuộc thi người này ra tay với hắn, hắn chưa chắc đã dễ giải quyết như vậy.

Ánh mắt Morino Ibiki neho lại thật sâu, khí lạnh cũng theo đó mà áp bách đám người. Giọng nói hắn như đang nhìn đám thí sinh như đám người chết: “Trước tiên câu hỏi thứ 10 này, các em sẽ phải lựa chọn trả lời hoặc không.”

“Lựa chọn?” Thiếu nữ tóc vàng Temari có vẻ hơi sốt ruột nói lớn: “Nếu chúng em chọn không trả lời thì sao?”

“Nếu lựa chọn là không thì điểm của các em đều sẽ về không?” Con người Ibiki trợn trắng nhìn đám người: “Tức là rớt và cả hai người cùng đội cũng sẽ rớt theo!”

“Thế có nghĩa là sao?” Một thí sinh đeo kính dùng bút chì chỉ thẳng về phía trước hỏi lại. Một thí sinh khác bên cạnh không nhịn được giận vỗ bàn phát ra một tiếng lớn: “Vậy đương nhiên là trả lời rồi!”

Vậy mà chưa chờ đám thí sinh này từ con hoảng hồn trở lại thì giọng nói Ibiki như từ địa ngục phát ra: “Còn bây giờ là quy tắc còn lại.” Giọng nói hần phát ra lớn hơn bao quát toàn trường thi: “Nếu chọn trả lời mà trả lời sai thì người đó sẽ vĩnh viễn mất quyền thi tuyển Chuunin.”

“Kiểu luật lệ ngu ngốc gì vậy!” Inuzuka Kiba giận dữ đứng phắt dậy chỉ thẳng về phía Ibiki không cố kị gì. Ngay cả con chó trên đầu cậu ta cũng phát ra tiếng sủa. Về mặt Kiba cũng đầy giận dữ: “Ồ đây có những người từng tham gia cuộc thi Chuunin trước đó rồi mà!”

“Hehe...” Khoé miệng Ibiki nhếch lên để lộ nụ cười châm biếm: “Mấy đứa thật không may. Năm nay thi phải theo luật của ta. Nhưng ta đã cho các em đường lui...” lời nói làm cho cả đám thí sinh ngạc nhiên và Ibiki tiếp tục trả lời: “Những người không tự tin có thể chọn cách không trả lời và cố gắng thi lại vào năm sau.”

Cả người Sakura cũng theo đó toát cả mồ hôi hột, cô nàng trầm nghĩ: “Vậy quan trọng là nếu một trong ba người lựa chọn không trả lời thì cả ba đều rớt. Còn nếu chọn trả lời thì một khi trả lời sai thì người đó sẽ là Genin mãi mãi. Cả hai cách lựa chọn đều tệ hại. Lựa chọn sao đây?”

“Giờ bắt đầu câu hỏi thứ mười...” Lần này lời nói Ibiki thực sự như một quả cân nghìn tấn đặt nặng lên vai đám người thí sinh ở đây. Hần vẫn dùng thói quen với ánh mắt rét lạnh quét đám người: “Những ai không muốn trả lời thì giờ tay lên. Khi số thứ tự của các em được xác định rõ, hãy rời khỏi phòng.”

Không khí trở nên lặng lẽ...

“Tôi sẽ không trả lời...” Một âm thanh ở bên cạnh vang lên. Cả người hần tràn đầy mồ hôi hột. Trên mắt hần đã có nước mắt: “Tớ xin lỗi, Genna, Inoha”

“Số 50 rớt...” Một giám khảo cầm trong tay tập hồ sơ nói: “Số 130 và 111 cũng rớt”

Đôi mắt Naruto đảo quanh, hần thấy được đám người đều có một số người bỏ cuộc. Điều này làm cho Naruto lắc lắc đầu cười nhạt. Bất chợt hần nhíu mày lại quay ra nhìn về phía Sasuke thấy được cậu ta cả người đầy mồ hôi nhưng cũng không đưa tay lên. Tuy nhiên khi Naruto quay ra thì thấy được bàn tay Sakura đang run lên dường như muốn đưa lên. Điều này làm cho Naruto nhíu mày một cái.

“Phi... Hahaha...” Một tiếng cười lớn làm cho đám người ngạc nhiên. Tất cả đám thí sinh đều quay ra nhìn về phía Naruto thì thấy được hần lạnh giọng lên nói: “Trừ một số người ở đây ra thì toàn bộ đều là rác rưởi!”

“Người nói cái gì hả!?” Một đám thí sinh lập tức trở nên ồn ào.

Naruto cười nhạt như không quan tâm, hần nói: “Còn không phải sao? Ta không biết các người như thế nào trở thành ninja nữa. Thật buồn cười. Chẳng lẽ trở thành ninja không để cho đầu các người thông minh ra? Mỗi một lần nhiệm vụ ta chẳng thể biết sẽ có chuyện gì xảy ra. Nếu như có biến cố đột ngột các người làm gì? Từ bỏ nhiệm vụ sao? Nếu như vậy trở về mà bú sữa mẹ đi đừng làm ninja nữa!” Hai vai Naruto nhún nhún: “Ninja cấp bậc chẳng hề quan trọng mà quan trọng ninja có thể đóng góp được những gì. Muốn đạt được người khác tôn trọng thực sự thì cái danh hiệu ninja chẳng thể đem lại cho người điều đó đâu.”

Cả đám người đều dừng ồn ào, tất cả đều im bất không có ai mở miệng. Morino Ibiki thấy vậy thăm cười khò. Ngay sau đó hần lạnh giọng nói: “Ta hỏi thêm lần nữa. Cuộc đời các em phụ thuộc vào sự quyết định này. Đây là cơ hội cuối cùng để rút lui.” Cả đám đều im lặng không có nói chuyện, Ibiki gật đầu tiếp tục nói: “Lựa chọn tốt lắm. Giờ tất cả những người còn lại đều đã đỗ. Chúc mừng các em vượt qua cuộc thi đầu tiên.”

“Cái gì!?” Cả đám thí sinh đều nhao nhao lên.

“Chắc ta cũng không cần phải giải thích thêm gì nữa nhỉ?” Morino Ibiki cười nhìn về phía Naruto: “Chính cậu ta là người đã đáp đúng toàn bộ đề thi ta đưa ra ngày hôm nay. Các em hiểu đúng không!” Vừa nói hần vừa cười bỏ đầu ra rồi nói: “Đây là một lần ta thu tập thông tin bị kẻ địch bắt được và đám người đó đã dùng hình với ta. Rồi một ngày, các em cũng sẽ gặp phải tình trạng tương tự như ta. Đây cũng là thứ mà ta ra trong kỳ thi lần này. Với những kẻ không dám đánh cược vận mệnh của mình, những kẻ chỉ luôn bầu víu vào cái gọi là cơ hội lần sau và rồi tự bỏ lỡ cơ hội của mình. Những kẻ rác rưởi đó không có đủ tư cách trở thành Chuunin. Các em đã vượt qua cuộc thi Chuunin vòng đầu tiên. Chúc các em may mắn!”

Choang!

Từ cửa sổ đột nhiên phóng vào một người. Phi tiêu bắn ra, thân hình bóng đen lẩn lộn vài vòng. Một tấm bạt được dựng lên. Đó là một thiếu nữ ngoài hai mươi với đôi mắt màu nâu nhạt và không có tròng. Tóc cô nàng màu tím tối màu, được buộc kiểu đuôi ngựa bù xù và xòe ra gần giống một cái quạt. Cô nàng mặc áo choàng màu nâu vàng nhạt với phần bên trong màu tím, cùng hai túi áo ở hai bên. Bên trong mặc áo lưới ôm từ cổ xuống tận đùi và váy ngắn màu cam sẫm. Thêm vào đó là băng đeo trán của làng Lá; vòng cổ hình nanh rắn đeo trên một sợi thừng nhỏ, dây thay vì dây chuỗi bình thường để nó không dễ dàng bị đứt ra khi chiến đấu; đồng hồ đeo tay và miếng bảo vệ chân. Đặc biệt bộ ngực cao vút ẩn hiện trong tấm áo lưới thực sự khá gợi cảm.

Bàn tay thiếu nữ phát ra tiếng lớn quát lên: “Giờ không phải lúc để các em vui mừng đâu!” Cả đám thí sinh nghệt mặt nhìn về phía thiếu nữ.

Ở một bên, Ibiki thăm nói nhỏ: “Không ai lý đến người!” Điều này khiến thiếu nữ đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Khụ.” Mitarashi Anko ho khan một tiếng sau đó liếc mắt nhìn đám thí sinh một cái nói: “Nga, còn có 78 người, nói cách khác còn có 26 tổ sao? So với ta dự đoán còn muốn nhiều đây? Ta nguyên bản cho rằng dư lại hơn mười tổ cũng đã rất nhiều đâu? Không nghĩ tới còn có nhiều người dư lại như vậy. Ibiki! Trận đầu khảo thí đầu có phải hay không quá đơn giản một chút!”

Ibiki lắc đầu nói: “Không, ta nghĩ thí sinh lần này khá là ưu tú đi!”

“Ai.” Mitarashi Anko nhẹ nhàng thở dài một hơi nói: “Tĩnh, Vòng thứ hai liền đem nhân số giảm bớt đến dưới một nửa là tốt rồi.” Nghe được câu nói này thì từ vui mừng trải qua cuộc thi đầu tiên, đám thí sinh đều cảm giác được áp lực nặng nề. “Nghe cho rõ đây, vòng thi thứ hai sẽ được tổ chức vào ngày mai. Thời gian và địa điểm là 10 giờ sáng tại sân luyện tập thứ 44. Không ai được phép đi muộn đấy” Nói xong nàng cũng nhanh chóng rời khỏi vì ở nơi này, cô nàng thực sự quá xấu hổ rồi...

“Phù...” Nhất thời một đám thí sinh thở dài ra một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Mitarashi Anko

Ngày hôm sau, tất cả mọi người tập hợp tại khu vực luyện tập số 44... Cả khu vực được bao quanh bởi rào sắt. Một toà quán gỗ được dựng lên trên gần sát rào sắt. Những cánh cửa sắt hơi hoen ố được khoá một cách cẩn thận. Ánh nắng thừa thớt khó mà xuyên qua cánh rừng rậm này. Phía trong trông có vẻ âm u. Những cây cối cao đến chọc trời. Kích cỡ vòng thân của chúng hoàn toàn có thể nhét được cả một cái căn nhà. Trên đó còn có tiếng kêu của côn trùng và từng đợt day leo cuốn quanh và rêu mốc mọc khắp nơi. Khí chất âm u khiến cho người ta hơi ớn lạnh.

Đôi mắt xanh nhìn về phía khu rừng, cô nàng tóc hồng Sakura không nhịn được nắm tay trước người đồng thời hơi run lên một cái nói: “Thật rừng rợn quá!”

“Hehe...” Nụ cười nữ nhân trần đầy âm trầm phát ra khiến cho đám người đều quay ra thấy được đôi mắt sắc bén kia đang híp lại đánh giá đám người. Mitarashi Anko cười khiêu khích nhìn về phía đám người làm cho cả đám lạnh cả người: “Các em sẽ sớm biết tại sao nó lại được gọi là khu rừng chết!”

“Có đáng sợ vậy sao!?” Nhân cách thứ hai trong người Sakura đột nhiên trời dậy thăm lớn tiếng hô. Tuy nhiên mặt ngoài cô nhóc thì lại hơi tỏ vẻ sợ hãi.

“Trước khi bắt đầu bài thi thứ hai, ta cần phát một thứ này đến tay các em!” Thiếu nữ từ trong túi áo lấy ra một tập hồ sơ. Vừa nói nàng hơi liếc mắt nhìn về phía bản đăng ký cười đáp lời: “Các em phải ký bản cam kết này trước đã...” Nụ cười nàng càng híp mắt trông càng nguy hiểm “Có lẽ nhiều các em ở đây tò mò lý do tại sao các em phải ký vào bản cam kết này. Bởi lẽ sẽ có nhiều em bỏ mạng trong cuộc thi này. Nếu các em không ký thì mọi trách nhiệm sẽ thuộc về ta mất. Hehehe...”

Cả đám đều toát ra đầy mồ hôi hột trên người. Thiếu nữ đem một tấm giấy đưa cho một người làm cho hắn bắt đầu tiến hành phát tờ cam kết. Nàng tiếp tục giải thích: “Ta sẽ giải thích bài thi thứ hai trước sau đó các em hãy ký vào đây và cuối cùng hãy nộp nó ở đây bản đăng kia. Nói ngắn gọn là các em sẽ phải tham gia vào một cuộc chiến sống còn.”

“Trời bài thi chết tiệt!” Nara Shikimaru cầm trong tay bài thi buồn bực thầm nghĩ trong lòng.

Bàn tay thiếu nữ lấy ra một quyển trục thả bay, quyển trục trải dài xuất hiện trước mắt đám người. Thiếu nữ quơ quơ tấm bản đồ hiện trong quyển trục trước mặt học viên: “Trước tiên sẽ là địa hình và hãy nhìn vào tấm bản đồ này...” Bức vẽ bản đồ khá đơn giản với một con sông chảy qua khu vực rào chắn hình tròn. Ở trong hình tròn có đánh dấu những khu vực rừng cây và một cái tháp cao. Vị trí tháp nằm giữa con sông này. Bốn phía đều là rừng rậm và được cách ly với bên ngoài bằng những hàng rào sắt. Trên hàng rào sắt còn có đánh dấu những cửa có thể tiến vào bên trong. Nàng tiếp tục cười trả lời: “Có 44 lối vào bị khoá. Khu vực này có rừng, sông và tháp trung tâm. Từ công vào đến tháp trung tâm là 10km. Trong suốt thời gian tồn tại trong kỳ kiểm tra... các em được yêu cầu hoàn thành một nhiệm vụ. Sử dụng tất cả vũ khí và nhẫn thuật để chiến thắng một cuộc chiến. Không luật lệ để dành thứ này...” Trong tay nàng đưa lên một quyển trục cuộn tròn.

“Mật thư?” Một thí sinh tò mò lên tiếng hỏi.

“Phải!” Người thiếu nữ gạt đầu một cái sau đó lại lấy ra một quyển trục. Hai quyển trục có hai màu đối lập với nhau. Nàng nghiêm túc nói: “Các em sẽ phải chiến đấu để giành lấy hai cuốn giấy thiên thư và địa thư. Ở đây có tất cả 78 người tức có 26 đội. Vậy sẽ có 30 đội nhận được địa thư và 13 đội nhận được cuốn thiên thư. Để hoàn thành bài thi này các em phải đến được trung tâm tháp với cả hai cuốn mật thư này.”

“Vậy là sẽ có mười ba đội mất đi mật thư!” Trên trán Sakura tràn đầy mồ hôi hột: “Vậy họ tất nhiên là sẽ bị loại!”

Hai tay thiếu nữ tóc tím đút vào túi áo, nàng tiếp tục giải thích: “Nhưng có giới hạn thời gian. Bài kiểm tra này có tổng cộng là 120 giờ chính xác là 5 ngày.”

“5 ngày sao?” Yamanaka Ino hoảng hồn hô lên.

Ngay cả đứng bên cạnh Ino, Akimichi Choji cũng tròn mắt hồ lớn: “Vây còn đồ ăn thì sao?”

“Các em phải tự lo lấy thôi!” Anko liếc mắt xem thường về đội Ino một cái, nàng hơi hơi nhắm mắt lại: “Rừng cây có đầy thức ăn, chỉ cần cẩn thận với quái vật ăn thịt người, côn trùng và thực vật có độc là được.” Nàng chẳng thèm nhìn đám thí sinh đang hoảng hốt vẫn tiếp tục trách của mình: “Mười ba đội hoàn thành thời gian không giống nhau. Cứ mỗi ngày trôi qua thì thời gian chiến thắng càng xa vời. Thời gian nghỉ ngơi sẽ càng ngắn hơn với cả kẻ thù ở gần thì các em cũng chẳng có thời gian để mà ngủ đâu. Không chỉ có một vài người sẽ mất mặt thư mà một vài sẽ chết vì sự khắc nghiệt của bài thi.”

Cả đám học viên sợ đến mức đổ mồ hôi hột. Một số người theo đó nuốt ực nước miếng một cái. Thiếu nữ vẫn mỉm cười đưa tay ra hiệu cho mọi người: “Bây giờ tôi sẽ nói những điều có thể làm các em bị loại. Một, đến tháp mà không có đủ mật thư hoặc quá thời gian cho phép. Hai lạc mất đồng đội hoặc đồng đội bị giết. Thứ ba không được rời khỏi khu vực cuộc thi giữa chừng, các em phải ở trong rừng 5 ngày. Ngoài ba luật cơ bản kia thì có một luật nữa là không được phép mở mật thư khi chưa đến tháp trung tâm.”

“Chuyện gì xảy ra nếu chúng em mở mật thư ra!?” Một người thí sinh không nhịn được tiếp tục hỏi.

“Sẽ có một bất ngờ dành cho kẻ vi phạm!” Ngón tay chỉ của thiếu nữ đưa lên và nàng cười bí hiểm: “Làm Chuunin thì phải có khả năng bảo mật thông tin đây cũng là bài kiểm độ tin cậy của các em. Đó là toàn bộ bài hướng dẫn. Giờ thì đi nộp bản cam kết và lấy mật thư cho đội mình và tự chọn cửa vào cho mình đi. Mà cô cũng có lời khuyên cho các em đây. Nhớ, đừng có mà chết đó!”

Trên quán đó có một chiếc màn che màu đen đang che kín mọi thứ. Một người gạt ra màn che lớn tiếng nói: “Bây giờ là lúc lấy mật thư, các em từng người vào một.” Xem ra đám người dùng màn che để trách cho người biết được đối thủ lấy mật thư là gì.

Inuzuka Kiba đưa tay nhẹ nhàng vuốt con chó của mình, thẳng nhóc cười quay ra nhìn về phái cô nhóc mắt trắng: “Tuyệt! Tôn tại là kỹ năng của chúng ta. Hinata đừng để họ xem thường chúng ta đây nhé!”

“Thật ngốc khi mạo hiểm mạng sống nhưng mà chúng ta đành liều thôi!” Người thiếu niên Nara Shikamaru cười một cách gượng gạo nhưng trong lòng thầm nghĩ: “Mình sẽ đi theo đội Naruto. Hai người đó rất mạnh mình có lẽ sẽ lấy được cuốn mật thư cần thiết mà vô cùng an toàn.”

“Mọi người sẽ theo hướng dẫn và đến lối vào!” Thiếu nữ lớn tiếng nói: “Chúng ta sẽ bắt đầu trong vòng 30 phút nữa!” Mọi người đều được sắp xếp hầu như mỗi đội đều được dẫn tới một cánh cửa riêng không ai được phép đi chung cửa với người khác. Có lẽ là một sắp xếp đặc biệt đảm bảo các thí sinh không sớm đụng mặt. Người đứng ở nơi đó cũng chờ sẵn và canh chừng đồng hồ.

Ba mươi phút sau, thiếu nữ lớn tiếng hô lên: “Kỳ thi Chuunin bắt đầu!” Mọi người theo đó vọt vào phía bên trong.

“Naruto, Sasuke, chúng ta phải làm gì bây giờ?” Tiến vào trong rừng rậm, ba người nhảy nhót trên nhánh cây và Sakura cũng theo đó mở miệng tự hỏi. Kể từ nhiệm vụ Ba quốc thì cô nàng gần như lấy hai người cầm đầu.

Naruto đưa tay lên sờ cằm của một chút rồi hần đột nhiên mở miệng nói: “Có hai cách, một cách đó chính là trực tiếp đến tháp cao. Đến giờ các đội sẽ đạt được quyền trực sau đó phải trải qua tháp cao. Đến lúc đó chúng ta tùy tiện đánh một đội là có thể đạt được quyền trực. Tuy nhiên cách này hơi mạo hiểm vì chúng ta khó xác định được đối phương sẽ đến bao giờ và thực lực như thế nào. Các thứ hai là nghỉ ngơi dưỡng sức sau đó tiến hành tìm tòi xác định đối thủ sau đó tấn công dành quyền trực. Tuy nhiên cách này chúng ta cần nghỉ ngơi dưỡng sức vì thời gian đầu các đội còn khá dư thừa thể lực.”

Sasuke cũng theo lời nói Naruto rơi vào trầm ngâm. Hần quyết định gật đầu một cái: “Naruto, vậy theo cậu, cậu sẽ lựa chọn cách nào?”

“Cách thứ hai...” Naruto nhàn nhạt trả lời nói: “Yếu tố thứ nhất có phần chiếm may mắn. Thường những đội đến được tháp cao đều là đội mạnh. Mặc dù chúng ta không sợ nhưng cũng tránh cho phiền phức. Xung đột ngay với họ không phải ý kiến hay. Thế nên hãy sử dụng cách thứ hai đi.”

Lựa chọn một cái địa phương kín đáo, bố trí một ít bẫy rập cùng chuông cảnh báo gì đó, ba người Sasuke, Naruto và Sakura ngay tại chỗ nghỉ ngơi lên.

Nghỉ ngơi được một thời gian, Naruto quyết định đi ra tìm địa thư. Hần mở miệng nói chuyện: “Sasuke, chúng ta tách nhau ra đi. Cậu ở với Sakura, mình sẽ tự đi tìm địa thư. Các cậu có thể đi trước tháp trung ương nếu muốn. Mình sẽ trên đường gặp các cậu. Dù sao trong đội, thực lực Sakura không phải rất mạnh cần phải có người bảo vệ. Trong ba người thực lực cậu mạnh nhất nên bảo vệ tốt Sakura đi, còn mình thể lực và chakra mình nhiều nhất có thể hoàn thành được nhiệm vụ này. Các cậu có thể để lại ký hiệu mình sẽ dò theo. Dù sao đội yếu nhưng có không ít...” Nói xong Naruto cũng rời đi cũng để mặc Sakura có ý kiến hay không. Mà có lẽ Sakura còn vui mừng vì được ở riêng với Sakura, Naruto ở lại chẳng khác nào một cái bóng đèn cả.

“Sasuke đừng để ý đến Naruto!” Thấy được Sasuke muốn nói gì đó thì Sakura vội vàng nói: “Cậu ấy rất mạnh. Chúng ta phải tin tưởng cậu ấy có thể lấy được cuốn địa thư.” Tuy nhiên nhân cách thứ hai Sakura vội vã hét lên: “Tốt quá rồi, được ở riêng với Sasuke-kun!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Kể lạ mặt

Phanh!

Một ninja trực tiếp ngã xuống phía dưới mặt đất. Từ trên đó, Naruto cầm trong tay một quyền trục. Ánh mắt hắn quét qua một đám người ngã xuống phía dưới đất, bàn tay theo đó lắc lư. Trong ống tay áo của hắn có vài quyền thiên thư làm cho Naruto có chút buồn bực. Hắn thở ra một hơi: “Cuối cùng cũng có quyền địa thư. Có thể trở về tìm Sasuke rồi!”

Bước chân dẫm trên mặt lá phát ra tiếng nho nhỏ. Khi bước chân đi được vài tiếng thì Naruto đột nhiên nghe được tiếng kêu cứu. Hắn lập tức nhảy lên thân cây tiến hành dò xét. Đây rất có thể là kế hoạch của địch nhân. Tuy nhiên lúc này hắn thấy được một thân ảnh với mái tóc màu đỏ rực và đang đeo gọng kính trông có vẻ trật vật. Cả người cô nhóc bần thiêu và rách rưới đang chạy vội vã mà phía sau lưng cô nhóc xuất hiện một con gấu lớn.

Phanh!

Một cú đá cực mạnh đem con gấu đá bay. Cô nhóc bị rơi mất kích rồi mặt đất cũng quơ quơ bàn tay trên đất tìm một cái gọng kính đeo lên. Khi đó cô thấy được một con gấu đang nằm hôn mê trên mặt đất. Một thiếu niên đứng bên cạnh con gấu, mái tóc hắn nhẹ nhàng bay trong gió để lộ ra khuôn mặt mặt đẹp trai nhưng với nước da hơi tái nhợt.

Bây giờ, Naruto mới để ý đến thấy ngoài cô nhóc ra thì còn hai ninja khác đều là đồng đội cô thuộc về làng Cỏ. Mà hai người đều bị gấu đánh cho hôn mê. Điều này làm cho khoẻ miệng Naruto co quắp liên tục. Đến cuối cùng hắn nhìn thấy quyền trục trong tay bọn họ cũng là địa thư. Bàn tay lấy ra một quyền trục ném về phía cô nhóc. Sau đó hắn cũng rời đi.

Cô nhóc nhìn thấy được quyền trục thì vội vã đem quyền trục thu lên. Đến cuối cùng cô nhóc bấu mỗi một cái thắm nói: “Thật là keo kiệt đi! Tên cũng không nói cho người ta.”

Thân ảnh hắn nhanh chóng tiến đến tháp trung tâm. Ở trên đường đi hắn cũng phát hiện ra thân hình Naruto. Trên mặt Naruto xuất hiện nụ cười lóe qua. Bàn chân hắn vừa chạm đất một cái, Naruto mở miệng nói: “Sasuke, Sakura, tôi thu thập đủ quyền trục trở về rồi đây!”

“Đừng lại!” Sasuke lập tức mở ra Sharingan, hai viên cầu ngọc trong hai đôi mắt đầu xoay tròn. Hắn nhìn về phía Naruto lạnh giọng nói: “Người có gì chứng minh mình là Naruto!”

Nghe được lời này Naruto hơi nhăn mày lại, hắn đưa tay lên sờ cằm của mình. Đột nhiên bàn tay đưa lên trực tiếp xuất hiện một lưới đao chakra bay nhanh lướt qua hai người bọn họ. Chúng va đập vào thân cây phát ra tiếng vang dội. Naruto mở miệng hỏi lại: “Thứ này đủ chứng minh rồi chứ hả, Sasuke!”

“Phù...” Sakura nhìn thấy được Sasuke thở ra một hơi thật dài. Cô nàng cũng theo đó thở ra một hơi thật dài.

“Đây cầm lấy đi, Sasuke!” Naruto đem quyền địa thư ném cho Sasuke. Theo sau Sasuke bắt được quyền địa thư thì cả ba người cũng khởi hành đi đến tháp cao. Đáng tiếc cả ba người đều đi được không đến vài bước thì một trận gió thổi lên. Mặt đất theo đó đánh ra một cái động. Ba người lập tức nhảy sang một bên tránh thoát. Đồng thời tất cả đều cảnh giác.

Trong lúc này một ninja cao thon gầy với mái tóc đen dài đeo nón lá. Hắn mặc một thân quần áo trắng dài và trên đầu có băng đeo trán làng Cỏ. Hắn cười nhìn về phía ba người: “Cả ba người các ngươi đều thu được đầy đủ mật thuật. Xem ra ta cũng không có tổn công vô ích tìm đến các ngươi.” Vừa nói hắn vừa phóng ra mảnh liệt sát khí. Sát khí bao phủ làm cho cả ba người run lên lẩy bẩy.

Naruto cảm giác được mình giống như một con thuyền nhỏ lay động giữa con sóng dữ. Hai hàm răng hắn cắn chặt lại bật cả máu. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói: “Chỉ cần ngươi thả chúng ta đi, chúng ta sẽ giao cho ngươi cả hai quyền mật thư thế nào?” Vừa nói hắn vừa đánh ánh mắt về phía Sasuke.

“Naruto” Sakura muốn nói gì đó nhưng lại đột nhiên im lặng trở lại.

Sasuke hiểu ý trực tiếp ném hai quyền trục về phía Naruto. Naruto lập tức cầm lấy quyền trục sau đó nhẹ nhàng đặt nó lên mặt đất rồi lùi về phía sau. Hắn nhìn về phía người ninja làng Cỏ nói: “Giờ ngươi đạt được hai quyền mật thư có thể thả chúng ta đi sao?” Vừa nói hắn cùng với hai người cũng theo đó lùi về phía sau.

“Suy nghĩ thông minh!” Giọng nói khàn khàn từ miệng ninja làng Cỏ phát ra: “Nhưng ta chỉ cần giết chết ba người các ngươi không phải ta có thể đạt được cả hai cuốn mật thư sao?”

“Sasuke, lập tức mang theo Sakura rời đi nơi này. Nhanh!” Bàn tay Naruto vội vã phát lên: “ta giúp các ngươi tranh thủ thời gian trốn”.

“Naruto, vậy ngươi...” Sasuke cũng rõ ràng chính mình hiện tại cũng không thể giúp Naruto gì nhưng Uchiha cao ngạo làm Sasuke không cảm lòng. Nguyên bản thực lực mình so với đối thủ thực sự kém quá nhiều làm cho Sasuke không có cách nào tiếp thu được.

“Nhanh lên, ta không dễ chết như thế! Đừng lãng phí thời gian, mau...” Naruto đã biến thành hét lớn. Hai tay hắn cũng theo đó kết ấn. Một đám ảnh phân thân xuất hiện bên cạnh Naruto. Hai hàm răng Sasuke cắn chặt nhìn về phía cảnh này. Hắn đến cuối cùng vẫn lựa chọn tin tưởng Naruto mà công lên Sakura chạy trốn.

Tất cả ảnh phân thân đều xuất hiện chakra đao, cả đám đưa tay phát ra một đám chakra nhận bắn về phía ninja làng Cỏ. Ninja làng Cỏ theo đó trực tiếp thân hình giống như rắn tránh thoát đòn tấn công của Naruto.

Phanh, phanh... Âm thanh chiến đấu cực kỳ vang dội. Bụi mù bắn tung toé. Theo một vết cắt đánh trúng thân thể ninja làng cỏ biến thành một đám đất

trước mắt kinh ngạc của Naruto.

Người ninja làng cò cười lạnh xuất hiện. Mà lúc này hắn đứng trên đầu một con rắn khổng lồ. Con rắn lao nhanh về phía đám người Naruto. Những ảnh phân thân không chịu nổi và đập liên tục hoá thành khói trắng biến mất.

Ngay lập tức, Naruto phản ứng cực nhanh nhảy lên không trung. Hai tay hắn một lần nữa kết ấn sử dụng ra ảnh phân thân. Tiếng nổ liên tục vang lên, một đám ảnh phân thân được hắn tạo ra một lần nữa. Naruto lập tức sử dụng ảo thuật sau đó ảnh phân thân lần nữa đưa lên chakra nhân. Tuy nhiên con rắn khổng lồ giống như không trung một chút ảo thuật nào ngay cả người ninja kia cũng là như thế. Ảo thuật Naruto gần như vô dụng.

Phanh, phanh... Chakra nhận và đập vào thân rắn khiến cho âm thanh phát ra. Tuy nhiên nó chỉ làm cho lớp vảy rắn bị rách một chút mà không gây ra vết thương lớn gì. Nó càng làm cho con rắn hung tính mạnh hơn. Nó há miệng lao thẳng lên đoàn người Naruto ở trên không.

“Hừ...” Naruto ở trên không trung lập tức xuất hiện quả cầu màu xanh trong tay. Tất cả đều phóng xuống về phía con rắn. Một đoàn người thêm một đám la toàn hoàn đủ để con rắn ăn no mà xuống địa ngục.

Phanh, phanh... Đoàn ảnh phân thân mang theo quả cầu la toàn hoàn xanh biếc bao phủ lấy ninja làng Cỏ và con rắn khổng lồ. Cả con rắn bị đánh bật xuống phía dưới thân mình be bét. Nó đã chết không thể chết hơn.

Vụt!

Một bóng ánh xuất hiện bên cạnh Naruto. Một lưỡi dao sắc bén trực tiếp chém thẳng về phía Naruto. Hắn ngay lập tức đưa tay lên đỡ. Nơi này có một chút giáp phòng ngự có thể tránh được kiếm đối phương. Chakra cũng theo đó mãnh liệt bảo vệ đôi tay.

Phanh!

Thân thể Naruto trực tiếp bị thanh kiếm đánh mạnh bắn thẳng xuống phía dưới mặt đất. Thân hình hắn lê dài trên mặt đất vài bước sau đó ngã vật xuống phía dưới. Bàn tay cảm giác đau xót. Những ngón tay đã không có truyền tới cảm giác nữa rồi.

Bụi mù tan đi, thân hình Naruto chật vật đứng dậy. Bàn tay hắn đã đau đớn đến xõng xoài. Đứng ở trên cây phía xa kia, ninja làng Cỏ cầm trong tay thanh kiếm nhom nhóm như dính thứ gì đó. Hắn phát ra tiếng khàn khàn: “Đến lúc kết thúc trận đấu vô vị này rồi!”

Trên mu bàn tay vết cắt sâu đến tận xương, máu từ đó liên tục chạy xuống rơi xuống phía dưới đất. Trước áp lực khủng khiếp của nam nhân kia, Naruto cắn chặt hàm răng lại. Hắn cảm giác không cảm lòng. Nếu như mình chết ở nơi này, hắn thực sự không bỏ được. Hắn còn chưa trả thù làng Lá đem toàn bộ đám người này đưa xuống địa ngục. Sự oán độc theo dõi mắt Naruto hiện lên rõ ràng.

Chakra được Naruto điên cuồng điều động. Người ninja kinh ngạc phát hiện được vết thương trên bàn tay Naruto nhanh chóng liền loại. Theo chakra hắn tác động dường như cây cỏ bên cạnh hắn hướng ứng mà cũng vươn lên.

Loại chakra này đối với hắn cực kỳ quen thuộc. Người ninja thầm nghĩ nói: “Chakra cứu vĩ, chẳng lẽ thằng nhóc này... không... không chỉ có chakra cứu vĩ... còn có pha tạp một loại chakra bông bột sinh cơ... chẳng lẽ là...” Ánh mắt hắn thấy được những cây cỏ xung quanh Naruto bị chakra Naruto ảnh hưởng xuất hiện nhanh chóng tăng trưởng thêm. Chakra cứu vĩ không có tác dụng này, hắn chắc chắn như thế.

Đột nhiên trong lòng ninja làng Cỏ xuất hiện một ý nghĩ điên cuồng. Hắn là môi liếm láp một cái thật mạnh. Đôi mắt loé ra tinh quang. Naruto trước mặt hắn giống như một món mĩ vị ngon tuyệt vậy.

“Ảnh phân thân!” Hai tay Naruto nhin đau lập tức kết ấn. Ảnh phân thân liên tục xuất hiện trước mặt hắn. Một đám đều lập loè la toàn hoàn trong tay giống như không tiếc chakra chút nào. Họ biến thành một đàn châu chấu lao về phía nam nhân kia.

Trong khi ảnh phân thân giao chiến với ninja làng Cỏ, Naruto cũng không chần chờ. Chakra tràn ngập bàn tay phải. Đầu ngón tay cũng xuất hiện một quả cầu sáng nho nhỏ. Loại chakra thuộc tính phong tràn ra sau đó nó bị hút bởi quả cầu và biến thành giống như một mũi thương gió.

Phanh, phanh...

Không có ảnh phân thân nào đánh trúng ninja làng Cỏ cả. Cả đám lần lượt bị kiếm katana dài chém trúng thân mình sau đó biến thành khói trắng biến mất. Naruto lập tức điên cuồng lao lên. Hắn dường như có chút mất lý trí.

Ninja làng Cỏ lập tức vùng tay chém thẳng về phía Naruto nhưng bị bàn tay Naruo trực tiếp dùng năm ngón tay kẹp chặt lấy mặc cho thanh kiếm khảm sâu vào lòng bàn tay mình. Bàn tay kia trực tiếp chọc vào người ninja làng Cỏ.

Rít!

Âm thanh rít lên, thân thể ninja làng Cỏ trực tiếp bị thương gió xuyên qua đánh ra một cái động khổng lồ. Ánh mắt mở to không tin tưởng cảnh này. Naruto thấy được bị thương là thực thể thì thở phào ra một hơi. Chiến cuộc không dài nhưng đã vắt cạn sức của hắn. Một tay bị kiếm thương nặng một tay bị phế Naruto thở ra một hơi đem kiếm ném sang một bên sau đó thân hình hơi quỵ xuống.

Đột nhiên một bóng người xuất hiện khi mà Naruto không chú ý đến. Từ miệng ninja làng Cỏ xuất hiện một người ninja banh cái miệng ninja làng Cỏ từ trong thân thể hắn chui ra. Bộ dạng hắn dính nhom nhóp sau đó phóng về phía Naruto làm cho Naruto hồi thần.

Phập!

Một ống tiêm mang theo chất dịch lỏng gì đó đâm ngập vào bắp tay Naruto đem dịch lỏng đó truyền vào cơ thể hắn. Hắn mở to mắt nhìn thấy đầu lưỡi ninja làng Cỏ đang vươn dài túm lấy cái ống tiêm đó. Về mặt ninja làng Cỏ xuất hiện sự hứng thú, sự vui vẻ cùng với tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Orochimaru

Trong phút chốc thời gian như yên lặng, Naruto mở to mắt mang theo nét kinh ngạc nhìn về phía người nam nhân ninja làng Cỏ đầy. Trên mặt của ninja làng cỏ đã rách ra lớp da để hiển lộ bộ mặt bên trong. Cả thân thể hắn uốn lượn như rắn trong khi cái lưỡi vươn dài ra dùng kim tiêm đem chất lỏng kỳ quái truyền vào cánh tay Naruto.

Phập!

Người ninja làng Cỏ trực tiếp lui về phía sau. Về mặt Naruto đã biến thành kinh hoàng nói: “Người đã tiêm gì vào trong cơ thể ta.” Ánh mắt Naruto biến thành âm trầm, bàn tay hắn đưa lên trên đỡ bàn tay bị ninja làng Cỏ tiêm vào chất lỏng. Chiếc kim tiêm lúc này đã rời đi cánh tay hắn rơi phịch xuống phía dưới mặt đất.

“Một món quà nhỏ mà thôi, hy vọng Naruto-kun có thể nhận được món quà ta dành cho cậu!” Giọng nói khàn khàn từ miệng ninja làng Cỏ. Bàn tay trắng nhon vươn ra dẹt đi tằm da đang dán trên khuôn mặt hắn. Một khuôn mặt hơi gầy gò với đôi mắt như mắt rắn hiển lộ trước mặt Naruto.

“Nữ nhân!?” Naruto kinh ngạc hô lên. Về ngạc nhiên hiển rõ trên mặt hắn Ngay sau đó hắn lên tiếng hỏi: “Người... không phải thí sinh. Ngay từ đầu... A...” Hắn còn chưa phản ứng được thì bàn tay truyền tới cảm giác làm Naruto hết thở một tiếng. Toàn bộ dọc theo cánh tay hắn bắt đầu nổi gân xanh trông vô cùng dữ tợn. Vết thương trên cánh tay đó cũng với lấy tốc độ kinh khủng nhanh chóng liền lại. Hắn gào lên một tiếng đau đớn và gân xanh trên trán cũng nổi lên. Hai hàm răng nghiến chặt phát ra tiếng ken két, cả người hắn đổ đầy mồ hôi.

“Thật thông minh, Naruto-kun. Ta là Orochimaru, hy vọng cậu có thể thành công tiếp nhận món quà ta dành cho cậu. Nếu cậu sống sót, cậu có thể dành được một sức mạnh bất ngờ!” Hai tay ninja làng Cỏ ôm trước ngực và dùng giọng khàn khàn nói với Naruto: “Naruto, trong mắt cậu, ta nhìn thấy hận thù và oán giận. Ta biết cậu khao khát sức mạnh đến nhường nào.”

Cả thân thể Naruto run lên dữ dội, mồ hôi tràn trề. Bàn tay Naruto đưa lên chạm vào giữ lấy cánh tay đang sưng to tướng và đỏ ửng và vẫn cái âm thanh khàn từ miệng Orochimaru phát ra: “Hãy để thù hận trong cơ thể cậu trội dậy vì nó sẽ mang cho cậu sức mạnh để sống sót. Thế nào, chẳng lẽ cậu không muốn trả thù những kẻ gây ra lỗi đau cho cậu. Cậu cam lòng chết đi để trở lại những người đó sống vui vẻ và cười một cách hạnh phúc sao. Trong khi đó cậu lại không thể làm gì cả? Cậu đành lòng sao? Chấp nhận sức mạnh ta ban cho cậu, chỉ có nó mới có thể cho cậu trả được thù.”

“A...” Cái chất lỏng ở trong cơ thể Naruto tiến vào trái tim sau đó theo hệ tuần hoàn tràn lan khắp người Naruto. Chúng lan tràn khắp toàn thân Naruto khiến cho hắn cả người nóng rất đau đớn giống như hàng vạn con kiến đang gặm nhấm cơ thể hắn. Thân thể hắn phát ra run rẩy và một tiếng thét như đã thú ngay sau đó gục ngã lên trên mặt đất.

“Ồ...” Orochimaru tiến về phía Naruto, đôi mắt rắn quét qua thấy được cả người thảng thốt đã chảy đầy mồ hôi. Khoé miệng nhếch lên, hắn đưa tay lên đem bàn tay đang phát ra ánh sáng màu xanh bao trùm lên cánh tay đồng thời dờ xét cơ thể cậu. Đôi mắt Orochimaru càng ngày càng sáng. Hắn nhếch miệng cười gằn: “Thành công!? Đây là... chẳng lẽ là...”. Mừng rỡ hiện rõ lên trên khuôn mặt Orochimaru. Cái miệng hắn há ra, đầu hắn vươn dài giống như một cái đầu rắn trực tiếp cắn vào bả vai Naruto?

Một dấu răng xuất hiện trên cổ Naruto, Orochimaru phát ra âm thanh khàn khàn: “Naruto-kun đừng có chết a, nếu không thật là quá đáng tiếc. Vì Naruto là người thứ hai có thể hoàn mỹ dung hợp tế bào Mộc Độn đây. Không... so với thí nghiệm phẩm trước, Naruto, người mới là sản phẩm hoàn hảo. Thứ trước đó chỉ là phế phẩm mà thôi. Naruto, ta chờ người thức tỉnh mang cho ta niềm vui lớn đây!” Vết cắn trên người Naruto hoá thành hình dáng ba viên cầu ngọc màu đen. Orochimaru cười lạnh lùng xách Naruto lên vai.

“Naruto, tên ngốc này..... Ngàn vạn lần không thể chết a!” Ôm Sakura đã bị dọa choáng váng, Sasuke nhắm chặt môi dùng ra tốc độ nhanh nhất hướng về tháp trung ương chạy tới. Sasuke cũng lo lắng Naruto nhưng cũng hiểu rõ mình ở lại cũng chỉ sẽ cho Naruto thêm phiền toái.

“Sasuke, chúng ta bỏ lại Naruto như vậy Naruto rất có thể sẽ giết chết a.” Sakura rút cuộc từ kinh sợ trong sát khí của Orochimaru khôi phục lại nhưng lại lo lắng tính mạng Naruto. Sakura ở trải qua nhiệm vụ Ba quốc sau cũng trưởng thành không ít.

“Ta biết nhưng chúng ta tình trạng này căn bản không thể giúp Naruto việc gì. Naruto tranh thủ thời gian cho chúng ta chạy thoát, hiện tại chúng ta muốn chạy nhanh tìm được một địa phương an toàn, làm Naruto không băn khoăn chiến đấu.” Sasuke cũng hy vọng chạy nhanh tìm cái địa phương an toàn đem Sakura dàn xếp hảo, chính mình đi trợ giúp Naruto. Tộc Uchiha cao ngạo làm Sasuke vô pháp buông xuống Naruto như thế.

Tuy nhiên khi Sasuke tìm được một chỗ địa phương đủ xa đang muốn dừng lại nghỉ ngơi thì sau lưng một âm lãnh khàn khàn truyền đến “Ha ha a..... Sasuke-kun, nguyên lai các người vẫn không có chạy xa a! Điều này thật có chút uống phí Naruto-kun liều chết vì các người đổi lấy thời gian nga!”

Nghe được thanh âm Orochimaru, lòng tơ Sasuke lập tức dựng lên, lưng một trận lạnh giá. Đột nhiên Sasuke quay đầu lại thấy Orochimaru xuất hiện. Mặc dù khuôn mặt khác biệt nhưng giọng nói và bộ dạng hiển nhiên không sai. Hẳn chính là người đã tấn công đám người bọn họ, Sasuke chắc chắn điều này.

Đồng tử co rút lại, trong lòng Sasuke kinh sợ. Ý thức chiến đấu cao làm cho Sasuke từ trong kinh hoàng lập tức lấy ra được bình tĩnh. Bàn tay hắn vươn ra trực tiếp đem Sakura ném ra ngoài đồng thời rút ra thanh kunai bắn mạnh về về phía Orochimaru.

Orochimaru ngoảnh đầu sang một bên tránh thoát Sasuke bắn ra phi tiêu sau đó đứng ở tại chỗ đánh giá Sasuke! Sasuke híp lại đôi mắt nhìn về phía thứ trên lưng Orochimaru. Đôi mắt Sasuke theo đó liên tục co rút vài cái. Bản thân hắn lui ra phía sau mười mấy mét ngăn trở trước mặt Sakura, bản thân cảnh giác nhìn Orochimaru trầm giọng nói: “Người, người..... Người có thể đuổi theo chúng ta, vậy Naruto đã thua? Người đã làm gì với Naruto rồi hả!”

“Naruto-kun sao? Hẳn đã cho ta một niềm vui lớn, với ta mà nói thật là một lễ vật tốt. Hẳn xác thật bị ta đánh bại nhưng Naruto-kun so với ta đoán trước còn mạnh hơn. Tuy rằng ta đánh bại hắn nhưng cũng trả giá không nhỏ. Hơn nữa Naruto-kun không có chuyện gì, chỉ bị hôn mê đi mà thôi.” Đem trên vai Naruto ném tới trên mặt đất, xem bộ dáng bề ngoài dường như Naruto cũng chỉ bị hôn mê qua đi thôi.

Sasuke nhìn Naruto lâm vào hôn mê xem ra Naruto không có nguy hiểm đến tính mạng. Tuy rằng không rõ Naruto như thế nào nhưng Naruto còn sống liền tốt rồi. Giọng nói Sasuke lạnh lùng quát lên: “Đồ khốn, rốt cuộc người đối với Naruto làm cái gì?”

“Haha... Sasuke-kun, kế tiếp ta muốn đưa người một cái lễ vật. Mặc dù bị Naruto-kun làm mất không ít thời gian nhưng ta cũng phát hiện một ít đồ vật không tồi. Sasuke-kun, tới tiếp thu lễ vật của ta đi, người sẽ thực thích nó. Hiện tại khiến cho ta thấy được thực lực của người đi, Sasuke-kun.”

Sasuke một cái xoay người vòng quá Orochimaru đồng thời tung ra một cú đá cực nhanh. Đáng tiếc với tốc độ đó, Orochimaru có thể dễ dàng tránh né đồng thời nụ cười lạnh: “Chỉ có như thế này là không có cách nào đánh bại ta, Sasuke-kun.”

“Hỏa độn: Thuật hào hỏa cầu!” Hai tay Sasuke ấn với tốc độ cực nhanh trực tiếp phun ra một quả cầu lửa bắn về phía Orochimaru.

“Người làng Lá cũng nhanh, ta còn trước hạ chú ần cho hắn đi.” Orochimaru không thèm để ý đến quả cầu lửa bắn về phía mình nghĩ đến. Hẳn có thể dễ dàng tránh thoát quả cầu lửa này.

Sasuke ở Orochimaru đang thất thần đem kunai trong tay ném về phía Orochimaru nhưng Orochimaru nhẹ nhàng lắc đầu tránh được Sasuke sau đó Orochimaru mở miệng cười nhạt: “Làm sao vậy, Sasuke-kun? Giận dữ quá mức đã làm người liền sử dụng ám khí cũng quên cách dùng sao?”

“A, nhìn xem rốt cuộc ai sẽ không sử dụng ám khí đi!” Sasuke lại lần nữa lui ra phía sau vài bước, đôi tay giờ lên sau đó lôi kéo.....

“Tư.....” Một cái dây thép cực nhỏ xuất hiện ở trong tay Sasuke, căn dây thép này phi thường nhỏ nếu không phải bởi vì Sasuke ở lõi kéo căn dây thép này làm ánh sáng mặt trời chiếu ở mặt trên sinh ra một tia phản quang sẽ không bị người phát hiện!

Nhìn đến tay Sasuke xuất hiện dây thép Orochimaru phát giác không đúng muốn rời đi nhưng lại không cách nào nhúc nhích. Orochimaru không biết mình lúc nào đã bị một đám dây theo cuốn lấy không có cách nào di động!

“Đây là Sharingan thao phong xa tam đại đạo.” Orochimaru có chút kinh ngạc nói “Thì ra là thế! Đoán trước nơi ta sẽ né tránh sao?”

“Đắc thủ!” Sasuke đem Orochimaru cố định ở trên thân cây đồng thời đem trong tay số căn dây thép cần được trong miệng. Sasuke dùng đôi tay bắt đầu kết ra dấu tay cực kỳ phức tạp, chừng năm sáu giây lúc sau mới hoàn thành. “Hỏa độn: long hỏa chi thuật!” Sasuke mở to Sharingan, ngọn lửa đỏ rực từ trong miệng Sasuke bắn ra dọc theo dây thép trực tiếp bốc cháy lên lan tràn tới mặt Orochimaru.

“Oanh.....”

Kịch liệt nổ mạnh cùng thiêu đốt, Orochimaru phát ra tiếng kêu thảm thiết. Thân mình hắn có một nửa người phía trên bị ngọn lửa nướng chín. Khói bốc ra đen kịt và mùi thịt nướng tẩm tẩm hiện ra.

“Hô.....” Sasuke cảm giác cả người kiệt sức quy trên mặt đất. Hẳn từng từng mất nhìn về phía trước, dây thép cũng rời miệng của hắn. Hơi thở dốc lên hồi từ miệng hắn phát ra. Sasuke tự hỏi: “Đã chết rồi sao?”

“Có thể sử dụng Sharingan tốt như vậy ở độ tuổi này!” Tuy nhiên giọng nói khàn khàn lại làm cho đám người dùng rợn. Cái đầu Orochimaru gục xuống đang từ từ ngẩng lên: “Người quả không làm hổ danh gia tộc Uchiha! So sánh với anh trai người Uchiha Itachi cũng không kém chút nào!”

“Cái gì, cư nhiên còn sống!” Sasuke không thể tin tưởng nhìn Orochimaru phía trước mặt mình hô lên. Bàn tay Sasuke khế siết chặt với nhau, gân xanh trên lòng bàn tay hiện lên trông dữ tợn như những con rắn rắn xuất hiện trên mu bàn tay: “Người... người là ai? Tại sao lại biết hắn?”

“Tên ta là Orochimaru! Nếu người tưởng gặp lại ta nói vậy hãy thông qua cuộc thi Chuunin này đi.” Giọng nói Orochimaru phát ra khàn khàn, hai tay hắn ôm trước ngực, đôi mắt tràn đầy hứng thú nhìn về phía Sasuke. Bất chợt, cổ Orochimaru trực tiếp vươn dài ra giống như một con rắn cắn lên cổ Sasuke: “Sasuke-kun, tiếp thu ta lễ vật đi.”

“Sasuke-kun, rốt cuộc người đối bọn họ làm cái gì?” Nhìn thấy Sasuke che lại cổ, giọng điệu kêu thảm thiết, bộ dạng thống khổ, Sakura cảm thấy chính mình sắp hỏng mắt.

“Haha... ta không phải đã nói qua sao, là một món quà sắp chia tay.” Nụ cười Orochimaru cực kỳ lạnh lẽo, hắn tiếp tục nói: “Ta tin tưởng Sasuke-kun sẽ thích chúng” Orochimaru cười âm hiểm, thân hình dần dần chìm vào cây rồi biến mất. Âm thanh vẫn vang vọng “Cô nhóc đáng thương, người cần bản không hiểu bọn họ. Bọn họ nhất định sẽ tìm đến ta bởi vì bọn họ khát vọng lực lượng. Trong ánh mắt bọn họ có cừu hận, người cần bản không thấy được.”

“A!” Tiếng Sasuke kêu càng lúc càng thảm thiết, cuối cùng hắn kiên trì không được ngã gục xuống đất hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Bóng tối trong tim

“U, ư...” Đôi mắt màu xanh lam trên khuôn mặt đáng thương của cô nhóc đã ầng ậc nước mắt. Hai dòng lệ theo đó chảy xuống phía dưới. Nó là trả roi xuống dưới. Về mặt cô mang theo tuyệt vọng cùng sự lo lắng. Một cơn gió mạnh thổi qua làm cho cô nhóc vô cùng sợ hãi, cô chỉ biết được mình ôm chặt lấy Sasuke đồng thời thét lên một tiếng chói tai: “Aaaa...”

“Minh... mình nên làm gì bây giờ!?” Kể từ trở thành một ninja, Sakura đều sống dưới sự bao bọc của Naruto và Sasuke. Cô chưa từng bao giờ phải đối mặt với trường hợp như vậy. Đặc biệt, cô cũng hiểu thực lực cô cùng hai người cách xa đến khá xa làm cho cô không có cả động lực đuổi theo hai người. Hiện tại, chẳng có ai đến bên cạnh an ủi cô cả. Cô làm thế nào có thể một mình đối mặt với các đội khác bây giờ. Vừa lo lắng vừa sợ hãi, ánh mắt Sakura cũng trở nên kiên định hơn, cái đầu khe khẽ lắc vài cái hy vọng làm cho đầu mình tỉnh táo hơn, giọng nói nhỏ bé nhưng vẫn còn run run phát ra: “Không được, mình nhất định phải bảo vệ họ bằng mọi giá. Dĩ vãng đều là Naruto và Sasuke bảo vệ mình, hiện giờ mình sẽ bảo vệ bọn họ. Nhất định là được...”

Cây non chỉ có trải qua mưa gió mới có thể trưởng thành một cây đại thụ, cây hoa trong nhà chẳng thể trải qua một trận bão. Ở dưới tình huống như vậy, Sakura cũng dần trưởng thành và khắc phục nỗi sợ hãi cùng yếu đuối.

Một thằng nhóc bé nhỏ với mái tóc màu vàng đi ở con đường nhỏ. Nó cảm nhận được tất cả ánh mắt căm ghét của mọi người. Một số người trưởng thành đem con cái họ ở phía sau lưng mình giống như đang sợ ôn thần.

“Xem kìa, tên quái vật kia lại tới nữa!”

“Thật là, không hiểu ngài Hokage đệ tam nghĩ thế nào lại muốn giữ lại một con quái vật như thế?”

Một cậu nhóc tóc vàng mười hai tuổi đứng ở một bên nhìn tất cả những cảnh đang diễn ra này. Ở sâu ánh mắt cậu toát ra vẻ thù hận khi trông về những người dân đối xử với bé trai kia. Nhìn được bé nam kia, hắn cũng hiểu tất cả những thứ này chẳng qua hiển lộ ở sâu trong ký ức hắn mà thôi. Chúng làm cho hắn không nhìn được siết chặt nắm đấm lại.

“Quái vật! Nơi này không có đồ vật người muốn, mau rút đi!”

“Nếu tôi nhớ không lầm thì ngài Hokage đã nói mỗi tháng ở nơi này, tôi có thể nhận được trợ cấp của mình!” Cậu nhóc lạnh nhạt mà không mang theo cảm xúc.

“Người...” Sắc mặt chủ tiệm càng thêm đỏ lên vì giận dữ. Hai hàm răng hắn nghiến lại một cái sau đó hắn đem nước miếng nhỏ vào đồ ăn. Thứ ăn bị dính nước miếng còn không có đủ, hắn đem đồ ăn ném xuống đất sau đó dùng chân dẫm hai phát mới quay về phía bé nam nói: “Mẹ nó! Cầm đi đồ quái vật. Loại quái vật như người hắn sớm chết đi mới là tốt nhất!”

Ở bên cạnh, mọi người đều lộ ra vẻ tươi cười, chủ tiệm thật vậy cũng lộ ra vui vẻ cười lớn. Dường như đám người trong lúc này hoá thân thành anh hùng như Hokage đệ tứ đem quái vật chín đuôi đánh bại. Đứa bé nam hai siết chặt bàn tay lại nhưng mặt vô biểu tình. Hắn đem tất cả khuôn mặt này và nụ cười này nhớ tới đều in sâu vào trong đầu. Mặt hắn không biểu cảm gì mà nhặt lên đồ ăn hướng về phía trong nhà đi tới mặc kệ tiếng cười nhạo từ phía sau.

Hình ảnh một lần nữa chuyển, cậu bé đi về phía một chiếc mặt nạ hồ ly thì lập tức bị chủ tiệm ném ra. Hắn cũng chỉ kịp đưa tay lên sờ vào mặt nạ hồ ly cũng chưa kịp làm gì khác thì đã bị ném ra. Thân hình thằng nhóc theo đó ngã xống xoài trên mặt đất. Người chủ tiệm lớn tiếng quát lên: “Đồ quái vật, rút đi! Đây là thứ mày cần hả?” Vừa nói thì chủ tiệm cầm lấy chiếc mặt nạ hồ ly ném thẳng vào mặt cậu nhóc.

Chiếc nạ bắn mạnh ra đập lên trán cậu nhóc khiến cho một cái cục u nhỏ nổi lên. Giọng nói chủ tiệm cũng theo đó vang vào trong tai cậu nhóc: “Mày cầm lấy đi, đồ quái vật! Thứ mày động vào chắc chả ai dám mua nữa. Hôm nay, thật là xui xẻo mà! Xem ra lại phải đóng cửa sớm!” Người chung quanh đều thờ ơ nhìn về phía cảnh này, không fit người lộ ra nụ cười khoái trá.

Từng đợt ký ức ở sâu thẳm trong đầu Naruto trào ra. Bất kể ký ức đó còn mới, cũ, bị quên lãng hay nhớ kỹ đều bị kéo ra. Naruto lại được ôn chuyện một lần với góc đứng là người thứ ba. Ở cái vị trí này, Naruto toả ra sát khí mãnh liệt. Hắn hận không thể đem tất cả đám người này giết chết sạch sẽ để cho linh hồn bản thân hắn phải tiến vào mười tám tầng địa ngục vĩnh thế không siêu sinh.

Cừu hận sẽ không theo thời gian mà tiêu tán ngược lại người thừa nhận thống khổ càng trở nên oán hận. Nó giống như một cái độc được mẫn tính từ từ đem người hoá điên. Đến lúc đó, một khi độc được bùng nổ sẽ khiến cho người trúng độc hoá thành quái vật đem mọi thứ xung quanh tàn phá không còn.

Trong tay Naruto đột nhiên xuất hiện một cây thanh đao. Hắn lập tức kinh ngạc nhìn về phía đao trong tay mình. Cảm xúc có chút bình tĩnh một chút. Bàn tay hắn đưa lên, cây đao biến mất sau đó lại xuất hiện trong tay hắn. Hắn hiểu mình đang ở trong thế giới tinh thần có thể tự do huyền hoá vũ khí.

Bất chợt khung cảnh một lần nữa thay đổi, mọi thứ trở nên tối tăm. Ở nơi đó, trước mặt Naruto xuất hiện thân ảnh một Naruto nhỏ bé giống hệt hắn hồi nhỏ. Naruto nhỏ tuổi ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, khoé miệng Naruto nhỏ tuổi nở nụ cười tràn ngập tà ác. Giọng nói cũng biến thành khàn khàn trầm thấp dụ hoặc: “Đúng vậy, chính như thế! Chúng ta chưa từng có làm việc gì có lỗi với họ, họ dựa vào cái gì muốn đòi xử với chúng ta như vậy? Chúng ta đối với làng Lá còn có thể lưu luyến cái gì nữa? Chỉ có được đến lực lượng mới có thể không bị sống tù nhục, không bị sống một cách uất ức, sống sao được càng tốt hơn. Dùng phần lực lượng này giết sạch bọn họ đi, chúng ta chỉ đòi lại công bằng cho chúng ta mà thôi. Chúng ta chỉ muốn sống càng tốt hơn mà thôi!”

“Được đến lực lượng.. báo thù.. giết sạch bọn họ sao?” Naruto nhìn về phía Naruto tuổi nhỏ khe khẽ nắm bắt câu này.

“Đúng vậy, chúng ta muốn báo thù giết chết bọn họ, đem tất cả bọn họ toàn bộ giết chết. Liền dùng loại lực lượng này!” Nhìn đến Naruto dường như lâm vào cừu hận đánh mất chính mình, Naruto tuổi nhỏ càng nở nụ cười sâu đậm, đôi mắt màu xanh dường như dần dần biến thành màu vàng giống như mắt rắn, âm thanh cũng trở nên càng khàn càng âm trầm hơn.

“Bọn họ, tất nhiên toàn bộ cần giết rồi!” Naruto nở nụ cười rét lạnh nhìn về phía Naruto nhỏ bé. Hắn bước đi bước chân dần dần tiến về phía Naruto tuổi nhỏ. Sát khí từ trong người hắn toả ra không chút nào khách khí, nụ cười càng rét lạnh hơn. Nụ cười Naruto trong lúc này giống như ma quỷ: “Giết sạch bọn họ!”

Naruto nhỏ bé cười càng sâu hơn: “Đúng vậy, giết sạch bọn họ...”

“Bọn họ đương nhiên muốn giết nhưng ngươi ta cũng muốn giết!” Tinh thần lực Naruto biến hoá thành một thanh kiếm sắc bén. Hắn trực tiếp dùng thanh kiếm chọc thẳng vào cơ thể Naruto nhỏ bé. Trước đôi mắt không thể tin tưởng của Naruto tuổi nhỏ, Naruto lại đâm một thanh kiếm càng sâu vào cơ thể Naruto tuổi nhỏ. Giọng nói Naruto trở lên rét lạnh hơn bao giờ hết: “Một con cáo chín đuôi là quá đủ đối với ta rồi. Ta chán ghét bị người khác điều khiển số mệnh. Ngươi cũng không ngoại lệ. Đi chết đi!”

Từ khi sống lại, Naruto phát hiện được linh hồn mình càng ngày càng khác biệt so với người khác. Nó dường như cảm nhận được những gì người bình thường không cảm nhận được. Một cảm giác rất khó hiểu chỉ có thể hiểu khó có thể diễn tả được bằng lời. Lần này đem tên giả mạo mình giết chết cũng là một năng lực rất cơ bản mà Naruto có thể tự hiểu.

Một đoàn ánh sáng xuất hiện. Chúng từ cơ thể Naruto nhỏ tuổi tiêu tán mà thành. Khi bàn tay Naruto vươn ra chạm đến những tia ánh sáng này, hắn thấy được vài đoạn ký ức nho nhỏ. Những đoạn ánh sáng tiêu tán rất nhanh, hắn chỉ bắt được một vài đoạn ký ức gần đây của Orochimaru. Trong đó có một vài cảm thuật mà Naruto đã ghi nhớ cùng với một số kỹ thuật y thuật. Những ký ức này khá là đáng quý đối với Naruto.

Cũng ở trong khu rừng này...

“Di...” Một nam nhân với làn da trắng bạch, mắt như mắt rắn và mái tóc đen dài, đôi tai có đeo bông tai và một áo dài trắng ở trên người đột nhiên thất thần. Hàng lông mày hắn hơi nhăn lại, ánh mắt mang theo tò mò và giọng nói cũng trở nên khàn khàn: “Cảm ứng ta cùng với chú ấn gieo trên người Naruto biến mất...”

...

“Chết tiệt!” Một tiếng chửi phát ra từ một người thiếu niên. Hắn đứng trên cây thờ hồng học nhìn về phía một người thiếu niên tóc đen dài đồng tử màu trắng và một cô nhóc ăn mặc khá đặc biệt đang cầm trong tay một cuốn trục kéo dài. Hắn lớn tiếng phát ra: “Đám người làng Lá này... thế nào xong một tên lại đến một tên. Giống như một đám con gián giết mãi không hết!”

“Các người... những người này... có biết xấu hổ hay không?” Một người trong ba người lên tiếng nói.

Thiếu niên tóc đen dài trực tiếp làm lơ, đôi mắt hắn xuất hiện gân xanh xung quanh huyết thái dương. Bàn tay hắn đưa tay ra ánh mắt sắc bén quan sát ba người nói: “Vậy mà dám ra tay đã thương đồng đội của ta. Các người đã chuẩn bị nhận lãnh hậu quả mình gây ra hay chưa?”

“Nếu như vậy, vậy cũng đừng có trách ta!” Một tên ninja trong đó cắn chặt hàm răng. Hắn đã không có kiên nhẫn vì nếu như không nhanh rất có thể hai tên đó tỉnh lại. Đám người họ đều sẽ ăn không đủ gói mạng đi. Thực sự làm người nôn nóng, hắn đã tức giận thực sự.

“Chà, xem ra thực không cần ra tay nữa rồi!” Người thiếu niên đột nhiên thu lại Byakugan.

“Cảm ơn người đã bảo vệ chúng ta trong lúc chúng ta ngủ. Hiện tại, không cần làm phiền đến người rồi!” Một âm thanh lạnh lẽo vang lên. Theo sau đó một âm thanh khác cũng đồng thời vang lên: “Naruto, cậu nói đúng. Mấy tên này chỉ cần một mình tôi là có thể giải quyết!”

“Naruto, Sasuke-kun!” Thiếu nữ tóc hồng vui vẻ đột nhiên hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Thức tỉnh

“Ba con chuột nhất nhân lúc ta ngủ mê ý đồ đánh lên sao?” Hai tay Naruto khoanh lại trước ngực, ánh mắt ngạo nghễ quét qua ba người: “Cũng phải, ba con chuột thì vẫn là ba con chuột. Chúng chẳng thể hoá thành sư tử được. Thật là cho người ta buồn cười...” Vừa nói bàn tay hắn đưa lên nhẹ nhàng phết qua miệng của mình. Trong giọng nói tràn đầy khiêu khích đối với ba ninja đang đeo hộ ngực với cái ký hiệu hình nốt nhạc quái dị của làng Âm Thanh.

Một người thiếu niên có băng vải bao phủ hầu hết khuôn mặt của mình chỉ để lộ một bên mắt. Bên ngoài có mặc một chiếc áo dài quanh cổ có đeo một cái khăn quàng cổ giống như màu da rắn. sau lưng mặc một chiếc áo mưa rom trông khá quái dị.

Trong ba người có một thiếu nữ khá xinh xắn. Một khuôn mặt không xinh lắm nhưng làn da khá đẹp và khoẻ mạnh. Mái tóc màu đen dài mượt mà, hàng lông mày hơi đậm và mắt đen có một mí. Mũi thẳng cùng với miệng hơi rộng và khuôn mặt tròn xoan. Cô nàng cũng đeo khăn quàng cổ giống như hai người thiếu niên còn lại. Bên ngoài mặc một chiếc áo màu xanh hơi nhạt và váy ngắn tới bắp đùi ở phía trong mặc một chiếc quần dài. Cả quần và váy đều có màu giống khăn quàng cổ.

Người thiếu niên còn lại cũng đeo khăn choàng như thế. Hắn có mái tóc đen nhọn dài mặc một chiếc áo sơ mi ngắn cộc tay. Trên áo phần ngực có ghi chữ “Chết” khá to màu đỏ. Khuôn mặt bình thường, hàng lông mày đậm, mắt nhỏ hẹp màu đen cảm nhọn và miệng rộng. Một chiếc giáp mặt bằng sắt che đi hai bên má.

Hiện tại trên người Sasuke xuất hiện những hoa văn quái dị màu đen. Chúng lan tràn khắp cơ thể Sasuke. Ở trên người, ngay cả ninja bình thường cũng cảm nhận được một cỗ chakra bất bình thường mang theo dầy đặc sát khí tràn ngập ra. Đôi mắt hắn rét lạnh nhìn về phía Sakura. Lúc này, cô nhóc đã ngồi ở dưới đất, mái tóc dài cũng đã biến thành ngắn cũn chưa đến vai. Trên mặt có vài vết thương đang chảy ra máu tươi. Giọng nói Sasuke theo đó lạnh lẽo vang lên: “Sakura, là kẻ nào đã đã thương cậu!?”

“...” Sakura hơi ngẩn ra lập tức khẽ liếc mắt nhìn về phía ba ninja làng Âm Thanh.

Thân ảnh Nara Shikamaru cũng đã động. Dường như hắn nhận ra không khí không đúng lập tức kéo theo Yamanaka Ino trực tiếp chạy trốn: “Ino, tình hình tệ đi rồi! Trờ về trước khi cậu bị mắc kẹt trong đó. Cậu cũng đến đây mau Chơì, chúng ta phải trốn mau thôi!” Ánh mắt hắn lập tức quay ra hướng về phía Chơì mà hét lớn. Một tay xách theo Ino, Nara Shikamaru không hề chạy chậm mà nhanh chóng biến mất.

“Đây.. đây là...” Ninja đeo băng vải ở mặt kính hải mở to mắt nói: “Lượng chakra cậu ta thật là khủng khiếp. Làm thế nào mà nó lại nhiều đến như vậy cơ chứ?”

“Dosu!” Tên ninja đồng bàn có mái tóc đen nhọn lập tức hét lên cảnh tỉnh đồng bạn. Hai tay hắn lập tức chấp lại muốn thi triển nhẫn thuật: “Không việc gì phải sợ cái tên sống dở chết dở ấy cả!”

“Không Zaku!” Ninja đeo băng vải lập tức xoay người hét lớn một tiếng: “Cậu không có nhận ra sao!? Mau dừng tay!”

“Hừ...” Sasuke trực tiếp vọt tới bên cạnh Zaku với tốc độ nháy mắt. Một quyền đá bay Zaku. Thân thể hắn như bị một cái búa tạ nện bay. Cả thân mình đập mạnh lê dài dưới đất làm một trận bụi đất bắn tung toé. Thân thể Sasuke lập tức vọt ra phía sau lưng hắn. Hai bàn tay hắn bị Sasuke trực tiếp quật ra phía sau. Giọng nói Naruto mang theo lãnh lạnh: “Xem ra mày rất tự hào về hai tay của mình, có phải thế không?”

“Không, dừng tay đi mà!” Zaku chỉ cảm giác được bàn tay truyền đến giống như một đôi thiết kìm bóp chặt. Hắn cực kỳ sợ hãi hô lớn.

“Tao cự tuyệt!” Đáng tiếc một tiếng nói lạnh lẽo làm cho Zaku như rơi vào hầm băng.

“A” Tiếng kêu thảm thiết thiếu niên vang lên, kèm theo đó chính là tiếng đứt gãy của xương cốt. Cảm giác lúc này làm cho người ta có cảm giác cực kỳ khủng bố.

“Đủ rồi, Sasuke, cậu đang bị nó khống chế. Như vậy chỉ đánh mất chính cậu mà thôi!” Naruto bình thản ôm ngực nhìn về phía Sasuke. Mặc dù trên người Naruto cũng tràn ngập những hoa văn quái dị này. Hắn cũng chẳng khá hơn so với Sasuke chút nào. Tuy nhiên hắn lại có cao ngạo của hắn, hắn tuyệt không khuất nhục trước cái loại sức mạnh ngoại lai này.

“Cái gì!?” Dường như Sasuke vẫn bị chú ấn ảnh hưởng nên âm thanh vẫn mang theo sát khí lạnh đến thấu xương.

“Thu hồi sát khí của cậu đi, nó đối với tôi chẳng có tác dụng gì đâu!” Hàng lông mày Naruto cũng nhăn thật sâu, hắn bình tĩnh mở miệng nói.

“Sát khí!?” Đầu Sasuke hơi nhỏ giọng khẽ nói. Sát khí theo đó cũng dần dần thu liễm nhưng hoa văn trên cơ thể lại không có biến mất mà vẫn quần quanh ở trên người Sasuke. Trông bộ dạng vẫn thật sự dữ tợn.

“Sasuke, cậu thật sự cảm giác lực lượng hiện tại chính là rất cường đại sao?” Naruto đột nhiên lên tiếng hỏi. Ánh mắt nhìn thật sâu về phía Sasuke thấy

được cậu ta rơi vào trầm tư. Điều này làm cho Naruto cảm giác hơi chút thất vọng. Hắn thở ra một hơi dài: “Quá ỷ lại lực lượng người khác ban cho không phải là một ý kiến hay!” Naruto từ nhỏ đã biết trong cơ thể mình phong ẩn một con quái vật, Naruto có thể cảm nhận được nó cường đại có thể lấy được một phần sức mạnh nó tuy nhiên Naruto chưa từng bao giờ sử dụng sức mạnh này cả. Hắn luôn tận lực áp bức loại sức mạnh này dù cho chakra nó có thoát ra hoà với chakra của hắn đi nữa.

Đôi mắt Sasuke khẽ liếc mắt nhìn về phía Naruto, hai viên cầu ngọc màu đen xoay tròn. Từ từ, hoa văn trên người Sasuke thu liễm lại. Tuy nhiên hắn ta vẫn lạnh giọng nói với Naruto: “Naruto, tôi không giống như cậu. Chính hắn đã đưa sức mạnh này cho tôi... Mặc dù nó không phải sức mạnh của tôi nhưng tôi cần nó. Vì tôi hiểu tôi là một kẻ báo thù... Vậy thế nên cho dù có phải bán linh hồn cho quỷ dữ để đạt được sức mạnh, tôi cũng sẽ không chần chừ.”

“Được cứu rồi sao?” Dosu thở ra một hơi nhìn về phía ba người thở ra một hơi dài.

“Lưu lại mật thư sau đó rút đi!” Giọng nói Naruto phát ra lạnh lạnh đối với ba người nói. Ánh mắt tràn ngập khinh bỉ đối với ba người này.

“Chúng ta hiểu rồi!” Dosu vội vã cầm lấy cuốn mật thư đem nó đặt lên trên mặt đất. Sau đó hắn lùi lại cẩn thận tiến tới hai người đồng bạn đem cả hai công lên. Tuy nhiên họ vừa đi được vài bước thì một giọng thiếu nữ vang lên cắt đứt bước chân của họ.

“Chậm đã!” Sakura vội vã lên tiếng hỏi: “Orochimaru, hắn rốt cuộc là ai? Còn nữa, hắn đã làm gì với Sasuke và Naruto?”

“Xin lỗi, chúng ta cũng không biết!” Dosu buồn bực nhưng cũng trở nên lo lắng nói: “Chúng ta chỉ nhận được mệnh lệnh muốn giết chết Sasuke và Naruto mà thôi!”

Bàn tay Naruto đưa ra nhìn nhìn vào tay mình, các hoa văn cũng dần dần thối lui. Dương như trong chú ấn trên cổ không có linh hồn tên Orochimaru, hắn cũng khó không chế nó hơn. Đến bây giờ hắn mới có thể đem chú ấn thu lại. Chú ấn được thu cũng làm cho Naruto thở ra một hơi dài. Hắn bước tới bên cạnh cuốn mật thư đem nó cầm lên: “Địa thư...”

Vừa nói thì Naruto vừa nhăn mày nhớ đến cái gì rồi nói: “Mấy cuốn mật thư khác đều bị huỷ mất rồi! Mà cũng chẳng quan trọng chi cần đi đoạt một cuốn nữa là đủ!” Hắn vừa nói xong thì đám người Neji cùng với Shikamaru hội họp với nhau dùng ánh mắt đề phòng nhìn về phía Naruto. Ánh mắt loại này làm cho Naruto cực kỳ khó chịu, hắn nhếch miệng nói: “Này này... ánh mắt các người đang nhìn gì ta thế này? Không phải đề phòng đi... ta còn chưa đến mức lấy oán trả ơn được chứ?”

“Vậy sao? Vậy thì chúng ta đi trước đây, hy vọng có thể gặp lại mọi người ở trận sau?” Hyuuga Neji vội vã mang theo Lee và Tenten rời đi.

“Vậy chúng ta cũng đi rồi!” Nara Shikamaru thở ra một hơi dài. Giờ hắn mới nhớ được nhóm mình hình như vẫn còn thiếu một quyển mật thư. Hắn vội vã quay ra nói với Ino. Lúc này, Ino đã giúp Sakura đeo lên một cái kẹp tóc đem mái tóc kẹp lên.

Quan sát thấy được ba người Shikamaru rời đi, Naruto đưa tay lên sờ sờ cổ mình. Khoé miệng hắn co quắp liên tục nói: “Thật sự đau đây!” Hắn hít một hơi khí lạnh thật sâu sau đó khẽ cắn đôi hàm răng trắng.

Đột nhiên Naruto hơi nhíu mày một cái, hắn quay ra nhìn về phía Sakura nói: “Sakura, cậu ở lại chăm sóc Sasuke. Mình muốn đi ra ngoài tìm chút thông tin. Sau đó mình sẽ quay lại ngay, hai cậu đừng lo lắng!”

Trên cây một ninja khẽ nói: “Đội trưởng, thằng nhóc đó có phải đã phát hiện ra chúng ta rồi hay sao?”

“Người suy nghĩ nhiều rồi! Hắn làm sao có thể phát hiện được chúng ta, chúng ta đã ẩn nấp rất kỹ. Hiện giờ hắn đi có một mình chúng ta có thể xử lý hắn trước. Trên người hắn có một cuốn mật thư, ta đã thấy. Đến lúc đó chúng ta gom đủ hai cuốn mật thư rồi trực tiếp đi tới tháp trung tâm là được!” Tên ninja cầm đầu vội vã phát tay.

Đám ba người vội vã lên đi tìm Naruto, họ đuổi sát theo lưng Naruto nhưng nhanh chóng mất đi bóng dáng. Khi đám người đang ngờ ngác nhìn về phía xung quanh thì một giọng nói: “Các vị đang tìm tôi sao? Tôi cứ nghĩ các vị sẽ tấn công hai người bạn tôi trước kia. Xem ra tôi bị xem nhẹ a!”

“Nhóc con, không ngờ người phát hiện ra chúng ta!” Người ninja cầm đầu hơi chút tức giận lên tiếng nói: “Nhưng như vậy thì sao, người chỉ có một người mà chúng ta có đến ba người lận!”

“Vậy sao?” Naruto cười lạnh một tiếng. Đột nhiên chakra hắn bạo trướng sau đó âm thanh leng keng phát ra. Từ ngực Naruto trực tiếp phóng ra một đám dây xích sáng choang. Chúng giống như phát ra quang mang trực tiếp bắn về phía đám ninja kia.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Huyết kế của Naruto

“Thứ này thực sự hữu dụng đây?” Naruto nhìn đám ninja nằm la liệt dưới đất thì cười lạnh một tiếng. Tất cả bọn chúng đều bỏ mạng bởi dây xích Naruto

phóng ra. Một số tên dường như còn bị Naruto đem thiết chặt đến mức xương cốt gãy nát, thân hình uốn éo, chết cực kỳ thảm.

Đôi mắt Naruto đột nhiên hướng nhìn về phía phương xa. Bàn tay hắn vươn ra, trên tay hắn xuất hiện một nhánh cây từ từ mọc ra. Chakra hắn trong lúc này tràn ngập mát mẻ cùng với loại năng lượng giống như sinh mệnh sinh sôi không ngừng không dứt. Hắn phỏng đoán đây rất có thể là Mộc Độn của gia tộc Senju.

Nghe đồn Mộc Độn là huyết kế chuyên biệt của gia tộc Senju, nổi tiếng nhất chính là Hokage đệ nhất. Ông từng dùng loại huyết kế giới hạn này bình định nhân giới còn được gọi với cái tên khác thần nhãn Senju Hashirama tề danh với Tula Uchiha Madara. Khi Hashirama còn tồn tại trên đời này, không có bất cứ làng nào dám xâm phạm làng Lá. Nếu như làng Lá biết được Naruto sở hữu huyết kế giới hạn Mộc Độn như vậy hẳn rất có thể có phiền phức lớn.

Đối với làng Lá, Naruto đã chán ghét đến cực điểm. Hắn muốn trả thù làng Lá muốn rời khỏi cái lồng giam chết tiệt này. Đến bây giờ, hắn đã có được sức mạnh như vậy, hắn đã không cần lo lắng trái phải. Chỉ cần cho hắn cơ hội, hắn chưa chắc không thể đạt đến trình độ thần nhãn năm xưa. Hơn nữa, hắn tự tin nếu như mình cố gắng hết sức như vậy dù kém cũng không kém bao nhiêu.

Che dấu thực lực là tốt nhưng che dấu thực lực muốn nhanh chóng mạnh nên lại rất khó. Từ khi Naruto trực tiếp trốn thoát khỏi làng Lá hắn mới có cơ hội bộc lộ ra Mộc Độn. Thế nên, hắn bây giờ có lẽ chỉ sử dụng duy nhất đó chính là đám dây xích sắt mới thức tỉnh này mà thôi. Trong một quyển cổ thư có nhắc đến huyết kế giới hạn gia tộc Uzumaki. Trong đó có khả năng cảm nhận đáng sợ cùng với dây xích có thể khóa lấy quái vật.

Họ Naruto vốn là Uzumaki nên nếu hắn bộc lộ ra thứ này thì cũng không để làng Lá quá ngạc nhiên. Có lẽ họ còn có chút vui mừng vì nếu Naruto thức tỉnh loại huyết kế giới hạn như vậy con quái vật trong người Naruto cũng trở nên ổn định hơn. Tất nhiên cũng có trường hợp ngoại lệ đó chính là họ sợ hãi, sợ hãi Naruto sẽ trở nên mạnh mẽ vượt quá không chế nhưng Naruto đã không thể đề tâm nhiều như thế. Muốn mạnh hơn nhất định phải đánh cược lần này.

Thân thể Naruto nhảy trên những cành cây, hắn thấy được hai người Sasuke và Sakura mới ngừng lại. Đem toàn bộ ý nghĩ ẩn sâu trong đầu, Naruto đưa tay lên cầm hai cuốn mật thư cười nói: “Hai cuốn mật thư, đã đủ!”

“Naruto!” Ngay lập tức cô nhóc tóc hồng lên tiếng vui mừng cười một nụ cười rạng rỡ. Đối với Naruto, Sakura đều cho rằng Naruto rất mạnh tuy nhiên không nghĩ tới lại nhanh đến như thế. Điều này làm cho Sakura vui vẻ nhưng Sasuke lại có chút ghen ghét trong lòng.

“Ai... lập tức bước ra ngoài cho ta!” Đột nhiên Naruto lập tức phong một thanh phi tiêu bắn thẳng về phía một cái cây không lồ. Vì chưa rõ địch nhân nên hắn cũng chỉ bắn trúng cái cây để cảnh cáo mà thôi. Nếu như bắn phải bạn cùng lớp mình vậy thì Naruto cũng khó mà ăn nói.

“Xin mọi người không cần hiểu lầm!” Một người thanh niên bước ra với khuôn mặt tươi cười. Hai bàn tay hắn đưa ra giống như trạng thái đầu hàng.

“Phù... thì ra là người!” Sakura đưa tay sờ vào ngực mình thoáng thở ra một hơi dài: “Tiền bối Kabuto!”

Naruto im lặng nheo mắt nhìn về phía Yakushi Kabuto. Mặc dù người đều cùng làng nhưng Naruto tuyệt sẽ không vì thế mà thả lỏng. Hắn không giống với Sakura ngốc nghếch chỉ vì người cùng làng mà tin tưởng việc này. Đến lúc này, Kabuto nở một nụ cười thân thiện: “Haha... Naruto, Sasuke, đã lâu không gặp!?”

Sasuke lạnh lùng hỏi: “Người theo dõi chúng ta? Người muốn gì?”

“Nói ra có chút mất mặt!” Yakushi Kabuto cười gượng, hắn theo thói quen đẩy gọng kính trên mắt xấu hổ nói: “Tôi bị lạc với đồng đội mình mà một người lại có chút không an toàn. Thế nên tôi tưởng cùng các vị cùng đi tháp trung tâm. Tất nhiên làm hỏi đáp, tôi sẽ giúp các cậu cướp lấy cuốn mật thư các cậu cần!”

Naruto dùng hai tay ôm ngực, bàn tay hơi đưa ra, hắn lạnh lạnh nói: “Thứ lỗi, chúng ta không có cách nào tin tưởng tiền bối người. Ngoài ra, chúng ta cũng đã thu thập đủ cuốn mật thư không cần làm phiền tiền bối người!” Không nhanh không muộn vừa đúng lúc này, phi gian hiển án cần chắc chắn có chuyện. Đôi mắt Naruto theo suy nghĩ cũng hip càng sâu quan sát Kabuto xem hắn có sơ hở gì không.

“Mọi người không cần như vậy! Chúng ta đều là ninja làng Lá, các cậu cho rằng tôi sẽ hại mọi người sao?” Kabuto vừa định móc ra cuốn mật thư thì đem nó đẩy lại. Hắn khe khẽ thở ra một hơi dài: “Tôi chỉ muốn chúng ta có thể cùng an toàn vượt qua kỳ thi này mà thôi.”

“Naruto, Sasuke, mình thấy học trường cũng không có ý xấu!” Sakura nắm tay đặt trước mặt, khuôn mặt có chút lo lắng nhìn về phía hai người: “Chúng ta đều là ninja làng Lá, theo lý nên giúp đỡ lẫn nhau trong cuộc thi này. Chúng ta đối với học trường như vậy thực sự không được lịch sự lắm đi!”

“Xem ra mọi người vẫn không tin nhiệm tôi!” Kabuto vẫn tiếp tục nở nụ cười thân thiện. Mặc dù nụ cười này trong mắt Naruto cảm giác có chút giả tạo. Hắn vẫn phải nghe Kabuto cười: “Cũng đúng thôi! Cuộc thi này bất kể người trong làng còn là ngoài làng đều là đối thủ của nhau. Thật may mắn cho ta, Naruto cùng Sasuke cũng không có tấn công ta đây...”

“Hừ...” Sasuke hừ lạnh một tiếng. Đối với biểu hiện Kabuto như thế, Sasuke thực khó mà ra tay dù sao đối phương cũng là cùng làng.

Mọi người không nhanh không chậm tới tháp trung tâm. Họ không thể chạy một mạch được vì họ cần phải giữ vững chakra để ứng đối trường hợp bị tập kích. Nếu như có người nào ở đây chạy đến tháp trung tâm mà không đổ một giọt mồ hôi ngoài Naruto ra còn có ai.

Đến lúc này, họ đến tháp trung tâm thấy được hai ninja cao lớn đã chờ sẵn ở đó. Naruto nhớ được hai người này là đồng đội Kabuto. Hắn quay ra lạnh giọng nói: “Tiền bối Kabuto, hai người đồng đội của người ở nơi đó. Chúng ta vẫn không tham gia là hơn. Sasuke, Sakura, chúng ta đi thôi!”

Yakushi Kabuto bắt đầu đi về phía hai người ninja cao lớn kia. Họ cùng đi vào một căn phòng. Lúc này một ninja cao gầy với làn da trắng nhợt đi về phía họ. Thân ảnh này xuất hiện làm cho mấy người kẻ cả Kabuto cực kỳ cung kính. Người nam nhân này phát ra giọng khàn khàn: “Thế nào, có thu hoạch được gì sao?”

“Có chút đáng tiếc, hai người bọn họ thực sự cảnh giác quá cao!” Yakushi Kabuto thở ra một hơi dài. Hắn rút ra hai tấm thẻ rồi cầm trong tay lẳng lặng nhìn: “Bất quá biểu hiện bọn họ thực không tồi. Sasuke-kun có thực lực khoảng Chuunin mà Naruto-kun thì mạnh hơn một chút, khoảng đặc biệt Jounin đi!”

Đôi mắt rắn màu vàng loé lên một tia thương thức và yêu thích, hai tay hắn ôm ngực hơi rung lên, nụ cười lạnh lẽo xuất hiện trên mặt của hắn: “Haha... hai đứa nhỏ ta đều cảm giác đặc biệt hứng thú. Đặc biệt là Naruto, một niềm vui bất ngờ ngoài mong đợi!” Bàn tay vươn ra cầm lấy hai tấm thẻ, hắn tiếp tục hỏi: “Ta muốn nghe được ý kiến của ngươi. Ta nên chọn ai đây, Kabuto!?”

“Ta không có chủ định gì!” Kabuto mỉm cười đáp lại: “Vi toàn bộ quyền quyết định cũng ở trong tay ngài. Hơn nữa, ngài đã có quyết định.”

Khuôn mặt trắng bệch nở nụ cười âm trầm: “Haha... Kabuto, ngươi vốn là thông minh như vậy! Đây là điểm ta thương thức ngươi!” Nói xong hắn hoá thành một trận khói biến mất.

Phanh!

“Chào!” Một người thanh niên xuất hiện trước mặt ba người Naruto và Sasuke. Hắn nở nụ cười với ba người nói: “Đã lâu không gặp các em!”

“Thầy Iruka!” Naruto mở miệng nói: “Vậy ra mấy cuốn mật thư chính là cuốn giấy có chứa thuật triệu hồi. Nếu như chúng em mở ra chúng không phải ở thấp trung tâm mà ở rừng rậm như vậy hẳn chúng em bị thua cuộc!”

“Em thật thông minh Naruto!” Umio Iruka mỉm cười gật đầu. Một tay hắn chống eo một tay hắn hơi đưa ra nói: “Chúc mừng các em đã vượt qua vòng thi thứ hai này. Thầy cũng chuẩn bị đãi các em một bữa đi!”

“Thầy, chúng em hiện tại đang rất mệt. Có thể để bọn họ nghỉ ngơi một chút được hay không?” Naruto quay ra nhìn về phía hai người Sakura và Sasuke đã ngồi phịch trên mặt đất. Duy chỉ có Naruto mặt không đổi sắc vẫn đầy sung sức.

“Từ từ... các em có nhìn thấy trên đó sao?” Người giáo viên chỉ về phía một tấm giấy trắng được treo ở trên cao và được viết một cách đầy đủ.

“Trên đó hình như có thiếu chữ?” Sakura mở to mắt ngạc nhiên hỏi.

“Đúng vậy!” Hai tay Iruka cầm trong tay hai cuốn mật thư bắt đầu vì mọi người giải thích: “Các em nhìn hai cuốn này một đó là thiên, một đó là địa. Thiên để chỉ đầu người và chữ địa ám chỉ cơ thể con người. Không có thiên thì hãy tranh thủ để đạt được trí như một ninja không có đầu óc thì hay học hỏi thêm. Ngược lại cũng là như vậy, ninja không có thân thể khoẻ mạnh thì hãy rèn luyện để đem đoàn bản khắc phục. Mà có thể sở hữu cả thiên và địa thì dù cho nhiệm vụ”

“Vậy còn chữ thiếu trên bảng thì sao?” Sakura ngồi trên đất buồn bực hỏi: “Chúng có liên quan gì đến chữ trên tấm bảng trắng đó sao?”

“Chữ thiếu chính là chữ nhân trong quyển mật thư của các em!” Iruka cười: “Nó chỉ chính là Chuunin!” Nào thuyết giảng Iruka làm cho đầu Naruto cảm giác được ong ong. Đến cuối cùng hắn cũng chẳng nhớ được gì khi nghe đến Iruka nói hết. Điều cuối cùng thì hắn được đó chính là hắn có thể nghỉ một thời gian ngắn rồi. Mặc dù bị hạn định trong cái toà tháp trung tâm chết tiệt này. Thật may nơi này có những thứ cần thiết.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tháp trung tâm

Trong một cái sân cực kỳ rộng lớn, cả sân bao gồm hai mươi một ninja thanh công thông qua cuộc thi Chuunin cùng với các ninja thượng đẳng Jounin. Hơn thế nữa, lần này khá đặc biệt có cả sự tham gia của Hokage đệ tam. Điều này làm cho không ít ninja cảm giác được vinh hạnh kèm theo cả khấn trương.

Căn phòng rộng rãi với cầu thang thông lên hai bên. Vị trí trung tâm là một khu vực sân rộng lớn mà mọi người thì đang đứng ở nơi này nghe Hokage đệ tam nói bài diễn thuyết dài dòng. Đứng phía sau và hai bên Hokage đệ tam là một đám ninja cao cấp. Một bức tượng với hình ảnh hai tay kết ấn hiện rõ trước mặt đám Genin này.

Hokage đệ tam mỉm cười chấp tay sau lưng nói với giọng hùng hồn: “Lời đầu tiên chúc mừng các em đã vượt qua vòng thi cuộc thi chuunin lần này.” Một bài diễn thuyết bắt đầu.

Thiếu nữ làm chủ vòng thi thứ hai ăn mặc vẫn vậy nhưng đeo một cái bộ đàm ở miệng. Đôi mắt tràn đầy hứng thú đánh giá đám thí sinh. Trong lòng thầm

nghe. “Ha... số thí sinh lọt vào vòng hai là 78 người không ngờ còn tới 21 người lận. Mặc dù mình nói là sẽ giảm một nửa nhưng thực ra mình nghĩ chỉ còn được 10 người là cùng.”

“Đối quá đi!” Akimichi Choji cả người đầy vết bầm, hấn đối đến mức đang tự gặm tay của mình. Giọng nói mang theo lằn bầm khó chịu.

Đứng bên cạnh Choji, Nara Shikamaru thăm bữu môi, ánh mắt liếc ngang liếc dọc: “Còn trụ lại nhiều đến vậy sao, phiền phức thật đấy!”

“A...” Cô nhóc tóc vàng Ino thì nở nụ cười rạng rỡ, ánh mắt nhìn về phía một đám người nói: “Nhóm Sasuke-kun cũng đậu kìa! Thật tốt quá...”

Trong đám ninja thượng đẳng, người giáo viên quen thuộc với quả đầu đen đưa hấu nhếch miệng cười: “Mấy đứa nhóm anh cũng còn trụ được tới giờ này sao Kakashi... Số chúng may thật đấy... nhưng một khi còn nhóm tôi thì có cố gắng mấy cũng vô ích mà thôi!” hấn khẽ liếc mắt về phía ninja tóc trắng bên cạnh: “Bối vì ai tiếp theo mới là ai thực sự xác định được thực lực của chúng. Chà, tuổi trẻ thì có lúc ngọt ngào có lúc gian chuẩn đắng cay khổ ải phải không nào Kakashi!?”

“Hà!?” Người thanh niên tóc trắng để lộ ra đôi mắt cá chết quay ra hỏi: “nói cái gì?”

“Hừm... khá lắm Kakashi!” Bàn tay người thanh niên tóc đen đưa hấu nắm chặt lại, hấn quay đầu đi hận đến nghiêng răng ở trong lòng: “Vẫn cái kiểu cách đáng ghét thường ngày!”

Ở trong đám thí sinh, cô nhóc Tenten khẽ kéo khoe miệng để lộ nụ cười đồng thời hơi nghiêng đầu quan sát Kakashi: “hehe... đó là đối thủ truyền kiếp của thầy gai đây mà. Xét về ngoại hình thì đúng là ăn đứt thầy Gai rồi!”

Ở bên cạnh Tenten, Rock Lee lại có suy nghĩ hoàn toàn khác. Bàn tay cậu nắm chặt để lộ nụ cười rạng rỡ và trong đầu cậu nghĩ rằng: “Trong các thầy cô, chỉ có thầy Gai là phong cách nhất! Thật thật là toà sáng! Hãy nhìn em thầy Gai, em cũng sẽ toả sáng cho thầy xem!”

Hyuuga Neji dùng đôi mắt sắc bén quan sát trung quanh, hấn thầm nghĩ: “Toàn kẻ có thực lực trụ lại cả Naruto cùng Sasuke nữa!”

“Đám bẻ tay tao, mày chờ đấy, Sasuke!” Zaku híp mắt tỏ ra nguy hiểm nhìn về phía Sasuke.

“26 đội mà chỉ còn 7 đội thôi sao!?” Miệng Temari khẽ kéo một cái. Bộ mặt tỏ ra trầm ngâm.

“Tụi làng Cát...” Inuzuka Kiba hơi liếc mắt về mặt đề phòng nhìn về phía đám ninja làng Cát.

“Naruto-kun cũng đậu rồi! Hay quá...” Cô nhóc có đồng tử màu trắng dùng ngón tay vân về với nhau, vẻ mặt vui mừng nhìn về phía Naruto. Đột nhiên Naruto cảm nhận được gì đó quay về phía sau nhìn thì cô nhóc cảm giác giật mình. Theo sau đó khuôn mặt trở nên đỏ ửng, đầu lập tức cúi thấp xuống.

“Hừm...” Sasuke đưa tay sờ vào gáy một cái, hấn mở miệng nói: “Linh cảm không hay chút nào!”

Naruto ở bên cạnh khoanh tay lại ôm ngực nhìn về phía trước. Hấn không có nhìn về phía cô nhóc Hyuuga Hinata nữa. Cô bé đó không phải mẫu người hấn thích. Khoé miệng hấn nhếch lên quay ra nhìn về phía Sasuke nói: “Cố về như với họ số lượng hơi nhiều một chút. Vòng một thì là trí tuệ và khả năng thu thập tình báo cùng như ý chí một Chuunin. Vòng hai thì đó là phối hợp tổ đội. Mà vòng ba thì nếu mình đoán không sai phải là thực lực một người có đạt đến Chuunin hay không. Người nhiều như vậy rất có thể sẽ phải có cách nào đó loại bớt mới tiến vào vòng thứ ba. Mà vòng thứ ba rất có thể là vòng cuối cùng.”

Hokage đệ tam đầy hứng thú quay đầu nhìn về phía mấy Jounin: “Lý do bọn họ đưa nhau tiến cử chúng là đây sao!?”

“Giờ sẽ là phần giải thích của ngài Hoakge về vòng thi thứ ba!” Mitarashi Anko lớn tiếng nói: “Mọi người hãy chú ý lắng nghe và ghi nhớ cho kỹ đấy!” Nói xong nàng quay ra nhìn về phía Hokage với khuôn mặt đầy cung kính: “Xin mời ngài Hokage!”

“Cảm ơn cô!” Hokage đệ tam khẽ mỉm cười, hấn nhìn về phía đám thí sinh, hàm răng cắn lấy chiếc tẩu: “Vòng thi thứ ba cũng sắp diễn ra. Trước khi đi vào chi tiết có một điều ta muốn nói rõ cho mọi người biết. Đó là mục đích thật sự của cuộc thi này. Đó là tại sao phải tổ chức cuộc thi Chuunin chung với thí sinh giữa các nước với nhau...” Thấy được đám thí sinh im lặng nghe, Hokage đệ tam đưa tay cầm chiếc mũ Hokage rồi nghiêm nghị: “Là vì mối quan hệ giao hảo với các nước đồng minh và nâng cao trình độ của các ninja. Không thể để hiểu sai lệch mục đích thật sự này nữa. Cuộc thi này có thể nói là để thay thế cho cuộc chiến giữa các nước đồng minh”

“Tức là sao!?” Tenten nói ra câu tất cả các thí sinh ở đây đều tò mò.

“nếu nhìn lại lịch sử có thể thấy các nước đồng minh hiện nay trước đây đều là các quốc gia lân cận thường xuyên gây chiến với nhau để thị uy sức mạnh” Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen bình tĩnh giải thích: “Và để thay thế cho các cuộc chiến hao tổn binh lực vô ích. Cuộc thi Chuunin này được diễn ra với sự đồng ý của các nước. Cuộc thi là nơi để xem ninja các nước liệu mình chiến đấu để bảo vệ danh dự đất nước mình như thế nào!”

“Danh dự của đất nước!?” Ino tò mò đột nhiên hỏi.

“Lãnh chúa và các nhân vật nổi bật của các nước và các khách hàng quang trọng của ninja chúng ta cũng được mời đến tham dự vòng thi thứ ba này với tư cách là khách mời danh dự!” Hokage đưa tay chấp ra sau lưng: “Chính vì thế, lãnh chúa các nước và ninja đứng đầu các làng sẽ trực tiếp quan sát trận đấu của các em. Các em chính là kết quả để đánh giá thực lực của các nước. Các nước mạnh sẽ có số lượng khách hàng gia tăng. Ngược lại các nước bị đánh giá là yếu thì số lượng khách hàng đương nhiên sẽ giảm. Và thực lực các em cũng như một lời đe dọa làng ta mạnh như thế nào. Tóm lại, nó có thể tạo áp lực về mặt chính trị cũng như ngoại giao.”

“Vậy thì việc gì chúng em phải liều mạng chiến đấu chỉ chứ?” Inuzuka Kiba tức giận nói

“Sức mạnh đất nước là sức mạnh của làng.” Hokage đệ tam đã rút ra cái râu nhàn nhàn nói: “Sức mạnh của làng là sức mạnh của ninja. Và sức mạnh của ninja được chỉ có thể sản sinh ra từ những trận chiến sống còn. Cuộc thi này chính là sự phô trương sức mạnh của chính quốc. Chính vì thế cuộc thi này phải tổ chức đấu sống còn thì mới thật sự có ý nghĩa. Đó cũng chính là ước mơ đáng để nhắm tới mà những người tham dự cuộc thi tuyển Chuunin trước các em chiến đấu vì nó...”

Bài diễn thuyết thực sự dài dòng làm cho Naruto phát ngán. Nói cái gì giao hảo còn không phải là khoe ra nắm tay sao? Hai tay Naruto ôm ngực, hấn lắc lắc đầu về ngán ngẫm. Đến lúc Hokage đệ tam nói xong một bóng ảnh xuất hiện.

Một ninja xuất hiện quý gồi trước mặt Hokage đệ tam: “Xin thất lễ ngài Hokage...” Đầu hấn cúi thật thấp nói: “Mọi chuyện còn lại đều cứ giao cho tôi Hayate Gekkou đi!”

“Làm phiền cậu vậy!” Hokage đệ tam gật đầu.

“Chào các cậu, tôi là Hayate Gekko!” Người thanh niên quay đầu lại làm cho đám thí sinh ở đây giật mình. Mái tóc màu đen ngắn cồng và đôi mắt thâm quầng, thân hình gầy gò, làn da xanh xao. Hấn trông giống như một con ma ồm ồm làm cho đám thí sinh có chút sợ. Giọng nói cũng thều thào: “À ờ... trước khi bắt đầu vòng ba tôi muốn các bạn làm cái này!”

“Người này... ổn chứ?” Đám thí sinh thầm nghĩ.

“Đó chính là vòng đấu loại!” Hấn để lộ ra đôi mắt như thiếu ngủ: “Người nào sẽ được tham dự vào vòng thi thứ ba?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cuộc thi đấu loại

“Đấu loại?” Haruno Sakura nghe được câu này lập tức xuất hiện vẻ ngạc nhiên trên khuôn mặt.

Ngay ở không xa, Nara Shikamaru cũng đỏ mặt hỏi hột lớn tiếng chất vấn: “Đấu loại tức là sao?”

“Thưa thầy, em không hiểu lắm ý nghĩa của đấu loại này!” Về mặt Sakura tỏ ra hơi buồn bực, cô nhóc lên tiếng hỏi: “Tức là nhân số chúng em lọt vào vòng này quá nhiều nên cần tham gia đấu loại sao? Sao không để cho các thí sinh còn sót lại tiến thẳng vào vòng trong luôn cho rồi?”

“Em thực thông minh! Vì vòng một và vòng hai quá dễ” Đôi mắt thiếu ngủ híp mắt lại, hấn hơi gật gù: “Chính vì vậy số người còn sót lại quá nhiều nên theo quy định của cuộc thi tuyển Chuunin là rất cần thiết cho việc loại bỏ bớt thí sinh có thể tham gia vào vòng thi thứ ba này. Hồi này, ngài Hokage cũng nói đến tham dự vòng thi này có rất nhiều khách mời nên không thể để vòng thi kéo dài quá lâu, phải giới hạn thời gian!”

“Quá đáng thật!” Sakura có chút giận dữ nắm chặt tay, ánh mắt khó chịu quan sát vị giám khảo mới này.

Hayate Gekkou không quan tâm, một tay hấn đưa lên sờ mông mình, một tay khác đưa ra bình tĩnh giải thích với đám thí sinh: “Chính vì thế nhưng ai cảm thấy mình không thể thi tiếp hoặc sau phần giải thích không muốn tham gia nữa thì hãy thông báo ngay vì vòng đấu loại cũng sắp diễn ra rồi...”

“Thì liên giờ sao?” Inuzuka Kiba cảm giác được bất ngờ giật mình lập tức vội vã hỏi.

Trong đám người, Yakushi Kabuto đột nhiên đưa tay lên, khuôn mặt xuất hiện nụ cười: “À, xin lỗi! Tôi xin phép rút lui”

“À... là Kabuto, được sĩ của làng Lá à...” Bàn tay Gekkou đưa lên đặt trên miệng mình, miệng hấn liên tục ho khan: “Khụ, khụ... có thể bỏ tay xuống được rồi... khụ, khụ...”

Haruno Sakura ngạc nhiên nhìn về phía Yakushi Kabuto. Nàng không nghĩ ra tại sao Kabuto lại dễ dàng từ bỏ như vậy. Chuunin vốn là ước mơ của nhiều người. Vì vậy cô nàng quay ra nhìn về phía Kabuto hỏi: “Anh Kabuto, vì sao anh lại từ bỏ dễ dàng như vậy? Chúng ta đã đến tận đây rồi mà...”

“Còn ai muốn rút lui không?” Gekkou cố gắng nói lớn tuy nhiên mỗi khi nói lớn hấn lại liên tục ho khan: “Khụ, khụ... À... còn điều này ta quên nói từ giờ sẽ là chiến đấu theo cá nhân nên mỗi người hãy tự mình quyết định rời giờ tay!”

“Xin lỗi em!” Khuôn mặt Kabuto xuất hiện vẻ buồn bã: “Nhưng anh thực sự rất mệt. Trong cuộc thi Chuunin ở vòng hai, anh gặp chấn thương không nhỏ. Đến hiện giờ vẫn còn không khỏi hẳn. Hơn nữa, anh cũng không muốn bị mất mạng.”

Yakushi Kabuto nâng lên mắt kính nhìn về phía Naruto và Sasuke. Trong thoáng chốc, Naruto cảm giác được ánh mắt Kabuto có gì đó khác biệt. Kể từ sau khi cái tên Orochimaru đó tiềm thức khiến cho Naruto thức tỉnh cái huyết kế Mộc Độn kỳ quái, xiềng xích gia tộc Uzumaki kèm theo khả năng cảm

nhận mất liệt. Naruto cảm giác mình nhảy cảm đến mức thực sự khó chịu. Vì quá nhạy cảm cũng khiến cho Naruto khó khăn thích ứng. Chỉ cần có người nhìn về phía hắn thôi, hắn cũng cảm nhận được.

“A” Sasuke đứng ở bên cạnh Naruto đột nhiên mở miệng lên tiếng nói kèm theo thân thể run run: “Con đau càng lúc càng thường xuyên hơn. Chết tiệt!”

“Vậy là...” Cái đầu Gekkou liên tục gật gù, hắn mở miệng hỏi: “Vậy là không còn ai muốn rút lui nữa đúng không?”

“Chờ chút!” Sakura đột nhiên hô lên. Về mặt cô nhóc lo lắng nhìn về phía Uchiha Sasuke. Giọng nói cũng theo đó tràn đầy kiên quyết cùng khuyên nhủ: “Sasuke-kun, cậu nên từ bỏ vòng đấu loại này đi! Bởi vì sau khi bị cái người Orochimaru đánh bại, cậu trở nên lạ lẫm, Sasuke. Mới này, dấu ấn đó cũng làm cậu đau lắm phải không? Cứ như vậy thì làm sao tiếp tục được chứ?” Bàn tay cô nhóc chấp lại, thân mình hơi run lên: “Mình xin cậu đó, Sasuke! Tình trạng cậu thế này làm sao có thể đấu tiếp được chứ?”

“Sakura nói đúng đó!” Hai tay Naruto ôm vào trước ngực mình, ánh mắt bình thản như không: “Chú ấn vẫn phát tác đúng không? Qua vài ngày rồi mà cậu không hoàn toàn thích ứng. Vẫn là dừng cuộc thi Chuunin ở đây đi. Điều đó sẽ tốt với cậu hơn...”

“Im lặng đi.... đây không phải là chuyện của cậu, Sakura!” Ánh mắt Sasuke mang theo vẻ kiên quyết. Bàn tay hắn đưa lên chạm vào cổ mình ánh mắt nhún nhủ lại sau đó quay sang nhìn về phía Naruto. Giọng nói cũng có chút âm trầm: “Naruto, không phải cậu cũng bị gieo chú ấn sao? Nếu như cậu có thể chịu được, tôi cũng có thể chiến đấu tốt. Cuộc thi Chuunin này đối với tôi có thành Chuunin không cũng chẳng quan trọng. Tôi chỉ cần đáp án mình có đủ mạnh không? Đó là điều tôi muốn được đấu với các cao thủ! Thế nên, các cậu chẳng thể ngăn được tôi đâu.”

“Với tư cách một người bạn, mình cho rằng đây là lời khuyên!” Naruto ôm ngực bình thản nói: “Thế chất mình khác biệt hoàn toàn với cậu. Sasuke, cậu có được một đôi mắt tuyệt vời nhưng cậu hiểu rõ mà. Thế chất mình vượt trội hơn so với cậu quá nhiều. Thế nên thứ này ảnh hưởng lên mình quá nhỏ bé. Vậy nên đừng cậu mạnh, Sasuke!”

“Hừ... mình sẽ tham gia!” Ánh mắt Sasuke nhìn thẳng về phía Naruto nói: “Hơn nữa, kể từ rồi trường học chúng ta đã chưa từng đấu với nhau lần nào. Có đến mấy năm rồi đi. Mình chờ đợi cuộc chiến này lắm đấy!”

“Quả nhiên là...” Hokage đệ tam nhìn về phía hai người Naruto. Ánh mắt mang theo trầm ngâm và chút lo lắng. Nếu như để người bạn thân hắn, Shimura Danzou biết được thẳng nhóc bị Orochimaru hạ chú ấn như vậy thực sự phiền phức. Nghĩ đến đây, đầu Hokage đệ tam lại cảm giác được cực kỳ đau đớn. Mà không chỉ Shimura Danzou mà còn có hai vị cố vấn Udatane Koharu cùng với Mitokado Homura nữa.

“Chuyện gì ạ!” Đứng ở bên cạnh, Morino Ibiki hơi cúi đầu nghe Hokage đệ tam nói.

Về mặt thiếu nữ Mitarashi Anko có chút không vui, cô nàng lên tiếng nói vào tai Hokage đệ tam: “Chúng ta nên đánh rớt hai thằng bé đó để cho đội ANBU cách ly bảo vệ chúng nó...”

“Hai đứa nó chẳng có đứa nào ngoan ngoãn nghe theo đâu!” Một âm thanh vang lên sau lưng Mitarashi Anko, cô nàng quay lại thì thấy được Kakashi nở nụ cười đưa tay lên sờ sờ ót vào đầu mình nói: “Bởi vì hai đứa là học sinh của tôi và tôi hiểu chúng nhất!”

“Đừng có nói ngu ngốc thế! Chúng ta sẽ buộc chúng phải rút lui!” Mitarashi Anko tức giận chỉ thẳng ngón tay về phía Kakashi lớn tiếng nói: “Chỉ cần vận chuyển chakra thôi thì cái chú ấn cũng phản ứng rồi, chỉ tổ hao phí chakra thôi! Đây là một cấm thuật ăn mòn cơ thể của người dùng thuật này. Hai đứa nhóc chịu đựng đến bây giờ là khá lắm rồi, bình thường đã chết lâu rồi!” Vừa nói cô nàng này quay ra nói nhằm lấy được sự đồng ý: “Ngài Hoakage...”

“Được rồi. Phù...” Miệng Hokage đệ tam thò ra một hơi khói dài: “Ta vẫn còn lo điều mà Orochimaru nói... thế nên cứ để nó tiếp tục và theo dõi xem sao! Tuy nhiên chỉ cần dấu ấn đầy bộc phát chúng ta lập tức sẽ ngăn chặn!”

“Vâng ạ!” Đám Jounin thuận theo.

“Vậy thì tôi xin bắt đầu vòng loại!” Hayate Gekkou dùng đôi mắt thiếu ngủ quan sát đám thí sinh: “Vòng đấu loại tổ chức thi đấu cá nhân với một chọi một tức mọi người sẽ đấu theo hình thức thực chiến. Ở đây có tổng cộng 20 người thế nên sẽ có 10 trận đấu và tất nhiên người thắng cuộc sẽ được thăng vào vòng ba!”

“Ừc...” Đám thí sinh không hẹn mà cùng nuốt nước bọt.

“Không có luật lệ gì trong cuộc thi này. Chỉ cần một bên chết, bị hạ hoặc chấp nhận thua cuộc là được. Và nếu không muốn bị mất mạng vậy lập tức chịu thua là được.” Gekkou lại tiếp tục gật gù: “Tuy nhiên trường hợp nếu tôi xác định được kẻ nào thắng cuộc thì sẽ ngăn cuộc thi lại ngay không cần tăng số người chết vô ích. Bây giờ vận mệnh các em sẽ là nó...” Hắn vừa nói thì một màn hình kéo ra xuất hiện trước mặt đoàn người: “Trên bảng điện tử này lần lượt sẽ hiện tên 2 đấu thủ của trận đấu đó. Không làm mất thời gian của mọi người nữa, giờ ta sẽ công bố tên 2 đấu thủ của trận đấu đầu tiên.”

“Uchiha Sasuke và Akado Yoroi!”

“Trận đầu tiên sao?” Sasuke ngược nhìn về phía bảng và khẽ nuốt ực một ngụm nước miếng. Bàn tay đưa lên sờ vào cổ mình.

“Không thể nào... tại sao Sasuke lại phải đấu ở trận đầu tiên!” Khuôn mặt Sakura tràn ngập lo lắng nhìn về phía trên bảng.

“Mời hai người hiện tên trên bảng xuất hiện ở phía trước!” Hayate Gekkou mở miệng nói thì cả hai thí sinh đã bước lên trước. Đôi mắt với Sasuke là một người thanh niên cao to đeo kính đen và dùng khăn che kín miệng của mình. Ăn mặc hắn có chút quái dị. Gekkou đưa tay ra hướng về phía hai đối thủ nói: “Cặp đấu thủ trong trận đấu đầu tiên Akado Yoroi và Uchiha Sasuke không có phản đối gì chứ?”

Chương 31: Aburame Shino

Mọi người bắt đầu tản ra đi về phía trên khán đài hai bên. Tất cả đều đứng ở trên cao quan sát trận chiến đấu của hai người. Hayate Gekko đưa tay ra hiệu: “Vậy thì trận đấu chính thức bắt đầu!” Khi Gekkou vừa dứt lời thì chiến trận cũng bùng nổ. Tất cả mọi người đều chăm chú quan sát vào trận đấu này.

Trận đấu này thực sự không có gì đặc biệt cả. Hai người hoàn toàn hầu như sử dụng ra thể thuật là nhiều. Riêng tên Yaroi kia hình có có huyết kế giới hạn thông qua việc chạm vào đối phương có thể hấp thu chakra đối phương. Hắn bị Sasuke một cước đá lên không trung sau đó trực tiếp ôm lấy sử dụng một cước đá mạnh xuống phía dưới. Sau đó lại thêm vài đá khiến cho thân thể Yaroi đập mạnh xuống phía dưới đất, miệng phun máu tươi.

“Trận đấu sẽ được dừng tại đây!” Hayate Gekkou đi về phía bên cạnh Yaroi cúi đầu nhìn xuống sau đó nở nụ cười. Hắn quay ra dùng tay chỉ về phía Sasuke: “Trận đấu tiên, người thắng cuộc là Uchiha Sasuke... Đâu vòng đấu loại này!”

Thân thể Sasuke liên tục chật vật, thân thể có thương tích. Khi hắn ngã xuống thì người thanh niên tóc trắng đã tiếp cận sau lưng hắn dùng chân đỡ hắn trong khi tay thì cầm một quyển sách đang xem chăm chú. Miệng người thanh niên tóc trắng khẽ mở miệng khen ngợi: “Em làm tốt lắm!”

“Năng lực Sharingan có chút thực đáng sợ!” Naruto khoanh tay trước ngực sau đó quay sang nhìn về phía Rock Lee rồi nhún hàng lông mày càng sâu: “Lại có thể dễ dàng nhìn thấu đối thủ sau đó sao chép một cách hoàn mỹ. Ở dạng hai câu ngọc cũng đã như vậy rồi sao? Nếu ba câu ngọc thì mạnh thế nào nhỉ?” Vừa nói đến đây hắn lại nhìn về phía Kakashi một chút.

“Wow quả không hổ Sasuke-kun!” Đôi mắt Yamanaka Ino phát ra ánh sao sùng bái nhìn về phía dưới.

“Đói quá!” Dường như trong đội chẳng có ai bình thường cả, Chouji thì kêu đói không ngừng, Nara Shikamaru thì ôm ngực bủi môi như đang suy ngẫm gì.

“Giỏi quá!” Hyuuga Hinata dùng ngón tay chỏ vân vê với nhau.

“Hừ...” Inuzuka Kiba đặt tay trên lan can có chút khó chịu nhếch miệng lên: “Có gì hay ho đâu chứ?”

“Uchiha Sasuke!” Một đám ninja mặc áo trắng xuất hiện trước mặt hai người. Họ đi đến dùng ánh mắt hơi nhăn nhó thật sâu quan sát Sasuke: “Hãy để cho quân y chúng tôi dùng phương pháp tốt nhất chữa trị cho cậu!”

“Các vị không chưa được đâu!” Hatake Kakashi đột nhiên lên tiếng. Hắn dừng lại việc xem sách ngừng đầu nhìn về phía đám ninja y thuật nói: “Các vị cứ giao thẳng nhóc này cho tôi là được rồi. Giờ ta sẽ dẫn em vào trong kia để phong ấn cái chú ẩn đó!” Thân mình Kakashi cúi xuống đưa tay vỗ lên vai Sasuke.

“Vậy được rồi, tôi xin phép được bắt đầu trận đấu tiếp theo.” Gekkou lại một bộ dạng ma óm liên tục ho khan. Hắn dùng đôi mắt thiếu ngủ nhìn về phía trên băng cao. Ở trên đó có viết vài chữ khá rõ ràng. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói: “Khụ, khụ... ninja làng Lá Aburame Shino sẽ đối chiến với ninja làng Âm thanh Zaku Abumi.”

Đám ninja làng Âm thanh này bị đoàn người Naruto dạy dỗ một lần nhưng vẫn chưa có chút nào thu liễm. Thực sự làm cho Naruto cạn lời. Hắn đưa tay che trán nhìn về phía Zaku thấy được tên này cười gằn nói: “Cùng bản đại gia chiến đấu là tên nhãi nhép nào đây? Bản đại gia chỉ cần ba chiêu là có thể giải quyết!”

Ở một căn phòng, Kakashi đưa tay đặt lên trên cơ thể Sasuke đem một đám chú ẩn vẽ chẳng chịt trên cơ thể cậu nhóc. Tất cả đều lấy vị trí cái chú ẩn hình ba câu ngọc ở trên vai cậu. Hai tay Kakashi kết ấn cực nhanh, hắn mở miệng nói: “Ráng chịu chút xíu sẽ xong ngay thôi!” Bàn tay Kakashi chạm lên cái chú ẩn trên vai Sasuke: “Phong tà pháp ấn!”

“Aa...” Thân thể tràn đầy đau đớn, Sasuke thấy được một đám ký tự bằng máu dịch truyền tiến tới đem chú ẩn trên cổ cậu bao vây lấy sau đó chúng rút gọn lại. Cơ thể cậu quắp liên hồi, Sasuke cảm giác được vô cùng đau đớn. Cả người tràn ngập mồ hôi hột, từng tiếng thở dốc từ miệng cậu phát ra.

“Phù...” Phong ấn thành công làm cho Kakashi thoáng thở ra một hơi thật dài. Sasuke thở hổn hển quay đầu lại thì thấy được Kakashi đưa bàn tay đầy máu, trên đó có một vết thương. Tuy nhiên Kakashi chẳng thèm để ý vết thương nhỏ nhoi đó mà lớn tiếng nói: “Nếu cái chú ẩn có tái phát lần nữa thì nó sẽ bị kích hoạt lại nhờ sức mạnh của cái phong tà pháp ấn này. Tuy nhiên Sasuke, thuật phong ấn này tùy thuộc vào ý chí của em. Nếu như không tự tin vào sức mạnh của bản thân mình, một khi ý chí của em bị lung lay thì cái chú ẩn đó sẽ bộc phát lần nữa!”

Phịch!

Sasuke vì quá mệt mỏi trực tiếp ngã phịch xuống đất ngủ say. Kakashi chống tay lên eo thở ra một hơi dài: “Có vẻ như nó đã kiệt sức và mệt mỏi lắm

rồi!”

“Biết cả cách sử dụng pháp thuật phong ấn!” Một giọng nói vang lên làm Kakashi hoảng sợ và giật mình. Hắn quay đầu nhìn về phía sau thấy được một bóng ảnh tiến vào. Hắn đi từng bước, mỗi bước đi gây cho Kakashi áp lực cực lớn: “Tiến bộ lắm đấy Kakashi!”

“Ngươi!” Kakashi hoảng hốt hô lên: “Orochimaru!”

“Lâu rồi không gặp nhì Kakashi-kun!” Orochimaru đứng hiên ngang ở cửa nhìn về phía hắn. Hai tay cầm ở sau lưng dẫm từng bước tiến tới: “Nhưng xin lỗi nhé, ta không có việc gì với ngươi đâu. Ta cần thẳng bé đặng sau lưng ngươi kia!”

“Sao ngươi lại nhắm vào Sasuke!?” Trên trán Kakashi bắt đầu xuất hiện mồ hôi hột.

“Cậu may thật đấy có được thứ đó!” Kakashi nghe được Orochimaru nói. Hắn thấy được Orochimaru là lưỡi liềm quanh khoé miệng mình một cái: “Ngày xưa cậu làm gì có cái đó. Cái con mắt trái Sharingan đó. Ta cũng muốn có huyết kế gia tộc Uchiha...”

“Mục đích ngươi là gì...” Bàn tay Kakashi siết chặt lại, hắn nheo mắt nhìn về phía Orochimaru: “Chú ấn trên cổ Sasuke là ngươi gây lên đi? Ngươi muốn làm cái gì?”

“Ngươi hỏi ta muốn làm cái gì? Đương nhiên muốn loại lực lượng này. Kakashi, hẳn ngươi cũng nhận được loại lực lượng này. Cái cảm giác mê luyến mà nó đem lại đúng không?” Orochimaru lại thè lưỡi liềm môi nhìn về phía Kakashi với ánh mắt cao ngạo: “Mà trên người Uchiha Sasuke có loại lực lượng này nên ta cho hắn một món quà nhỏ. Ngươi có thể đem hắn giao cho ta sao? Nói thật, ta cũng hâm mộ ngươi tự nhiên có thể có được đứa bé xuất sắc như vậy làm học trò đầu. Bất quá, ở nơi này ta cũng phát hiện một đứa nhóc làm cho ta hứng thú không kém Sasuke chút nào!”

“Quả nhiên ngươi nhắm vào Sharingan sao?” Orochimaru nói làm cho Kakashi cảnh giác, trên người Kakashi bắt đầu xuất hiện sát khí: “Một đứa bé khác đây? Ngươi muốn nói chính là Naruto đi. Như vậy hiện tại ngươi muốn mang đi Sasuke sao? Bất quá, dù Orochimaru là một trong tammin huyền thoại nhưng nếu là dùng tánh mạng đánh cược cũng có thể cùng ngươi đồng quy vu tận. Đến lúc đó, ngươi... cái gì cũng không chiếm được”

“Haha... cùng chết chung sao? Ngươi quá nhìn cao chính mình rồi Kakashi!” Orochimaru hai tay ôm ngực khẽ liếc mắt nhìn về phía Sasuke đang nằm vật dưới đất. Giọng nói khàn khàn từ miệng hắn phát ra: “Bất quá, ta tạm thời không có ý định mang theo hai đứa nhỏ rồi đi. Chấp niệm trong lòng chúng còn chưa đủ mạnh. Chẳng lẽ ngươi không thấy được trong mắt chúng, cái loại khát vọng lực lượng này sao? Vì trở nên mạnh mẽ hơn chúng sẽ rời đi cái làng Lá hủ bại này và đến bên người ta...” Theo sau đó thân ảnh Orochimaru biến mất trước mắt Kakashi.

Khi Orochimaru biến mất thì Kakashi đã cả người ướt đầm mồ hôi. Hắn thu chiếc kunai và đưa tay lên nhẹ nhàng lau đi cái trán đã ướt đầm. Đến cuối cùng hắn hơi lắc đầu đem Sasuke bế lên rồi đi căn phòng.

“Ngu ngốc!” Naruto nhìn về phía người thiếu niên Zaku đang nổi điên kia. Ở trên hai tay Zaku, Naruto cảm giác được chakra của Aburame Shino. Nếu như hắn đoán không nhầm thì tuyệt chiêu sóng âm của Zaku rất có khả năng đã bị phá.

Phanh!

Quả như Naruto dự liệu, Zaku phát ra sóng âm mạnh mẽ không có bắn ra mà bàn tay Zaku đột nhiên nổ tung. Hai cánh tay rơi rụng trên mặt đất, máu tươi bắn tung toé. Đôi mắt Naruto híp lại quan sát trên lòng bàn tay. Ở trên đó có gắn một vị trí chuyên dùng để phát ra sóng âm công kích. Một đám côn trùng thoát ra ngoài làm cho người ta có chút sợ và chán ghét.

“Thuật côn trùng gia tộc Aburame có rất nhiều thuận tiện có lẽ cũng rất mạnh!” Naruto mở miệng nói: “Tuy nhiên mình thực sự không quá thích côn trùng. Ngoài ra, người gia tộc Aburame cũng có quá nhiều điểm yếu. Nếu như chiến đấu với đồng đội, họ tuyệt đối là một cộng sự tuyệt vời nhưng đơn lẻ mà nói...”

“Naruto, trước đây tớ chỉ nghĩ cậu ấy hơi quái thôi, ai ngờ cậu ấy mạnh như vậy!” Sakura ngạc nhiên lên tiếng nói: “Ồ trong lớp học cũng không thấy cậu ấy sử dụng côn trùng mấy. Mà Naruto, cậu rất hiểu về gia tộc Aburame sao?”

“Gia tộc Aburame...” Naruto ôm ngực lạnh nhạt lên tiếng nói: “Một trong đại gia tộc nổi tiếng của làng Lá. Họ cũng thuộc phần danh gia vọng tộc có được bí thuật của riêng mình. Giống tộc Hyuuga nổi tiếng Byakugan có được nhu quyền, Nara thuật bắt bóng, Akimichi thuật bội hoá, Yamanaka thuật tâm linh thì tộc Aburame chính là điều khiển côn trùng. Họ nuôi côn trùng trong cơ thể mình và lập kế ước cung cấp chakra cho chúng như thức ăn...” Thấy được Sakura thân hình run lên như tránh né ôn thần, Naruto lên tiếng nói: “Sakura, cậu sao vậy!?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Con rối sư

“Không, không có gì...” Cả người Sakura toát ra cả mồ hôi lạnh. Cứ nghĩ đến cảnh cả cơ thể đều nhưng nhúc nhúc thì thân mình Sakura rùng mình một cái. Cô nhóc cố gắng ngơ ngơ cái đầu đem ý nghĩ ghê tởm này ném đi.

“Ồ” Một cái đầu trắng và một đôi mắt cá chết xuất hiện đằng sau lưng hai người Naruto và Sakura khiến cho cả hai giật mình. Cả hai quay ra thấy được Kakashi đưa chào hỏi bọn họ làm cho bọn họ cạn lời. Thực không còn gì để nói với cái cách chào hỏi này.

“Vậy thì bắt đầu luôn trận đấu tiếp theo vậy!” ở dưới đài, Gekkou gật gù như kẻ ngủ gật mở miệng nói.

“Thầy... Kakashi!” Sakura giật mình vội vã hô lên.

“Hoi lâu thưa thầy!?” Naruto nhún nhún vai. Hắn chỉ chần chờ một lúc sau đó thò ra một hơi dài: “Sasuke, cậu ta vẫn ổn chứ?”

“Chà không sao đâu! Giờ nó đang nằm trong phòng y tế rồi!” Hatake Kakashi đưa tay lên gỡ gỡ quả đầu trắng của mình. Tuy nhiên trong đồng hân lại nghĩ: “Nhưng dưới sự giám hộ của ANBU...” Sasuke không sao làm cho Sakura thoáng thở ra một hơi dài.

“Dì!” Naruto ôm hai tay trước ngực lẳng lẳng nhìn về phía trên tấm màn hình to. Ở trên đó có ghi Tsurugi Misumi và Kankuro. Đôi mắt Naruto lập tức híp mắt nhìn về phía tên thiếu niên tóc đen có đeo con rối ở sau lưng. Ánh mắt Naruto híp lại càng sâu quan sát về người này.

“Trận đấu thứ ba bắt đầu!” Thấy được hai thí sinh không có ý kiến gì, Hayate Gekkou nhếch khoé miệng hô ra khẩu hiệu.

Misumi là một người thanh niên cao lớn đeo băng trán làng Lá. Trùm đầu và che mặt chỉ để lộ đôi mắt hẹp dài và cọng kính to tròn. Dù trận đấu đã bắt đầu rồi nhưng người thanh niên vẫn không có ý định tấn công mà đứng nơi đó nói: “Ta khác với tên Yoroi. Ta sẽ không bắt cần như hân đầu nói cho mà biết trước thế. Ta mà tung đòn là coi như xong chỉ có nước đầu hàng mà thôi! Trận đấu này sẽ kết thúc nhanh thôi!” Giọng nói đầy tự tin.

“Nói vậy thì phải...” Kankuro trực tiếp lấy ra con rối được quấn kỹ bằng vải trắng. Hân cười tiếp tục khiêu khích đối phương: “xử lý gọn nhẹ cho vừa ý người!”

“Trông ta đứng yên cho người làm vậy sao!?” Bàn chân dẫm mạnh trên mặt đất, thân hình Misumi bắn thẳng về phía trước bàn tay vung lên công kích mạnh về phía Kankuro. Miệng quát lớn: “Tiên hạ thủ vi cường!”

Bang!

Tiếng va đập vang lên tuy nhiên Kankuro sau đó ngạc nhiên kinh hãi hô lên: “Cái gì!?” Thân thể Misumi giống như không có xương sống trực tiếp giống như con rắn trực tiếp cuốn lấy thân thể Kankuro đem hân khoá chặt lấy. Tình cảnh này, Misumi chẳng khác nào một con rắn không lò quần lên cơ thể Kankuro đem cả cơ thể Kankuro thiết chặt lại.

“Để thu thập thông tin, ta đã cải tạo cơ thể mình để có thể chui vào mọi ngõ ngách. Nhờ việc sử dụng chakra ta có thể tự do điều khiển thân thể thao túng từng phần một...” Giọng nói tràn đầy tự tin vang ra phía sau lưng Kankuro: “Cho nên có thể sử dụng cơ thể siết chặt đến khớp xương người võ vụn. Người mà không đầu hành thì ta sẽ siết mạnh hơn nữa đây!” Ánh mắt Misumi thoáng nhìn về phía con rối cuốn trong vải nói: “Tuy không biết người xài loại vũ khí nào nhưng cơ thể bị thế này thì có làm gì cũng vô ích. Cứ thử giờ trò gì xem... ta sẽ không chờ người đầu hàng nữa mà trực tiếp vụn gãy cổ người liền. Còn không mau đầu hàng đi!”

“Hehe...” Trên mặt Kankuro nở nụ cười khinh miệt: “Còn nếu ta không thích thì sao?”

“Người muốn chết!” Misumi giận dữ quát mắng.

“kẻ chết chính là người...” Kankuro không sợ hãi mà trực tiếp đáp lại bằng lời khiêu khích.

Trên trán Misumi theo đó lập tức nổi lên gân xanh. Hân trực tiếp sử dụng lực mạnh mẽ. Một tiếng rắc gãy vang lên, Misumi cười nhạt nói: “Hừ... tên ngốc!”. Thấy cái cổ đang dong đưa, Misumi có chút chầy mò hơi hột: “Mình hơi mạnh tay làm hân chết mất rồi!”

“Vậy thì tới lượt ta!” Đột nhiên cái đầu Kankuro quay lại để lộ khuôn mặt kinh dị.

“cái gì!?” Misumi giật mình hô lên. Ngay khi hân chưa kịp phản ứng thì quần áo Kankuro đã rách nát để lộ ra con rối ở bên trong. Thì ra nãy giờ đánh với Misumi chẳng qua là con rối của Kankuro mà thôi. Con rối trực tiếp để lộ ra thân hình bằng gỗ, mấy cái tay gỗ như xúc tu cuốn chặt lấy thân thể Misumi làm hân không thể động đậy.

Từ con rối được bọc trong vải xuất hiện Kankuro thoát ra. Trong tay hân xuất hiện mấy cái dây chakra nối với con rối. Giọng nói Kankuro tràn ngập khiêu khích: “ta mà bẻ xương người có lẽ càng giòn hơn chứ gì? nhưng ta lại định bẻ gãy cổ người kia!”

“Đừng... đừng... ta đầu hàng!” Misumi vội vã hô lên với vẻ mặt hoảng sợ.

“Vi đối phương không thể đánh tiếp nữa nên...” Đầu Gekko liên tục lắc lắc, hai tay đút vào túi quần nói: “Người thắng là Kankuro!” Vừa nói hân vừa ngẩng đầu nhìn về phía mọi người: “Được rồi, tiếp theo sẽ là trận đấu thứ tư!”

“Tới cậu rồi, Sakura!” Uzumaki Naruto ôm ngực, hân nhìn về phía chiếc bảng đang hiện lên mấy cái tin. Khoé miệng Naruto hơi kéo lên sau đó nhún nhún vai rồi nói: “Cố gắng hết mình đi. Tận lực làm đến nơi là được. Thắng thua không quan trọng, quan trọng cậu đã đánh hết mình.”

Haruno Sakura ngạc nhiên nhìn về phía bảng thông tin. Ngay ở cách đó không xa, Yamanaka Ino cũng ngẩng đầu nhìn về phía tấm bảng thông báo. Ở trên đó có ghi mấy chữ khá to Haruno Sakura và Yamanaka Ino cho thấy hai người trở thành đối thủ trong lần này.

Hai người đứng ở dưới đó hàn huyên một hồi rất lâu mới đánh một trận. Trận chiến kéo dài đến mười phút mới kết thúc. Mà cả hai đều vào thế hoà không có bất cứ ai thắng cả. Thực sự trận đấu này làm người xem không dậy nổi bất cứ hứng thú nào. Cuối cùng, hai người cùng đâm vào nhau một quyền khiến cả hai gục ở trên sàn đấu.

Naruto sử dụng thuật thuần thân vọt tới trên đài. Hắn bế lên Sakura tiến tới khán đài. Lúc này, Sakura thoáng thấy được khuôn mặt Naruto. Trong gió bay phấp phới, mái tóc vàng khê mờ để lộ ra khuôn mặt đẹp trai. Làn da tái nhợt có vẻ bị bệnh làm cho người thương tiếc. Sakura thoáng trong chốc lát thất thần. Cô nàng vội vã mở miệng nói: “Naruto, để mình xuống dưới là tốt rồi!”

“Cậu suy nghĩ nhiều rồi!” Naruto đưa tay ra, hai bàn tay cậu phát ra chakra. Một loại chakra tràn ngập sinh mệnh tiến vào cơ thể Sakura đem vết thương trên cơ thể cô nhanh chóng chữa lành.

“Loại chakra này... tràn ngập sinh mệnh là chakra gia tộc Uzumaki sao?” hatake Kakashi nghi ngờ thầm nghĩ. Hắn theo thói quen đưa lên gãi gãi đầu sau đó cười nói: “Giống như thầy quên mất là Naruto cũng có chút y thuật trong người đấy!”

“Temari và Tenten!” Trên bảng xuất hiện hai cái tên làm cho Naruto ngạc nhiên. Ngay sau đó trận đấu không lâu với chiến thắng thuộc về Temari. Cô nàng này sử dụng quạt làm phong động vô cùng mạnh mẽ. Các loại nhẫn thuật phong động gần như thuần phát mỗi khi vung cây quạt lên. Đặc biệt là Tenten chỉ biết sử dụng ám khí mà thôi. Mặc dù thực lực Tenten cũng không yếu, ám khí xuất thần nhập hoá nhưng Temari khắc chế cô nhóc gắt gao.

Thân thể Tenten dựng trên cây quạt khổng lồ và nụ cười tràn ngập chiến thắng của Temari làm cho Rock Lee tràn ngập tức giận. Khi mà cậu nhóc nhảy xuống dưới mặt đất thì Temari cũng cảm nhận được trực tiếp đem Tenten ném về phía Rock Lee khiến cậu phải đưa tay ra đỡ.

“Bất tốt lắm!” Temari cười khiêu khích.

“Người làm gì vậy hả!?” Bàn tay Lee nắm chặt lại, hắn giận dữ quát lên: “Trận đấu này đâu cần phải đánh cho tới chết chứ!?”

“Câm ngay!” Temari tràn ngập khiêu khích nói: “mau đem kẻ bại trận đó biến khỏi đây ngay!”

Lời nói khiêu khích làm cho Rock Lee tràn ngập tức giận. Thân mình phóng về phía trước. Ngay sau đó Lee tung ra một cú đá đồng thời Temari cũng không hề ngồi yên mà sử dụng cây quạt như vũ khí của mình.

Phanh!

Trong thoáng chốc cú va chạm lại làm cho bụi đất tán ra. Một thân ảnh đứng chắn ở giữa đem hai người ngăn cản. Bàn tay hắn trực tiếp đưa lên chắn lấy bàn chân Rock Lee cùng với bàn tay đưa ra trực tiếp giữ lấy cây quạt sắt khổng lồ. Giọng nói bình thản nói: “Rock Lee, đúng không? Tôi biết cậu lúc này rất tức giận nhưng ninja làng Lá chúng ta cũng không cần nhỏ mọn như vậy. Người khác sẽ nhìn gì về làng Lá hơn nữa cậu muốn bị loại sao?” Vừa nói hắn quay ra nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng nói: “Tiểu thư xinh đẹp, cô có thể cất vũ khí vào rồi chứ? Cô đã là người thắng cuộc!”

“Thật là nhanh!” Đám người ở đây không hẹn mà cũng nghĩ đến một ý kiến.

Uzumaki Naruto lại sử dụng thuật thuần thân lên trên đài của mình. Trước khi đi hắn không quên cho Temari một cái nháy mắt. Kakashi thấy vậy sờ sờ đầu nói: “Xem ra bọn nhỏ bây giờ yêu đương so với làm ninja còn có hứng thú hơn!”

“Na... Naruto!?” Cô nhóc mắt trắng nắm chặt nắm đấm đặt ở ngực khẽ nhìn về phía hai người Naruto và Temari.

“Uzumaki Naruto và Inuzuka Kiba!” Uzumaki Naruto đột nhiên hô lên một tiếng và nhìn thấy mấy cái chữ này ở trên bảng. Hai hàng lông mày hắn lại nhăn càng sâu. Hắn thấy được Inuzuka Kiba tràn ngập sức sống phóng xuống đài.

Bàn tay hắn đưa lên hướng về phía Naruto tràn ngập khiêu khích: “Naruto, tôi biết cậu rất mạnh. Tuy nhiên trận đấu này, tôi chắc chắn sẽ thắng cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Naruto vs Inuzuka Kiba

Naruto còn chưa có kịp trả lời gì thì đột nhiên phía sau lưng truyền tới giọng nói của Kakashi. Hắn quay đầu ra thấy được bộ mặt giống như cá chết của Kakashi: “Naruto, em cũng bị Orochimaru gieo chú ả đi. Mặc dù thân thể em rất đặc biệt mạnh mẽ hơn so với Sasuke nhiều nhưng thầy không hy vọng em gắng gượng chống qua.”

“Thầy Kakashi, người suy nghĩ nhiều rồi!” Vừa nói Naruto vừa quay ra nhìn về phía Sakura. Trong ánh mắt Naruto lần này có chút chán ghét. Hai tay Naruto ôm ngực, giọng nói lạnh lẽo hơn: “Cơ thể em vẫn khoẻ không có bất cứ không khoẻ gì cả. Thầy lo lắng cho em nhiều hơn hãy để ý đến Sasuke đi!”

“Vậy sao?” Bàn tay theo thói quen đưa lên gỡ gỡ quả đầu trắng, Kakashi dùng giọng nói với khuôn mặt vẫn như cá chết kia trả lời Naruto: “Em không cần trách Sakura. Em ấy chỉ lo lắng cho đồng đội của mình thôi. Thầy cũng phải nhắc nhở em biết một điều không nên động vào chủ ấn. Nếu như chủ ấn phát tác thầy sẽ dừng ngay chặn đầu này lại.”

“Thầy suy nghĩ nhiều rồi!” Naruto nhảy xuống phía dưới mặt đất. Hắn đi từng bước từng bước tiến về phía Inuzuka Kiba. Mỗi bước đi làm cho Inuzuka Kiba trở nên áp lực hơn.

Ở trong góc khuất, ninja với khuôn mặt anh tuấn và làn da trắng bệch và đeo băng đeo trán làng Âm thanh tràn ngập hứng thú quan sát Naruto. Trong lòng hắn tràn ngập dậy sóng: “Mặc kệ xem trước xem sau thì tiềm lực Naruto vượt qua Sasuke quá nhiều. Dù không có Sharingan nhưng dung hợp được Mộc Độn đủ để đền bù khuyết điểm này. Chỉ là không biết, Naruto-kun có thể phát triển Mộc Độn đến mức nào. Nếu như chỉ giống như một sản phẩm thất bại thì thật đáng tiếc. Bất quá, nói chung Naruto khó không chế hơn Sasuke nhiều!”

“Naruto-kun, cuối cùng mình cũng được đấu với cậu một trận!” Ngón tay Inuzuka Kiba chỉ thẳng về phía Naruto quát lên: “Mặc dù cậu rất mạnh nhưng mình sẽ thắng trận đấu này và tiến vào vòng thứ ba.”

“Các em không có ý kiến gì chứ!?” Hayate Gekkou đưa lên bàn tay vẫy vẫy. Naruto chỉ nhẹ nhàng gạt đầu một cái, Kiba cũng không có ý kiến gì. Nhận được hai người đồng ý, Gekkou đưa bàn tay đặt ở miệng ho khan vài cái: “Khụ, khụ... vậy trận đấu bắt đầu!”

“Naruto, ngày hôm nay cậu sẽ bại trong tay tớ!” Inuzuka Kiba lên tiếng quát lớn. Naruto làm như không nghe thấy lập tức khoanh tay trước ngực, bộ dạng ngạo nghễ. Đôi mắt Naruto nhắm nghiền lại giống như không nghe thấy Kiba nói gì. Điều này làm cho Inuzuka Kiba giận dữ nổi cả gân xanh trên trán: “Người này... cậu đừng coi thường người quá đáng.”

“Naruto... cậu ấy làm thế nào lại nhắm mắt lại!” Sakura có chút không hiểu lên tiếng hỏi. Nghĩ đến đây Sakura lớn tiếng quát lên: “Naruto... tại sao lại nhắm mắt như vậy. Mau mở mắt ra đi chứ, đối thủ trước mặt cậu kia!”

Không biết lúc nào thì đám người Yuuhi Kurenai đã đi đến bên cạnh đoàn người Kakashi. Yuuhi Kurenai quay đầu nhìn về phía Kakashi, nàng dùng giọng nói hơi mang khó chịu: “Kakashi, tôi biết Naruto ở đội anh rất mạnh. Tuy nhiên nếu như thằng nhóc quá coi thường Inuzuka Kiba, thằng bé có thể ăn thiệt thòi lớn.”

“Vậy sao!?” Hatake Kakashi lười biếng trả lời. Tuy nhiên ánh mắt hắn khẽ liếc nhìn về phía Naruto, trong lòng có chút lo lắng lên tiếng hỏi: “Naruto, em muốn làm gì đây?”

“Mình cũng muốn cô vũ cho Naruto kun nhưng...” Cô nhóc tóc đen mắt trắng Hyuuga Hinata dùng ngón tay vân vê, khuôn mặt lưỡng lự nghĩ: “Mình cùng đội với Kiba nếu làm vậy cậu ấy sẽ giận mình mất!”

Vậy mà làm cho mọi người ngạc nhiên thì đột nhiên thiếu nữ tóc vàng trong đoàn người ninja làng Cát đột nhiên hô lên: “Này... anh chàng đẹp trai tóc vàng. Nếu như cậu có thể tiến vào vòng thứ ba. Mình sẽ suy xét đi chơi với cậu một hôm thế nào!”

“Hả!?” Naruto hơi nghiêng đầu nhìn về phía trên đài cao. Ở trên đài cao, thiếu nữ tóc vàng đang nở nụ cười nhìn về phía Naruto. Điều này làm cho Naruto thoáng chốc ngẩn ra. Inuzuka Kiba cũng đã sử dụng nhẫn thuật, hai tay kết ấn chakra tràn ngập cơ thể. Bốn chân chạm đất, thân mình bắn thẳng về phía Naruto với tốc độ cực nhanh. Một loại bí thuật của gia tộc Inuzuka Kiba.

Phanh!

Thân thể Naruto trực tiếp bị đập bay. Temari đưa tay lên che mặt của mình. Kanuro đứng ở bên cạnh thiếu nữ thầm nói nhỏ: “Kẻ ngốc!” Điều này làm cho Temari xấu hổ đỏ bừng cả mặt. Duy chỉ có đứng bên cạnh Gaara làm như không gì đặc biệt cả. Mặt không đổi sắc chăm chú quan sát trận đấu này.

Bụi mù tán đi, hai tay Naruto vẫn ôm ngực. Hắn trực tiếp bật dậy với tư thế hai tay ôm ngực. Bàn chân hắn dẫm từng bước, hai tay bỏ ra phui phui bụi trên cơ thể của mình. Giọng nói hắn mang theo lãnh đạm nói: “Inuzuka Kiba, cú đánh vừa rồi không tệ đâu. Mặc dù nó làm mình khá đau đấy tuy nhiên nó chẳng thể giúp cậu đánh bại mình đâu.”

“Cậu sẽ phải hối hận về điều này!” Inuzuka Kiba giận dữ thấy được Naruto bước từng bước chậm chậm tiến về phía trước. Hai hàm răng Kiba cắn chặt lại sau đó trực tiếp ném ra một viên bom khói. Một tiếng nổ vang lên khói tràn ngập khắp nơi.

“Bom khói!”

Mọi người thấy được khói bao phủ lấy cả cơ thể Naruto cùng với Kiba. Kiba cười lạnh một tiếng sau đó cũng phóng vào trong màn khói. Loại khói này, Inuzuka Kiba cùng với con chó nhỏ Akamaru đã cực kỳ quen thuộc. Họ có thể dễ dàng tấn công ninja ở phía bên trong khói trắng. Một loại khói trắng đặc chế không mùi chỉ có tác dụng che mắt không ảnh hưởng đến mùi trong không khí.

Phanh, phanh...

Vậy mà làm cho mọi người hoảng hồn chỉ trong tích tắc thân thể Kiba cùng với con chó nhỏ Akamaru bị đánh bay khỏi màn khói trắng. Thân thể lê dài trên mặt đất. Mọi người thấy được cảnh này thì hồ hoảng hô lên: “Chuyện gì vậy, tại sao Kiba cùng Akamaru lại bị đánh bay ra ngoài!”

Khói trắng tán đi, thân ảnh Naruto vẫn đứng đó hoàn hảo như không có việc gì. Phía sau lưng hắn một đám dây xích phát ra ánh sáng lập loè. Chúng phát ra những tiếng leng keng và giống như những con rắn trực tiếp di chuyển sau lưng Naruto đem hắn bảo vệ.

“Đó là thứ gì?” Sakura kinh ngạc hô lên.

“Huyết kế giới hạn của gia tộc Uzumaki sao?” Trong lòng Hatake Kakashi thầm nghĩ, đôi mắt cá chết cũng theo đó mở to: “Naruto thức tỉnh huyết kế giới hạn từ khi nào?”

“Đây là...” Yuuhi Kurenai chảy mồ hôi hột trên má cũng thầm nghĩ về trước đây. Hình như vợ Hokage đệ tứ có mái tóc màu đỏ dài cũng có được loại năng lực này. Dường như cô ấy cũng có dòng họ Uzumaki. Thằng nhóc này lại kế thừa huyết thống gia tộc Uzumaki sao? Chẳng qua người gia tộc Uzumaki đều tóc đỏ còn thằng nhóc chỉ có tóc màu vàng.

“Chakra cậu ta thật khủng khiếp!” Đứng ở bên cạnh Rock Lee, Hyuuga Neji nhàn nhạt lên tiếng nói. Trên hai huyết thái dương nổi lên gân xanh dày đặc, đôi mắt hần cũng theo đó nheo lại: “Mình chưa từng thấy người nào có lượng chakra khủng bố như vậy. Cảm tưởng như chakra dùng mãi không xong vậy. Thật có chút đáng sợ!”

“...” Aburame Shino đưa ngón tay chỏ ra. Con sâu nho nhỏ đang run rẩy trong ngón tay của hần. Shino nói với giọng nhỏ nhỏ: “Lũ sâu đang sợ. Naruto, cậu ta rất mạnh!”

“Naruto, đừng có mà coi thường chúng tớ!” Kiba lập tức trở nên giận dữ. Hần thấy bộ dạng thông dong Naruto thì cực kỳ giận dữ. Hần trực tiếp lấy ra một viên thuốc ném về phía Akamaru sau đó cũng trực tiếp bỏ vào miệng mình một viên. Viên thuốc vào miệng làm cho Akamaru biến thân, lông nó đang màu trắng biến thành màu đỏ. Ngay cả Kiba cũng bộc phát ra luồng chakra khủng bố.

“Ồ, quân y hoàn sao?” Naruto dùng hai tay ôm ngực của mình, hần cười nhạt nói: “Nghe đồn loại thức ăn này có đầy đủ chất dinh dưỡng phụ thêm thuốc giảm đau và chất kích thích. Nó có thể làm cho chakra người sử dụng khôi phục trong nháy mắt và chiến đấu ba ngày ba đêm không biết mỏi. Đúng là danh gia vọng tộc có khác...” Trong giọng nói tràn ngập khiêu khích.

“Cậu sẽ phải hối hận vì điều này, Naruto...Đi nào, Akamaru!” Theo mệnh lệnh Kiba, con chó nhỏ trực tiếp nhảy lên người Kiba sau đó phát ra vài tiếng chó sủa. Hai tay Kiba cũng theo đó kết ấn: “Nhấn phải nghĩ thủ!” Một trận khói phát ra và Akamaru cũng biến thành một người giống hệt Kiba khó mà phân biệt ai là người ai là thú.

“Gừ...” Kiba phát ra tiếng gầm gừ đồng thời quát lên: “Tấn công!” Hai người một người một thú giáp công Naruto.

Đáng tiếc chẳng có gì dùng cả. Toàn thân dây xích bao bọc lấy cơ thể Naruto đem hần hộ đến khít khao. Bất cứ đòn tấn công nào đều không có hiệu quả. Mặc dù Kiba cố gắng tìm kế thờ tấn công nhưng đều không công mà lui.

“Ồ...” Temari dùng tay chống eo lên tiếng nói: “Loại thuật này có vài phần giống với cách Gaara phòng thủ!” Lúc này, Temari quay ra thì thấy được khuôn mặt dữ tợn của Gaara. Về mặt Temari có chút tái đi khi nhìn về phía Gaara.

“Bí thuật: Nha thông nha...” Lúc này, Naruto đã hoàn toàn nhắm mắt lại. Đám dây xích giống như con rắn bao bọc khắp người Naruto không có cho Kiba một cơ hội nào tấn công hần. Một người một thú xoay tròn thành hai mũi khoan liên tục tấn công Naruto ở tất cả các điểm.

Phanh, phanh... Âm thanh vang dội vang lên.

Phanh! Phanh!

Lại hai âm thanh vang lên, thân thể Kiba cùng với Akamaru bị quất bay. Akamaru cũng theo đó hiện nguyên hình. Một tiếng nổ nhỏ vang lên, khói trắng tán ra để lộ ra thân ảnh nhỏ bé của con chó. Dây xích theo đó không buông tha trực tiếp vươn dài ra một cái trực tiếp quấn chặt Kiba giống như gói một cái bánh trung. Một cái túm lấy con chó nhỏ ném về phía Naruto.

Naruto cầm trong tay con chó trắng nhỏ. Mặc dù đối với người không được tốt lắm nhưng Naruto cũng có vài phần yêu thích động vật. Đáng tiếc không biết vì sao từ nhỏ mỗi con vật tiến về phía Naruto, chúng đều vô cùng sợ hãi chạy mất. Nhìn con chó nhỏ trong lòng bàn tay, Naruto không biết ngẫm nghĩ gì. Hần đem con chó xách lên, chakra màu xanh truyền ra từ bàn tay hần tiến vào cơ thể con chó trắng nhỏ.

“Àng!” Con chó trắng nhỏ phun ra một tiếng sợ hãi.

“Naruto, mau thả Akamaru!” Inuzuka Kiba bị trời như cái bánh chưng hét lớn một tiếng: “Cậu đã thắng rồi!”

Đôi mắt Naruto hơi nheo lại một cái. Hần trực tiếp đem con chó ném cho Inuzuka Kiba sau đó xoay người rời đi tiến về phía khán đài. Con chó nhỏ rơi vào trong tay Inuzuka Kiba khiến cho Kiba thở ra một hơi dài: “Mày không sao chứ, Akamaru!”

“Gâu!” Trên người con chó nhỏ những vết thương và một mùi không còn nữa. Nó phát ra một tiếng sủa nhẹ nhàng. Sau đó con chó quay về phía Naruto vẫy đuôi sau đó vang lên vài tiếng sủa nhỏ. Cái đuôi liên tục vẫy vẫy. Naruto chỉ thoáng nhìn về phía con chó nhỏ nhưng vẫn đi lên đài sau đó dùng hai tay ôm ngực của mình đôi mắt nhắm nghiền lại.

“Khụ, khụ... trận đấu này... người chiến thắng là Uzumaki Naruto!” Hayate Gekkou ho khan vài tiếng tuyên bố: “Trận đấu tiếp theo Nara Shikamaru và Kiri Tsuchi!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 34: Gia tộc Uzumaki

“Hử!?” Naruto hơi nhíu mày một chút. Hắn quay đầu ra nhìn về phía một ninja làng Âm thanh có khuôn mặt anh tuấn và nước da trắng bệch. Khuôn mặt này không hiểu làm sao cho Naruto có cảm giác quen thuộc. Cái loại ánh mắt đó khiến cho Naruto nhớ đến ánh mắt Orochimaru. Trong khi hắn đang suy nghĩ thì giọng điệu Kakashi đã đánh gãy suy nghĩ của hắn.

“Naruto!” Kakashi bước về phía Naruto, hắn tò mò nhìn về phía Naruto rồi hỏi: “naruto... em vừa rồi sử dụng loại dây xích đó..”

“Thầy nói thứ này...” Theo bàn tay naruto hơi chìa ra. Lần này không phải từ sau lưng mà từ bụng Naruto. Một cái dây xích hơi thò ra phía ngoài bị Naruto lăm vào trong tay. Dây xích có màu trắng ngà và phát ra tiếng leng keng khi va đập vào nhau. Theo sau đó Naruto cũng đem chúng thu hồi lại.

“Naruto, đó là nhẫn thuật cậu mới sáng tạo sao?” Về mặt Sakura mang theo ngạc nhiên. Cô nhóc thực sự kinh hãi về khả năng học tập của Naruto. Nhớ đến bây giờ hình như Kakashi chưa có dạy cho Naruto một loại nhẫn thuật nào. Tất cả đều là tự cậu ấy tự học và tự sáng tạo. Giống như thuật thuật thân hình như Naruto học được cũng không phải từ thầy Kakashi thì phải.

“Không phải, mình cũng không biết nó là cái gì? Nếu như mình đoán không nhầm thì nó chính là huyết kế của gia tộc mình!” Naruto không nhanh không chậm nhún nhún vai.

Đoàn người Yuuhi Kurenai không biết ở lúc nào đã tới gần đám người Naruto. Cô nhóc tóc đen với đôi mắt trắng có chút đỏ mặt xấu hổ. Hai ngón tay chỏ đâm đâm vào nhau, cô có vẻ nói rất ngượng ngùng và ấp úng: “Naru... Naruto-kun cũng có gia tộc sao?”

“Gia tộc Uzumaki!” Naruto bình thần trả lời nói: “Trong một sổ sách của làng Lá có nhắc đến. Đó là một gia tộc thống trị nước Con Xoáy tuy nhiên đã bị diệt tộc. Nghe đồn tộc Uzumaki có quan hệ sâu xa với tộc Senju cũng như làng Lá. Họ mình là Uzumaki có lẽ mình được kế thừa năng lực này từ họ. Tuy nhiên hiện giờ trên Nhẫn Giới không biết có tồn tại tộc Uzumaki không nữa.”

“Vây... vậy sao?” Cô nhóc Hinata có vẻ ngượng ngùng lên tiếng. Ngón chỏ đưa ra liên tục đan xen vào nhau. Cuối cùng cô nhóc dường như muốn nói gì đó cháy cả mồ hôi hột. Không biết cô nhóc lấy ra một cái hộp từ đâu đưa ra đây về phía Naruto. Đôi mắt như nhắm nghiền lại.

“Ể... Hinata, cảm ơn cậu!” Một giọng nói khách sáo vang lên: “Mình đang cần nó!”

“A... không... không có gì!” Hyuuga Hinata mở ra đôi mắt của mình. Ngay sau đó cô nhóc giật mình nhìn về phía người thiếu niên đang bước tới. Về mặt cô nhóc mang theo bàng hoàng: “Kiba, sao lại là cậu...” Trong giọng nói áp úng tràn ngập cảm giác hốt hoảng, giật mình kèm theo cả ngạc nhiên. Khuôn mặt cô nhóc đã đỏ bừng sau đó quay ra nhìn về phía Naruto.

“Hinata... sao cậu... sao mặt cậu lại đỏ vậy!?” Inuzuka Kiba ngạc nhiên mở to mắt. Ánh mắt thẳng nhóc liên tục chớp chớp: “Cậu cảm giác không khỏe trong người sao?”

“Không... không...” Hyuuga Hinata vội vã lắc lắc đầu: “Mình... mình không có sao?”

“Ha...” Inuzuka Kiba chỉ thở ra một hơi thật dài. Hắn quay ra nhìn về phía Naruto thấy được Naruto đang làm động tác hôn gió. Đối tượng không ai khác chính là ninja làng Cát, một thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp. Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp cũng dùng một tay chống eo dùng đôi mắt tròn đầy hứng thú nhìn sang bên này.

Inuzuka Kiba giận dữ, ngón tay chỉ thẳng về phía Naruto quát lên: “Naruto, đừng nghĩ rằng cậu thắng trận đấu này là giỏi. Một ngày nào đó không xa tôi sẽ đánh bại cậu sau đó cướp đi chiếc ghế Hokage tương lai của cậu!”

“Ha.. tùy cậu thôi!” Naruto nhún nhún vai, hắn nở nụ cười bình thản: “Tôi sớm đã chẳng có ước mơ ấy rồi. Chỉ có những kẻ ngốc mới có hứng thú làm Hokage mà thôi. Còn nếu như muốn đấu với tôi, lúc nào tôi cũng sẵn sàng!”

“Cái gì hả?” Inuzuka Kiba ngoác cái miệng lớn ra: “Cậu nói ai là kẻ ngốc thế hả!?” Đặc biệt bị Naruto làm lơ khiến cho cậu càng trở nên giận dữ hơn.

Không biết lúc nào thì đoàn người Sarutobi Asuma đã đến bên cạnh họ. Ngay sau đó cô nhóc Yamanaka Ino đi sát bên cạnh Sakura khẽ hỏi: “Sakura, Naruto từ khi nào đôi tính rồi. Không còn lạnh lùng như trước kia nữa?”

“Này...” Naruto đôi tính khi nào? Sakura đang tự hỏi vấn đề này. Ngay sau đó Sakura nhớ được hình như kể từ lúc Naruto mang theo thiếu niên sử dụng băng độn trở về. Đó là lúc tính cách Naruto hướng phía sáng sủa hơn phát triển. Nghĩ đến thứ gì đó thì khuôn mặt Sakura đỏ lên sau đó bốc cháy thân hình liên tục lao đảo lắc lư.

“Sakura, Sakura... cậu làm sao vậy!?” Yamanaka Ino vội dùng hai tay đưa cầm lấy vai Sakura liên tục lắc lư thân thể cô.

“A... Nga... Mình không có sao?” Sakura vội vã trả lời Ino. Bàn tay hơi nhẹ vuốt tóc, cô nhóc quay ra nhìn về phía Naruto. Nhìn kỹ thì Naruto thực sự đẹp trai không kém Sasuke chút nào chỉ không có hấp dẫn như Sasuke mà thôi. Trong lòng cô nhóc ngẫm nghĩ: “Chẳng lẽ Naruto và người thiếu niên tên Haku đó...”

“Cậu không sao là tốt rồi! Vừa rồi cậu làm mình sợ quá!” Ino thở ra một hơi thật dài. Cô nàng đưa tay lên vuốt vuốt ngực của mình. Dường như nhớ đến việc gì đó, Ino quay ra hỏi Sakura: “Đúng rồi, Sakura. Sasuke-kun, cậu ấy như thế nào rồi?”

“Này... này...” Nara Shikamaru buồn bực hô lên. Hắn đưa chân lên đá đá nền gạch, miệng bĩu môi một cái: “Không ai để ý đến trận đấu của tớ hà!?”

“Nga... không phải cậu đã thắng rồi sao?” Yamanaka Ino đột nhiên cho Nara Shikamaru câu trả lời. Cô nhóc dùng bộ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Nara Shikamaru hỏi: “Vừa rồi không phải trọng tài đã tuyên bố rồi sao?” Khuôn mặt này làm cho Shikamaru cạn lời. Lời vừa đến miệng bị hắn cấp nghẹn trở lại. Hắn chỉ thở ra một câu liên quan đến phiền phức gì đó sau đó im lặng không nói.

“Trận đấu tiếp theo xin được bắt đầu!” Theo mệnh lệnh của Hatake Gekkou thì màn hình đã hiển hiện lên mấy chữ. Giọng nói Gekkou cũng theo đó vang vọng toàn trường: “Hyuuga Neji đấu với Hyuuga Hinata!”

Nghe được những lời này thì Naruto hí hóp lại nhìn về phía trên băng cao. Đến bây giờ hắn cảm giác được bằng điện tử rõ ràng có người điều khiển xấp xáp kết quả. Hyuuga Neji thuộc phân gia bị đánh lên một loại chú ấn có tên cá chậu chim lồng. Nó hình thành bởi một chữ “+” (Vạn). Sinh tử phân gia nắm giữ trong tay tông gia tùy ý tông gia nấn bóp. Ngoài ra khi chết loại ấn này sẽ phá hủy Byakugan làm Byakugan không tiết ra ngoài. Mà Hyuuga Hinata vốn là người tông gia. E rằng có gì đó hắc ám sau lưng.

“Chết rồi!...” Inuzuka Kiba đột nhiên lên tiếng nói: “Hinata... Nếu không trận đấu này cậu chịu thua đi. Nếu đấu với hắn, hắn sẽ ra đòn thắng tay với cậu đến lúc đó cậu bị trọng thương mất thôi...”

“Hai người họ không phải là người cùng dòng tộc sao?” Haruno Sakura lên tiếng nói.

Đứng ở bên cạnh Sakura, Naruto ôm ngực cười lạnh nói: “Hinata vốn là người tông gia và Neji vốn là người phân gia. Ngay từ nhỏ thì người phân gia bị đánh lên chú ấn cá chậu chim lồng. Sinh tử tùy tay nấn bóp trong tay tông gia. Chỉ cần người có bất cứ muốn chống lại tông gia đến lúc đó sinh tử không khỏi do người. Đến lúc đó, người sợ rằng chết còn vui sướng hơn sống sót. Sakura, cậu nói xem!?”

“Này...” Sakura ngẩn ra đưa tay chạm vào miệng mình. Ngay sau đó cô nàng nhìn về phía Hinata với ánh mắt quý dè.

“Thật nực cười...” Naruto cười nhạo lên một tiếng nói: “Nói đồng dạng cái gì tốt đẹp lắm rằng trách để Byakugan truyền ra ngoài. Trên thế giới này không ít thuật phong ấn có thể bảo vệ đôi mắt đi. Nhưng có sao lại lựa chọn loại thuật có thể khống chế sinh tử người khác. Một lời nói dối bản thủ lấp dưới cái danh đẹp rằng bảo vệ huyết kế giới hạn thôi!”

“Được rồi!” Bàn tay Kakashi đưa tay lên sờ đầu Naruto: “Chúng ta vẫn không lên nói đến vấn đề các đại gia tộc khác thì hơn. Đây là việc riêng của họ...”

“Khụ, khụ...” Lúc này, Hinata chậm chạp không có xuất hiện khiến cho Gekkou vội vã hô lên: “Thỉnh hai vị tuyển thủ lên sân đấu!”

“Không ngờ lại đấu với cô đấy...” Giọng nói Neji biến thành lạnh lẽo: “Tiểu thư Hinata!”

“Anh Neji!” Hyuuga Hinata có chút thất thố hô lên.

“Từ bỏ đi!” Hyuuga Neji lạnh nhạt nói: “Người không thích hợp làm một ninja. Người quá mềm yếu, quá không tự tin luôn có một cảm giác tự ti, trốn tránh phải chiến đấu. Thế nên ta cho rằng người chẳng thể trở thành một ninja này. Ngay cả trận khảo thí Chuunin này, người cũng chưa từng muốn tham gia mà phải cùng đồng đội đến đây đúng không?”

“Không... không đúng!” Hinata thấp đầu dùng giọng nói nhỏ phản đối: “Em chỉ muốn thay đổi bản thân bằng chính sức mình”

“Hyuuga Hinata, cô đúng là sự sỉ nhục của tông gia!” Giọng nói Neji như bát nước lạnh dội lên người Hinata: “Con người không thể nào thay đổi bản thân mình. Kẻ thất bại cũng mãi là kẻ thất bại. Chính vì không thể thay đổi nên mới sinh ra sự khác biệt vì thế mới có cụm từ kẻ xuất chúng và kẻ bại trận! Ai cũng vậy... họ sẽ được đánh giá và bị đánh giá bởi ưu và khuyết điểm. Khuôn mặt, đầu óc, năng lực, ngoại hình và cả cá tính. Dựa vào những yếu tố không thể thay đổi đó, con người ta sẽ phân biệt và bị phân biệt và họ buộc phải chịu đựng để thích nghi với nó”

Giọng nói Neji mang theo lạnh lùng: “Cô là người tông gia và tôi là người phân gia, điều này không thể thay đổi được.” Đôi mắt hắn cau lại: “Tôi nhìn thấy được rất nhiều thứ bằng Byakugan. Cho nên tôi biết rất nhiều thứ, cô chỉ đang gắng gượng mà thôi. Cô rất muốn chạy trốn ở chỗ này.”

“Không... không phải!” Hinata chìa cánh tay ra phản đối một cách yếu ớt: “Em thật sự muốn!” Tuy nhiên khi nhìn thấy được đôi mắt Byakugan của Neji mờ ra với gân xanh dữ tợn thì giọng nói Hinata trở nên yếu ớt. Thân thể Hinata run rẩy liên hồi.

“Tiểu thư Hinata, bằng đôi mắt Byakugan này, ta phát hiện cô đang nói dối!” Bàn tay Neji chìa ra về phía trước. Hắn đã làm ra tư thế chiến đấu: “Từ bỏ đi! Tiểu thư Hinata, người không phải là đối thủ của ta.” Giọng nói tràn ngập lạnh lẽo.

Thân thể run run, Hinata nhìn về phía Naruto một chút rồi nói: “Không, em sẽ không từ bỏ. Em còn không cho cậu ấy thấy sự thay đổi của em. Em sẽ không ngã tại nơi này. Anh Neji... em sẽ không từ bỏ đâu!” Đôi tay Hinata theo sau đó kết ấn. Đôi mắt cũng xuất hiện trường hợp giống hệt Neji. Miệng cô nhóc khẽ quát: “Byakugan!” Bàn tay cũng bày ra tư thế chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 35: Nhu quyền tộc Hyuuga

“Ồ, Nhu quyền của gia tộc Hyuuga sao?” Hai tay Naruto ôm ngực, ánh mắt tràn đầy hứng thú nhìn về phía dưới. Giọng nói hân mang theo vài phần giấu cợt: “Gia tộc Hyuuga thường đều nhận mình là trường phái thể thuật mạnh nhất làng Lá đây!”

“Nhu Quyền!?” Về mặt Sakura ngạc nhiên nhìn về phía Naruto hỏi: “Đó là bí thuật gia tộc Hyuuga sao?”

“Naruto...” Về mặt Rock Lee mang theo ngạc nhiên nhìn về phía Naruto hỏi: “Xem ra cậu rất hiểu biết về Hyuuga Neji!”

Hai vai Naruto nhún nhún, hân nheo mắt nhìn về phía trận đấu đang diễn ra ở phía dưới. Giọng nói bắt đầu vang lên: “Ồ làng Lá có lưu truyền bốn loại thể thuật chính. Nhu quyền của tộc Hyuuga, Quái lực quyền của gia tộc Senju. Bát môn độn giáp cùng với Long Thần Công.” Vừa nói xong hân quay ra nhìn về phía Rock Lee nói: “Nếu như mình đoán không nhầm thì cậu thuộc về Bát Môn Độn Giáp đúng không?”

“Làm sao cậu biết được mình tu luyện Bát Môn Độn Giáp!” Rock Lee kinh ngạc nhìn về phía Naruto, con mắt tròn tròn lộ ra khuôn mặt không thể nào tin tưởng được. Ngay sau đó mở miệng nói: “Là thầy Gai nói cho cậu sao?”

“A... Haha...” Maito Gai đột nhiên cười sồ sồ ợt mình nói: “Không nghĩ tới Naruto cũng biết đến Bát Môn Độn Giáp đấy. Lee, thấy không? Ngay cả thiên tài Naruto cũng biết đến chúng ta tu luyện Bát Môn Độn Giáp. Đây chính là thanh xuân.”

“Thầy...”

“Đừng nói ngốc như vậy!” Naruto thở dài đưa tay đỡ trán. Hân thực sự cạn lời nhìn về phía hai người này. Khoé miệng Naruto nhếch lên: “Gia tộc Senju hiện giờ không hiện ở làng Lá. Tuy nhiên họ lấy chakra nhiều cùng thân thể mạnh làm nổi bật. Rock Lee không phải người gia tộc Senju đồng thời cậu ta sử dụng thể thuật cũng không giống quái lực nên loại thể thuật này cũng loại bỏ. Nhu quyền thì lại càng không chỉ còn Long Thần Công cùng với Bát Môn Độn Giáp.”

“Long thần công?” Hai thầy trò tò mò tự hỏi một tiếng.

“Một loại thể thuật đã từng được coi là thể thuật mạnh nhất làng Lá!” Naruto ôm ngực đồng thời đầu hơi cúi thấp xuống: “Nghe đồn loại thể thuật này cực kỳ thích hợp tiến hành đánh quần công. Tuy nhiên người nắm giữ nó hình như đã chết và loại thể thuật này cũng đã thất truyền. Mà còn lại chỉ còn Bát Môn Độn Giáp. Loại thể thuật dành cho ninja thuần túy thể thuật bằng cách giải bát môn đạt được sức mạnh vượt qua người bình thường có thể nắm giữ.”

“Vậy còn Nhu quyền thì sao?” Sakura tò mò lên tiếng hỏi.

“Nếu xét về Nhu Quyền thì có thể coi như nó thuộc về Nhấn Thể thuật!” Naruto bình tĩnh trả lời Sakura. Thấy vẻ tò mò mọi người thì Naruto mới tiếp tục nói: “Khác biệt hoàn toàn với Bát Môn Độn Giáp và Long Thần Công bao hàm thuần túy thể thuật thì Nhu Quyền có sự tham gia tương tác chakra. Bát Môn cùng Long Thần Công có đặc điểm sát thương hoàn toàn thuộc về vật lý hầu như không có sự tham gia chakra là vậy thì Nhu Quyền lại ngược lại. Bằng Byakugan có thể dễ dàng nhìn thấu chakra cùng dòng chảy chakra, họ sử dụng Nhu Quyền tấn công vào bên trong.”

“Đừng nhìn họ giao chiến rất nhẹ nhàng, thực sự vô cùng hung hiểm!” Naruto thở ra một hơi dài lên tiếng nói: “Tất cả tổn thương với một ninja thì tổn thương bên trong là nguy hiểm nhất!” Hai người liên tục giao đầu trước mặt Naruto. Động tác mềm mại không có lực tấn công gì. Đôi mắt Naruto nheo lại thật sâu trông có vẻ kiên kị sau đó nói tiếp: “Chỉ cần một cái chạm nhẹ, họ sẽ đem chakra thông qua Nhu Quyền phong ấn chakra trong cơ thể đối phương hoặc làm tổn thương nặng nề bên trong. Những cơ quan yếu ớt như trái tim, nội tạng, phổi....”

“Thân thể con người có thể thông qua rèn luyện để trở nên mạnh mẽ hơn. Cơ bắp có thể kháng đánh rất mạnh...” Trong giọng nói Naruto tràn ngập bất đắc dĩ: “Chỉ có nội tạng là khó mà rèn luyện được nên dù cho mạnh như thế nào mà bị tổn thương nội tạng rất có thể cũng sẽ chết.”

“Mấy người này... thật ra loại người gì vậy!?” Sakura có vẻ sợ hãi dùng ánh mắt tò mò quan sát hai người giao đấu: “Lại có thể tấn công vào hệ kinh mạch của người khác!?”

“Ừ... thì cậu biết đấy?” Naruto hơi nhún nhún vai cười nói: “Hệ thống kinh mạch chằng chịt khắp cơ thể và quần quanh cả nội tạng. Nó đảm bảo chakra có thể lưu động bằng thân thể. Tuy nhiên muốn tấn công vào nơi này là vô cùng khó khăn vì mắt thường khó có thể nhìn được. Ngay cả Sharingan cũng khó làm điều này. Tuy nhiên Byakugan lại là ngoại lệ. Mặc dù mình không đánh giá cao khả năng chiến đấu Byakugan so với Sharingan nhưng mình lại đồng ý rằng khả năng trinh sát của Byakugan vượt trội so với Sharingan quá nhiều. Đặc biệt khả năng nhìn thấy kinh mạch, chakra, khả năng tầm xa và khả năng nhìn xuyên thấu!”

“A” Sakura nghe thấy vậy ngạc nhiên hô lên một tiếng. Sau đó đôi mắt tràn đầy đề phòng nhìn về phía Hyuuga Neji. Cô nhóc mở miệng lẩm bẩm rất nhỏ: “Có... có thể nhìn xuyên qua sao?”

Bình!

Hyuuga Hinata trực tiếp bị Neji đánh bay ra ngoài. Thân thể cô nhóc lê dài trên mặt đất. Đôi mắt Neji nhấn lại càng sâu hơn. Hân lạnh nhạt mở miệng: “Tiểu thư Hinata, đây chính là sự khác biệt về sức mạnh không thể thay đổi được... là sự khác biệt giữa kẻ xuất chúng và kẻ thất bại.” Thấy được Hinata cố gắng đứng dậy, hân mở miệng nói: “Nó là sự thật không thể nào thay đổi! Cô đã cảm nhận thấy hội hận ngay từ lúc cô nói không muốn chạy trốn rồi chứ gì? Vì bây giờ cô chắc chắn đang thất vọng? Đầu hàng đi! Cô không có phần thắng nào đâu!”

“Đã nói ra...” Thân thể Hinata run lên mỗi khi đứng dậy. Từng cơn đau nhức làm cho cả cơ thể cô ướt đầm mồ hôi. Trái tim bị thương khiến cho cô không có cách nào tập trung tinh thần được. Ngay cả đứng lên cô cũng cảm giác khó khăn nói chi đến di chuyển: “Thì không bao giờ rút lại.” Đôi mắt toát ra vẻ kiên định: “Đó là nhân đạo của em! học, học...”

“Đúng là kiên cường thật...” Naruto ôm tay trước ngực sau đó hơi nhấn lại lông mày nói: “Tuy nhiên cậu ta không cảm giác như vậy quá ngốc sao? Chênh lệch thực lực quá lớn. Nó không phải chỉ dựa vào miệng là có thể thay đổi được.” Đối với Hinata, Naruto có chút khâm phục nhưng muốn hân giống như vậy thì tuyệt đối không thể nào. Giống như Naruto bây giờ vậy, hân muốn đồ sát cả làng Lá, một con gà một con chó cũng không tha cho. Hân muốn cho cả làng Lá nhận cái chết đau đớn nhất nhưng hân sẽ không giống Hinata trực diện như vậy mà âm thầm chờ. Chờ một ngày mình đủ mạnh lại cắn ngược làng Lá, một phát cắn thật mạnh để đưa cả làng Lá vào tử địa.

“Naruto, cậu nói ngu ngốc gì vậy? Cậu chẳng lẽ không biết...” Sakura đột nhiên lên tiếng nói: “cậu ấy luôn dõi theo cậu!”

“Hừ!?” Naruto hơi ngẩn ra, ngay sau đó thở ra một hơi rồi nói: “Cô ấy là một cô gái tốt nhưng mình không thích hợp với cô ấy. Cậu nghĩ sao về gia tộc Hyuuga cùng với gia tộc Uchiha. Hai người bọn họ tính bại ngoại cực cao. Nếu như Sasuke, cậu ấy vẫn còn gia tộc mình. Cậu nghĩ Uchiha Sasuke được phép có bạn gái bên ngoài sao? Đừng nói mấy điều ngu ngốc như thế, hơn nữa cô ấy cũng không phải mẫu mình thích!”

“Nga... vậy Naruto thích người con gái như thế nào?” Yamanaka Ino đột nhiên đối với Naruto hỏi. Cô nàng cũng rất muốn biết mẫu người Naruto thích. Dù sao Naruto cũng thuộc dạng anh chàng đẹp trai hơn nữa thực lực lại mạnh nên Ino rất muốn biết. Hân nam nhân đều thích những người con gái thủy mị.

“Ha...” Naruto đột nhiên nở nụ cười: “Nếu như các cậu không chê cười thì...”

“Không, không có...” Yamanaka Ino đột nhiên mở miệng xua xua tay. Đôi mắt tràn đầy hứng thú nhìn về phía Naruto. Đặc biệt khi mà thấy được Naruto nở nụ cười, sau đó dùng ngón tay gãi gãi sống mũi trông có chút xấu hổ. Ino cảm giác trái tim mình có chút đập mạnh. Ngay cả Sakura cũng bị tò mò.

“Mình cũng không biết nữa!” Naruto hơi chần chờ sau đó mở miệng nói: “Nếu như có thể mình muốn có một người bạn gái không cần quá xinh đẹp nhưng hiểu mình là được. Đặc biệt không cần quá ôn nhu có chủ kiến. Một chút biến thái... thực ra mình thích nữ nhân ngực lớn một chút. Mình không ngại nếu như cô ấy là một cô gái bạo lực đâu! Nghe sao mình cảm giác mình có chút biến thái nhưng những cô gái có bộ ngực lớn sẽ cho ra nhiều sữa hơn. Mình hy vọng sau này sẽ kết hôn với người như vậy vì mình muốn có những đứa bé khỏe mạnh và đáng yêu!” Nụ cười Naruto không hiểu trong lúc này trông lại có chút buồn bã và thê lương: “Có lẽ mình khát vọng một gia đình hạnh phúc với những đứa bé khỏe mạnh đi. Ý tưởng thật sự ngu ngốc và biến thái đúng không? Ha... ha...”

“Naruto, cậu nghĩ vậy có sớm quá không?” Yamanaka Ino đột nhiên mở miệng nói. Sakura đồng ý cũng gật đầu một cái. Mấy cô nàng trong lúc này chỉ biết yêu là yêu thôi cũng không nghĩ đến việc tiến xa như vậy.

“Không, giấc mơ không ngu ngốc chút nào!” Hatake Kakashi ngay lập tức mỉm cười đưa tay chạm lên đầu Naruto. Trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười, miệng khích lệ: “Ta tin tưởng em sẽ hoàn thành được giấc mơ này!” Trong lòng thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thằng nhóc có sở thích quái dị giống như thầy Minato, không hồ là cha nào con nấy!” Cứ nghĩ đến Uzumaki Kushina, hân lại rùng mình một cái. Đột nhiên hân quay ra nhìn về phía Temari của làng Cát, bây giờ hân biết vì sao Naruto bị cô nhóc làng Cát này thu hút.

Hinata liên tục ngã xuống nhưng đều đứng dậy. Miệng cô nàng trực tiếp phun ra máu tươi tuy nhiên cô nhóc không có dừng lại mà vẫn tiếp tục đứng lên. Neji lắc đầu nói: “Từ bỏ đi, tiểu thư Hinata. người đứng còn không vững làm sao có thể tiếp tục chiến đấu. Đây là lời khuyên cuối cùng của ta!”

“Em... sẽ không trốn tránh nữa! Không bao giờ từ bỏ... Đó là nhân đạo của em!” Hinata đứng lên kiên định nói. Máu từ miệng cô liên tục chảy ra nhưng cô nhóc vẫn cố gắng đứng lên kiên định nhìn về phía Neji.

Hai mắt Neji nhấn lại càng sâu. Sát khí tràn ngập đôi mắt của hân. Thân thể hân vừa định phóng về phía Hinata thì một đám dây xích bắn về phía hân. Bản thân hân lập tức nhảy lùi lại nhưng dây xích bắn cực nhanh đem hân bó lại.

Neji chỉ cảm giác được dây xích bóc lấy mình cực kỳ chắc chắn. Hơn thế nữa, hân hoàn toàn không thể điều động chakra của mình. Ánh mắt hân loé lên lạnh lẽo ngẩng đầu về tầng hai: “Naruto... người đang có ý gì? Chẳng lẽ người cũng muốn cùng ta đấu một trận!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Thiên tài y thuật?

Lời khiêu khích Neji rơi vào tai Naruto làm cho lông mày hân hơi nhấn lại thật sâu. Hân khe khẽ thở dài ra một hơi. Khi bản thân hân nhìn thấy được

Hinata thì thấy được đôi mắt như chờ mong như hy vọng nhìn về phía hắn. Đường như cô bé muốn gọi tên Naruto nhưng không nói lên lời. Naruto hơi lắc lắc đầu trả lời: “Nếu như người muốn đấu một trận ta không ngại. Tuy nhiên không phải bây giờ. Trận đấu vòng thứ ba, có lẽ chúng ta có cơ hội gặp nhau. Nếu như không có như vậy hẹn một ngày đi, ta không ngại.”

“Tuy nhiên...” Naruto đưa tay nhẹ nhàng vuốt vuốt dây xích trên bụng mình nói: “Trận đấu này người đã thắng. Người không cần phải làm mấy việc như khoe ra người mạnh hơn so với Hinata. Điều này chỉ nói rõ người đáng cố gắng che dấu sự yếu đuối trong tâm mình mà thôi.”

“Người thì biết cái gì chứ?” Hyuuga Neji giận dữ hét lớn, hắn phản đối nói: “Ta sinh ra đã là người phân gia và cô ta sinh ra là người tông gia. Người cứu lấy cô ta có phải bởi vì cô ta là người tông gia. Bởi vì người tông gia có được đặc quyền như vậy!?”

Phịch!

Thân thể Hyuuga Hinata đã không còn có cách nào đứng vững ngã phịch xuống dưới đất. Yuuhi Kurenai giật mình, nàng ngay lập tức sử dụng một cái thuật thuật thân phóng thẳng về phía Hyuuga Hinata. Một bàn chân quỹ xuống, cánh tay lập tức dọc theo cơ thể Hinata xem xét thân thể cô bé. Về mặt Kurenai theo ngay sau đó biến thành sắc thái thất thố. Nàng thầm nghĩ trong lòng: “Nguy rồi... con bé đang có hiện tượng rung tâm thất!” Ánh mắt Kurenai biến thành tức giận nhìn về phía Neji: “Nó muốn giết con bé đây mà!?”

“Có thời gian lườm tôi như thế!” Hyuuga Neji nhếch miệng lên cười nói: “Thì nên khám cho con bé đó thì hơn...”

“Đội y tế đứng đó làm gì! Mau lên!” Yuuhi Kurenai lập tức hét lớn một tiếng.

“Xin lỗi!” Đám ninja y thuật vội vã giật mình tỉnh lại hô lên. Cả đám vội vã chạy tới bên cạnh Hyuuga Hinata.

Vụt!

Vậy mà một bóng mình đã đến bên cạnh Hyuuga Hinata. Theo đó dây xích leng keng cũng nhanh chóng thu vào trong người. Hyuuga Neji khẽ hừ một cái nhìn về phía Naruto. Tuy nhiên cái nhìn này, Naruto làm như không thấy. Hắn quay ra nhìn về phía Kurenai nói: “Em nghĩ em có thể giúp được. Nếu như cô tin tưởng em mà nói...” Yuuhi Kurenai còn chưa hồi hồn thì bàn tay Naruto đã phát ra ánh sáng màu xanh. Hắn nhẹ nhàng đặt lên bụng Hinata, trong lúc đó hắn cũng không quên nói chuyện: “Neji, tôi biết rằng cậu rất ghét tông gia vì mình bị chú ấn chìm lòng. Tuy nhiên, giết chết Hinata cũng chẳng hữu ích gì đâu. Điều này chỉ tổ gây ra lửa giận của tông gia, đến lúc đó cậu trả giá bằng cả mạng sống của mình. Đáng sao?”

“Câm miệng...” Những lời này rơi vào tai Neji làm cho gân xanh nổi lên. Hắn giận dữ quát lên: “Người thì biết cái quái gì chứ?”

“Được rồi, Neji em đang bị cảm xúc chi phối!” Đứng ở bên cạnh Neji đột nhiên xuất hiện Maito Gai. Hắn dùng bàn tay nhẹ nhàng vỗ nhẹ lên vai Neji và dùng giọng nói khuyên nhủ: “Em không phải đã hứa với ta rằng em sẽ không để cảm xúc của em trộn lẫn giữa tông gia và phân gia vào trong cuộc thi này sao? Hiện giờ, em đang làm gì? Thu tay lại đi, Neji!”

“Hừ...” Hyuuga Neji khẽ hừ một tiếng lạnh lạnh. Sau đó xoay người rời đi.

“Naruto... thắng bé...” Kakashi ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Trên bàn tay Naruto, ngay cả đứng xa như vậy thì Kakashi cũng cảm nhận bàn tay kia truyền đến một loại chakra tràn ngập sinh mệnh. Loại chakra này hình như làm cho Kakashi có cảm giác là lạ. Hắn vừa gãi gãi đầu nhớ đến điều gì đó sau đó lại quên mất.

Trên cơ thể Hinata, tất cả những vết chầy xước nhanh chóng biến mất. Hơi thở gấp gáp và khó khăn cô nhóc cũng biến thành đều đều. Chỉ chưa đầy vài phút thì cô nhóc cũng đã ổn định hơn. Đến lúc này, Naruto đem thu tay lại. Hai tay ôm ngực bình thản nói: “Được rồi đó! Chỉ cần nghỉ ngơi vài giờ là cậu ấy có thể tỉnh lại!”

“Này...” Yuuhi Kurenai lập tức dùng chakra kiểm tra toàn bộ thân thể cô nhóc Hinata. Khiến cho Kurenai kinh ngạc là toàn bộ thương thể Hinata đều đã được điều trị không sai biệt lắm. Chỉ cần nghỉ ngơi vài giờ, cô bé có thể tỉnh dậy và hoạt động như chưa từng bị thương. Y thuật này e rằng chỉ có người kia mới có thể làm được, Kurenai nhìn về phía Naruto với con mắt kinh ngạc và mở lớn hết cỡ. Nàng không nghĩ đến y thuật Naruto cao mình như vậy.

Hatake Kakashi gãi gãi đầu nói: “Naruto, thầy nhớ em cũng có học một chút về y thuật đi. Tuy nhiên thầy không nghĩ rằng y thuật em lại mạnh đến vậy. Thời gian nghỉ, thầy thấy em luyện nhiều thể thuật và nhẫn thuật nhưng y thuật lại không kém nhẫn thể thuật chút nào. Xem ra về mặt y thuật, em rất có thiên phú.”

“Thầy suy nghĩ nhiều rồi...” Naruto bình thản đáp lời: “Em sử dụng ảnh phân thân để học mấy thứ này. Dù sao thì nhẫn thể thuật trong thời gian ngắn khó mà thấy hiệu quả. Học thêm chút y thuật cũng có ích. Với lại, trong đội nhiều thêm một người biết y thuật cũng rất hữu ích.”

“Đây cũng là năng lực tộc Uzumaki sao?” Hokage đệ tam rút một hơi thuốc nhìn về phía Naruto. Hắn nhớ được chakra tràn ngập sinh mệnh lực này chỉ có tộc Senju và Uzumaki có. Mà tộc Naruto là hậu duệ tộc Uzumaki nên Hokage đệ tam cũng chỉ thoáng ngạc nhiên thôi. Nghe đồn, một số người tộc Uzumaki có được năng lực trị thương cực mạnh có thể ngang với Hokage đệ nhất.

“Khụ, khụ... Sắp đến trận đấu tiếp theo. Mời các vị trở lại khán đài!” Hayate Gekkou vội vã lên tiếng nói. Chờ một lúc, đôi mắt hắn nhìn lên trên đài cao nói: “Trận đấu tiếp theo Gaara và Rock Lee. Mời hai tuyển thủ lên sân đấu!”

Đám người vừa lên sân khấu không bao lâu, Rock Lee còn khoe chính mình sẽ lên cuối cùng như vậy mới có thể cho thấy oai phong. Hắn còn dám đánh cá việc này nữa. Tuy nhiên khi nhìn thấy được bảng hiệu hiện lên tên mình, Lee cười lớn: “Haha... các người bị ta lừa rồi! Ta nói ta đánh cược mình sẽ lên cuối cùng kỳ thật ta đang lừa mọi người đấy!”

“...” Hai người Neji và Tenten đều cách xa Lee một đoạn. Cả đám người đều dùng ánh mắt nhìn Lee, trong ánh mắt bao hàm coi thương giống như đang nhìn một kẻ ngốc. Vậy mà trong đoàn thì đám người lại cũng có người khác biệt. Chỉ thấy Maito Gai đi đến bên Lee đưa cho hắn một ngón tay cái và nụ cười với hàm răng trắng bóc đang phản quang: “A haha... không hổ là đệ tử ta yêu thương nhất. Lee, thiêu đốt thanh xuân của em đi! Chứng minh cho mọi người thấy nhiệt huyết của tuổi trẻ...”

“Thầy Gai, em đã hiểu rồi!” Lee lập tức cúi đầu hành lễ trước người Gai. Sau đó thân mình muốn nhảy xuống dưới lầu hai thì bị Maito Gai kéo lại thì thâm vào tai: “Lee... ở em chiến đấu trước, ta nói nhỏ cho em một cái bí quyết dành thắng lợi. Hãy cẩn thận cái hồ lo đó. Nơi đó chắc chắn có dấu bí mật.”

“A... hồ lô phía sau tên mất gấu trúc kia có bí mật... em phải ghi lại!” Rock Lee vội vã lấy ra một quyển sổ tay nhỏ bắt đầu ghi chép.

Theo sau hành động này là Maito Gai xuất hiện gân xanh trên trán, hắn giận giữ nói: “Lee, em là một tên ngốc sao? Trong chiến đấu, đối thủ sẽ cho em thời gian xem bút ký!?”

“A... thầy nói đúng! Trong chiến đấu là không có thời gian để xem bút ký!” Rock Lee lại trực tiếp ghi những ý tứ này vào cuốn sổ tay nhỏ.

Phanh!

Đối với người đệ tử này, Maito Gai đã nhẫn nhịn đến cực hạn. Hắn trực tiếp một cú đấm đem Rock Lee đánh bay, về mặt giận dữ: “Lee! Ngươi thật không nên thân a...”

“Thầy... thầy Gai...” Bàn tay che mặt mình, Rock Lee chảy nước mắt ngơ ngác nhìn về phía Maito Gai.

Ngay sau đó một cảnh phim dần dựa lại xuất hiện trước mặt Naruto. Naruto cảm giác được cảnh này quen quen hình như đã nhìn ở nơi nào thì phải. Ngay cả ở phía xa, Hokage đệ tam đều vội vã đem mũ kéo thấp xuống. Hắn có chút xấu hổ sợ người ngoài trông thấy mình. Thực sự cảnh này nếu để người ngoài nhìn thấy, mặt làng Lá sợ là mất hết.

“Ngươi mau xuống mau đi!” Gaara đã hoàn toàn không có cách nào nhẫn nhịn được. Sát khí trên người hắn ào ạt toả ra bên ngoài. Sát khí trên người hắn khiến cho không khí trở nên ngưng trọng. Không ít Genin đều cảm giác được bức bối.

Vụt!

Thân ảnh Rock Lee đứng trước Gaara và theo sau đó nụ cười tự tin xuất hiện trên mặt Lee: “Thật vui khi được đấu với cậu sớm thế này!”

“Hừm...” Gaara ôm ngực lạnh lùng đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Gaara vs Rock Lee

“Không biết cái tên đầu gấu dựa đó dùng đòn tấn công gì...” Kankuro đứng ở trên cao nhìn xuống. Khoé miệng hắn nhếch lên nở một nụ cười: “Nhưng chắc chắn nó không thắng được Gaara đâu!”

“Cái này thì chưa chắc!?” Một giọng nói vang lên khiến cho hai người Temari cùng với Kankuro giật mình. Họ hoảng hồn không nghĩ ra được tại sao Uzumaki Naruto trong lúc này đã ở bên cạnh họ. Điều này làm cho họ lo lắng, Naruto tiếp cận bọn họ mà không để bọn họ phát hiện này chẳng phải nói Naruto nếu như ra tay ám sát bọn họ cũng rất dễ dàng sao? Tất nhiên đây chỉ là trường hợp nói quá vì hiện tại họ buông lỏng cảnh giác so với chiến đấu nhiều. Bàn tay Naruto đặt lên trên lan can tiến gần bên cạnh thiếu nữ xinh đẹp Naruto: “Temari, không ngại tôi ở gần nơi này chứ?”

“Thằng nhóc này thật đáng ghét!” Trong lòng Kankuro thầm hận kẻ cản rặng một cái.

“Nga...” Temari hơi ngần ra một chút. Khoé miệng hơi nhếch lên sau đó lại nhìn xuống phía dưới đài cao. Đôi mắt thiếu nữ trở nên sắc bén.

“Thầy... Kakashi... Naruto như vậy được chứ?” Sakura có chút lo lắng đưa tay đặt ở miệng. Đôi mắt chăm chú nhìn về phía Temari cùng với Naruto. Hiện giờ, Naruto lại có người mình thích không hiểu sao Sakura cảm giác có hơi hụt hẫng. Cô nhóc vội vã lên tiếng nói: “Hình như đối phương lớn tuổi hơn Naruto, còn là ninja làng Cát!?”

“Ài...” Hatake Kakashi thờ dãi ra một hơi đồng thời thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thằng nhóc thiếu thốn tình yêu cha mẹ nên thích người lớn tuổi hơn mình!” Hắn nhớ đến mấy cuốn tiểu thuyết có nhắc đến những người thiếu tình yêu của mẹ thường có sở thích đối với những người lớn tuổi hơn mình. Điều này hết sức bình thường cộng thêm thằng nhóc được di truyền từ thầy Minato thích nữ nhân bạo lực.

Temari thấy được Naruto có chút ngần người vì mình. Cái nhìn từ đôi mắt u buồn Naruto làm cho cô nhóc cảm giác xấu hổ và kỳ quái. Nàng đang muốn

mở miệng nói chuyện thì đột nhiên Naruto nói: “Nguyên trình tình khiết tựa bạch liên. Thiếu nữ Phong Quốc mỹ tự tiên. Kỳ mỹ thanh tao nan bắt khuất. Cương nghị bất khuất ẩn nhu mi. Vạn nhân vọng tưởng mỹ nhân tâm. Nan đắc mỹ nhân tâm. Nan, nan, nan...”

“Phi...” Nghe được lời này thì Temari hơi ngẩn ra sau đó khẽ cười một tiếng. Nàng quay ra nhìn về phía nNaruto mà khẽ nhếch đôi môi hồng: “Không nghĩ tới ninja làng Lá lại thú vị như vậy. Thực lực không tệ lại biết làm thơ...” Vừa nói nàng vừa nhìn về phía Kankuro nói: “Xem ra nam nhân làng Lá thực sự so với nam nhân làng Cát mạnh hơn!”

Về mặt Kankuro co quắp. Hắn cũng chỉ có im lặng không nói gì. Temari cảm giác không thú vị lắc lắc đầu. Cô nàng quay ra nhìn về phía Gaara thấy được hai người đã bắt đầu giao đấu. Nàng tự tin cười quay ra nhìn về phía Naruto nói: “Cậu ta... tốc độ cũng nhanh đấy nhưng cú đá lại không có gì đặc biệt. Hìhì... chẳng thể nào là đối thủ Gaara đâu!”

“Ta không nghĩ như vậy!” Naruto cười nhặt lên tiếng nói đồng thời nụ cười khiêu khích nhìn về phía Temari: “Xem ra Temari, nàng rất có tự tin về người đồng đội của mình!”

“Tất nhiên rồi, Gaara là người mạnh nhất trong ba người chúng ta!” Một tay chống eo, Temari ưỡn ngực dùng vẻ mặt khiêu ngạo nhìn về phía trước. Nàng nói với vẻ mặt tràn đầy tự tin: “Sự phòng ngự Gaara là tuyệt đối. Không ai có thể tổn thương Gaara. Cậu ta sợ rằng chưa chạm được vào vạt áo Gaara đã thua trận.”

“Vậy sao?” Khuôn mặt Naruto đã biến thành kiêu ngạo. Một tay ôm ngực và một tay sờ cằm của mình: “Cô gái xinh đẹp của làng Cát. Nếu không chúng ta đánh cược đi?”

“Đánh cược!?” Temari ngạc nhiên nhìn về phía Naruto.

“Đúng vậy, đánh cược!” Naruto ngược nhìn về phía sân đấu. Cát từ trong hồ lộ phía sau lưng Gaara di chuyển cực kỳ kín kẽ. Dù Rock Lee cố gắng thế nào cũng bị đám cát phủ che kín ngăn lại công kích. Mỗi cước mỗi quyền đều bị hạt cát bảo vệ đem công kích hoá giải. Naruto mở miệng cười: “Nàng không phải nói rằng đồng đội nàng có phòng ngự tuyệt đối sao? Ta dám cá rằng Rock Lee, cậu ta có thể đội phá phòng ngự và tổn thương đến đồng đội nàng. Thế nào, dám đánh cược sao?”

“Được rồi...” Temari lên tiếng chấp nhận tuy thế nhưng nàng cười thật sâu: “Vậy tiền đặt cược là gì?”

Naruto theo thói quen sờ cằm mình, sau đó hắn nghiêng đầu cười nói: “Nếu như ta thắng, nàng cho ta thơm một cái như thế nào?”

“Hừ... vậy nếu ta thắng thì sao!?” Temari hơi chần chờ một chút rồi nhả mày hừ lạnh một tiếng.

“Vậy ta để cho nàng thơm ta một cái!” Naruto nhún nhún vai cười nói: “Thế nào rất công bằng đi!”

“...” Temari hơi ngẩn ra. Ngay sau đó cô nàng cười lạnh nói: “Thật đúng là công bằng a!”. Ở một bên, Kankuro dùng khuôn mặt đáng ghét nhìn về phía hai người tán tỉnh. Hắn thực sự cảm giác mình giống như một cái bóng đen đối với hai người.

“Vậy nếu ta thua ta sẽ chịu trách nhiệm làm hướng dẫn viên du lịch làng Lá cho nàng như thế nào!?” Hai vai Naruto nhún nhún, hắn cười nói: “Hơn nữa, đến lúc đó chi phí toàn bộ ta ra như thế nào?”

“Được rồi!” Temari mỉm cười, hai tay chống eo gật đầu kiên định: “Đánh cược, ta chấp nhận. Đến lúc đó thua, cậu đừng có chạy mất!”

“Ha...” Naruto ha một tiếng đồng thời tin tưởng nhìn về phía hai người Rock Lee và Gaara. Hắn thấy được Gaara có thực lực rất mạnh nhưng Lee cũng không kém. Mặc dù Naruto cảm giác được Gaara rất giống hắn nhưng Naruto cũng cảm giác Lee không tồi. Hiện tại Lee chưa mở ra Bát Môn Độn Giáp mà thôi. Một khi mở ra, thực lực Lee rất có thể tăng theo cấp số nhân.

Nhìn thấy Lee liên tục thở dốc, Temari tự tin mỉm cười: “Thấy chưa, cho dù tốc độ cậu ta rất nhanh nhưng hoàn toàn không có hiệu quả.”

Kankuro chảy mồ hôi hột nhìn về phía cảnh này: “Lần này cậu thua chắc rồi. Nếu cậu ta chỉ biết mấy đòn tấn công bằng tay chân thì chẳng ăn nhằm gì với Gaara đâu. Vì cát đó hoạt động độc lập với ý chí của Gaara. Nó biến thành tấm khiên và bảo vệ nó.” Đôi mắt Kankuro cũng biết thành ngưng trọng: “Chính vì thế cho tới bây giờ chưa có một ai làm cho nó bị thương.”

“Lee, tháo chúng ra đi!” Maito Gai đưa ra bàn tay ra hiệu đối với Rock Lee.

“Nhưng thầy Gai ơi! Chẳng phải chỉ những lúc...” Rock Lee ngạc nhiên đưa tay lên lớn tiếng hỏi lại: “Bảo vệ nhiều người quan trọng của mình mới được sử dụng sao à?”

“Không sao?” Maito Gai nở nụ cười với ham răng trắng bóng và ngón cái giơ lên: “Ta cho phép!”

“Ahaha...” Rock Lee bắt đầu nở nụ cười hạnh phúc. Hắn đem những vật đeo sức nặng trên người mình dần dần cởi bỏ. Thân thể cậu nhóc đứng thẳng: “Hay lắm! Từ giờ trở đi mình sẽ chuyển động nhanh hơn.”

“Vô ích!” Kankuro nở nụ cười tự tin đáp lời.

Ngay ở bên cạnh Temari cùng đồng ý nói: “Hừm... chỉ tháo vài miếng cân nhẹ hều đó mà đòi chọc thủng cát của Gaara sao? Ý nghĩ thật ngây thơ!”

Vậy mà chưa làm cho đám người nói hết thì tốc độ Rock Lee đã bộc phát. Tốc độ này nhanh đến khủng khiếp. Những cú đá và những cú đá trực tiếp áp sát gần Gaara và gần như đã thương được Gaara. Lúc này tốc độ càng ngày càng nhanh hơn. Mắt thường khó mà theo kịp được.

Bang!

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn, Gaara bị Lee một cước gót thẳng vào đầu làm cho đầu bị nện xuống phía dưới. Đồng thời bàn chân Lee cũng lướt qua khuôn mặt Gaara để lại một vết sẹo trên má. Kankuro cũng đỏ mặt hồi hộp, hàm răng hơi cắn một cái: “Lý nào...”

“Không thể tin được!” Về mặt Temari biến thành kinh ngạc: “Cậu ta vậy mà có thể làm bị thương Gaara!” Nàng chưa kịp phản ứng gì nhiều thì cảm giác bên má hơi lạnh lẽo.

Chụt!

Naruto đã trực tiếp hôn trộm nàng một cái. Thiếu nữ ngơ ngác nhìn về phía Naruto thì thấy được Naruto cười nói: “Ta chỉ lấy phần thưởng của mình thôi!”

“Tiêu rồi!” Kankuro đột nhiên nói làm cho Naruto ngạc nhiên. Hắn quay ra nhìn về phía Kankuro thì thấy được vẻ mặt hoảng hốt của Kankuro. Theo sau đó hắn thấy được khuôn mặt đang vỡ ra của Gaara, cát từ đó chảy ra. Trên khuôn mặt Gaara xuất hiện nụ cười kích động tràn ngập lạnh lẽo. Kankuro nói: “Giờ mà bị Gaara bắt được thì hắn sẽ bị vòn và giết chết đấy!”

“Áo giáp cát sao?” Naruto hơi ôm tay trước ngực. Ngay sau đó hắn mở miệng nói với Temari: “Ta cảm giác được cậu ta rất giống ta. Đôi mắt đó... trong người cậu ta giống như có một thứ gì đó giống như ta vậy...” Vừa nói Naruto vừa đưa lên bụng của mình, về mặt mang theo buồn bã và cô đơn.

“Lẽ nào...” Temari ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Ngay sau đó cô nàng nghĩ đến việc gì lập tức đem miệng ngậm lại không có nói nữa.

Lúc này, Rock Lee đã cời bỏ đám dây ở trong tay. Thân mình nháy mắt biến mất. Hắn tung ra một cú đá thẳng cảm của Gaara đem hắn đánh bay lên không trung. Cơ thể Rock Lee cũng theo đó vọt tới không trung. Đám vải màu trắng từ cánh tay Lee bắt đầu thoát ra cuốn chặt lấy Gaara sau đó đem Gaara bó thật chặt. Lee theo đó ôm chặt lấy Gaara, cả hai người quay tròn và Lee ấn đầu Gaara thẳng xuống phía dưới mặt đất.

Phanh!

Một cú va chạm nổ mạnh, bụi mù bắn tung toé.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Lee bị thương nặng

“Thắng rồi!” Khuôn mặt Sakura xuất hiện vẻ vui mừng, một tay nắm vin thanh rào chắn, một tay nắm thành nắm đấm cổ vũ: “Lee... Tuyệt lắm!”

“Thoát được rồi sao?” Naruto ôm tay trước ngực, hàng lông mày nhăn lại thật sâu. Bụi mù tan đi để lộ ra một cái vỏ bằng cát trống không. Hiển nhiên bên trong chẳng có bất cứ thứ gì. Thứ này chẳng qua chỉ là đang đánh lừa Rock Lee mà thôi.

“Nó thoát khỏi tầm khiên cát khi nào thế?” Về mặt Maito Gai đại ra, hắn hoảng hốt hô: “Không lý nào Lee lại để nó thoát cả.”

“Lúc người nhắm mắt cầu nguyện đấy, Gai!” Ở bên cạnh, Kakashi cũng hơi nheo mắt lại. Trên má hơi xuất hiện giọt mồ hôi lạnh, hắn nhanh chóng đáp lại: “Lúc Lee ngừng chuyển động trong khoảnh khắc vì đau nhói... thằng nhóc đã tóm được cơ hội và thoát thân.”

“Khà, khà...” Phía sau lưng Rock Lee đột nhiên toát ra thân ảnh Gaara. Trong lúc này Gaara chẳng khác nào một bóng ma âm u tiếp cận Rock Lee. Đôi mắt Gaara xuất hiện từng tơ máu đỏ chói và nụ cười cực kỳ rét lạnh. Bàn tay đưa ra kết ấn, cát phía sau lưng hắn bộc phát như báo táp mưa sa. Chúng lấy sức mạnh như đập nát mọi thứ bao phủ lấy Rock Lee.

Thân thể Lee đang run lên vì đau đớn. Hắn không có cách nào tránh thoát bị cát đánh bật ra. Theo sau đó cơ thể đâm mạnh vào tường, hai chân quỵ xuống. Một cảm giác đau đớn lan tràn khắp toàn thân Lee. Đôi mắt đen to tròn cũng cố gắng mở to hết cỡ nhìn thấy đám cát ập về phía mình.

Rầm!

Thân thể Lee bị Cát ập đến che kín. Cát vàng va đập phát ra âm thanh chói tai. Khi mà cát bị lực lượng Lee đánh tan thì thân ảnh chặt vật Lee hiện ra. Hắn đưa hai tay lên, thân thể đầy vết thương và từng hơi thở dốc từ miệng hắn phát ra. Phía sau lưng hắn, bức tường đã bị đánh lún vào và đất đá xuất hiện từng vết rạn nứt chằng chịt như một cái mạng nhện.

Thấy bộ dạng này thì Gaara càng trở nên hứng thú. Hắn lè lưỡi ra khẽ liếm khoé môi. Ở bên trên, ngay cả đám người Sakura cũng cực kỳ lo lắng. Cô nhóc vội vã hô lên: “Cậu ấy sao vậy? Sao cậu ấy không né!”

“Kỹ thuật liên hoa ban này là một con dao 2 lưỡi” Ở bên cạnh, Maito Gai bắt đầu giải thích.

Hatake Kakashi vì đồng đội tiếp lời: “Cơ bản đây là một kỹ thuật cấm. Tốc độ cao như thế sẽ đè nặng lên đôi chân và cơ thể. Hẳn bây giờ, cơ thể thằng bé rất đau đớn...”

“Không... không thể nào...” Sakura vẻ mặt không tin, trên má bắt đầu xuất hiện mồ hôi hột. Đặc biệt khi thấy được Rock Lee liên tục bị đánh bay, Sakura càng lo lắng hơn. Một bàn tay nắm chặt đặt trên trái tim mình. Cô nhóc nói với giọng hốt hoảng: “Cứ thế này Lee sẽ chết mất.”

Bang!

Thân thể Rock Lee bị đánh bay. Lúc này, con đau cậu cũng giảm bớt và cậu đã có thể tự đứng bằng đôi chân mình. Không biết có phải hay không, Lee khẽ liếc mắt nhìn thấy nụ cười Gai. Cậu lập tức xuất hiện nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt mình. Bàn tay cậu đưa lên khẽ vẫy vẫy mời gọi đối thủ.

“Ngươi xong rồi!” Gaara lạnh lùng nhìn về phía trước. Ánh mắt hắn mang theo thú vị như đùa giỡn con mèo mình.

“Xem ra trận đấu đến hồi kết thúc rồi...” Trên người Rock Lee tràn ngập vết thương và mồ hôi cùng máu tuy nhiên hắn lại nở nụ cười tràn ngập tự tin. Một nụ cười khó hiểu.

“Cậu ta thua chắc!” Temari nở nụ cười quay ra nhìn về phía Naruto. Trong nụ cười cô nàng, Naruto nhìn thấy ý vị càn khôn chọc và khiêu khích.

Đáng tiếc lúc này, Naruto lại bình chân như vại. Hắn nở nụ cười đáp lại Temari nói: “Vậy thì chưa chắc?” Đột nhiên đôi mắt Naruto mở lớn nhìn chăm chú về phía Rock Lee. Chỉ thấy hai tay cậu ta che trước mặt sau đó toàn thân vận lực. Trên trán gân xanh bắt đầu nổi lên, toàn thân theo đó biến thành đỏ như máu. Một lượng chakra khủng khiếp cực kỳ cuồng bạo trên người Lee bộc phát làm cho Naruto kinh ngạc. Hắn lập tức mở miệng nói: “Quả nhiên là Bát Môn Độn Giáp!”

“Bát Môn Độn Giáp!?” Temari ngạc nhiên tò mò hỏi.

Naruto vịn hai tay vào thành lan can, hắn sát gần Temari hơn nữa. Cơ hồ lúc này hai người dán sát vào với nhau. Hắn nhân cơ hội này tiếp cận Temari gần hơn nữa. Vừa bình tĩnh trả lời, Naruto vừa thừa cơ hội đưa tay trộm cầm lấy tay Temari: “Trong cơ thể chúng ta có tám cửa phong ấn lại tiềm năng cơ thể. Chúng bảo vệ chúng ta không sử dụng sức mạnh quá độ. Một cơ chế tự bảo vệ. Trong đó có tám cánh cửa phong ấn sức mạnh bao gồm: khai môn, hưu môn, sinh môn, thương môn, đồ môn, cảnh môn, kinh môn và tử môn. Mỗi mở một cửa sẽ giải phóng một phần sức mạnh cơ thể. Tiềm năng con người vô cùng lớn, nghe đồn mở ra tử môn có thể có sức mạnh vượt qua cả Kage.”

Ở lúc Temari còn kinh ngạc nhìn về phía dưới đài, tốc độ Rock Lee quá nhanh khiến cho cô hoảng hồn. Naruto đã cầm lấy tay Temari mà thích thú xoa bóp. Đứng ở bên cạnh, Kankuro hận đến nghiến răng nghiến lợi. Naruto tiếp tục vì Temari giải thích: “Nghe đồn, một người ninja Genin tên Maito Dai ở trong chiến tranh ninja lần thứ ba đã mở ra tử môn trong bát môn độn giáp. Ông ta đã đánh chết bốn người trong Thất Kiếm làng Surong Mù, ba người còn lại thì dọa sợ bỏ trốn về Thủy Quốc. Đây là một đoạn lịch sử làng Lá tôi đã đọc được trong sách.”

“Hừ...” Kankuro hừ lạnh một tiếng, hắn cười nhạt: “Genin, một Genin đòi đối mặt Thất kiếm làng Surong Mù. Thật là trò cười. Làng Lá các ngươi thích nói chuyện cười như vậy hay không?” Hắn còn chưa kịp nói gì hết thì một cú đá của Lee đã như một cái tát vang dội vào má hắn.

Cuồng phong bão táp nổ ra khiến gió xung quanh thổi mạnh, cát đá bắn tung toé che kín mắt của mọi người. Temari hoảng hốt hô lên: “Gaara.” Thân thể Gaara bị đá bay lên không trung. Áo giáp cát bao bọc cơ thể cậu ta cũng đã có dấu hiệu nứt vỡ. Cát cũng ủa lên để bảo vệ cậu ta. Đáng tiếc Lee nhanh hơn một bước đem cậu ta đá bay.

Bình, bình, bốp, bốp...

Trong phút chốc ở trên không, Gaara biến thành một bao cát liên tục bị Lee đá bay trong không trung. Thân ảnh Lee như cuồng phong bão táp tấn công Gaara khiến cho Gaara không thể phản kháng nổi. Cuối cùng Lee tung ra một cú đấm cực mạnh phá tan áo giáp cát Gaara đem cậu ta nện thẳng xuống phía dưới sàn.

Oanh!

Cả sân phát ra tiếng nổ rung trời và bụi mù xuất hiện. Thân ảnh Gaara lúc này nằm sùi lơ trong cát. Lúc này, đám cát đã trở thành một tấm nệm bảo vệ Gaara khỏi chấn thương. Tuy nhiên thân thể cậu trong lúc này cũng không thể đứng dậy nổi. Bất quá, bàn tay Gaara đưa lên, cát theo đó trực tiếp cuốn lấy Rock Lee.

“Aaaaa...” Rock Lee bị cát cuốn vào chân và tay đem tay chân hắn thiết chặt lại. Một con đau đốn làm cho Lee hét thảm một tiếng thân thể ngã phịch xuống dưới. Theo đó đám cát phủ thiên cái địa đổ ập vào người Lee.

Phanh!

Một bàn tay trực tiếp đem đám cát gạt ra, Gaara không tin được mở đôi mắt to nhìn về phía người nam nhân cao lớn với quả đầu dưa hấu đang đứng ở nơi đó. Gaara thoáng chốc nhớ lại những kỷ niệm xưa. Bàn tay đưa lên sờ đầu mình, hắn mở miệng hỏi: “Tại sao lại cứu hắn?”

“Nó chính là đồ đệ quan trọng nhất, yêu quý nhất của ta...” Maito Gai bình tĩnh đáp lời.

“Vây thôi...” Gaara đang định quay người thì Rock Lee đã đứng dậy. Đôi mắt mờ mịt nhưng cậu ta vẫn làm ra tư thế thủ mời Gaara ứng chiến.

Ban chân đứng thẳng, thân thể hiện ngang kia đã làm cho Maito Gai xúc động. Đôi mắt hắn xuất hiện từng giọt lệ nóng bỏng, đôi môi run rẩy, hắn mở miệng nói: “Đủ rồi mà, Lee. Em không cần đứng thẳng vậy đâu. Thầy đã nhìn thấy rồi! Em đứng là...” Theo sau đó Gai đem thân ảnh nhỏ bé Lee ôm vào trong người.

“Hừm...” Trên trán Temari đã xuất hiện mồ hôi hột, nàng không biết lúc nào đã nắm chặt tay Naruto: “Sao có thể chiến thắng được Gaara chứ?”

Theo thân ảnh Lee đặt xuống đất, đội y tế bắt đầu tiến tới kiểm tra. Gaara nhìn thoáng qua sau đó vọt lên sân khấu. Lúc này, hắn trừng mắt nhìn về phía Naruto và Temari. Temari thấy được bàn tay mình bị Naruto nắm chặt, cô vội vã rút lại sau đó gượng cười: “Chào mừng quay trở lại, Gaara!”

“Chúc mừng cậu chiến thắng!” Naruto mở miệng chào mừng nhưng đáp lại chỉ là tiếng hừ lạnh của Gaara. Naruto bình thân lên tiếng nói: “Xem ra, cậu rất giống tôi. Tuy nhiên, cậu so với tôi hạnh phúc hơn quá nhiều, quá nhiều!”

“Người thì biết cái gì chứ hả?” Trên trán gân xanh nổi lên, Gaara dùng đôi mắt tràn đầy giận dữ nhìn về phía Naruto. Hắn quật lạnh: “Câm miệng, nếu không ta sẽ giết người!”

“Gaara!” Temari hốt hoảng vội vàng hô lên.

“Giờ tôi nói gì, cậu chắc cũng không nghe!” Naruto ôm ngực lắc đầu. Hắn nhìn về phía Temari nói: “Gặp lại em sau!” Thân ảnh hắn nhanh chóng biến mất đám người Temari. Chỉ vài giây sau, Naruto đã xuất hiện trên đài cao bên cạnh Sakura. Đôi mắt nhìn chăm chú về phía Rock Lee.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Dã tâm Orochimaru

“Naruto...” Đột nhiên Sakura mở miệng. Naruto quay ra thấy được khuôn mặt lo lắng của cô. Hàng lông mày hắn hơi nhăn lại, hắn nghe được giọng nói cầu khẩn của Sakura: “Naruto, cậu có thể chữa trị cho Rock Lee được không? Làm ơn!” Hai tay Sakura đã chấp lại giống như tiểu nữ sinh cầu khẩn.

Lúc này, một ninja y tế đang nói chuyện với Maito Gai. Khuôn mặt ninja y tế khe khẽ thở dài một hơi: “Thằng nhóc bị thương khá nặng nhưng sẽ không nguy hiểm đến tính mạng. Chỉ là...” Giọng nói hắn mang theo ngập ngừng: “E rằng sau này thằng bé không thể thành ninja nữa!”

Vụt!

“Hãy để tôi thử xem!” Naruto đi đến bên cạnh Rock Lee. Bàn tay hắn xuất hiện chakra màu xanh tràn ngập sinh mệnh lực. Chakra theo điều khiển hắn bắt đầu thâm thấu vào trong cơ thể Rock Lee. Ngay sau đó thấy được cảnh tượng bên trong, khuôn mặt Naruto tái đi. Đến cuối cùng hắn hoá thành một tiếng thở dài rồi xoay người rời đi.

“Thế nào, Naruto!?” Khuôn mặt Sakura mang theo sự chờ mong nhìn về phía Naruto. Đôi mắt loé lên hy vọng đáng tiếc có lẽ nàng phải thất vọng.

“Xin lỗi, Sakura, năng lực tôi không phải vạn năng!” Naruto lắc đầu đáp lại.

“Không thể nào!” Về mặt Sakura đại ra khi nghe những lời này, cô lên tiếng hỏi: “Không phải Hinata bị thương nặng như vậy, cậu cũng có thể dễ dàng chữa khỏi sao?”

“Lee thương không giống như Hinata!” Hai tay Naruto ôm lại trước ngực, hắn mở miệng nói: “Hinata mặc dù bị thương rất nặng ngay cả tim cũng bị thương nhưng tình trạng cậu ấy không giống với Lee. Thân thể Lee thương rất nặng, các mảnh xương nhỏ găm khắp nơi. Nếu như mình tùy tiện tiến hành trị liệu mà không loại bỏ những mảnh xương này đi, e rằng sẽ ảnh hưởng rất lớn đến Lee. Xin lỗi, y thuật mình chưa đủ để có thể thực hiện cuộc phẫu thuật này.”

“Trần đầu tiếp theo xin được bắt đầu!” Hayate Gekkou ho khan vài tiếng sau đó lên tiếng nói: “Mời hai tuyển thủ Kinuta Dosu và Akimichi Choji lên sân đấu!”

Thân ảnh to béo đi xuống phía dưới sân khấu đối mặt với ninja làng Âm thanh. Naruto biết được Akimichi Choji vốn là bạn cùng lớp của hắn. Người này thuộc về gia tộc Akimichi sử dụng bí thuật. Bí thuật bọn họ có thể chuyển đổi chất béo thành chakra chính vì vậy gia tộc Akimichi đều vô cùng to béo. Họ ăn rất nhiều để tích mỡ cho chiến đấu. Các phần thân thể có thể thông qua bí thuật tiến hành bội hoá tức có thể biến thành khổng lồ.

Nhớ đến loại bí thuật này, Naruto không nghĩ tới được loại bí thuật này không biết có thể bội hoá nơi đó hay không? Hắn nhìn về phía Temari một chút sau đó nở nụ cười. Một nụ cười vô cùng mê người nhưng Temari lại cảm giác được một trận lạnh lẽo. Sakura tò mò muốn nói chuyện với Naruto nhưng Naruto chỉ mỉm cười nhìn về phía nàng, hắn khẽ liếc qua bộ ngực Sakura. Không biết thuật bội hoá tại nơi này có tác dụng hay không nữa?

“Naruto...” Một lão già mặc một áo choàng màu trắng và cái mũ đỏ quen thuộc tiến về phía đám người Naruto. Hắn nở một nụ cười cực kỳ thân thiện.

Cả đám Naruto lập tức cúi thấp người hành lễ, tất cả đều cung kính chào hỏi: “Ngài Hokage đệ tam...”

“Không cần phải khách sáo như vậy!” Hokage đệ tam nở nụ cười hiền hoà. Hắn đi về phía Naruto bắt đầu hỏi han đám người Naruto một cách ân cần. Đến cuối cùng, Sarutobi Hiruzen mới lên tiếng hỏi thăm: “Naruto, trong thi đấu vừa rồi, cháu sử dụng huyết kế giới hạn sao?”

“Vâng!” Naruto thừa nhận gật đầu. Nghe được mấy chữ này thì đám người đều hâm mộ nhìn về phía Naruto.

“Haha... ta rất tò mò cháu khi nào thức tỉnh huyết kế giới hạn rồi!” Hokage đệ tam cười lớn một tiếng. Tuy nhiên trong lòng hắn thì bắt đầu lo âu: “Đệ tứ hy vọng con trai cậu kế thừa hoả chỉ đi. Nếu không... ài...” Ở sâu trong nội tâm Hokage đệ tam đã biến thành thờ dài ra một hơi.

“Khi mà tính mạng Sasuke và Sakura bị cái tên Orochimaru đó uy hiếp. Có lẽ là lúc đó khi mà cháu khát vọng sức mạnh để bảo vệ hai người họ!” Giọng nói Naruto bình thản phát ra. Tuy nhiên những lời này làm cho Sakura trở nên cảm động không thôi. Đôi mắt long lanh nhìn về phía Naruto. Đặc biệt vài người trong đó có Hokage đệ tam và Hatake Kakashi đều vui mừng trong lòng. Đến lúc này, Naruto đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, ông Đệ Tam, Orochimaru hắn là ai? Đường như Orochimaru đối với làng Lá rất quen thuộc. Chẳng lẽ, hắn là phản nhân từ làng hay có mối quan hệ gì đặc biệt với làng!”

“Ài...” Hokage đệ tam cảm nhận được buồn bã. Nghĩ tới Orochimaru, trái tim ông không khỏi thất lại một lần nữa: “Orochimaru... trước kia...”

“Trận đấu kết thúc, người thắng Kitanu Dosu!” Giọng nói vang lên làm cho Hokage đệ tam ngừng lại cuộc nói chuyện. Naruto cũng theo đó quay ra nhìn về phía dưới sân đấu. Lúc này, ở dưới sân thì thân ảnh của Choji đã nằm liệt dưới đất mặc dù trên người cậu ta chẳng có vết thương nào cả. Naruto cười khò nhìn về phía Choji. Loại âm đòn từ tay ninja làng âm thanh có phần khắc chế mạnh mẽ đối với Choji. Mặc dù cho Choji đã bị tai nhưng bằng cách thông qua chạm vào cơ thể Choji, Dosu có thể đem âm thanh truyền tới màng tai làm cho đối thủ hôn mê. Nếu đối thủ thuộc loại như Sasuke, Gaara, Temari hay Naruto, Dosu cơ bản khó mà thắng được.

“Đợt thi cuối cùng cũng kết thúc!” Hokage đệ tam thở ra một hơi dài trầm nghĩ, hắn mở miệng nói: “Chúng ta cùng xuống dưới đó đi!” Đối với thuộc hạ, Hokage đệ tam mỉm cười một cách thân thiện. Naruto không thể không nói ông già này xác thật trông lúc nào cũng bình dị dễ gần.

Đám người rất nhanh chỉ có vài người ở trên đài. Những người này là một số giáo viên cùng với các học viên chưa có thành công đổ vào cuộc thi Chuunin này. Bất chợt Sakura lo lắng đột nhiên mở miệng: “Thầy ơi, em có chuyện muốn hỏi?”

“Về Sasuke cùng Naruto à...” Khẽ liếc mắt nhìn về phía Sakura, Hatake Kakashi trầm ngâm một chút rồi trả lời: “Nói sao đây? Xin lỗi em, thầy cũng không rõ lắm... nhưng mà đừng lo lắng quá...” Đột nhiên Hatake Kakashi nghĩ đến gì đó quay về phía Sakura chào: “Sakura, thầy có việc đi đây chút. Em nghe kĩ nội dung vòng thi chính nhé!”

“Ồ... dạ...” Sakura gật mình quay người thì thấy được thân ảnh Kakashi đã biến mất.

Ở dưới sân đấu, Hokage đệ tam ngồi trên ghế, xung quanh là một đám ninja cao cấp. Đứng phía trước là đám thí sinh đã được lọt vào cuộc thi vòng ba. Hokage đệ tam mỉm cười nói: “Mặc dù ở đây thiếu đi một người nhưng ta còn sẽ chúc mừng các em nhưng người vào được vòng thi thứ ba, vòng thi chính của cuộc thi Chuunin lần này!”

Vừa nhìn về phía đám người, Hokage đệ tam trầm nghĩ: “Làng Lá có 5 người tính cả Sasuke, làng Cát có 3 người và làng Âm thanh có 1. Nếu là như vậy...” Hokage đệ tam mỉm cười nhìn về phía đám người, hắn lúc này đứng thẳng nói: “Bây giờ, ta sẽ bắt đầu giải thích nội dung vòng thi chính thức này”

Dưới ánh sáng rực rỡ, những chú chim phát ra líu lo. Một nam nhân có khuôn mặt gầy gò, tóc đen dài và làn da trắng đeo băng trán làng Âm thanh tựa lưng vào cây cột gỗ lớn. Một nam nhân khác có mái tóc màu trắng đeo kính và cột tóc kiểu đuôi gà đang quỳ xuống. Hắn cực kỳ cung kính với người nam nhân tóc đen kia: “Vòng thi đấu loại đã chính thức kết thúc. Hình như sắp vào vòng thi chính...”

“Mà nơi này bình yên thật đấy...” Nam nhân tóc đen dài đột nhiên mở miệng nói, ánh mắt hắn chăm chú quan sát những con chim: “Phải nói là đất nước này đắm chìm trong hoà bình một cách ngu ngốc. Trong khi các nước khác đều đang bận rộn tăng cường vũ trang quân sự.”

“Vậy giờ chúng ta hành động chứ ạ?” Thanh niên đeo kính cung kính hỏi.

“Đề xem!” Tựa lưng vào tường, người nam nhân tóc đen hơi ngước đầu: “Không biết lấy đầu lão già đó có vui hơn không?”

“Vậy sao ạ!” Nụ cười bí hiểm xuất hiện trên mặt người thanh niên đeo kính, hắn dứt hai tay vào túi quần: “Ngài khiến cho tôi có cảm giác ngài vẫn do dự. Từ giờ các làng sẽ giao chiến một cách mãnh liệt và triển miên. Ngay cả làng Âm thanh cũng bị cuốn vào. Ngài dự định là người châm ngòi cho cuộc chiến đó sao? Vậy hai người họ chính là viên đạn cho cuộc chiến đó!”

“Hihi...” Nụ cười lạnh lẽo xuất hiện ở nam nhân tóc đen: “Thực giác người cũng ghê đấy!”

“Ngài quá đề cao thực giác của tôi rồi!” Bàn tay đưa lên gáy gong kính, thanh niên tóc trắng nói: “Ngài đã không cho tôi biết bất cứ thông tin gì và bộ ba làng Âm thanh và đề họ đi thử hai người Naruto và Sasuke. Xem ra ngài vẫn chưa tin tưởng tôi nhì!”

“Việc không nói về chúng cho người, cánh tay phải của ta...” Nam nhân tóc đen nhếch miệng: “Mới chính là bằng chứng ta tin tưởng người đấy. Chính vì thế ta mới nhờ người lo lắng chuyện của Sasuke-kun. Mà ẩn chú ta để trên người nó hình như bị tên Kakashi phong ấn mất rồi. Mà thật ra cũng chẳng ảnh hưởng gì trong khi bóng tối trong tim nó chưa biến mất, ta muốn người đem nó về ngay.”

“Không giống ngài thường ngày, ngài có vẻ đang hấp tấp!” Người thanh niên tóc trắng hơi ngần người.

“Vi có điều làm to lo lắng!” Thanh niên tóc đen bình tĩnh trả lời.

“Là về Uzumaki Naruto sao?” Thanh niên tóc trắng ngay lập tức trả lời.

“Hihi... đúng là nhảy bén lắm!” Giọng cười lạnh lẽo, thanh niên tóc đen tiếp tục lên tiếng nói: “Sasuke-kun tồn tại có chút khác biệt với Naruto-kun. Nó sẽ không chết khi chưa đạt đến mục đích giết Uchiha Itachi để trả thù. Khi giao đấu với nó, ta đã nhận thấy được điều này trong mắt nó. Naruto-kun thì khác hẳn, ta nhìn thấy được ẩn sâu trong mắt nó là hận thù vô hạn phóng đại của nó đối với làng Lá. Nó muốn có được sức mạnh hủy diệt làng Lá.”

“Chính vì vậy ngài đã ban cho thằng bé Chú Ân và tể bào Hokage đệ nhất!” Người thanh niên tóc trắng hơi nhăn mày lại tò mò hỏi.

“Đúng vậy, ta không nghĩ đến thằng nhóc có thể sống một cách bình thường sau khi nhận tể bào Hokage đệ nhất cùng Chú Ân. Dường như có mối liên hệ đặc biệt nào đó giữa Đệ nhất và thằng bé...” Người thanh niên tóc đen nhăn mày lại thật sâu: “Tuy nhiên, chú ân ta để lại trên người nó dường như đã mất liên lạc với ta. Thằng bé có khả năng thoát khỏi ta không chế. Hơn nữa, tể bào Đệ Nhất hình như cũng ảnh hưởng một chút đến tích cách của nó. Nhưng ta tin tưởng, sớm hay muộn thằng bé sẽ đến với ta. Và ta sẽ cảm thấy rất hứng thú nếu như làng Lá phát hiện được thằng nhóc có thể sử dụng Mộc Độn. Sẽ như thế nào đây khi jinchuriki cửu vĩ có thể sử dụng Mộc Độn và hấn đối với làng Lá chính là cảm thù đến tận xương tủy. Thế nên, Kabuto, Sasuke ta giao cho người!”

“Tôi hiểu rồi!” Yakushi Kabuto lập tức xoay người muốn rời đi.

“Kabuto!” Giọng nói Orochimaru vang lên làm cho Kabuto dừng lại, hần liếc đầu về thì thấy được Orochimaru dùng giọng nói khàn khàn khiêu khích: “Nếu muốn ngăn cản ta lại thì chỉ có cách giết Sasuke cùng Naruto ngay bây giờ thôi! Người không thể giết được ta đâu, dù người mạnh đi chăng nữa cũng lắm cũng chỉ cỡ Kakashi là cùng.” Thấy được vẻ hoảng sợ Kabuto thì Orochimaru khẽ cười: “Ta chỉ đùa thôi, người đi đi. Yên tâm, ta tin người mà...”

Vụt!

Thân ảnh Kabuto biến mất, Orochimaru trầm nghĩ: “Sắc mặt đó đang muốn làm gì đây?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Kết thúc thi loại

“Như ta đã nói trước trận vòng thi lần này, trận đấu của các em sẽ được diễn ra trước mặt mọi người...” Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen bình tĩnh quan sát tám học viên ninja. Hần mỉm cười mở miệng: “Mỗi người chính là đại diện cho sức mạnh quân sự nước mình. Ta muốn các em phát huy hết sức mạnh cho mọi người thấy. Chính vì thế, vòng thi chính thức sẽ bắt đầu trong một tháng.”

“Vậy là ý gì ạ!”? Neji xuất hiện về mặt khó hiểu tò mò hỏi rõ ràng.

Hai tay Hokage đệ tam chấp về phía sau và khuôn mặt trở nên nghiêm túc: “Vi chúng ta cần một tháng này làm thời gian chuẩn bị. Nói cách khác đây là thời gian chuẩn bị để các nước thông báo tin đấu vòng loại cũng như kêu gọi tham dự vào vòng thi chính thức ho lãnh chúa hay những ninja đứng đầu làng. Và nó cũng chính là thời gian chuẩn bị dành cho các thí sinh như các em đây!”

Nội dung mà Hokage đệ tam nói đến làm cho đoàn người lâm vào suy tư. Người thiếu niên Kankuro, ninja làng Cát khẽ nhếch miệng lên hỏi: “Chả hiểu ý ông đang nói gì? Tức là sao?”

Kéo chiếc tẩu khỏi miệng mình lắc lư nhẹ trong tay, Hokage đệ tam lại một lần nữa giải thích: “Nói ngắn gọn là chuẩn bị để biết mình biết ta. Đây là lúc để các em phân tích thông tin có được của đối thủ trong vòng đấu loại và vạch ra sách lược để giành chiến thắng. Các trận đấu này giờ được tổ chức buộc các em vừa đánh thực chiến vừa để tiếp xúc với các đối thủ bất ngờ sắp phải đối mặt!”

“Quả đúng như thế!” Nara Shikamaru hơi bĩu môi quay đầu trầm nghĩ: “Ai nghĩ tên đó sẽ dùng Cát làm vũ khí!”

“Như vòng thi chính thức thì không phải vậy!” Hokage đệ tam hơi mỉm cười và neho mắt nhìn đám thí sinh: “Sẽ có người để lộ hết tất cả chiêu thức trước mặt kinh địch và cũng sẽ có người bị chấn thương nặng vì đụng phải đối thủ quá mạnh. Chính vì thế để cho công bằng thì thời gian một tháng này chính là để cho mỗi người các em tự tôi luyện. Dĩ nhiên có thể nghỉ dưỡng sức cũng được.”

Trong một căn phòng y tế, một người thanh niên bước từng bước đi về phía trước. Phía sau lưng hắn nằm la liệt mấy ninja đeo mặt nạ. Phía trước hắn là một thiếu niên có mái tóc màu đen đang nằm ở trên giường. Miệng sử dụng mặt nạ hô hấp oxi phát ra tiếng hít thở đều đều.

“Hừ...” Một tiếng hừ lạnh từ người thanh niên tóc trắng phát ra: “Xuất sắc quá cũng không tốt. Cả hai ta đều quá nổi bật và thật bất hạnh vì cả hai ta đều lọt vào mắt xanh của ngài Orochimaru” Cúi đầu người thanh niên trầm nghĩ: “Nhỏ thế này mà đã có mầm mống ác ma trong tim và bị ông ấy lợi dụng. Vậy thì với thuật đó thằng bé cũng sẽ bị...” Đến đây, người thanh niên rút ra một cây dao phẫu thuật.

Vụt!

Cây dao phẫu thuật bắn mạnh ra với tốc độ nhanh chóng nhưng bị một bàn tay bắt lấy. Không biết lúc nào sau lưng hắn đã xuất hiện người thanh niên tóc trắng, hắn hơi cười mỉa mai: “Quả nhiên là Kakashi chặn được đòn tấn công vào góc chết của ta!”

“Ngươi...” Đôi mắt cá chết nhìn chòng chọc vào người thanh niên tóc trắng, Kakashi hỏi: “Khôn phải Genin bình thường... ngươi có thể phát hiện được khí của ta và dùng vũ khí tấn công ngay lập tức. Quả thực không tầm thường.”

“Đâu có...” Người thanh niên tóc trắng không thèm quay đầu mà lơ lửng trả lời: “Làm gì tới...”

“Ngươi muốn gì ở Sasuke!?” Đôi mắt cá chết nheo lại, Kakashi lạnh lẽo quát hỏi người thanh niên: “Dựa vào hành động và ý đồ của ngươi, ta có thể bắt và thẩm tra ngươi!”

“Có thể sao...” Người thanh niên tóc trắng quay đầu lại để nở nụ cười, nụ cười mang theo tràn ngập coi thường và khinh khinh: “cỡ như ngươi!?”

“Vậy thì...” Trong thoáng chốc không khí trở nên lạnh lẽo: “Thử xem!” Hai tay Kakashi siết chặt vào nhau nhìn về phía hắn hỏi: “Thật ra ngươi là ai?” Ánh mắt hắn nheo lại càng sâu: “Ngươi là con của ninja y thuật làng Lá, một ninja tầm thường mãi không khá lên được với cái tên Kabuto đúng không?”

“Lần sau nên chuẩn bị ít nhất 10 tên thì tốt hơn!” Kabuto khiêu khích hơi nhếch miệng đáp lại.

“Im ngay, mau trả lời câu hỏi của ta!” Kakashi có chút tức giận nói.

Kabuto khinh thường đáp lại: “Nếu ta nói không thích thì sao?”

“Người hỏi mới là ta. Mau ngoan ngoãn trả lời đi!” Đôi mắt cá chết Kakashi nheo lại càng sâu: “Ngươi... có quan hệ gì với Orochimaru?”

“Giờ ngươi có bắt ta cũng không thể chứng minh được ta có quan hệ với Orochimaru!” Yakushi Kabuto nhếch khoé miệng lên: “Có tra khảo hay dùng ảo thuật cỡ nào thì cũng không cạy miệng ta được đâu. Với lại, ta đây không thích gây sự cho lắm...” Bàn tay hắn đưa lên, miệng nở nụ cười tự tin: “Đề ta đi ngươi có thể theo dõi còn hay hơn. Vậy lần này bỏ qua cho ta chứ?”

“Ngươi... đúng là một tên nhóc hư hỏng!” Kakashi nheo mắt lại thờ ra một hơi. Xem ra đàm phán đã không có tác dụng gì. Kakashi tiếp tục nói tiếp: “Không nên giỡn mặt với người lớn đâu nhóc!” Vừa nói hắn vừa lên thanh kunai chỉ thẳng về phía Yakushi Kabuto.

Cảm nhận sát khí từ Kakashi, Kabuto hơi nghiêng đầu cười lạnh: “Vậy là không để yên cho ta đi rồi!”

“Ngươi biết rõ luật của làng làm gián điệp thì sẽ bị như thế nào!?” Kakashi khiêu khích nói: “Đúng không!?”

“Đừng có ở đó mà hống hách... tình thế đang nghiêng về phía ta đấy!” Nói đến đây, Kabuto chia ra thành thanh vũ khí sắc bén đặt lên cổ Sasuke. Bàn tay hắn hơi giật lên thì lập tức Kakashi cướp lấy thời cơ cực nhanh vung tay đem thanh vũ khí đánh bay. Cùng lúc đó thân mình Kabuto bị Kakashi túm lấy ấn xuống mặt đất.

Nhanh như chớp, một ninja đeo mặt nạ trực tiếp bật dậy sau đó bỏ chạy. Người đeo mặt nạ kinh ngạc nhìn ra một Kakashi khác đứng ở cửa, hắn hô lên: “Ảnh phân thân!” Trong tình trạng bị ban thể và ảnh phân thân Kakashi vây quanh, người đeo mặt nạ lúng túng su đó đem phi tiêu ném thẳng vào cửa kính.

Phập, phập... Cửa kính lớn lập tức xuất hiện tình trạng như mạng nhện.

Một tên đeo mặt nạ khác trực tiếp vọt ra khỏi cửa kính sau đó lao ra ngoài. Kakashi theo đó vọt thẳng ra phía ngoài. Hắn thấy tên đeo mặt nạ gỡ ra để lộ ra khuôn mặt Yakushi Kabuto. Kabuto trong phòng cùng với tên mặt nạ vừa đứng dậy chẳng qua chỉ là giả mạo mà thôi.

“Một tên đang gò!” Kakashi xem hai xác chết, hắn thờ ra một hơi: “Quả nhiên là thuật tử hồn có thể làm cho tim của xác chết đập trong giây lát. Hơn nữa, còn làm cho mặt của xác chết biến thành mặt của mình. Ra là làm cho tiêu hết mùi hôi thối của xác chết còn hắn thì cho tim ngừng đập và đóng giả 1 trong những ANBU bị giết. Chuẩn bị trước đường thoát thân một cách chu toàn. Nhờ làm con nuôi đội trưởng đội quân y mà hắn có thể điều khiển xác chết được đến mức này. Kỹ thuật này thì cả đội xử lý tử thi cũng phải ngạc nhiên mà kẻ như vậy lại dưới trướng Orochimaru thì mình cũng không thể như thế này được...”

“Tất cả như vậy!” Khuôn mặt Hokage đệ tam tươi cười nhìn về phía đám thí sinh: “Cũng đến lúc giải tán được rồi nhưng ta trước đó muốn các em làm một chuyện quan trọng cho vòng thi chính thức.” Vừa nói thì Anko vị giám khảo vòng hai mang theo cái hộp đến, Đệ Tam tiếp tục câu chuyện: “Mỗi người hãy bốc một tờ giấy trong chiếc thùng trên tay Anko!”

“Ta sẽ chuyển nên cứ theo thứ tự!” Mitarashi Anko mỉm cười bước đi nhẹ nhàng tới. Hiện tại xem ra nàng khá là an tĩnh không giống trước kia có chút bạo lực và nóng nảy. Nàng đưa về phía trước nói: “Chỉ một tờ thôi đấy!”

“Mọi người bốc hết rồi nhì!” Hai tay lại theo thói quen chấp sau lưng, Đệ Tam cười: “Vậy thì hãy đọc số ghi trên tờ giấy từ trái qua phải!”

Morrino Ibiki bắt đầu ghi chép thứ tự các cuộc chiến đấu lại với nhau. Đến cuối cùng hắn đưa hai tay ra sau lưng bình thản lên tiếng nói: “Vậy là cậu bé kia số 4.”

“Được rồi, vậy giờ...” Hokage đệ tam ngừng đầu quét qua đám thí sinh: “Ta sẽ công bố lịch đấu của vòng thi chính thức.”

“Này...” Naruto ngạc nhiên, đôi mắt nheo lại, ánh mắt theo đó cũng trở nên ngưng trọng: “Xếp lịch bằng trò rút thăm này sao?”

“Ibiki đưa bảng phân bổ sao?” Hokage đệ tam không đáp lại lời mà trực tiếp phân bổ thuộc hạ.

“Vâng” Morino Ibiki đưa lên bảng biểu. Ở trên đó có ghi lần lượt thí sinh từng người từng người với số hiệu khác nhau. Đường như đen nhất lại là Nara Shikamaru, cậu ở số 9 thế nên cậu phải đấu với số 8 nếu như thắng lại đấu với số 7. Đường như Nara Shikamaru phải đấu thêm một trận so với người khác thì mới lên được ngang bằng mọi người.

Bàn tay theo thói quen đưa lên chạm vào cằm mình, Naruto tò mò chớp mắt nói: “Theo bảng biểu này chẳng phải chiến thắng đến cuối cùng chỉ có một người sao. Hơn nữa, dựa theo bảng biểu thì khá là bất công cho số 8 và 9.” Tất nhiên hẳn không nói đến số 7 được lời vị sao đó là Temari, hẳn không tốt lắm nếu như nói ra lời này.

“Em nói không sai!” Hokage đệ tam gật đầu nói: “Tuy nhiên vòng thi Chuunin cuối cùng này có chút khác biệt. Giám khảo vòng thi chính thức này bao gồm ta, Kazekage cùng với đại diện các nước uỷ thác và các ninja đứng đầu các nước đó. Các vị giám khảo thông qua trận đấu sẽ bình phẩm từng người. Các em sẽ được đánh giá xem có đủ tư chất trở thành Chuunin hay không. Ví dụ như có người thua ngay trong trận thi đấu đầu tiên nhưng vẫn có thể trở thành Chuunin được.”

“Vậy tức là...” Temari ngạc nhiên hỏi: “Những người ở đây đều có khả năng trở thành Chuunin?”

“Ừm...” Ánh mắt Hokage đệ tam trở nên sắc bén: “Nhưng ngược lại cũng có thể không có một người nào trở thành Chuunin cả! Nhưng thắng một trận trong vòng thi này tức là đã gia tăng thêm lá phiếu cho chính mình rồi.” Hẳn quay ra nhìn về phía Nara Shikamaru hỏi: “Shikamaru, em có thắc mắc gì không?”

Khuôn mặt Nara Shikamaru vẫn tỏ vẻ buồn bực, nghe được Hokage đệ tam hỏi thế hẳn lập tức trả lời: “Dạ không?”

“Thôi được, vật vả cho mọi người rồi!” Hokage đệ tam đột nhiên lên tiếng nói: “Hẹn gặp lại sau một tháng. Giải tán!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tán gái

“...” Thiếu nữ Temari đang muốn thở ra một hơi dài. Naruto quay đầu ra nhìn về phía nàng nói: “Chúng ta đến suối nước nóng làng Lá đi. Tớ mời cậu cùng với đồng đội cậu. Ở làng Lá có suối nước nóng rất tuyệt hơn nữa thức ăn ở đó rất ngon. Chúng ta có thể đến suối nước nóng. Ngoài ra, ở nơi đó cũng khá đông khách là nơi thích hợp nhất thu thập thông tin.”

“A” Thiếu nữ kinh ngạc hô lên. Ánh mắt nàng biến thành ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Nàng cảm giác được Naruto có chút quá vội vã. Ngay sau đó nàng quay ra nhìn về phía hai người đồng đội như cầu xin. Gaara làm như không thèm quan tâm còn Kankuro làm như đang suy nghĩ.

“Nơi đó khá đẹp, hơn nữa còn có rất nhiều phương pháp làm đẹp cho các cô gái!” Naruto cười đáp: “Nó thích hợp nhất thả lỏng trong lúc này. Hơn nữa, bên cạnh cậu còn có đồng đội. Minh hy vọng thông qua hiểu biết lẫn nhau như vậy sẽ tăng mối quan hệ thân thiết giữa hai làng chúng ta.”

“Được rồi!” Temari thở ra một hơi dài. Nàng quay ra nhìn về phía hai người hỏi: “Hai người thì sao?”

“Tớ cũng muốn biết suối nước nóng làng Lá như thế nào!” Kankuro nở nụ cười hoà nhã đưa tay lên.

Khác biệt với Kankuro, Gaara lại đưa ra đáp án: “Không hứng thú!”

“Naruto-kun...” Đột nhiên Sakura gọi lên làm cho Naruto hơi giật mình. Hẳn thấy được Sakura đưa tay đặt ở miệng dùng giọng nói lớn: “Naruto, chúng ta cũng đi thăm Sasuke-kun đi. Minh muốn đi thăm cậu ấy, cậu đi cùng mình nhé!”

Trên mặt Temari xuất hiện nụ cười nói: “Nếu như cậu bận rồi để khi khác đi!”

“...” Naruto rơi vào suy tư. Đột nhiên hai tay hắn kết ấn một cái. Một trận khói trắng nổ nhẹ theo đó vang lên. Ảnh phản thân tạo ra một Naruto giống hệt cậu. Bằng mắt thường khó mà phân biệt thật giả. Theo sau đó, một Naruto nhảy lên không trung sát kề bên Sakura nói: “Sakura, chúng ta đi thôi!”

Đến lúc này, Naruto còn lại mới quay đầu nhìn về phía Temari cười: “Chúng ta cũng đi thôi! Minh mời khách...”

Bệnh viện làng Lá...

“Cho hỏi phòng của Sasuke ở đâu ạ!?” Naruto ôm tay trước ngực tựa vào hành lang nghe được Sakura đứng ở bàn hỏi chuyện.

Ở trong bàn trực có hai ninja ngồi ở bàn, họ đột nhiên cho hai người câu trả lời: “Hiện tại không được phép tiến vào thăm phòng Sasuke!”

“Chuyện gì vậy!?” Sakura lo lắng lớn tiếng hỏi. Về mặt bàng hoàng và hốt hoảng. Cô nàng nắm tay đặt ở trước miệng của mình: “Có chuyện gì xảy ra với Sasuke sao? Tại sao chúng tôi không được vào thăm cậu ấy?”

Một ninja y thuật khác ngồi trên ghế lắc đầu đáp lời: “Chúng tôi được ra chỉ thị là vậy ạ...”

“Các em đừng có làm ồn trong bệnh viện nữa...” Một giọng nói vang lên và kèm theo khuôn mặt với con mắt cá chết quen thuộc.

“Thầy Kakashi...” Sakura đang muốn nói với ninja y thuật thì đột nhiên quay ra. Hai người họ cùng đi về phía Hatake Kakashi. Đến lúc này, Sakura đột nhiên hỏi: “Có chuyện gì xảy ra với Sasuke-kun sao? Thầy Kakashi!”

“Không có gì đâu, em lo lắng quá rồi, Sakura!” Hatake Kakashi chỉ bình thản trả lời. Hai tay hắn vẫn đút trong túi quần tiếp tục nói: “Hiện giờ Sasuke vẫn trong tình trạng theo dõi. Chúng ta sẽ biết kết quả sớm thôi. Thế nên trong thời gian này, các em không cách nào thăm cậu ấy được. Ngoài ra ta có việc cũng muốn nói với các em đây?”

“Dạ...” Cô nhóc Sakura lên tiếng ngập ngừng.

“Trong thời gian một tháng, thầy có chuyện phải làm thế nên thầy sợ rằng...” Hai tay Kakashi chống eo sau đó mới áp úng một chút: “trong một tháng này, ta không có cách nào dạy dỗ các em. Mà các em cũng không cần quá lo lắng. Sakura, ta đã nói với bệnh viện để em ở đó bắt đầu học về tri thức y thuật còn về Naruto thì...”

Hatake Kakashi còn chưa có nói hết thì Naruto đã nói: “Nếu như không có gì thì không cần đâu. Hiện giờ ở nhà em có Haku. Cậu ấy khá tinh thông Phong Độn lại chiến lực không thấp. Em có thể học tập cùng rèn luyện với cậu ấy.”

“Nếu vậy thì...” Bàn tay đưa lên gãi gãi đầu mình, Kakashi nói: “Vậy thì được rồi. Naruto, em nhất định phải chăm chỉ luyện tập đấy!”

“Cứ quyết định như thế đi!” Naruto kết án một cái, thân ảnh hắn hoá thành một trận sương mù biến mất.

“Ành phân thân!” Hai người Sakura và Kakashi không hện mà cùng kêu lên một tiếng.

“Tạm biệt” Naruto thấy được Temari đưa tay lên vẫy vẫy. Thiếu nữ nở một nụ cười cực kỳ thân thiện và hài hoà: “Cảm ơn cậu vì ngày hôm nay! Chúng ta gặp lại sau nhé. Mình ở...” Thấy vậy, Naruto cũng đáp lại bằng một nụ cười khi nghe được nơi ở đám ninja làng Cát. Họ được phân phối chỗ ở chuyên biệt dành cho các đại sứ làng khác. Tuy nhiên, Naruto lại cảm giác ở Temari có gì đó gượng gạo. Dường như khi ở chung với Naruto, nàng hỏi rất nhiều liên quan tới làng Lá đặc biệt một số thông tin ám chỉ muốn biết ninja trong làng. Đối với điều này, Naruto biết đều trả lời vì dù sao hắn thực chán ghét làng Lá. Thế nên có lẽ một chút cũng chẳng sao mà thân phận hắn biết cũng chẳng nhiều.

Nhìn bóng dáng hai người rời đi, Naruto đưa tay sờ ngực sau đó thở ra một hơi: “May quá mình còn chưa bị bẽ cong giới tính!”

Vài ngày sau...

“Haku đến thăm cô nhi viện!? Nếu vậy mình...” Naruto đi ở trên đường, về mặt hắn hơi nhăn lại khi thấy được ánh mắt chán ghét đám người nhìn về phía hắn. Bất chợt một người nam nhân cao lớn mặc một bộ áo màu xanh lá cây và để nở nụ cười với hàm răng lộ sáng. Tâm trạng Naruto nháy mắt trầm xuống đáy biển nghe được âm thanh đập thẳng vào tai: “Nha, ra là thiếu niên ban Kakashi. Vì không có thầy giúp em tu luyện như vậy mà buồn rầu sao?”

Nhất thời Naruto rơi vào im lặng. Maito Gai cười nói: “Thiếu niên trẻ, thứ này sẽ giúp ích được cho em đấy!” Vừa nói Gai lấy ra một tờ giấy giống như một tờ quảng cáo. Mà trên đó lại có Hokage đệ tứ cầm trong tay một thanh phi tiêu dài, đầu phi tiêu với ba mũi nhọn. Maito Gai đưa ngón tay cái lên: “Naruto, em thấy sao? Chỉ cần tìm được di sản Đệ Tứ, em có thể trở thành cường giả nha!”

Đột nhiên không khí trở nên âm u hơn. Naruto hơi nghiêng răng lại, ánh mắt căm tức nhìn về phía Maito Gai: “Thầy Gai, thầy đang đùa em sao?”

“Này... em... em làm sao vậy, Naruto!?” Maito Gai hơi ngần ngừ. Hắn thực sự không hiểu tại sao nên mở miệng hỏi.

“Không, không có gì đâu!” Naruto cũng dần dần trở nên bình tĩnh xuống. Hắn cầm trong tay tấm quảng cáo gì đó ném thẳng ra bên ngoài. Ngay cả đi qua Maito Gai, hắn cũng không quay đầu lại. Về mặt Maito Gai mang theo cảm giác kỳ quái đưa tay lên sờ sờ đầu mình, về mặt mang theo nghi ngờ.

Ở bãi luyện tập, Naruto điên cuồng chém ra chakra hoá nhận bắn về phía trước. Đôi tay hắn đỏ bừng bừng như muốn phát tiết ra những lỗi lầm trong lòng. Hắn sao không biết thân phận của mình. Hokage đệ tứ từng có một người vợ tên Uzumaki có mái tóc màu đỏ. Mà hắn cũng họ Uzumaki trong khi tóc mình lại màu vàng và mắt xanh khá giống với Hokage đệ tứ. Nếu như hắn không đoán sai tám chín phần mình là con trai Hokage đệ tứ. Di sản đệ tứ hắn một phần vẫn chưa nhận được không biết bị giấu đi đâu cũng không biết bị ai cầm đi. Có di sản sao? Có, một di sản làm cho hắn vô cùng chán ghét. Chỉ nghĩ đến thôi Naruto đã giận không khống chế được mình, bàn tay không tự chủ được sờ lên bụng theo sau đó bàn tay siết chặt thành nắm đấm.

“Phù...” Hít một hơi khí lạnh thở ra một hơi dài, Naruto xoay người về nhà. Ngày hôm nay, hắn cũng chẳng có tâm trạng tiến tới khu vực trợ ninja làng Cát mời Temari đi chơi. Hắn hiện giờ chỉ muốn ở một mình mà thôi. Yên lặng mà liếm láp vết thương trong lòng.

Bất quá khi mà Naruto đi vài bước thì thấy được một đám người trong đó có Ino, Shikamaru, Choji cùng với Sakura với vẻ mặt đầy mệt mỏi đi tới. Đặc biệt bọn họ dùng ánh mắt tức giận và hận nhìn về phía Naruto. Điều này làm cho Naruto có cảm giác kỳ quái. Sakura buồn bực đột nhiên hỏi: “Naruto, vì sao cậu không đi tìm di sản của ngài Hokage đệ tứ... Ừm... Ino, cậu làm gì ngăn trở tớ nói chuyện vậy.” Sakura mở miệng thì bị Yamanaka Ino trực tiếp bịt mồm lại.

Yamanaka Ino vội vã nói khẽ vào tai Sakura: “Sakura, cậu chẳng lẽ không để ý sao? Naruto rất tức giận khi nghe được cái tên Hokage đệ tứ. Mấy câu này giống như câu béo mập đối với Choji vậy.”

“Xin lỗi, Naruto!” Sakura vội vã cúi đầu xuống. Ngay sau đó cô nàng vội vã chạy đi cùng với đám người Ino, Shikamaru và Choji.

Naruto lại một lần nữa trở nên mê mang. Hẳn từ nhỏ đều nghe được mọi người ca ngợi Đệ Tứ bao nhiêu thì hẳn lại bị đối xử khác biệt bấy nhiêu. Ban đầu hẳn chỉ tức giận sau đó chuyển đến chán ghét. Khi mà hẳn đoán mình rất có thể là con đệ tứ đến tám, chín thành, Naruto lại càng hận làng Lá hơn, hận đệ tứ hơn cả. Hẳn lại một lần nữa kiên định muốn đem làng Lá huỷ diệt.

“Quả nhiên vẫn là thiếu nữ làng Lá xinh đẹp!” Một giọng nói thô bỉ vang lên. Đó là một người thanh niên cao to với mái tóc màu trắng. Hẳn có mái tóc lôm chôm và dài ở sau lưng. Trên đầu hẳn đeo băng huy hiệu làng Lá, hàng lông mày màu trắng nhỏ và sắc bén. Đôi mắt hơi nhỏ hẹp với con ngươi nhỏ màu đen. Ở hai bên mắt có vết màu đỏ kéo dài xuống phía dưới. Mũi hơi to và cao cùng với cằm với vuông và miệng rộng. Điểm chú ý của hẳn là ở trên cánh mũi trái có một cái mụn cóc khá to.

Có lẽ Naruto không ngại cho hẳn một cú đá nhưng hiện giờ Naruto chẳng có tâm trạng. Hẳn xoay người rời đi. Hiện giờ, hẳn muốn trở về nhà tìm Haku tâm sự. Bây giờ, hẳn cảm giác đôi vai như nặng trĩu. Thân thể bước đi từng bước nặng nề.

Jiraiya nhìn thoáng qua sau lưng Naruto thấy được bóng hình có chút quen thuộc. Tuy nhiên khi Jiraiya quay lại tiếp tục quan sát các thiếu nữ tám, hẳn không hiểu sao lại hơi ngần ngại. Sau đó hẳn lại quay ra không thấy được bóng dáng thiếu niên kia đâu. Dường như hẳn đã để mất thứ gì đó khá quan trọng. Nghĩ đến đây hẳn hơi lắc lắc đầu lại tiếp tục thưởng thức cảnh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Cừu vĩ

Bàn chân bước trong một không gian giống như một đường cống ngầm. Nước từ trong nơi này chảy ra. Theo đường cống ngầm, Naruto tiến về phía một căn phòng rộng lớn. Ở trong không gian tối tăm này, ánh sáng khá là mờ mờ. Phía trước mặt hẳn là một căn cửa lớn khổng lồ. Một con cáo khổng lồ với cái chín cái đuôi đang nằm ngủ trong đó.

“Cừu vĩ, đã lâu không gặp!” Đối với con quái vật này, Naruto bình thản lên giống như không có gì. Vì hẳn đã sớm quen thuộc với sự có mặt của cừu vĩ. Hay nói đúng hơn, hẳn ở sớm trước kia đã tiến vào nơi này. Chính vì vậy hẳn hiểu tại sao mình bị gọi là quái vật.

Con hồ ly chín đuôi đột nhiên mở mắt ra nhìn về phía Naruto sau đó cười nhạt mở miệng nói: “Thằng nhóc con, thế nào? Ngươi thêm khát sức mạnh của ta sao? Chỉ cần ngươi có được sức mạnh của ta, ngươi có thể trả thù những kẻ đã đối xử tệ bạc với ngươi. Chỉ cần ngươi đưa tay xé bỏ phong ấn này!” Vừa nói cừu vĩ hồ ly vừa nhìn từ phong ấn được dán trên cánh cửa.

“Cừu vĩ, đừng nói mấy điều ngu ngốc như vậy. Ngươi hẳn biết ta không phải kẻ ngu. Chỉ khi nào ta chắc chắn có thể thuần phục ngươi, ta mới đem ngươi thả ra ngoài!” Hai tay ôm ngực, Naruto bình thản nói chuyện: “Thế nên, cừu vĩ hãy ngoan ngoãn trong đó đi!”

Rầm, rầm...

Móng vuốt cừu vĩ điên cuồng cạo sát vào song sắt, nó lớn tiếng quát lên một tiếng: “Naruto... ngươi cự nhiên muốn thuần phục ta. Ngươi muốn chết!” Giọng nói con thú chín đuôi đã biến thành gầm thét. Nó vô cùng giận dữ dùng đôi mắt tràn ngập sát ý nhìn về phía Naruto.

Naruto hơi ngược đầu nhìn về phía con quái vật khổng lồ kia: “Nếu như ngươi nghĩ như vậy ta cũng chẳng thèm để ý. Khi mà ta thuần phục ngươi đến lúc đó, ngươi sẽ chỉ ngoan ngoãn chìm trong bóng tối vĩnh cửu đi.”

“Nực cười...” Cừu vĩ cười lớn, nó dùng cái nhìn giễu cợt quan sát Naruto: “Chỉ bằng ngươi... chỉ bằng một thằng nhóc như ngươi sao, Naruto! Đừng trêu chọc ta... ta đường đường mạnh nhất vĩ thú trong chín vĩ thú, bằng một mình ngươi cũng đòi thuần phục ta!”

Nghe được lời này thì Naruto hơi nheo mày một cái, ngay sau đó hẳn mở miệng nói: “Thời gian trước ta gặp một thằng nhóc tóc đỏ. Ngươi hẳn cũng cảm thấy đi cừu vĩ. Hẳn rất giống như ta. Ngươi có biết thân phận của hẳn hay không?”

“Jinchuriki nhất vĩ sao?” Cừu vĩ nghe thấy thế trước tiếp đáp lời. Ngay sau đó nó cười dùng giọng nói mê hoặc đối với Naruto: “Ngươi muốn cùng ta hợp sức sao? Ngươi phải biết đối phương cũng giống ngươi, trong người thằng nhóc ấy cũng có vĩ thú như ta. Nếu ngươi không mượn lực lượng của ta, ngươi chắc chắn sẽ thua hơn nữa còn thua rất thảm. Thậm chí mạng ngươi khó giữ được nếu đối mặt với nó. Chỉ cần ngươi bóc cái phong ấn này, ta có thể cho ngươi lực lượng vô cùng mạnh mẽ!”

Thấy Naruto không có nói chuyện, cửu vĩ tiếp tục dụ hoặc: “Thằng nhóc đó, trên người nó phong ấn cũng không vững chắc. Nó tùy thời đều có thể chạy ra bên ngoài. Chẳng lẽ ngươi không lo lắng cho bạn bè ngươi sao? Hơn nữa, hình như ngươi còn có một người con gái mình thích có quan hệ với thằng nhóc ấy? Ngươi không quan tâm tới cô ta sao?”

“Cửu vĩ, ngươi ở lâu như vậy trong cơ thể ta, ngươi chẳng lẽ không hiểu ta sao? Thật là một con hồ ly ngu xuẩn!” Naruto nheo mắt lại, ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía cửu vĩ: “Ta vì sao cần người khác nhìn nhận đây. Ta làm tất cả chẳng liên quan đạo đức, chẳng phải người tốt cùng chẳng phải công lý. Ta làm tất cả đều tuân theo mong muốn sâu trong nội tâm ta mà thôi!”

“Vậy sao!?” Cửu vĩ đột nhiên cười gằn một tiếng rồi nói: “Bất quá ngươi thực sự làm cho ta thích. Chính là như vậy! Ngươi đã rơi vào vực sâu hắc ám, đến lúc đó ta cướp lấy thân thể ngươi càng thêm dễ dàng hơn!”

“Vậy sao? Nếu như vậy thì trước lúc đó ta sẽ giải quyết ngươi...” Naruto cười gằn một tiếng. Đột nhiên từ lưng hắn phóng ra một đám dây xích, chúng phát ra ánh sáng lạnh lẽo giống như những con rắn lượng lồ nhìn chăm chú về phía cửu vĩ.

“Naruto, thức tỉnh thứ này làm cho ngươi tự tin có thể chiến thắng ta sao?” Cửu vĩ có chút kiên kị sâu trong mắt. Loại dây xích của gia tộc Uzumaki thực sự làm cho hắn kiêng kị. Tuy nhiên chỉ là kiêng kị mà thôi. Nó vẫn đủ tự tin hàng phục Naruto một cách dễ dàng, nó cười gằn nói: “Vậy thì đến đây xé bỏ phong ấn đi!”

“Nếu vậy thêm thứ này thì sao?” Lòng bàn tay Naruto đột nhiên mọc ra một nhánh cây. Nhánh cây tràn ngập sinh cơ dào dạt. Đến lúc này, Naruto khiêu khích nhìn về phía cửu vĩ: “Cửu vĩ, nghe đồn Hokage đệ nhất từng coi chín con quái vật giống như sùng vật và đem chúng phân cho các làng. Ngươi là một trong số ấy đi. Không biết, ngươi sẽ có cảm tưởng thế nào nếu bị người khác điều khiển lần nữa. Ngươi cũng cảm nhận được đúng không cửu vĩ, trong cơ thể ta có một thứ gì đó thức tỉnh. Một loại chakra tràn ngập sức sống.”

“Naruto... ngươi... làm sao có thể?” Cửu vĩ lớn tiếng quát hỏi: “Ngươi vốn không có dòng máu Senju trong người. Dù ngươi thức tỉnh loại sức mạnh đó, ngươi cũng không có cách nào có thể có được Mộc Độn. Ngươi... ngươi làm sao có thể? Chẳng lẽ...” Thân thể nó lùi lại, ánh mắt tràn ngập kiêng kị nhìn về phía Naruto. Thân thể nó theo đó hơi run lên trong tích tắc.

“Haha... sợ rồi sao?” Naruto đột nhiên phá lên cười. Hai hàm răng hắn cắn lại, ánh mắt sắc bén nhìn về phía cửu vĩ: “Cửu vĩ chờ đi. Một khi ta hoàn toàn nắm giữ loại sức mạnh này. Đến lúc đó, ngươi... sẽ vĩnh viễn trở thành một con sùng vật của ta mà thôi!” Nói xong Naruto xoay người rồi đi để lại cửu vĩ một mình ở đó.

“Đáng chết, đáng chết...” hơi thở tà ác cửu vĩ tràn ngập khắp nơi.

“Cậu chú, cơm nước đã chuẩn bị xong!” Một âm thanh vang lên ngay khi Naruto mở mắt ra được vài giây. Giọng nói thực sự đầm ấm và dễ nghe.

Naruto thở ra một hơi thật dài, khuôn mặt lại mang theo u buồn mà không còn là nụ cười tà ác cũng chẳng phải tức giận, phẫn nộ. Chỉ là một khuôn mặt mang theo thất vọng đối với cuộc sống này. Hắn thực sự quá mệt mỏi. Khi nhìn về phía cánh cửa, Naruto mới mỉm cười nói: “Haku, tôi ra ngay đây!”

Dưới ánh trăng mờ, một cậu nhóc tóc đỏ rực đứng ở trên cao, cậu ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Đột nhiên một âm thanh cắt ngang dòng suy nghĩ của cậu: “Thế nào, ngươi không ngủ được ah?”

“Chuyện gì?” Người thiếu niên dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía ninja làng âm thành. Tên này dường như tên Dosu gì đó. Tuy nhiên người thiếu niên đối với kẻ yếu không có thêm quan tâm.

“Ta định tấn công khi ngươi đang ngủ đấy!” Dưới làn gió mát, Dosu kéo ra cánh tay của mình rồi nói: “Ta muốn đấu với ngươi ngay tại đây... làm vậy thì có khả năng ta được quyết đấu với Sasuke-kun trong trận đấu đầu tiên.” Đôi mắt hắn nheo lại: “Ta đã nắm bắt cách tấn công bằng cát của ngươi rồi để xem nó có nhanh hơn âm thanh của ta không?”

“Trăng tròn...” Đột nhiên đôi mắt thiếu niên ngẩng đầu nhìn trăng sáng, hắn nói những lời mê mang: “Máu của nó sẽ sôi sục...”

“Ngươi... thật ra...” Đôi mắt Dosu mở to, vẻ mặt hoảng hốt và sợ hãi: “Ngươi đến cùng là thứ gì vậy hả?”

“Di...” Naruto hơi nhíu mày một cái. Hắn cảm nhận ở phía xa có một lượng chakra cực kỳ cuồng bạo và tà ác. So với chakra cửu vĩ thì không kém bao nhiêu. Đôi mắt hắn nheo lại nhìn về phía cảnh này. Bàn chân hắn không tự chủ được hướng phương hướng đó đi tới. Nơi đó hình như là nơi ở của Temari, hắn lo lắng Temari sẽ có vấn đề gì xảy ra.

Một người thanh niên tóc trắng hơi đỏ mồ hôi hột trên trán nhìn về phía ngôi nhà khổng lồ. Đôi mắt hắn chăm chú quan sát thiếu niên đó, đôi môi hơi lầm bầm: “Ghé thật, đó là bản thể cậu ấy sao? Chỉ nhìn thôi đã cảm nhận được sức mạnh đáng sợ của nó!”

“Nhưng có sao không, đó là ninja làng Âm thanh!” Một người thanh niên dưới ba mươi tuổi cao lớn đột nhiên mở miệng nói chuyện. Hắn mặc một áo thun màu đen ở bên trong và một chiếc áo khoác màu xanh rêu ở bên ngoài. Trên đầu có đeo băng trán làng Cát có khắc hình như chiếc đồng hồ cát. Trên đầu có quần khăn xếp trắng với vải che đi mắt trái của mình. Bên phải có hai vệt sẫm màu đỏ. Nước da bánh mật, hàng lông mày hơi đậm, mặt đen nhỏ với đồng tử cũng khá nhỏ cùng với mũi hơi to, miệng rộng và cằm hơi vuông.

Thanh niên tóc trắng hơi mỉm cười: “Không sao, hắn ta cũng không còn giá trị lợi dụng nữa!”

“Tôi tưởng các vị định dùng hắn để thăm dò sức mạnh của hai thằng nhóc đó chứ?” Thanh niên ninja làng Cát từ tốn hỏi.

“Tại sao?” Một thanh niên với đôi mắt thiếu ngủ lấp ở vách tường không xa thăm nghĩ: “Tên đó và làng Cát...”

“Không sao? Cũng không cần như thế!” người thanh niên tóc trắng nở nụ cười gượng gạo: “Thật ra tôi nhận nhiệm vụ đem Uchiha Sasuke bắt mang về nhưng rốt cuộc lại thất bại!”

“Cái gì?” Đôi mắt ninja làng Cát nheo lại, đôi môi dày hơi mấp máy.

“Và chuyện tôi cấu kết với làng Âm thanh cũng bị bại lộ...” Người thanh niên tóc trắng cảm giác bất đắc dĩ đưa tay lên sờ tóc bên má trái của mình.

Sắc mặt ninja làng Cát lập tức hạ xuống, hần lạnh giọng nói: “Nếu vậy, chuyện chúng ta bí mật gặp gỡ ngày hôm nay bị làng Lá biết được thì kế hoạch tiêu diệt làng Lá coi như đổ sông đổ biển...” Giọng nói cũng biến thành chất vấn: “Ta nghe nói cậu là cánh tay đắc lực của Orochimaru nhưng bị bọn làng Lá lật tẩy thế này mà còn dám đi gặp ta hiên ngang như thế. Có mơ ta cũng không dám nghĩ ra.”

“Sai! Nói chính xác tôi không phải bị lộ!” Ánh mắt thanh niên tóc trắng cũng theo đó chuyển thành âm trầm: “Mà là tôi muốn để cho bị lộ...” Bàn tay hần chìa về phía ninja làng Cát: “Vì tôi muốn xem thử làng Lá sẽ phản ứng ra sao. Với lại giờ có đi bắt cóc Sasuke-kun vẫn không có muộn.”

“Nếu các người thất bại thì bọn ta sẽ rút lui liền...” Hai tay rút túi, ninja làng Cát giễu cợt thanh niên tóc trắng: “Cơ bản làng Âm thanh là người đề ra kế hoạch này.” Vừa nói hần vừa nghiêng đầu: “Làng Cát sẽ không xuất đầu lộ diện cho đến phút cuối. Đây chính là chỉ thị Kazekage đệ tứ.”

“Đây là kế hoạch cho bên phía các người...” Thanh niên tóc trắng đem một cuộn mật thư đưa ra. Khi mà ninja làng Cát cầm lấy cuộn mật thư thì nghe được thanh niên tóc trắng tiếp tục nhắc nhở: “Còn điều này... Cũng đến lúc rồi, hãy nói cho tụi nó biết kế hoạch đi!”

“Ừm” Ninja làng Cát nhìn về phía người thiếu niên đứng ở trên mái nhà phía xa, bản thân hần khẽ gật đầu một cái.

“Vậy tôi xin phép...” Ninja làng âm thanh khẽ gật đầu định xoay người rời đi thì một âm thanh đánh động hần ta.

“Làng Cát, đồng minh của làng Lá lại có quan hệ với làng âm thanh...” Người thanh niên đang nấp trong bức tường gần đó kinh ngạc sợ hãi. Trong lòng thăm nghĩ: “Nhất định phải đem điều này báo cho ngài Hokage biết được...” Bàn chân hần di chuyển phát ra âm thanh nho nhỏ.

“À... còn nữa...” Đôi mắt thanh niên tóc trắng xuất hiện tơ máu, sát khí đôi mắt toả ra. Hần lạnh lùng lên tiếng nói: “Mọi chuyện còn lại ở đây cứ để đấy tôi lo. Tôi muốn xem thử trình độ hần ta thế nào mà dám cả gan lớn vờn quanh đây!”

“Không cứ để đấy ta lo!” Ninja làng Cát trở nên âm trầm: “Là đồng minh thì làng Cát cũng phải làm chút gì đó chứ. Hơn nữa, chuột chỉ có một con. Chuyện nhỏ!”

Bàn chân bước vội trên đường, đột nhiên Naruto dừng chân lại. Phía trước mặt hần xuất hiện một ninja đeo mặt nạ. Người này thuộc về ANBU làng Lá. Khi bước chân dừng lại thì Naruto nghe được hần mở miệng nói: “Naruto, Hokage đệ tam muốn gặp mặt người!”

“Giờ này sao?” Naruto lạnh giọng hỏi lại. Ngay sau đó hần thấy được người kia chỉ lạnh lùng ôm ngực gật đầu một cái. Đôi mắt Naruto nheo lại sau đó rơi vào trầm tư. Hần không có cảm nhận được loại chakra mạnh mẽ cuồng bạo và xao động ấy nữa. Chúng chỉ diễn ra trong tích tắc mà thôi. Có lẽ Temari vẫn an toàn. Nếu vĩ thú có ra phá hư gì, làng Lá phát hiện ngay mới đúng. Hiện giờ không thấy có gì ồn ào cả có lẽ Temari không có sao? Nghĩ đến đây, Naruto thả tâm xuống sau đó nói: “Được rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 43: Hayate Gekko chết

Bộp, bộp...

Hai người ninja đứng ở trên mái nhà. Dưới ánh trăng phản chiếu lên khuôn mặt hai ninja, một ninja đeo băng trán làng Lá với đôi mắt thiếu ngủ, một ninja làng Cát với khuôn mặt âm trầm. Cả hai đứng ở đó để phòng nhìn về phía nhau.

“Coi nào...” Làn gió thổi làm cho chiếc khăn che một bên mặt ninja làng Cát bay nhẹ nhẹ. Hần lạnh lùng mở miệng hỏi thăm: “Một mình ở đây làm gì vậy ngài giám thị!”

“Không còn cách nào khác nhì!” Ánh mắt Hatake Gekkou trở nên âm trầm. Hần khẽ nuốt một ngụm nước miếng khi nhìn về phía ninja làng Cát. Một tay hần đưa lên kết ấn, một tay khác vươn ra trực tiếp cầm lấy thanh kiếm katana phía sau lưng mình.

Bùm!

Một trận khói nổ ra, theo sau đó hai người giống hệt Gekkou xuất hiện. Cả ba người đồng thời lấy tốc độ cao phóng về phía ninja làng Cát. Kiếm trong

tay vung ra bỏ mạnh về phía ninja làng Cát.

Phập!

Thanh kiếm trực tiếp chém lên trên bả vai ninja làng Cát tạo ra một vết thương trên vai hắn. Máu tươi bắn tung toé ra nhưng lưỡi kiếm chỉ khảm vào được mặt ngoài da thịt, trong khi đó bàn tay hắn đã bắt được phần lưỡi kiếm đem nó ngăn lại. Theo sau đó cái miệng với môi hơi đầy nhếch lên: “Đây là vũ khúc tam nhật nguyệt phong cách làng Lá. Trẻ như vậy mà đã sử dụng được nó, làng Lá quả nhiên là đầy tiềm năng.”

“Kiếm không chém đứt được!” Gekkou thầm nghĩ đồng thời đôi tay gắng sức đem kiếm chặt xuống nhưng không di chuyển được mấy mảy.

“Kiếm thuật khá lắm! Người ta nói có thể chặn được kiếm thực nhưng...” Đôi mắt ninja làng Cát phát ra ánh sáng rét lạnh: “Không ai có thể chặn được kiếm gió cả!” Ngón tay hắn đưa lên hơi run run. Trên mấy ngón tay bắt đầu phát ra chakra nồng đậm. Bàn tay quét thẳng về phía trước.

Phòng làm việc Hokage đệ tam, ánh sáng mờ mờ và đôi mắt thiếu ngủ làm cho Naruto cảm giác được buồn bực. Hắn không hiểu tại sao mình lại muộn như vậy bị Hokage đệ tam gọi đến nơi này. Hokage đệ tam rút một hơi thuốc, khói bay ra phì phèo. Hắn nhìn về phía Naruto nói: “Naruto, muộn như vậy cháu còn chưa ngủ sao?”

“À, dạ vâng!” Naruto có chút bực mình nhưng hắn cố gắng trấn tĩnh ngoan ngoan đáp trả: “Cháu có chút khó ngủ, ông Đệ Tam. Thế nên cháu muốn đi dạo một chút!”

“Là đi gặp cô bé làng Cát sao?” Hokage đệ tam nhăn lại hàng lông mày khẽ hỏi. Câu hỏi làm cho Naruto hơi sững sờ một chút nhưng cũng không có trả lời. Sự im lặng Naruto làm cho Hokage đệ tam khe khẽ thở dài ra một hơi: “Xem ra Naruto đã lớn rồi. Đã có đối tượng thích rồi!” Đầu Naruto hơi cúi xuống lại tiếp tục không có trả lời Hokage đệ tam. Lời này làm cho Hokage đệ tam nhăn mày thật sâu.

Bất cứ ai ở làng Lá này, Naruto thích đều không sao cả hay ở Hoá Quốc đều không sao cả. Chỉ riêng ở những nơi khác là tuyệt đối không được. Đặc biệt đôi phương còn là ninja làng khác. Nghĩ đến đây, Hokage đệ tam cảm giác đầu to như cái đầu. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói: “Naruto, cháu biết không. Ta đã sống rất lâu, trải qua rất nhiều biến cố. Kể từ khi làng Lá này lập nên rồi trường học ninja được xây dựng hay bệnh viện làng Lá được xây dựng, ta đều nhìn trong mắt.”

“Ý ông muốn nói gì, ông Đệ Tam!” Naruto buồn bực ngẩng đầu nhìn về phía Hokage đệ tam hỏi.

“Vậy, Naruto...” Hokage đệ tam đột nhiên đem tẩu thuốc rời khỏi miệng. Bàn tay đưa lại đan xen vào nhau, hắn chăm chú quan sát Naruto rồi đột nhiên hỏi: “Cháu biết chúng ta đã trải qua bao nhiêu cuộc chiến tranh để giữ được hoà bình đến nay không?”

“Nếu không tính từ thời chiến quốc thì đến nay đã trải qua ba cuộc chiến tranh rồi!” Naruto bình tĩnh đáp trả: “Nhưng có vấn đề gì ở đây vậy ạ?”

“Đúng vậy ba lần!” Hokage đệ tam gật đầu vài cái, hai tay đặt ở trên bàn. Đến lúc này Hokage đệ tam mới nói ra: “Cháu biết không nhưng ba lần. Cả ba lần đều không phải làng Lá khơi mào chiến tranh. Hơn nữa, ba lần hầu như đều là làng Cát khơi mào tấn công làng Lá chúng ta. Mặc dù bây giờ làng Lá cùng với làng Cát là đồng minh nhưng mối quan hệ hai làng thực sự không được tốt.”

Naruto nhăn mày càng sâu, đến cuối cùng Naruto đã nắm chặt tay. Hắn đến cuối cùng hắn khó nhịn được đã nói: “Chiến tranh thù hận chỉ mang lại đau thương mà thôi! Đến hiện giờ, cái ân oán đời trước vẫn muốn đặt lên vai thế hệ trẻ sao ngài Đệ Tam.”

“Hà...” Hokage đệ tam mở miệng thở ra một hơi dài. Thân phận Naruto quá miễn cưỡng, ninja làng Cát tuyệt đối không phải là đối tượng thích hợp. Đến lúc này, Hokage đệ tam cười nói: “Naruto, cháu còn quá trẻ để có thể hiểu thích một người là như thế nào. Khi cháu đã nhận ra được mình thích một cô gái thực sự thì khi đó cháu sẽ hiểu tình cảm bây giờ cháu dành cho cô bé làng Cát chẳng qua chỉ đơn thuần giống như đứa bé thích chơi với nhau mà thôi.”

Bàn tay Naruto nắm thật chặt lại với nhau, đầu hắn cúi càng thấp hơn. Hokage đệ tam lúc này cảm giác có chút không ổn. Hắn vội vã nói với Naruto: “Naruto, chúng ta không nói này nữa. Đứng rồi, trong cuộc thi vừa rồi cháu đã cứu sống một cô bé tộc Hyuuga đúng không? Phải rồi, cô bé đó tên là gì nhỉ?” Cứ nói chuyện, Hokage đệ tam thấy Naruto im lặng, Hokage đệ tam lại một lần nữa vờ hồ đồ: “Cô bé ấy tên là Hyuuga Hinata. Sao ta có thể quên nhỉ! Xem ra ta già rồi nên giờ xuống cái chức Hokage này được rồi. Mà cha Hyuuga Hinata có nhờ ta gửi lời cảm ơn với cháu. Cậu ta nói khi nào rảnh ta có thể dẫn cháu đến tộc Hyuuga làm khách.”

“Đủ rồi!” Âm thanh hét lớn của Naruto đột ngột phát ra làm cho Hokage đệ tam giật mình. Hắn ngạc nhiên nhìn về phía Naruto, đôi mắt già nua cũng theo đó mở to nhìn về phía Naruto. Hành động này làm cho Đệ Tam rất khó hiểu tại sao Naruto lại phản ứng dữ dội như vậy.

Naruto thực sự không thích điều này chút nào. Hắn cảm giác được mình giống như bị người gán ghép. Bản thân rõ ràng đã tỏ rõ mình thích thiếu nữ tóc vàng làng Cát rồi nhưng Hokage đệ tam lại gán ghép không tha. Hắn thực sự không ưa gì những cô gái yếu đuối giống như Hinata. Hơn nữa, Hinata vốn là người gia tộc Hyuuga, hắn cùng với Hyuuga Hinata căn bản không thể nào. Ngoài ra, ngụ trong thân thể này là một linh hồn trưởng thành. Hắn hiểu mình yêu thích như thế nào. Nếu không cách biệt tuổi quá lớn và không khả năng, Naruto sẽ chọn Yuuhi Kurenai hoặc Mitarashi Anko làm đối tượng theo đuổi mà không phải Temari. Nhưng cảm xúc ai nói rõ được đây.

“Xin lỗi, vừa rồi cháu có xúc động quá!” Naruto thở ra một hơi thật dài. Hắn tiếp tục mở miệng nói: “Cảm ơn ông Đệ Tam nhưng cháu thực sự thích Temari. Hiện giờ hai làng hoà hảo hơn, ninja hai làng càng thân thiết hơn thì mối quan hệ giữ hai làng chẳng phải càng chặt chẽ hơn sao? Gánh nặng thế hệ trước không nên đặt nặng lên vai thế hệ sau. Thù hận sẽ tự sản sinh thù hận mà thôi!”

“Cháu nói đúng!” Hokage đệ tam trầm ngâm một chút sau đó gật đầu thừa nhận. Hắn thở ra một hơi thật dài sau đó nói: “Vậy cháu về nghỉ đi!”

“Vâng, ông Đệ Tam!” Naruto cúi đầu một cách lễ phép: “Cháu xin phép!” Ngay sau đó cậu bé quay đầu định xoay người rời đi. Tuy nhiên giọng nói Hokage đệ tam vang vọng làm cho Naruto phải dừng bước chân.

Phía sau lưng Naruto, âm thanh khàn khàn Hokage đệ tam vang lên: “Naruto, nếu cháu không chê ta nhiều chuyện. Ta muốn biết cháu vì sao thích cô bé làng Cát đỏ. Ở làng Lá, cháu không có cô gái nào thích sao? hoặc là không có cô gái nào thích cháu?”

“Ở làng Lá có người sẽ thích cháu sao?” Naruto bình thản mở miệng, hần khê liếc quay đầu nhìn về phía Hokage đệ tam. Nụ cười cực kỳ thê lương còn mang theo châm chọc: “Từ nhỏ mọi người đều chán ghét cháu coi cháu là quái vật. Ông chưa từng nói cháu lý do vì sao cháu bị mọi người coi như vậy? Ông chỉ biết nói với cháu chỉ cần cố gắng là có thể nhận đồng của mọi người. Mặc dù cháu nở nụ cười với họ đôi lại chỉ là những cục đá, những lời lăng nhục, những cú đấm và những cú đá. Cháu biết cố gắng thế nào đây? Cháu dám đi thích con gái của họ sao? Hoặc có cô gái nào dám đi thích cháu sao?”

Đến đây, Naruto xoay lại thân mình sau đó nhanh chóng rời đi. Hần để lại Hokage đệ tam một mình trong phòng làm việc cùng theo sau đó là một tiếng thở dài. Naruto chẳng thêm quan tâm điều đó vì hần thực sự quá chán ghét Hokage đệ tam rồi.

Mặt trời bắt đầu mọc lên trên cao ngôi làng Lá yên bình...

Ngay buổi sáng sớm, Naruto đi ra ngoài. Hần thức dậy thực sớm rèn luyện bản thân nhưng trong lòng luôn lo lắng về phía Temari. Đến cuối cùng, hần không nhìn được mà trực tiếp hướng về phía khu nhà nghỉ của ninja làng Cát mà đi.

“Temari!” Thấy được khuôn mặt quen thuộc, Naruto nở nụ cười hoà nhã. Hần vội vã bước đến.

“Naruto!” Temari cũng quay đầu ra mừng rỡ đáp lại.

“Quạ, quạ...” Bất chợt âm thanh tiếng quạ kêu làm cho hai người giật mình. Họ ngẩng đầu lên thì thấy được ở trên mái nhà cao xuất hiện mấy con quạ. Theo đó một vài con quạ khác cũng từ nơi khác bay đến. Xem ra ở trên đó có xác thứ gì đó chết.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Nữ nhân và nữ nhân

Trong căn phòng rộng rãi, một chiếc bàn theo hình dáng kỳ quái với vị trí trung tâm hơi cong về phía trước ở nơi đó ngồi vị Hokage đệ tam cao quý nhất làng Lá, hai bên bàn là hai vị cố vấn làng Lá. Cả ba người đều sắc mặt ngưng trọng. Chiếc mũ Hokage đặt lẳng lẳng ở trên bàn.

Người thanh niên tóc trắng lờm chồm dùng băng đeo trán che đi một bên mắt mình đột nhiên hốt hoảng hô lên: “Ngài Đệ Tam, ngài nói Hayate đã chết!? Cậu ta bị người giết!?”

Đôi mắt già nua Hokage đệ tam khê neho lại: “Ừ...” Hần gật đầu xác nhận câu hỏi của Hatake Kakashi sau đó tiếp tục nói: “Xác của cậu ấy được tìm thấy ở lâu đài hoa chuông!?”

“Thủ phạm chắc chắn là tên Orochimaru...” Khuôn mặt Mitarashi Anko mang theo giận dữ khi nói chuyện.

“Không... không chắc.” Hatake Kakashi dùng đôi mắt cá chết nhìn sáng nói chuyện: “Chỉ e kẻ giết Hayate là tên Kabuto, gián điệp làng Âm thanh thôi! Rõ ràng là tên Orochimaru đang âm mưu gì đó.”

“Vậy thì phải ngưng cuộc thi Chuunin lại...” Một ninja cũng tầm tuổi dưới ba mươi mở miệng nói chuyện. Hần ăn mặc một bộ ninja làng Lá tiêu chuẩn với nước da bánh mật cùng với khuôn mặt hơi vuông. Mắt đen nhỏ và hàng lông mày đen và hơi sắc, mũi thon miệng khá đẹp. Tuy nhiên những vết sẹo như những vết cắt ngang mũi qua má trái trông khá đặc biệt. Hần tiếp tục nói: “Và phải đối phó với Orochimaru”

“Không... Hần ta đã xuất hiện trước mặt Anko và cảnh báo chúng ta không được phép dừng cuộc thi Chuunin này lại...” Hokage đệ tam lắc lắc đầu nói: “Việc thi Chuunin này là cuộc gặp gỡ giữa các nước đồng minh.”

Ở bên phải Hokage đệ tam, một người nam nhân có mái tóc màu đen đã bắt đầu trở nên hoa đâm được vuốt ngược ra phía sau. Khuôn mặt hơi vuông vức với cái trán khá cao và bắt đầu xuất hiện nếp nhăn. Hàng lông mày đậm và đôi mắt hơi nhỏ màu đen ẩn dưới cái kính tròn có gọng màu xanh. Làn da ngăm ngăm cùng với sống mũi thẳng, miệng rộng. Trung quanh khoe miệng là vết hằn kéo từ mũi xuống. Quanh cổ có một bộ râu rậm rạp. Bên ngoài khoác một chiếc áo choàng màu trắng che kín toàn thân.

Người nam nhân ấy bất chợt kéo kéo khoe miệng liếc mắt hỏi: “Nói vậy tức là sao?”

Hokage đệ tam quay đầu lại bình tĩnh nói: “Orochimaru, một mình hần có thể tiêu diệt được cả một đất nước nhỏ. E là sau khi rời khỏi làng này, có rất nhiều nước đề nghị tới hần. Hơn nữa, hần lại oán hận làng chúng ta cực kỳ sâu đậm nên nước nào cũng muốn chứa chấp hần.”

“Nói vậy... không lẽ...” Một ninja trong đám người mở miệng kinh hãi, hần đưa tay sờ đầu mình: “Các nước đồng minh cầu kết Orochimaru phản bội chúng ta.”

“Thì bản hiệp ước đồng minh thực chất có khác gì lời hứa suông bằng miệng đâu...” Hatake Kakashi liếc mắt nhìn sang: “Như hồi chiến tranh thế giới ninja đây thôi!”

“Nói tóm lại bây giờ chúng ta có quá ít thông tin...” Hokage đệ tam trở nên ngưng trọng, hần bình tĩnh tiếp tục nói: “Không nên suy đoán một cách vô ích.”

Ngồi bên trái Hokage đệ tam là một nữ nhân ngang tuổi ông. Mái tóc dài màu hoa dâm với mái chéo và búi lại theo kiểu truyền thống với một chiếc trâm có hai hạt ngọc trai lủng lẳng ở hai đầu. Khuôn mặt hơi thon tròn với nước da nhẵn nhéo. Hàng lông mày nhỏ mịn. Đôi mắt sụp xuống khó nhìn thấy con ngươi. Chiếc mũi thẳng cao và đôi môi hơi dày. Bề ngoài bà mặc một bộ kimono khá đơn giản với một chiếc thắt lưng, thêm vào đó là một chiếc áo khoác và một chiếc khăn choàng.

Bà đột nhiên cho ý kiến: “Chúng ta đã cho đội ANBU thu thập thông tin các quốc gia khác. Giờ không phải là lúc lo là nữa vì có thể đối phương sẽ nhắm vào đó...”

“Còn nữa...” Khuôn mặt Hokage đệ tam hơi tươi cười: “Bọn ta tuyệt đối tin tưởng vào mọi người! Nếu đến lúc phải đánh thì làng Lá sẽ dốc hết toàn lực để chiến đấu”

Trên con đường cái lớn làng Lá, hai người một thiếu niên cùng với một thiếu nữ đi cùng với nhau. Tóc vàng nhẹ nhàng dưới ánh sáng rực rỡ quả thực làm cho lòng người yêu thích. Người thiếu niên cười quay sang nhìn về phía thiếu nữ nói: “Temari, phía trước là cửa hàng hoa của bạn anh. Chúng ta hãy đến đó cùng nhau đi.”

“Được rồi...” Temari thấy được trong tay Naruto xách một đồng túi đồ thì mỉm cười gật đầu. Nàng thoả mái dạo bước trên con đường cái lớn. Họ tiến vào bên trong thì thấy được một cô gái khá xinh với mái tóc màu hồng rẽ sang hai bên đang ngồi xuống ngắm nhìn những bông hoa và nở nụ cười.

“Naruto...” Một giọng nói vang lên làm cho Naruto và Temari cũng quay đầu nhìn sang. Lúc này, thiếu nữ tóc vàng nhìn về phía Naruto thấy được Naruto ăn mặc hoàn toàn khác biệt so với thường ngày. Một chiếc áo tối màu bó sát người và một chiếc áo khoác bên ngoài làm cho thân cao Naruto khá nổi bật. Mái tóc vàng dài đã cắt ngắn lại để lộ ra khuôn mặt đẹp trai. Đôi mắt Ino ngẩng nhìn về phía Naruto. Nàng không nghĩ ra Naruto cũng đẹp trai như vậy. Hôm nay, Naruto có sinh khí hơn nhiều so với mọi ngày.

Người thiếu nữ mở miệng lên tiếng cười nói: “Naruto, hiếm khi cậu đến nhà tớ mua hoa như thế này lắm? Mà hôm nay, trông cậu đẹp trai lắm đấy biết không hả?” Ngay cả Sakura cũng có chút ngỡ ngàng, Ino cười hỏi: “Phải không, Sakura!”

“À...” Sakura giật mình tỉnh lại: “Phải! Naruto, hôm nay cậu rất khác hơn thường ngày!”

“Hừm...” Temari khẽ hừm một tiếng, thiếu nữ nhìn về phía xung quanh sau đó nói: “Nơi này cũng chẳng có gì đặc biệt cả!” Lời này nói ra làm cho Ino nổi gân xanh trên trán. Cô nàng trở nên tức giận nhìn về phía Temari. Temari vẫn tiếp tục công kích làm cho Ino giận dữ: “Đây là cửa hàng hoa làng Lá sao? So với Phong quốc cũng chỉ đến như vậy!”

“À, ừm...” Naruto đột nhiên lên tiếng nói: “Thật ra mình muốn đến thăm cửa hàng hoa của cậu một chút. Hơn nữa...” Khẽ liếc nhìn về phía Temari sau đó nói: “Mình cũng không biết cô ấy thích loại hoa nào nên đem cô ấy tới nơi này...” Ngón tay đưa lên gãi gãi sống mũi.

Bộ dạng hơi ngẩn ngơ này khác hẳn lạnh như băng hàng ngày của Naruto, Sakura cùng với Yamanaka Ino lại một lần nữa ngẩn ngơ. Naruto thoàng cười có chút ngây thơ. Một cơn gió thổi vào trong quán và tia sáng xuyên qua cùng với khuôn mặt người thanh niên đứng gần những đóa hoa quả thực làm mê chết người. Naruto chớp chớp đôi mắt nhìn về phía hai người: “Khuôn mặt mình có gì sao?”

“E... hèm... hèm...” Temari đặt tay lên miệng liên tục e hèm làm cho hai cô gái giật mình tỉnh lại. Naruto cũng quay đầu nhìn về phía Temari.

Naruto cảm giác được không khí có chút quái quái, hần mở miệng thay đổi chủ đề: “Sakura, cậu đến mua hoa định đi thăm Sasuke sao?”

“À... ừm...” Sakura mỉm cười đưa tay chọn một bông hoa rồi nói: “Mình muốn mua vài bông hoa thủy tiên. Dù mua đông giá rét nhưng nó vẫn nở hiên ngang. Nó luôn mang trong mình niềm khát khao tới một mùa xuân ấm áp. Nó như lời ước nguyện của mình cho cậu ấy được mau chóng xuất viện càng sớm càng tốt.”

“Như vậy sao?” Naruto mỉm cười gật đầu. Hần đưa vрон bàn tay chạm đến một bông hoa hồng. Trong đôi mắt hơi nheo lại thật sâu. Ở sâu trong mắt Naruto xuất hiện vẻ ngơ ngác đồng thời cũng mang theo cả vẻ mê mang.

“Đó là hoa hồng!” Ino mỉm cười giải thích: “Đó là loài hoa đại diện cho tình yêu nồng cháy và lãng mạn. Nó thực thích hợp với Naruto.”

“Bông hồng này thật đẹp...” Vừa nói Naruto vừa khẽ mũi vào nơi đó hơi nhẹ nhàng hít một hơi. Một cảm giác thơm nhẹ tiến vào khoang mũi Naruto. Hần tiếp tục khen ngợi: “Mạnh mẽ, đầy quyến rũ nhưng cũng là một bông hồng đầy gai dễ gây tổn thương cho người muốn đạt được nó. Nó thực giống như với tình yêu bản đầu. Thơm ngát, ngọt ngào, tràn đầy sức sống nhưng cũng dễ dàng tổn thương người khác. Mặc dù thế nhiều người vẫn nguyện vì một bông hồng đẹp dù bị tổn thương cũng vрон tay đem hái cho dù bàn tay bị thương đi nữa.”

“Bông hồng đẹp nhất tặng cho người đẹp nhất!” Naruto tròn một bông hồng đẹp nhất trong những bông hoa. Hần cười nói: “Temari, anh cảm thấy em

giống như bông hồng xinh đẹp này vậy. Xinh đẹp, tràn đầy sức sống, mạnh mẽ nhưng quyến rũ kèm theo gai nhọn nữa. Nhưng anh biết bông hoa xinh đẹp này có gai vì nó dễ dàng bị tổn thương, một bông hoa sợ bị tổn thương... nhưng anh sẽ không buông tay cho dù ngón tay mình bị thương đi nữa.”

“Ngủ ngốc!” Temari trừng mắt nhìn về phía Naruto. Tuy nhiên nàng vẫn nhanh chóng đoạt lấy bông hoa hồng. Đáng tiếc gai hoa hồng đâm vào tay nàng làm cho thiếu nữ hét lên một tiếng: “Aa...” Ngón tay nàng bắt đầu chảy ra giọt máu đỏ tươi.

“Đáng kiếp!” Hai cô gái trầm nghĩ.

“Cẩn thận!” Naruto cũng đồng thời hô lên. Bàn tay vội vã cầm lấy tay Temari. Trên tay đã bắt đầu phát ra chakra màu xanh vì cô thiếu nữ chữa trị ngón tay. Xem cảnh này mà hai thiếu nữ giật dử, khoe miệng liên tục giật giật.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Naruto đấu Neji

Một khán đài rộng lớn, ngày hôm nay cũng đã chật kín người. Không còn bất cứ ghế khán giả nào ngời ở gần đó nữa. Một khu vực khán đài rộng lớn dành riêng cho các Kage cùng với các lãnh chúa và dòng họ cao quý của họ. Khán đài rộng rãi, Hokage đệ tam ngồi ở nơi đó ngược nhìn về phía dưới sân đấu. Ở trong sân, bảy thí sinh ninja cùng với một giám khảo đứng đó.

Hokage đệ tam hơi liếc đầu nhìn sang vị ninja ở bên cạnh: “Vẫn chưa tìm thấy Uchiha Sasuke à!?”

“Đã cử vài đội ANBU đi tìm khắp nơi nhưng xem ra không có tung tích...” Ninja mặt sẹo khẽ kể vào tai Hokage đệ tam mà nói nhỏ: “Liệu có rơi vào tay của Orochimaru rồi không? Có như vậy mới không tìm thấy được thế này...”

“Ta hiểu rồi...” Trầm ngâm trong chốc lát, Hokage đệ tam hơi nhắm mắt lại. Đến lúc này ở phía xa, âm thanh tiếng bước chân vang lên. Một người khá cao ăn mặc một chiếc áo choàng màu trắng. Hắn đeo khăn bịt mặt chỉ để lộ đôi mắt. Điều riêng biệt là một chiếc mũ giống hệt kiểu cách Hokage đệ tam đang đội nhưng khác biệt bởi màu cùng với chữ Phong trên đó. Phía sau hắn cũng theo một đám ninja đeo băng trán có dấu hiệu ninja làng Cát.

Đám người vừa đi thấy thì đã thấy được khuôn mặt tươi cười hơn hờ của Hokage đệ tam: “Ồ, ra là ngài Kazekage.” Kazekage theo lễ nghi về phía bên cạnh Hokage đệ tam. Lập tức Hokage đệ tam nở nụ cười nhìn về phía Kazekage kèm theo đó là một thái độ nồng nhiệt: “Anh đi đường chắc mệt lắm hả!?”

“Không sao...” Kazekage đệ tứ bình thản như không có gì. Hắn khẽ liếc mắt nhìn về phía Hokage đệ tam mà nói: “Lần này tổ chức ở đây cũng hay chứ ngài Hokage cũng không còn trẻ mà đi đường xa sẽ vất vả lắm. Tôi nghĩ nên mau chóng chọn ra Đệ Ngũ sẽ tốt hơn.”

“Haha...” Nghe được như vậy, Hokage đệ tam chỉ phá lên cười. Hắn không coi những lời này là đúng, hắn mỉm cười trả lời: “Đừng coi tôi như một lão già chứ! Tôi còn định làm 5 năm nữa kia.” Nói đến đây thì Đệ Tam cũng đứng dậy nói: “Cũng đến lúc bắt đầu được rồi đấy nhỉ?”

Mọi người trong hội trường bắt đầu nghe được âm thanh Hokage đệ tam phát ra vang dội từ chiếc loa: “Mọi người, cảm ơn tất cả mọi người vì đã đến đông đảo tại nơi này để theo dõi cuộc thi Chuunin được tổ chức tại làng Lá lần này! Vòng thi chính thức sẽ được bắt đầu với 8 thí sinh đã vượt qua được vòng đấu loại. Rất mong mọi người sẽ theo dõi cho đến phút cuối.”

“Nói là 8 người nhưng...” Kazekage đệ tứ tò mò nhìn xuống phía dưới. Hắn đếm kiểu gì đi nữa cũng chỉ có 7 thí sinh và 1 vị giám khảo. Hắn lập tức quay ra nhìn về phía Hokage đệ tam nói: “Hình như còn thiếu 1 người thì phải!”

Một người thanh niên có chút đẹp trai với mái tóc màu nâu ngắn ngang vai được giấu trong chiếc mũ trùm đầu màu xanh tối. Băng đeo trán được hắn đeo ngược ở phía sau. Hắn mặc một chiếc áo tối màu bên trong và bên ngoài mặc y phục chiến đấu ninja làng Lá. Nước da bánh mật với hàng lông mày sắc, mũi nhỏ, cằm thon, cùng đôi mắt hơi nhỏ đồng tử to màu nâu. Điểm đặc biệt là lúc nào trong miệng hắn cũng cắn một cái que gì đó.

Lúc này, người thanh niên bình tĩnh giải thích nói: “Trước khi bắt đầu có điều này ta muốn nói với các em. Nhìn đây!” Vừa nói thì hắn vừa đưa lên tờ giấy. Bảng xếp hạng thì vẫn y nguyên tuy nhiên chỉ có một cái tên biến mất. Cái tên này chính là Dosu của làng Âm thanh. Điều này làm cho Naruto khá tò mò, tên này rốt cuộc biến mất do tại đâu. Người thanh niên không nhả cái que mà vừa cắn vừa nói: “Thứ tự có chút thay đổi xem mình sẽ đấu với ai. Nga đúng rồi, tôi cũng nói với các em một điều. Đến lượt đầu của mình nếu không đến kịp coi như mất đi tư cách. Mọi người rõ rồi chứ? Đây là vòng thi cuối cùng rồi.”

Người thanh niên đã đảo mắt qua khắp sân đấu. Ở trong khu vực sân đấu này cũng trồng một số cây cối rất thuận tiện cho ẩn nấp. Cây to cũng có mà lùm cỏ cũng có. Chúng cực thích hợp cho việc ẩn trốn để tiến hành ám sát. Thanh niên lại bắt đầu nhắc nhở: “Sân đấu tuy có khác nhưng luật lệ y chang vòng đấu loại. Hai bên sẽ đấu đến khi có một bên chết, kẻ đó xem như thua cuộc. Nhưng nếu ta thấy trận đấu thắng bại đã rõ ràng thì ta có quyền dừng trận đấu ngay tại đó rõ hết rồi đúng không?”

Đám thí sinh đều trở nên ngưng trọng. Vị giám khảo gật đầu: “Vòng thi đầu tiên sẽ là Uzumaki Naruto đấu với Hyuuga Neji. Riêng hai người ở lại còn mọi người hãy xuống phòng chờ ở bên ngoài. Bắt đầu đi...”

“Đối thủ là tên đó sao, xem ra Naruto cũng khó mà thắng được hẳn!” Cô nhóc tóc vàng ngồi bên cạnh cô nhóc tóc hồng hơi lo lắng mở miệng hỏi.

“Thiếu gia Naruto, cậu ấy nhất định sẽ chiến thắng!” Ngồi bên cạnh cô nhóc tóc hồng là một người cực kỳ xinh đẹp mặc một bộ kimono đơn giản mở miệng nói chuyện. Hai người quay ra nhìn về phía người xinh đẹp này. Họ thấy được khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, nước da trắng hồng, đôi môi đỏ thắm, mũi nhỏ xinh xắn... Đáng tiếc người này lại là nam nhân. Tại sao trên đời lại có nam nhân xinh đẹp đến như vậy, xinh đẹp đến các nàng cũng phải ghen tị.

Người thiếu niên xinh đẹp môi hồng răng trắng lớn tiếng đưa tay cười lớn đồng thời hô: “Thiếu gia Naruto, cố lên!”

Hyuuga Neji neho mắt nhìn về phía Naruto. Đôi tay hắn làm ra thủ thế: “Uzumaki Naruto! Tuy rằng ngươi rất mạnh nhưng ngươi vẫn sẽ bại bởi ta. Đây là chênh lệch giữa thiên tài cùng ninja bình thường. Và đây cũng là vận mệnh của ngươi.”

“Muốn đánh liền đánh!” Hai tay ôm ngực, Naruto lạnh nhạt nói: “Nói nhiều vô ích!”

“Ngươi đã gấp không chờ nổi rồi đi sân đấu sao?” Naruto nghe được giọng mỉa mai của Hyuuga Neji. Lúc này, đôi mắt Neji biến đổi, hai bên huyết thái dương bắt đầu xuất hiện gân xanh. Hắn dùng giọng nói cao ngạo: “Xem ra ta cần thiết để cho ngươi nhận rõ chênh lệch giữa hai chúng ta. Sự chênh lệch giữa thiên tài và ninja bình thường như ngươi.”

“Bát quái!.. nhị thập tứ chương!” Thân mình Neji đột nhiên vụt tới bên cạnh Naruto. Hắn trực tiếp vươn ra ngón tay. Đầu ngón tay hắn giống như con rắn bắt đầu liên tục lay động. Chúng giống như ào ảnh đánh lên người Naruto.

Phanh!

Thân thể Naruto lập tức hoá thành một cái đầu gỗ biến mất. Neji cười nhạo xem thường: “Thuật thể thân! Naruto, dưới đôi mắt Byakugan của ta, ngươi căn bản không có chỗ nào trốn được!” Ở dưới sự điều tra của Byakugan, Neji phát hiện được Naruto đang đứng trên gốc cây nhìn về phía hắn.

“Ngươi trốn không thoát, Naruto!” Hyuuga Neji lập tức rút ra bên hông một đám phi tiêu. Bàn tay vững mạnh, chúng lao vút về phía Naruto mang theo tiếng xé gió. Nhiều thanh phi tiêu xoay tròn còn lấy góc âm hiểm đánh về phía Naruto.

Vụt!

Thân ảnh Naruto nhảy lên không trung ngay sau đó đôi tay hắn xuất hiện chakra màu xanh bao phủ đôi tay. Chakra mạnh mẽ biến hình thành một lưỡi dao sắc bén. Hai tay quạt mạnh, chakra hoá nhận biến thành hai lưỡi dao chakra đánh mạnh về phía Hyuuga Neji.

Ngồi ở trên đài cao, hai người một nam nhân tầm dưới bốn mươi cùng với một cô bé tám chín tuổi. Người nam nhân có khuôn mặt xương xẩu gầy gò, mái tóc màu đen vuốt ngược ra sau. Nước da bánh mật mũi hơi cao, miệng rộng, cằm vuông, tai to và lông mày hơi nhỏ. Hắn mặc một chiếc áo kimono màu trắng bên trong và áo khoác màu đen bên ngoài. Cô nhóc có mái tóc màu đen, nước da trắng hồng và khuôn mặt xinh xắn tròn trịa. Hàng lông mày như vẽ, sống mũi thẳng nhỏ và miệng hồng đáng yêu. Giống nhau duy nhất hai người là đôi mắt với đồng tử màu trắng rất đặc biệt tượng trưng cho gia tộc Hyuuga.

Người nam nhân lớn tuổi nói: “Chưa có tên nào thừa hưởng dòng máu tộc Hyuuga được như thế đâu... Quan sát cho kỹ vào đấy, Hanabi!”

“Vâng thưa cha!” Cô nhóc ngoan ngoãn gật đầu.

Hyuuga Neji lập tức sử dụng thuật thuận thân tránh thoát đòn tấn công mạnh mẽ này. Tuy nhiên hắn còn chưa kịp phản ứng được thì Naruto đã dự đoán được bước tiếp theo Neji nên tấn công vào nơi ấy trước. Một đám phi tiêu bắn về phía Hyuuga Neji đồng thời Naruto kết ấn phát động nhẫn thuật.

Theo đó một đám phi tiêu biến thành một đồng phi tiêu bắn về Hyuuga Neji. Đứng trước loại nhẫn thuật đem phi tiêu biến thành một đám như thế này, Neji phản ứng không kịp. Nếu như hắn muốn né tránh cũng khó mà né tránh hết rất có thể bị thương. Toàn thân Neji bắt đầu tiết ra chakra từ những lỗ chân lông của mình. Miệng cậu ta theo đó quát lạnh một tiếng: “Hồi thiên!”

Theo âm thanh Neji vang lên thì lập tức mọi người thấy được thân mình Neji bao phủ trong một hình cầu sáng chói đem đám phi tiêu đánh bay. Thân thể Neji liên tục quay tròn tạo ra hình nửa vòng tròn với lớp chakra tạo ra lực phản chấn. Những phi tiêu bắn vào vòng tròn bảo hộ đều bị bắn bay đồng thời những tia lửa phát ra liên hồi. Một trận gió cuốn theo cát đá cũng bay tung toé.

Người nam nhân mặt gầy gò xương xẩu với đồng tử màu trắng thốt lên: “Hồi thiên!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Temari và Shikamaru

“Thế là thế nào?” Người nam nhân trung tuổi có khuôn mặt gầy gò tộc Hyuuga khẽ lên tiếng. Trên trán hắn đã nhỏ ra từng giọt mồ hôi hột. Ánh mắt

không có cách nào dừng lại trên quả cầu xanh đang xoay tròn đó. Khuôn mặt biến thành ưu sầu vô cùng.

Ngồi bên cạnh nam nhân trung tuổi, cô nhóc cũng hoảng hốt hỏi: “Cha, đó là...”

“Là Hồi Thiên của tông gia chúng ta. Bí thuật chỉ được sử dụng miệng tương truyền.” Người nam nhân tộc Hyuuga khẽ nói. Trong lòng hắn mang theo vô cùng trầm trọng: “Nó tự mình lĩnh hội được sao? Thăng bé này tiến bộ đến mức này...”

Cùng lúc đó, Naruto đã hoàn thành kết ấn. Một đám ánh phân thân xuất hiện bên người Naruto. Tất cả đám người đều đưa lên hai tay. Hai tay đều xuất hiện quả cầu chakra xoay tròn với tốc độ cực nhanh. Một đám chỉ chít người xuất hiện làm cho cả hội trường hoảng hốt.

Ngồi ở trên đài cao, Kazekage đệ tứ cảm khái nói: “Thằng bé đó thật là nhiều chakra a!” Vừa nói hắn vừa quay ra nhìn về phía Hokage đệ tam: “Chiêu thức này thực quen thuộc. Nó thường được dùng bởi Hokage đệ tứ trước đây mà. Tôi từng được giao đấu với anh ta, Phi Lôi Thần Thuật thực khó giải quyết hơn nữa kết hợp với La toàn hoàn càng thêm khó giải. Thằng nhóc đó trông rất giống Hokage đệ tứ đây? Không biết nó có quan hệ gì với Hokage đệ tứ vậy, ngài Đệ Tam?”

“Ngài Kazekage suy nghĩ nhiều rồi!” Hokage đệ tam lắc đầu mỉm cười. Vừa quay ra nhìn về phía trận đấu, Hokage đệ tam nói: “Xem ra thiên hạ bây giờ đều là của đám trẻ a!?”

Phanh, phanh... Ánh phân thân giống như không cần mạng liên tục lao về phía Hyuuga Neji. Tất cả đám người đều bị Naruto tấn công điên cuồng mà kinh hãi. Họ thấy được chakra nhiều đến làm người khiếp vía.

“Đó là cái gì?” Cô nhóc Sakura ngồi ở trên đài nhìn về phía cảnh này ngạc nhiên hô lên.

Mọi người chỉ thấy được trong tay Naruto xuất hiện một quả cầu nước khổng lồ xoay tròn. Dưới áp lực Naruto thì quả cầu nước đem nước ép nhỏ lại vào vị trí trung tâm. Quả cầu đang to từ bốn nước chỉ có nhỏ bằng nắm tay mà thôi. Mọi người nhìn thấy cảnh này mà hoảng hồn.

Xuy...

Một âm thanh cắt gió vang lên khi tay Naruto đưa ra. Từ cái lỗ nhỏ xíu của quả cầu nước một vết nước cực nhỏ bắn về phía Hyuuga Neji. Nó bắn thẳng về phía thân thể Hyuuga Neji. Trong phút chốc nó va chạm vào hình dáng quả cầu hồi thiên do Neji tạo ra.

Phanh!

Neji cảm giác được quả cầu hồi thiên do mình tạo ra va đập vào một thứ gì đó rất kinh khủng. Hồi thiên trực tiếp bị phá, thân hình Neji trực tiếp bắn ra phía ngoài với tốc độ kinh khủng. Khi mà bản thân hắn vừa chạm mặt đất thì một đám dây xích trực tiếp phóng ra đem hắn cuốn lấy.

“Thật là thiên tài đây!” Kazekage hí mắt lại, đôi mắt cực kỳ âm trầm loé lên hứng thú nồng đậm. Hắn mở miệng khen ngợi: “Làng Lá không hổ là cái nôi của những thiên tài được sinh ra. Thằng bé lợi dụng La toàn hoàn kết hợp biến đổi chakra thuộc tính thủy đem chúng áp súc lại. Sau đó mở ra một khe hở từ đó tạo ra một dòng nước với áp suất lớn có tính cắt cực mạnh.” Vừa nói Kazekage hí mắt nhìn về phía tường thành phí xa bị đục một lỗ nhỏ mà chạch lưỡi.

“Người thua Neji!” Uzumaki Naruto dẫm trên mặt đất. Từ phía dưới bụng Naruto xuất hiện đám dây xích đang cuốn lấy Hyuuga Neji làm cho Neji không có cách nào cử động được. Trên mặt Naruto xuất hiện vẻ thương hại nhìn về phía Hyuuga Neji nói: “Ta đã nghe được chuyện của ngươi. Nhiều năm trước khi ninja làng Mây đến đây hoà đàm đã bắt cóc đi tiểu thư tông gia Hyuuga, tuy nhiên hắn thất bại và chết ở gia viên Hyuuga. Làng Mây đòi giao thủ phạm ra, theo lý cha Hyuuga phải bị giao ra nhưng cha ngươi, em song sinh lại bị làm vật hy sinh để đổi lấy an toàn cha Hinata cùng với làng Lá đúng không? Ta nói không sai chứ?”

Xích, xích...

Dây xích rút lại, Naruto thờ dãi ra một hơi: “Chúng ta đều là những người bất hạnh. Tuy nhiên ta không giống như ngươi. Ngươi còn từng nhận được tình thương cha mẹ, ta ngay cả khuôn mặt họ cũng không thấy. Ta so với ngươi bất hạnh hơn nhiều nhưng ta có giống như ngươi không? Ngươi khuất phục trước cái gọi là vận mệnh có ý nghĩa sao? Ta sẽ không bao giờ khuất phục trước cái vận mệnh chết tiệt này. Ta sẽ đấu tranh cho dù mình mất mạng, ta cũng không tiếc.”

“...” Hyuuga Neji cúi đầu xuống, khuôn mặt trầm mặc như muốn nói gì đó. Ngay sau đó hắn ngẩng đầu lên thì đã thấy được Naruto xoay người rồi đi. Hắn đưa tay lên sờ chiếc băng vải trên đầu mình. Vẻ mặt xuất thần như suy tư điều gì đó.

“Người thắng Uzumaki Naruto!” Vị giám khảo Shiranui Genma lập tức mở miệng nói.

Thân ảnh Naruto lui vào trong sân đấu. Lúc này khi đi đến bên cạnh Gaara, hắn vừa muốn nói chuyện với Temari thì Gaara đột nhiên lên tiếng nói: “Ngươi và ta rất giống. Nếu ta giết ngươi hẳn rất có cảm giác tồn tại đi!”

“Gaara!” Temari giật mình hô lên.

“Câm miệng cho ta!” Gaara giận dữ quát lên.

Naruto hơi ngần người ra trong chốc lát sau đó mỉm cười nói: “Vậy sao?” Hai tay hắn ôm ngực của mình sau đó cười nhạo nói: “Ta hoan nghênh ngươi đến lấy mạng ta bất cứ lúc nào! Tuy nhiên mạng ta cũng không có dễ lấy như vậy. Người nào muốn lấy mạng ta như vậy cũng cần chuẩn bị trả cái giá

thật lớn.”

“Ồn áo quả nhỉ!” Kazekage đệ tứ nhìn về phía khán đài khẽ nói.

“Thì trận đấu tuyệt quá mà...” Hokage đệ tam gật đầu mỉm cười.

“Ừm...” Kazekage đệ tứ gật đầu đồng ý: “Dù sao hai trận đấu đầu tiên, thực lực thí sinh đều rất mạnh. Thế nên trận đấu cực kỳ xuất sắc. Đối với các ninja hàng đầu và các lãnh chúa cùng những nhà uỷ thác kinh nghiệm thì những trận đấu như vậy cực kỳ đáng coi. Mà này, chúng ta có thể bắt đầu trận tiếp theo chưa vậy!?”

“...” Hokage đệ tam rơi vào suy nghĩ. Hắn thấy được Namiashi Raidō bước chân nhẹ đi đến khẽ kè vào tai hắn với âm thanh chỉ hắn nghe được: “Vẫn chưa tìm được Sasuke và phải lo chuyện tên Orochimaru nên trước khi mọi người náo loạn, chúng ta nên hủy tư cách của cậu ấy!”

“Làm gì thế hả, bắt đầu trận tiếp theo đi!”

“Định bắt bọn này chờ tới bao giờ hả!?”

Giọng nói vang dội bắt đầu vang lên. Dường như bắt đám người chờ đợi lâu đều làm cho bọn họ trở nên cực kỳ khó chịu. Ngay cả Hokage đệ tam cũng cảm giác được phiền muộn. Đến cuối cùng, Hokage đệ tam trầm ngâm một lúc ra quyết định: “Không còn cách nào khác rồi! Chỉ có thể theo đúng luật hủy bỏ tư cách thi đấu của Sasuke thôi!”

“Hừ...” Trên đài cao, Kankuro khẽ kéo khoé miệng quay ra nhìn về phía Temari nói: “Tính sao đây? Xem ra hắn không tới thật rồi. Thật sự khá phiền phức mà! Mà thôi, Gaara sẽ được vào thẳng vào vòng trong. Đến lúc đó cậu ấy...” Vừa nói xong Kankuro quay sang nhìn về phía Naruto. Temari cũng nhìn về phía Naruto với ánh mắt phức tạp.

“Cậu ấy chắc chắn sẽ tới!” Naruto đứng ở bên cạnh Temari khẽ nói. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Gaara nói: “Cậu ta là tộc nhân cuối cùng nhà Uchiha. Thật ra thì cậu ta khá kiêu ngạo và giữ cái danh hiệu này. Thế nên sẽ chẳng có chuyện cậu ta sợ chiến đâu!”

“Hừm...” Ngồi bên cạnh Hokage đệ tam, Kazekage đệ tứ hơi nhắm mắt trầm ngâm. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói: “Ngài Hokage, xin hãy khoan hủy tư cách của Uchiha Sasuke đi!”

Người thanh niên mặt sẹo Namiashi hơi mở miệng nói chuyện: “Mạn phép cho tôi được nói...” Hai tay hắn mở rộng bắt đầu trình bày: “Kẻ xem nhẹ giờ giấc. Dù là ninja đó ưu tú như thế nào cũng không thể đủ tư cách làm Chuunin. Các vị ninja đứng đầu và các lãnh chúa tới đây hôm nay chắc chắn cũng hiểu điều này. Trừ khi có lý do chính đáng nếu không thì không có lý do gì chúng ta phải chờ cậu ấy ở đây cả!”

Lời nói Namiashi làm cho Kazekage hơi nhắm mắt suy tư. Đến cuối cùng hắn hơi bóp tay rồi tiếp tục nói: “Ra là vậy! Vậy thì có đủ lý do chính đáng ở đây rồi.” Vừa nói hắn hơi liếc mắt nhìn về phía Namiashi: “Các lãnh chúa và chúng ta bao gồm hầu hết các ninja... mọi người tới đây chính là muốn xem trận đấu tiếp theo đó đấy!”

“Nhưng mà...” Namiashi Raido ngập ngừng lại bị Kazekage đệ tứ cắt đứt.

Lúc này, giọng nói Kazekage đệ tứ mang theo uy hiếp: “Vi thằng bé ấy là hậu duệ của tộc Uchiha. Hơn nữa, ta thật sự hi vọng được xem trận đấu giữa nó và Gaara của Phong Quốc bọn ta.” Vừa nói đến đây, Kazekage cười nói: “Ta cũng sợ nhớ tới một người, ninja tên Hatake Kakashi của làng các vị thường đến trễ trong lúc làm nhiệm vụ. Hắn còn được mọi người gọi với cái danh đại vương đến trễ.”

“Này...” Trên trán Namiashi Raido xuất hiện mồ hôi, hắn quay ra nhìn về phía Hokage đệ tam hỏi: “Ngài Đệ Tam, làm sao bây giờ?”

“Ta hiểu rồi!” Hokage đệ tam cũng vẻ mặt lo lắng nói. Hắn thở ra một hơi thật dài: “Xem ra chúng ta phải phá lệ rồi trận đấu này xuống sau vậy!” Namiashi Raido muốn nói gì thì lập tức đã bị Hokage đệ tam ngắt lời: “Hãy thông báo cho trọng tài đi, Namiashi!”

“Vâng ạ!” Namiashi Raido thở dài một hơi, nhắm mắt gật đầu vài cái. Thân ảnh theo đó biến mất xuất hiện ở bên cạnh Shiranui Genma. Hắn khẽ nói nhỏ vào tai người trọng tài.

Nhận được tin truyền tới, Shiranui Genma gật đầu một cái: “Tôi hiểu rồi!” Ngược nhìn về phía khán đài đang ồn ào, Shiranui Genma lớn tiếng nói: “Do một số trục trặc nhỏ nên thí sinh trận đấu tiếp theo vẫn chưa kịp tới. Chúng tôi xin phép dời trận đấu này ra sau và bắt đầu trận đấu tiếp theo luôn!”

“Ế!” Nara Shikamaru ngán người sau đó hét to: “Vậy chỉ còn một trận nữa là tới trận đấu của tớ rồi còn gì nữa!?”

“Vậy trận đấu tiếp theo giữa Kankuro và Aburame Shino!” Shiranui Genma ngẩng đầu nhìn về phía những thí sinh trên đài: “Mời hai vị thí sinh xuống đây”

“Hừ...” Sắc mặt Kankuro hơi biến đổi, hắn nhìn về phía sau lưng của mình. Không biết hắn suy nghĩ gì, Kankuro trầm mặc một chút sau đó nói: “Tôi bỏ cuộc!”

“...” Ngay cả Naruto cũng ngạc nhiên. Mặc dù Shino cũng không yếu nhưng so sánh với Kankuro thì thực lực hai người cũng chênh nhau không bao nhiêu. Nói thực thì phần thắng Kankuro cũng khá cao. Shino sử dụng côn trùng nhưng cận chiến khá là yếu. So sánh với Kankuro sử dụng con rối sự tiến hành cận chiến tuyệt đối không có vấn đề gì.

Mặc dù như vậy nhưng Naruto nghi ngờ nhưng không có nói nhiều. Hắn mở miệng nói chuyện với Temari: “Đến lượt em rồi, Temari. Nara Shikamaru có nhược điểm đó là chakra ít, thực lực không cao. Tuy nhiên chỉ số thông minh cậu ta cực cao. Cậu ta có thể lợi dụng mọi hoàn cảnh để có thể sử dụng bí thuật bất bóng của mình. Hãy cẩn thận!”

“Ừm...” Dường như trong phút chốc, vẻ mặt Temari biến thành phức tạp khi nhìn về phía Naruto. Nàng vươn tay ra quạt lên một trận gió. Chiếc quạt mở rộng, thân thể đứng ở trên chiếc quạt bắt đầu từ trên không từ từ rơi xuống phía dưới mặt đất.

Người giám khảo thấy được thiếu nữ đứng dưới mặt đất xếp cây quạt chống ở nơi đó thì mỉm cười nói: “Xem ra em muốn đấu lắm rồi đấy nhỉ?” Hắn ngẩng đầu lên hô: “Này còn một người nữa cũng mau xuống đây đi!”

Hai hàm răng Shikamaru khẽ cắn một cái. Khuôn mặt biến đổi không ngừng. Hắn vừa đi lên muốn đưa tay mở miệng nói thì đột nhiên thân thể khựng lại. Ngay sau đó thân mình từ trên không trung nhảy xuống phía dưới tiếp đất một cách an toàn. Bộ dạng có chút kỳ quái. Naruto quay ra nhìn về phía Sakura thì thấy được Ino ở bên cạnh đang gục đầu xuống. Khoé miệng Naruto liên tục co quắp.

“Sao?” Người thiếu nữ nở nụ cười rạng rỡ: “Người thật dũng cảm đây! Ta cứ nghĩ người sẽ trực tiếp đầu hàng cơ đấy!”

“Đồ con nhỏ hai bím xấu xí!” Nara Shikamaru trực tiếp mở miệng khiêu khích. Ngón tay đưa xuống phía dưới: “Người sẽ thua trong tay ta mà thôi!”. Nói xong Shikamaru trực tiếp kết một ấn giải loại nhẫn thuật nào đó.

“Hừ... người muốn chết hả?” Temari dường như bị chọc tức. Cô nàng trực tiếp phóng về phía trước. Cây quạt trực tiếp quơ múa trong tay.

“Này!” Shiranui Genma đột nhiên hô lên: “Trận đấu vẫn chưa bắt đầu kia mà!”

“Lời vừa rồi không phải tôi nói à!” Bàn tay Shikamaru đưa lên vỗ vỗ mặt của mình. Thiếu nữ chẳng thèm để ý đến trận đấu có bắt đầu hay chưa. Cây quạt vung lên trực tiếp bổ mạnh vào người Shikamaru. Chakra tràn ngập cây quạt va chạm vào mặt đất phát ra tiếng nổ lớn.

Ầm!

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Sasuke trở lại

“Có thành Chuunin không đối với tôi không có quan trọng gì!” Bụi mù tản đi, Nara Shikamaru dùng hai tay rút túi quần. Bàn chân hắn dẫm trên hai thanh phi tiêu kunai đang cắm trên tường, vẻ mặt tự tin nói: “Nhưng con trai thì không được phép thua con gái thế nên...”

“Hừm...” Temari khẽ hừm một tiếng vung lên một cây quạt. Một trận gió thổi mạnh phát ra tiếng nổ lớn. Khi mà bụi mù tản đi, Temari lại thấy cậu ta trốn ở một gốc thân cây to gần đó. Vẻ mặt Temari cũng theo đó biến thành ngưng trọng.

Ngồi ở trên đài, Ino cực kỳ hưng phấn nắm đầm quơ múa hét lớn: “Cho nhỏ đó biết tay đi Shikamaru, cho nhỏ đó ăn 16 chiêu combo luôn đi! Cho nhỏ đó biết được hậu quả cướp đi Naruto là như thế nào đi, Shikamaru!”

Nara Shikamaru hơi dờ dẩn ngẩng đầu nhìn bầu trời. Đến lúc này cậu nở nụ cười cực kỳ tự tin. Nụ cười này làm cho Temari cực kỳ khó chịu. Chiếc quạt không lồ vung lên, một cơn cuồng phong bão tố bắn về phía trước. Nó cửa mạnh lên mặt đất và cây cối tạo ra những vết cắt khá sâu.

Đột nhiên Temari giật mình lập tức nhảy ngược về phía sau với tốc độ nhanh chóng. Ở phía trước nàng trong màn bụi một chiếc bóng vươn ra muốn trực tiếp tóm lấy nàng. Khi thấy bóng dáng trực tiếp tới gần mình rồi co lại thì trán Temari đã đổ mồ hôi hột. Nàng trực tiếp vung cây quạt lên đánh dấu ra một đường, miệng khẽ nói: “Ra là vậy!” Nàng mở miệng nói: “Ta đã nhìn ra được thuật bất bóng rồi. Xem ra muốn trải dài co rút hay biến đổi hình dạng bóng cũng chỉ có giới hạn thôi nhỉ! Dù cho người muốn trải dài hay biến đổi hình dáng bóng tới mức nào cũng chỉ có thể trải dài trong phần diện tích bề mặt bóng bình thường của người đứng không?”

“Cô bé ngốc nghếch này!” Naruto đưa tay sờ mặt của mình. Hắn quay ra nhìn về phía Kankuro hỏi: “Temari chưa từng học được thuật ảnh phân thân, sa phân thân hay thổ phân thân đại loại gì đó sao? Chỉ cần thoáng lợi dụng ảnh phân thân một chút có thể háo chết Shikamaru!”

“Người này vốn là làng Lá còn là làng Cát!” Kankuro trầm nghĩ trong lòng. Ngay sau đó hắn mở miệng nói chuyện: “Naruto, cậu biết đấy! À thì, Temari có lượng chakra cũng không phải rất lớn. Các loại nhẫn thuật cô ấy học được đều phối hợp với cây quạt đó thế nên...”

Naruto bắt đầu nhìn về phía Temari bị bóng Shikamaru bắt chặt lấy. Những tính toán tinh vi Shikamaru đem thiếu nữ mắc bẫy. Bất đắc dĩ, Naruto đưa tay lên vỗ mặt nói: “Dù sao vẫn thắng được là được rồi. Không thể không nói năng lực của Shikamaru thực xuất sắc. Nếu tôi giao chiến trực tiếp dùng chakra ề ề cho xong chuyện!”

Kankuro cảm giác khoé miệng giật giật. Có phải ai cũng có lượng chakra biến thái như Naruto đâu. Nghĩ đến đây hắn quay ra nhìn về phía Gaara một chút. Ngay sau đó Kankuro nhớ đến gì đó quay ra ngó vực nhìn về phía Naruto. Lúc này, Naruto ôm tay trước ngực bình tĩnh trả lời: “Chakra cậu ta

không nhiều đến mức đó để duy trì. Tôi cảm nhận được chakra cậu ta phản ứng khá yếu ớt. Nó chỉ duy trì được 10 giây là cùng. 10 giây chẳng thể để cậu ta hạ gục được Temari đâu!”

“Tôi đầu hàng!” Quả như Naruto nói, Shikamaru đưa tay lên lớn tiếng nói làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc. Nara Shikamaru cũng theo đó giải thích: “Sử dụng thuật bắt bóng ta cũng không còn nhiều lại chakra. Ta còn có rất nhiều nước đi nhưng thời gian không cho phép.”

“Đúng là hơi phiền phức một chút nhưng đánh một trận thôi cũng được... Thằng nhóc kỳ lạ...” Shiranui Genma cắn que tăm khề liếc mắt nhìn về phía Shikamaru, đến cuối cùng hần hơ lên: “Người thắng, Temari!”

“Chúc mừng em, Temari!” Thấy được Temari lên trên đài thì Naruto mỉm cười nhẹ nhàng gãi đầu. Trong lúc đó hần hơ hơi gãi má sau đó lấy một chiếc khăn sạch sẽ đưa cho Temari. Thiếu nữ cầm trong tay bắt đầu lau mồ hôi trên mặt, vẻ mặt hết sức âm trầm. Naruto nói tiếp: “Cậu ta xác thực lợi hại. Nếu ở trong một tổ đội có một đội trưởng như cậu ta quả thực là một việc tuyệt vời. Tuy nhiên cậu ta khá thiếu may mắn. Đối với một ninja may mắn cũng là thực lực một phần. Nhiều lúc mặc dù không muốn nói nhưng trong chiến trường và làm nhiệm vụ, thực lực không đạt đến nghiền áp tuyệt đối thì may mắn lại quan trọng hơn tất cả.” Vừa nói đến đây hần hơ gãi gãi sống mũi: “Trận đấu em đã làm hết sức mình rồi, em rất tuyệt Temari! Nếu như là anh, chưa chắc anh đã làm tốt hơn em đâu!”

“Com on anh, Naruto!” Temari đem chiếc khăn trả lại cho Naruto.

Naruto mỉm cười đi tới cầm lấy chiếc khăn nói: “Trên mặt em còn có vết bẩn, để anh lau cho!” Hần đi đến bắt đầu vì thiếu nữ trải vuốt mọi thứ. Kankuro cảm giác khoe miệng co quắp thấy được hai người trình bày tình trạng tình chàng ý thiếp thực sự làm cho người chán ghét.

Vù!

Một trận gió nổi lên, một đám lá cây bay múa trong không khí. Tiếng ồn ào trên khán đài đột nhiên im bật lại. Họ thấy được hai người một người thanh niên, một thiếu niên đứng hiên ngang trong gió. Cả hai tỏ ra cực kỳ oai vệ hùng dũng tựa lưng vào nhau. Khung cảnh khi lên sân khấu khá hoành tráng. Hatake Kakashi nở nụ cười: “Xin lỗi, chúng tôi đã đến trễ...”

“Đấy!” Ánh mắt Gaara mang theo lạnh lẽo nhìn xuống phía dưới: “Hần tới rồi đấy!”

“Chúng tôi đến hơi trễ một chút!” Hatake Kakashi đưa tay lên gãi gãi sau ót mình sau đó cười làm lành: “Thằng bé đánh mất tư cách thi đấu rồi hả!?”

“Thật may là không sao cả!” Shiranui Genma dùng ánh mắt chăm chọc nhìn hai người: “Trận đấu của Sasuke được rồi lại nên không bị mất tư cách đâu.”

“Aaa...” Hatake Kakashi mở miệng cười: “Vây thì tốt quá!” Nói đến đây hần liếc nhìn về phía Gaara. Ngay sau đó, Sasuke cũng ngược nhìn về phía Gaara. Trong phút chốc, Naruto cảm giác được không khí trở nên căng thẳng hơn.

“Này đó là hậu duệ tộc Uchiha sao?”

“Mau bắt đầu trận đấu đi!”

Mọi người bắt đầu bị tiếng ồn ào không có cách nào chịu nổi liên tục thúc dục. Ngồi ở trên đài cao, Ino quay ra nhìn về phía Sakura cười nói: “Nhóm cậu tuyệt thật đấy, Sakura à!”

“Là sao?” Về mặt Sakura ngơ ngác quay sang nhìn Ino.

Ino cười cười nắm tay thanh nắm đấm: “Thì hai người họ ai cũng đẹp trai cả. Hơn nữa thực lực lại rất mạnh. Nếu như mình mà được như cậu thì tốt biết bao. Mỗi người mỗi vẻ nhé, Sasuke thì đẹp trai giỏi giang và lạnh lùng. Naruto cũng rất đẹp trai so với Sasuke không kém. Mặc dù trước đây có chút lạnh nhưng bây giờ có gì đó thực đáng yêu mà.”

“Cảm xúc đang chi phối cậu sao!?” Naruto ôm ngực quay đầu nhìn về mặt dữ tợn Gaara.

“Câm miệng!” Gaara mở miệng nói chuyện.

Naruto cười nói: “Ta rất chờ mong trận đấu sau có thể gặp được cậu. Hy vọng cậu sẽ không làm cho ta cảm giác được thất vọng!”

“Người sẽ không phải chờ lâu đâu!” Đôi mắt Gaara xuất hiện tràn ngập tơ máu. Hần đi từng bước tiến về phía trước.

Một lâu lúc sau, Naruto hơi nhíu mày nhìn về phía đường xuống phía dưới cầu thang. Hần cảm giác được hai loại chakra phản ứng biến mất. Rõ ràng nơi thông đạo có hai sinh mạng biến mất. Naruto mở miệng nói: “Gaara rất mạnh nhưng Sasuke cũng không yếu. Nếu như cậu ta không sử dụng sức mạnh đó muốn chiến thắng Sasuke rất khó!”

“...” Temari trở nên phức tạp khi nhìn về phía Naruto. Giống như đang vẽ cô muốn nói cái gì đó lại thôi. Tuy nhiên cô chỉ có thể cúi đầu thờ dài ra một hơi. Kankuro thấy cảnh này cũng không có lên tiếng. Mặc dù như thế Naruto cũng nhận ra bất thường.

Naruto mở miệng nói: “Đừng lo lắng, Temari! mọi việc sẽ ổn thôi. Anh tin tưởng Sasuke cùng với Gaara. Nếu như có vấn đề gì, anh chắc chắn sẽ ngăn chặn họ lại. Anh sẽ không để ai trong họ bị tổn thương đâu. Bất kể là Sasuke vẫn là Gaara.” Đối với cảm xúc bất ổn Temari, Naruto cảm giác được cực kỳ rõ ràng thế nên hần mới lên tiếng an ủi. Hần cho rằng Temari đang lo lắng cho em trai mình sẽ xảy ra vấn đề gì đó.

“...” Temari không biết phải nói gì. Nàng đang đầu điểm điểm trong lòng nhưng không dám nói với Naruto. Mặc dù Temari biết được Naruto rất ghét làng Lá nhưng dù sao nơi này là nơi Naruto sinh ra. Nàng không biết sau chuyện này Naruto cùng nàng sẽ như thế nào. Tình cảm đầu tiên có lẽ sẽ không còn nữa đi!

“Trận đấu bắt đầu!” Shiranui nhìn hai tuyển thủ lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Quái vật thức tỉnh?

Cát từ trong hồ lộ phía sau Gaara đột nhiên toát ra bắn về phía Sasuke. Theo sau đó Sasuke phản ứng cực nhanh nhảy vọt về phía sau tranh thoát cát tấn công. Lúc này, Gaara cảm giác đầu đau nhói. Vì Gaara bị đau đầu nên đám cát cũng thoáng chốc dừng lại. Về mặt Sasuke cũng biến thành kỳ quái nhìn về phía Gaara. Hắn thấy được Gaara đưa tay lên sờ cái chữ trên trán mình lăm lăm như một kẻ điên: “Đừng giận như vậy... Mẹ... học... học...”

“Hắn ta đang nói gì vậy!?” Sasuke thăm nghĩ đồng thời ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Gaara.

Khuôn mặt Gaara theo đó càng trở nên âm u hơn, cát bao phủ khắp xung quanh Gaara, giọng nói cũng theo đó trở nên âm trầm hơn: “Hồi nãy con lỡ cho mẹ uống màu dờ. Con xin lỗi nhưng lần này chắc chắn sẽ rất ngon!”

Lúc này, Naruto đã trở lại bên cạnh Yuki Haku. Chiếc ghế này là ghế có sẵn mà Haku đã dành cho hắn. Người thiếu niên xinh đẹp nhìn về phía hắn nở nụ cười thân thiện: “Thiếu gia, người vất vả rồi!”

“Ừm... không có gì!” Naruto hơi mỉm cười gật đầu. Cùng lúc đó hắn quay đầu nhìn về phía người thanh niên tóc trắng, thanh niên tóc đen quả đầu dưa hấu và thiếu niên tóc đen quả đầu dưa hấu hỏi: “Thầy Gai và Lee, hai người cũng đến xem thi đấu sao? Em vẫn nghĩ Lee không đến được đây! Lee... cậu đã khoẻ hơn chưa?”

“Minh... tốt hơn rồi!” Khuôn mặt ừ rột Rock Lee cố gắng để nở nụ cười cực kỳ gượng gạo. Một nụ cười tràn ngập chua xót.

Ngồi ở bên cạnh Yuki Haku, đôi mắt Naruto nhìn chăm chú về phía trận đấu. Đến cuối cùng hắn hít một hơi thật sâu sau đó thở ra: “Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, trận đấu này, Sasuke chắc chắn sẽ bại. Bại rất nhanh!”

“Naruto, sao cậu có thể nói như vậy chứ? Sasuke chắc chắn sẽ không thua.” Sakura lập tức phản đối lời Naruto nói. Ngay cả ở bên cạnh, Ino mặc dù không có nói lời nào những cũng gật đầu tỏ ra thái độ đồng ý với Naruto.

“Các người nhìn sẽ biết.” Naruto cũng lười đến nói quá nhiều, cùng đám fan náo nức Sasuke thì nói nhiều cũng vô ích. Dù sao thì sự thật đủ chứng minh mọi thứ.

“Ta tin tưởng thiếu gia!” Yuki Haku ở bên cười dịu dàng nhìn về phía Naruto nói: “Cậu ấy không bao giờ nói không có chứng cứ và mục đích cả. Nếu cậu ấy nói lần này Sasuke thua trận đấu chắc hẳn Sasuke cũng sẽ thua trận!”

Hai cô thiếu nữ muốn nói gì đó thì Hatake Kakashi đã xen vào: “Được rồi, Naruto, vừa vặn thầy có chuyện tìm em đây. Trên người em, cái đồ đó vẫn nên nhanh phong ấn nó đi. Naruto, thầy biết thể chất em mạnh hơn so với Sasuke nhiều nhưng em vẫn luôn mạnh mẽ gồng gượng với cơ thể em cũng không có chỗ tốt đâu.” Kakashi đến kề sát bên cạnh Naruto nói nhỏ.

“Thầy Kakashi, thầy suy nghĩ nhiều rồi! Em cũng không có bị chú ấn gây tổn thương chút nào. Hơn nữa...” Naruto liếc mắt nhìn về phía Hatake Kakashi rồi hắn cười đánh cảm về phía Sasuke đang ở dưới sân nói: “Thầy nên lo lắng cho Sasuke thì hơn. Nếu không cẩn thận, cậu ta rất có thể chết trong tay Gaara!”

“Sasuke sao, em không cần lo lắng. Thầy đã chỉ dạy cậu ấy tu hành. Chúng ta cùng là một loại hình ninja!” Hatake Kakashi nói ra với dáng vẻ đầy tự tin: “Cậu ấy sẽ không thua cho đối thủ đâu. Em cứ yên tâm!”

“Vậy sao?” Naruto chợt nói một câu sau đó ôm ngực tiếp tục quan sát cuộc chiến đấu này.

“Ta tới đây!” Đôi mắt Sasuke nheo lại, cái nhìn sắc bén hướng về phía Gaara. Phi tiêu bị hắn nắm trong tay vung lên bắn thẳng về phía trước. Chúng va đập vào những tấm cát phát ra những âm thanh nho nhỏ. Một cái người cát có hình dáng giống hệt Gaara trỗi ra, tay nắm những phi tiêu sắc bén.

Phụt!

Từ bụng người cát đột nhiên bắn ra một dòng cát với áp lực cực cao. Nó va đập mạnh phát ra một âm thanh vang dội. Bụi mù bắn tung toé khắp nơi. Sasuke cũng cực kỳ nhanh, bàn chân dẫm mạnh trên đất, thân hình phóng lên cao. Dù thế nhưng từ người cát lập tức bắn ra những viên đạn cát đánh thẳng về phía Sasuke.

Keng, keng...

Sasuke không hoảng loạn chút nào trực tiếp móc ra phi tiêu bốn cánh bắn mạnh ra. Chúng cực kỳ chuẩn xác đánh vào những viên đạn cát phát ra những tiếng chói tai. Thuận theo thế đó, Sasuke phóng về phía trước tung ngay cú đá nhưng phản thân cát Gaara lại phản ứng nhanh hơn trực tiếp chặn đường Sasuke rồi dùng cát đánh thẳng vào người Sasuke. Hai tay Sasuke lập tức chống xuống dưới đất, thân hình xoay tròn đứng thẳng đá vào người cát lần nữa.

Pắc pắc...

Tốc độ Sasuke lúc này vô cùng nhanh chóng giao đấu với phản thân cát liên hồi sau đó hắn cường thế xuyên qua người cát. Ngay lập tức Gaara thấy được nắm đấm Sasuke tới gần lập tức làm ra phản ứng. Một bức tường cát chặn ngay đó. Đáng tiếc đó lại là hư chiêu, Sasuke đã vòng ra phía sau Gaara. Trong lúc Gaara không phản ứng kịp trọn to mắt thì Sasuke đã tung một cú đấm thẳng vào mặt Gaara.

Bình!

Thân thể Gaara bị đánh bay, cả cơ thể cậu mải lên trên mặt đất. Thấy cảnh này Sakura hét lên: “Sasuke, tuyệt lắm! Hạ đo ván hắn đi.” Vừa nói xong cô nhóc quay ra nhìn về phía Naruto nói: “Thấy chưa, Naruto! Sasuke chắc chắn sẽ không thua cho đối phương.”

“Đó là áo giáp cát sao!?” Sasuke bình thần nhìn về phía mặt Gaara đang nứt vỡ rơi xuống từng mảnh đất. Hắn đưa bàn tay ra vẫy vẫy cực kỳ khiêu khích: “Tới đây!” Thấy Gaara không phản ứng mình, Sasuke hơi tức giận quát lên: “Không đến thì ta đến vậy!”

Lần này tốc độ Sasuke lại tăng lên, hắn trực tiếp lách qua được đám cát tung một cú đá cực mạnh vào người Gaara đem Gaara đánh bay. Cát tự do chỉ kịp tạo ra tấm nệm bảo hộ Gaara mà thôi. Sakura theo đó lại hò hét và Ino cũng bắt đầu theo. Đưa chân lên, Sasuke cười nhạo nhìn đối phương: “Người thấy sao hả?”

“Cái áo giáp đó, ta sẽ xé toạc nó ra!” Giọng nói Sasuke cực kỳ tự tin, thân mình bắn mạnh về phía trước. Hắn chạy vòng quanh Gaara sau đó tung một cú đá thẳng cầm Gaara. Trong khi Gaara phản ứng chưa kịp, Sasuke túm lấy cổ áo Gaara rồi tung một cú đá cực mạnh vào bụng cậu ta. Tuy nhiên Gaara cũng chỉ rách nát tấm áo giáp cát mà chưa có thương tổn gì. Sau một lúc thì Sasuke đã thở hổn hển.

Maito Gai nhìn về phía cảnh này hơi hoảng hốt hỏi: “Thật ra thằng bé đã luyện tập gì vậy? Chỉ có một tháng mà tiến bộ đến thế...”

“Sasuke cũng từng dùng Sharingan bắt trước thể thuật của Lee...” Hatake Kakashi dùng mắt cá chết để trả lời: “Vi thể tôi cũng chỉ cố giúp cho Sasuke hình dung và luyện tập thể thuật của Lee mà thôi. Chính vì Sasuke hiểu rõ Lee nên nó nhanh chóng lĩnh hội được các đòn thế. Dĩ nhiên nó chắc chắn cũng luyện tập rất gian khổ!”

Gaara lập tức kết ấn. Đám cát dừng động trực tiếp bao phủ cậu ta thành một quả cầu cát. Sasuke thấy vậy lập tức vọt tới tấn công. Đáng tiếc cú đấm thẳng nện vào quả cầu cát trong khi đó gai nhọn từ quả cầu cát bao phủ lấy Sasuke làm cho cậu bị thương khắp người. Thật mau chỉ là vết thương ngoài da.

Một con mắt cát xuất hiện, Naruto trầm khen: “Thật thông minh. Chiến thuật này gần như bất bại nếu như không có cách nào phá quả cầu cát đó!”

Một hồi tấn công không hiệu quả, Sasuke lập tức nhảy lùi lại. Hai chân bám lên mặt thành tường. Mả nửa người xồm trên vách tường, tay phải Sasuke nắm tay trái cổ tay thuật cũng hoàn thành. Một lượng chakra thuộc tính lôi điện điên cuồng hội tụ trong tay Sasuke. Ánh sáng chói lòa phát ra và âm thanh phát ra giống như trăm nghìn con chim đang cất tiếng cả.

“Chi chi chi chi!” Tay trái tản ra như trăm con chim phát tiếng kêu, tay trái Sasuke ở trên mặt tường lôi ra một cái thật dài cái khe hướng Gaara phóng đi. Ở trong mắt màu đỏ, hai viên cầu ngọc màu đen điên cuồng xoay tròn.

“Thanh âm thật lớn, đó là chiêu thức gì?” Sakura nghi hoặc nói.

“Đòn thuần âm mạnh, là kỹ sư đệ nhất làng Lá ninja sao chép Kakashi duy nhất sáng tạo. Đây là một kỹ thuật ám sát. Điểm nổi bật là tốc độ chọc cực nhanh và sản sinh một lượng lớn chakra kích thích cơ bắp cực độ!” Maito Gai ở bên cạnh bình tĩnh giải thích: “Lượng chakra khổng lồ tập trung vào một điểm và được phóng ra với tốc độ cực nhanh. Âm thanh này chính là âm thanh đặc trưng do đòn tấn công này phát ra nghe như hàng trăm nghìn con chim đang hót vậy. Vì vậy kỹ thuật này có tên Thiên Điều!”

Mà ở Maito Gai nói xong khi, Sasuke cũng đem Thiên Điều đâm vào quả cầu cát do Gaara tạo ra.

Ở khán đài nhìn đám Genin kinh ngạc, Maito Gai cũng bổ sung nói “Thiên Điều cũng chính là Lôi Thiết. Lôi Thiết là nhãn thuật Thiên Điều bản thắng cấp. Nguyên nhân bởi vì Kakashi từng dùng chiêu này chặt đứt sấm sét.”

“Cái gì? Chặt đứt quả sấm sét?” Ino kinh ngạc há hốc mồm, Sakura cũng đồng dạng không tin trọn to mắt.

“Tên đúng của nó phải là Thiên Điều. Vì điểm nổi bật ở cú đấm tốc độ cao vượt qua cả giới hạn cơ thể con người và lượng chakra tập trung ở cánh tay. Chính vì thế nó biến thành một thanh đao sắc bén có thể cắt được mọi thứ” Về mặt Maito Gai ngưng trọng đối Kakashi nói: “Bất quá người thể nào đem chiêu thức nguy hiểm như vậy dạy cho hắn đây, Kakashi?”

“Người có cái tư cách gì nói ta, chúng ta cũng giống nhau đúng không, Lee?” Hatake Kakashi chẳng thèm để ý quay sang nhìn Rock Lee mà hỏi

“Tuy nó vượt xa sự hiểu biết của em nhưng nghe qua...” Sakura tuy rằng không hiểu nhưng vẻ mặt vẫn cao hứng vì Sasuke cố lên: “Thì biết đây là một kỹ thuật rất tuyệt nhỉ?”

“Bắt được người rồi!” Đôi mắt Sasuke nhìn về phía quả cầu cát. Bàn tay cậu trực tiếp chọc sâu vào bên trong quả cầu cát.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Kazekage là Orochimaru?

Ở trong quả cầu cát khổng lồ, Naruto cảm nhận được cái loại chakra cực kỳ âm u này. Loại chakra cuồng bạo và tràn đầy hắc ám, tà ác giống như chakra con cừu vĩ trong thân thể hắn. Về mặt Naruto theo đó ngưng trọng. Tất cả biểu hiện này đều rơi vào trong mắt Shikamaru làm cho Shikamaru không khỏi cả nghĩ: “Hừm... mới này còn nói Sasuke sẽ thua. Vậy mà giờ nó lại ghen tị với hắn rồi!”

Âm thanh Gaara âm trầm phát ra từ trong đám cát phát ra, giọng nói đứt quãng liên hồi: “Cái này... Hơi âm này... Mẹ bị gì...” Theo sau đó là tiếng hét đau đớn: “Aaa... Máu của mình... máu mình...”

Khuôn mặt Temari cùng Kankuro mang theo kinh hoàng, thiếu nữ Temari hoảng loạn nói: “Không lẽ... không lẽ là...”

“...” Sasuke nhăn mày lại, hắn cảm giác được bàn tay đau đớn. Theo đó cánh tay vội vã rút lại nhưng bị đám cát dính chặt lấy. Lôi kéo không ra, Sasuke từ bàn tay phát ra những tia chớp loá mắt. Kế tới đó bàn tay Sasuke trực tiếp rút ra phía ngoài theo đó là một dòng máu từ tay Sasuke bắn ra. Một cái tay khác giống như tay quái vật trôi qua túm lấy tay Sasuke.

Pặc!

Bàn tay Sasuke vung lên đem cánh tay quái vật đánh bay. Thân thể đau đớn, cánh tay Sasuke cũng theo đó run lên. Ở trên đài cao, Kankuro thấy được cảnh này thì toát mồ hôi hột, con mắt tròn to hàm răng khê cắn chặt. Kankuro thấy vậy vội vã nói: “Nó chuyển hoá hoàn toàn rồi sao?”

“Chả biết?” Temari lo lắng cũng vội vã đáp lời: “Có vẻ như nó đã bị thương nên mới ra nông nỗi này.”

Người thanh niên Jounin làng Cát đỏ mồ hôi hột trên trán, cái môi dày khê lắm bầm: “Hừ... nó lại làm theo ý mình nữa.”

Trước con mắt Sasuke với hai câu ngọc xoay tròn. Trong phút chốc cậu thấy được thứ gì đó vô cùng đáng sợ nên khuôn mặt đại ra. Cùng lúc đó, cát từ từ rơi rụng xuống và dần đi để lộ ra thân hình chật vật của Gaara. Lúc này, cậu ta đưa tay cầm lên bấp vai trái của mình. Máu tươi dọc theo cánh tay nhỏ xuống dưới đất. Theo đó vẻ mặt cậu ta cũng trở nên âm trầm và u ám hơn.

Temari hoảng hốt hô lên: “Cái kén đã bị phá trước khi thành hình!”

“Sasuke, rời khỏi đài ngay!” Naruto đột nhiên hô lên một tiếng kinh hãi. Vừa rồi, hắn tí nữa thì cảm giác được loại chakra này thoát ra ngoài. Giống như một con quái vật xô lồng vậy. Cái loại chakra này khiến cho Naruto tràn ngập cảm xúc bất tường. Bất chợt từ trên không trung xuất hiện một đám lông ngỗng trước mắt Naruto. Ngay lập tức Naruto phát hiện khác thường, bàn tay lập tức kết ấn: “Đây là... Áo thuật? Giải!”

Lông ngỗng cũng theo đó biến mất. Yuki Haku đang ngồi bên cạnh của hắn cũng thấy vậy trực tiếp sử dụng hai tay kết ấn đem áo thuật giải. Lông ngỗng biến mất trước hai người bọn họ.

“Làm đi!” Đột nhiên Kazekage đệ tứ mở miệng. Ngay lập tức hai hộ vệ Kazekage đệ tứ lập tức ném ra bom khói. Một tiếng nổ lớn vang lên, khói trắng tràn ngập khắp nơi nhanh chóng đem cả hội trường che kín.

Dường như sương khói đạn chính là một loại tín hiệu, số lượng lớn ninja làng Âm thanh và làng Cát cũng bắt đầu hành động theo dự mưu. Mà ANBU làng Lá từ khắp nơi vội vã chạy tới bảo hộ Hokage cùng với các vị lãnh chúa. Tuy nhiên Hokage đệ tam đã trực tiếp bị Kazekage đệ tam bắt cóc kéo lên đỉnh nóc nhà. Thanh kunai kẻ sát cô Hokage đệ tam.

Phanh!

Nơi xa ngoài vòng sát tường làng Lá đột nhiên xuất hiện một đám rắn khổng lồ cao đến mấy mét. Chúng dễ dàng phá hủy tường phòng ngự làng Lá sau đó vọt vào phía trong bắt đầu tấn công làng. Theo lỗ hổng được tạo ra, ninja làng Cát và làng Âm thanh ủa vào nơi này.

Bốn ninja làng Âm thanh đột phá phòng ngự ANBU làng Lá sau đó vọt về phía mái nhà. Cả bốn người lấy vị trí Kazekage đệ tứ cùng với Hokage đệ tam làm trung tâm bắt đầu kết ấn. Trên người bọn họ bắt đầu sáng lên. Một kết giới màu đỏ rực như máu trực tiếp dùng bốn người làm bốn góc được dựng lên. Đám người lập tức hô lên: “Từ từ liệt trận thiết lập thành công!”

Bình!

Một ninja ANBU làng Lá phản ứng chưa kịp đã lao phải kết giới. Hắn bị đánh bật ra đồng thời cả người bắt đầu bốc cháy lên. Hắn chỉ hét thảm vài tiếng sau đó im lặng không còn tiếng kêu. Một ANBU đeo mặt nạ dùng trước màn sáng màu đỏ nói: “Là kết giới!”

“Không ngờ làng Cát lại phản bội làng Lá...” Hokage đệ tam nhăn mày thật sâu đột nhiên nói: “Chẳng lẽ các ngươi lại muốn gây chiến tranh sao?”

“Bản hiệp ước chẳng qua chỉ là thứ đồ nguy trang dùng để ngăn không cho đối phương làm căng mà thôi!” Kazekage ghì chặt Hokage đệ tam cười nói. Ánh mắt Kazekage đệ tam hết sức âm trầm: “Cuộc thi ngu ngốc này chấm dứt ở đây được rồi. Từ giờ lịch sử sẽ được tái diễn.”

Hàm răng Hokage đệ tam khê cắn: “Chúng ta nên ngồi lại bàn bạc cách giải quyết vạn toàn tránh dùng vũ lực thì hơn, ngài Kazekage...” Ánh mắt hắn khê liếc về phía sau: “Giờ vẫn còn kịp đấy!”

“Hihi... càng già thì thầy lại càng thích hoà bình một cách ngu ngốc!” Đột nhiên giọng nói Kazekage đệ tứ biến đổi: “Thầy Sarutobi!”

“Ngươi là...” Hokage đệ tam nghe được giọng nói này thì kinh ngạc mở to mắt hết sức.

Vụt!

Ninja làng Cát mang theo Temari, Kankuro trực tiếp vọt xuống phía sàn đấu. Cả ba người chắn trước người Gaara. Vị giám khảo Shiranui Genma cũng chắn trước người Sasuke, về mặt hắn trở nên hết sức khó coi nhìn về phía ba người làng Cát. Hắn nghe được vị ninja làng Cát kia nói: “Gaara làm theo kế hoạch đi!”

“Quả nhiên!” Temari xuất hiện đầu đầy mồ hôi hột nhìn về phía Gaara. Lúc này, Gaara đau đón ôm lấy đầu của mình.

“Thằng bé ngu ngốc này!” Ninja làng Cát Baki nhìn về phía Gaara đang thống khổ ôm đầu của mình. Giọng nói hắn mang theo trách cứ: “Không được lệnh đã tự ý chuyển hoá rồi!”

“Là do tác dụng phụ...” Temari ngồi xuống kể sát Gaara, về mặt lo lắng nói: “Không được rồi!”

“Vậy giờ bọn em phải làm sao?” Kankuro lo lắng quát lên: “Cứ làm mà không cần có Gaara à? Liệu có ổn không đây?”

“Kế hoạch huỷ bỏ!” Hai hàm răng Baki khê cắn chặt với nhau. Hắn suy nghĩ một chút cho ngay ra đáp án: “Hai đứa lập tức dẫn theo Gaara trốn khỏi nơi đây!”

“Vậy còn thầy!” Temari lập tức hỏi lại. Kankuro theo đó vội vã xách theo Gaara lên. Về mặt cả đám người vô cùng lo lắng.

“Ta sẽ tham chiến!” Baki trở nên trầm trọng nhìn về phía Shiranui Genma nói: “Đi, đi...”

“Dạ...” Temari vội vã đáp lời. Nàng liếc qua đang đứng ở trên đài Naruto. Khi thấy được khuôn mặt Naruto, Temari không hiểu sao có cảm giác tâm trạng hạ xuống. Nàng tránh né ánh mắt nhìn thẳng Naruto sau đó vội vã đuổi theo.

Ở trong tứ tử liệt trận, Kazekage đã vạch ra khuôn mặt để lộ ra hình dáng quen thuộc với đôi mắt giống như mắt rắn và làn da trắng như bạch tạng. Giọng nói hắn cũng đã biến thành khàn khàn: “Đáng tiếc, nguyên bản ta còn tưởng sấn Gaara nổi điên cướp đi Sasuke cùng với Naruto. Xem ra mọi việc phát triển đã vượt ra ngoài dự đoán của ta đâu!”

“Hừ... Nguyên lại mọi chuyện là như vậy?” Hokage đệ tam hơi giận dữ hỏi: “Lần này ngươi trở về làng Lá là vì Sasuke sao? Ta thắc mắc tại sao ngươi muốn Naruto là ví huyệt kẻ giới hạn của tộc Uzumaki hay sao?”

“Làng Lá có quan trọng như vậy sao?” Orochimaru giễu cợt nhìn về phía Hokage đệ tam: “Đến nói Naruto-kun, ta ở trên người hắn nhìn thấy được mà thứ ngươi không có cách nào nhìn thấy được, thầy Sarutobi!”

“Thiếu gia...” Yuki Haku nhìn về phía đám người Temari mang theo Gaara rời đi. Theo sau đó là bước chân Sasuke cũng vì vậy mà đuổi theo. Thiếu niên xinh đẹp vẫn ở bên cạnh Naruto vì hắn bảo vệ chu toàn.

“Naruto...” Một giọng điệu vang lên đánh thức Naruto. Hắn ngẩng đầu thì thấy được Kakashi đã đứng ở bên cạnh Sakura. Về mặt Hatake Kakashi hết sức khó coi, hắn vội vã nói: “Naruto, Sakura. Bây giờ ta sẽ cho các em một nhiệm vụ cấp A. Nhiệm vụ là trợ giúp Sasuke truy kích ninja làng Cát. Thằng nhóc làng Cát đó luôn cho ta cảm giác bất thường.”

“Nhận ra rồi sao?” Naruto thâm chử nhô trong lòng. Tuy nhiên khuôn mặt hắn trở nên vô cùng bình tĩnh, bình tĩnh đến đáng sợ: “Được rồi, em sẽ nhận nhiệm vụ này!” Vừa nói hắn nhìn về phía Sakura nói: “Còn họ thì thôi đi! Họ chỉ làm liên lụy đến em mà thôi!” Cùng lúc quay đầu nói về phía Haku: “Haku, chúng ta đi thôi!”

Naruto trực tiếp vọt về phía rừng cây. Hắn vẫn cảm nhận được cái loại chakra và cảm giác tà ác ở phía xa. Loại cảm giác này chính là từ Gaara, cảm nhận vô cùng rõ ràng. Hiện tại tâm trạng Naruto vô cùng không tốt. Chỉ đáng thương cho ninja làng Âm thanh và làng Cát đứng chắn trước đường đi của hắn mà thôi.

Trong rừng cây, Sasuke đã đuổi kịp ba người Temari, Kankuro và Gaara. Về mặt Sasuke mang theo khiêu khích đưa tay cầm lên kunai nói: “Các ngươi cảm thấy các ngươi có cơ hội chạy trốn thoát hay sao?”

“Kankuro, người hãy mau mang theo Gaara rồi đi nơi này. Người này giao cho ta là được!” Temari rút ra cây quạt đề phòng: “Chớ quên đây là nhiệm vụ quan trọng, Gaara muốn ưu tiên suy xét.” Vừa nói thì Temari cũng phóng lên phía trước ý đồ muốn đối đầu với Sasuke: “Đi mau, Kankuro!”

“Nàng giao cho ta đi!” Âm thanh vang lên làm cho Temari cũng theo đó ngừng lại. Hắn quay đầu nhìn về phía Yuki Haku nói: “Haku, hiệp trợ Sasuke truy kích ninja làng Cát. Cô ấy cứ giao cho ta đi. Ta muốn chiến đấu riêng với cô ấy.”

“Naruto...” Temari khẽ hô lên nhưng sau đó cũng không nói chuyện tiếp.

“Vậy mọi việc ở đây giao cho cậu, Naruto!” Sasuke vọt lên, Yuki Haku cũng theo mệnh lệnh theo sát phía sau lưng Sasuke.

“Đừng nghĩ vượt qua!” Temari thấy vậy tức giận hô lên. Tuy nhiên một vết đao chakra xẹt qua khiến cho thân mình nàng lập tức rút lại. Khi mà nàng chậm một bước thì Sasuke cùng Haku đã rời đi. Dù có đuổi cũng không đuổi kịp. Đem quạt chắn trước người đề phòng nhìn về phía Naruto. Nàng lại lần nữa hô lên tên hắn: “Naruto...”

“Đây là lý do mà em đồng ý hẹn hò với anh...” Khuôn mặt Naruto mang theo u buồn nhìn về phía nàng. Ở sâu trong ánh mắt đó, Temari nhìn thấy được đó là vẻ thất vọng cực độ. Không có chút ánh sáng nào trong ánh mắt ấy.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Đau lòng

Temari hơi cúi đầu xuống. Nàng không biết trả lời như thế nào nữa. Nàng chẳng qua chỉ là một thiếu nữ mới lớn mà thôi. Khi hiểu được yêu, nàng mới hiểu được mình thích cảm giác này nhiều đến như thế nào. Cảm giác mỗi ngày đêm ngủ mơ thấy đối phương, mỗi khi rảnh rỗi sẽ nhớ đến đối phương. Bất cứ khi nào nàng cũng có thể nhớ đến đối phương. Cảm giác này khi thì ngọt ngào khi thì đau lòng chua xót.

Trước sự chất vấn của Naruto, nàng chỉ lặng thinh. Trái tim Temari như siết lại thật chặt. Nàng thực sự biết trả lời hắn sao đây. Bàn tay nàng đưa ra như muốn níu kéo thứ gì đó, miện khẽ nói: “Ta...” Chỉ có chữ ta là nói ra lời nhưng nàng không biết câu tiếp theo là gì.

“Haha...” Nụ cười trên mặt Naruto tràn đầy châm chọc, tràn đầy thương xót, tràn đầy đau khổ. Chẳng lẽ vì trong người hắn phong ẩn một con quái vật nên hắn không đáng có được tình yêu sao? Hiện giờ hắn mới biết được tình yêu đáng chất đến mức độ nào. Hắn từng tưởng từ bỏ oán hận, từ bỏ báo thù nếu như có thể cùng nàng ở bên nhau thì tốt bao nhiêu. Đáng tiếc mộng tưởng chỉ là mộng tưởng. Một loại mộng tưởng cực kỳ ngu ngốc mà hắn biết mình không thể nào đạt được.

Đôi mắt Naruto theo đó hơi ươn ướt. Hắn cố gắng không để mình quá đau đớn mà đôi mắt rơi lệ. Nam nhân đỏ máu không đỏ lệ. Đến cuối cùng hai hàm răng hắn khẽ nghiến thật chặt. Hắn ngẩng đầu cao ngạo nhìn về phía Temari: “Thì ra đây là tình yêu sao? Một tình yêu giả dối mà ta đã chờ mong. Nàng biết không đau lắm...” Naruto đưa tay lên sờ tim của mình: “Giống như hàng nghìn hàng trăm mũi kim đang đâm vào tim ta vậy!”

Temari cảm giác mình cũng bị thương không kém. Tất cả đều hoá thành một tiếng thở dài thật sâu: “Xin lỗi...”

“Xin lỗi sao?” Naruto cười càn thê lương hơn. Hắn hơi đi lại xung quanh sau đó cười nói: “Tốt thôi. Hiện giờ chúng ta là địch nhân.” Hai hàm răng hắn lần nữa cắn chặt hơn theo đó đôi tay đưa ra. Hai thành đao do chakra ngưng tụ trên đôi tay hắn hiện cực kỳ rõ ràng. Naruto cười gằn một tiếng: “Đến đây đi!”

“Naruto...” Temari muốn nói gì đó thì Naruto đã đưa thanh đao chakra trực tiếp chém ra. Chakra nhận cực kỳ bá đạo bắn thẳng về phía Temari. Tuy nhiên Temari cũng phản ứng cực nhanh, nàng nhảy lên không trung tránh thoát.

Naruto giận dữ, khuôn mặt của hắn có chút biến dạng trông vô cùng xấu xí giống như quỷ dị. Hắn hét lớn một tiếng: “Phong đòn...” Hai tay bắt đầu kết ấn. Một trận gió thổi lên. Nó giống như cuồng phong bão táp khiến cho gió to bão cuốn.

Temari cảm giác được mình giống như một con thuyền mênh mông giữa biển khơi. Chakra Naruto theo đó điên cuồng phát ra. Hắn sử dụng nhẫn thuật oanh kích về phía nàng giống như một cái mảy liên hoàn không ngừng nghỉ. Mỗi một lần sử dụng nhẫn thuật, hắn đều báo tên ra cho Temari biết trước.

Sau một hồi, cả người thân thể Temari thờ hồng hộc. Ánh mắt nàng khiếp sợ nhìn về phía khung cảnh xung quanh đã bị người tàn phá không còn có bộ dạng gì cả. Đôi mắt Temari tròn to nhìn về phía Naruto. Nàng cảm giác được chakra Naruto nhiều đến thái quá. Đến bây giờ hắn còn chưa có hết chakra vẫn còn tiếp tục dùng ra nhẫn thuật có tính tấn công rộng với nàng.

Vết phong nhận đánh về phía Temari, Temari lập tức nhảy sang một bên tránh thoát. Cùng lúc đó nàng vung quạt lên. Một cơn gió mạnh đánh úp về phía Naruto. Temari chỉ muốn để cho Naruto lộ ra sơ hở sau đó tìm cơ hội đánh bại Naruto mà thôi. Ai ngờ chiêu thức đơn giản như vậy mà hắn không có tránh được.

Xẹt, xẹt... Phanh!

Thân thể Naruto bị ngọn gió cắt ra những vết máu cùng theo đó cả cơ thể hắn bị đẩy lên cao. Nó va đập vào một gốc thân cây đem gốc thân cây đập nát. Cả người hắn cũng theo đó lún vào bên trong. Miệng Naruto trực tiếp phun ra một ngụm máu đỏ tươi: “Khục...” Máu theo đó chảy xuống ướt đầm áo Naruto. Trên người Naruto cũng chẳng chừa vết cắt để lộ ra máu tươi đang chảy xuống.

“Naruto...” Temari hét hoảng chạy đến phía trước. Nàng cúi đầu nhìn xem thương thể Naruto. Về mặt thiếu nữ mang theo lo lắng, đôi tay run run đưa lên, đôi mắt mang theo quan quan tâm đang run lên mỗi khi nhìn thấy Naruto: “Anh... anh có sao không?”

Tuy nhiên Naruto chẳng thèm để ý nói: “Cô đã thắng rồi... thể nào... muốn giết tôi sa?”

“Không... em...” Temari muốn nói gì đó nhưng bản thân mình ngập ngừng nói không nên lời. Đến cuối cùng nàng cũng không biết thể nào muốn đưa tay lên thì bị bàn tay Naruto tát mạnh bắn ra. Thiếu nữ theo đó ngã người thu lại bàn tay. Hai tay túm về phía nhau, ánh mắt trở nên buồn bã nhìn Naruto. Không khí hết sức quỷ dị.

“Rời đi nơi này đi, họ còn cần cô giúp đỡ!” Naruto thờ ra một hơi nói: “Chúng ta... có lẽ.... Hải...” cảm giác lời rất khó nói ra đến cuối cùng Naruto nói: “Cô rời đi đi!”

“Xin lỗi!” Temari đến cuối lại vẫn nói không nên lời cùng mọi thứ chỉ để lại một tiếng thờ dài. Sau đó nàng xoay người đem chiếc quạt đeo trên lưng mình. Người đầu phải là vô tình chỉ là quan hệ giữa hai người thật phức tạp. Temari nở nụ cười cũng thật thê lương, trong lòng nàng thầm nghĩ: “Naruto, nếu anh là người Phong Quốc thì tốt biết bao.”

Nhìn bóng dáng khuất xa của Temari, Naruto đột nhiên ngẩng đầu nhìn bầu trời cười lớn. Tiếng người như điên như dại. Hắn vừa cười nhưng trong tiếng cười lại mang theo đôi mắt uồn ứ. Vết thương trên mặt của hắn cũng nhanh chóng liền lại. Ngay cả những vết thương ở trên cơ thể cũng hơi bốc ra khói trắng nhẹ nhẹ. Chúng lành lại mà không để lại vết tích nào cả. Hắn đứng dậy theo đó thân hình của hắn cùng lao đảo vài cái.

Hổng!

Một tiếng thú hổng ở phía xa làm cho Naruto giật mình tỉnh lại. Đôi mắt của hắn ngẩng đầu nhìn ở phía xa. Lúc này không biết như thế nào xuất hiện một con cáo mèo đang phát ra tiếng rống gầm rú. Chakra nó cực kỳ khổng lồ và tà ác khiến cho Naruto cũng phải giật mình sợ hãi. Đôi mắt hắn neoh lại nhìn về phía nơi đó. Một cảm giác lo lắng dậy nên trong lòng Naruto. Cuối cùng, thân thể Naruto phóng về phía trước với tốc độ nhanh chóng. Hắn sợ mình đến chậm trễ dù chỉ là một giây. Đến lúc đó những người mà hắn quan tâm sẽ gặp nguy hiểm.

...

Vút, vút...

Một đám phi tiêu bắn về phía Orochimaru. Số lượng chúng lên đến cả hàng trăm hàng nghìn chiếc. Tuy nhiên Orochimaru phản ứng lại vô cùng nhanh chóng. Hai tay kết ấn ực nhanh, tốc độ cũng theo đó bay múa tựa như ma thần.

Ầm, ầm...

Theo Orochimaru sử dụng nhẫn thuật thì đột nhiên mặt đất trực tiếp xuất hiện ba chiếc quan tài đem toàn bộ đám phi tiêu chôn lại. Thân hình Orochimaru theo đó lấp ở phía sau những chiếc quan tài này mà tránh bị thương. Theo sau đó Orochimaru nhìn về phía chiếc quan tài thứ ba thầm nghĩ: “Xem ra câu thứ ba là không dùng được rồi!”

“Mặc dù đã chặn lại được người thứ hai...” Trên má Hokage dề tam chảy ra mồ hôi hột. Ánh mắt mang theo lo lắng nhìn về phía. Trong lòng ngầm nghĩ: “Đầu thế ngờ nó gọi hai người này. Xem ra thật sự phiền phức rồi đây!”

Kết...

Âm thanh vang lên khi chiếc quan tài mở ra. Đó là hai người nam nhân với mái tóc màu đen dài và màu trắng lỏm chờm. Tất cả đều ăn mặc một bộ quân phục thời cổ. Điểm đặc biệt ở trên đầu họ cũng đeo băng đeo trán làng Lá. Tuy nhiên khuôn mặt họ lại có từng vết nứt lè không giống như người sống nên có được. Cả người đều tan nát ra từ khí.

Một vị ANBU ở ngoài run giọng nói: “Không thể nào! Hai vị đó là...”

Người nam nhân tóc trắng có vài phần đẹp trai mờ ra đôi con mắt. Đó không phải con mắt của người sống mà đồng tử có màu đỏ và lòng trắng lại một màu đen kịt. Người nam nhân tóc đen ở bên cạnh có màu đồng tử khác nhưng lòng trắng cũng có màu đen. Khi họ nhìn thấy được lão già Hokage dề tam thì người thanh niên tóc trắng cũng mở miệng: “Đã lâu không gặp Sarutobi...”

“Haha...” Người thanh niên óc đen cười giống như không tim không phổi: “Người cũng già rồi nhì... Sarutobi...”

“Không ngờ lại gặp hai ngài trong tình trạng thật sự...” Hokage dề tam dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía cảnh này: “Thật đáng tiếc!”

“Lần này thì nguy thật rồi...” Vị ANBU ở ngoài lo lắng nói.

Một vị ANBU khác ở bên cạnh tò mò không hiểu: “Thuật triệu hồi đó! Thật ra họ là ai?”

“Hai người hãy chuẩn bị tinh thần đi” Hokage dề nhất neoh mắt lại và nói ra câu trả lời mà vị ANBU kia đang chờ đợi: “Ngài Đệ Nhất và ngài Đệ Nhị”

Chương 51: Người chết sống lại?

Người đeo mặt nạ ANBU có mái tóc màu đen kêu lên hoảng hốt: “Cái gì?” Dưới chiếc mặt nạ, khuôn mặt hắn đã đại ra.

“Đừng vậy!” Ninja mặc áo choàng sáng màu che kín cả đầu mình đang nhìn chăm chú về phía hai người. Hắn vội vã giải thích: “Người tóc đen chính là ngài Đệ Nhất. Người tóc trắng là ngài Đệ Nhị. Đây chính là hai ninja huyền thoại là hai ngài Hokage đã sáng lập lên làng Lá ngày nay.”

Hokage đệ nhất là một người đàn ông cao lớn với làn da rám nắng, đôi mắt màu đen thẫm và mái tóc đen dài đến thắt lưng được chải theo kiểu “rẽ ngôi chính giữa” với các lọn tóc thả xuống bao quanh khuôn mặt. Hàng lông mày khá đẹp với đôi mắt không lớn, mũi cực thẳng và thon cùng với chiếc cằm thon. Bên ngoài y phục gồm có áo giáp truyền thống màu đỏ đậm tương tự như của các samurai với cách mặc bên ngoài một bộ đồ đen đơn giản. Áo giáp này được làm từ nhiều bản kim loại ghép lại, tạo thành nhiều lớp bảo vệ chồng lên nhau trên cơ thể, đặc biệt che chắn ngực, vai, đùi và phần trên cánh tay. Mỗi bên cổ áo của chiếc giáp khắc hình gia huy của tộc Senju khá nổi bật.

Hokage đệ nhị là một người đàn ông cao lớn với làn da trắng, mái tóc màu trắng bạc chia nhọn, đôi mắt màu đỏ và có ba vết dài màu đỏ trên gương mặt – hai vết hai bên má và một vết dưới cằm. Trang phục bên ngoài được thiết kế theo kiểu dáng tiêu chuẩn của ninja trong thời chiến quốc gồm có áo giáp truyền thống màu xanh xám (tương tự như của các samurai) có dấu ấn gia huy của tộc Senju trên cổ áo. Bên dưới áo giáp là một bộ đồ đen đơn giản, ngoại trừ có thêm một cổ áo bằng lông màu trắng đặc trưng. Áo giáp này được làm từ nhiều bản kim loại ghép lại, tạo thành nhiều lớp bảo vệ chồng lên nhau trên cơ thể, đặc biệt che chắn ngực, hông, vai, và phần trên cánh tay. Bộ quần áo này đi kèm với dép xăng-đan và một tấm happuri (trên trán) có khắc biểu tượng làng Lá thay vì băng bảo vệ trán như thường lệ.

Hokage đệ nhị liếc nhìn về phía sau, ánh mắt cũng theo đó âm trầm: “Dùng uế thổ chuyển sinh sao?” Giọng nói biến thành lãnh lạnh mang theo sát khí: “Dùng cảm thuật để triệu hồi bọn ta. Tên ranh này cũng đáng gờm đấy.”

“Sarutobi...” Hokage đệ nhất thở dài một hơi: “Xem ra bọn ta phải đánh với con rồi!”

“Thay vì đàm đạo giữa những lão già như thế này...” Orochimaru nói giọng khàn khàn phát ra. Hắn đi tới sau lưng hai vị Hokage và cầm theo hai thanh kunai có gắn lá bùa trong đó. Orochimaru mở miệng nói chuyện tiếp: “Sao không mau bắt đầu đi cho rồi!”

“Thế giới lúc nào cũng có chiến tranh!” Senju Hashirama buồn bực hô lên.

Orochimaru cười một nụ cười châm chọc ở sau lưng rơi vào tai Hokage đệ nhất: “Khà, khà, khà... ông cũng thích vậy mà!”

“Loại dụng thi thể người đã khuất...” Hokage đệ hai cắn hàm răng lại. Ánh mắt theo đó cũng trở nên rét lạnh vô cùng: “Đùa giỡn với người chết như thế cũng chẳng hay ho gì đâu.”

“Thầy Sarutobi, người nói thật nhiều đấy!” Orochimaru nhếch khóe miệng lên: “Ta đã chán ngấy bộ dạng của lão rồi. Thế nên bắt đầu thôi nào.” Vừa nói hắn trực tiếp đâm hai thanh kunai có đeo những tấm bùa vào trong đầu hai vị Hokage. Chúng dung nhập vào bên trong mà không để lại dấu vết nào cả. Orochimaru cười nói: “Tuy nhiên trước tiên phải khôi phục nguyên trạng hai người đã!”

Theo dõi tay kết ấn, trên người hai vị Hokage bắt đầu bốc lên khói trắng. Các vết rạn nứt cũng bị che dấu đi. Lúc này, họ trông chẳng khác gì người sống cả. Ninja ANBU tóc đen đeo mặt nạ kỳ quái hỏi: “Họ trông giống như người sống vậy. Thuật đó thật ra là thuật gì thế?”

“Uế thổ chuyển sinh!” Ở bên cạnh vị ANBU đồng bạn đã đáp lời: “Là cảm thuật triệu hồi người chết trở lại thế giới này lần nữa. Thuật triệu hồi thông thường thì cần máu của người triệu hồi làm vật trung gian. Thế nhưng thuật này khác biệt, nó triệu hồi linh hồn người chết từ thế giới bên kia trở lại nên nghe nói phải hi sinh xác sống để cho linh hồn nhập vào trong đó.”

“Vậy cơ thể họ...” Vị ANBU tóc đen ngạc nhiên hỏi: “Do hi sinh hai cái xác sao?”

“Đúng là như vậy!” Đồng bạn ở bên cạnh gật đầu xác nhận: “Là bùa ban nãy dùng để nhét vào đầu hai người họ hẳn là một loại phong ấn. Orochimaru muốn đem tính cách họ phong ấn lại như vậy biến hai người họ trở thành một cái máy chém giết không có tình cảm.”

“Hihihi...” Nụ cười âm lãnh trên mặt Orochimaru: “Cuối cùng cũng hoàn thành...” Thấy được vẻ mặt âm trầm Hokage đệ tam, Orochimaru càng cảm giác được thích ý hơn: “Hihihi... ông biết không. Cái cảm giác thích thú khi gây thương tổn cho sự phụ mình.” Hai tay Orochimaru ôm ngực của mình, giọng nói tràn đầy giễu cợt: “Tôi định sẽ cho ông ném thư nên mới sắp xếp ra tình trạng như bây giờ đấy?”

Hầm răng run run khễ cắn vào nhau, Đệ Tam đã không còn bình tĩnh nữa. Hắn thấy được hai tay Orochimaru chắp vào với nhau, giọng nói đầy dẫy sự khiêu khích: “Hãy vui vẻ mà thưởng thức đi.”

Hokage đệ tam lập tức động thủ một cách nhanh chóng. Hắn không hy vọng Orochimaru điều khiển hai vị Hokage tấn công mình. Cả hai thực lực đường

như không còn mạnh như trước kia. Tuy nhiên chỉ có Hokage đệ tam mới hiểu dù không có phát huy lực lượng như trước kia nhưng hai người tuyệt đối cực kỳ đối phó. Ngoài ra, tuổi tác Hokage đệ tam đã cao nên thực lực sao có thể sánh được như năm xưa. Nghĩ đến đây, Hokage đệ tam kết ấn cực nhanh, trong lòng thầm quát: “Hoả Độn: Hoả Long Liệt Đạn.”

Phùng!

Miệng Hokage đệ tam phùng lên, toàn bộ không khí được hít vào ngực khiến lồng ngực hần mở rộng. Đến cuối cùng hần vươn mình phun ra một ngọn lửa khủng khiếp bắn về phía ba người Orochimaru. Hokage đệ nhị dù không có ý thức nhưng bản năng chiến đấu cũng cực kỳ mạnh mẽ. Đệ Nhị lập tức kết ấn sử dụng ra Thủy Đôn: Thủy trận bích.

Xèo xèo...

Miệng Đệ Nhị phun ra một dòng nước mạnh mẽ tạo ra một bức tường bao bọc lấy đám người Orochimaru. Nó cản lại ngọn lửa khủng bố mà Đệ Tam phun ra. Nước, lửa va chạm phát ra tiếng xé tai. Đám hơi nước bốc lên khắp nơi. Orochimaru khẽ nhếch miệng thầm nghĩ: “Quả không hổ danh đời trước. Ở một nơi không tồn tại nước lại có thể sử dụng Thủy Độn mạnh mẽ đến như vậy!”

“Thủy Độn: Thủy Long Đạn!” Hokage đệ nhị không những có thể phòng thủ đòn tấn công của Hokage đệ tam mà còn có thể phản công mạnh mẽ. Dòng nước phát ra tiếng ào ào khủng bố. Nó hoá thành hình dáng với một cái đầu giống như đầu rồng điên cuồng lao về phía Hokage đệ tam.

“Thỏ đôn: Thỏ lưu bích” Hokage đệ tam không hổ là nhân thuật bác sĩ. Hần có thể tỉnh thông năm loại thuộc tính. Hiện giờ biết được mình không có cách nào địch nổi Hokage đệ nhị nếu như tiếp tục sử dụng Hoả Độn, Thủy Độn hần cũng không thể so sánh với Hokage đệ nhị. Vậy trực tiếp dùng Thổ khắc Thủy. Miệng Đệ Tam trực tiếp phun ra một đám đất xuất hiện. Chúng tạo ra một bức tường cứng rắn chặn lại đòn tấn công của Hokage đệ nhị.

Oành!

Tiếng va đập vang dội khi con rồng nước đánh lên bức tường đất, Tuy nhiên bức tường đất bị đánh cho rung động kịch liệt. Đáng tiếc con rồng nước không có nào phá nát được tường đất. Con rồng nước trực tiếp tan đi làm cho Hokage đệ nhất cũng phản ứng. Bàn tay hần đưa lên kết ấn cực nhanh, miệng khẽ ngâm nga: “Mộc Độn: Thụ giới giáng đàn.”

Rắc, rắc...

Hokage đệ nhất động tay làm cho Hokage đệ tam hoảng loạn. Đệ tam làm ra phản ứng thực nhanh, bàn tay cũng đưa lên miệng khẽ cắn. Bàn tay kết ấn cực nhanh sau đó ấn lên mặt đất: “Thông linh thuật!” Đáng tiếc hần còn kịp kết ấn đặt lên mặt đất thì một đám cây cối từ mặt đất mọc lên khắp nơi. Chúng cuốn lấy thân thể Hokage đệ tam đem hần khoá chặt lại.

Orochimaru đứng đó ngao ngễ ôm lấy hai tay của mình cười đáp: “Bị bắt mất rồi thầy Sarutobi!”

Thế nhưng Hokage đệ tam há lại chịu thua dễ dàng như vậy. Mặc dù thân thể bị siết chặt bởi những cây mây nhưng ông kịp đặt tay mình lên một nhánh cây thô to. Một vòng tròn đen với những ký hiệu lạ xuất hiện, Hokage đệ tam quát lên: “Xuất hiện đi, Enma”. Theo đó một tiếng nổ và khói trắng vang lên một con khi to lớn xuất hiện. Đó là một con khi cao đến hơn 2m. Cơ thể Enma và đuôi được bao phủ bởi đám lông trắng nhô ra từ tay áo và quần ông ta. Nó có mái tóc tấng dài chấm lưng và tóc mai dài và một chòm râu dê. Bên ngoài mặc bộ quần áo màu đen với áo lưới bên dưới không có ông tay áo, áo kimono trắng với bộ lông trắng và trông giống vằn của hổ được choàng thêm khăn thắt lưng. Enma cũng đeo băng đeo đầu làng Lá.

“Là Orochimaru, chuyện đã đến nước này rồi sao?” Con khi già Enma nhìn về phía Orochimaru mà lạnh giọng nói ra. Hần khẽ liếc nhìn về phía lão già Đệ Tam, hàm răng cắn lại: “Tội cho ông, Sarutobi... Lẽ ra ông phải giết hần ngay lúc đó!”

“Thì ta đang làm đây!” Hokage đệ tam buồn bực đáp lời.

“Giờ có quá trễ không thể?” Vua khi Enma chán nản nói.

“Enma...” Hokage đệ tam lập tức hô lên: “Như ý kim cang bông!”

“Tôi biết rồi!” Theo thân thể Enma xoay tròn, hần lập tức hoá thành một cây ghim kim cô: “Biến!”. Nó trực tiếp nện thẳng vào đám dây leo đem chúng đánh nát. Thân mình Hokage đệ tam vọt ra ngoài. Bàn tay Đệ tam nắm chặt kim cô bông quơ mua. Đám dây leo dễ dàng bị cây kim cô đập đứt đoạn.

“Thú vị!” Orochimaru nhìn cảnh này khẽ nói. Miệng hần há ra một cái đầu rắn theo đó chui ra ngoài. Cái đầu rắn lại há miệng từ đó trồi ra chuôi một thanh kiếm. Orochimaru lập tức vươn tay ra đem thanh kiếm kéo khỏi miệng rắn. Trên tranh kiếm vẫn dính dịch nhớt trông cực kỳ kinh tởm.

“Thanh kiếm kusanagi!” Thăm nghĩ trong lòng, Hokage đệ tam cũng càng trở nên cẩn thận hơn. Thanh kiếm này nổi tiếng là sắc bén. Chém sắt như chém bùn. Đệ Tam vội vã quát lên: “Đi nào Enma!”

“Dù thân thể tôi là kim cang nhưng đừng phải thanh kiếm Kusanagi cũng đau lắm đấy...” Ngay cả Enma đã hoá thành kim cô bông cũng mở miệng nói chuyện.

Tại một nơi khác...

Uchiha Sasuke kinh ngạc mở to đôi mắt. Hai viên cầu ngọc màu đen xoay tròn nhìn về phía con quái vật khổng lồ. Nó giống như một con cáo mèo khổng lồ béo ục ịch. Tuy nhiên điểm kỳ quái duy nhất không phải hình thể của nó mà là thân thể nó được làm bằng cát. Trên người nó tràn ngập những

hoa văn kỳ lạ màu đen giống như hoa văn của một loại phong ấn.

Phanh!

Một bàn tay con cáo mèo vung lên đem Yuki Haku chụp bay. Mặc dù Haku đã sử dụng băng kính tạo ra sự phòng hộ trước đòn tấn công này nhưng gần như không có hiệu quả. Băng kính dễ dàng bị bàn tay không lồ đánh tan. Cơ thể Haku cũng theo đó bị đập bay ra phía ngoài. Thân thể đập mạnh xuống đất lăn vài vòng.

“Người... người là thứ gì vậy!?” Uchiha Sasuke sợ hãi hô lên. Tuy nhiên hắn không kịp suy nghĩ nhiều bởi vì con quái vật khổng lồ đã hành động. Nó vung tay lên trực tiếp đập mạnh về phía Sasuke. Sasuke lập tức bản năng nhảy đi tránh thoát. Tuy nhiên hắn chẳng thể nào làm được gì cả vì một bàn tay này quá lớn, quá nhanh trực tiếp đem hắn quất bay.

Phanh!

Thân thể Sasuke trực tiếp bị đánh bay. Hắn đập vỡ mấy cái cây cối sau đó trực tiếp ngã đi. Miệng hắn trực tiếp chảy ra máu tươi xem ra đã tổn thương không nhỏ. Sau khi va đập với mấy cái cây cơ thể Sasuke va đập lên mặt đất cuối cùng rơi vào mặt đất cách Haku không có xa.

Con quái vật khổng lồ gào rống lên một tiếng khủng bố. Ngay sau đó bàn tay hắn vung lên, một đám cát theo nó huy động trực tiếp biến thành một con lũ cát ồ ạt cuốn lấy hai người Haku và Sasuke. Chúng vây chặt lấy hai người và muốn đem hai người bóp nát.

“Sa Độn: Sa mạc tổng táng!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thi quỷ phong tậ

Xoẹt, xoẹt...

Kim cô bông liên tục quay cuồng múa may phát ra cuồng phong bão táp. Hai vị Hokage đệ nhất và đệ nhị dù kinh nghiệm chiến đấu vô cùng thuần nhuyễn nhưng đứng trước thế tấn công cuồng mãnh của Hokage đệ tam cũng phản ứng trì độn.

Nhân cơ hội hai vị Hokage đệ nhất và đệ nhị lộ ra sơ hở, Hokage đệ tam vurun cây gậy lên chỉ thẳng trước mặt Orochimaru. Chỉ trong tích tắc cây gậy vurun dài ra và bắn nhanh như một quả đạn pháo. Trong tích tắc, Orochimaru lập tức đề phòng làm ra phản ứng. Thanh Kusanagi đưa lưỡi kiếm lên đỡ đòn tấn công của cây gậy.

Gào!

Mặc dù thân thể vốn là kim cương bất hoại nhưng vua khi cũng cảm giác được đầu mình đau như búa bổ. Cái đầu gậy từ hình dáng cây gậy cũng biến mất trôi ra cái đầu khi phát ra tiếng kêu thảm thiết: “Gào...” Không thể phủ nhận tính sắc bén của Kusanagi.

Phanh!

Hai vị Hokage chớp thời cơ nhanh như chớp cùng đưa chân lên tung một cú đá cực mạnh vào người Hokage đệ tam. Thân thể Hokage đệ tam bắn đi, hắn rơi trên mặt trần nhà phát ra từng tiếng trầm thấp. Đến cuối cùng hắn ngã nhào trên mặt mái nhà.

Orochimaru cười thích thú. Chiếc lưỡi dài được hắn đưa ra nhẹ nhàng liếm lên trên mặt kiếm, giọng nói tràn đầy châm chọc: “Không dùng ảnh phân thân mà cứ thể xông vào sao...” Thấy được vẻ mặt mệt mỏi và thờ dõc của Hokage đệ tam, Orochimaru nhếch miệng: “Không giống ông chút nào, người được mệnh danh giáo sư tinh thông tất cả các thuật của làng như ông. Đừng để tôi thất vọng đến vậy chứ!”

Bùm!

Một tiếng nổ vang lên trên chân hai vị Hokage đệ nhất và đệ nhị đem chân cả hai người đánh nát. Orochimaru có chút ngạc nhiên thầm nghĩ: “Thì ra... lúc bị đá ông đã kịp dán bùa nổ. Hihi... nhưng làm như vậy cũng vô ích thôi!” Quả như Orochimaru ngầm nghĩ, bàn chân nổ tung của hai vị Hokage cũng rất đặc biệt. Chỗ đó giống như chân của một con bù nhìn giấy. Những vết rách đang xuất hiện những tờ giấy lá tả. Chúng bắt đầu được tu bởi những tờ giấy đến cuối cùng chân cùng tay đã biến thành hoàn hảo như không bị thương chút nào.

“Quả nhiên... phải tác động trực tiếp lên linh hồn bị ràng buộc bởi Uế thổ chuyển sinh!” Hokage đệ tam thở hồng hộc thầm nghĩ: “Không thì chẳng được gì!”

“Có vẻ như...” Orochimaru mở miệng châm chọc. Tuy nhiên ở sâu trong mắt Orochimaru lại thoáng qua vẻ buồn bã và thương tiếc: “Ông đang thờ gấp hơn thì phải! Vậy... ông tính làm gì đây?”

“Dùng cái trò so thuật ở đây được rồi!” Bàn tay Hokage đặt tam chống lên một vũng nước nhỏ. Hắn siết chặt nắm tay lại, ánh mắt tràn đầy kiên định nhìn về phía Orochimaru: “Từ giờ hãy so tài bằng trận chiến đẫm máu giữa các ninja với nhau. Học, học...” Hiên ngang đứng dậy, Hokage đặt tam đưa hai tay chấp lại với nhau.

“Thầy Sarutobi, ông đã già thật rồi!” Bàn tay đen, thanh Kusanagi cắm xuống mặt đất, Orochimaru tiếp tục giễu cợt: “Tôi chưa từng thấy ông mệt mỏi như thế này. Hìhìhì... Già nua... thật vô dụng. Nhìn ông, tôi có cảm giác như vậy đây! Ông sẽ chết tại đây và tôi sẽ lại đi tìm một cơ thể mới khoẻ mạnh.”

“Đó cũng là lý do người tìm đến Naruto và Sasuke” Hokage đặt tam âm trầm khi quan sát Orochimaru nói: “Ta sẽ không để cho người thành công. Ngày hôm nay ta sẽ giải quyết người ở nơi này!”

Hokage đặt tam còn chưa có phản ứng lại thì Đệ nhất đã hành động. Khắp nơi trên mặt đất xuất hiện dây leo cùng cây cối phát triển. Chúng đều nhắm hướng Hokage đặt tam mà tấn công. Orochimaru đứng ngoài trông cảnh này thì càng chăm chọc hơn: “Bất cần như vậy là không được đâu thầy. Ông lúc nào cũng yếu đuối như thế.”

Một giọt máu chảy tí tách rơi trên thân cây, ở đó có một toà nhà giam được che kín bởi những thanh kim cô bóng. Hokage đặt tam đang trốn ở nơi đó. Toà nhà kim cô bóng đột nhiên mở miệng hỏi: “Hồi nãy sao thế, chẳng giống ông chút nào!”

“Xin lỗi ta...” Hokage đặt tam thở dài. Hắn nhắm mắt lại nhớ những gì đã xảy ra với Orochimaru. Thời gian không lâu lắm nhưng đủ để Đệ Tam nhớ lại được mọi thứ. Đôi mắt mở ra, tơ máu đã đỏ bừng trong đôi mắt. Giọng nói Đệ tam cũng cực kỳ kiên định: “Ngày hôm nay, ta sẽ mai táng người ngày tại nơi này để chữa lỗi lầm trong quá khứ.” Bàn tay nắm chặt lấy thân thể kim cô bóng quát nhẹ: “Đi nào!”

Toà nhà kim cô bóng biến mất để lại thân hình hiên ngang Hokage đặt tam đang nắm giữ gậy kim cô bóng. Orochimaru hơi giật mình trong giây lát nhưng hắn mở miệng nói: “Thầy... người thầy không phải đã quá trẻ rồi sao?” Hai vị Hokage đặt tam lập tức vọt lên.

Bùm!

Một tiếng khói vang lên, hai ảnh phân thân được Hokage đặt tam xuất hiện. Cả hai người đứng cách đều với Hokage đặt tam. Thấy như vậy, Orochimaru cười nhạt: “Hìhì... ông đúng là già thật rồi. Bộ muốn chết sớm vậy sao?”

“Không lẽ ông sử dụng thuật đó!” Thấy được Sarutobi bắt đầu kết ấn, vua khi Enma hoảng hốt hô lên. Đến cuối cùng ba người kết ấn kết thúc thì Enma mới thở dài: “Quả nhiên là ông dùng thuật đó sao...” Vừa nói đến đây thì vua khi cũng ngừng nói chuyện, trong đầu nghĩ đến một cái tên “Thị quý phong tậ!”

Một con quỷ không lồ với mái tóc trắng và hai cái xừng nhọn, miệng với những cái răng nanh nhọn hoắt cắn một thành đoàn đao nhỏ. Làn da giống như người chết mặc một bộ kimono màu trắng. Một tay thì cầm một chuỗi tràng hạt. Cả người bao phủ trong quỷ hoá màu xanh trông như tử thần đòi mạng. Khẽ liếc mắt nhìn về phía sau, Hokage đặt tam thầm nghĩ: “Đây chính là tử thần mà Hokage đệ tứ từng nói sao? Chỉ có người lập giao ước với thuật này mới có thể thấy được!”

Miệng Orochimaru khẽ nhếch, hắn chăm chọc Hokage đặt tam: “Giờ ông làm gì thì cũng trễ mất rồi! Tôi đã thắng và làng Lá sẽ bị diệt vong!”

“Làng Lá là ngôi nhà mà ta sinh sống và Hokage chính là trụ cột giúp cho ngôi nhà có thể tiếp tục đứng vững!” Hokage đặt tam kiên quyết phản đối: “Là người kế thừa ý chí nguyện vọng đó sao ta có thể dễ dàng cho người làm vậy được!”

“Ào thuật: thuật hắc ám ành!” Đột nhiên Hokage đệ nhất kết ấn. Ngay lập tức một bức màn đen bao phủ. Chúng trực tiếp bao phủ Hokage đặt tam đem ông lâm vào ảo thuật. Khắp nơi đều là bóng tối, hắn không có thấy được bất cứ thứ gì khác.

“Hự” Hokage trực tiếp bị liên tiếp tấn công, hắn hoàn toàn không thấy được đối thủ ở nơi nào.

Trong bóng đêm ấy vẫn vang vọng tiếng chăm chọc khàn khàn: “Chỉ là những lời nói dư thừa... chẳng qua ông chỉ là đầu não được một lúc trong cái tổ chức được gọi là làng Lá này. Rồi các tượng đá hình mặt còn sót lại kia cũng sẽ mục rữa vì giông bão.”

Bàn tay phải đưa lên che đi vết thương bên cánh tay trái, Hokage đặt tam nói với giọng tràn ngập kiên định: “Hừm... Làng Lá đối với ta không chỉ đơn giản là một tổ chức. Mỗi năm đều có rất nhiều ninja được sinh ra và lớn lên tại làng Lá này. Sinh tồn... chiến đấu... bảo vệ làng... rồi chết vì bảo vệ thứ quan trọng nhất của mình. Những con người trong ngôi làng này cho dù không chảy chung dòng máu nhưng đối với ta họ là những gia đình quan trọng nhất mà ta có được.”

“Hìhìhì... vậy thì tôi sẽ đập đổ cây cột trụ già nua ông” Giọng nói vẫn vang vọng trong màn đêm: “Và đập nát ngôi nhà làng Lá này!”

“Hừm...” Hokage đặt tam nhếch miệng giọng nói đầy khiêu khích: “Cho dù người có giết chết ta thì cây cột trụ đó cũng sẽ không đổ vỡ. Ta là người kế thừa hoà chí của ngài Đệ nhất và Đệ nhị, là Hokage đặt tam kia mà. Dù người có muốn tiêu huỷ ngôi làng Lá này thế nào thì chắc chắn sẽ có một cây cột trụ Hokage mới kế thừa ý chí của ta tiếp tục bảo vệ ngôi nhà làng Lá này.” vừa nói Hokage đặt tam thầm nghĩ: “Đúng không Đệ Tứ!”

Bàn tay đặt kết ấn trước ngực, về mặt Hokage đặt tam tràn đầy kiên định: “Orochimaru, từ giờ ta sẽ thi triển thuật mà ngay cả người cũng chưa từng biết. Hãy đỡ thuật phong ấn: thi qui phong tậ!”

Xào xạc...

Cát vàng che trời lấp đất đem hai người chôn vùi. Khi mà đám cát có dấu hiệu co lại thì một âm thanh vang lên. Tiếng leng keng của dây xích vang dội

làm cho Temari cùng với Kankuro lấp ở phía xa giật mình. Họ ngẩng đầu lên thì thấy được ở phía đó không xa, người thanh niên tóc vàng đứng hiên ngang. Từ bụng hắn trực tiếp bắn ra hai dây xiềng xích sáng choang.

Chúng đâm mạnh vào trong đồng cát sau đó trực tiếp cuốn lấy thân thể hai người Haku và Sasuke. Dây xích giật mạnh đem cả hai người lôi ra khỏi đồng cát trước vẻ ngạc nhiên của con cáo mèo khổng lồ bằng cát.

Đám cát lập tức chuyển đổi mục tiêu, nó nhắm ngay về phía người thiếu niên tóc vàng này mà điên cuồng chút đi. Người thiếu niên không hoảng loạn chút nào trực tiếp sử dụng bàn tay kết ấn. Lập tức dưới mặt đất nứt ra. Dòng nước giống như cuồng bạo xô mạnh vào dòng lũ cát khổng lồ.

“Àm, âm...”

Cát và nước va chạm vào nhau phát ra tiếng vang dội. Nước và cát bắn tung toé khắp nơi. Tuy nhiên chúng nhanh chóng hoà vào với nhau tạo ra một dòng sông bùn đất. Đồng thời nước cũng khiến cho cát trở nên nặng hơn khiến cho con quái vật cáo mèo khó mà điều khiển cát được. Naruto cũng trầm nghĩ: “Quả nhiên như vậy!”

“Naruto... ta chờ ngươi lâu lắm rồi...” Đột nhiên từ trong đầu con quái vật khổng lồ trôi ra một thân ảnh thiếu niên. Người này không ai khác chính là Gaara. Đôi mắt hắn tràn đầy âm u nhưng hắn lại ra vẻ vui mừng nói: “Ngươi đến đây làm cho ta cảm giác được rất vui. Giờ ta sẽ cho các người thấy sức mạnh thật sự của hoá thân của cát.” Hai tay hắn kết ấn miệng quát lạnh: “Thuật ly tâm tâm nhập!”

“Naruto...” Đột nhiên lấp ở phía cây cối không xa, Temari hoảng hốt đứng dậy hô: “Anh không phải đối thủ của nó đâu. Chạy mau đi!”

“Đồ ngốc!” Kankuro cả người đầy mồ hôi hột quay ra khề quất. Trên trán hắn đã chảy ra đầy mồ hôi hột.

“Sasuke... Naruto...” Một tiếng hô lên làm cho Naruto hơi liếc mắt nhìn về phía sau. Hắn thấy hai người đang chạy vội tới nơi này.

“Sakura, Shikamaru...” Naruto khẽ liếc về phía sau nơi một thân cây khổng lồ. Thân ảnh hai người đang đứng ở trên đó. Sakura muốn đi tới nhưng bị Shikamaru ngăn chặn. Hắn lập tức mang theo mệnh lệnh: “Đến đúng lúc này. Hai người trông coi bọn họ còn kẻ địch để lại cho tôi!” Vừa nói xong hắn ném thẳng hai người Sasuke và Haku về phía Shikamaru.

Pắc, pắc... Hai người vội vã ôm lấy đối phương. Hiển nhiên đối tượng là Sakura ôm lấy Sasuke và Shikamaru ôm lấy Haku. Về mặt Shikamaru buồn bực khẽ nói: “Thật là phiền phức mà!”

Cơ thể Gaara bắt đầu chìm vào giấc ngủ, hắn đứng đưa đôi tay thông thạo. Đột nhiên đôi mắt con cáo mèo mở to, nó phát ra tiếng cười to lớn: “A haaha... Cuối cùng ta cũng đã ra được rồi!”

“Một con súc sinh có thân hình khổng lồ không hơn không kém!” Naruto ôm ngực nhìn về phía con cáo mèo khổng lồ mà mở giọng giễu cợt.

“Thằng ranh lão toét!” Bị người châm chọc như vậy con cáo mèo khổng lồ trực tiếp nổi điên. Nó phát ra gầm rú rồi đôi mắt âm u nhìn về phía Naruto. Ngay sau đó nó kinh ngạc hô: “Mây... chẳng lẽ mây là jinchuriki cứu vi?” Con cáo mèo khổng lồ đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Ở trên người mây, tao ngửi được mùi của con hồ ly thối tha đó. Mây hẳn là jinchuriki của nó đi. Hy vọng mây có thể mang lại cho tao nhiều vui mừng hơn.”

Vừa nói thì nó há miệng ra trực tiếp đem không khí nuốt vào bụng. Khi bụng nó đã trương to lên, con cáo mèo hét lớn: “Tao sẽ cho mây nổ tan xác, con hồ ly thối tha ạ. Phong Độn: Luyện không đạn!” Nó há miệng ra, không khí bị nó nén mạnh vào trong miệng tạo ra những quả đạn pháp không khí cực kỳ khủng bố. Nó trực tiếp há miệng bắn thẳng về phía Naruto.

Bom, bom, bom... Chúng lấy sức mạnh tôi khô nạp thủ bắn về phía Naruto. Những vật chắn đường đi của chúng hết thảy bị quét dọn sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đánh với nhất vĩ

Naruto cảm giác được kỳ buồn bực. Hắn cảm giác được vô cùng biệt khuất. Đám người Sakura thế nào lại nằm ngay trên đường đi của viên đạn pháo này. Nếu như Naruto muốn chạy trốn thì mấy quả pháo sẽ lập tức oanh kích lên đám người Sakura làm cho mấy người chết thẳng cẳng.

“Thuật ảnh phân thân!” Naruto vội vã kết ra một ấn. Một đám ảnh phân thân lập tức xuất hiện bên cạnh Naruto. Hai tay của họ đều xuất hiện những quả cầu sáng màu xanh khổng lồ. Cả đám bắt đầu lấy tốc độ điên cuồng xoay tròn.

“Liên hoàn: Đại la toàn hoàn!” Naruto nhủ mấy khề quấy. Đám ảnh phân thân điên cuồng phóng về phía trước. Người này bị đánh nát người kia xông lên. Cả đám giống như một đàn kiến chằng chịt giết không hết.

Temari đại ra nhìn về phía cảnh này. Nàng không nghĩ rằng khi đấu với nàng, Naruto lại còn có nhiều chakra như vậy. Xem ra Naruto đối với nàng nương tay nếu không nàng thực sự khó mà thắng được. Cả hai vốn là không cùng một đẳng cấp.

“Thằng nhóc khôn kiếp!” Con cáo mèo lập tức mắng. Ngay sau đó nó giật mình cảm giác được không ổn. Không biết lúc nào thằng nhóc cừu vĩ đã lách sang một bên tiếp cận gần phía hắn. Nếu như không phải trên người hắn toả ra chakra tà ác và âm u thì nó cũng không nhận ra.

Lúc này, trên người Naruto xuất hiện chằng chịt những dấu ấn màu đen. Năng lượng tự nhiên tràn ngập khắp cơ thể của hắn. Vậy mà ánh mắt hắn trở nên cực kỳ nghiêm nghị, giọng nói quát lạnh: “Con súc sinh, ăn thử thứ này đi!” Trên tay hắn không biết lúc nào đã xuất hiện một quả cầu không lồ màu xanh, bốn cái cánh ánh sáng giống như một cái phi tiêu bốn cánh xoay tròn trong tay Naruto. Khi tay Naruto ném ra, nó lao nhanh về phía con cáo mèo khổng lồ.

Con cáo mèo lập tức nhảy lùi lại đồng thời bàn tay nó đưa lên, một bức tường cát được tạo ra giữa nó cùng với quả cầu sáng màu xanh bốn cánh kia.

Oanh!

Một tiếng nổ vang lên khi quả cầu sáng màu xanh va chạm với bức tường cát. Sau đó mọi người chỉ cảm giác được cuồng phong nổi lên. Quả cầu ánh sáng liên tục mở rộng, nó đánh nát mọi thứ ở trên đường mở rộng của nó. Tiếng rít gió vang lên liên hồi...

Trong bóng tối vang lên âm thanh khàn khàn: “Thuật mà tôi không biết! Cho tôi xem thử thuật ông nói đi chứ?” Hokage đệ tam không có cách nào tránh thoát đòn tấn công bị đánh học máu mồm ngã về phía sau. Nhìn Đệ tam trật vật như vậy, giọng nói càng thêm châm chọc: “Sao thế... cứ vậy hoài, ông định để mấy ông đời trước đánh chết ông sao? mau thi triển thuật đó cho tôi xem đi chứ!”

Bàn tay từ thần trực tiếp vươn lên phát ra tiếng leng keng của tràng hạt. Ở đây không ai nghe được ngoài Hokage đệ nhất cả. Bàn tay trắng nhợt với móng vuốt sắc bén đó trực tiếp đâm vào linh hồn đang bị trôi chạt ở sau lưng Hokage đệ tam. Nó xuyên thấu qua linh hồn Sarutobi Hiruzen ở sau lưng hắn sau đó mới tiến vào cơ thể hắn. Trong thoáng chốc, Hokage đệ tam chỉ cảm thấy linh hồn mình bị người nắm chặt lấy.

Cảm nhận được dị trạng của Hokage đệ tam, giọng nói khàn khàn vang lên: “sao vậy? ông choáng váng rồi sao?”

Chiếc mũi Hokage đệ tam trực tiếp ngửi ngửi. Ngay sau đó đôi mắt mở to dù trong bóng tối chẳng nhìn thấy gì. Hai ảnh phân thân, cùng bản thể mỗi người như tùm được vào thứ gì đó.

Phập, phập...

Một vài thành Kunai sắc bén đã đâm xuyên qua ngực của Hokage đệ tam trôi ra cả phía sau. Miệng Hokage đệ tam phun ra một ngụm máu tươi. Máu nhiễm đỏ mặt đất, đôi chân hắn run lên nhưng hắn thầm nghĩ: “Ta tuyệt đối sẽ không buông ra đâu!”

Cánh tay từ thần vọt vào cơ thể Đệ tam sau đó xuyên qua trực tiếp tùm vào trong cơ thể Hokage đệ nhất. Bên phía ảnh phân thân cũng vậy. Cánh tay từ thần trực tiếp chui ra vọt vào cơ thể Hokage đệ nhị. Trong lúc nhất thời thân mình hai vị Hokage khựng lại.

Trên trán Orochimaru xuất hiện từng giọt mồ hôi to bằng hạt đỗ, hắn sợ hãi nghĩ: “Bóng tối đã biến mất. Thuật này là thuật gì?” Hai tay hắn vội vã kết ấn điều khiển hai vị Hokage.

“Sarutobi!” Con mắt lớn trên cây gậy kim cô mở to, giọng nói phát ra từ nơi đó.

“Xin lỗi con, Sarutobi!” Dường như đã khôi phục bản thân, Hokage đệ nhất lập tức mở miệng xin lỗi.

“Bọn ta gây rắc rối cho con quá rồi...” Hokage đệ nhị mở miệng cười trả lời.

“Xin hãy tha thứ cho con...” Đôi mắt Đệ tam hơi nhắm lại, hắn không dám đối mặt với hai vị Hokage đệ nhất và đệ nhị: “Ngài đệ nhất! Ngài đệ nhị!” Bàn tay từ thần trực tiếp rút ra linh hồn hai người. Miệng Đệ tam cũng khẽ quát một tiếng: “Phong Ấn! Hự...” Khi linh hồn hai người chui vào bên trong người mình, Hokage đệ tam cảm giác một cơn đau nhói vang lên.

Rào, rào... Thân thể hai người đệ nhất và đệ nhị tan ra thành những mảnh giấy. Ở bên trong hiện lộ ra thân hình hai ninja làng Âm thanh.

Đôi mắt Hokage đệ tam nhìn về phía hai người, hắn lập tức nói: “Người hy sinh ngay cả mạng sống của thuộc hạ mình!” Đôi mắt Đệ tam nhắm lại, dòng nước mắt bắt đầu từ đôi mắt hắn chảy ra. Những giọt lệ nóng hổi này không biết đang khóc vì ai.

Đôi mắt rắn mang theo kiêng kị và sợ hãi, Orochimaru khẽ cắn hàm răng: “Mạng sống thuộc hạ? Ông định nói mấy điều nhảm nhí này đến bao giờ hả?”

Bùm!

Hai ảnh phân thân biến mất, Hokage đệ tam phát ra từng tiếng thở dốc. Hắn vội vã hô lên: “Tới đây Enma!” Cây kim cô bỗng phút chốc bay về phía Đệ tam. Theo sau đó đôi mắt Đệ tam mở ra, từng tơ máu đỏ tươi trong mắt Đệ tam xuất hiện. Cầm trong tay kim cô bỗng, Đệ tam lao về phía Orochimaru.

Pắc, pắc...

Trong phút chốc hai người rơi vào trạng thái giao đấu cận chiến. Đột nhiên từ phía cây gậy phóng ra một cánh tay vọt về phía Orochimaru. Orochimaru không hoảng loạn trực tiếp vươn tay ra, từ cách tay hắn bắn ra một đám rắn độc cuốn lấy cánh tay của vua khi Enma. Nhưng chính vì thế mà Hokage đệ tam chớp được thời cơ áp sát Orochimaru, hai tay bắt chặt lấy hai tay hắn. Ánh mắt thẳng đối mặt với Orochimaru nói: “Người tiêu rồi!”

Đột nhiên Orochimaru cảm giác được thứ gì đó dò vào cơ thể hắn. Hắn lập tức hoảng sợ nghĩ: “Nguy rồi!”. Ngay lập tức hắn dùng chakra điều khiển thành kusanagi. Thanh kiếm theo sự điều khiển của hắn trực tiếp lơ lửng không trung chìa về phía sau lưng Hokage đệ tam.

Hai người không hẹn mà cùng hô lên: “Chết đi!” Thanh kusanagi phóng về phía lưng Đệ tam đồng thời tay từ thần cũng mạnh mẽ đem linh hồn Orochimaru rút ra phía ngoài.

“Aaa...” Vua khi thấy được thanh kiếm kusanagi muốn đâm vào cơ thể Hokage đệ tam, nó hoảng hốt kêu lên một tiếng. Cả cơ thể nó bị những con rắn quấn chặt không có cách nào động đậy được. Nó chỉ có thể điên cuồng điều động toàn bộ sức mạnh trong tay cơ thể mình vươn tay ra cố gắng chộp vào thành kiếm kusanagi kia.

Hồng, hồng... Tiếng dã thú phát ra đỉnh tai điếc óc.

Bụi mù tan đi để lộ ra thân hình loang lổ của con cáo mèo kỳ quái kia. Cơ thể nó chẳng chịu những vết thương nhưng kỳ quái ở những vết thương không hề chảy ra máu tươi giống như một con động vật bình thường. Vết thương của nó xuất hiện chỉ là những hạt cát vàng. Nó phát ra tiếng gầm rú đau đớn: “Thằng ranh cửu vĩ, mày sẽ phải chết. Tao sẽ bắn cho mày tan xác ra.”

Vừa gầm rú nó vừa phát ra tiếng kêu rít điên cuồng. Ngay sau đó nó há miệng chống lên trời, miệng trực tiếp tụ tập hai loại năng lượng màu trắng và màu đen với nhau. Naruto biết nó muốn mở ra một chiêu thức siêu cường nên Naruto cực kỳ khó chịu: “Con súc sinh này...”

Đôi mắt hắn hơi nhắm lại, hắn trực tiếp tiến vào trong khu vực phong ấn con cáo chín đuôi. Đứng trước mặt con cáo chín đuôi, Naruto ôm ngực ngao nghễ nói: “Cửu vĩ, đến giờ thu tiền phòng rồi. Cho ta mượn sức mạnh của ngươi thế nào!?”

“Thằng nhóc, ngươi không phải không cần sức mạnh của ta sao?” Cửu vĩ châm chọc liếc mắt nhìn về phía Naruto: “Thế nào? Không đối phó nổi con chồn Tanuki ngu ngốc đó sao?”

“Đừng có nói ngu như thế cửu vĩ!” Naruto ngược nhìn về phía con cáo chín đuôi ở trong song sắt kia mà nói: “Ta không muốn sử dụng ra Mộc Độn chút nào cả. Nếu như để lộ mộc độn trời mới biết đám người làng Lá chó má kia sẽ đối xử với ta như thế nào. Nếu như ngươi không cho ta mượn bây giờ ngày sau ta không ngại đem Mộc Độn dùng đến trên người ngươi. Đến lúc đó, ta đảm bảo ngươi vĩnh viễn không thấy được một chút nào ánh sáng.”

“Ngươi... Thằng ranh... ngươi dám uy hiếp ta?” Con cửu vĩ gầm rú một tiếng cực kỳ khó chịu. Bàn chân nó liên tục cào mạnh vào song sắt nhưng đều vô ích. Đến cuối cùng nó thờ ra phì phò trông thấy ánh mắt âm trầm Naruto. Nó mới hít một hơi thật sâu cười gằn một tiếng: “Thằng nhóc, của ngươi đây!” Chakra màu đỏ của nó tràn ra lập tức tiến vào trong cơ thể Naruto.

Tà ác, huyết tính, âm lãnh, hung dữ. Đây là cảm giác mà chakra cửu vĩ mang lại cho Naruto. Thảo nào nhiều người sợ hãi cửu vĩ như vậy vì loại cảm giác này thực sự làm người quá sợ hãi. Nó giống như một người đối mặt với con thịnh nộ của thiên nhiên vậy.

“Đó là...” Temari giật mình kinh hãi. Nàng cảm thấy được cơ thể Naruto trào ra loại chakra tà ác cùng âm u vượt qua cả chakra trên người Gaara.

“Naruto, rốt cuộc ngươi đã mạnh đến mức nào rồi?” Hiện tại, Sasuke đã tỉnh ở nơi xa quan khán. Trong lòng hắn thực sự khó chịu, ánh mắt còn ảm ảm có một tia ghen ghét. Vì cái gì mà hắn chăm chỉ tu luyện trong vòng một tháng nhưng lại không có so với Naruto tu luyện một mình mạnh hơn.

“Đó... nó là thứ gì vậy?” Sakura sợ hãi kinh ngạc hô lên. Về mặt cô nàng đại ra ngây như phỗng, bàn tay nắm đặt ở trước miệng. Nara Shikamaru tuy chưa nói gì nhưng về mặt đã xuất hiện mồ hôi hột. Yuiki Haku thì dùng ánh mắt lo lắng nhìn về phía Naruto.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Cậu hạnh phúc hơn tôi

Chakra cửu vĩ bao bọc cơ thể Naruto làm cho hắn sinh trưởng hai lỗ tai hồ ly do chakra tạo thành. Phía sau mông hắn cũng mọc ra một cái đuôi màu đỏ. Móng tay theo chakra cửu vĩ tác động bắt đầu trở nên sắc nhọn. Kế tới miệng khẽ nhếch để lộ ra hai cái răng nanh sắc bén và đôi mắt màu xanh đã biến thành đôi mắt của dã thú. Một cái đuôi bắt đầu mọc thành hai cái đuôi, Naruto cười gằn nói: “Còn chưa đủ!”

Chiếc đuôi dần dần biến nhiều, ngay theo sau đó thì ngay cả chakra tự nhiên cũng tập trung lên cơ thể Naruto làm cho lớp áp giáp chakra màu đỏ biến thành xám tập những vết loang lổ màu đen. Cho đến khi cái đuôi thứ năm xuất hiện thì Naruto cũng ngừng đầu phát ra một tiếng thú rống.

Một quả cầu năng lượng tụ tập trước miệng Naruto, hắn thấy được quả cầu do con chồn Tanuki kia bắn về phía mình thì Naruto cũng trực tiếp nuốt quả cầu đen trước miệng mình vào bụng sau đó nhổ mạnh về phía quả cầu đen khổng lồ.

Hai quả cầu rõ ràng có kích thước không đồng đều. Quả cầu do Naruto tạo ra bé hơn nhiều so với con chồn Tanuki kia. Tuy nhiên khi quả cầu đen nhỏ nổ mạnh dưới chân quả cầu đen lớn, nó tạo ra một lực đẩy mạnh mẽ đem quả cầu lớn bắn thẳng lên trời.

Oanh.... oanh!

Quả cầu đen lớn bay lên không trung phát ra một tiếng nổ cực lớn. Không khí mạnh mẽ bị đẩy dạt ra ngoài khiến cho mọi người ngã trái ngã phải. Trong khi không khí dần dần ổn định thì con quái vật màu đỏ nắm cái đuôi phát phơ trong gió. Mỗi bên tay nó xuất hiện một viên gió xoáy màu sáng choang bốn cánh cùng với một viên chứa đầy nước. Cả hai rời tay bắn về phía con chồn Tanuki.

“Con hồ ly thôi tha...” Nó mở miệng chửi bới nhưng nhanh chóng tạo ra một bức tường cát lập tức bao bọc lấy cơ thể đem cơ thể hấn bảo vệ.

Oanh! Oanh!

Hai quả la toàn hoàn gia nhập chakra tính chất không phải loại la toàn hoàn bình thường. Gió kèm theo nước biển thành những vết cắt khủng khiếp đánh lên thân thể con chồn Tanuki làm cho nó phát ra tiếng gào rống: “Hồng, hồng...”

Bụi mù cùng với nước còn chưa tản hết thì tiếng leng keng liên hồi phát ra. Từ trong bụi mù cùng với cát bắn ra một đám dây xích vọt vào trong bức tường cát đem nó đâm xuyên. Con chồn Tanuki chỉ cảm giác được mình bị đâm xuyên làm cho nó tăng thêm đau đớn. Ngay sau đó nó cảm giác được chakra bị khóa chặt lại không có cách nào điều động. Hơn nữa thứ này con rút lấy chakra của nó.

“Khốn kiếp... đó là thứ gì... thứ gì a?” Con quái vật chồn Tanuki phát ra tiếng hét rầm trời. Hấn cảm giác được thứ này khá là quen thuộc hình như mình đã gặp được ở đâu rồi thì phải. Tuy nhiên chưa để cho hấn kịp phản ứng gì nhiều thì thân ảnh màu đỏ với năm cái đuôi đã vọt vào bên trong. Một quyền đánh cực mạnh đập thẳng vào mặt jinchuriki Gaara của nó đem thẳng nhóc đánh thức.

Phanh!

Gaara chỉ cảm giác được mặt mình truyền tới cảm giác đau kịch liệt. Con đau làm cho hấn trực tiếp bùng tỉnh. Con quái Tanuki gào rống: “Thằng nhóc khốn kiếp này, ta vừa mới ra được một lúc. Thằng nhóc cừ vì thôi tha, ta nhớ mày rồi!”

Phập!

Bàn tay Enma với tới cảm được chuôi thanh kiếm nhưng thanh kusanagi đâm xuyên qua người Hokage đệ tam. Máu tươi dọc theo thanh kiếm chảy là tả trên mặt đất. Miệng Hokage đệ tam cũng theo đó ho ra một búng máu: “Khụ, khụ...Xem ra ta còn không đủ sức lôi hết linh hồn của ngươi ra rồi. Hộc, hộc...”

Trên mặt Orochimaru xuất hiện đầy mồ hôi hột, hấn cắn răng nói: “Tôi lúc ông chết được rồi, thầy Sarutobi!”

“Ngươi nói đúng...” Mặc kệ thanh kusanagi đang mở trên người mình một cái động, Hokage đệ tam liên tục thở dốc và nói ra lời: “Dã tâm của ngươi sẽ kết thúc ngay tại đây!”

Những lời này rơi vào tai Orochimaru thì hấn cảm giác được Hokage đệ tam giống như đang châm chọc hấn. Những lời giễu cợt ấy làm sao khiến cho hấn không khó chịu, hấn lập tức nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Dã tâm tôi sẽ phải kết thúc ở đây? Đùa gì thế? Bị đến như vậy mà còn mạnh miệng!”

“Hừ...” Hokage đệ tam chẳng thêm để ý thanh kusanagi đang cố gắng tạo trên người hấn tăng thêm những vết thương. Ánh mắt hấn trở nên sắc bén vô cùng: “Nói như vậy sao?”

“Tay mình không cách nào sử dụng thuật được!” Ánh mắt Orochimaru sợ hãi nhìn về phía dưới bụng mình. Ở trước bụng một cái bàn tay quỷ dị với những hoa văn kỳ quái đang từ từ rút ra một đôi tay trong suốt. Sau lưng Hokage đệ tam, Orochimaru đã thấy rõ hình dáng từ thân người buộc lấy linh hồn của Hokage đệ tam. Ngoài ra cánh tay từ thân cũng đâm xuyên bụng Hokage đệ tam tóm lấy linh hồn bản thân hấn. Orochimaru nói: “Còn không mau thả tôi ra đi chứ?”

Đôi mắt Hokage đệ tam nhắm lại vì đau đớn và mệt mỏi. Orochimaru tiếp tục dùng lời oanh kích: “Ông sẽ không cách nào dùng dã tâm tôi lại bởi vì ông sẽ chết!”

“Hừ... dã tâm của ngươi sẽ không ảnh hưởng tới làng được nữa!” Hokage đệ tam thở dốc liên hồi.

“Hừ... lão già hết hơi như ông còn sức để cứu làng sao?” Tiếng thở dốc cũng phát ra từ miệng Orochimaru. Hấn toát ra mồ hôi khắp người. Về mặt của hấn cũng có vẻ hoảng sợ: “Nhìn thử tình hình xung quanh xem.” Hấn khẽ liếc mắt nhìn về phía khắp nơi sau đó mở miệng cười nhạt: “Ngôi làng này đã bị bao vây hoàn toàn bởi ninja làng Cát và thuộc hạ của tôi. Chúng sẽ tiêu diệt sạch bọn ninja làng Lá của các ông, cả đàn bà và con nít cũng không chừa một tên. Hộc... hộc... tôi sẽ tiêu diệt làng Lá thành công thôi!”

“Ngươi không hiểu gì về ninja làng Lá rồi!” Hokage đệ tam nheo mắt lại nhìn về phía Orochimaru, ánh mắt tràn đầy kiên định: “Chớ nên xem thường chúng đấy, Orochimaru!”

Xoẹt...

Một cái đầu rắn khổng lồ bị cắt ra. Nó rơi rụng trên mặt đất phát ra âm thanh vang dội. Một con cóc khổng lồ đem thanh kiếm thu vào trong vỏ kiếm đang đeo bên hông. Đó là một con cóc khổng lồ, vượt lên cả những thân cây và cao hơn so với hầu hết các tòa nhà. Nó có bộ da màu đỏ gỉ, nhưng xung quanh mắt, trên môi và ngực của mình có màu đỏ sáng. Ngoài ra, con cóc có một vết sẹo to dài bên mắt trái, một vết sẹo thời quá khứ, nhưng vẫn có thể nhìn thấy mọi thứ bình thường. Trên lưỡi có một loạt xương khuyên giống như đinh trên cả hai phía trên và dưới. Bên ngoài thường mặc một chiếc áo khoác lớn màu xanh, và luôn luôn mang theo một thanh đoản kiếm ở hông của mình. Điểm kỳ quái là con cóc lại ngậm một cái tẩu thuốc. Mà trên đầu con cóc đứng một nam nhân tóc trắng.

“Ngài là...” Thanh niên mặt sẹo đang đứng ở nơi tường thành kinh ngạc hô lên.

“Đã lâu không gặp rồi, Ibiki. Thật là... người thể nào chỉ có cái xác to lên mà thực lực thì... Thật sự làm cho ta không có cách nào xem trọng a!” Người nam nhân trung tuổi tóc trắng lác đầu thờ dài.

“Ngài Jiraiya!” Morino Ibiki kinh ngạc hô lên.

Ở bên cạnh hắn đồng bạn hô lên: “Jiraiya. một trong tamnin huyền thoại!”

“Một đám nhóc, trọn to đôi mắt của các người mà nhìn ta...” Jiraiya tự chọn một tư thái lên sân khấu mà hắn cho rằng mình đẹp trai nhất: “Cảm kích ta đi, ta chính là tiên nhân cóc Jiraiya! Di...” Vừa nói xong hắn đột nhiên quan khán ở phía xa thấy được nhất vĩ đang cùng người nào đó giao chiến. Hắn mở miệng nói: “Đó là nhất vĩ làng Cát, đám người này đang có ý đồ gì? Thăng nhóc đó...”

“Xiềng xích, đó là người cùng tộc với Kushina sao” Jiraiya ngạc nhiên hô lên: “Nhưng hắn sao lại tóc màu vàng. Chờ chút... loại chakra đó... cừu vĩ!”

Phanh!

Thân thể con chồn Tanuki biến mất cùng với một đám cát cũng theo đó rơi rụng phía dưới đất. Thân thể Naruto cũng nhẹ nhàng dẫm trên mặt đất. Hắn đem chakra của cừu vĩ thu vào trong cơ thể mình. Mặc dù bộ dạng ngạo mạn như không có gì Naruto lại bán đứng hắn vì từng tiếng thờ dõc liên hồi từ miệng Naruto phát ra.

Bước chân Naruto từ từ đi về phía Gaara tuy nhiên hắn vừa đi vài bước thì thân ảnh hai người đã chắn trước mặt Naruto. Temari đưa lên cây quạt nhẹ giọng nói: “Kankuro, mau mang theo Gaara đi. Đây là mệnh lệnh!” Vừa nói nàng cũng vừa dùng ánh mắt để phòng nhìn về phía Naruto.

Hai tay Naruto ôm ngực một chút sau đó hắn đột nhiên xoay người rồi đi. Kankuro muốn nói gì đó thì khi nhìn thấy cảnh này hơi giật mình. Naruto đột nhiên nói: “Gaara...” Cậu nhóc tóc đỏ nghe vậy hơi giật mình, Naruto mới nói tiếp: “So với tôi, cậu hạnh phúc hơn quá nhiều quá nhiều. Tôi hiểu những gì cậu đã phải trải qua. Có lẽ có nhiều người đã tổn thương đến cậu nhưng hãy nhìn về hai người này đi. Họ là anh chị cậu, hãy cảm nhận bằng trái tim. Tôi thực sự ghen tị với cậu đấy!”

Kankuro và Temari nhìn về phía nhau. Họ xách lên Gaara lùi lại sau đó rút lui. Naruto khẽ liếc mắt về phía sau nhưng cũng không có đuổi theo.

Ba người nhảy lên trên những cành cây vôi vãi trốn thoát khi thấy không có ninja làng Cát đuổi theo, họ mới thở ra một hơi dài. Đến cuối cùng Gaara nói ra một câu làm cho hai người: “Temari, Kankuro... xin lỗi!” Lời này nói ra làm cho hai người nhất thời nhìn về phía nhau. Ánh mắt của họ đều cảm giác được Gaara đã thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Cùng Haku bỏ trốn!

Thấy được Naruto đi về phía đoàn người, Sakura có vẻ khó hiểu hỏi: “Naruto, vì sao cậu...”

“Thả họ đi đi!” Naruto nhàn nhạt mở miệng nói: “Thực lực họ còn rất mạnh. Hơn nữa...” Hắn quay ra nhìn về phía đoàn người nói: “Chúng ta đều có thương trong mình. Chakra mình cũng đã gần như cạn kiệt. Muốn đem đối phương lưu lại, chúng ta rất có thể trả giá không nhỏ.”

“Thật phiền toái đây...” Nara Shikamaru khe khẽ thở dài ra một hơi. Hắn mở miệng nói chuyện: “Bất quá Naruto, cậu mạnh thật đấy. Ngay cả loại quái vật này mà cũng có thể đánh bại được.”

Đến đây không khí có chút vi diệu. Uchiha Sasuke siết chặt bàn tay lại, không biết hắn đang suy nghĩ gì. Chỉ thấy được hắn xoay người hướng về phía làng Lá mà chạy đi. Sakura thấy vậy thì bắt đầu chạy theo. Shikamaru nhìn về phía hai người sau đó nói: “Thật là phiền toái đây...” Shikamaru nhìn về phía Naruto một chút dường như hắn muốn nghe được ý kiến từ phía Naruto.

“Cậu trở về trước đi!” Naruto bình tĩnh nói: “Tôi muốn nghỉ một chút. Hơn nữa, Haku còn bị thương...” Hắn quay ra nhìn thân thể với quần áo có chút bẩn thỉu rách nát của Haku, Naruto cảm giác hơi chút đau lòng. Đôi mắt mang theo thương cảm và khoé miệng khẽ nhếch: “Tôi muốn trị thương cho cậu ấy. Hiện giờ vào làng cũng chưa chắc đã an toàn!”

“Vậy được rồi!” Nara Shikamaru cảm giác phiền muộn sau đó cũng hướng về phía làng Lá mà đi. Dường như khi đi Nara Shikamaru khẽ liếc về phía Naruto một cái, hắn cảm giác được Naruto có gì đó khang khác. Naruto thấy được Shikamaru khuất bóng mới thở ra một hơi dài.

“...” Naruto không có cảm nhận được chakra nào xung quanh đây. Điều này làm cho hắn mừng rỡ. Bàn tay hắn từ trong người lấy ra một viên thức ăn quân lương bỏ vào miệng đem thứ này nhấm nuốt và nhai lấy. Chakra trong cơ thể hắn bắt đầu lấy tốc độ nhanh chóng khôi phục.

“Thiếu gia Naruto...” Yuuki Haku nhỏ giọng ôn tồn: “Tôi chỉ bị thương những vết thương bên ngoài. Chúng ta có thể trở về làng nhờ vào ninja y thuật...”

“Dừng, Haku...” Đột nhiên Naruto đánh đứt đoạn lời nói của thiếu niên xinh đẹp. Hắc lạnh giọng nói: “Chúng ta lần này sẽ không trở lại làng Lá nữa!” Nghe được lời này Haku tròn tròn mắt. Thiếu niên cũng nghe được Naruto dùng đôi mắt chăm chú quan sát mình: “Haku, người nguyện ý cùng ta rời đi làng Lá sao?”

“...” Haku lập tức rơi vào trầm tư. Hắc nhớ được khung cảnh yên bình của làng Lá. Đường như hắc có chút không bỏ được nơi này. Hắc muốn mở miệng khuyên giải Naruto nhưng sau đó nhớ đến được cảnh Naruto ở làng Lá gặp phải. Đến cuối cùng Haku gật đầu nói: “Thiếu gia, tôi đồng ý cùng đi với cậu!” Nghe được lời này thì Naruto xuất hiện một nụ cười trên khuôn mặt.

Thiếu niên xinh đẹp nở nụ cười rạng rỡ làm cho Naruto thoáng thất thần trong chốc lát. Trước mặt hắc, thiếu niên xinh đẹp cầm lấy viên thức ăn quân lương nhẹ nhàng bỏ vào miệng. Nhẹ nhàng nhai vỡ và đem nó nuốt xuống. Từ cơ thể thiếu niên xinh đẹp cũng bắt đầu bộc phát ra chakra mạnh mẽ. Chakra theo đó cũng tăng nhanh tốc độ khôi phục.

Bàn tay Hokage đệ tam nắm chặt bả vai Orochimaru, tiếng thở dốc liên hồi từ miệng Đệ tam phát ra. Cả người hắc hiện giờ ướt đẫm mồ hôi cùng với máu. Thế nhưng giọng nói Đệ Tam đều tràn ngập bất khuất: “Ninja của làng Lá sẽ liều mình chiến đấu để bảo vệ ngôi làng này! Sức mạnh lớn nhất trên đời này không phải là đạt được hết tất cả các thuật. Điều này chắc chắn ta đã dạy người rồi, Orochimaru. Khi bảo vệ người quan trọng của mình, sức mạnh chân chính của một ninja mới thật sự bộc phát.”

Đôi môi mím lại, hàm răng khể cắn, Orochimaru giận dữ phản bác: “Nói nhảm thế đủ rồi!”

“Hừm...” Hokage đệ tam khề hừ lạnh một tiếng, ánh mắt cũng trở nên lạnh lùng hơn: “Tốt thôi! Giờ ta sẽ không tha thứ cho người nữa. Kẻ bị ám ảnh bởi thuật một cách mù quáng như người thì đây sẽ là hình phạt rất thích đáng. Ta sẽ lấy hết toàn bộ thuật của người...”

“cái gì?” Orochimaru có chút hoảng hốt hồ lên. Hắc không biết Hokage đệ tam muốn làm gì với hắc nên hắc có chút hoảng hốt. Loại thuật này hắc chưa thấy bao giờ.

Theo cánh tay bị mạnh mẽ kéo ra ngoài, Orochimaru thấy được từ thần đưa thanh đoản đao sắc bén giờ lên. Hắc nhìn cảnh này thì cực kỳ sợ hãi hồ lên: “Lẽ nào...” Cả người hắc vì ý nghĩ trong lòng mà toát cả mồ hôi lạnh. Bây giờ, hắc thực sợ hãi hồ lên: “Dừng lại!”

Tơ máu tràn đầy đôi mắt đỏ rực, Hokage đệ tam giận dữ mang theo cả lạnh lùng quát lên: “Phong ấn!” Giống như được mệnh lệnh, từ thần vung thanh đoản đao lên trực tiếp chém đứt linh hồn đôi tay Orochimaru. Theo sau đó đôi tay Orochimaru bắt đầu trở nên đỏ bầm và có những hoa văn hiện lên. Về mặt Orochimaru hoảng sợ nhìn về phía đôi tay đang run lên vì bàn tay không có cách nào cử động một ngón. Đệ tam nheo mắt lại nói: “Giờ thì người không thể dùng được hai tay nữa. Không dùng được hai tay thì người cũng khỏi niệm được ấn. Người cũng sẽ chẳng dùng được thuật nào nữa! Người cố gắng tiêu diệt làng lá thất bại rồi!”

Đôi tay bóng rắt đau đớn nặng như trĩ, Orochimaru giận dữ quát lên: “Lão già thôi tha mau trả tay lại cho ta!”

“Người thật là ngu ngốc, Orochimaru! Tiếc là không thể chết chung với người...” Hokage đệ tam cảm giác được đôi mắt nặng trĩu. Tuy nhiên hắc lại để lộ một nụ cười giống như được giải thoát: “Hẹn gặp người ở thế giới bên kia, đệ tử của ta.”

“Lão già chết tiết kia...” Orochimaru đã phát cuồng, hắc điên cuồng gào lên: “Tay của ta... thuật của ta...”

“Nơi có lá cây bay múa, ngọn lửa bùng cháy...” Hokage đệ tam từ từ nhắm lại đôi mắt, miệng hắc ca bài ca hoà chí: “Ánh lửa sẽ chiếu sáng làng và chồi non sẽ lại nảy mầm.” Từ thần sau lưng Hokage đệ tam phát ra tiếng cười khà khà quái dị. Hắc há mồm ra trực tiếp đem linh hồn đám người nhét vào miệng nhắm nuốt. Nước miếng từ miệng từ thần chảy ra cùng với cái lưỡi dài trông vô cùng ghê rợn giống như một con quỷ từ địa ngục đang thưởng thức món khoái khẩu của nó.

“Lão già...” Hai tay xụi lơ xuống, Orochimaru nghiêng răng quát: “Có gì đáng cười chứ?”

“Sarutobi!” Vua khi Enma đi tới bên cạnh Sarutobi cố gắng rút ra thanh kiếm Kusanagi ở sau lưng hắc. Nó khề cấn răng nói: “Ta đã cố cầm thanh kiếm rồi mà...” Khi rút thanh kiếm khỏi lưng Hokage đệ tam, máu tươi chảy ra phía ngoài bắn tung toé. Enma thấy cảnh này thờ dài thăm nghĩ: “Ông đã đạt đến đỉnh điểm con đường ninja. Đúng là ông đã kết thúc thật rồi!” sau đó Enma hoá thành một trận khói trắng biến mất.

“Ngài Orochimaru!” Một tên ninja làng âm thanh đang duy trì tứ tử liệt trận lo lắng hồ lên.

“Gừ... kẻ hoạch tới đây thôi!” Orochimaru khề cấn răng, cả người hắc nhể nhại mồ hôi: “Khỏi giăng kết giới nữa. Chúng ta đi thôi...”

“Vâng!” Đám ninja làng âm thanh lập tức triệt hạ. Một số người dẫn theo Orochimaru nhanh chóng rời khỏi nơi này. Tuy nhiên đám người lập tức bị ANBU làng Lá cản đường. Tên ninja làng âm thanh có nhiều tay lập tức kết ấn, miệng hắc phun ra một cái mạng nhện lớn trực tiếp chụp lên mấy ninja ANBU.

“Kakashi!” Thanh niên tóc đen quả đầu dưa hấu vội vã hồ lên khi thấy đoàn ninja làng Âm thanh bỏ chạy: “Chúng bỏ trốn rồi, chúng ta đuổi theo chứ?”

“Không, chờ đã Gai!” Kakashi vội vàng ngăn Maito Gai lại.

“Đúng đấy... không biết một chút thông tin gì về tình hình bên trên mà hành động lỗ mãng thì sẽ rơi vào bẫy của đối phương đấy!” Một ANBU đeo áo choàng cùng mặt nạ đi ra nói chuyện.

“Điều này ta còn rõ hơn ngươi gấp trăm lần!” Maito Gai giận dữ nheo mắt lại nói: “Những lúc như thế này cho dù có bầy hay không thì không thể để kẻ địch thoát đi được. Ninja làng Lá là vậy đấy!”

“Này...ngươi định đứng nhìn suốt thôi sao?” Kakashi nhìn về phía ANBU đeo mặt nạ kia nói: “Kabuto!”

“Quả nhiên là đã bị lộ!” Kabuto bỏ chiếc mặt nạ ra để lộ khuôn mặt mình.

Vị ninja làng Cát bên cạnh lo lắng nói: “Nay giờ thì tính sao?”

“Chúng ta rút thôi!” Kabuto đáp lại.

“Lại muốn tránh ta nữa sao?” Kakashi có chút châm chọc đối phương.

“Bây giờ nếu ra chiều không cẩn thận thì sẽ bị ngươi sao chép liền!” Kabuto nhìn chăm chú về con mắt sharingan ba câu ngọc của Kakashi: “với lại ngươi có vẻ sử dụng thành thạo con mắt sharingan đó ngang ngửa với tộc Uchiha rồi nhỉ? Tạm biệt...” Theo đó thân hình Kabuto hoá thành khói trắng biến mất, bên cạnh vị ninja làng Cát cũng như thế.

Tất cả mọi người sau đó tập trung lại nhìn về phía thi thể vị Hokage đáng kính trên nóc mái nhà... Mọi người rơi vào trầm lặng đến đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Tamnin Jiraiya

Hai ngày sau... Bầu trời bắt đầu chút xuống cơn mưa giống như khóc tang cho ngôi làng Lá xấu số. Một đám ninja từng người từng người một đứng ở trên đỉnh sân thượng Hokage tưởng niệm cái chết Hokage đệ tam.

Rời đi lễ tang Hokage đệ tam, Naruto vừa đi đường dưới cơn mưa vừa đi vừa trầm nghĩ: “Mộc phân thân này không còn nhiều chakra nữa. Hiện giờ hẳn họ sẽ không có phát hiện đi. Hy vọng đám người đó không phát hiện ra Haku cũng chỉ là băng phân thân biến thành đi. Nếu không thì phiền phức to đấy! Mà thôi, dù sao tranh thủ thời gian được khi nào thì hay khi ấy!”

“Các ngươi nhìn kia, đó là thằng nhóc quái vật khôn kiếp đó!” Một dân làng đột nhiên chỉ chỏ thảm nói. Ánh mắt mang theo chán ghét nhìn về phía Naruto.

“Nghe gì chưa, chính nó đã thông đồng với ninja làng Cát nên chúng mới tấn công làng dễ dàng như vậy!” Một người nữ nhân lớn tuổi nắm chặt nắm đấm, ánh mắt tràn đầy căm thù nhìn về phía Naruto nói: “Chính nó... chính nó mà con trai tôi đã chết! Khôn kiếp...”

Nữ nhân này vừa định xông lên thì một người túm lấy nữ nhân trung tuổi kéo lại, đó là một nam nhân cũng chạc tuổi nàng. Nam nhân trung tuổi nói: “Bà điên à, nó là ninja đấy!”

“Ông buông tôi ra, nếu tôi có chết có sao? Chỉ cần liều cái mạng này tôi cũng phải giết nó. Đồ quái vật khôn kiếp!” Khuôn mặt nữ nhân trung tuổi trở nên đỏ bừng liên tục rằng co.

“Tại sao cao tăng còn để nó trong làng!” Một người trong đó giận dữ mở miệng quát lên: “Sao không giết quách nó đi để nó bán làng bán nước à!?”

Không biết từ khi nào mà trong thời gian ngắn, Naruto biến thành kẻ bán làng bán nước. Hắn trở thành gián điệp tư thông với Phong Quốc. Mấy ngày trước, hắn đã từng cứu giúp làng Lá khỏi con quái vật chồn tanuki kia thì không có ai biết đến. Vậy mà tin đồn hắn là gián điệp của Phong Quốc thì lại lan khắp nơi. Tin đồn rằng hắn cung cấp tin tức làng cho Phong Quốc nên họ mới dễ dàng tấn công làng Lá như vậy.

Mặt Naruto chẳng hề đổi sắc khi nghe những lời này tuy nhiên bàn tay hắn nắm chặt lại bán đứng tất cả. Hắn đi về phía những ngôi mộ liệt sĩ. Những anh hùng đã hy sinh trong cuộc bảo vệ làng Lá lần này. Đôi mắt hắn rét lạnh nhìn về phía những mộ bia. Bàn tay đưa lên vuốt ve những tấm bia, giọng nói trở nên lạnh lẽo: “Yên tâm, rất nhanh thôi! người nhà, họ hàng, anh em, bằng hữu... của các ngươi sẽ đi xuống bồi các ngươi thôi!”

“Hihihi...” Thân thể loa loa của nữ nhân trong suối nước nóng hiện lộ trước kính viễn vọng. Một người nam nhân tóc trắng dài thích thú dùng kính viễn vọng quan sát tất cả từ trên cao.

“Từ tuổi này mà còn làm mấy trò không ra gì nữa!” Một âm thanh già nua phía sau vang lên.

“Tôi đang thu thập tài liệu chứ bộ?” Người nam nhân tóc trắng cười nhạt đáp lại. Hắn quay ra nhìn thấy một ông lão và một bà lão đi tới. Về mặt người nam nhân tóc trắng xì ra, hắn bĩu môi nói: “Ông Homura và bà Koharu, hai vị tìm tôi có chuyện gì đấy?” Thấy hai vị về mặt nghiêm túc: “Các vị cần gì phải như vậy! Buổi đàm phán với làng Cát kết thúc tốt đẹp mà.”

“Vấn đề bây giờ không dính dáng gì với làng Cát nữa!” Homura Mitokado đột nhiên trả lời. Hắn mở miệng nói: “Vấn đề hiện giờ là sức mạnh làng Lá đang suy giảm một cách nghiêm trọng. Điều làm hiện nay chính là phải dự trù đến tình hình xấu nhất!”

Utatane Koharu gật đầu đồng ý: “Chúng ta không chắc khi nào các nước lân cận sẽ ra tay” Đầu bà hơi ngược lên, vẻ mặt lo lắng: “Vì thế phải tập hợp những người giỏi nhất từ các binh đoàn thành một đội để ứng phó với tình trạng khẩn cấp này cho đến khi binh lực khôi phục. Tuy nhiên trước hết cần phải có một người lãnh đạo mạnh mẽ đáng tin cậy. Giờ không chỉ Orochimaru là mối uy hiếp của làng mà mầm mống có thể từ bất cứ đâu!”

Homura Mitokado đưa lên chọc gọc kính, vẻ mặt nghiêm túc: “Rõ rồi chứ. Việc trước mắt là cần phải có Hokage đệ ngũ!”

Utatane Koharu cướp lời: “hôm qua, bọn ta đã có một cuộc họp khẩn cấp với lãnh chúa Hoả quốc rồi, Jiraiya! Và bọn ta quyết định cậu sẽ trở thành Hokage đệ tam!”

“Xin lỗi các vị!” Jiraiya trực tiếp đưa tay lên phủ quyết: “Tôi không hợp với thứ này đâu!”

Mitokado lập tức khuyên nhủ: “Không ai hợp hơn cậu đâu. Dù sao cậu là một trong tamnin huyền thoại mà!”

“Chẳng phải tamnin còn một người nữa sao?” Bàn tay hắn đưa lên vuốt tóc của mình: “Là Tsunade đấy!”

“Cô ta quả thực phù hợp với chức vụ này” Utatane Koharu đồng ý nói: “Nhưng chúng ta chẳng thể tìm thấy được cô ta ở đâu cả!”

“Vậy chỉ cần tôi tìm ra cô ta..” Hai tay Jiraiya chống eo nói: “Là xong ngay chứ gì?”

“Nhưng...” Mitokado muốn nói gì đó đã bị Jiraiya cắt ngang.

Đầu Jiraiya lắc lắc vài cái, hắn thở dài một hơi: “So với một kẻ không muốn làm Hokage đệ ngũ như tôi thì công chúa Tsunade thích hợp hơn nhiều. Các vị thấy thế nào!?”

“...” Hai vị cố vấn nhất thời nhìn về phía nhau, cả hai ă ý theo đó gật đầu một cái. Homura Mitokado gật đầu đồng ý: “Ta hiểu rồi... quyết định vậy cũng được. Tuy nhiên ta sẽ cử một đội ANBU ba người đi theo giúp cậu tìm được Tsunade”

“Không cần đâu, tôi sẽ không trốn đâu. Cho người theo giám sát tôi chỉ tở dư thừa thôi!” Jiraiya quay đầu liếc nhìn về phía hai vị cố vấn. Theo sau đó hắn khẽ mỉm cười nói: “Nhưng chuyện đi lần này, có một đứa tôi muốn dẫn theo là một thằng nhóc khá thú vị mà tôi thấy được.”

“Con trai Minato cùng Kushina sao? Thật sự giống với Minato đây. Thằng nhóc này xem ra kế thừa hoàn mỹ Gen từ Kushina và Minato đây.....” Jiraiya nhìn về phía thằng nhóc tóc vàng đang đi dạo trên đường phố. Khuôn mặt quen thuộc ấy làm cho Jiraiya lâm vào hồi ức không thể tự kiềm chế. Đến cuối cùng khi hắn giật mình tỉnh dậy thì Naruto đã đi. Hắn vội vã chạy theo.

“Nga, Naruto, ta tìm thấy người rồi!” Một âm thanh cắt đứt suy nghĩ Naruto. Hắn thấy được một nam nhân lớn tuổi đứng ở đó chắn trước đường đi của mình. Từ trên người nam nhân này, Naruto lại có cảm giác kỳ quái. Tất cả hầu như toàn bộ người làng Lá đều ác cảm với hắn nhưng trên người này hắn lại cảm giác được thân thiện.

“Bác trai người là ai a?” Nhìn trước mắt trang phục này, Naruto cảm giác được có chút quen thuộc.

“Hỏi rất hay, ta chính là.....” Jiraiya lập tức triệu hồi ra một con cóc. Bàn tay nắm ngón hắn xoè ra đưa trước mặt Naruto. Vẻ mặt hắn mang theo kiêu ngạo và tự tin cho rằng mình đang tỏ ra vô cùng đẹp trai trước mặt thằng nhóc: “Ta chính là tiền nhân cóc Jiraiya!”

“Jiraiya, một trong tamnin huyền thoại!” Naruto hơi nhăn mày lại suy tư. Jiraiya trở nên vui mừng khi thấy được Naruto ngẩn ra như thế. Tuy nhiên câu nói sau đó làm cho Jiraiya đau đớn cả trái tim: “Phải rồi, ông chính là lão đề xỏ rình coi mấy cô gái tắm ở suối. Người này chính là ông đi, nếu tôi nhớ không nhầm!”

“Thằng nhóc này...” Trong lòng Jiraiya thầm mắng. Miệng nó thối giống hệt như Kushina, nó kế thừa mỗi khuôn mặt và thiên phú của Minato chứ chẳng có gì tốt đẹp cả. Vẻ mặt Jiraiya đỏ bừng, hắn xấu hổ lớn tiếng nói: “Người nói cái gì mà rình coi? Ta lấy tài liệu, là lấy tài liệu biết không?”

“Nga, nhớ ra rồi, quyền thiên đường tung tăng trong tay thầy Kakashi có đề tác giả. Người này chính là ông bác đây đi!” Naruto nheo mắt lại nhìn về phía người nam nhân tóc trắng: “Một trong tamnin huyền thoại phân biệt là lãnh quân Orochimaru, cuồng quý Jiraiya và công chúa Sên Tsunade. Không nghĩ tới Orochimaru là kẻ biến thái chích chơi rắn, hiện giờ cuồng quý Jiraiya lại là cuồng trong sắc quý!”

“Thằng nhóc còn này...” Nghe được nhắc đến thiên đường tung tăng thì Jiraiya xấu hổ đỏ mặt nhưng Naruto miệng thối lại làm cho Jiraiya điên cuồng găm rú lên. Đến cuối cùng hắn thở dài ra một hơi: “Hà... Phải rồi, nhóc con người nói Orochimaru nhỉ? Ta nhớ trên người của người chú ản mau nhanh phong ản nó đi. Nó không tốt với người chút nào”

“Cái này không cần ngài Jiraiya phiền phức, ta tự biết đứng mực” Naruto lạnh nhạt đối với người nam nhân tóc trắng nói: “Còn nữa ngài Jiraiya, người còn có chuyện gì sao?”

Ngón tay Jiraiya chỉ thẳng về phía Naruto nói: “Trước để ta giúp người phong ản cái chú ản đó lại đi. Cứ để đó đối với người không tốt chút nào. Mà ta nhớ được người đang cần một giáo viên giúp người rèn luyện đi. Ta có thể dạy nhẫn thuật cho người.”

“Không cần đâu, ta có thể tự rèn luyện được!” Nói đến đây Naruto đưa tay phất nhẹ một cái, hắn lạnh giọng nói: “Nếu như ngài Jiraiya còn không có

chuyện gì, ta muốn trở về!”

Jiraiya chưa từng cảm thấy thẳng thớm nào khó đối phó như vậy. Tính cách nó còn thối như vậy. Tuy nhiên Jiraiya chưa từ bỏ mà lấy ra đòn sát thủ: “Chờ đã... Naruto, ta có thể dạy nhẫn thuật mạnh hơn cả thiên điều cho ngươi. Chẳng lẽ ngươi không muốn học sao Naruto?”

“Không cần đâu, ngài Jiraiya...” Naruto quay đầu nhìn về phía Jiraiya lạnh nhạt nói: “Nếu như không có chuyện gì, ta xin phép!”

“Chờ chút...” Jiraiya vội vã đưa tay lên vẩy vẩy làm cho Naruto dừng lại. Hắn thấy được Naruto dùng bộ mặt nhăn nhó khó chịu nhìn về phía hắn. Khoé miệng hắn cũng theo đó trở nên co quắp. Hắn nói: “Naruto, ta có nhiệm vụ đặc biệt cho cậu đây!”

Dưới một hành lang tối có chút âm thấp, ánh sáng được chiếu lờ mờ bởi những cây đuốc nhỏ. Một người nam nhân lớn tuổi trông có vẻ yếu đuối. Hắn có mái tóc đen xù xì và mắt phải của hắn bị băng bó với vải trắng ngang đầu chéo xuống. Khuôn mặt thon dài và nước da hơi ngăm đen. Con mắt màu đen hẹp dài, hàng lông mày sắc bén, mũi cao miệng rộng. Quang miệng đã bắt đầu có nếp nhăn. Điểm đặc biệt là ở cằm có một vết sẹo hình X cực kỳ rõ ràng. Hắn mặc một chiếc áo sơ mi trắng, với chiếc áo choàng màu đen hoặc màu xám đậm trên đầu nó bao phủ từ chân hắn, chỉ qua vai phải. Áo choàng che giấu cánh tay phải của hắn bị băng bó và phủ ba cái nẹp vàng lớn.

Vụt!

Một người đeo mặt nạ quỷ chân dưới mặt đất hành lễ với hắn: “Ngài Danzou, thuộc hạ nhận được tin mới nhất. Jinchuriki cừu vĩ Naruto đã cùng với một trong tamnin Jiraiya đi ra ngoài tìm Tsunade.”

“Nga... ta đã biết!” Danzou âm trầm nheo mắt lại, hắn dùng gậy gỗ chống lên thân thể mình về mặt trầm tư: “Xem ra có thể bắt đầu đem huyết kế băng độn thu vào ANBU gốc được rồi!” Ở sâu trong đôi mắt Danzou loé lên vẻ tham lam.

Naruto ngược nhìn xung quanh. Lúc này, hai người đi đến một khu vực xam uất với một đám toà nhà lớn. Đúng hơn họ đang đến một khu vực chuyên phục vụ ăn chơi với quán ba, rượu, suối nước nóng cùng giải trí bài bạc. Naruto mở miệng nói: “Chúng ta đến đây để tìm người sao?”

“Naruto, chẳng lẽ nhóc không có hứng thú với nhẫn thuật ta sẽ dạy sao?” Jiraiya lập tức mở miệng hỏi thăm: “Phải biết nhẫn thuật ta dạy cho còn mạnh hơn cả Thiên Điều nữa đấy nhé!”

“Nếu hiện tại ngài không ở ta trước mặt nói chuyện ngớ ngẩn như thế, ta sẽ càng cao hứng.” Naruto khẽ liếc mắt nhìn về Jiraiya một cái và cho ngay một gáo nước lạnh cho Jiraiya.

“Này, Naruto, đừng để bộ mặt khó coi như vậy chứ sau này sợ rằng sẽ không có bạn gái đi!” Jiraiya cười dùng ngón tay chỉ chỉ naruto, về mặt khuyên bảo.

Nghe được đến từ bạn gái, Naruto lại nhớ đến Temari. Trái tim hắn khe khẽ nói một cái. Bàn tay cũng theo bản năng đưa lên sờ ngực của mình. Đến cuối cùng hắn quay ra đánh giá Jiraiya từ trên xuống dưới và từ dưới lên trên rồi giễu cợt nói: “Tựa như ngài sao?”

“Sao có thể, ta chính là một người siêu cấp đẹp trai, mê đảo vạn cô gái!” Jiraiya lại đưa tay nắm ngón khoe khoang: “Làm sao lại không có bạn gái được chứ?”

“Ồ làng Lá, ta có khả năng tìm được bạn gái sao? Liên tính cô gái kia nguyện ý, người nhà nàng khẳng định sẽ ngăn cản, không phải sao? Thế nên, ngài Jiraiya, ta ở làng Lá tìm bạn gái căn bản không hiện thực, còn không bằng đi các quốc gia khác tìm còn dễ dàng hơn.” Naruto trực tiếp châm chọc Jiraiya. Ánh mắt tràn đầy giễu cợt và khiêu khích.

“.....” Đối với Naruto đưa ra đáp án Jiraiya cảm giác được như có hàng trăm mũi tên xuyên tim. Đến cuối cùng hắn cũng cá lười lại. Sau đó cả người giống như một quả bóng xì hơi: “Hà... chúng ta vẫn đi tìm người đi!”

“Nga.. là một trong tamnin huyền thoại Senju Tsunade đi!” Naruto đột nhiên nói.

Về mặt Jiraiya lập tức xuất hiện vẻ ngạc nhiên, hắn nói: “Naruto, sao nhóc biết là ta sẽ tìm cô ấy chứ? Đường như ta chưa nói với ngươi người ta muốn tìm nhĩ?”

“Làng thiếu người...” Naruto nhún vai châm chọc nói: “Mà ngài ra ngoài tìm người rất có khả năng là công chúa Sên Senju Tsunade đi!” Vừa nói xong hắn vừa liếc về phía mấy khu ăn chơi nói: “Này giờ, chúng ta không phải đi qua mấy khu toàn là giải trí sao? Một người thì thích chơi rắn và lừa gạt trẻ con, một người thì thích rình coi phụ nữ trần truồng và viết sách 18+. Người nào đó cũng đã chắc gần năm mươi gì đó đi. Già rồi mà chẳng đứng đắn gì...” Hắn lại liếc về phía mấy khu ăn chơi nói: “Nữ nhân còn lại nếu đi đến nơi này chắc cũng chẳng tốt đẹp gì!”

“Thẳng thớm này...” Jiraiya cảm giác cả người trầm xuống. Trên đầu hắn xuất hiện mây đen che đi tâm trí. Hắn thầm nghĩ: “So với con nhỏ Kushina, thẳng thớm này miệng nó còn độc hơn nhiều. Chẳng lẽ đi truyền từ Kushina!?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Uzumaki Karin

Ánh nắng chói chang chiếu xuống mặt đất chói chang. Hai người một thiếu niên tóc vàng và một thiếu niên tóc đen xinh đẹp đứng trước một bờ cát. Cách đó không xa nằm vài thi thể đã bốc ra mùi kinh khủng. Những con bọ đang chui ra chui vào trong cơ thể bọn họ.

“Ra đi... người đã theo chúng ta bao lâu rồi hả!?” Người thiếu niên tóc vàng mở miệng nói làm cho thiếu niên xinh đẹp giật mình ngẩn người.

Hắn lập tức bắt đầu nhìn xung quanh sau đó mở miệng nói: “Thiếu gia, cậu có mắc cảm không thể. Trung quanh nơi này đâu có ai đâu?”

“Vẫn không ra sao?” Naruto đột nhiên mở miệng, hai hàng lông mày hắn nhăn thật sâu. Bàn tay vung lên thanh kunai bắn ra ghim vào trong một tảng đá lớn. Phía sau lưng tảng đá, một cô bé tóc đỏ mắt đỏ đeo kính nắm chặt nắm tay lấp sau tảng đá, thân thể hơi run. Cô nhóc này cũng độ tuổi giống như Naruto không khác là bao nhiêu. Nghe giọng nói Naruto vang lên, cô nhóc thở dốc liên hồi, giọng nói trầm thấp mang theo lạnh lẽo: “Nếu không ra tiếp theo không phải kunai mà là kunai mang theo bùa nổ.”

“Chờ... chờ chút...” Cô nhóc vội vã chạy ra bên ngoài. Đó là một cô nhóc có mái tóc màu đỏ được cắt khá kì quặc: tóc bên phải nhọn, ngắn còn bên trái dài và thẳng. Kiểu tóc này tạo cảm giác một nửa thì lia chia và rồi còn nửa còn lại thì thẳng và gọn gàng. Cô đeo kính nâu và khuôn mặt trông khá đáng thương. Giọng nói cô nhóc có chút rụt rè: “Minh... mình có thể đi theo hai người sao?”

“Em gái, người tại sao muốn đi theo chúng ta a!?” Yuuki Haku nở nụ cười nhìn về phía cô nhóc tóc đỏ này. Cô bé này hình như bọn họ tình cờ cứu ở trên đường đi thì phải. Haku chỉ nhớ rõ hai người ninja muốn bắt cóc cô nhóc nhưng bị Naruto trực tiếp giết chết sau đó rời đi. Khuôn mặt tái nhợt cô nhóc cùng với sắc mặt xanh xao cho thấy cô nhóc hình như vẫn chưa ăn gì trong một thời gian không ngắn.

Đột nhiên từ trong người, Naruto lấy ra một túi tiền cùng với thức ăn nước uống ném cho cô nhóc tóc đỏ đó: “Cầm tiền quay về đi. Mái tóc người khác đặc biệt đó nhưng nếu ta là người ta sẽ đem nó nhuộm thành màu khác thì hơn. Người nên may mắn tâm trạng hôm nay ta khá tốt nếu không ta sẽ giết người rồi!”

“Phi...” Yuki Haku nghe được lời này thì che miệng phì cười một tiếng. Thiếu niên xinh đẹp ngay lập tức đối mặt với ánh mắt Naruto. Đó là một cái trừng giận dữ nhưng không làm cho Haku sợ mà càng cảm giác được Naruto đáng yêu hơn. Thiếu niên xinh đẹp quay ra nhìn về phía cô nhóc nói: “Em gái, người đi theo chúng ta không thích hợp. Chúng ta đi làm nhiệm vụ rất nguy hiểm sẽ chết người đó nha!”

“...” Naruto chẳng thèm để tâm đến cô nhóc, hai tay kết ấn phân ra một ảnh phân thân sau đó tiến về phía mấy cái xác chết bắt đầu thu nhập nẫu vật. Cô nhóc này tóc đỏ rất đặc biệt, chakra đặc biệt có cảm giác sinh cơ mạnh mẽ. Loại cảm giác này khiến cho Naruto liên tưởng đến tộc Uzumaki, người có cùng họ với hắn. Nếu như hắn đoán không lầm có lẽ cô nhóc này cũng thuộc về họ hàng của hắn.

Đem mấy mẫu vật đưa cho Yuki Haku khiến cho Haku đem chúng làm lạnh và dễ dàng bảo tồn hơn. Sau khi đem mấy mẫu vật làm lạnh và cất đi một cách cẩn thận, Yuki Haku tò mò lên tiếng hỏi: “Thiếu gia Naruto, chúng ta đi đâu?”

“Trước đó đi tìm một bọn cướp đã!” Uzumaki Naruto nhàn nhạt nói: “Tìm một vài vật hy sinh là cần thiết. Tôi không muốn thương kẻ vô tội. Ngoài ra đến lúc đó chúng ta mới có thể có tiền đi Thủy Quốc. Ngoài ra tôi muốn ghé qua Phong Quốc làm nhiệm vụ thuê ninja. Chúng ta không thể cứ như thế này mà đi không phải sao?”

“Chờ chút...” Đột nhiên cô nhóc tóc đỏ lên tiếng nói. Cô đã đem toàn bộ nước uống và thức ăn đã nhét đầy bao từ mình. Thấy được Naruto muốn rời đi thì cô nhóc vội vã hô lên: “Tôi là Uzumaki Karin. Mọi người có thể mang theo tôi đi cùng không. Tôi rất hữu ích với mọi người. Khả năng cảm nhận của tôi rất mạnh. Tôi có thể cảm nhận được chakra xa đến vài dặm. Nếu mọi người đi phía trước gặp phải bọn cướp, tôi có thể cảm nhận được. Chỉ cần họ có chakra phản ứng là được.”

“Khả năng cảm nhận chakra tộc Uzumaki sao?” Uzumaki Naruto trầm nghĩ. Cô nhóc chần chờ một chút thấy được Naruto suy nghĩ thì tâm trạng phập phồng lo lắng. Ở sâu trong lòng Naruto đã có một kế hoạch hàng loạt tuy nhiên cần không ít sự giúp đỡ. Đến cuối cùng Naruto nhìn chăm chú về phía Karin đồng thời quan sát một cách tỉ mỉ phản ứng của thiếu nữ này: “Tại sao muốn đi cùng chúng tôi!?”

“...” Uzumaki Karin trầm ngâm một chút sau đó mở miệng nói chuyện: “Hai đồng đội của tôi đã chết. Tôi không thể nào trở về đó được nữa. Tôi không có nhà để đi, hai người có thể cho tôi đi cùng không. Tôi có thể làm mọi thứ!”

“Là cô nhóc ở cuộc thi Chuunin!” Naruto rơi vào trầm ngâm thật sâu. Đến cuối cùng mở miệng nói chuyện: “Haku, chú ý cô ta một chút đi! Có lẽ cô ấy có thể có ích cho chúng ta.” Ánh mắt hắn nhìn về phía Yuki Haku.

“Vâng, thiếu gia!” Thiếu niên xinh đẹp mỉm cười gật đầu một cái. Những lời này rơi vào tai Uzumaki Karin làm cho cô nhóc hừng hực hạnh phúc lộ rõ trên khuôn mặt của mình.

Thiếu niên xinh đẹp Haku đột nhiên nhú mày một cái. Naruto thấy được Haku phản ứng quái dị mở miệng hỏi: “Haku, sao vậy?”

“Thiếu gia, có một đám người tự xưng ANBU nói có cao tăng làng Lá muốn gặp ta!” Đột nhiên Haku mở miệng nói: “Đó là một nam nhân lớn tuổi tự xưng mình là cao tăng làng Lá tên Danzou. Người này mời ta vào Gốc nhưng ta đã cự tuyệt!”

Nghe được cái tên Danzou này thì Naruto nhớ đến được một trong các cao tăng làng Lá có cái tên này. Chỉ là cái tên này thường không xuất hiện mà thôi. Hắn cũng không biết quá nhiều về người này chỉ biết được người này làm việc dưới trướng Hokage đệ tam điều khiển một tổ chức tên Gốc. Ngoài ra hắn không biết gì nhiều. Naruto cũng trở nên nghiêm túc, ánh mắt neho lại thật sâu rồi hỏi: “Không đồng ý cuối cùng đối phương dùng sức mạnh!”

“Vâng!” Thiếu niên xinh đẹp gật đầu xác nhận: “Đây là kỳ ức phân thân truyền lại cho tôi!”

“Hừ...” Naruto cười nhạo nhếch miệng gần ra từng chữ: “Không được thì mạnh bạo đúng là tác dụng làng Lá. Thật một đám vô on!” Trong lòng Naruto thầm gầm rú. Nếu như không có hấn làm vật chứa, đám người đó có ngon giấc mà ngủ hay không. Hấn chính là chiến lược vũ khí uy hiếp các quốc gia khác để cao tăng làng Lá kê cao gối ngủ. Nghĩ tới đây khi biết được hấn bỏ trốn, đám người đó sẽ nghĩ như thế nào.

Lúc này, hai người Jiraiya và Naruto dừng lại ở một thành thị phồn hoa. Cả hai người đi đến một cái quán trọ khá đẹp. Jiraiya vỗ đầu Naruto nói: “Được rồi, Naruto. Hôm nay chúng ta sẽ ở nơi này nghỉ ngơi một đêm. Ngày mai...”

Jiraiya đang muốn nói gì đó thì một thiếu nữ khá xinh đẹp. Mái tóc màu đen thướt tha dài hơn nước nước da trắng nõn, khuôn mặt không tính quá đẹp nhưng trang điểm lên cực kỳ bắt mắt. Kết hợp với dáng người thon thả mặc một chiếc áo bó sát người để lộ vai cùng cánh tay và đôi chân dài trắng nõn. Kết hợp với một cái nhảy mắt làm cho đôi mắt Jiraiya lập tức mê tít.

Jiraiya thầm nghĩ trong lòng: “Nhu vậy chịu sao nổi?” Vừa nghĩ hấn vừa cười một nụ cười cực kỳ dâm dăng. Bàn tay vội vàng bắt lấy tay Naruto đem chìa khoá ấn vào nơi đó rồi cười: “Chìa khoá phòng đây này. Cứ về phòng trước đi, sau đó ta sẽ gặp lại người sau!”

Naruto bất đắc dĩ đưa tay lên sờ mặt của mình. Trên người thiếu nữ đó có chakra hỗn loạn giống như trứng ảo thuật. Ngoài ra có hai cổ ác ý nhắm vào với hấn mặc dù rất nhạt nhưng hấn có thể cảm nhận được. Nghĩ đến đây Naruto cười trộm trong lòng: “Nếu không tương kế tựu kế!” Khoé miệng Naruto khẽ kéo, hấn khinh bỉ nhìn về phía Jiraiya nói: “Được rồi... ta đi trước!”

Ở trong phòng Naruto ngồi lẳng lặng chờ. Hấn cảm nhận được chakra mình cũng sắp hao hết nếu như vận động quá nhiều sẽ nhanh chóng hao hết nhanh hơn. Thế nên hấn trực tiếp lấy một tư thế thoải mái nhất nằm xuống chờ đợi đối phương tiến tới.

Quả nhiên có hai người đi tới mang theo ác ý. Theo sau đó là tiếng đập cửa vang lên. Mở cửa ra sau, Naruto thấy được hai người. Một người thanh niên độ tuổi hai mươi tóc đen cùng với một người nam nhân độ tuổi ba mươi với tóc màu xám.

Người thanh niên độ tuổi hai mươi có đôi mắt mã não và hai vết hấn ở hai bên mắt kéo dài suốt sống mũi. Nước da hơi nhợt nhạt với chiếc mũi cao và khuôn mặt thon và miệng nhỏ hơi mím lại. Mái tóc đen nhánh và được cột thành đuôi ngựa phía sau. Thân hình hấn khá thon và cao được che giấu dưới một cái áo choàng tối màu với những đám mây màu đỏ được phân phối trên áo choàng. Trên đầu đội một cái mũ rộng vành như muốn che kín khuôn mặt. Ở trán có đeo băng làng Lá nhưng có một vết vạch ngang ở giữa. Hình dáng này có vài phần giống như Sasuke. Bất chợt đôi mắt hấn trong tích tắc khi Naruto mở ra cánh cửa, nó biến thành màu đỏ và ba viên cầu ngọc màu đen nằm trong đó.

Phía sau là một nam nhân lớn tuổi hơn. Đó là một ninja cao lớn mạnh mẽ, với một ngoại hình như một con cá mập. Da hoàn toàn xanh nhợt nhạt, mắt nhỏ màu trắng, có cả mạng cá và hàm răng vô cùng sắc bén. Hàng lông mày nhỏ mịn đen sắc bén, mái tóc chống ngược. Trên trán có đeo băng trán làng Sương Mù và có một vạch ngang. Mũi to miệng rộng, hai bên má hóp lại và mặt khá vuông. Bê ngoài mặc một chiếc áo choàng giống hệt người thanh niên kia.

“Không nghĩ tới trong cơ thể thằng quý con này lại có cừu vĩ.” Người nam nhân mặt cá mập đeo sau lưng một vật to lớn phủ bằng băng vải trắng đột nhiên mở miệng.

“Narut-kun, thỉnh người theo chúng ta đi một chuyến.” Người thanh niên có đôi mắt Sharingan đột nhiên mở miệng nói. Đồng thời giọng nói cũng mang theo mệnh lệnh: “Ra khỏi phòng đi!”

“Hừm.. Itachi, nó mà chạy trốn thì phiền phức lắm!” Người thanh niên mặt cá mập đưa tay cầm vào cái chuỗi vũ khí đeo sau lưng, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Không bằng chém rớt một chân hấn thì hơn...”

Bùm!

Một quả bom khói lập tức xuất hiện ở bên cạnh Uchiha Itachi, theo đó thân mình Naruto lập tức vọt ra khỏi phòng bằng cánh cửa phòng. Hấn trực tiếp hướng về phía đám đông chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Naruto biết Uế thổ chuyển sinh

“Tha mạng, tha mạng cho tôi...” Một thanh niên với khuôn mặt xương xẩu, râu rậm sâu mắt hét thảm một tiếng ngã nhào xuống phía dưới mặt đất. Thanh kiếm katana rơi xuống phía dưới mặt đất phát ra âm thanh nho nhỏ. Mặt mũi hấn chảy ra nước mắt nước mũi tùm lùm, hấn liên tục lùi về phía sau.

Phanh!

Một bàn tay nện sau gáy làm cho tên thanh niên lớn tuổi này trực tiếp ngã đi. Đứng ở phía sau lưng hấn Naruto nở nụ cười nói: “Thật là không phí công

phu. Nhanh như vậy lại có bọn cướp tự xuất hiện trước mặt mình. Xem ra hôm nay vận số không tệ đâu.”

Một Naruto khác lấy ra một quyển trục khá lớn đem nó kéo thẳng ra ngoài. Ở trên đó còn có chằng chịt những ký tự khá đặc biệt. Cô nhóc tóc đỏ Uzumaki Karin tò mò quay sang nhìn về phía Haku hỏi: “Đó là thứ gì vậy?” Xem ra những ký tự này thì có lẽ là một loại thuật phong ấn nào đó. Cô nhóc tóc đỏ đoán có lẽ là như thế.

Haku không có trả lời mà lẳng lặng chờ. Thiếu niên đẹp trai thấy được Naruto lấy ra được mấy vật hàng mẫu đó là những miếng xương thịt được đóng băng bằng Băng Độn. Ngón tay Naruto xuất hiện chakra màu xanh nhẹ nhàng hoa qua những miếng thịt cắt ra một miếng nhỏ ở mỗi miếng thịt này. Cô nhóc tóc đỏ phát hiện đó là thịt người thì hơi co rụt lại thân thể mình.

Trước mấy tên cướp bị bó chặt cùng với một tấm giấy trắng lớn đảo mở rộng ra, Naruto đem một miếng thịt đặt lên trên tấm giấy trắng này sau đó kết ấn đồng thời nói: “Đây là lần đầu tiên mình thi triển. Hy vọng sẽ không sai đi. Uê Thô Chuyển Sinh! Khai!” Bàn tay hấn vỗ mạnh lên trên mặt tấm giấy.

Nhất thời những hoa văn màu đen từ tấm giấy lan tràn mà ra. Nó trực tiếp tiến về phía cơ thể người tên cướp kia. Ngay lập tức con đau làm cho tên cướp tỉnh dậy miệng hấn phát ra tiếng kêu rên thảm thiết. Một đám giấy trắng bắt đầu bao phủ lan tràn khắp người cơ thể tên cướp đem cơ thể hấn che kín hoàn toàn.

Phanh!

Naruto trực tiếp ngã xuống mặt đất hôn mê, hấn bị người thanh niên to lớn trực tiếp xách ở trên vai của mình. Theo sau người thanh niên lớn tuổi mặt cá mập nói: “Itachi, tôi nói rồi trực tiếp động thủ bắt thằng quỷ con này là được. Di, xem ra chúng ta có khách a... Hôm nay thật hiếm thấy lại thấy thêm được một đôi mắt Sharingan nữa. Em trai cậu sao, Itachi!?”

Đoàn người ở xung quanh thấy được ninja giao đấu đã lập tức bỏ chạy. Tuy nhiên vẫn còn có người ở nơi đó. Đứng sau thanh niên Uchiha Itachi là một người thiếu niên tóc đen khá đẹp trai. Đôi mắt hấn màu đỏ có hai viên cầu ngọc xoay tròn. Bộ mặt hấn trong lúc này cực kỳ dữ tợn, giọng nói như bắt nguồn từ địa ngục tới: “Thà ra Naruto, ngay lập tức!”

“Lâu rồi không gặp nhì, Sasuke!” Uchiha Itachi không có quay đầu mà bình thản nói.

“Ta sẽ giết ngươi!” Uchiha Sasuke hơi cúi đầu, khuôn mặt càng trở nên âm trầm và dữ tợn.

“Itachi, ta nghe được người giết chết toàn bộ tộc Uchiha rồi nhì!” Hoshigaki Kisame cười nhìn về phía Itachi, trên mặt hấn lộ ra châm chọc: “Ngươi giết chính cả cha mẹ mình. Vậy mà ngươi không lẽ lòng giết chết em trai mình sao? Thật kỳ quái đấy!”

Hai người đối mặt với nhau, Uchiha Sasuke đã giận dữ đến mất đi lý trí. Hấn hiện giờ chỉ có báo thù mà thôi. Naruto có vẻ như quan trọng với Sasuke nhưng so sánh với người nam nhân này quả thực không đáng nói. Hấn gầm lên một tiếng giận dữ: “Aaa... Ngươi nói đúng rồi đây, Itachi! Ta căm thù ngươi, ta oán hận ngươi và ta còn sống cho tới giờ chỉ để giết chết ngươi!”

Lôi điện điên cuồng hội tụ trong tay Sasuke khiến cho da cậu bong chóc ra. Theo một tiếng hét lớn, Sasuke lao về phía Uchiha Itachi đồng thời lôi điện cày trên mặt đất phát ra từng tiếng nổ, mặt đất theo đó bị cày nát. Tuy nhiên bàn tay Sasuke trực tiếp bị Itachi tóm lấy sau đó bóp mạnh.

Rắc!

Tiếng gãy xương vang lên và Sasuke cảm giác được tay mình truyền đến cảm giác đau đớn vô cùng: “Aaaa...” Hấn hét thảm một tiếng sau đó quỳ gối xuống dùng bàn tay còn lại cầm lấy tay của mình. Về mặt mạng theo thống khổ.

“Itachi nhanh lên, chúng ta không có thời gian đâu!” Người thanh mặt cá mập vội vã nói: “Tên đó rất nhanh sẽ phát hiện và quay trở lại. ta đi trước đây!” Hấn lập tức xách lên Naruto hướng về phía trước chạy vội.

Phanh!

Tuy nhiên ngay lập tức hấn đưa thanh vũ khí cuốn băng vãi lên đỡ. Một đòn va đập mạnh đẩy bay hai người ra. Theo sau đó thân mình nam nhân mặt cá mập lùi về phía sau. Về mặt hấn ngưng trọng nhìn về phía người nam nhân tóc trắng. Người nam nhân tóc trắng mở miệng nói: “Xem ra ta về vẫn còn kịp. Đối tượng các ngươi nhắm vào là Naruto đi. Tuy nhiên các ngươi đã phạm phải sai lầm trí mạng vì các ngươi chẳng hiểu rõ về ta. Jiraiya ta đây khoái tán gái hơn là bị gái tán trước đây!” Hấn nở nụ cười tự tin nhìn về phía hai người.

Nắm ngón tay hấn đưa về phía hai người và diễn một lời kịch cực kỳ cao hứng mà hấn cho là như thế: “Ta, Jiraiya há có thể bị lay động bởi sắc đẹp của phụ nữ. Các ngươi cứ thử thành ta xem sẽ bị các cô gái nô đùa trước sự quyến rũ của mình cho mà xem.”

“Vậy sao?” Thanh niên mặt cá mập cười gần để lộ ra ham răng cá mập sắc bén: “Ông chính là một trong tamnin huyền thoại sao? Mặc dù biết ông là một lão già để gái một cách mù quáng nhưng ta không nghĩ cái bấy đơn giản vậy lại thành công đi!” Hấn nhìn về phía thiếu nữ đang được nam nhân này xách trên vai mình.”

“Xem ra ông ta đã giải trừ ảo thuật ta cài lên người cô gái kia!” Uchiha Itachi quay ra nhìn về phía thanh niên mặt cá mập: “Kisame mang theo cừu vĩ rồi đi. Ta giúp ngươi chặn lại đối phương! Dẫn theo Naruto trở về, đây là mệnh lệnh của thủ lĩnh chúng ta.”

“Được!” Hoshigaki Kisame lập tức mang theo Naruto vọt đi.

“Đừng mơ, ta để các ngươi mang theo Naruto rồi đi!” Jiraiya lập tức mở miệng quát lên. Thân hình hắn cũng nhanh chóng phóng về phía Kisame ý đồ đoạt lại Naruto. Vậy mà Itachi tốc độ cũng không kém đã vọt tới chắn trước người Jiraiya. Đôi mắt Itachi đột nhiên mở bùng đé hiển lộ ra hình dáng với đồng tử màu đỏ và hình dáng một chiếc chong chóng ba cánh màu đen ở trong đó. Thấy được thứ này Jiraiya lập tức ngăn người hô lên: “Không ổn!”

Phanh!

Jiraiya ngay lập tức nhắm mắt lại. Trong tích tắc Itachi chớp lấy thời cơ trực tiếp đem Jiraiya đá bay đi. Thân hình Jiraiya va đập vào một cái nhà gỗ đem vách tường đập nát rồi thân mình hắn lọt thẳng vào phía bên trong. Sóng chết không rõ.

“Aaa...” Uchiha Sasuke lập tức bật dậy phóng về phía Uchiha Itachi thì lập tức bị Uchiha Itachi tung lên một cú đá đem đá bay. Thân thể ngã nhào trên mặt đất lăn vài vòng.

Uchiha Itachi lạnh lùng lên tiếng nói: “ngươi quá yếu. Yếu đến mức người chẳng thể khiến ta có hứng thú ra tay. Vì ngươi quá yếu nên người chẳng thể đạt được bất cứ thứ gì cả. Ngay cả thắng nhóc cừu vì bị bắt đi, ngươi cũng chỉ có bất lực đứng nhìn. Xem ra ngươi còn chưa đủ cảm hận ta a, Sasuke. Ngươi yếu như vậy vì lòng căm thù chưa đủ lớn mạnh sao, Sasuke?”

Theo sau đó thân mình Itachi vọt thẳng tới bên cạnh Sasuke đem Sasuke xách lên giống như xách cổ một con gà. Đôi mắt Itachi theo đó mở lớn nhìn về phía mắt Uchiha Sasuke quát: “Tsukuyomi!” Trong tích tắc, Sasuke bị kéo vào ảo cảnh. Một không gian quen thuộc xuất hiện trong mắt Sasuke. Itachi lạnh lùng nói: “Trong vòng 24h ngươi sẽ trải qua liên tục cảnh hôm đó!” Cảnh tượng xuất hiện với hình ảnh Itachi trực tiếp sát hại cha mẹ mình quần quanh trong đầu Sasuke.

Thời gian kết thúc trong nháy mắt. Tuy nhiên đối với Sasuke lại là vừa trải qua 24 giờ tra tấn. Itachi trực tiếp ném ra Sasuke sau đó lập tức xoay người kết ấn trong tích tắc.

Phùng!

Bất chợt có một ngọn lửa bắn về phía Itachi từ trong căn nhà gỗ đó. Itachi cũng lập tức phản hồi bằng ngọn lửa cực mạnh. Trong lúc nhất thời hai ngọn lửa rùng co với nhau. Chúng khiến cho hơi nóng phả ra khắp nơi làm cho không khí xung quanh giống như đang ở trong lò thiêu.

Rằng co trong chốc lát dường như ngọn lửa Itachi yếu thế hơn bắt đầu bị ngọn lửa lớn kia nuốt chửng. Itachi lập tức nhắm lại một mắt trong vài khắc. Ngay sau đó hắn đột nhiên mở ra đôi mắt mình, miệng quát nhẹ: “Amaterasu!”

Phùng!

Một ngọn lửa màu đen trực tiếp xuất hiện sau đó nó lấy tư thế khủng khiếp đem ngọn lửa màu vàng cắn nuốt. Nó lấy sức mạnh khủng bố ập thẳng vào trong căn nhà gỗ lớn đó. Thân mình Jiraiya ở trong căn nhà đang phun ra ngọn lửa thì đột nhiên cũng dừng lại. Đôi mắt theo đó mở to nhìn về phía ngọn lửa đang phóng về phía căn nhà này.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Uế thổ Kazekage

Roạt!

Đám giấy trắng lập tức rút đi để lộ ra thân ảnh một ninja làng Cát. Hắn không có đeo hộ ngạch làng Lá nhưng độ tuổi ngoài ba mươi. Mái tóc màu đỏ nâu ngắn và lôm ch่อม. Hàng lông mày nhỏ, đôi mắt nhỏ màu đen có đồng tử khá nhỏ, mũi cao và cằm thon cùng với nước da bánh mật. Bên ngoài mặc một chiếc áo choàng và bên trong có áo lưới.

“Ngài Kazekage...” Âm thanh vang lên làm cho nam nhân lập tức quay đầu nhìn sang. Hắn thấy được vài người bộ hạ cũ của mình. Tất cả bọn họ kể cả chính mình xuất hiện trong bộ dạng bị uế thổ chuyển sinh, đôi mắt hắn lập tức sử dụng nhãn thuật. Theo ý định sử dụng nhãn thuật thì đôi mắt hắn xuất hiện một vết màu đen quanh đôi mắt.

Đáng tiếc thân thể hắn hơi khựng lại, một âm thanh mở miệng nói ra: “Ngài Kazekage, ta khuyên ngài không cần cố gắng làm gì. Với khả năng của ngài thoát khỏi Uế thổ chuyển sinh cơ bản không thiết thực. Nếu như ta là ngài thì tốt nhất là ngồi xuống, hai bên cùng nói chuyện với nhau.”

“Ngươi là ai?” Kazekage dè dặt lập tức trở nên nghiêm túc nhìn về phía Naruto. Khuôn mặt Naruto giống đến mức làm cho Kazekage ngạc nhiên hô lên: “Hokage đệ tử Namikaze Minato! Không đúng, ngươi không phải là hắn? Ngươi rốt cuộc là ai, có quan hệ gì với hắn?”

“Xem ra tôi rất giống hắn ta đây!” Naruto đưa tay sờ lên khuôn mặt của mình. Hắn mở miệng nói chuyện, đầu hơi nghiêng nhìn về phía Kazekage dè dặt nói: “Xem ra chúng ta còn cần nói chuyện với nhau. Tất nhiên nghe xong nếu như ngài không đồng ý cũng chẳng sao. Dù sao thì người nắm giữ Uế thổ chuyển sinh vẫn là tôi không phải sao?”

“Hừ...” Kazekage đệ tứ Rasa hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt trở nên âm trầm nhìn về phía Naruto. Tuy nhiên hắn cũng không có phản bác mà đứng ngây ở đó. Hắn đang chờ đợi xem Naruto muốn nói gì với hắn.

Hai tay Naruto ôm ngực của mình sau đó mở miệng cười nói: “Thật ra thì ngài cũng biết ngài đã chết đúng không?” Kazekage thấy bộ mặt châm chọc của Naruto chỉ im lặng ôm ngực cúi đầu. Naruto nhếch miệng cười tiếp tục: “Thật ra thì... mấy ngày trước, Orochimaru có thay thế ngài làm Kazekage phát động tấn công làng Lá đáng tiếc đã thất bại.”

Kazekage cũng không có biểu hiện quá đặc biệt. Dường như hắn đã biết rõ ràng kết quả này. Naruto mở miệng nói tiếp: “Mà cũng thật may nhờ vào hắn mà tôi có thể dễ dàng chuồn ra làng Lá đây?” Nói đến đây đột nhiên Naruto hơi dừng lại. Hắn tiếp được ký ức từ phân thân truyền tới. Đôi mắt hắn theo đó cũng nheo lại thật sâu. Hắn không để ý đến lời nói của Kazekage đệ tứ.

Rasa lúc này ngạc nhiên hô lên: “Ngươi... người là phản hãn làng Lá.” Về mặt Rasa càng kỳ quái khi quan sát nhìn về phía Naruto nói: “Không nghĩ tới đường đường con trai Hokage đệ tứ lại làm phản hãn. Ta nói đúng chứ cậu nhóc?”

“Cái gì, Naruto là con trai Hokage đệ tứ!” Uzumaki Karin ngạc nhiên nhìn về phía Naruto. Con mắt cô nhóc mở to hết sức không tin tưởng nhìn về phía Naruto. Yuki Haku cũng mang theo vẻ ngạc nhiên quan sát Naruto. Họ không nghĩ tới Naruto lại là con trai Hokage đệ tứ nhưng con trai Hokage đệ tứ lại trốn làng chính cha mình làm cho họ không có cách nào hiểu được.

Nhất thời không khí trở nên âm trầm, Naruto lạnh lẽo nói: “Đừng nhắc đến cái tên đó trước mặt ta. Hiện giờ ta đang nói đến ngài đó ngài Kazekage đệ tứ ạ.” Giọng nói theo đó hướng châm chọc Kazekage đệ tứ: “Ngài có biết sau khi làng Cát đã thua trận nổi loạn này thì chuyện gì đã xảy ra không? Làng Cát đã đầu hàng làng Lá vô điều kiện. Sau này sợ rằng làng Cát khó mà ngóc đầu lên được.”

“...” Bàn tay Rasa theo đó siết chặt vào nhau. Rasa cảm giác được vô cùng tức tối nhưng đến cuối cùng tất cả đều hoá thành tiếng thở dài: “Ngươi nói với ta những điều này đều vô dụng. Hiện giờ ta đã là một người chết. Ta không có cách nào có thể quản làng Cát nữa rồi!”

“Đừng nói như vậy chứ?” Naruto nhún nhún vai cười nói: “Huyết kế giới hạn kim sa của ngài khá là có giá đây. Ngài chẳng lẽ không biết sao? Hơn nữa, người được uỷ thác chuyển sinh ra ngoài sẽ tồn tại vĩnh viễn cùng thời gian kem theo lượng chakra vô cùng vô tận. Nói đúng hơn là ngài chân chính một cái máy rút tiền vô hạn...” Rasa nghe được lời này thì hừ lạnh một tiếng. Naruto vẫn cười cợt: “Nếu ngài chịu toàn tâm toàn ý phụ tá ta trong thời gian này, ta nguyện ý sẽ dùng tài lực giúp Phong Quốc thế nào?”

“...” Đầu Kazekage đệ tứ hơi cúi xuống thật sâu. Dường như hắn đang suy nghĩ những gì Naruto. Quả như những gì Naruto nghĩ đến, Kazekage đệ tứ nói: “Có thể! Ta có thể giúp ngươi nhưng với điều kiện ngươi không được làm bất cứ việc gì bất lợi với Phong Quốc!”

“Có thể!” Naruto gật đầu đáp ứng, hắn mở miệng nói chuyện: “Tuy nhiên điều kiện kiên quyết là Phong Quốc không có được ở mặt đối lập với ta. Ta sẽ không đi chọc Phong Quốc nhưng đồng dạng họ cũng không được phép chọc ta. Điều kiện này như thế nào?”

“Ta đồng ý với điều kiện này!” Rasa suy nghĩ một chút sau đó gật đầu.

Hừng hực, hừng hực... Đám lửa đen bám lấy căn nhà đem cả căn nhà thiêu đốt. Khắp nơi đều bám dính ngọn lửa đen cực kỳ quỷ dị.

Jiraiya cũng phản ứng không chậm. Bàn tay hắn đưa lên kết ấn sử dụng ra nhẫn thuật Thủy Độn. Một luồng nước mạnh mẽ từ dưới mặt đất phun ra. Nó theo sự điều khiển của Jiraiya mạnh mẽ đánh lên trên những ngọn lửa ý đồ đem ngọn lửa dập tắt.

Xèo, xèo...

Chuyện quỷ dị xảy ra trước mặt Jiraiya. Ngọn lửa không có bị dập tắt chút nào mà giống như cháy trong nước giống nhau. Hơi nước bốc lên ngùn ngụt nhưng ngọn lửa đen không hề giảm chút nào. Jiraiya mở miệng nói: “Lửa cũng không thể dập tắt... Đây...” Hắn vội vã cúi xuống một quyết trực nhanh chóng đặt ở trên mặt đất.

Bàn tay Jiraiya nhanh chóng vung cây bút bắt đầu liên tục hoạ những hoa văn với chi tiết cực nhanh. Đến cuối cùng bàn tay hắn liên tục kết ấn rồi vỗ mạnh lên mặt tờ giấy khẽ quát một tiếng: “Phong hoá pháp ấn. Phong!”. Theo tiếng quát khẽ đám lửa màu đen ở khắp nơi giống như bị quyền giấy hút sạch vào trong tờ giấy.

Jiraiya cũng vội vã đem tờ giấy cuộn chặt lại rồi dùng dây siết chặt rồi phóng ra phía bên ngoài. Lúc này, bên ngoài làm gì có bất cứ ai ngoài Sasuke đang nằm ở trên mặt đất.

Phập!

Bất chợt một thanh kunai trực tiếp bắn thẳng về thớ gỗ chắn đường đi giữa Jiraiya và Sasuke. Theo đó một bóng đen xuất hiện. Tốc độ cực nhanh đồng thời miệng quát lên: “Thế thuật áo nghĩa làng Lá...”

“Gail!” Jiraiya quay ra thấy được thân ảnh quen thuộc. Ngay sau đó một bàn chân trực tiếp nện thẳng vào mặt Jiraiya đem hắn đập bay. Maito Gai lúc này mới nhận ra được đối thủ mình tấn công. Đôi mắt to tròn mở ra hết cỡ.

“Người đến chậm!” Lúc này ở một nơi khác, Hoshigaki Kisame thấy được Uchiha Itachi đuổi tới thì mở miệng nói: “Ta cứ nghĩ ngươi sẽ giải quyết nhanh hơn cơ đấy. Xem ra Sharingan đối với cơ thể ngươi gánh nặng còn rất lớn.”

“Naruto, đâu rồi!” Uchiha Itachi nhìn quanh thấy được chỉ có mình Hoshigaki Kisame thì hơi nhăn mày đột nhiên hỏi lại.

“Chúng ta đều bị lừa đây!” Hoshigaki Kisame để lộ ra hàm răng sắc nhọn: “Vừa rồi chúng ta đều bị thằng nhóc đó lừa. Đó chẳng qua chỉ là một ảnh phân thân mà thôi. Xem ra thằng nhóc cừ vĩ cũng không đơn giản chút nào. Mà Itachi ngay cả sharingan của người cũng không có cách nào có thể phân biệt thằng nhóc sử dụng ảnh phân thân sao?”

“Nếu chỉ là ảnh phân thân bình thường thì ta có thể dễ dàng phân biệt ra!” Uchiha Itachi nói thẳng với Hoshigaki Kisame. Vừa nói đến đây thì Uchiha Itachi nói: “Hắn là một loại ảnh phân thân đặc biệt nào đó.” Itachi có chút nghiêm túc khi nghĩ đến Naruto. Ngay cả những loại như thủy phân thân, thổ phân thân... Mangekyou Sharingan có thể dễ dàng phát hiện ra. Đến cùng loại ảnh phân thân nào có thể lừa gạt được đôi mắt của hắn.

...

Maito Gai nhìn về phía Jiraiya đang đút một cái bông vào lỗ mũi, hắn vội vã cười trừ: “Ngài trực diện như thế mà ta quên đeo kính lên. Haha...” Vừa nói hắn vừa gãi gãi đầu của mình cười một cách ngu ngốc.

“Người có thật tâm muốn xin lỗi ta không vậy!” Jiraiya cảm giác khoé mắt mình liên tục co giật. Thấy được Maito Gai như thế Jiraiya vội vã nói: “Chuyện này giờ không quan trọng nữa. Hiện giờ chúng ta mau đưa Uchiha Sasuke đến bệnh viện. Nó bị gãy xương tay và xương ngực lại dính nhân thuật gì nữa giờ mất ý thức rồi. Mà ta còn cần cầu viện gấp với làng Lá nữa, Naruto bị Akastuki bắt đi rồi!”

“Cái gì?” Maito Gai mở miệng kinh ngạc hô lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Phong Quốc

Trong một căn nhà tối tăm, chúng bốc ra đầy mùi của những loại thuốc sát trùng. Trong không gian u ám này có những bình đặt những vật phẩm kỳ quái như cánh tay người hay rắn cùng chuột ở trong đó. Một người thanh niên hiện lộ dưới ánh nến lơ mơ, hắn cười nói: “Đúng là chẳng dễ chút nào. Dù sao ông ta được mệnh danh là Kage mạnh nhất trong năm đại quốc mà nhưng ngài cũng mạnh thật đấy giết được hai trong năm Kage rồi còn gì.”

“Câm ngay mấy lời an ủi ngu ngốc đó đi!” Một khuôn mặt tái nhợt xuất hiện ở trong ánh nến. Làn da hắn trắng như bị bệnh và đôi mắt như mắt rắn toả ra sát khí rét lạnh. Đôi tay hắn được băng bó một đám lớp vải trắng. Đôi môi nhợt nhạt phát ra: “Bằng không ta giết người đấy!”

“Dĩ nhiên là tôi không có ý đó!” Sắc mặt người thanh niên khẽ biến đổi, hắn vội vã bào chữa: “Mặc dù không tiêu diệt được làng Lá nhưng bù lại mục đích còn lại của kế hoạch lần này, Uchiha Sasuke cùng Naruto bị trói buộc vào ngài rồi còn gì?”

“Khà... khà...” Nụ cười nam nhân có chút thâm lường, hắn nhìn đôi tay được quấn đầy băng băng vải mình rồi nói: “Đổi lại ta phải trả giá bằng đôi tay này và tất cả thuật của ta. Nếu có được tên Uchiha Itachi đó thì không còn gì phải sợ nữa. Đáng tiếc giấc mơ này không thể nào thực hiện được vì hắn ta còn mạnh hơn cả ta. Vì thế mà ta phải rời khỏi tổ chức đó. Hy vọng Naruto và Sasuke sẽ mang cho ta một cơ thể mới tràn đầy sức sống.”

Vài ngày sau...

Mênh mang bốn phía đều là cát vàng, một ngôi làng lớn nằm trong khu vực trũng của khu giải đất thấp gần cách ngôi làng với những con bão cát củ sa mạc. Những ngôi nhà này đều được thiết kế khá kỳ quái bằng một loại vật liệu đất đá có khả năng chịu nóng và thông gió cực tốt. Hình dáng của chúng đều có hình dáng tháp tròn hoặc những ngôi nhà ống được dựng lên theo kiểu cách khá đặc biệt. Chúng có khá nhiều cửa sổ dùng cho việc thông gió.

Một đoàn người gồm ba người một thiếu nữ tóc đen dài thướt tha mặc một chiếc áo cộc bên trong và chiếc quần ngắn cũn cỡn để lộ đôi chân dài của mình. Thân thể cô được giấu dưới chiếc áo choàng trắng che kín khắp toàn thân. Y phục choàng che kín toàn thân rất thích hợp với việc di chuyển bên trong sa mạc. Một người thiếu niên có mái tóc trắng thẳng ôm sát khuôn mặt mình và đôi mắt màu xanh lam tuyệt đẹp. Bên cạnh một thiếu nữ khá là xinh đẹp với mái tóc màu nâu và làn da trắng nõn.

Người thiếu niên mở miệng nói: “Các vị, tiền không phải vấn đề. Tôi muốn các vị hộ tống một chuyến đến Tuyệt Quốc.”

“...” Một phụ nữ lớn tuổi với đôi mắt màu đen và mái tóc màu hoa oải hương được buộc cẩn thận với chòm tròn trên đầu. Nữ nhân lớn tuổi có nước da sáng tai to và có đeo khuyên nhỏ. Khuôn mặt với vuông với thân hình thấp dẫu dưới lớp áo choàng trắng và một bộ y phục màu xám. Trên trán tràn ngập nếp nhăn và hai má phệ, mũi to miệng rộng. Bà dùng hai tay đan xen vào nhau rồi mở miệng hỏi: “Ngài Dante, ngài có thể nói cho ta ngài muốn đến Tuyệt Quốc làm gì không?”

“Cái này...” Naruto nhăn mày lại đột nhiên hỏi: “Ta nhớ hình như nhiệm vụ không cần yêu cầu những thứ này đi!”

“Xin lỗi ngài Dante, hiện giờ thời điểm đối với làng Cát chúng ta hết sức nhạy cảm!” Nữ nhân lớn tuổi nói: “Chúng ta cần xác định chính xác nhiệm vụ để có thể quyết định tiếp nhiệm vụ này hay là không!”

“Được rồi...” Naruto thở ra một hơi dài: “Thật ra không có gì đặc biệt cả. Ngài Chiyo cũng biết đấy trên người chúng tôi có được chakra hẳn các vị ninja

làng Cát cũng nhận thấy đi. Thế nên tôi cũng chẳng đầu điểm làm gì cho mắt công. Hiện giờ làng Lá và làng các vị trải qua như vậy thật sự làm cho người không yên tâm. Người nhà giàu mới nổi tôi chỉ muốn sống yên ổn một chút thôi. Trong năm nước lớn, Thủy Quốc mặc dù không quá yên ổn nhưng trong chiến tranh đều hầu như tránh được. Tôi chỉ muốn mua một toà đảo ở Thủy Quốc sau đó xây dựng một nơi nghỉ dưỡng ở đó thôi!”

“Vậy sao ngài không nhận nhiệm vụ làng Lá!” Chiyo nhấn mày quan sát Naruto. Hiện giờ làng Cát ở thời điểm phi thường đối với mọi việc cực kỳ nhạy cảm. Lại có người có được chakra tiến vào làng như vậy nhờ tiếp nhiệm vụ nếu như bình thường Chiyo nhất định bắt lại tra hỏi xem có phải gián điệp hay không. Tuy nhiên đối phương mang đến rất nhiều tiền, nàng không thể nào không tiện ra tay lắm.

“Ngài Chiyo đáng lẽ ra phải biết rõ hơn tôi chứ?” Naruto nhấn hàng lông mày lại nhìn về phía Chiyo: “Làng Lá bị như vậy mặc dù làng Lá được mệnh danh là mạnh nhất trong năm quốc gia nhưng Thủy Quốc cũng có ý rục rịch mà Thổ Quốc cùng với Lôi Quốc đã có dấu hiệu hoạt động ở biên cảnh. Trời mới biết được khi nào có chiến tranh. Mấy kẻ có chakra như chúng tôi đi qua mấy chỗ này không phải ngốc sao? Thế nên chúng tôi mới đến Phong Quốc. Hơn nữa, giá thuê ninja làng Cát rẻ hơn so với các quốc gia khác nhiều mà tuyến đường đi qua Phong quốc đến Tuyết Quốc mặc dù trải qua sa mạc rộng lớn mới đến biển rồi lên thuyền qua Tuyết Quốc an toàn hơn nhiều. Tuyết Quốc là nơi nghèo nàn thế nên chiến tranh lan tới nơi này cho dù có cũng không kịch liệt. Mà tôi tin tưởng không ai hiểu sa mạc hơn ninja làng Cát không phải sao?”

“Cái này...” Chiyo nghe được lắm vào trầm tư. Xác thật giống như người thuê này nói như vậy. Hiện giờ tình trạng nhân giới vô cùng nhạy cảm. Mấy người này xem ra muốn Thủy Quốc trốn tránh chiến tranh quả thực có lý do hợp lý. Chiyo quay ra nhìn về phía mấy vị cố vấn nhìn về phía sau. Đến cuối cùng Chiyo thở dài ra một hơi nói: “Xin lỗi ngài Dante, nhiệm vụ này thực sự rất khó. Chúng ta đã vừa mới giới thiệu con đường đến Thủy Quốc. Nơi đó không có bất cứ thuyền bè gì có thể sử dụng được.” Thấy được bộ mặt khó sử dụng của Naruto, Chiyo vội vã nói tiếp: “Nếu ngài không ngại, chúng ta có thể hộ tống ngài thông qua Hoả Quốc đến Thủy Quốc. Dù sao làng Cát và làng Lá vẫn duy trì hiệp ước đồng minh. Sẽ không có vấn đề gì nghiêm trọng xảy ra trên đường đâu, ngài xin tin tưởng vào ninja làng Cát chúng ta!”

“Này...” Naruto tỏ ra khó khăn. Đến cuối cùng hần khe khẽ thở dài ra một hơi: “Vậy thì...” đến cuối cùng trầm ngâm một chút rồi nói: “Hay là thôi đi vậy!” Naruto lắc đầu mở miệng nói chuyện: “Tôi vẫn là đến Hoả Quốc trực tiếp thuê người đi. Như vậy tiết kiệm được khá khá tiền.” Lời này nói ra làm cho Chiyo nhất thời khoé miệng co quắp lại. Nói đến đây Naruto đành ho khan mở miệng nói: “Thật xin lỗi!”

“Không sao, không sao...” Chiyo vội vã xua tay cười trừ.

“Việc này đã làm mất thời gian các vị...” Naruto mở miệng vội vã nói chuyện cười cợt: “Phần tiền đặt cọc đó coi như tôi quyên góp các vị làng Cát đi. Hơn nữa, còn may các vị không coi tôi là gián điệp bắt lấy đây.”

“Ngài Dante thật biết nói đùa...” Mấy vị cố vấn nhất thời nhìn về phía nhau.

Naruto lại nhún nhún vai cười nói: “Trên đường đi đến Hoả Quốc có lẽ không an toàn. Nếu các vị cứ vài người đi để đảm bảo chúng tôi an toàn. Chúng tôi vô cùng cảm kích!”

“Nên mà... nên mà...” Đám cố vấn nhìn về phía nhau mỉm cười. Naruto khoé miệng kéo kéo thắm máng một đám da mặt thật dày.

“Ừ... aa...” Cánh tay truyền tới cảm giác đau nhức làm cho nam nhân thét dài một tiếng. Toàn thân hần nhể nhại mồ hôi, cơ thể theo đó liên tục run lên bần bật: “Tay ta... tay ta... học học...”

Một người ninja chạy đến, trong bóng tuổi khuôn mặt hần đã biến thành vụn vụn khi người ninja này tới. Nghe được người ninja này gọi mình: “Ngài Orochimaru, ngài hãy mau uống thuốc đi!” Đôi mắt Orochimaru lập tức biến thành một đôi mắt xuất hiện đầy tơ máu đỏ.

Phập!

Máu bắn tung toé màn che khiến cho màn che biến thành màu đỏ chết chóc. Người ninja theo đó gục thẳng xuống phía dưới mặt sàn gỗ. Máu tươi từ người ninja chạy ra đem sàn nhỏ nhuộm đỏ. Ngay cả chiếc chăn mà Orochimaru đang đắp cũng biến thành màu đỏ tươi.

Cạch!

Cánh cửa lại mở ra một lần nữa, một bóng người xuất hiện ở cánh cửa phát ra âm thanh khuyên nhủ: “Ngài phải uống thuốc đằng hoàng chứ? A, lại phải lau chùi lại phòng rồi!” Xem lời nói người này thì Orochimaru cũng không phải vì bức tức giết người lần đầu tiên.

“Ta không cần mấy thứ thuốc an thần dở hơi đó!” Orochimaru nghiêng răng phát ra âm thanh.

Người thanh niên bước vàng nâng lên mắt kính của mình: “Là thuốc tự tay tôi điều chế. Nó sẽ làm giảm bớt cơn đau của ngài một chút đấy!”

“Gừ...” Orochimaru phát ra tiếng giận dữ. Hần đem đôi tay thông thạo trên chân mình, về mặt hơi mang theo thất vọng: “Vết thương như lửa đốt trên cánh tay này. Ta không ngờ nó lại đau đến vậy!”

“Là vết thương nguyên rủa mà Sarutobi Hokage để tam đề lại trước khi chết kia mà” Yakushi Kabuto tiến về phía gần giường mở miệng nói chuyện: “Nó không dễ dàng chữa trị như vậy, ngài biết mà!”

“Nói chuyện phiếm như vậy đủ rồi. Người...” Orochimaru cả người ướt đầm mồ hôi, đôi mắt hơi mệt mỏi nhìn về phía Kabuto hỏi: “Đã tìm ra chưa?”

“Vâng...” Orochimaru nói như vậy thì Kabuto lập tức gật đầu xác nhận. Ánh mắt nhìn thẳng Orochimaru nói: “Nghe nói đang ở một nơi có tên là phố Tanzaku!” Về mặt Yakushi Kabuto trầm trọng mở miệng nói: “Tuy nhiên không dễ gì đâu ạ!”

“Vậy sao?” Orochimaru thở ra hồng hộc, hẳn không cho là đúng: “Hừm... thuốc đáng mới đã tạt chứ!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Đã là quá khứ

“Cảm ơn các vị!” Người thiếu niên tóc trắng với đôi mắt xanh nở nụ cười rạng rỡ như ánh thái dương với đoàn ninja làng Cát.

“Không có gì!” Một thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp mắt xanh đeo một cây quạt lớn đằng sau lưng nói chuyện cực kỳ khách khí. Nàng mỉm cười với người thiếu niên: “Đây là nhiệm vụ của chúng tôi!” Vừa nói xong nàng cũng quay ra nhìn về phía vài người ninja làng Cát: “Chúng ta đi thôi!”

“Rika, Yukie, chúng ta cũng đi thôi!” Người thiếu niên tóc trắng quay đầu nhìn về phía hai người thiếu nữ xinh đẹp khẽ nói. Mặc dù đã quay người đi nhưng thi thoảng người thiếu niên cũng quay đầu nhìn về phía thiếu nữ ở phía sau.

Thi thoảng thiếu nữ ở phía sau cũng không nhìn được quay đầu nhìn về phía thiếu niên tóc trắng kia. Không hiểu sao thiếu niên tóc trắng lại làm cho nàng có cảm giác cực kỳ quen thuộc. Hình dáng đó có vài phần giống với người quen cũ của nàng. Tuy nhiên chỉ có vài phần giống mà thôi.

“Thiếu gia, ngài có thể thuê tiểu thư Temari làm hộ tống.” Thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp có mái tóc màu nâu đột nhiên mở miệng nói chuyện. Nàng tò mò quan sát Naruto hỏi: “Như vậy thiếu gia có thể...” Đáng tiếc vừa nói đến đây đã bị thiếu niên cắt đứt.

“Đừng nói nữa, Haku... à... không, Yukie!” Người thiếu niên nhún nhún vai. Nụ cười trên khuôn mặt thiếu niên có vài phần chua xót: “Quá khứ rồi! Mọi thứ trôi qua khó mà lấy lại được. Bát nước hắt ra ngoài còn có thể hoàn hảo đem nước rót lại giống như ban đầu sao? Dù có lấy lại đi nữa, nước trong bát cũng đã mất đi vài phần. Đầu thế lại như xưa được.”

“Temari, cô ấy là ai vậy!” Thấy thiếu niên giảo bước nhanh hơn, cô nhóc tóc đỏ nhẹ nhàng đến bên cạnh thiếu nữ xinh đẹp tóc nâu khẽ hỏi. Ban đầu nàng ghen ghét thiếu nữ này vì người này quá đẹp. Tuy nhiên khi nghe được thiếu nữ này vốn là nam thì nàng hoảng hồn. Trên đời này lại có thiếu niên xinh đẹp như vậy so với nàng còn xinh đẹp hơn. Thế nhưng nàng cũng vui vì ở bên cạnh Naruto lúc này chỉ có mình nàng là con gái mà thôi.

Phó Tanzaku...

Bóng dáng hai người một nam nhân tóc đen dài cùng với một người thanh niên tóc trắng đi cùng nhau. Ở phía sau người nam nhân tóc đen dài, người thanh niên tóc trắng hơi chút lo lắng nói: “Mặc dù y thuật của cô ta rất giỏi nhưng chắc gì người đó sẽ chữa cho ngài.”

“Hừm...cứ đến Tanzaku trước cái đã!” người nam nhân tóc đen hừ lạnh một tiếng. Hắn cũng giảo bước nhanh hơn bước chân nhanh chóng đi tới.

“Hiện nay không khí có chút khẩn trương!” Người thanh niên tóc trắng nói: “Từ làng Lá truyền đến tin jinchuriki cứu vĩ Naruto bị Akastuki bắt cóc, làng Lá đã điều động một số lượng lớn ninja tìm kiếm tung tích Akatsuki. Ngài lộ diện ra như vậy không sợ gặp phải ANBU làng Lá sao?”

“Không cần!” Orochimaru quay đầu nhìn về phía Kabuto phát ra giọng khàn khàn: “Tình trạng làng Lá trong lúc này phi thường nghiêm trọng. Họ sẽ không ngu ngốc đến mức đắc tội ta. Họ còn cân đối mặt với mấy đại quốc khác gây áp lực lớn. Trước hết họ cần tìm thấy jinchuriki cứu vĩ, họ mới dám đến đối phó ta.”

“Ngài nói đúng!” Yakushi Kabuto nghe được lời này thì gật đầu.

Cạch, cạch, cạch... Trên chiếc máy trò chơi hiện ra ba con số bảy cực kỳ may mắn. Một giọng nữ thét lên vui sướng: “Hay quá! Hiếm khi mới được như vậy đây.” Tiếng thét từ một thiếu nữ có nước da trắng và có dáng người mảnh mai với đôi mắt nâu và mái tóc đen. Mái tóc màu đen nhánh mượt mà và thẳng ngang vai. Khuôn mặt trái xoan với hàng lông mày đen nhánh, cái mũi nhỏ thẳng và đôi môi hồng hào. Bên ngoài mặc một chiếc áo kimono tối màu dài đến tận gót chân và có viền màu trắng.

Trong tay thiếu nữ ôm một con heo màu hồng khá đáng yêu. Hai má con heo có màu đỏ và nó mặc một chiếc áo màu đỏ cùng với một chuỗi tràng hạt ngọc ở trên cổ. Dường như con vật này chính là linh vật mà họ nghĩ rằng nó sẽ mang lại may mắn cho họ. Con heo cũng có vẻ cực kỳ nhân tính nở nụ cười khi bọn họ thắng trận.

Ngồi trên bàn trò chơi là thiếu nữ bộ dạng mười tám đôi mươi. Nàng không cao lắm nhưng làn da trắng với đôi mắt màu nâu sáng và mái tóc vàng. Mái tóc nàng dài tới tận thắt lưng với hai lọn tóc ôm gọn lấy khuôn mặt của nàng. Hàng lông mày màu vàng giống như lá liễu, đôi mắt to với con ngươi màu nâu xinh đẹp. Mí mắt hơi cong cong và chiếc mũi nhỏ cao cùng với đôi môi đỏ hồng và làn da trắng nõn nà. Thiếu nữ mặc một chiếc áo khoác màu xanh và một chiếc áo kimono màu trắng bằng vải kaki không tay ở bên trong. Quấn hông có buộc một đai lưng to bản màu xám. Đôi chân thon thả trắng nõn dẫu dưới chiếc quần màu xanh và đi trên một chiếc giày cao gót.

“Chúng ta đi thôi, Shizune!” Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp đột nhiên mở miệng nói chuyện.

“Vâng để em đổi lấy mọi thứ đã!” người thiếu nữ tóc đen vội vã đem lợi thế thắng lợi đổi lấy toàn bộ những món quà trong cửa hàng. người thiếu nữ tóc vàng cũng theo đó đi phía trước ra khỏi cửa tiệm trò chơi.

“Sao thế ả?” Thấy được vẻ mặt không vui của thiếu nữ tóc vàng, thiếu nữ tóc đen mở to miệng hỏi: “Ngài Tsunade thắng lần này đúng là kỳ tích thật đấy. Mà sao mặt lại ủ rũ như thế...”

Tsunade khẽ cắn móng tay mình rồi trầm ngâm một lúc. Nàng quay đầu nhìn về phía Shizune nói: “Chúng ta đi qua thành phố này một vòng rồi nhanh chóng rời khỏi đây thôi!”

“Không phải chứ?” Shizune ngạc nhiên hô lên: “Chỗ này là thắng cảnh đó còn phải đi tham quan mất cái thành rồi...” Nàng chưa nói hết đã bị Tsunade cắt đứt.

“Vậy thì đi xem mau đi rồi chúng ta lên đường!” Tsunade chẳng thèm quan tâm nàng dầm mạnh guốc gỗ trên đường phát ra từng tiếng lộp cộp nhỏ.

Ở một nơi khác, trên con đường với những bậc thang được xây lên. Hai phái được trồng cây cối làm cho khung cảnh trở nên thư thái và xinh đẹp hơn. Hai nam nhân sóng vai nhau mà đi. Người thanh niên tóc trắng nói: “Tôi có biết chút ít về ngài Tsunade vì dù gì tôi cũng ở trong đội y tế kia mà!”

“Hừm...” Người nam nhân tóc đen khẽ hừ lạnh một tiếng.

“Người đầu tiên đưa ra ý tưởng tăng cường thêm một người tinh thông y thuật vào một tổ bốn người được phổ biến rộng rãi cho đến giờ!” Người thanh niên tay lên, vẻ mặt cao hứng nói: “Điều này đã đánh dấu một kỉ nguyên mới cực kỳ quan trọng. Quả thật khi một đội không nắm được kĩ thuật y tế cần thiết thì chắc chắn cầm chắc thất bại trên chiến trường.”

“Hừm...” Người thanh niên tóc đen cả người đều là mồ hôi hột. Mỗi bước đi hắn đều cảm giác được gian nan. Hắn nói với giọng khàn khàn: “Kinh nghiệm chiến đấu phong phú tự khắc sẽ có được tri thức. Ý tưởng đó được sinh ra chẳng qua là do có nhiều người hy sinh mà thôi. Con người sau khi mất đi thứ gì mới nhận thức được bản chất sự vật đó. Con người được mệnh danh là thân y một trong tammin huyền thoại đó nghĩ ra được ý tưởng này chẳng qua là nhờ hy sinh... của rất nhiều người, có cả những người mà cô ta yêu nhất!”

Một toà lâu đài khá lớn được xây dựng trên ngọn đồi, phong cách cổ kính xinh đẹp đập vào mắt những du khách tới nơi này.

Thiếu nữ tóc đen nở nụ cười, bàn tay đưa lên che ánh nắng nhìn thẳng về phía lâu đài nói: “Lâu đài Tanzaku nhìn từ dưới lên đẹp thật đấy. Quả đúng là di sản văn hoá!”

Về mặt thiếu nữ tóc vàng hơi khó chịu nói: “Tham quan thế đủ rồi. Mau đi khỏi thành phố này thôi.”

“Thêm một chút nữa đi cô!” Thiếu nữ tóc đen về mặt không tha: “Ngắm miễn phí mà!”

Ầm, ầm... Hai người đang xem thì đột nhiên cả toà di sản sụp đổ. Trước con mắt hai người, toà di sản đã biến thành phế tích. Bụi mù và gạch ngói bắn tung toé khắp nơi. Theo sau đó một cái đầu rắn khổng lồ xuất hiện trước mắt hai người. Ở trên đỉnh đầu con rắn có đứng hai người nam nhân ở trên đó. Một nam nhân lớn tuổi chút tóc đen, mắt giống mắt rắn và làn da trắng nhợt. Một người thanh niên trẻ tuổi có mái tóc trắng và đeo kính tròn.

“Đó là...” Hai thiếu nữ hoảng hốt hô lên. Ánh mắt họ lập tức biến thành sắc bén nhìn về phía hai người đứng trên đầu rắn: “Orochimaru!”

Giọng nói khàn khàn người nam nhân tóc đen ở trên đầu rắn phát ra: “Tìm được cô rồi, Tsunade!”

Người thiếu niên tóc trắng nhìn thấy cái biển ở trên cao ghi mấy chữ “Tanzaku!”. Hắn quay ra nhìn về phía hai thiếu nữ xinh đẹp nói: “Hôm nay chúng ta hãy nghỉ ở nơi này đi. Mấy ngày nay đều thực khó chịu. Nếu như hai người muốn đi chơi đâu đó có thể cùng nhau đi. Tôi muốn tắm một cái hy vọng nơi này có suối nước nóng. Nếu không có thì cũng có một cái bể tắm lớn cùng nước nóng cũng không tệ lắm!”

“Tắm suối nước nóng!” Thiếu nữ tóc đen mắt đỏ đeo kính ngạc nhiên. Nàng đi ở phía sau lưng hai người đột nhiên đỏ mặt. Ngay sau đó nàng lè lưỡi ra liếm láp miệng mình. Trông bộ dạng cực kỳ đáng khinh giống như đang suy nghĩ gì đó.

Thiếu nữ mặc kimono cực kỳ xinh đẹp quay người hỏi: “Rika, cô sao vậy!?”

“A... Haha... không sao?” Thiếu nữ tóc đen đưa tay lên cười vỗ vổ ốt của mình rồi nói: “Không biết ở đây suối nước nóng là nam nữ riêng biệt còn là nam nữ hỗn hợp à!” Nghe được lời này thì thiếu nữ tóc nâu xinh đẹp dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía nàng. Ánh mắt kỳ quái này làm cho thiếu nữ tóc đen cảm giác được khó chịu.

“Yukie, Rika!” Người thiếu niên tóc trắng quay đầu lại nói: “Đi thôi!”

Hai vách tường hai bên để lộ ra một con đường lớn. Bốn người hai nam một nữ đối mặt với nhau. Người thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp tuổi đôi mươi đột nhiên nói chuyện: “Lâu rồi không gặp nhì, Orochimaru!”

“Tôi tìm cô khá vất vả đấy!” Orochimaru dùng giọng khàn khàn nói chuyện.

“Giờ tìm ta để làm gì?” Hàng lông mày xinh đẹp màu vàng khẽ nhăn lại: “Chắc không phải ngồi lê chuyện xưa đâu đúng không?”

Cơ thể Orochimaru run liên tục, cả những giọt mồ hôi đều lăn tăn trên mặt mình. Hắn khàn khàn nói: “Ta cần cô giúp ta một chuyện!” Tất cả những thứ

này đều không thể gạt được đôi mắt Senju Tsunade. Nàng biết được rằng Orochimaru đang sốt rất cao, cánh tay được quấn băng vải kia có vẻ như có dị trạng gì đó.

“Ngài Tsunade...” Giọng nói Kabuto mang theo vài phần cung kính: “bà chắc chắn đã nhìn ra!”

“Tìm người khác đi...” Thiếu nữ lập tức phẩy tay từ chối: “Ta đã thôi sử dụng y thuật rồi!”

“Không thể nào...” “Về mặt Kabuto mang theo không tin, hẳn cúi đầu hơi thấp: “Bà chắc chắn cũng nhìn ra được mức độ của vết thương này. Không ai có thể chữa được vết thương trên đôi tay này ngoài bà ra, một trong tamnin huyền thoại. Tính thông y thuật được mọi người biết đến với cái tên công chúa Sên Tsunade.”

“Vết thương đó không phải tầm thường...” Senju Tsunade trong phút chốc hơi mở to mắt nói: “Thật ra ngươi đã làm gì?”

“Làm gì à?” Đôi mắt Orochimaru híp lại: “Thì ta bị đánh một chút khi giết chết lão già Đệ tam đó mà... Hừm... đừng dùng vẻ mặt đáng sợ đó nhìn ta chứ? Những thứ có hình dạng thế nào rồi cũng mục rữa. Con người cũng giống vậy thôi. Cô chắc chắn hiểu rõ nhất...Bởi vì cô đã để mất hai người mình yêu thương nhất chết mất rồi còn gì. À không, phải nói vì đem cô sống lại nên hẳn mới chết mới đúng. Một người đáng lý được tôn sùng như Hashirama thứ hai lại...”

Thiếu nữ tóc đen cũng đã tức giận ra tay. Nàng vén lên tay áo ở đó có gắn một cái ám khí với những ống châm gắn kim châm độc. Bàn tay đem dây kéo kéo ra trực tiếp phóng về phía hai người. Tuy nhiên dễ dàng bị hai người tránh thoát và dùng tay bắt lấy.

“Bình tĩnh, Shizune!” Thấy được Shizune giận dữ nổi gân xanh nhưng Tsunade lại hành động như thường. Nàng thở ra một hơi thật dài sau đó nói: “Orochimaru. Ngươi... từ xưa đến giờ đều vẫn như vậy. Người biết rõ tính ta mà đứng không. Đừng có chọc giận ta chứ...” Nàng nở nụ cười sau đó nắm đấm gỗ mạnh vào bức tường phía sau làm cho cả bức tường đá nứt tóc kéo dài đến mấy chục mét rồi sụp đổ. Đôi mắt theo đó cũng biến thành đồ ngầu xuất hiện tơ máu: “Bằng không, ta giết chết ngươi đây!”

Trên trán Kabuto đã đổ mồ hôi hột: “Chúng tôi không tới đây để gây chiến mà chỉ muốn thương lượng với bà.”

“Chẳng phải ta mới nói rồi sao?” Tsunade lập tức nói: “Mau rút khỏi mắt ta!”

“Chỉ có bà mới trị được cho đôi tay của ngài Orochimaru!” Kabuto vội vã nói cố gắng khuyên nhủ Tsunade: “Đương nhiên chúng tôi không nhờ sống. Chúng ta giao dịch chứ?”

“Trong lúc ta đếm ngược từ 5 mau biến đi!” Đôi mắt Tsunade híp lại mang theo rét lạnh: “Nếu không chính ta sẽ làm cho các ngươi biến mất.”

“Xin bà hãy bình tĩnh!” Hai tay Kabuto hơi mở rộng: “Tôi nghĩ điều kiện tôi đưa ra cho bà không tệ lắm đâu!”

“5...4...3...2...1” Giọng nói Tsunade không mang theo một chút tình cảm nào vang lên.

“Tôi sẽ hồi sinh cho đứa em trai và người đàn ông mà cô yêu thương nhất!” Orochimaru đột nhiên mở miệng nói chuyện làm cho thân thể Tsunade khựng lại. Hắn cười nhạt nói: “Bằng cảm thuật mà tôi đã nghiên cứu thành công.” Thấy được Tsunade không có hành động, Orochimaru tiếp tục nói: “Chúng tôi chưa có bị biến mất có nghĩa giao dịch thành công rồi đúng không? Chẳng lẽ cô không muốn gặp bọn họ sao?”

“Nếu như ta chữa khỏi cho ngươi...” Tsunade dường như ý đã động hỏi lại: “Ngươi định làm gì?”

“Ta sẽ lấy lại những thứ gì của ta!” Orochimaru khàn khàn đáp lời: “Và sau đó ta sẽ đem cả ngôi làng Lá huỷ diệt!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tsunade và Shizune

“Ngươi nói muốn huỷ diệt làng Lá là sao?” Trán Shizune bắt đầu nổi lên gân xanh. Khoé miệng liên tục kéo lại, hai hàm răng khê cắn thật mạnh. Khi nàng quay đầu ra thấy được đôi môi Tsunade khê cắn đồng thời đôi mắt ở sâu mang theo bất đắc dĩ. Phía trước thì nụ cười Orochimaru làm cho nàng thực sự vô cùng lo lắng. Nàng vội vàng hô lên: “Ngài Tsunade...”

“Câu trả lời ngài là...” Yakushi Kabuto khê nâng lên mắt kính đồng thời hơi mỉm cười nhìn về phía Tsunade. Nụ cười giống như đắc thắng.

“Không được cả chú ấy và em trai cô cũng không muốn thấy cô bị lợi dụng như vậy đâu!” Shizune hoàn toàn sợ, nàng sợ Tsunade sẽ đồng ý với ý kiến này. Đôi mắt Shizune hơi co rụt lại, vẻ mặt lo lắng liên tục hô: “Ước mơ của hai người họ, ngài Tsunade. Cô... cô, cả ước mơ của cô nữa... cô đã quên rồi biết. Em biết... em biết cho đến giờ cô vẫn...”

“Im đi, Shizune!” Tsunade cúi đầu thấp xuống quát lên.

“Kêu bà trả lời liền bây giờ cũng hơi khó!” Người thanh niên tóc trắng từ tốn nói chuyện: “Nhưng hy vọng một tuần sau sẽ nhận được câu trả lời của bà. Và cảm thuật này cần người hy sinh nên bên bà hãy chuẩn bị hai người đi nhé.”

“Cô Tsunade...” Bàn tay Shizune nắm chặt lại, ánh mắt giận dữ quát lên: “Chúng ta hãy giết chúng ngay đi. Tên Orochimaru cũng đang yếu. Đây là cơ hội tốt. Con và cô Tsunade, hai ta có thể hạ chúng ngay bây giờ đó.”

“...” Orochimaru khẽ cắn lên bàn tay đang băng bó vết của mình. Hắn đưa bàn tay ra từng giọt máu đỏ tươi theo đó nhỏ giọt rơi tíc tách xuống phía dưới. Thấy được dòng máu đỏ tươi chảy xuống, bàn tay Tsunade nắm chặt lại, đôi mắt hoảng hốt. Tinh thần theo đó run rẩy liên hồi. Orochimaru cười nói: “Đúng là ta đang rất yếu nhưng bọn ta cũng biết rõ điểm yếu của người Tsunade... Cô vẫn chưa trị được chứng bệnh sợ máu đỏ sao?” Thấy thân thể đang run lên của Tsunade, Orochimaru ra lệnh: “Kabuto, chúng ta đi thôi!” Hắn xoay người trước khi đi hất cho Tsunade một cái ánh mắt: “Tsunade, ta chờ câu trả lời của cô đấy!”

Vụt!

Ba người hai thiếu nữ cùng một thanh niên bước vào trong quán. Người thiếu niên tóc trắng mở miệng nói: “Quán rượu này không tệ chút nào. Chúng ta có thể...”

Người thiếu niên vừa nói chuyện thì người thiếu nữ tóc nâu nói nhỏ: “Thiếu gia, nơi này chỉ dành cho người trên mười tám tuổi!”

“Yukie, cô nói gì vậy. Chúng ta không phải đã đủ tuổi rồi sao?” Vừa nói hắn vừa liếc mắt về phía cô nhóc tóc đen, mắt đỏ nhếch miệng cười nói: “Ồ đây chỉ có Rika không đủ tuổi đi!” Uzumaki Karin nghe được lời này thì có chút hậm hực. Nàng so với Naruto còn nhiều hơn một tuổi cơ. Ai bảo Naruto dường như dậy thì sớm trước. Thân thể hắn chiều cao đến bây giờ đã đạt được đến 1m7. Hơn thế nữa ăn mặc cùng với trang điểm nữa, khó người nhìn ra được Naruto mới sắp mười ba tuổi.

“Ông chủ...” Một âm thanh làm cho người thiếu niên chú ý đến. Đó là một thiếu nữ trẻ tóc vàng mắt nâu trông vô cùng xinh đẹp. Nàng độ tuổi đôi mươi với hai má hồng lên vì rượu. Trước ngực hai bầu ngực no đủ như muốn phá vỡ chiếc áo vải ra phía ngoài. Mặc dù Naruto thực sự bị bộ ngực đó hấp dẫn nhưng rất nhanh hắn dừng ở một cái dây chuyền.

Một chiếc dây chuyền được tạo bởi một cái dây màu đen. Điểm mà Naruto chú ý nhất đó là mặt dây chuyền với một viên đá quý hình thoi xinh đẹp trong suốt. Ở trên đó, Naruto cảm nhận được một loại năng lượng sinh cơ tràn ngập giống như trên người hắn. Hơn nữa, trên người thiếu nữ tóc vàng kia, loại chakra trên người nàng cũng làm cho hắn có cảm giác thân thiết.

“Cô Tsunade...” Thiếu nữ tóc đen đưa tay lên gần: “Cô đã uống rất nhiều rồi!”

“Thôi mà Shizune...” Thiếu nữ tóc vàng đưa tay ra gạt đi cánh tay đối phương đồng thời cười nói: “Hôm nay chúng ta ăn ở đây cũng được mà!”

“Ế...” Thiếu nữ tóc đen gạt mình lên tiếng nói: “Nhưng đây là quán rượu mà!”

Thấy được mọi chỗ đều có vẻ đều có khách ngồi rồi. Thật may chỗ hai nữ nhân kia vẫn còn chỗ. Tuy nhiên thực hiếm thấy ở nơi đó ngồi hai người xinh đẹp vậy mà không có nam nhân nào tiếp cận các nàng. Xem ra các nàng cũng không đơn giản chút nào.

Naruto không thèm để ý đến Karin đang nắm chặt nắm đấm nghiến răng nghiến lợi ở phía sau. Yuki Haku dù đang giả trang nữ nhưng bản chất vẫn là nam nhân. Hắn không có cảm giác gì năm. Dù sao mọi việc hắn đều nghe Naruto.

“Hai chị gái xinh đẹp!” Người thiếu niên tóc trắng đẹp trai tiến về phía trước mỉm cười chào hỏi: “Chúng em có thể ngồi ở chỗ này được chứ?”

“Tuyệt...” Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp phát tay lên một cái. Bộ dạng nàng cực kỳ tùy tiện. Lúc này, nàng lấy ra một chai rượu tiếp tục vì mình rót rượu. Cùng lúc đó, một vị bồi bàn đem một ấm rượu mới đến thay thế cho thiếu nữ tóc vàng.

“Thằng nhóc con...” Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp nheo mắt lại. Nàng để ý đến ánh mắt của Naruto. Nàng thấy được Naruto này giờ đều nhìn chằm chằm về phía ngực của mình. Điều này làm cho thiếu nữ muốn nổi bão, nàng có chút giận dữ lập tức mở miệng cảnh cáo: “Cẩn thận ánh mắt của người!”

“Gi chứ?” Uzumaki Karin mở miệng châm chọc lớn tiếng: “Chỉ được cái ngực lớn mà thôi!”

“Cô nhóc...” Senju Tsunade nghe vậy ngẩn người. Ngay sau đó nàng mở miệng giận dữ nói: “Người nói cái gì vậy hả!?”

“Cô Tsunade...” Thiếu nữ tóc vàng ở bên cạnh đột nhiên nói chuyện khuyên can: “Bọn chúng chỉ mới là một đám nhóc mà thôi!”

“Xin lỗi, vừa rồi chúng em đã không phải!” Uzumaki Naruto đưa ánh mắt nhìn về phía thiếu nữ tóc đen mắt đỏ cho nàng một cái ánh mắt cảnh cáo. Cô nhóc vội vã bĩu môi ngồi xuống. Naruto lúc này mới nói: “Những thứ này coi như em mời đi. Yukie, cô đi gọi vài món lại đây. Đứng rồi nhớ lấy phần của năm người...”

“Vâng... thiếu gia!” Yuki Haku mỉm cười gật đầu. Thiếu niên bước về phía trước. Tuy nhiên trong thoáng chốc, Tsunade quan sát thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp này. Nàng phát hiện thiếu nữ này có hầu kết hơn nữa bộ ngực rất phẳng. Mặc dù vô cùng xinh đẹp lại là một thiếu niên. Trong thoáng chốc, đôi mắt nàng nhìn lại thật sâu.

“Thật là xui đây...” Ở bàn bên kia không biết lúc nào truyền đến âm thanh: “Không biết tên ninja khôn kiếp nào phá hủy toà lâu đài Tanzaku. Thật sự là...”

đám người đó không biết đó là di sản văn hoá sao? Chẳng lẽ không biết chọn nơi khác mà đánh. Làm hại ông đây đến nơi này một chuyến không công.”

“...” Nghe được lời này thì Shizune vội vã cười trừ. Thiếu nữ đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Các em là người nơi khác đến đây đi? Cũng đến thăm quan nơi này sao? Nơi này có rất nhiều cảnh đẹp đó!”

“À vâng!” Thiếu niên tóc trắng mỉm cười lên tiếng nói: “Chúng em đều rời nhà đi ra ngoài một chuyến. Nơi này nghe nói rất đẹp nên tới. Đúng rồi, em là Dante. Đây là hai người bạn của em Rika cùng với Yukie. Mà em còn chưa biết tên hai chị đây?”

“À... Chị là Shizune...” Thiếu nữ tóc đen nở nụ cười. Nàng nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng ở bên cạnh nói: “Cô ấy là Tsunade.”

“Hai chị cũng đến nơi này ngắm cảnh sao?” Naruto mỉm cười. Một nụ cười thân thiện khiến cho hai người cảm giác được quen thuộc. Giống như họ đã gặp được Naruto ở đâu đó. Tuy nhiên không ai nhớ rõ được rốt cuộc gặp Naruto ở nơi nào.

“À... ừm...” Shizune mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu đồng ý.

“Thiếu gia...” Yuki Haku tiến về phía bàn. Trong tay hắn đựng một khay đồ ăn và một vài cái chai rượu. Tuy nhiên thấy chai rượu này thì Naruto hơi co quắp khoé miệng. Loại rượu này chỉ dành cho trẻ con mà thôi. Không biết Haku là cố ý còn là vô tình đây. Thế nên Naruto chỉ có thể khe khẽ thờ dài.

Đột nhiên Naruto thấy được cổ bài ở dưới bàn và vài cái quân súc xắc. Hắn theo thói quen không tự chủ đưa lên cầm mấy cái súc xắc cùng với mấy quân bài của thiếu nữ tóc vàng. Tuy nhiên nàng không thêm để ý. Lúc này, Yuki Haku để lộ ra thân thiện khi nói chuyện với thiếu nữ tóc đen.

“Nè... Na... Dante... cậu...” Cô nhóc tóc đen mắt đỏ ở bên cạnh đều sát tới bên cạnh Naruto. Thiếu nữ còn kề sát vào hắn như muốn biểu thị ra chủ quyền.

Khẽ liếc mắt nhìn về phía cô nhóc này, Naruto chẳng thêm để ý. Cô nhóc Karin quả thực có chút hữu ích với hắn nhưng không phải là không thể bỏ. Vì năng lực Karin hữu ích nhưng Naruto đều có cả. Hắn để cho cô nhóc này đi theo đơn giản có một phần vì cùng tộc chỉ đơn giản như vậy. Ngoài ra xem thiếu nữ có lẽ sẽ hữu ích với hắn sau này. Nghĩ đến đây, Naruto không để ý đến cô bé nữa.

Thời gian ở làng Lá, hắn thực sự không giỏi giao tiếp lắm. Bàn tay đã bắt lấy mấy quân xúc xắc bỏ vào trong lọ bắt đầu súc nên sau đó bỏ vào trên bàn. Đến cuối cùng hắn đưa tay sờ cằm nói: “Ừm. 2, 1, 4. Tổng cộng 7 điểm, nhỏ.”

Quả như hắn nói như vậy khi mở ra cái nắp thì con số biểu hiện ra như vậy. Cô nhóc mắt đỏ kinh ngạc hô lên: “Dante... tài thật! Cậu giỏi quá!” Vừa nói cô nhóc lại kề sát vào người hắn hơn. Tsunade cũng khẽ liếc nhìn vào người của hắn.

“3, 3, 5. Tổng cộng 11 điểm!” Naruto làm liên tục nhiều lần vẫn là đoán đúng số điểm.

Đôi mắt Tsunade theo đó sáng lên, nàng mở miệng hỏi: “Nhóc con, người làm sao có thể biết được số điểm của mấy con súc xắc này!”

“Chị gái xinh đẹp...” Naruto cười hơi nhún nhún vai: “Chỉ là kỹ xảo nhỏ mà em học được thôi.” Vừa nói hắn vừa cảm giác hơi u buồn trong mắt. Ở làng Lá, đối với mỗi ngày với hắn mà nói chỉ có rèn luyện cùng với học tập. Thời gian nhàn chán cũng chẳng có ai chơi cùng hắn. Trong đó chỉ có vài trò mà hắn tự chơi lẳng lặng một mình mà thôi.

“Khả năng ghi nhớ, thính giác và cảm nhận tăng mạnh...” Naruto hơi nhăn mày suy nghĩ. Hắn lúc này không có để ý đến ánh mắt kinh ngạc của hai thiếu nữ kia mà cầm lấy một tập bài. Những con bài có tính chất và số lượng khác nhau. Tổng cộng có 54 con bài tất cả. Hắn cũng bắt đầu đem quân bài nhớ kỹ và nhớ thật sâu ở mép mắt sau những quân bài đó.

Roạt!

Bài bắt đầu gấp lại, Naruto cùng vì thế trộn bài lên. Ngay sau đó hắn đưa tay nhìn ở mặt sau quân bài và nói: “K cơ...” Một quân bài được Naruto lật ra quả là quân bài K cơ. Theo sau đó hắn lại liên tiếp nói đúng những quân bài mà hắn lật ra. Điều này làm cho mấy thiếu nữ đều kinh ngạc.

Ngay cả Yuki Haku cũng kinh ngạc hô lên: “Thiếu gia, người làm thế nào có thể biết đó là quân bài gì. Chẳng lẽ người có thể nhìn thấy được chúng là quân bài gì?”

“Ừm...” Naruto hơi mỉm cười gật đầu, hắn quơ mua mấy quân bài trong tay nói: “Mấy con bài này đều không phải là bài tiêu chuẩn. Thấy ở méo này không?” Naruto vừa đem quân bài mặt sau quơ trước mắt mấy cô gái rồi nói: “Đường vân mấy quân bài đều khác biệt chỉ cần tinh mắt một chút và ghi nhớ quân bài. Đến lúc đó hoàn toàn có thể biết quân bài đối phương là gì.”

“Nhóc con...” Thiếu nữ Tsunade đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Chúng ta hợp tác đi! Cùng ta đi đến sông bạc đi như thế nào? Đến lúc đó chúng ta chia ta bảy người ba thế nào hả?”

“Cô Tsunade...” Shizune vội vã hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Cùng đi đánh bạc

Không chỉ Shizune mà ngay cả Naruto cũng cảm giác được quái quái. Khoé miệng hắn theo đó liên tục co quắp liên hồi. Hắn thực sự cảm giác được thiếu nữ này giống như đang lừa bán trẻ con vậy. Đến cuối cùng Naruto thở ra một hơi nói: “Được rồi!” Hắn nở nụ cười rạng rỡ và tự tin, hai tay theo thói quen ôm ngực của mình: “Tuy nhiên, tỉ lệ phải bán bạc lại đó nha...” thói quen hắn đưa tay lên gãi gãi sống mũi rồi nhìn thiếu nữ mỉm cười: “Đúng không, chị gái xinh đẹp!”

Trong thoáng chốc Tsunade hơi ngẩn người, nàng thầm nói: “Thật giống!” Bất cứ động tác cùng với cách ăn nói của thằng nhóc này cũng thực giống như người trong lòng nàng. Cứ nghĩ đến đây nàng không có cách nào rời mắt được. Mà người đó cũng đã chết được hơn hai mươi năm rồi còn gì.

Trong một khu rừng cây rậm rạp với những cây đại thụ to khổng lồ dường như có thể chứa các một căn nhà nhỏ vào trong thân cây. Một căn nhà nằm ở dưới một gốc cây. Ở bên trong mặc dù trông có vẻ cũ kỹ nhưng có đầy đủ những vật dụng cần thiết. Những bình chế thuốc được xếp một cách chỉnh tề.

Một thanh niên tóc trắng cầm trong tay một chiếc bát tò mò lên tiếng hỏi: “Không biết bà ta sẽ chọn gì nhỉ? Nếu đồng ý với điều kiện của chúng ta thì bà ta sẽ trị cho tay của ngài và chúng ta có thể thể tiến công làng Lá. Bà ta cũng có thể gặp lại được hai người mà bà ta yêu thương nhất nhưng nếu bà ta không đồng ý...”

“Phải buộc cô ta...” Giọng nói khàn khàn phát ra từ người nam nhân tóc đen nằm trên ghế: “trị cho đôi tay của ta...”

Về một môi cùng với khuôn mặt xanh xao, từng giọt mồ hôi trên trán người nam nhân tóc đen chảy xuống. Tất cả những thứ này đều đập vào mắt người thanh niên tóc trắng. Hắn chỉ cười mĩa một cái: “Nhưng sẽ không dễ dàng thế đâu.”

“Ta có nguoi nữa mà...” Vừa nói Orochimaru trực tiếp nhắc đến Kabuto làm cho Kabuto khẽ nở nụ cười. Orochimaru khẽ hừ nhẹ một tiếng: “Hừm... không cần phải lo đâu! Vì ta biết rõ cô ấy nhất và cả nhược điểm lớn nhất của cô ấy. Cô ta sẽ chấp nhận điều kiện của chúng ta. Chắc chắn là vậy...”

Roạt!

Cánh cửa sòng bạc mở ra, lão bản đầu chọc mặt theo nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía mấy người bước ra khỏi phòng. Trong tay mỗi người đều xách mấy rương va ly tiền. Mỗi người đều xách trong tay hai rương tiền to tướng. Thiếu nữ tóc vàng cười lớn: “Đây là lần đầu tiên ta thắng được nhiều tiền như vậy đây.” Vừa nói nàng vừa bá cổ thiếu niên tóc trắng cười nói: “Cậu nhóc, sau này chúng ta hợp tác như thế nào?”

“Chị Tsunade, chị có thể buông em ra được không vậy?” Naruto cảm giác mình đã bị bá đến nghẹt cổ. Mặc dù bộ ngực cao vút mềm mại áp vào mặt mình quả thực làm cho Naruto cảm giác được thích ý. Đáng tiếc hắn đã sắp nghẹn cả rồi.

“Gừ...” Cô nhóc tóc đen, mắt đỏ thì nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía cảnh này. Trong ánh mắt mang theo ngọn lửa như muốn thiêu đốt tất cả.

“Thằng nhóc con, nguoi có đáp ứng không đây?” Thiếu nữ lại siết chặt cổ Naruto hơn lần nữa. Hắn thực sự đã nghẹn không có cách nào thở nổi nữa.

Naruto vội vã đưa tay lên quơ múa hốt hoảng nói: “Chị Tsunade, từ từ... có chuyện gì buông ra... rồi nói!”

“Được ha...” Tsunade từ từ buông ra Naruto. Lúc này Naruto mới lùi lại thở ra hỗn hển. Thấy được thằng nhóc thở dốc liên hồi, Tsunade chẳng quan tâm. Nàng có chừng mực chắc chắn thằng nhóc sẽ không chết. Đến cuối cùng Tsunade mở miệng nói: “Thằng nhóc, thế nào... cùng ta làm việc đó chứ?”

“Hà...” Naruto mở miệng nói chuyện: “Chuyện này... được rồi. Chỉ có bảy ngày thôi. Trong vòng bảy ngày em sẽ giúp chị thắng tiền. Tuy nhiên sau bảy ngày em có việc cần rồi đi. Nếu chị đồng ý thì chúng ta có thể hợp tác.”

“Được rồi...” Tsunade ôm ngực của mình. Bộ ngực cao vút nhấp nhô liên hồi. Với cái khe vú sâu hoắm quả thực cực kỳ mê người. Đến cuối cùng Tsunade phát tay cười nói: “Bảy ngày thì bảy ngày đi!” Nói đến đây Naruto thở dài ra một hơi. Tuy nhiên vừa thở ra không được bao lâu thì Tsunade nói: “Shizune, chúng ta đi thôi. Hôm nay, ta nhất định phải tổ chức một bữa tiệc lớn.”

“Cô Tsunade...” Shizune kinh ngạc hô lên một tiếng.

Ánh trăng chiếu xuống, năm người mang theo một người ngà ngà say đi lao đảo. Khoé miệng Naruto nhìn về phía Tsunade có chút co quắp. Thiếu nữ này thực sự rất xinh đẹp nhưng tính tình có chút bạo lực hơn nữa lại còn có rất nhiều khuyết điểm như đánh bạc, nói tục và thích uống rượu. Quả thực so với nam nhân còn nam nhân hơn.

Naruto cầm theo bốn chiếc chìa khoá từ tay vị nhân viên khách sạn kia. Hắn nhìn về phía mấy người có chút lắc lư thân thể thì thở dài ra một hơi. Kể từ khi hắn thức tỉnh loại chakra tràn ngập sinh mệnh đó, ngay cả khả năng uống rượu của Naruto cũng tăng lên đáng kể.

Đến cuối cùng, Naruto đem chìa khoá cho mọi người. Mỗi người ở một phòng chỉ có Shizune cùng với Tsunade ở cùng một phòng nên tiết kiệm được một gian.

Ánh trăng chiếu vào trong gian phòng, lúc này khoé miệng Naruto hơi nhếch lên. Hắn nhìn về phía bầu trời sáng với những viên sao trời sinh đẹp. Lúc này hắn nhếch lên khoé miệng cười gằn khẽ nói: “Thật may đây... đang thiếu người sống lại có người tự tìm đến. Tiết kiệm không ít công sức đâu!”

Nằm vật ở trên tấm nệm, Tsunade chớp chớp đôi mắt lờ mờ. Hai má nàng đỏ bừng vì rượu. Shizune đưa tay vắt lấy một chiếc khăn che sau đó vì thiếu nữ tóc vàng bắt đầu lau đi thân mình. Vậy mà vừa chạm đến người Tsunade, Tsunade đã mở miệng nói: “Shizune, em cũng cảm nhận được có người theo dõi chúng ta đi!”

“À... vâng!” Shizune gật đầu nói.

“Hừ... nhất định là tên béo mặt sẹo đó!” Thiếu nữ tóc vàng mở miệng mắng: “Không phải chỉ thắng hắn một ít tiền thôi sao?” Nghe được lời này thì Shizune trầm ngâm nghĩ rồi khoé miệng nàng hơi co giật. Theo như lời thiếu nữ tóc vàng thắng tiền mà ít sao? Sợ rằng nếu họ thắng thêm nữa đem sòng bạc bán đi cũng không đủ đền. Thiếu nữ tóc vàng mở miệng nói: “Shizune, đi dọn dẹp bốn đó đi. Cảnh cáo lão bản sòng bạc một chút!”

“Vâng!” Thiếu nữ tóc đen Shizune gật đầu. Nàng đem khăn mặt thả lại xô nước sau đó đem cánh cửa sổ mở ra. Đến cuối cùng thì thiếu nữ trực tiếp nhảy ra ngoài cửa sổ. Bên ngoài phát ra những âm thanh, nàng nghe được đó là âm thanh của đánh nhau.

Phịch!

Bàn chân nàng dẫm ở trên đất trong một hẻm nhỏ. Lúc này, ở trước mặt nàng xuất hiện một đám ninja. Không là một đám người đều ngã gục ở trên mặt đất. Một thiếu niên tóc bạc cầm trong tay thanh kunai nhẹ nhàng xoay xoay. Từng tia sáng sắc bén từ lưỡi thanh kunai phát ra.

“Cứu mạng...” Một tên ninja còn đồ nằm ở dưới đất thấy được người xuất hiện thì lập tức cố gắng vươn bầy tay ra hô một câu.

“Chị Shizune...” Thiếu niên quay ra nhìn về phía thiếu nữ xinh đẹp tóc đen kia, hắn nở nụ cười nói: “Chị nên đi ngủ sớm đi. Mấy tên này vốn chỉ là bọn đầu trộm đuôi cướp tiếp cận phòng chúng ta đều không có ý tốt gì. Một thiếu nữ xinh đẹp không nên làm một số việc bẩn tay như thế này. Mọi thứ cứ để đó cho em đi!”

“Tha... tha mạng...” Đám ninja tấn công trong đêm này đều sợ hãi run rẩy ở trên mặt đất.

“Hà...” Shizune chỉ thở dài ra một hơi sau đó xoay người rồi đi. Naruto thấy được Shizune bỏ đi thì hơi ngẩn người ra. Khoé miệng hắn cũng theo đó kéo lên. Xem ra Shizune cũng không phải người cổ hủ. Biết đối địch với địch nhân lương tay chính là đối chính mình tàn nhẫn.

Ngày thứ bảy...

Đây cũng là ngày cuối cùng Naruto cùng với đoàn người Tsunade nhậu với nhau. Lúc này cả đám đều tụ tập ở một bàn tiệc lớn với một đám các đồ như xúc xắc, bài... Tất cả đều phục vụ cho duy nhất đó chính là đánh bạc. Đám người vừa đánh bạc vừa thưởng thức món nẫu.

Cả đám người đều uống rượu chơi đến khuya mới kết thúc. Ngay cả ngày hôm nay, Yuki Haku cùng với Karin cũng uống không ít rượu đã lăn quay dưới mặt đất. Trên bàn rượu cũng chỉ còn có Naruto cùng với Tsunade mà thôi.

Naruto nhẹ nhàng nâng ly rượu lên thưởng thức. Ánh mắt hắn đảo qua lúc này thấy được khuôn mặt xinh đẹp Tsunade với hai má hồng hào, bộ ngực sữa cực lớn rung động quả thực trông vô cùng mê người. Tuy nhiên Naruto bây giờ chẳng có tâm tình nói chuyện yêu đương. Hắn đột nhiên mở miệng hỏi thăm: “Chị Tsunade, chị ra ngoài du lịch như vậy người nhà không lo lắng sao?”

“Người nhà...” Nghe được những lời này thì Senju Tsunade hơi ngẩn ra. Đến cuối cùng nàng tự giễu một câu: “Người nhà sao... bọn họ đã không còn trên đời nữa rồi!”

“Xin lỗi!” Naruto bình tĩnh nói: “Vi đã động vào lỗi đau của chị!” Vừa nói hắn lại trực tiếp rót cho mình một chén rượu. Mỗi lần uống rượu như thế này Naruto cảm giác được tâm tình mình thoải mái hơn một chút. Tuy nhiên lúc này hắn lại nhớ đến làng Lá và lỗi hận với ngôi làng này. Hắn giống như một con thú rúc trong bụi rậm liếm láp vết thương và đôi mắt oán độc nhìn về phía ngôi làng đó.

“Còn người nữa... nhóc con...” Thiếu nữ tóc vàng đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Người không phải cũng trốn nhà rồi đi sao? Đừng nghĩ rằng ta không biết. Ta chắc chắn các người cũng giống ta chẳng phải ra ngoài du lịch mà là trốn nhà rồi đi! Hơn nữa, một thằng nhóc chưa đủ mười tám tuổi trốn ra khỏi nhà như người nhất định có việc gì rất quan trọng đi?”

“Được rồi...” Naruto đột nhiên thở dài ra một hơi. Hắn vẫn tiếp tục đưa lên chén rượu cho vào miệng của mình nói: “Chị có muốn nghe một chút chuyện của em sao?” Tsunade nghe thấy vậy hơi gật đầu một cái. Naruto tiếp tục nói: “Em sinh ra một ngôi làng lớn cách nơi này khá xa. Từ nhỏ em đã không có cha mẹ mình giống như một đứa trẻ mồ côi khác. Có lẽ nếu như được như đứa trẻ mồ côi khác em cũng thực sự hạnh phúc nhưng là...”

“Từ khi có được nhận thức em chỉ đối mặt với từng ánh mắt ghét lạnh của mọi người trong làng. Em đi đến đâu họ cũng coi em như quái vật. Người trông coi em thì pha sữa bằng nước sôi rồi đổ vào miệng em bắt em uống. Nếu như em khóc lóc, bà ta còn đánh chửi em. Để em khóc không ra tiếng bà ta nhét rẻ vào miệng em sau đó liên tục dùng tay dìm dìm. Một đứa trẻ chỉ có vài tuổi, chị nói xem lúc đó em có thể làm được cái gì.”

“Người nào...” Tsunade bất bình lớn tiếng quát lên: “Bà ta có phải con người sao? Tại sao bà ta lại làm như vậy? Chẳng lẽ không ai quản sao?”

“Ai quản chứ?” Naruto nở nụ cười vô cùng thê lương rồi nói tiếp: “Ai ở trong làng cũng coi em như quái vật. Họ còn hận em không thể chết đi ấy chứ. Khi lớn một chút em bắt đầu biết lấy tiền đi mua đồ. Tuy nhiên người trong làng không ai bán đồ cho em. Nếu như bán đồ cho còn là đồ quá hạn đã rất tốt. Một lần em mua đồ, họ còn ném xuống đất sau đó nhổ nước bọt và dẫm chân lên trên đó. Em chỉ có thể ăn những món đồ như vậy.”

“Đáng giận!” Tsunade nghe được lời này thì nghiêng răng nghiêng lợi. Nàng nện tay lên bàn lập tức khiến chiếc bàn răng rắc vỡ vụn thành những mảnh vụn tung toé. Ngay cả như thế nhưng đám người Shizune cũng chẳng tỉnh nổi.

Naruto khe khẽ cười một tiếng: “Đó là còn may mắn. Một lần em đi mua đồ ăn còn bị trúng độc nặng vào bệnh viện suốt một tháng. Lần đó em là bị người hạ độc. Nếu như thể chất em khỏe hơn người bình thường rất nhiều có lẽ em đã chết. Lúc đó em rất sợ vì vậy thường rất ít vào làng chỉ có thể ở bên ngoài bắt cá cùng hái quả dại sống sót. Em sợ vì mỗi lần vào làng em cũng bị họ ném rau và đá. Những bọn trẻ không có ai dám chơi với em mà còn hợp hội đồng đánh em. Người lớn họ chỉ vui vẻ đứng đó nở nụ cười thích thú. Những đứa trẻ hành hung em xong còn được người nhà khích lệ và được mua kẹo cho.”

“Em không hiểu tại sao từ sinh ra lúc đó tới giờ tại sao họ lại coi em như quái vật. Em có chỗ nào giống quái vật cơ chứ. Một lần em hỏi trưởng làng cha mẹ em là ai nhưng ông ấy lại lừa dối em rằng lớn lên ông nhất định sẽ nói với em. Thật buồn cười, ông ấy cho rằng em không biết cha mẹ em là ai sao? Cha mẹ em đã từng là anh hùng cứu ngôi làng đó nhưng không ai nói với em cả. Tất cả đều che dấu thân phận của em. Nếu đã che dấu thân phận của em tại sao còn nói em là quái vật như vậy càng nguy hiểm hơn sao?” Vừa nói đến đây Naruto đã siết chặt bàn tay lại rồi nói tiếp: “Mỗi lúc em ốm, em đói, em rét, em cô đơn, em sợ hãi tỉnh dậy từ ác mộng. Tất cả đập vào mắt em là bức trần nhà lạnh tanh. Đối với những điều đó em chỉ có thể nhẫn nhịn nhưng tại sao trưởng làng còn muốn em trung thành với làng vì làng mà cống hiến. Một con chó còn biết trung với chủ vì nó được chủ đối xử tốt ngược lại nó sẽ phản bội chủ nếu như chủ nhận đối xử tệ bạc với nó. Trưởng làng muốn em đối xử tốt với kẻ thù, muốn em bảo vệ họ thì ông ta coi em như cái gì. Ngay cả một con chó cũng kém hơn sao? Xin lỗi, em thực sự không làm được.”

“Đáng giận...” Tsunade nắm chặt nắm tay sau đó quát lên: “Họ làm sao có thể làm được. Dante, dẫn ta đi. Chị sẽ giúp em đòi lại công bằng.”

“Cảm ơn chị!” Naruto cười ảm áp nhìn về phía Tsunade mở miệng nói: “Thù này chính em sẽ báo. Đến lúc đó em sẽ diệt sạch ngôi làng đó không để bất cứ ai còn sống sót cả. Không giết toàn bộ đám người ở đó, lòng em không có cách nào yên được. Em nhất định sẽ đem bọn họ chém tận giết tiết, một con gà con chó cũng không tha.”

Tsunade nhìn thấy đôi mắt đỏ bừng Naruto thì nàng cảm giác được Naruto với ngôi làng đó hận ý như thế nào. Trong lòng nàng khe khẽ thờ dài ra một hơi rồi ngẫm nghĩ ngôi làng nào lại như vậy. Họ làm gì mà để một thằng nhóc hận ngôi làng đó đến như vậy chứ? Tuy nhiên nàng vẫn mở miệng nói chuyện: “Dante, ta không hy vọng em lâm vào thù hận mà đánh mất bản thân mình. Thù hận chỉ mang đến chết chóc và thù hận sẽ chỉ kéo theo thù hận mà thôi!”

“Cảm ơn chị Tsunade...” Naruto mỉm cười lên tiếng nói: “Có lẽ em sẽ trở thành ma nhưng không diệt ngôi làng đó em không có cách nào buông bỏ xuống được. Đến lúc đó, em sẽ để cho tất cả thân nhân và bằng hữu của họ xuống phía dưới đó. Em đảm bảo sẽ không lưu một ngọn cỏ nào. Cỏ không nhỏ tận gốc, gió xuân thổi cỏ lại mọc lên em còn hiểu mình phải làm gì.” Vừa nói Naruto vừa cười giống như không có việc gì rồi nói: “Chị giống như thân nhân của em vậy. Nếu như đến lúc đó em đã trở thành một đại ma đầu giết người không ghê tay, chị không chê em. Chúng ta vẫn sẽ làm động bạn quét sạch toàn bộ sông bạc trên thế giới này thế nào!”

“Được a!” Tsunade mỉm cười một tiếng. Nàng cũng không có khuyên can Naruto. Nàng không biết khuyên can Naruto như thế nào vì nàng thấy được thẳng thắn dù nói cười nhưng ẩn sâu trong mắt nó có lỗi hận cực kỳ sâu.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Tsunade từ chối

Bầu trời bắt đầu trở về sáng, ánh nắng chiếu xuống phía dưới. Ba người Naruto, Haku cùng với Karin lóp ngóp bò dậy. Họ xoa xoa đôi mắt đã thấy được trong phòng có thiếu nữ tóc vàng đã tỉnh dậy. Chỉ còn có Shizune vẫn còn đang ngủ mà thôi. Tsunade mỉm cười nói: “Mấy em đã tỉnh rồi hả?”

“Ừm...” Naruto gật đầu đáp lại. Hắn quay ra thấy được Yuki Haku cùng với Uzumaki Karin đang quơ quơ cái đầu đau đớn của mình. Đôi mắt Naruto hơi chớp một cái, hần ngồi khoanh chân trên giường nhìn về phía Shizune đang ngủ như chết hỏi: “Chị Shizune vẫn chưa tỉnh sao? Từ lượng chị ấy đau kém đến mức như thế này?”

“Hôm qua con bé uống hơi nhiều!” Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp khẽ liếc mắt nhìn Shizune đang nằm ngủ ngon ở trên giường. Mặt nàng không mang theo sắc thái nào chỉ có bình lặng như nước nói với Naruto: “Các em định bao giờ thì đi?”

“Sáng nay đây...” Naruto cười nói: “Dù sao nhậu như vậy cũng là đủ rồi. Chúng em đều có việc trong người sẽ rời đi sớm một chút cũng tốt! Ở lại đây chỉ mang lại cho hai người phiền phức mà thôi!” Lời này rơi vào tai cũng chỉ nhận được tiếng thờ dài của Tsunade mà thôi.

Ba người hai thiếu nữ và một thiếu niên xách trong tay mấy rương và ly đứng ở trên con đường cái lớn. Họ đối mặt với người thiếu nữ tóc vàng. Bất chợt, bàn tay thiếu nữ tóc vàng chống eo của mình sau đó mở miệng nói: “Dante, ta không biết nói với em như thế nào cho phải? Vì chính ta không có quyền lợi khuyên em từ bỏ báo thù nhưng ta hy vọng em sẽ không vì báo thù mà rơi vào con đường không đường về.”

“Cảm ơn, chị Tsunade!” Naruto mỉm cười gật đầu. Hắn nhìn về phía Tsunade rồi trầm ngâm trong thoáng chốc. Hắn hy vọng bản thân đem khuôn mặt thiếu nữ nhớ kỹ vào trong lòng. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói chuyện: “Em đi rồi! Mà chị từ nay uống ít rượu một chút, rượu thực sự không tốt cho sức khỏe chút nào. Ngoài ra nếu ra ngoài chơi đánh bạc tốt nhất dẫn theo chị Shizune đi và chơi xúc xắc đại tiểu. Để chị Shizune đặt trái ngược với tiền gấp ba đến bốn lần tiền chị đặt là được. Như vậy sau này cũng không sợ lỗ vốn.”

“Thằng nhóc này!” Tsunade thấy vậy nở nụ cười mắng: “ngươi thật là phiền phức đấy biết không!”

Ba người đối với Tsunade khễ hành lệ rồi xoay người rời đi. Cả ba đều đi xa dần dần khuất trước đôi mắt của Tsunade. Nàng cứ đứng lẳng lặng ở nơi đó nhìn ba người đã đi đến khuất mới từ từ quay người lại. Bất chợt đôi mắt nàng hơi mở sau đó nói chuyện: “Ra đi! Ta đã phát hiện người rồi!”

“Quả không hổ ngài Tsunade!” Một giọng nói người thanh niên vang lên. Từ trong góc đi ra một thanh niên với mái tóc trắng, ngón tay hất đưa lên đẩy lên gọng kính cười nói: “Tôi vừa mới đến, ngài đã có thể nhận ra tôi rồi.”

“Orochimaru cử người đến đây!?” Đôi mắt Tsunade loé ra ánh sáng rét lạnh. Ở trong đôi mắt nàng có chứa theo chút nhàn nhạt tức giận.

“Ngài Tsunade đừng hiểu lầm!” người thanh niên vội vã giải thích. Bàn tay hất đưa lên giống như một lời mời: “Chỉ là ngài Orochimaru sợ ngài quên mất hiệp định của chúng ta nên ngài ấy mới bảo ta đến tiếp đón ngài. Hy vọng ngài sẽ không cho chúng ta thất vọng!”

“Đi!” Tsunade lạnh nhạt nói: “Ngươi mang theo ta đi đến gặp Orochimaru!”

“Hà...” Đi trên con đường cái lớn, Naruto bất chợt thở ra một hơi thật dài. Hắn đi song hành với hai người thiếu nữ. Tâm trạng hắn trong lúc này thật phần buồn bã. Tất cả những thứ này không có cách nào gạt được hai thiếu nữ. Dù không có khả năng cảm nhận nhưng Haku cực kỳ miễn cảm đối với biểu cảm của người khác.

Thiếu niên xinh đẹp giả gái Haku chấp hai tay ở trước người nhẹ nhàng quay đầu hỏi: “Thiếu gia, ngươi có phiền muộn? Là về chị Tsunade sao?”

“Không gạt được ngươi, Ha... Yukie...” Naruto gật đầu nói. Hắn quay ra nhìn về phía Uzumaki Karin rồi cười nói: “Rika, cô cũng cảm nhận được đi. Dù sao khả năng cảm nhận của cô cũng không kém gì ta đúng không?”

“A... vâng!” Không biết đang suy nghĩ gì, Uzumaki Karin gật mình tỉnh lại. Nàng vội vã gật đầu theo lời nói từ miệng Naruto. Thấy được khuôn mặt kỳ quái và tò mò của Haku, Karin mới hỏi đáp: “Ồ trên người cô ấy, tôi cảm nhận được chakra rất quen thuộc. Chúng có vài phần giống như trên người của tôi cùng với Na... Dante nên mới có cảm giác quen thuộc như vậy. Hắn là đồng tộc đi, nàng rất có thể là người tộc Uzumaki. Chỉ là đầu tóc nàng màu vàng không giống như nhuộm...” Vừa nói hắn đều quay ra nhìn về phía Uzumaki Naruto.

Hai bức tường đá được xây dựng khá cao cùng với những chiếc mái trên bức tường đá khiến cho khung cảnh trở nên cổ kính. Hai người một nam một nữ đi về phía trước. Ở không xa một người thanh niên với mái tóc màu đen dài và làn da trắng nhợt nhạt đã đứng ở đó. Hắn từ từ mò ra đôi mắt màu vàng giống như mắt rắn, giọng khàn khàn phát ra: “Cô đã đến rồi sao, Tsunade. Vậy câu trả lời cô là gì?”

Đôi mắt nàng hơi nhú lại, nàng cúi đầu trầm thấp như suy tư. Đến cuối cùng thì nàng ngẩng đầu lên nhìn về phía người nam nhân tóc đen dài ấy mà trả lời: “Ta sẽ chờ cho đôi tay của ngươi...” ánh mắt nàng mang theo sắc bén kiên quyết: “Đôi lại ngươi không được động tới làng.”

“...” Trong thoáng chốc tâm trạng Orochimaru trầm xuống, đôi mắt rắn của hắn neho lại thật sâu. Hắn cười nhẹ cực kỳ âm trầm: “Khà... khà... được rồi!” Đến cuối cùng hắn mở to đôi mắt đưa bàn tay run rẩy quần đầy bằng vải lên. Bàn tay run run, hắn cười càng thêm âm trầm: “Nào...”

Hai hàng nước mắt từ đôi mắt Tsunade chảy ra, nàng từ từ mở ra đôi mắt của mình. Hai người từ từ đi sát vào bên nhau. Kabuto nhảy lên bức tường đứng ở đó yên lặng quan sát hết thảy. Hắn thấy được Orochimaru đưa tay lên run run. Theo sau bàn tay Tsunade cũng đưa lên, một luồng sáng màu xanh bắt đầu toả ra. Khi mà bàn tay nàng đưa về phía Orochimaru thì...

Vụt!

Một thanh kunai trực tiếp bắn thẳng vào giữa hai người. Hai người lập tức phản ứng theo bản năng nhảy vọt ra phía ngoài. Thanh kunai này không ai khác chính là Kabuto. Theo sau Kabuto cũng nhảy xuống phía dưới sau đó theo sau lưng Orochimaru.

Vậy mà điều kỳ quái nhất chính là Orochimaru không giận dữ với Kabuto mà đôi mắt rắn mở to trừng trừng nhìn về phía thiếu nữ nói: “Vậy là sao? Cô đến đây để phản bội ta sao, Tsunade!” Hắn đôi mắt chính là ánh mắt rét lạnh của Tsunade cùng với thái độ im lặng của nàng. Hắn lại tiếp tục chất vấn: “Vậy đây là câu trả lời của cô hả? Công chúa Tsunade. Định giết ta sao?”

“Hừ...” Orochimaru thở ra một hơi dài khen ngợi: “Không uổng công ta tin tưởng người Yakushi Kabuto. Nhờ vào đòn tấn công của ngươi mà ta nhìn ra được đòn tấn công của Tsunade.”

“À... ngài biết đấy tôi xuất thân cũng là một ninja y thuật!” Kabuto đứng ở phía xa, hắn đi từng bước về phía trước đề phòng Tsunade: “nên nhìn ra được sát khí trong luồng chakra ban nãy...”

“Tsunade... ta định hồi sinh cho hai người đó thật đấy!” Orochimaru nhẹ giọng lên tiếng khuyên nhủ: “Hơn nữa, ta cũng đã hứa sẽ không huỷ diệt làng Lá rồi. Vậy mà cô vẫn không đồng ý với việc trị liệu đôi tay của ta sao?”

“Hừ...” Tsunade khễ lắc đầu. Nàng nhìn về phía Orochimaru với cái nhìn đầy châm chọc: “Orochimaru, ngươi nói không động tới làng nữa chỉ là nói dối mà thôi. Ta biết rõ điều đó chứ nhưng ta chỉ cần một lần thôi cũng được...” Giọng nói nàng bắt đầu nghẹn ngào. Từng giọt nước mắt theo khuôn mặt nàng chảy xuống dưới, giọng nói theo đó nghẹn ngào và đứt quãng: “Chỉ cần gặp lại họ một lần nữa thôi cũng được. Chỉ cần chạm được vào người họ một lần thôi cũng được. Chỉ cần được nhìn một lần thôi cũng được. Khuôn mặt tươi cười của họ. nhưng...”

Đôi mắt nàng nhắm lại, hai hàng lệ từ từ chảy ra. Gió thổi qua thân thể nàng khiến cho lòng nàng dễ chịu hơn. Nàng mở miệng nói chuyện: “Cái khoảnh khắc ta cảm nhận được bằng cơ thể này rằng ta sắp được gặp lại họ thì ta nhận ra rằng ta thực sự quá ngốc. Chỉ vì thương nhớ đến hai người họ mà đã

làm ta mù quáng đến mức này. Ta yêu thương họ, ta thật sự rất yêu thương họ vì thế ta rất muốn gặp và ôm họ vào lòng nhưng ta không thể... ước mơ mà ta đã định quên hẳn đi. Cái ước mơ mà họ liều cả mạng sống vì nó trong thâm tâm ta cũng muốn nó trở thành hiện thực. Những thứ có hình dạng như thế nào rồi cũng mục rữa. Người nói đúng nhưng...” Đôi mắt nàng chảy ra nước mắt từng giọt nước mắt thanh khiết động lòng người. Nàng cười nói: “Chỉ có những ký ức này là không thể mục rữa được.”

“Vậy là trao đổi bất thành!” Ánh mắt Orochimaru trở nên âm u, hắt trảm trảm: “Vậy thì ta buộc phải dùng vũ lực để nhờ cô vậy!”

Bàn tay đưa lên lau từng giọt nước mắt, Tsunade đột nhiên ngẩng đầu mở trừng ra đôi mắt. Thân thể vọt thẳng về phía trước. Bàn chân dẫm mạnh lên đất sau đó chân giơ lên trực tiếp nện thẳng vào người Orochimaru nhưng Orochimaru lập tức nhảy lùi ra phía sau biến mất.

Àm..

Uy lực mạnh mẽ nện thẳng lên mặt đất. Một trận động đất nổ ra, khắp nơi đều bắt đầu rạn nứt vỡ nát. Xung động mạnh mẽ khiến cho những bức tường vỡ nát đổ ập xuống. Cú đá của nàng nếu trực tiếp đánh không chết cũng phế. Uy lực này trông thực sự quá khủng khiếp.

“Đánh thôi, Kabuto!” Sức nổ khủng khiếp khiến cho một trận gió vang dội làm quần áo và mái tóc Orochimaru bay phấp phới.

“Bời vậy tôi nói ngài rồi mà!” Chân chạm đất, rung động khiến cho Kabuto cảm giác còn đứng không vững: “Thuốc đắng chưa chắc đã đã tạt đầu...”

“Tới đây!” Bàn tay Tsunade siết chặt lại, nàng gằn dữ quát lên: “Orochimaru!”

“...” Đột nhiên Naruto hơi khựng người lại.

“Thiếu gia, cô chuyện gì vậy!?” Thấy được Naruto đứng khựng lại thì lập tức Haku tò mò hỏi. Thiếu niên xinh đẹp thấy được Naruto quay ngoắt về phía sau. Theo sau đó khuôn mặt Naruto trở nên cực kỳ ngưng trọng.

“Loại chakra quen thuộc này...” Đôi mắt Naruto theo đó biến thành rét lạnh. Chúng híp lại thật sâu và bắn ra ánh sáng chết chóc. Đến cuối cùng hắn đột nhiên nói: “Chúng ta trở lại!”

“Cái gì!?” Hai người đồng thời hô lên. Họ thực sự ngạc nhiên tại sao Naruto lại muốn quay lại. Hiện giờ không phải rời đi nơi này càng nhanh càng tốt sao? Thực sự họ đã ở nơi này quá lâu rồi, ở lại nơi này rất có thể bị làng Lá phát hiện đến lúc đó khá là phiền phức.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Thân phận thực sự Tsunade

“Hihi... Đúng rồi...” Đứng trên nóc tường, Orochimaru phát ra tiếng cười khàn khàn. Hắn đứng ở nơi đó ngạo nghễ nhìn xuống phía dưới: “Ta mới nhớ cho đến bây giờ ta chưa lần nào được đấu với cô nhỉ?”

“Đúng là vậy đó!” Chakra tụ tập ở đôi chân, Tsunade đập mạnh lên mặt đất, thân thể phóng về phía hai người Orochimaru và Kabuto. Tốc độ thiếu nữ nhanh đến khủng khiếp.

Hai tay mở rộng, Kabuto chỉ kịp nói: “Nói chính xác người đánh là tôi mới đúng!”

Khi mà câu nói của Kabuto kết thúc thì Tsunade đã tới. Trên trán Tsunade đã xuất hiện từng đợt gân xanh. Miệng nàng mở ra quát lớn: “Ta sẽ giết những tên thối tha như các ngươi ngay tại đây!” Thân thể nàng nhảy vọt về phía Orochimaru và Kabuto sau đó tung ra một cú đấm. Trong phút chốc ba người tiến vào cận chiến. Tsunade đấm không trúng lập tức vung ra một cú quét ngang làm cho hai người chạy thoát. Thấy vậy Tsunade trực tiếp chuyển đổi mục tiêu nện thẳng chân xuống bức tường.

Uỳnh!

Hai người nhảy xuống phía sau bức tường, đôi mắt mang theo vài phần sợ hãi nhìn về phía bức tường đang phá toái. Bụi mù bắn tung toé và những viên gạch thì lăn lóc cốc dưới đất. Khi bàn chân chạm đất, Orochimaru hơi cảnh cáo Kabuto: “Chỉ cần đánh một phát coi như xong đời đây!”

“Nhìn là biết chứ gì?” Kabuto hơi sợ hãi đáp lời: “Chỗ này hơi chật hẹp cho một trận đấu thế này?”

“Định chuyển chỗ sao?” Orochimaru khàn khàn nói đồng thời hơi liếc mắt nhìn về phía Kabuto.

“Nên như vậy!” Kabuto lập tức mở miệng nói: “Cô ta thuộc loại ninja cận chiến. Sẽ rất bất lợi cho chúng ta nếu đấu ở nơi như thế này. Mà ngài biết đấy, tôi không giỏi cho tiến hành cận chiến lắm. Hơn nữa, tôi xử lý cô ta thật bại. Ảnh hưởng thân truyền tới dường như đó là một đám người.”

“Là ài?” Orochimaru ngạc nhiên hỏi.

“Ngài không tin được đâu...” Yakushi Kabuto mở miệng nói chuyện: “Đó rất có thể là Naruto. Mặc dù cậu ta dịch dung rất giỏi nhưng không có cách nào qua mắt được tôi. Tôi nhận ra thiếu niên băng độn ở bên cạnh cậu ta.”

...

Nhìn thấy Shizune ngủ say như chết trên giường, Naruto nhăn nhó lông mày. Yuki Haku bắt đầu kiểm tra thiếu nữ rồi nói: “Chị Shizune dường như trúng thuốc ngủ. Một loại thuốc ngủ khá nặng. Khả năng đến buổi tối chị ấy mới tỉnh dậy.”

“Hai người ở đây chăm sóc cho chị Shizune...” Naruto ôm ngực sau đó nhìn về phía ngoài cửa sổ lạnh lẽo nói: “Tôi đi tìm chị Tsunade. Rất có thể chị ấy dấu điểm chúng ta điều gì đó. Không lý nào chị ấy lại bỏ mặc chị Shizune ở lại. Ngoài ra, ở đó tôi cảm giác được một trận chiến đang diễn ra. Đó là chakra chị Tsunade ngoài ra còn có một cô chakra âm lãnh thực sự chán ghét đây. Bất quá...” Bàn tay Naruto đưa lên rồi nắm chặt lại. Hắn cười gằn một tiếng: “Tôi rất hy vọng hẳn thấy tôi lúc này sẽ cảm nhận như thế nào!”

“Naruto, hãy để tôi đi cùng cậu!” Thiếu nữ Uzunaki Karin đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Tôi sẽ rất có hữu ích cho cậu!”

“Mặc dù cô giúp ích rất lớn nhưng đó là đối với người khác mà không phải tôi!” Naruto thẳng thừng từ chối: “Cô lại không biết năng lực tôi sao? Cô đi theo chỉ là gánh nặng mà thôi. Ở lại đây đi!” Vừa nói thì Naruto cũng nhảy ra ngoài cửa sổ.

“Cẩn thận!” Ở bên trong, Yuki Haku đột nhiên mở miệng nói với Naruto một câu.

Thiếu niên quay đầu lại mỉm cười nói: “Đã biết!” sau đó hắn hoàn toàn biến mất ngoài cửa sổ. Dấu tích để lại cũng chỉ là một cơn gió thoảng qua mà thôi.

Bàn chân dẫm trên mặt mái nhà, đôi mắt Orochimaru híп lại nhìn về phía trước trong lòng hơi suy tư. Hắn ngẫm nghĩ: “Đến tột cùng là vì cái gì mà Orochimaru đối với Tsunade ra tay. Hắn không phải cho người theo dõi mình sao? Tại sao lại ra tay với chị Tsunade là giết người diệt khẩu sao? Còn nữa, người ra tay làm cho chị Shizune không thể nào là Kabuto được. Dù sao thì hắn không có cơ hội nếu như hắn ra tay vậy thì mình đã sớm nhận ra. Thật kỳ quái... Xem ra mối quan hệ chị Tsunade cùng Orochimaru quả thực không bình thường.”

“Chờ đã...” Đôi mắt Naruto mở to, trong lòng sợ hãi: “Một trong tamnin huyền thoại công chúa Sên Senju Tsunade, người nắm giữ y thuật được mệnh danh thánh thủ. Chẳng lẽ chị Tsunade chính là công chúa Senju. Không thể nào, công chúa Senju Tsunade hẳn đã có năm mươi tuổi mà chị Tsunade nhìn như không đến hai mươi. Rõ ràng không phải thuật biến hình nên hai người sao có thể là một người đây. Chẳng lẽ chị ấy trường sinh bất lão...”

Một nơi cực kỳ rộng rãi với đầy những hồ sâu hoắm cùng với cây cối đồ sộ, hai người một thiếu nữ và một thanh niên thờ hồng học nhìn về phía nhau. Trên người họ đã ướt đầm mồ hôi.

Người nam nhân tóc đen phát ra âm thanh khàn khàn: “Xem ra công chúa Tsunade của chúng ta cũng thờ đốc rồi!” Giọng nói mang theo châm chọc, hắn tràn đầy hứng thú quan sát cả người thiếu nữ tóc vàng đang đầm mồ hôi: “Xem ra đến lúc rồi!”

“Nói thật tôi không mạnh về thể thuật lắm!” Kabuto đưa tay vào túi đeo bên hông lấy ra một viên hoàn nho nhỏ bỏ vào miệng. Hắn nhai ngấu nghiến viên thuốc sau đó bắt đầu kết ấn với tốc độ nhanh. Đôi tay hắn bắt đầu phát ra ánh sáng màu xanh. Ngay sau đó hắn biết mất tại chỗ, thân thể trực tiếp chui xuống phía dưới mặt đất.

Roạt!

Một bàn tay từ phía dưới mọc lên trực tiếp chụp lấy chân Tsunade. Nàng lập tức phản ứng thật nhanh nhảy lên tránh thoát. Hai hàm răng thiếu nữ khê cắn, nàng trực tiếp vùng quỳ lên đánh thẳng xuống phía dưới.

Ầm!

Mặt đất nổ tung nhưng Kabuto đã trực tiếp chạy thoát ra khỏi cái hố đó. Tuy nhiên Tsunade cũng phản ứng không chậm, khi bàn chân chạm đất nàng cũng trực tiếp tung một cú đá hậu cực mạnh về phía tảng đá. Một cú đá mạnh đến mức đem tảng đá khổng lồ đá thành từng hòn đá vụn.

Thân thể Kabuto cúi thấp xuống tránh thoát đòn tấn công này. Hắn tiếp cận với Tsunade cực nhanh, một chưởng vỗ vào bắp tay Tsunade, một chưởng khác vỗ vào bắp chân nàng. Theo sau đó hắn vội vàng tránh thoát cú đánh vai của Tsunade.

Khoé miệng Kabuto khẽ cười khi nhìn thấy được bàn chân Tsunade quỵ xuống, thân thể nàng theo sau đó co quắp. Cả thân thể nàng khụy xuống không có cách nào đứng dậy được. Kabuto đứng lên cười nói: “Tôi chỉ đánh gãy phần cơ bắp tay và cơ đùi chút xíu thôi. Làm thế bà sẽ không sử dụng được sức mạnh khủng khiếp kia!”

“Dao phẫu thuật bằng chakra à...” Trên trán Tsunade xuất hiện từng đợt mồ hôi hột. Nàng mở miệng lên tiếng hỏi: “Sao ngươi không đánh vào động mạch!?”

“Đúng là con dao này có thể gây tổn thương cho mạch máu và cơ bắp mà không để lại vết thương ngoài da” Bàn tay vươn lên được bao phủ trong lớp chakra màu xanh lam, Kabuto nhếch miệng cười giải đáp: “Nhưng tôi lại không thể tạo được một con dao chakra hoàn mỹ và dài đến mức cơ thể cắt động mạch và cơ tim trong lúc chiến đấu được! Nhưng chỉ cần nhắm vào cổ của bà thì không còn sợ gì nữa” Thân thể Kabuto phóng tới, tay vươn ra vỗ mạnh vào cổ Tsunade nhưng lại đánh trúng bộ ngực cao vút của nàng.

“Khụ...” Thân thể Tsunade quỵ xuống, nàng thờ ra hồng học phát ra từng tiếng thờ trầm thấp. Trong ánh mắt trở nên lo lắng thầm nghĩ: “Chết tiệt cơ gian

sương sườn mình bị thương rồi. Hô hấp của mình. Tên này không phải ninja trị liệu thông thường. Độ nhạy bản của nó vượt qua thời vàng son của mình!” Bàn tay đưa lên sờ ngực mình, Tsunade phát ra từng tiếng thở dốc: “Hộc, hộc...”

“Giờ bà mà chết thì sẽ rắc rối cho chúng tôi lắm nên tôi không có nhắm vào cổ!” Kabuto đưa lên ngón tay nâng lên mắt kính rồi cười: “Nhưng như vậy thì bà cũng không cử động được nữa!”

Phanh!

Vậy mà khác biệt hoàn toàn so với Kabuto tưởng tượng, Tsunade trực tiếp đứng dậy cho hấn một cú chặt thật mạnh vào gáy của hấn. Thân thể Tsunade đứng thẳng, nàng phát ra từng tiếng thở dốc. Thân thể nàng đứng lên một lần nữa sau đó lại quỵ xuống. Yakushi Kabuto cắn chặt hàm răng đứng dậy sau đó hấn trực tiếp đứng dậy rồi ngã nhào xuống đất. Tsunade đứng lên một cách từ từ sau đó cười nhạo: “Nhận ra rồi đúng không? Hộc, hộc... đúng vậy là hệ thần kinh. Tạo ra một điện trường bằng cách biến chakra thành điện và truyền nó vào trong hệ thần kinh của ngươi. Nhờ đó ta gây nhiễu hệ thần kinh của ngươi!”

Hai chân quỵ xuống, Kabuto thở ra một hơi thâm nghĩ: “Sức mạnh này vượt xa kinh nghiệm thực chiến là thực lực của tamnin huyền thoại sao?”

“Hừ... chữa thương sẽ hao tổn khá nhiều chakra!” Tsunade thâm nghĩ, đôi mắt nhìn lại vì đau đớn. Bàn tay xuất hiện phát ra ánh sáng xanh lá. Khi bàn tay chạm vào những chỗ vết thương thì cơ thể nàng cũng nhanh chóng khôi phục lại.

Thân thể Kabuto cố gắng lấy lại được quyền khống chế thân thể. Đến lúc đem thân thể khôi phục ban đầu, về mặt Kabuto cũng theo đó giận dữ. Hai hàm răng hấn cắn lại rồi mở miệng nói: “Dùng thuật cỡ này mà đòi hạ được tôi sao? Thật nực cười...” Tsunade kinh hãi vì khả năng tốc độ khôi phục quá nhanh của Kabuto. Nàng nghe được hấn nói: “Bà sợ máu đúng không? Vậy thì giờ tôi sẽ cho bà xem liền! Tôi sẽ làm cho máu bà chảy lênh láng nhưng không đủ chết đâu!”

“Hừ...” Tsunade phóng mình về phía trước. Nàng trực tiếp tiến hành công kích trước.

Xẹt!

Kabuto trực tiếp xẹt qua cổ tay của mình. Máu theo đó trực tiếp phun phát ra phía ngoài. Máu đỏ tươi chiếu khắp cơ thể Tsunade. Cơ thể Tsunade khi thấy được máu lập tức run lên sau đó lùi về phía sau. Đôi mắt nàng co rụt lại, bàn tay đưa lên một cách sợ hãi. Yakushi Kabuto nhàn nhạt mở miệng nói: “Cuối cùng cơ thể cũng cử động lại bình thường!”

Phanh!

Cơ thể Tsunade bị Kabuto một chân đá bay. Cả cơ thể trực tiếp ngã nhào trên mặt đất. Kabuto đứng đó cười nhạo: “Xem nào! Chứng sợ máu của bà bây giờ đã phát tác. Bà chẳng còn có chút sức lực nào để chiến đấu với tôi cả. Xem ra bà thật yếu ớt.” Nói đến đây hấn cười gằn một tiếng quát lên: “Để tôi làm cho máu chảy đầy người bà nhé...” Bàn chân dẫm mạnh xuống phía dưới, Kabuto phóng về phía trước.

Vút, vút...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tamnin Senju Tsunade

Phập, phập... Một đám phi tiêu trực tiếp cắm trên mặt đất. Thân hình Kabuto trực tiếp nhảy lùi lại hướng về phía Orochimaru đứng bên cạnh.

“Không nghĩ tới, người đến chỗ này lại là Naruto-kun đấy!” Orochimaru phát ra giọng khàn khàn tràn ngập hứng thú: “Ta nhận được tin Naruto-kun bị Akatsuki bắt đi không nghĩ đến tin tức là giả đây. Xem ra Naruto-kun lừa dối được cả làng Lá đây. Thế nào, có muốn đến chỗ của ta không?”

“Ngươi nói quá nhiều rồi Orochimaru!” Naruto ôm ngực của mình sau đó ngao nghể đứng ở trước người thiếu nữ tóc vàng. Hấn híp mắt lại sau đó lên tiếng nói: “Ta không biết các ngươi đánh chủ ý gì nhưng nàng ta bảo vệ. Khôn hồn thì rút mau!”

“...” Yakushi Kabuto trong lúc hai người nói chuyện đã lấy ra một viên dược cầm máu nhai nuốt đem viên dược ăn hết. Máu cũng nhanh chóng cầm lại. Lúc này, hấn cũng mở miệng nói chuyện: “Naruto, mặc dù cậu là thiên tài nhưng cậu còn quá non nớt. Cậu không hiểu cùng chúng ta chênh lệch như thế nào. Cậu thử xem... ta sẽ giết cậu liền đây!” Ánh mắt hấn lạnh lẽo nhìn về phía Naruto.

“Xem ra con chó của ngươi thích cắn càn đấy, Orochimaru!” Naruto ngao mạn cười nói. Hấn nghiêng đầu nhìn về phía Yakushi Kabuto cười nói: “Nếu ngươi không ngại ta thể ngươi dạy dỗ!”

“Naruto-kun, chẳng lẽ cậu không biết nữ nhân cậu đang bảo vệ là ai sao?” Orochimaru đột nhiên mở miệng giọng khàn khàn châm chọc Naruto. Ngay sau đó hấn thấy được Naruto tò mò nhìn về phía Tsunade thì hấn lập tức cười: “Xem ra quả thực Naruto-kun không biết đấy! Cô ta chính là công chúa Senju Tsunade, cháu gái Hokage đệ nhất đồng thời là học trò của lão già Đệ Tam đây. Naruto-kun, không phải cậu rất hận làng Lá sao? Muốn chính tay

huỷ diệt làng Lá sao? Thế nào, giờ cậu lại muốn bảo vệ cô ta rồi!”

“Cái gì?” Senju Tsunade kinh ngạc trợn to mắt. Nàng hoàn toàn không có cách nào tin được nhìn thẳng về phía Naruto. Vậy hoá ra ngôi làng mà Dante không là Naruto nói chính là ngôi làng của nàng. Đó là ngôi làng quê hương của nàng, nơi mà nàng sinh ra mang theo bao kỷ niệm vui buồn cũng như quá khứ nàng muốn quên. Người muốn huỷ diệt nó chính là Naruto.

“Thì ra chị là Tsunade sao?” Naruto cười một cách thê lương. Ngay sau đó hắn mở miệng hỏi: “Trên người cô tôi cảm nhận được chakra quen thuộc. Tôi từng nghĩ cô là người nhà tôi kia không nghĩ đến chúng ta là kẻ thù a. Ha... a.. Ha... ha...” Naruto cười bắt đầu có chút điên dại.

“Vậy bây giờ cậu còn muốn bảo vệ cho cô ta sao, Naruto-kun!” Orochimaru cười phát ra âm thanh khàn khàn.

“Tay người...” Naruto cười nhạt nhìn về phía Orochimaru rồi nói: “Xem ra người cần cô ta chữa trị nhưng cô ta không đồng ý nên sử dụng sức mạnh sao? Chà... chà... người bị thương rất nặng. Nếu vậy xử lý người bây giờ cũng không khó đi!” Trong giọng nói mang theo rét lạnh, đôi mắt híp lại nhìn về phía Orochimaru. Ở sâu trong mắt Naruto đã quyết định đem Orochimaru giết chết.

“Naruto... chính ta ban tặng cho cậu sức mạnh!” Orochimaru mở to mắt xuất hiện từng tơ máu màu đỏ, hắn lạnh lùng hỏi: “Vậy mà cậu trả ơn ta như vậy sao? Cậu tưởng bây giờ cậu có thể đánh bại được ta sao Naruto-kun. Thật ngây thơ!”

“Câm miệng!” Naruto nhếch miệng châm chọc nói: “Người chẳng qua chỉ đang lợi dụng ta thôi! Người không phải muốn cơ thể ta làm thân xác mới sao? Nếu người đã muốn thân xác ta như vậy cần phải hiểu rằng ta cũng sẽ đáp trả. Muốn tính mạng ta vậy dùng mạng đánh cuộc đi!” Trên người Naruto bắt đầu xuất hiện những hoa văn màu đen.

“Ngài Orochimaru... Hãy để thằng nhóc Naruto này cho tôi!” Yakushi Kabuto nâng lên mắt kính. Thân thể hắn trực tiếp phóng về phía Naruto. Về mặt mạng theo châm chọc đối với Naruto: “Tôi cũng muốn xem người mà ngài chọn làm đối tượng chuyển sinh sẽ như thế nào?”

“Haha... muốn xem sao?” naruto ôm ngực cười nhạo, hắn hơi nhắm mắt lại sau đó từ từ mở mắt ra. Hành động này cực kỳ coi thường đối với Orochimaru nói: “Ta sẽ cho người thấy ta đạt được những gì ở người Orochimaru. Vì hôm nay người sẽ hối hận đối với ta ra tay, chính người sẽ chết ở đây thôi Orochimaru ạ! Mộc Độn: Thụ Giới Giáng Đán.”

Trước đôi mắt kinh hãi của Tsunade, hai bàn tay Naruto kết ấn khế quát mộc độn thì nàng đã bàng hoàng. Đôi môi đỏ mọng kinh hãi hô lên: “Mộc độn, làm sao có thể?” Mặt đất bắt đầu rung động âm âm. Sau đó từ dưới đất bắt đầu mọc lên một đám cây trực tiếp đem Orochimaru và Yakushi Kabuto cuốn lấy.

“Đây là Mộc Độn mà Hokage đệ nhất từng sử dụng!” Orochimaru tránh trái tránh phải. Miệng hắn trực tiếp học ra một con rắn ngâm trong miệng thanh katana sắc bén. Hắn vurun đầu trực tiếp dùng đầu như tay điều khiển đem cây cối chém đứt. Hắn còn chẳng có thời gian để mà nói chuyện.

Xoẹt, xoẹt...

Yakushi Kabuto sử dụng thanh kunai liên tục chém đứt những cái cây mọc lên xung quanh nhưng đều vô dụng. Cây cối mọc lên gần như vô cùng vô tận. Hơn nữa mỗi khi bắt được chân hoặc tay hắn thì Kabuto cảm giác được chakra đều bị hút đi. Hắn vội vã hô lên: “Ngài hãy tháo miếng băng bên tay của ngài ra đi. Chúng ta cần máu của ngài!”

“Hừ...” Naruto đem chakra tự nhiên cũng bắt đầu thâm tống làm cho cả rừng cây cối cũng trở nên mạnh mẽ hơn. Chúng sinh trưởng với tốc độ điên cuồng.

Ầm! Ầm!

Đột nhiên trong rừng cây truyền tới một tiếng nổ và một trận khói trắng nổ ra. Một con rắn màu tím to khổng lồ như một ngọn đồi nhỏ trực tiếp xuất hiện đem rừng cây đè gãy nát. Khi xuất hiện, con rắn chỉ cần quẫy đuôi thôi cũng khiến cho đám cây cối của Naruto trực tiếp dập nát.

Orochimaru đứng ở trên đầu con rắn khổng lồ này rồi cười nói: “Naruto, mặc dù cậu rất mạnh nhưng hôm nay cậu sẽ thua dưới tay ta mà thôi!”

“Orochimaru, người gọi ta vì thằng nhóc này sao?” Rừng cây đã ngừng lại khi Naruto thấy được con rắn to lớn kia. Hắn mở miệng nói chuyện: “nếu người vẫn gọi ta vì những chuyện như vậy ta ăn người bây giờ!”

“Một con súc sinh sao?” Naruto cười nhạo nhìn về phía con rắn khổng lồ. Hắn mở miệng chế giễu: “Orochimaru, người tưởng người gọi ra con súc sinh này có thể thay đổi được người sẽ thua ở đây sao? Thật là một trò cười!”

“Thằng nhóc lão toét này!” Con rắn màu tím ngay lập tức giận dữ. Nó há miệng trực tiếp hướng về phía Naruto cắn đi.

“Mộc Độn: Mộc Long Thuật!” Naruto trực tiếp sử dụng Mộc Độn. Từ dưới mặt đất trực tiếp mọc ra một con rồng gỗ với cái mõm dài. Đôi mắt nó loé ra ánh sáng màu vàng và phát ra từng tiếng rống lớn. Ngay sau đó nó trực tiếp phóng tới cuốn chặt lấy con rắn khổng lồ màu tím. Trong giây lát hai bên quần sát vào nhau và con rồng gỗ trực tiếp há miệng cắn vào cổ con rắn màu tím khổng lồ kia.

“Hồng...” Con rắn màu tím khổng lồ phát ra âm thanh đau đớn thống khổ. Toàn thân nó còn cảm nhận được chakra bị hút đi. Nó lập tức gào lớn lên một tiếng: “Orochimaru, tên đáng chết... đầu thủ người tìm lại là Mộc Độn. Sau vụ này người phải trả cho ta 1000 người đây!”

“Người sống sót hãy nói!” Naruto cười nhạt lên tiếng nói. Lúc này chakra tự nhiên đã khá nhiều đủ để Naruto hoàn toàn sử dụng nhẫn thuật. Khỏe

miệng Naruto hơi nhếch lên cười gằn nói: “Thử chiều này đi. Mộc Độn: Mộc Nhân Thuật!”

Từ dưới đất phát ra tiếng ầm ầm. Đám rễ cây bắt đầu mọc lên sau đó phình to. Nó đem thân thể Naruto cùng với Tsunade ở đằng sau nâng cao lên. Một mặt người cũng dần dần hiện ra. Đến cuối cùng nó hình thành lên một thằng hình người béo tốt màu xanh với cái mặt quỷ và đôi mắt sáng loá.

Orochimaru trong lúc này thấy không ổn lập tức nhảy lùi về phía sau. Yakushi Kabuto nhìn về phía Orochimaru. Dường như hai người nhận được sự ăn ý. Cả hai người lập tức lui lại, Orochimaru lập tức sử dụng chakra sử dụng thanh kiếm katana rạch thẳng bụng con rắn tím khổng lồ sau đó chui vào bên trong.

Rống! Con rắn tím khổng lồ phát ra một tiếng gầm rú. Nó điên cuồng dấy dựa khiến cho con rồng gỗ gãy nát. Vụn gỗ bắn tung toé khắp nơi. Đá vụn cũng bắn tung toé khắp mọi nơi.

Hai tay Naruto kết ấn cực nhanh, từ sau lưng thân thể Mộc Nhân trực tiếp biến hoá thành một con rồng gỗ. Nó trực tiếp khiến cho gốc và bụi bặm bắn tung toé khắp nơi. Sau đó trực tiếp cắn thẳng vào cổ con rắn tím một lần nữa.

Bàn chân mộc nhân Naruto trực tiếp nhảy thẳng vào người con rắn khổng lồ, bàn tay nó biến thành quyền trực tiếp đánh về phía con rắn màu tím khổng lồ.

Ầm, ầm, ầm... Bùm!

Ầm thanh vang dội của quyền đâm va chạm vào cơ thể con rắn khổng lồ phát ra từng tiếng rung chòi. Máu tươi bắn tung toé khắp nơi. Theo đó Naruto cũng chỉ khoanh tay đứng nhìn tuy nhiên hần lập tức mờ to mắt vì một tiếng nổ vang lên.

Thân thể con rắn khổng lồ trực tiếp biến mất. Naruto cảm giác khoẻ miệng co quắp, hần mở miệng nói chuyện: “Thuật nghịch thông linh!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mềm lòng?

Cả một chiến trường giống như một bị mưa bom bão đạn càn quét qua. Chúng chẳng chừa những hố sâu, cây cối cùng thịt nát. Thực sự làm cho người có cảm giác bàng hoàng. Lúc này, hần quay ra nhìn về phía Senju Tsunade thấy được cả người nàng đang trong bàng hoàng còn chưa tỉnh. Naruto chống hai tay trên eo rồi thở dài ra một hơi: “Xin lỗi!”

Đột nhiên đôi mắt Tsunade cảm giác được cảnh sắc không gian có chút mờ ảo. Nàng biết mình đã rơi vào ảo thuật của đối phương. Một cảm giác buồn ngủ bắt đầu hướng não bộ nàng lan toả. Ngay lập tức nàng run lên thân thể đồng thời đầu hơi lắc lắc.

Phanh!

Đột nhiên Tsunade cảm giác được đầu óc đau nhói một cái. Ngay sau đó cảm giác hôn mê trầm trầm đánh thẳng vào đầu của nàng. Theo đó nàng trực tiếp ngất đi. Đứng ở bên cạnh nàng, Naruto dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía nàng. Hần nở nụ cười gượng gạo, bàn tay đưa lên xoa xoa cổ tay mình nói: “Mình thực sự không giỏi về ảo thuật cho lắm! Các nhân thuật khác không thấy học trộm có thể học một cách dễ dàng mà nhân thuật này rõ ràng không dễ dàng như vậy. Xem ra thiên phú ảo thuật mình quả thực quá kém”

Lúc này, hai tay Naruto lại một lần nữa ôm ngực. Theo sau một tay sờ cằm của mình, ánh mắt lại lần nữa trở nên phức tạp nhìn về phía Senju Tsunade. Đến cuối cùng, hần mở miệng nói: “Xem ra mình vẫn là mềm lòng sao? Mà cô ấy là người tộc Senju trực hệ với Hokage đệ nhất sao? Như vậy...” Ánh mắt Naruto nhìn về phía Tsunade, ở trong ánh mắt không mang ý tốt.

Tsunade chỉ cảm giác được đầu cùng gáy khá là đau. Xem ra đó là di chứng của việc thăng nhóc đánh ngất nàng. Bất chợt nàng nghe được âm thanh vọng vào tai mình: “Ngài Tsunade, cô đã tỉnh rồi sao? Thật tốt quá!”

“Shizune...” Đôi môi hồng Tsunade khẽ mở, cảnh sắc mờ ảo cũng dần dần trở nên rõ ràng. Ở trước mắt nàng là một thiếu nữ xinh đẹp tóc ngắn màu đen ăn mặc kimono áo dài đen trông khá bảo thủ. Người này không phải người đồng hành của nàng thì là ai. Bàn tay nhẹ nhàng đưa lên đỡ trán của mình, Tsunade mở miệng nói: “Shizune, ta đã ngủ được bao lâu rồi!”

“Ngài Tsunade...” Shizune quỳ gối ở bên cạnh Tsunade đồng thời hai tay đan chéo bắt vào nhau đặt ở chân. Nàng từ từ giải thích: “Khi em tỉnh dậy thì đã thấy được cô nằm ở bên cạnh rồi. Đã qua được ba giờ kể từ khi em tỉnh dậy.” Hiện tại, Tsunade phát hiện được cơ thể mình vẫn còn cảm giác choáng váng do tàn lưu của thuốc. Ánh đen trong phòng làm cho Tsunade hơi khó chịu. Ở phía ngoài đã thấy được ánh sáng những chiếc đèn đường phát ra.

“Nga...” Tsunade nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Shizune chần chờ một chút rồi hỏi: “Cô Tsunade, cô đã giao dịch với Orochimaru sao?”

“Không... không có... ta từ chối giao dịch với hắn!” Senju Tsunade khe khẽ thở dài ra một hơi.

“Thật tối quá! Em cứ sợ cô đã đồng ý với điều kiện hắn đưa ra kia!” Shizune vỗ hai tay lại vui vẻ cười thành tiếng.

Đến lúc này, Tsunade lại thở ra một hơi dài: “Dù gì thì đó cũng là ước muốn của bọn họ mà. Ta không thể nào vì dự vọng cá nhân mà đi ngược lại ước mơ của họ.” Trong thoáng chốc không khí cũng trở nên lắng đọng. Đặc biệt Shizune chần chờ không có nói chuyện thì Tsunade càng tỏ mò. Hàng lông mày xinh đẹp nhăn lại thật sâu, nàng mở miệng hỏi: “Shizune, em làm sao vậy?”

“Cô... cô Tsunade...” Shizune chần chờ một chút rồi hỏi: “Cô có cảm giác gì đó khác lạ trong người hay không?”

“Khác lạ...” Ngay sau đó Tsunade cảm giác được cả người mình có chút khác lạ thật. Nàng cảm giác hai vú hơi nóng rất và quần lót mình hình như ướt ướt làm cho nàng khó chịu và ngứa ngáy. Ngay sau đó hai hàm răng nàng cắn chặt phát ra một tiếng lớn: “Đáng chết!” Bàn tay mạnh mẽ kéo ra chiếc áo của mình.

“Cô Tsunade...” Shizune kinh ngạc hô lên. Hai vú Tsunade trực tiếp rung rinh trong gió. Đồi gò bông cao ngất và trắng nõn nà. Chúng lại vênh cao ngạo ngễ giống như khiêu khích định luật vạn vật hấp dẫn. Đầu ti đỏ hồng xinh đẹp thực sự quá mê người. Tuy nhiên trên đó xuất hiện mấy vết tay in màu đỏ khá rõ ràng.

Bàn tay Tsunade theo đó vọc thẳng vào trong quần của nàng xem nơi thần bí nhất của nữ nhân. Ở nơi đó dính ướt nhèm nhẹp. Xem ra nơi này đã từng có người thường thức qua. Thân thể Tsunade theo đó run lên, nàng đưa tay trực tiếp đem ngón tay tiến vào chiếc khe nhỏ thần bí mê người. Cảm giác nhóp nhép tron tuột khiến nàng dễ dàng luồn vào bên trong. Khi ngón tay nàng chạm vào nơi đó thì bị một lớp màng mỏng ngăn lại. Nàng khẽ vuốt ve nhẹ lớp màng này và kiểm tra nó một chút. Đến cuối cùng nàng khe khẽ thở ra một hơi thật dài. Trong người nàng cũng không có cảm giác trống rỗng nên chắc chắn nàng không có bị thẳng nhóc đó ngủ.

“Di...” Senju Tsunade mới phát hiện ra được mình mặc một bộ quần áo mới. Xem ra nàng có người thay cho mình quần áo. Vết thương trên cơ thể nàng cũng không thấy. Đôi mắt nàng liếc nhìn về phía Shizune hỏi: “Shizune, là ai giúp ta thay quần áo? Là em sao?”

“Ách...” Shizune hơi ngần ra, nàng ngập ngừng rồi nói: “Em cũng không có biết!”

“Có người...” Senju Tsunade lập tức quát lạnh một tiếng. Ngay lập tức Shizune vọt ra ngoài cửa sổ tuy nhiên ở phía ngoài nhưng không có bất cứ ai. Hiện giờ có chỉ là những cơn gió thổi qua. Đoàn người tập nập đi lại ở phía dưới. Hàng lông mày Tsunade nhăn nhu lại thật sâu rồi mở miệng nói: “Chẳng lẽ ta cảm nhận sao? Không... khẳng định vừa rồi ở đó có người.”

Trong một cánh rừng lớn, ba người sống trong một căn nhà gỗ nhỏ. Naruto đang ngồi ở đó ngắm người nhìn bầu trời đầy sao. Bất chợt Naruto theo đó hơi giật mình. Khuôn mặt theo đó cũng trở nên đỏ bừng. Khoé miệng hơi kéo lên: “Chị ấy phát hiện rồi sao? Tính...”

“Thiếu gia... người chưa ngủ sao?” Một giọng nói ôn nhu vang lên. Âm thanh mang theo khuyến khích: “Ngày mai chúng ta còn phải dậy sớm khởi hành đây!”

“Haku... tôi không ngủ được!” Naruto lắc lắc đầu, hắn cười khổ nói: “Mà chúng ta phải rời khỏi Hoả Quốc nhanh chóng. Tôi đã bộc lộ ra Mộc Độn nên làng Lá chắc chắn sẽ toàn lực tìm kiếm tôi. Nếu là mình tôi thì tôi dễ dàng chạy trốn. Đáng tiếc có cả cậu và cô nhóc kia nữa. Xem ra hơi có chút khó đây. Mong rằng làng Lá không phản ứng nhanh như thế. Cả đám Akatsuki nữa chứ...”

“Cậu chủ, nếu như cậu gặp nguy hiểm...” Haku mỉm cười nói: “Cậu cứ chạy trốn một mình không cần lo cho tôi đâu. Tôi sẽ bảo vệ tốt mình!”

“Nói ngu ngốc gì thế!” Bàn tay Naruto đưa lên búng vào trán của Haku sau đó cười nói: “Được rồi, muộn rồi chúng ta ngủ đi!”

Ánh sáng trong một quán ăn ồn ào, hai người thiếu nữ một tóc đen và một tóc vàng nhìn về phía nhau. Lúc này, thiếu nữ tóc đen đã ăn xong. Nàng ôm lấy con heo hồng đang nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng đang ngầu ngẩn. Shizune nhẹ nhàng hỏi: “Cô Tsunade, ngày mai chúng ta sẽ rời đi nơi này sao? Orochimaru hắn...”

“Em yên tâm đi...” Miệng Tsunade ngồm ngoàm thức ăn nhưng cũng không quên trả lời Shizune. Nàng mở miệng nói chuyện: “Hắn không dám đi theo chúng ta nữa đâu. Hiện giờ hắn còn phải giải thích thế nào với Xà tiên nhân đây!”

Nghe được Xà tiên nhân thì Shizune liền tưởng đến chủ nhân Long Địa Động nơi ở của thông lĩnh thú loài rắn. Shizune kinh ngạc che miệng nói: “Cô Tsunade... chẳng lẽ cô đã xử lý Manda.” Thấy được Shizune nói thế thì Tsunade đáp lại bằng cái lắc đầu. Shizune mở miệng nói chuyện hỏi: “Shizune... em đừng hỏi nữa. Việc này rất rắc rối!”

“Tôi thì tôi thấy mọi thứ là sự thật!” Một nam nhân mặt chuột, đôi tai dài mở miệng nói chuyện: “Mọi người không tin đâu lúc đó tôi thấy được cảnh tượng một con rắn to bằng cả ngọn núi thế này này. Sau đó còn xuất hiện một người khổng lồ màu xanh, mắt hắn phát sáng màu vàng hơn nữa mặt trông như mặt quỷ ấy. Có hai cái răng nhọn hoắt. Hắn điều khiển một con rồng trực tiếp cắn cổ con rắn màu tím đó. Sau đó hai con quái vật lao vào nhau... Mà điều các người còn chưa biết đâu. Tôi nhìn từ rất xa ở trên đầu con quái vật hình người màu xanh còn có người đứng đó kia.”

“Shizune!” Một tiếng quát từ miệng Tsunade phát ra.

“À... vâng!” Shizune đang hứng khởi nghe được câu chuyện thì giật mình tỉnh lại. Con rắn khổng lồ màu tím đó hẳn là Manda của Orochimaru. Vậy còn người khổng lồ màu xanh kia là của ai? Loại nhẫn thuật này nàng chưa thấy bao giờ...

“Ngày mai chúng ta trở về làng Lá!” Tsunade đột nhiên nói.

“Cái gì?” Shizune kinh ngạc hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Làng Con Xoáy

Mặt trời lên cao, nó chiếu xuyên ánh sáng lên một đám phế tích. Ba người một nam và hai nữ đi song song với nhau. Cô nhóc tóc đen mắt đỏ ngáng đầu ngơ ngác nhìn về phía xung quanh sau đó mở miệng nói chuyện: “Đây là nước Con Xoáy sao? Thật hoang tàn và đổ nát...”

“Ừm...” Thiếu niên tóc nâu xinh đẹp giả gái bước từng bước đi tới, nàng nhẹ nhàng gật đầu đồng ý. Ánh mắt khẽ liếc xung quanh sau đó nàng phát hiện được hình như có người theo dõi. Nàng tiếp tục nói chuyện: “Tôi và anh Zabuza từng trải qua nơi này. Trước đây nó vốn là thuộc về nước Con Xoáy. Nước Con Xoáy có làng Con Xoáy được lập nên bởi những người thuộc dòng họ Uzumaki. Họ thuộc về hoàng tộc đã từng nắm giữ nơi này. Những người trong làng nghe đồn đều có mái tóc màu đỏ cùng với năm giữ dòng họ Uzumaki.”

“Uzumaki...” Uzumaki Karin kinh ngạc hô lên. Nàng mới nhớ được mình cũng là có mái tóc màu đỏ. Hơn nữa, Uzumaki Karin còn dùng dòng họ này. Nghĩ tới đây Karin lại quay ra nhìn về phía người thanh niên tóc trắng ở gần đó.

“Nước Con Xoáy đã trở thành lịch sử. Đất nước bọn họ đã bị phá hủy trước chiến tranh ninja lần thứ hai.” Yuki Haku bình tĩnh giải thích tiếp: “Những người tộc Uzumaki đã tứ tán đến khắp nơi. Hiện giờ, đất nước này là nơi tranh chấp giữa Hoả Quốc và Thuỷ Quốc. Thế nên nó không thuộc về đất nước nào cả. Chính vì vậy nơi này trở thành một nơi khá hỗn loạn và có nhiều tội phạm hoạt động.”

“Dante... chúng ta nên rời đi nơi này được không?” Cô nhóc tóc đen nắm lấy nắm đấm, thân thể hơi run run. Cô nhóc nhìn xung quanh rồi mở miệng nói chuyện: “Có rất nhiều chakra tiếp cận chúng ta!”

“Đừng nói nữa...” Naruto trực tiếp đi tới. Ánh mắt hắn hơi nhắm lại sau đó mở miệng nói: “Phía trước có thứ hấp dẫn tôi. Bất kể thế nào tôi cũng muốn biết nó là thứ gì. Nếu như tôi đoán không sai thì hình như nó phản ứng với dòng máu tộc Uzumaki. Rika, cô cũng cảm nhận được mà đúng không?”

“Nhưng...” Uzumaki Karin có chút ngập ngừng. Thấy hai người đi về phía trước, cô bất đắc dĩ phải đi theo phía sau hai người. Quả như cảm nhận cô không sai, chỉ đi được không bao xa bọn họ đã gặp một đám người. Tất cả đều vọt ra ngoài trực tiếp tấn công về phía đám người bọn họ mà không nói bất cứ lời nào cả.

“Hừ...” Naruto khẽ hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt Naruto theo đó cũng trở nên rét lạnh hơn.

...

Hai thiếu nữ một tóc đen và một tóc vàng đi song hành với nhau trên con đường cái lớn. Cả hai đi trên con đường cái tấp nập. Bất chợt một người nam nhân tóc trắng dài đi về phía bọn họ. Hắn có mái tóc lôm chôm và dài ở sau lưng. Trên đầu hắn đeo một miếng kim loại có hai sừng nhỏ như sừng quỷ với ký hiệu chữ Du. Hàng lông mày hắn màu trắng nhỏ và sắc bén. Đôi mắt hơi nhỏ hẹp với con ngươi nhỏ màu đen. Ở hai bên mắt có vết màu đỏ kéo dài xuống phía dưới. Mũi hơi to và cao cùng với cằm hơi vuông và miệng rộng. Điểm chú ý của hắn là ở trên cánh mũi trái có một cái mụn cóc khá to. Bên ngoài mặc một chiếc áo màu đỏ cộc tay, bên trong mặc áo lưới cùng với chiếc áo tối màu rêu. Bàn chân đi guốc gỗ và sau lưng có đeo một cuộn trục khổng lồ màu đỏ.

“Jiraiya...” Thiếu nữ tóc vàng mở miệng nói chuyện: “Tại sao anh lại ở chỗ này?”

“Hà...” Người nam nhân mở miệng ra một tiếng thờ dài, hắn nhếch khoé miệng lên nói: “Cuối cùng tìm được cô rồi, Tsunade!”

...

“A” Tiếng hét thảm vang lên. Theo sau đó cô người ninja trực tiếp phun ra một đám hoa máu. Đôi mắt hắn mang theo sợ hãi và gục xuống phía dưới mặt đất. Người thiếu niên tóc trắng vẩy vẩy thanh kunai sau đó đem nó thu lại.

Người thiếu niên không có lời nào mà tiếp tục đi về phía trước. Theo sau là về mặt bình tĩnh thiếu nữ tóc nâu cùng với một thiếu nữ tóc đen cùng về mặt hoảng sợ. Bọn họ cứ tiếp tục đi về phía trước cho đến khi đó bọn họ đi vào một vách đá thì hoàn toàn cục đường không có bất cứ đường nào cả.

“Di...” Uzumaki Karin kinh ngạc hô lên: “Hết đường!” Mặc dù thể khả năng cảm nhận được thứ gì đó hấp dẫn mình càng nồng liệt hơn. Karin tò mò nó là thứ gì đến cuối cùng cô vươn tay ra trực tiếp chạm vào vách đá nhưng không có bất cứ cảm xúc gì.

Uzumaki Naruto nhìn xung quanh, hắn cố gắng sử dụng khả năng cảm nhận của mình nhưng không có cảm nhận được gì đặc biệt. Ngay sau đó Naruto mở miệng lầm bầm: “Kỳ quái!” Hàng lông mày hắn nhăn lại càng sâu hơn.

“Ui...” Miệng Uzumaki Karin khẽ kêu lên một tiếng. Ngay sau đó cô cảm giác được tay đau sót, cô không cẩn thận vạch qua một nơi sắc nhọn nên bàn tay cô lập tức bị rách ra. Một giọt máu theo đó nhỏ lên vách đá. Karin thấy được ngón tay mình chảy máu thì cô lập tức mở miệng ra cắn vào cánh tay mình. Một màn thần kỳ diễn ra, vết thương trên ngón tay cô lấy tốc độ chỉ trong vài giây liền liền lại không để lại dấu tích.

“Cái này...” Yuki Haku kinh ngạc hô lên. Ngay sau đó cô thấy được phía trước xuất hiện một cái màn sáng với hoa văn sáng lên. Uzumaki Karin giật mình và có chút hơi sợ nhìn về phía trước. Mặc dù có chút tò mò nhưng cô không dám động vào mấy thứ này. Chỉ có Haku không nhận được dùng ngón tay đưa chạm lên vòng sáng đó.

Trước mắt Naruto, hắn thấy được ngón tay Haku chạm vào giống như chạm vào một thứ đàn hồi. Mặt đá như bị lún vào bên trong. Ngay sau đó một lực kéo mạnh mẽ đem Haku kéo vào bên trong. Thiếu niên xinh đẹp chỉ phát được một tiếng kêu: “A...” Ngay sau đó cả người bị kéo vào. Naruto lập tức vọt tới bắt lấy hắn. Uzumaki Karin lập tức cũng bắt Naruto ý đồ đem người kéo ra. Kết quả cả ba trực tiếp bị kéo vào phía bên trong.

Ở trong quán ba có một đám thức ăn được gọi ra, hai người thiếu nữ ngồi đối mặt với người nam nhân tóc trắng. Người thiếu nữ tóc vàng dùng hai tay đan xen chống ở trên bàn. Nàng tò mò nhìn về phía người nam nhân tóc trắng hỏi: “Jiraiya, không phải anh đang du lịch sao? Tại sao anh lại đi đến nơi này, chẳng lẽ đến đây để lấy tài liệu?”

“Thật ra tôi đến đây mục đích chủ yếu chính là tìm cô!” Jiraiya về mặt nghiêm túc nhìn về phía Senju Tsunade mở miệng nói: “Tôi nói thẳng luôn. Tsunade, làng đã chỉ thị tiến cử cô trở thành Hokage đệ ngũ!” Chần chờ một chút, Jiraiya mở miệng nói tiếp: “Cô đã nghe chuyện gì chưa, về Hokage đệ tam ấy?”

“Là do Orochimaru đó đúng không?” Senju Tsunade thoáng qua có chút mê vông và buồn bã: “Hắn ta đã giết chết thầy Sarutobi. Chính hắn đã nói với tôi như vậy đấy.”

“Cái gì?” Jiraiya lập tức trở nên nghiêm túc. Đôi mắt hắn nheo lại thật sâu, khoé miệng kéo lên, giọng cũng trầm trọng hơn: “Hắn đã đi gặp cô à? Vậy hắn muốn gì?”

“Hắn muốn tôi giúp hắn chữa trị đôi tay!?” Senju Tsunade làm như bình tĩnh trả lời.

“Cái gì?” Jiraiya nghe vậy càng ngạc nhiên hô lên: “Vậy hắn đưa ra cho cô cái gì để đổi lấy cô chữa cho hắn đôi tay? Cô đã đồng ý sao?” Ánh mắt Jiraiya cũng trở nên nguy hiểm khi nhìn về phía Senju Tsunade.

“Ngài Jiraiya... ngài hiểu lầm rồi!” Shizune ở bên cạnh lập tức chen mồm: “Ngài Tsunade đã từ chối Orochimaru. Chính hắn đã yêu cầu cô Tsunade chữa trị đôi tay cho hắn đổi lại hắn sẽ hồi sinh em trai cô Tsunade và ngài Dan nhưng cô ấy đã thực sự từ chối. Mà cũng...”

“Đủ rồi, Shizune!” Senju Tsunade mở miệng nói chuyện can ngăn Shizune.

“Thật may cô không đồng ý với hắn đấy!” Jiraiya chống một tay xuống bàn, thân hình hơi nhoài lên hỏi: “Nếu không tôi sẽ phải giết cô mất! Mà sao! Cô thấy thế nào việc trở thành Hokage đệ ngũ!”

Trên trán Senju Tsunade hơi xuất hiện mồ hôi hột. Đến cuối cùng Tsunade nói: “Tôi sẽ cùng anh trở về làng Lá sau đó sẽ quyết định có trở thành Hokage đệ ngũ hay không?”

Jiraiya nghe được những lời này thì mỉm cười. Hắn thở ra một hơi thật dài: “Hà... cô chịu trở về làng Lá là tốt rồi!”

“Trước đó...” Senju Tsunade đột nhiên cắt ngang lời nói Jiraiya. Nàng lập tức hỏi Jiraiya một vấn đề khác: “Anh biết bao nhiêu về thằng nhóc Naruto?”

“Cử vĩ jinchuriki!” Jiraiya nghe được nhưng lời này thì kinh ngạc hô lên. Hắn ngay lập tức hạ thấp giọng xuống dưới: “Cô nghe được những tin tức này ở đâu? Chúng tôi đã giấu kín tin tức này mới đúng.”

“Đừng hỏi những thứ này...” Tsunade đưa tay cắt ngang: “Nói cho tôi biết anh biết bao nhiêu về thằng nhóc đó!”

“Hiện giờ...” Jiraiya thở ra một hơi dài nói: “Jinchuriki đã bị Akatsuki bắt đi. Làng đang trong tình trạng có chút... Thế nên họ muốn nhanh chóng tuyển ra một vị Hokage. Cô chính là người được chọn đó, Tsunade. Tôi hy vọng cô sớm trở về làng Lá một chút. Vì tin tức này sợ rằng không dấu được bao lâu mà làng Lá tình trạng bây giờ...”

“Bị Akatsuki bắt...” Senju Tsunade ngạc nhiên hô lên. Ngay sau đó nàng nhớ đến hình như trong chiến đấu với Orochimaru, Orochimaru có nói gì đó với Naruto rằng cậu giả trốn đi và qua mặt được làng Lá. Nghĩ đến đây, Tsunade có chút sợ về khả năng Naruto. Đặc biệt khi mà Naruto thức tỉnh Mộc Độn. Hai hàm răng Tsunade khẽ cắn lại, nàng mở miệng nói: “Jiraiya, chúng ta lập tức trở về làng Lá...”

“Hà...” Jiraiya ngạc nhiên hô lên.

“Thức ăn quý khách đây!” Một vị bồi bàn nâng theo thức ăn đi đến.

“Shizune, chúng ta đi!” Tsunade lên tiếng.

“Chờ đã, Tsunade!” Jiraiya hoảng hốt hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 69: Gặp lại Akatsuki

Ánh sáng lấp lánh ở trên mặt vách đá kèm theo một đồ án hoa văn hiện lên. Theo sau một trận sóng gọn xuất hiện từng đợt gọn sóng. Nó trực tiếp phun ra ba người một thiếu niên cùng với một thiếu nữ. Cả ba người cảm giác được khung cảnh quen thuộc lúc này mới thở ra một hơi thật dài.

Thiếu nữ tóc đen mắt đỏ đưa tay lên vỗ vỗ ngực của mình vài cái sau đó cười nói: “Phù... ta cứ nghĩ chúng ta không có cách nào rời khỏi được nơi đó cơ. Không nghĩ đến lại có thể rời đi nơi đó đơn giản như vậy. Thật sự quá tốt rồi!”

Ở phía bên kia thiếu niên, người thiếu nữ tóc nâu cười nhẹ nói tiếp: “Chúng ta không có gặp nguy hiểm lại có thu hoạch lớn như vậy!”

“Đúng vậy... chúng ta thu hoạch cũng thật là lớn!” Một âm thanh ở phía trước đột nhiên xuất hiện. Không biết lúc nào thì ở đỉnh phía trên xuất hiện hai người mặc áo choàng màu mây đỏ. Cả hai từ trên không trung nhảy xuống đáp nhẹ trên mặt đất. Người thanh niên tóc đen mở ra đôi mắt màu đỏ với ba viên cầu ngọc xoay tròn, hần nhẹ giọng nói: “Chúng ta lại gặp lại, Naruto-kun.”

“Đúng là món quà lớn đúng không nào, thằng nhóc cừu vĩ!” Giọng nói giễu cợt vang lên, người nam nhân cao to xách thanh vũ khí lớn ở trên vai và để lộ ra hàm răng nhọn hoắt. Hần hơi đứng đưa thân thể mình, bàn tay nắm chặt vũ khí đem nó chống xuống đất rồi cười tiếp tục nói: “Thằng nhóc cừu vĩ, người làm cho chúng ta mất không ít thời gian đấy!”

“Ta rất tò mò các ngươi như thế nào tìm được chúng ta?” Naruto tò mò nhún mày một tiếng. Hần trầm ngâm sau đó hỏi tiếp: “Ta nhớ được chúng ta đã dịch dung rồi đi. Hơn nữa mùi trên cơ thể cũng đã che dấu không lý nào các ngươi lại lần ra được.”

“Sao? sao? Không phải chúng ta đã tìm được ngươi rồi sao?” Thanh niên cao lớn Hoshigaki Kisame mở miệng nói tiếp. Đến lúc này hần chống thanh vũ khí to lớn được bọc trong vải trắng xuống phía dưới mặt đất. Về mặt hần mang theo giễu cợt: “Thằng nhóc cừu vĩ, lần này ngươi thúc thủ chịu trời còn là ta...” hần cười gằn: “đem đôi chân ngươi chặt đứt đấy?”

“Naruto, từ bỏ đi!” Uchiha Itachi lạnh giọng lên tiếng nói: “Ngươi không có cơ hội nào đâu!”

“Thật vậy sao?” Naruto cười nhạo về mặt có chút trầm trọng. Hần cũng không có nhìn vào mặt Itachi. Dù sao Sharingan có thể đọc được suy nghĩ người khác, hần chưa ngu đến mức nhìn vào mắt Itachi. Thế nên hần lập tức phản ứng cực nhanh, bàn tay đưa lên kết ấn. Bản thân theo đó sử dụng ra: “Ảnh phản thân thuật!”

Bùm!

Tiếng nổ vang lên, khói trắng tản ra theo sau đó một đám ảnh phản thân lập tức xuất hiện. Khói trắng

tản ra dần dần biến mất. Theo sau đó ảnh phản thân lập tức lao lên. Họ giống như một bày kiến ý đồ dùng chiến thuật biến người đem đối phương áp chế.

“Trước đôi mắt này...” Uchiha Itachi ngạo mạn mở miệng nói: “Mọi hành động của người chi là vô dụng. Không có bất cứ hành động nào có thể dấu diếm được đôi mắt này.”

“...” Naruto lập tức mang theo đám người Haku lập tức ý định chạy trốn. Tuy nhiên Uchiha Itachi lập tức sử dụng phi tiêu. Phi tiêu phát ra tiếng xé gió lập tức uốn éo theo đường cong tuyệt đẹp nên thẳng vào đoàn người Naruto. Mấy người Naruto trực tiếp né tránh, phi tiêu theo đó cắm ngập xuống phía dưới mặt đất.

Naruto cười nhạo lên tiếng nói: “Nực cười... xem ra lần này không ra tay không được rồi. Hừ...” Nụ cười lạnh lẽo trên mặt Naruto phát ra: “Thật sự là... không ra tay, đám người Akatsuki tưởng chúng ta dễ bắt nạt lắm sao?”

“Này...” Hoshigaki Kisame kinh ngạc mở miệng. Vì bốn phía bọn họ đã bị một đám người bao vây lấy. Tất cả đều đeo băng trán làng Lá. Duy chỉ có hai người, một người tóc đỏ không lông mày cùng với một thiếu nữ xinh đẹp tóc màu xanh có đuôi tóc màu vàng là không đeo băng trán làng Lá.

“Kazekage đệ tứ!” Đến lúc này Hoshigaki cũng theo đó mở ra hàng rậm sắc nhọn: “Ta cũng nhận ra ngươi. Ngươi là Chưộc Độn Pakura của làng Cát.”

“Tất cả đều được ta tiến hành sử dụng Uế thổ chuyển sinh!” Hai tay Naruto ôm ngực của mình. Hần ngạo nghễ nói: “Mà bọn họ đều ở thời kỳ toàn thịnh cũng không có cắt giảm thực lực. Ta mất rất nhiều công mới đem họ khôi phục đỉnh đây. Mà họ có thần bất tử và chakra vô hạn. Ngoài ra họ đều tự nguyện giúp ta nên nhân cách không bị áp chế lên đảm bảo sức chiến đấu 100%. Thế nào, vui không? Các ngươi thích sự bất ngờ này chứ?”

Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame nhất thời nhìn về phía nhau. Ngay sau đó cả hai nhìn về phía nhau rồi gật đầu một cái. Hai người không hẹn mà cũng hành động. Cả hai người đều nhảy sang hai bên khác nhau với tốc độ nhanh. Đồng thời sử dụng ra nhẫn thuật của mình.

Hoshigaki Kisame kết ấn với tốc độ cực nhanh. Ở trên người hần, Naruto cảm giác được chakra bộc phát với lượng kinh khủng. Trong lòng Naruto

thầm trầm trọng: “Không hổ là vô vĩ của làng Sương Mù!”. Uchiha Itachi tốc độ còn nhanh hơn so với Hoshigaki Kisame, hắn trực tiếp kết ấn sau đó trực tiếp phóng ra một quả cầu lửa đồng thời bàn tay vùng lên một đám phi tiêu sắc bén xoay tròn bắn xuyên qua ngọn lửa. Ngọn lửa lập tức tàn ra đem phi tiêu biến thành phi tiêu lửa. Mục tiêu lấy tốc độ cực nhanh một bên hướng về phía Naruto bắn đi, một bên khác vây giết hai người Karin cùng với Uzumaki Karin và Yuki Haku.

Xoạt!

Ngay lập tức cát vàng như phô thiên cái địa bắn ra, chúng trực tiếp cuốn lấy thân thể Haku cùng với Karin đem hai người kéo bay. Chúng còn lấy uy thế khủng bố trào về phía Uchiha Itachi cùng với Hoshigaki Kisame. Mức độ hung hãn như bão táp.

Naruto cũng lập tức hành động, đôi tay hắn kết ấn cực nhanh. Một đám cây cối lập tức mọc lên tạo ra một bức tường bao bọc chắn ngang đám người Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame với đám người Naruto. Phi tiêu lửa trực tiếp nện lên bức tường bằng gỗ đồ. Theo sau Naruto cũng trực tiếp nhảy lên đám cát vàng lơ lửng trên không trung bay vút đi.

Đám ninja làng Cát bị ướm thổ chuyển sinh ra giống như điên cuồng không sợ chết lao về phía hai người Hoshigaki Kisame cùng với Uchiha Itachi phát động tiến công. Đồng thời cùng lúc đó Naruto cũng hoá thân. Toàn thân hắn che kín những hoa văn màu đen theo đó thân hình hắn biến đổi. Hắn không còn là người nữa mà bộ mặt hoàn toàn biến thành quỷ. Mái tóc biến thành trắng toát. Thực sự màu trắng mà không phải nhuộm. Trên người mọc lên những vảy giáp, sau lưng mọc ra hai cánh màu đen. Đôi mắt cũng hoá thành màu đỏ, miệng mọc ra răng nanh sắc nhọn. Đến cuối cùng răng cũng hoá thành rặng thái sắc bén lờm lờm. Năng lượng tự nhiên ào ạt tiên vào cơ thể Naruto.

Thiếu nữ tóc xanh lập tức theo sự điều khiển của đám cát vàng bay đến không trung hai tay nàng đưa lên. Cơ thể nàng bay quanh những quả cầu lửa sáng bóng như những mặt trời nhỏ. Chúng tụ hợp với nhau sau đó biến thành một quả cầu lửa khổng lồ.

Àm..

Tiếng nổ vang lên, quả cầu lửa khổng lồ nổ tung giống như một quả bom đem cả khu vực cùng với đám nước khổng lồ che vào với nhau. Vụ nổ khủng bố mang theo nhiệt độ muốn tan chảy cả sắt thép đem lượng nước khủng bố do Hoshigaki Kisame tạo ra bốc hơi ngùn ngụt. Hơi nước bốc lên khắp nơi che đầy tầm mắt của đám người Hoshigaki Kisame cùng với Uchiha Itachi. Ngay cả Naruto cũng không ngoại lệ nhưng Naruto có lợi thế đó chính là không có bất cứ ai có thể trốn khỏi cảm giác của hắn.

Ở phía trên cao, quả cầu cát vàng trực tiếp phóng ra một sinh vật mặt quỷ, người đầy lân giáp, sau lưng sinh hai cánh dài. Đôi cánh vỗ mạnh hắn trực tiếp lao vào đám sương mù sau đó bàn chân cũng trực tiếp chạm đất. Khi bàn chân hắn chạm đất thì hắn cũng đã sử dụng thành công nhẫn thuật: “Hoa giới giáng đàn!”

Theo mặt đất rung động âm âm vang lên. Một đám dây leo mắt đầu mọc ra bao bọc khắp nơi. Chúng lấy tốc độ khủng bố lan tràn đem cả đám người Naruto và Uchiha Itachi bao bọc vào xung quanh. Những nụ hoa màu đỏ như nụ hoa xen bắt đầu mở ra. Từng đợt phấn màu vàng bắt đầu lan tràn khắp nơi.

“Khụ, khụ...” Uchiha Itachi cùng với Hoshigaki Kisame hít phải hơi phấn bắt đầu liên tục ho khan. Họ đều bị một đám dây leo tấn công liên tục không ngừng nghỉ đồng thời lại bị hơi độc ảnh hưởng đến khả năng bản thân.

Pắc, pắc... Ngay sau đó cả hai đều bị đám dây leo trực tiếp cuốn lấy không có bất cứ khả năng trốn thoát nào. Đám dây leo trực tiếp cuốn chặt đem toàn bộ chakra bọn họ hút sạch.

Ở một nơi khác, Hoshigaki Kisame đang ngồi khoanh chân từ từ mở ra đôi mắt của mình. Hắn lập tức mở miệng nói chuyện: “Itachi, xem ra thằng nhóc cửu vĩ không dễ bắt như vậy!” Hắn quay ra nhìn về phía người thanh niên tóc đen đang ngồi ở nơi hắn không xa. Lúc này Uchiha Itachi cũng là từ từ mở ra đôi mắt của mình.

Bọn họ còn không có kịp nói chuyện thì dưới mặt đất đã âm âm rung động. Một đám rễ cây bắt đầu mọc lên. Chúng mang theo nụ hoa bắt đầu vọt tới Hoshigaki Kisame cùng với Uchiha Itachi. Hoshigaki Kisame lập tức nhảy lùi về phía sau vùng thanh vũ khí màu trắng lên. Vũ khí sắc bén lộ ra thân hình quái dị. Nó giống như một con cá toàn thân là gai nhọn cùng cái miệng rộng đầy răng lờm lờm. Từ phần đầu kéo dài đến đuôi nhỏ dần và phần đuôi thì là một phần chuỗi dài màu vàng cùng với hình dáng cái đầu lâu nhỏ ở trên. Bàn tay Kisame nắm chuỗi kiếm liên tục đem đám cây cối bẻ nát nhưng chả tác dụng gì.

Phù... Cánh hoa nhẹ nhàng mở ra, nó bắt đầu phóng thích một đám phấn độc tàn ra khắp nơi. Naruto ở trong hoa giới lại hoàn toàn không thu được bất cứ ảnh hưởng nào. Đột nhiên hắn nhũn mảy lại, cảm giác nguy hiểm bộc lộ.

Phập!

Một thanh kiếm màu đỏ rực đâm xuyên qua bụng Naruto, đôi mắt Naruto kinh hãi nhìn về phía cảnh này. Hắn không tin tưởng được có loại sức mạnh nào mạnh như vậy. Nó có thể chuẩn xác đâm xuyên qua bụng Naruto. Khả năng phán đoán của Uchiha Itachi thực sự đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Chiến Itachi và Kisame

“Năng lực người đứng là hữu dụng đấy Itachi!” Hoshigaki Kisame nhìn về phía Uchiha Itachi đang đứng bên cạnh mở miệng nói: “Mà đôi mắt người không có vấn đề gì chứ?” Trong giọng nói mang theo sự quan tâm hiếm thấy.

Lúc này hai người đang đứng trong một người khổng lồ màu đỏ. Tuy nhiên người khổng lồ chỉ có một nửa thân thể hiện lên mà thôi. Hai người Kisame và Itachi đang đứng trong đó. Cả người tên khổng lồ màu đỏ trong suốt và như đang bốc cháy ngọn lửa màu đỏ. Khuôn mặt của nó giống như mang một cái mũ giáp sắt có cái mũi nhọn. Đỉnh đầu có một viên đá quý. Miệng mũ giáp sắt có hai cái răng nhọn chìa ra, ở trong để lộ đôi mắt sáng rực. Một tay cầm cái khiên làm ra tura phòng thủ. Một tay khác cầm thanh kiếm phát sáng đâm về phía trước.

Theo cánh tay người khổng lồ kéo lại, thanh kiếm phát sáng hoá thành một cái hồ lò. Miệng hồ lò thông với thanh kiếm phát sáng ấy. Nó tạo ra một lực hút đem nguồn ánh sáng kèm theo Naruto cũng hút vào phía trong cái hồ lò. Tuy nhiên Uchiha Itachi nhủ mảy rồi mở miệng nói chuyện: “Mộc Phần Thân!?”

“Thuật triệu hồi!” Bàn tay Naruto trực tiếp ấn trên mặt đất. Sau đó theo hai tiếng nổ vang lên, hai trận khói tản ra. Hai người một nam nhân tóc đỏ cùng với một thiếu nữ tóc xanh xuất hiện. Bọn họ xuất hiện làm cho Uchiha Itachi cùng Hoshigaki Kisame trở nên nghiêm túc hơn.

Người được uế thổ chuyển sinh và người nắm giữ uế thổ chuyển sinh có thể tâm linh tương thông không cần nói chuyện với nhau cũng có thể hiểu được nhau. Thế nên hai người Chưốc Độn Pakura cùng Kazekage đệ tứ có thể dễ dàng nghe được Naruto nói gì.

Kazekage đệ tứ lập tức vươn tay, theo bàn tay vươn lên thì cát vàng phô thiên cái địa đánh về phía Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame. Pakura cũng phản ứng nhanh trực tiếp đạp mạnh chân lên cát vàng phóng về phía trước. Hai người phối hợp hiển nhiên có vài phần ăn ý. Nếu không Pakura cũng không dễ dàng đâm trên dòng cát vàng như đi dạo trên mặt đất vậy.

“Kisame, ta không duy chỉ nhấn thuật này được lâu đâu.” Uchiha Itachi quay ra nhìn về phía Hoshigaki Kisame. Đôi mắt Itachi cũng theo đó xuất hiện đầy tơ máu, máu đỏ từ trong đôi mắt hần liên tục chảy ra phía ngoài. Cảm giác toàn thân như có hàng trăm hàng nghìn con kiến đang cắn nuốt làm cho Itachi hơi run lên thân thể.

Hoshigaki Kisame kết ấn cực nhanh. Ngay sau đó hần hít một hơi thật sâu vào sao đó phùng mồm trợn má phun ra một dòng nước. Dòng nước lấy tốc độ cực nhanh bao phủ đám người Uchiha Itachi cùng với Naruto vào bên trong. Ngay cả cát vàng cũng không thể ngăn cản dòng nước này. Chiêu này cũng là nhấn thuật khủng bố nhất của Kisame: “Thủy Ngục Càn Khôn!”

“Ngu xuẩn!” Naruto âm thầm giẫm cột một tiếng. Trong lòng cảm giác được Kisame ngu xuẩn. Mộc Độn được coi là huyết kế giới hạn mạnh nhất không phải vì nó có sức phá hoại rộng bao nhiêu mà chính là khả năng hấp thụ chakra mạnh đến đáng sợ và khả năng khắc chế hầu hết các thuộc tính khác. Đặc biệt là hệ thổ và hệ thủy. Gặp hai loại nhấn thuật này, chúng sẽ gia tăng uy lực.

“Hải sâm lâm thuật!” Bàn tay Naruto đưa lên, theo đó cây cối phô thiên cái địa mọc ra trực tiếp chọc vào toà thủy ngục khổng lồ to như quả đồi ấy. Chỉ trong chốc lát cả cái thủy ngục đã bị che kín. Bất chợt từ trong nước bắt đầu có thứ gì đó chuyển động cực nhanh. Naruto nheo mắt lại thấy được đó là một con quái vật giống như người thần lùn mà đầu lại như mặt cá mập thực sự làm cho Naruto phát ốm.

Con quái vật này đang xách theo Uchiha Itachi di chuyển nhanh nhưng khó mà có thể làm gì được Naruto. Đám cây cối đang ở nơi này mở rộng khép lại phạm vi. Dù tốc độ có nhanh đến mấy cũng đã muộn vì một đám cây cối chắn trước đám người Uchiha Itachi cùng con quái vật kỳ quái đó.

Vậy mà làm cho Naruto ngạc nhiên hơn, hai tay con quái vật ném Uchiha Itachi ra phía trước mình sau đó đôi tay kết ấn cực nhanh. Bàn tay đẩy mạnh về phía trước. Lập tức nước áp lực mạnh biến thành một con cá mập khổng lồ mang theo Itachi đánh về phía bên trong. Uy lực nó mang theo sức công phá tồi kho lap thủ đánh về phía Naruto.

Naruto phản ứng không chậm chút nào vì hần cảm nhận được thủy áp đang đánh mạnh về phía mình. Bàn tay hần kết ấn, một đám rễ cây bao phủ lấy xung quanh Naruto tạo ra một quả cầu vô cùng chắc chắn. Nó trực tiếp ngăn kháng con cá mập khổng lồ mà không hề hấn gì.

“Amaterasu...” Uchiha Itachi phản ứng không chậm. Hần biết chiêu thức mạnh mẽ của Hoshigaki Kisame không thể nào làm gì được Naruto thì bản thân hần cũng đã hành động. Ngọn lửa đen xuất hiện trong nước. Nó bám vào một đám gỗ đem đám gỗ đốt cháy thành một lỗ hổng.

Naruto lập tức kinh ngạc, hần không nghĩ tới lửa đen quái dị này có thể cháy được trong nước. Hơn nữa lại có thể chạy thủng được cả Mộc Độn. Phải biết rằng chiêu mà hần sử dụng có phòng thủ vô cùng mạnh mẽ ngay cả nhấn thuật cấp S cũng chưa chắc đã phá hủy nó vậy mà ngọn lửa đen có thể dễ dàng đốt cháy nó để lộ ra một cái lỗ thủng.

Một con mắt Itachi khi sử dụng ngọn lửa màu đen cũng rỉ ra máu tươi. Rõ ràng loại nhấn thuật này sẽ khiến cho người bị phản phệ, Naruto đoán được như vậy. Tuy nhiên hần cũng hành động cực nhanh trực tiếp điều khiển Mộc Độn che lấy ngọn lửa đen đồng thời hướng về phía Uchiha Itachi mà đi. Bất quá Naruto lại thoáng thất thần làm cho mình trực tiếp đối mặt với Uchiha Itachi.

“Tsukuyomi!” Uchiha Itachi sử dụng nhấn thuật trực tiếp đem Naruto lâm vào ảo thuật. Trong tích tắc toàn bộ không gian biến thành u ám. Ở trên bầu trời treo một mặt trăng máu và Uchiha Itachi đứng lặng lặng ở nơi đó cầm một thanh kiếm. Naruto thấy được mình treo ở trên cây thập tự giá. Giọng nói Itachi mang theo lạnh lẽo: “Người đã trúng Tsukuyomi. Trong thế giới này không gian, thời gian, tất cả mọi thứ đều do ta kiểm soát. Bây giờ người sẽ bị kiếm đâm liên tiếp trong vòng 72 giờ đồng hồ!”

Phập!

Kiểm đâm ngập vào cơ thể Naruto làm cho cậu đau thấu xương. Như vậy còn chưa đủ sau đó hắn thấy được nhiều người giống mình xuất hiện trên cây thập tự giá. Một đám Uchiha Itachi xuất hiện bắt đầu sử dụng kiếm tiến hành đối với Naruto tiến hành tra tấn.

“Aaa...” Naruto bị Itachi đâm đến chết đi sống lại. Hắn không biết mình bị đâm đến khi nào nữa. Một cảm giác không cam lòng rít gào trong linh hồn Naruto. Hắn gầm lên điên cuồng: “Aaaa...” Theo đó không gian Uchiha Itachi tạo ra bắt đầu rung động.

“Vô ích thôi...” Uchiha Itachi lắc đầu nói: “Không ai có thể thoát được không gian Tsukuyomi. Trừ khi người đó cũng có được con mắt giống ta!”

Phanh!

Đột nhiên từ linh hồn Naruto bộc phát ra một sức mạnh khủng bố đến đáng sợ. Theo một tiếng gầm mạnh mẽ của Naruto: “Aaaa...” Tiếng hồng cát cao, linh hồn lực sau mỗi lần tra tấn đã ép Naruto đến cực hạn. Nó bùng nổ ra một sức mạnh khủng bố đem Tsukuyomi đánh nát đồng thời ngay cả chính bản thân Uchiha Itachi cũng bị lan tràn đến.

Bên ngoài chỉ mới xảy ra một giây mà thôi, Uchiha Itachi trực tiếp phun ra một ngụm máu. Naruto cũng không khá hơn gì. Tai cùng mũi Naruto chảy ra máu tươi. Ánh mắt Naruto theo đó đã biến thành màu đỏ. Hắn trực tiếp gào lên khiến cho nước tràn cả vào miệng mình khiến cho bản thân hắn nhanh chóng tỉnh táo lại. Đôi tay kết ấn với tốc độ nhanh chóng, đám cây cối ở trong nước ào ạt đem thủy ngục phá vỡ đồng thời bao lấy đám người Kisame cùng với Itachi đem chakra hai người gần như hút cạn.

Cây cối tan ra, nước tung toé khắp nơi. Naruto đứng trên mặt đất nhìn hai người thanh viên Akatsuki rơi vào hôn mê. Hắn lập tức quay ra nhìn về phía hai uế thổ chuyển sinh nói: “Đem hai người này bắt lại. Rasa, tôi nhớ ông tinh thông thuật phong ấn đúng không? Đem hai người đó phong ấn lại. Hai người còn có tác dụng với tôi!”

Phạch, phạch... Con quái vật vừa giống vũ khí vừa giống cá tách khỏi người Kisame. Nó giẫy dụa làm cho nước bay tung toé. Đột nhiên ở gần đó thì con quái vật bỏ đến bên cạnh Naruto trước vẻ ngạc nhiên Naruto thì Pakura lập tức điều động quả cầu lửa muốn đánh vào con cá làm cho con cá co rụt lại phát ra tiếng tiếng kinh sợ: “Ré, ré...”

“Chờ chút... Pakura!” Naruto lập tức đưa tay lên ngăn cản. Bản thân Naruto đối với kẻ địch phản ứng khá nhạy cảm. Con quái này vậy mà lại cho Naruto cảm giác thân thiết. Nó muốn thân thiết với Naruto từ thực tâm mà không giả. Khi Naruto tới gần nó, nó lập tức dùng đuôi vòng lên thân thể Naruto. Theo sau đó Naruto cảm giác được một cỗ chakra truyền tới.

Rasa đem chakra hai người phong ấn lại sau đó đem họ trói thật chặt thì thấy cảnh này, hắn nói: “Thánh kiếm đó là Samehada một trong bảy thanh kiếm của làng Sương Mù cũng là thanh kiếm mạnh nhất. Nó có thể hấp thu chakra của người khác truyền cho chủ nhân. Đặc biệt nó cũng rất kén ăn, chỉ những người nào có chakra ngon mới phù hợp khẩu vị nó. Nó sẽ phản bội nếu tìm thấy chủ nhân có chakra ngon hơn chủ nhân trước của nó.”

“Là vậy sao?” Naruto biết chakra mình tràn đầy sức sống không giống như người khác. Thế nên con quái vật Samehada này yêu thích chakra hắn cũng chẳng lạ gì. Đột nhiên Naruto nhúm mày lại, hắn lập tức mở miệng nói: “Lập tức, mau!” Về mặt mạng theo hoảng hốt xách theo đám người Itachi và Kisame rời đi. Thông qua uế thổ chuyển sinh, Naruto phát hiện được Haku cùng với Karin đang bị tấn công.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Con tin

Xách theo hai người Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame quay lại vách đá nơi mà Uzumaki Karin cùng với Yuki Haku đang ở. Bàn chân Naruto vừa chạm đất thì thấy được hai người đeo mặt nạ màu vàng như xoắn ốc để hiện lộ ra một con mắt màu đỏ với ba viên cầu ngọc màu đen. Nếu như Naruto không có đoán sai thì một người là bản thể, một người là phân thân.

Thân hình hắn khá cao trong tay đang tóm cổ xách lên Haku cùng Karin. Khi thấy được Naruto đi đến thì hắn quay đầu ra nhìn về phía Uzumaki Naruto. Trong ánh mắt hắn mang theo giễu cợt nhìn về phía Naruto đặc biệt hai người Karin và Haku đang dựa dựa trong tay hắn.

“Người là ai?” Naruto phát ra ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía người nam nhân đeo mặt nạ kia. Bàn tay Naruto theo đó siết lại, ánh mắt có chút giữ ton. Hắn nhìn trung quanh thì thấy mấy ninja uế thổ chuyển sinh cũng nhìn về phía hắn. Trong ánh mắt bọn họ có mang theo vài phần áy náy vì họ không bảo vệ tốt được hai người đồng bạn của Naruto.

“Nga...” Người nam nhân đeo mặt nạ trực tiếp xử dụng dây xích bao bọc lấy hai người Karin cùng với Haku. Một người trong hai người uốn éo thân mình ra về là lời: “Ta là tobi nga.” Một tên khác cũng gật đầu cười nói: “Đúng vậy ta là Tobi. Một đứa trẻ ngoan đó nha!”

“Người muốn gì?” Naruto mở giọng nói. Trong giọng nói mang theo vài phần lạnh lẽo và âm trầm. Đôi mắt hắn cũng híp lại thật sâu: “Hai người bọn họ là đồng bạn của người đi. Nếu người ra tay với hai người bạn của ta vậy người chờ nhặt xác của hai người này đi!”

“Vậy sao?” Người nam nhân tóc đen đeo mặt nạ Tobi kia lập tức bóp mạnh cổ Uzumaki Karin khèn cho cô rên lên một tiếng. Tobi cười nhạt nói: “Thả

bọn họ nếu không đồng bạn ngươi sẽ chết.” Vừa nói hắn vừa tăng lên lực đạo trên cổ Karin.

“Nực cười... ngươi không cảm giác được buồn cười sao?” Naruto nhân nhật lên tiếng nói: “Nếu như ta thả ngươi như vậy trong tay ta chẳng có con tin nào. Đó chẳng phải ta biến thành kẻ ngốc sao?” Bàn tay Naruto đưa về phía trước: “Ngươi cho người khác ngốc còn là cho rằng tự mình thông minh!”

“Xem ra ta coi thường Naruto đây!” Tobi cười nhạo sau đó ánh mắt híp lại đồng thời quay ra nhìn về phía sau lưng mình. Hắn mở giọng nói với giọng lạnh lẽo: “Naruto, ta khuyên cậu tốt nhất không nên giờ trò vật nếu không ta lập tức giết chết hai người họ.”

Đám cát vàng bò lồm ngồm từ sau lưng Tobi theo đó lập tức rút lại. Về mặt Naruto theo đó cũng trở nên nghiêm túc hơn. Hắn nhẹ giọng nói: “Trao đổi người đi. Ta có dùng một người trao đổi lấy một người như thế nào? Hai người họ cũng thuộc về thành viên lòng cốt của Akatsuki đi. Ta rất muốn biết nếu như Akatsuki tổn thất hai viên đại tướng như thế nào. Chắc hẳn thủ lĩnh họ sẽ đau lòng chết mất thôi!” Giọng nói mang theo đầy giễu cợt.

“Naruto, ta làm sao tin tưởng được cậu đây?” Tobi châm chọc tiếp tục câu chuyện: “Chỉ bằng Naruto, cậu thả hai người trước ta sẽ thả đồng bạn hai cậu sau như thế nào?”

“Ngươi cho ta ngu sao, Tobi!” Naruto châm chọc, bàn tay hắn phát ra một cái. Ánh mắt cực kỳ kiên định nói: “Phân ra đi, trước đó đổi một người đã. Ngươi lựa chọn bên ta một người, ta lựa chọn bên người một người như thế nào?”

“Được thôi!” Tobi giễu cợt sau đó nói tiếp. Hắn mang theo ánh mắt giễu cợt quan sát hai người đang trong tay mình. Đến lúc này hắn hơi hất cằm rồi hỏi: “Vậy ta rất muốn biết cậu sẽ lựa chọn ai trong hai người họ trước đây?”

Bất cứ ai trong hai người đối với Naruto cũng là một sự thử thách. Nó có thể ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa Naruto và đồng bọn. Ai cũng hy vọng mình được lựa chọn trước như vậy thì bản thân mình sẽ được an toàn hơn.

Cô nhóc tóc đen mắt đỏ hơi dờ dẫm nhìn về phía cảnh này. Trong lòng cô cũng thờ dãi không dứt. Vì chính cô cảm giác được bản thân mình sẽ không thể nào được chọn. Dù sao thì cô mới chỉ có gia nhập đoàn Naruto mới mấy ngày mà thôi. Quan hệ giữa cô và đoàn người chưa thâm đến mức sâu sắc. Nếu cô là Naruto, cô cũng sẽ lựa chọn Haku thay một người mới vào như mình.

“Thả cô ấy ra!” Đôi mắt Karin nhắm lại, cô đã nghe được Naruto lựa chọn nên trầm mặc. Ngay sau đó cổ cô lập tức bị Tobi lắc lắc. Cô lập tức mở mắt ngạc nhiên nhìn về phía Naruto rồi hô lên: “Naruto...” Cô hoàn toàn không thể tin được rằng Naruto lại sẽ lựa chọn cô làm người đầu tiên.

“Như vậy lựa chọn ta là Hoshigaki Kisame!” Tobi lập tức chỉ thẳng ngón tay về phía Hoshigaki Kisame. Hắn đang được Rasa xách trên vai. Naruto lập tức đánh ánh mắt về phía Rasa, Rasa lập tức gật đầu như hội ý hắn. Đôi mắt Tobi lập tức nheo lại, hắn mở miệng nói chuyện tiếp: “Như vậy chúng ta cũng nhau đưa con tin đi. Một, hai, ba!”

Cả ba ném thẳng con tin về phía nhau. Naruto lập tức nhảy lên bắt lấy Uzumaki Karin, Tobi cũng đưa tay bắt lấy Hoshigaki Kisame. Dù sao thì ngay ở lần giao dịch đầu tiên, hai người còn không có chơi thủ đoạn gì. Lúc này, hai má Karin đỏ hồng, đôi mắt đầy hình trái tim nhìn về phía Naruto nói: “Naruto...”

“À quên, Naruto còn thứ đó nữa!” Tobi lập tức lên tiếng nói. Hắn chỉ về phía sau lưng Naruto, trong giọng nói mang theo mệnh lệnh.

“Chúng ta giao dịch người mà chưa từng nói tới thứ này đi!” Naruto cười nhạo nói. Ánh mắt hắn chỉ về phía sau lưng mình rồi cười nói tiếp: “Tôi nhớ chúng ta là giao dịch người mà không phải vũ khí đi. Một người đổi một người, chẳng lẽ ngươi trêu chọc ta.”

“Naruto...” Tobi cười nhạo mở miệng nói: “Cậu đừng chơi trò chơi văn tự với ta. Thứ vũ khí này vốn là của Kisame. Trao đổi người tất nhiên cậu cần đem vũ khí trả lại.”

“Đừng nói mấy điều ngu ngốc như vậy!” Naruto đưa bàn tay Karin lên miệng khẽ cắn một cái. Karin lập tức rên lên một tiếng thảm thiết. Hai má nàng theo đó đỏ ửng, đôi mắt tràn đầy trái tim nhìn về phía Naruto. Nếu như không phải thấy thực tế mà chỉ nghe được còn tưởng cô nàng đạt được cực sướng nữa kia.

Đem bàn tay Karin để xuống, Naruto nheo mắt lại nhìn về phía Tobi nói: “Ta nhớ được thanh Samehada này vốn thuộc về Thủy Quốc đi. Ngươi có cần ta trả nó về cho chính chủ nhân cũ của nó rồi sau đó tiếp tục giao dịch hay không?”

“...” Đôi mắt Tobi lập tức nheo lại, ánh sáng sắc lạnh leo lên. Hắn lập tức siết cổ Haku làm cho thiếu niên xinh đẹp này rên lên một tiếng. Tuy nhiên cô cũng cắn răng không nói câu nào. Nếu trước đây có lẽ thiếu niên sẽ nói với Naruto trực tiếp bỏ lại mình vì mình chỉ là công cụ nhưng bây giờ Haku cảm giác được khác biệt. Thiếu niên không muốn mình bị coi như đồ vật nhưng lại không muốn liên lụy Naruto. Âm thanh lạnh lẽo Tobi vẫn đập vào tai thiếu niên: “Lập tức thả thanh Samehada ra nếu không đừng trách ta không khách khí!”

“Chờ chút!” Naruto lập tức hô lên, hắn về mặt hoảng sợ. Hắn sợ Tobi thực sự sẽ ra tay với Tobi. Ngay lập tức bản thân Naruto trực tiếp đưa thanh Samehada ra sau đó vung lên đem nó ném về phía Tobi. Lập tức Tobi cũng vươn tay tóm lấy đồng thời đôi mắt hắn giống như hơi sáng lên.

Naruto lập tức hơi nhếch lên khoe miệng. Tuy nhiên ngay sau đó hắn cảm giác được một loại ác ý ngay ở bên cạnh mình. Thân thể lập tức co rút làm ra phản ứng nghiêng người né tránh. Uzumaki Karin với đôi mắt đỏ dờ dẫm trực tiếp rút ra thanh kunai đâm thẳng vào bụng Naruto.

Phập!

Thanh kunai xuyên vào bụng Naruto làm cho hắn cảm giác được đau nhói. Tuy nhiên Naruto vẫn cắn chặt hàm răng mở miệng nói chuyện: “Áo thuật!

Khi nào...”

“Khi...” Tobi đang muốn trả lời thì thanh Samehada trong tay hắn trực tiếp quay đầu cắn vào người Tobi. Đồng thời cả cơ thể nó bắt đầu xuất hiện một đám gai nhọn. Gai nhọn phình ra bắn về phía Tobi. Một Tobi khác không biết ảnh phân thân còn là bản thể đang giữ Hoshigaki Kisame. Từ trong người Kisame vọt ra một đám cát vàng. Cát vàng trực tiếp bắn ra tấn công Tobi.

Cả phân thân và bản thể bị tấn công làm cho Tobi có chút thất thần. Hắn không nghĩ ra được mình lại dễ dàng mắc bẫy Naruto như vậy. Xem ra hắn đã quá coi thường Tobi rồi. Thực sự lần này hắn ăn một lớn.

Ở bên kia, Naruto cũng không khá hơn. Hắn bị thanh kunai trực tiếp đâm vào cơ thể gây ra vết thương khá sâu. Với thể chất Naruto chẳng đáng đề lo điều này nhưng hắn vẫn là hành động. Miệng hắn há mạnh ra trực tiếp cắn vào cổ Karin. Trong khi đó đôi tay ngấm tiến hành kết ấn.

“A” Karin rên lên một tiếng cực kỳ đau đớn. Theo đó ảo thuật trực tiếp bị phá giải. Cô mở ra đôi mắt mình sau đó khẽ hô: “Naruto.” Bản thân trực tiếp rút ra thanh kunai đang cắm trên bụng Naruto làm cho hắn nhăn nhu mấy vì đau đớn. Với chakra bản thân mình cộng thêm chakra Karin, vết thương trên bụng Naruto hồi phục trong chớp mắt.

Àm, âm...

Một độn trực tiếp bao phủ lấy cơ thể hai người Tobi cùng với Haku. Trong lúc đó Haku cũng phản ứng cực nhanh tránh thoát Tobi tấn công.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Thời không phong cấm trận

“Không trúng?” Hàng lông mày Naruto theo đó nhăn lại thật sâu. Sắc mặt theo đó cũng trở nên trầm trọng hơn. Hắn quay ra nhìn về phía thiếu niên Haku rồi nói: “Cậu không có sao chứ?”

“Thiếu gia, tôi ổn!” Yuki Haku rút ra một đám châm dài nằm trong tay. Về mặt hắn theo đó tràn đầy đề phòng nhìn về phía cánh rừng đang sinh trưởng.

Vừa rồi Naruto chỉ thấy được người đeo mặt nạ kia trực tiếp sử dụng một loại bí thuật nào đó. Bàn tay hắn chạm vào Hoshigaki Kisame sau đó Hoshigaki Kisame trực tiếp bị hút vào biến mất. Kể tới Một Độn cũng tấn công tới cơ thể hắn tuy nhiên dường như Một Độn tấn công vào hư không, không có bất cứ hiệu quả gì cả.

Phân thân Tobi bị Một Độn của Naruto nghiền nát nhưng bản thân Tobi thì không. Hắn trực tiếp đi xuyên qua đám cây cối giống như cơ thể hắn chỉ là ảo ảnh. Về mặt đám người ở đây lập tức đại ra. Uzumaki Karin hô lên: “Làm... làm sao có thể? Hắn đi xuyên qua cây cối và mặt đất!”

“Ảo thuật, bí thuật còn là...” Hàng lông mày Naruto nhăn lại vô cùng sâu. Hắn rất tò mò loại thuật mà Tobi đang sử dụng kia. Đến tốt cùng thì hắn đang sử dụng loại nhẫn thuật gì. Bất chợt trong đầu Naruto xuất hiện tinh quang. Hắn hiểu ra được đối phương sử dụng loại nhẫn thuật gì rồi. Mỗi đôi Mangekyou Sharingan có được vài loại đồng thuật, Naruto thấy được Itachi thì triển có ngọn lửa đen, thể giới ảo ảnh cùng với quái vật không lồ. Tobi hiển nhiên cũng có năng lực như vậy và năng lực này đến tốt cùng là gì.

“Nga... đáng tiếc không có đánh trúng nha!” Tobi vẫy vẫy tay đối với Naruto cười nhạo nói.

“Đó có phải năng lực mà con mắt đó mang lại cho người?” Naruto mở miệng nói chuyện: “Hoặc người dẫu một con mắt bên kia có năng lực đó? Năng lực người là gì? Liên quan đến tới thời không sao?” Nếu như năng lực là thời không thì Naruto có biện pháp xử lý nếu là thân thể biến hoá như Thủy Hoá của gia tộc Hozuki thì phiền phức to.

“Người đoán nha...” Bàn tay hắn đưa ra vẫy vẫy trông cực kỳ khiêu khích ánh mắt người khác.

“Không cần đoán!” Naruto lập tức liền kết ấn. Bốn phân thân lập tức xuất hiện ở bốn góc sau đó trực tiếp vây quanh đoàn người Naruto cùng với Tobi vào bốn góc khác nhau. Trong lúc nói đến nhẫn thuật thời không, Naruto thấy được đôi mắt hắn khẽ thay đổi. Như vậy nó nhất định phải là một loại nhẫn thuật thời không nào đó.

“A, nha, một phân thân sao?” Tobi vẫn giễu cợt đối với Naruto.

“Người có nghe qua phong ấn của gia tộc Uzumaki sao?” Naruto nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt mang theo lạnh lẽo đến thấu xương: “Gia tộc Uzumaki quản lý nước Con Xoáy nhưng do quá cao ngạo và thuật Phong Ấn của họ quá đáng sợ mà dẫn đến quốc gia bị diệt vong. Từ nghìn năm đến nay, gia tộc Uzumaki đã phát triển hệ thống phong ấn đa dạng và phức tạp đến mức làm cho ta cũng cảm giác được đau đầu. Vì sợ các quốc gia khác tấn công mà tộc Uzumaki sáng tạo rất nhiều phong ấn và trận pháp. Người đã nghe đến một loại tên là thời không phong cấm trận không?” Về mặt Tobi lập tức lo lắng, đôi mắt nheo lại: “Người không biết cũng không sao? Vì tránh những người quốc gia khác sử dụng loại bí thuật có liên quan đến thời không tiến hành tập kích làng Con Xoáy mà tạo ra nó. Nó có tác dụng đó chính là... phong ấn thời không, không cho kẻ địch sử dụng bất cứ nhẫn thuật, bí thuật nào liên quan tới thời không. Nói đúng hơn đem không gian mang thêm một phần xiềng xích!”

“Thời không phong cấm trận! Khôi!” Bốn mộc phân thân dùng hai tay kết ấn. Ngay sau đó từ trên người họ lập tức xuất hiện một màn ánh sáng. Ánh sáng theo đó lan toả liên kết với nhau tạo ra một cái lồng trong suốt hình vuông bao bọc đám người Naruto và Tobi lại.

“Mộc Động: Thụ Giới Giáng Đản!” Naruto trực tiếp sử dụng ra loại nhẫn thuật có sức tấn công mạnh bao bọc lấy Tobi. Mặt đất bắt đầu lập tức bao bọc lại cơ thể Tobi đem hấn quần lấy. Tobi nghiêng trái nghiêng phải, hấn nhảy đồng nhảy tây tránh thoát cây cối trói buộc đồng thời sử dụng thanh kunai đem cây cối chém đứt.

Đáng tiếc lần này hấn quá khinh địch mà nhận tài vì hấn thấy được hai quả cầu màu xanh màu theo hình cánh quạt bốn cánh màu trắng bay về phía hấn. Chúng trực tiếp va chạm vào vị trí Tobi đang đứng sau đó phát ra một tiếng nổ lớn. Hai quả cầu gió xoáy mạnh đến mức đánh vào bức tường kết giới làm cho bức tường phát ra ma sát khủng khiếp. Tobi cũng bị bao phủ trong trận lốc đó, hấn phát ra một tiếng hét lớn: “Aaaa...”

Xoạt!

Ngay cả kết giới cũng không có cách nào chịu nổi đòn tấn công này trực tiếp xé rách tung toé, hai mộc phân thân bị liên lụy theo đó biến mất. Vụ nổ tạo ra cơn gió xoáy mạnh mẽ đem mọi thứ cắt nát. Đến khi bụi mù tan đi để lại một nơi với hai cái hố sát gần nhau và gỗ vụn cùng lá cây khắp nơi. Thế nhưng theo đó đôi mắt Naruto cũng trợn to, hấn nhìn về phía trước, về mặt đầy kinh hãi vì hấn cảm nhận không thấy được Tobi đâu cả.

Đột nhiên sự xuất hiện Naruto làm cho hấn cảm nhận ngoài sức tưởng tượng. Lúc này Tobi đã lộ ra khuôn mặt thật nhưng bị cánh tay hấn che lại chỉ để lộ ra một bên. Ở bên kia để lộ nửa mặt sần xùi như cái rễ cây. Con mắt ba câu ngọc mang theo lạnh lẽo nhìn về phía Naruto, hấn mở miệng nói: “Lần này là ta thua nhưng lần sau ngươi sẽ không còn may mắn như vậy đâu, Naruto. Chúng ta sẽ còn gặp lại!” Mắt hấn bắt đầu xuất hiện ngọn sóng như xoáy nước, thân thể hấn theo đó bị hút vào và biến mất.

“Hừ...” Naruto hừ nhẹ một chút. Đôi mắt hấn đảo xung quanh, hấn không còn cảm nhận được khí thế người tên Tobi đó thì mới thu hồi bản đồ tay lại. Theo sau đó hấn thở ra một hơi dài nhìn về phía Uchiha Itachi. Itachi đã được Pakura ném cho một tên ninja làng Cát khác. Naruto theo đó ra lệnh nói: “Được rồi, chúng ta rời đi thôi!”

Một đôi hai người thiếu nữ một tóc đen dài và một tóc vàng giao bước đi trên con đường cái lớn. Hai nàng thoáng ngang đầu đánh giá khắp nơi. Đến lúc này, bốn cái đầu đá lớn được tạc trên vách đá đập vào mắt hai người làm cho hai người hồi ức lại. Thiếu nữ tóc đen mở miệng nói chuyện: “Cô Tsunade, làng thay đổi nhiều thật đấy, em thiếu chút nữa không nhận ra. Nếu không phải có mấy bức tượng của các ngài Hokage, em đã không nhận ra đấy!”

“Có gì hay ho đâu chứ?” Senju Tsunade mở miệng giễu cợt. Đầu nàng theo đó hơi lắc lắc: “Họ không phải để chết rồi sao? Không biết có bao nhiêu người vì cái danh hiệu này mà chết. Ngay cả tài giỏi như Hokage đệ tứ cũng không thoát khỏi cái chết. Thầy Sarutobi là thế, ông nội và ông hai cũng vậy... chẳng ai tránh thoát cả!”

“Cô Tsunade...” Shizune vội vã hô lên.

“Nhiều năm như vậy rồi mà cô vẫn chẳng thay đổi gì nhi Tsunade!” Giọng nữ vang lên, Tsunade thấy được hai lão già một nam một nữ đi tới. Phía sau lưng họ có vài tên ninja làm hộ vệ đi theo. Họ nhanh chóng tới gần đoàn người Tsunade.

Lão già đeo mắt kính đẩy lên gọng kính quan sát Tsunade. Ngay sau đó hấn hơi có chút kinh ngạc vì dáng vẻ không giống năm mươi chút nào của Tsunade. Đến đây, hấn vội vàng nói: “Cuối cùng cô cũng định trở lại làng. Chúng tôi đã chờ cô rất lâu rồi, Tsunade!”

“Hắn cô đã nghe Tsunade nói rồi đi!” Bà lão Utatane mở miệng, đôi mắt híp lại cổ gồng mở ra nhìn về phía Tsunade hỏi: “Chúng ta muốn nghe ý kiến của cô. Mọi người đã đề cử cô Tsunade thành Hokage đệ ngũ với lãnh chúa. Ngài lãnh chúa và hội đồng đều đã đồng ý. Hiện giờ chỉ cần cô đồng ý, cô có thể trực tiếp trở thành Hokage đệ ngũ.”

“Trước đó không vội!” Senju Tsunade đột nhiên mở miệng nói chuyện. Nàng dùng ánh mắt tò mò quan sát hai người. Đến cuối cùng nàng thở dài ra một hơi nói: “Chúng ta hãy vào bên trong nói chuyện đi đã!”

“Được rồi!” Hai vị có vẻ nhìn về phía nhau sau đó gật đầu. Utatane Koharu lập tức nói chuyện: “Chúng ta nói chuyện ở nơi này xác thật không tiện. Vào trong rồi nói chuyện đi!” Vừa nói bà vừa nhìn về phía văn phòng làm việc Hokage.

Ở một nơi khác, đoàn người Naruto bắt đầu dựng lều cắm trại. Cũng không phải dựng lều cắm trại mà là một toà nhà to lớn ở bên trong một khu rừng rậm. Chúng được tạo bởi những miếng gỗ chắc chắn. Cũng không phải gỗ mà điểm kỳ quái là cả căn gỗ nư liền mạch không có mấu nối. Nó giống như một cái miếng gỗ khổng lồ sau đó được một người khổng lồ đẽo gọt thành căn nhà đặt ở nơi đó.

Trong một căn nhà nhỏ, Uchiha Itachi mặt đỏ thớ hấn hấn. Ánh mắt hấn mang theo kỳ quái nhìn về phía Naruto. Lúc này hấn bị chói chặt kéo lên trên. Hai tay hai chân đều bị chói chặt và chakra thì bị phong ấn. Khoé mắt hấn theo đó liếc nhìn về phía nửa phía dưới đang khoả thân. Một cây d*ong vật đang rỉ ra đầy dịch lỏng. Chúng lay đĩnh nhom nhóp trên sàn nhà.

“Ngươi muốn gì, Naruto?” Uchiha Itachi cảm giác cả người thực sự khó chịu. Hấn cứ nghĩ Naruto sẽ đoạt đôi mắt của hấn nhưng không ngờ Naruto lại trực tiếp làm cho hấn xuất t*nh. Sau đó đem t*nh trùng hấn thu vào rất nhiều bình ống nghiệm. Hấn đã xuất t*nh năm lần, cả người cảm giác được vô cùng mệt mỏi và uể oải.

Lúc này ở bên ngoài, Uzumaki Karin cả người hoảng hốt. Cô nàng đại ra, về mặt đỏ ửng. Theo sau đó hai tay ôm mặt của mình. Nàng khe khẽ lẩm bẩm nói: “Làm sao có thể? Chẳng lẽ Naruto lại là loại người đó? Không, không được... tuyệt đối không được. Mình nhất định phải thay đổi Naruto!”

“...” Ở bên trong, Naruto cũng cảm nhận được Karin ở bên ngoài. Mặc dù như vậy hắn cũng mặc kệ. Cô nàng này hiểu lầm càng tốt sau này đỡ bám vào người hắn. Đến đây hắn quay ra nhìn về phía Haku nói: “Haku, xong rồi chứ?”

“Thiếu gia, cậu yên tâm!” Haku mỉm cười ngọt ngào đem lọ tinh dịch Itachi bỏ vào trong hộp đông lạnh bảo quản thật tốt. Mọi công việc bảo quản đều do Haku vì Haku là người duy nhất nắm giữ Băng Độn. Một cái tủ lạnh di động thực sự quá cần thiết với Naruto.

Phòng làm việc Hokage...

Tsunade đang nhàm chán đến chết chống tay vào mặt mình. Nàng cứ như vậy lẳng lặng nghe hai vị cố vấn thuyết giảng. Bất quá một người xuất hiện lập tức làm cho nàng trở nên hứng khởi. Ở cửa sổ, người thanh niên tóc trắng nhảy vào bên trong. Hắn mở miệng nói: “Tsunade... à... cả hai vị cũng ở đây nữa hả?”

“Jiraiya...” Tsunade hơi sáng mắt lên, nàng mở miệng hỏi: “Chuyện tôi giao cho anh, anh hỏi như thế nào rồi?”

“Tôi đã hỏi rất nhiều dân làng rồi!” Về mặt Jiraiya mang theo buồn bã. Hắn nhìn về phía Tsunade rồi thở ra một hơi dài: “Thực sự không được tốt lắm!”

“Mau nói đi!” Tsunade vội vã thúc dục: “Tôi muốn biết thẳng thóc trước đây trải qua như thế nào?” Lời này nói ra làm cho hai vị cố vấn đều trở nên tò mò. Họ muốn biết Tsunade đang muốn nói người là ai? Người này có quan hệ gì với Tsunade.

“Này...” Jiraiya nhìn về phía hai vị cố vấn một cái. Ngay sau đó hắn lại nhìn về phía Tsunade thấy được vẻ mặt khó chịu của nàng. Jiraiya đành phải thở ra một hơi dài: “Việc này... Được rồi. Dù sao thì sớm muộn cô cũng biết. Tôi cũng không tiện dấu diếm.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Bắt Uchiha Itachi

Bùm!

Một tiếng nổ nhỏ vang lên, một đám ánh phân thân xuất hiện ở bên cạnh Naruto. Một đám người bắt đầu vì công việc của mình mà chuẩn bị. Một ánh phân thân bước về phía Uchiha Itachi, đôi mắt hắn tràn đầy hứng thú nhìn về phía Itachi. Khó miệng hắn cười cực kỳ đậm đặc: “Khuôn mặt này thật sự đẹp trai. So với Sasuke còn đẹp trai hơn...” Ngón tay hắn nâng lên cầm Uchiha Itachi rồi nói tiếp: “Đáng tiếc hai vết hằn khá rõ ràng nếu không so với Sasuke còn đẹp trai hơn.”

“Ngươi muốn gì, Naruto!” Uchiha Itachi gấp kinh bất loạn. Khuôn mặt hắn không mang theo bất cứ cảm xúc gì. Tuy nhiên trong lòng lại sóng gió ngập trời. Hắn ngẫm nghĩ: “Chẳng lẽ? Không nghĩ tới con trai Hokage đệ tứ lại là như vậy!” E rằng hồ nay trình tiết Itachi khó mà giữ được.

Tiếp theo câu nói Naruto lại càng làm cho Uchiha Itachi ớn lạnh hơn: “Đẹp trai như vậy sau này sinh ra hậu duệ hẳn khá là đẹp trai đây. Không tệ chút nào...”. Bàn tay hắn đưa lên vươn ra trực tiếp chạm nhẹ vào đôi mắt Uchiha Itachi.

“...” Hai hàm răng Uchiha Itachi khê cắn một cái. Một cảm giác đau đớn ở đôi mắt Itachi phát ra. Ánh phân thân Naruto đã lòi ra khỏi cơ thể Uchiha Itachi một con mắt. Máu tươi từ đó chảy ra dòng dòng. Theo sau đó lại một con mắt bị trực tiếp rút ra khỏi đôi mắt của hắn. Cả hai mắt Itachi chảy ra hai dòng máu đỏ. Miệng Itachi chỉ phát ra tiếng rên khe khẽ: “Hừ...”

“Mangekyou Sharingan!” Naruto cầm lấy chiếc bình thủy tinh trong suốt từ ánh phân thân, hai viên mắt nằm gọn trong tay Naruto. Khoé miệng Naruto theo đó hơi kéo lên, miệng của hắn mang theo châm chọc nói: “Chính vì đôi mắt này mà Orochimaru theo đuổi Sasuke không bỏ. Năng lực của nó thực sự mê người, quả thực khiến cho người không có cách nào ức chế tham lam. Không nghĩ tới đến tay lại dễ dàng như vậy! Itac, lúc này ngươi có cảm tưởng gì đây?”

“Naruto...” Uchiha Itachi giống như không có cảm xúc. Hai mắt hắn nhắm nghiền, máu tươi theo đó chảy ra dòng dòng. Hắn lạnh nhạt mở miệng nói: “Cậu sẽ sử dụng đôi mắt của ta sao?”

“Không sai đây?” Naruto cười nhạo sau đó lấy ra một vài bình thí nghiệm nho nhỏ. Hắn lấy ra một vài thứ làm lạnh sau đó đem viên Sharingan đặt lên cái khay đĩa nho nhỏ. Trên bàn tay Naruto xuất hiện một lớp màu xanh nhàn nhạt. Chúng bao phủ con mắt sharingan sau đó tách ra một lớp tế bào rất nhỏ ở con mắt đó. Hắn cũng làm y hệt như vậy với con mắt Sharingan còn lại.

Uchiha Itachi hoàn toàn không thấy gì cả. Hắn im lặng như đang chờ đợi cơ hội. Hắn chỉ chờ một cơ hội duy nhất có thể thoát thân. Trong lòng hắn thầm tính toán như thế nào có thể thoát thân được. Ở trong lòng Uchiha Itachi đã tính toán.

Quả như Itachi dự đoán, Naruto không cách nào ức chế được tò mò trực tiếp đem đôi mắt đặt lên. Hắn đem đôi mắt bản thân mình tháo xuống đặt ở trong lọ. Trong miệng mang theo tò mò: “Thực sự tò mò đây? Rốt cuộc thứ này có gì lại khiến cho Orochimaru mê luyến như vậy!” Hắn đem hai viên mắt Sharingan lắp lên trên. Trong khi đó mấy ánh phân thân đem mấy phần thu thập vào trong quyền trục phong ấn khi đã được Haku đóng băng.

“Đi...” Khi đôi mắt Naruto mở ra, ba viên cầu ngọc màu đỏ xuất hiện xoay tròn nhẹ nhàng. Cảnh sắc trước mặt Naruto hoàn toàn thay đổi. Một cảm giác rất khó lý giải. Hắn nhìn về phía mọi người thấy được chakra tồn tại trong cơ thể họ. Đặc biệt hắn có thể nhìn rõ những hạt bụi rất gần mình ngay cả con ruồi đập cánh cũng có thể thấy.

Đôi mắt Uchiha Itachi hơi mờ, nó giống như người bị cận thị vậy. Đôi mắt này rõ ràng đã bị một loại tổn thương nào đó. Theo chakra tràn đầy sinh mệnh lực tràn vào đôi mắt Mangekyou Sharingan, Naruto cảm giác được thị lực Mangekyou Sharingan đang khôi phục. Miệng hắn lẩm bẩm rất nhỏ nhưng bị Itachi nghe thấy: “Lúc trước vì sao tầm nhìn Mangekyou Sharingan lại mờ như vậy. Mà hiện giờ thị lực lại bắt đầu khôi phục. Thật kỳ quái!”

Thân thể Naruto theo đó hơi di chuyển, hắn nhìn về phía trong gương thấy được ba viên cầu ngọc xoay nhẹ nhàng. Miệng hắn theo đó khen ngợi nói: “Thật sự đẹp mắt! Haku, cậu thấy sao hả?” Khoé miệng Naruto theo đó hơi nhếch lên và quay ra nhìn về phía Haku. Haku đem đồ vật thu thập tốt, hắn nghe được Naruto nói như thể quay ra nhìn Naruto. Thiếu niên xinh đẹp chưa kịp nói gì thì đột nhiên đôi mắt Naruto thay đổi. Ba viên cầu ngọc trong đôi mắt Naruto nhanh chóng xoay tròn và hợp nhất. Nó hình thành lên một cái chong chóng ba cánh.

Hừm...

Cơ thể Naruto đột nhiên bốc lên ngọn lửa đen Amaterasu trước vẻ mặt kinh ngạc của hắn. Theo sau đó cơ thể Haku cũng vì thế mà trở nên khựng lại. Cả người thiếu niên xinh đẹp giống như người mất đi hồn phách, trở nên đờ đẫn.

Bánh!

Chiếc bàn trực tiếp bị một quyền đánh nát, Tsunade mang theo vẻ giận dữ nhìn về phía hai người cố vấn. Trong miệng phát ra từng tiếng quát mắng nói: “Đường đường con trai anh hùng làng lã bị đối xử như vậy? Không những không có ứng có được đãi ngộ đáng có mà lại bị coi như quái vật. Thân phận bị dấu diếm ngay cả cha mẹ mình cũng không biết là ai. Đây là cái mà các người nói đến ý chí của lửa?”

“Cố Tsunade...” Shizune thấy gân xanh nổi lên trên trán Tsunade thì vội vã khuyên nhủ.

“...” Hai vị cố vấn nhìn về phía nhau. Họ nhớ Naruto dù có quan hệ với Tsunade chẳng qua là họ hàng xa không có bất cứ tình cảm nào đi. Vì sao Tsunade lại trở nên như vậy? Họ tò mò nhưng Mitokado vẫn dùng tay gãi kính: “Chúng ta không có cách nào khác. Lúc đó tin tức đã truyền ra. Thôn dân đang đắm chìm trong bi thương, chúng ta chỉ có thể ngăn cấm lời đồn. Chúng ta cũng không thể tiết lộ thân phận Naruto, như vậy sẽ mang đến quy hiểm cho nó.”

“Nực cười, các người coi ta là một đứa bé sao?” Tsunade giận dữ, mặt đã đen lại. Nàng tiếp tục nói: “Naruto là jinchuriki chỉ có các người những người này biết đi. Tại sao lại tiết lộ hắn là cừu địch ra ngoài? Hừ... các người nghĩ ai cũng ngốc sao? Nếu đã tiết lộ thân phận jinchuriki rồi tại sao lại cố tình dấu diếm thân phận của thằng nhóc. Jinchuriki bị đối xử thế nào, các người chẳng lẽ không biết. Như thế chẳng trách thằng nhóc muốn chạy trốn, muốn báo thù làng Lá?”

“Gi?” Jiraiya kinh ngạc hô lên: “Naruto không phải bị Akatsuki bắt đi sao? Thằng nhóc chạy trốn khi nào?”

“Chuyện này là như thế nào?” Utatane Koharu đột nhiên lên tiếng nói chuyện. Hàng lông mày trên mắt bà nhăn lại càng làm cho người khác khó thấy đôi mắt bà hơn. Ở bên cạnh Koharu, Mitokado Homura đã nâng lên mắt kính của mình. Hắn nghe Koharu nói tiếp: “Cô gặp thằng nhóc ở nơi nào?”

“Tôi gặp nó ở phố Tanzaku!” Bàn tay Tsunade đưa lên hai tay xoa xoa hai huyệt thái dương của mình. Nàng cảm giác được đầu của mình khá là đau đớn: “Thằng nhóc đó... xem ra nó khá hận làng Lá. Lúc đó, chúng tôi đã gặp nhau còn có cả Orochimaru nữa!”

“Cô đã gặp Orochimaru!” Mitokado mở to mắt ngạc nhiên, hắn vội vàng hỏi: “Hắn đi gặp cô để làm cái gì?”

“Orochimaru...” Ở bên cạnh Tsunade, Shizune yếu ớt trả lời: “Hắn muốn cô Tsunade chữa trị cho hắn đôi tay nhưng cô Tsunade đã từ chối.” Nghe được những lời này thì hai vị cố vấn mới thở dài một hơi.

Jiraiya thấy vậy cũng trở nên nghiêm túc nói: “Xem ra mắt đi hai tay hắn là nhẫn thuật thầy Sarutobi đã sử dụng. Mắt đi hai tay đối với Orochimaru quả thực làm sức mạnh hắn giảm xuống. Cũng chẳng lạ lùng gì hắn sẽ thua trong tay Tsunade cả? Tuy nhiên bản lĩnh chạy trốn của Orochimaru thực sự là...” Vừa hắn vừa dùng tay xoa trán tiếp tục nói: “Nếu hắn muốn đi khó ai có thể giữ lại.”

“Không phải?” Senju Tsunade lắc đầu thở ra một hơi dài: “Tôi không có đánh bại Orochimaru. Đánh bại hắn chính là thằng nhóc Naruto!”

“Cái gì?” Jiraiya cả người cứng lại, hắn trở mặt ra và vẻ mặt không thể tin tưởng hô lên: “Làm sao có thể? Naruto bao lớn? Orochimaru dù mất đi đôi tay nhưng Naruto làm sao có thể chiến thắng hắn? Chẳng lẽ Naruto nắm giữ sức mạnh của cừu địch?”

Nghe được lời này thì sắc mặt hai vị cố vấn nhất thời trở nên nặng nề và âm trầm. Đến lúc Tsunade mở miệng nói chuyện thì hai người mới thở phào một hơi: “Không phải? Thằng nhóc không có sử dụng sức mạnh của cừu địch!” Ngay sau đó câu nói tiếp theo của Tsunade làm cho hai người cứng lại: “Thằng nhóc sử dụng Mộc Độn mà ông nội tôi đã sử dụng.”

“Cái gì?” Cả ba người kinh ngạc hô lên. Ngay sau đó Utatane Koharu nhăn hàng lông mày rồi mở miệng nói: “Chẳng lẽ là kiệt tác của Orochimaru!”

“Không...” Senju Tsunade lập tức lắc đầu thở dài ra một hơi: “Tôi không phủ nhận hắn rất giỏi trong các cấm thuật nhưng thằng nhóc Naruto đó không giống? Cái loại chakra tràn ngập sức sống đó, tôi chỉ cảm nhận trên người ông nội từng có. Loại Mộc Độn đó khác hẳn với đứa bé thực nghiệm Mộc Độn tên là gì ấy nhỉ? Loại Mộc Độn mà Naruto sử dụng tràn ngập sức sống mà tôi đã từng thấy được ông nội tôi sử dụng. Thằng nhóc đã có thể sử dụng ra Mộc Long cùng với Mộc Nhân thuật, hai loại độn thuật cao cấp của Mộc Độn. Hiện tại thằng nhóc chưa đủ mười ba tuổi đi? Ở tuổi này, ông nội

sử dụng Mộc Độn cũng không bằng thằng nhóc!” Vừa nói nàng vừa đưa tay lên xoa xoa trán của mình.

“Này...” Utatane Koharu nhìn về phía Mitokado Homura. Nhất thời hai người không biết phải làm sao?

“Việc bây giờ...” Senju Tsunade thở ra một hơi dài, bàn tay đưa lên xoa xoa huyệt thái dương nói: “Chúng ta phải làm gì với thằng nhóc đây?”

“Nếu như thằng nhóc nguy hại cho làng Lá...” Mitokado Homura đưa tay nâng lên mắt kính: “Chúng ta phải tiêu diệt thằng nhóc trước khi nó nguy hại cho làng.”

“Khôn kiếp, thằng nhóc là người duy nhất thức tỉnh Mộc Độn đấy!” Senju Tsunade một quyền nện lên chiếc bàn gỗ làm cho chiếc bàn đã gãy rồi lại vỡ thêm thành từng mảnh vụn.

“Chúng ta không còn có cách nào khác!” Utatane Koharu mở miệng nói chuyện: “Dù cho thằng nhóc có thức tỉnh Mộc Độn đi nữa. Tiêu diệt thằng nhóc sớm là vì an toàn làng ta.”

“Còn không phải các ngươi...” Hai hàm răng Tsunade nghiến vào nhau phát ra kèn kẹt: “Nếu các ngươi không để lộ tin tức thằng nhóc là cửu vĩ rồi dấu diếm thân phận của nó. Mọi việc đâu đến nỗi như vậy. Tin tức thằng nhóc là cửu vĩ lộ ra có phải lão già thối kia hay không thêm nữa hai ngươi để mặc không ngăn cản. Mọi việc mới thành thế này!”

“Tsunade... cô cũng không còn nhỏ đâu!” Utatane Koharu nhăn mày lại vội vã phản bác: “Cô nên biết tôn trọng các tiền bối một chút!”

“Đủ rồi!” Jiraiya vội vã quát lên: “Tôi sẽ đi tìm Naruto. Tôi sẽ cố gắng thử thay đổi thằng nhóc. Nếu như nó vẫn cố chấp muốn huỷ diệt làng Lá. Chính tay tôi sẽ...” Đến đây Jiraiya hơi ngừng lại sau đó thở ra một hơi dài: “Ra tay xử lý thằng nhóc!” Cả người Jiraiya trở nên nặng nề, hần như già đi thêm mấy tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Uchiha Itachi trốn thoát

Xoẹt, xoẹt...

Thanh kunai vung lên, từng mảnh vụn bắn tung toé, Itachi trực tiếp rơi xuống mặt đất. Hắn cố nén cảm giác đau đớn trực tiếp bàn tay vung lên. Đòi tay theo đó trực tiếp sử dụng tay Haku như một bàn tay kết ấn. Tốc độ nhanh khủng khiếp: “Mô!”. Theo đó phong ấn trên người hắn trực tiếp bị hoá giải. Chakra theo đó chảy ra bên ngoài.

“Aaa...” Naruto hét thảm đẫy dựa vì đau đớn. Cảm giác bỏng rát lan tràn khắp toàn thân hắn nhưng hắn cắn răng chịu đựng. Hai bàn tay lập tức chập vào nhau tạo ra một cái ấn. Mộc Độn được Naruto sử dụng, cơ thể hắn trực tiếp mọc ra những cái nhánh cây. Chúng đem ngọn lửa đen bài xuất ra ngoài cơ thể mình.

Phanh!

“Naruto...” Nghe được tiếng hét thảm Uzumaki Naruto, cô nhóc Karin giật mình lập tức đập bay cánh cửa nhảy vào bên trong. Trong lúc này nàng chỉ chăm chú về phía Naruto thấy được cả người hắn mọc ra những nhánh cây đem ngọn lửa màu đen đẩy bắn đi.

Bùm!

Khói trắng hiện lên khi mà Uchiha Itachi sử dụng ra thuật ảnh phân thân. Nó là một loại nhẫn thuật kết hợp giữa ảnh phân thân và thuật triệu hồi tạo ra quạ phân thân. Phân thân lập tức đưa cho Uchiha Itachi một con mắt. Tay Uchiha Itachi chỉ nhanh như chớp đem viên mắt trực tiếp trồng lên hốc mắt của mình. Cùng lúc đó bàn chân trực tiếp đem Haku đá bay về phía cốc gỗ đang bắn ra từ người Naruto. Rồi bàn tay nhanh như chớp chớp lấy Uzumaki Karin sau đó há miệng cắn vào bàn tay cô.

“A...”, “A...”

Hai tiếng hét thảm cùng lúc vang lên. Một tiếng hét thảm là từ miệng Yuki Haku khi bị ngọn lửa đen bao bọc. Một tiếng hét khác phát ra từ miệng Uzumaki Karin. Cô thống khổ mở miệng nói: “Thả ta ra, thả ta ra...” Ngay sau đó kẻ sát cô là một thanh kunai.

Ngọn lửa trên người Yuki Haku lập tức đốt chậm sau đó biến mất. Uchiha Itachi kinh ngạc nhìn về phía Naruto. Lúc này, đôi mắt Naruto mở lớn với ba viên cầu ngọc màu đen đã kết hợp với nhau tạo ra hình chong chóng ba cánh. Con mắt ấy nhìn thẳng về phía Yuki Haku theo đó ngọn lửa đen trên người Yuki Haku cũng biến mất. Lúc này, Haku đã thoát khỏi ảo thuật nhưng cô cũng đã rơi vào hôn mê.

Naruto dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Uchiha Itachi đồng thời hắn liếc mắt nhìn về phía xung quanh. Một bên mắt Naruto đang chảy ra máu đỏ tươi, ngọn lửa theo đó dần dần biến mất. Khoé miệng Naruto cười gằn nhìn về phía Itachi nói: “Chiến thuật thực sự rất tốt đấy? Ngươi làm thế nào mà làm

được! Hơn nữa trong chớp mắt làm ra phản ứng dùng Karin như một cái phục hồi chakra, không tệ chút nào! Vậy bây giờ ngươi muốn gì?”

Đôi mắt Uchiha Itachi không một con mắt Itachi theo đó híp lại thật sâu. Ở trên đường đi hắn đã quan sát được đoàn người Naruto thông qua việc cần Haku khôi phục chakra. Ở trước đó hắn cũng đã chuẩn bị đem hai thuật này phong ấn vào đôi mắt của mình rồi. Trước khi mà Itachi biết mình thua trong tay naruto, Itachi đã cài hai đồng thuật vào trong mắt. Nó phản ứng khi Naruto đeo lên đôi mắt mình. Kế hoạch Itachi sẽ cướp lấy con tin uy hiếp Naruto, bắt Karin chẳng qua vì Karin có thể giúp hắn khôi phục chakra mà thôi.

“Đem đôi mắt trả lại cho ta!” Uchiha Itachi cực kỳ kinh ngạc khi khả năng sử dụng Sharingan của Naruto. Người bình thường sử dụng Sharingan vô cùng khó khăn. Cây ghép có thể dẫn đến bại xích gây hoại tử, dù có cây ghép thành công thì Sharingan không có cách nào tắt đi luôn tiêu tốn chakra thứ hai dù sử dụng thì chakra cũng hao phí hơn rất nhiều so với tộc Uchiha. Cây ghép cần thời gian thích ứng mới có thể dụng Sharingan được.

Vụt!

Hai người Pakura cùng với Rasa tiến hành đánh lên nhưng bị Uchiha Itachi trực tiếp tránh thoát đồng thời sử dụng Karin như một cái khiên đỡ. Đồng thời thanh kunai cũng cứa lên cổ Karin khiến cho máu tươi nhỏ giọt trên sàn. Nếu như Naruto tiến thêm một bước vậy thì Itachi sẵn sàng cắt gọn đầu cô nhóc ngay lập tức. Mặt Itachi lạnh như băng nói: “Trả ta đôi mắt, chúng không thuộc về cậu, Naruto!”

“...” Naruto hít một hơi thật sâu. Hắn mở miệng nói: “Được rồi!” Đôi mắt này quả thực mê người nhưng Naruto còn chấp nhận từ bỏ nó vì chakra quả thực hao phí khủng khiếp. Thứ ba nếu như hắn sử dụng thứ này đi lại cũng khó khăn. Chẳng lẽ mỗi lần đánh nhau đều sau đó móc ra lại đeo lên. Tất nhiên có thể sử dụng kính đêm hoặc kính ám tròng tuy nhiên chakra xuất hiện phản ứng rất dễ để cho ninja cảm nhận lần theo. Nghĩ đến đây Naruto thở ra thật dài: “Có thể...” hắn đem đôi mắt mình đổi sau đó cầm bình thủy tinh đã được giữ kín ném về phía Uchiha Itachi.

Ảnh phản thân Uchiha Itachi bắt được sau đó thay hắn đeo lên trong mắt của mình. Kế tới Itachi lại tiếp tục cần Karin một cái, chakra tràn vào làm đôi mắt của hắn nhanh chóng kết nối với mắt mình. Chakra theo đó cũng khôi phục trạng thái toàn thịnh. Karin chỉ hét lên một tiếng: “Aaa...” Tuy nhiên cô nhóc lại đỏ bừng mặt thì thoáng len lén nhìn về phía thân dưới đang trần truồng của Naruto. Một cây d*ong vật khá to treo lủng lẳng ở đó.

“Hừ...” Hai hàm răng Naruto khể cán một cái. Hắn đề phóng nhìn về phía Uchiha Itachi. Đặc biệt là cái vũ khí chĩa cần trực vào người là có thể đem người hút lại phong ấn. Loại thuật đó thực sự là đáng sợ. Naruto lạnh lùng nói: “Lập tức thả người!” Cơ thể Naruto đã trần ngập hoa văn màu đen quý dị và chakra hắn cũng trở nên lạnh lẽo u ám hơn.

Mang lên đôi mắt, Uchiha Itachi mới phát hiện được đôi mắt của mình trong lúc này gần như đã khôi phục hoàn toàn. Động tĩnh thị lực theo đó rõ ràng, vô cùng rõ ràng. Uchiha Itachi nhẹ nhàng gật đầu một cái. Hắn vung bàn chân lên trực tiếp đem cô nhóc đá bay về phía Naruto ngay sau đó con mắt sử dụng đồng thuật: “Amaterasu!” Bắn về phía Naruto.

Hai người Pakura cùng với Rasa cũng trực tiếp khởi động tay tấn công Uchiha Itachi nhưng Uchiha Itachi trực tiếp sử dụng ảo thuật lên hai người. Phản thân quạ cũng theo đó hoá thành một bầy quạ, một con quạ lướt qua đám người bọn họ, một người trong đó không để phòng trùng phái ảo thuật của Itachi.

Phanh!

Itachi phá vỡ ngôi nhà sau đó vọt ra phía ngoài. Naruto thì trực tiếp sử dụng Mộc Độn chặn đòn tấn công từ phía Itachi. Hắn thấy được Karin lao đến thì lắc người khiến cho cô bé đập mạnh vào tường trên đầu cũng theo đó sưng một cục.

“Không ổn, Haku!” Lúc này, Naruto phát hiện không chỉ có tấn công mình mà Uchiha Itachi còn nhân cơ hội đó tấn công Haku. Bị ngọn lửa đen đốt thiếu niên xinh đẹp lập tức tỉnh giấc hét thảm thiết đau đớn. Naruto nhanh như chớp rút ra một cuộn giấy trắng có chằng chịt những hoa văn. Bàn tay lập tức kết ấn đặt ở trên đó: “Phong Hoá Pháp Ấn!”

Ngọn lửa đen từ trên người Haku lập tức bị hút vào quyền trục theo sau đó biến mất và trở thành một cái chữ lớn ở giữa. Naruto vội vã đem cuộn trục cuộn chặt rồi dùng dây buộc nút thật chặt. Hắn quay đầu nhìn về phía Haku vội vã hô lên: “Haku!” Cả cơ thể người thiếu niên đã cháy đen. Về mặt Naruto biến thành lo lắng, nhìn những vết cháy đen, hắn tắc lưỡi nói: “Ngọn lửa này thật đáng sợ. Nếu mình không có mộc độn và thuật phong ấn thì...”

Uzumaki Karin tỉnh dậy xoa xoa đầu mình kêu rên một tiếng: “A...” Trên đầu cô nhóc xuất hiện một cục u to tướng. Đôi mắt đỏ chớp chớp nhìn về phía Naruto thấy được bàn tay Naruto đặt ở trên người Haku. Một luồng ánh sáng xanh truyền tới, chakra tràn trề sinh lực tác động làm cho những vết thương trên người Haku khôi phục bằng tốc độ mắt thường có thể thấy rõ.

“Chakra Naruto giống như mạnh hơn so với trước đây một chút!” Karin khe khẽ lẩm bẩm. Ánh mắt tò mò nhìn về phía Naruto.

Đã chạy trốn khỏi hai người Pakura cùng với Rasa truy tung, Uchiha Itachi thờ ra hồng học. Đến lúc này hắn mới đưa bàn tay lên nhẹ nhàng vuốt đôi mắt sharingan ba câu ngọc. Về mặt mang theo tò mò: “Đồng lực quả thực khôi phục rất nhiều. Thật kỳ quái! Chẳng lẽ là do mộc độn?”

Huyết kế giới hạn gia tộc Uchiha vốn bị nguyên rủa. Vì sao nó bị gọi là nguyên rủa bởi vì muốn mở ra đôi mắt này nhất định phải trải qua kích thích cực mạnh. Loại kích thích mạnh mẽ này có loại nào mạnh mẽ đây ngoài trừ mất đi người thân yêu. Thế nên nó mới gọi là bị nguyên rủa.

Không dừng lại ở nguyên rủa, nó còn có đặc biệt khi nó mở ra Mangekyou Sharingan. Một khi người sở hữu Mangekyou Sharingan sẽ đạt được sức mạnh tuyệt vời nó mang lại nhưng đôi mắt sẽ dần dần đi hướng bóng tối. Có một cách đạt được ánh sáng đó là Mangekyou Sharingan vĩnh cửu bằng cách cấy ghép một đôi Mangekyou Sharingan khác của người thân.

Một khi Mangekyou Sharingan dần đi hướng mù là không có bất cứ y thuật nào có thể chữa trị đem lại quang minh cho nó ngoài việc cấy ghép một đôi

Mangekyou Sharingan khác. Vậy mà Naruto có thể lại làm điều này được. Sao Itachi không kinh ngạc?

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đến làng Sương Mù

Một ngôi làng lớn ẩn dấu bởi những ngọn núi lớn trên một hòn đảo khổng lồ. Dù mặt trời đã lên khá cao nhưng cả ngôi làng vẫn bị bao quanh bởi một đám sương mù như có như không. Những toà nhà ở đây đều được xây dựng theo kiểu hình trụ bằng những viên đá chắc chắn. Một số ngôi nhà xây dựng thành cao tầng phục vụ cho công tác và dân sinh. Đặc biệt họ còn trồng cây trên đỉnh toà nhà, họ hy vọng cây cối có thể thay đổi không khí ở nơi này.

Toà nhà to lớn nhất ở vị trí trung tâm làng chính là ngôi nhà làm việc của những lãnh đạo cao tầng trong làng. Một căn phòng rộng rãi với những cánh cửa sổ xinh đẹp, một tấm thảm trải đỏ nối liền cửa gỗ cùng với chiếc bàn làm việc sang trọng. Một băng ghế dựa sát vào tường cùng với một cái chậu cây cảnh xanh tươi.

Một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp dưới ba mươi tuổi ở trên bàn làm việc. Ở bên cạnh bàn để một chiếc mũ giống hệt với mũ Hokage từng đội nhưng màu khác biệt là nó màu xanh và có chữ Thủy ở đó thay vì chữ Hoả.

Ở bên cạnh người thiếu nữ là một nam nhân lớn tuổi khoảng ngoài bốn mươi. Hắn có mái tóc màu xanh được tạo kiểu dựng ngược. Khuôn mặt hơi thon và mũi cao cùng nước da trắng. Mắt trái màu xanh lam và mắt phải được che bằng một miếng che mắt. Trên tai đeo chiếc lá bùa có ký hiệu khá đặc biệt. Bên trong mặc một chiếc áo màu xám cao cổ bên ngoài mặc một chiếc áo kimono màu xanh viền trắng. Trên đầu có đeo băng trán với ký hiệu hình sương mù.

Thiếu nữ có mái tóc đỏ hung dài được buộc chặt thành chòm trên đầu với dây cột tóc màu hồng. Mái tóc thiếu nữ dài tới tận gót chân theo kiểu xương cá và với bốn mái tóc ở phía trước. Hai mái tóc ngắn, một cái che mắt phải, và hai cái dài trên ngực của thiếu nữ ngay dưới cằm thiếu nữ. Một khuôn mặt hơi thon với hàng lông mày xinh đẹp tinh mỹ, ngũ quan xinh xắn đáng yêu với mũi cao, nước da trắng và miệng như một bông hoa hồng tươi tắn. Bên ngoài mặc áo dài tay liền váy màu xanh lam thẫm, trùng màu với dây buộc tóc, với phần váy dài qua đầu gối. Có vẻ như ở nửa trên cơ thể chiếc váy được khóa kín còn từ vùng eo trở xuống thì để mở thành tà, làm lộ ra chân phải. Lốp váy này chỉ ôm lấy phần cẳng tay và dưới ngực; bên trong váy có mặc áo giáp lưới, che thêm các vùng thuộc nửa trên cơ thể mà váy không chạm đến, tuy nhiên không lên tới hai vai và vẫn có thể nhìn rõ sự khác biệt của hai tầng áo. Cô cũng mặc váy ngắn màu tối ở sau váy dài, và dưới hai lớp váy này còn có tất lưới dài đến đầu gối. Mui đeo một thắt lưng quanh eo, trên thắt lưng gắn một túi nhỏ để ở sau lưng, bên trái và cô mang một đôi xăng-đan cao gót với bộ giáp bảo vệ cẳng chân. Cô cũng sơn móng tay, móng chân và bôi son môi màu đỏ tím.

“Thật sự là cực phẩm đây!” Người thiếu niên tóc đen với đôi mắt xanh khá đẹp trai đứng ở nơi đó. Hàng lông mày nhỏ mịn hắn khẽ hơi kéo lên sau đó mỉm cười nói chuyện: “Tôi không nghĩ tới Mizukage đệ ngũ lại là một cô gái xinh đẹp như vậy đây? Thực sự làm cho người không nghĩ được.”

“Nga...” Thiếu nữ tóc đỏ hung lúc này đứng dậy. Nàng di chuyển thân mình, từng bước đi uyển chuyển cho thấy được vóc dáng mê người của nàng. Ngay cả Naruto cũng không khỏi ghé mắt nhìn về phía nàng. Hắn hiện giờ bắt đầu dậy thì, hoocmon rất mạnh nên phía dưới đã có kích động muốn ngóc đầu lên. Nàng mỉm cười nhìn về phía Naruto nói: “Thật hiếm thấy... không nghĩ tới có chủ lần này lại là một người trẻ tuổi và đẹp trai như vậy!” Giọng điệu nàng hơi mang theo đùa giỡn và khiêu khích: “Anh chàng đẹp trai, tên anh là gì?”

Mặc dù Naruto đã cố gắng ăn mặc để mình già nua đi rất nhiều nhưng quả thực vẻ non nớt trên khuôn mặt Naruto không thể tránh khỏi. Trong lòng Naruto mang theo cười khờ. Hắn theo thói quen đưa ngón tay gãi lên sống mũi mình: “Dan, tên tôi là Dan...” Khoé miệng hắn hơi kéo lên, ánh mắt không nhìn được liếc về phía đôi chân dài uyển chuyển của nàng sau đó ánh mắt tránh đi: “Ngài Mizukage, tôi nhớ ngài gọi là Terumi Mei đi? Cái tên thật đẹp!”

“A...” Thiếu nữ xinh đẹp hơi ngẩn người, đôi mắt nàng mở to. Khoé miệng theo đó cong lên một nụ cười rạng rỡ tràn đầy hấp dẫn: “Vậy sao? Anh cũng như vậy... anh chàng đẹp trai!”

Ở bên cạnh Naruto, người nam nhân trung tuổi cũng cười khờ không dứt. Bàn tay hắn đưa lên sờ sờ trán của mình sau đó mở miệng đưa tay lên nắm bắt tay của mình rồi liên tục ho khan vài tiếng: “Khụ, khụ, khụ... Ngài Mizukage!”

“...” Mizukage trừng mắt nhìn về phía Ao một cái. Ngay sau đó Mizukage quay ra nhìn về phía Naruto, khoé miệng kéo lên để một nụ cười mê người, bàn tay nàng chìa ra về phía ghế nói: “Mời ngồi!” Sau khi Naruto mở miệng cảm ơn ngồi trên ghế, nàng mới thi thoảng quan sát Naruto. Không biết có phải cảm giác hay không nhưng Mizukage đệ ngũ cảm giác được khuôn mặt này có chút quen thuộc. Ngay sau đó nàng hơi lắc đầu, khoé miệng lại khẽ kéo. Thấy được Naruto đã uống lên chút trà nhẹ, Mizukage đệ ngũ mới hỏi: “Anh Dan, lần này anh đến Thủy Quốc là muốn mua một hòn đảo sao? Tôi có thể biết lý do tại sao không?”

“Thật ra thì có nhiều nguyên nhân...” Naruto mỉm cười nhìn về phía Terumi Mei nói: “Ngài Mizukage, Thủy Quốc vốn là quốc gia nằm ngoài đại lục. Hiện giờ Thủy Quốc bắt đầu mở rộng thương nhân cũng bắt đầu lui tới. Thứ hai sau khi làng Cát tấn công làng Lá thất bại, thế cục có chút bất ổn. Thủy Quốc dù cho có xảy ra chuyện nhưng vẫn an toàn hơn các nước khác. Thế nên đó là lý do tôi muốn ở Thủy Quốc đặt mua một số hòn đảo lớn để phòng cho sau này. Chính vì vậy tôi mới liên lạc với ninja làng Sương Mù, tôi tin không ai hiểu rõ hơn các vị về Thủy Quốc.”

“Tôi đã hiểu...” Mizukage mặc dù nghi vấn về thân phận Naruto nhưng chẳng sao? Dù sao số tiền mà Naruto đưa ra quá lớn. Vụ làm ăn này không thể không làm. Nếu Naruto là gian tế càng tốt đến lúc đó họ có thể thu hồi toàn bộ hòn đảo mà không tốn một xu. Có sao không làm? Khoé miệng Mizukage đệ ngũ khẽ cong lên, nàng mỉm cười nói: “Vậy không biết ngài có yêu cầu gì về điều kiện các hòn đảo này không? Chúng tôi sẽ phải người giúp ngài tìm ra được hòn đảo gần với yêu cầu ngài ra nhất!”

“Vậy thì làm phiền các vị...” Naruto khẽ cười nói.

Tại một nơi khác, ánh sáng chiếu xuống một toà nhà cao tầng với kết cấu giống như mấy cái trống màu đỏ đội lên nhau. Thiếu nữ khá cao, làn da trắng với đôi mắt màu nâu sáng và mái tóc vàng. Mái tóc nàng dài tới tận thắt lưng với hai lọn tóc ôm gọn lấy khuôn mặt của nàng. Hàng lông mày màu vàng giống như lá liễu, đôi mắt to với con ngươi màu nâu xinh đẹp. Mí mắt hơi cong cong và chiếc mũi nhỏ cao cùng với đôi môi đỏ hồng và làn da trắng nõn nà. Thiếu nữ mặc một chiếc áo khoác màu xanh lá và một chiếc áo kimono màu trắng bằng vải kaki không tay ở bên trong. Quanh hông có buộc một đai lưng to bản màu xanh. Đôi chân thon thả trắng nõn dẫu dưới chiếc quần màu xanh và đi trên một chiếc giày cao gót.

Trên đầu nàng đội một chiếc nón màu đỏ với vải trắng xung quanh. Lúc này khoé miệng nàng khẽ kéo lên, bàn tay vung mạnh chiếc nón cười lớn: “Kể từ ngày hôm nay, ta chính thức trở thành Hokage đệ ngũ, người sẽ lãnh đạo ngôi làng này!”

“Aaaa...” Phía dưới phát ra tiếng hoan hô rầm rộ của một đám ninja. Tất cả mọi người đều mang theo ánh mắt sùng bái nhìn về phía thiếu nữ.

...

“Ngài Dan...” Thiếu nữ xinh đẹp tóc đỏ hung đề nờ nụ cười rạng rỡ, nàng mở miệng nói: “Chúng tôi sẽ tìm được mấy hòn đảo đúng theo như yêu cầu của ngài. Chúng tôi sẽ báo ngay cho ngài tin tức khi mà chúng tôi tìm được. Ngài yên tâm, năng lực ninja làng Sương Mù chúng tôi tuyệt không kém bất cứ ninja của Hoả Quốc hay Phong Quốc, Thổ Quốc. Chậm nhất một tuần chúng tôi sẽ cho ngài tin tức mà chúng tôi tìm được.”

“Vậy phải làm phiền các vị rồi!” Naruto mỉm cười, nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời. Trong thoáng chốc, Mei cũng hơi mê mẩn nhưng nàng lập tức thanh tỉnh. Nàng nghe được Naruto nói chuyện: “Ngài Mizukage thực sự rất giỏi ăn nói đấy. Tôi hoàn toàn bị ngài thuyết phục.” Khuôn mặt nàng theo đó tươi cười vì những lời như thế này. Tuy nhiên ngay sau đó khuôn mặt thiếu nữ lập tức xụ xuống vì lời nói Dante: “Giỏi giang lại xinh đẹp, hẳn chồng ngài Mizukage rất hạnh phúc và tự hào vì có một người vợ như ngài!”

“Chồng?” Trong lòng Mei thầm nói một tiếng: “Phải kết hôn... đã có hai bảy tuổi rồi... không kết hôn... ế chồng. Hẳn muốn nói ta ế chồng?”

“Khụ, khụ...” Người nam nhân trung tuổi ở bên cạnh lập tức nắm tay đặt ở miệng mình mà liên tục ho khan vài tiếng nói: “Ngài Dan, Mizukage của chúng tôi còn chưa có kết hôn!”

“Câm miệng nếu không ta giết người!” Bất chợt Ao cảm giác được sau lưng trở nên lạnh lẽo, hẳn nghe được âm thanh đầy sát ý phía sau lưng mình. Khi quay ra hẳn thấy được Mizukage đã đứng sau lưng mình lúc nào không hay.

“Thật... thật sự xin lỗi, ngài Mizukage!” Naruto cười khổ vội vã đáp.

“Không sao?” Terumi Mei cũng là cười gượng gạo đáp lại.

“Haha...” Naruto lúc này cười cười xin lỗi. Tuy nhiên ngay sau đó lời Naruto nói ra làm cho tâm trạng Mei lập tức trở nên tồi tệ: “Không nghĩ tới ngài Mizukage vẫn chưa lấy chồng, thật là tốt quá!”

Cả người Mei như bị hắc khí bao quanh, nàng thầm nghĩ: “Chưa chồng? Ý hẳn là mình cả đời không gả ra ngoài?” Nàng thực sự có ý muốn đánh nát cái miệng Naruto ra lúc này nếu như hiện tại Naruto không phải cố chủ. Ao ở bên cạnh nàng cũng cảm giác không ổn vội vã khe khẽ nhắc nhở nho nhỏ. Đến lúc này nàng mới đem giận dữ nén lại trong lòng.

“Cũng chẳng lạ gì khi ngài Mizukage ở tuổi này vẫn chưa có chồng cả?” Lời nói càng nói ra càng làm cho Mizukage đệ ngũ Terumi Mei phản cảm với Naruto hơn. Ao cảm giác cả người mình toát đầy mồ hôi hột. Ngay sau đó hẳn còn tròn mắt to hơn vì Mei lập tức thay đổi, cười như hoa mùa xuân. Nàng vui giống như viết ở trên mặt chỉ sau vài câu nói của Naruto: “Ngài Mizukage vẫn còn trẻ như vậy mà đã trở thành Mizukage, một trong năm nước lớn của Nhấn Giới. Người vừa giỏi lại rất... rất xinh đẹp. Nam nhân ai cũng phải tự ti khi đứng trước ngài Mizukage đây...” Vừa nói Naruto lại theo thói quen gãi mũi: “Tôi cũng không ngoại lệ. Mặc dù thế tôi cũng rất vui mừng khi biết ngài Mizukage còn chưa có chồng. Tình trạng này có nghĩa là ngài Mizukage còn đang độc thân và tôi còn có cơ hội đứng không?”

“Tất nhiên rồi!” Mizukage đệ ngũ cười như ánh rạng đông. Nàng khẽ xoay vòng trước Naruto làm cho Ao ở bên cạnh cũng cạ lời. Nàng mỉm cười nhìn về phía Naruto nói: “Anh chàng đẹp trai, anh phải cố gắng nên đấy nhé! Còn nữa, anh cũng đừng gọi tôi là ngài Mizukage, nghe thật sự xa lạ.”

“Vậy tôi phải gọi cô sao đây?” Naruto có chút trêu chọc thiếu nữ: “Vậy sau này tôi gọi cô là cô Terumi nếu như cô không ngại!”

“Không... không ngại!” Mei mỉm cười như một bông hoa hồng tuyệt đẹp.

Naruto không khỏi nhìn hơi chút ngây người sau đó hẳn khen ngợi: “Thật xinh đẹp giống như một bông hồng mở ra cánh hoa vào buổi sớm mai vậy!” Hẳn nói rất nhỏ nhưng cũng không dám nhìn thẳng Terumi Mei. Điều này càng làm cho Terumi Mei cảm giác được Naruto đáng yêu.

“Ngài Mizukage...” Người nam nhân trung tuổi đã cạ lời. Hẳn vội vã lên tiếng khe khẽ nhắc nhở Terumi Mei.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 76: Hai năm sau

Hon hai năm sau...

Một người thiếu niên có một mái tóc ngắn màu nâu và đôi mắt nâu và đeo một cặp kính. Khuôn mặt hơi vuông vức với nước da màu mật, miệng rộng và mũi to. Hắn mặc bên ngoài một chiếc áo khoác màu trắng và để khuôn mặt tươi tươi. Bàn tay hắn hua chân múa tay mở miệng nói: “Ngài Dan, ngài biết đây, đội khoa học chúng tôi đã nghiên cứu rất thành công. Mặc dù không nghiên cứu thành công thứ mà ngài muốn nhưng chúng tôi đã tạo ra thứ này?”

“Tōno Katasuke...” Người thiếu niên ngồi ở đó dùng tay chống cằm của mình, vẻ mặt phiền muộn nói: “Tất cả những gì tôi đầu tư cho anh kết quả là được thứ này sao? Anh đang đùa tôi đây hả, Katasuke? Em đem tiền tôi đầu tư cho chó ăn à?”

“Ngài Dan, ngài đừng giận... xin hãy nghe tôi nói!” Người thiếu niên quơ quơ đôi tay mình. Hắn chỉ về phía một vật to đùng to đùng. Trong đó có để một quyển trục vào trong đó. Thân thể hắn cố gắng nâng lên cái đồ nhẵn cụ to đùng đùng kỳ quái kia. Nó sừng sừng giống sừng, hòm chằng giống hòm. Trong mắt Naruto chỉ có chữ quái dị. Bàn chân lão đảo, hắn trực tiếp bóp cò súng. Quyển trục bắn ra sau đó hoá thành một quả cầu lửa bắn thẳng ra bên ngoài.

Tuy nhiên quả cầu lửa không có đánh trúng mục tiêu mà trực tiếp bay ra ngoài đập mạnh vào một căn nhà đẹp đẽ mới xây. Nó phá tan cả mảng lớn căn nhà. Ngọn lửa bốc lên chiếu sáng cả một khu vực rộng rãi trong màn đêm. Theo đó Naruto cũng biến thành vẻ mặt âm trầm nói: “Đây là thứ anh muốn cho ta xem sao, Katasuke!?”

“Haha...” Katasuke vội vã cười cười gãi đầu rồi lớn tiếng nói: “Ngài biết đó, đó chẳng qua là ngoài ý muốn!” Hắn liếc về phía bên ngoài đã thấy được Yuki Haku đang dập lửa ở nơi đó. Người thiếu niên cười vội vã nói: “Nhưng ngài cũng thấy đây với sáng tạo này chúng ta có thể khiến cho người thường cũng có thể sinh hoạt được.”

“Thay vì nói những điều ngu ngốc đó và sử dụng tài chính của ta làm những việc ngu ngốc thì quay lại việc chính đi!” Naruto chống tay ở cằm, hắn hơi nghiêng đầu nhìn về phía người thiếu niên nói: “Ta hy vọng anh sớm nghiên cứu ra hai thứ đó mà không ở mấy thứ ngu ngốc này. Thật là...” Bàn tay hắn xoa xoa trán của mình rồi nói tiếp: “Không hiểu sao ta lại chi tiền cho một kẻ ngu ngốc như anh nữa?”

“Tôi hiểu rồi...” Người thiếu niên cúi đầu buồn bã mở miệng. Tuy nhiên hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía Naruto rồi hura tay múa chân nói: “Nhưng ngài biết đây, chúng ta không có những thợ rèn có tay nghề. Hơn nữa chakra kim loại quá đắt mà danh ngạch ngài đầu tư nếu muốn tiếp thêm một bước nữa cần bỏ thêm một nguồn vốn lớn. Sao chúng ta không ở trước đó phát triển loại nhẵn cụ kia sau đó đem nhẵn cụ bán cho mọi người thu thêm nguồn lợi gia tăng nghiên cứu hai loại nhẵn cụ đó!”

“Ta sẽ gia tăng thêm nguồn vốn!” Naruto phát phát tay rồi nói: “Chỉ cần anh đem hai loại nhẵn cụ kia chế tạo ra là được.”

“Nhưng thưa ngài...” Katasuke vội vã tiếp tục nói: “Chúng ta quá thiếu thợ thủ công có tay nghề đặc biệt liên quan tới nhẵn cụ sử dụng chakra mà ngài biết đây, ngài muốn đem hai loại nhẵn cụ đó giữ bí mật cũng thực sự khó.”

“Được rồi, ta sẽ suy nghĩ điều đó!” Naruto phẩy phẩy tay. Hắn cảm giác nhàm chán rồi mở miệng: “Anh có thể rời đi rồi!”

“Vâng thưa ngài...” Người thiếu niên cực kỳ ngoan ngoãn rời đi. Hắn để lại Naruto một mình trong lặng lẽ. Naruto cũng nhìn về phía người thiếu niên này sau đó lắc lắc đầu. Naruto thiếu tiền sao? Cơ bản không bao giờ hết tiền trừ khi vàng ở thế giới này không còn giá trị nữa. Tuy nhiên việc này cơ bản là không thể xảy ra.

Bộ dạng hiện giờ Naruto cũng khôi phục với mái tóc màu vàng và đôi mắt màu xanh. Trai qua hơn hai năm, bộ dáng Naruto cũng thay đổi khá lớn. E rằng bạn thân mấy năm với hắn cũng không nhận ra. Đó là do sự dậy thì, mỗi đứa trẻ đến tuổi dậy thì sẽ thay đổi cực lớn, Naruto không ngoại lệ.

Một người thanh thiếu niên có mái tóc đen ngắn đẹp trai ăn mặc một bộ quần áo khá lịch lãm bước vào. Mặc dù như thế nhưng khuôn mặt người thanh niên vẫn mang theo cảm giác khá xinh đẹp và nữ tính. Hắn khom người hơi hành lễ: “Thiếu gia, chúng ta có khách!”

“Ai vậy!?” Naruto hơi nhăn lại lông mày, đôi mắt tò mò hỏi: “Giờ này ai còn đến thăm, thật phiền phức. Hừ...”

Cả hòn đảo này được Naruto mua lại, hắn đã đem cả hòn đảo xây dựng thành một thiên đường tuyệt đẹp. Ngoài ra thời gian rảnh rỗi cũng tiêu phí không ít tiền mua những hòn đảo không người muốn. Dù sao tiền nhiều, hắn cần dùng tiền để đem Thủy Quốc cột chặt. Ngay cả Phong Quốc cũng không ngoại lệ. Dù họ có nghi ngờ Naruto nhưng lấy lượng tiền cung cấp cho các quốc gia này, họ cơ bản dù biết cũng mắt nhắm mắt mở như không biết.

“Đoàn người làng Sương Mù...” Người thanh niên đẹp trai hơi nữ tính bình thản trả lời: “Trong đó có ngài Mizukage đệ ngũ!”

Hàng lông mày Naruto nhăn lại thật sâu. Sau đó hắn học ra một hơi: “Được rồi!” Bản thân của hắn trực tiếp đứng dậy sau đó hướng về phía hành lang rồi đi. Dọc theo con đường hành lang xinh đẹp, Naruto tiến vào trong phòng khách lớn của toà nhà. Trong lúc này hắn thấy vài người quen thuộc bao gồm Mizukage đệ ngũ, Ao thân cận của Mizukage đệ ngũ cùng với một thiếu niên tóc trắng.

Người thiếu niên có mái tóc ngắn màu xanh lam và đôi mắt đen. Khi hắn nói chuyện thì để lộ ra hàm răng sắc nhọn như răng cá mập. Khuôn mặt hơi tròn với nước da sáng và kính vuông gọng đen, bên ngoài mặc áo sọc xanh và quần họa tiết đặc biệt. Sau lưng có đeo một vũ khí được bọc trong một đám vải trắng. Người thiếu niên này tên Chōjūrō, một trong thất kiếm mới của làng Strong Mù.

“Chị Mei...” Naruto cười ngạc nhiên mở miệng nói chuyện: “Muộn như vậy chị còn tới nhà em? Chị đã ăn tối chưa?” Vừa nói hắn vừa quay ra nhìn về phía Yuki Haku rồi nói: “Chuẩn bị giúp tôi một số đồ hoa quả cùng với một số món bánh nhé!”

“Vâng, thiếu gia!” Yuki Haku khom người hành lễ rồi nhanh chóng xoay người rồi đi.

“Ngài Dan...” Hai người Ao và Chojuro mở miệng chào hỏi Naruto. Dù sao Naruto cũng là khách hàng lớn đối với đám người làng Strong Mù bọn họ. Thế nên họ sẽ cho Naruto tôn trọng đáng có. Ai chẳng muốn giữ lại khách hàng không cái máy cung cấp tiền tuyệt vời như vậy.

“Ao, Chojuro...” Naruto cười nhìn về phía hai người, hắn hơi lắc lắc cái đầu mình: “Chojuro, cậu cao hơn hắn rồi đấy nhỉ?”

“A... ha...” Người thiếu niên đưa tay lên sờ sờ đầu của mình, cậu ta cười trông có vẻ cực kỳ ngu ngốc và ngây thơ.

Hai người trong lúc này đang đứng bên cạnh Mizukage làm như hộ vệ và Naruto theo đó cũng ngồi vào đối diện với Mizukage đệ ngũ. Ghế salon thực sự làm cho người ngồi cảm giác được thoải mái. Chúng là hàng giá trị cao mà Naruto tốn rất nhiều công mới mua sắm được. Chúng thiết kế với một chất liệu khá đặc biệt so với chất liệu thông thường có giá cao đến cắt cổ. Ngay cả Terumi Mei ngồi lên cũng thích ý không thôi, so với chiếc ghế ngồi trong phòng làm việc Mizukage, nàng cảm giác thoải mái hơn nhiều.

Ở trong phòng cách, thiếu nữ tóc đỏ hung dài, vóc dáng gầy gao khá là thon. Vóc dáng khá xinh đẹp đáng tiếc bộ ngực chỉ có hơi nhú ra một chút. Nàng đeo một chiếc gọng kính nhìn về phía chiếc đĩa bánh trông vô cùng ngon mắt này.

Từ trong tay thiếu nữ xuất hiện một chiếc lọ, nàng đem đám chất lỏng trong lọ đổ ra dính lên những chiếc bánh. Sau đó đem chiếc lọ để vào trong ngực của mình, hai tay đưa lên, miệng lè ra chiếc lưới liếm láp khắp miệng mình và vè mặt bí ối. Nàng mở miệng nói: “Thiếu gia, hôm nay cậu sẽ thuộc về ta. Với thứ thuốc cực mạnh này, tôi không tin cậu có thể cầm giữ trước sắc đẹp của tôi...”

“Này...” Tiếng hô làm cho thiếu nữ giật mình tỉnh dậy. Nàng quay ra thấy được người thanh niên đẹp trai lại hơi nữ tính đi vào bên trong. Hắn dùng ánh mắt liếc nhìn về phía nàng hỏi: “Cô làm gì vậy!?”

“Không... không có gì!” Thiếu nữ vội vã xoa bàn tay của mình cười trừ.

“Thiếu gia cần vài thứ...” Yuki Haku nhắc lại hàng lỏng mảy. Sau đó hắn đi về phía trước thấy một đĩa bánh sau đó vội vã đem một đám bánh này mang theo nước trà rồi đi. Hắn không chú ý được khuôn mặt cười rạng rỡ và cực kỳ đậm đặc của thiếu nữ phía sau. Cảm giác sau lưng lạnh lạnh, Haku quay ra thấy được thiếu nữ cười một cách ngây ngốc nhìn về phía mình.

“Cảm ơn cậu!” Người thiếu niên tóc vàng mỉm cười cầm lấy đĩa bánh đặt ở phía trước. Theo sau đó, Haku cũng bắt đầu vì đoàn người mà rút tách trà. Naruto đặt một bàn tay lên trên bàn của rồi tò mò nhìn về phía Terumi Mei hỏi: “Chị Mei, hôm nay chị tìm em muộn như vậy nhất định có việc quan trọng đi?”

“Ừm...” Terumi Mei không khách khí chút nào trực tiếp đem một miếng bánh thưởng thức. Nàng nhìn về phía hai người Ao và Chojuro thì hai người gật đầu hiểu ý và rời đi. Naruto nhìn về phía Haku thì Haku cũng gật đầu rồi đi. Trong phòng để lại hai người, Mei điềm tĩnh đưa miệng nhấp một miếng trà rồi nói: “Dan, tôi nghe được đảo quý của cậu có dầu mỏ?”

“Hả?” Naruto kinh ngạc hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Karin hồi hận

Ngón tay Naruto hơi đưa lên nhẹ sờ cảm của mình. Đảo quý vốn có điều kiện khắc nghiệt, thứ hai nơi đó vùng biển cũng khiến cho thuyền bé nhỏ khó mà qua lại. Nơi như vậy thật chẳng có đặc điểm hấp dẫn giới thương nhân. Naruto mua nơi này chính là đặt nơi nghiên cứu nhân cụ nhưng thực chất ở sâu dưới lòng đất dấu đi phòng thí nghiệm của Naruto. Một lần tình cờ mở rộng phòng thí nghiệm, Naruto đã đụng phải mỏ dầu khiến cho phòng thí nghiệm của Naruto ngập trong dầu đen khiến cho hắn tổn không ít công sức để dọn dẹp.

“Từ đâu mà chị nghe được tin này thế?” Naruto ngạc nhiên lên tiếng nói chuyện. Ánh mắt mang theo vẻ bất đắc dĩ. Bàn tay hắn theo đó đưa lên sờ sờ trán của mình. Đến cuối cùng hắn mở miệng nói chuyện: “Ha... xem ra trong đám người đó có tay chân của chị đây!” Trong lòng thầm nghĩ: “Xem ra phải đem phòng thí nghiệm chuyển sang nơi khác mới được.”

“...” Khuôn mặt Mei không đổi sắc chút nào khi nghe được Naruto vạch trần mình. Nàng lúc này nhẹ nhàng cầm một cái bánh khế để ở miệng mình.

Thân thể uyển chuyển ngồi tới bên cạnh Naruto. Lúc này, nàng giống như một con rắn nước trườn lên ngực Naruto. Giọng nói mang theo khiêu khích: “Dan-kun, em trai đẹp trai... em quá coi thường tình báo ninja làng Surong Mù rồi! Chúng ta chỉ thoáng điều tra một chút là có thể biết thời mà!”

Ở bên ngoài hành lang, hai người Chojuro cùng với Ao đang đứng ở cánh cửa canh phòng tránh cho mọi người tiến vào bên trong. Một thiếu nữ tóc đỏ đeo gọng kính nhìn về phía đám người lập tức lớn tiếng giận dữ: “Các người... các người thế nào có mặt ở nơi này!?”

“Nga...” Ao là một người trung tuổi nên hẳn khá là chín chắn và khách sáo trong nói chuyện. Đối với thiếu nữ đáng tuổi con hắt thế này thì Ao không thèm chấp nhặt. Hắn cười trừ nói: “Ngày hôm nay, chúng tôi đến gặp ngài Dan có việc. Ngài Mizukage đang cùng ngài ấy bàn công chuyện không muốn người khác nghe thấy. Thế nên chúng tôi mới ở nơi này!”

“Cái gì?” Uzumaki Karin nghe được lời này thì ngẩn người, con mắt hắt mở to nhìn về phía trước sau đó hai hàm răng cô lập tức nghiến răng nghiến lợi. Ngón tay chỉ thẳng về phía cửa phòng quát lên: “Dan, cậu ta đang cùng với con hồ ly tinh già đó!?”

Chojuro nghe được Karin nói Mizukage đáng kính là con hồ ly già thì vô cùng tức giận. Mặc dù như vậy nhưng Chojuro vẫn yếu ớt trả lời: “Cô Rin xin hãy tôn trọng ngài Mizukage đệ ngũ. Ngài ấy không phải là hồ ly tinh già!”

“Còn nói không phải?” Uzumaki Karin nghiến chặt hàm răng, nàng lớn tiếng quát lên: “Lúc nào cũng muốn quyến rũ Dan còn nói không phải sao? Thật buồn cười. Tránh ra, ta muốn vào bên trong!”

“Xin lỗi chúng tôi từ chối!” Ao lập tức đưa ra lời phản đối. Hiện giờ cuộc làm ăn này đối với làng Surong Mù có ý nghĩa cực lớn. Họ làm sao có thể để cho Karin phá hỏng được kia chứ.

“Vậy ta...” Bàn tay Uzumaki Karin nắm thành nắm đấm. Trong lòng của nàng đã lo lắng sốt vó cả lên. Nếu như hai người đó ăn phải chiếc bánh do mình bỏ thuốc chẳng phải. Ngay sau đó cổ nàng lập tức cảm giác được cả người mờ ảo. Cảnh sắc chung quanh bắt đầu mờ dần đi. Miệng cô lắp bắp: “Thôi rồi!” Thân thể theo đó lao đảo trực tiếp ngã xuống phía dưới đất.

“Hà...” Người thanh niên hơi nữ tính bước ra rồi khe khẽ thở ra một tiếng dài. Hắn đưa tay xách lên người thiếu nữ sau đó cúi đầu xin lỗi hai người: “Các vị đã để cô ấy làm phiền các vị rồi. Tôi thay cô ấy xin chân thành xin lỗi các vị!”

“A... không có sao!” Chojuro cực kỳ khách khí cười lấy một tiếng.

Ở trong phòng, Naruto nghe được âm thanh ồn ào ở bên ngoài thì hơi ngẩn ra. Hắn vội vã mở miệng nói: “Hình như ở ngoài rất ồn. Chị để em ra ngoài xem sao?”

“Cậu không tin tưởng người của tôi sao?” Ngay sau đó Naruto bị Mei kéo lại. Lúc này khuôn mặt nàng đỏ ửng, làn da hồng hào và đôi mắt ướt át trông rất mê người. Đặc biệt thông qua lớp ren xanh ở ngực, Naruto nhìn thấy được rãnh vú sâu hoắm đến mê người. Khoé miệng Naruto liên tục co giật liên hồi. Hắn cảm giác được hạ thể đã ngẩng cao. Mei cũng nhìn thấy được thứ đang nhô lên ở quần Naruto, nàng cảm giác được toàn thân khô nóng. Theo đó nàng càng muốn gần Naruto hơn: “Hay cậu sợ tôi sẽ ăn sống cậu luôn!”

“Chị Mei...” Naruto thói quen gãi gãi sống mũi của mình rồi cười khổ nói: “Em là nam nhân bình thường a. Chị cứ như vậy em sợ mình không có cách nào chịu nổi. Đến lúc đó người chịu thiệt chính là chị thôi!” Hắn quay đầu đi có chút tránh né Mei nhưng đôi mắt không nhịn được thì thoáng quay lại nhìn về phía rãnh vú của Mei.

“Cậu có phải đàn ông không vậy!” Mei trực tiếp cảm giác được toàn người khô nóng. Cơ thể toả ra khô nóng. Nàng muốn có thứ gì đó giải khát chính mình. Hiện giờ Mei cảm giác được không thích hợp nhưng nàng vẫn chưa phát hiện ở nơi nào. Có lẽ món bánh đó có chút rượu thêm vào nên mới có cảm giác như vậy. Khi mà nàng kéo cổ Naruto kề sát mình thì trong phút chốc hai người nhìn thẳng vào nhau.

Hai mắt đối với nhau giống như loé ra tia lửa. Naruto có chút cười khổ tránh đi ánh mắt của Mei. Lúc này, cây d*ong vật hắn đã căng lên to tướng như muốn phá quần mà ra. Ai ngờ Mei lại lớn mật hơn một chút trực tiếp kéo cổ áo Naruto sau đó hôn lên môi Naruto. Con mắt Naruto theo đó mở lớn hoàn toàn không thể tin tưởng.

Bàn tay hắn run run lên sau đó đưa bàn tay lên chạm vào bả vai thiếu nữ. Trong phút chốc hai người nhắm mắt lại. Một cảm giác ấm áp thơm ngào ngạt truyền vào mũi Naruto làm cho hắn hưng phấn không thôi. Chiếc lưỡi hắn cuốn lấy chiếc lưỡi Mei và cảm nhận được cái cảm xúc tê dại mơn trớn khi hai đầu lưỡi cuốn quýt vào bên nhau. Một dòng điện tê dại đánh thẳng vào não Naruto làm cho hắn sướng khoái không thôi, ngay cả d*ong vật cũng theo đó cảm nhận được hơi nóng ngấm ngấm truyền vào khiến cho nó trở nên càng cương cứng.

Mei cũng cảm nhận được khác lạ. Cái cảm giác mê luyến này nàng không muốn rời đi chút nào. Tê dại từ não truyền đến làm cho nàng không muốn thoát ra. Một cỗ khí nóng từ bụng truyền tới hạ thể khiến cho nàng cảm giác được ở đó có thứ gì đó hơi rí ra ngoài.

“Hộc, hộc...” Hai người tách ra môi thơm, một dòng chất lỏng trắng trong kết nối với miệng của hai người. Trong phút chốc cả hai người được hương thơm trên cơ thể hai người. Naruto cảm giác được làn da mềm mại tuyệt vời Mei và tiếng hít thở gấp rút và hơi nóng từ miệng nàng phả vào mặt hắn. Mei cũng thở ra hồng hộc, nàng không biết hôm nay mình sao thế này.

“A...” Thiếu nữ ngạc nhiên hô lên. Bàn tay Naruto mạnh mẽ vạch chiếc áo màu xanh lam của nàng kéo xuống để lộ ra bộ ngực cao vút. Nàng còn chưa hoàn hồn thì Naruto trực tiếp hôn lên đôi môi nàng. Miệng nàng trực tiếp bị hắn ngăn chặn chỉ phát ra tiếng khê um um nhẹ nhàng. Sau đó thân thể nàng run lên, nàng cảm giác được một bàn tay mạnh mẽ chộp vào trong ngực mình. Nó bắt đầu xoa nắn khiến một dòng điện tê dại đánh thẳng vào não bộ của nàng. Vừa bị hôn lại vừa bị bóp vú khiến cho Mei khó mà rên thành tiếng chỉ phát ra những tiếng: “Um... um...”

Dường như không thoả mãn với hôn, Naruto còn trực tiếp lấy ra miệng của mình trực tiếp ngậm thẳng bầu ngực của Mei. Một bộ ngực ngạo nghễ hiện lên trong không khí. Hột lạc xinh đẹp nhỏ nhỏ hơi rung động trong không khí. Nó biến hình dưới một bàn tay ma quỷ của Naruto. Một bên khác thì Naruto giống như một đứa bé khát sữa nút thẳng đầu vú của Mei mà mút vào thật lực.

“A... ư...” Mei đã bị đẩy vào trong sâu thẳm của tình dục. Đồng thời thuốc cũng khiến cho Mei mất đi thần trí của mình. Đột nhiên cảm giác được đầu vú truyền đến đau đớn. Rõ ràng Naruto thiếu kinh nghiệm trong việc làm tình gây ra. Nàng vội vã nói: “Nhẹ... nhẹ nhàng chút... đừng thô bạo như vậy!”

Ở bên ngoài, Ao cảm giác được khuôn mặt có chút đỏ bừng. Hắn thầm nghĩ trong lòng: “Ngài Mizuke, ngài cũng không cần hy sinh đến mức này đi!”

“Tiền bối Ao...” Ở bên cạnh Chojuro mở miệng tò mò hỏi: “Đó hình như tiếng kêu của ngài Mizukage thì phải? Nhưng tiếng kêu sao rất lạ giống như rất đau rất thống khổ? Ngài ấy sẽ không có chuyện gì sao?” Về mặt Chojuro mang theo lo lắng hỏi.

“Chúng ta cứ canh giữ ở đây là tốt rồi!” Ao lập tức lớn tiếng quát lại: “Chojuro, đây là nhiệm vụ quan trọng mà ngài Mizukage đề nghị giao cho cậu. Cậu nhất định phải thủ tốt vị trí của mình! Nhớ đây tuyệt đối không cho người khác tiến vào. Bất kể là ai?”

“Vâng, tiền bối, ta đã biết. Chỉ là...” Chojuro nhìn về phía hạ thể Ao rồi nói: “Tiền bối, ngài dẫu vũ khí ở nơi đó sao? Ngài cũng quá không cần thận rồi tiền bối. Ta sợ rằng vũ khí ngài sắp rơi rồi!”

Khuôn mặt Ao lập tức đỏ lên, hắn quát thành tiếng: “Câm miệng!”

Ở trong phòng, không khí ngày trở nên nóng hơn. Mei thấy được Naruto vội vã tụt cả quần áo của mình ra bên ngoài. Lúc này một thân thể cường tráng xuất hiện trước mặt nàng. Đặc biệt cây d*ong vật to tướng cương cứng đến mức nó muốn chọc thẳng lên trời. Ở cái đầu d*ong vật hiện lộ đầy gân xanh hơn nữa còn có chất dịch lỏng màu trắng dính dính ở trên đó. Mei thờ ra hồn hồn nói: “Yêu ta, Dan...” Vừa nói nàng định vươn tay ra trực tiếp muốn sờ cây d*ong vật của Naruto nhưng Naruto nhanh hơn nàng một bước.

Roạt!

Chiếc đai lưng màu trắng bị Naruto trực tiếp kéo đoạn. Theo sau đó bàn tay trực tiếp cầm quần Mei xé mạnh. Từng miếng vải bắn tung toé khắp nơi. Một cảnh xuân tiết ra trước mặt Naruto. Đôi chân thon dài trắng nõn mê người. Vùng tam giác huyền bí đang nhom nhóp định lòng. Nó trắng hồng khép kín hơi co vào rồi lại nhả ra như lời mời khiêu khích của ma quỷ. Hai cánh thịt khít chặt, một khe nhỏ hồng hào ở nơi đó. Một cái hột ngạo nghễ nhô ra như lời mời mọc Naruto thưởng thức nơi này. Những hạt châu trong suốt đang dính trên đó, nó keo nhóp và ẩm áp.

“A...” Mei trực tiếp bị đè ra sau đó hai chân nàng bị tách ra đến tốc độ nhanh chóng.

Naruto thờ hồng hộc mở miệng nói: “Xin lỗi chị, em không nhịn được rồi!” Hắn rất muốn dùng miệng thưởng nơi này nhưng hắn trực tiếp xách lên cây d*ong vật đặt ngay ở miệng *m đạo Mei.

“Chờ... chờ chút!” Mei vội vã hô lên. Nàng lúc này mới có chút tỉnh táo. Nàng không hy vọng mình bị người ngủ trong trường hợp này. Nàng hy vọng dành nó cho người chồng tương lai của mình. Ngay sau đó nàng còn chưa có nói hết thì một cảm giác chặt cứng làm cho nàng đau đớn vô cùng. Ở phía trước khuôn mặt Naruto trông cực kỳ dữ tợn, hắn đem toàn lực đẩy hồng về phía trước. D*ong vật to tướng cố gắng tách ra hai cánh thịt sau đó muốn đâm ngập cán vào trong *m đạo của nàng.

“A...Đau... quá...” *m đạo nàng co giật liên tục. Nó truyền đến cảm giác đau đớn như bị một vật sắc nhọn chém đứt da thịt. Nàng chỉ cảm giác được bản thân mình bao bọc bị lấp đầy bởi một vật to tướng, cứng và cô cùng nóng. Hai hàng nước mắt thiếu nữ chảy xuống, hàm răng khể cắn lại rồi mở miệng hô: “Đồ ngốc... Nhẹ... nhẹ nhàng một chút...”

Tiếng rên rỉ đau đớn Mei phát ra đến hai người rõ ràng nghe thấy. Chojuro mở miệng hô lên: “Ngài Mizukage bị nguy hiểm...”

Hắn còn chưa kịp làm gì thì lập tức bị một bàn tay to tóm lấy. Ao mặt đỏ bừng nhìn về phía Chojuro nói: “Ngài Mizukage không có nguy hiểm được chứ? Ngu ngốc. Ngài ấy đang thương lượng chuyện vô cùng quan trọng với đối tác. Cậu chỉ cần canh gác kỹ ở đây là được rồi!”

“Nhưng...”

“Không nhưng nhị gì hết!” Ao giận dữ quát lên. Bên huyết thái dương nơi bị hắn dùng băng bịt mắt đã xuất hiện gân xanh nổi lên. Loại gân xanh dữ tợn này chỉ xuất hiện ở người tộc Hyuuga khi sử dụng Byakugan mà thôi. Hắn tiếp tục nói chuyện: “Ngài Mizukage đang làm chuyện hết sức quan trọng đối với Thủy Quốc chúng ta. Cậu phải tin tưởng vào ngài ấy. Hơn nữa, cậu còn không rõ thực lực ngài Mizukage sao?”

“Vâng...” Chojuro thờ dãi ra một hơi. Hắn quay ra nhìn về phía trong phòng với vẻ mặt lo lắng. Không biết ngài Mizukage đề nghị làm việc gì mà phát ra tiếng kêu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Kiệt sức mới thôi

Cả cây dương v*т đâm vào một nơi lầy lội và ướt nhẹp kèm theo cảm giác âm ảm. Tuy nhiên hai thành thịt siết chặt lấy cây d*ong vật khiến cho hần cảm giác được có chút đau đớn, đôi mắt nhắm lại thật sâu. Đặc biệt móng tay Mei trực tiếp bấm sâu vào sau lưng và bóp tay hần để lại những vết bầm tím đỏ ửng và máu tươi từ đó chảy ra. Cũng may thể chất Naruto mạnh mẽ, vết thương trên lưng hần nhanh chóng liền thấy được bằng mắt thường.

Khi đâm vào *m đạo Mei, Naruto cảm giác được d*ong vật mình xuất hiện một vật cản gì đó sau đó nó phát ra một tiếng phốc nho nhỏ thì d**ng vật cũng cắm vào bên trong. Đáng tiếc *m đạo quá chặt khiến cho Naruto chỉ đ*m vào một nửa thì chính hần cũng cảm giác đau đớn từ d**ng vật truyền tới. Một đám máu đỏ tươi bao phủ d**ng vật rồi chảy ra phía ngoài nhỏ vài giọt trên mặt sàn nhà.

“Ừm...” Naruto thử cố lách vào bên trong nhưng nó quá chặt để cho hần tiến vào bên trong.

“Đau... đau...” Mei thở ra hỗn hển tiếng thét đau đớn làm cho Naruto hồi tỉnh một chút. Hiện giờ hần cũng trở nên thanh tỉnh hơn. Hai hàng lệ nóng từ mắt Mei chảy ra, nàng mờ hồ nhìn về phía Naruto. Trong lúc này nàng thấy được bàn tay Naruto phát ra ánh sáng màu xanh lạnh lạnh. Chúng áp lên *m đạo của nàng. Một cảm giác âm áp mà lại tê dại kèm theo cảm giác ngứa ngứa từ *m đạo nàng truyền tới.

Theo sau đó một chút giống hơi nước từ nơi giao nhau giữa d**ng vật Naruto cùng với nàng bốc ra phía ngoài. Cảm giác đau đớn dần dần biến mất sau đó mất hẳn. Tuy nhiên ngay sau đó cảm giác đau đớn đánh thẳng vào não bộ nàng. Mei chỉ biết hét lên một tiếng: “Đau...” Lần này nàng không cảm giác quá đau giống như lần đầu. Nàng chỉ cảm giác được trong bụng mình có thứ gì đó đụng vào. Một cảm giác tê dại sưng sưng đánh thẳng vào não của nàng khiến nàng phát ra tiếng rên: “A...ư...”

“A...” Naruto cảm giác được hai thành thịt như nút chặt lấy cây d**ng vật của hần. Hiện giờ hần đã có thể dùng lực mạnh mẽ đâm ngập cán d**ng vật vào *m đạo Mei. Đầu d**ng vật đụng vào thứ gì đó khi d**ng vật đã đâm nút cán đủ cho Naruto cố gắng đẩy thêm cơ thể thì nó cũng không thể vào sâu thêm được. *m đạo co rút thực sự quá chặt khiến cho Naruto cảm giác được khá đau.

Đây là lần đầu tiên Mei, Naruto cũng ngạc nhiên vì ở độ tuổi này Mei vẫn còn là xử nữ. Một ninja nữ hiếm khi là xử nữ vì nhiệm vụ các nàng phải đem cả cơ thể hiến cho kẻ địch là chuyện hết sức bình thường. Vậy mà Terumi Mei có thể giữ được trinh tiết đến bây giờ quả thực làm cho Naruto cảm giác được khác lạ. Tuy nhiên chính vì điều này mà Naruto vô cùng vui mừng. Chả có đàn ông con trai nào không thích các cô gái trinh tiết cả.

Trong lúc này, Naruto quả thực có chút buồn bực. Vì đau đớn nên Mei càng cố gắng khép lại hai chân của mình. Càng làm như vậy thì Naruto lại càng khó rút ra và dút vào tiến hành vận động cơ thể. Đến lúc này, Naruto trực tiếp đưa tay ra kết ấn.

Bùm!

Một trận khói hơi nổ lên theo sau lưng Naruto hần xuất hiện thêm hai đôi tay. Một loại nhẫn thuật Naruto tình cờ khai phá ra bằng cách kết hợp giữa Mộc Động và thuật phân thân. Nó tạo ra hai cánh tay bằng Mộc Động. Hai cánh tay này giống hệt với tay bình thường. Một đôi tay ở phía trên đôi tay chính, một đôi tay ở phía dưới đôi tay chính. Cả hai đều mọc từ bả vai Naruto.

Mei còn chưa biết Naruto lúc này muốn làm gì. Hiện giờ tinh thần nàng đã dần dần mê muội, thuốc ngày ngấm mạnh thêm. Phía dưới theo đó cũng ướt đầm, nóng ẩm và ngứa ngứa. Nàng chỉ thấy được Naruto dùng một đôi tay trực tiếp mạnh mẽ bạnh hai chân nàng ra, một đôi tay chống xuống hai bên nàng làm điểm tựa. Sau đó hần hôn lên môi nàng thật sâu. Hai tay khác trực tiếp chộp vào vú nàng bắt đầu xoa bóp. Hồng hần cũng không rảnh rồi trực tiếp di chuyển ra vào.

“A... ưm...” Cả người khô nóng, Mei cảm giác được hai vú truyền tới cảm giác tê dại. Ngay cả h*т lệ cũng bị Naruto dùng bàn tay nghịch ngợm. Khi hai chân nàng tách ra thì một bàn tay vuốt ve chân nàng. Sau đó nó lại đòi cho tay kia để tay kia vuốt ve bàn chân nàng, nó lại tiến vào nghịch ngợm h*т le của nàng. Từ bàn chân truyền tới cảm giác sưng sưng khoái, h*т le tê dại, *m đạo vừa ngứa sưng sưng lại đau, hai vú bị nhạo nặn đủ mọi hình dáng, đôi môi bị cách ra chiếc lưỡi ma quỷ đang mút lấy lưỡi nàng kèm theo nước bọt thơm ngon của nàng. Nàng đã hoàn toàn mê thất, cảm giác tê dại khiến nàng như phát cuồng.

Ba, ba, ba...

Vì là lần đầu tiên lên Naruto không có biết cách giao hợp. Mỗi lần hần đều dùng sức mạnh mẽ đem cây d**ng vật cắm ngập cán với toàn bộ sức mạnh của mình. Thịt bên đùi hần va đập với cặp mông cao vút Mei phát ra từng tiếng vang dội truyền ra tận bên ngoài.

“A... ư...” Tiếng rên Mei lại càng kích thích hần hơn. Từng giọt mồ hôi từ trên trán Naruto rơi trên mái tóc dài lơ đãng của Mei. Chúng làm cho mái tóc trở nên càng thêm ướt nhẹp. Cặp vú cao vút hiện giờ đã cương cứng hoàn toàn. Hạt anh đào cũng trở nên cứng và to hơn hẳn. Cảm giác mê mê thứ này càng làm cho Naruto có cảm giác yêu thích không muốn rời tay. Hần rồi đi đôi môi Mei bắt đầu lấy không khí.

“A... ư...a...a... ư... ư...” Từ miệng Mei phát ra từng tiếng rên ri cực kì đ*m đẳng. Naruto không nghĩ rằng Mei lại nhạy cảm như vậy. Một số nữ nhân phải giao hợp rất lâu mới phát ra từng tiếng rên ri sung sướng như vậy. Vậy mà Mei lại phản ứng mãnh liệt như thế. Chúng càng kích thích Naruto tăng nhanh tốc độ và sức mạnh hơn.

“Ừm...” Naruto vừa liên tục va đập được khoảng năm phút thì hần run lên. Hần cảm giác được d**ng vật của mình có rút liên hồi. Đến lúc này hần trực tiếp cắm ngập cán *m đạo Mei bằng một phát cực mạnh. Cú va đập khiến nơi giao nhau phát ra tiếng nho nhỏ, từ *m đạo bắn ra một đám dịch lỏng màu trắng hơi đục nhọt nhọt dính trên sàn. Một cảm giác sưng tràn trề đánh vào não bộ Naruto, dọc theo d**ng vật phun thẳng một chất ấm nóng nhom nhóp ra ngoài.

“A...” Mei phát ra một tiếng rên khá to khi đầu d**ng vật va đập khá mạnh vào cổ tử cung của nàng. Ngay sau đó nàng cảm giác được hai thành thịt mình co rút bóp lấy cây d**ng vật có chút khác biệt. Cây d**ng vật run nhẹ trong thành *m đạo của nàng sau đó một thứ gì đó lỏng, keo, âm ẩm và nhom nhóp bắn vào trong bụng nàng. Một cảm giác hơi tràn trề trong bụng của nàng. Đôi mắt nàng mở ra nhìn về phía Naruto, hai mí mắt ướt át chớp chớp nhìn về phía hắn. Nàng khe khẽ nói: “Yêu em, Dante!”

Mặc dù đã phun ra nhưng Naruto cũng vẫn còn cứng cáp vô cùng, nó chỉ là nhỏ đi một chút xíu mà thôi. Naruto thờ ra hồng học sau đó mở miệng nói: “Mei... chúng ta thử đổi tư thế đi!” Hắn vụng về rút ra cây d**ng vật của mình. Lúc này, *m đạo liên tục co bóp sau đó nó trực tiếp nhả ra một đám chất lỏng bọt màu trắng. Thứ này Naruto cũng không lạ lùng gì vì nó chính là t*nh trùng của hắn.

Naruto cũng không để cho Mei phản ứng nhiều, hắn trực tiếp lật người Terumi Mei ra sau đó đem cặp mộng nàng nâng lên. Một đòn mạnh mẽ từ phía sau truyền đến phát ra tiếng khá to: “Ba!” Mei chỉ cảm giác được đầu mình đang hôn mê, nàng rên lên một tiếng khá to: “A...”. Hai tay nàng trực tiếp bị Naruto bắt lấy kéo về phía sau. Vú nàng trực tiếp bị hai tay Naruto bắt đầu nhào nặn. Hai chân nàng càng khép chặt hơn thì độ ma sát d**ng vật của hắn cùng nàng càng trở nên sâu hơn. Nàng quay đầu thấy được Naruto liên tục cường độ cực cao va đập. Mỗi lần va đập vào nàng chỉ thấy được mộng mình như bị một người tát một cú cực mạnh. Nàng thấy rõ Naruto không có dùng tay mà dùng hai bên thịt hông va đập vào nàng mỗi khi d**ng vật đâm rút cán vào *m đạo nàng.

“a... u...” Đôi mắt Mei nhắm nghiền lại, nàng phát ra từng tiếng rên rĩ. Bây giờ nàng tất cả đều là để mặc Naruto, nàng chỉ muốn cảm giác như bay lên chín tầng mây này thôi. Nó vừa ngứa vừa đau lại cực sướng khiến nàng mê luyến không thôi. Hai mắt ướt át, miệng phát ra từng tiếng rên rĩ d*m đẳng và xấu hổ.

Tư thế làm t*nh kéo dài đến cả chục phút, Naruto chẳng khác nào một con trâu đực không biết mệt mỏi canh tác mảnh đất mới muốn biến nó thành vùng đất đầy màu mỡ. Tiếng thờ dốc Naruto phát ra, nó không phải vì mệt mà là vì quá hưng phấn. Chiến đến hiện giờ, Naruto còn không biết đến chữ mệt là như thế nào.

Hắn trực tiếp rút ra cây d**ng vật khỏi *m đạo Mei, nó vẫn còn to tướng và chọc thẳng lên trời dù thấy sức mạnh của nó. Naruto trực tiếp kéo Mei vào trong ngực của mình. Nhất thời Mei lại mê mê ướt át đôi mắt thâm tình nhìn về phía Naruto. Hai người điên cuồng hôn lên đôi môi của nhau. Bàn tay Mei cuốn lấy cổ Naruto giống như không muốn rời.

“...” Terumi Mei kinh ngạc khi thấy được Naruto mạnh mẽ túm lấy cặp đùi trắng nõn mềm mại của nàng. Sau đó hắn nhấc bổng nàng lên. Cây d**ng vật từ từ vào *m đạo nàng khiến cho nàng cảm giác ngứa ngứa, nóng và hơi sưng sưng. Tuy nhiên sau đó hắn dùng một đôi tay giữ hai bắp đùi nàng, một tay giữ lấy lưng nàng đem nàng áp sát vào người hắn, một tay khác bá lấy bả vai Mei. Bàn tay và hông Naruto hẩy mạnh khiến cho cả người Mei hơi hướng lên không trung, d**ng vật theo đó cũng rút ra một phần khỏi *m đạo Mei chỉ còn một chút phần đầu d**ng vật đang trong *m đạo xinh đẹp trắng hồng của Mei mà thôi.

Ba!

“A...” Mei ngửa đầu ra phía sau phát ra một tiếng kêu cao vút. Mái tóc dài màu đỏ hung phát phơ trong không khí. Khi mà nàng lên cao, *m đạo nàng gần như thoát khỏi d**ng vật hắn ra thì thân thể nàng cũng theo trọng lực rơi xuống. Tuy nhiên Naruto còn dùng bàn tay đem bả vai nàng ấn mạnh xuống gia tăng tốc độ va đập. Kết quả cặp mộng nàng va mạnh vào thành thịt hông Naruto phát ra tiếng vang khá lớn, cặp mộng cũng trở nên đỏ bừng và rung động liên hồi. Hiển nhiên cây d**ng vật lần nữa đâm ngút cán, đầu d**ng vật va đập thật sâu vào trong cổ t* cung của nàng khiến cho nàng hoàn toàn phát điên. Toàn thân nàng như điện giật, nàng như muốn phát điên. Từng giọt mồ hôi đem thân thể nàng ướt đầm, mái tóc đỏ hung xinh đẹp cũng bắt đầu bết dính vào lưng ngực trắng nõn.

“A...” Đột nhiên Mei phát ra tiếng rên cao vút. Nàng ngửa người ra phía sau, đôi mắt trực tiếp nhắm chặt, hơi thở hỗn hển. Naruto chỉ cảm giác được d**ng vật mình bị thít cực chặt. *m đạo nàng liên tục co giật theo sau đó là cả người Mei liên tục co giật rồi phát ra tiếng rên cực to. Nàng co giật như người động kinh vậy sau đó thờ ra hỗn hển. *m đạo như phóng ra một chất lỏng ấm nóng tưới thẳng lên d**ng vật hắn. Nó nhiều đến mức phát ra âm thanh phốc phốc nho nhỏ bắn lên cả người Naruto.

Ở bên ngoài khuôn mặt Chojuro cũng đỏ bừng. Cây d**ng vật hắn ngóc khá cao khiến cho hắn bặm tay che quần mình. Hắn không hiểu tại sao mình nghe được những tiếng rên của ngài Mizukage, hắn lại có phản ứng khác lạ như vậy. Ao chắc lười rất nhỏ: “Hung như vậy! Đã gần có hai tiếng rồi đi...” Một bên che mặt xuất hiện gân xanh ở thái dương. Mọi việc trong phòng đều không qua được mắt của Ao.

“Dan... tha cho em đi... Dan...” Từ phía trong căn phòng truyền ra tiếng hét thảm thiết Mei. Những thứ này đều vọng vào trong tai đám người. Tiếng rên rĩ vẫn phát ra: “A... a... a... em ra bảy lần rồi. Dừng đi Dan...”

“Aaaa...” Vài phút sau theo tiếng cao vút của một nam nhân thì tiếng rên rĩ cùng những âm thanh kỳ quái mới dừng lại.

“Hô, hô...” Trong phòng phát ra tiếng thờ hỗn hển Naruto. Ở phía trong toàn mùi hơi tanh của cá, mùi vị nồng nặc đến mức người muốn phun ra ngoài. Không khí nồng nặc mùi mồ hôi cùng với những mùi kỳ quái khác. Chúng thực sự là khó ngửi.

Naruto thấy được khắp nơi bừa bộn, từng mảnh vải xanh tung toé khắp nơi. Không thiếu mảnh vải dính những thứ nhớp nháp. Hiện giờ một thiếu nữ cả người ướt đầm mồ hôi, mái tóc đỏ xoả ra dính bết. Trên tóc nàng còn dính cả dịch t*nh của Naruto. Hai mắt nàng nhắm nghiền, hơi thở hỗn hển và mệt mỏi từ miệng nàng truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 79: Terumi Mei ở lại

Bàn tay Naruto đưa lên hơi nắm chặt lại, hắn vẫn cảm giác được mình vẫn còn chiến được. Tuy nhiên thấy được Mei đã nằm ở phía dưới mặt đất, Naruto đành thở dài ra một tiếng. Trong lòng bàn tay Naruto bắt đầu xuất hiện ánh sáng màu xanh. Hắn đưa lên chạm nhẹ vào *m đạo đang đỏ ửng của nàng. Chakra tràn đầy sinh mệnh cũng theo đó đánh thức Mei dậy. Nàng lập tức về mặt sợ hãi nói: “Dan, ngươi còn thấy chưa đủ sao?” Đặc biệt khi thấy d**ng vật vẫn còn cương cứng của hắn.

“Hôm nay dừng lại ở đây thôi!” Naruto cười gượng gạo nói: “Em ngủ ở đây sẽ lạnh đó. Chúng ta cứ đi tắm trước đi sau đó anh sẽ chuẩn bị phòng ngủ cho em!”

“Được rồi!” Mei từ từ đứng dậy, thân thể nàng có chút lảo đảo. Bản thân siêu vẹo như muốn ngã thì Naruto đã vội vã ôm lấy nàng. Một chiếc áo kimono trực tiếp quàng lên người của nàng. Mei trừng mắt nhìn về phía Naruto rồi nói: “Ngươi... định như thế nào?”

“Định như thế nào là như thế nào?” Naruto có chút ngờ vực hỏi lại Mei.

“Ngươi...” Khuôn mặt nàng đỏ bừng vì tức giận, nàng trừng trừng mắt nhìn về phía hắn nói: “Ngươi không định cười ta sau khi làm việc đó với ta sao?”

“Cái này...” Naruto gãi gãi sống mũi. Ngay sau đó hắn nhìn thấy được Mei cúi đầu xuống, khí âm trầm hắc ám từ cơ thể nàng tràn ra. Naruto bắt đặc đi nói: “Mei, anh cũng rất muốn cưới em. Chỉ là, anh cảm giác mình không xứng với em. Hơn nữa, anh còn là người ngoài liệu làng Suong Mù có chấp nhận anh cưới em hay không? Hơn nữa...”

“Dừng...” Khuôn mặt Mei xuất hiện tươi cười, nàng đưa tay trực tiếp che miệng của Naruto. Đỏ mặt xanh ửng ắt xinh đẹp nhìn thẳng về phía Naruto nói: “Anh chàng đẹp trai, chỉ cần anh đồng ý cưới em là được rồi. Mọi việc chuẩn bị cứ để em lo được chứ?”

“Được rồi!” Naruto thở ra một hơi dài.

Roạt!

Cánh cửa mở ra, Ao thở dài ra một hơi nói: “Cuối cùng cũng ra ngoài!”

“Ao, Chojuro...” Mei bình tĩnh lên tiếng nói: “Đã để hai người chờ lâu rồi”

“Ngài Mizukage...” Chojuro vội vã chào hỏi. Hắn dùng ánh mắt lo lắng nhìn về phía Mei. Lúc này thiếu nữ cả người mệt mỏi thực làm cho Chojuro cảm giác được lo lắng. Hắn không biết Mei cùng với người nam nhân này đã làm gì ở bên trong nhưng xem ra là một trận chiến cực kỳ ác liệt. Hắn cười có chút gượng gạo: “Chúng tôi không có...”

Tuy nhiê chưa nói hết đã bị Mei cắt đứt: “Ao, Chojuro... hôm nay chúng ta sẽ ở lại đây!” Nàng ngẩng đầu nhìn về phía tuyết rơi.

“Ngài Mizukage... không phải ngài...” Ao muốn nói gì đó cũng bị Mei cắt đứt.

Terumi Mei lên tiếng nói đánh đứt lời Ao đồng thời nàng không quên dùng ánh mắt uy hiếp nhìn về phía Ao: “Ao, bây giờ cũng không còn sớm. Trời cũng đổ tuyết rồi. Nếu chúng ta rời đi bây giờ không quá an toàn. Chúng ta vẫn ở lại qua đêm đi!”

“Vâng, ngài Mizukage!” Ao chỉ đành ngơ ngẩn mở miệng. Sau đó ánh mắt quái dị nhìn về phía Naruto và Mei. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Quan hệ phát triển cũng quá nhanh đi. Hơn nữa, người thiếu niên này thực sự không đáng tin lắm. Mà hắn lại nhỏ tuổi hơn so với ngài Mizukage quá nhiều. Nay, nên làm như thế nào cho phải?”

“Chúng tôi làm phiền anh rồi, Dan!” Mei mỉm cười nhìn về phía Naruto. Naruto cũng chỉ có thói quen dùng ngón tay gãi gãi sống mũi mình.

Bảy ngày sau...

Con thuyền lớn đậu ở bãi biển, từng bông tuyết rơi xuống. Mặt biển xuất hiện đóng băng nhưng nó cũng khá tĩnh lặng không có sóng to gió lớn. Người thiếu nữ tóc đỏ hung nở nụ cười. Hiện giờ cả người nàng như mùa xuân toả sáng. Nét đẹp quyến rũ mang theo về thành thực và cao quý làm cho nàng trông cực kỳ mê người.

Chỉ có đứng ở đằng xa một cô nhóc tóc đỏ với đôi mắt màu đỏ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía cảnh này. Trong lòng nàng liên tục thầm mắng: “Cút, cút... nhanh đi con hồ ly tinh già? Naruto là của tôi... là của tôi!”

“Anh chàng đẹp trai của em...” Mei đưa tay lên nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt người thiếu niên. Nàng cười một nụ cười tràn đầy tình yêu: “Anh nhớ đến làng Suong Mù đấy nhé! Em ở đó chờ anh đến? Đừng quên đấy nhé!”

“Ngài Mizukage, chúng ta đã...” Ao có chút không kiên nhẫn muốn mở miệng cũng lập tức bị cắt đứt.

Mei lập tức kẻ sát vào tai Ao nói với giọng đầy lạnh lẽo: “Câm miệng nếu không ta giết ngươi!” Ao cũng vì câu này trở nên ngẩn người. Lúc này, Mei

trực tiếp quay ra bên cạnh Naruto cũng bắt đầu cười nói chuyện với Naruto. Hai người một lúc sau mới chịu rời đi. Cả người Ao cảm giác nhẹ nhõm khi mà Mei tiến lên boong tàu. Hắn chỉ có thể thở ra một hơi dài và lau mồ hôi trán của mình.

“Dan... anh nhất định phải luôn nhớ về em đấy, anh chàng đẹp trai của em!” Mei vươn chiếc mũ Mizukage lên sau đó nàng làm động tác trực tiếp hôn môi gió với Naruto. Hành động này làm cho Karin ở phía xa nghiêng răng nghiêng lợi.

Thấy được con thuyền đã đi khá xa, Naruto mới xoay người lại hẳn quay ra đối với Haku nói: “Haku, chúng ta trở lại Lục Địa đi. Tôi cần phải tìm vài huyết kế giới hạn. Hai huyết kế giới hạn mà tôi đề ý là Thiết Độn cùng với Ảnh Độn, cậu có tin tức gì hay không?”

“Đã có tin tức... cậu chủ chúng ta sẽ đi tìm bọn họ chứ?” Yuki Haku chớp chớp đôi mắt đặt hai tay trước người hỏi. Thoi quen nữ tính này thực sự làm cho Naruto cảm giác cạn lời.

Bàn tay hắn đưa lên vuốt vuốt trán mình, sau đó hắn lên tiếng nói tiếp: “Hắn như thế? Tôi cũng muốn ghé qua chỗ Orochimaru nữa. Ở đó có huyết kế giới hạn mà tôi muốn. Hơn nữa, hình như Sasuke sau khi phản bội làng Lá cũng đầu nhập vào đó. Không biết mấy năm nay cậu ta qua như thế nào. Tôi rất muốn biết cậu ta có mạnh hơn chút nào không!”

“Dan...” Uzumaki Karin trực tiếp tiến tới, cô nàng lép sát vào người Naruto mà liên tục cọ sát. Nàng mở miệng nói: “Cậu sẽ dẫn theo tôi đi cùng chứ? Tôi rất hữu ích cho cậu đấy!”

“Rin...” Naruto lập tức lắc đầu phản đối: “Nhà cần phải có người trông. Năng lực cô rất quan trọng đấy Karin. Nơi này không chào đón người ngoài thể nên tôi cần cô trông nhà giúp tôi. Ra ngoài lần này thì nhiệm vụ rất nguy hiểm, lực chiến đấu cô không cao. Nó quá nguy hiểm nếu đề cô đi cùng. Thế nên lần này tôi chỉ dẫn theo Haku mà thôi. Lần khác đi, Rin!”

“...” Khuôn mặt Karin hơi trầm xuống, nàng gật đầu nói: “Được rồi!”

Naruto lắc lắc đầu, hắn đưa tay mình phôi đi đám tuyết đang bám ở trên người mình đi sau đó hướng về phía căn nhà lớn nhất tại trung tâm đảo mà đi. Hai người cũng lặng lẽ theo sau. Khuôn mặt Karin thì nặng trĩu không thôi, Haku thấy vậy chỉ thờ ra một hơi.

Khác biệt với Thủy Quốc, Hoả Quốc cùng với một số quốc gia khác thì mùa đông đến chậm hơn hẳn. Đặc biệt là các quốc gia gần Phong Quốc. Vào mùa đông nhiệt độ ở chỗ họ thoáng giảm xuống một chút mà thôi không có biến động nhiều.

Một bóng ảnh di chuyển nhanh chóng trên các cành cây. Tốc độ của nó nhanh đến mức chỉ để lại những bóng dáng mờ ảo. Mỗi khi chạm vào cành cây hoặc mặt đất thì bóng ảnh lập tức loé lên rồi biến mất. Nó chỉ để lại một cái tàn ảnh.

“Tốc độ thật là nhanh!” Một thiếu nữ có vài phần xinh đẹp lên tiếng. Nàng có mái tóc màu xám và làn da trắng nõn. Thiếu nữ có khuôn mặt thon, sống mũi cao nhỏ, miệng đỏ hồng và đôi mắt màu xám. Bên má trái có sẫm hai vệt màu tím. Bên ngoài mặc một bộ quần áo bó sát người bằng da màu đỏ khá gợi cảm. Áo trễ cổ để lộ hai vú cao ngất lơ lửng ra một mảnh trắng ngực trắng và khe rãnh sâu hoắm. Chiếc áo nối liền với quần bó sát để lộ bụng rốn cùng hai bên eo cùng sau lưng. Sau lưng in hắc cái ấn hình thoi hơi chồng lên nhau. Chiếc váy dài che từ hạ thể dài xuống tận cẳng chân.

“Đương nhiên rồi...” Một người thanh niên mở miệng nói chuyện. Người này có đôi mắt sáng màu và mái tóc nâu được vuốt thành mái sáng bên trái. Hắn có thân hình cao gầy, hàng lông mày màu đậm giữa trán có một vạch hình chữ nhật. Mũi hơi to và cao, cằm cực nhọn và miệng rộng. Chiếc áo choàng bên vai phải. Một dây da trên mặt từ trái qua phải ngang qua sống mũi.

“Đây là huyết kế Tán Độn!” Một thanh niên khác mở miệng nói chuyện. Hắn có bộ dạng sống hệt với người thanh niên vừa nói chuyện. Chỉ khác biệt là hắn ăn mặc ngược so với người thanh niên vừa rồi. Trên trán có ba vạch hình chữ nhật.

“Im miệng đi!” Một người có thân hình nhỏ con và mái tóc màu trắng mở miệng nói chuyện. Một người thiếu niên có mái tóc rẽ sang hai bên ăn mặc một chiếc áo choàng màu trắng che kín toàn thân. Toàn thân bằng vải trắng từ sống mũi trở xuống. Ngay cả tay chân cũng có băng vải trắng. Hắn lạnh giọng nói chuyện: “Tìm cho ra cô ta đi và đừng để mất dấu!”

“Vâng!” Ba người ngoan ngoãn trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Truy tìm huyết kế giới hạn

Phanh

Một nam nhân có khuôn mặt hơi vuông hình chữ điền. Thân thể thô kệch, mũi to, lông mày đậm và miệng rộng ngả xuống phía dưới mặt đất. Chiếc áo màu đất va chạm vào mặt đất khiến bụi vấy ra. Ở trên trán của hắn có đeo một cái hộ ngạch ninja làng Đá với đặc trưng hình một tảng đá.

“Huyết kế giới hạn thiết độn đúng là có chút khó giải quyết!” Một thanh niên cao lớn với mái tóc màu xám vuốt ngược. Mặt giống như mặt cá mập mở ra

hàng răng sắc nhọn khi nói chuyện. Hắn quơ múa trong tay vũ khí với lóm chồm đầy gai nhọn. Vũ khí trông giống một con cá gai hơn là một thanh vũ khí bình thường. Hắn quay ra nhìn về phía người thanh niên với đôi mắt màu đỏ và ba viên cầu ngọc màu đen trong mắt, khoé miệng hắn theo đó nhếch lên cười: “May có người, Itachi!”

“Nếu như vậy chúng ta mau rời đi nơi này thôi!” Uchiha Itachi lạnh lùng lên tiếng. Đột nhiên hắn nhăn mày thật sâu sau đó mở miệng nói chuyện: “Chúng ta bị người theo dõi!”

“Không tệ đâu, Uchiha Itachi!” Từ trong mặt đất nơi mà người nam nhân thô kệch làng Đá ngã xuống phía dưới mặt đất đang chồi lên một người thiếu niên. Mái tóc màu vàng và đôi mắt màu xanh dần dần hiện lộ trong mắt đám người. Theo sau trên mặt người thiếu niên xuất hiện một nụ cười nhẹ nhàng: “Đã lâu không gặp Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame!”

Đôi mắt cá mập Hoshigaki Kisame co giật liên hồi. Giọng điệu này, ngữ khí này... Hắn mở miệng nói chuyện: “Naruto!” Hắn vừa mới mở miệng nói chuyện đến câu này thì mặt đất đã âm âm bạo liệt. Từng nhánh cây thô to từ dưới mặt đất phá đất chui lên. Từng gốc cây leo mang theo một đám bông hoa to lớn đem hai người bao phủ vào bên trong.

Uy lực mộc độn do Naruto sử dụng ra so với mấy năm trước đây mạnh hơn quá nhiều. Nhiều năm về trước uy lực Naruto sử dụng ra quả thực bị hạn chế bởi tuổi tác. Hiện giờ hắn đã có mười năm tuổi, tuổi tương đối trưởng thành nên uy lực tăng trưởng theo thân thể phát triển. Hai người bây giờ khó mà thoát thân ra ngoài được.

Hoshigaki Kisame lập tức kết ấn hai tay với tốc độ cực nhanh. Hắn mở miệng quát lên: “Thủy Độn: Đại Ngục Càn Khôn!” Vẫn chiêu thức cũ đối phó với Naruto làm cho Naruto cảm giác được đối phương có chút ngại thẹn. Bất cứ nhẫn thuật thủy độn nào chỉ bị mộc độn gắt gao mà thôi. Cho dù hỏa độn có tính khắc mộc độn nhưng muốn chiến thắng mộc độn còn khó khăn vô cùng nói chi thuộc tính bị khắc.

Ào, ào...

Nước từ miệng Hoshigaki Kisame trực tiếp phun ra bên ngoài tạo ra sóng gió ngập trời. Ngay sau đó trong luồng nước mạnh mẽ kia, Naruto thấy được từ phía bên trong trợn lên một đám ngọn lửa màu đen. Con mắt Naruto theo đó co rụt lại, về mặt mang theo kiêng kỵ.

Uchiha Itachi trong lúc này không nói hai lời trực tiếp sử dụng ra Susano làm phòng ngự. Thanh kiếm vùng lên trực tiếp cắt đứt một đám cây cối khổng lồ bao bọc lấy cơ thể mình. Ngay sau đó bên một tay khác của Uchiha Itachi xuất hiện ba viên cầu ngọc sáng màu đỏ xoay tròn trong lòng bàn tay. Từ mắt Itachi phóng ra ngọn lửa màu đen trực tiếp bao phủ lấy ba viên cầu ngọc đang xoay tròn.

Àm, âm...

Đám cây cối khổng lồ rơi xuống phía dưới mặt đất phát ra từng tiếng âm thanh vang dội. Nước cùng ngọn lửa đen bắn tung toé. Ngọn lửa đen đốt đi đám nước phát ra từng tiếng xèo xèo. Hơi nước bắn tung toé khắp nơi.

Đột nhiên Naruto thấy được từ trong hơi sương bắn ra ba viên cầu ngọc mạnh mẽ màu vàng đỏ. Trên ba viên cầu ngọc này có xuất hiện ngọn lửa màu đen đầy nguy hiểm. Chúng bắn thẳng về phía Naruto. Bàn tay Naruto lập tức kết ấn sử dụng ra nhẫn thuật Mộc Độn. Âm thanh vang dội khi Mộc Độn tạo ra một vòm gỗ chắc chắn bao phủ lấy cơ thể Naruto.

Phang, phang phang...

Âm thanh vang dội lên khi mà ba viên cầu ngọc va đập mạnh vào vòm gỗ phát ra tiếng nổ lớn. Ngọn lửa màu đen theo đó cũng bám lên trên những tấm gỗ chắc chắn. Trong khi Naruto đang phòng ngự thì Uchiha Itachi cùng với Hoshigaki Kisame cũng đã hành động.

Bàn tay Hoshigaki Kisame kết ấn với tốc độ nhanh chóng và phức tạp. Ngay sau đó trực tiếp bàn tay hắn đẩy ra. Dòng nước bao phủ lấy Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame sau đó đem hai người bắn về phía phương xa. Lúc này, cả hai người ở bên trong con cá mập bằng nước do Hoshigaki Kisame tạo ra với áp lực lớn khiến cho hai con cá mập bay lên trên không trung.

Roạt!

Vòm gỗ trực tiếp thoát ra để lộ ra thân ảnh Naruto. Tàn gỗ, hơi nước cùng với lửa đen bắn tung toé khắp nơi. Trong không khí vẫn nồng nặc phấn hoa do nụ hoa đã nở ra. Chúng rải ra một đám phấn màu hồng. Hai hàm răng Naruto khẽ nghiêng một cái, khoé miệng theo đó nhếch lên: “Muốn chạy!?” Những ngón tay Naruto kết ấn với tốc độ cực nhanh: “Mộc Độn: Mộc Nhân Thuật!”

Thân hình một con hình nhân bằng gỗ khổng lồ xuất hiện, mặt quỷ và hai hàm răng nó hờ ra hai cái răng nanh nhọn hoắt làm cho nó trông cực kỳ dữ tợn. Đôi mắt nó loé ra ánh sáng và nó trực tiếp đè Naruto dẫm ở trên đầu nó. Con người quỷ bằng gỗ do Naruto điều khiển điên cuồng chạy về phía Uchiha Itachi và Hoshigaki Kisame. Trong khi đuổi hai người, bàn tay nó cũng đưa lên. Từ lòng bàn tay của nó giống như một cái súng máy bắn ra một đám nhánh cây vót nhọn như chông với uy lực khủng khiếp.

Phập!

Tiếng xẹt cắt qua khi mà Hoshigaki Kisame bị một thanh gỗ sắc bén đâm xuyên qua cánh tay. Theo đó thanh vũ khí Samehada trực tiếp rời tay của mình. Tuy nhiên Hoshigaki Kisame nào dám dừng lại nửa bước, bàn tay hắn vờn ra kết ấn sau đó đẩy về phía trước. Một con cá mập bằng nước khổng lồ bắn về phía Naruto sau đó thân mình Hoshigaki Kisame cũng theo lực đẩy bắn nhanh về phía trước hơn.

Phanh!

Naruto phản ứng không kịp, thân thể con quỷ gỗ bị cá mập bằng nước không lồ lao mạnh vào tạo ra một tiếng nổ lớn. Thân thể nó bị đánh lui về phía sau theo đó nước cũng bắn tung toé. Thân hình nó rách nát nhưng nó nhanh chóng khôi phục do chakra Naruto đưa vào.

Bàn chân Naruto dẫm mạnh trên đầu con quỷ gỗ điều khiển quỷ gỗ đi vài bước nhưng sau đó hắn dừng lại vì bản thân đã không còn bóng dáng hai người nữa. Hai hàm răng Naruto nghiền thật chặt vào nhau, bàn tay bóp thật chặt. Đến cuối cùng mọi thứ biến thành tiếng thở dài.

Con quỷ gỗ không lồ đi về phía trước. Lúc này, ở phía dưới mặt đất xuất hiện thanh Samehada đang liên tục dấy dựa vài cái. Nó co rúm rỏ trong một đám vùng nước do con cá mập bằng nước không lồ vừa tạo ra. Naruto cũng sử dụng con quỷ gỗ vuron bàn tay trực tiếp túm lấy con cá Samehada.

Theo bàn tay mộc nhân cầm lấy thanh kiếm Samehada thì nó liên tục giãy dụa không ngừng. Naruto trực tiếp để mộc nhân ném thẳng thanh Samehada lên đỉnh đầu. Đôi mắt màu xanh nhũ lại nhìn về phía thanh Samehada bay về phía mình, Naruto mở miệng nói: “Cuối cùng cũng trở lại. Hy vọng Mei thích mấy món quá này!” Bàn tay Naruto theo đó chộp vào chuôi thanh Samehada.

“...” Cảm giác được chakra quen thuộc Naruto, thanh Samehada phát ra tiếng kêu cực kỳ phấn khích. Nó trực tiếp lè chiếc lưỡi ra khê liếm tay Naruto giống như một con cún ngoan ngoãn. Naruto chẳng thèm để ý đem nó đeo về phía sau lưng mình.

Trở lại bên cạnh người nam nhân làng Lá có mang huyết kế giới hạn Thiết Độn, Naruto nhìn về phía mộc phân thân nói: “Chúng ta trước rồi đi nơi này thôi. Xem ra nơi này không ở lại lâu được. Chợ đêm có treo giải thưởng về thu thập huyết kế giới hạn, chúng ta có thể đi tìm hắn giao dịch. Hy vọng chúng ta có thể lấy được một số huyết kế cần thiết!”

“Thiếu gia...” Một người thanh niên xinh đẹp từ xa chạy tới. Hắn mở miệng nói chuyện: “Thiếu gia vừa rồi họ là ai?”

“Đổi thủ cũ...” Ánh mắt Naruto theo đó trở nên âm trầm: “Là đám người Akatsuki. Hoshigaki Kisame cùng với Uchiha Itachi. Ta không nghĩ đến lại gặp chúng ở đây. Xem ra mục đích của chúng cũng là huyết kế giới hạn. Mà chúng cần ninja có huyết kế làm gì nhỉ? Để đổi tiền còn là làm gì khác?” Nghĩ đến đây, Naruto lắc lắc đầu nói: “Tĩnh... trước hết chúng ta tiến tới chợ ngầm đi. Hy vọng chúng ta có thể tìm thêm nhiều thông tin ở nơi đó!”

“Vâng, thiếu gia!” Yuki Haku ngoan ngoãn trả lời.

“Hà...” Uzumaki Naruto đưa lên tay sờ sờ đầu: “Nếu sau khi tiến tới đổi kim sở không có kết quả. Chúng ta hãy tiến tới gặp Orochimaru. Hơn nữa, ta còn muốn đi gặp một người của làng Lá. Huyết kế giới hạn của cô ta, ta rất cần...”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81: Chợ đen

Ở một căn nhà vệ sinh công cộng không ai biết được ở nơi này thực sự thông xuống một trụ sở chợ đen. Nó là nơi mà các ninja chạy trốn hoặc những ninja lưu lạc có thể nhận nhiệm vụ thu nhập thêm tiền bạc. Những nơi như thế này, các quốc gia lại ngầm đồng ý sự tồn tại của nó.

Một người nam nhân thô kệch bị buộc thật chặt chỉ để lộ chiếc mũi để thở. Đứng ở quầy, một nam nhân có cái đầu trọc, mũi to, mắt to miệng rộng và khuôn mặt hơi thon kèm theo nước da bánh mật. Hắn khê liếc nhìn về phía thanh niên thô kệch đã bị buộc chặt sau đó quay đầu nhìn về phía đám người phía trước: “Đây là tiền các vị!”

“Cảm ơn...” Người thiếu niên tóc vàng đeo một chiếc mặt nạ chỉ để lộ hai mắt khê mỉm cười nói. Hắn vuron bàn tay cầm lấy chiếc vali có chứa đầy tiền của người nam nhân trọc đầu đưa cho sau đó không hề đếm tiền rồi xoay người rời đi.

“Thế nào...” Người nam nhân đầu trọc đột nhiên lên tiếng nói chuyện làm cho Naruto hơi ngừng lại. Hắn quay đầu về phía sau thì thấy được nam nhân đầu trọc mở miệng hỏi: “Không đếm lại tiền sao? Thật hiếm khi thấy ai giống cậu đấy?”

“Không cần!” Ở dưới mặt nạ, Naruto xuất hiện một nụ cười nhè nhẹ: “Tôi còn tin tưởng chợ đen này đây! Hơn nữa, tôi cũng tin tưởng ông không phải là người như vậy! Chúng ta còn phải gặp lại không phải sao?”

“...” người nam nhân khê cười khiến cho vệt sẹo trên mặt hắn trông cực kỳ dữ tợn. Hắn mở miệng nói chuyện: “Cậu có muốn nhận thêm nhiệm vụ không? Ở chỗ tôi có khá nhiều nhiệm vụ với mức tiền thưởng khá cao mà mức độ nguy hiểm lại thấp!”

“Cảm ơn...” Naruto nhún nhún vai cười đáp lại: “Ông chỉ cần có thông tin gì mới mà tôi cần thì ông lập tức thông báo cho tôi là được.” Nói xong thì Naruto xoay người rời đi cùng với người thiếu niên đeo mặt nạ tóc đen. Nam nhân đầu trọc nhìn cảnh này thì có chút kỳ quái. Hắn xem Naruto là người có khá nhiều tiền nhưng Naruto lại đi vào chợ đen làm những công việc bẩn thỉu này. Chẳng lẽ Naruto có sở thích kỳ quái sao? Thực sự thì hắn có chút không hiểu nên đành lắc lắc đầu tiếp tục công việc của mình.

Ra ngoài buồng vệ sinh, Naruto đi xa sau đó mới hít một hơi thật sâu thở ra thật dài. Khuôn mặt thoải mái hiện rõ ra, hắn đưa tay vuron người cười nói: “Mùi trong đó thực sự làm cho người chán ghét. Cậu nói đúng không, Haku!?”

Người thiếu niên để lộ ra khuôn mặt đẹp trai nhưng lại xinh đẹp như nữ nhân, hần cảm nhẹ chiếc mặt nạ trong tay rồi cười. Nụ cười hần thực sự thánh thiện và ngây thơ: “Thiếu gia, trước đây tôi có đi làm với anh Zabuzza, tiến vào những nơi thế này là thường xuyên!”

Nghe vậy thì Naruto có chút buồn bực, hần phát tay nói: “Tĩnh! Việc này nói với cậu cũng chẳng có tác dụng gì! Chúng ta vẫn tìm một nơi nghỉ ngơi rồi tắm một cái đi. Ở nơi gần đây có suối nước nóng đấy. Cậu có đi hay không?”

“Thiếu gia!” Yuki Haku chấp tay vào nhau, hần đi bên cạnh Naruto làm cho Naruto có cảm giác rợn cả da gà. Thực sự Haku quá nữ tính, nữ tính hơn so với những nữ nhân bình thường. Hần chỉ có thể cách xa người thanh niên này tránh cho mình bị bẽ cong. Đến lúc này, Haku cũng không ngại mà hỏi hần: “Chúng ta không chờ người đưa nhiệm vụ tìm huyết kế tới nhận người nam nhân huyết kế thiết độn kia sao?”

“Không...” Khoé miệng Naruto hơi nhếch lên cười nói: “Chúng ta cứ đi tắm một cái rồi nghỉ ngơi đi!” Vừa nói hần vừa đưa lòng bàn tay ra. Ở trên đó có một hạt giống nho nhỏ, hần cười nói: “Ta đã cho tên đó nuốt vào hạt này. Chỉ bằng thứ này, hần cơ bản không thoát được chúng ta. Chỉ cần bản thân hần đi động. Ha... cậu nói xem...” Bàn tay Naruto đưa lên phẩy phẩy: “Chúng ta đi thôi!”

Trong một huyết động tối tăm với ánh sáng âm đạm, người thiếu niên tóc trắng nhìn về phía người thiếu nữ khá xinh đẹp nằm ở phía dưới đất. Ở sâu trong mắt người thiếu niên tóc trắng mang theo ham muốn cực độ. Thân thể hần run lên liên hồi: “Rất nhanh thôi! Rất nhanh thôi người sẽ là của ta. Hai chúng ta sẽ hợp hai làm một. Cứ nghĩ đến người sẽ trở thành của ta thôi mà ta hưng phấn không thôi.” Toàn thân người thiếu niên hưng phấn đến mức run lên bần bật.

“Chủ nhân!” Một âm thanh vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ thiếu niên.

“Có chuyện gì?” Người thiếu niên lập tức trở nên giận dữ. Sắc mặt hần theo đó trở nên cực kỳ khó coi. Hần giận dữ quát lên: “Người không biết ta đang chuẩn bị nghỉ thức sau đó hoà hợp với nữ nhân này thành một thể à? Người biết chuyện này rất quan trọng với ta đúng không?”

“Không...” Người nam nhân mặt nhọn đi vào bên trong, hần quỳ xuống phía dưới đất sau đó đặt tay ngang ngực mình hành lễ: “Tôi không có ý này. Tôi chỉ muốn nói chợ đêm thông báo cho tôi biết tin một trong các nhiệm vụ của ngài đã hoàn thành. Trong tay họ hiện giờ đang có ninja huyết kế thiết độn. Trục sở họ ở gần đây thôi. Ngài định hoàn thành xong nghi lễ lần này sau đó đi nhận lấy tên ninja huyết kế kia sao?”

“Không...” Người thiếu niên suy ngẫm một chút sau đó lập tức trả lời: “Người lập tức đi nhận người sau đó trở về. Dù sao ta vẫn chờ đợi được. Đi sớm về sớm!” bàn tay người thiếu niên vẫy vẫy hướng thanh niên đưa ra mệnh lệnh của mình.

“Vâng!” Người thanh niên hơi khom người hành lễ. Hần nhanh chóng xoay người rồi đi biến mất ở cửa hàng. Ở bên trong chỉ còn người thiếu niên đưa tay ra nắm thật chặt, vẻ mặt tràn đầy phấn khích.

Không bao lâu, một người thanh niên ăn mặc kỳ quái với khuôn mặt nhọn và cái trán có sẫm ba vết vạch màu tím hình chữ nhật xuất hiện. Hần bước xuống phía dưới chợ đen trong toà nhà vệ sinh hồi thôi và bốc mùi. Về mặt hần khá cẩn thận để đảm bảo không ai theo dõi mình.

Đến trước quầy, người thanh niên mặt nhọn lập tức lấy ra một tờ giấy chứng minh người uỷ thác. Hần mở miệng nói chuyện: “Ông chủ, tôi nghe được có người đã hoàn thành nhiệm vụ?”

Ngắm mình trong dòng suối nước nóng giữa trời đông lạnh lạnh như thế này thực sự là thích ý. Ánh mắt khẽ liếc nhìn về phía sương mù đang bốc lên từ dòng nước nóng, Naruto khẽ thở ra thích ý. Ánh mắt hần nhìn về phía Yuki Haku, trong miệng tặc lưỡi không thôi. Nếu như Haku quay lưng về phía sau, ai nói hần là nam nhân đây. Khuôn mặt xinh đẹp không thôi, dáng người thon thả, làn da trắng nõn mềm mại. Đôi chân thon dài trắng nõn, làn da bóng bẩy không có lông chân rậm rạp như nam nhân. Khác biệt duy nhất là bộ ngực phẳng lỳ và hạ thể có một con ch*nh nhỏ nhắn thua xa Naruto.

Đột nhiên không biết nghĩ thế nào mà Naruto đột nhiên mở miệng hỏi: “Haku...”

“Hả...” Đang ở trong nước nóng hưởng thụ, thanh niên xinh đẹp mở to đôi mắt đen tò mò nhìn về phía Naruto hỏi: “Thiếu gia, người có chuyện sao?”

“À... ừm...” Naruto có chút chần chờ sau đó đến cuối cùng đành kéo khoé miệng lên tiếng hỏi: “Haku này... nếu tôi giả sử... giả sử một điều thôi mà?” Yuki Haku nhăn mày nhìn về phía Naruto. Đến cuối cùng Naruto đành cười gượng gạo hỏi: “Nếu giả sử cậu được lựa chọn sinh ra, cậu sẽ lựa chọn mình sinh ra là nam còn là nữ. Ý như cậu có thể thay đổi giới tính của mình, cậu sẽ lựa chọn làm nam hay là nữ?”

“Thiếu gia...” Yuki Haku dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Naruto: “Ý cậu là sao?”

“Thôi... coi như tôi chưa có nói gì đi!” Naruto lắc đầu rồi tặc lưỡi ở trong lòng. Tuy nhiên ngay sau mấy giây hần mở to mắt nói: “Di chuyển rồi, mục tiêu đã di chuyển. Xem ra có người đã xác nhận nhiệm vụ hoàn thành và mang đi hần đi. Chúng ta cần nhanh chóng đuổi theo!”

Phịch!

Người nam nhân to cao thô kệch bị ném xuống dưới nền đất rắn chắc và ẩm ướt phát ra âm thanh nho nhỏ. Cú va đập này khiến cho nam nhân thô kệch to cao nhăn lông mày lại, hần phát ra từng tiếng ưm ưm như muốn nói chuyện. Đáng tiếc chakra bị phong ấn, tay chân bị trói chặt, hần không có cách nào có thể hoạt động được thân thể mình.

“Thật tốt quá rồi!” Người thiếu niên tóc trắng tràn đầy hưng phấn nhìn về phía cảnh này, thân thể hần run lên bần bật. Hần mở miệng nói chuyện để lộ ra hàm răng sắc nhọn nói: “Ta đã có Hắc Độn. Nếu như thêm hai người này như vậy ta sẽ có được huyết kế Thiết Độn và Tấn Độn!”

“Người nói người sẽ có được huyết kế Thiết Độn và Tấn Độn sao?” Một âm thanh vang lên làm cho người thiếu niên tóc trắng giật mình.

Thân thể hắn quay ngoắt về phía âm thanh phát ra, hắn quát lạnh một tiếng: “Ài?” Hắn thấy được từ dưới đất chồi lên một người thiếu niên tóc vàng. Dần dần người thiếu niên đứng ở đó ôm tay ngao ngễ của mình rồi ánh mắt mang theo vài phần coi thường nhìn về phía người thiếu niên.

“Người là ai?” Người thanh niên mặt nhọn vội vã khấn trương hỏi. Theo sau đó hai người còn lại một thiếu nữ cùng với một thanh niên cũng chạy vào sau. Họ đều cảnh giác nhìn về phía người thiếu niên tóc vàng đột nhập này.

“Xem ra ta không được chào đón đây!” Naruto cười nhạo nói. Ánh mắt hắn đảo qua nhìn về phía người thiếu nữ xinh đẹp kia rồi nói: “Người... xem ra người là người tuyên bố nhiệm vụ thu thập những ninja có huyết kế giới hạn mà yêu cầu còn sống. Nữ nhân này chính là như người nói có huyết kế Tấn Độn sao? Giống như người nói xem ra người có cách đạt được huyết kế giới hạn của họ. Ta thực sự rất tò mò người làm sao làm được.”

“Bất kể người là ai?” Bàn tay người thiếu niên tóc trắng nắm chặt lại, hắn giận dữ nói: “Người nhất định phải chết ở đây. Các người, lên cho ta!”

Ba người hai nam một nữ lập tức hành động. Tuy nhiên họ chưa kịp kết án thì Naruto đã kết án xong, hắn quát lạnh lên một tiếng: “Mộc Độn: Thụ Giới Giáng Đạn!”. Theo sau mặt đất bắt đầu ầm ầm rung động. Những cái cây phá đất mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Phản hấn Hiruko

Ánh nến lờ mờ chiếu vào trong một căn phòng tối. Một thiếu nữ có mái tóc màu nâu và làn da trắng nhợt nhạt đang ngồi ở trong phòng. Ở sâu trong đôi mắt của nàng chứa đầy thất vọng và cả sự oán hận đối với thế giới này. Sự mê mang xuất hiện ở trên khuôn mặt nàng. Đôi mắt nàng nhìn xung quanh. Căn phòng không quá rộng rãi nhưng đầy đủ tiện nghi mọi thứ.

Thiếu nữ sở hữu mái tóc nâu dài và đôi mắt nâu nhạt. Tóc dài để thẳng một bên, một bên kia thì được ghim lên. Khuôn mặt hơi tròn với nước da trắng bệch, hàng lông mày hơi cong và đôi mắt không lớn, miệng nhỏ khá xinh xắn. Bên ngoài mặc một chiếc áo kimono màu hồng giữ kín bởi một chiếc khăn màu hồng có hai túi ở phía trước. Quần thiếu nữ màu tím và cô đi chiếc dép màu cam.

Cửa thông hướng phòng ngoài bị đóng chặt và ở đó có hai ninja đang trông coi cẩn thận ở trong phòng. Thiếu nữ giống như một tù binh bị người giam giữ.

“Cô bé, xem ra người cần sự giúp đỡ!” Một âm thanh bất nam bất nữ vang lên trong căn phòng nhỏ nhỏ. Âm thanh vang dội lại không khiến hai ninja canh phòng bên ngoài nghe được động tĩnh gì. Điều này thực sự là kỳ quái.

“Ai...” Thiếu nữ kinh ngạc hô lên một tiếng. Ngay sau đó đôi mắt nâu xinh đẹp từ từ mở lớn ra. Nàng chỉ thấy từ dưới mặt đất từ từ chồi lên một người toàn thân trắng bóng không là một nửa màu đen và một nửa màu trắng. Thân thể hắn được bảo vệ trong hai chiếc lá lớn màu xanh giống như hai cái lá bất ruồi. Một sinh vật kỳ dị trong mắt cô thiếu nữ làm cho cô kinh ngạc cùng với hoảng loạn: “Người... người là thứ gì vậy?”

“Thật là bất lịch sự khi cô gọi ta là thứ gì đó?” Giọng nói bất nam bất nữ từ trong người nửa đen nửa trắng kia phát ra. Hắn tiếp tục giới thiệu bản thân mình: “Tự giới thiệu một chút, tên tôi là Zetsu. Cô có thể gọi tôi là Zetsu nếu như cô muốn. À... mà tôi có thể hỏi cô một điều không? Đi đại tiện sẽ có cảm giác như thế nào?”

Nghe được người nửa đen nửa trắng nói về hắn thì thiếu nữ có chút tò mò. Tuy nhiên ngay sau đó nàng lập tức ngăn người vì câu hỏi về đại tiện. Nàng cảm giác được mình gặp phải một kẻ điên, một kẻ người không ra người quỷ không ra quỷ. Đến cuối cùng nàng hét lên một tiếng: “Có ai không... có ai không!? Có người đột nhập!”

“Vô ích thôi!” Zetsu mở ra cái giọng bất nam bất nữ giải thích: “Không có ai ở ngoài nghe thấy âm thanh kêu cứu của cô đâu. Nơi này đã được đặt kết giới, không có bất cứ âm thanh nào ở nơi này vọng ra và cũng chẳng có âm thanh nào bên ngoài tiến vào được. Thế nên cô kêu cứu là vô ích. Mà cô có thể nói cho tôi đi đại tiện có cảm giác như thế nào sao?”

“...” Người thiếu nữ lập tức chạy đến, nàng vươn tay ra cầm lấy một cái kéo sắc nhọn. Ánh mắt mang theo vài phần sợ hãi và để phòng nhìn về phía người nửa đen nửa trắng.

“Xem ra cô gái bé nhỏ của chúng ta đang rất sợ hãi! Không cần sợ hãi... chúng tôi đều là người tốt mà!” Zetsu lập tức mở miệng nói chuyện. Ngay sau đó hắn lại tự nói chuyện với mình giống như một kẻ điên khùng: “Câm miệng đi!” Dường như có hai nhân cách đang đấu tranh càng làm cho người thiếu nữ hoảng sợ. Nàng từ từ lui về phía sau, dường như tên Zetsu đã ổn định sau một hồi tranh đấu. Hắn mở miệng nói chuyện: “Cô đừng sợ. Chúng ta đến đây là để giúp đỡ cho cô. Chẳng lẽ cô không muốn chạy trốn khỏi nơi này. Chẳng lẽ cô chấp nhận cả đời ở một nơi như thế này và để kẻ đã giết cô giáo mà cô yêu thương nhất vẫn sống vui vẻ ngoài kia. Cô nguyện ý sao?”

Những lời này vừa ra giống như vạch trần vết thương ở sâu trong trái tim thiếu nữ. Mặc dù nàng vẫn cảnh giác với ba người này nhưng nàng cũng đem định ý có chút thu hồi. Sự tò mò hiện rõ trên khuôn mặt nàng: “Các người... muốn trợ giúp ta ra bên ngoài!”

“Đúng vậy!” Zetsu tiếp tục dùng giọng điệu bắt nam bắt nữ dụ dỗ thiếu nữ: “Chỉ cần cô nguyện ý, ta có thể giúp cô chạy trốn. Không những thế ta có thể giúp cô đạt được thực lực để bảo thủ. Thế nào, cô nguyện ý sao?”

“...” Trong lòng thiếu nữ đã dập dờn cơn sóng. Nàng thực sự động lòng trước những lời nói dụ dỗ ngon ngọt của Zetsu. Đến lúc này, nàng đã thực sự nghiêng về Zetsu nhưng nàng vẫn cần đề phòng. Đối với người ngoài, nàng đề phòng cực cao: “Các người muốn gì ở ta?”

“Nha... nha...” Zetsu mang theo kinh ngạc hô lên: “Cô bé... cô thực thông minh đấy! Cô đoán đúng rồi, chúng ta cần cô. Chúng ta hy vọng cô có thể tham gia vào tổ chức của chúng ta. Tổ chức vì hoà bình.”

“Vì hoà bình!” Thiếu nữ ngạc nhiên tự hỏi một câu. Ngay sau đó nàng dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía nhân vật người không ra người quỷ không ra quỷ.

Hắn dùng âm thanh khàn khàn đáp lại: “Đúng vậy... vì hoà bình của thế giới này!”

Phịch!

Bốn người hai thanh niên một thiếu niên và một thiếu nữ bị bó chặt giống như cái bánh chưng. Người thiếu niên tóc vàng đưa tay xoa xoa cổ tay của mình rồi cười nói: “Quá yếu. Thực sự yếu đến mức làm cho ta không dậy nổi hứng thú chút nào!”

“Không kiếp... chết tiệt!” Người thiếu niên tóc trắng giận dữ quát lên. Hắn để lộ khuôn mặt hơi nhăn nhoe và hàm răng sắc nhọn: “Nếu như ta hoàn thành thuật Chimera, người nhất định không phải đối thủ của ta.”

“Mau thả chúng ta ra!” Thiếu nữ tóc xám vạm vẹo thân thể mình khiến cho dây bó thiết chặt. Bộ ngực cao vút rập rình trong gió trông hết sức mê người. Đặc biệt quần áo rách nát làm cho thiếu nữ đã ăn mặc ít càng lộ ra nhiều hơn. Thực sự dụ người phạm tội.

“Các người có vẻ không rõ tình trạng hiện nay của các người đúng không?” Người thiếu niên tóc vàng đứng bên cạnh thiên niên tóc đen xinh đẹp khẽ nghiêng đầu. Hắn ôm hai tay trước ngực lạnh lùng lên tiếng nói: “Thật sự ngu xuẩn. Đến nước này các người còn hy vọng mình dễ dàng bị thả ra như vậy sao? Thật đáng buồn, buồn vì sự ngu xuẩn của các người!”

Nghe giọng nói châm chọc người thiếu niên tóc vàng, thiếu niên tóc trắng mở miệng để lộ ra hàm răng sắc nhọn: “Người... người muốn cái gì mới bằng lòng thả chúng ta ra ngoài.”

“Giao ra thuật Chimera, thứ này ta rất tò mò!” Người thiếu niên ôm ngực hất cằm nhìn về phía ba người. Ánh mắt mang theo dò xét nhìn về phía ba người.

“Được!” Người thiếu niên tóc trắng lập tức gật đầu đồng ý.

“Thông minh lắm!” Naruto mỉm cười kết án. Một tiếng nổ vang lên, ba ảnh phản thân xuất hiện trước mặt ba người. Cả ba đều bị ảnh phản thân xé rách kéo đi nơi xa. Lúc này, giọng nói Naruto vang vọng vào tai tất cả mọi người: “Ta sẽ đem giấy và bút cho từng các người viết. Nếu như người nào viết không giống nhau vậy đừng trách ta. Ai dám viết thiếu về thuật này, ta lập tức giết kẻ ấy. Các người cũng không hy vọng mất mạng một cách ngu ngốc như vậy đi!”

Cả ba người kia nghe được thấy thế lập tức lạnh cả người. Nhất thời ba người nhìn về phía nhau, họ nhìn thấy được người thiếu niên hơi cắn răng lại. Sau khi ba người đã đi khuất ở nơi xa, Naruto mới cời chơi cho Hiruko một chút rồi đem giấy bút cho hắn.

Một tay ôm ngực, Naruto tò mò hỏi: “Đúng rồi, người tên gì?”

“Tên... tên của ta là Hiruko!” Người thiếu niên mở miệng nói chuyện. Nghe được tên này thì vẻ mặt Naruto nhăn nhu lại, tất cả thứ này đều bị Hiruko bắt được. Trong ánh mắt hắn mang theo phức tạp nhìn về phía Naruto rồi nói: “Người thực sự hạnh phúc...” Lời này nói ra làm cho Naruto không hiểu. Hắn nghe Hiruko nói tiếp: “Người sinh ra đã có được huyết kế giới hạn mạnh mẽ rồi. Người hẳn là người tộc Senju đi. Người có quan hệ gì với Senju Tsunade hay không?”

“Tộc Senju!” Ngay sau đó bàn tay Naruto nắm chặt lại. Hắn nhớ đến cái gọi là hoá chí, thứ hắn vô cùng chán ghét. Ở sâu trong mắt hắn mang theo ngọn lửa thù hận không thể kiềm chế được. Hiruko cũng nhảy cảm nhận ra điều này. Naruto dùng ánh mắt rét lạnh nhìn về phía Hiruko nói: “Người như thế nào quen biết Tsunade!”

“Tsunade từng là bạn cũ của ta!” Hiruko vừa viết, hắn cũng từ từ trả lời Naruto: “Ta cùng tamnin từng là bạn thừa nhỏ. Tuy nhiên tamnin có thiên phú thiên bẩm từ nhỏ khác biệt hoàn toàn với ta. Ta chẳng có tài năng gì cả. Chính vì vậy ta mới phát minh ra thuật chimera này vào hơn mười năm trước. Qua nhiều năm như vậy ta mới hoàn thiện nó. Bằng cách biến cơ thể người thành dạng chimera, ta có thể dễ dàng hấp thu các loại huyết kế giới hạn cho mình sử dụng.”

Thời gian không bao lâu, Naruto đem cả bốn cuốn giấy thu lại tìm hiểu đọc kỹ những thứ này. Đến cuối cùng hắn khe khẽ kéo miệng của mình lên: “Không tệ, viết nội dung giống nhau xem ra các người không lừa ta!”

“Tất nhiên rồi, vị đại nhân này!” Người ninja có một vạch trên đầu cười. Tên ninja ba vạch cũng lập tức tiếp lời: “Chúng ta đâu dám lừa gạt ngài chứ! Đây là toàn bộ thuật thức chimera mà ngài Hiruko đã giao cho chúng ta!”

“Các ngươi không dấu điểm điều gì đấy chứ?” Naruto hỏi lại.

“Tuyệt không!” Ba người thề thốt.

“VẬY còn ngươi, Hiruko!?” Naruto nhú mày quay sang nhìn về phía Hiruko.

“Không... không có!” Về mặt Hiruko cực kỳ kiên định nói.

Phanh!

Ngay sau đó con mắt ba người hai nam một nữ mở to nhìn thấy được Hiruko bị đánh bay. Đến cuối cùng thì hắn đập mạnh vào tảng đá phát ra tiếng vang dội. Naruto xoa xoa cánh tay nhìn về phía ba người hỏi: “Các ngươi biết vì sao ta đánh hắn sao?” Ba người lập tức lắc đầu, Naruto lạnh lẽo dùng ánh mắt sắc bén nhìn về phía Hiruko nói: “Vị hắn nói dối! Ta có thể cảm giác được ai có nói dối hay nói thật không?” Hắn bước về phía Hiruko nói: “Xem ra ngươi vẫn dấu điểm ta? Ngươi nghĩ ta không dám giết ngươi đúng không? Vậy ngươi nhìn thứ này một chút!”

Bùm!

Hai tay Naruto kết ấn, một quan tài xuất hiện. Theo sau đó nó dựng lên mở ra cánh cửa làm cho con mắt Hiruko tròn to. Miệng hắn run run mở miệng hỏi: “Đó... đó là uế thổ chuyển sinh!”

“Uế thổ chuyển sinh!?” Cả ba người ninja tò mò quay ra nhìn nhau.

“Xem ra, Hiruko, ngươi không cần sống nữa rồi!” Naruto lạnh nhạt mở miệng đáp.

“Đừng... đừng...” Về mặt Hiruko mang theo hoảng sợ, hắn vươn tay mình quơ quơ: “Chỉ cần ngươi yêu cầu việc gì ta cũng làm được. Ngươi không cần toàn bộ thuật Chimera sao? Ta giao. ta giao là được chứ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thuật Chimera

“Thiếu gia...” Yuki Haku nhìn về phía đám người Hiruko đã rời xa. Ở trong ánh mắt người thiếu niên mang theo vẻ khó hiểu: “Ngươi vì sao phải thả bọn họ đi.” Hiện giờ Haku cũng không còn ngây thơ như trước kia nữa. Hắn mở miệng nói chuyện: “Đám người đó không giống như người tốt. Họ rất có thể sẽ tìm cách gây phiền toái!”

“Tôi biết chứ!” Naruto nhàn nhạt nói chuyện. Hai tay hắn ôm ngực, đầu hắn hơi lắc lắc: “Tuy nhiên mọi việc cũng có giới hạn. Chúng ta cần hắn đi tìm huyết kế giới hạn chúng ta. Hai bên chẳng qua đang lợi dụng lẫn nhau thôi. Nếu như hắn dám có ý tưởng gì khác như vậy cũng đừng trách ta độc ác.”

“Vâng...” Người thanh niên xinh đẹp ngoan ngoãn cúi đầu: “Tôi đã hiểu!”

“Mà chuyện đi lần này cũng không tệ!” Naruto nắm trong tay một quyền trục dài và lớn. Bàn tay hắn khe khẽ nhẹ nhàng nắm lại rồi cười nói: “Ta không phủ nhận ý tưởng tuyệt vời của thuật Chimera. Cậu biết không Haku, bằng loại thuật thức này, ta thực sự bắt được một ý tưởng. Một loại nhẫn thuật có thể chân chính làm người chết sống lại. Không cũng không hẳn là sống lại. Xét về uế thổ chuyển sinh triệu hồi người chết từ cõi âm. Người chết có bất tử thân, có vô hạn chakra nhưng đáng tiếc không có đau đớn cũng chẳng có cảm giác gì.”

“Tuy nhiên nếu dựa theo thuật Chimera...” Naruto cười một nụ cười tràn ngập tự tin: “Ta có thể tạo ra một thân thể cho người chết. Họ sẽ có thể ăn uống như bình thường có cảm giác giống như người thường. Họ cũng đau đớn, buồn bã, mệt mỏi, yêu thích v.v... Tất cả cảm xúc có thể cảm nhận được. Hơn nữa còn có thể vĩnh trú thanh xuân đồng thời kéo dài tuổi thọ. Không thể không nói Hiruko, hắn là một tên thiên tài.”

“Này...” Haku kinh ngạc hô lên. Sau đó hắn mang theo vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Naruto: “Thiếu gia, ngươi... ngươi thực sự có thể sống lại người chết!”

“Về lý luận là có thể thực hiện được!” Naruto lắc đầu: “Tuy nhiên phải thử xem mới biết được. Hơn nữa, nhẫn thuật này cũng có khiếm khuyết. Người trở thành chimera có thể giữ thanh xuân cùng với trường thọ nhưng họ cũng mất đi khả năng làm cha mẹ. Bộ phận sinh dục họ không có cách nào sinh tinh trùng và trứng. Tuy nhiên họ vẫn có thể đạt cực sướng khi tiến hành giao hợp. Tất nhiên đây chỉ là kết quả suy luận của ta. Ta còn cần thí nghiệm chứng minh!”

Đôi mắt Haku tràn ngập điểm sáng, hắn vui mừng ở trên mặt: “Thiếu gia, chỉ cần có thể sống lại người chết đã rất thần kỳ rồi!”

“Haku...” Naruto nhăn lại hàng lông mày: “Ta biết cậu muốn sống lại Zabuza. Tuy nhiên chúng ta còn cần thời gian chứng thực. Nếu như ta có thể thành công sống lại người chết vậy ta chắc chắn sẽ sống lại Zabuza!”

“Cảm... cảm ơn, cậu!” Haku hơi cúi đầu đối với Naruto: “Thiếu gia Naruto!” Vừa nói Haku vừa mở miệng cười: “Cậu thật sự là người tốt, thiếu gia Naruto!”

“Người tốt sao?” Naruto đột nhiên tự lẩm bầm một câu. Hai tay hắn ôm ngực của mình, đầu ngẩng lên nhìn bầu trời xa xăm. Từng áng mây trắng di chuyển nhẹ nhàng qua bầu trời xa xăm. Giọng nói Naruto cũng biến thành dạng châm chọc: “Ta là người tốt!? Hà...” Tiếng thở dài cùng với nụ cười tràn đầy giễu cợt xuất hiện trên khuôn mặt hắn.

Một đại điện khổng lồ to lớn mà lại u ám. Những cây cột to khổng lồ màu đỏ đứng lên toà đại điện to lớn này. Nó to đến mức hoàn toàn có thể để một ngọn núi vào bên trong. Ở vị trí chiếc ghế ngồi cao nhất đang ngồi một con ếch to lớn khổng lồ màu nâu. Nó to đến mức bằng cả toà núi nhỏ. Trên đầu nó đội một chiếc mũ màu đen như mũ cử nhân. Cổ đeo chuỗi tràng hạt và một viên hạt châu to tướng ở cổ. Trên đó có ghi chữ Dấu đặc điểm chung của núi Myōboku.

Người nam nhân tóc trắng dẫn theo một người thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp thất hai bím ở sau lưng. Hắn lúc này quỳ xuống dưới đất hành lễ: “Ngài Cáp tiên nhân, ta đã mang Senju Tsunade đến đây gặp ngài.”

“Ai thế nhỉ?” Con cóc khổng lồ ngồi hai bên đột nhiên mở ra đôi mắt to lớn khổng lồ chớp chớp đôi mắt của mình.

“Là Jiraiya bé nhỏ đấy à?” một con cóc màu xanh lá cây với mái tóc trắng được tạo kiểu dựng đứng. Lông mày cùng với chòm râu dê cũng đều màu trắng. Quanh đôi mắt là một vòng màu đen. Bên ngoài mặc một chiếc áo choàng cao cổ đơn giản màu tối. Nó tiếp tục phát ra tiếng nói chuyện: “Jiraiya mang theo cô bé tóc vàng nhà Senju tên Senju Tsunade đến đây đấy à.”

“À... phải rồi!” Con cóc khổng lồ đưa lên vỗ vỗ đầu của mình. Nó mở to mắt nhìn về phía dưới hai người rồi tiếp tục mở miệng hỏi: “Mà hai người này là ai thế nhỉ?”

“Ôi trời ơi, già rồi lắm cảm quá đây mà!” Con cóc cái có mặt màu xanh lá tuy nhiên miệng lại có màu tím và đầu tính từ mắt trở nên cũng có màu tím. Bên ngoài cũng mặc một chiếc áo choàng cao cổ tối màu và khá đơn giản. Nó lúc này ngoác cả miệng của mình ra nói: “Ông già, không phải chính ông gọi hai người đó tới đây sao?”

“Này, này...” Con cóc đực lớn tiếng quát nạt lại: “Sao bà dám nói như thế với ông ấy hả? Bà có biết như vậy là bất kính lắm không hả?” Jiraiya và Senju Tsunade dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía ba con cóc này. Họ thực sự không còn lời nào để nói.

“Thôi nào... thôi nào!” Con cóc khổng lồ vội vã mở miệng khuyên giải làm hoà: “Hai người đều là vợ chồng rồi. Bỏ qua cho nhau đi.” Con cóc cái lập tức hừ lạnh một cái xoay người rời đi. Nó không thèm để ý đến con cóc đực nữa. Con cóc khổng lồ lập tức mở miệng nói chuyện: “Phải rồi! Chính ta đã gọi hai cô cậu đến nơi này!” Đôi mắt to lớn nhìn thẳng về phía hai người ở dưới.

“Ngài Cáp tiên nhân!” Senju Tsunade dùng hai tay ôm ngực của mình. Nàng chớp chớp đôi mắt xinh đẹp quan sát cảnh này. Sau đó nàng lên tiếng hỏi: “Tôi nghe được Jiraiya nói ngài có tiên đoán về tôi?”

“À...” Con cóc khổng lồ lại vỗ vỗ đầu của mình. Hắn nheo mắt lại nhìn về phía Tsunade rồi nói: “Không phải... mà là về làng Lá. Trong giấc mơ của ta đều thấy có được cô bé nên ta mới đem cô bé gọi tới nơi này?”

“Về làng Lá?” Senju Tsunade ngạc nhiên hô lên. Ngay cả Jiraiya ở bên cạnh cũng phải trở nên to mò nhìn về phía Cáp tiên nhân. Tsunade mở miệng nói chuyện tiếp với vẻ lo lắng: “Ngài Cáp tiên nhân, ông thấy được tương lai làng Lá?”

“Đúng vậy!” Con cóc khổng lồ khẽ chớp con mắt nòi to tướng của nó. Đến cuối cùng nó mở miệng nói: “Ta thấy được sự trở về của đứa con báo thù. Đến lúc đó làng Lá sẽ gặp tai hoạ ngập đầu. Rất nhiều nhà cửa bị phá nát, rất nhiều người sẽ chết trong đợt kiếp nạn này.”

“Cái gì?” Senju Tsunade và Jiraiya không hẹn mà cùng nhau hô lên. Sau đó cả hai nhìn về phía nhau với ánh mắt cực kỳ kỳ quái. Đến lúc này Tsunade mở miệng nói: “Ông nói làng Lá sẽ bị phá huỷ trong tay đứa con báo thù?”

“Đúng vậy!” Con cóc khổng lồ mở miệng nói chuyện: “Ta thấy được sự trở lại của đứa con báo thù. Nó sẽ đem sự thù hận và giận dữ của nó chút xuống làng Lá vì những gì làng Lá gây ra cho nó trong lịch sử.” Càng nói thì đám người ở đây ngay cả hai con cóc đực và cóc cái cũng kinh hãi.

Jiraiya mở miệng nói chuyện: “Ngài Cáp tiên nhân, đây là những gì ngài thấy sẽ xảy ra trong tương lai sao? Này... chẳng lẽ làng Lá sẽ bị đứa con báo thù phá huỷ sao? Đứa con báo thù là ai? Chẳng lẽ không có cách nào thay đổi sao?”

“Ngài Cáp tiên nhân!” Senju Tsunade trở nên cực kỳ kích động. Nàng lớn tiếng nói chuyện, âm thanh vang dội cả toà đại điện: “Đứa con báo thù là ai? Còn nữa chẳng lẽ không có cách nào thay đổi việc này sao?”

“Rất mờ... ta thấy được tương lai không rõ!” Con cóc khổng lồ mở miệng nói chuyện: “Số phận làng Lá bị phá huỷ là không có cách nào thay đổi. Tuy nhiên ở trong giấc mơ, ta thấy được cô bé tóc vàng. Cô sẽ là người ngăn con sóng giữ của làng Lá.”

“Ngài có thể nói rõ hơn được không?” Jiraiya tò mò hỏi lại. Ngay sau đó họ đã thấy được con cóc khổng lồ trực tiếp nhắm mắt lại bắt đầu xuất hiện tiếng ngáy khá to. Cả hai người Jiraiya và Tsunade đều cạn lời vì cái ngáy này.

“Này...” Senju Tsunade tức giận quát lên: “Ông nói rõ ra xem nào! Tại sao nói đến giữa chừng đột nhiên dừng lại. Rốt cuộc đứa con báo thù là ai? Còn nữa, tôi làm thế nào mới ngăn cản tai nạn này đối với làng Lá? Trả lời tôi đi chứ, ông cóc khổng lồ!”

“Dừng lại đi, Tsunade!” Jiraiya vội vã lắc đầu. Bàn tay hắn đưa lên nhẹ nhàng và chạm vào vai Tsunade. Theo sau Tsunade quay đầu nhìn về phía Jiraiya rồi không nói bất cứ thứ gì cả. Jiraiya tiếp tục khuyên nhủ: “Ngài Cáp tiên nhân một khi ngủ say chắc chắn sẽ không tỉnh dậy đâu.”

“Vậy ông ấy ngủ bao lâu?” Tsunade khó chịu hỏi lại.

“Cái này...” Jiraiya cũng không biết trả lời như thế nào.

Con cóc đực ở đó mở miệng nói chuyện: “Jiraiya... nếu như ngài Cáp tiên nhân đã nói như vậy. Vậy thì hai người hãy trở về chuẩn bị ứng đối có người tập kích làng Lá đi.”

“Này...” Senju Tsunade rõ ràng không vui vì không có nhận được câu trả lời thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Tìm đến Jugo

Hai người một thiếu niên và một thanh niên đi song hành với nhau. Rồi khỏi chiếc thuyền lớn, bọn họ tiến vào một khu căn ngầm trên một hòn đảo hoang. Tuy nhiên khi mà hần thông qua bọn lính canh gác thì một cảnh quái dị làm cho hần giật mình.

Một đám người? Không phải là một đám người bị chú ản ảnh hưởng. Ở trên người chúng, Naruto cũng cảm nhận được chú ản mạnh mẽ. Chakra tự nhiên trào vào cơ thể đám người này khiến cho đám người này mất kiểm soát trở nên điên cuồng. Toàn thân chúng biến thành màu nâu hoặc nâu đen. Thân thể biến đổi dạng giống như quái vật như mọc cánh, tay biến thành sắc nhọn... đủ loại hình dáng xuất hiện trước mắt Naruto.

Tất cả đám người này đều được nhốt trong nhà tù. Họ phát ra tiếng rít gào giống như một đám quái vật. Mấy tên lính canh gác ở bên ngoài mở miệng nói: “Cái đám khốn kiếp này. Ngày nào cũng kêu gào giống như mấy kẻ điên khùng vậy.”

“Này... này...” Người nam nhân ở bên cạnh mở miệng nói chuyện: “Dừng nói như vậy! Đây là nhiệm vụ ngài Orochimaru giao cho chúng ta. Nếu chúng ta để xổng tên nào ra ngoài, ông ấy sẽ giết chết chúng ta liền!”

“Thiếu gia...” Yuki Haku tò mò hỏi: “Chúng ta làm thế nào có thể tìm được anh ta?”

Naruto cười nhạt đáp lại: “Cô quên khả năng của ta rồi sao?” Hai người đi song hành ở trên hành lang. Bọn họ dễ dàng tránh thoát một đám lính canh. Vừa đi, Naruto vừa nói khẽ: “Chúng ta có thể tìm được cậu ta ở một nơi giam giữ rất cẩn thận. Nơi đó cũng có lính canh đấy? Từ chú ản trên cổ tôi và khả năng cảm nhận của mình, tôi dễ dàng phát hiện anh ta ở nơi nào.”

Trong căn phòng tối u ám, ánh sáng lờ mờ chiếu vào trong căn phòng nhỏ. Người thanh niên có chiều cao đến tận 2m. Bên ngoài khoát lên mình một chiếc áo đen, một chiếc quần đã bạc màu, và một áo choàng màu xanh lam. Khuôn mặt hơi tròn và mái tóc màu cam lờ mờ và đôi mắt nhỏ màu cam, sống mũi cao và miệng rộng. Bờ vai hần khá rộng và toát ra dáng vẻ hiền lành.

Tuy nhiên lúc này đột nhiên trên người hần xuất hiện những hoa văn khá đặc biệt. Hần mở miệng nói chuyện: “Di... có hai người đang đến. Cả hai người hình như đều là con trai. Chúng đến nơi này làm gì? Nếu nó mở cửa, mình sẽ giết nó!”

“...” Thân mình hai thủ vệ ngoài cổng bắt đầu lắc lư. Sau vài giây họ đổ sụp xuống dưới sàn lâm vào hôn mê bất tỉnh. Ở trên cổ bọn họ đều xuất hiện hai cây châm rất nhỏ đã cắm vào nơi này.

“Cậu làm tuyệt lắm, Haku ạ!” Naruto lập tức mở miệng khen ngợi. Hần tiến tới trước cửa căn phòng nói: “Tôi cảm nhận được anh ta. Ở trong nơi này có thứ mà chúng ta cần. Thế nên, chúng ta vào đi thôi!” Cánh tay Naruto đưa lên, ngón tay chỗ bắt đầu biến thành màu gỗ và vươn dài tiến vào trong ổ khóa. Nó hoá thành một cái chìa khoá bắt đầu đem ổ khoá dễ dàng mở ra.

“...” Ánh sáng từ từ tiến vào trong căn phòng nhỏ khi cánh cửa được mở ra. Người thanh niên cực kỳ kích động hét lên: “Cuối cùng cũng mở ra. Haha... tao sẽ giết mày!” Giọng cười đầy điên cuồng phát ra từ miệng người thanh niên. Hần lao về phía Naruto giống như một thẳng điên.

“Mộc Động!” Naruto dùng hai tay kết ấn. Ngay sau đó một đám dây leo từ dưới mặt đất mọc lên. Nó trực tiếp cuốn lấy thân thể người thanh niên. Hiện nhiên điều này làm cho người thanh niên kinh ngạc. Thân thể hần cố gắng dấy dựa nhưng hần không có cách nào thoát ra được.

“Cái gì thế này?” Người thanh niên tràn ngập kinh hãi. Hần mở miệng nói chuyện: “Chakra của mình đang bị những cái cây hút đi. Chúng là thứ gì vậy? Hần... không phải chỉ là một bản sao của mình sao? Tại sao hần mạnh như vậy? So với Kimimaru còn mạnh hơn rất nhiều. Hần thực sự... thực sự quá mạnh!” Thân thể người thanh niên hơi run rẩy lên.

Từ nhánh cây bắt chợt mọc lên một bông hoa nhỏ. Bông hoa nở ra một mùi phấn hương theo đó toả vào trong mũi người thanh niên. Một hương thơm ngào ngạt tràn vào khoang mũi làm cho người thanh niên mơ mơ màng màng. Đôi mắt hần theo đó từ từ nhắm lại.

“Nhanh lên một chút!” Naruto quay về phía Yuki Haku mở miệng ra lệnh. Hắn khẽ liếc mắt về phía người thanh niên tóc cam này. Theo những gì mà Naruto biết từ kỷ ức Orochimaru thì người này tên là Jugo. Khác với người khác thì Jugo tự nguyện đi tới bên cạnh Orochimaru. Hắn là người khá lương thiện không muốn hại ai. Tuy nhiên cơ thể hắn lại tự do hấp thu năng lượng tự nhiên không có cách nào khống chế được. Chính vì vậy mà hắn thường hay phát cuồng và giết người. Hắn tìm tới Orochimaru là hy vọng Orochimaru có thể giải quyết hiện tượng trên người hắn.

Phòng làm việc Hokage...

Senju Tsunade ngồi ở trên ghế làm việc. Ở bên cạnh mình là một thanh niên cao lớn tóc trắng và một thiếu nữ cao gầy với mái tóc màu đen. Mà ở phía trước nàng là hai người một lão già và một bà già. Cả hai người vừa đi vào trong phòng thì bà lão đã mở miệng nói chuyện: “Tsunade, cô có chuyện gì gọi chúng tôi đến lúc này?”

Chưa chờ Senju Tsunade trả lời thì Jiraiya đã mở miệng nói chuyện trước: “Chúng tôi vừa mới từ núi Du Mộc Sơn trở về. Ở nơi đó chúng tôi đã nghe được lời tiên tri Cấp tiên nhân. Ông ấy có nói về đứa con báo thù sẽ đem tai họa cho làng vì những gì làng đã gây ra trong quá khứ.”

“Đừng vậy!” Senju Tsunade gật đầu. Hai bàn tay nàng đặt lên bàn, mu bàn tay khe khẽ chạm vào với nhau: “Chính vì vậy mà chúng tôi muốn gọi hai vị tới nơi này!”

“Thực ra thì...” Mitokado bất chợt nâng lên mắt kính của mình. Hắn mở miệng nói chuyện: “Khi cô rời đi. Chúng tôi đã nhận được tin từ ANBU truyền tới. Nếu như nói rõ thì chúng tôi đã có tin tức Naruto?”

“Cái gì?” Jiraiya ngạc nhiên hô lên: “Các vị có được tin tức Naruto. Hiện giờ, thằng nhóc đang ở nơi nào?”

“Đừng nóng, Jiraiya!” Bà lão Uatane Koharu mở miệng trầm trầm: “Anh đã có ngoài năm mươi rồi mà vẫn xóc nổi như vậy Jiraiya ạ. Thật ra vài ngày trước, người chúng ta có đuổi tới và phát hiện được dấu vết Mộc Độn. Chúng ta cũng hỏi vài người xung quanh đó thấy được có người sử dụng nhẫn thuật Mộc Độn. Chúng ta đã lần theo dấu vết đáng tiếc không có kết quả.”

“Vì cái gì không nói sớm với tôi!” Senju Tsunade giận dữ quát lên.

Homura lắc đầu mở miệng: “Cô quá khản trương, Tsunade. Chúng ta cũng không thể xác nhận người sử dụng có phải Naruto hay không? Hơn nữa, công việc cô hiện giờ đã đủ nhiều. Sẽ tốt hơn hết là sau khi chúng tôi tìm được Naruto sẽ mang cậu ta trở về làng.”

“Các người...” Senju Tsunade bây giờ đã thực giận dữ. Bàn tay nàng đã siết chặt lại vào với nhau.

“Đám lính canh ở đây thực sự quá yếu!” Naruto cùng với Haku dễ dàng rời đi toà đảo thoát ra ngoài. Hắn cười nhạo một tiếng: “Mà cũng phải, nơi này không có thuyền bè mà dòng nước lại chảy siết, nhiều đá ngầm. Hòn đảo hoang không có giá trị khai phá. Xác thật là nơi đặt địa điểm lý tưởng. Sẽ chẳng có ai đến nơi này đâu!”

“Thiếu gia...” Người thanh niên xinh đẹp Haku đang đưa hai tay. Hắn mở miệng nói chuyện: “Chúng ta hiện giờ sẽ đi đâu?”

“Trước đó cần phải dùng thuật thông linh đem thứ này đưa về cho Mộc phân thân của tôi!” Naruto ngồi trên thuyền bình tĩnh đáp lại. Hắn thở ra một hơi dài rồi nói: “Sau đó chúng ta sẽ đi gặp một trong những thuộc hạ của Orochimaru. Một trong huyết kế giới hạn khá hiếm.”

Đến lúc này hai vai Naruto hơi nhún nhún, hắn cười nói: “Thực ra huyết kế giới hạn này cũng coi như là mạnh nhưng cũng không mạnh bao nhiêu. Nếu như không phải tôi lấy được thuật Chimera tôi cũng chẳng đi tìm tới cô ta.” Nghĩ đến đây Naruto cũng mở miệng nói chuyện: “Sau khi dùng xong cô ta, tôi sẽ đưa cô ta cho Mei. Hắn cô ấy sẽ rất thích loại huyết kế giới hạn này.”

“Thiếu gia...” Vẻ tò mò xuất hiện trên khuôn mặt Haku: “Đó là huyết kế giới hạn gì vậy?”

“Một loại huyết kế giới hạn khá là kiếm tiền!” Naruto cười nhạt châm chọc: “So sánh với từ độn của Rasa thì nó tuyệt đối kiếm tiền cũng không kém. Tất nhiên tôi chẳng thể phủ nhận Rasa. Trên đời này có ai kiếm tiền hơn hắn chứ? Chỉ cần vẫy vẫy tay theo đó xuất hiện một đám vàng. Dùng cả đời không bao giờ hết!”

“Thiếu gia...” Haku vội vã dục: “Cậu còn chưa nói cho tôi đó là huyết kế gì?” Trầm ngâm một chút Haku vội hỏi: “Chẳng lẽ là từ độn tạo sắt thép?”

“Không!” Vẻ mặt Naruto mang theo vẻ cao thâm khó lường. Hắn thấy được vẻ mặt Haku đã không còn kiên nhẫn thì hắn thở ra một hơi dài. Khoé miệng theo đó nhếch lên: “Thật ra thì từ trước đến nay Orochimaru ngoài thu nhập từ lãnh chúa Điền Quốc có một phần khá lớn từ cô ta. Tinh Độn: Guren!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Tinh Độn Guren

“...” Nhìn hai lão bắt từ ròi đi, thiếu nữ tóc vàng đan xen hai tay ở trên bàn. Ở sâu trong mắt nàng mang theo vẻ buồn bã và tức giận. Một ngôi làng đang dần dần đi vào mực rữa rơi vào tay nàng thực sự làm cho nàng đau đầu. Quyền lực sẽ ăn mòn tâm trí con người trong thời gian dài. Nàng tự hỏi sâu trong tâm khảm mấy người ở đây, có bao nhiêu người còn giữ được cái gọi là hoà chí nữa đây.

Cạch!

Ánh mắt thiếu nữ nhìn về phía cánh cửa màu đỏ từ từ đóng lại. Nàng nghe được tiếng thờ dài từ người nam nhân tóc trắng lớn tuổi ở bên cạnh. Khẽ chạm vào mu bàn tay của mình, thiếu nữ liếc mắt nhìn về phía người thanh niên đang đứng đó. Đôi môi hồng khẽ mấp máy: “Jiraiya, kể tới anh có kế hoạch gì không?”

“Tôi vẫn tiếp tục ra bên ngoài tìm hiểu tung tích Naruto!” Jiraiya chán nản mở miệng nói chuyện: “Dù gì thì thằng nhóc cũng là con trai Hokage đệ tứ, học trò của tôi. Tôi không thể nào để thằng bé ở bên ngoài được. Hy vọng lúc tôi tìm được thằng nhóc, thằng nhóc không lâm vào cừu hận quá sâu vẫn còn có thể cứu chữa.”

“Vậy nếu như thằng nhóc không cách nào từ bỏ được sự thù hận đối với làng đây?” Senju Tsunade mang trên khuôn mặt sự buồn bã. Nàng mở miệng nói chuyện: “Phải biết hơn hai năm trước đây, thằng nhóc đã có thể sử dụng được Mộc Độn: Mộc Nhân Thuật. Nó rất có thể đã biết được bí mật về Mộc Độn. Tôi chỉ hy vọng thằng nhóc còn chưa học được tiên thuật. Nếu như nó học được tiên thuật e rằng nhẫn thuật tôi thượng mà ông nội tôi từng sử dụng, nó cũng có thể thi triển. Đến lúc đó, thực sự tôi e rằng không ai có thể là đối thủ của nó.”

“Cô yên tâm đi!” Người nam nhân tóc trắng đưa tay lên vỗ vỗ ngực của mình rồi cười nói: “Không phải còn tôi ở đây sao? Tôi sẽ bảo đảm không có chuyện gì với cô... à với ngôi làng này.”

“Anh lúc nào cũng tự tin như vậy!” Người thiếu nữ tóc vàng khẽ cười: “Xem ra anh còn chưa rõ Mộc Độn ông nội tôi như thế nào. Nó hoàn toàn khác biệt so với Mộc Độn mà thí nghiệm phẩm Orochimaru đã tạo ra. Nhẫn thuật Mộc Độn thằng bé là một tầm hoàn toàn khác biệt. Bây giờ sức mạnh của nó có thể chế ngự cả vĩ thú. Tôi chỉ e thằng nhóc đã nắm giữ được sức mạnh cừu vĩ cộng thêm mộc độn, nó thực sự làm cho tôi đau đầu!” Bàn tay nàng đưa lên xoa xoa hai huyệt thái dương mình.

Người nam nhân Jiraiya nở nụ cười nói: “Tsunade, cô lo lắng quá rồi! Tôi tin tưởng thằng nhóc. Thằng nhóc là con trai Hokage đệ tứ, nó chắc chắn kế thừa hoà chí. Bây giờ, nó chẳng qua chỉ là đang tức giận mà thôi. Chỉ cần hướng dẫn đúng cách, nó sẽ đi đúng đường mà thôi!”

“Anh lúc nào cũng lạc quan, Jiraiya!” Người thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp vẫn đưa tay lên bóp hai huyệt thái dương của mình. Miệng nàng mang theo chán ghét: “Không hiểu đám người đó thế nào đã giữ kín thân phận thằng nhóc lại tiết lộ thân phận cừu vĩ. Đầu óc của đám người đó là óc lộn sao?”

“Ut, ut...” Con heo hồng trên tay Shizune khó chịu mở miệng lên tiếng phản bác.

Shizune khe khẽ nói: “Cô Tsunade, cô không sao chứ?”

“Không sao, ta chỉ là có chút tức giận mà thôi!” Senju Tsunade đưa tay phẩy phẩy: “Chắc hẳn thằng nhóc cũng biết rõ thân phận của mình. Chẳng thể trách thằng nhóc được nếu như thằng nhóc biết cha mình là ai? Thật không hiểu thầy Sarutobi và mấy lão bắt từ kia nghĩ gì nữa?”

...

Một thiếu nữ khá trẻ có làn da trắng, đôi môi đỏ, con mắt đen nhánh và mái tóc màu xanh nhạt. Mái tóc màu xanh nhạt được buộc chỏm đuôi gà, mái từng chỏm nhọn và hai lọn tóc dài hai bên ôm gọn lấy khuôn mặt. Hàng lông mày xinh đẹp nhưng hơi sắc kết hợp với đôi mắt sắc bén tạo ra vẻ đẹp sắc xảo. Chiếc mũi thon kèm theo chiếc cằm nhỏ xinh thực sự làm cho thiếu nữ càng thêm sắc xảo. Bên ngoài mặc một chiếc áo kimono màu xanh lá cây với tay áo dài bên trái và một ống tay phải ngắn. Cổ áo cổ rùa bằng lông trắng mịn. Bên hông buộc một chiếc đai lưng to bản bằng sợi dây thừng to. Dưới chiếc áo màu xanh là một bộ y phục màu đỏ cao cổ. Đôi chân thon dài đạp trên chiếc dây cao cổ màu nâu.

Hai bàn tay có đeo găng màu tối đang ôm lấy bộ ngực của mình. Hai vú theo đó hơi vểnh cao lên và rung động. Từ miệng thiếu nữ phát ra tiếng hừ lạnh khinh thường: “Hừ...” Đôi mắt đen nhánh đảo nhìn xung quanh. Lúc này, vài bức tượng bằng pha lê hồng xuất hiện ở trung quanh. Một đám nam nhân mặt mũi hung tợn đang mở to mắt bộc lộ ra cái nhìn kinh hãi.

Tiếng rạn nứt bắt đầu vang lên và trên bức tượng bằng thủy tinh hồng, một đám đang bắt đầu nứt vỡ. Theo sau đó một tiếng vỡ vang lên: “Choang!” Những bức tượng thủy tinh hồng vỡ thành từng mảnh nhỏ. Chúng tiêu tán hoàn toàn ở trong không khí và chỉ để lại một chút tàn tích thủy tinh hồng trên mặt đất.

“Ha...” Một tiếng phát ra làm cho thiếu nữ giật mình.

Nàng vội vã quay đầu ra phía âm thanh rồi quát lạnh một tiếng: “Ai?” Từ trong bóng tối của rừng cây bước ra hai người. Một người thiếu niên tóc vàng khá đẹp trai và một người thanh niên tóc đen nhưng lại khá xinh gái. Người thiếu niên tóc vàng cầm đầu đi tới. Nàng lập tức tò mò hỏi: “Các ngươi là ai?” Theo sau nàng khẽ nhìn về phía những mảnh vỡ thủy tinh hồng trên mặt đất: “Các ngươi là động bọn chúng?”

“Bọn chúng...” Naruto cười nhạo một tiếng: “Chúng còn không xứng!” Khoé miệng Naruto theo đó nhếch lên: “Cô chính là Tinh Độn Guren, thuộc hạ Orochimaru. Xác thực là một thiếu nữ xinh đẹp đây. Vì cô là ninja nữ tính nên ta có lẽ sẽ hạ nhẹ tay với cô!” Bàn tay Naruto đưa lên hai vệt sáng xuất hiện và chúng tạo thành một dạng giống như một thanh đao chakra.

“Đừng coi thường nữ nhân!” Thiếu nữ hơi giận dữ quát lạnh một tiếng. Nàng lập tức vươn ra bàn tay kết ấn với tốc độ cực nhanh.

“Thiếu gia, giao cô ấy cho tôi!” Yuki Haku trực tiếp vươn ra bàn tay, trong bàn tay hắn trực tiếp xuất hiện mấy cây châm dài.

Àm, âm... Đột nhiên từ phía mặt đất xuất hiện một đám thủy tinh màu hồng sắc nhọn giống như chông bắn thẳng lên. Naruto và Yuki Haku theo sau đó trực tiếp nhảy lên không trung tránh thoát đòn tấn công của Guren.

Bàn chân chạm nhẹ trên thân cây, Naruto nở nụ cười nói: “Xác thực thật xinh đẹp. Nghe đồn tình độn chỉ có trong truyền thuyết không nghĩ tới bây giờ lại có thể tận mắt trông thấy. Nó thật xinh đẹp giống như cô vậy đó?”

Yuki Haku cũng không có chậm. Hắn ở trên không trung trực tiếp bắn ra mấy thanh phi châm dài bắn về phía Guren. Guren lập tức nhảy lộn về phía sau tránh thoát được đòn tấn công của Haku. Theo vài vòng uyển chuyển, nàng mới tiếp mặt đất của mình. Âm thanh Naruto rơi vào tai của nàng thì nàng khẽ mỉm cười: “Thật đẹp sao? Những người thấy được tình độn của ta ngoại trừ ngài Orochimaru, tất cả đều đã chết. Hai người các người cũng không ngoại lệ.”

Theo sau Guren cũng kết ấn với tốc độ nhanh chóng. Từ phía bên cạnh thiếu nữ xuất hiện một mặt gương. Đôi mắt Naruto theo đó nheo lại, mặt gương dần dần đi ra một người thiếu nữ giống hệt Guren. Xem ra đây là thuật ảnh phân thân được nàng cải tiến. Bàn thể lập tức phóng về phía Yuki Haku theo sau phân thân phóng về phía Naruto.

Vút, vút... pháp... pháp...

Một đám phi tiêu được nàng sử dụng huyết kế giới hạn tạo ra bắn thẳng về phía Naruto. Hiển nhiên chúng đánh trượt và cắm ngập vào thân cây khổng lồ. Mặt Naruto không đổi sắc, hắn thầm nghĩ: “Muốn tranh thủ thời gian trước hạ Haku sao? Thật ầu trĩ!” Hắn liếc mắt nhìn thấy được phân thân thiếu nữ tấn công không thành công lập tức đuổi theo hắn.

Yuki Haku cũng không rảnh rồi lập tức tiến vào trạng thái tấn công với tốc độ cao. Bàn tay nàng kết ấn với tốc độ nhanh chóng. Từ dưới mặt đất lập tức nứt ra hoá thành một con rồng nước mang theo uy thế nhiếp người lao về phía Guren. Haku chưa dừng lại ở đó còn tiếp tục kết ấn. Theo sau khí lạnh tràn ngập, thân thể rồng nước biến thành một con rồng băng sống động như thật lao về phía Guren.

Àm, âm...

Chỉ thấy rồng băng mang theo khí thế tột đỉnh lao thẳng về phía Guren. Tuy nhiên Guren lại không tránh né. Khoé miệng nàng theo sau đó khẽ nhếch miệng mỉm cười. Theo sau đôi tay nàng đưa ra trực tiếp chắn trước con rồng băng.

Rắc, rắc...

Chuyện kinh hoàng trước mặt Haku xuất hiện. Dường như bàn tay thiếu nữ xuất hiện một lớp sóng màu hồng theo đó con rồng băng trực tiếp biến thành thủy tinh vỡ nát trước mắt hắn. Thiếu nữ còn chưa có dừng lại mà đột nhiên kết ấn với tốc độ nhanh. Hai con rồng băng thủy tinh màu hồng xuất hiện chúng trực tiếp phát ra tiếng rộng giận, đôi mắt phát ra ánh sáng nhìn chăm chú về phía Haku sau đó há miệng lao mạnh về phía Haku.

Hống! Tiếng gầm rú phát ra liên hồi từ hai con rồng băng thủy tinh hồng.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Người muốn làm gì?

Yuki Haku phản ứng không chậm chút nào. Hai tay quơ múa ở trong trung cực nhanh. Một đám băng bắt đầu tụ tập với nhau sau đó biến hoá thành một vòm băng ngăn chặn mấy con rồng thủy tinh màu hồng đáng lên. Tiếng va đập mang theo một tiếng nổ lớn.

Oanh!

Vụn băng bắn tung toé cùng với những miếng thủy tinh khi mà con rồng thủy tinh va đập vào bức tường băng vỡ ra. Những mảnh vụn tung toé khiến cho ánh hưởng tầm nhìn. Nhân cơ hội như thế, Guren chớp thời cơ nhanh như chớp. Thân thể nàng vọt về phía trước, người nàng phát ra chakra theo sau từng đợt gọn sóng màu hồng xuất hiện.

Rắc, rắc...

Đám vòm băng lập tức hoá thành một đám thủy tinh màu hồng. Không nghĩ tới Guren có thể đem đám băng này hoá thành một đám thủy tinh màu hồng. Thực sự làm cho người kinh hoàng vì tính khắc chế của Tình Độn với các Độn Thuật khác.

Bàn chân chạm nhẹ xuống phía dưới mặt đất, Guren nhìn thấy được Yuki Haku bị vây vào trong thủy tinh thì khẽ cười một tiếng. Ngay sau đó đột nhiên âm thanh nho nhỏ vang lên. Guren lập tức xoay người vươn tay tạo ra một tấm khiên bằng thủy tinh hồng chắn trước người mình.

Đình, đình...

Âm thanh vang lên khi từng cây phi châm bắn mạnh va đập vào chiếc khiên bằng thủy tinh hồng xinh đẹp. Guren thấy được Haku ở phía xa nhìn về phía nàng. Đôi mắt nàng mang theo kính hãi quay ra nhìn về phía đồng thủy tinh hồng đang giam giữ Haku. Nơi đó làm gì có người, chẳng qua một bức tượng bằng băng bị thủy tinh hoá mà thôi.

Phanh!

Theo sau đó một tiếng nổ vang lên, phân thân Guren lập tức bị đánh nát. Naruto quơ quơ bàn tay đang sáng màu xanh lá cây. Theo sau khoé miệng hắn khẽ nhếch lên: “Haku lùi lại đi, huyết kế giới hạn của cô ta khác chế huyết kế của cậu. Cậu muốn thắng cô ta vô cùng khó khăn. Mọi việc để cho tôi. Chúng ta đem cô ta bắt sau đó còn tiếp tục hành trình. Đừng tốn thời gian vô ích...”

“Vâng!” Yuki Haku giao đấu nhưng phát hiện được mình quả thực kém so với Guren nên hắn chỉ có thể lùi lại. Mặc dù thực lực hắn so với Guren không kém bao nhiêu nhưng ai bảo huyết kế Guren khác chế hắn quá nhiều đây. Hắn thở ra một hơi thu hồi phi châm rồi nói: “Cẩn thận, thiếu gia!”

“Rất nhanh thôi!” Naruto mở miệng đậm mạc nói: “Tôi sẽ kết thúc chuyện này trong vài giây!”

“Hừ...” Guren nghe thấy vậy thì hừ lạnh một tiếng. Nàng còn không tin Naruto có thể dễ dàng đánh bại nàng như vậy.

“Mộc Độn: Thụ Giới Giáng Đản!” Theo Naruto kết ấn thì hắn cũng quát lạnh một tiếng. Âm thanh này trực tiếp rơi vào tai Guren làm cho thiếu nữ hơi giật mình. Nàng tròn tròn mắt của mình khi thấy được mặt đất đang rung động. Từng gốc cây to lớn từ từ mọc lên.

...

Một người thiếu niên với tóc màu đen mặc một bộ kimono màu trắng và buộc đai bằng dây thô to. Bàn tay hắn đưa lên đem thanh kiếm katana rút vào trong vỏ kiếm sau lưng mình. Ánh mắt theo đó khẽ liếc nhìn về phía một đám ninja nằm la liệt ở dưới mặt đất.

Một âm thanh khàn khàn phát ra từ phía sau lưng nàng: “Cậu không xuống tay dứt khoát. Như vậy ảnh hưởng đến sự trưởng thành của cậu nha, Sasuke-kun!”

“Hừ...” Người thiếu niên khẽ liếc mắt nhìn về phía người nam nhân đứng phía sau hắn. Ở sau lưng hắn là một người thanh niên có mái tóc đen dài, đôi mắt như mắt rắn và nước da trắng như bạch tạng. Hắn mặc một chiếc áo dài màu trắng, khuôn mặt xương xẩu, trên tai có đeo hoa tai với cái cầu ngọc màu xanh. Giọng nói khàn khàn làm cho người thiếu niên vô cùng khó chịu mà đáp lại: “Đám người này chỉ quá thấp kém không xứng đáng ta ra tay mà thôi!”

“Ngài Orochimaru...” Một âm thanh vang lên, cả hai người quay ra thì thấy người thanh niên tóc trắng đeo kính đi đến. Hắn trực tiếp kẻ sát Orochimaru nói nhỏ vào tai Orochimaru làm cho khuôn mặt Orochimaru hơi nhăn nhu lại lộ ra suy tư. Sau khi thông báo xong, người thanh niên tóc trắng hơi cúi chào rồi lùi lại sau đó rời đi.

Hai tay Orochimaru ôm ngực của mình, hắn lúc này mang theo vẻ ngẫm nghĩ. Đến cuối cùng hắn vẫn mở miệng nói chuyện với cái giọng khàn khàn đó: “Chúng ta có tin của Naruto đây?” Ánh mắt Uchiha Sasuke mở to thoáng qua nhưng sau đó giữ được bình tĩnh. Mặc dù ở ngoài mặt Sasuke lạnh lùng nhưng trong lòng rất dễ ý, Orochimaru cười nói: “Hon hai năm, Naruto mạnh lên không ít đây. Cậu ta có thể kiểm soát hoàn mỹ Mộc Độn. Chúng ta còn nhận được tin tức cậu ta đánh bại cả hai thành viên Akatsuki là Hoshigaki Kisame và một người quen của cậu nữa kia. Uchiha Itachi bị Naruto đánh bại xem ra Naruto đã vượt xa so với cậu rồi, Uchiha Sasuke!”

“Câm miệng!” Uchiha Sasuke lạnh lùng lên tiếng nói chuyện: “Ta mới là người sẽ đánh bại tên đó. Naruto, ta sẽ đi tìm cậu ta và chứng minh dòng máu Uchiha tuyệt đối không thua bất kỳ loại huyết kế giới hạn nào.”

“Nga...” Vẻ mặt Orochimaru vờ kinh ngạc: “Vậy ta rất chờ mong Sasuke trưởng thành đến mức nào đây? Hy vọng cậu sẽ không làm cho ta thất vọng.”

Uchiha Sasuke lạnh lùng quay người lại. Bàn tay hắn đã siết thật chặt cho thấy tâm trạng không bình tĩnh khác hẳn với khuôn mặt lạnh như băng của cậu. Ở sâu trong lòng Sasuke vang lên âm thanh: “Naruto, cậu đã mạnh đến mức nào rồi hả?”

...

“Ừm...” Guren khẽ phát ra tiếng. Hai hàm răng nàng khẽ cắn chặt lại. Lúc này hai chân và hai tay của Guren bị buộc chặt treo lên bốn phía. Dù nàng dựa cách mấy cũng không có cách nào trốn thoát được đám dây leo đang buộc chặt lấy mình. Chakra cô cũng bị hút lấy không có cách nào điều động được một chút chakra. Một khi chakra bị lấy ra, đám dây leo lập tức điên cuồng hút lấy và trở nên thô to và lớn hơn.

Naruto nhàn nhạt cười nói: “Vô ích thôi, người càng dây dựa dây leo thiết càng chặt. Người càng sử dụng chakra nó hút càng nhiều và càng trở nên to hơn!”

“Đám dây leo đáng chết! Thả ta ra ngoài!” Guren lớn tiếng quát lên. Nàng không có sử dụng được một chút chakra nào cả. Hiện giờ toàn thân nàng uể oải không có chút sức lực nào. Chakra thiếu nữ nhanh chóng thấy cạn.

“Tại sao mỗi khi có người bị bắt y như rằng nói ra câu này nhỉ?” Naruto đưa tay lên sờ sờ cằm của mình. Dáng vẻ như đang suy nghĩ sâu: “Đám người đó không biết có não để suy nghĩ hay không nữa? Đã bị bắt rồi lại yêu cầu đối phương thả ra.” Ngay sau đó Naruto lập tức lắc đầu đem ý nghĩ ngu ngốc này ném ra khỏi đầu. Hắn bước từng bước về phía chỗ Guren. Ngón tay theo đó trêu chọc nâng lên cằm thiếu nữ và ánh mắt khiêu khích nhìn về phía nàng: “Thật sự là một mỹ nhân hiếm có!”

“Ngươi... ngươi...” Guren có chút hoảng sợ. Lúc này Naruto cũng không nhiều lời với nàng hấn đã cúi xuống. Guren sợ hãi hô lên: “Ngươi muốn làm gì?”

Khoé miệng Naruto nhếch lên, hấn nở nụ cười cực kỳ âm thầm nói: “Không phải cô đã biết rồi sao?” Ngay sau đó đầu hấn cúi thấp xuống dùng bàn tay vén chiếc áo kimono màu xanh Guren lên. Tất cả những thứ này rơi vào mắt Haku làm cho Haku không nhịn nổi dùng tay bịt mắt quay đầu đi mặc kệ Naruto muốn làm gì thì làm.

“Ngươi... ngươi không thể?” Guren sợ hãi hô lên. Nàng chưa bao giờ bị người làm nhục đến như thế này.

Về mặt Naruto ngạc nhiên, hấn mở miệng nói chuyện: “Thẹn thùng sao? Ta nghĩ một người ninja như cô thì việc này hết sức là bình thường chứ?” Khi quan sát thấy được hai má Guren đỏ bừng, Naruto thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là xử nữ.” Ninja nữ thường thường làm nhiệm vụ phải hiến thân là chuyện hết sức bình thường. Nghĩ đến Guren, Naruto sực nhớ trong đoạn ký ức Orochimaru, Naruto biết được Guren từng xếp bả mà Orochimaru sẽ sử dụng thân thể để thay đổi. Mặc dù hiện giờ Orochimaru đã có Sasuke, một thân thể tốt hơn. Có lẽ chính vì lý do này mà Guren chưa bị nam nhân chạm qua.

“Không!” Theo một tiếng roạt bị phá vỡ. Guren cảm giác được hạ thể mình man mát. Ở trong tay của Naruto xuất hiện một miếng vải che đi hạ thể nàng. Theo sau đó là một cái quần lót rách nát trong tay hấn.

Một cái *m đạo xinh đẹp trắng hồng xuất hiện trước mặt Naruto. Bàn chân Guren và cánh tay nàng liên tục dẩy dựa khiến cho hai mảnh thịt hơi hé mở. Một chiếc hột l* xinh xắn nằm ở giữa, hai cánh thịt ép chặt chỉ để lộ một khe rãnh nhỏ màu hồng. Guren chỉ thấy được có người chạm vào *m đạo của mình. Hai mắt thiếu nữ hơi ươn ướt và chảy ra một dòng nước mắt. Nàng quay đầu đi không dám đối mặt với cảnh này. Giọng nói Naruto vẫn vang vọng vào tai nàng: “*m đạo cô thật xinh đẹp đấy. Màng trinh màu hồng thật là đẹp. Hơn nữa còn trắng nõn không lông. Cô biết không, nơi này thật sự rất khiêu khích tôi. Tôi thực sự muốn cắm ngập cán d*ong vật mình vào nơi này. Cảm giác sẽ vô cùng tuyệt vời. Đặc biệt là một xử nữ như cô...”

“Ngươi sẽ không đạt được mục đích của mình đâu...” Guren lập tức trả lời hấn: “Ngài Orochimaru sẽ trả thù cho ta... A...” Đột nhiên nàng cảm giác càng sợ hãi hơn khi một bàn tay luồn vào áo của nàng. Nó mơn trớn theo sau đó tiến vào bụng nàng. Một cảm giác ấm áp theo bụng nàng truyền tới. Cánh tay thô to đã chạm vào bụng nàng. Nàng biết hấn muốn sờ vú nàng nên nàng chỉ có thể cắn răng quay đầu đi chịu đựng.

“Ừm...” Một vật gì đó theo sau trực tiếp tiến vào trong *m đạo nàng làm cho nàng cảm giác được khó chịu và tê dại. Đôi mắt nhắm nghiền của nàng hơi mở ra. Tuy nhiên nàng đã sẵn sàng chờ bị Naruto làm nhục. Có lẽ lúc này hấn đã đút hấn d*ong vật vào trong người nàng. Nghe nói lần đầu rất đau nhưng nàng lại cảm giác được hơi quái quái cũng không phải rất đau như nàng nghĩ.

Khác hẳn với nàng tưởng tượng... Naruto không có đút cây d*ong vật vào người nàng mà hấn dùng ngón tay út tránh đi màng trinh đút vào lỗ *m đạo của nàng. Theo sau có một vật nhỏ nhỏ tiến vào bên trong. Vì đây là lần đầu tiên có dị vật xâm nhập nên *m đạo của nàng co bóp rất kịch liệt. Naruto mở miệng nói chuyện nói: “*m đạo cô không những đẹp mà còn rất khít đấy. Nơi này bóng loáng không một chút lông nào thực sự kích thích nam nhân. Ai cười được cô sợ rằng sẽ phải tỉnh tấn nhân vong...”

“Người... đồ khốn!” Guren trực tiếp nhỏ cho Naruto một ngụm nước bọt. Ngay sau đó cả người nàng tê dại và kích thích. Màng trinh không bị rách nhưng cái dây leo trong *m đạo nàng lập tức khuấy động như một con rắn khiến cho nàng phát ra tiếng rên khá to: “A... ừm... mau... mau dừng lại đi!” Tiếng thở hổn hển nàng phát ra. Theo sau nàng cảm giác được *m đạo mình nóng hầm hập và bắt đầu chảy ra dịch lỏng.

“Thật nhạy cảm đấy!” Naruto cười nhạo một tiếng. Ngón tay thu lại đem một thứ dịch nhờn nháp để vào trong ống nghiệm được làm lạnh bằng một vật chuyên dụng. Thứ này là thứ mà Naruto đã chuẩn bị sẵn rất nhiều khi mang theo.

“Hộc... hộc...” Sau nửa giờ, Guren đã chết lặng. Hai má nàng đỏ ửng như ứ máu, thân thể run lên liên hồi. Ánh mắt nàng theo đó dò dẫm nhìn xuống dưới đất đã xuất hiện một bãi nước. Bãi nước dịch nhờn này do nàng đạt cực sướng mà chảy ra bên ngoài.

Đem bàn tay lau khô, Naruto lắc lắc chiếc ống nghiệm có khá nhiều trứng Guren ở trong đó thì hấn nở nụ cười. Hấn nhàn nhạt nói: “Không nghĩ tôi cô lại nhạy cảm như vậy Guren...” Theo sau đó ánh mắt Guren biến thành giết người nhìn về phía Naruto. Naruto làm như không thấy nói: “Mà phải rồi cô quen biết một thằng nhóc tên Yuukimaru đi. Không biết quan hệ cô với nó là gì?”

“Ai...” Guren tỏ vẻ ngu ngốc: “Ai là Yuukimaru!”

“Cô không biết cũng không sao?” Naruto mở miệng nói chuyện: “Nếu như cô không biết nó vậy để tôi giết quách nó cho xong.”

“Ngươi...” Guren lập tức hoảng hốt: “ngươi không được phép động vào cậu nhóc ấy! Nếu không, ta nhất định sẽ giết ngươi...”

“Phi...” Naruto quay ra nhìn về Guren. Hấn lúc này kết án đem đám cây cối từ từ rút đi. Bàn tay đưa lên đem một chiếc áo choàng choàng lên người Guren. Khuôn mặt hấn không đổi sắc nói: “Xem ra cô cũng có người rất quan trọng với mình.” Hấn quay lưng về phía Guren.

“Chỉ cần ngươi để cho cậu ấy yên?” Guren không có tấn công Naruto dù trong thời điểm này thời cơ khá tốt. Cô vội vã đem toàn bộ thân thể bao trùm trong chiếc áo choàng. Giọng nói gấp gáp và vội vã: “Ta có thể nghe mọi mệnh lệnh của ngươi.”

“Cả việc ngủ với tôi?” Naruto quay ra cười nhạo một tiếng. Hai má Guren hơi đỏ bừng nàng cúi đầu cũng không có trả lời Naruto. Chỉ nghe âm thanh Naruto phát ra: “Yên tâm đi tôi không bắt cô làm những việc như vậy đâu. Hơn nữa, tôi cũng sẽ không bắt cô làm những việc như giết người. Tôi có một công việc khá phù hợp với cô.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 87: Cậu nhóc Yuukimaru

“Thiếu gia...” Yuki Haku nhẹ giọng nhắc nhở.

“Có chuyện gì sao Haku?” Naruto chớp chớp đôi mắt quay sang dò hỏi Yuki Haku.

Yuki Haku thực sự cạ lời đối với Naruto. Khuôn mặt hắn cũng đỏ bừng vì xấu hổ. Hắn không nghĩ rằng mình có một người chủ nhân như vậy. Cái nhìn quái dị Haku làm cho Naruto không sờ được đầu óc. Khi Naruto quay ra thấy được Guren đỏ bừng mặt quay đầu đi. Bất đắc dĩ Naruto chỉ có thể gãi đầu. Thấy Naruto như thế thì Haku vừa buồn cười vừa tức giận. Âm thanh ho nhẹ vang lên: “Thiếu gia, người thử nhìn xuống phía dưới xem?”

Khi mà Naruto nhìn xuống phía dưới thì đã thấy d*ong vật mình căng vót lên. Nó như muốn phá tan quần phóng ra ngoài. Cả chiếc quần cộm lên khá lớn cho thấy d*ong vật Naruto cũng không nhỏ chút nào. Hai má Naruto đỏ bừng, hắn cười gượng nhún nhún vai: “Àch... xin lỗi! Bản năng nam nhân mà thôi đừng để ý...Haha...”

Guren khuôn mặt đỏ bừng như trái táo chín. Một cảm giác kỳ quái khi nàng nhìn về phía Naruto. Trong lòng nàng lại hơi mang chút mất mát khi mà Naruto ngừng lại. Nàng tự nhận mình cũng là khá xinh đẹp nhưng tại sao hắn lại không có đem nàng ngủ. Nhìn cây d*ong vật đang căng vót kia thì chắc chắn hắn không phải bị liệt d*ong.

“Tin tức mới đây? Tin tức mới đây?” Một tên người toàn thân màu trắng kỳ quái từ dưới đất chui lên. Hắn ngược đầu nhìn về phía một người mặc áo choàng màu đen với những đám mây đỏ in trên áo. Tuy nhiên đáp lại là vẻ lạnh lùng người nam nhân đeo mặt nạ. Không có một âm thanh đáp lại làm cho tên người toàn thân màu trắng hơi ngẩn ngơ: “Phương thức ra sân này không mới mẻ sao? Ta cứ nghĩ ra sân như vậy sẽ rất buồn cười kia?”

“Có tin thông tin gì mới sao, Zetsu?” Giọng nói nam nhân không mang theo chút cảm tình nào vang lên. Hắn quay ra nhìn về phía người toàn thân màu trắng mở miệng nói chuyện. Một con mắt màu đỏ với ba viên cầu ngọc xoay tròn trong hốc mắt chiếc mặt nạ hình xoắn ốc.

“Hoshigaki Kisame cùng với Uchiha Itachi gặp mặt cừu vì không lâu lúc trước!” Zetsu dùng giọng nói bất nam bất nữ châm chọc: “Tựa hồ là thảm bại đây. Nghe đồn Hoshigaki Kisame còn đánh mất cái con quái vật mà hắn yêu quý nhất.” Con quái vật mà Hoshigaki Kisame yêu quý hiển nhiên là thanh Samehada.

“Hừm...” Đôi mắt màu đỏ khẽ nháy lại, một âm thanh hừ nhẹ từ trong chiếc mặt nạ phát ra. Ở sâu trong đôi mắt như đang suy tư điều gì đó.

“A...” Zetsu không hiểu dùng giọng nói tò mò hỏi lại: “Người thế nào không ngạc nhiên. Tin tức này không hữu dụng sao?”

“Ta đã biết!” người nam nhân đeo mặt nạ chỉ học ra một tiếng.

Zetsu đen lại dùng cái giọng bất nam bất nữ chỉ trích: “Hiện giờ cừu vĩ đã nắm giữ hoàn mỹ Mộc Độn cộng thêm hắn có thể sử dụng tiên thuật thực sự là khó đối phó. Ngoài ra hắn còn chiếm được thuật phong ấn mà gia tộc Uzumaki để lại. Hiện giờ trừ Pain ra khó có người đối phó được với hắn. Đồng thuật người bị thuật phong ấn của hắn khắc chế gắt gao. Phải làm gì bây giờ, Tobi?”

“Không nghĩ tới cừu vĩ lại phát triển nhanh như vậy!” người nam nhân đeo mặt nạ được gọi là Tobi lập tức lên tiếng nói chuyện. Trong ánh mắt hắn, ba viên cầu ngọc nhẹ nhàng xoay xoay. Từ nơi đó phát ra khí tức khá âm trầm. Hắn mở miệng nói chuyện: “E rằng chỉ một hai năm nữa là hắn có thể đạt được sức mạnh ngang với Senju Hashirama. Đến lúc đó, sợ rằng ngay cả Pain cũng không có cách nào chiến thắng hắn.”

“Chúng ta có cần thông báo điều này với Pain hay không?” Zetsu trắng mở miệng nói chuyện.

Tobi trầm ngâm một chút sau đó mở miệng nói chuyện: “Không cần thiết vì sẽ có người giúp chúng ta nói ra chuyện này. Hy vọng, hắn không làm cho ta thất vọng.”

Ba người hai nam một nữ di chuyển trên những cành cây. Họ dừng lại trên một căn nhà lớn. Nơi này tuyệt khá lớn, Naruto không nghĩ tới vòng đi vòng lại thực tế quay lại Thủy Quốc cũng không xa. Trong lòng Naruto khe khẽ thở dài một hơi ngẫm nghĩ: “Nếu không mình quay lại thăm Mei một chút...” Vừa nểm qua trái cảm hiện giờ lại bị cảm dục khiến cho Naruto không quen. Đặc biệt khi bị Guren khiêu khích lúc trước, hắn đã có cảm giá không nhẫn nhịn được.

Ở phía trước là một thiếu niên so với Naruto nhỏ tuổi hơn. Thiếu niên có đôi mắt màu đỏ tươi và mái tóc dài màu xanh nhạt. Khuôn mặt hơi tròn ra tuổi tác cũng chưa thành thực, mũi thon, miệng nhỏ. Xem ra sau khi lớn cũng là một anh chàng đẹp trai. Trang phục bên ngoài bao gồm một bộ kimono màu xám với áo bên trong màu xanh ngọc bích cùng với quần màu xanh da trời với băng quấn xuống mắt cá chân. Bàn chân đi một chiếc giày ngắn và có màu tối.

Dường như thiếu niên đang dọn thứ gì đó. Khi thấy ba người xuất hiện thì thiếu niên vui mừng hô lên: “Chị Guren!”

“Yuukimaru!” Guren thấy được thiếu niên chạy tới thì đem hắn ôm vào trong ngực. Đường như khung cảnh chỉ còn của riêng hai người mà thôi.

“Chị Guren, hôm nay chị sẽ ở lại đây chứ?” Thiếu niên chớp chớp đôi mắt dùng khuôn mặt và nụ cười dễ thương nhìn về phía Guren làm cho nàng có cảm giác xúc động. Guren theo đó muốn trả lời thì Yukimaru đã ngoảnh đầu qua nhìn về phía hai người nam nhân. Về mặt Yukimaru mang theo sự tò mò, hân hở miệng hỏi chuyện: “Chị Guren, họ là ai vậy? Họ là bạn của chị sao?”

“À...” Guren quay đầu ra nhìn về phía hai người rồi có chút ấp úng trả lời: “Ừm... Họ là bạn của chị.” Khi liếc qua Naruto, Guren lại vừa giận cũng mang theo cả xấu hổ.

“Lần đầu tiên gặp mặt...” người thiếu niên rất ngoan ngoãn hành lễ đối với hai người. Hắn tỏ ra mình là người cực kỳ lễ phép. Naruto cũng nhìn ra điều này nên cũng khẽ cười một tiếng đối với hắn và nghe được hắn nói: “Em là Yukimaru!”

“Anh là Dan...” Naruto cười đáp lời. Bộ dạng có vẻ tiêu sái và bất cần đời. Đây là ấn tượng mà Naruto mang lại cho Yukimaru.

Ở bên cạnh Naruto, Haku cười một cách dịu dàng: “Còn anh là Haku. Hân hạnh được biết em.” Người này da trắng và vô cùng xinh đẹp. Nụ cười người này làm cho Yukimaru cảm giác thật ấm áp và xinh đẹp. Hắn còn tưởng rằng là nữ mặc nam trang nữa kia nếu như đôi phương không có hàu kết.

“Yuukimaru...” Guren lúc này từ tốn lên tiếng nói chuyện: “Em vào chuẩn bị đồ đi. Lần này chúng ta sẽ chuyển nơi ở?”

“A...” Thiếu niên có chút ngạc nhiên hô lên: “Lại chuyển nơi ở lần nữa sao?” Về mặt hắn hơi mang theo chút buồn rầu nói: “Vâng, em vào chuẩn bị ngay đây!” Bộ dạng cậu nhóc khá thuần thực giống như thường làm việc như thế này. Không bao lâu thì hai người rời đi với một bọc nhỏ.

Naruto bình thản mở miệng nói: “Cậu vẫn chưa còn có ăn cơm đi?” Yukimaru nghe thế hơi ngẩn người. Trong lúc này Naruto lấy ra một cái bánh sau đó đưa cho Yukimaru rồi nói: “Ăn đi. Chúng ta đều đã ăn rồi. Trên đường đi khá lạnh, ta không hy vọng trên đường đi cậu sẽ té xỉu.”

Yuukimaru quay ra nhìn về phía Guren thấy được Guren khẽ gật đầu. Lúc này, hắn mới dám chìa tay ra tiếp nhận cái bánh: “Cảm ơn anh, anh Dan!” Hắn đem chiếc bánh xé ra một nửa. Ở bên trong chiếc bánh xuất hiện một cái nhân màu trắng nhưng Guren không để ý đến điều này khi mà Yuukimaru đưa bánh mời về phía cô. Thiếu niên khá ngoan ngoãn khi đưa ra lời mời: “Chị Guren, chị cũng ăn bánh cùng với em chứ?”

“Chị đã ăn rồi!” Guren cười một cách thân thiện: “Em ăn nó đi sau đó chúng ta sẽ khởi hành!”

“Vâng!” Thiếu niên ngoan ngoãn tiếp nhận lấy cái bánh bắt đầu ăn.

Trong lúc này, Guren để ý đến ám hiệu Naruto. Guren quay sang nhìn về phía Yuukimaru nói: “Chị muốn nói chuyện riêng với anh ấy một chút.”

“Chị cứ đi đi!” Thiếu niên vừa ăn từ tốn vừa trả lời.

Hai người ra một góc nói chuyện riêng, về mặt Guren đã không kiên nhẫn nói: “Có chuyện gì?”

“Ta sẽ để Haku hộ tống hai người đến Thủy Quốc!” Naruto nhận nhặt trả lời.

“Cái gì?” Về mặt Guren theo đó đại ra.

“Yên tâm đi, các ngươi sẽ không gặp trở ngại nào đâu!” Naruto nhận nhặt đáp lại: “Ta có quen biết với Mizukage đệ ngũ của Thủy Quốc. Thế nên đừng lo lắng.” Vừa nói Naruto lấy ra một bức thư rồi đưa cho Guren: “Bức thư này là ta viết trên đường đi. Bằng vào bức thư này, Mizukage đệ ngũ sẽ tiếp đón và an bài cho các ngươi. Ở nơi đó, các ngươi cũng không cần chạy trốn. Mizukage sẽ có an bài cho các ngươi.”

“Ta hiểu!” Guren cầm một bức thư sau đó mở miệng nói chuyện: “Ngươi không sợ chúng ta sẽ chạy trốn trên đường sao?”

“Ngươi có thể thử xem...” Naruto cười nhạo một tiếng: “Nếu như ngươi không quan tâm đến mạng sống của Yuukimaru.”

“Ngươi...” Guren khẽ nói một tiếng. Hàng lông mày xinh đẹp của nàng nhăn lại thật sâu sau đó nàng hô lên: “Ngươi bỏ độc vào chiếc bánh đó!”

“Không... không...” Naruto ôm ngực lắc lắc đầu, khoé miệng hắn nhếch lên: “Chỉ là một thủ đoạn nhỏ mà thôi. Một thuật Mộc Động giống như ta đem một mộc phân thân đưa vào trong cơ thể thiếu niên đó. Nếu các ngươi đến Thủy Quốc bình yên như vậy hạt giống này tự sẽ ra ngoài cơ thể Yuukimaru theo đường tiêu hoá. Nếu không...” Naruto nhún nhún vai cũng không có nói tiếp.

“Ngươi...” Guren nắm chặt bàn tay sau đó mở miệng mắng: “Ngươi là tên khốn!” Naruto làm như không nghe thấy những lời này.

Không lâu sau, Naruto nhìn theo Haku đem theo hai người rời đi. Naruto cũng theo đó nhanh chóng rời đi. Hiện giờ chỉ có một mình ra ngoài, Naruto thực sự có cảm giác hơi kỳ quái. Vì thường ra ngoài, Naruto đều có bầu bạn. Miệng hắn khẽ khẽ lầm bầm nói: “Vậy đi Lôi Quốc trước còn là... Di.. có ác ý với mình sao?”

Cách xa hàng chục dặm, bất cứ ai có ác ý với Naruto thì Naruto đều cảm nhận được. Khoé miệng hắn theo đó hơi kéo ra khe khẽ lầm bầm: “Thú vị!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 88: ANBU tập kích

Một chiếc mặt nạ heo lấp ló trong bụi cỏ khô. Không chỉ có một người đeo chiếc mặt nạ heo ấy mà còn rất nhiều người khác có đeo các loại mặt nạ dấu kín ở chỗ bí mật. Chỉ cần thời cơ đến, họ lập tức sẽ sử dụng nhẫn thuật mạnh mẽ công kích đối phương. Một cái bẫy vô cùng hoàn mỹ chờ con mồi xấp bẫy.

Xoạt, xoạt, xoạt...

Tiếng bước chân vang lên khi mà nó dẫm lên lớp tuyết dày. Một thân ảnh nhỏ nhỏ trong đợt sương tuyết lạnh lạnh. Bước chân hữu lực mà mạnh mẽ đi về phía trước. Từng bước từng bước cẩn thận dẫm lên trên mặt tuyết.

“...” Trong lòng một người đeo mặt nạ hồ ly khẽ quát nhẹ trong lòng. Bàn tay hắn lập tức kết ấn sau đó bàn tay chắp vào nhau. Bốn ngón tay khép lại, ngón cái mở ra chạm vào nhau, hai ngón chỏ chạm vào nhau tạo ra một khoảng rộng. Hắn đặt trước mặt giống như nhắm bắn vào người thiếu niên tóc vàng đang mặc một chiếc áo choàng che kín thân thể mình.

Một nơi khác, một người đeo mặt chim nạ cũng sử dụng nhẫn thuật. Dưới chân hắn cái bóng màu đen bắt đầu kéo dài. Nó vòng vèo như một con rắn chuyển động qua những nơi có bóng đêm sau đó tiến tới trực tiếp hướng về phía người thiếu niên tóc vàng.

“...” Cơ thể người thiếu niên lập tức khựng lại vì bí thuật người đeo mặt nạ hồ ly sử dụng. Ngay sau đó từ trong bụi cỏ một vết đen trực tiếp vọt ra tiến vào chiếc bóng của người thiếu niên. Thân thể thiếu niên theo đó hoàn toàn bị định trụ.

“Thành công!” Một tiếng nói vang lên trong đám người đeo mặt nạ. Tất cả bọn họ đều nhảy ra phía bên ngoài. Ánh mắt chăm chú quan sát về phía người thiếu niên bị chiếc bóng kéo dài định trụ. Loại nhẫn thuật này chỉ có người gia tộc Nara mới sử dụng.

“Đúng vậy...” Một tiếng cười nhạo vang lên: “Các người thành công bắt được một phân thân của ta!”

“Không được!” Một người trong đó đột nhiên hô lên: “Chúng ta đã bị phát hiện. Trúng kế rồi!”

“Phát hiện rồi sao?” Từ một thân cây to khổng lồ xuất hiện một người thiếu niên. Hắn dễ dàng chui ra từ gốc thân cây đó. Khoé miệng hắn nhếch lên và hắn cũng đã hoàn thành kết ấn từ khi nào: “Mộc Độn: Hoa Giới Giáng Đạn!”

Ầm, ầm...

Mặt đất rung động kịch liệt theo sau đó bắt đầu mọc lên những thân cây thô to khổng lồ. Chúng mang theo những nụ hoa như nụ hoa sen hồng. Nụ hoa trực tiếp mở ra đem phần hoa màu vàng phóng thích khắp nơi. Phần hoa nhanh chóng lan tràn bao phủ đám người đeo mặt nạ này vào.

Một căn động rộng rãi và khổng lồ đang chứa một thứ kỳ quái. Nó có hình dạng giống như hình người. Không phải nói nó giống như một con quỷ được tạc bằng một cái thân cây gỗ cũ kỹ khổng lồ thì đúng hơn. Nó há cái miệng lớn để lộ ra cái răng nanh sắc bén. Nó không có tai và có chín con mắt đóng lại tất cả trông vô cùng tóm lỏm. Đôi bàn tay năm ngón giờ lên và bị xiềng xích khoá chặt lại.

Đột nhiên bóng mờ xuất hiện. Đó là ảnh mờ một nam nhân có mái tóc lờm chờm và đôi mắt với những vòng tròn màu đen đồng tâm. Theo sau đó lần lượt xuất hiện một đám người khác. Tất cả có tổng cộng mười người tất cả.

“Mọi người đã đến đông đủ rồi!” Người thanh niên với đôi mắt vòng tròn vòng tròn mở miệng nói chuyện: “Lần này ta gọi mọi người đến nơi này có hai việc muốn nói với mọi người. Việc thứ nhất đó là tài chính tổ chức chúng ta. Nguồn thu nhập tài chính trong hơn hai năm nay không đạt được như dự kiến. Chúng ta phải tăng nhanh tốc độ thu nhập tài chính!”

“Thủ lĩnh, không có cách nào nhanh hơn!” Một người nam nhân có hình dáng cao lớn mặc y phục áo choàng đen với những đoá mây lửa mở miệng nói chuyện. Đôi mắt hắn không giống như đôi mắt người có được với lòng trắng màu tối và đồng tử màu xanh. Hắn đeo khăn bịt mặt và trán đeo chiếc băng đeo đầu có ký hiệu thác nước và bị một vạch ngang cho thấy được hắn là phản nhĩn. Giọng nói theo đó phản nản: “Lần trước Kisame cùng với Itachi bắt giữ cửu vĩ thất bại đã kinh động đến làng Lá. Lần đó chúng ta đều lộ mặt trước mặt làng Lá gây nên các nước lớn chú ý.”

“Đám người đó thật phiền phức...” Người thanh niên có mái tóc màu trắng vuốt ngược đưa tay dầm dầm vai của mình: “Thật không dễ người khác yên. Lúc đó thực sự là phiền. Đến tìm một người hiến tế cho Jashin cũng khó. Chỉ có thể tránh né đám ninja làng Lá đó đuổi giết.”

“Chúng ta sẽ bàn bạc cận kề về điều này sau!” Người thanh niên có đôi mắt vòng tròn tiếp tục câu chuyện: “Vấn đề thứ hai đó chính là jinchuriki cửu vĩ xuất hiện. Trước đó Hoshigaki Kisame cùng Uchiha Itachi đã đụng độ hắn.” Vừa nói hắn vừa liếc mắt ra nhìn hai người nam nhân một cao to đồ con và một hơi mảnh khảnh.

Uchiha Itachi sử dụng đôi mắt Sharingan với ba cầu ngọc khẽ liếc mắt nhìn về phía đoàn người. Tuy nhiên hắn cũng không có trả lời mà để cho Hoshigaki Kisame nói chuyện. Lúc này chỉ thấy Hoshigaki Kisame dùng hai tay ôm ngực, hắn dùng giọng cực kỳ nghiêm túc nói chuyện: “Chúng ta đã gặp jinchuriki cửu vĩ. So với hai năm trước đây thì cửu vĩ mạnh hơn rất nhiều.”

“Jinchuriki cửu vĩ nắm giữ Mộc Độn...” Một người to lớn có lưng gù và cái đầu che mặt với hình dáng quái dị mở miệng nói chuyện: “Hắn sẽ trở thành một con rối tuyệt vời trước nghệ thuật của tôi!”

“Nỏ mạnh mới là nghệ thuật!” Một thiếu niên nhỏ tuổi với mái tóc đuôi gà nói chuyện. Một chòm tóc vàng được tạo dáng ở phía trước che đi mắt trái và một phần chiếc băng trán làng Đá với vết gạch ngang cho thấy thân phận phân nhân. Hắn ngón tay kết ấn bàn tay chia ra, ở lòng bàn tay có một cái miệng với một chiếc lưỡi lè ra trông cực kỳ tởm lợm: “Tôi sẽ để cho thằng nhóc đó biết cái gì mới là nghệ thuật!”

“Hai người đừng coi khinh thằng nhóc!” Hoshigaki Kisame cười nhạt mở miệng châm chọc: “Thằng nhóc rất mạnh. Nó không phải là sản phẩm thất bại như tên ninja làng Lá. Nó ở một đẳng cấp hoàn toàn khác. So sánh với tôi cùng với Uchiha Itachi đều không kém chút nào.”

“Tiền bối...” Người thiếu niên tóc vàng cười nhạo nói: “Đó không phải lý do hai người biện hộ cho sự thất bại của mình.”

“Nga...” Hoshigaki Kisame cười nhạo nói: “Vậy chúng ta chờ mong các cậu sẽ làm được gì khi gặp thằng nhóc đó. Hy vọng các cậu sẽ may mắn hơn chúng ta và cẩn thận có thể sẽ mất đi mạng sống của mình!”

“...” Người nam nhân cao to đeo khăn che mặt và mắt xanh mở miệng nói: “Tôi đã từng chứng kiến Hokage đệ nhất Senju Hashirame. Nếu như thằng nhóc thực sự kế thừa một phần sức mạnh Senju Hashirama sẽ phiền phức to với chúng ta. Cái loại sức mạnh đó, đám tiểu bối các ngươi không có đối mặt không có cách nào hiểu đâu!”

“Tiền bối...” Người thiếu niên tóc đuôi gà cười nhạo đáp trả: “Ngươi có nói quá không thể. Thằng nhóc jinchuriki đó mạnh nhưng có thể vượt qua thủ lĩnh sao?”

Người nam nhân đeo khăn bịt mặt im lặng không nói gì mà quay đầu nhìn về phía vị trí thủ lĩnh. Đối với cái nhìn đám người, người thanh niên có đôi mắt vòng vòng trả lời: “Không có bất cứ ai có thể vượt qua sức mạnh của thần.” Giọng nói đầy tự tin từ miệng hắn phát ra: “Ngay cả Hokage đệ nhất Senju Hashirama sở hữu Mộc Độn cũng là như vậy. Jinchuriki cừu vĩ chúng ta không cần tiếp tục truy lùng. Hiện tại chúng ta cần làm bây giờ là đem tài chính thu thập đầy đủ.”

“Chẳng lẽ chúng ta không làm gì sao, thủ lĩnh!?” Người thanh niên có mái tóc vuốt ngược và sau lưng đeo lưỡi hái mở miệng hỏi.

“Không cần thiết!” Người nam nhân có đôi mắt vòng vòng tiếp tục mở miệng: “Các nước lớn và làng Lá, họ sẽ lo lắng việc cừu vĩ. Jinchuriki cừu vĩ không dễ dàng bị bắt như vậy. Chúng ta cứ tiếp tục thu thập tài chính thực hiện kế hoạch như định sẵn. Đến lúc đó, chính ta sẽ ra tay bắt cừu vĩ. Mọi việc kết thúc tại đây đi!”

“...” Đám người im lặng không trả lời. Họ nhìn thấy hình ảnh người nam nhân kia biến mất. Theo sau ảnh đám người cũng dần dần biến mất chỉ để lại một sơn động lạnh lẽo âm u với tượng con quái vật khổng lồ.

“Chú ấn sao?” Người thiếu niên tóc vàng bóp chặt cổ người nam nhân có mái tóc màu vàng. Miệng người này mở ra ở trên đó có mấy vạch đen ở cuối lưỡi. Loại chú ấn này dùng để bảo mật thông tin. Một khi đám người này nói đến thông tin quan trọng hay cố gắng viết ra thông tin đó, cả người họ sẽ bị tê liệt. Khoé miệng thiếu niên tóc vàng nhếch lên: “Nực cười... sử dụng chú ấn làm ta không có cách nào biết được sao?”

Bàn tay Naruto lấy ra một quyển trục dài sau đó kéo ra đặt ở trên mặt đất. Hắn trực tiếp nhẹ nhàng dùng kunai gạt qua cổ tên thủ lĩnh sau đó bắt một tên ninja còn đang trong trạng thái hôn mê đặt lên phía trước. Một vài giọt máu nhỏ giọt lên tờ giấy, Naruto dùng hai tay kết ấn miệng khẽ quát: “Uế thổ chuyển sinh!” Từng đám giấy màu trắng theo đó bao bọc lên cơ thể tên ninja đang rơi vào hôn mê kia. Theo sau giấy trắng dần dần hoá thành bộ mặt tên ninja cầm đầu. Người này từ từ mở mắt và kinh ngạc nhìn cảnh tượng xung quanh.

Hắn nhìn về phía Naruto sau đó quay đầu nhìn về phía xung quanh và chính bản thân mình. Đến cuối cùng về mặt hắn sợ hãi hô lên: “Uế thổ chuyển sinh!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Âm Shimura Danzou một lần

“Shimaru Danzou sao? Huh!?” Sau khi hỏi xong người ninja được uest thổ chuyển sinh ra, Naruto khẽ hừ lạnh mộ tiếng. Shimara Danzou người này là một trong những người nắm giữ quyền lực làng Lá. Hắn là bạn thân Hokage đệ tam bao gồm Utatane Koharu và Homure Mitokado. Hai người làm cố vấn cho Hokage đệ tam mà Shimaru Danzou nắm giữ ANBU gốc chuyển làm những việc hắc ám nhằm mục đích duy nhất là bóp chết mọi nguy hiểm đối với làng Lá từ trong nội.

“Xem ra, mình quá nhân từ rồi!” Naruto cười nhạt nói. Trên khuôn mặt người thiếu niên xuất hiện vẻ âm trầm và lạnh lẽo. Hắn ngược đầu đưa tay lên sờ cằm rồi nở nụ cười tràn đầy giễu cợt: “Shimura Danzou, hắc ám làng Lá sao? Sớm muộn mình cũng sẽ tìm hắn ta. Trước đó chỉ là... mình nên tìm cho hắn ta một chút rắc rối. Như vậy đỡ hắn phải tìm mình phiền toái.”

Lúc này, ở trong một khu rừng có chút u ám ngồi bên người cùng với một người. Bốn người tụ họp thành một đoàn thể trong đó một người hoàn toàn tách biệt. Người này mặc một chiếc áo trùm toàn thân thể mình che đi khuôn mặt. Hắn đột nhiên ngẩng đầu lên để hiện lộ khuôn mặt đầy vết nứt. Theo đó khuôn mặt hắn đột nhiên biểu cảm có chút phức tạp. Lòng trắng có màu đen cho thấy hắn không phải là một người sống. Đôi mắt đột nhiên mở ra, đồng tử theo sau đó cũng biến thành màu trắng.

“Hiruko...” Người thanh niên có khuôn mặt nứt vỡ đột nhiên mở miệng nói chuyện. Ánh mắt chăm chú quan sát về phía người thiếu niên trong đoàn bốn người.

“Hừ??” Hiruko ngạc nhiên quay đầu nhìn về phía người nam nhân với đôi mắt màu trắng. Lúc này đôi mắt màu trắng làm cho người thiếu niên tóc trắng có chút ngạc nhiên.

“Khỏi cần suy nghĩ, ta là Dan đây?” Naruto nhàn nhạt mở miệng nói chuyện. Trong ánh mắt hơi mang theo trầm trọng rồi nói tiếp: “Có tin tức người có vẻ sẽ thích đây. Người không phải thích Sharingan sao? Ta có tin tức về Sharingan, người có muốn nghe hay không? Tin tức tuyệt đối sẽ làm cho người cảm giác được giật mình!”

“Sharingan?” Người thiếu niên nghe được câu này lập tức rơi vào trầm tư, Hắn lên tiếng nói chuyện: “Người muốn nói đến huyết kế Sharingan của tộc Uchiha. Là Uchiha Itachi vẫn là Uchiha Sasuke, còn là...” Nói đến đây người thiếu niên không có tiếp tục nói nữa.

“Không phải... đều không phải!” Naruto điều khiển thân thể uể oải chuyển sinh đáp lời. Ngay sau đó hắn thấy về mặt kinh ngạc của đám người Hiruko. Đến lúc này, Naruto mới dùng về mặt chăm chọc quan sát đám bốn người: “Người hẳn biết Shimura Danzou người này đi!”

“Shimura Danzou...” Hiruko kinh ngạc hô lên. Ánh mắt hắn mang theo kỳ quái nhìn về phía Naruto hỏi lại: “Tại sao người lại nhắc tới hắn. Hắn là một trong các cao tăng làng Lá... Không dễ chọc chút nào cả?”

“Tiền lời đồng nghĩa với nguy hiểm cao, không phải sao Hiruko!?” Naruto không có nhắc đến Shimura Danzou nữa mà cho Hiruko một câu nói khó hiểu.

“Người có ý gì?” Hiruko nghe được nhẩn nháy thật sâu.

Nói đến đây, Naruto nhàn nhạt ôm ngực cười nhạo nói: “Nhiều năm về trước, Hiruko người vẫn nhớ đến sự kiện Uchiha Itachi diệt tộc Uchiha chứ?” Nghe được lời này thì Hiruko nhẩn nháy lại thật sâu. Hắn nghe được Naruto nói: “Người cho rằng chỉ một mình Uchiha Itachi có thể diệt tộc Uchiha sao? Cho dù hắn mở ra Mangekyou Sharingan trong truyền thuyết!?”

“Người muốn nói cái gì?” Hiruko nghe được đến Sharingan cực kỳ mê luyện. Hắn từ trước đến nay đều yêu thích loại huyết kế giới hạn này. Dù sao trải qua hai cuộc chiến tranh, Hiruko đối với Sharingan mê luyện đến mức cuồng si. Đừng nói đến Mangekyou Sharingan trong truyền thuyết

“Nếu không có sự giúp đỡ của làng Lá. Uchiha Itachi có thể yên lặng không tiếng động diệt trừ làng Lá sao?” Naruto cười châm biếm: “Người nói xem Hiruko?”

“Người nói là...” Đột nhiên Hiruko nói đến những lời này thì im bặt lại.

Naruto tiếp tục điều khiển thân thể uể oải chuyển sinh rồi nói: “Ta điều tra được trong tay Danzou có không ít Sharingan đâu. Dựa vào những gì ta biết được, cánh tay hắn đã trang bị đầy một đám Sharingan ba câu ngọc. Không những thế hắn còn có được một con mắt Mangekyou Sharingan cùng với bản thân đã cấy ghép tế bào Senju Hashirama. Thuật chimera của người không phải có thể hấp thu được mọi loại huyết kế giới hạn sao? Nghĩ đến Sharingan ba câu ngọc, Mangekyou Sharingan cùng một độn xem. Người chẳng lẽ không hứng thú sao?”

“Này...” Hiruko hơi ngần người ra. Hắn thực sự đã nổi lên lòng tham qua những lời Naruto nói. Tuy nhiên hắn cũng không có làm ra đáp ứng ngay.

Naruto cười nhạo lắc đầu nói: “Quyết định tùy vào người thôi. Ta tuyệt đối không xen vào hành động của người. Phải biết rằng tiền lời cao đồng nghĩa với nguy hiểm cao. Quyền quyết định tùy thuộc vào người. Ta chỉ sẽ thu một đôi Sharingan ba câu ngọc trong tay người nếu người thành công. Tuyệt đối không hơn. Ta chắc chắn điều đó đấy. Dù sao thông tin không phải miễn phí đưa đâu.” Theo sau đó đôi mắt tên ninja bị uể oải chuyển sinh khôi phục bình thường. Hắn ngo ngắc nhìn về phía xung quanh.

“Chủ nhân!” Một tên nam nhân trong đoàn người đột nhiên lên tiếng nói chuyện: “Ngài không thể tin được những lời này. Hẳn tuyệt đối không thể tin được.”

“Ách...” Người nam nhân có ba vạch trên trán mở miệng nói chuyện: “Mặc dù hắn không thể tin nhưng hắn không có lý do gạt chúng ta!”

“San, anh ta nói không sai?” Thiếu nữ xinh đẹp có hai vạch sẫm trên mặt mở miệng nói chuyện: “Hắn ta không có lý do gạt chúng ta. Thông tin hắn đưa ra sợ rằng phải chính xác đến tám chín phần. Chỉ là Shimura Danzou, người này là thủ lĩnh ANBU gốc làng Lá. Chủ nhân... người này thực không dễ dàng gì bắt lấy. Dù bắt được hắn ta, chúng ta sợ rằng cũng bị ANBU gốc và làng Lá đuổi giết.”

“Ta đã biết!” Hiruko đáp lời. Tuy nhiên trong lòng đang không ngừng dậy sóng. Một bên huyết kế giới hạn là Sharingan, có khi là Mangekyou Sharingan cùng với Một Độn, quả thực Hiruko không biết phải chọn thế nào. Mặc dù rất nguy hiểm nhưng tiền lời quả thực làm Hiroko không có cách nào có thể từ chối được. Đến cùng làm vẫn là không làm.

Hai tay kết ấn thu hồi, Naruto nở ra nụ cười đầy thoải mái. Dựa theo tính cách Hiruko có tám chín phần sự tham lam sẽ thúc đẩy hắn. Naruto chỉ cần chờ đợi là được. Bất quá bản thân Naruto đối với thuật Chimera khá là lo lắng. Hắn sợ một khi Hiruko thất bại, loại nhẫn thuật này sẽ rơi vào tay Danzou. Đến lúc đó hậu quả tương đương khôn lường.

Hiện tại ở một nơi khác. Trong một căn hầm tối ẩm và âm u, người nam nhân đeo mặt nạ xoắn ốc có một con mắt sharingan ba câu ngọc ở bên mắt phải bước đến. Hắn từ phía trong bóng tối đi về phía ánh đèn. Đôi mắt Sharingan ba câu ngọc nhìn chăm chú về phía người thiếu niên có mái tóc màu xám. Nếu như là Naruto ở đây nhất định sẽ kinh ngạc vì sự tồn tại của người thiếu niên này. Người thiếu niên này không phải đã chết trong đợt tập kích của

ninja làng Cát rồi sao.

“Neji...” Người nam nhân đeo mặt nạ đột nhiên mở miệng nói chuyện. Con mắt hắn híp vào nhìn về Hyuuga Neji mà nói: “Cậu bắt đầu thức tỉnh Tenseigan rồi sao? Tôi đã lập tức đến đây thăm cậu. Thật hâm mộ cậu, Neji. Nếu như tôi có Byakugan, tôi nhất định sẽ dụng hợp dòng máu đó để thức tỉnh Tenseigan.” Mặc dù nói thế nhưng người nam nhân đeo mặt nạ không có làm việc này. Thứ nhất hắn có Mangekyou Sharingan và sự tự tin hắn vào Mangekyou Sharingan cho thấy hắn tin Mangekyou Sharingan cao hơn so với Tenseigan gì đó dù hắn rất muốn biết sức mạnh Tenseigan sẽ như thế nào. Thứ hai bản thân hắn bài xích tương đối mạnh với dòng máu đó, dù có Byakugan, hắn cũng không có cách nào tiến đến đem Byakugan tiến hoá thành Tenseigan.

Hyuuga Neji từ từ mở ra đôi mắt của mình. Đôi mắt hắn đã biến đổi, con ngươi đã không còn màu trắng mà biến hoá thành một màu xanh lấp lánh như sao trời. Trên trán Hyuuga Neji đã không còn tồn tại ký hiệu chữ ấn cá chấu chim lồng. Khoé miệng Neji nhếch lên, hắn mở miệng nói chuyện: “Sức mạnh này thật tuyệt vời. Chỉ cần có một thời gian nữa thôi, ta sẽ thoát khỏi vận mệnh của mình. Gia tộc Hyuuga, tông gia... các người sẽ phải trả giá đắt vì hành động của mình. Các người đã chuẩn bị đón nhận sự trở về của ta Hyuuga Neji chưa? Đến lúc đó, tất cả các người sẽ phải chịu trách nhiệm vì những việc làm trong quá khứ. Ta sẽ cho các người thấy chết đối với cái người chẳng qua chỉ là hy vọng xa vời.”

“...” Người nam nhân đeo mặt nạ neho mắt nhìn về phía Hyuuga Neji. Trong ánh mắt người nam nhân đeo mặt nạ mang theo sự đồng cảm. Mặc dù hắn không có giống với Hyuuga Neji nhưng đều bị thế giới này ép đi đến còn đường u ám không đường về. Đứng là số phận trên người.

Một người toàn thân màu trắng bóc chui lên khỏi mặt đất sau đó dùng giọng nói giễu cợt đối với Hyuuga Neji: “Xem ra người thiếu niên đã đi vào con đường hắc ám Nha... nha... nha... cậu bé đã thức tỉnh sức mạnh mới. Cậu đã không còn trong trắng như trước kia và cậu đã bị vấy bẩn! Mà cậu đã thức tỉnh Tenseigan rồi, cậu có thể nói cho tôi biết cảm giác đại tiện có cảm giác như thế nào sao?”

“Hừ...” Một tiếng hừ lạnh từ Hyuuga Neji phát ra. Bàn tay hắn vươn lên theo sau đó thân thể Zetsu bị Neji hút lại. Năm ngón tay theo đó trực tiếp bóp ở cổ Zetsu. Cổ họng bị bóp làm cho Zetsu dấy dựa nhưng Neji đột nhiên kêu rên lên một tiếng: “A...” Bàn tay hắn trực tiếp nhả ra, thân thể Zetsu theo đó rơi phịch xuống dưới mặt đất.

“Tenseigan mới thức tỉnh!” Người đeo mặt nạ mở miệng nói chuyện. Hắn thấy được Neji thống khổ dùng tay ôm mắt của mình. Khi bàn tay mở ra, trong thoáng chốc đôi mắt biến thành màu trắng vài giây rồi lại khôi phục màu xanh tuyệt đẹp. Hắn mở miệng nói chuyện: “Cậu không nên sử dụng nó cho đến khi sức mạnh này thức tỉnh hoàn toàn.”

“Hừ...” Lại một tiếng hừ lạnh từ miệng Neji. Tuy nhiên hắn im lặng không có trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 90: Thuỷ hoá Hozuki Suigetsu

Ánh sáng màu xanh ở trong một căn phòng thí nghiệm u ám chiếu xạ lên một cái lồng lớn. Chiếc lồng được làm bằng thuỷ tinh chắc chắn. Một người thiếu niên ở bên trong cả người giống như được làm bằng nước đang di động ở phía bên trong chiếc bể tràn ngập chất lỏng. Thi thoảng hắn muốn mở miệng thở ra một hơi dài thì miệng hắn chỉ phát ra những tiếng bọt khí. Hắn có thể di chuyển dưới nước một cách dễ dàng và không hề bị ngập vì thiếu không khí.

Cạch!

Bất chợt theo cánh cửa mở ra hấp dẫn người thiếu niên quay đầu. Hắn thấy được người thanh niên tóc trắng đi về phía bên trong. Ngón tay người thanh niên đưa lên đây gong kính của mình sau đó mở miệng nói chuyện: “Suigetsu, tôi cần một chút thực nghiệm thể nên tôi sẽ thả cậu ra. Hy vọng cậu sẽ không chạy trốn. Đến lúc đó, tôi sẽ rất khó ăn nói với ngài Orochimaru.”

“...” Đôi mắt Suigetsu khẽ nhăn mày lại. Đến cuối cùng hắn thấy được người thanh niên bắt đầu thao tác trên chiếc máy và nước bắt đầu rút đi. Thân thể hắn từ dạng chất lỏng cũng biến hoá thành người thường. Chỉ có chút khác biệt là toàn thân hắn loà lỏ trong mặt đất.

Ngay sau đó với tốc độ cực nhanh, thân thể hắn trực tiếp quần lấy người thanh niên tóc trắng. Hai ngón tay chỏ và giữa chỉ thẳng về phía đầu người thanh niên tóc trắng. Trong miệng người thiếu niên mang theo giễu cợt: “Đừng tưởng anh là thủ hạ của Orochimaru, tôi không dám giết anh đấy nhé. Đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt đó!”

“Cậu làm vậy, tôi sẽ rất khó ăn nói với ngài Orochimaru.” Người thanh niên tóc trắng mở miệng bình đạm như không có gì. Ánh mắt hắn mang theo vài phần châm chọc nhìn về phía người thiếu niên rồi nói tiếp: “Nếu ánh mắt tôi làm cho cậu khó chịu thì cho tôi xin lỗi. Bây giờ, chúng ta có thể làm thực nghiệm rồi chứ?”

“Được rồi...” Hozuki Suigetsu hơi mở rộng ra hai tay của mình. Bộ dạng hắn mang theo bình thản giống như không có việc gì: “Tôi sẽ phối hợp với anh. Anh cần gì ở tôi nào?”

“Một chút màu...” Người thanh niên tóc trắng nói chuyện không làm cho Suigetsu ngạc nhiên. Dù sao thì tộc Suigetsu có thể hoá nước nên muốn lấy

được máu họ chỉ có bọn họ tự nguyện mới có thể lấy được. Suigetsu để lộ ra chiếc răng nanh của mình, ánh mắt hấn hững thú quan sát thanh niên thấy được người thanh niên này nói tiếp: “Và thêm tinh dịch của cậu nữa!”

“Cái gì?” Suigetsu tròn tròn mắt hô lên một tiếng.

“Đây là thứ ngài Orochimaru muốn!” Người thanh niên tóc trắng nói chuyện: “Tôi chỉ giúp ngài ấy mà thôi. Ngài ấy cần vật chất di truyền của cậu. Hy vọng có thể từ loại vật chất này nghiên cứu ra bí mật thủy hoá của gia tộc Hozuki!”

“Được rồi!” Suigetsu tặc lưỡi một cái. Ngay sau đó hấn mở miệng nói chuyện: “Vậy anh còn ở đây làm gì?”

“Tôi không ngại!” Người thanh niên tóc trắng cười đáp lời: “Cậu cứ việc tự nhiên. Ngài Orochimaru dặn dò tôi phải đảm bảo cậu cung cấp đủ lượng tinh dịch. Nếu như cậu không có biện pháp tôi có thể giúp cậu một tay!” Nói xong thì người thanh niên đưa cho Suigetsu một chiếc bình thủy tinh.

“Thật là một tên biến thái. Giống như Orochimaru, đều biến thái như nhau!” Thấy được người thanh niên tóc trắng nhắc kính theo thói quen, Suigetsu thầm nghĩ. Hấn đành phải nhận lấy chiếc bình thủy tinh. Bàn tay đưa lên vuốt mạnh cây d*ong vật của mình. Theo bản thân hấn bắt đầu xuất hiện cương cứng. Mười mấy phút sau một đám t*nh dịch màu trắng bắt đầu phún phát vào chiếc bình mà người thanh niên tóc trắng đã chuẩn bị trước.

Toàn thân người thiếu niên Suigetsu đã thờ ra hồn hển. Mái tóc trắng hơi ướt át, đôi mắt màu tím hấn đỡ nặng trĩu. Người bị vắt t*nh rồi bản thân lại bị rút máu. Cả cơ thể hấn đã phờ phạc. Người thanh niên tóc trắng thấy vậy chỉ mỉm cười nhìn về phía hấn: “Cảm ơn cậu đã phối hợp!”

“...” Chiếc răng nanh hơi chia ra và Suigetsu nhìn về phía người thanh niên tóc trắng. Hôm nay người thanh niên tóc trắng hơi khác biệt nhưng hấn cũng không nghĩ nhiều. Bản thân mình lại tiến vào phòng giam và bị người thanh niên tóc trắng đem đóng lại và nước bắt đầu tràn vào bên trong. Hấn chỉ có thể thở dài một hơi nhìn người thanh niên tóc trắng rời khỏi sau đó ngẫm nghĩ: “Một đám biến thái. Mình bao giờ mới trốn thoát đây. Phải tìm cơ hội trốn thôi!”

Cạch!

Không bao lâu thì cánh cửa lại một lần nữa mở ra. Một thân ảnh quen thuộc xuất hiện trong mắt Suigetsu. Trong lòng hấn mang theo tò mò và đôi mắt cũng theo đó nhú lại thật sâu: “Sao lại trở lại rồi? Không phải vừa mới tới sao?”

“Suigetsu?” Người thanh niên theo thói quen nâng lên mắt kính của mình rồi nói: “Ngài Orochimaru cần một chút máu cậu làm thí nghiệm.”

“Cái gì?” Người thiếu niên tóc trắng tròn tròn mắt nhìn về phía người thanh niên. Trong lòng hấn vô cùng kinh hãi. Vừa rồi không phải bị lấy máu rồi sao như thế nào lại bị lấy thêm máu lần nữa. Hấn là người chứ có phải cái máy cung cấp máu đâu.

“Tế bào Mộc Độn cùng với máu và tinh dịch tộc Hozuki đã thu thập đủ!” Một người thiếu niên tóc vàng cầm trong tay vài thứ đồ này bắt đầu lẩm bẩm nói. Trong ánh mắt hấn mang theo nghiến ngẫm: “Trước đó nên đi đâu đây? Vậy qua làng Lá đi rồi trở về làng Sương Mù một chuyến. Chắc... loại chakra này!” Nói đến đây hấn cũng không có nói tiếp mà trực tiếp đem đồ đạc thu hồi sau đó bản thân dung nhập vào mặt đất rồi biến mất.

Vụt!

Một thân ảnh xuất hiện, theo sau đó hấn mở miệng nói chuyện với giọng khàn khàn: “Mất dấu! Thật là thú vị... là ai đây? Khụ, khụ...” Vừa nói thì khoe miệng hấn nhếch lên cười nhưng theo sau là một tiếng ho khan vang lên: “Cơ thể này xem ra sắp không chịu nổi rồi. Phải nhanh chóng đổi cơ thể mới thôi. Sasuke, thực chờ mong cậu trưởng thành!”

Từng bông tuyết rơi xuống ngôi làng rộng lớn được bao bọc bởi những ngọn núi lớn. Trong một căn phòng sang trọng với cánh cửa sổ kính trong suốt có thể nhìn thấy được tuyết đang rơi dày bên ngoài. Ở nơi đó có một người thanh niên cùng một thiếu nữ và một thiếu niên đứng ở đó. Ba người phải đối mặt với người thiếu nữ xinh đẹp mặc bộ váy màu xanh lam việc ở một chiếc bàn trung tâm và một người nam nhân lớn tuổi một mặt.

“Không nghĩ tới lần này, cậu lại mang đến hai người này?” người nam nhân lớn tuổi mở miệng nói chuyện: “Cô gái cùng với cậu nhóc này là ai? Có quan hệ gì với ngài Dan hay sao?”

“Dan... có quan hệ...” Thiếu nữ tóc đỏ hung lập tức mở miệng nói chuyện nhỏ nhỏ khó mà ai nghe rõ. Ở sâu trong lòng nàng vang lên suy nghĩ: “Một cô gái... trẻ tuổi... ý hấn nói ta đã già không xứng với Dan. Tìm thiếu nữ trẻ hơn... bị chồng bỏ!” Sắc mặt thiếu nữ trở nên âm u và lạnh lẽo. Nàng lập tức đứng dậy đi về bên cạnh nam nhân lớn tuổi khẽ nói vào tai hấn: “Câm miệng, nếu không ta giết ngươi!”

Câu nói này làm cho người thanh niên lớn tuổi ngẩn ra. Người thiếu nữ tóc đen từ trong người lấy ra một phong thư đã chuẩn bị trước. Nàng đưa tay về phía trước rồi nói: “Đây là phong thư hấn đưa tôi gửi cho cô, cô Mizukage!”

Lúc này, ở bên cạnh người thanh niên tóc đen ngẩn xinh đẹp cũng mở miệng nói chuyện: “Lần này thiếu gia ra ngoài có chút việc. Cậu ấy để tôi trở lại làng Sương Mù có một vật muốn đưa cho cô, tiểu thư Mei. Đây là vật ngài ấy nhờ tôi đưa cho. Ngài ấy nói, cô chắc chắn sẽ rất thích nếu như cô nhận được!” Trong tay hấn đã lòi ra một quyền trục.

“Là vậy gì sao?” Người thiếu nữ lập tức xuất hiện nụ cười rạng rỡ. Nàng xoay một vòng sau đó đi đến bên cạnh người thanh niên vươn tay cầm lấy quyền trục. Sau đó vội vã trực tiếp mở quyền trục ra bên ngoài xem là thứ gì.

“Tiểu thư, cô mở ra thì sẽ biết!” Người thanh niên tóc đen khẽ mỉm cười. Điều này làm cho Mizukage đệ ngũ Terumi Mei càng trở nên tò mò hơn.

“Ngài Mizukage...” Người nam nhân lớn tuổi vội vàng đưa tay quát lên. Một Mizukage sao có thể dễ dàng bắt cần nhận đồ người khác như vậy. Hắn vội vã hô lên: “Cẩn thận!”

Bùm!

Ao vừa dứt lời thì quyền trục phát ra một tiếng nổ nhỏ và một trận khói vang lên. Sau đó một vật đen to xù xì đầy gai xuất hiện. Nó lập tức rơi xuống đất sau đó phát ra tiếng kêu. Thân thể nó liên tục dầy dụa. Người nam nhân lớn tuổi Ao thấy vậy kinh ngạc hô lên: “Thanh Samehada, thanh kiếm mạnh nhất trong bảy thanh kiếm. Nó không phải trong tay phản nhĩ Hoshigaki Kisame sao? Ngài Dan làm thế nào lấy được thứ này trong tay hắn?”

“Đúng là nam nhân của ta, không tồi chút nào đấy!” Trên miệng Mei xuất hiện nụ cười nhẹ. Nàng quay ra nhìn về phía Ao nói: “Ao thu thập nó!”

“Vâng!” Ao từ trong kinh hãi vội vã tỉnh lại nhanh chóng đi thu thập con cá kỳ quái này. Terumi Mei thì vội tới nhận lấy bức thư của người thiếu nữ xinh đẹp đang đưa ra. Nàng mở ra sau đó đọc từng dòng. Càng đọc càng khiến cho nàng cảm giác được vui mừng. Đặc biệt câu cuối có nhắc đến hắn nhớ nàng như thế nào, Mei cảm giác được trong lòng thật ngọt ngào.

“Cô là Guren đi!?” Nhìn về phía thiếu nữ và cậu nhóc, Mei nở nụ cười hoà nhã rồi nói: “Em là Yuukimaru đúng không?”

“Vâng ạ!” Thiếu niên ngoan ngoãn gật đầu.

“Chào mừng đến với làng Sương Mù...” Mei nở nụ cười rạng rỡ: “Sau này hai người sẽ sống ở nơi này. Hãy coi như đây là nhà của các em!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Trở lại làng Lá

Bầu trời trở nên âm u, ánh trăng mờ lấp ló sau những đám mây. Mây đen di chuyển tre lấp ánh trăng và sao trời. Nó làm cho ngôi làng trở nên u ám. Ánh sáng những ngôi nhà phản chiếu nên những bức tượng lớn hình đầu người được tạc trên vách đá lớn. Từng bông hoa tuyết bay trong gió càng làm cho cảnh trở nên lạnh lẽo và tối tăm.

Tại trong một khu nhà với những ngôi nhà lớn mang theo phong cách cổ điển với mái ngói, những miếng gỗ được quét vecni cùng với con đường nhỏ và vườn hoa. Tất cả những thứ đó tạo ra một nét đẹp truyền thống.

Trong một căn phòng xinh đẹp và sạch sẽ, một người thiếu nữ với mái tóc màu đen dài đã thay một thân quần áo kimono đi ngủ. Đôi mắt thiếu nữ cảm giác nặng trĩu. Thiếu nữ có mái tóc đen dài mượt mà ôm gọn lấy khuôn mặt thon gọn của mình. Đôi mắt màu trắng đặc trưng của gia tộc Hyuuga, kèm theo hàng lông mi cong sóng mũi cao thẳng và miệng nhỏ. Đặc biệt một bộ ngực cao ngất đã bộc lộ ra sự đồ sộ của nó dưới áo ngủ.

Không bao lâu thì nàng đã chìm vào giấc ngủ sâu của mình. Nàng không hiểu ngày hôm nay tạo sao mình lại buồn ngủ đến mức như vậy. Đôi mắt theo đó nhắm nghiền lại và rơi vào giấc ngủ rất nhanh.

Từ phía bức tường chui ra một người thiếu niên. Hắn thoáng qua nhìn về phía nàng một chút, trong miệng khẽ nói nhỏ: “Xem ra thuốc đã ngấm. Mình vẫn là nhanh nên thôi!” Bàn tay người thiếu niên bắt đầu kết ấn. Từ cơ thể hắn phóng ra bốn người khác đứng ở bốn phía trực tiếp kết ra một cái ấn. Một màn sáng mờ mờ bao bọc lấy người thiếu niên cùng với thiếu nữ vào bên trong.

Đây là một loại kết giới ngăn sự dò xét của Byakugan. Ánh mắt thiếu niên đảo qua thấy được tấm màn kết giới đã được dựng lên thì hắn quay đầu nhìn về phía thiếu nữ. Khoé miệng người thiếu niên nhếch lên thở ra một hơi nói: “Xin lỗi!” Thiếu nữ lúc này đã rơi vào trạng thái hôn mê khá sâu.

Bàn tay đem chiếc chăn vạch ra, người thiếu nữ đang mặc một chiếc áo ngủ nhỏ thực sự làm cho Naruto hơi chút kích thích. Khoé miệng hắn theo đó hơi lẩm bầm: “Chỉ mấy năm không gặp mà cô nhóc này lại đã dậy thì không tệ. Thực sự làm người ghé mắt...”

Ngón tay hắn đưa lên nhẹ nhàng gầy lên bộ quần áo ngủ nhỏ đem nó kéo lên. Một bộ ngực cao vút để lộ dưới mắt người thiếu niên. Phía dưới hạ thể người thiếu niên bắt đầu có phản ứng. Miệng người thiếu niên phát ra tiếng cười khổ sau đó nhìn về phía hạ thể mình rồi nói: “Sớm ngày trở về gặp Mei đi. Cậu nhóc ngoan một chút cố nhịn lấy mấy ngày nữa đi!”

Bàn tay Naruto hơi run run nhưng sau đó hắn lập tức kiên định lột ra chiếc quần mà thiếu nữ đang mặc. Ngay cả quần lót cũng không để chút nào. Một con bạch hổ xinh xắn xuất hiện trước mặt Naruto. Khoé miệng hắn nhếch lên cười một tiếng khổ sở: “Tinh... vẫn làm nhanh một chút. Nếu không có người phát hiện thì thực sự phiền toái.”

Naruto đưa một bàn tay để lên bụng người thiếu nữ. Chakra màu xanh từ bàn tay hắn bắt đầu toả ra xuyên thấu làn da tiến vào bào tậ buồng trứng thiếu nữ. Theo sau chakra thuộc tính dương bắt đầu kích thích sự sinh sản của trứng. Ngón tay út hắn dút vào lỗ *m đạo thiếu nữ bắt đầu tiến hành lấy trứng của nàng. Từ ngón tay bị hai thành thịt co bóp, Naruto cảm nhận được một trận kích thích mạnh mẽ đánh lên đầu. Cây d*ong vật của hắn càng trở nên kích thích, hai mắt Naruto theo đó đỏ bừng. Hắn cố gắng nhẫn nhịn lại sự kích thích này. Hắn không để ý thấy hàng lông mày thiếu nữ theo đó hơi nhăn lại khi ngón út đi vào *m đạo nàng.

Ở hành lang u tối dưới lòng đất, một người đeo mặt nạ lập tức quỳ xuống dưới: “Ngài Danzou, phòng làm việc Hokage bị tập kích!”

“A...” Shimura Danzou đang xem tập quyền sách gì đó thì lập tức để xuống: “Lại có người tập kích phòng làm việc Hokage? Vậy các người đã xác định người tấn công Hokage là ai chưa?”

“Chúng tôi đã cho người dò xét!” Tên ninja đeo mặt nạ vội vã trả lời: “Tuy nhiên người tiến vào trong một khu vực nhất định sẽ lập tức bị trúng ảo thuật. Loại ảo thuật này rất có thể là do người gia tộc Kurama sử dụng không chế ngũ cảm. Người này rất có thể là Yakumo. Chúng tôi cũng phát hiện được Yakumo đã trốn khỏi nhà giam!”

“Nga...” Shimura Danzou nghe thấy vậy thì đôi mắt hắn lập tức sáng lên. Trong ánh mắt hắn xuất hiện từng ngôi sao nhỏ.

“Đại nhân...” Tên ninja đeo mặt nạ nhìn về phía Shimura Danzou lập tức mở miệng hỏi: “Chúng ta có cần...”

“Không cần...” Shimura Danzou lập tức phát tay nói: “Nếu như có ai muốn tìm ta thì lập tức nói với họ ta không có ở nơi này. Trong thời gian đó, các người lập tức thủ hộ tại ANBU gốc. Nếu không có lệnh của ta không được tự ý rời khỏi!”

“Vâng!” Tên ninja đeo mặt nạ lập tức cung kính khom người.

Đem quần áo trên người thiếu nữ mặc lại, cẩn thận đắp chăn lên, Naruto thở ra một hơi dài sau đó đem kết giới thu hồi lại. Bất chợt khi mà Naruto đem kết giới thu hồi lại thì một cảm giác được chakra âm u nhanh chóng đập thẳng vào cảm giác Naruto. Đó là một loại chakra đầy u ám giống như ma quỷ so sánh với cửu vĩ cũng chakra trên người Sasuke tà ác không kém chút nào. Đường như hiện tại nó còn mãnh liệt hơn. Naruto chưa từng bao giờ cảm giác được loại chakra tà ác như vậy.

“Hướng đó...” Đôi mắt Naruto nheo lại rồi nói: “Phòng làm việc Hokage? Đây...” Ánh mắt hắn mang theo vô cùng nặng nề. Hắn nhảy ra ngoài cửa sổ sau đó nhìn về phía cả toà nhà phòng làm việc Hokage. Nơi đó dường như vô cùng bình thường tuy nhiên, Naruto biết được nơi đó có một loại chakra tà ác đang bao phủ.

“Tĩnh... không phải việc của mình!” Naruto xoay người định rời đi. Dù sao thì lần này hắn đã lấy được thứ mình cần thiết. Hắn không cần ở lại một nơi như thế này nữa. Đầu Naruto lắc lắc muốn xoay người rời đi. Đến khi hắn đi được vài bước sau đó lại quay đầu nhìn về phía phòng làm việc Hokage rồi nói: “Tĩnh... đi xem một chút đi. Mình muốn biết loại chakra tà ác như thế này đến cùng nó là thứ gì. Hy vọng không có gì nguy hiểm đi! Mà mình cũng chẳng sợ nguy hiểm...”

Về mặt Naruto theo đó biến thành tự tin. Hắn trực tiếp chìm vào trong đất sau đó tiến về phía phòng làm việc Hokage mà đi. Tuy nhiên khi đó Naruto đột nhiên phát hiện một loại chakra có vài phần tương tự mình cùng với một loại chakra cực kỳ tà ác đang ở nơi đó không xa. Loại chakra này làm cho Naruto có cảm giác không được tốt lắm.

Hắn nhìn về phía mấy người canh gác sau đó phát hiện được bọn họ vẫn như bình thường nhưng hiển nhiên đã rơi vào trạng thái ảo thuật. Một loại ảo thuật vô cùng mạnh khiến cho người bình thường khó mà phát hiện nhưng cảm giác nhạy cảm khiến cho Naruto phát hiện được ra.

Cơ thể hắn theo đó chồm lên khỏi mặt đất. Loại chakra tà ác này phát ra từ trên đỉnh toà nhà. Tuy nhiên Naruto lại không muốn tiến lên trước đó. Đôi mắt hắn nhìn về phía người thanh niên với mái tóc màu trắng và dùng băng che đầu che đi một con mắt của mình. Naruto theo đó hít một hơi, khoé miệng theo đó cũng nhếch lên. Bàn tay vươn ra trực tiếp lột chiếc băng che mắt của hắn. Bàn tay cũng theo đó trực tiếp vươn ra nhỏ lấy đôi mắt của người thanh niên.

Con mắt Sharingan ba câu ngọc bị nhỏ đi, người thanh niên chỉ hơi nhăn mày một cái mà không có dấu hiệu thức tỉnh. Điều này làm cho Naruto thực kinh ngạc, hắn mở miệng nói: “Vẫn không thoát khỏi ảo thuật?” Điều này khiến cho Naruto kinh ngạc, hắn trực tiếp đem con mắt đối phương đeo lên đôi mắt của mình. Chỉ trong giây lát con mắt đã được tiếp hoàn mỹ vào một hốc mắt. Ba viên câu ngọc nhẹ nhàng xoay quanh đồng tử Naruto.

Đầu Naruto hắn lắc một cái sau đó hắn xoay đầu nhìn về phía cánh cửa màu đỏ. Đôi mắt hắn hơi híp lại thật sâu, sharingan ba câu ngọc theo đó nhẹ xoay tròn. Dòng máu đỏ tươi từ khoé mắt Naruto chảy xuống khi Sharingan hoàn toàn được nối tiếp với đôi mắt hắn. Bàn chân không tự chủ đi tới, cánh tay vươn ra cầm lấy nắm tay cửa. Hắn không hiểu tại sao mình lại muốn tiến vào cái phòng làm việc này cơ chứ? Một loại ký ức chán ghét khiến cho Naruto muốn xoay người rời đi. Tuy nhiên ma xui quỷ khiến khiến cho hắn mở ra cánh cửa tiến vào.

“Ui...” Naruto đột nhiên cảm giác được đầu mình có chút choáng váng. Hắn thực sự cảm giác được có thứ gì đó xâm nhập vào não bộ mình tuy nhiên cảm xúc này rất nhanh biến mất. Ngay khi mà hắn mở ra đôi mắt thì cảnh xác đã hoàn toàn thay đổi. Lúc này đâu còn có căn phòng làm việc Hokage mà một căn phòng trang trọng với một mình một thiếu nữ tóc đỏ hung ở nơi đó.

“Chẳng lẽ là ảo thuật!” Naruto lập tức sử dụng bàn tay đưa lên kết ấn: “Giải... Di...” Đôi mắt Naruto mở to vẫn thấy cảnh sắc y nguyên. Miệng hắn lập tức đưa lên cắn mạnh vào môi của mình, máu theo đó bật ra. Vết thương cũng nhanh chóng liền lại. Tuy nhiên cảnh sắc cũng không có thay đổi chút nào. Hiện giờ hắn cảm nhận có chút khác khác nhưng dường như hắn lại cũng không cảm giác được gì khác. Loại ảo thuật gì đây? So sánh thực sự quá thật, với Tsukuyomi của Uchiha Itachi tuyệt đối không kém chút nào mà có phần hơn.

Vụt!

Thân thể người thiếu nữ tóc đỏ hung đột nhiên lao vào phía người thiếu niên. Nàng dùng ánh mắt thâm tình nhìn về phía Naruto: “Dan, em cuối cùng cũng gặp được anh rồi! Thật tốt quá, anh không có sao?”. Vừa nói nàng vừa ôm chặt lấy người thiếu niên. Một cảm giác tê dại lan tràn khắp người Naruto, hắn không có cảm giác được khác thường. Khác thường duy nhất là theo thiếu nữ xinh đẹp ôm lấy hắn, Naruto cảm giác được hạ thể ngóc lên. Mặc dù

thể hắn cũng đề phòng nhưng hắn không cảm giác được bất cứ ác cảm nào từ xung quanh. Điều này thực sự kỳ quái.

“Dan, em rất nhớ anh!” Người thiếu nữ dùng ánh mắt thâm tình nhìn về phía Naruto. Hai mắt nàng uông uông lệ khiến cho người gặp người thương.

Khoé miệng Naruto hơi kéo lên, ngay sau đó trầm nghĩ: “Mình muốn xem đối thủ ảo thuật này như thế nào? Mình không tin lại có loại ảo thuật nào thật như vậy?” Nói xong hắn trực tiếp nâng lên cằm của thiếu nữ trực tiếp hôn thật sâu. Đôi môi mềm mại truyền tới cảm xúc. Naruto cảm giác hoàn toàn mê, cái lưỡi trực tiếp cuốn lấy chiếc lưỡi thơm tho của thiếu nữ.

“Ừm...” Thiếu nữ kinh ngạc mở to mắt. Ngay sau đó nàng từ từ nhắm lại đôi mắt của mình bắt đầu hưởng thụ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Ảo thuật ngũ cảm

“Thực sự là ảo ảnh sao?” Naruto trở nên hoàn toàn hoang mang. Loại ảo giác này quá thực làm cho Naruto không có cách nào phân biệt thật giả. Nó so với Tsukuyomi còn hoàn mỹ hơn. Mùi thơm, độ mềm mại, đôi môi co giãn thực sự làm cho Naruto kích thích không thôi. Đó thực sự là ảo thuật hay sao? Nó thực sự quá chân thật, thật đến mức Naruto không có cách nào phân biệt được thật giả.

“Yêu ta đi, Dan!” Hơi thở nóng hôi từ miệng người thiếu nữ phả vào tai Naruto làm cho Naruto hoàn toàn đánh mất đi lý trí bản thân mình. Hắn biết được rằng đây rất có thể là ảo thuật nhưng Naruto hoàn toàn trầm mê và không có cách nào rút ra được. Bản thân hắn vừa trải qua quan hệ hoan ái giữa nam nữ không lâu nên hắn không có kiềm chế nổi. Bản năng xúi dục hắn tiếp cận thiếu nữ này. Naruto chắc chắn nơi này có nửa phần nửa giả, người thiếu nữ này chắc chắn là một cô gái nhưng Naruto không biết là ai? Chỉ là hắn bây giờ cũng đánh mất một phần lý trí của mình. Hay có lẽ hắn đang tự lừa dối thiếu nữ này chính là Mei mà thôi.

Bây giờ, Naruto cũng có phần mất đi lý trí. Hắn trực tiếp hôn lên miệng thiếu nữ thật sâu. Bàn tay trực tiếp vọc vào trong áo nàng bắt đầu vuốt ve xoa nắn. Đó là một thứ mềm mại và êm dịu khiến cho Naruto không có cách nào rời tay. Thật sự quá mềm, đặc biệt cũng cực kỳ căng tròn.

Xoạt!

Chiếc áo thiếu nữ trực tiếp bị Naruto banh sang hai bên lộ ra bộ ngực cao vút. Bộ ngực rung rinh cao vút trước mặt Naruto, nó gần như tránh thoát định luật vạn vật hấp dẫn mà ngao nghể trong không khí. Ở đỉnh bộ ngực sữa no tròn có điểm anh đào bé xinh xe chắc lại. Mặt Naruto đỏ bừng giống như con thú, hắn trực tiếp vọc mặt xuống phía dưới. Một tay ôm eo thiếu nữ, một tay con lại trực tiếp túm thẳng bộ ngực kia mà xoa nắn. Miệng thì chẳng khác gì trẻ con khát sữa hút lấy hút để. Chiếc lưỡi thi thoảng lè ra đảo lên hồi quanh đầu t* xinh xắn đỏ hồng.

“Ừm...” Thiếu nữ rên lên một tiếng. Nàng chưa bao giờ cảm nhận được từng trận điện giật sưng sưng như vậy. Loại cảm giác này giống như làm cho nàng muốn phát điên. Cơ thể toàn thân xuất hiện điện giật nâng nâng giống như lơ lửng trong không khí. Miệng nàng mở ra, từng đợt hơi nóng phả ra: “Ừm... ha... ha...” Theo sau đó phía dưới vọt ra thứ gì đó dính nhom nhóm quần của nàng làm cho nàng có chút ngứa ngáy.

“A...” Thiếu nữ giật mình khi thấy được người thiếu niên trực tiếp bế lên cả người nàng. Hắn tiến về phía chiếc bàn sau đó trực tiếp đặt nàng kê sát bàn. Cánh tay vươn lên đem một đồng đồ vật gạt bay ra phía bên ngoài. Theo sau nàng cảm giác được lưng mình đã bị áp lên lưng chiếc bàn.

Khuôn mặt nàng đỏ bừng và trở nên xấu hổ. Nàng nhìn cảnh sắc xung quanh thấy được trời đã tối. Cánh cửa nhà cũng bị đóng kín. Không phải là nửa đóng nửa mở, nàng ở trong một căn nhà xinh đẹp và trên một căn phòng xinh đẹp. Hiện giờ nàng ăn mặc một chiếc áo cưới kimono hấp dẫn và nó bị người nam nhân mà nàng yêu nhất trực tiếp lột ra bên ngoài.

Xoạt!

Âm thanh xột xoạt lại lần nữa vang lên. Lần này nàng cảm giác được dưới hạ thể lạnh lạnh. Bàn tay nàng theo đó trực tiếp đưa lên che đi phần hạ thể thân bí của nàng. Vậy mà làm cho nàng giật mình là người thanh niên trực tiếp dùng hai tay gạt ra tay nàng sau đó hắn rúc thẳng mặt vào nơi bí hiểm nhất của nàng.

“Ừm...” Cảm giác tê dại chưa từng có truyền tới khiến cho thiếu nữ rên lên một cách sáng khoái. Nàng chưa bao giờ cảm nhận được cái cảm giác sưng đến tê dại như vậy. Loại cảm giác này khiến cho nàng hoàn toàn không cách nào kiểm soát được bản thân mình. Bàn tay không tự chủ được đưa lên túm thẳng lấy đầu người thanh niên.

“Mùi vị này thật tuyệt!” Một hương thơm nhẹ nhàng từ dịch sinh dục thiếu nữ tiết ra làm cho Naruto cực kỳ kích thích. Hắn dùng lưỡi liếm láp liên hồi không có cách nào dừng và ngừng nghỉ. Miệng hắn trực tiếp ngậm lấy chiếc hột l* bé xinh đem nó mút vào rồi dùng lưỡi đá. Những thứ này càng làm cho thiếu nữ bị kích thích mạnh.

“A... ư...” Một tay nàng đưa lên che miệng, một tay khác gì chặt mái tóc người thanh niên. Trong lòng nàng mang theo kinh ngạc vì khả năng kinh nghiệm Dan không giống như lần đầu. Mặc dù đây cũng là lần đầu tiên của nàng. Ngay sau đó nàng còn cảm nhận được *m đạo mình bị biến dạng bởi những cú liếm mạnh mẽ từ lưỡi người thanh niên. Hắn dường như muốn dùng lưỡi làm sạch *m đạo của nàng. Đáng tiếc hắn càng liếm mạnh càng làm cho *m đạo

nàng trở nên ướt nhẹp, nóng hổi và tiết ra dịch nhầy nhiều hơn.

“Hừ...” Naruto hít một hơi thật sâu. Hai hàm răng khê cắn một cái. Bàn tay hắn đưa ra bạnh hai chân thiếu nữ ra. Bàn tay còn lại nắm đầu cây d*ong vật đặt đúng vị trí hiểm yếu. Ngay sau đó hắn dùng sức mạnh hết sức đẩy mạnh về phía trước.

“A... đau...” Thiếu nữ hét thảm một tiếng. Bàn tay nàng theo đó cầu thật mạnh vào bắp tay hắn làm cho hắn có cảm giác được vô cùng đau đớn. Bàn thân hắn cũng theo đó tỉnh táo hơn. Tuy nhiên cây d*ong vật cũng đứt được khá sâu nhưng không đủ ngập cán. Máu tươi từ đó chảy ra dòng dòng, Naruto cảm giác được *m đạo thiếu nữ siết chặt khiến cho d*ong vật hắn cũng cảm giác được đau. Ở trong âm nóng nhờn nhờn nhom nhóp và vô cùng khít, khít đến cây dương v*t bị siết khá là đau đớn.

Đầu Naruto theo sau đó có chút thanh tỉnh khá lớn. Theo sau đó hắn cũng trở nên tỉnh táo hơn nhiều, hắn cũng cảm giác được sát ý truyền tới mình. Đôi mắt hắn mở lớn, ba viên cầu ngọc bắt đầu xoay tròn sau đó nối liền thành một mảnh. Một cái chong chóng màu đen xuất hiện trong mắt Naruto, hai hàm răng Naruto theo đó cắn chặt thành một mảnh.

Rắc, rắc...

Cảnh sắc bắt đầu biến đổi, chúng giống như một cảnh trong gương bị vỡ ra. Naruto theo đó thoát ra bên ngoài. Nơi nào còn có cảnh hắn đang giao hợp với Mei nữa. Lúc này, hắn ở bên trong một căn phòng rộng rãi. Một thiếu nữ tóc đen đứng ở không xa, bàn thân đang rơi vào dờ dẩn thi thoảng khoe miệng nhếch lên nụ cười quý dị. Một bàn tay che con mắt Mangekyou Sharingan đang chảy máu, Naruto nhìn thấy cả những cảnh quý dị này.

“Hộc, hộc...” Một thiếu nữ thờ dốc nằm ở dưới thân Naruto. Đôi mắt hắn theo đó trừng lớn. Mái tóc màu vàng xinh đẹp dài búi thánh chòm được vắt sang hai bên. Khuôn mặt xinh đẹp với đôi mắt màu nâu, chiếc mũi thẳng và trên trán có một ấn hình thoi màu tím, đôi môi đỏ hồng xinh đẹp. Hai vú trắng nõn cao lớn và cực kỳ đồ sộ.

Bàn tay trắng nõn của nàng đang nắm chặt lấy cánh tay Naruto. Naruto cảm giác được đôi mắt thiếu nữ mê mang nhìn về phía hắn, miệng nàng khê nói: “Dan... anh tiếp tục yêu em đi, Dan...” Tiếng thờ dốc từ miệng người thiếu nữ phát ra.

“Giải!?” Bàn tay Naruto đưa ra trực tiếp kết ấn, một tay khác đặt lên người thiếu nữ. Tuy nhiên sau đó ánh mắt Naruto đại ra, hắn mở miệng nói: “Không có hiệu quả!” Hàng lông mày Naruto nhăn nhu càng trở nên sâu hơn.

“Dan... anh làm sao vậy!?” Thiếu nữ dùng khuôn mặt lo lắng nhìn về phía Naruto.

Đôi mắt Naruto hơi híp lấy một chút. Ngay sau đó hắn kết một vài ấn ký sau đó từ dưới chân hắn giống như truyền ra thứ gì đó tiến vào lòng mặt đất. Kế tới Naruto xuất hiện khoe miệng cực hơi nhếch lên nở nụ cười. Bàn tay xuất hiện một lớp ánh sáng màu xanh đặt lên trước mu *m đạo Tsunade.

Một đám khói trắng từ nơi giao nhau giữa d*ong vật Naruto và *m đạo Tsunade phát ra. Nó thông qua kẽ hai thành thịt bốc ra bên ngoài. Chỉ không đến mấy giây thì vết thương *m đạo Tsunade cũng đã khỏi hẳn. Khoe miệng Tsunade vậy mà khê rên lên một tiếng: “Ừm...” Âm thanh cực kỳ kích thích đánh thẳng vào não Naruto, hai thành thịt siết lấy d*ong vật Naruto làm cho cảm giác tê dại không có gì sánh kịp. Khiến cho hắn theo bản năng trực tiếp đẩy mạnh về phía trước.

“A...” Thiếu nữ rên lên một tiếng khá to. Thành thịt theo đó điên cuồng co bóp do có lần đầu tiên dị vật xâm nhập. *m đạo nàng bị cây d*ong vật đâm ngập cán, đầu d*ong vật theo đó va đập mạnh vào thành tử cung làm cho Tsunade cảm giác được một dòng điện làm cho cả đầu óc nàng choáng váng và mê. Thân thể như bay lên chín tầng mây. Naruto cũng bị hoàn toàn lâm vào trạng thái dã thú. Hắn bây giờ chỉ muốn phát tiết toàn bộ tinh hoa vào sâu trong người thiếu nữ.

“Ba, ba, ba...” Âm thanh mạnh mẽ va đập khi Naruto dùng sức toàn lực đâm ngập cán d*ong vật vào sâu trong *m đạo Tsunade. Những cú va đập khiến cho cặp mông Tsunade nảy lên liên hồi và từng đợt cao trào khiến cho hai người rơi vào bể rục.

“Nhe, nhe... chút, Dan!” Dù sao Tsunade là lần đầu tiên nàng thực sự không quen với việc giao hợp ở cường độ cao và mãnh liệt như vậy. Thế nên nàng cảm giác dù rất sướng nhưng cũng khá đau vì bị dị vật xâm phạm như vậy.

Ở trên đỉnh toà nhà Hokage, một thiếu nữ với mái tóc màu nâu đứng ở đó. Nàng ngắm nhìn về phía toàn bộ ngôi làng trong đêm. Những ánh đèn lấp loé đập sâu vào trong đôi mắt nàng. Gió nhẹ thổi lên làm cho mái tóc nàng khê bay trong gió. Gần nàng không xa là bức tranh có chứa ngôi làng Lá nhưng nó vẫn chưa hoàn thành.

“...” Từ giới mặt đất mọc lên một người nửa đen nửa trắng. Hắn nhìn về phía thiếu nữ nói với giọng bất nam bất nữ: “Chúng ta nên rời đi nơi này thôi. Nếu không nhanh, người làng Lá sẽ sớm tới nơi này. Hơn nữa có người đã tránh thoát được ảo thuật của cô. Không được... hắn đã tới!” Vừa nói thì thân thể nửa đen nửa trắng nhanh chóng chìm vào mặt đất rồi lẫn mất.

Không bao lâu thì từ trên mặt đất trôi lên một người, đó là một thiếu niên có khuôn mặt non nớt và mái tóc vàng rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Nam nhân vẫn là nam nhân

“Ha...ha...” Naruto liên tục rút ra rồi đút vào *m đạo Tsunade. Thi thoảng hắn đem d*ong vật đâm đến ngập cán. Từng trận khoái cảm khiến cho Naruto chìm vào trong bể rục. Miệng Tsunade cũng há ra phát ra từng tiếng rên rỉ cao thấp. Cơ thể nàng xem ra rất nhạy cảm. Naruto hoàn toàn không có cách nào dừng lại. Lần này hắn chỉ xách lên một chân Tsunade đặt lên vai mình.

Cơ thể Tsunade cực kỳ dẻo, mềm mại nhưng lại không thiếu săn chắc đàn hồi. Bàn chân nàng dễ dàng thẳng ra vác lên vai Naruto. Điều này khiến cho hắn tiếp xúc càng sâu hơn với Tsunade. Nàng chỉ có thể áp lên mặt bàn phát ra từng tiếng rên rỉ sướng khoái: “A...r...”

“Cô ấy thực sự đã ngoài 50 sao?” Naruto thực sự không tin được Tsunade đã ngoài năm mươi. Độ co giãn xe khít bất kể *m đạo cùng hai vú, đôi môi mềm mại, làn da trắng hồng. Những thứ này không phải một người phụ nữ 50 có khả năng có được. Ngay cả Terumi Mei cũng khó khả năng bằng được nàng về độ co giãn. Cảm xúc này khiến cho Naruto không có cách nào dừng lại được. Mỗi lần va đập hắn đều muốn cho cây d*ong vật ngập cán. Bản thân như muốn đem Tsunade nuốt sống vào bên trong.

“A... r... nhẹ một chút Dan...” Tsunade cảm giác được toàn thân tê dại. Mỗi lần hắn rút ra thì *m đạo nàng theo đó chảy ra một chút dịch lỏng. Nó dọc theo kẽ hai thành thịt xinh xắn chảy xuống mông sau đó rơi dính nhom nhóp lên mặt đất. Cả người nàng cũng trở nên đỏ bừng, trên người bắt đầu lấm tấm những hạt mồ hôi phát ra mùi hương thơm kỳ lạ càng kích thích Naruto một cách mãnh liệt hơn.

“Ừm...” Naruto trực tiếp lật người nàng lại, hắn từ đằng sau bắt đầu va đập mạnh mẽ. Trên cơ thể hắn cũng mọc ra thêm hai đôi tay. Hai tay chính thì trực tiếp đưa lên xoa nắn cặp vú đang rung rinh trong gió. Trông chúng cực kỳ kích thích. Mềm mại truyền đến đôi tay làm cho Naruto không muốn dừng. Hai tay khác thì cầm chặt lấy cánh tay Tsunade mà ra sức kéo về phía mình khiến cho những cú đập trở nên dữ dội hơn. Một bàn tay khác thì đưa lên mân mê h*t le nàng, một tay khác thì xoa khắp cơ thể nàng tìm được nàng mẫn cảm nhất.

“A... a... em sắp điên mất rồi, Dan... a... r...” Tsunade phát ra những tiếng rên rỉ càng ngày càng to. Đôi môi đỏ nàng mở ra từng tiếng thờ dốc phát ra kèm theo hơi nóng bắn ra ngoài. Nàng cảm nhận được hơi nóng từ phía sau khiến cho nàng hoàn toàn mê mẩn. Từ vú, từ *m đạo, từ h*t le truyền đến khoái cảm, từng trận điện tê dại khiến cho nàng muốn hoàn toàn quên đi tất cả. Có lẽ đây là ảo thuật nhưng nàng cũng không muốn phá giải ảo thuật mà ra.

Dưới ánh sáng lờ mờ những bóng đen cùng với ánh sáng tối ám đám ánh trắng, người thiếu niên đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Cô là ai? Loại ảo thuật này hẳn là một loại huyết kế giới hạn điều khiển ngũ giác đi. Tôi chưa từng gặp loại ảo thuật mạnh đến như vậy. Đến tốt cùng cô là ai?”

“Kurama Yakumo!” Người thiếu nữ khẽ nhếch miệng lên. Nàng chẳng thèm để ý đám ninja làng Lá đang tiến tới gần phòng làm việc Hokage. Naruto mở to hết sức đôi mắt khi thấy được chỉ cần một đám ninja tiến vào một phạm vi nhất định lập tức sẽ bị trúng ảo thuật. Loại ảo thuật này thực đáng sợ.

Khi mà Naruto đi về phía trước Yakumo, ngay lập tức một biển lửa được tạo ra. Nó chắn trước mặt Naruto và Yakumo. Đôi mắt Naruto biến thành kinh hãi vì hắn cảm nhận được sức nóng của ngọn lửa. Hiện giờ hẳn là Mộc Phân thân theo lý thì phân thân bị trúng ảo thuật là rất khó. Nàng thế nào mà khiến cho hắn một mộc phân thân cũng có thể trúng ảo thuật. Ngọn lửa bốc lên làm cho Naruto không có cách nào tiếp cận được Yakumo, hắn nghe nàng nói: “Dừng lại đi!”

“Cô muốn làm gì làng Lá?” Naruto nhẩn lại hàng lông mày thực sâu. Hắn thở ra một hơi dài, vẻ mặt trở nên ngưng trọng khi nói chuyện với thiếu nữ.

“Trả thù làng Lá!” Giọng điệu tức giận từ miệng thiếu nữ làm cho Naruto hơi ngẩn ra. Nàng quay ra nhìn chằm chằm về phía Naruto hỏi: “Cậu là Naruto đi! Trước đây, tôi cũng đã từng nhìn thấy cậu ở trường học. Khi đó, ở trong đôi mắt cậu tôi nhìn ra cậu có gì đó khác lạ. Bây giờ tôi mới biết đó là ánh mắt chán ghét muốn trả thù ngôi làng này. Tôi đang làm điều mà cậu cũng đang muốn làm không phải sao?”

“Cô là cô nhóc khi đó!?” Naruto nghe được những lời này thì ngạc nhiên khẽ kinh hô lên một tiếng. Hắn nhớ được hình như mình có gặp một cô nhóc đang luyện tập với Yuuhi Kurenai, một nữ ninja tinh thông ảo thuật. Hắn hỏi: “Tôi rất tò mò tại sao cô lại muốn trả thù làng. Đường như cô cùng làng Lá không có mối thù gì? Cô còn là người tộc Kurama!?”

“Không có thù!?” Yakumo nghe vậy thì nở nụ cười giết cọt nhìn về phía Naruto. Nàng quay người ra phía xa đồng thời mở miệng lên tiếng nói chuyện tiếp: “Naruto... từ nhỏ tôi không giống như cậu. Tôi đã thức tỉnh huyết kế giới hạn tộc Kurama từ rất nhỏ nhưng thể chất tôi yếu hơn người bình thường rất nhiều. Họ nói tôi không có thể làm một ninja. Đó cũng là lúc mà tôi vô tình giết chết cha mẹ mình. Không là con quái vật trong người tôi giết chết bọn họ. Đám người làng Lá đó đã dấu diếm chuyện này và tôi vẫn cho rằng cô Kurenai cùng với bọn họ là một, họ đều hại chết cha mẹ tôi.”

“Vậy mà đến cuối cùng chính tôi hại chết cô Kurenai!” Khuôn mặt Kurama Yakumo mang theo nụ cười tràn ngập giễu cợt: “Khi mà đám người ANBU gốc đó muốn xử lý tôi. Cô Kurenai là người duy nhất bảo vệ tôi. Cái chết cô ấy mặc dù vì tôi nhưng tất cả do đám ANBU gốc đó. Hokage đệ ngũ, cô ta trả lời tôi rằng cái chết cô Kurenai chẳng qua chỉ là một tai nạn...” Nụ cười đau khổ xuất hiện trên mặt nàng: “Không có bất cứ ai phải lãnh trách nhiệm vì cái chết cô ấy cả. Khi mà chính người đã ra lệnh giết hại tôi nếu tôi vượt khả năng kiểm soát của họ. Cái mệnh lệnh đó là từ những người cao tầng làng Lá!”

“Đó là lý do tại sao cô muốn huỷ diệt làng Lá!?” Naruto nhẩn lại hàng lông mày thật sâu.

“Cậu không phải cũng như vậy sao, Naruto?” Thiếu nữ chớp chớp đôi mắt nhìn về phía Naruto rồi nói tiếp: “Từ nhỏ cậu đã bị coi như quái vật và bị đối xử tệ bạc. Tôi nhìn ra sự thù hận trong đôi mắt của cậu. Hãy cùng tôi cùng nhau huỷ diệt làng Lá như thế nào?”

“Tôi từ chối!” Naruto không có ngần ngại mà trực tiếp gạt tay ra.

“Vi Hokage đệ ngũ sao?” Thiếu nữ nhìn lại hàng lông mày sau đó nói tiếp. Hai má nàng hơi đỏ lên rồi trầm ngâm, ánh mắt cũng hơi âm u khi nhìn về phía Naruto: “Tôi đã thấy được hai người đang làm việc đó ở phòng làm việc Hokage. Bây giờ cậu cũng đang làm việc đó đi. Vì cô ta, cậu từ bỏ sự hận thù đối với ngôi làng Lá này sao?”

“Không...” Naruto cười nhạt sau đó mở miệng nói chuyện: “Tôi cũng sẽ trả thù làng Lá. Không ai muốn huỷ diệt ngôi làng này hơn tôi. Tuy nhiên tôi sẽ xử lý nó theo cách riêng. Chẳng qua tôi không thích dựa vào bất cứ ai. Nó sẽ phải huỷ trong chính tay tôi mà thôi!”

“Vậy thì thật là đáng tiếc đấy!” Kurama Yakumo khẽ khẽ lắc đầu mình. Nàng hơi nhìn lại lông mày nhìn về phía Naruto. Ngay sau đó Naruto đột nhiên cảm giác được cảnh sắc biến đổi. Hắn thấy được mình đang ở trong một biển dung nham. Thân mình Naruto từ trên không trung rơi xuống sau đó rơi vào dung nham nóng đỏ. Một cảm giác đau đớn đánh thẳng vào một phần thân khiến thân thể một phần thân hoá thành một hình nhân gỗ.

Cạch!

Hình nhân gỗ trực tiếp xuất hiện trước mặt Kurama. Ở trên đó còn có một chút khói bốc ra. Kurama Yakuma chỉ thoáng nhìn qua sau đó bàn tay vươn ra nhẹ nhàng cầm lên lan can của sân thượng.

“Học, học...” Tiếng thở dốc từ miệng Naruto phát ra, hắn thở dốc không phải vì mệt mỏi mà vì quá kích thích. Lúc này, hắn bế bổng Tsunade lên bắt đầu tiến hành tung hướng sau đó để nàng rơi theo trọng lực.

Ba!

*m đạo nàng bị Naruto thâm nhập đến ngút cán. Cú va đập này thực sự làm cho Tsunade sững sờ người. Tuy nhiên nàng cũng cảm giác quá mạnh mẽ dẫn đến đau đớn. Miệng nàng theo đó phát ra từng tiếng rên lớn: “A... ư....”. Theo sau cả cơ thể nàng bắt đầu đỏ hồng, nó trở nên cao trào sau đó nàng gần như rơi vào hôn mê. Hai mắt ướt át, đầu ngửa về phía sau phát ra tiếng rên cao vút: “Aaa...”

D*ong vật thâm nhập vào sâu, hai thành thịt điên cuồng co bóp làm cho Naruto sững đến tê dại. Lúc này, hắn chỉ cảm giác được Tsunade co giật như người động kinh. Hai mắt ướt át bắt đầu chảy ra nước mắt. Tiếng rên cao vút nàng càng làm cho Naruto phát ra kích thích mạnh hơn. Kem theo đó *m đạo nàng phát ra từng tiếng phốc phốc rồi có thứ gì đó ấm nóng tưới thẳng vào d*ong vật hắn.

Ba, ba... Hai hàm răng Naruto khẽ cắn, hắn gia tức sức mạnh của mình. Đến cuối cùng hắn làm một cú thật mạnh và thật sâu. D*ong vật theo đó cắm nút cán và nó cũng liên tục run rẩy không ngừng. Một thứ dịch lỏng bày nhầy và ẩm áp phun thẳng vào bên trong.

Tsunade chỉ cảm giác được d*ong vật hắn ở trong người nàng co giật liên hồi. Theo sau đó nó trực tiếp phun một đám dịch ẩm áp vào trong bụng nàng. Nàng cảm giác được trong bụng như có thứ gì đó nhộn nhạo khiến cho nàng cảm giác sững khoái cùng với kỳ quái giống như cả người được lấp đầy. Cảm giác này thật quá tuyệt vời.

“Hô... hô....” Naruto thở hổn hển ra. Ngay sau đó hắn hơi mở mắt nhìn về phía Tsunade. Trong ánh mắt Naruto mang theo phức tạp. Lúc này, sự tỉnh đột ngột xảy ra. Theo đó con mắt Naruto trợn tròn lại.

Phanh, phanh, phanh...

Đột nhiên cơ thể Tsunade giống như bị dính bùa nổ. Cơ thể nàng bắt đầu nứt toác. Máu bắn tung toé. Nửa người trên Tsunade trực tiếp rơi rụng ở trên mặt đất. Naruto kinh hãi mở mắt ra thấy được phần trên cơ thể Tsunade đã va đập vào mặt đất phát ra âm thanh nhè nhẹ. Bản thân Naruto vẫn còn đang trong trạng thái giao hợp với Tsunade.

Một đám máu đỏ tươi bao quát lên cơ thể Naruto làm cho Naruto giật mình tỉnh lại. Mangekyou Sharingan mở ra. Đồng lực điên cuồng trào ra, Naruto phát hiện được mình không phải đang trong ảo thuật mà là thực tại. Điều này cũng khiến cho Naruto thoáng thất thần một giây, ngay sau đó hắn mở miệng gào lên một tiếng thống khổ: “Không...”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Senju Tsunade chết

Khung cảnh này thực sự huyết tinh và làm cho người muốn nôn mửa. Nội tạng đỏ tươi bắn tung toé khắp nơi. Cảnh này khiến cho Naruto thất thần và hét lên. Ngay sau đó hắn lập tức buông bỏ xuống nửa chân Naruto. Thân thể vọt tới bên cạnh nửa phần trên Tsunade.

Lúc này toàn thân Tsunade đã nổ nát toang thấy cả xương trắng đỏ hồng. Hai vú săn chắc cũng bị nổ thành nát bét. Cơ hồ cả cơ thể nàng là một đám bày nhầy. Duy nhất thân phần còn nguyên vẹn có lẽ là đầu của nàng. Điều này thực sự vô cùng quý dị. Thực sự làm cho người ta sợ hãi. Bàn tay Naruto lập tức đưa lên chạm vào cơ thể nàng. Chakra tràn đầy sinh mệnh điên cuồng trào ra.

“...” Đôi mắt Naruto hơi chớp chớp hắn thấy được mặc dù Tsunade đã hôn mê sau vụ nổ. Tuy nhiên nàng cũng kích hoạt thành công chú ấn trên đầu nàng. Một loài chú ấn bắt đầu chạy dọc hoa văn trên đầu đem chakra bao phủ lấy cơ thể và đầu nàng. Đáng tiếc với cái vết thương như thế này nàng

chẳng thể nào khôi phục lại được cả.

Đôi mắt Naruto đã biến thành hình chong chóng, hắn nhìn về phía quần áo của mình. Sau đó nơi đó đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy không khí đem quần áo hắn hút vào phía bên trong. Đột nhiên một loại năng lượng tà ác muốn xâm nhập ảnh hưởng tâm trí Naruto khiến cho đầu óc hắn choáng váng. Hai hàm răng hắn cắn chặt, vết máu theo đôi mắt chảy dọc xuống cằm Naruto. Theo sau mắt Naruto xuất hiện từng đợt vòng xoáy tròn, thân thể Naruto cả Tsunade bị hắn hút vào vòng xoáy sau đó biến mất. Chúng để lại trên mặt đất một đám nội tạng bắn tung toé cùng với máu đỏ tươi. Pha lẫn một số dịch nhớt trông vô cùng khủng khiếp.

“A...” Thiếu nữ hơi hét lên một tiếng. Nàng cảm giác được đầu mình truyền đến từng đợt đau nhức. Bàn tay không nhìn được đưa lên xoa xoa huyết thái dương của mình. Cảm giác được ảo thuật bị phá, tinh thần bị phản phệ khiến cho đầu nàng đau như búa bổ. Nàng khẽ cắn răng một cái sau đó đưa tay sờ ngực mình rồi thở ra một hơi dài: “Hà...”

Ở trên mặt đất bắt đầu chỗi lên một người nửa đen nửa trắng, hắn mở miệng nói chuyện lên tiếng nói: “Yakumo, cô đã đến cực hạn của mình rồi. Nếu như cô còn tiếp tục, đến lúc đó đám ninja làng Lá đến. E rằng, cô rồi đi cùng vô cùng khó khăn!”

Hai hàm răng thiếu nữ hơi cắn lại. Nàng cúi đầu nhìn về phía một đám người ninja đang ở phía xa nhìn về phía nàng. Trong đó có một vài ninja tóc vàng đang nằm ở trên mặt đất trực tiếp đổ máu mà chết. Thiếu nữ không có chút phản ứng nào cả, nàng giết đám người này giống như một con kiến. Đám người đó thật sự ngu xuẩn, cho rằng những gia tộc như Yamanaka, Nara hay gia tộc Aburame có thể làm gì được nàng sao? Hiện giờ ngay cả côn trùng cũng có thể bị nàng ảnh hưởng mà không giống như trước. Đám người đó thực sự ngu ngốc.

Thiếu nữ xoay người rồi đi, theo sau thân thể nàng trực tiếp nhảy lên vách đá ở không xa. Thân thể nàng khẽ tới chìm vào trong đất sau đó biến mất giống như nhẫn thuật mà tên nửa trắng nửa đen và Naruto đã từng sử dụng. Nàng chỉ có đáng tiếc không xử lý được sạch đám ninja ở trong toà nhà làm việc Hokage để lại vài tên cá lọt lưới.

“hà...” Shizune giật mình tỉnh dậy từ ảo thuật. Ở trong ảo thuật, nàng thành hôn với một người ninja vô cùng đẹp trai và giỏi giang. Hai người còn tiến hành ân ái trong đêm tân hôn. Phía dưới nàng hiện giờ đã ướt nhẹp một mảnh làm cho nàng có cảm giác ngứa ngáy. Dù thể lập tức con mắt nàng trợn to nhìn về phía cảnh này. Khắp nơi máu me be bết, phía xa có một đám quần áo Tsunade rách nát dính máu và nội tạng cùng với nửa cái cơ thể có làn da nhẵn nhéo. Cảnh sắc này làm cho Shizune hoảng sợ hét lên: “A.... cô Tsunade...”

Bia rừng trước một mặt sông cách làng Lá không xa, dòng nước lạnh lẽo chảy trên mặt sông tĩnh lặng. Một trận sóng gợn xuất hiện trong không khí. Nó vọt ra hai người một thiếu niên và một thiếu nữ. Cả người thiếu nữ be bết là máu đỏ tươi. Người thiếu niên có sáu cánh tay.

“Thuật ảnh phân thân!” Bàn tay người thiếu niên kết ấn. Một tiếng nổ nhẹ vang lên một ảnh phân thân được tạo ra. Ngay sau đó phân thân biến mất tạo ra một đợt khói trắng. Thông tin theo đó cũng truyền lại bản thể cùng với các Mộc Phân thân khác.

“Thuật triệu hồi...” Miệng khẽ cắn vào ngón tay cái, Naruto trực tiếp kết ấn sau đó đặt trên mặt đất. Trong khi cánh tay còn lại vẫn ôm lấy phân thân trên Tsunade đem chakra tràn ngập sinh mệnh đưa vào cơ thể nàng duy trì sự sống.

Bùm!

Một trận khói vang lên, một con cá khổng lồ xuất hiện trong dòng sông. Naruto lập tức mở miệng nói: “Lập tức sử dụng nghịch thông linh!” Nói xong hắn nhảy vào trong miệng con cá khổng lồ. Đường như hiểu ý, con cá khổng lồ đem hai người nuốt gọn vào bên trong.

Phanh!

Một trận khói xuất hiện, con cá theo đó biến mất trên mặt sông. Nó chẳng để lại bất cứ thứ gì cho thấy được mình đã đến nơi này. Có lẽ chỉ một đám gợn sóng lớn trên mặt sông cho thấy thứ gì khá lớn vừa trải qua nơi này.

Dưới ánh sáng màu xanh nhè nhẹ, một thân thể trắng nõn nà nằm ở dưới ánh đen. Làn da trắng như tuyết, mặc dù khuôn mặt không quá xinh đẹp nhưng cơ thể thực sự hoàn mỹ vô khuyết. Hai vú cao ngất với hai hạt anh đào đỏ hồng. Đôi chân dài thẳng tắp, eo thon thả mềm mại. Thêm một chút mỡ sẽ béo thiếu đi một chút sẽ gầy. Toàn thân trơn bóng như không có một chút lông nào cả.

“Lỗ chân lông cuối cùng!” Người thiếu niên tóc vàng nở nụ cười mỉa nói. Hắn hơi lắc đầu đắc ý nhìn về phía thân thể còn sống nhưng không có ý thức này. Hạ thể hắn đang cương cứng cao vút khi nhìn thấy thân thể trần truồng này. Dù sao đây cũng là phản ứng sinh lý. Hai tay ôm ngực sau đó đưa tay sờ cảm nói: “Kỹ thuật đổi đầu không khó! Chỉ là Haku... ài... cậu ấy chẳng thể chấp nhận mình chuyển thành nữ đâu. Biết như vậy nhưng mình vẫn tạo ra. Nghe thật nhảm nhí làm thế nào để cậu ấy đồng ý đây. Mà phẫu thuật cũng có nguy hiểm. Mình cũng không thể mạo hiểm được.”

“Một cơ thể thật sự hoàn mỹ... Di...” Hàng lông mày người thiếu niên hơi nhăn lại sau đó nở nụ cười: “Ảo thuật thật sự quá mạnh xem ra bản thể gặp khó khăn đây nhỉ?” Hai tay ôm ngực, người thiếu niên cười nói tiếp: “thân thể được tạo ra bởi Tsunade, Jugo, ninja tấn đòn và thiết đòn. Trái tim được cấy ghép bởi người có ADN của Tsunade và Itachi. Đáng tiếc mình chưa nắm giữ sinh sản vô tính thành công nếu không cũng không phiền phức như thế. Mỗi lần đều phải dùng trứng và tinh trùng kết hợp sau đó tạo ra. Hà...” Nói đến đây người thiếu niên tiếp tục thở dài: “Mặc dù biết được họ bị thuật phong ấn của gia tộc Uzunaki phong ấn nên từ sinh ra đã không có linh hồn chỉ như một người thực vật nhưng mình vẫn cảm giác được tội lỗi. Thế là sao nhỉ? Thôi... đem thân thể này để lại dịch dinh dưỡng đi!” Về mặt hắn tự cười giấu cợt chính mình và nói ra.

“A...” Người thiếu niên trợn tròn mắt. Ngay sau đó hắn vọt về phía phía cánh cửa chạy đến một khu vực rộng rãi. Hai tay trực tiếp kết ấn sau đó đem một lọ máu đã chuẩn bị sẵn ấn mạnh lên trên mặt đất.

Bùm!

Một trận khói vang lên, một con cá khổng lồ xuất hiện tại khu vực trung tâm. Naruto hiện tại vẫn trong trạng thái trần truồng ôm lấy phần trên. Cả hai người có chứa máu đỏ tươi. Đường như hai người vốn là một thể nên một phân thân cũng biết được bản thể muốn làm gì.

Phanh!

Con cá trực tiếp biến mất, nó chỉ thấy được hai người vọt nhanh vào trong một căn phòng thì mình đã trở về tới biển cả. Nó không biết chuyện gì xảy ra lúc này, có lẽ nó chỉ tò mò cái thứ bầy nhầy be bét đó là người thì phải và người đó là ai?

“Di...” Naruto theo một phân thân vọt vào bên trong. Hắn thấy được một cổ thân thể một thiếu nữ đã nằm ở trên đó. Lập tức, Naruto mở miệng nói: “Lập tức phụ giúp ta một tay. Ta sẽ tiến hành thay đổi cho cô ấy?”

“Được...” Một phân thân gật đầu. Hắn trực tiếp vọt tới nhanh chóng đi chuẩn bị những thứ cần thiết. Hai tay Naruto cũng theo đó kết ấn một đám một phân thân vọt ra bắt đầu chuẩn bị mọi thứ. Đôi mắt hắn nhìn về phía Tsunade, ấn ký trên đầu nàng lúc này cũng dần dần tan đi và hình thoi cũng theo đó biến mất. Điều này làm cho Naruto hoảng hốt, hắn vội vã đặt Tsunade lên trên bàn mổ.

Theo một đám phân thân bắt đầu nắp đặt một số dây về phía cơ thể mới, Naruto trực tiếp dùng một tay bóp cổ cơ thể mới. Chakra màu xanh tràn ra. Theo sau bàn tay xẹt qua, đầu lâu thiếu nữ trực tiếp đứt lìa khỏi cơ thể mình. Hắn cũng làm điều tương tự với đầu Tsunade sau đó đem đầu nàng đặt vào chỗ cơ thể kia. Điều quý giá là chỉ có phân thân thể Tsunade bắt đầu tràn ra máu tươi vì mất đầu nhưng phần cơ thể mà Naruto đưa tay bóp lấy cổ lại không có chút màu đỏ chảy phụt ra có chỉ là rỉ ra một chút màu. Điều này chỉ diễn ra trong vài giây mà thôi.

“Tìm thấy động mạch chủ... rồi...” Naruto mở to mắt hết sức. Đôi mắt Mangekyou Sharingan mở to nhìn chăm chú về phía điều này. Hắn không thể để mình làm một chút sai lầm nào cả. Mô hôi theo trên trán Naruto bắt đầu lăn dài xuống gò má.

Mười phút sau...

Trải qua mười phút nhưng đối với Naruto chẳng khác nào là cả một năm nữa. Bình thường nếu không có chakra đặc biệt của Naruto, muốn phẫu thuật quá trình này sợ rằng cần kéo dài đến vài giờ đồng hồ. Chakra Naruto hoàn toàn khác biệt với chakra ninja y thuật sử dụng, nó có thể làm cho thương thể nháy mắt khép lại. Ngay cả những vết thương khó liền nhất. Đến lúc này, hắn nhìn về phía chiếc đầu Tsunade được tiếp lên hoàn mỹ vào cơ thể mới thì thở ra một hơi. Ánh mắt nhìn về phía động tĩnh mạch phát ra, hắn mở miệng nói chuyện: “Bây giờ chỉ chờ xem cơ thể bài xích thế nào là được. Mình đã sử dụng thuốc chống bài xích và suy yếu hệ miễn dịch. Xem ra chỉ có thể các an ý trời thôi.”

“Toàn bộ nội tạng nổ nát, không còn thứ gì hoàn hảo...” Một phân thân nâng ra một thứ gì đó sau đó bỏ vào một cái bình chứa đặc biệt rồi nhìn về phía bản thể Naruto nói: “Thật may còn hai buồng trứng của cô ấy vẫn còn nguyên vẹn đấy. Chúng ta có cấy ghép cho cô ấy không?”

Khoé miệng Naruto theo đó nhếch lên thở ra một hơi dài nói: “Chờ đi. Chờ xem phản ứng bài xích thế nào đã! Nếu như bài xích quá mạnh mẽ thực sự sẽ rắc rối khá lớn.”

“Tùy cậu thôi!” Một phân thân mở miệng nói chuyện: “Mà cậu cũng đem bọn này thu hồi đi chứ? Bọn này cũng mệt lắm đấy biết không? Đợt mổ vừa rồi chẳng khác nào như tra tấn tinh thần bọn này đấy!” Hắn nhìn về phía vài phân thân rồi mở miệng nói chuyện. Mấy phân thân cũng gật đầu.

“Được rồi nhưng chờ lát nữa đi. Giờ đem các cậu thu lại tớ cũng bị mệt lắm đấy biết không?” Bàn tay Naruto phát ra: “Mà đôi mắt cô ấy bị hỏng rồi xem ra để sau khi cô ấy tương đối khôi phục thì thay cho cô ấy một đôi mắt mới.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Jiraiya được đề cử Hokage đệ lục

“Cái gì? Các ngươi nói cái gì?” Giọng nói oang oang từ miệng người nam nhân lớn tuổi phát ra. Hắn dùng ánh mắt hoàn toàn không thể tin tưởng nhìn về phía hai lão nhân: “Các ngươi nói Tsunade, cô ấy đã chết. Điều này làm sao có thể, cô ấy là ai chứ? Cô ấy là công chúa Sân Senju Tsunade...”

“Ngài Jiraiya...” Người thiếu nữ Shizune có mái tóc đen đứng ở bên cạnh nàng mắt mắt đầu theo đó cúi xuống, đôi mắt cũng theo đó trở nên đăm đăm.

“Jiraiya... anh phải bình tĩnh!” Bà lão Utatane Koharu mở miệng nói chuyện. Đôi môi dày khề mấp máy: “Chúng ta cũng lấy làm tiếc về cái chết của Tsunade. Nhưng sự thực là Tsunade đã chết rồi. Chính vì thế mà chúng ta mới tìm anh trở lại. Chúng ta hy vọng anh có thể trở thành Hokage đệ lục.”

“Các ngươi điên mất hết rồi. Hiện giờ Tsunade mới chết, các ngươi lại muốn tuyển Hokage.” Jiraiya đã giận dữ gào lên thành tiếng. Hắn mở miệng quát hỏi: “Cô ấy ở đâu? Tôi muốn đi gặp mặt cô ấy. Tôi... tôi không tin là cô ấy đã chết dễ dàng như vậy!?”

“Ngài Jiraiya...” Một thanh niên đeo băng vải trắng che đi bên mắt phải mình, mái tóc trắng lơ thơ trên đầu theo đó mở miệng nói chuyện: “Ngài tốt nhất không nên đi nhìn cô ấy. Ngài Tsunade giống như bị dính bùa nổ, cả cơ thể đã nổ thành nhiều mảnh không còn hình dáng nguyên vẹn.”

“Cái gì?” Nam nhân cao lớn tóc trắng hô lên: “Làm sao có thể? Không phải cô ấy đang ở trong làng Lá sao? Các người bảo vệ Hokage kiểu gì vậy hả? Tại sao cô ấy lại bị búa nổ nổ chết. Ta không tin. Tôi tuyệt đối không tin đây là sự thật!”

“Đáng tiếc, đây là sự thật Jiraiya!” Bà lão Koharu tiếp tục dùng lời nói như đâm sâu vào trái tim Jiraiya: “Anh hẳn phải biết được sự kiện huyết kế Kurama vào hai năm trước đây chứ? Đã có người nào đó giải cứu cho cô bé Kurama đó để cô ta tấn công vào phòng làm việc Hokage và đem Hokage cùng nhiều ninja chúng ta giết chết. Mà theo như điều tra, chúng ta phỏng đoán người này rất có thể là phản hân Naruto.”

“Cái gì?” Jiraiya nghe được những lời này thì đại ra, con mắt mở lớn hết sức. Miệng hắn run run, tinh thần càng kẻ bên hông mất. Thân thể biến thành run rẩy không ngừng: “Các vị, các người có nhầm lẫn không. Làm sao... làm sao Naruto làm ra điều này chứ?”

“Chúng ta đã tìm ra một mồi phân thân trên sân thượng Hokage!” Lão nhân nâng lên mắt kính của mình, ánh mắt chăm chú quan sát Jiraiya rồi nói tiếp: “Điều tôi nói sau đây e rằng Jiraiya, anh khó mà tiếp nhận được. Chúng tôi phát hiện được một lượng dịch nhờn và t*nh dịch ở nơi đó. Đường như Tsunade đã bị hãm hiếp bởi một nam nhân sau đó mới bị giết chết bởi ảo thuật.”

“Chết tiệt!” Jiraiya đã đỏ bừng mặt, hân giận dữ nện bàn tay lên bàn thật mạnh. Chiếc bàn bị Jiraiya đánh vỡ, máu tươi cũng từ tay Jiraiya chảy ra vì hân dùng tay trần đánh vỡ chiếc bàn mà không có dùng bất cứ chakra nào.

“Di... hoàn hảo, không có bất cứ phản ứng bài dị nào!” Người thiếu niên nhìn trong tay tập hồ sơ. Hân nhìn chăm chú về phía thiếu nữ nằm ở trên giường. Khoé miệng hân hơi nhếch lên sau đó cười nói: “Xem ra mình cần kiểm tra kỹ hơn. Nếu như phản ứng không bài xích vậy đem buồng trứng cô ấy trả lại đi!”

Khác hẳn với thân thể mười sáu tuổi thì thiếu nữ có một khuôn mặt già nua. Hiện giờ nàng đã khôi phục dung mạo giống như thực. Khuôn mặt giống như nữ nhân trung tuổi mà không phải giống như nữ nhân năm mươi tuổi. Khoé miệng Naruto hơi nhếch lên: “Chỉ có đầu là của người năm mươi tuổi mà thân thể là của thiếu nữ trẻ tuổi mười sáu tuổi. Đường như khuôn mặt cũng nhanh chóng trẻ lại vì cơ thể vốn là của thiếu nữ mười sáu. Khả năng tạo huyết cũng như cơ năng tất cả đều trẻ tuổi nên đây là sự biến đổi chẳng? Xem ra là một cách kéo dài tuổi thọ mới? Chỉ cần thay não vào cơ thể mới, người có thể sống thêm mấy trăm năm có khi đạt đến trường sinh. Thảo nào, Orochimaru thèm khát những cơ thể trẻ tuổi như vậy.”

Đầu Naruto hơi lắc lắc, hân phát triển những cảm thuật này không phải vì đạt được trường sinh mà là hân chán ghét làng Lá, hân chán ghét Hokage đệ tứ Namikaze Minato. Chính vì vậy hân không muốn có bất cứ quan hệ gì với làng Lá. Hân muốn đổi một thân thể hoàn toàn mới.

Phòng làm việc Hokage...

Jiraiya ngồi chờ trên ghế. Hai lão nhân mở miệng nói chuyện: “Cứ vậy đi, chúng ta sẽ đem chuyện này nói với lãnh chúa. Phải nhanh chóng bầu ra Hokage mới để ổn định làng. Làng Lá cần một người lãnh đạo mới.”

Lão nhân lại theo thói quen nâng lên mắt kính của mình rồi nói: “Anh cứ suy nghĩ kỹ đi, Jiraiya!” Nói đến đây hai người cùng rời đi phòng làm việc Hokage.

Trở về toà nhà lớn của mình, Naruto khe khẽ thở dài ra một hơi. Hân vừa mở ra thì thấy được một mùi hương kỳ lạ đập vào mũi của mình. Khoé miệng Naruto hơi nhếch lên rồi nở nụ cười nói: “Haku, tài nấu nướng cậu ấy lại gia tăng rồi. Ài... chỉ đáng tiếc cậu ấy không phải nữ nếu không mình cũng sẽ siêu lòng.” Trong lòng hân cũng thầm nghĩ: “Mình vẫn chuẩn bị cho cậu một cơ thể nữ rồi, Haku à!”

“Thiếu gia...” Một người thanh niên đẹp trai đi đến cúi người chào hỏi.

“Hê... cậu không phải ở trong bếp sao?” Naruto theo đó ngạc nhiên hô lên.

“Ôi Naruto...” Một thiếu nữ tóc đỏ chạy đến lập tức lao về phía Naruto sau đó vươn bàn tay ôm lấy Naruto nhưng trực tiếp bị Naruto tránh thoát.

“Ngài Dan...” Một nam nhân lớn tuổi xuất hiện. Theo sau hân là một thiếu niên cũng ngoan ngoãn chào hỏi Naruto. Hai người này không phải là Ao cùng với Chojuro thì còn là ai.

Theo sau đó Naruto ngạc nhiên hô lên: “Mei... em đến khi nào thế?”

“Anh chàng đẹp trai của em, anh đã trở lại rồi sao?” Giọng nói ngọt ngào và nụ hôn đầy vui sướng xuất hiện trên khuôn mặt Terui Mei. Điều này khiến cho Uzumaki Karin hận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Dưới con mắt Naruto, Mei mặc một bộ quần áo xinh đẹp đồng thời không quên một cái tạp giề màu trắng đeo lên. Naruto có thể thấy được vẻ đẹp hiện dụ trên người nàng lúc này. Đôi môi Mei khẽ nhếch lên, nàng cười nói: “Dan... em cũng sắp chuẩn bị xong bữa ăn rồi.”

“Ngài Dan...” Ao cực kỳ khách khí khi nói chuyện: “Chúng tôi phải làm phiền ngài rồi!”

“Không... không...” Naruto cười phát tay nói: “Dù sao đây cũng là nhà tôi cùng với Mei nên các vị cứ coi như đây là nhà mình cũng được. Đừng có khách khí như vậy!”

“Này...” Ao tỏ ra khó khăn nói: “Làm sao được?”

Vậy mà Mei ở bên cạnh lập tức nói vào tai người nam nhân lớn tuổi: “Câm miệng nếu không ta giết người.” Vừa nói nàng vừa đi đến xoay một vòng sau đó ngã vào người Naruto. Hân bất đắc dĩ chỉ có thể vươn tay ôm lấy nàng nghe nàng nói chuyện: “Chúng ta vào thôi, đứng không anh yêu?”

“À... ừm...” Naruto gãi gãi sống mũi, hắn cảm giác được có chút xấu hổ và kháng cự loại thân mật quá như thế này. Ở bên cạnh Karin hận đến nghiền răng nghiền lợi.

Đột nhiên cái mũi nhỏ nhắn hơi hích hích, Mei khẽ sát người Naruto ngửi ngửi. Ngay sau đó ánh mắt nàng trở nên ngưng trọng. Rồi nàng nở nụ cười: “Anh yêu... trên người anh có mùi hương phụ nữ. Anh vừa mới đi gặp ai sao?”

“Đôi tác làm ăn, không tránh được!” Naruto vội vã cười đáp lại. Ở trong lòng thầm nghĩ: “Thế nào mũi lì nhạy như vậy?” Hắn xác thực không lâu trước đây có tự động thủ tự mình lau người cho Tsunade. Dù sao cũng cần người làm sạch cơ thể cho nàng. Ngoài hắn ra ở đó thì có ai? Giao cho phân thân, Naruto không yên tâm sợ ra sự cố gì đó.

“Vậy sao?” Thiếu nữ nở nụ cười, nàng đem ngọn tóc vàng thu hồi lại. Đó là một cọng tóc vàng khá là dài đem nó giấu vào trong người mình. Trong lòng nàng thầm nghĩ phải điều tra cọng tóc vàng này là của ai. Naruto cũng không biết được điều này. Nếu hắn biết cũng chỉ có thể cười gượng cho qua.

Cây đuốc cháy lập lòe khiến cho sơn động âm u xuất hiện một vài ánh sáng yếu ớt. Đôi mắt thường có thể mờ mờ thấy được cảnh sắc trung quanh. Lúc này, một người thanh niên cầm đầu xuất hiện. Hắn có mái tóc màu cam đeo trên trán băng đeo đầu với bốn cái vạch dọc đại biểu cho ninja làng Mura tuy nhiên lại có một vết cắt ngang đại biểu cho ninja phản bội. Đôi mắt hắn với những vòng tròn đen đồng tâm và ánh mắt hơi có màu tím dưới ánh mắt trời. Khuôn mặt hơi tròn với sống mũi cao thẳng có những cái đinh ghim màu đen ở sống mũi. Miệng hắn cũng xuất hiện cái cái đinh ở dưới môi dưới. Quanh vành tai cũng ghim những cái đinh nhỏ màu đen.

Hiện tại, tất cả thành viên đã đến đông đủ, hắn mới mở miệng nói chuyện: “Lần này, ta tập hợp mọi người đến nơi này là có việc thông báo. Chúng ta sẽ có thêm hai thành viên mới tham gia vào tổ chức chúng ta?”

“Thủ lĩnh!” Thiếu niên tóc vàng tò mò lên tiếng hỏi: “Chúng ta không phải chỉ cần mười người thôi sao? Như thế nào lại thêm người rồi!”

“Kể từ khi Orochimaru phản bội tổ chức. Chúng ta vẫn thiếu người...” Âm thanh người thanh niên nhàn nhạt vang lên: “Hai người họ sẽ bổ sung vào vị trí trống.” Vừa nói hắn cùng với thiếu nữ tóc xanh nhường chỗ đi ra. Lúc này hai người một nam và một nữ bước về phía trước.

“Nga, cũng quá trẻ tuổi đi!” Hoshigaki Kisame cười nhìn về phía Uchiha Itachi. Ngay sau đó hắn mở miệng nói chuyện: “Đi... thằng bé đó hình như cũng cùng xuất thân làng Lá giống như cậu đó, Itachi. Tôi nhớ ra rồi, nó hình như là Hyuuga Neji.” Hắn nói làm cho Uchiha Itachi nhú mày lại. Kế tiếp, Hoshigaki Kisame mở miệng nói chuyện: “Thủ lĩnh... người phân gia tộc Hyuuga bị ấn chú cá chậu chim lồng khổng chế. Sẽ tồn chứ nếu như để thằng nhóc này tham gia vào tổ chức chúng ta.”

“...” Người thanh niên tóc vàng quay ra nhìn về phía Hyuuga Neji. Đôi mắt màu trắng không bộc lộ bất cứ cảm xúc gì. Neji cứ ôm ngực như vậy kiêu ngạo ở nơi đó. Thanh niên tóc vàng thấy thế mở miệng nói chuyện: “Chú ấn đã được giải. Bây giờ cậu ta là người chúng ta.”

“Byakugan... xác thực một huyết kế giới hạn không tồi!” Một con rối gỗ có thân hình khổng lồ đang đứng ở nơi đó. Hắn quay đầu nhìn về phía Hyuuga Neji rồi nói: “Nếu như có thể chuyển cậu ta thành một con rối gỗ hẳn là một tác phẩm nghệ thuật tuyệt vời!”

“Tiền bối, tôi đã nói với anh rồi. Chỉ có nỗ lực mới là nghệ thuật mà thôi!” Người thiếu niên tóc vàng cười đáp lễ. Bàn tay hắn với cái miệng trong lòng bàn tay mở ra. Một con chim nhỏ xuất hiện trong tay hắn và nó bắt đầu đập cánh bay lên. Hắn cười nhạt đối với hai người: “Đến đến... để tiền bối ta dạy hai người quy củ của tổ chức chúng ta.”

“Hừ...” Thiếu nữ tóc nâu nhàn nhạt hừ lạnh một tiếng. Nàng quay về phía Pain nói: “Ta ra nhập tổ chức vì người đã đáp ứng ta sẽ giúp ta một tay hủy diệt làng Lá. Đừng quên việc này người đã đáp ứng, ta mong người sớm ngày thực hiện ước định này.”

“Cô nhóc này với thủ lĩnh quá bất kính rồi!” Người thanh niên tóc trắng cười nhạo nhìn về phía nàng nói: “Thủ lĩnh nếu không ta đưa cô ấy đi gặp Jashin!”

“Hừ...” Lại một tiếng hừ lạnh từ miệng thiếu nữ phát ra. Lần này đột nhiên người thanh niên tóc trắng hét thảm một tiếng, miệng hắn theo đó chảy ra máu tươi. Về mặt hắn mang theo hoảng sợ và kinh hãi. Riêng phần thiếu niên tóc vàng thì ngẩn ra theo sau con chim đất cũng bay về phía chính bản thân hắn.

“Đủ rồi... các người mau dừng tay!” Người nam nhân tóc cam quát lạnh một tiếng. Ánh mắt hắn mang theo sự lạnh lùng: “Trong cùng tổ chức nghiêm cấm tư đấu.” Hắn quay ra nhìn về phía hai người rồi nói tiếp: “Chuyện ta đáp ứng hai người, ta nhất định sẽ làm được. Tuy nhiên không phải bây giờ. Chúng ta còn cần thời gian chuẩn bị.”

“Thật thoải mái...” Tiến vào phòng tắm rộng lớn, Naruto cảm giác được cả người thư thái. Khoé miệng hắn theo đó nhếch lên một tiếng, bàn tay vurun nhẹ nhàng đem nước hắt lên người mình: “Ăn một bữa ăn ngon sau đó đi tắm nước nóng. Không gì tuyệt hơn việc này cả. Hả!?”

Cạch!

Cánh cửa lần này mở ra khiến cho hàng lông mày Naruto nhăn lại. Hắn quay đầu ra thấy được một thân ảnh tiến vào bên trong. Nàng quấn khăn trắng dài trên người. Khi thiếu nữ bước vào, ngực nàng cúi thấp xuống để lộ ra khe vú sâu hoắm. Mái tóc đỏ hung được bó thành cuộn to ở trên đầu. Đôi chân thon dài trắng nõn uyển chuyển đi lại trong màn sương trắng.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 96: Mei chủ động!

“A...” Thiếu nữ đi vài bước sau đó giật mình, về mặt theo đó hơi ngẩn ra và tỏ ra ngỡ ngàng. Biểu lộ trên khuôn mặt mang theo xấu hổ, nàng vội vàng nói: “Anh đang tắm ở bên trong sao?” Giọng nói mang theo ấp úng nói: “Em có thể tiến vào sao?”

“Phi...” Naruto khẽ cười. Hắn cảm giác được thiếu nữ lại mang theo xấu hổ có vài phần đáng yêu. Cơ thể nàng có chỗ nào mà Naruto chưa thưởng thức qua. Không có chỗ nào mà miệng Naruto chưa hôn qua cả. Naruto ngay lập tức vươn tay ra trực tiếp kéo thiếu nữ vào trong lòng.

“A...” Thiếu nữ tóc đỏ hung lại thét lên một tiếng sợ hãi. Hành động đột ngột này làm cho nàng giật mình. Thân thể thiếu nữ theo đó trực tiếp ngã nhào vào trong bể. Khăn tắm cũng đã bay mất chỉ để lộ một thân thể trắng nõn không mảnh vải che thân.

Trong phút chốc đôi mắt hai người nhìn về phía nhau, cả hai đều cảm giác được ngọt ngào ở trong lòng. Khoé miệng Naruto hơi nhếch lên mang theo ngạo mạn, hắn trực tiếp hôn lên đôi môi Mei một nụ hôn thật sâu và nồng ấm. Đến khi hai bên tách ra thì đã có một phút trôi qua, cả hai thở hắt ra, miệng hai người còn dính một tia nước nhờn nhớp.

Bàn tay Naruto kết ấn, từ trên vai Naruto mọc lên thêm hai đôi tay nữa. Một đôi tay là không có cách nào đủ với Naruto trong lúc này. Thấy được hai đôi tay xuất hiện thêm làm cho Mei thực sự ngỡ ngàng lại mang theo chờ mong nhìn về phía hắn.

Lộp cộp, lộp cộp...

Bước chân người vang lên, một đám người rời khỏi sơn động âm u. Người thiếu niên tóc xám đi song hành với thiếu nữ có mái tóc màu nâu. Đột nhiên hắn mở miệng nói chuyện: “Không nghĩ tới, cô người kế thừa gia tộc Kurama lại phản bội làng Lá!”

“Người không phải cũng phản bội làng Lá sao?” Người thiếu nữ quay ra giễu cợt nhìn về phía thiếu niên. Trong ánh mắt cô mang theo châm chọc để lộ rõ làm cho người thiếu niên có thể thấy được: “Phân gia Hyuuga làng Lá, người có dòng máu gần nhất với tộc trưởng Hyuuga lại đi phản bội chính gia tộc mình. Thật sự làm người cảm giác được châm chọc.”

“...” Hyuuga Neji trầm ngâm một chút rồi trả lời với giọng hơi buồn bã: “Ta không giống như cô. Ta phản bội ra ngôi làng Lá chính là muốn nắm giữ vận mệnh của mình.”

“Đến cuối cùng...” Thiếu nữ lại lần nữa châm chọc: “Không phải là trở thành phản nhĩ. Mục đích cũng là hủy diệt làng Lá và gia tộc của mình sao? Chúng ta đều giống nhau cả, đều tồn tại chỉ vì báo thù. Người không phải cũng giống ta sao?”

“...” Lời này nói ra làm cho Hyuuga Neji lại lâm vào trầm mặc. Đến cuối cùng tất cả đều hoá thành một hơi thở dài. Hắn nhẹ nhàng nhìn về phía thiếu nữ, hai tay hắn ôm chặt lấy bộ ngực mình rồi nói: “Cô nói đúng? Cả hai chúng ta đều là kẻ báo thù. Số mệnh đưa chúng ta đi đến con đường này.”

“Phi...” Người thiếu nữ khẽ nở nụ cười nhìn về phía người thiếu niên kia. Nàng lại tiếp tục mở miệng châm chọc: “Thế nào... người không phải luôn miệng nói người phải nắm giữ vận mệnh của mình sao? Bây giờ lại nói số mệnh đưa người đến con đường báo thù?” Hyuuga Neji ôm ngực hơi cúi đầu, hắn không có trả lời mà xoay người rời đi. Chỉ còn có thiếu nữ lẳng lặng ở nơi đó. Điều này khiến cho thiếu nữ hơi giận dữ.

Hyuuga Neji đột nhiên nhú mảy lại, hắn nhìn về phía vực sâu vạn trượng ở trước mặt mình. Khi mà hắn quay đầu ra thì thấy được thiếu nữ có chút đắc ý nhìn về phía hắn. Hàng lông mày Neji hơi nhăn lại, hắn quay đầu nhìn về phía vực sâu vạn trượng. Lúc này hắn từ từ đóng lại đôi mắt ngay sau đó đôi mắt hắn mở ra. Khác hẳn với đồng tử màu trắng thì đồng tử đã biến thành màu xanh như sao trời trông vô cùng xinh đẹp. Hắn tiếp tục đi về phía trước, bản thân không trừu tượng chút nào làm cho thiếu nữ kinh ngạc.

Đứng ở trên vách đá cao, người toàn thân màu trắng mở miệng hỏi: “Hai người đó... không có vấn đề gì chứ?”

“Không hề...” Dưới chiếc mặt nạ xoắn ốc, một âm thanh vang lên. Ba viên cầu ngọc màu đen xoay tròn rồi hắn mở miệng nói chuyện: “Từ trong mắt hai người đó ta cảm nhận được nỗi hận lớn đối với làng Lá. Họ hận không thể lập tức hủy diệt làng Lá. Chỉ cần cho họ một cơ hội, họ sẽ vô cùng có ích cho chúng ta.”

“Phải phải...” Người toàn thân màu trắng tiếp tục nói chuyện: “Tuy nhiên huyết kế ảo thuật cô ta thực sự quá đáng sợ. Loại huyết kế này giống như giết người vô hình. Ta ở trong đất mà vẫn không thoát được ảo thuật cô ta không chế.”

“Người...” Tobi nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt có vài phần mang theo khinh khinh khi quan sát người toàn thân màu trắng với cái đầu có quả tóc màu xanh lá kia: “Bởi vì người không có được Mangekyou Sharingan. Chỉ cần người có được con mắt này, phần lớn ảo thuật không thể làm gì người. Ngay cả huyết kế gia tộc Kurama cũng như vậy. Nhưng ta không thể không thừa nhận huyết kế cô ta thật đáng sợ. Nếu là ta muốn đối đầu trực diện với cô ta cũng khó mà giải quyết được.”

“Vậy tên Hyuuga đó thì sao?” Toàn thân màu trắng Zetsu tò mò hỏi: “Hắn thức tỉnh đôi mắt mới rồi. Nếu như không không chết tốt e rằng sẽ gặp nguy hiểm cho kế hoạch chúng ta.”

“Hắn sao...” Tobi trầm ngâm một chút sau đó nói: “Mỗi người đều có điểm yếu của mình. Hắn cũng vậy cũng không có ngoại lệ. Ta đã biết được điểm yếu cuối cùng của hắn. Chỉ cần thoáng đẩy một chút, hắn sẽ rơi xuống vực sâu không lối thoát.”

“Tuỳ người thôi...” Zetsu nhàn nhạt đáp lại: “Chỉ cần người không làm thay đổi kế hoạch của ngài Madara là được!”

“Hộc, hộc...” Thiếu nữ nằm vật ra trong bể nước nóng, toàn thân nàng đỏ ửng và co giật liên hồi. Nàng cảm nhận được dư vị không thoải sau khi hoan ái nam nữ. Quả thực cảm giác này thực sự khi đã nhắm nháp rồi khó mà quên được. Nàng không có cách nào tự chủ được mỗi khi gần người thiếu niên mà nàng yêu. Biết rõ hẳn nhỏ tuổi hơn mình nhưng nàng vẫn lao vào bất chấp hậu quả. Đến bây giờ nàng còn chưa nhận được một lời cầu hôn của hắn.

“Ồ nơi này lâu... không tốt đâu, Mei!” Naruto nở nụ cười sau đó đưa bàn tay khẽ vuốt mái tóc mềm mại và ướt nhẹp của nàng.

“Cho em nghỉ một chút!” Mei thờ ra hồng hộc đáp lại. Ánh mắt nàng vẫn nhìn về phía cây d*ong vật vẫn còn cứng cáp. Trong lòng lại vừa thích thú không thoải nhưng lại e ngại hẳn quá mạnh mẽ sợ ăn không tiêu. Đến cuối cùng nàng vươn bàn tay trực tiếp cầm lấy d*ong vật hẳn sau đó há miệng ngậm lấy. Động tác không mấy thành thực nhưng thực sự làm cho Naruto yêu thích không bỏ.

Hai người kéo dài cả giờ đồng hồ trong phòng tắm. Thi thoảng truyền đến những tiếng rên rỉ khiến cho máu huyết sôi trào. Đến khi ra ngoài thì thiếu nữ đã mặc một chiếc áo trắng thích ý nằm ở trong ngực người thiếu niên. Đối mặt với đám người là ánh mắt kỳ quái của vài người cùng với đôi mắt bốc lên ngọn lửa giận dữ của Uzumaki Karin.

Naruto bế Mei lên theo kiểu công chúa tiến vào trong phòng ngủ của mình. Lúc này, Mei thích ý dựa vào ngực của hắn. Nàng hít hà vài hơi ngửi hương thơm nam tính trên cơ thể Naruto. Về mặt mang theo âu lo và áp úng. Đến cuối cùng Mei đột nhiên mở miệng: “Dan... anh sau này có dự định gì không?”

“Dự... dự định gì?” Naruto hơi ngạc nhiên hỏi lại.

“Chuyện... của chúng ta...” Mei ngượng ngùng vài câu: “Bao giờ...anh mới đến nhà em hỏi cưới?” Giọng nói biến thành có chút lấp bắp.

“Cái này...” Naruto hơi ngần ra.

Terumi Mei nhăn mày lại, giọng nàng mang theo hơi hoảng hốt: “Anh chàng đẹp trai của em... chẳng lẽ anh chưa bao giờ nghĩ đến chúng ta sau này sẽ như thế nào sao?”

“Không... không phải!” Cảm nhận được khí lạnh từ Mei, Naruto vội vã nói chuyện: “Em biết xuất thân anh cũng không phải rất rõ ràng. Liệu làng Sương Mù có chấp nhận gả em cho một người không rõ lai lịch như anh. Hơn nữa, em cũng biết tuổi tác chúng ta mà. Anh nghĩ em hẳn nhận ra anh nhỏ tuổi hơn em rất nhiều. Em nguyện ý gả cho một người nhỏ hơn em nhiều tuổi sao?”

“Naruto...” Lời nói từ miệng Mei phát ra làm cho Naruto lập tức ngăn người ra. Hắn mang theo hốt hoảng nhìn về phía Terumi Mei. Mei chớp chớp đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Naruto hỏi: “Tên đầy đủ của anh là Uzumaki Naruto. Anh là jinchuriki cứu vĩ của làng Lá, đúng không?”

“Em...” Uzumaki Naruto nhàn nhạt mở miệng nói chuyện: “Em làm sao mà biết được?” Theo sau là một tiếng thờ dài.

“Nếu chú ý một chút...” Mei mỉm cười mở miệng nói chuyện: “Sẽ chẳng khó để nhận thấy điều đó. Thực sự trước đó em đã nghĩ ngờ thân phận của anh. Chỉ là làng Sương Mù cần có một người cung cấp tài chính như anh. Ở lần đầu tiên chúng ta cùng nhau, em đã thấy được phong ấn trên bụng anh. Chỉ bằng loại phong ấn này, em càng chắc chắn hơn thân phận của anh. Hơn nữa, anh quên một điều sao? Ao có Byakugan ở bên mắt phải.”

“Thì ra là vậy sao? Anh cứ nghĩ mình dẫu tốt lắm kia mà...” Naruto theo đó xuất hiện một tiếng cười khổ. Khoé miệng hắn hơi kéo lên, hắn mở giọng hỏi nhỏ: “Vậy em vẫn muốn gả cho anh sao? Em phải biết thân phận anh, một khi chúng ta kết hôn em rất có thể phải đối lập với làng Lá có khi sẽ dẫn phát chiến tranh giữa hai làng.”

“Dù anh là ai...” Mei đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt hắn rồi cười nói: “Em cũng sẽ không từ bỏ đâu, anh chàng đẹp trai của em ạ. Anh chỉ thuộc về riêng mình em mà thôi, anh yêu!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97: Hokage đệ lục Jiraiya?

Trời đông giá rét bao phủ lấy ngôi làng nằm giữa khu vực trũng. Nhưng cái mặt người khắc trên vách đá đang ngược nhìn xuống phía dưới ngôi làng đầy ắp những tiếng ồn ào, những nụ cười cũng như khuôn mặt đầy sức sống của mọi người làm cho không khí nhộn nhạo hẳn lên. Vì hôm nay là ngày vô cùng quan trọng đối với bọn họ, ngày mà Hokage đệ lục Jiraiya sẽ tiếp nhận chức vụ này.

Một người thiếu niên có mái tóc vàng đứng ở trên cao nơi trên một nhánh cây rậm rạp. Khoé miệng hắn theo đó hơi nở nụ cười, trong nụ cười tràn đầy giễu cợt: “Hạnh phúc này, nụ cười này... tất cả đều dựa trên sự thống khổ của kẻ khác sao? Những kẻ như vậy thực sự không đáng sống trên đời.” Trong giọng nói mang theo giễu cợt: “Khi ta đem trả nợ hết cho làng Lá, đó cũng là lúc đích thân ta sẽ hủy diệt ngôi làng mặt ngoài tươi sáng nhưng bên trong lại hắc ám bản thù này.”

Con mắt hắn màu đỏ với hình chong chóng đột nhiên xuất hiện gọn sóng xoáy tròn. Theo sau một người thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp giống như bị gọn sóng

phun ra ngoài. Đó là một nữ nhân tóc vàng có khuôn mặt khoảng dưới ba mươi cực kỳ xinh đẹp nằm ở nơi đó. Khi mà Naruto ôm lấy nàng đồng thời quay đầu ra nhìn về phía thiếu nữ, trong đôi mắt Naruto loé lên cảm xúc phức tạp. Chăm sóc nàng nhiều ngày như vậy, hẳn cảm nhận được mối quan hệ giữa hắn và nàng thực sự khó nói nên lời.

Từ khuôn mặt già nua của người ngoài năm mươi khi biến hoá thành một người nữ nhân dưới ba mươi thực sự làm cho Naruto kinh ngạc. Hắn xem ra mình đã tìm ra được một cách đạt đến khả năng trường sinh. Nó cũng giống như dương thi chuyển sinh của Orochimaru. Chỉ khác biệt đôi cơ thể chính là đôi đầu hoặc đôi não bộ mà thôi. Bản thân Naruto muốn đó là đôi linh hồn sang cơ thể mới mà không có bất cứ tai hoạ ngầm như Orochimaru. Hiện giờ, hắn chỉ cần hoàn thành bước cuối cùng mà thôi.

Bàn tay Naruto đưa ra trực tiếp móc ra viên Sharingan sau đó đem nó bỏ vào chiếc bình dung dịch. Sau đó lấy ra một viên con mắt màu xanh ở trong đó đeo lên mắt của mình. Khoé miệng hắn theo đó nhếch lên một nụ cười. Không biết vì sao hắn cười.

Thân thể Naruto bắt đầu xuất hiện những hoa văn màu đen. Nó lan tràn khắp cơ thể Naruto khiến cho cơ thể cậu tiến thành biến hoá. Hai đôi cánh sau lưng xuất hiện và răng nanh trở nên sắc nhọn. Mái tóc cũng theo đó biến thành màu trắng. Bàn tay Naruto theo đó cũng trực tiếp dùng kết ấn. Một mộc phân thân giống hệt như hắn xuất hiện.

Hai người nhất thời nhìn về phía nhau, cả hai đều gật đầu một cái. Lúc này, mộc phân thân một tay ôm thiếu nữ tóc vàng, một tay đem chiếc bình đó bỏ vào ngực của mình.

Vụt!

Thân thể mộc phân thân vẩy động hai cánh bay vút lên không trung. Đôi mắt Naruto hơi chớp chớp, hẳn thu lại chú ý, thân thể cũng khôi phục lại trạng thái bình thường. Đôi mắt lẳng lặng nhìn về phía mộc phân thân bay lên cao sau đó rơi tiến vào trong ngôi làng Lá thì mới xoay người rời đi.

Đồng thời theo sau đó là âm thanh vang lên cánh báo của làng Lá khi có quân địch xâm nhập. Thời điểm này làng Lá vô cùng nhạy cảm đặc biệt trong cuộc nhậm chức Hokage đệ ngũ như vậy. Kể từ khi Hokage đệ tứ từ vong, làng Lá thiết kế một loại kết giới cực kỳ mạnh mẽ. Nó có khả năng ngăn trở khả năng thuật thông linh chính vì vậy mà những đợt như thế này họ chắc chắn sẽ mở ra khả năng kết giới này. Muốn sử dụng thuật thông linh tấn công vào nơi này gần như không có khả năng. Naruto chỉ có thể trực tiếp mang theo Tsunade tiến vào bên trong.

Dưới ánh sáng lạnh lạnh của buổi sáng mùa đông, một đám người chấp nhận chịu giá rét để có thể chứng kiến lễ đăng quang nhậm chức của Hokage đệ lục Jiraiya. Hiện tại, họ đều thấy được Jiraiya đang đứng ở bên trên đài cao, ở tầng đỉnh của toà nhà Hokage.

Lão già Homura Mitokado nâng lên mắt kính nhận lấy một cái mũ bầy biện một chiếc mũ Hokage cực kỳ cân trọng. Hắn xoay người đi về phía Jiraiya sau đó mở miệng nói chuyện: “Ngày hôm nay, Jiraiya, anh chính thức sẽ tiếp nhận chức vị Hokage đệ lục giống như một người kế nhiệm hợp pháp. Chúng ta hy vọng anh có thể toàn tâm toàn ý bảo vệ ngôi làng này!”

“Hà...” Jiraiya buồn khổ gật đầu nói: “Tất nhiên rồi!” Mặc dù như thế nhưng Jiraiya trong lúc này cố gắng nặn ra một nụ cười cực kỳ gượng gạo. Hắn cầm lấy chiếc mũ màu đỏ bắt đầu đi về phía trước khán đài. Phía sau lưng tà áo trắng bay phấp phới với mấy chữ đỏ Hokage đệ lục. Tiến đến trước đài đứng trước tất cả mọi người, Jiraiya lập tức đưa tay mở ra năm ngón về phía trước mặt mọi người. Hắn tự lấy tư thế cho rằng là đẹp trai nhất: “Ta... Jiraiya... ngày hôm nay... ta...”

“cong... cong...” Tiếng chuông vang lên khi mà có kẻ địch xâm nhập. Âm thanh này khiến cho tất cả mọi người giật mình và có chút hốt hoảng.

Một người ninja lập tức hô lên: “Cái gì? Có kẻ tập kích!”

“Ồ đầu... kẻ tập kích ở nơi nào?” Một ninja khác hốt hoảng nói.

“Mau nhìn lên bầu trời...” Một ninja theo đó đột nhiên hô lên. Ngay sau đó họ thấy được một con quái vật có hình thù quái dị đang ôm lấy một người bay tới. Tất cả đều không nhận được tò mò mà nhìn thẳng lên. Một số người lên tiếng nói: “Cẩn thận, nó đang đáp xuống. Chúng ta lập tức phong vệ.”

“Không ổn, hình như nó có mục tiêu là toà nhà Hokage!” Bên cạnh, một vị ninja to béo đột nhiên hô lên.

“Lập tức tấn công nó không để nó tiếp cận toà nhà Hokage đệ ngũ!” Không biết ai hô lên tiếng này ngay lập tức đám người bắt đầu tiến hành tấn công. Không ít ninja sử dụng nhẫn thuật bắt đầu công kích về phía con quái vật giống như một con quỷ đang phóng về phía toà nhà Hokage.

“Hừ...” Mộc phân thân Naruto hừ lạnh một tiếng. Hắn lúc này đang bay về phía đỉnh toà nhà Hokage. Nếu không có bất cứ bất ngờ xảy ra hắn sẽ đáp xuống nơi đó. Tuy nhiên một đám nhẫn thuật công kích khiến cho Naruto lập tức neho mắt lại. Bàn tay hắn trực tiếp kết ấn lập tức từ cơ thể hắn trào ra một đám gỗ bọc lấy cơ thể Naruto và Tsunade thành một cái quả cầu bằng gỗ.

Phanh, phanh.... Một đám nhẫn thuật oanh kích lên quả cầu gỗ nhưng tất cả đều không có chút hiệu quả nào. Nó chỉ tạo ra những vết thương cháy đen cùng với vết cắt và những vụn gỗ vẩy ra. Tuy nhiên tất cả đều không tạo ra nổi vết phá nào lớn. Quả cầu gỗ vẫn oanh kích lên sân thượng toà nhà Hokage làm ra một tiếng nổ lớn.

Phanh!

Quả cầu gỗ va đập lên trên mặt sân thượng toà nhà Hokage tạo ra âm thanh ma sát. Bản thân quả cầu va chạm vào cũng bị lún xuống và khói trắng bốc lên. Mọi người lập tức vây quanh thành một đám để phòng nhìn về phía quả cầu gỗ.

Rắc, rắc...

Quả cầu gỗ mang theo tiếng nứt bắt đầu vỡ ra. Theo sau một người không phải là một người cùng với một con quái vật đi chung. Một con quái vật mặc y phục giống như người nhưng toàn thân đều có lân giáp màu đen, mái tóc màu trắng và miệng xuất hiện răng nhọn. Bên cạnh hắn đang ôm lấy một thiếu nữ có mái tóc vàng xoải vai che khuất khuôn mặt thấy không rõ khuôn mặt nàng.

“Người là ai?” Một người ninja lập tức quát lớn lên một tiếng. Ánh mắt hắn mang theo hăm dọa nhìn về phía Naruto rồi nói: “Người tập kích làng Lá có mục đích gì?”

“Này...” Một ninja khác đột nhiên hô lên: “Đó không phải là Mộc Độn, nhẫn thuật mà ngài Hokage đệ nhất từng sử dụng sao? Tại sao hắn lại có thể sử dụng loại nhẫn thuật này.”

“Ta là ai cũng chẳng quan trọng?” Naruto cười nhạt nói. Hai hàm răng để lộ ra từng chiếc răng sắc nhọn làm cho người ta có cảm giác ghê sợ. Ánh mắt hắn quét về phía người nam nhân tóc trắng đang trong nghi thức nhận chức Hokage rồi nói: “Ta đến đây chẳng qua chỉ trả lại cho làng Lá hai món đồ mà thôi! Một là thứ này...”

Jiraiya thấy con quỷ từ trong ngực mình lấy ra một cái bình thủy tinh chứa một viên Sharingan. Lúc này, người thanh niên tóc trắng đứng ở nơi đó thì mở miệng nói: “Đó là...”

“Cầm lấy đi...” Naruto ném chiếc bình về phía Hatake Kakashi. Người thanh niên lập tức vươn tay ra tiếp lấy chiếc bình thủy tinh có chứa con mắt này.

“Cẩn thận, Kakashi!” Maito Gai ở bên cạnh đó lập tức hô lên. Hắn nhanh hơn Kakashi tiếp được chiếc bình thủy tinh. Sau một hồi quan sát thì thấy chiếc bình không có bất cứ cơ quan âm khí hay bùa nổ nào thì hắn mới thờ dãi một hơi: “Thật may không có bất cứ lá bùa nổ nào ở nơi này!” Lời này nói ra làm cho Hatake Kakashi có giật khoé mắt liên tục. Bàn tay vội vã đưa ra đánh lại con mắt của mình.

“Người... rồi cuộc là ai?” Jiraiya đề phòng nhìn về phía Naruto hỏi. Naruto làm cho hắn có cảm giác được rất quen thuộc nhưng không nhớ đã gặp được ở đâu. Đột nhiên Jiraiya mở miệng nói: “Người có quan hệ gì với người từng tập kích Hokage trước đây?”

“Người nói cô ta sao?” Bàn tay Naruto đưa tay lên nhẹ nhàng vạt ra mái tóc nữ nhân để lộ ra một khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp.

“Tsunade...” Người thiếu nữ tóc đen ở nơi xa thấy được khuôn mặt quen thuộc này không khỏi kêu lên một tiếng: “Cô Tsunade... làm... làm thế nào! Cô ấy không phải đã chết rồi sao? Vậy tại sao mà cô Tsunade vẫn có thể còn sống?”

“Người... rồi cuộc người là ai?” Jiraiya lại kinh hãi hô lên.

“Bắt lấy cô ta đi, cô ta dường như sắp tỉnh rồi đây?” Naruto nhàn nhạt đáp lại. Ngay sau đó hắn ném Tsunade cho Shizune. Không thèm quay nhìn về phía Shizune vì hắn tin tưởng nàng sẽ bắt được Tsunade. Dù sao Shizune cũng là một ninja kỳ cựu. Lúc này, Naruto cười nhạo nhìn về phía Jiraiya rồi nói: “Hokage đệ lục Jiraiya sao? Người rất muốn biết ta là ai sao? Tốt thôi!” Bàn tay hắn kết ấn theo đó bắt đầu thu hồi lại sự tác động của chakra tiên thuật. Theo sau thân ảnh hình người dần dần lộ ra.

“Cô Tsunade...” Thiếu nữ lập tức vọt đi lên trực tiếp bắt lấy Senju Tsunade. Đôi mắt thiếu nữ nhìn chăm chăm nữ nhân xinh đẹp này sau đó có chút ngạc nhiên vì chính nàng cũng không có xác định người này là cô Tsunade hay không? Ngực Tsunade dường như nhỏ hơn một chút, từ 106 cm thành có hơn 90 cm mà thôi. Thân thể cũng cao hơn, thon hơn và làn da cũng mịn màng hơn. Rõ ràng không có chú ấn nhưng thân thể lại giống như một người thiếu nữ vậy.

“Ta là ai sao? Giờ người hắn có thể nhận ra được đi Jiraiya? Không là Hokage đệ lục mới đúng chứ nhỉ?” Một thân ảnh với áo khoác màu trắng, khuôn mặt đẹp trai, đôi mắt màu xanh biếc thâm thúy. Mái tóc vàng và tà áo nhẹ nhàng bay trong gió. Bầu trời bắt đầu đổ tuyết, cánh hoa tuyết rơi trên vai người thiếu niên và để nổi bật khuôn mặt non nớt ấy.

Cái khuôn mặt non nớt đó nhanh chóng trùng hợp với một khuôn mặt mà Jiraiya đã thấy. Hắn cũng chưa kịp nói thì một ninja đã kinh hoàng hô lên: “người này... hắn ta sao giống như ngài Hokage đệ tứ vậy? Mặc dù khuôn mặt non nớt nhưng quả thực giống hệt ngài Hokage đệ tứ!” Hắn vừa nói xong thì một đám ninja ở đây ngẩng đầu lên nhìn về phía mặt tượng đá trên vách đá cao.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 98: Lời nói điên cuồng

“Hokage đệ tứ Namikaze Minato sao? Hahaha...” Một nụ cười tràn đầy châm biếm trên khuôn mặt Naruto phát ra. Thân thể Naruto di chuyển vài bước, bàn tay hắn chìa ra hướng về phía Jiraiya giống như đưa ra một lời mời: “Ta thực sự chán ghét khuôn mặt này. Chán ghét vì hắn quá giống với Hokage đệ tứ. Một kẻ chỉ biết suy nghĩ đến làng Lá nhưng chưa bao giờ từng hỏi cảm xúc của người thân hắn sẽ có cảm giác gì. Người... người...” Naruto chỉ về phía vai tên ninja sau đó cười nhạo tiếp tục nói: “Nếu như các người là Hokage đệ tứ giữa sự lựa chọn hy sinh con cái của mình đổi lấy làng Lá an bình. Các người sẽ nguyện ý sao? Sẽ có bao nhiêu người trong các người đồng ý đây?”

Lời nói đến như thế này thì những vị ninja ở đây đều hầu như hiểu thân phận kẻ xâm nhập trái phép này là ai. Jiraiya cũng không phải kẻ ngốc, hẳn lập tức nhận ra thiếu niên này. Hơn hai năm, quả thực người thiếu niên này thay đổi khá nhiều. Ngay cả Hatake Kakashi, thầy Naruto cũng khó mà nhận ra cậu hướng chi Jiraiya chỉ mới gặp qua có một lần. Jiraiya theo đó cũng đột nhiên hô lên: “Naruto!”

“Naruto, thực là em sao?” Hatake Kakashi theo đó đột nhiên mở miệng nói chuyện. Ánh mắt hắn mang theo cảm xúc phức tạp. Trong lòng hắn có mang theo hoang mang, nghi ngờ, phẫn nộ, tức giận và khó hiểu cùng với cảm giác bị thương. Hắn không ức chế được cảm xúc theo đó hỏi lại: “Tại sao em phải rời đi làng Lá? Quay về làng Lá không tốt sao?”

“Hahaha...” Naruto đột nhiên cười giống như kẻ điên. Theo sau ánh mắt hắn trở nên sắc bén nhìn về phía Hatake Kakashi: “Thầy Kakashi, người nói chuyện không buồn cười sao? Trở về làng Lá làm gì đây? Trở về để đối mặt với những ánh mắt chán ghét của dân làng. Ta không còn là một đứa trẻ ăn cơm thiu cơm thối và nhận gạch đá nơi trút giận của họ nữa. Hay ở làng Lá này nhận cái gọi là Hoà chí làng Lá? Lúc nào, ông cũng nhồi nhét vào trong đầu ta cái gọi là hoà chí nhưng ông đã từng bao giờ đặt ông vào vị trí của ta sao, thầy Hatake Kakashi? Ta nhớ đến ông hình như chưa từng dạy cho ta bất cứ loại nhẫn thuật thì phải ngoài tuyên truyền cái gọi là hoà chí chó mà kia.”

“Naruto, em...” Hatake Kakashi hoàn toàn cứng lưỡi không nói được bất cứ lời nào.

“Thằng nhóc con vẫn là nhóc con...” Đột nhiên âm thanh vang lên làm cho Naruto để ý. Hắn lập tức quay ra thì thấy được người mở miệng nói chuyện chính là một trong hai vị cố vấn Utagata Koharu. Hai tay bà dút vào trong ông tay áo, đôi môi dày hé mấp máy: “Làng Lá đã nuôi lớn người cho người tất cả. Người không muốn báo đáp lại phản bội làng Lá, người thực sự không xứng đáng người làng Lá. Ngôi làng này đã cho người ăn, người mặc và nuôi người sống đến mức này, đây là cách người báo đáp làng hay sao?”

“Hai vị cố vấn... các người...” Jiraiya chỉ nói đến đây cũng không biết nói gì cho phải. Hắn thực sự cảm giác được chuyện khó mà nói rõ.

“Hahaha...” Naruto lập tức cười lớn. Theo sau đó ánh mắt trở nên âm trầm nhìn về phía hai vị cố vấn lập tức làm cho hai người hơi run lên thân thể lui về phía sau nửa bước.

“Naruto...” Jiraiya cùng vài vị ninja lập tức chắn trước hai vị cố vấn. Theo sau đó Jiraiya lên tiếng nhắc nhở và đứng chắn trước hai người đưa ra ý vị cảnh cáo với Naruto.

“Yên tâm, ta còn không đến mức thẹn quá thành giận ra tay với hai lão bất tử?” Naruto cười nhạo một tiếng. Bàn tay đưa lên ôm ngực của mình. Ánh mắt nhìn về phía hai vị cố vấn rồi nói: “Các người chỉ biết đặt vị trí của mình rồi suy nghĩ. Sao các người không đặt ở vị trí jinchuriki thử xem. Hay nếu con người hoặc người thân nhất các người trở thành jinchuriki, các người sẽ có cảm giác gì. Nếu như người thân nhất các người gặp tình cảnh như ta cơm không đủ no áo không đủ mặc. Ngay cả ôm sớt đối mặt chỉ là bức tường lạnh như băng. Phải ăn cơm canh thừa có khi là đồ thiu thối là may mắn vì hắn còn có cơm ăn ít ra không phải không có gì ăn hay phải ăn cơm có độc. Làm một nơi chút giận cho cả làng Lá, tất cả con cái họ tụ tập thành đoàn đánh một đứa bé sau đó sẽ được người lớn khen ngợi và mua quà. Ha...” Nụ cười trên mặt Naruto lại mang theo giễu cợt: “Vậy các người chỉ có thể như bức tượng đá đó...” Naruto chỉ thẳng về phía bức tượng Hokage đệ tứ rồi nói tiếp: “nhìn người thân mình bị đối xử như vậy sẽ có cảm xúc gì?”

“Thằng nhóc vẫn là thằng nhóc...” Mitokado Homura lập tức theo thói quen nâng lên mắt kính. Giọng nói mang theo chất vấn đối với Naruto: “Người dùng đồ làng Lá ăn cơm làng Lá. Nếu như không có làng Lá...” Hắn vừa nói đến đây thì đã bị Naruto phát tay đánh ngắt.

“Hahaha... lại cái lý do đạo đức dõm làng Lá đã nuôi sống người, người cần phải phục vụ làng Lá bằng mọi cách...” Naruto cười lớn nhạo báng hai vị cố vấn: “Nếu như vậy trên thế giới này đã không sinh ra nhiều phản nhân như thế?”

“Thằng nhóc... người...” Vị cố vấn Homura bị cắt đứt thập phần tức giận.

“Ngay một con chó cũng hiểu tri ân báo đáp. Nguyên nhân vì con chó được chủ nó đối xử tử tế với. Nếu như chủ chỉ đưa cho nó thức ăn để nuôi sống nó, ngày ngày hành hạ đánh đập nó lấy làm niềm vui. Các người cho rằng con chó nào chịu báo đáp ơn chủ?” Đôi mắt Naruto theo đó rét lạnh: “Hay các người cho rằng ta là không bằng một con chó. Ngươi đến mức chỉ biết chấp nhận làm vật để dân làng Lá coi như vật chút giận, ăn cơm thiu cánh thối lớn lên sau đó dùng toàn lực báo đáp làng Lá và tiếp cái gọi là hoà chí. Ai trong các người nguyện làm không bằng con chó? Há?”

Hai hàm răng Naruto theo đó nghiêng kèn kẹt, bàn tay nắm chặt lại sau đó lớn tiếng nói: “Ta chỉ muốn làm một cô nhi bình thường mà không được sao? Con trai Hokage đệ tứ gì đó, ta không với cao nổi được chứ? Nếu đã dấu diếm thân phận con trai Hokage đệ tứ rồi tại sao lại để lộ tin tức ta là jinchuriki thử xem? Như vậy càng nguy hiểm hơn sao? Đã lộ thân phận jinchuriki rồi tại sao lại dấu diếm thân phận con trai Hokage đệ tứ để nó bị người dân coi như một con súc sinh tùy thời có thể chút giận. Các người chẳng lẽ không có não sao? Chẳng lẽ không hiểu jinchuriki sống trong hoàn cảnh như vậy sẽ có tình trạng như thế nào sao?”

“Thằng nhóc... người...” Utagata Koharu hơi nhăn mày lên tiếng. Bà nhìn về phía xung quanh thấy một đám ninja hơi ngần ngại. Một số người bộc lộ ra kinh ngạc, một số người dường như biết chuyện thì cúi đầu thấp xuống không dám nói chuyện.

Giống nói Naruto vọng vọng làm cho đám người ở dưới đều hết hoảng. Về mặt họ đại ra đều không nghĩ ra được Uzumaki Naruto lại chính là con trai Hokage đệ tứ. Đến bây giờ họ mới biết được từ trước đến nay đối xử thậm tệ với Naruto chính là đối xử tệ bạc với con trai của anh hùng. Một cảm giác áy náy ở trong lòng họ xuất hiện.

“Cái gì?” Người thiếu niên có cái răng nanh đi cùng với con chó trắng lớn đột nhiên hô lên: “Naruto là con trai Hokage đệ tứ?”

“Naruto...” Một thiếu nữ có mái tóc đen dài và đôi mắt với con ngươi màu trắng nắm tay ở ngực nói với giọng cực kỳ lo lắng.

“Xem ra.. làng gặp rắc rối to đây?” Người thiếu niên có mái tóc vuốt ngược buộc thành chỏm đuôi gà đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Không nghĩ tới thân phận Naruto lại đặc biệt như vậy? Thật là phiền phức đây!”

“Naruto... ài...” Jiraiya cảm giác cả người già nua thêm mấy tuổi. Hắn chỉ có thể phát ra từng tiếng thờ dài. Trong lòng hắn mang theo sự áy náy khi nhìn về phía Naruto. Đến cuối cùng hắn vẫn tiếp tục nói chuyện: “Chỉ trách mấy năm nay ta không để ý đến mới dẫn đến mọi việc thành ra như thế này. Naruto, người dân làng Lá là vô tội. Họ không biết nên mới đối xử với em như vậy! Chỉ cần họ biết người dân làng Lá biết họ nhất định sẽ...”

Naruto đột nhiên phá lên cười đánh cắt đứt lời Jiraiya nói: “Haha... thật buồn cười... Đây cái gọi là hoà chí?” Đôi mắt Naruto theo đó giễu cợt nhìn về phía Jiraiya: “Một thằng nhóc không biết cha là ai thì dấu điểm? Khi thằng nhóc tuyên bố với cả mọi người thì đưa ra không biết để tránh thoát tội lỗi. Thực sự làm cho ta cảm giác buồn cười. Đây chính là cái gọi là hoà chí sao? Thật sự làm cho người khác cười mà không được!”

“Thằng nhóc con...” Mitokado vẫn theo cái thói quen nâng lên mắt kính của mình. Tuy nhiên ánh mắt hắn đã mang theo âm trầm và sắc bén khi quan sát Naruto: “Nhóc con vẫn là nhóc con, đứa trẻ thì vẫn là một đứa trẻ? Người làm sao có thể hiểu được hoà chí cơ chứ?”

“Naruto...” Về mặt Hatake Kakashi mang theo áy náy nhìn về phía Naruto. Giọng nói mang theo nhẹ nhẹ và cố gắng bộc lộ ra cảm xúc trĩu mến nhất: “Ta biết làng Lá mấy năm nay đối xử với em không tốt. Tuy nhiên chúng ta có thể bù đắp. Em không phải muốn ta dạy dỗ nhẫn thuật sao? Chỉ cần em chịu trở về ta sẽ dạy cho em mọi loại nhẫn thuật em muốn? Trở về đi, Naruto?”

“Mọi loại nhẫn thuật sao?” Naruto giễu cợt nhìn về phía Hatake Kakashi, miệng hắn hơi nhếch lên mang theo châm chọc: “Vậy ông có loại nhẫn thuật nào gọi là trở lại quá khứ hay nhẫn thuật hồi hận không?” Mày Naruto hơi kéo lên càng châm chọc với Kakashi hơn: “Hoặc có loại nhẫn thuật nào có thể diệt sạch làng Lá chẳng hạn?”

“Naruto... em...” Kakashi cũng nói đến đây cũng không biết nói thế nào cho phải nữa.

“Không cần nói nhiều như vậy với thằng nhóc?” Utatane Koharu lập tức lên tiếng nói chuyện. Ánh mắt bà càng mang theo âm trầm và sát khí hơn. Giọng nói theo đó đã biến thành lạnh lùng: “Lập tức bắt lại thằng nhóc đem nó giam giữ lại.” Mitokado ở bên cạnh cũng nâng lên mắt kính gạt đầu đồng ý.

“Ha... các ngươi thử xem!” Naruto mở rộng hai tay giống như một lời mời đến một đám ninja ở nơi này.

“Naruto...” Sắc mặt Jiraiya đã biến thành trầm xuống, tâm trạng hắn thực sự vô cùng nặng nề trong lúc này. Hắn chỉ có thể hít một hơi khí lạnh sau đó thờ dài nhìn ra. Trong khi chăm chú quan sát Naruto, hắn cố nén cảm giác áy náy và tội lỗi lại. Lúc này, Jiraiya mới có thể học ra một câu: “Naruto... em rất cuộc muốn làm gì?”

“Haha...” Vẫn là nụ cười giễu cợt từ miệng Naruto phát ra. Tuyết trắng rơi xuống bờ vai Naruto khiến cho hắn trong lúc này trông cực kỳ cô quạnh về thể lương. Hắn quét mắt nhìn về phía đoàn người ninja ở đây rồi cắn răng nhả ra một hơi: “Trả on và báo thù?”

“Trả on và báo thù?” Jiraiya tò mò nhắc lại câu này.

“Đừng vậy, trả on và báo thù?” Đầu Naruto gạt xuống, đôi mắt hắn hơi nhắm lại một cái. Bàn tay hắn theo đó chia ra: “Trả on với làng Lá vì đã nuôi ta lớn như vậy? Các ngươi đừng nói gì với việc làng Lá đã nuôi sống ngươi, ngươi cần dùng cả đời trả nợ cho làng Lá. Điều đó cũng chỉ là suy nghĩ các ngươi mà thôi. Ta sống có bao nhiêu đồ thiêu thối của làng Lá chứ? Ta nhớ từ lúc ba bốn tuổi thì mình đã ra ngoài kiếm đồ ăn rồi đi? Mà ta sống đến mười hai tuổi có bao nhiêu đồ ăn từ làng Lá đây? À phải rồi, Hokage đệ tử và vợ hắn là Uzumaki Karin, ta in tưởng thời sống họ đóng góp không ít cho làng Lá đi. Khi mà ta thấy được mình sẽ trả hết đủ nợ nần cho làng Lá. Đó cũng là lúc, ta sẽ đứng phía đối lập với làng Lá dùng chính đôi tay này huỷ diệt ngôi làng chó má này.”

“Thằng nhóc...” Utatane Koharu giận giữ nhăn mày không nói được lên lời. Tất cả đều mang theo ánh mắt phức tạp có áy náy có hối hận cũng có tức giận nhìn về phía Naruto.

“Mộc Động: Thụ Giới Giáng Đán!” Naruto đột nhiên kết ấn ra tay làm cho đám người ở đây giật mình. Tất cả đều lập tức cảm nhận được mặt đất rung động. Theo sau đó cây cối điên cuồng mọc lên. Diện tích theo đó cũng bao phủ gần như một nửa làng Lá.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tsunade thức tỉnh

“Ngăn hắn lại!” Utatane Koharu giật mình vội vã quát lên một tiếng.

Hành động Naruto làm cho đám người lập tức kinh ngạc hoảng hồn tỉnh lại. Họ hành động rất nhanh. Tuy nhiên cũng có người dự đoán trước được việc này. Một nam nhân ngoài ba mươi với mái tóc màu đen được cột chun bó thành chỏm ở phía sau giống như đuôi gà ôm hai tay sau đầu vội về mặt lưỡi biếng đáp lại. Hắn có nước da bánh mật và khuôn mặt hơi gầy gò, lông mày đậm và con mắt đen nhỏ, sống mũi thẳng và miệng rộng cùng với hai má hơi gầy gộc. Trên cằm có chỏm râu dê màu đen khá bắt mắt. Bên trong mặc một chiếc áo giáp lưới, bên ngoài mặc một chiếc áo khoác cộc tay bằng da

houu. Hai tai xuyên thủng có đeo bông tai trông có phần khá nữ tính. Bộ dáng hần có vẻ lười biếng nhưng đôi mắt lại tinh ranh toả ra đầy trí tuệ.

Khi mà Naruto lập tức hành động thì hần cũng đã hành động. Bàn tay hần kết ấn cực nhanh, dưới chân hần lập tức xuất hiện một bóng kéo dài lập tức hướng về phía Naruto bắt lấy. Tuy nhiên chiếc bóng này chưa kịp đến bên người Naruto thì dường như Naruto nhanh hơn một phần, phía dưới chân người nam nhân đã xuất hiện một nhánh cây sắc nhọn. Hần không thể dừng việc sử dụng thuật bắt bóng lại. Thân thể theo đó nhảy lùi về phía sau tránh thoát đám cây.

“Hoả Độn: Hào Hoả Cầu Thuật!” Một quả cầu lửa khổng lồ đánh về phía người Naruto.

“Phong Độn: Chân Không Đại Ngọc” Từ miệng một ninja phun ra một quả cầu gió khổng lồ bắn về phía kẻ địch.

“Lôi Độn: Lôi Hồ?” Một tiếng hô gầm phát ra từ miệng con hồ sấm sét do Hatake Kakashi tạo ra. Con hồ sấm sét chạy như điên lao thẳng về phía Naruto. Mặc dù Kakashi là thầy Naruto nhưng hần ra tay lại không chậm chút nào. Hần trực tiếp sử dụng nhẫn thuật có sức sát thương cao công kích Naruto. Đối với kẻ dám ra tay với làng Lá, hần tuyệt đối không cho phép người như vậy tồn tại. Ngay cả con trai thầy hần cũng không được.

Hàng loạt nhẫn thuật như phô thiên cái địa tấn công về phía Naruto. Mặc dù Naruto sử dụng Mộc Độn: Thụ giới giáng đàn loại nhẫn thuật công kích nhưng sao Naruto lại không chuẩn bị trước. Một đám cây cối trực tiếp mọc lên làm ra một tấm chắn trước đòn tấn công đám người ninja này.

Jiraiya trong lúc này cảm giác được đau lòng. Hần cứ cho rằng Naruto là con trai Hokage đệ tứ, thằng nhóc sẽ kế thừa hoả chí nhưng hần đã sai rồi. Sự sai lầm này cũng có một phần lỗi của hần. Nếu hần không rời đi làng Lá ở lại chăm sóc Naruto, có lẽ Naruto sẽ không bị đối xử như vậy, thằng nhóc sẽ không đi lên con đường không lối về.

Một đám ninja thấy được khắp nơi là cây cối, cả đám chỉ có tránh trái tránh phải dùng vũ khí đem cây cối đánh nát. Thế nhưng rất nhanh một người ninja đã phát hiện, hần lập tức hô lên: “Hình như đám cây cối này không có ý tấn công chúng ta?”

“Naruto... người...” Jiraiya thấy thế cũng hơi ngẩn người mở miệng nói chuyện. Hần nhìn xung quanh quả thực không thấy có bất cứ ninja nào bị tổn thương do mộc độn gây ra. Loại nhẫn thuật này không giống như bình thường hiển nhiên không có yếu ớt như thế. Theo lý cả làng Lá phải thương vong thảm trọng mới đúng nhưng lại không có bất cứ tổn thương nào.

“Haha...” Naruto ở trong một đám cây bao bọc phát ra tiếng cười lạnh lẽo và âm trầm. Ở sau những cái cây lớn đó, mọi người nghe thấy được giọng nói tràn đầy châm chọc phát ra: “Các người thấy rồi chứ đây chính là mộc độn. Nó không phải là toàn bộ sức mạnh của ta. Tất cả các người chỉ có thể sống dưới bóng ma của ta. Tốt nhất các người không cần ngủ vì không cần một ngày nào đó ta Uzumaki không Namikaze Naruto buồn chán sẽ thăm làng Lá một lần và không cần thận sử dụng ra một phát mộc độn. Hahaha... thế nên tốt nhất các người không cần ngủ tốt nhất!”

Giọng nói được Naruto sử dụng chakra theo đó vang dội khắp ngôi làng Lá. Đám người không chỉ ninja mà còn người bình thường nghe được những lời này. Tất cả như bàng hoàng sau cơn mê, họ cứ nghĩ mình sẽ chết trong cuộc tập kích đáng sợ này. Một số người đã nhào dưới đất. Không ít những đứa trẻ đã quỳ hai chân dưới đất bắt đầu phát ra tiếng khóc: “Oa, oa, oa...”

“Ấn... biến mất!” Một người ninja làng Lá có đôi mắt màu trắng và hai huyệt thái dương xuất hiện gân xanh đột nhiên mở miệng nói chuyện. Hần hô lên: “Hần là ảnh phân thân...” Ngay sau đó hần quay nhìn về phía xung quanh xem có phát hiện được thân ảnh Naruto đâu không. Về mặt hần hơi đại ra rồi mở miệng nói: “Chẳng lẽ từ trước đến nay đối mặt với chúng ta đều chỉ là một ảnh phân thân. Vậy nếu bản thể hần còn mạnh như thế nào?”

“Di...” Trong một từ đường cũ nát nằm ngoài phạm vi làng Lá không xa, một người thiếu niên tóc vàng phát ra cảm thán. Hần cầm trong tay một chiếc mặt nạ có hình dáng quái dị với những cái răng sắc nhọn. Nếu như Orochimaru ở nơi này sẽ rất kinh ngạc vì khuôn mặt này. Nó giống hệt từ thân đã phong ấn đôi tay hần.

Ở nơi cũ nát bốc đầy ra mùi bụi và mốc meo, Naruto ngược nhìn những chiếc mặt nạ quỷ với đầy hình dáng ghê rợn được treo trên tường. Tại nơi này, người luôn có cảm giác ma quái và lạnh lạnh. Naruto theo đó xoa chiếc mặt nạ quỷ trong tay mình rồi nói: “Theo ghi chép tộc Uzumaki, mặt nạ từ thân hần là chiếc này đi. Nếu như với chiếc mặt nạ này, mình có thể mở ra phong ấn linh hồn trong bụng từ thân.”

“Làng Lá sao? Chờ ta trở lại đi!” Bước ra khỏi cánh cửa gỗ, Naruto lại ngược đầu nhìn về phía ngôi làng Lá một lần. Sau đó, hần chỉ lặng quay đầu đi không thèm nhìn về phía làng Lá một lần nữa.

“Đây là đâu...” Đôi môi hơi nhợt nhạt khẽ mấp máy khi mà đôi mắt màu nâu từ từ mở ra. Nàng ngược nhìn về phía trung canh thì thấy được khắp nơi là cây cối và những đoạn vụn của những gốc cây. Một vài đám ninja đang dùng vũ khí đem một đám cây cối phá nát mở đường.

“Cô Tsunade... cô đã tỉnh!” Shizune có chút không xác định người thiếu nữ này có phải Senju Tsunade hay không. Theo lý âm ấn biến mất thì Tsunade sẽ phải biến già nua nhưng người này nào có già nua gì trông vẫn như một nữ nhân ba mươi tuổi cực kỳ xinh đẹp. Trong lòng nàng thực sự hy vọng nữ nhân xinh đẹp này là Tsunade.

“Shizune... đây là đâu?” Đầu cảm giác truyền đến cảm giác nặng nề làm cho nàng không thể không lắc đầu vài cái. Toàn thân nàng cảm giác không có chút sức lực nào. Senju Tsunade mở miệng lên tiếng hỏi: “Sao ta cảm giác được toàn thân không chút sức lực nào?” Nàng quay ra nhìn về phía Shizune với đôi mắt mệt mỏi: “Shizune vì sao em lại khóc?”

“...” Thiếu nữ Shizune đột nhiên òa lên khóc lớn. Nàng trực tiếp ôm lấy thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp, giọng nói theo đó tràn ngập nước mắt: “ngài Tsunade, thực sự là cô rồi! Em không có nằm mơ chứ? Cô thực sự đã trở lại. Vậy mà em cứ nghĩ cả đời này sẽ không còn cách nào gặp lại cô nữa kia!”

“...” Đầu Tsunade hơi đau, nàng nhớ được hình như gặp mặt Katou Dan. Hai người trong đêm tân hôn còn tiến hành ân ái nam nữ. Khi mà nàng đạt đến

một lần cực sướng cao trào nhất thì đột nhiên Katou Dan nở nụ cười rét lạnh. Toàn thân Dan lập tức xuất hiện một đám bùa nổ. Sau đó bùa nổ phát ra những tiếng nổ mạnh khủng khiếp bao phủ cả cơ thể nàng. Đến đây nàng mới hoảng hồn.

“Tsunade, thực sự là cô sao?” Người nam nhân lớn tuổi có mái tóc màu trắng vọt đi tới trực tiếp vươn tay ra tóm lấy bả vai Naruto.

“Cút ra...” Senju Tsunade cố hết toàn lực vươn tay ra trực tiếp nện thẳng vào mặt Jiraiya một cái. Tuy nhiên đám này cũng chẳng làm cho Jiraiya cảm giác đau đớn chút nào.

“Hahaha... quả thực là cô rồi, Tsunade.” Jiraiya vừa cười vừa khóc. Nước mắt theo đó chảy trên khuôn mặt mình: “Cô không có chết thật là tốt quá!”

“Anh hy vọng tôi chết lắm sao, Jiraiya!” Senju Tsunade giận dữ mở miệng quát lên. Ngay sau đó nàng suy yếu thở ra hỗn hển. Dường như đã lâu không hoạt động, cả người Tsunade cảm giác vô cùng mệt mỏi. Nàng không còn sức để mà đứng dậy nữa. Giọng nói mang theo châm chọc: “Lớn đầu như vậy còn khóc lóc!”

“Không... không phải!” Jiraiya cười một cách ngờ nghệch: “Cô không sao là tốt rồi!”

“Tsunade...” Hai vị cố vấn lập tức đi về phía đoàn người. Utatane Koharu là người đầu tiên mở miệng nói chuyện: “Không ngờ cô lại vẫn còn sống đấy. Chúng ta cứ nghĩ cô đã chết rồi kia. Vậy cô trở lại làng Lá mọi việc tốt rồi!”

“Ha...” Senju Tsunade mở miệng nói chuyện: “Hiện giờ tôi rất mệt, tôi muốn nghỉ ngơi. Hơn nữa... Jiraiya, sao anh ăn mặc như vậy. Bộ đồ đó không phải dành riêng cho Hokage hay sao? Tại sao anh lại ăn mặc nó. Còn có... nơi này...” Khẽ nhìn xung quanh, Tsunade phát hiện khắp nơi xung quanh là cây cối. Nàng theo đó hô: “mộc độn... vậy...”

“Một lời khó nói hết!” Jiraiya lại cười ngây ngô đưa tay gãi gãi sau đầu mình: “Tôi suốt chút nữa trở thành Hokage đệ lục đấy. Nếu như không có cô tôi sẽ thực sự phải làm Hokage đệ lục rồi. Thật may quá cô đã trở lại như vậy tôi sẽ không cần làm cái chức phiên chán này rồi!”

“Hừ...” Mitokado Homura đưa ngón tay đẩy nhẹ gọng kính rồi lạnh giọng nói: “Chức vị Hokage trong mắt người không chịu được như vậy sao?” Jiraiya không

“Trước đó...” Lúc này, Utatane Koharu lập tức mở miệng nói chuyện: “Chúng ta cần dọn dẹp đồng cây cối này đồng thời kiểm tra xem con số thương vong như thế nào?”

“Là do Naruto làm sao?” Senju Tsunade theo đó hỏi lại.

Tất cả đám người ở đây đều trầm mặc chỉ có Utatane Koharu đáp lời: “Đúng vậy là thằng nhóc đó làm. Bây giờ thằng nhóc đã gây nguy hại lớn cho làng Lá. Tsunade, cô là Hokage. Cô nên hiểu trách nhiệm Hokage cần gánh vác. Chúng ta không thể lương tay với thằng nhóc đó nữa. Nó đối với làng Lá là một mối nguy hiểm lớn lao.”

“Ta đã biết!” Senju Tsunade có chút buồn bã, nàng cảm giác tâm mình thực sự mệt. Nàng thực muốn từ bỏ cái chức Hokage này.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100: Thí nghiệm chuyển sinh

Trong ánh sáng màu xanh lơ mờ của những chiếc đèn trong căn phòng thí nghiệm. Một thiếu niên với mái tóc màu vàng đẹp trai nhẹ nhàng di chuyển đến một chiếc lồng thủy tinh. Đôi mắt màu xanh theo đó híp lại nhìn về phía một cái phôi thai nhỏ ở bên trong. Từng đám bọt nhẹ nhàng thì thoảng nổi lên.

“Uchiha và Hyuuga kết hợp thể. Hy vọng đứa nhỏ này không làm cho mình thất vọng đi.” Bàn tay hấn đưa ra từ trong lồng ngực lấy ra một quyền trục nhỏ. Cánh tay theo đó trải dài quyền trục ra. Một quyền trục cực kỳ lớn với những hoa văn chằng chịt ở nơi đó.

Ngón tay thiếu niên theo đó linh động uyển chuyển nhẹ nhàng kết những ấn biến hoá. Miệng hấn khẽ mở miệng hô lên: “Thi quý phong tấn. Khai!” Âm thanh người thiếu niên vang lên sau đó bàn tay hấn trực tiếp vỗ nhẹ lên mặt giấy phong ấn. Cánh tay trực tiếp đặt lên trên mặt phong ấn ấy.

Từ phía sau lưng người thiếu niên xuất hiện một con quỷ với tai nhọn làn da trắng nhợt mặc áo bào kimono trắng. Xung quanh người nó xuất hiện từng đóm lửa sáng chói bóng màu xanh. Chiếc mũi nó nhọn hoắt, miệng cắn một thanh đoản đao cùng với một tay khác cầm chuỗi vòng hạt. Loại nhẫn thuật này được thiếu niên sử dụng vậy chẳng phải hấn muốn tự sát sao.

Theo sau không bao lâu, bàn tay từ thần trực tiếp từ sau lưng vọc thẳng vào cơ thể người thiếu niên. Đồng thời ánh sáng trên quyền trục cũng phát ra mạnh mẽ. Cánh tay người thiếu niên lập tức xuất hiện những hoa văn ẩn ký chằng chịt giống hệt với tay từ thần.

Vụt!

Bàn tay từ thần rút ra một linh hồn, tuy nhiên linh hồn này lại không phải là của người thiếu niên. Điều này thực sự là kỳ quái. Theo sau đó người thiếu niên quay đầu nhìn về phía từ thần đã trôi buộc một linh hồn ở nơi đó làm té phẫn, khoé miệng người thiếu niên mỉm cười. Ngón tay hắn cũng lại bắt đầu một ân kết mới.

Lần này cánh tay từ thần thực sự chọc thẳng vào cơ thể người thiếu niên. Nó lôi linh hồn người thiếu niên ra bên ngoài. Người thiếu niên cũng cảm nhận được linh hồn mình đang ở trong hư không. Từ thần không dùng thanh đoản đao ở miệng mà trực tiếp dùng hai tay tóm lấy linh hồn người thiếu niên.

“A” Người thiếu niên hét thảm một tiếng. Hắn cảm giác được linh hồn mình truyền đến cảm giác đau đớn kịch liệt. Trước sức mạnh từ thần, nó dễ dàng đem linh hồn người thiếu niên chia làm hai. Một cánh tay đem linh hồn thiếu niên ném trở lại cơ thể hắn, một tay khác trực tiếp đem linh hồn ấn vào cơ thể cái phôi thai đang trong lồng thủy tinh kia.

“Khà, khà...” Miệng từ thần phát ra tiếng thích ý. Nó há miệng ra đem linh hồn người kia trực tiếp nuốt vào miệng của mình. Khoé miệng nó vẫn chảy ra từng giọt nước dãi với vẻ mặt cực kỳ thích ý. Người thiếu niên còn nghe được âm thanh nuốt nước miếng của nó: “Ừ...”

Thân thể cảm giác vô cùng suy yếu, người thiếu niên hộc ra một hơi. Từ thần trong lúc này cũng đã hoàn toàn tiêu tán và biến mất. Người thiếu niên cũng chống hai tay xuống đất, cả cơ thể xuất hiện từng đợt mồ hôi lạnh. Mồ hôi đem cả cơ thể hắn ướt đẫm. Loại chakra tràn đầy sinh mệnh lực bắt đầu tràn vào đem linh hồn Naruto trở nên dễ chịu hơn.

Một thiếu nữ khá cao và mảnh khảnh với làn da màu nâu nhạt. Nàng có mái tóc màu xanh lá cây được buộc thành chòm tròn ở trên đầu, hai lọn tóc màu khá màu có màu da cam ôm gọn lấy khuôn mặt trái xoan. Trang phục nàng đang mặc bao gồm một chiếc áo màu đen để lộ phần cánh tay hai bên sườn và sau lưng làm cho người muốn phún máu mũi. Đặc biệt là váy xẻ ta ra hai bên để lộ da đôi chân thon thả quyến rũ. Chiếc eo thon được buộc chặt với một lớp vải quấn quanh làm cho thiếu nữ có vẻ hấp dẫn và vô cùng đã tính giống như một con ngựa hoang hung dữ muốn nam nhân đến thuần phục. Đáng tiếc đôi mắt với lòng trắng màu đen và trên mặt xuất hiện những vết nứt cho thấy nàng không phải là người sống.

“Cậu không sao chứ, Dan...?” Thiếu nữ mở miệng nói chuyện.

“Tôi không sao?” Người thiếu niên tóc vàng Naruto cố gắng đứng dậy. Thân thể hắn có chút lảo đảo. Cánh tay theo đó chạm vào chiếc lồng làm điểm tựa. Đôi mắt hắn dần nhìn về phía cái phôi thai. Khoé miệng theo đó khẽ nhếch lên. Từ cái phôi thai nam này, Naruto cảm nhận được sinh mệnh đang phát triển. Linh hồn hắn có một liên kết yếu ớt với cơ thể này. Sau khi nhìn thoáng qua chiếc lồng thủy tinh, hắn quay ra nhìn về phía thiếu nữ hỏi: “Pakura, tôi đã nói không để cho bất cứ ai vào mà!”

Người thiếu nữ Pakura nghe thấy vậy thì mở miệng nói: “Thực xin lỗi! Vừa rồi tôi nghe được tiếng hét của cậu nên mới tiến vào xem. Nếu như cậu...” Nàng đang nói đến đây thì thấy được thân thể Naruto theo đó lảo đảo muốn ngã xuống. Bàn chân Pakura vội vàng nhanh hơn, nàng vươn tay trực tiếp đỡ lấy Naruto.

“Cảm ơn!” Tiếng nói mệt mỏi và suy yếu từ miệng Naruto phát ra.

Người thiếu nữ hơi có chút lo lắng hỏi: “Cậu đã làm gì? Tôi chưa từng bao giờ thấy cậu như thế này cả? Có chuyện gì xảy ra với cậu rồi!”

“Cô suy nghĩ nhiều rồi, Pakura!” Naruto bình thần trả lời, giọng nói suy yếu và không có bất cứ tình cảm gì. Cậu ta hơi dùng đôi mắt mệt mỏi nhìn về phía Pakura một cái. Ngay sau đó cậu quay đầu nhìn về phía cánh cửa: “Tôi cần trở về nghỉ ngơi một chút. Chỉ cần nghỉ ngơi một chút là tốt rồi. Việc cô cần làm là chuẩn bị sẵn sàng sống lại trong thời gian tới.”

“Tôi đã biết!” Pakura nói với giọng bình tĩnh đối với Naruto. Nàng khẽ nhếch đôi môi nhỏ xinh lên: “Dù sao tôi đã là người chết. Tình trạng cũng không thể nào tồi tệ được hơn. Cho dù thí nghiệm có thất bại đi nữa, tôi cũng đâu có thể chết lần nữa!”

“Cô vẫn bị quan như thế!” Naruto cười nhạt. Hắn lúc này tựa vai vào thân thể ẻo lả chuyển sinh Pakura. Khi Naruto quay ra nhìn về phía Pakura rồi cười nụ cười có chút châm chọc: “Thế nào, cô muốn nhìn cơ thể mới của mình sao? Thân thể mới của cô được tôi chế tạo hơn nửa đã phẫu thuật khá kỹ. Khuôn mặt giống đến chín mươi phần trăm cô mười tám tuổi. Bộ ngực cơ thể mới này cũng không kém đâu có hơn 90cm. Nếu cô muốn làm nó to hơn, tôi sẽ giúp cô...”

“Không cần...” Pakura lạnh lùng nhìn về phía Naruto. Nàng không có cho Naruto một chút sắc mặt tốt nào. Trong giọng nói mang theo chút lạnh lẽo và âm u. Xem ra thiếu nữ có chút giận. Nếu như Naruto thành công như vậy nàng sẽ sống lại. Chỉ là cơ thể đó đã bị Naruto sờ qua khắp người dù nàng là một shinobi cũng chẳng để ý nhiều nhưng nàng vẫn cảm giác khó chịu.

Làng Lá, trong một cái sân rộng lớn của một căn nhà đồ sộ...

Một người thiếu nữ xinh đẹp khoảng ngoài hai mươi. Nàng ăn mặc một bộ thể thao với quần phong dài và áo phong dài tay. Thân thể nàng di chuyển tập luyện những động tác thể dục buổi sáng. Dưới những bông tuyết mùa đông nhưng nàng không có cảm nhận được bất cứ lạnh lẽo nào cho dù tuyết đang từ bầu trời rơi xuống.

“Còn không cắt ra!” Người thiếu nữ đột nhiên quát lạnh một tiếng. Ánh mắt nàng như điện nhìn thẳng về phía cái cây lớn ở cách đó không xa. Tuy nhiên cái cây cũng không có đáp lại lời nàng làm cho nàng cực kỳ tức giận: “Jiraiya, anh còn không cắt ra ngoài vậy đừng trách tôi không khách khí.”

“Haha...” Từ trong tán cây, người nam nhân lớn tuổi nhảy ra bên ngoài. Hắn nở nụ cười có vài phần gượng gạo. Hắn vội vã trả lời: “Không nghĩ cô lại khôi phục nhanh như vậy. Thật là tuyệt...”

“Anh ở trên cái cây đó đã được một lúc rồi đi!” Đôi mắt màu nâu xinh đẹp thiếu nữ nhìn về phía người nam nhân lớn tuổi.

“Hahaha...” Jiraiya vội vã gãi gãi sau ót của mình. Nụ cười hân hân kỳ giả tạo: “Tôi mới đến mà!” Hắn không thể nói được mình đã ở nơi này nhìn coi Senju Tsunade được một thời gian rồi. Nghĩ đến đây Jiraiya mở miệng nói: “Tsunade, ngực cô nhỏ hơn chút nhưng cô xinh hơn hẳn trước kia đấy. Nhưng mà tôi vẫn thích cô như trước hơn, lúc đó người cô đầy đặn hơn hẳn?”

“Anh nói cái gì vậy hả, Jiraiya!” Senju Tsunade giận dữ, hai tay chống eo. Ngay sau đó nàng lắc lắc đầu thờ dài ra một hơi: “Anh vẫn là như vậy, Jiraiya. Anh chẳng trưởng thành được lên chút nào... Vẫn là háo sắc như thế!”

“Cô Tsunade...” Một giọng nói vang lên làm cho thiếu nữ cùng với người nam nhân nghe thấy. Họ quay ra thấy được một thiếu nữ với mái tóc đen, khuôn mặt thon và mặc kimono màu đen dài đi tới. Trên khay nàng đang cầm một tách trà nóng. Khi mà nàng thấy được Tsunade đang ở bên ngoài như thế vội vã quát lên: “Cô Tsunade... em đã chẳng phải nói với cô rằng cơ thể cô vẫn chưa khôi phục hoàn toàn.” Vừa nói nàng vừa liếc ra người nam nhân lớn tuổi rồi hỏi: “Ngài Jiraiya, ngài cũng ở nơi này sao?”

“À... ừm...” Jiraiya cười đáp: “Ta đến đây thăm Tsunade xem cô ấy khôi phục như thế nào. Không nghĩ tới cô ấy khôi phục nhanh như vậy!”

“À, đúng rồi...” Thiếu nữ tóc đen đi vài bước thì bàn chân nàng theo đó trượt một cái. Tuy nhiên bản thân là một ninja, nàng cực nhanh dễ dàng lấy được thăng bằng. Đáng tiếc những ly trà cũng lập tức rời khỏi chiếc khay.

Vụt!

Thân thể Senju Tsunade đột nhiên nhanh đến cực điểm. Tốc độ nhanh đến mức Jiraiya chỉ nhìn thấy một cái tàn ảnh. Bàn tay Tsunade dễ dàng bắt được mấy ly trà thiếu nữ. Jiraiya kinh ngạc mở miệng nói: “Tsunade, từ khi nào mà thuật thuật thân cô nhanh đến như vậy!”

“Thuật thuật thân?” Senju Tsunade không tự chủ được tự nói một câu. Theo sau nàng hơi liếc mắt về phía Jiraiya đang ở phía sau. Về mặt nàng theo đó biến đổi trở nên vô cùng vui mừng lại cũng mang theo sợ hãi. Nàng mở miệng nói chuyện: “Không phải... đây không phải là thuật thuật thân. Nó... hình như là huyết kế giới hạn thì phải?”

“Cái gì?” Cả hai người Jiraiya và Shizune cùng hô lên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Sống lại Pakura

“Đây là chuyện gì xảy ra...” Jiraiya kinh ngạc và thất thố hô lên. Đôi mắt hắn mở to nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng, ngón tay chỉ thẳng về phía ngực thiếu nữ rồi nói: “Tsunade, cô chẳng lẽ thức tỉnh huyết kế giới hạn Mộc Độn giống ngài Senju Hashirama?”

Hai hàm răng Senju Tsunade theo đó cắn lại, huyết thái dương cũng bắt đầu nổi gân xanh. Nàng thực hiện nhẫn thuật Mộc Độn lúc nào mà Jiraiya nói nàng thức tỉnh huyết kế này. Vừa nãy nàng sử dụng huyết kế di chuyển chẳng có liên quan gì tới Mộc Độn được chứ. Tsunade thật sự muốn cho Jiraiya ăn một cú đấm cực mạnh vào mặt cho hết bực tức trong lòng.

“Tính cách ngu ngốc của anh vẫn không đổi, Jiraiya à!” Đem hai tách trà đặt lên khay, Senju Tsunade dùng một tay chống eo, ánh mắt mang theo vài phần châm chọc nhìn về phía Jiraiya. Nàng mở miệng nói chuyện: “Đó không phải là Mộc Độn.”

“Nga...” Jiraiya tỏ ra vẻ ngờ nghệch và ngu ngốc. Bàn tay hắn đưa lên sờ sờ tóc mình rồi cười hỏi: “Không phải mộc độn sao? Vậy mà tôi cứ tưởng là mộc độn đấy!” Lời Jiraiya nói càng làm Tsunade nổi lên gân xanh nhiều hơn. Hắn thấy Tsunade đã trở nên như thế vội vàng chữa lời: “Vậy không phải mộc độn sao? Vậy nó là thứ gì thế?”

“Hừ...” Từ đôi môi thom Tsunade khẽ phát ra hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt nàng mang theo giễu cợt đối với Jiraiya: “Nó rất có thể là Tấn Độn!”

“Tấn Độn!” Nghe được lời này thì con mắt Jiraiya tròn tròn. Bản thân Jiraiya cũng đã từng gặp loại ninja này. Loại ninja này sử dụng thuật huyết kế tấn độn so với thuật thuật thân bất cứ ninja nào còn nhanh hơn. Trước kia, Jiraiya cũng bị ăn lỗ nặng với loại huyết kế giới hạn này. Nếu như không có loại bí thuật hoặc nhẫn thuật công phá diện rộng, ninja tấn độn rất khó giải quyết.

Đôi mắt Jiraiya chớp chớp nhìn về phía Tsunade, về mặt hắn theo đó co quắp lại. Nhớ đến Senju Tsunade sử dụng quái lực quyền kết hợp với tấn độn, bản thân hắn rung mình một cái. Theo sau khoé miệng hắn phát ra một tiếng thở thật dài. Tsunade lại theo thói quen một tay chống eo, nàng giận dữ hỏi: “Jiraiya, ánh mắt anh nhìn tôi lại suy nghĩ thứ đồ gì bẩn thỉu rồi hả?”

“Haha... nào có...” Jiraiya cười gãi gãi đầu một cách cực kỳ ngu ngốc. Hắn nhìn về phía Senju Tsunade trong lúc này mới lên tiếng hỏi: “À mà phải! Trên trán cô không có Âm phong ấn đi. Không có âm phong ấn làm sao cô vẫn giữ được vẻ ngoài trẻ đẹp như vậy. Là thuật biến hình sao? Mà cũng không phải... thuật biến hình đi, là loại thuật gì thế?”

“...” Trên huyết thái dương Senju Tsunade lại xuất hiện gân xanh một lần nữa. Nàng thực sự bị Jiraiya chọc tức. Ngay sau đó nàng vẫn là thờ ra một hơi

dài, trước sự ngu ngốc của Jiraiya, nàng cảm giác tốt nhất có lẽ là không đề ý đến hắn. Trầm ngâm một chút, Tsunade đưa lên tách trà bắt đầu uống lấy một ly. Cảm nhận âm áp nhẹ nhàng truyền tới, Senju Tsunade học ra một hơi thoải mái. Hơi sương trắng từ miệng nàng phả ra bên ngoài.

“Cô Tsunade...” Lúc này, Shizune mới hơi mang vẻ tức giận nhìn về phía Senju Tsunade khề lằm bằm, lằm bằm: “Em đã chẳng phải nói với cô rồi sao? Cô vẫn chưa có khôi phục hoàn toàn. Tốt nhất cô không cần sử dụng chakra kia mà! Cô chẳng lẽ đã quên em nhắc nhở cô như thế nào sao?”

“Haha...” Senju Tsunade vội vã cười gượng, bàn tay năm ngón trum lại che trước người. Nàng vội vã đưa ra dấu hiệu đầu hàng với Shizune: “Shizune, ta biết mà. Em cũng đừng có để ý nhiều. Ta cũng là một ninja y thuật. Y thuật của em còn không phải do ta truyền thụ sao nên ta hiểu cơ thể mình lúc này như thế nào. Đúng rồi... có mấy thứ này ta muốn em cùng với Jiraiya xem một chút. Hôn nữa cũng giúp ta bảo mật!”

“Thứ gì vậy?” Jiraiya lập tức mở miệng kinh ngạc hô lên: “Chẳng lẽ là đồng quần áo cô chưa giặt.”

Bang!

Jiraiya trực tiếp bị Senju Tsunade tung ra một quyền đánh bay ra phía bên ngoài. Máu mũi theo đó tạo ra một đường cong tuyệt đẹp. Bàn tay Tsunade theo đó vỗ nhẹ thoải mái: “Đồ biến thái!”

“...” Khoé miệng Jiraiya co quắp, hắn đứng dậy với trong lỗ mũi đã có hai cái giấy nhét vào lỗ mũi. Vẻ mặt hắn mang theo khó chịu chất vấn: “Tsunade... mặc dù ta nói không đúng cô cũng không cần phải ra tay nặng như thế đi!”

“Đáng đời!” Senju Tsunade hất cằm lên khinh thường.

“Ngài Jiraiya... Ngài không có sao chứ?” Shizune nghe được lời này thì lo lắng nhìn Jiraiya một cái sau đó quay sang nhìn về phía Senju Tsunade.

“Yên tâm đi, hắn không có chết được!” Jiraiya trông vẫn rất khoẻ mạnh, Tsunade khinh thường bĩu môi và nói một câu. Nàng trong lúc này mở miệng nói: “Ta muốn cho em xem cái này!” Jiraiya trong lúc này cũng lóp ngóp tiến vào. Hắn tò mò để xem Tsunade muốn cho hắn xem thứ gì.

“Thứ này...” Shizune kinh ngạc hô lên.

“Sắt thép...” Jiraiya kinh ngạc hô lên: “Bàn tay cô làm sao biến thành sắt thép rồi!”

Hiện tại, trước mắt Jiraiya và Shizune, cánh tay Senju Tsunade đã bắt đầu biến thành màu đen giống như sắt thép và vô cùng cứng nhắc. Theo sau ở trong lòng bàn tay, chakra nhẹ nhàng bao trùm. Một thanh nho nhỏ sắt thép được tạo ra. Ngón tay bên tay còn lại nhẹ nhàng nhóm lấy thanh kim loại. Chakra theo đó bao phủ thanh kim loại.

“Kim loại chakra...” Hai người kinh hãi hô lên. Loại kim loại này có giá trị liên thành. Chúng được tạo ra các loại vũ khí phục vụ cho ninja.

“Còn không chỉ như vậy... các ngươi xem!” Senju Tsunade hơi nhắm mắt lại. Sau đó nàng cũng hơi xuất hiện biến đổi. Mí mắt nàng xuất hiện màu nâu và màu vàng. Từ trên cơ thể nàng tràn ra một loại cảm giác áp bách như đối mặt với tiên nhân.

“Hình thức tiên nhân...” Jiraiya kinh ngạc hô lên. Hắn mở miệng với vẻ sợ hãi và miệng run run: “Cô lúc nào tu luyện thành hình thức tiên nhân thế. Trước đây không phải cô sợ biến thành sên nên không có tu luyện tiên thuật sao? Mà loại hình thức này chỉ có hoàn mỹ tiên nhân mới có thể nắm giữ, chính tôi cũng không có nắm giữ được. Cô làm thế nào mà học được thế!”

“...” Shizune cũng thoáng qua kinh ngạc. Đột nhiên nàng nhớ tới thứ gì đó đột nhiên hô lên: “Cô Tsunade, phải rồi! Em suýt chút nữa quên mất...” Bàn tay nàng đưa vào trong ngực mình lấy ra một tập hồ sơ. Ngay sau đó nàng mở miệng nói tiếp khá vội vã: “Đây là những gì em kiểm tra lấy được kết quả từ bệnh viện. Cô xem một chút đi. Có lẽ nó cũng giải thích tại sao cô lại có thể sử dụng những thứ này!”

“Hả...” Senju Tsunade ngạc nhiên hô lên. Nàng vươn bàn tay đưa lên cầm tập hồ sơ. Bất chợt tiếng chuông cửa vang lên làm cho ba người ở đây nghe được.

Reng, reng, reng... Âm thanh vang vọng cả vào bên trong sân lớn.

Shizune theo đó đứng dậy xoay người, nàng chớp chớp đôi mắt nhìn về phía Tsunade nói: “Cô Tsunade, để em ra ngoài xem ai đến!” Đầu Senju Tsunade hơi gật một cái. Nàng bắt đầu chăm chú quan sát những thông tin mà hồ sơ đã kiểm tra sức khỏe của nàng cũng như thân thể, ngay cả di truyền cũng kiểm tra thật kỹ.

“Nó viết thứ gì vậy!?” Jiraiya tò mò lên tiếng hỏi. Hắn chỗ hiểu chỗ không.

“Anh tránh ra đi...” Senju Tsunade thấy được Jiraiya tới gần mình đột nhiên đẩy bay hắn. Sắc mặt nàng theo đó hơi ngưng trọng nhìn về phía tập hồ sơ nói: “Quả nhiên...” Giọng nàng theo đó hơi lảm bằm, sắc mặt hơi lạnh xuống: “Xem ra thằng nhóc thí nghiệm cấm thuật trên người sống. Ngay cả một cơ thể có chứa nhiều đoạn mã ADN cũng tạo ra được.” Đột nhiên nói đến đây nàng ngừng lại. Đầu nàng vụng vào hành lang thấy được Shizune dẫn theo hai thân ảnh nho nhỏ.

“Cô Tsunade...” Hai người lập tức cúi chào. Hai thiếu nữ một tóc hồng ngắn và một tóc vàng búi thành đuôi gà mở miệng nói chuyện. Cả hai quay ra nhìn về phía người nam nhân lớn tuổi hỏi: “Ngài Jiraiya, ngài cũng ở nơi này sao?”

“À... ừ...” Jiraiya cười ngây ngô đáp lại: “Đã lâu không gặp... Sakura và cô nhóc nhà Ino.”

Trời đã tối và từng bông tuyết từ trên không trung bay múa nhẹ rơi xuống phía dưới mặt đất. Mặt trăng thật tròn thật lớn nằm ở trên đỉnh bầu trời. Nó chiếu xuyên qua một cái lỗ lớn tiến vào trong một cái động khá lớn. Tại vị trí trung tâm nơi đó đặt một thứ không thể tưởng tượng được.

Một thân thể nữ nhân khổng lồ đang đứng thẳng ở nơi đó. Mái tóc nàng có màu xanh dài và đuôi tóc hơi có màu vàng. Toàn thân thể nàng khổng lồ. Khuôn mặt xinh đẹp và đôi mắt nhắm nghiền lại, đôi môi hồng hào chiếc mũi nhỏ thon xinh xắn, khuôn mặt trái xoan và nước da trắng hồng. Hai vú cao ngất ngạo ngẩng đón những bông tuyết rơi vào khe vú nàng. Chiếc eo thon thả mềm mại không xương. Hai chân thẳng dài trắng nõn. Chúng khép chặt lại để lộ một khu vực khe rãnh thân bí mật người. Cặp mông đầy đặn vênh cao trắng tròn. Nàng đứng thẳng ở vị trí giữa huyết động và từng cánh hoa tuyết rơi xuống vai nàng. Dưới chân nàng dính một đám mây nhầy màu đen. Nàng giống như một vị công chúa ngủ say dưới hoa tuyết xinh đẹp.

Vậy mà điểm quy dị ở chỗ nàng đứng. Nơi đó có một đám ký hiệu chẳng biết. Chúng giống như một loại trận pháp. Năm cái lỗ xung quanh thông ra ánh sáng mờ mờ lấy vị trí thiếu nữ đứng làm trung tâm cách đều nhau. Trên tường có vài cây đuốc đang cháy lập lòe đem khung cảnh lạnh lẽo trong động ấm áp hơn một chút.

Quý dị ở chỗ không chỉ có thiếu nữ mà phía dưới chân nàng nằm nằm người thiếu nữ cũng hoàn toàn khổng lồ. Đầu họ hướng về phía năm chiếc lỗ thông ra bên ngoài. Mỗi người một vẻ nhưng họ đều trông cực kỳ xinh đẹp. Loại đồ án này giống như thực hiện một loại tà lễ nào đó.

Cộc, cộc...

Bước chân vang lên, người thiếu niên tóc vàng mang theo một người thiếu nữ. Người thiếu nữ có khuôn mặt nứt nẻ và lòng trắng màu xám không giống người sống nhưng nàng có khuôn mặt giống hệt so với người thiếu nữ đứng ở vị trí trung tâm. Chỉ khác biệt duy nhất là thiếu nữ vị trí trung tâm có khuôn mặt trẻ hơn nhiều.

“Đã đến giờ rồi!” người thiếu niên tóc vàng ngưng trọng nói: “Chúng ta có thể sử dụng nghi lễ để cô chính thức hồi sinh.” Hắn nhìn về phía cơ thể khổng lồ của nữ nhân ở phía trước rồi nói: “Cơ thể này được tôi tạo bằng trứng và tinh trùng những người có huyết kế thân cận cô. Sau đó dùng kỹ thuật phẫu thuật thẩm mỹ để có thể giống cô lúc cô mười tám tuổi nhất. Đáng tiếc tôi không thể bảo đảm cô còn có thể sử dụng huyết kế Chưốc Độn không? Dù sao những người có quan hệ gần với cô không thấy ai có thể sử dụng huyết kế này cả.”

“Không cần...” Thiếu nữ thở dài: “Chỉ cần có thể sống lại thì tốt rồi! Chúng ta có thể bắt đầu rồi!” Nàng lại mỉm cười nhìn về phía Naruto rồi nói: “Tôi đã sẵn sàng”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Thành công

“Như vậy được rồi, chúng ta bắt đầu thôi!” Uzumaki Naruto hơi thở ra một hơi, khoé miệng hắn hơi nhếch lên. Trong giọng hắn mang theo ý cười nói: “Mấy lần trước đều là thất bại không hoàn chỉnh. Hy vọng qua mấy lần giáo huấn thất bại đó, lần này sẽ hoàn toàn thành công đi!”

“Cũng hy vọng như thế!” Pakura hơi nheo miệng gật đầu nói. Nàng đã chết rồi có thể trở lại sống sót thì là chuyện vô cùng may mắn. Không sống lại được cũng không sao. Đôi môi hồng hơi mở, nàng lại lần nữa hít một hơi thật sâu sau đó thở thật dài.

Đôi mắt xinh đẹp màu cam thấy được người thiếu niên dùng hai tay đem một cuốn trục kéo ra. Ở trên đó có chẳng biết những hoa văn kỳ quái. Nàng cũng biết một chút đó là thứ gì. Dù sao nàng cũng có nhìn được vài lần. Bàn tay người thiếu niên bắt đầu chuyển động trước mắt nàng với tốc độ bình thường. Tuy nhiên hắn không mất quá lâu hoàn thành loại án này. Bàn tay vỗ nhẹ lên mặt giấy, người thiếu niên cũng theo đó quát lên: “Thi Quỷ Phong Tận!”

Vụt!

Hình ảnh từ thần quen thuộc lại hiện lên sau lưng người thiếu niên tóc vàng. Trong lúc này khí thể từ thần tràn ra làm cho người thiếu nữ cảm giác được áp bách nặng nề. Cả người nàng không tự chủ được theo đó run rẩy. Nàng cảm giác được cả người Naruto tràn ra nguy hiểm tột cùng khiến cho linh hồn nàng run rẩy, bản năng theo đó lui về phía sau một bước.

Tuy nhiên nàng rất nhanh lấy lại bình tĩnh của mình. Nàng nhớ được mình đã bị ướm thử chuyển sinh làm sao có thể có bất cứ cảm giác gì. Nàng đứng ở nơi đó, đôi mắt xinh đẹp nhìn thẳng vào người thiếu niên. Chỉ thấy bàn tay hắn trực tiếp chạm nhẹ vào hai bà vai trắng non của nàng. Theo sau một cánh tay quý dị từ cơ thể người thiếu niên trực tiếp vọc thẳng vào bộ ngực cao ngất của thiếu nữ.

“...” Một cảm giác kỳ quái truyền tới nàng khi nàng bị cánh tay quý dị kia đút vào vú mình. Cả cơ thể nàng theo đó có một cảm giác bay bổng. Một cảm giác khiến cho nàng có cảm giác vô cùng kỳ quái. Dù rằng nàng đang bị ướm thử chuyển sinh theo lý nàng không có bất cứ cảm giác gì.

Vụt!

Theo đó linh hồn nàng bị cánh tay quý dị kia trực tiếp túm bộ ngực cao vút kéo ra ngoài. Nàng thấy được mình đang lơ lửng trong không khí. Nơi mà nàng đứng đã biến thành một đồng giấy trắng để lộ ra một cái xác nằm ở bên trong. Cái xác này chính là Naruto sử dụng để ướm thử chuyển sinh nàng lúc

trước.

Nàng chỉ có thể nhìn thấy được đôi mắt màu xanh lam xinh đẹp đang nhìn nàng. Lúc này, nàng có cảm giác kỳ quái với người thiếu niên nhỏ tuổi đáng tuổi con nàng. Ngay sau đó Pakura chỉ có lúc đầu cảm xúc này đuổi ra khỏi linh hồn mình. Lúc này, người thiếu niên đã đi về phía cái thân thể lơ lửng giống hệt như Pakura.

“Vù...” Ngón tay cô đưa lên tạo ra một thức kết ấn, cánh tay từ thân đem linh hồn Pakura trực tiếp ấn lên thân thể đã được chuẩn bị sẵn. Theo đó bước chân Naruto từ từ lùi lại. Bàn tay cũng lập tức sử dụng ấn kết phức tạp. Bàn tay theo đó vỗ mạnh lên mặt đất, miệng quát lên: “Thuật Chimera.”

Đám nhom nhóp màu đen ở phía dưới bắt đầu xuất hiện. Chúng nhúc nhích giống như là một đám trùng trông cực kỳ kinh khủng. Những thứ này nhưng nhúc nhích giống như những cái xúc tu có sự sống bắt đầu vọt vào những cơ thể nữ tính không có linh hồn ý thức.

Thân thể Naruto theo đó lùi về phía sau. Bây giờ hắn chỉ có thể chờ đợi thuật chimera phản ứng có kết quả thành công hay không. Hy vọng sự kết hợp năm loại yếu tố bao gồm nhiều huyết kế phát triển từ thổ thủy phong lôi có thêm cả sự tồn tại âm và dương. Hy vọng khi đó sức mạnh năm loại yếu tố sẽ cân bằng. Vào ngày trăng tròn tiến hành nghi thức đạt được thiên thời, địa lợi và nhân hoà sẽ đem nghi thức thành công. Mặc dù không có lấy được hoàn toàn thiên thời nhưng ngày trăng tròn như vậy cũng không quá tệ.

Đám dung dịch đến cuối cùng từ từ dung hợp với nhau vào một cơ thể nữ tính duy nhất. Trước đôi mắt mở lớn Naruto, hai vú thiếu nữ nhẹ nhàng rung rinh trong cơn gió nhẹ. Nghi thức đã kết thúc, nó vẫn còn dư lại dư chấn. Đám dung dịch nhom nhóp vẫn ở khắp mọi nơi trông có vẻ phần quái quái.

Pakura chỉ cảm giác được mình đang ở nơi tối tăm, không có chút ánh sáng nào. Một cảm giác linh hồn bị thứ gì đó như đưa vào biển rộng khắp nơi. Giống như một con thuyền chênh vênh không biết đi về đâu. Mọi thứ đều là u ám không có chút ánh sáng nào ngoài bóng tối nào.

Một chút siu nặng nề truyền tới cơ thể nàng. Theo sau đó là một cảm giác kỳ quái. Nàng cảm giác được sự nặng nề của thân thể và đôi mắt. Thiếu nữ theo đó từ từ mở ra mí mắt của mình. Đôi mắt màu Cam xinh đẹp hơi chớp chớp, nàng thấy được mình đang trần truồng quỳ trong một sơn động. Từng bông tuyết rơi vào vai nàng khiến cho nàng hơi có cảm giác mát mẻ.

“Thế nào?” Naruto tò mò chớp nhẹ đôi mắt nhìn về phía Pakura. Khoé miệng hắn hơi kéo lên. Trong lúc này thì thân thể nàng với làn da hơi trắng bệch một chút cũng không có giống như da mấy tên đồng đội Hiruko. Loại trắng này có vẻ phần giống như tiểu thư khuê các quanh năm trong nhà không đi ra ngoài.

“Ta...” Thiếu nữ theo đó đứng dậy, nàng đi vài bước nhưng thân thể loạn choạng muốn ngã. Bàn tay nàng lập tức chống xuống khiến bản thân không có bị ngã. Bàn tay đưa lên nhẹ nhàng chạm vào bông tuyết đang bay trước mặt nàng. Một cảm giác mát mẻ hơi lạnh lạnh từ lòng bàn tay truyền tới. Một nụ cười xuất hiện trên mặt nàng: “Ta có thể cảm nhận được mọi thứ! Hơi ẩm cơ thể... cảm giác này...” Nàng nhẹ nhàng đứng dậy, thân thể có thể đứng trước mặt Naruto.

Hai vú nhẹ nhàng rung rinh trong gió, khe hẹp ép sát khi hai chiếc đùi trắng nõn chuyển động, mái tóc bay nhẹ trong gió. Quả thực vô cùng mê người. Hai vai Naruto theo đó nhún nhún, hắn mở miệng nói: “Chúc mừng cô, Pakura!” Khoé miệng Naruto theo đó nhếch lên. Hắn tiếp tục cười cười: “Mặc dù cô sống lại tuy nhiên tôi cũng cần kiểm tra vài thứ. Trước đó... Một Độn!”

“Ha...” Thiếu nữ Pakura giật mình. Nàng thấy được thân thể mình đột nhiên bị một đám cây cối bó lên. Về mặt nàng theo đó mang theo chút ngượng ngùng. Sự hoảng hốt xuất hiện trên khuôn mặt nàng: “Dan... cậu muốn làm gì thế hả?” Nàng đã thấy được cây d*ong vật to tướng của Naruto đã căng vọt lên. Hắn chẳng lẽ muốn đem nàng làm tình ngay tại nơi này.

“Kiểm tra một chút cơ thể mà thôi, cô đừng để ý!” Naruto cười khỏ nhún nhún vai. Hai tay người thiếu niên theo đó xách quần lên đem cây d*ong vật hẳn chỉnh cho chỉnh tề hơn. Ngón tay hắn theo đó cũng kết thành ấn.

“Người... không cần... ta không cần... ừm...” Thiếu nữ dẩy dụa. Tuy nhiên cơ thể nàng vừa mới hình thành, nàng vừa mới tiếp nhận cơ thể này thôi. Nếu nàng muốn điều khiển cơ thể này sử dụng ra thần thuật như vậy nhất định cần một thời gian ngắn mà không phải bây giờ. Lúc này, nàng phát hiện được tay chân nàng trực tiếp bị kéo căng nâng lên bốn phía. Một cái dây leo tròn trịa trực tiếp vọc vào miệng nàng khuấy đảo khiến cho nàng không thể nói chuyện: “Ừm...”

“Á...ừ...” Thiếu nữ phát ra một tiếng khá đau, nước mắt theo khoé mắt nàng chảy ra. Nàng liếc mắt nhìn xuống phía dưới thì thấy được một cái xúc tu mọc độn cắm thẳng vào *m đạo nàng bắt đầu khuấy động ở bên trong. Một cảm giác đau đớn khiến cho nàng phát ra tiếng rên ầm ừ khá to. Đầu nàng liên tục lắc lắc và cánh tay cùng chân dẩy dụa nhưng không có phản ứng gì.

“Xem ra có đau đớn!” Naruto mừng rỡ mở to mắt nhìn cảnh này. Hắn nhìn thấy cái xúc tu mọc độn được mình điều khiển đang rúc vào trong *m đạo Pakura khiến cho Pakura cảm giác được đau đớn thì mừng lắm. Cây d*ong vật hạ thể hắn cũng không hèn mà giống cây xúc tu kia trực tiếp ngóc đầu lên. Một đám xúc tu khác có hai xúc tu trực tiếp cuốn lấy ngực Pakura mà bắt đầu xoa bóp. Một cây xúc tu khác thì nghịch ngợm chiếc h*t le Pakura.

“A... ừ...” Không biết qua bao lâu, thân thể Pakura liên tục co giật liên hồi. *m đạo nàng theo đó bắn ra một đám nước làm cho đám xúc tu nhóp nhóp ướt đầm dịch sinh dục của nàng. Toàn thân nàng đỏ hồng, hai mắt ướt át và co giật như người động kinh.

Naruto chẳng thèm để ý cây d*ong vật căng cao vút của mình, hắn kích động hô lên: “Thật sự hoàn toàn sống lại. Có thể đạt được cực sướng trong khi giao hợp. Nếu như kiểm tra một số thứ khác như vị giác, thị giác, thính giác... nếu như có thể cảm nhận cái đẹp, cái ngon như vậy chẳng khác chân chính sống lại.”

Theo đám xúc tu thu lại, thân thể Pakura theo đó rơi xuống đất. Đôi mắt màu cam từ từ mở ra, về mặt nàng mang theo lạnh lùng và âm trầm. Nàng nhìn

bãi dịch dính dục tiết ra ào ạt. Hai chân vẫn cảm giác ướt át, khoe miệng mình thì dính đầy nước bọt. Thực sự giận dữ, nàng muốn phát điện. Đột nhiên nàng đưa bàn tay lên.

Phùng!

Một quả cầu lửa đột nhiên xuất hiện theo đó chiếu sáng sơn động. Nó bắn vọt về phía Naruto làm cho hắn giật mình. Naruto mở miệng quát lên: “Pakura, cô điên à? Cô lại muốn giết tôi. Chính tôi là người cứu cô sống lại. Đây là cách cô trả ơn tôi đó hả?”

“Hừ...” Pakura hừ nhẹ một tiếng. Nàng đã từ từ đứng dậy, đôi chân nàng vẫn hơi còn run run. Cánh tay xinh đẹp đưa lên và bắt đầu kết ấn. Chakra theo đó trào ra. Nàng cũng đã thi triển nhẫn thuật thành công.

Bùm!

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Muốn rút cằm!

“Hahaha...” Đột nhiên Naruto phá lên cười, hắn không nhận được ôm bụng cười lớn. Hai mắt bởi vì cười quá lớn mà chảy nước mắt. Khói trắng tán ra chỗ ở Pakura, Naruto thấy được một thiếu nữ? Không một nữ nhân béo mập khủng bố. Nàng đang ăn mặc một bộ kimono rộng thùng thình. Hạ thể Naruto theo đó nháy mắt mềm xuống. Hắn cười đến sặc sụa: “Đây là thuật biến thân sao? Chết cười mất thôi! Ngay cả bọn mẫu giáo chắc cũng sử dụng thuật biến thân tốt hơn cô đó, Pakura”

Nhìn thấy thân thể béo tốt cùng với một bộ kimono rộng thùng thình, Naruto liên tục vỗ bụng cười. Hành động này làm cho Pakura vô cùng xấu hổ. Không khí từ đám mây biến thành một trạng trò cười. Điều này khiến cho nàng nghiêng răng nghiêng lợi, bàn tay béo tốt đưa lên.

Phùng!

Một quả cầu lửa không lồ trực tiếp xuất hiện, Naruto hoảng hốt hô lên: “Pakura, cô điên hả? Cô định đem cả chỗ này phá hủy hả?”

“Hừ...” Pakura dùng đôi mắt to trên khuôn mặt béo tốt như con lợn nói với giọng căm giận: “Còn không phải tại ngươi? Ngươi còn không đưa cho ta một bộ quần áo và cắt ra ngoài!”

“Hề...” Naruto nghe thấy vậy vờ ngu. Bàn tay hắn đưa lên sờ sờ đầu của mình. Hắn thấy được bản thân mình như nhớ đến hình như mình không có chuẩn bị quần áo cho Pakura thì phải. Nói đến đây khoe miệng hắn trở nên co quắp vài cái rồi biến thành nụ cười gượng gạo: “Ách... hình như tôi quên mất không có mang theo thì!”

“Hừ...” Pakura nháy mắt biến mất sau đó xuất hiện bên cạnh Naruto. Thân thể không lồ béo ục ịch Pakura trực tiếp lấy thịt đè người đập thẳng vào Naruto.

Oanh!

Từ phía bên trong động phát ra âm thanh vang dội cùng khá to và rõ ràng. Âm thanh ấy vang vọng vào tai đám người đang ở bên ngoài. Ở bên phía ngoài, đám người đều bị âm thanh kinh động. Một đám người nhìn về phía nhau. Rasa mặc dù tỏ ra cao ngạo, hai tay ôm ngực đứng ở nơi đó giả dạng cao nhân. Tuy nhiên trong lòng hắn đang dậy sóng.

“Ngài Đệ tử...” Một tên ninja có cái đầu trọc và khuôn mặt đầy vết nứt quay ra nhìn về phía Kazekage đệ tử hỏi: “Ngài chẳng lẽ không sốt sắng sao? Nếu như lần này Dan, anh ta thành công như vậy chúng ta đều có khả năng sống lại. Loại thuật này chân chính có thể sống lại người chết sao, ngài Đệ tử!”

“Làm sao ta biết được!” Lưng Kazekage đệ tử tựa vào vách đá, vẻ mặt hắn bình tĩnh giống như một mặt hồ tĩnh lặng không gợn sóng. Tuy nhiên bàn chân hắn thì thoáng đưa lên rồi nhẹ nhàng đặt xuống đá bán đứng hắn. Tâm hắn lúc này chẳng khác gì con kiến đang bò trên chảo nóng cả, hắn thực lo lắng. Bản thân hắn thực hy vọng loại cấm thuật này thành công. Một khi thành công thì hắn sẽ có cơ hội sống lại.

“Không hổ ngài Kazekage đệ tử!” Một tên ninja làng Cát được ướm chuyển sinh ra mở miệng nói chuyện: “Đứng trước tình trạng này vẫn giữ được bình tĩnh, mặt không đổi sắc. Tôi thực sự lo chết đi được ấy chứ? Hy vọng loại cấm thuật này thành công đi.” Một tên ninja làng Cát được ướm chuyển sinh ra cũng gật đầu đồng ý.

Trong đám người ở nơi này cũng có Yuuki Haku. Haku lúc này cũng run rẩy, cả người mang theo vẻ lo lắng chăm chú quan sát nhìn về phía trong động. Nàng hy vọng kết quả lần này thành công. Chỉ nghĩ đến Momichi Zabuzza có thể sống lại thôi là Haku cảm giác trong lòng có một chỗ ký ức sâu thẳm nhất bị xúc động. Bàn tay hắn nắm chặt lại, miệng khẽ lầm bầm: “Thiếu gia, ngươi nhất định phải thành công... nhất định không được thất bại đâu đấy!”

“Ra rồi... ra rồi...” Một tên ninja làng Cát không nhận được hét lên, bàn tay đưa lên vẫy vẫy gọi đồng bọn. Cả đám lúc này nào có phong phạm một ninja

bình tĩnh trọng mọi hoàn cảnh. Tất cả đều trọn tròn mắt nhìn về phía bóng dáng thiếu niên cùng với một thiếu nữ đi ra từ bóng tối.

Những bông tuyết rơi lên bờ vai mình, Rasa biểu tình không chút nào kinh ngạc. Về mặt bình tĩnh và đứng thẳng đi ra sau đó xoay người về phía cửa hàng. Tiếng bước chân vang lên, theo sau đó con mắt Rasa cũng trọn to như đám ninja làng Cát. Một thân ảnh ục ịch to lớn dẫm từng bước đi về phía đám người bọn họ. Tất cả họ đều đem mắt như muốn rót ra bên ngoài.

“Phù...” Nhấp một ly trà nóng, thiếu nữ tóc hồng Sakura thò ra một tiếng vô cùng thoải mái. Đôi mắt màu xanh nhẹ nhàng khẽ chớp. Chúng nhìn về phía người thiếu nữ xinh đẹp tóc vàng. Nàng trong lúc này đã bỏ đi chiếc áo lạnh bên ngoài thay bằng một bộ áo vải cộc tay để lộ ra dáng người hoàn mỹ.

Bộ ngực Tsunade không còn to quá như trước đây nhưng độ lớn vẫn đạt trên 90. Điểm mà nàng kinh hãi đó chính là làn da trắng nõn nà và hồng hào giống như da em bé. Cả cơ thể không có một vết tích nào không hoàn hảo cả. Cái cổ cao trắng nõn. Bộ ngực vênh cao đặc biệt là chiếc eo thon tiềm tế mỗi khi nàng xoay thân thể giống như không có xương cốt vậy. Đôi chân thon dài và cao vút di chuyển nhẹ nhàng theo dáng uyển chuyển của nàng.

“Sakura...” Yamanaka Ino chớp chớp đôi mắt quay ra nhìn về phía Sakura rồi nói nhỏ: “Cô Tsunade thay đổi nhiều thật đấy!”

“Ừm...” Sakura không hện mà đáp lại một câu với một cái gật đầu.

“Đám nhóc các em đang nói gì vậy!?” Senju Tsunade đang lấy thứ gì đó sau đó không tự chủ được mà hỏi một câu. Nàng quay ra thấy được một đám nhóc đang lầu bầu cái gì đó. Tuy nhiên nàng cũng không để ý nên không rõ nội dung chúng nói gì. Nhưng nàng đại khái biết được chúng nói về mình.

“Không có gì ạ...” Nụ cười nhẹ xuất hiện trên mặt Yamanaka Ino. Cô nhóc bây giờ cũng coi như một thiếu nữ khá xinh. Nàng mở miệng nói chuyện: “Cô Tsunade... cô thay đổi thật nhiều đấy. Trước đây cô rất xinh đẹp nhưng lúc này cô càng xinh đẹp hơn. Em không có cách nào tưởng tượng cô thay đổi lại lớn như vậy? Thân hình cô đẹp thật đấy, em ước gì mình cũng có thân hình đẹp như của cô.”

“Haha... vậy sao?” Senju Tsunade nở nụ cười.

“Có gì đẹp chứ?” Người nam nhân lớn tuổi tóc trắng Jiraiya chống tay ở cằm. Bộ mặt hần lúc này giống như muốn nói chán chết đi được ấy, có gì làm không? Về mặt hần mang theo buồn bực và trong lòng thầm nghĩ: “Muốn rù Tsunade đi chơi một chuyến, ai ngờ gặp đám nhóc cần mồi này!” Hần tiếp tục mở miệng nói: “Tsunade... ngực cô nhỏ hơn rồi! Ta thích ngực cô lớn hơn trước kia cơ. Làm gì có nam nhân nào không thích ngực lớn chứ? Y thuật cô cao như vậy sau khi khỏi hần nhớ làm cho nó to ra thành 106cm như trước kia nhé. Cô như vậy thực sự làm cho ta không quen chút nào!”

“Jiraiya...” Trên trán Tsunade lập tức xuất hiện gân xanh, nàng mở miệng quát lên: “anh câm miệng cho tôi!” Hai thiếu nữ ngồi ở chung bàn với Jiraiya không hện mà cùng hện lên một từ biến thái.

“Thức ăn mang đến rồi đây!” Vừa lúc thì Shizune cũng mang theo một đám đồ ăn vật dâng lên. Senju Tsunade cũng theo đó ngồi vào bàn của mình. Mọi người bắt đầu ngồi vào bàn của mình nói chuyện phiếm. Trong đây chỉ có duy nhất Jiraiya là nam nhân khiến cho đám người ở đây khó chịu và Jiraiya cũng cảm giác được kỳ quái.

Bản thân Jiraiya đang cảm giác không đúng muốn rời đi thì cô nhóc Yamanaka Ino theo đó đột nhiên nói chuyện: “Naruto...” Giọng nói cô nhóc theo đó yếu ớt vang lên: “Mặc dù biết là không được phép nhưng em vẫn muốn hỏi? Cậu ấy... cậu ấy thực sự là con trai Hokage đệ tứ sao?” Mặc dù trong lòng Ino có xác định tám chín phần.

Lời nói này làm cho đám người ở đây đều nhìn về phía nhau trầm mặc. Tất cả đều cảm giác được không khí trở nên lạnh lẽ. Đến cuối cùng người đánh vỡ không khí này lại là Shizune. Nàng hơi liếc mắt đồng thời dùng sắc mắt buồn bã nói: “Cô Tsunade... hiện giờ khắp làng Lá đều đã truyền đạt phản hần Naruto chính là con trai Hokage đệ tứ rồi. Không có ai không biết! Mặc dù tin tức này bị cấm không được nói đến nhưng là...”

Rầm!

Nắm đám Tsunade theo đó đột nhiên nện thẳng vào mặt bàn khiến cho tách trà và tích nước bắn tung toé. Mọi người thấy được về mặt Tsunade theo đó giận dữ: “Còn không phải mấy lão già đồ giờ trở quý. Nếu không sao mọi việc biến thành như thế này.”

“Cô Tsunade...” Shizune vội vã khuyên can: “Cô bình tĩnh một chút!” Trong giọng nói mang theo thở ra một hơi dài. Thật may Tsunade chưa có khôi phục hoàn toàn nếu không cú đấm vừa rồi sử dụng ra quá lực quyền thì cả cái căn nhà này e rằng phải xây mới.

“Tsunade... mọi chuyện đã rồi. Chúng ta không thể làm gì để thay đổi nó!” Jiraiya cảm giác được tâm trạng mình trong nháy mắt hạ xuống. Hần mở miệng thò dài ra một tiếng rồi nói chuyện tiếp: “Việc bây giờ là tìm lại Naruto và ngăn chặn thẳng nhóc lại không để nó phá hủy làng Lá!”

“...” Đôi mắt xinh đẹp màu nâu lập tức biến thành giễu cợt nhìn về thân hình Jiraiya. Trong giọng Tsunade mang theo sự châm biếm: “Jiraiya, anh đã bao nhiêu tuổi rồi nhỉ?” Jiraiya ngán người không hiểu Tsunade muốn nói gì. Hần chỉ nghe được Tsunade nói tiếp: “Có 53-54 đi. Hiện giờ thực lực thẳng nhóc đã hơn xa anh. Anh đánh thẳng được nó sao? Ở làng này còn có ai có thể một mình đánh thẳng nó đây? Chẳng lẽ dốc hết lực lượng cả ngôi làng đi tìm nó. Hiện giờ, làng khác còn đang nhìn chằm chằm vào làng ta hy vọng chúng ta sẽ xảy ra xung đột.”

“Naruto...” Sakura mang theo vài phần lo lắng hỏi lại: “Cậu ấy thực sự muốn hủy diệt làng Lá sao?”

“Này...” Jiraiya thò ra một hơi. Hần lại nhớ được ở làng Lá hình như thẳng nhóc cũng chỉ có Sakura và Sasuke là bạn mà thôi. Sasuke thì đã chạy trốn khỏi làng Lá mà cô bé tóc hồng này, dường như thẳng nhóc chẳng thêm quan tâm chút nào. Ngay cả thầy Kakashi, thẳng nhóc cũng chẳng quan tâm. Một ngôi làng như vậy, thẳng nhóc sẽ chẳng có chút tâm lý ái ngại gì khi hủy diệt nơi này. Càng nghĩ càng làm Jiraiya già thêm mấy tuổi.

Chương 104: Zabuza hồi sinh

“Lại qua một năm rồi sao?” Từng bông tuyết nhẹ nhàng rơi xuống dưới nền sân rộng rãi. Đôi mắt màu xanh biếc nhìn về phía cánh sắc buồn bã. Mặc dù là năm mới ở Thủy Quốc, nơi quanh năm đầy tuyết như vậy nhưng Naruto cũng chưa bao giờ ăn một cái tết cả. Tất cả thời gian hắn đều dành cho luyện tập, học phong ấn, nghiên cứu cấm thuật cùng với nghiên cứu trên cơ thể người.

“Thiếu gia... người không muốn ra ngoài sao?” Trên khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện vẻ tò mò. Bộ mặt đầy tâm sự được viết trên mặt Naruto làm cho Haku phiền lòng. Hắn chờ một chút lên tiếng hỏi: “Ngày hôm nay là ngày đầu năm, cậu không muốn đi đền thờ hay lễ hội sao? Ở làng Suong Mù, họ tổ chức lễ hội vui lắm!”

“Đúng vậy, đúng vậy... Dan... sao chúng ta không ra ngoài một chuyến!?” Thiếu nữ Katin cười nắm tay, đôi mắt thành sao sáng nhìn về phía Naruto. Vẻ mặt nàng mang theo sự chờ mong. Quả thực nàng rất muốn tiếp cận Naruto nhưng Naruto đều lảng tránh nàng. Đặc biệt kể từ khi Naruto cùng với con hồ ly tinh già có quan hệ xác thịt.

“Mọi người cảm giác phiền chán thì đi đi...” Naruto cảm giác được bất đắc dĩ. Hắn quay đầu nhìn về phía ba người rồi đưa tay phẩy phẩy. Ánh mắt Naruto đảo qua một người thanh niên đang đứng góc. Người thanh niên này có bộ dạng khoảng mười tám tuổi, mái tóc màu đen đang nhắm mắt lại. Hắn từ từ mở mắt ra dùng đôi mắt đỏ khế liếc nhìn khi nghe được Naruto nói. Hắn mặc một chiếc quần dài và để hở toàn bộ thân thể. Thân thể hắn có chút gầy yếu nhưng hắn chẳng cảm thấy lạnh chút trước cái lạnh năm mới. Khuôn mặt tuấn tú đẹp trai có vài phần giống Haku lại có vài phần giống Karin. Giọng nói Naruto biến thành châm chọc: “Cả anh nữa, Zabuza. Hiện giờ dù anh có dùng cái tên này cũng chả ai nhận ra anh là quý nhân Zabuza đâu.”

“Ta rất biết ơn cậu đã sống lại ta!” Momochi trong hình dạng mới khá đẹp trai. Hắn vẻ mặt cao ngạo đang ôm tay trước ngực. Vẻ mặt mang theo vài phần ngạo mạn rồi nói: “Tuy nhiên ta không phải thuộc hạ của cậu. Cậu không có quyền ra lệnh cho ta.”

“Hê...” Naruto cười nhạt, bàn tay hơi đưa lên. Trong phút chốc không khí có chút âm trầm và lạnh lẽo. Khi mà Haku ngược đầu nhìn quanh muốn điều gì thì Naruto đã mở miệng. Hắn châm chọc đối với Zabuza: “Đây là cách anh báo đáp tôi sau khi tôi sống lại anh sao, Zabuza? Ai vì anh chọn một cái thân thể khá đẹp trai này làm cơ thể mới. Nếu không phải Haku cậu ta, ta nhất định biến anh trở thành siêu cấp xấu trai.” Vừa nói đến đây hai vai Naruto theo đó nhún nhún: “À... mà cũng phải. Bộ dạng anh ban đầu đã vô cùng xấu trai rồi làm quái gì mà phải thay đổi nhỉ!”

“Ta không nhờ người cứu ta sống lại!” Zabuza cảm giác cả mặt đều đen. Đặc biệt khi Naruto nói hắn vô cùng xấu trai như động vào trái tim hắn. Sống từ bấy đến giờ hắn còn chưa biết mùi vị tình yêu thực sự như thế nào. Khi đó làm nhiệm vụ xong đều đến nhà chứa giải quyết sinh lý. Nhiều nữ nhân còn ghét bỏ vì hắn quá xấu. Điều này làm cho Zabuza nghiêng răng nghiêng lợi thầm nghĩ: “Thật muốn một dao chém hắn!”

“Hê...” Naruto lại tiếp tục cười phẩy tay: “Nếu vậy anh có thể rời đi nơi này nha, Zabuza. Ta đâu có cấm chân anh không cho anh rời đi đâu. Nếu anh cứ tỏ ra cái phong phạp cao nhân nhất đẳng ấy thì cứ ra khỏi hòn đảo của ta đi!”

“Người...” Zabuza giận dữ tìm mắt, bàn tay hắn siết lại. Miệng hắn mang theo tức giận nói: “Nếu như không phải thân thể này còn chưa phục hồi ta đã chém người thành tám khối. Cổ họng, tim, phổi, thận... mỗi chỗ đều cắt người một dao. Một thẳng nhóc chỉ qua hơn hai năm đã lớn nổi như vậy rồi sao?” Trong lòng Zabuza ngầm nghĩ khi nào mình khôi phục hoàn toàn nhất định phải chém thẳng nhóc này một trận.

“A, mọi người...” Yuuki Haku vội vã giải hoà: “Chúng ta đều đã là người một nhà không phải sao? Anh Zabuza, Dan. Sao chúng ta không cùng tổ chức lễ hội ăn tết nhỉ?”

Reng, reng...

“Tĩnh...” Naruto phất tay cười nói: “Ta không cần tĩnh toàn với một kẻ đầu óc ngu si tứ chi phát triển. Một kẻ gốc gác ám sát Mizukage đệ tứ, thực sự tự hạ thấp mình.” Nói xong Naruto phất tay ái rồi đi. Hắn để lại Zabuza ở phía sau nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía hắn.

“Thật muốn chém hắn!” Zabuza bị Haku ngăn cản tức giận nhổ ra một bãi nước bọt.

Xoạt!

Cánh cửa mở ra, Naruto biết người đến là ai. Lần này thực sự cũng chỉ có ba người và ba người khá là quen thuộc. Hai ninja Ao và Chojuro chẳng thay đổi cách ăn mặc là mấy. Mà có thay đổi thì Naruto cũng chẳng thèm để ý. Điều hắn để ý đến chính là người thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc màu đỏ hung. Nàng ăn mặc một bộ kimono hoa mới tinh cực kỳ nữ tính. Ngay cả kiểu tóc cũng được thay đổi búi lên theo kiểu truyền thống. Bàn chân dẫm nhẹ trên chiếc guốc gỗ. Theo sau đó là Naruto nở nụ cười chào đón: “Mei...”

“Gừ...” Ở phía sau truyền đến tiếng tức giận. Naruto quay đầu thấy được Karin đang nắm chặt nắm đấm nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía trước. Ngón tay cô nàng chỉ thẳng về phía thiếu nữ, cô nàng chẳng thèm kiên kị thân phận của thiếu nữ gì mà quát lên: “Hồ ly tinh già... tại sao cô ở đây lúc này!?”

“Hồ ly tinh già?” Sắc mặt Mei nháy mắt liền đen xuống. Khí lạnh từ người nàng bốc ra ngoài.

“Mei, hôm nay em đẹp lắm!” Naruto cười đáp. Khoé miệng hắn nhếch lên quay ra nhìn về phía Ao và Chojuro rồi nói: “Ao, tiền bối vẫn như vậy vẫn không thay đổi dường như không có chút nào lão cả. Vẫn phong độ hừ vậy.” Dù sao Ao cũng đã bắt đầu lớn tuổi, Naruto cũng không ngại khen họ vài câu: “Chojuro, cậu càng ngày càng trở nên chững chạc hơn. Cậu mạnh hơn rồi đấy! Mọi người vào đi, bên ngoài rất lạnh.”

Ở Thủy Quốc thì ngày hôm nay là ngày giá rét lạnh buốt. Tuy nhiên ở một nơi khác hoàn toàn chính là Phong Quốc. Phong Quốc không có tuyết rơi mà quanh năm chính là cát và sa mạc. Mùa đông đối với họ chỉ là một mùa nhiệt độ mát mẻ hơn một chút mà thôi.

Đứng ở trên toà nhà cao nhất của toà nhà Kazekage, một nữ nhân lớn tuổi nhìn quan sát tất cả nơi đây. Bà đưa tay nhẹ nhàng đặt lên thanh chắn đem mọi cảnh vật thu vào mắt. Đến cuối cùng bà quay ra nhìn về phía một ông lão rồi nói: “Ebizo, cũng đã đến lúc phải bầu cử Kazekage rồi. Làng chúng ta vẫn cần một Kazekage đảm nhiệm chức vụ dẫn dắt làng. Bên kia tân lãnh chúa thế nào?”

“Ngài ấy đồng ý gia tăng tài chính cho chúng ta.” Giọng nói già nua từ miệng một nam nhân lớn tuổi phát ra. Ông dường như không có tóc và đầu đội một chiếc mũ giống như vải trắng quấn lên. Nước da màu tối cùng với thân hình mảnh khảnh cao gầy được che dưới lớp áo choàng màu trắng. Hàng lông mày màu trắng dài kéo tới tận cằm. Đôi mắt hơi nhắm lại và có quầng thâm đen giống như thiếu ngủ. Mũi to và miệng đầy đặn nhăn nheo, mặt nhợt nhạt và cái tai thì khá to. Ông tiếp tục mở miệng nói: “Hiện giờ là thời điểm khó khăn nhất của làng Cát chúng ta. Ngay cả những ninja dù tư cách đảm nhiệm Kazekage cũng không có. Mà em cùng với chị thì đã quá già rồi.”

“Ài...” Bà lão khe khẽ thở dài một hơi: “Biết làm sao được, chúng ta thua vào tay làng Lá mà. Ba trận chiến trước cũng là như vậy, chúng ta đều không nhận được nhiều ích lợi gì. Làng chúng ta ngày càng thua kém so với bốn nước khác. Nếu chúng ta cứ như vậy e rằng Phong Quốc và làng Cát cũng không tồn tại nổi. Phải chi năm xưa, Sasori không có rời đi làng thì tốt bao nhiêu. Có lẽ nó sẽ trở thành một Kazekage đáng tin cậy!”

“Chị, chuyện này đã trở thành quá khứ rồi!” Lão già Ebizo thở dài một hơi, hắn cũng nhìn về phía làng Cát trong ánh mắt hẩn mang theo mê mang: “Chúng ta có thể làm được cũng chỉ có như vậy. Chị cùng em đã già rồi chẳng thể sống được bao lâu.”

“Chị biết...” Khuôn mặt già nua Chiyo xuất hiện về mê mang: “Chị là chị không muốn nhìn làng càng ngày càng đi xuống mà thôi. Chị muốn thấy Sasori một mặt. Không biết đạo này thẳng bé như thế nào nhỉ? Rốt cuộc đã nhiều năm chị không có gặp được nó.”

“Hà...” Ông lão Ebizo tiếp tục hà một hơi: “Chị suy nghĩ nhiều rồi! Chúng ta cần tin tưởng vào những đứa trẻ. Chúng sẽ mang lại sự thay đổi đối với làng Cát chúng ta. Em tin tưởng một ngày này sẽ không xa. Bọn nhóc cũng đã lớn lên có thể đảm đương một mặt.” Nụ cười xuất hiện trên mặt nhăn nheo của ông lão Ebizo: “Chị, người đã có người được chọn trở thành Kazekage chưa?”

“Đã có!” Chiyo trầm tư một lúc rồi mở miệng: “Hai năm nay ta đều nhìn thẳng nhóc trong mắt. Thằng nhóc không tệ có thể kế thừa ý chí của cha hắn. Nó có khả năng đảm nhiệm Kazekage đệ ngũ.”

“Chị...” Ebizo kinh ngạc nhìn về phía Chiyo: “Chị chẳng lẽ... không phải thẳng nhóc đấy chứ?”

“Tuyệt vời đấy thêm...” Naruto cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể Mei truyền tới khi nàng dựa vào hắn. Nàng chỉ nghiêng đầu tựa vào vai hắn và hưởng thụ cái cảnh đẹp này. Naruto theo đó nhếch miệng lên, hắn mở miệng nói chuyện tiếp: “Phong Quốc sắp bầu cử Kazekage đệ ngũ. Có lẽ không quá bao lâu. Hy vọng vẫn kịp đi!”

“Anh chàng đẹp trai...” Mei nghe được vậy thì tò mò: “Anh lại muốn đi ra ngoài sao? Chuyện này có liên quan tới Phong Quốc sao?”

“À... ừm...” Naruto cười nhìn về phía Mei, hắn đưa bàn tay khẽ vuốt tóc nàng rồi nói: “Một vụ làm ăn lớn. Vô cùng lớn có thể mang cho chúng ta lợi ích cực lớn. Nếu thất bại cũng khá phiền phức nhưng cũng không có gì quá đáng lo cả.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Uế thổ Hokage đệ tứ

Bầu trời vẫn trút nhưng cơn mưa lớn giống như không bao giờ dứt xuống mặt đất. Khắp mọi nơi đều là ẩm ướt và nước đọng. Hoàn cảnh ở nơi này lại khác biệt hoàn toàn so với Phong Quốc. Cả Phong Quốc đều là sa mạc không có cơn mưa thì Vũ Quốc quanh năm trời lại đổ mưa, nguồn nước rồi đào đến mức thừa thãi. Rõ ràng Vũ Quốc gần ngay với Phong Quốc là nước láng giềng Phong Quốc.

Một đám người mặc áo vải che mưa đem thân thể che kín toàn bộ thân thể mình. Tất cả những ninja vũ quốc đều là như vậy. Ở nơi này, tháp trung tâm cao nhất của ngôi làng là nơi vị trí mà thủ lĩnh làng Mưa cư ngụ. Hắn được xưng danh bán thần Salamander Hanzou. Người mạnh nhất vượt qua năm vị Kage của năm nước lân.

Đây đều là năm nước lớn cho rằng như vậy. Mấy năm nay làng Mưa đều lấy việc phong bế quốc gia vì vậy không có tin tức gì truyền ra ngoài. Mọi người vẫn cho rằng bán thần Salamander Hanzou vẫn nắm giữ nơi này. Thế nhưng sự thật có phải vậy hay không?

Trên toà tháp cao nhất này, cánh cửa sổ mở rộng nhìn thông hướng bên ngoài. Một người thiếu nữ xinh đẹp khá trẻ đang đứng ở nơi đó. Nàng có mái

tóc màu xanh dương, mắt màu hổ phách, phần mắt màu xanh biếc, móng tay màu cam và khuyên môi sắc nhọn. Lông mi có ba đường phân biệt. Nàng cài một bông hoa to bằng giấy màu xanh nhạt trên đầu từ lúc nhỏ. Khuôn mặt thon xinh xắn, làn da trắng hồng, mũi nhỏ đáng yêu. Bên ngoài mặc chiếc áo choàng và mang một chiếc nhẫn trên ngón giữa tay phải, chữ trên chiếc nhẫn là một chữ Bạch. Dưới chiếc áo choàng với đường vân mây đỏ, nàng mặc một chiếc áo thụng với gấu rộng phía trước, để lộ ra cánh tay, lưng, một phần bên ngực. Thay vì mang dép xăng đan và vớ thông thường, nàng mang một đôi vớ cao màu xanh tím với đôi giày đế cao màu trắng xám, trái ngược với sự phối màu thông thường của tổ chức.

Đứng ở bên cạnh nàng là một nam nhân ngang tầm tuổi nàng. Khác biệt duy nhất của hắn chính là hắn có đôi mắt với những vòng tròn màu đen đồng tâm. Người này chính là thủ lĩnh Akatsuki đã từng tập trung đám người Uchiha Itachi.

“Bầu trời đang khóc thương sao?” Người thanh niên tóc vàng cam mở miệng nói chuyện: “Sẽ rất nhanh thôi đám người đó sẽ cảm nhận được đau đớn mà chúng ta đã từng trải qua. Chỉ có trải qua chân chính đau khổ, họ mới hiểu được hoà bình là quý trọng. Chúng ta sẽ để thế nhân cảm thấy đau khổ. Sau đó hoà bình sẽ đến với thế giới này.”

“Na... Pain...” Người nữ nhân xinh đẹp mở miệng nói chuyện. Nàng trầm ngâm một chút sau đó lo lắng muốn hỏi: “Pain, cậu muốn tiếp nhiệm vụ đó sao? Nếu như làm nhiệm vụ này, chúng ta rất có thể sẽ trở thành thù địch của năm nước lớn. Chúng ta có thể từ từ làm nhiệm vụ tích lũy tiền tài kia mà. Không cần mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy.”

“Không...” Người nam nhân lập tức mở miệng bác bỏ: “Không có nhiệm vụ nào có thể làm khó chúng ta. Ta có thể cho thấy thế nhận định sức mạnh của thần. Thần là sẽ không lùi bước và thất bại, càng không vì bất cứ lý do gì mà từ bỏ một nhiệm vụ. Dù cho nhiệm vụ đó có nguy hiểm đến đâu đi nữa. Chỉ cần nhiệm vụ lần này hoàn thành, chúng ta có thể tích lũy đủ tài lực để thực thi bước tiếp theo.”

“Nhưng...” Thiếu nữ muốn nói gì đó, bàn tay nàng hơi đưa ra nhưng sau đó lại ngừng lại. Đến cuối cùng nàng chỉ thở ra một hơi dài: “Vậy tôi cũng đi cùng cậu!”

Ánh sáng âm u chỉ được xua đi một chút bởi những bó đuốc lập loè. Mái tóc vàng trên đầu Naruto hơi rung động sau mỗi bước đi của hắn. Trong tay hắn lúc này đã xách theo một tên nam nhân với mặt đầy sẹo. Miệng tên nam nhân mặt sẹo này liên tục phát ra cầu xin: “Đại nhân, đại nhân... cầu ngài tha cho ta đi. Ta con mẹ già trên tám mươi cần nuôi sống, dưới còn con nhỏ đưa đến hai tuổi. Cầu ngài... cầu ngài bỏ qua cho ta!”

Ở trong lòng Naruto hung hăng nhỏ một bại nước bọt. Hắn trực tiếp đưa lên bàn tay ném người nam nhân to con mặt sẹo về phía trước. Miệng hắn hơi lầm bầm nói: “Quả thực trên đời này không thiếu những tên ninja chạy trốn làm ác. Cũng tốt như vậy mình cũng đỡ có tâm lý gánh nặng. Người cũng làm không thiếu việc xấu đi!”

Người nam nhân mặt sẹo thấy được Naruto nhìn mình như vậy thì vội vã chấp hai tay lại liên tục dẫu đầu cầu xin: “Đại nhân, oan uổng quá. Oan uổng quá! Những người đó đều là vu cáo. Mặc dù ta có giết một số người nhưng những người đó đều là kẻ đáng chết. Tay ta chưa dính một giọt máu của người tốt nào.”

“Hừ...” Một ngón tay Naruto trực tiếp bắn ra, một chi phi châm có đám dịch lỏng bắn về phía người nam nhân mặt sẹo. Hắn thấy được về mặt kinh hãi nam nhân mặt sẹo nhìn về phía cây phi châm đâm về phía cổ mình. Bàn tay vội vã đưa lên cầm lấy cây phi châm rút ra.

Phụt!

Một chút màu theo đó nhanh chóng chảy ra ngoài. Tuy nhiên nam nhân mặt sẹo cũng cảm giác được có gì đó không đúng. Chỉ không đầy vài giây, hắn cảm giác được bản thân mình có chút choáng váng. Theo sau đó đầu óc mơ hồ và cảm giác mê mang. Hắn chỉ thấy được ngón tay người thiếu niên tóc vàng kia đang dùng ngón chỏ đưa lên một cái mặt nạ quỷ xoay xoay, ba bốn thiếu niên đã đi về phía hắn.

“Giải!” Năm ngón tay Naruto mở rộng, chakra nhẹ nhàng bập bùng trên năm đầu ngón tay hắn. Kế tới hắn trực tiếp ấn mạnh ngón tay lên bụng tên nam nhân mặt sẹo ấy. Bàn tay cũng không chậm cầm chiếc mặt nạ dán lên trên mặt tên nam nhân mặt sẹo.

Chakra bắt đầu khôi phục làm cho tên nam nhân mặt sẹo cảm giác hơi tỉnh táo một chút. Tuy nhiên hắn lúc này thấy được Naruto bắt đầu kết ấn. Ngay sau đó hắn lại một lần nữa cảm giác mình rơi vào cảm giác trầm trầm và mê man. Ngay sau đó, hắn dường như không còn kiểm soát được cơ thể mình. Thân thể hắn theo bản năng đứng dậy và bắt đầu kết ấn theo những âm thanh người thiếu niên đọc lên.

“Thành công sao?” Đôi mắt Naruto nheo lại. Bây giờ hắn không phải người thực thi nghịch chuyển thi quỷ phong tấn nên hắn không có thấy được hình ảnh từ thần sau lưng nam nhân mặt sẹo. Tuy nhiên ở sau lưng tên nam nhân mặt sẹo đó, Naruto cảm giác được khí tức âm trầm lạnh lẽo và đáng sợ đến rợn cả tóc gáy. Thế nhưng Naruto cũng cảm nhận được mình cần làm gì, bàn tay kết những ấn phức tạp sau đó sử dụng một loại trận pháp.

Vấn hình ảnh quen thuộc của từ thần... Lần này từ thần không có thọc tay vào người tên nam nhân mặt sẹo như mọi khi mà trực tiếp lấy ra thanh đao cán ở trong miệng. Nó vậy mà trực tiếp cắm lên thanh đao sau đó đưa lên bụng của mình rạch một vết rạch thật sâu.

“Aaaa...” Con đau nhức làm cho nam nhân mặt sẹo đã tỉnh táo trở lại. Hắn không hiểu tại sao trên bụng mình đã xuất hiện một vết thương thật lớn. Miệng hắn cũng theo đó trực tiếp nôn ra một ngụm máu đỏ tươi.

“Khai...” Bàn tay Naruto vỗ nhẹ lên mặt đất. Một cái trận pháp với hoa văn màu đen trực tiếp bao phủ cả cái mặt đất trong sơn động. Những linh hồn từ trong bụng từ thần bay ra bên ngoài. Ngay sau đó chúng hoá thành những ngọn lửa dừng lại trên mặt đất. Từ trong người thanh niên lấy ra một quyển trục rồi mở miệng nói chuyện tiếp: “Có không ít linh hồn đây! Như vậy cũng không thể lãng phí được.”

Bùm!

Quyển trục nhỏ bé lập tức biến thành không lồ. Bàn tay Naruto theo đó đem quyển trục nhẹ nhàng giải trên mặt đất. Những ấn tay được Naruto sử dụng một cách thuần thục. Theo sau hần vổ nhẹ bàn tay vào cuốn trục giấy màu trắng với đầy đủ những chữ nhỏ hoa văn màu đen. Miệng Naruto theo đó quát lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía cách linh hồn: “Thu...”

Vù, vù...

Đám linh hồn giống như những ngọn lửa nhỏ trực tiếp bị hút vào cuốn trục ở bên trong. Chúng xuất hiện thành từng chữ đã được giới hạn trong một vòng tròn. Mỗi một linh hồn sẽ chiếm một chữ ở nơi đó. Tuy nhiên không phải tất cả linh hồn bị Naruto thu mà có một linh hồn nhỏ nhoi ở nơi đó đang phát ra ngọn lửa mãnh liệt. Naruto cảm nhận được linh hồn này là của ai. Một cảm giác chán ghét nổi lên trong lòng Naruto.

Cộp, cộp...

Một người thiếu nữ xinh đẹp tóc xanh tiến vào bên trong. Đôi giày cao gót nàng phát ra âm thanh nho nhỏ cảnh báo người thiếu niên. Hần theo đó đó quay đầu nhìn về phía sau hỏi: “Đã chuẩn bị xong rồi sao?”

Người thiếu nữ ôm một đứa bé có mái tóc màu đỏ trong tay, nàng khẽ gật đầu nói: “Người có thể thực thi nghi lễ rồi!”

“Vật tần kỳ dụng!” Naruto ngược nhìn về phía ninja mặt sẹo đang thờ thì nhiều mà hít vào thì ít. Người này cũng đã sắp chết. Từ bụng Naruto bắn ra một đám dây xích trực tiếp đem hần kéo về phía một ngọn lửa linh hồn đang bốc cháy.

Thiếu nữ tóc vàng chỉ chuẩn bị nghi lễ. Nàng đem một đám nến xếp xung quanh đứa bé một cách cẩn thận và châm nó lên. Nàng cũng thi thoảng quay ra thì thấy được đám giấy đang hình thành một hình người. Nó dần dần rút đi để lại một người thanh niên đẹp trai với mái tóc màu vàng. Người này mặc áo choàng trắng với chữ đằng sau khá to Hokage đệ tứ.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Sự trở lại Pakura

Thân ảnh Hokage đệ tứ cũng trở nên hoàn thiện sau thuật uế thổ chuyển sinh. Mặc dù đã được uế thổ chuyển sinh ra nhưng đôi mắt Hokage đệ tứ vẫn nhắm nghiền và không có dấu hiệu tỉnh lại. Lúc này, ngón tay Naruto đưa lên như muốn kết ấn, đôi mắt nhìn chăm chú về phía Hokage đệ tứ. Ở sâu trong ánh mắt hần mang theo đáng vẻ phức tạp. Tuy nhiên đôi tay ấy lại nhanh chóng dừng lại.

Đầu Naruto đảo qua thấy được Pakura đã chuẩn bị xong được một cái ấn ký. Khoé miệng Naruto cũng theo đó hơi kéo lên. Đứa bé vẫn nhắm mắt lại rơi vào giấc ngủ thật hay và không hay biết gì cả. Bàn tay Naruto cũng vổ nhẹ lên trên mặt tấm giấy to. Hần trực tiếp lần nữa sử dụng ra thì quỹ phong tậ. Linh hồn trong quyển trục trực tiếp bị từ thần kéo ra bên ngoài.

Khi bản thân Naruto bước về phía hokage đệ tứ Namikaze Minato, hần nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai giống mình đến tám chín phần, Naruto hơi cắn răng một cái. Ở sâu trong ánh mắt Naruto mang theo ngọn lửa hận thù vô danh. Hần chỉ có thể cố gắng hít một hơi thật sâu sau đó thở ra. Ánh mắt hần khẽ liếc mắt nhìn về phía từ thần sau lưng mình. Đến cuối cùng, Naruto chỉ có chạm tay lên bụng Hokage đệ tứ rồi lờ ra một thứ gì đó.

Một nguồn năng lượng chakra màu đỏ đậm đặc trực tiếp bị Naruto lôi ra. Không phải nói bị cánh tay từ thần lôi ra phía ngoài. Từ thần đem chakra cứu vĩ trực tiếp mạnh mẽ kéo ra. Bụng Naruto theo đó có cảm giác nóng rực. Rõ ràng một phần hai cứu vĩ ở trong bụng Naruto cảm nhận được sức mạnh một nửa kia bắt đầu nhộn nhào.

Tại trong cái lồng đen u tối, cứu vĩ phát ra gào thét. Nó điên cuồng dùng móng tay và chạm vào song sắt. Âm thanh gầm gừ từ miệng nó phát ra: “Đáng chết... là nửa kia của ta. Thằng nhóc con... thằng nhóc người đang làm gì vậy hả?”

“Phong!” Bàn tay Naruto trực tiếp kết ấn. Dưới sức phong ấn mạnh mẽ của từ thần. Một nửa chakra âm cứu vĩ bị Naruto mạnh mẽ phong ấn lên bụng của đứa bé mới sinh này. Chỉ không đầy vài giây thì trên bụng nó đã xuất hiện một cái phong ấn thuật thức giống hệt với trên bụng Naruto.

“Oa, oa...” Đứa nhóc phát ra tiếng kêu thảm thiết làm cho Pakura đứng ở nơi đó có hơi chút không đành lòng. Nàng cũng biết vừa rồi chakra cứu vĩ tiến vào cơ thể đứa bé này khiến cho nó vô cùng đau đớn. Bàn chân nó liên tục dẩy dựa, hai nắm tay nắm chặt miệng mở rộng phát ra từng tiếng khóc thét. Pakura chỉ có quay đầu nhìn về phía Naruto.

“Chưa xong đâu!” Naruto lắc đầu đáp lại. Dường như hần cũng không để ý nhiều đến Pakura chỉ liếc nhìn nàng một cái. Sau đó hai tay hần nhanh chóng kết ấn. Một mớ phân thân đem ba phần tư chakra Naruto lấy ra. Lượng chakra Naruto hiện nay lấy đi ba phần tư phải biết nhiều như thế nào. Khi mà cánh tay Naruto chạm vào cơ thể hần thì cơ thể hần lập tức nhanh chóng co rút lại trong tay Naruto và hình thành một cái hạt giống nho nhỏ.

Hạt giống được Naruto thả nhẹ nhàng trên bụng nơi phong ấn cứu vĩ của đứa trẻ sơ sinh. Theo một loại ấn kết thì cái hạt giống này chìm vào cái phong ấn và biến mất không để lại tung tích gì cả. Đến lúc này Naruto thở phào ra một hơi. Hần nhìn về phía Pakura rồi nói: “Cô có thể đem đứa nhóc này đi được rồi. Chăm sóc nó thật cẩn thận dù sao nó khá quan trọng trong kế hoạch của ta!”

“...” Pakura khẽ nháp môi gật đầu. Bàn tay nàng đi đến nhẹ nhàng và dịu dàng đưa đưa bé ôm vào trong ngực. Hai tay ôn nhu và vỗ về, âm thanh tràn đầy tình yêu của mẹ: “Ngoan nào, không khóc, không khóc...” Hiện giờ Pakura chẳng khác nào là một người sống bình thường cả. Cô có thể cảm nhận được mọi thứ tuy nhiên cái giá phải trả cũng rất lớn. Cô thực sự không có cách nào có con được. Đây là điều duy nhất cô mong mỏi có thể thay đổi.

Nhìn Pakura đi ra khỏi son động, Naruto lại liếc nhìn về phía từ thần ở sau lưng mình. Đến cuối cùng hắn lại nhìn về phía người nam nhân tóc vàng đẹp trai kia. Ánh mắt hắn lại lần nữa trở nên phức tạp hơn. Mọi thứ cuối cùng chỉ có biến thành thờ dài mà thôi. Bàn tay Naruto theo đó vỗ nhẹ lên mặt đất sau khi kết vài ấn. Một cái quan tài phát đất mà ra mang theo âm thanh nho nhỏ. Nó trực tiếp mở ra cái nắp đem Hokage đệ tứ đặt vào trong đó rồi lại tiếp tục chui xuống mặt đất và biến mất.

Quay lại nhìn thấy được từ thần đem một cái linh hồn nuốt vào trong bụng mình và thoả mãn biến mất. Naruto mở miệng nói chuyện: “Đã có thể bắt đầu kế hoạch được rồi. Trước khi làng Cát bầu xong Kazekage đệ ngũ. Chúng ta phải nhanh hơn họ một bước.”

Phong Quốc... Thủ đô lớn nhất Phong Quốc, nơi toạ lạc phủ lãnh chúa. Nơi này chính là nơi mà lãnh chúa Phong Quốc đang ở. Người đi lại ở thành phố này cực kỳ tập nập. Đây là nơi sầm uất nhất của Phong Quốc.

Một đám người mặc áo choàng với in hình vân màu đỏ xuất hiện ở trên cao nhìn xuống. Toàn bộ thành phố đập vào mắt của họ. Tất cả bọn họ đều tập trung nhìn về phía một dãy nhà lớn và sang trọng. Nó toạ lạc ngay vị trí gần nguồn nước và được xây dựng cực kỳ xa hoa. Người thanh niên tóc vàng với đôi mắt có những vòng tròn đồng tâm khẽ quát: “Bắt đầu đi!” Thân thể hắn vụt thẳng lên về phía trước. Tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Một nơi khác, làng Cát. Trong một căn phòng rộng rãi. Đám người ninja cao tuổi đều là bô lão trong làng. Ngày hôm nay tất cả mọi người tập trung ở đây. Mọi người đều nhìn về phía nữ nhân lớn tuổi đang ngồi ở vị trí trung tâm. Bà mở miệng nói chuyện: “Ta vẫn đề nghị Gaara sẽ trở thành Kazekage đệ ngũ của làng Cát chúng ta.”

“Bà Chiyo...” Một lão nhân khó chịu lên tiếng nói: “Gaara còn quá trẻ. Trẻ nhóc cũng chưa đầy mười sáu tuổi đi. Chúng ta giao trọng trách này cho trẻ nhóc có thể được sao?”

“Tôi không cho rằng như thế...” Một người khác mở miệng là một nam nhân trung tuổi. Hắn nhàn nhạt đáp lời: “Gaara mặc dù còn trẻ nhưng cậu ta lại là con trai Kazekage đệ tứ. Ngoài ra cậu ta cũng thay đổi rất nhiều. Không giống như trước kia. Thật sự có khả năng trở thành một Kazekage.”

“Vậy chúng ta hãy theo thông lệ bỏ phiếu đi!” Ngồi ở một vị trí kề bên cạnh Chiyo, ông lão Ebizo mở miệng nói tiếp: “Mọi việc thông qua việc bỏ phiếu để quyết định. Ai không đồng ý để Gaara kế thừa vị trí Kazekage đệ tứ vậy hãy giơ tay.”

Một đám người bắt đầu giơ tay lên. Một vài người thì nhìn xung quanh đám người đang ngồi ở bàn tròn. Đến cuối cùng một vài người giơ tay. Sau khi một đám người giơ tay thì Chiyo cùng Ebizo mới thở phào trong lòng một hơi. Đến cuối cùng số lượng giơ tay vẫn ít hơn số lượng không giơ tay lên một chút. Chiyo bây giờ mới mỉm cười và mở giọng khàn khàn: “Như vậy nếu không ai có ý kiến, ta sẽ đem Gaara đề cử với lãnh chúa Phong Quốc!”

“Ta phản đối!” Một âm thanh nữ tính nhẹ vang lên. Tất cả mọi người trong lúc này giật mình. Âm thanh này không có phát ra từ đám người bọn họ mà là từ phía hành lang. Họ quay ra nhìn về phía một bóng dáng mờ ảo dần dần xuất hiện ở nơi đó. Cảnh vệ làm như thế nào lại để có người tiến vào được nơi này.

Bên ngoài làng Cát, người thiếu niên tóc vàng ôm ngực đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Mọi việc xong rồi chứ hả?”

“Mọi việc có thể bắt đầu được rồi!” Người thiếu nữ xinh đẹp mặc áo váy màu xanh buộc tóc thành chòm nhẹ nhàng nói.

“Hừ...” Người thiếu niên theo đó khẽ nhếch miệng cười. Hắn đưa ra bàn tay nhẹ nhàng chạm lên vai người thiếu nữ. Nàng lập tức khẽ liếc mắt nhìn về phía hắn. Ngay sau đó thiếu nữ cũng chẳng thèm để ý đến hắn. Bàn tay nàng kết ấn cực nhanh, đôi mắt lập tức nhắm lại, miệng khẽ mấp máy như muốn nói gì đó.

Đột nhiên theo sau đó xung quanh bốn hướng và cả trong ngôi làng Cát cũng xuất hiện hiện tượng kỳ quái. Từ mặt đất bắt đầu mọc lên những viên pha lê màu đỏ. Chúng nhanh chóng bao phủ cả làng Cát vào và tạo ra một mái vòm hoàn toàn bằng thủy tinh đỏ. Thực sự làm cho người khiếp sợ.

“Chuyện gì vậy... chuyện gì vậy?” Một đám người làng Cát bắt đầu kinh ngạc hô lên nhìn về phía cảnh này.

“Không tốt... là địch tập kích...” Một người ninja sau đó hô lên. Hắn thấy được ở khắp mọi nơi mọc lên những viên đá thủy tinh xinh đẹp. Sau đó từ những viên đá thủy tinh màu đỏ xinh đẹp này vỡ ra một khe nhỏ. Một đám khí thể nhanh chóng phóng ra bên ngoài. Người bình thường hô hấp vào lập tức hôn mê bất tỉnh. Ninja có thể chống cự một chút nhưng cũng không khá hơn bao nhiêu.

Mọi người trong phòng họp chỉ thấy một đôi chân thon dài uyển chuyển trong chiếc váy xê tà hai bên. Mái tóc xanh xinh đẹp với đuôi tóc màu vàng. Hai tay thon dài để lộ ra bờ vai và lưng trông cực kỳ hấp dẫn.

Theo sau người thiếu nữ là một người thanh niên có mái tóc đen ngắn và đôi mắt màu đỏ khá đẹp trai. Sau lưng hắn cõng một thanh đại đao. Hai tay thì đang ôm ngực ra vẻ cực kỳ cao nhân. Hắn rất bình tĩnh đi theo sau lưng người thiếu nữ.

Con mắt họ đều tròn tò nhìn về phía cảnh này, một lão nhân lớn tuổi hô lên: “Pakura... người làm sao có thể còn sống. Không thể nào... Pakura đã chết ở...”

“Ồ Thủy Quốc sao? Chết ở trong tay ninja làng Sương Mù!” Lão nhân muốn nói thì trực tiếp bị Pakura đánh gãy. Đôi môi xinh đẹp nàng hơi nhếch lên, về mặt châm chọc nhìn mọi người ở đây: “Mà không phải chết trong tay ninja làng Đá!”

Chương 107: Đòi nợ!

Rầm!

Bàn tay Chiyo lập tức vỗ mạnh lên trên mặt bàn phát ra tiếng kêu. Theo sau thân thể bà nhảy vọt ra ngoài đề phòng nhìn về phía thiếu nữ này. Ánh mắt bà biến thành lạnh như băng lập tức dùng cái giọng già nua chất vấn: “Người là ai? Tại sao lại giả dạng Pakura xâm nhập vào làng Cát chúng ta?”

Hừm!

Đột nhiên bàn tay Pakura đưa lên, một quả cầu lửa trực tiếp bắn về phía Chiyo. Điều này làm cho Chiyo lập tức tròn mắt vì kinh ngạc. Tất nhiên bà chỉ thất thần thoáng qua trong chớp lát, bà ngay lập tức nhảy sang một bên tránh thoát đòn tấn công Pakura.

“A...” Tuy nhiên một số người không có may mắn như Chiyo. Một số trưởng lão trong đám người bắt đầu hét thảm lên. Cơ thể họ bắt đầu xuất hiện hiện tượng bốc hơi nước. Theo ngay sau đó cả cơ thể họ đã biến thành trạng thái khô và ngã gục lên trên mặt đất. Cơ thể họ vẫn còn có khói trắng bốc lên. Theo sau đó là một quả cầu lửa nhỏ nhỏ sáng như ánh mặt trời lấp lánh trước mặt đám người.

“Chước Độn... là Chước Độn!” Một người nam nhân lớn tuổi trong đám trưởng lão lớn tiếng hô lên. Đôi mắt hắn mang theo sợ hãi nhìn về phía Pakura. Chước Độn là huyết kế giới hạn đặc biệt của Pakura. Nó kết hợp giữa hai yếu tố Phong và Hoả tạo nên loại huyết kế này. Nhiệt độ nó so với hoả độn còn mạnh hơn rất nhiều. Nó khắc chế rất nhiều loại nhẫn thuật ngay cả thủy độn khắc chế loại nhẫn thuật này cũng phải tiêu hao lượng chakra cao hơn người sử dụng chước độn.

Chính vì vậy mà trong thế chiến thứ ba, Pakura đã dùng loại độn thuật này giết rất nhiều ninja làng Sương Mù. Huyết kế giới hạn Cốt Độn tộc Kaguya, Thủy Hoá tộc Hozuki đều bị loại huyết kế giới hạn này khắc chế gắt gao. Nó không hề sợ huyết kế Dung Độn và Phí Độn. Đặc biệt Pakura còn đánh với huyết kế Băng Độn không rơi xuống hạ phong. Nàng trở thành ác mộng các ninja làng Sương Mù và được tặng danh hiệu Chước Độn Pakura trong lần chiến tranh đó.

“người...” Trên trán Chiyo đã xuất hiện từng giọt mồ hôi hột. Bà lão mang theo vẻ mặt kinh hoàng nhìn về phía Pakura hỏi: “Người rốt cuộc là ai? Tại sao có được huyết kế giới hạn Chước Độn?”

“Các người không phải đã gọi tên ta rồi sao?” Pakura cực kỳ châm chọc nhìn về phía mấy vị trưởng lão.

“Chẳng lẽ người là hậu duệ có huyết thống quan hệ với Pakura?” Ebizo lập tức tò mò nhìn về phía Pakura. Hắn lập tức đưa ra khẳng định của mình: “Người đến nơi này để trả thù cho Pakura!”

“Hahaha...” Đột nhiên Pakura cười có chút lớn. Nụ cười này thực sự làm cho nàng thất thố. Biểu hiện nàng không giống như mọi người điềm tĩnh. Ánh mắt nàng cũng mang theo sát khí và rét lạnh nhìn về phía mấy trưởng lão. Giọng nói vang lên: “Bây giờ các người cũng đã cảm nhận được cảm xúc đó của ta rồi phải không? Khi mà ta bị các người bán đứng cho làng Sương Mù. Các người đã đem ta như một lợi thế trao đổi với làng Sương Mù để đổi lại sự hoà hoãn với họ.”

“người... người thực sự là Pakura!” Chiyo không thể tin tưởng nhìn về phía Pakura: “Người... sau ngần ấy năm tại sao người chẳng thay đổi gì. Lại còn trở nên trẻ hơn rất nhiều. Chuyện gì xảy ra với người vậy, Pakura!”

“Hừ... chuyện gì xảy ra ư?” Theo một tiếng giận dữ Pakura hét lên.

Chiyo theo đó đó con mắt đột nhiên co rụt lại. Bà nghe được âm thanh vang dội Ebizo tiến lên nhắc nhở: “Chị, người cẩn thận!” Đột nhiên Pakura xuất hiện cực nhanh, nhanh đến mức nàng hoàn toàn không có phản ứng gì cả. Bàn tay nàng biến thành nắm đấm, cánh tay theo đó cũng biến thành màu đen trực tiếp nện thẳng vào mặt Chiyo. Chiyo chỉ kịp phản ứng đưa tay lên, bàn tay bà không còn là tay người mà là một cánh tay bằng gỗ. Cánh tay lập tức hoá thành một tấm khiên gỗ, nắm đấm màu đen nện thẳng lên trên mặt tấm gỗ phát ra âm thanh vang dội.

Phanh!

Cơ thể Chiyo trực tiếp bị Pakura sử dụng sức mạnh bạo lực đánh bay. Cả cơ thể bà bắn thẳng về phía trước sau đó đập mạnh lên từng phát ra tiếng vang dội. Cùng ở lúc đó Ebizo cũng phản ứng không hề chậm, bàn tay ông lão đưa lên. Tay ông lão cũng chẳng còn là bàn tay người nữa mà bàn tay một con rối gỗ. Nó trực tiếp mở ra khuỷ tay, một cái ống xuất hiện theo đó là một đám phi châm bắn ra.

Viu, vii, vii...

Hàng nghìn hàng trăm cái phi châm bắn ra. Tuy nhiên Pakura chẳng thèm để ý chút nào. Cả cơ thể nàng làn da từ trắng nõn nà biến thành màu đen tuyền hắc ám. Đám phi châm bắn về phía cơ thể nàng lập tức như đánh vào sắt thép phát ra âm thanh kinh người.

Đình, đình, đình...

Từng tia lửa bắn tung toé khắp nơi. Chúng nhanh chóng trực tiếp rơi xuống phía dưới mặt đất. Ở phía xa, Chiyo cũng phản ứng cực nhanh. Bà vội vã lấy ra một cuộn giấy to kéo dài. Ngay sau đó một tiếng nổ vang lên. Bùm! Âm thanh nhỏ nhỏ phát ra và một đám con rối với những hình thù kỳ quái với khuôn mặt đặc biệt xuất hiện. Tất cả chúng đều mặc áo choàng và có mười con rối tất cả.

Sự xuất hiện mười con rối làm cho Pakura hơi trở nên ngưng trọng. Đôi môi xinh đẹp hơi mở miệng: “Cận từng thập nhần chúng!”

Mười con rối trắng này vốn thuộc sở hữu của Monzaemon Chikamatsu và sau đó đã được truyền tay cho bà Chiyo. Những con rối này rất mạnh mẽ. Điểm đặc biệt chúng có thể thay đổi số lượng rối bằng cách kết hợp lại với nhau, số lượng tuyệt kỳ là không thể đếm xuể. Những con rối này vừa có thể tấn công và phòng thủ cùng một lúc.

Con rối thứ 1: Con rối này không có bất kì vũ khí hay ám khí nào, thay vào đó nó dựa vào sức mạnh vật lí khủng khiếp của nó để đánh bay đối phương.

Con rối thứ 2: Cũng như con rối thứ 1, con rối này có vũ khí, nhưng nó có khả năng phòng thủ tuyệt đối, sử dụng bản thân nó như một chiếc khiên hoàn hảo.

Con rối thứ 3: Con rối này có quả cầu phong ấn Chakra bên trong miệng. Khi miệng mở ra, quả cầu to bằng cái nắm tay sẽ bay về phía kẻ địch. Khi ném quả cầu đi, quả cầu sẽ tăng dần kích thước. Cái đầu lớn của con rối này có thể cắn và giữ chặt đối thủ vào tường, phong ấn khả năng sử dụng chakra của đối phương.

Con rối thứ 4 (“Phật”): Con rối này mang dấu ấn của “Phật” trong miệng của nó. Cùng với con rối thứ 6 và con rối thứ 8, nó đứng ở vị trí phía trên khi thi triển Nhẫn thuật Sanbou Kyuukai.

Con rối thứ 5: Con rối này sử dụng một số vũ khí có dạng như dao – Chakra. Phần đỉnh đầu của nó có thể nhấc lên được, để lộ ra một khuôn mặt nhỏ khác. Khuôn mặt này sẽ tách ra thành bốn lưỡi dao cực bén và xoay rất nhanh. Khi kết hợp với con rối thứ 9, cặp đôi này trở nên vô cùng nguy hiểm.

Con rối thứ 6 (“Hành”): Con rối này mang dấu ấn của chữ “Hành” trong miệng của nó. Nó đứng vị trí phía dưới bên trái khi thi triển Nhẫn thuật Sanbou Kyuukai. Nó là một trong bộ ba con rối “Phật” và con rối “Tăng” thứ 8.

Con rối thứ 7: Con rối này cầm thanh đao không lồ, có khả năng chém đôi kẻ thù chỉ với một nhát chém.

Con rối thứ 8 (“Tăng”): Con rối này mang dấu ấn của chữ “Tăng” trong miệng của nó. Nó đứng ở vị trí phía dưới bên phải khi thi triển kỹ thuật Sanbou Kyuukai. Nó là một trong bộ ba con rối “Phật” và con rối “Hành”.

Con rối thứ 9: Con rối này chuyên kết hợp với con rối thứ 5. Nó có thể kéo dài cánh tay phải của nó thành một sợi dây xích, tay trái thì kết nối với con rối thứ 5. Sau đó phóng con rối thứ 5 bay thẳng vào đối phương.

Con rối thứ 10: Trong hộp sọ của con rối này có rất nhiều sợi dây kim loại cực bén. Nó có thể xuyên những sợi kim loại qua người đối phương, gây ra cái chết vô cùng đau đớn.

“Này... cần giúp đỡ sao?” Giọng nói rất nhẹ từ miệng một người thanh niên phát ra. Mọi người giờ mới nhớ đến người thanh niên tóc đen mắt đỏ cùng đi đến với Pakura. Tất cả họ dường như xem nhẹ sự tồn tại của hắn. Điều này làm cho hắn trở nên khó chịu, nhìn cảnh chiến đấu cũng làm cho hắn trở nên ngứa ngáy tay chân.

“Không cần!” Pakura lập tức mở miệng phủ định. Nàng quay ra nhìn về phía đám người làng Cát này: “Chính ta có thể xử lý được chuyện này!”

“Tuỳ cô thôi!” Zabuza phát tay một cái, hắn tựa lưng vào tường nhắm mắt dưỡng thần.

“Pakura...” Ebizo có vài phần tin tưởng người thiếu nữ trẻ tuổi này là Pakura. Hắn mở miệng hỏi: “Cô rốt cuộc muốn gì?”

“Đòi lại những thứ vốn nên thuộc về ta!” Pakura lạnh lẽo lên tiếng.

(Chương này coi như câu chữ đi! Mình về muộn quá.)

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Muốn cách mạng

“Thật sự là rất thom đấy!” Âm thanh mang theo chút khiêu khích từ miệng người thiếu niên tóc vàng phát ra. Hắn nhìn về phía cả ngôi làng Cát được bao phủ trong một cái lồng giam thủy tinh hồng tuyệt đẹp, ánh mắt hắn theo đó biến thành tán thưởng. Khoé miệng hắn hơi chếch lên nhìn về phía

thiếu nữ tóc lam đang kết thì cười nói tiếp: “Guren, cô thực sự rất xinh đẹp đấy. Không những rất mạnh lại biết kiếm tiền nữa. Thoả thoả một mỹ nhân xinh đẹp giàu có. Không biết nam nhân nào sẽ cưới được cô nhỉ? Thật hôm mộ hân đây!” Vừa nhớ đến cái gì đó thì hân tiếp tục nụ cười dâm dăng: “Cô nên chọn một nam nhân mạnh một chút vì nơi đó cô quả thực rất đẹp, nam nhân rất có thể tỉnh tấn nhân vong mà chết!”

“Hừ...” Hai má nàng hơi xuất hiện rạng mây đỏ. Đôi môi đỏ khẽ mấp máy: “Ta sẽ ghi nhớ những câu nói của ngươi. Mizukage đệ ngũ, cô ấy hẳn sẽ rất thích nghe được những lời nói này của ngươi. Cô ấy hẳn sẽ có biểu hiện như thế nào khi nghe những lời này nhỉ?”

“Ha...” Naruto chỉ cười gượng một cái. Hân mở miệng một cách vội vã: “Chỉ đùa một chút thôi mà. Cô không cần để ý những lời như thế này đâu. Chúng ta cứ tiếp tục thôi.”

“Không cần...” Vậy mà đáp lại lời Naruto lại là sự từ chối của Guren. Ánh mắt hân lập tức biến thành kỳ quái nhìn về phía Guren. Bản thân Guren đem bàn tay kết ấn thu lại, đôi mắt xinh đẹp hơi đảo qua Naruto. Ngay sau đó nàng bình tĩnh trả lời hân: “Đã không còn có người công kích muốn phá huỷ bức tường thủy tinh nữa rồi!”

“Nhất vĩ không ở làng Cát!” Naruto ôm hai tay trước ngực, đôi mắt hân hơi chớp chớp sau đó nở nụ cười nhàn nhạt nói: “Nếu không muốn tấn công làng Cát mà không tốn một binh một tốt xem ra cũng thực sự khó khăn!”

“Ngài Dan...” Một áo choàng sáng màu che kín toàn bộ thân thể của mình. Ngay cả khăn che mặt cũng được chuẩn bị kỹ. Hân bước từng bước tới và để lộ ra đôi mắt với lòng trắng màu đen. Phía sau hân vài ninja cũng mặc một bộ áo choàng như vậy. Âm thanh trong miệng hân mang theo hơi chút thái độ chất vấn: “Ngài không nói không tôn trọng ninja làng Cát hay sao?”

“Rasa...” Naruto ôm hai tay trước ngực, hân khẽ liếc mắt nhìn về phía mấy người mặc áo choàng rồi. Đôi mắt hân hơi nháy một cái rồi tiếp tục nhìn về phía lồng giam thủy tinh bao phủ làng Cát. Trong giọng nói mang theo châm chọc: “Nào có chính biến sẽ không đổ máu. Chúng ta đã giảm thương vong đến mức thấp nhất. Khi độc đó cũng không gây nguy hiểm đến tính mạng cho bọn họ. Điều mà chúng ta cần làm đó chính là áp bức bọn họ đem bọn họ buộc phải chấp nhận Pakura trở thành Kazekage đệ ngũ!”

“...” Đám người trở nên trầm mặc không biết nói gì cho phải. Cả đám đều cúi đầu như suy tư điều gì đó. Naruto trong lúc này cũng tiếp tục dò hỏi: “Những ninja xung quanh đã xử lý hết rồi chứ? Ta không hy vọng sẽ xuất hiện tình trạng có người mật báo hay gì đó đâu. Chúng ta phải lấy tốc độ nhanh nhất bắt lại làng Cát.”

“Ngài Dan...” Một tên ninja mặc áo choàng che kín khuôn mặt trong đám người Rasa hỏi: “Ngài tại sao không đích thân ra tay. Làm như vậy chẳng phải sẽ đem tôn trọng xuống đến thấp nhất!”

“Phi...” Đột nhiên Naruto hơi cười và thở ra một hơi. Hân hơi cúi đầu lắc lắc và bàn chân theo đó hơi đá một tảng đá đem tảng đá nhỏ đá bay. Nó lăn nhẹ rơi xuống phía dưới mặt thủy tinh phát ra tiếng leng keng nho nhỏ. Naruto cười nói tiếp: “Nếu như lấy sức một người mà bình định một ngôi làng. Mặc dù nó gây chấn động rất mạnh cũng nhanh chóng tiếp thu một ngôi làng hơn. Tuy nhiên nó sẽ rước lấy sự căng giặc các nước lớn khác.”

“Vậy ngươi còn muốn giết chết toàn bộ dòng họ lãnh chúa!” Guren trực tiếp không cho Naruto mặt mũi. Cô nàng trực tiếp dùng ánh mắt châm chọc nhìn về phía Naruto. Lời Guren nói ra ở đây tất cả đều là lời trong lòng đám ninja làng Cát. Họ dù đã chết nhưng đều không mong làng Cát và Phong Quốc trở nên hỗn loạn. Đôi mắt xinh đẹp nàng neho lại nhìn về phía Naruto hỏi: “Chẳng lẽ ngươi muốn thay thế lãnh chúa Phong Quốc trở thành lãnh chúa mới!?”

“Không, không...” Naruto cười lắc lắc đầu. Hân mở miệng nói chuyện tiếp đồng thời ngẩng đầu ánh mắt theo đó nhìn về phía bầu trời không một gợn mây. Khoé miệng hân theo đó nhếch lên: “Ta chỉ không hiểu tại sao các quốc gia đều cần lãnh chúa tồn tại. Lãnh chúa tồn tại có tác dụng gì kia chứ?”

“Lãnh chúa là người đứng đầu một quốc gia!” Guren lập tức trả lời cho Naruto. Đồng thời nàng cực kỳ châm chọc nhìn về phía Naruto nói: “Ngươi giết hết toàn bộ dòng dõi lãnh chúa nhất định sẽ gây chấn động Nhân Giới. Phong Quốc sẽ trở nên hỗn loạn đến lúc đó chiến tranh rất có thể xảy ra.”

“Chiến tranh sẽ không xảy ra được!” Naruto ôm ngực sau đó lấy ra một quyển sổ ghi khá dày ném cho Rasa rồi khẽ liếc mắt nhìn về phía Guren. Hân để cho Guren thấy một nụ cười thần bí: “Sẽ không loạn được. Sự tồn tại của lãnh chúa là không cần thiết và cũng không phải không có cách thay thế. Mặc dù sự thay đổi này của Phong Quốc sẽ làm cho các nước lớn chấn động. Thế nhưng muốn Phong Quốc trở nên mạnh hơn, thay đổi là cần thiết!”

“Đây là...” Rasa đem quyển sổ mở ra, về mặt hân kinh ngạc nhìn về phía quyển sổ ghi chép sự trình bày của Naruto. Ngay cả Guren cũng bị hấp dẫn và thu hút bởi về mặt không là con mắt kinh ngạc của Rasa. Đám người ninja làng Cát, vài người nhìn lên đọc sau đó cũng kinh ngạc run run cả thân thể lên.

Vụt!

Bàn tay Guren trực tiếp đoạt lấy quyển sách sau đó bắt đầu đọc. Naruto một tay ôm ngực, một tay sờ cằm nhìn về phía làng Cát. Hân vẫn mở miệng dò hỏi: “Rasa, nếu như ta đem thứ này cho mấy lão già ấy sẽ có bao nhiêu người đồng ý với cách thay đổi này.”

“Ngươi...” Guren kinh ngạc hô lên. Con mắt nàng trợn to nhìn về phía Naruto: “Đây là ngươi nghĩ ra được sao?”

“Đừng thế...” Naruto ôm ngực sau đó ánh mắt hân hip lại lạnh lẽo: “Thế giới này là của tất cả mọi người mà không phải những gia tộc lớn kia. Mấy lãnh chúa đã chiếm cái thế giới này mấy nghìn năm rồi. Nó sẽ cần phải có sự thay đổi. Thế nên ta mới chọn Phong Quốc gia làm nơi thay đổi đầu tiên!”

“Rất khó!” Đọc những gì mà Naruto viết, Rasa có thể hiểu được Naruto muốn viết cái gì. Chính vì vậy mà hân vô cùng sợ hãi và kinh ngạc. Hân không nghĩ tới Naruto lại to gan như vậy. Biến cảnh Naruto hoàn toàn lật đổ mọi thứ. So với ninja chi thần Senju Hashirama còn đáng sợ hơn. Vì nó sẽ dẫn động cả nhân giới thay đổi nếu như Phong Quốc thực sự thành công. Rasa tiếp tục nói: “Nếu như chúng ta thay đổi Phong Quốc như vậy thì Phong

Quốc sẽ trở thành nhân giới công địch. E rằng ngay cả nước đồng minh Hoả Quốc cũng sẽ lập tức quay đầu khai chiến với Phong Quốc.”

“Các ngươi đừng lo...” Naruto khẽ liếc mắt nhìn về phía đám người rồi cười một cách thần bí. Nụ cười hân hoan đầy tự tin: “Ta đã có cách. Đến lúc đó đảm bảo làng Lá, làng Sương Mù sẽ toàn lực duy trì chúng ta. Vì ta có thứ mà bọn họ không có cách nào từ chối được. Đối với bọn họ là hấp dẫn trí mạng. Dù cho lãnh chúa có ra lệnh cho bọn họ, họ cũng khó lòng mà từ chối chúng ta.”

Thiếu nữ Guren lập tức mở miệng châm chọc không khách khí: “Ngươi muốn đến mỗi nước lớn sử dụng một đòn uy hiếp bọn họ sao?”

“Này... này...” Khoé mắt Naruto theo đó co giật nhìn về phía Guren. Hắn mở miệng giận dữ nói: “Ta có là người như vậy sao? ” Guren lại cho hắn một cái ánh mắt ‘ngươi hiểu mà!’. Khoé miệng Naruto lại trở nên căng co quắp hơn. Hắn mở miệng phản đối: “Ta không phải là người lấy thịt đè người được chứ? Mọi thứ phải dùng đầu óc được không?”

“Phải rồi!” Guren bình tĩnh, hai tay nâng ôm nhẹ ngực. Gió cát thổi qua làm cho mái tóc và quần áo nàng nhẹ nhàng bay trong gió. Thiếu nữ trong lúc này có vài phần trở nên xinh đẹp hơn. Tiếp theo nàng trả lời làm cho Naruto cứng cả người: “Một kẻ âm hiểm và xảo trá!”

“Hà...” Naruto chỉ biết hít một hơi khí lạnh sau đó phẩy tay một cái. Hắn mở miệng mấp máy vài cái. Đến cuối cùng hoá thành một câu: “Tĩnh... thực sự không nên tính toán với phụ nữ.”

Phanh!

Bức tường trên toà nhà Hokage lập tức phá thành mảnh nhỏ. Một bà lão bay ra khỏi toà nhà này theo sau vụn đá bắn tung toé khắp nơi. Khi mà bà đáp bàn chân xuống dưới mặt đất, mấy con rối trắng lơ lửng ở trên mặt đất. Theo đó con mắt bà cũng tròn to và giờ bà cũng hiểu tại sao lâu như vậy mà không có bất cứ ai tiếp viện cả.

Khắp nơi nằm la liệt đều là người. Ở trong không khí bắt đầu bốc ra một đám sương khói màu vàng. Khi mà bà hít vào lập tức cảm giác đầu choáng mắt hoa. Miệng bà lập tức phát ra tiếng ho lớn: “Khục, khục...” Bàn tay bà lập tức đưa lên chắn vào miệng của mình. Con mắt nheo lại nhìn về phía thiếu nữ đang bay xuống mà mở miệng hỏi: “ngươi hạ độc!”

“...” Thân thể nàng từ từ chạm xuống phía dưới mặt đất giống như một chiếc lá rơi xuống mặt đất. Hai bàn tay nàng mở rộng, hai quả cầu mặt trời sáng rực nho nhỏ nằm ở nơi đó đang bốc cháy ra ánh sáng lập loè. Phía sau lưng nàng xuất hiện vài quả cầu sáng phát ra uy lực không kém

“Xem ra các ngươi đã có chuẩn bị mà đến!” Chiyo vừa dùng tay vừa che mũi mình vừa ngẩng đầu quan sát mọi thứ. Thấy được cả ngôi làng bị một bức tường thủy tinh hồng bao phủ lại. Đến lúc này Chiyo quay ra nhìn về phía Pakura rồi nói: “Xem ra ngươi cũng chưa chết ở làng Sương Mù. Chúng ta nhận được xác ngươi chẳng qua là giả. Làng Sương Mù đã thực nghiệm gì đó trên cơ thể ngươi. Chính vì vậy ngươi mới đạt được nhiều huyết kế giới hạn như vậy. Ta nói đúng không, Pakura!?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Không phải cùng một cấp bậc

Giờ phút này, Pakura cũng hơi rơi vào trạng thái hồi tưởng. Mí mắt xinh đẹp nàng khẽ nhắm lại. Một ký ức thoáng quá não bộ Pakura. Nàng nhớ đến hết thảy từ khi mình sinh ra mình đã được truyền cái gọi là ý chí của Cát. Một đám Cát rời rạc chúng chỉ là một thứ yếu ớt nhưng nếu như một đám cát liên kết với nhau chúng có thể tạo nên tường đồng vách sắt, chúng cũng có thể biến thành vũ khí sắc bén. Chúng ta cũng giống như những hạt cát vậy, khi chúng ta hợp sức cùng với nhau chân trọng đồng bạn mình, chúng ta mới có thể bảo vệ được những người thân của mình. Đây là Sa Chí mà nàng vẫn chưa bao giờ quên.

Đi vào trường học, luyện tập khắc khổ từng ngày. Ngày nắng cũng như ngày mưa, nàng chưa từng dừng lại. Nàng luôn nhắc nhở mình phải kế thừa Sa Chi. Khi mà trở thành ninja, ước mơ đầu tiên nàng nói ra với đồng đội của mình đó là nàng muốn trở thành Kazekage. Chính vì điều đó mà nàng luôn nỗ lực. Chiến trường xảy ra chiến tranh, thân nhân nàng rời đi, người ninja nam mà nàng thích cũng rời đi, đồng bạn nàng cũng rời nàng mà đi. Hai hàng lệ khẽ tuôn rơi, điều chống đỡ nàng đi đến phía trước, thứ duy nhất đó chính là sa chí.

Thế nhưng chính cái sa chí ấy đã phản bội nàng. Khi mà ninja làng Sương Mù đàm thanh kunai về phía sau lưng của nàng. Lúc đó, nàng mới hiểu được ước mơ và sự hy sinh của nàng chẳng đáng gì cả. Anh hùng làng Cát chính được đổi bởi việc bị làng bán đứng hy sinh vào tay ninja làng Sương Mù sao? Nàng thật hận, thật hận bản thân mình tin vào cái gọi là sa chí ấy.

Mí mắt nàng từ từ mở ra. Ánh vào con mắt đó là vẻ hoảng sợ Chiyo, bà ta kinh hãi hô lên: “Con mắt của ngươi!” Lúc này, đôi mắt Pakura cũng không còn một đôi mắt màu cam bình thường nữa mà biến thành màu đỏ với một viên cầu ngọc ở trong đó.

“Ngôi làng này đã mục nát rồi!” Hàng lông mày Pakura nhăn thật sâu. Về mặt nàng mang theo sự dữ tợn: “Nó cần phải có sự thay đổi. Bà cũng đã già rồi, Chiyo!”

“Hừ...” Chiyo lập tức hừ lạnh một tiếng. Hai bàn tay bà vung lên, một con rối phóng về phía Pakura bắt đầu tiến công. Nó rút ra hai thanh dao phay trực

tiếp nhảy lên không trung tiến hành tấn công Pakura. Theo sau lưng nó thì xuất hiện hai con cũng yểm trợ hai bên.

“Ông già... đối thủ ông là ta!” Ebizo ngay lập tức muốn nên hỗ trợ chị của mình thì người thanh niên tóc đỏ ngay lập tức di chuyển trực tiếp chắn đường Ebizo đem hấn ngăn lại. Bàn tay hấn rút ra thanh đao lớn của mình rồi nói: “Nếu ông tiến thêm một bước, ta không ngại đấu với ông một trận đâu. Thanh Trảm Đầu Đại Đao của ta hấn bây giờ rất thèm khát máu của một người. Dù ta được lệnh không được phép để ông chết nhưng thiếu cái chân và cái tay không có vấn đề gì cả.”

Keng!

Âm thanh vang dội và tia lửa loé lên kia mà thanh đao của con rối trực tiếp nện thẳng vào cánh tay Pakura. Một con mắt Pakura lập tức nheo lại khi mà một con rối khác lập tức mở ra. Một đám dây chổi lập tức đem Pakura buộc chặt lại.

Một con rối khác lập tức há miệng của mình ra, nó trực tiếp nhả ra một quả cầu bắn thẳng về phía Pakura. Chakra bao phủ quả cầu biến nó thành một quả cầu màu xanh bắn ra với tốc độ nhanh đến khủng khiếp. Nó há cái miệng lớn trực tiếp muốn bao phủ Pakura lại.

Bùm, bùm...

Vậy mà lập tức một tiếng nổ vang lên. Đám dây chổi lập tức nổ nát thành từng mảnh vụn. Theo sau đó khoé miệng Pakura khẽ nhếch lên. Bàn tay tung ra một cú đấm đánh thẳng về phía quả cầu màu xanh kia. Khi bàn tay nòng và chạm vào quả cầu màu xanh thì một tiếng nổ vang lên.

Phanh!

Quả cầu nổ tung toé biến thành một đám vụn gỗ. Một con rối khác nhảy lên tấn công về phía nàng thì thân thể nàng giống như bóng ma biến mất. Ngay sau đó nàng tung ra một quyền đánh nổ tung con rối này. Dù nó có cơ thể cứng rắn đến đâu nữa cũng không có cách nào chịu được cú đấm có sức công phá khủng khiếp này.

“Bảo Độn!” Đôi mắt Chiyo mang theo sự hoảng hốt. Tuy nhiên hoảng hốt cũng chỉ diễn ra trong một giây thì bà cũng đã chuẩn bị được tuyệt chiêu. Ba con rối gỗ đứng gần nhau, một con rối gỗ đứng ở trên vai hai con rối còn lại. Miệng Chiyo lập tức phát ra âm thanh lạnh lẽo: “Tam Bảo Hấp Hội!”

Cơ thể Pakura lập tức xê dịch. Tấn độn mặc dù được sử dụng nhưng Pakura cũng không thoát được hấp lực mạnh mẽ của Tam Bảo Hấp Hội. Thân thể Pakura theo đó vọt thẳng vào vòng xoáy của ba con rối. Nhìn cảnh này thì Chiyo khẽ hấp một hơi: “Thành công!” Mặc dù Pakura có được huyết kế thiết độn nhưng bà còn không tin tam bảo hấp hội không phá được thiết độn của Pakura. Dù không giết chết Pakura cũng có thể làm cho cô ta trọng thương.

Vù, vù...

Vậy mà không làm cho Chiyo kinh ngạc vì khác với phản ứng mà nàng biết. Pakura xuyên qua tam bảo hấp hội không có phát ra âm thanh như chém vào kim loại mà giống như chém vào nước đứng hơn. Bản thân Pakura bị chém thành nhiều nhất khiến cho nước bắn tung toé lên. Về mặt Chiyo lại lần nữa đại ra: “Này...”

Quần áo Pakura lập tức bị chém thành rách nát không còn có bất cứ bộ nào còn nguyên. Chúng biến thành từng mảnh vụn xuất hiện trước mặt Chiyo. Chi thấy con mắt Chiyo mở to nhìn thấy được thân thể Pakura không tổn hao gì xuất hiện. Tuy nhiên điều duy nhất mà nàng có chút khác biệt lúc này đó là toàn thân đã loã thể.

Pakura lúc này dùng ánh mắt lạnh lẽo quay ra nhìn về phía Zabuz. Ngay lập tức tên này liền làm như nhìn không thấy gì cả. Chiyo lập tức hoảng hốt: “Người làm sao sở hữu được nhiều huyết kế giới hạn như vậy, Pakura!” Pakura không có trả lời bà mà trực tiếp sử dụng hai tay kết ấn. Lập tức cơ thể nàng được bao bọc bởi một lớp áp giáp thủy tinh màu đỏ đậm. Muốn nhìn xuyên qua lớp thủy tinh nhìn vào bên trong đó là không thể nào.

“Bà lão, bà đã đánh đủ rồi đi! Bây giờ đến lượt của ta!” Trong giọng nói Pakura mang theo châm chọc. Hiện giờ nàng đâu còn giống như xưa. Sở hữu nhiều loại huyết kế giới hạn như vậy, Pakura cơ bản không có bất cứ điểm yếu nào cả. Ngay cả khả năng ảo thuật, cận chiến hay tầm xa. Ngay cả lượng chakra cũng cao đến mức khủng khiếp. Cơ hồ có thể sánh với vĩ thú chi là không có chakra vô hạn như vĩ thú mà thôi.

Thân ảnh Pakura lập tức biến mất, lúc đó Pakura đã trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Chiyo. Khi mà Chiyo điều động một con rối tấn công Pakura thì lập tức bị một đám Pakura trực tiếp đánh nổ. Đồng thời nàng đưa cho Chiyo một cái tát thật mạnh vào mặt.

Ba!

Chiyo trực tiếp bị một cái bát tai Pakura đem đánh cho méo mặt. Thân thể bay ngược ra phía sau. Đến lúc này Chiyo ngã phịch xuống phía dưới mặt đất. Tuy nhiên Pakura cũng không có tấn công mà đứng lẳng lẳng ở đó.

Đôi mắt nàng cũng khôi phục bình thường biến thành màu vàng cam và quan sát xung quanh. Trận đấu này có chút không công bằng. Chiyo đã lớn tuổi trong khi Pakura lại ở trạng thái đỉnh. Thứ hai trong không khí tràn ngập hơi độc. Chiyo cơ bản không có cách nào có thể vừa chiến đấu vừa phòng độc được. Nàng thua là hiển nhiên.

“Pakura!” Ebizo cũng không có tấn công. Đôi mắt già nua của lão loé lên sự cơ trí. Lão ở trong lúc này cũng đã nhận ra được vài điều không đúng. Các ninja và người dân ở nơi này chẳng qua bị trúng độc hôn mê thôi mà vẫn chưa chết. Nếu như vậy Pakura cũng không có ý định giết đám người bọn họ. Nghĩ đến đây, Ebizo nói: “Cô trở về làng Cát lần này không phải chỉ là để trả thù đi!”

Pakura trầm mặc không trả lời. Lão già Ebizo mỉm cười mở miệng nói: “Nếu như cô không muốn hủy diệt làng Cát như vậy cô vẫn là cần chúng tôi sống sót. Chúng ta có thể ngồi nói chuyện với nhau. Làng Cát hoàn toàn có thể đem thân phận cô công bố đồng thời đem oan ức năm xưa cô chịu phải công bố với dân làng...” Nói đến đây lão mỉm cười quay ra nhìn về phía người thanh niên Zabuza nói: “Cả người bạn đến từ làng Sương Mù này nữa. Tôi nghĩ làng Sương Mù cũng muốn nói chuyện với chúng tôi đúng không. Các bạn có thể ra điều kiện, nếu chúng tôi thấy hợp lý sẽ đáp ứng. Điều cần thiết chúng ta lúc này là ngồi vào bàn bạc mà không phải ở nơi này đánh nhau.”

Không hổ là trí giả của làng Sương Mù, Zabuza thầm khen ngợi ông lão. Ngay sau đó hắn lại ôm ngực lắc đầu nói: “Ebizo, trưởng lão làng Cát, ông là một người thông minh. Ta không thể không khen ngợi vì trí tuệ của ông. Nhưng đáng tiếc lần này ông sai lầm rồi, ta không phải ninja làng Sương Mù.” Lời này nói ra lập tức làm cho Ebizo cùng Chiyo kinh ngạc. Zabuza lại nói tiếp: “Nhưng quả thực có người muốn gặp các vị!”

Hiện tại, ở một nơi khác. Cả toà thủ đô Phong Quốc đã biến thành thây son biển máu. Khắp nơi đều là tiếng la khóc. Xác người khắp nơi, đặc biệt ở trong phủ lãnh chúa đã không còn có một người nào sống sót. Ngay cả một đứa trẻ cũng bị giết không tha. Tiếng la hét vang lên khi không còn một sinh mệnh nào còn sống cả.

“Xong rồi!” Người thanh niên có đôi mắt vòng trong đáp lời: “Chúng ta đi thôi!” Nói xong hắn lập tức bay vọt lên không trung.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Chế độ chính chi

Đoàn trưởng lão làng Cát lom lóp lo sợ nhìn về phía người thiếu niên tóc vàng trẻ tuổi kia. Họ cũng không nghĩ tới được họ vẫn có thể còn sống. Tất cả đám người già bọn họ ngồi lên trên bàn tròn, phía dưới móng đã ướt đầm một mảnh mồ hôi.

“Thế nào vì ta còn rất trẻ nên làm các vị có chút ngạc nhiên?” Người thiếu niên tóc vàng hơi chìa tay, nụ cười khách khí xuất hiện ở trên khuôn mặt hắn làm cho mọi người thư giãn hơn một chút. Phía sau lưng hắn đứng người thanh niên tóc đen mắt đỏ cùng với thiếu nữ tóc lam xinh đẹp. Cả hai người đều ôm ngực hiên ngang đứng đó như người cận vệ người thiếu niên.

“Vị thiếu... không vị đại nhân này!” Lão già thành tinh Ebizo lập tức mở miệng nói chuyện. Hắn đã chuẩn bị những lời tốt nhất để kéo dài đây. Đặc biệt trong lúc này đứng trước mặt đám người Ebizo chính là người quyết định vận mệnh làng Cát cũng như có thể quyết định vận mệnh Phong Quốc. Đối với người này, Ebizo không thể không khách khí: “Đại nhân, không biết ngài có mối quan hệ gì với Thủy Quốc?”

“Thật là giống quá... giống quá!” Bà lão Chiyo càng quan sát người thiếu niên tóc vàng, bà càng cảm giác được người này giống như người mình đã gặp mặt. Cái khuôn mặt này giống hệt với Namikaze Minato, Hokage đệ tứ làng Lá. Nếu như thực sự không phải nàng tin chắc Hokage đệ tứ đã chết, nàng còn tin tưởng Hokage đệ tứ sống lại.

Đám người ở đây đều cho rằng Naruto có mối quan hệ gì đó với Thủy Quốc đặc biệt là làng Sương Mù. Sự trở lại Pakura cùng với người thanh niên có thể sử dụng trăm đầu đại đao kia. Mọi thứ đều chỉ về phía ninja làng Sương Mù. Họ thấy được hai tay Naruto ôm ngực, giọng hắn bình tĩnh vang lên: “Mizukage đệ ngũ là vợ chưa cưới của tôi!”

“Cái gì!” Đám người tròn tròn há hốc mồm nhìn về phía Naruto. Tất cả đều nhìn thấy được Naruto tuổi quá trẻ chắc chỉ dưới hai mươi. Mà Terumi Me cũng gần ba mươi tuổi đi. Nàng thế nào lại tuyển một vị hôn thê như vậy. Chẳng lẽ là trâu già thích gặm cỏ non. Ngay sau đó họ quay ra nhìn về phía Pakura thấy được vóc dáng trẻ tuổi của Pakura thì đám người nghĩ đến hẳn tuổi Naruto lớn hơn nhiều.

Chiyo trong lúc này mở miệng hỏi: “Ngài Dan... Thủy Quốc tại sao muốn tập kích làng Cát chúng ta đây. Dường như chúng ta cũng không có xâm phạm Thủy Quốc. Quan hệ hai bên chưa gay gắt đến mức như vậy. Mizukage đệ ngũ muốn gì? Chẳng lẽ các vị muốn gây chiến với Phong Quốc.”

“Không... hoàn toàn ngược lại!” Naruto lắc lắc đầu, hắn lại đánh ánh mắt về phía Guren. Guren hiểu ý khẽ liếc mắt khinh bỉ Naruto một cái sau đó đưa một quyển sách cho Ebizo. Thấy được quyển sách được đặt trước mặt Ebizo thì Naruto mới nói tiếp: “Các vị ngồi ở đây đều là những người tài cán của làng Cát. Ta cần các vị giúp sức một tay. Thay đổi hiện trạng làng Cát hiện nay là việc hết sức cần thiết.”

“Hắn lại có lòng tốt như vậy sao?” Đám chính khách ở đây đều nghi ngờ nhìn về phía Naruto. Bọn họ tuyệt đối không tin Naruto có được lòng tốt như vậy.

Thấy Ebizo bắt đầu đọc quyển sách Naruto đưa cho, Naruto mới tiếp tục câu chuyện: “Hắn các vị ngồi ở đây đều cho rằng ta không có cái lòng tốt như vậy đi? Ta cũng chẳng trách việc các vị sẽ nghi ngờ lòng tốt của ta.” Nói đến đây hắn liếc mắt đảo qua đám người ở đây. Cả đám không hèn mà cùng cúi đầu lảng tránh cái nhìn của Naruto. Bất đắc dĩ Naruto quay sang nhìn về phía Ebizo thở ra một hơi dài: “Khi Ebizo, ông ta xem xong thứ đó. Ta sẽ trình bày mục đích ta đến nơi này cùng các vị.”

Đôi mắt nặng trĩu hiếm thấy Ebizo theo đó mở lớn hết sức. Về mặt hắn mang theo hoảng sợ, bàn tay hắn run run đem quyển sách đẩy về phía Chiyo ở phía xa. Chiyo lập tức dành lấy quyển sách sau đó bắt đầu đọc. Đám trưởng lão ở đây đều dùng ánh mắt tò mò và hiếu kỳ quan sát hai người. Con mắt Chiyo cũng theo đó mở lớn, về mặt bà cũng mang theo sự sợ hãi.

“Đại nhân...” Ebizo hơi thở muốn trở nên phập phồng. Hắn mở miệng nói chuyện: “Ngài muốn thay đổi làng Cát nhưng lãnh chúa Phong Quốc sẽ không đồng ý. Bốn nước lớn còn lại, họ cũng tuyệt đối không chấp nhận sự thay đổi này!”

“Bốn nước Lôi, Thủy, Hoả và Thổ sao...” Naruto cười nhạt sau đó mở miệng với hai vai hơi nhún nhún: “Bốn nước đó thì đừng lo. Ta có thể đảm bảo cho Thủy quốc và Hoả quốc sẽ hoàn toàn đứng về phía Phong Quốc. Ta có được lợi thế họ không thể từ chối. Đến lúc đó Thổ Quốc và Lôi Quốc muốn chen một chân thay đổi thế cuộc cũng khó. Ngoài ra, nếu ta dự định không sai thì không quá bao lâu Thổ Quốc sẽ dính vào đại sự kiện. Họ sẽ không có cách nào xen tay vào việc này. Còn lãnh chúa Phong Quốc sao...” Khoé miệng Naruto nhếch lên miệng và một nụ cười lạnh lẽo xuất hiện làm cho bọn họ cả người rét run. Âm thanh lạnh lẽo hân vang lên: “Vài giờ trước ta nhận được tin có người thuê tổ chức Akatsuki nhận nhiệm vụ với yêu cầu diệt sát toàn bộ dòng họ lãnh chúa Phong Quốc. Có lẽ giờ này họ đã động tay rồi cũng nên.”

“Thật độc ác!” Cả đám người ở đây đều run lên bần bật. Bọn họ đều cảm giác được nụ cười Naruto giống như một con quỷ mà không phải người bình thường.

“Các vị đại nhân... các vị đại nhân... sự việc không ổn!” Một âm thanh hốt hoảng vang lên. Một người lập tức chạy vào phía bên trong. Về mặt hân mang theo một mùi, cả người nhể nhại mồ hôi và làn da trắng bệch. Hắn vừa được giải độc đã phải làm công việc như vậy thực sự không nói nổi. Thế nhưng sự tình quan trọng, hân không thể không cấp. Hắn vội vã hô lên: “Phủ lãnh chúa gửi đến tin tức có người tập kích phủ lãnh chúa. Họ yêu cầu chúng ta chi viện bảo vệ.”

“Zabuza, xử lý hân đi!” Naruto lập tức mở miệng lạnh lẽo nói.

“Vâng!” Người thanh niên cực kỳ cung kính lên tiếng nói.

“A...” Tên ninja lập tức chỉ kịp hô lên một tiếng. Ngay sau đó hân thấy được đầu mình bay ra khỏi cổ. Cái đầu mở to mắt nhìn về cảnh này. Hắn không tin tưởng mình sẽ dễ dàng bị giết chết như vậy. Cảnh phía dưới là thân thể hân phún ra đầy máu tươi đồng thời người thanh niên vẫn cầm trong thanh thanh đại đao sắc bén đó.

“Chúng ta bắt đầu tiếp tục đầu đề đề nghị?” Naruto đặt bàn tay lên mặt bàn. Hắn quan sát đám người ở đây sau đó tiếp tục câu chuyện của mình: “Hiện tại ta chính thức đề cử Pakura trở thành Kazekage đề nghị. Các vị, ai trong các người có ý kiến vậy thì đưa tay lên phản đối.” Cả đám lập tức im phăng phắc như ve sầu mùa đông. Ai trong đám người dám ho hoe không sợ chết. Nụ cười Naruto lập tức xuất hiện, cái cổ hân hơi gật xuống: “Vây tốt rồi! Kể từ bây giờ Pakura chính thức trở thành Kazekage đề nghị. Sau một tuần sau đi, các người hãy tuyên bố chuyện này. Dù sao đây là sự tình quan hệ đến làng Cát, ta là người ngoài không tiện chen tay vào.”

“...” Cả đám người ở đây đều đỏ mặt hân hột. Họ vẫn chỉ giữ im lặng quan sát Naruto theo như lời Naruto muốn ý định như thế nào.

Bây giờ, Naruto mới tiếp tục mở miệng nói chuyện: “Ta cũng không có yêu cầu quá đáng. Làm một ngoại nhân, ta đảm bảo ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào hệ thống chính quyền của các người.” Nói đến đây làm cho cả đám người đều thở phào một hơi. Naruto tiếp tục câu chuyện của mình: “Tuy nhiên ta yêu cầu có mấy điều như sau. Phong Quốc gia phải có được ba đảng và ba đảng này là duy nhất không được tồn tại thêm một đảng nào khác và cũng không được thiếu đi một đảng. Đảng thứ nhất đó là đảng bảo thủ bao gồm một loại danh sách các gia tộc. Bất cứ thêm hoặc loại bỏ gia tộc khỏi danh sách này cần có sự bỏ phiếu của các gia tộc. Mỗi gia tộc đều có một phiếu. Tương ứng với nó chính là trường chính trị cứ tạm gọi là Bảo Thủ đi. Người gia nhập trường học này điều kiện kiên quyết đó chính là người thuộc danh sách các gia tộc. Đảng thứ hai là đảng Cầm Quyền. Đảng Cầm Quyền lấy người từ trường học Cầm Quyền. Những học viên này điều kiện kiên quyết đó chính là không được thuộc về gia tộc nằm trong danh sách. Trường học này dành cho những người có tiền và có thể dùng tiền để mua điểm. Đảng thứ ba đó là đảng Dân Chủ xuất phát từ trường Dân Chủ. Điều kiện vào học trường là gia đình bình dân không thuộc hai đối tượng trên.”

“Thành lập quốc hội với 100 thành viên đại biểu thường trực!” Naruto ôm ngực nhàn nhạt tiếp tục câu chuyện của mình: “Mỗi đảng sẽ nắm giữ 30% chính trị. Trong đó 10% sẽ thuộc về đại biểu nào đắc cử. Người đứng đầu nắm giữ tổ chức chính quyền là chủ tịch nước còn người nắm giữ quân đội sẽ là Kazekage vẫn như vậy. Tuy nhiên bất cứ đảng nào lên cầm quyền đều phải thông qua hình thức bỏ phiếu của dân chúng. Đảng nào có nhiều phiếu hơn thì sẽ thắng cử như trong sách ta đã viết. Mỗi người sẽ nắm giữ sáu năm. Sáu năm sau sẽ bầu cử lại. Ngoài ra nếu như chủ tịch nước thấy được Kazekage không xứng đáng chức vị sẽ tiến hành bầu cử nếu như có từ 51 thành viên đồng ý phế bỏ chức vị Kazekage đương nhiệm như vậy điều này sẽ được thông qua. Làng Cát sẽ một lần tổng tuyển cử để đề ra Kazekage mới.”

Mọi người nghe được thì kinh thế hãi tục. Ở cái thế giới này họ chưa từng bao giờ nghe được cái luận điệu và chính sách như vậy. Càng nghe họ càng kinh hãi, đến cuối cùng hoá thành chết lặng. Naruto lúc này mới tiếp tục câu chuyện: “Ebizo, ta biết được ông là một người tài năng nhưng ta tin tưởng vào ông. Ta hy vọng ông có thể tạm thời giữ chức vị chủ tịch nước Phong Quốc đồng thời sửa đổi luật lệ sao cho phù hợp. Ta không hy vọng lợi ích dân chúng Phong Quốc bị tổn hại.”

Chế độ Naruto đề ra rất giống với chế độ xã hội chủ nghĩa, người đạt được nhiều phiếu sẽ lên làm. Tuy nhiên vì sao Naruto muốn nhiều đảng ở Phong Quốc mà không phải một đảng Dân Chủ là được. Phải biết một đảng và đa đảng có nhiều mặt tốt cũng có nhiều mặt xấu. Một đảng sẽ có chính trị ổn định thuận lợi cho dân sinh nhưng dễ dẫn đến chế độ hư hoá hình thành trường hợp con ông cháu tra và quan liêu tham nhũng. Đa đảng khiến cho chính trị có phần bất ổn nhưng sẽ đảm bảo cho việc cạnh tranh giữa các đảng. Điều này làm giảm quá trình hủ bại của quan lại và tránh tình trạng con ông cháu cha mà Naruto ghét nhất.

“Cái gì!” Cả đám người đều nhìn về phía Ebizo với cặp mắt nóng rát như lửa. Họ đều thần thờ khi nghĩ tới Ebizo sẽ trở thành chủ tịch nước Phong Quốc. Cả đám đều hân mộ cùng có người ghen ghét với Ebizo.

Ngay cả Chiyo cũng ngạc nhiên. Bà không nghĩ tới Naruto sẽ lựa chọn em trai mình Ebizo trở thành chủ tịch nước lâm thời. Nghĩ đến đây bà chỉ hít một hơi khí lạnh quay ra nhìn về phía Ebizo. Lúc này, Ebizo nắm lại nắm tay họ khan vài tiếng nói: “Khụ, khụ... cảm ơn đại nhân đã tin tưởng. Ta sẽ toàn lực hoàn thành nhiệm vụ đại nhân giao phó!”

“Giờ đến lượt ta... dù sao ta ở phe làng Surong Mù nên không thể không dành được lợi ích dành cho làng Surong Mù.” Lời nói Naruto nói ra làm cả đám người ở đây ngạc nhiên. Ngay sau đó họ mới nhớ tới Naruto vốn là người làng Surong Mù đây cũng chẳng có gì lạ cả. Họ nghe được Naruto cười nói: “Nếu như không có gì đó, các người nghĩ làng Surong Mù sẽ đứng về phía các người sao?”

Hầm răng Chiyo hơi cắn lại, bà mở miệng đầu tiên: “Đại nhân, không biết Mizukage, nàng muốn đạt được ích lợi gì từ làng Cát!?”

“Thật ra thì cũng không nhiều...” Ngón tay Naruto đưa lên gãi gãi sống mũi của mình. Cả đám người ở đây hơi cắn răng, họ chờ đợi bị chém một phát thật đau. Tuy nhiên Naruto lại mở miệng nói: “Chúng ta muốn thuê một số vùng đất của làng Cát với thời gian 100 năm.” Cả đám người nghe được lời này lại lần nữa ngẩn ra. Naruto mở miệng nói tiếp: “Thế nhưng các người cũng không cần lo lắng vì chúng ta không thuê những mảnh đất thuộc về khu vực sản xuất nông nghiệp hoặc các ốc đảo gì đó. Tất nhiên việc này chúng ta sẽ cần để hai bên bàn bạc kỹ. Dù sao Mizukage đệ ngũ cũng là người quyết định mà không phải ta.”

Đám người ở đây đều thở phào ra một hơi thật dài. Nếu như Naruto đòi các khu vực ốc đảo thì đối với họ thực sự là phiền phức vô cùng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Tượng Quốc

“Di...” Đang khi bàn bạc với nhau thì Naruto đột nhiên hơi nhíu mày một cái. Ngay sau đó khoé miệng hắn hơi nhếch lên. Miệng hắn mang theo một nụ cười nhẹ. Trong giọng nói Naruto xuất hiện vẻ châm chọc: “Xem ra có người đánh chủ ý vào jinchuriki nhất vĩ đây. Thật thú vị!”

“Cái gì?” Đám người ở đây đều hoảng hồn hô lên một tiếng. Duy cả đám người trong buổi họp có một thanh niên không biểu hiện ra quá nhiều. Về mặt hắn cũng chỉ hơi xạm lại mà thôi nhưng sau đó hắn lấy lại được bình tĩnh.

Đáng tiếc hắn chẳng thể nào qua mặt được Naruto cùng với vài người ở đây. Họ thấy được Naruto nở nụ cười châm chọc: “Ngay cả trong nội bộ làng Cát cũng có những yếu tố không ổn định đấy. Dường như có nhiều người ý kiến bất đồng. Sự tồn tại jinchuriki không được hoan nghênh lắm thì phải. Có lẽ các vị nên xem lại điều này?”

“Chuyện gì vậy hả Baki!” Chiyo lập tức lên tiếng khó chịu với Baki rồi hỏi lại: “Tại sao jinchuriki nhất vĩ Gaara lại không có mặt ở trong làng. Chuyện gì đã xảy ra vậy? Chẳng nhóc không phải cùng với hai người Temari và Kankuro cùng đi làm nhiệm vụ sao? Chẳng lẽ nhiệm vụ này có vấn đề gì?”

“...” Người thanh niên Baki có vẻ chần chờ một lúc. Ngay sau đó hắn đành phải mở miệng: “Vài giờ trước trong một buổi tập luyện chung, một vị Genin có tên Matsuki bị tứ đại thiên vương bắt cóc. Họ là những ninja đến từ Tượng Quốc. Một vài vị cao tầng trong làng cho rằng đây có thể là kế hoạch đánh lạc hướng của kẻ địch. Nếu bắt giữ nhiều người thì lực lượng trong làng còn rất mỏng. Gaara là sức mạnh tối thượng của làng nhưng lực lượng cậu ta cũng quá nguy hiểm nên...”

“Đừng lo lắng...” Naruto phẩy tay cắt ngang: “Sẽ chẳng có vấn đề gì với đám người Gaara đó đâu. Một phần thân của ta đã giải quyết được chuyện này!” Bàn tay Naruto vỗ nhẹ lên mặt bàn, hắn xoay người rời đi: “Mọi việc cứ quyết định như vậy đi. Ta còn cần trở về Thủy Quốc một chuyến để thông báo với Mei về chuyện này!”

Trước đó...

“Aaa...” Trong một cái lồng sắt cứng với những mảnh sắt chắc chắn được ghép vào với nhau, thiếu niên tóc đỏ Gaara thõng khoé ôm đầu của mình. Chakra cậu toàn bộ bị cái vòng sắt hình nửa vòng tròn đem hấp thụ hết. Chúng phát ra ánh sáng màu xanh mạnh mẽ. Chakra theo đó bắn vào vách đá.

Rắc, rắc...

Vách đá nứt vỡ để hiện ra một cái quan tài bằng đá với hình dạng kỳ quái. Mặt trước quan tài có tạc ra hình một khuôn mặt và hai tay ôm chéo vào nhau. Cái quan tài được cung cấp chakra lập tức bay ra khỏi vách đá đập mạnh xuống đất khiến cho một đám bụi đất bay lên.

Đó là một người thanh niên lớn tuổi với khuôn mặt gầy gò và làn da nâu. Mái tóc màu xám dài ngang vai với ba cọng tóc nhọn tạo thành mái ở phía trước. Trên đầu có đội băng đeo đầu có ký hiệu Tượng Quốc. Hắn có đôi mắt nhỏ với đồng tử nhỏ màu tối cùng với mũi nhọn và cằm nhọn. Đôi mắt hắn thâm quầng. Bên ngoài mặc áo choàng màu tím. Sau lưng hắn có một loại vũ khí với những mảnh ghép sắc nhọn màu xanh và ghép thật khít với nhau uốn lượn giống như xương cá, ba quả cầu sáng lên màu xanh lá. Trước ngực có đeo một cái giáp với hình mặt hổ trắng. Bên hông có đeo hai thanh kiếm thẳng dài.

Cạch!

Chiếc quan tài rơi ra chiếc nắp để lộ ra một cái xác khô màu trắng ở bên trong. Thấy được cái xác này thì người nam nhân cực kỳ kích động. Hai tay hắn mở rộng ra hết cỡ rồi cầu nguyện: “Ồi, ngài Seimei. Tội tình nguyện hiến dâng thân xác này cho ngài được hồi sinh.”

Cái xác khô quắt đột nhiên theo đó sáng lên làm cho người thanh niên phát ra những tiếng trầm trồ và con mắt mở lớn. Đột nhiên thân thể hắn tiêu thất biến thành những hạt vụn nhỏ. Những hạt vụn này nhanh chóng bay vào phía bên trong quan. Tiếng la hét Gaara bên trong thiết bị này càng trở nên lớn hơn, cậu đã cảm giác được cả người mình như bị xé nát thành từng mảnh.

Ánh sáng dần dần tắt để lại một người nam nhân với làn da hồng hào, mái tóc màu trắng dài. Hắn mặc một chiếc áo màu tím bên trong và một chiếc kimono màu trắng bên ngoài. Trên đầu có đeo một vòng tròn vàng bao lấy ở vị trí trán nhưng lại để lộ ra vị trí trán của hắn. Đôi mắt to nhưng không lông mày, dưới mắt có vết màu đỏ quanh viền mắt. Mũi thẳng và khuôn mặt hơi tròn, hắn có đôi mắt màu xám.

Hắn từ từ bước ra khỏi chiếc quan tài, người nam nhân nhếch miệng mỉm cười: “Sau một trăm năm, cuối cùng ta Semei cũng sống lại. Giờ đây, ta sẽ trở thành vũ khí tối thượng của làng Công Tượng!” Nói đến đây thì hai tay Semei lập tức kết ấn, đám vũ khí lập tức sáng lên. Theo đó, Semei bước vào bên trong đám vũ khí.

Đột nhiên từ cơ thể Gaara một vật thể bất đầu dục dịch trực tiếp từ cơ thể Gaara thoát ra. Nó lập tức hoá thành người thanh niên với mái tóc màu vàng. Thấy được người thanh niên này thì Gaara kinh ngạc trong thoáng chốc nhưng chakra cạn kiệt và những cơn đau làm cho Gaara không có cách nào nói lên lời.

Naruto nhìn thấy Gaara thống khổ ôm đầu thì hắn chẳng quan tâm. Hắn ngay lập tức nhìn xung quanh thấy được mình bị bao bọc bởi bốn bức tường hắc ám. Ánh sáng ở bên trong này khá yếu ớt. Chakra Naruto cũng đang bị thứ này hút đi.

“Mộc Độn!” Naruto lập tức kết ấn hai tay với tốc độ cực nhanh.

Phanh, phanh...

Một đám sắt thép bị những thân cây thô trảng đánh nát. Thân thể Naruto lập tức nhảy vọt ngay ra phía ngoài. Ngay lập tức ánh sáng mạnh truyền đến làm cho bàn tay Naruto đưa lên che mặt. Hắn nghe được tiếng cười lớn từ trong ánh sáng truyền ra: “Hahaha...” Khi ánh sáng tắt ra thì thấy được một nam nhân với sự kết hợp kỳ quái xuất hiện. Mặt một con sói màu xanh với cái sừng màu đen gắn trước ngực nam nhân này. Trung quanh bộ áo giáp lo lừng những thanh kiếm màu xanh uyển chuyển như những con rắn. Người nam nhân này cười lớn: “Kế hoạch của ta cuối cùng đã thành công. Với thứ vũ khí này, làng Công Tượng sẽ đứng trên đỉnh thế giới shinobi này. Hà...”

Khi mà Semei quay đầu lại thấy được người thiếu niên tóc vàng xách theo một cơ thể đầy đầy những vết thương của thiếu niên tóc đỏ. Semei hơi nghiêng đầu nói: “Ra vậy! Chúng đã dùng sức mạnh từ con quái vật làng Cát để hồi sinh cho ta. Người nên đưa cho ta thẳng nhóc đó. Trong cơ thể thẳng nhóc đó có chứa đựng một con quái vật. Và sớm thôi, nó sẽ thoát ra và hiện nguyên hình một con quái vật thật sự, Shukaku.” Hai tay hắn mở rộng hết cỡ: “Và ta sẽ có được nguồn chakra vô tận từ Shukaku”

“Vậy sao?” Naruto ôm ngực của mình sau đó cười nhạt nói: “Con súc sinh đó tên Shukaku sao? Cảm ơn người đã nói cho ta. Tuy nhiên ta không thể nào giao hắn cho người được.” Đôi mắt Semei ngay lập tức mở lớn. Khi mà Semei đang định nói chuyện thì Naruto đột nhiên kết ấn một cái: “Mộc Độn: Mộc Long Thuật!”

Ngay lập tức phía dưới mặt đất bắt đầu trở nên rung động và xuất hiện một con rồng bằng gỗ trực tiếp phóng về phía Semei đem hắn cuốn lấy.

Semei cũng phản ứng cực nhanh. Cái vũ khí sắc nhọn của hắn phóng ra. Nó biến đổi hình dạng giống như có mắt và mũi nhọn cùng hàm răng sắc bén trực tiếp cắn lên thân thể con rồng gỗ. Đáng tiếc chẳng có hiệu quả chút nào. Con rồng gỗ vẫn tiếp tục trực tiếp đem Semei cuốn lấy siết chặt lại.

“Làm sao có thể?” Semei cũng trực tiếp hoảng hốt. Vũ khí hắn có thể hấp thụ chakra đồng thời truyền về cho bản thể. Vậy mà vũ khí này lại không thể hấp thụ chakra đối phương mà phản lại bị con mộc long đang rút lấy chakra. Điều này làm cho Semei hoảng sợ vô cùng.

“Chưa hết đâu!” Ngay lập tức hai tay Naruto lập tức kết ấn. Từ đám rễ cây lập tức bắt đầu nổi lên. Một con hình nhân nặt quỷ khổng lồ xuất hiện trước mặt Semei. Semei chỉ có thể hoảng sợ nhìn về phía con quỷ khổng lồ đang dùng đôi mắt sáng nhìn chăm chú vào bản thân Semei. Khoé miệng Naruto nhếch lên: “Mộc Nhân Thuật: Định!” Bàn tay Naruto khẽ nắm lại.

“Loại nhẫn thuật này... không thể nào!” Về mặt Semei mang theo sự hoảng sợ cực kỳ. Miệng hắn run run và trên trán xuất hiện những giọt mồ hôi lạnh: “Trên đời này làm sao còn loại nhẫn thuật như vậy tồn tại kia chứ?”

“Nào giờ đến lúc ta hỏi người...” Đứng trên đỉnh đầu con mộc nhân, hai tay Naruto trực tiếp ôm ngực của mình. Hắn dùng ánh mắt cao ngạo nhìn về phía Semei ở phía dưới: “Người là ai? Vũ khí đó, người có quan hệ gì với làng Công Tượng.”

Trên trán Semei xuất hiện mồ hôi hột, hắn vội vã mở miệng đáp: “Ta là Semei, thủy tổ của làng Công Tượng. Người bạn này...” Hắn có chút lo lắng về phía Naruto: “Không biết thẳng nhóc Gaara đó với ngài là có quan hệ gì?”

“Thủy Tổ của làng Công Tượng sao?” Naruto nghe thấy vậy kinh ngạc hô lên. Hắn ngay lập tức đưa tay lên sờ cảm. Sau đó đôi mắt hắn nheo lại, ánh mắt hắn mang theo vẻ nguy hiểm và nhắc lại: “Semei, thủy tổ làng Công Tượng sao? Tốt...” Đầu Naruto hơi gật một cái: “Đang buồn ngủ lại có người đưa đến gối đầu. Bây giờ ta cho người hai lựa chọn thần phục với ta hoặc là chết!”

“Cái gì?” Semei nghe vậy kinh ngạc hô lên.

“Hừ!?” Naruto đột nhiên nhú mày một tiếng. Ngay sau đó hắn nhìn về phía một đám người đang đi tới. Khoé miệng Naruto hơi nhếch lên, về mặt khó chịu: “Đám người làng Lá?”

Chương 112: Seimei

Tượng Quốc là một quốc gia nhỏ với dân số không lớn. Nó nằm kẹp giữa các đại quốc. Ở quốc gia này có một làng tên là làng Công Tượng. Nghề chính của họ đó là chế tạo ra các vũ khí dùng cho chiến tranh. Vì vậy Tượng Quốc thường bị các đại quốc nhắm đến cũng như chèn ép. Đặc biệt sau khi hoà bình, Tượng Quốc cũng trở nên khó khăn vì thiếu các đơn đặt hàng lớn.

Một đám người xuất hiện. Một người thiếu niên cười chó trắng, một người thiếu nữ tóc đen dài và đôi mắt màu trắng cùng một người thiếu niên đeo kính đậm và che kín người hợp thành một tổ đôi. Một người thiếu nữ tóc hồng ngắn ngang vai, một người thiếu niên với quả đầu dưa hấu kèm theo một thiếu nữ tóc đen bó thành chòm hai bên hợp thành tổ đôi. Cầm đầu là một người thiếu niên với mái tóc được buộc thành đuôi gà và tỏ ra cực kỳ trí tuệ.

Người thiếu niên cầm đầu đang vịn một người thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp với cái cây quạt lớn sau lưng. Đồng hành với bọn họ là một người thanh thiếu niên với y phục màu đen và mặt sẫm những đường viền màu đỏ quen thuộc. Tất cả những người này đều không xa lạ với Naruto chút nào.

“Cậu ta là...” Người thiếu niên cười chó Inuzuka Kiba lập tức vì vậy mà tò mò nhìn về phía cảnh này. Hắn giống như khuôn mặt này quen quen ở đâu thì phải. Trong lần tấn công làng Lá cách đây không lâu, Kiba cũng không có tận mắt thấy Naruto chỉ biết được Naruto thay đổi rất nhiều và rất giống với Hokage đệ tứ mà thôi.

“Naruto...” Gọi được tên đầu tiên của người thiếu niên không phải đồng đội cũ Haruno Sakura mà là thiếu nữ tóc đen Hyuuga Neji.

“Naruto...” Temari nghe được cái tên này thì thân thể thoáng thất thần trong chốc lát. Nàng nhìn về phía khuôn mặt đã thay đổi rất nhiều. Khuôn mặt này đẹp trai hơn và mang theo nét kiên nghị của một nam nhân trưởng thành. Điều này làm cho nàng cảm giác có chút khác lạ, trái tim một lần nữa trở nên rung động. Ánh mắt nàng cũng theo đó nhìn chăm chú về phía Naruto.

Naruto cũng nhận thấy ánh mắt Temari nên hắn cũng thoáng nhìn qua về phía Temari. Trong phút chốc thoáng qua, Naruto nhớ lại những kỷ niệm cùng với Temari. Ký ức nơi xa xa làm cho Naruto thoáng có chút thất thần. Seimei cũng bởi vì vậy bắt được cơ hội tốt: “Cơ hội tốt!”. Hắn lập tức sử mảy thanh kiếm sau lưng hắn biến thành vũ khí sắc bén công kích về phía Naruto.

“Cẩn thận!” Thiếu nữ Temari thấy được cảnh này thì hốt hoảng hô to một tiếng. Ở khuôn mặt cô nàng mang theo đầy dẫy sự lo lắng. Đáng tiếc dường như nàng nhắc nhở không có bất cứ hiệu quả gì. Mũi kiếm sắc nhọn với cái mặt như một con quái vật trực tiếp đâm xuyên qua cơ thể Naruto.

Phập!

Âm thanh to và rõ ràng khiến cho mấy người bàng hoàng. Cô nhóc Hyuuga Hinata cùng với thiếu nữ Temari không hẹn mà cùng nhau hô lên một tiếng sợ hãi: “Naruto!”

“Haha...” Semei thấy được mình đánh trúng đối phương lập tức phát ra một tiếng cười lớn khoái trá. Tuy nhiên tiếng khoái trá chẳng cười được bao lâu thì hắn đột nhiên theo đó im bất lại. Về mặt hắn cũng theo đó biến thành bàng hoàng sợ hãi.

Cạch!

Một cái thân thể bằng gỗ đột nhiên xuất hiện. Ngay sau đó từ cơ thể con mộc nhân lập tức trồi lên thân ảnh Naruto. Khoé miệng Naruto theo đó nhếch lên cười gằn: “Xem ra người cười rất khoái trá đi. Vậy để ta cho người cười đến lúc mình không còn cười được nữa thì thôi!” Vừa nói đến đây hắn ném mạnh Gaara về phía Temari đồng thời hô lên: “Bắt lấy!”

Thân thể Temari lập tức vọt lên, Kankuro cũng như vậy. Hai người trực tiếp đón lấy cơ thể Gaara sau đó trực tiếp lùi lại. Thân thể vikiệt sức hơn nên cả hai người bắt lấy Gaara có chút khó khăn. Temari lập tức lo lắng hô: “Gaara, em không sao chứ?” Gaara lập tức lắc đầu muốn trả lời thì một âm thanh vang dội làm cho mấy người ở đây kinh hãi.

Oành, oành, oành...

Mộc nhân nện những cú đấm như oanh kích với sức công phá khủng khiếp lên thân thể Semei. Những cú đấm này đủ để khai sơn nứt thạch. Bụi mù và đá vụn bắn tung toé khắp nơi. Cảnh tượng khủng bố làm cho đám người ở đây đều sợ hãi nhìn chân chân. Họ hoảng sợ trước sức mạnh Naruto.

“Đây là sức mạnh của Naruto sao?” Inuzuka Kiba nuốt ực một ngụm nước miếng. Con mắt nhìn vào khung cảnh không chớp mắt.

“Sâu mình đang sợ hãi!” Aburame Shino đưa lên bàn tay. Đám sâu trên tay hắn đang run lên bần bầy. Chúng giống như muốn tứ tán khắp nơi, Shino cố gắng lắm mới làm cho chúng bình tĩnh lại được. Đối với nguy hiểm đám sâu này khá miễn cảm.

“Lập tức rút lui!” Vậy mà Nara Shikamaru cầm đầu đoàn người lập tức ra mệnh lệnh. Mệnh lệnh này đưa ra lập tức làm cho đám người ở đây mang theo vẻ ngạc nhiên nhìn về phía Shikamaru. Dường như Shikamaru nhìn thấy rõ trên mặt đám người đang muốn nói vì sao. Thế nên Shikamaru chỉ có thể

đưa tay sờ trán mình: “Thật là phiền phức mà!”

“Tại sao chứ?” Sakura lập tức mở miệng chất vấn: “Chúng ta khó khăn lắm mới gặp được Naruto. Chúng ta không phải thuyết phục đem cậu ấy trở về sao?” Cô nhóc Hyuuga Hinata ở bên cạnh cũng trực tiếp gật đầu đồng ý với ý kiến của Sakura.

Người thiếu niên mặt bộ bó xát màu xanh với quả đầu dưa hấu lập tức đưa tay lên lớn tiếng hô lên: “Thanh xuân là sẽ không lùi bước. Chúng ta nhất định sẽ thuyết phục được Naruto trở về. Thầy Gai nói cậu ấy chẳng qua đang trong thời gian nổi loạn mà thôi. Chỉ cần chúng ta chứng minh cho cậu ấy thanh xuân nhiệt huyết của chúng ta, chúng ta nhất định có thể thuyết phục cậu ấy thay đổi và đem cậu ấy trở về làng.”

“Ồi Lee...” Thiếu nữ thất hai bím ở hai bên Tenten bắt đầu dùng tay che trán của mình. Nàng thực sự không có cách nào chịu nổi cái thanh xuân ngớ ngẩn ấy.

“Thuyết phục Naruto trở lại làng Lá thì liên quan gì tới thanh xuân nhiệt huyết!” Tất cả mọi người ở đây không hẹn mà đồng thời nghĩ đến ý nghĩ này.

Nara Shikamaru lập tức mở miệng giải thích: “Hiện giờ Naruto đã trở thành phản nhân làng Lá. Chúng ta gặp mặt như vậy được chứ? Cậu ta sẽ nghe chúng ta giải thích mà không phải tấn công chúng ta sao?” Đồng thời Shikamaru dùng ánh mắt chất vấn quét đám người.

“Không... không thể nào!” Sakura lập tức lắc lắc đầu đưa ra ý kiến trái chiều: “Naruto, cậu ấy đã từng là đồng bạn của chúng ta. Cậu ấy sẽ không tấn công chúng ta đâu. Chúng ta có thể sẽ thuyết phục được cậu ấy.” Sakura nói đến đây làm cho Hyuuga Hinata mang theo vài phần hy vọng.

“Vậy cậu có thể đảm bảo cho Naruto sẽ không tấn công chúng ta sao? Cậu ấy sẽ nghe chúng ta sao?” Nara Shikamaru lại một lần nữa phản đối: “Naruto, cậu ấy là con trai Hokage đệ tứ nhưng từ nhỏ bị đối xử như thế nào, mọi người đều hiểu. Cậu ấy vô cùng hận làng Lá. Cậu ấy sẽ nghe chúng ta trở về ngôi làng đã đối xử tệ bạc với cậu ta sao? Chúng ta cũng không biết cậu ấy mạnh như thế nào, trong tay cậu ấy còn dấu điểm điều gì. Thật sự quá nguy hiểm khi đi gặp cậu ấy lúc này.”

“Nhưng mà...” Sakura muốn nói gì đó đã bị Shikamaru lập tức đánh đứt.

Lần này thái độ Shikamaru cực kỳ kiên quyết: “Xin lỗi Sakura, mình tuyệt đối không đem các cậu đặt vào nguy hiểm. Đây là trách nhiệm một đội trưởng!” Vừa nói hắn vừa liếc mắt nhìn về phía Gaara rồi nói: “Chúng ta đã dành được Gaara, nhiệm vụ đã hoàn thành. Lập tức tiến hành rút lui. Đây là mệnh lệnh!” Giọng nói không cho phép bất cứ sự phản kháng nào.

Đôi mắt màu xanh liếc nhìn về phía đám người Shikamaru cùng đám người làng Cát rồi đi, Naruto cũng không thèm để ý trực tiếp ôm tay trước ngực. Hắn không chú ý trong lúc này có hai cô bé trước khi đi liếc nhìn về phía hắn với ánh mắt lưu luyến sau đó các nàng mới không đành lòng rời đi.

Nắm đám của mộc nhân thu lại, Naruto đứng ở trên đỉnh đầu mộc nhân nhìn xuống phía dưới. Ở dưới mặt đất bụi mù đã dần dần biến mất. Nó để lộ ra một đám gỗ vụn bắn tung toé khắp nơi. Không những có những mảnh vụn gỗ mà còn có những mảnh vụn kim loại. Thân hình Semei có vẻ cực kỳ chặt vụn nằm ở trong hố sâu.

Hơi thở thoát thóp từ miệng Seimei phát ra cho thấy hắn vẫn còn sống. Tuy nhiên hắn đang thở ra thì nhiều mà hít vào thì ít. Lúc này, hắn chẳng khác nào giống như một ngọn nến leo lắt trước gió. Sinh mệnh có thể đi đến cuối bất cứ khi nào.

“Hừ...” Naruto hơi nghiêng cằm dùng ánh mắt coi thường nhìn Seimei: “Không tệ đâu! Máy thanh vũ khí này có thể làm cho người trông cự lâu đến như vậy. Quả thực không hổ những báu vật làng Công Tượng. Phá hủy chúng thật có chút lãng phí đấy!” Miệng Naruto hơi nhếch lên cười.

Bàn chân dẫm nhẹ, thân ảnh Naruto nhảy xuống dưới mặt đất. Hắn bước từng bước chân đi tới bên cạnh cái hố to sau đó nhảy xuống phía dưới tiếp cận Semei. Một bàn chân quỳ xuống mặt đất, Naruto liếc nhìn Seimei rồi cười nói: “Đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 113: Tin tức thanh Lôi Nha

“...” Seimei trong lúc này đã hôn mê bất tỉnh. Nếu như hắn còn tỉnh nhất định không nhịn được mà chửi lớn: “Đ*t mẹ mày!” Đáng tiếc hắn đã lâm vào hoàn cảnh toàn thân hôn mê. Mọi hành động Naruto đối với hắn, hắn hoàn toàn bất lực chỉ có thể chịu mọi đòn tấn công của Naruto.

Điều này làm cho Naruto cười khoái trá, một nụ cười tràn đầy dã tâm xuất hiện trên mặt hắn. Nụ cười hắn mang theo phần khích không kiềm chế được. Nụ cười như muốn ăn tươi nuốt sống Seimei. Theo đó bàn tay Naruto bắt đầu kết ấn, ánh sáng màu xanh trong lòng bàn tay hắn xuất hiện và hắn đem bàn tay mình đặt lên đầu Seimei.

Chỉ thấy được một đám chú ấn màu đen cực kỳ phức tạp lúc nhá lúc nhúc giống như những con run lập tức lan toả khắp đầu Seimei. Đường như những loại hoa văn phong ấn phức tạp làm cho Seimei cảm giác vô cùng đau đớn. Hàng lông mày hắn nhăn lại, hắn khẽ hừ một tiếng: “Hừ...” tuy nhiên hắn không có tỉnh lại vì cả cơ thể hắn lúc này đều còn nguyên vẹn.

Đám hoa vẫn từ từ ảm đạm và biến mất sau khi mà ánh sáng trên tay Naruto biến mất. Khoé miệng Naruto theo đó hơi nhếch lên, hần chớp mắt trầm ngâm nhìn về phía Seimei: “Thiết lập chú ấn thành công. Từ nay sinh tử của hần do mình quyết định. Chỉ là nhanh một chút đem hần cứu sống nếu không mình tổn thất lớn.”

Theo bàn tay Naruto xuất hiện ánh sáng màu xanh lá, loại chakra mang theo sinh mệnh lực điên cuồng trào vào cơ thể Seimei. Chỉ thấy những vết tích trên cơ thể Seimei lấy tốc độ nhanh nhất bằng mắt thường khôi phục. Không đến bao lâu thì Seimei đã mở mắt ra kinh ngạc nhìn về phía Naruto. Không biết hần nhìn thấy Naruto trong lúc này có suy nghĩ gì, hần quay đầu ra chỉ thấy được từng đám vụn gỗ và những mảnh kim loại vỡ tan giống như lòng Seimei trong lúc này. Đặc biệt Seimei giống như cảm nhận được trong đầu của mình nhiều cái thứ gì đó.

“Hiện giờ cơ thể mộc phân thân này cũng không còn nhiều chakra!” Naruto nhàn nhạt ôm ngực nói: “Hần ngươi cũng cảm nhận thấy trong đầu của mình tồn tại một thứ gì đó đi. Đó là một loại phong ấn có thể kiểm soát sinh tử người khác. Nó không những kiểm soát sinh tử của người mà nó cũng thực sự cực kỳ bá đạo gần như vô giải. Chủ nhân chết thì người mang chú ấn cũng chết theo. Hiện giờ có lẽ chỉ có mình ta mới giải được loại phong ấn này mà thôi!”

Về mặt Seimei lập tức trở nên xám xịt, Naruto ôm ngực nhàn nhạt nói: “Ta biết được ngươi muốn phục hưng làng Công Tượng nhưng không phải dựa vào mấy thứ kia mà dựa vào thứ này...” Khẽ liếc mắt với đám vũ khí vỡ vụn, Naruto trực tiếp chỉ vào đầu của mình. Giọng nói cũng biến thành khiêu khích Seimei: “Chỉ cần ngươi đi theo ta, ta hứa một ngày không xa sẽ giúp ngươi phục hưng làng Công Tượng. Hơn nữa, chỉ cần ngươi biểu hiện tốt ta có thể giải khai phong ấn trong não ngươi.”

“...” Lời này nói ra làm Seimei lập tức rơi vào trạng thái suy tư. Hần cúi đầu đồng thời neho mắt suy tư trong chốc lát. Thế nhưng hần cũng nhận ra sinh tử không do mình. Đến cuối cùng tất cả đều biến thành tiếng thở dài, về mặt hần thoáng giả nua đi vài tuổi: “Ta có phục vụ dưới trướng ngài. Tuy nhiên ta hy vọng ngài sẽ không nuốt lời những gì mà ngài vừa nói ra. Nếu ngài vẫn giữ vững lời nói của mình, ta nguyện ý toàn lực ra sức vì ngài!”

“Ngươi sẽ không phải hối hận, Seimei!” Naruto nhếch miệng cười. Ở trong lòng hần lúc này đã nở nụ cười giống như hoa.

...

Đoàn người Naruto rời đi làng Cát, cả đám người chỉ có Pakura là không có trở lại mà thôi. Tất cả đều hẹn nhau gặp mặt ở nơi này. Khi mà Naruto đến nơi này thì đoàn người Rasa đã có mặt ở nơi đó. Ánh mắt tất cả đều mang theo chờ mong nhìn về phía Naruto. Khoé miệng Naruto theo đó nhếch lên, hần tự tin bước đến thì tất cả đám người đều thở phào ra một hơi.

“Thành công!?” Rasa dưới áo choàng đen che kín khuôn mặt đồng thời đem chiếc mặt nạ bỏ xuống để lộ ra khuôn mặt ửng đỏ chuyển sinh.

“Không có vấn đề gì?” Naruto lắc lắc đầu nhún nhún vai. Hần nở nụ cười tràn ngập tự tin nói: “Nếu như không có bất ngờ xảy ra một tuần sau Pakura sẽ chính thức trở thành Kazekage đệ ngũ. Ngoài ra chúng ta chỉ cần ứng đối với làng Đá, làng Sương Mù và làng Lá là xong. Ta đã chuẩn bị một kế hoạch sẵn sàng. Chỉ là làng Mây sẽ hơi khó một chút. Chỉ là...”

“Đại nhân... ngài có gì băn khoăn sao?” Một tên ninja làng Cát trong đoàn Rasa đột nhiên lên tiếng hỏi. Hần đối với Naruto luôn muốn lấy lòng hy vọng một ngày Naruto sẽ giúp hần thoát khỏi thân thể ứ thối chuyển sinh.

“Pakura hiện giờ thực sự là thế đon lực cô!” Về mặt Naruto đã biến thành nghiêm túc. Hần trầm ngâm một chút rồi nói: “Mặc dù cô ấy là anh hùng trong chiến tranh thế giới shinobi lần thứ ba. Tuy nhiên hiện giờ số lượng người ủng hộ Pakura không cao. Hơn nữa, một mình cô ấy ở làng Cát thực sự có chút khó khăn. Xem ra ta cần phải hồi sinh cho các ngươi.”

“Đại nhân... ngài...” Mấy tên ninja làng Cát không nhịn được bắt đầu run rẩy liên hồi. Cả đám đều dùng ánh mắt chờ mong nhìn về phía Naruto. Ngay cả Rasa cũng không có ngoại lệ. Họ đều run run mở miệng hỏi: “Đại nhân... ngài thực sự sẽ hồi sinh chúng ta sao?”

“Không phải mà chỉ là một vài người trong các ngươi thôi!” Naruto nhàn nhạt nói. Mặc dù là như thế nhưng đám ninja làng Cát này cũng tràn ngập vui mừng vì cuối cùng mình thoát khỏi thân phận ứ thối chuyển sinh. Bất quá, Naruto lại nói tiếp: “Tuy nhiên các ngươi sẽ phải có một hình dáng mới và thân phận mới cho việc hỗ trợ Pakura.”

“Không sao...” Một ninja làng Cát ở miệng đáp lời: “Chỉ cần thoát khỏi thân phận ứ thối chuyển sinh là tốt rồi!”

“Ừ... có chút đáng tiếc...” Một người đồng bạn của hần: “Bất quá thân thể ứ thối chuyển sinh này ta cũng ghét lắm rồi. Chẳng thể cảm nhận được gì từ cái thân thể này cả.”

“Các ngươi sẽ được hồi sinh tuy nhiên Rasa, có lẽ ta không có cách nào hồi sinh cho ngươi trong thời gian tới vì ta còn cần khả năng chế tạo vàng của ngươi!” Naruto bình tĩnh nói. Rasa có chút thoáng thất vọng nhưng không có trả lời. Bất quá Naruto lại làm cho hần dấy nên hy vọng: “Tuy nhiên ta có thể phục sinh cho vợ ngươi sau khi tròn ba năm ngươi phục vụ ta. Được chứ, Rasa!”

“Mọi việc đều giao cho ngài!” Rasa nở nụ cười hiếm thấy đáp trả Naruto.

“À... phải rồi!” Naruto ôm ngực tò mò quan sát đám người làng Cát hỏi: “Mọi người có tin tức gì mới từ chợ đen hay không?”

“Đại nhân!” Một tên ninja làng Cát ngay lập tức lấy lòng: “Chúng ta ở nơi đó tìm được thanh kiếm cuối cùng trong bảy thanh kiếm làng Sương Mù, thanh Lôi Nha. Nó hiện giờ nằm trong tay phản bội nhân Raiga.”

“Thảo nào...” Một tay Naruto ôm ngực, một tay sờ cằm đồng thời đôi mắt hơi híp lại: “Khi mà ứ thối chuyển sinh ra Hozuki Mangetsu đem mấy thanh

nhấn đao triệu hồi lại không có triệu hồi được thanh Lôi Nha. Hoá ra thanh kiếm này vẫn nằm trong tay Raiga nên không có cách nào thông linh sao? Nếu như vậy chỉ có cách đoạt lại nó thôi!”

“Đại nhân...” Tên ninja làng Cát này tiếp tục dùng giọng kính cẩn đáp: “Chúng ta biết được tin tức Raiga ở một nước cách Phong Quốc không xa. Ngài có muốn hay không lập tức đi thu thập thanh kiếm này!?”

“Thu thập là phải thu thập nó!” Sờ cảm mình, Naruto gật đầu một cái. Trong ánh mắt mang theo vẻ nghiền ngẫm: “Hiện giờ, ta chỉ còn thiếu mỗi thanh kiếm này mà thôi. Thu thập đủ số này chúng ta còn cần đến làng Surong Mù cầu hôn nữa. Dù sao cũng sắp đến đầu xuân cũng là thời điểm kết hôn. Nam nhân mà...” Thấy được đám người dùng ánh mắt kỳ quái nhìn mình Naruto cười nhún nhún vai coi như đáp lại.

“Vậy chúng ta sẽ đi ngay bây giờ sao, ngài Dan!” Một ninja làng Cát khác tò mò lên tiếng hỏi lại. Hắn cũng rất hưng phấn biểu lộ trước mặt Naruto.

“Không... các ngươi không cần đi!” Naruto lắc đầu đáp lại.

“Tại sao ạ!” Một ninja làng Cát kinh ngạc hô lên. Hắn vội vã hỏi: “Ngài Dan, tại sao ngài không muốn cho chúng tôi đi. Chúng tôi có chỗ nào làm ngài không hài lòng sao? Hơn nữa, chúng tôi là uesth chuyển sinh không có sợ chết. Nếu như chúng tôi bị phong ấn ngài chỉ cần giải uesth chuyển sinh sau đó lại lần nữa uesth chuyển sinh chúng tôi là được.” Cả đám ninja làng Cát cũng gật đầu đồng ý với ý kiến này.

“Mọi người...” Rasa bấy giờ mới lên tiếng nói: “Hãy nghe xem ngài Dan sắp xếp như thế nào! Ngài ấy tất sẽ có sự sắp xếp hợp lý cho chúng ta!”

“Việc này toàn bộ giao cho Zabuza đi!” Naruto quay đầu nhìn về phía người thanh niên tóc đen cười nói: “Dù sao giữ anh ta bên người như kẻ ăn không ngồi rồi tốt nhất giao cho anh ta một công việc để làm. Không thì anh ta sẽ rĩ sét mất thôi!”

“Hừ...” Zabuza nghe vậy lập tức xoay người nhanh chóng rời đi.

Naruto lập tức hô lên: “Zabuza anh đi đâu vậy!?”

“Đi tìm Raiga!” Zabuza khẽ quay đầu liếc mắt lại, hắn nhàn nhạt nói: “Ta sẽ đem thanh Lôi Nha tìm về và giao tận tay cho ngươi!”

“Chờ chút!” Bàn tay Naruto vội vã đưa lên hô lớn.

“Có chuyện gì vậy!” Zabuza lập tức ngừng lại bước chân. Hắn dùng khuôn mặt khó chịu quan sát Naruto: “Nói nhanh lên ta còn đi tìm Raiga. Ta muốn biết mấy năm nay hắn mạnh như thế nào đây! Đã lâu không gặp hắn rồi!”

“Vậy anh đi đi!” Naruto lập tức vẫy vẫy tay làm cho khoé miệng Zabuza trở nên co quắp. Zabuza lập tức xoay người rời đi. Hắn chưa đi được vài bước thì Naruto đã hô lên: “Zabuza anh biết Raiga ở nơi nào sao?”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Thế giới Shinobi chấn động

Theo thời gian trôi đi, thế giới Shinobi xuất hiện chấn động vô cùng lớn. Phong Quốc gia tin tức Pakura trở về làng Cát đồng thời nắm giữ chức Kazekage đã làm cho các đại quốc đối với tin tức này vô cùng tò mò. Đặc biệt với tin tức vô cùng khiếp sợ đó là thủ đô Phong Quốc bị tàn sát đẫm máu. Dòng dõi lăng chúa Phong Quốc bị hoàn toàn xoá sổ. Kazekage đệ ngũ Pakura chính thức lên án hành động này của Akatsuki.

Sự việc không dừng lại ở đây khi thủ lĩnh Akatsuki tấn công làng Đá, một trong năm nước lớn đã hoàn toàn rung động cả thế giới shinobi. Khi mà thủ lĩnh Akatsuki thông dong rồi đi với một số tiền lớn của làng Đá. Năm nước lớn phải thay đổi cái nhìn về phía tổ chức lính đánh thuê có tên Akatsuki này.

Chưa dừng lại ở đây, nhiều nguồn tin cho rằng tổ chức Akatsuki có người đứng đầu nắm giữ Rinnegan. Không chỉ như vậy, Akatsuki còn đang nằm vùng tại Vũ Quốc. Tin tức này đã truyền tới tai Tsuchikage đệ tam. Làng Đá rục rịch quân đội muốn đối với Vũ Quốc tiến hành công phạt. Thời điểm đã xuất hiện những ma sát lớn giữa hai làng. Vũ Quốc bộc lộ ra một cô chiến lược khiến cho thế giới shinobi kinh sợ.

Khi mà thế giới shinobi đang trong cơn bàng hoàng và rung động thì một tin tức cực kỳ nặng ký xuất hiện. Làng Cát chính thức tuyên bố Phong Quốc không cần lãnh chúa trị vì mà sẽ do chủ tịch nước nắm giữ. Đồng thời cũng tuyên bố thành lập ba đảng Dân Chủ, Bảo Thủ và Cẩm Quyền thành ba đảng chính trị của Phong Quốc lấy Ebizo đảm nhiệm chủ tịch nước làm thời. Mỗi chủ tịch nước sẽ đảm nhiệm sáu năm làm một nhiệm kỳ. Mỗi hết một nhiệm kỳ sẽ bầu ra chủ tịch nước mới. Đồng thời Phong Quốc chính thức tiến hành tổng tuyển cử. Mỗi số hiệu phiếu đều sẽ được công bố rõ ràng, thời kỳ dân chủ Phong Quốc chính thức bắt đầu.

Bốn đại cường quốc vì tin tức này hoàn toàn chấn động. Làng Surong Mù đại diện Mizukage đệ ngũ chính thức tiến tới ký kết đồng minh với làng Cát. Đồng thời Mizukage đệ ngũ cũng thông báo họ toàn lực ủng hộ thay đổi chính sách làng Cát. Đặc biệt còn ký kết hợp tác về mặt quân sự nếu như Phong

Quốc bị các nước khác tấn công, làng Surong Mũ sẽ toàn lực viện trợ.

Ngoài ra, làng Surong Mũ cũng chính thức đưa ra thiệp mời. Kazekage đệ ngũ sẽ kết hôn và hôn lễ sẽ được tổ chức vào tháng tới. Tuy nhiên tin tức này cũng chẳng thể làm cho thế giới Shinobi xuất hiện gọn sóng gợn.

Tin tức này không thể sánh được với tin tức khác khi mà Hoả Quốc, nước mạnh nhất trong ngũ đại cường quốc lại cũng tuyên bố toàn lực ủng hộ Phong Quốc. Đồng thời họ cũng ký kết về đồng minh quân sự. Sẽ có sự viện trợ về mặt quân sự nếu như các quốc gia khác động binh với Phong Quốc.

Một thiếu nữ với mái tóc màu vàng và thân hình thon thả mặc một chiếc áo màu xanh lá đang đứng ở trên cột trụ. Bốn phía xung quanh hình như có những giọt mưa phun xuống giống như nàng đang đứng ở trong một cái thác nước. Những chiếc bóng đèn chiếu sáng lên cơ thể nàng và bốn trung quanh có những màn hình lớn.

Một âm thanh nam nhân lớn tuổi từ một chiếc màn hình phát ra: “Ngũ đại cường quốc, mỗi quốc gia đều có một lãnh chúa lãnh đạo riêng. Từ cả nghìn năm nay, chế độ này không thay đổi. Có một sự liên kết chặt chẽ giữa làng cùng với quốc gia. Lãnh chúa điều khiển quốc gia trong khi làng dùng lực lượng bảo vệ đất nước. Thế nhưng Phong Quốc đang có một sự thay đổi tồi tệ. Họ vậy mà dám bỏ qua sự tồn tại của lãnh chúa Phong Quốc.”

“Chúng ta là Hoả Quốc và tự hào là cường quốc mạnh nhất. Vì thế chúng ta đã bảo vệ làng Lá suốt bao năm qua. Tuy nhiên, hành động các ngươi chẳng khác nào các ngươi đang mưu phản cả. Đây quả thực là vết nhơ vào sự tin tưởng của ta đối với làng Lá.”

“Tôi muốn giải thích!” Thiếu nữ tóc vàng vội vã hô lên. Nàng nhìn thẳng vào màn hình rồi nói: “Tôi thừa nhận tôi đã ký vào bản giao ước đó công nhận tính tồn tại chính phủ Phong Quốc và đồng ý viện binh nếu như Phong Quốc bị các quốc gia khác tấn công. Tuy nhiên điều này là bắt buộc và không thể tránh khỏi. Chúng tôi đã đến làng Cát và biết được họ đang có trong tay jinchuriki cửu vĩ.”

“Làm thế nào mà họ có trong tay jinchuriki cửu vĩ?” Trong tấm màn che, một người có khuôn mặt xương xẩu và mắt to đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Hắn không phải đã phản bội rồi khỏi làng sao?”

“Sự kiện phải nói về hơn mười mấy năm trước trong sự kiện cửu vĩ!” Thiếu nữ tóc vàng bình tĩnh mở miệng nói: “Hokage đệ tứ đã dùng cảm thuật hy sinh tính mạng mình để phong ấn cửu vĩ. Rất có thể bằng cách nào đó Đệ Tứ đã đem cửu vĩ chia làm hai, một phong ấn vào trong cơ thể Naruto, một thì bằng cách nào đó lọt vào tay làng Cát. Phần cửu vĩ này đã được phong ấn vào một đứa bé mới sinh không lâu và được trông coi vô cùng cẩn thận. Họ còn nói nếu như chúng ta dùng vũ lực cướp đoạt hoặc mặc kệ các quốc gia khác tấn công Phong Quốc, họ sẽ đem cửu vĩ trực tiếp thả ở làng Lá.”

“Hiện giờ sau sự kiện Orochimaru tấn công làng Lá. Thực lực làng Lá đã bị suy yếu khá nặng. Chúng tôi cũng mất đi chiến lược vũ khí jinchuriki cửu vĩ Naruto.” Đôi mắt màu nâu nhìn chăm chú về phía màn ảnh nhỏ và tiếp tục trình bày: “Jinchuriki Naruto đã thức tỉnh Mộc Động và nắm giữ sức mạnh Hokage đệ nhất. Nếu như chúng ta cự tuyệt yêu cầu của làng Cát họ rất có thể sẽ đem cửu vĩ thả ra tại làng Lá. Rất có thể Naruto sẽ nhân cơ hội này mà trả thù làng Lá.”

“Không chỉ là như vậy!” Đôi môi xinh đẹp vẫn nhẹ nhàng mấp máy, nàng bắt đầu trình bày: “Làng Cát họ đã đưa cho chúng tôi tin tức về làng Mây. Raikage đệ tứ đang bí mật nghiên cứu một loại vũ khí pháo chakra có uy lực cực kỳ khủng bố. Chúng tôi đã nhận được một số hồ sơ đặc biệt có ghi chép đến loại vũ khí khủng khiếp này. Nếu như chúng ta khai chiến với làng Cát là một điều thực sự không không ngoan.”

“Im miệng đi!” Người nam nhân trong lúc này đã thực sự nổi giận. Hai bàn tay hắn siết chặt vào với nhau: “Làng Lá các ngươi cần làm gì đó để ngăn chặn lại việc này. Nếu không chính ta sẽ ra lệnh huỷ diệt làng Lá.”

Nghe được lời này thì thiếu nữ tóc vàng siết chặt nắm tay lại. Ánh mắt nàng thoáng qua có chút hung ác. Tuy nhiên nàng vẫn ngoan ngoãn trả lời: “Vâng!”

Nhìn cánh hoa đào rơi xuống trước sân nhà, Naruto thở ra một hơi sướng khoái. Thiếu nữ Terumi Mei trực tiếp nằm ở trên vai Naruto. Đôi mắt màu xanh biếc nàng nhìn về phía cây hoa anh đào. Khoé miệng nàng hơi kéo lên để nở một nụ cười hạnh phúc.

Lúc này, thiếu nữ cực kỳ nhạy bén mở miệng hỏi: “Ông xã đẹp trai?” Naruto lập tức tò mò quay đầu nhìn sang thiếu nữ. Theo đó đôi môi xinh đẹp Mei khẽ nhấp vào vai: “Ông xã, anh nói xem làng Cát có thành công tổng tuyển cử hay không?”

“Có lẽ sẽ có cản trở nhưng theo lý thuyết sẽ thành công!” Naruto nhàn nhạt mở miệng đáp lời: “Hiện giờ Hoả Quốc và Thủy Quốc đã đứng về Phong Quốc nên sẽ không có bất ngờ gì phá hư cuộc tổng tuyển cử này cả. Chỉ mình Lôi Quốc chẳng thể làm nên được trò trống gì cả.”

“Dan...” Terumi Mei chớp chớp đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Naruto hỏi: “Những điều này là anh làm sao, Dan!?”

Hai vai Naruto nhún nhún, hắn đưa tay nâng cằm lên nhìn về phía Mei rồi nói: “Bà xã, em suy nghĩ nhiều rồi. Anh làm sao làm được những việc đó chứ?”

“Ai biết chứ?” Mei phớt phớt môi, ánh mắt mang theo vài phần giễu cợt nhìn về phía Naruto. Trong ánh mắt xinh đẹp của nàng xuất hiện rõ ràng mấy chữ ta tin người mới có quý. Tất nhiên nàng không có nói ra điều này mà thôi. Nghĩ đến đây Mei dùng tay nhẹ nhàng miết mặt Naruto một cái sau đó mỉm cười tựa vào ngực hắn rồi nói: “Ông xã, chúng ta sắp trở thành vợ chồng. Chẳng lẽ điều này em cũng không thể biết được sao?” Vừa nói nàng khẽ túm lại cái tay xẩu xa đang thích thú bóp vú nàng.

Bàn tay ngừng lại, Naruto lại không chịu muốn kéo xuống sờ vào nơi thân bí nhất thiếu nữ thì bị bàn tay nàng ngăn lại. Ánh mắt chăm chú không rời Mei nhìn về phía mình, Naruto bất đắc dĩ cười khổ nói: “Được rồi, bà xã. Lộ ra cho em một chút cũng không sao?”

“Hừ...” Thân hình Mei theo đó mới hơi dong đưa. Nàng trong lúc này mới chịu ngồi vào giữa vòng tay Naruto để mặc bàn tay hắn xoa bóp bộ ngực của

mình và một tay khác không quên chui vào trong quần nghịch ngợm *m đạo của mình. Hai má Mei theo đó cũng trở nên ửng đỏ, nàng cảm giác được vật cứng đang chọc vào mông nàng.

Bàn tay Naruto thích ý du tẩu cặp vú Mei, tay còn lại sờ *m đạo nàng và đã phát hiện được *m đạo nàng đang rỉ ra dịch nhờn nháp và ẩm ẩm. Vừa thích thú vờ về hai nơi này, Naruto vừa phả hơi nóng vào gáy Mei: “Thực sự không có gì. Thật ra chỉ là Tsuchikage đệ tam vô tình biết được tin tức kho chứa tiền của tổ chức Akatsuki mà thôi!” Lập tức Mei khẽ liếc mắt nhìn về phía hắn, Naruto tiếp tục nói: “Với cái tính cách âm ngoan xảo trá của lão đó thì vớ, em biết rồi đấy! Chỉ là... lão đó chỉ cho mình là giỏi...” Tiếng thờ dài từ miệng Naruto phát ra: “Bà xã, nếu em thay thế vị trí lão già đó biết được nơi để vàng của Akatsuki, em sẽ làm gì?”

“...” Mei thờ hồng hộc, mặt đỏ ửng như trái gấc. Bàn tay nàng vội vã giữ lại tay Naruto không cho hắn tác quái nữa. Ngẫm nghĩ một chút nàng đáp: “Ha... ha... bí mật trộm lấy sau đó giả họa cho Phong Quốc!”

“Đừng vậy!” Naruto cười nhạo mở miệng: “Vi Akatsuki giải quyết dòng họ lãnh chúa Phong Quốc nên đối tượng gánh tội tốt nhất tất nhiên là ninja làng Cát. Đáng tiếc Tsuchikage đệ tam quá coi thường Akatsuki nghĩ rằng hành động của mình có thể qua mặt được mọi người, qua mặt được Akatsuki. Hắn không biết rằng thủ lĩnh Akatsuki có được Rinnegan.”

“Ha... ư... cái gì... ha... Rinnegan...” Mei thờ hồng hộc, hơi thở đã biến thành đứt quãng: “Đôi mắt trong truyền thuyết của Lục Đạo Tiên Nhân!”

“Ừm...” Naruto cũng bắt đầu thờ dốc. Hắn mở miệng nói tiếp: “Thế nên chuyện gì xảy ra sau đó em biết rồi. Anh lại đem tin tức tổng bộ Akatsuki ở Vũ Quốc cho lão già đó. Kết quả thành ra chuyện này! Mất tiền và ma sát có thể dẫn đến chiến tranh, làng Surong Mù dễ dàng ký kết hợp đồng với Vũ Quốc. Vũ Quốc chỉ có thể mở ra nguồn nước của mình cung cấp cho Phong Quốc và chúng ta có nước cho các vùng đất chúng ta đã thuê.”

“Vậy... vậy còn...” Mei thờ càng ngày càng gấp: “Còn làng Lá và làng Mây thì sao?”

“Chuyện này nói ra có chút phức tạp!” Naruto nhún vai, ngón tay đã đâm vào trong lỗ *m đạo Mei khiến Mei rên lên một tiếng khà rồ. Ngón tay vẫn rút ra dứt vào nơi này, thích thú không rời, Naruto tiếp tục nói: “Nhiều năm về trước Hokage đệ tứ có phân chia cửu vĩ thành hai phần và anh đã lấy lại được một phần và phong ấn vào một đứa bé tộc Uzunaki. Anh dùng đó làm lợi thế với làng Lá. Hơn nữa, anh còn được biết làng Mây đang chế tạo vũ khí bí mật pháo chakra có uy lực mạnh khủng khiếp. Anh đưa nó cho làng Lá.”

“Là... vậy sao?” Mei đã thờ hỗn hển. Ngay sau đó chuyện làm cho nàng sợ hãi giật mình. Naruto vậy mà dám vào lúc này ở nơi này nâng mông nàng lên. Bàn tay hắn trực tiếp lột ra quần lót nàng đem nó kéo xuống. Mei vội vã hô lên: “Đừng, ông xã. Ở đây là ngoại trời!” Nàng đưa tay ngăn cản đẩy ra người Naruto.

Đáng tiếc Naruto nhanh hơn một chút, hắn đã xách lên cây d*ong vật to tướng dứt thẳng vào lỗ *m đạo Mei. Mei chỉ cảm giác được cây d*ong vật quen thuộc cắm ngập vào lỗ *m đạo mình. Một cảm giác tê dại khiến cho Mei ngửa đầu lên rên một tiếng khá to: “A...” hơi thở nóng phả ra từ đôi môi xinh đẹp ướt át.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Terumi Mei mang thai

Phòng làm việc Hokage...

“Hà...” tiếng thờ dài từ miệng người thiếu nữ xinh đẹp tóc vàng phát ra. Trong lúc này, nàng đang có vẻ khổ sở dùng tay che trán mình. Cứ suy nghĩ đến jinchuriki trong tay làng Cát, jinchuriki khác là Naruto nắm giữ Mộc Độn có quan hệ đối địch với làng mình. Rồi lệnh lãnh chúa trong việc đối phó Phong Quốc. Điều này làm cho nàng không nhịn được phải dùng ngón tay xoa xoa hai huyệt thái dương.

Tại trong căn phòng này, nàng lại nhớ đến lúc mình bị trúng ảo thuật cùng với một người nam nhân tiến hành giao hoan. Mặc dù bị ảo thuật thao túng nhưng cảm giác đó thực sự như thật. Chỉ có người nam nhân này không phải Katou Dan mà thôi. Nó chính là thằng nhóc Uzunaki Naruto. Nàng không nghĩ ra rằng mình lại ngủ với một đứa nhóc đáng tuổi con cháu nàng. Loại cảm giác này thực sự làm cho nàng giận dữ nhưng nàng lại xuất hiện một cảm giác phức tạp với thằng nhóc.

“Dan...” Đôi môi mỏng thiếu nữ khẽ mấp máy ra tiếng nói này. Nàng không hiểu sao cảm giác thằng nhóc Naruto có cái gì đó rất giống với Katou Dan, người yêu của nàng. Chỉ là người yêu nàng đã chết rất nhiều năm trước rồi. Có lẽ nàng nhìn thằng nhóc nhớ người mà thôi.

Đứng dậy, Senju Tsunade đi về phía cửa sổ lớn. Nàng cố gắng hít một hơi thật sâu để bản thân mình lấy lại bình tĩnh và tỉnh táo hơn. Hai tay Tsunade ôm ngực của mình khiến cho bộ ngực nàng trở nên cao vút. Đôi mắt màu nâu xinh đẹp chú ý quan sát cả ngôi làng xinh đẹp và an bình này. Gánh nặng Hokage thật sự đè nặng trên vai nàng.

“Tsunade...” Theo âm thanh cánh cửa mở ra, một giọng nói vang lên làm cho Senju Tsunade ngạc nhiên quay đầu lại. Nàng thấy được một người nam nhân lớn tuổi đô con tóc trắng mặc chiếc áo màu đỏ đi dép gỗ bước vào phía bên trong.

“Ông đi chỗ quái nào thế hả, Jiraiya!” Khẽ liếc đầu thấy được người nam nhân này xuất hiện, Senju Tsunade giống như tìm được một cái khâu tuyên tiết tức giận. Nàng lập tức đem toàn bộ con giận chửi bỏ lên người Jiraiya: “Ông có biết tôi đang gặp rắc rối lớn lắm không hả? Lãnh chúa và đám lão bất tử ấy đang làm khó dễ cho tôi. Lúc đó ông ở nơi nào thế hả, Jiraiya?”

“Được rồi mà!” Thấy được Tsunade rơi vào trạng thái tức giận, Jiraiya vội vã cười làm lành. Hắn đưa bàn tay lên giống như muốn đầu hàng thiếu nữ: “Chuyện này dừng lại ở đây được chứ. Tôi biết cô rất mệt nhọc nhưng cô là Hokage mà. Với lại, chúng ta tìm chỗ nào đó uống rượu đi, tôi mời cô. Đến đó, tôi có một số tin tức muốn nói cho cô nghe!” Ngón tay cái hắn chỉ về phía sau lưng mình và tỏ ra cực kỳ tiêu sái, tất nhiên hắn cho rằng như thế.

“Jiraiya, thế quái nào mà ông có thể đưa ra lời như thế hả?” Senju Tsunade mở mắt to tròn, bàn tay vỗ mạnh xuống bàn làm việc Hokage đồng thời ngón tay chỉ thẳng về phía Jiraiya: “Ông có biết không tôi là Hokage đấy nhé và trong thời gian này còn đang là thời gian làm việc của tôi.”

Không lâu sau, hai người một nam nhân tóc trắng và một thiếu nữ tóc vàng ngồi trong quán rượu. Bàn tay thiếu nữ đem chai rượu đặt mạnh lên bàn phát ra âm thanh va chạm nho nhỏ. Hiện tại, khuôn mặt nàng hơi mang đả hồng, mu bàn tay đưa lên lau cằm và miệng phát ra tiếng thích thú: “Hà... đã lâu không có uống được đã như vậy!”

“Cô phải nhớ chính mình đã nói chứ?” Người nam nhân lớn tuổi Jiraiya cạ lời nhìn về phía Senju Tsunade. Hắn thở ra một hơi dài: “Cô không phải là Hokage và đang trong thời điểm giờ làm việc sao? Vậy mà nhanh như vậy đã quên rồi!”

“Mà anh có tin tức gì muốn nói với tôi thế!” Senju Tsunade nhẹ nhàng chớp chớp đôi mắt nhìn về phía Jiraiya. Trên mặt nàng mang theo nét tò mò hiếm thấy.

“Có hai chuyện tôi muốn nói với cô!” Jiraiya thở dài ra một hơi rồi nói: “Tin tức thứ nhất đó là thằng nhóc Uzumaki Naruto!”

“Anh tìm được nó rồi à!” Ngay lập tức Senju Tsunade hỏi lại.

“Ừm...” Đầu Jiraiya khẽ gật xuống. Hai bàn tay đặt ở trên bàn, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía Senju Tsunade: “Cô có nghe đến người mà Mizukage đệ ngũ sắp kết hôn.”

“Cô ta sao?” Senju Tsunade lại theo thói quen chớp mắt. Sau đó khoé miệng nhếch lên dùng nụ cười thần bí nhìn về phía Jiraiya: “Không phải anh từng gặp qua Mizukage đệ ngũ và khen cô ấy là một người xinh đẹp sao? Thế nào, người ta gả chồng rồi nên tiếc hận sao?”

“Ngạch...” Jiraiya cũng lười lại. Hắn lại theo thói quen thở ra một hơi: “Lúc này không phải lúc nói đùa đâu, Tsunade. Tôi thực sự muốn nói đến vị hôn thê Mizukage đệ ngũ.”

“Có vấn đề gì sao?” Senju Tsunade mở miệng nói chuyện: “Người này tôi biết tên Dan. Nghe đồn thân phận hắn khá thần bí. Tuy nhiên người này có đóng góp to lớn cho Thủy Quốc cũng như làng Sương Mù. Theo tin tức nhận được thì người này chính là người tìm được bảy thanh kiếm làng Sương Mù và dùng chúng như lễ vật cầu hôn Mizukage. Đồng thời, anh ta còn là người giàu nhất thế giới.”

“Người này rất có thể là Naruto!” Đột nhiên Jiraiya mở miệng lên tiếng nói chuyện.

“Cái gì...” Senju Tsunade lập tức ngây ngẩn cả người. Nàng mang theo vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía Jiraiya hỏi: “Anh nhắc lại xem nào? Tôi nghe không rõ, anh nói gì cơ? Thằng nhóc...”

“Cô nghe không nhầm đâu!” Hai bàn tay Jiraiya ôm thật chặt vào nhau. Về mặt Jiraiya cũng trở nên nghiêm túc hơn nói: “Tôi đã điều tra rất kỹ. Dan rất có khả năng là Uzumaki Naruto. Tất cả thông tin tôi điều tra được đều khẳng định điều này. Chỉ là tôi thắc mắc làm thế nào chỉ trong thời gian ngắn như vậy, thằng nhóc có thể trở thành người giàu nhất thế giới hơn nữa còn có quan hệ mật thiết với làng Sương Mù!”

“Xem ra chuyện này rắc rối rồi đây!” Senju Tsunade bắt đầu đưa tay lên sờ sờ đầu mình: “Không nghĩ tới thằng nhóc lại là chồng chưa cưới Mizukage đệ ngũ. Nếu chúng ta xử lý không tốt như vậy rất có thể dẫn đến chiến tranh giữa các quốc gia khác.”

“Chuyện thứ hai tôi muốn nói với cô...” Jiraiya hơi nhắm mắt một cái. Hắn dùng hai tay ôm ngực của mình, giọng nói thông dong với Senju Tsunade: “Cô nhớ đến thời gian trước thủ lĩnh Akatsuki tập kích làng Đá và mang theo một số tiền lớn rồi đi chứ?” Senju Tsunade gật đầu và tiếp tục nghe Jiraiya nói tiếp: “Theo đồn đãi thì thủ lĩnh Akatsuki có được Rinnegan trong truyền thuyết!”

“Đó không phải lời đồn sao?” Senju Tsunade đan xen hai tay đặt ở trên bàn. Đôi mắt mang theo tò mò.

Jiraiya chần chờ một chút sau đó mở miệng dò hỏi: “Tsunade, cô nhớ đến ba đứa nhỏ tôi nhận làm học trò ở Vũ Quốc chứ?”

“Ba đứa học trò đó không phải đã chết nhiều năm về trước sao?” Senju Tsunade lên tiếng tò mò hỏi: “Tại sao anh lại nhắc đến bọn chúng. Chúng có liên quan gì đến sự kiện tập kích làng Đá cùng Akatsuki sao?”

Jiraiya nhấp nhấp đôi môi vài cái, đến cuối cùng thở ra ngược đầu nhìn về phía Tsunade: “Trong khi dạy dỗ bọn chúng, tôi phát hiện ra một trong số chúng có được Rinnegan.”

“Cái gì!” Senju Tsunade lại một lần nữa kinh ngạc. Đôi mắt nàng mở to tròn nhìn về phía Jiraiya. Khoé miệng nàng theo đó co giật lên: “Vì sao anh không nói ra tin tức này mà để đến tận bây giờ mới nói!”

“Xin lỗi cô nhưng mà Rinnegan càng ít người biết càng tốt!” Jiraiya bắt đầu tránh né ánh mắt Senju Tsunade. Hắn vội vã cười trừ: “Cô biết đấy hôm

nay trở lại làng Lá tôi có hai tin tức muốn báo cho cô. Mà tôi không thể nào cùng lúc làm hai việc được thế nên việc Naruto, tôi nhờ cô điều tra. Còn tôi thì sẽ lập tức tiến vào Vũ Quốc gia tìm hiểu tin tức.”

“Cái gì, anh điên hả Jiraiya!” Senju Tsunade lập tức hô lên: “Không nhắc đến Vũ Quốc và Thổ Quốc đang xảy ra xung đột và có thể diễn biến thành chiến tranh bất cứ khi nào. Còn có đối thủ anh rất có thể sẽ là người nắm giữ Rinnegan, đôi mắt tiên nhân trong truyền thuyết. Sẽ quá nguy hiểm nếu anh phải đối đầu với hắn.”

“Ba đứa nhỏ là học trò của tôi!” Ở sâu trong mắt Jiraiya thoáng qua nỗi buồn. Hắn mở miệng nói: “Tôi nhất định phải điều tra xem chuyện gì đã xảy ra với đám nhóc đó. Với chức trách một người thầy, tôi thực sự không thể để chuyện như thế này được. Thế nên tôi nhất định phải đi đến Vũ Quốc một chuyến.”

Thủy Quốc, làng Srugum...

Một toà bệnh viện khá lớn nằm ở giữa ngôi làng này. Ở bên trên có treo mấy chữ khá to “Bệnh Viện Làng Srugum” đủ đảm bảo nhiều người ở xa cũng thấy được mấy chữ này. Ở nơi như thế này chưa từng có bao giờ không có người qua lại cả. Ngay cả những ngày nghỉ cũng không ngoại lệ vì nó là bệnh viện lớn nhất và duy nhất trong làng.

Ở một nơi như thế tại căn phòng sạch sẽ với những tấm vải trắng, một thiếu nữ tóc đỏ hung mặc một chiếc áo dài màu xanh lam xinh đẹp đang ngồi ở trên ghế chờ. Mọi người ở đây đều dùng ánh mắt kính trọng nhìn về phía nàng. Hiếm có một Mizukage nào gần gũi giống như nàng vậy.

Cạch!

Cánh cửa mở ra, một vị nữ y tá bước ra khỏi phòng. Nàng cầm trong tay một bản báo cáo sau đó mỉm cười nhìn về phía thiếu nữ nói: “Ngài Mizukage, mời ngài vào phòng!”

Ở phía trong phòng đã có một chỗ dành riêng cho bác sĩ và bệnh nhân. Terumi Mei cũng không ngại mà trực tiếp kéo ra ghế ngồi. Khi nàng vừa ngồi xuống thì vị bác sĩ ngồi đối diện với Terumi Mei mỉm cười nói: “Ngài Mizukage, ngài không có bất cứ bệnh tật gì?”

“Cái gì?” Terumi Mei ngạc nhiên hô lên: “Vậy vì sao...”

“Ngài Mizukage...” Người bác sĩ mỉm cười cắt ngang lời nói Terumi Mei: “Ngài chẳng qua làm việc quá độ nên người mới thấy mệt mỏi và choáng váng đầu óc. Cộng thêm ngài đang mang thai trong người nên mới như vậy. Tôi kiến nghị ngài nên ăn nhiều thức ăn giàu dinh dưỡng và có một kế hoạch làm việc điều độ. Không nên làm việc quá khuya rất có ảnh hưởng tới thai nhi. Đặc biệt phải tránh sử dụng các chất kích thích như cafe hay rượu bia.”

“...” Terumi Mei lập tức kinh ngạc cứng cả người. Đôi môi nàng run rẩy sau đó hô lên: “Bác sĩ, ta... ta thực sự mang thai!?” Bác sĩ chỉ mỉm cười gật nhẹ đầu, Mei lại một lần nữa run lên cả thân thể. Nàng cực kỳ phản kích nói: “Ta... ta vậy mà mang thai! Này có phải hay không nhầm lẫn!?”

“Xin tin tưởng chúng tôi!” Vị bác sĩ lại lần nữa khẳng định với Terumi Mei: “Hơn hai mươi năm làm việc ở chức trách một bác sĩ, tôi tuyệt sẽ không sai lầm trong việc này!”

“Thật, thật tốt quá!” Terumi Mei không nhịn được mà nở nụ cười ngây ngốc: “Ta... ta mang thai!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Tin tức Tam Vĩ

Bộ dạng Terumi Mei trong lúc này thẫn thờ như người mất hồn. Nụ cười ngây ngô vẫn đọng lại trên khuôn mặt của nàng. Chính bản thân nàng cũng không biết mình trở về phòng làm việc Mizukage trong lúc nào. Nàng chỉ thẫn thờ ngồi trên cái ghế Mizukage đệ ngũ mà cười ngây ngô không biết thời gian cũng chẳng có tâm trạng xử lý công văn.

“Ngài Mizukage hôm nay làm sao vậy nhỉ?” Một trong ANBU bảo hộ Mizukage đối với đồng bạn ở bên cạnh khẽ hỏi.

“Tôi làm sao mà biết được!” Người bạn ANBU đeo mặt nạ nghiêng đầu sang trả lời. Hắn dùng hai tay ôm ngực rồi nói: “Kể từ bệnh viện trở về ngài ấy đã như vậy rồi! Có lẽ có bệnh gì đó cũng khó nói!”

“Cũng có thể lắm!” Người đồng đội gật đầu hòa theo. Bàn tay hắn đưa lên sờ cảm mình ra bộ dạng thảm tử. Trong lúc ngẫm nghĩ đến cuối cùng hắn đưa ra kết luận: “Nói thế nào đây? A, tôi biết rồi!” Người bạn lập tức dùng ánh mắt tò mò nhìn sang bên nghe được đồng đội nói: “Hắn là tiền bối Ao không có ở nơi này nên ngài Mizukage mới trở nên như vậy!”

“Tiền bối Ao ở đây hay không thì liên quan gì đến bệnh tình ngài Mizukage!?” Đối với người đồng đội này nói ra làm cho hắn cảm giác thực khó hiểu.

“Anh chẳng lẽ không biết nhiệm vụ tiền bối Ao sao?” Người đồng đội ANBU bình tĩnh giải thích cho người bạn của mình: “Tiền bối Ao vốn có nhiệm vụ

bảo vệ và kiểm soát vấn đề của ngài Mizukage. Nhưng đây không phải nhiệm vụ quan trọng nhất của tiền bối. Nhiệm vụ quan trọng nhất tiền bối đó chính là nơi để cho Mizukage chút giận có biết không. Vì có ngài ấy chịu đòn mỗi ngày nên tâm trạng Mizukage dễ ngủ mới thư thái như vậy. Hiển nhiên ngài Ao không ở đây nên không có ai chịu đòn làm cho ngài Mizukage dễ ngủ ngựa ngáy tay chân, cảm xúc không được phát tiết. Đã hiểu chưa hả?”

“Ừ... anh nói có lý lắm!” ANBU liên tục gật đầu đồng ý với những lời này.

“Mei, Mei...” Âm thanh vang lên vài lần mới làm cho thiếu nữ xinh đẹp giật mình từ cơn mê lại. Lúc này nàng cũng theo âm thanh già nua mà hoàn hồn. Trước mặt nàng xuất hiện một lão già trọc lóc và mặc một bộ quần áo tối màu. Bàn tay ông lão run run cầm trong tay cây gậy nhẹ chống đi đến.

“A... trưởng lão...” Terumi Mei bị giật mình tỉnh lại. Nàng vội vã đứng dậy, thân thể theo đó vọt đến đưa tay lên đỡ lão nhân. Khuôn mặt nàng mang theo vẻ kính trọng đối với lão nhân: “ngài làm sao phải đích thân đến đây thế này?”

“Ta nhận được tin báo...” Vừa nói thì cánh tay ông lão đưa ra một tờ giấy run run. Bàn tay trắng nõn Mei theo sau đó cầm lấy tờ giấy trắng bắt đầu mở ra đọc nội dung. Cánh tay cầm lên chiếc gậy chống đã run lên bần bật. Ông lão mở miệng tiếp tục nói: “Người chúng ta đã phát hiện được tam vĩ xuất hiện trên một hòn đảo hoang. Chúng ta phải làm gì đây?”

Đôi mắt màu xanh xinh đẹp theo đó co rút lại vài cái. Nàng biết tính nghiêm trọng của vấn đề này. Tam vĩ đã mất đi kể từ khi Mizukage đệ tứ xuống đài. Nó cũng đã mất tích nhiều năm không nghĩ lúc này lại xuất hiện. Đối với làng Surong Mù thì tam vĩ tuyệt đối không thể để chuyện gì xảy ra với nó.

Làng Surong Mù có hai con vĩ thú là bảo gồm lục vĩ và tam vĩ. Trong đó tam vĩ có jinchuriki chính là Mizukage đệ tứ. Hiện giờ đã có tung tích tam vĩ, Mei làm Mizukage làng Surong Mù, trách nhiệm nàng lập tức đoạt về tam vĩ. Nghĩ đến đây, Mizukage đệ ngũ lập tức quát lên: “Lập tức triệu hồi thất kiểm trở về làng ngay lập tức.”

“Mọi người đã đến đông đủ rồi à?” Bóng ánh mờ ảo với người thanh niên có đôi mắt vòng vòng quét mắt về đám hình chiếu đang tụ tập lại với nhau. Tất cả đều xuất hiện trên ngón tay của con quái vật đi xiềng xích ở trong động. Bóng tối lập loè chỉ thấy được mọi thứ mờ ảo.

“Thủ lĩnh, người tập hợp chúng ta gấp như vậy làm gì?” Người thanh niên có mái tóc màu trắng vuốt ngược đeo lưỡi hái sau lưng đột nhiên cau mày: “Ta còn đang thực thi nghi lễ hiến tế cho Jashin đây.”

“Chúng ta có tin tức tam vĩ!” Người thanh niên lập tức đáp lời: “Ở một hòn đảo trong lãnh địa Thủy Quốc. Nó đang ở trong trạng thái hoang dại. Chúng ta cần phải lấy tốc độ nhanh nhất để đem nó thu hồi. Ai trong các ngươi sẽ đi thu phục nó?”

“Thủ lĩnh người không biết đấy!” Người thiếu niên tóc vàng cau mày nói: “Không phải chúng ta không muốn đi mà lão già đó cứ ở biên cảnh Vũ Quốc quấy rầy không ngừng. Ta muốn rời tay đi cũng không được!”

“Vậy hãy để tôi đi đi!” Một âm thanh có chút non nớt vang lên. Mọi người quay ra nhìn về phía người thanh niên có đôi mắt màu trắng. Đám người tò mò nhìn về phía hắn thì thấy được người thiếu niên ôm hai tay ngao ngễ đáp lại: “Dù sao tôi rất muốn biết vĩ thú mạnh đến như thế nào?”

“Tiền bối được không đấy!” Người thiếu niên tóc vàng cười nhạt hất cằm nhìn về phía Hyuuga Neji rồi châm chọc: “Làm tiền bối ta đưa ra một chút lời khuyên cho người. Vĩ thú không giống như những thứ khác. Nó không giống như một trò chơi trẻ con mà người đã chơi ở làng Lá dâu. Thế nên hãy suy nghĩ kỹ trước khi tiếp nhận nhiệm vụ này kẻo không còn mạng mà về.”

“Cảm ơn đã nhắc nhở!” Hyuuga Neji ôm ngực mình sau đó bình tĩnh, mặt không gợn sóng đáp lời: “Trong đám người ở đây thì dường như tiền bối anh đã được các vị tiền bối khác dạy dỗ rất nhiều đi!”

“Thằng nhóc...” Người thiếu niên tóc vàng lớn tiếng quát lên. Trong giọng nói hằn sắc mùi thuốc súng: “Xem ra người còn không biết đến nghệ thuật của ta. Một lúc nào đó ta sẽ cho người thấy được nghệ thuật của ta!”

“Đủ rồi!” Người thanh niên tóc cam mắt vòng vòng lạnh giọng quát lên. Hắn mở miệng tiếp tục nói: “Ta đã quyết định rồi để tổ đội Tobi cùng với Neji cùng nhau chấp hành nhiệm vụ này. Còn mọi người đều ở lại Vũ Quốc đề phòng xung đột gia tăng dẫn tới chiến tranh.”

“Cảm ơn mọi người nha!” Người nam nhân đeo mặt nạ vẫy vẫy ông tay áo dài cười rất ngả ngớn: “Chúng ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ này. Xin các vị tiền bối tin tưởng vào chúng ta.” Bộ dáng trông khá bất cần đời.

“Được rồi, nếu mọi người không có ý kiến gì giải tán đi!” Người thủ lĩnh tóc cam lập tức mở miệng nói. Theo mệnh lệnh hắn thì hình chiếu đám người cũng nhanh chóng biến mất. Lúc này người thanh niên mới nheo mắt lại nhìn về phía tất cả mọi người ở đây.

Đáng lý với số tiền ám sát toàn bộ dòng họ lãnh chúa Phong Quốc, Akatsuki đã hoàn toàn thu thập đủ tài chính tiến hành phát động kế hoạch tham gia bắt vĩ thú. Đáng tiếc tiền tài này toàn bị Tsuchikage đệ tam cướp đi nếu không hắn đã không cần phải lại lần nữa đem tiền kiếm đây. Tất nhiên hắn không biết được rằng chính Tsuchikage đệ tam cũng không sở hữu số tiền ấy. Mặc dù số tiền ấy là do Tsuchikage đệ tam cướp về nhưng hiện giờ nó lại nằm trong tay một người khác. Bộ ngựa bắt ve chim sẽ ở phía sau.

Dưới ánh trời chiều, ánh sáng rực rỡ màu vàng và xinh đẹp chiếu lên chiếc ghế gỗ xinh đẹp. Từng cánh hoa anh đào bay múa trong gió. Nó rơi lên mái tóc người thiếu nữ xinh đẹp, cùng đi với nàng là một người nam nhân tóc trắng đỏ con lớn tuổi. Cả hai người ngồi ở trên ghế, hai má đỏ hồng ngậy ngát và hơi thở phả ra đầy mùi rượu.

“Không nghĩ tới nhiều năm như vậy... tư lượng cô không giảm chút nào cả, Tsunade ạ!” Người nam nhân tóc trắng đỏ con cười cười trên choker.

Senju Tsunade khẽ liếc đầu sang. Khuôn mặt đỏ hồng nàng thực sự xinh đẹp làm cho người nam nhân không khỏi ngáy ngẩn người. Tsunade dùng đôi mắt giễu cợt người nam nhân nói: “Jiraiya, anh thì từu lượng kém hơn trước đây nhiều!”

“Haha... dù sao tôi cũng đã có ngoài 50 rồi đi!” Jiraiya cười trù nhìn về phía Senju Tsunade: “Không so với cô được. Ngoài năm mươi rồi mà vẫn như hai mấy ấy!” Nói đến đây Jiraiya khẽ liếc qua bộ ngực Tsunade rồi nói: “Mà này... Tsunade, hình như ngực cô to hơn rồi thì phải. Cũng có 100 đi. Cô ở cái độ tuổi này mà nơi đó vẫn còn có thể phát triển được sao?”

“Anh vẫn là như vậy, Jiraiya! Già đầu rồi mà còn chẳng ra sao?” Senju Tsunade chẳng thèm ngó Jiraiya một cái. Nàng tiếp tục mở miệng nói: “Cơ thể bây giờ của tôi chỉ có mười sáu mười bảy tuổi thôi! Thế nên đừng nói những lời ngu ngốc như thế nữa. Mà tôi hỏi thật anh đấy, anh định đến Vũ Quốc hả? Nơi đó không an toàn chút nào. Anh rất có thể đối mặt với kẻ sở hữu Rinnegan. Hơn nữa trong tổ chức đó còn rất nhiều ninja phản bội cấp S. Không dễ dàng gì tiến vào nơi đó chút nào. Nó rất có thể nguy hiểm đến tính mạng.”

“Haha... tôi đã sống đến từng tuổi này còn sợ chết sao?” Jiraiya cười nói: “Mà chúng ta cũng đã trải qua ba trận chiến tranh, cô nghĩ tôi sẽ thấy khó mà lùi lại sao?”

“Anh vẫn là cái chủ nghĩa nam nhân chết tiết ấy!” Senju Tsunade đem hai tay mở rộng tựa lưng vào ghế: “Sao nam nhân các anh lúc nào cũng phải tỏ ra mình rất đàn ông trước mặt phụ nữ thế nhỉ? Thật sự là những kẻ ngốc mà!”

“Thôi nào...” Jiraiya cười cợt: “Mà cô không phải gặp đánh cuộc phải thua sao? Lần này chúng ta sẽ đánh cuộc tính mạng của tôi khi tôi đột nhập vào Vũ Quốc thu thập thông tin!”

“Anh lúc nào rồi còn nói đến đánh cuộc!” Senju Tsunade tức giận mắng.

“Hahaha... cô không phải sợ rồi đấy chứ?” Ngón cái Jiraiya chỉ về phía mình: “Chúng ta sẽ đánh cược với nhau. Cô đặt cược tôi sẽ chết nếu như tiến vào Vũ Quốc tìm hiểu thông tin như thế nào? Cứ coi như tôi đem cô làm bùa may mắn của tôi đi!” Nói xong Jiraiya tự tỏ ra tiêu sái nhất rồi đi. Trong thoáng chốc Tsunade hơi thất thần nhìn về phía Jiraiya, mái tóc áng nhẹ nhàng bay trong gió, đôi mắt màu nâu xinh đẹp ấy vẫn chăm chú quan sát Jiraiya.

Đến cuối cùng chỉ còn nàng cô đơn ở trên chiếc ghế gỗ đó mà thôi. Từng cánh hoa đào rơi trên mái tóc vàng xinh đẹp, rơi trên bờ vai, rơi trên bắp đùi và một khuôn mặt buồn bã thờ thẩn ngẩn đầu nhìn bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 117: Thất kiếm làng Sương Mù

Keng, keng... Âm thanh binh khí va chạm với nhau phát ra từng tiếng liên miên không dứt, từng tia hoa lửa loé lên không ngừng nghỉ. Sáu người thanh niên chia làm hai tổ ba người đối kháng với nhau. Ba người phối hợp với nhau tạo thành một tổ đội dường như đã có phần ăn ý.

“...” Người nam nhân trung tuổi đeo mặt nạ đen ở bên mặt phải và hai tai đeo hai lá bùa đứng ở vị trí trên đỉnh núi cao. Hai tay hắn ôm ngực của mình, đôi mắt nhìn chăm chú xuống phía dưới cảnh sắc chiến đấu.

“Đám tiểu bối, để tiền bối như ta dạy các ngươi như thế nào sử dụng vũ khí của mình!” Một người thanh niên độ tuổi khoảng ba mươi mở miệng nói chuyện. Hắn có đôi mắt màu xanh lam với một gợn sóng sẫm màu hơn xung quanh con ngươi, mái tóc màu xanh lá cây dài đến thắt lưng với hai phần tóc mái rơi xuống hai bên má và có đôi môi dày tới màu. Đặc biệt nước da hắn khá đậm màu cùng với hàng lông mày khá rậm khiến cho ai nhìn khuôn mặt hắn cũng khó mà quên. Bên ngoài hắn mặc một chiếc áo vest không tay màu nâu sẫm kéo dài tới tận đầu gối. Ở hông đeo thắt lưng màu tím và mặc một chiếc quần màu nâu. Ở bên trong quần đầy băng vải màu trắng.

Trong tay hắn là một cặp thanh kiếm dài mỏng trắng. Trên phần gần đầu mỗi lưỡi kiếm xuất hiện thêm hai cái ngạnh cong cong sắc nhọn. Lúc này, chúng phát ra ánh sáng lòe loẹt bắn về phía một người nam nhân cầm một thanh kiếm giống như một cây châm to bản dài. Chuôi cây kiếm hình châm này có buộc một cái dây nhỏ. Nó thực sự chẳng khác nào một thanh châm không lồ cả.

“Đừng có ở đó mà ra vẻ mình là tiền bối!” Một người thiếu khác cầm vũ khí khá kỳ quặc. Nó được kết hợp với một cái búa to cùng với một cái rìu được nối với nhau bởi một sợi dây. Mặc dù vũ khí này khá to và nặng nhưng đối với hắn mà nói thì lại dễ dàng di chuyển. Trong giọng nói hắn mang theo tức giận: “Ngươi chẳng qua chỉ là một tên phản nhân được ngài Mizukage đệ ngũ tạm tha mà thôi!”

“Hừ... giờ một đám hậu bối không biết tôn trọng tiền bối là gì cả!” người thanh niên lớn tiếng quát lên. Hai tay hắn đưa lên cao, sấm sét mạnh mẽ vòn quanh cơ thể người thanh niên. Hai thanh kiếm theo đó cũng trở nên sáng chói. Hai hàm răng người thanh niên khẽ cắn: “Để tiền bối ta dạy dỗ các ngươi biết phải kính trọng tiền bối như thế nào. Hay hoặc giả đưa cho các ngươi một lễ tang hoàn hảo nhỉ!”

Ở nơi này có sáu người sở hữu sáu thanh kiếm phân biệt là Nuibari, Shibuki, Kubikiribōchō, Hiramekarei, Kiba, Kabutowari. Duy chỉ không có thanh Samehada vì hiện tại chưa còn có ai có thể thích hợp với thanh kiếm này cả. Trong đó thanh Kubikiribōchō trước đây vốn thuộc sở hữu của Zabuza chỉ là sau này Zabuza đem thanh kiếm này trả trở về cho làng Sương Mù. Thanh Hiramekarei thì vẫn thuộc sở hữu của Chojuro. Còn riêng về phần thanh Kiba vẫn thuộc sở hữu Raiga sau đó Raiga quay trở về làng Sương Mù.

Phạch, phạch...

Đột nhiên âm thanh vang lên làm cho Ao nghe được. Hắn ngoảnh đầu lên nhìn về phía không trung thấy được một con chim đang bay về phía mình. Nó giương cánh cắt cao nhanh chóng đậu lên cánh tay Ao. Ngay lập tức hắn đem tin tức bắt đầu đọc. Đôi mắt hắn theo đó co rút lại.

“Hiramekarei: Giải phóng!” Người thiếu niên Chojuro lập tức quát to một tiếng. Thân ảnh hắn nhảy lên không trung. Trong tay người thiếu niên cầm hai thanh kiếm ghép chặt với nhau với lưỡi kiếm rộng hình dáng giống như cá thồn bon. Gân chuôi kiếm xuất hiện phản cong gần gốc tạo ra một phần bảo vệ tay. Chúng đang phát ra ánh sáng màu xanh tạo ra hình dáng một cây búa.

Oanh!

Cây búa đập mạnh vào nền đất phát ra một âm thanh vang dội to và rõ ràng. Mặt đất nổ tung tạo ra đám bụi bậm cùng với một đám đất đá bắn tung toé. Một đám người phải tránh né mũi nhọn của đòn tấn công này.

“Dừng lại!” Đột nhiên âm thanh ở trên vách đá cao vang lên làm cho sáu người ở đây đều dừng tay lại. Họ ngẩng đầu nhìn về phía người nam nhân lớn tuổi. Giọng nói nam nhân kia trực tiếp lớn tiếng rơi vào tai họ: “Lập tức thu thập đồ vật trở lại làng Surong Mù. Đây là lệnh khẩn cấp!”

Tại một hòn đảo với một ngọn núi lửa khá cao. Ở nơi này kiến tạo một toà hầm ngầm làm việc với đầy đủ máy móc. Đặc biệt họ sử dụng nhiệt độ của dòng dung nham cho việc chế tạo các loại trang bị luyện kim cần thiết. Điều này không những đảm bảo cho kim loại đủ nhiệt độ còn khiến cho tiết kiệm một số tiền lớn.

Người thiếu niên cầm đầu dẫn theo hai người một thanh niên đẹp trai và một người thanh niên xinh đẹp đi vào bên trong. Hắn cầm đầu bước theo người nam nhân tóc trắng dài dẫn đường. Vừa đi người nam nhân tóc trắng vừa cười nói: “Ngài Dan, biết không. Chúng tôi đến nơi này nhiều ngày như vậy cũng vẫn cảm thấy bất ngờ. Không ngờ nơi này lại có những thiết bị tiên tiến như vậy. Cảm ơn ngài đã tin tưởng chúng tôi.”

“Thế nào... sống ở nơi này quen chứ?” Naruto mở miệng dò hỏi.

“Àn... dù sao đối với chúng tôi ở đâu thì cũng là nhà cả!” Seimei nhẹ nhàng cười: “Chỉ cần cho chúng tôi một nơi làm việc như thế này thì đã không có gì tốt hơn cả. Hiện nay, chúng tôi sẽ cho ngài thấy chúng tôi đã làm được gì?”

“Ông chủ Dan...” Một người thiếu niên có cằm vuông vức vội vã cười chạy đến. Hắn mở miệng với nụ cười tràn ngập lấy lòng: “Cậu biết đấy. Chúng tôi đã chế tạo ra thứ đầu tiên theo ý kiến cậu. Nó hoàn toàn phù hợp với thiết tưởng của ngài.”

“Được rồi, Katasuke tôi đã biết!” Naruto đưa tay phẩy phẩy tay như muốn đuổi người. Hắn mở miệng nói chuyện: “Mọi việc ở đây có Seimei ông ấy lo là được rồi. Cậu hãy đi làm việc của mình đi được chứ? Hơn nữa ta cũng đã quen thuộc nơi này không cần người dẫn đường.”

“Thế nhưng...” Tono Katasuke trong lúc này không biết nói như thế. Về mặt hắn không đành lòng khi bản thân không được biểu hiện trước mặt Naruto. Đáng tiếc hắn cũng bị lời Naruto trực tiếp đánh gãy khi đang nói.

“Không những gì cả!” Naruto nhăn mày lại, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Tono Katasuke: “Thay vì nói những lời sáo rỗng như thế, anh chỉ cần toàn lực phát triển những ý tưởng tôi đã đề ra. Hơn nữa đem nó biến thành thực tế. À, cũng đừng quên hợp tác tốt với mọi người đặc biệt là Seimei. Ông ấy có nhiều điểm đáng để anh học tập đấy. Nếu như anh muốn thể hiện mình, hãy làm tốt những gì mà tôi đề ra và chứng minh điều đó cho tôi xem nào!”

“Vâng!” người thiếu niên cúi đầu ngoan ngoãn. Hắn nhìn về phía đoàn người Naruto nhưng trong ánh mắt hắn mang theo ghen ghét không phải với Naruto mà là Seimei. Vì sao Seimei vừa tới nơi này đã thay thế được vị trí hắn hoàn toàn. Phải biết rằng hắn đến nơi này so với Seimei sớm hơn nhiều.

“Cậu ta thực sự có tài!” Seimei lúc này vậy mà khen ngợi Katasuke. Điều này cũng làm cho Naruto ngạc nhiên. Hắn quay ra nhìn về phía Seimei thấy được Seimei ngợi khen: “Mặc dù kỹ thuật rèn đúc cậu ta không tốt lắm nhưng đầu óc cậu ta đặc biệt những ý tưởng vô cùng mới mẻ. Tôi cũng được lợi rất nhiều từ cậu ta. Nếu như không có cậu ta, chúng tôi cũng không nhanh như vậy hoàn thành thứ mà ngài mong muốn!”

Bốn người đi đến một căn phòng lớn, Seimei hơi cúi chào làm cho Naruto tự tay mở cửa đi vào. Naruto cũng không khách khí mở cửa đi vào bên trong. Lúc này ở bên trong đặt bừa bộn một đám người đang ở nơi đó. Trong đó làm cho Naruto nổi bật để ý là hai người thuộc hạ của Seimei. Thật ra trước đó Seimei có bốn người thuộc hạ tất cả đáng tiếc hiện giờ chỉ còn hai người là một thiếu niên tên Ryugan và một thiếu nữ tên Kujaku.

Ryugan có thân hình mảnh khảnh với đôi mắt màu xanh lá cây có viền mắt màu xanh. Hắn có mái tóc màu xanh lam được chải vuốt sang hai bên gọng. Khuôn mặt hơi tròn nước da sáng mũi cao và miệng rộng. Bên ngoài mặc một chiếc áo không tay màu tím bó sát để lộ bụng. Chiếc quần rộng thùng thình màu xám của anh ta được buộc chặt bởi một chiếc thắt lưng dày, màu nâu.

Kujaku là một thiếu nữ khá xinh đẹp với thân hình mảnh khảnh. Khuôn mặt nàng thon có làn da trắng, mái tóc màu xanh đậm có hai lọn tóc vàng nhạt ở hai bên mặt. Đôi mắt hơi nhỏ nhưng tròng mắt màu nâu nhạt không có đồng tử. Mũi hơi to một chút nhưng cũng khá thon và cao. Đôi môi có màu đỏ tươi tắn. Bên ngoài mặc một chiếc áo khoác màu xám nhạt một bụi lông dài màu trắng quanh cổ dưới đây là một chiếc váy không tay màu đỏ sẫm. Đặc biệt y phục còn có hai chiếc thắt lưng màu nâu sẫm quấn quanh nó ở đỉnh eo. Phía dưới là một chiếc áo không tay màu nâu nhạt, tay phải đi một chiếc ống tay màu xanh nhạt và tay trái đi một chiếc ống tay màu nâu nhạt. Thế nhưng găng tay lại là màu đen. Bàn chân dẫm trên một chiếc giày cao cổ.

“Ngài Seimei, ngài Dan...” Hai người cực kỳ cung kính mở miệng chào hỏi.

Seimei chỉ thoáng gật đầu đối với hai người. Lúc này, hắn mở miệng nói chuyện: “Ta muốn hai người cho thấy sản phẩm chúng ta có thể làm được gì. Hãy

cho ngài ấy thấy tay nghề của làng Công Tượng chúng ta.”

“Ngài Seimei, ngay tại nơi này sao?” Thiếu nữ Kujaku nghe được lời này có chút ngưng trọng hỏi lại.

“Đúng vậy, ngay tại nơi này!” Seimei lập tức lên tiếng nói: “Có vấn đề gì sao?”

“Không... không có vấn đề gì... chỉ là...” Hai người nhìn về phía nhau một chút. Đôi mắt bọn họ nhìn nhau có chút quý dị. Đặc biệt đó chính là thiếu nữ Kujaku. Khuôn mặt nàng thoảng trở nên đỏ ửng nhưng nàng hung hăng cắn răng một cái.

“Hê...” Naruto thấy được người thiếu niên bắt đầu cầm một cái vòng tay sau đó đem nó đeo vào tay. Không dừng lại ở đây người thiếu niên cũng bắt đầu cởi bỏ quần áo của mình. Đôi mắt Naruto chớp chớp, hần quay ra nhìn về phía thiếu nữ Kujaku thì con mắt Naruto tròn tò nhìn về phía cảnh này. Đôi mắt hần hoàn toàn không tin tưởng được hình ảnh xuất hiện trước mặt hần.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Sản phẩm mới

“Seimei, có cần phải như vậy không chứ?” Naruto ôm ngực của mình quay ra nhìn về phía Seimei. Chỉ là Seimei dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Naruto. Ngay lập tức Naruto phản phó nói: “Tất cả nhân viên ở nơi này rời đi. Ngay lập tức!” Đồng thời đôi mắt hần mang theo sắc bén và lạnh lùng quét về phía bọn họ.

Đám nhân viên đặc biệt là các nhân viên nam đều tròn to con mắt nhìn về phía thiếu nữ Kujaku. Nghe được âm thanh lạnh lẽo Naruto, đám người ở đây nhất thời rùng mình một cái. Họ không nói hai lời lập tức vội vã rời đi. Trong ánh mắt mang theo vẻ tiếc hận. Không ít nam nhân phát ra tiếng thở dài.

Hiện tại lúc này, trên người Kujaku chỉ còn hai món đồ che trên người. Một chiếc áo lót trên ngực nàng một là chiếc quần lót ren. Quả thực hấp dẫn gọi dục đối với Naruto cùng với Zabuza ở nơi này. Duy chỉ có Haku phản ứng có chút khác biệt mà thôi.

Hai hàm răng trắng khê cắn môi mình một cái, đến cuối cùng thiếu nữ nhìn về phía đám người Naruto nhưng bàn tay hơi lưỡng lự. Sau đó nàng hít một hơi thật sâu, bàn tay đưa ra sau lưng giải khai chiếc áo lót xinh đẹp. Khi mà chiếc áo lót xinh đẹp rơi xuống, một bộ ngực cao ngất hiện lên trong mắt Naruto. Mặc dù hai chiếc hột hơi to một chút và không được tươi tắn nhưng quả thực cũng khá mê người. Đặc biệt nó vừa thoát khỏi áo lót nên hơi có rung động rung rinh làm cho Naruto con mắt mở to. Ngay cả Zabuza giả vờ không quan tâm cũng thi thoảng liếc mắt nhìn trộm. Cái hạ thể hơi cương một chút của hần đã bán đứng hần.

Thân thể thiếu nữ hơi cúi xuống khiến cho hai vú càng hiện lên trước mắt đám người. Hai vú cũng theo đó nhẹ nhàng rung rinh trong gió quả thực kích thích thị giác của nam nhân. Chiếc quần lót theo ngón tay nhỏ nhắn xinh đẹp từ từ tụt xuống để lộ ra vùng tam giác thần bí mê người nhất. Cái mu hơi cao và *m đạo cũng không được quá xe khít vẫn để lộ ra một phần thịt của môi lớn. Ánh mắt Naruto sáng quắc nhìn về phía nơi này. Mặc dù nơi này trơn bóng nhưng Naruto phát hiện nàng cũng không phải bạch hồ nguyên bản mà là dùng dao cạo sạch sẽ nơi này mà thôi. Một vài lỗ chân lông vẫn hơi sần lên cho thấy điều này.

Mặc dù Kujaku không thể so sánh với thân thể Mei cùng với Tsunade càng không thể so sánh với cơ thể người nhân tạo nhưng cũng coi như hiếm thấy. Toàn bộ thân thể với bộ ngực khá lớn nhưng không được quá sần chắc chỉ là thân hình thon thả cộng thêm eo trông khá đẹp mắt. Chân dài thẳng tắp nhưng dường như mỏng không được lớn. Điều này làm cho Naruto có chút thán phục đáng tiếc. Dù gì thì người sống có ý thức bao giờ cũng hơn một người nhân tạo không có bất cứ ý thức nào.

Người khởi động thiết bị đầu tiên hiển nhiên không phải Kujaku mà là Ryugan. Chỉ thấy thiếu niên bấm lên trên một cái hoa văn nào đó ở trên vòng tay đồng thời chakra truyền vào nơi đó. Theo chakra truyền vào thì chiếc vòng bắt đầu sáng lên. Một tiếng nổ nhỏ vang lên, khói trắng toả ra. Đám khói này bao phủ lấy cả cơ thể Ryugan.

Ở bên Kujaku cũng không chậm. Nàng cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của Naruto cùng với đôi mắt nhìn lên của Zabuza, chúng làm nàng cảm nhận được khó chịu vô cùng. Cánh tay nhanh như chớp đeo chiếc vòng vào cổ tay của mình. Chakra truyền vào cùng với ngón tay thon dài nhanh chóng ẩn lên một vị trí. Vòng tay bắt đầu sáng lên và một tiếng nổ kèm theo khói trắng phát ra.

Hai người trực tiếp khôi phục quần áo giống y hệt như trước khi mặc. Bộ quần áo này chẳng khác nào quần áo ở dưới mặt đất cả. Seimei mở miệng nói với Naruto đồng thời bàn tay hần đưa ra làm thế mời: “Mời ngài xem!”

“Ừm...” Naruto nhẹ nhàng gật đầu một cái. Hần đi về phía hai người sau đó bắt đầu dùng ánh mắt dò xét hai người. Việc này làm cho hai người cảm giác được không thoải mái. Đặc biệt khi mà Naruto đi xung quanh hai người dùng ánh mắt tò mò quan sát xem có gì đó khác biệt hay không. Bàn tay hần theo đó chạm vào áo hai người phát hiện được những chất liệu này không khác biệt vài thật là bao nhiêu.

Đối với Seimei, hần chẳng quan tâm Naruto làm gì với hai người trong lúc này. Vì hần tin tưởng tuyệt đối vào tay nghề của mình. Seimei mỉm cười nói: “Ngài Dan... chiếc vòng tay họ đang đeo là một sản phẩm kiệt tác của tôi. Nó kết hợp giữa kỹ thuật làng Công Tượng với bộ khoa học. Chúng tôi đem thuật biến hình cùng thuật phong ấn kết hợp với nhau. Chiếc vòng tay này sẽ đem chakra chủ nhân định dạng ghi nhớ và chỉ phản ứng với chakra chủ

nhân của nó. Quần áo họ mặc trên người giống hệt như quần áo thật thể nhưng vì nó làm bằng năng lượng chakra nên so với quần áo bình thường, cảm xúc nó đem lại còn tuyệt vời hơn cả thể. Khả năng giữ ấm và thông thoáng khí tuyệt không phải bất cứ loại vải nào có thể bằng được.”

“Đại nhân... ngài...” Kujuku đỏ mặt, đôi mắt hơi chớp chớp mang theo một ít hơi nước đọng trên mi mắt, hơi thở nóng bỏng nhìn về phía Naruto đang ở sau lưng mình. Lúc này Naruto ở phía sau lưng Kujuku đang dùng bàn tay tà ác hấn vòng qua bắt đầu xoa bóp bộ ngực Kujuku. Một cảm giác mềm mại đến mê người làm cho Naruto thích ý không thôi. Cùng lúc đó Kujuku cảm giác được cả người tê dại, nàng khẽ mím môi phát ra tiếng rên nhẹ: “Ừm...”

Không chỉ như vậy, Naruto còn từ trên vọc thẳng vào trong chiếc áo lót của nàng bắt đầu xoa bóp. Thông qua lớp vải có thể thấy được bàn tay Naruto đang cộm lên khi xoa bóp vú Kujuku. Hai má thiếu nữ đỏ ửng, hơi thở phát ra hồng hộc nóng bỏng, mắt theo đó mê ly. Thi thoảng miệng nàng khẽ phát ra tiếng rên: “A... ư...”

Đặc biệt Kujuku còn cảm nhận được sau lưng mình bị một vật cứng chọc vào mông. Vật to tướng ấy khiến cho Kujuku xấu hổ không ngừng. Ryugan ở bên cạnh thì dùng ánh mắt liên tục co rụt nhìn về phía cảnh này.

Dường như Naruto còn chưa thỏa mãn. Hắn đưa tay kéo xuống hạ thể Kujuku đồng thời đưa tay lên vuốt vệt *m đạo Kujuku thông qua một tầng vải lớn. Cả người Kujuku giống như điện giật, miệng nàng thở ra hồng hộc phát ra rên rì: “Ừm...” Theo đó Naruto còn thọc vào bên trong nhẹ nhàng vuốt ve *m đạo Kujuku càng làm cho nàng trở nên xấu hổ hận không được chui xuống mặt đất. Trước mặt bao nhiêu người, người này lại làm như vậy. Đặc biệt hình như ngón tay hắn đã chui vào lỗ *m đạo nàng mà bắt đầu chọc vào bên trong. Miệng nàng lập tức phát ra tiếng rên lớn: “A...” Bàn tay còn phải bịt miệng mình lại không làm cho tiếng rên quá lớn.

“Khụ, khụ...” Yuki Haku không nhịn được vội vàng ho khan lên vài tiếng.

“Hahaha...” Thấy vậy Naruto vội vã rút tay khỏi quần Kujuku đồng thời hấn nở nụ cười gượng gạo. Lúc này, thiếu nữ Kujuku mới thở ra hồng hộc.

Đôi mắt nàng mang theo u oán và thêm vài phần khiêu khích: “Đại nhân nếu như ngài muốn làm việc đó ta không ngại. Nhưng nơi này còn có rất nhiều người. Chúng ta có thể sang phòng của ta thế nào. Ở nơi đó ta đã dọn dẹp sạch sẽ chỉ cần ngài muốn chúng ta có thể làm việc này bất cứ khi nào!”

“Ha... ha...” Naruto vội vã đưa ra khăn tay. Trên bàn tay ướt nhẹp dính đầy dịch sinh dục Kujuku, Naruto vội vã đem nó lau khô. Sau đó bàn tay hắn đưa lên xách quần mình để cho cây d*ong vật thẳng lên tránh hiện tượng cộm lên trông vô cùng xấu hổ này. Hai vai Naruto theo đó nhún nhún rồi cười nói: “Ta chỉ muốn kiểm tra xem bộ quần áo làm bằng chakra này có hay không giống như quần áo bình thường.”

“Ngài Dan, xin hãy yên tâm!” Seimei không quan tâm Naruto ở trước mặt hấn trâu chọc Kujuku. Ngay kể cả việc Naruto dè Kujuku ở nơi này tiến hành giao hợp hắn cũng chẳng ngại. Về mặt hấn bình tình như không có gì. Đối với hắn mà nói thì việc quan trọng nhất đó là nghiên cứu ra càng nhiều sản phẩm để vinh danh làng Công Tượng và khôi phục huy hoàng ngôi làng này. Hắn cười đồng thời bàn tay hơi chìa ra: “Nó tuyệt đối không khác biệt gì so với quần áo thường có khi còn tốt hơn.”

“Nếu như bị lửa đốt và bị vật sắc nhọn làm rách thì sao?” Naruto tò mò lên tiếng hỏi.

“Ngài có thể thử xem!” Seimei tràn đầy tự tin.

Naruto nghe được lời này thì lập tức hấn nhìn về phía Kujuku. Ngay lập tức thiếu nữ theo bản năng hơi co rụt lại và lùi về phía sau một bước. Hai vai Naruto bắt đầu dĩ nhún nhún và lắc lắc đầu. Hắn chỉ có thể thở dài một hơi và đi về phía thiếu niên Ryugan. Bàn tay đưa lên trực tiếp túm vào áo của hắn trực tiếp xé rách ra một mảng lớn sau đó ném về phía xa.

Mảnh vải vừa rời khỏi thân thể Ryugan không bao lâu thì tiêu tán giống như không tồn tại. Quần áo Ryugan vẫn là rách rưới như quần áo bình thường. Tuy nhiên Ryugan lại đưa tay lên đem chakra truyền vào một vị trí. Chiếc vòng sáng lên và nó lại xuất hiện hiện tượng nổ nhẹ, khói trắng tản ra và quần áo khôi phục như trước kia giống như không chút nào tổn hại.

“Còn có thể!” Naruto nhè nhẹ gật đầu. Hắn đưa tay lên sờ cảm của mình, một cảm giác là lạ bay vào mũi Naruto. Theo đó Naruto đưa bàn tay lên mũi hít một cái. Động tác này làm cho Kujuku vừa xấu hổ lại vừa buồn cười. Khoé miệng Naruto theo đó kéo lên, hấn buông tay xuống sau đó quay về phía Seimei hỏi tiếp: “Giá cả cùng hiệu suất thế nào?”

“Loại quần áo này vốn là tạo ra từ chakra hơn nữa lượng chakra tiêu tốn cực ít nên chỉ cần người có chakra đều có thể duy trì nó 24/24 giờ. Hơn nữa, chiếc vòng sẽ sử dụng thuật phong ấn nên nó có thể thông qua đáng người sử dụng mà tự điều chỉnh cho hợp lý nhất. Thế nên dù người sử dụng béo gầy cao thấp đều có thể sử dụng. Hơn nữa, chúng tôi cũng làm như ngài mong muốn. Một khi chiếc vòng này rơi vào trạng thái trực chặc nó sẽ khởi động hệ thống dự trữ kích hoạt ra bộ quần áo dự phòng. Hơn nữa, chiếc vòng có thể dự trữ được tất cả 30 bộ quần áo tất cả. Nếu như người sử dụng muốn thay đổi chúng ta có thể thay đổi thiết lập trong đó cực kỳ dễ dàng. Chỉ là...” Seimei nói đến đây thở dài ra một hơi: “Chiếc vòng tay này phải sử dụng loại hợp kim có tính nhạy chakra cao đồng thời lại yêu cầu độ dẻo cùng với tính rắn chắc nên nó khá đắt đỏ. Chi phí sản xuất rất rẻ nhưng hợp kim cần sử dụng khá đắt nên giá sản phẩm này cũng khá cao.”

“Người không cần để ý việc này! Cứ toàn lực sản xuất đi...” Naruto cười nhạt một tiếng. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Không phải vừa ướm thử chuyển sinh ra tên ninja Thiết Độn đó sao? Sợ còn thiếu được kim loại đó sao? Đúng là không tốn một xu mà!” Khoé miệng hấn nhếch lên: “Kim loại nhạy với chakra, ta sẽ toàn lực cung cấp. Các người chỉ cần sản xuất thật nhiều là được.”

“Vâng... đại nhân!” Seimei nở nụ cười hài lòng gật đầu đáp lễ.

Kujuku nhìn về phía Naruto với ánh mắt đầy sao? Thực lực mạnh, người lại đẹp trai và tiền nhiều thực sự quá mê người.

“Đi...” Đột nhiên Naruto hô lên một tiếng. Đôi mắt hắn theo đó nhú lại: “Thế nào cô ấy lại muốn triệu tập gấp. Có chuyện gì sao?” Hắn vội vã quay về phía Zabuza và Haku: “Chúng ta lập tức trở về làng Sương Mù. Ở nơi đó nhất định có chuyện xảy ra...” Cùng lúc hắn quay đầu nhìn về phía Seimei rồi nói: “Seimei, việc ở đây ta toàn lực giao cho ông. Hy vọng ông sớm hoàn thiện sản phẩm này đem nó làm cho không tì vết. Chúng ta còn có rất nhiều ý tưởng không có làm ra đâu.”

“Xin ngài hãy tin tưởng tôi!” Seimei nói chuyện với giọng đầy chắc chắn: “Tôi lấy danh dự thủy tổ làng Công Tượng ra đảm bảo. Tôi nhất định sẽ hoàn thành như ngài mong muốn.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Xuất phát tìm tam vĩ

“Ngài Mizukage, mời ngài dùng trà!” Một cậu nhóc có thân hình nhỏ bé với mái tóc màu tím và khuôn mặt tròn trịa. Đôi mắt to tròn và sống mũi thẳng nhỏ cùng miệng nhỏ. Đồng tử màu đen xám và đôi mắt to ra khá ngây thơ. Bên ngoài cậu mặc một chiếc áo choàng cao cổ. Hiện tại, cậu nhóc bâng lên một ly trà nóng hổi trên chiếc khay nhỏ đặt lên bàn.

“Cảm ơn em, Ranmaru!” Terumi Mei dùng ngón tay nhỏ nhẹ kẹp lấy tách chén trà nhỏ đồng thời khẽ nhấp một ngụm nho nhỏ. Trà làm cho tinh thần Mei trở nên thư thái hơn. Cảm nhận được hơi ấm và mùi hương nhẹ nhẹ, Mei theo đó cũng bình tĩnh hơn hẳn. Đôi môi hồng hào khẽ mấp máy vài cái.

“Nụ cười ngài Mizukage đẹp thật là đẹp!” Ranmaru thầm nghĩ. Đôi mắt cậu mang theo ngây thơ nhìn về phía Terumi Mei: “Ngài ấy không những tốt bụng lại còn rất thân thiện. Nếu như mỗi ngày như vậy thì tốt quá. Nếu ở bên cạnh có cả anh Raiga thì tốt biết bao.”

Rời khỏi nơi làm việc sắc mùi kim loại cùng với các chất phụ gia kia, Naruto thở phào ra một tiếng. Hai tay hắn trực tiếp kết ấn, bàn tay vỗ nhẹ lên mặt đất hồ nhỏ: “Thuật thông linh!” Ngay lập tức dưới mặt đất nơi mà Naruto chạm vào thì một đám hoa văn ký hiệu màu đen bắt đầu lan tràn.

Bùm!

Một trận khói nhỏ vang lên, một cái quan tài xuất hiện trước mặt ba người Naruto, Haku và Zabuza. Theo một tiếng cách nhỏ nhỏ, nắp quan tài từ từ mở ra để lộ ra thân ảnh một người nam nhân với mái tóc màu trắng và mặc một bộ quần áo cổ cũ kỹ thời chiến quốc màu xanh lam. Trên mặt hắn có đeo một chiếc giáp mặt che phần trán mình cùng với một phần hai bên má. Ở giữa miếng kim loại có khắc ấn ký làng Lá.

Khuôn mặt này khá đẹp trai nhưng đầy những vết nứt. Đặc biệt khi mà đôi mắt hắn mở ra thì lòng trắng màu đen và đồng tử có màu trắng nhợt nhạt không tiêu cự. Naruto tại lúc này quay ra nhìn về phía hai người Zabuza và Haku rồi nói: “Chúng ta sử dụng thuật Phi Lôi Thần của Hokage đệ nhị Senju Tobi sẽ đến làng Sương Mù nhanh hơn!”

“Đúng là ngoài người ra thì chẳng có ai khác!” Về mặt Zabuza mang theo châm chọc. Hắn vẫn cái thói quen ôm ngực và tỏ ra cao hơn người khác một cái đáng kể. Giọng nói cũng theo đó tràn đầy giễu cợt: “Nếu như làng Lá biết người ư ử ra Hokage đệ nhị của bọn họ làm nhân viên chuyển phát nhanh họ sẽ có cảm nghĩ gì nhỉ. Họ chắc chắn sẽ bỏ sống người ra.”

“Ha... đến lúc đó hãy nói!” Naruto cười nhạt sau đó cũng chẳng thèm phản đối: “Bây giờ ta cùng Haku sẽ đến làng Sương Mù. Thế nào có muốn đi chung luôn không. Hay người còn định đi bằng cái đôi chân đó hả?” Vừa nói Naruto vừa nhìn về phía chân Zabuza với ánh mắt châm chọc.

“Hừ...” Zabuza hừ lạnh một tiếng. Yuki Haku chỉ mỉm cười một cái, hắn đưa bàn tay lên nắm lấy tay Zabuza đồng thời cũng nắm lấy tay Naruto.

“Còn không phải đi nhờ!” Giọng nói Naruto mang theo châm chọc. Bàn tay hắn cũng cùng lúc chạm lên vai Hokage đệ nhị khi mà hắn nói xong câu đó. Chỉ thấy một bàn tay Hokage đệ nhị đưa lên kết ấn. Ngay lập tức đám người Naruto biến mất ở vị trí đó.

Vụt!

Khi mà họ lần nữa xuất hiện thì lúc này họ đã ở trong một hang núi đá. Từng giọt nước phát ra âm thanh khi va chạm vào mặt đất. Tiếng nước tí tách đập vào trong tai Zabuza làm cho hắn cũng nhanh chóng khôi phục. Hắn biết được mình đã đến gần làng Lá.

Bàn chân Zabuza nhanh chóng đạp bước ra khỏi hang núi đá. Núi đá này cũng khá nông chỉ cần đi ra vài bước sẽ ra khỏi cửa hang mà thôi. Khi ra bên ngoài hắn thấy được vài ngọn núi khá cao. Hình dáng những ngọn núi này khá quen thuộc với Zabuza. Đó không phải là những ngọn núi bao quanh làng Sương Mù hay sao?

Vụt!

Thân hình Zabuza loé lên, hắn chẳng thèm chờ đợi Naruto cùng với Haku trực tiếp đi trước một bước. Naruto cũng theo sau bước ra khỏi sơn động. Hokage đệ nhị lúc này cũng không bước theo ra mà bản thân ư ử chuyển sinh đã bị Naruto đưa lại vào cái quan tài gỗ ấy.

Nhìn thấy Haku cười gượng nhìn về phía mình, Naruto bắt đầu đi mở miệng một câu: “Đi thôi!” Hắn là người đầu tiên ra tăng tốc độ. Haku thấy thế cũng

đánh chạy vội theo sau lưng Naruto. Thực sự không hiểu hai người Naruto và Zabuzza như thế nào mà lại như nước với lửa vậy. Khó mà dung hoà sống chung được.

Cạch!

Cánh cửa màu đỏ lập tức mở ra, Ao dẫn theo sáu người thanh thiếu niên bước vào bên trong. Đối đãi với Mizukage đệ ngũ, Ao cũng rất kính cẩn hành lễ chào hỏi. Sáu người thanh thiếu niên cũng là như thế duy chỉ có Raiga có chút khác biệt. Trong giọng nói Raiga không mang theo tôn kính mà một người làng Suong Mù nên có.

“Ngài Mizukage!” Ao lập tức lên tiếng nói chuyện: “Lần này ngài triệu tập gấp chúng tôi trở lại nhất định có chuyện gì. Không biết là có chuyện gì...”

“Chờ chút...” Terumi Mei mở miệng đáp lời: “Ta đã gửi thư thông báo cho chồng ta Dan. Anh ấy rất nhanh sẽ đến nơi này. Đến lúc đó, chúng ta sẽ nói rõ nhiệm vụ của mọi người lần này. Nhiệm vụ lần này liên quan mật thiết tới sự hưng suy của làng Suong Mù chúng ta.”

Nghe được những lời này thì đám người ở đây đều kinh ngạc nhìn về phía nhau. Họ không nghĩ đến nhiệm vụ lần này lại quan trọng như vậy. Xét theo nhiệm vụ cấp bậc hiển nhiên loại nhiệm vụ này thuộc hàng cấp S. Đây chỉ là cấp bậc cao nhất nếu như nó quan trọng như thế có khi vượt qua cả cấp S.

Người thanh niên cầm trong tay thanh Kubikiribōchō không hiểu lập tức đứng ra. Về mặt hấn mang theo có chút khó chịu: “Ngài Mizukage, ta thực sự có chút không hiểu. Mặc dù ngài Dan là chồng ngài đi nữa nhưng dựa theo cấp bậc ngài đưa ra, nhiệm vụ lần này có cấp bậc rất cao hơn nữa là tuyệt mật. Thứ ta nói thẳng, dù ngài Dan quan hệ rất mật thiết với làng ta nhưng dù sao ngài ấy vẫn là người ngoài. Nếu để ngài ấy tham gia nhiệm vụ lần này thực sự có chút không hợp lý.”

Đám người ở đây nghe đều gật đầu cho rằng lời thanh niên cầm Kubikiribōchō nói đúng. Những lời này đều rơi vào trong tai Mei làm cho nàng nhú lại lông mày một cái. Nàng cũng đã cân nhắc những lời này nên cũng đưa ra giải thích: “Nhiệm vụ lần này hết sức quan trọng tuy nhiên nó cần thiết có sự tồn tại chồng ta tham gia. Điều đó đảm bảo cho nhiệm vụ thành công lớn nhất vì nhiệm vụ này hết sức nguy hiểm lại muốn bảo mật nên không thể để xảy ra sơ sót nào. Mọi người mới chỉ tập luyện phối hợp với nhau trong thời gian ngắn, thực lực phát huy không hoàn toàn. Điều này làm cho khả năng hoàn thành nhiệm vụ này thấp đi. Hơn nữa...” Mei trầm ngâm một chút, ánh mắt trở nên cực kỳ nghiêm túc: “Vì nhiệm vụ lần này vô cùng quan trọng nên chính ta sẽ đích thân tham gia nhiệm vụ lần này.”

“Cái gì?” Đám người ở đây không hẹn mà cùng hô lên một câu. Mọi người dùng ánh mắt bàng hoàng nhìn về phía Mizukage đệ ngũ Terumi. Theo sau đó đám người nhìn về phía nhau giống như muốn dò hỏi ý tưởng mọi người.

Cạch!

Cánh cửa màu đỏ lần nữa mở ra, thân ảnh người thiếu niên tóc vàng cùng với hai thanh niên đẹp trai cùng xinh đẹp bước vào phía bên trong. Mọi người đều nhìn thoáng qua. Naruto cũng thấy được sáu thành viên trên lưng bọn họ. Xem ra Mei có ý định xây dựng lại thất kiếm làng Suong Mù. Hẳn chỉ nhìn về phía mọi người rồi gật đầu một cái xem như chú ý đến bọn họ.

Raiga nhìn thoáng qua Naruto nhưng hấn trực tiếp chú ý đến Zabuzza. Đặc biệt Zabuzza làm cho Raiga có chút khó chịu. Cái tên này làm cho Raiga nhớ đến thằng nhóc quý nhân Zabuzza đã chết đó. Thằng nhóc đó thực sự làm Raiga khó chịu. Mà tên này thì có tính cách y chang hấn. Nếu như Raiga không biết quý nhân Zabuzza đã chết, hấn còn tin tưởng tên này là Zabuzza dùng thuật dịch dung hoặc phẫu thuật thay đổi hình dáng nữa kia.

“Mei... em có chuyện tìm anh!” Naruto mở miệng nói chuyện: “Dùng như chuyện rất gấp. Có chuyện gì vậy?”

“Anh đã đến rồi sao? Sớm hơn em dự định đấy, ông chồng đẹp trai của em ạ!” Mei mỉm cười nhẹ nhàng đáp lời. Ngay sau đó nàng mở miệng nói chuyện tiếp: “Những ninja làng Suong Mù đã phát hiện tung tích tam vĩ. Chính vì vậy mà em triệu hồi họ trở lại làng Lá. Đồng thời em cũng cần sự giúp đỡ của anh, ông chồng đẹp trai của em.”

“Tam vĩ, một trong chín con vĩ thú sao?” Nghe được lời này Naruto kinh ngạc hô lên: “Nó không phải đã biến mất sau khi Mizukage đệ tứ đã chết sao? Thế nào bây giờ lại xuất hiện? Tin tức này có chính xác hay không?”

“Ngài Dan...” Ao bình tĩnh giải thích: “Vĩ thú là bất tử. Cho dù jinchuriki có chết đi nữa hoặc vĩ thú bị giết. Sau một thời gian chúng cũng sẽ sống lại. Từ nhất vĩ đến cửu vĩ đều không ngoại lệ. Có khác nhau có lẽ cũng chỉ là thời gian sống lại dài hay ít mà thôi!”

“Tin tức xác thực. Hơn nữa, em đã sắp xếp một ban phong ấn đi theo!” Mei bình tĩnh đứng dậy nói: “Chúng ta sẽ xuất phát ngay sau khi ban phong ấn chuẩn bị tốt. Đồng thời chúng ta cũng cần một vật chứa cho tam vĩ.”

“Không cần đâu!” Naruto mở miệng nói chuyện: “Em hẳn biết rõ không ai tinh thông thuật phong ấn hơn anh đâu. Hơn nữa, anh cũng muốn biết tam vĩ mạnh như thế nào.” Hai tay hấn ôm ngực, đôi mắt tỏ ra đầy tự tin.

“Vậy được rồi!” Terumi Mei trầm ngâm một chút rồi đáp lời: “Chúng ta chuẩn bị một chút sau đó lập tức lên đường.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 120: Đụng độ

Màn đêm buông xuống Thủy Quốc. Từng tiếng sóng nhẹ nhàng phát ra vỗ lên vách đá, một con thuyền lẳng lặng khởi hành thoát đi Thủy Quốc. Nó mở ra cánh buồm nhẹ nhàng lướt đi trong cơn gió nhẹ. Đêm xuyên quan lớp sương mù trong màn đêm, con thuyền nhanh chóng biến mất trong màn sương đen dày bí ẩn.

“Thời tiết như thế này thực sự thích hợp đi ra ngoài sao?” Naruto đứng ở trên mạn thuyền, hần nhìn khắp xung quanh đều là sương mù đen hắc ám. Hần hoàn toàn không có cách nào phân rõ phương hướng. Đặc biệt sau khi phân hồn vào cơ thể trẻ con, Naruto chỉ còn một nửa linh hồn, cảm giác của hần suy yếu đến mức tận cùng. Cảm giác lực so với một ninja cảm nhận bình thường không hơn là bao nhiêu, có khi yếu hơn.

“Thời tiết như vậy mới thực sự thích hợp làm nhiệm vụ lần này.” Một giọng nói vang lên sau lưng Naruto làm cho hần ngoảnh đầu nhìn về phía sau. Terumi Mei bước chậm từng bước đi tới. Trên khuôn mặt nàng xuất hiện nụ cười thân thiết: “Ngoài này rất lạnh đó, ông chồng đẹp trai của em.” Nàng mang theo một chiếc áo khoác nho nhỏ trong tay mình.

“Mei...” Naruto cảm động nhìn về phía chiếc áo bông kia. Kể từ sau khi có vợ, Naruto cũng có sự thay đổi lớn. Chính hần cũng không biết mình không còn lạnh lẽo như trước kia mà dần dần mở lòng mình. Đối với Naruto thì hần chỉ cần sự quan tâm nhỏ bé này mà thôi. Bàn tay vươn lên sau đó nhẹ nhàng kéo Mei lại.

Trong phút chốc hai người sát gần vào nhau, cả hai hưởng chung một chiếc áo khoác. Dường như cả hai muốn cảm nhận được hơi ấm nhẹ nhàng từ cơ thể đối phương nên cả hai dựa vào rất sát. Đôi mắt họ đều nhìn về phía sóng biển đang dập dờn trước mặt bọn họ. Đồng thời họ lẳng lặng ngắm cảnh biển. (Sương mù dày đặc ba mét cũng không rõ.)

Vậy mà đang lẳng lặng thì đột nhiên Mei hích hích chiếc mũi của mình. Nàng cảm nhận được mùi hương trên cơ thể Naruto. Ngay lập tức vẻ mặt nàng trở nên âm trầm, khoé miệng nàng liên tục co giật vài cái. Điều này làm cho Naruto cảm giác được lạnh lẽo. Bất chợt Mei khẽ mở miệng hỏi với nụ cười âm lãnh: “Anh yêu, trước khi đến đây, anh đi đâu vậy!?”

“...” Nghe được lời này thì Naruto giật mình. Hần cảm giác được cả người rét lạnh, từng giọt mồ hôi trên trán hần chảy xuống. Bây giờ hần mới nhớ được mình ở trung tâm nghiên cứu kỹ thuật làm những gì. Cả người Naruto như ngâm vào nước lạnh. Nụ cười gượng gạo xuất hiện trên mặt hần: “Bà xã, anh có đến công ty một chút. Ở đó anh gặp các nhân viên và hỏi bọn họ tiến độ nghiên cứu thế nào mà thôi!”

“Thật sự như vậy sao?” Terumi Mei hí hóp mắt nở nụ cười, lọn tóc đỏ hung nàng khẽ bay múa. Giọng nói theo đó lạnh lẽo lên: “Vậy tại sao trên người anh lại có hương thơm nồng nặc của nữ nhân. Hơn nữa, mùi vị này tại sao giống như cá biển vậy!?” Vừa nói giọng nói nàng mang theo lạnh lẽo.

“Này...” Naruto hơi ngần ra. Hần nhớ được mình dùng tay móc *mạo Kujaku thể nhưng hần đã lau tay kỹ rồi mà. Đôi mắt với đôi mắt chất vấn của Terumi Mei, ý nghĩ Naruto điên cuồng chuyển động tìm ra đáp án. Ngay lúc này đầu óc hần cực kỳ linh quang: “Bà xã...” Mei vẫn nở nụ cười nhìn về phía hần: “Anh nghĩ em nghĩ thấy mùi phụ nữ trên người anh có lẽ do anh mang thứ này!”

Đôi mắt Mei lập tức bị một thứ thu hút. Nàng thấy cánh tay Naruto đưa lên, một cái vòng tay không tính tiền xảo xuất hiện trong tay Naruto. Nàng lập tức tò mò quan sát thứ ấy rồi hỏi: “Vòng tay. Anh muốn tặng nó cho em sao?” Trong giọng nói không được vui lắm. Dường như trên vòng tay này nồng nặc mùi hương nữ nhân khác làm cho Mei có chút khó chịu.

“Đừng nhìn nó trông rất bình thường nhưng nó là sản phẩm mới mà công ty anh chế tạo ra!” Naruto nở nụ cười nhún nhún vai nói: “Em đừng thấy vẻ ngoại của nó tầm thường mà không có gì. Sau này thứ này có thể hoàn toàn thay thế việc mặc quần áo!” Naruto thấy vẻ mặt tò mò cũng với ngơ ngác Mei, hần ngay lập tức giải thích: “Quần áo thường chế tạo bởi các loại vải bình thường nhưng thứ này lại có thể thay thế cho việc mặc quần áo. Nó sử dụng chakra thay thế cho vải vóc. Hơn nữa tồn chakra cực kỳ ít, cơ bản chỉ cần có người có chakra là có thể sử dụng.” Thấy được ánh mắt nghi ngờ của Mei, Naruto vội vã mở miệng nói chuyện: “Bà xã, em vẫn không tin sao? Chúng ta vào bên trong. Anh sẽ chứng minh cho em xem!”

“Được rồi, em tạm thời tin anh!” Mei lập tức trừng mắt nhìn về phía hần. Tuy nhiên nụ cười lạnh lẽo vẫn trên mặt nàng: “Thế nhưng vì sao trên người anh lại có mùi vị đó?” Bàn tay Mei đưa lên cầm lấy tay Naruto tuy nhiên nàng vội vàng ghét bỏ tránh xa khuôn mặt.

Naruto cảm giác được trong lòng có hàng trăm con quạ bay qua. Đầu hần theo đó cũng to như cái đầu. Linh cảm nhanh chóng chuyển động, Naruto vội vã nói: “Bà xã, em chẳng lẽ không quen mùi này sao?” Thấy được Mei ngơ ngác hơi há hốc mồm nhìn mình. Naruto vội vã giặt tay mình lại sau đó đưa tay lên mũi ngửi hít hà cái vị nồng nàn này. Ánh mắt hần mang theo thâm tình nhìn về phía Mei: “Đó là mùi của em a. Chẳng lẽ mũi nơi đó của em, em cũng quên sao?”

“Dan, anh nói gì vậy!?” Mei ngẩn ngơ và ngu ngu nhìn về phía Naruto. Đặc biệt thấy bộ dạng tham lam hít hà cái mùi đó thực sự làm Mei chán ghét và phát tởm.

Thế nhưng Naruto lại mở miệng nói chuyện: “Bà xã, em biết không? Anh biết em là Mizukage của làng Sương Mù nên thời gian chúng ta gặp nhau không nhiều. Mà anh thì cũng hay ra ngoài công tác. Xin hãy tha thứ anh, anh không có cách nào. Cái tay này đã nhiều ngày anh không có rửa rồi. Nó vẫn lưu trữ mùi hương cơ thể em. Mỗi khi không có em bên cạnh, anh đều cảm giác mình chán chọc khó ngủ. Chính vì như vậy anh chỉ có thể dùng nó an ủi mình mỗi ngày. Chỉ có nó anh mới ngủ được ngon giấc.” Vừa nói hần đưa bàn tay vào mũi mình mà hít hà đồng thời đôi mắt thâm tình nhìn về phía Mei.

“Ông xã, anh...” Khuôn mặt Mei theo đó đỏ bừng, nàng nhỏ giọng nói khe khẽ: “Biến thái!”

“Bà xã...” Bàn tay Naruto đưa lên kéo tay Mei sau đó đem vòng tay đeo lên cổ tay Mei. Lần này nàng cũng không có chán ghét cánh tay đầy mùi nặng kia của hần. Naruto lúc này như chút được gánh nặng trong lòng. Hần khe khẽ nói nhỏ vào tai Mei: “Loại đồ vật này nhất định phải cài hết quần áo mới

có thể dùng được. Chúng ta vào bên trong nhé bà xã.” Không để ý đến Mei có đồng ý hay không, hắn vội vã dắt tay nàng vào bên trong.

Ánh sáng lấp lánh khi mặt trời chiếu rọi lên mặt nước của một hòn đảo lớn. Nước trong xanh nhìn từ trên xuống giống như màu xanh của ngọc bích. Cảnh sắc tuyệt đẹp và mê người. Tuy nhiên gần đây tin đồn ở nơi này có quái vật nên nơi này cũng trở nên thưa thớt và không có người qua lại.

Bất chợt một trận gợn sóng trong không khí xuất hiện. Nó giống như một cái xoáy nước sau đó trực tiếp nhả ra hai người. Một người thiếu niên có mái tóc trắng xám và một người đeo mặt nạ chỉ để lộ một con mắt. Cả hai người đều có điểm chung đó chính là đều ăn mặc một bộ áo choàng màu đen với những đường vân hoa văn như mây đỏ.

“Đây là nơi tam vĩ đang trú ngụ sao?” Người thiếu niên tóc trắng xám đột nhiên mở miệng nói chuyện. Hắn hơi nheo mắt lại theo sau đó quát nhẹ một tiếng: “Byakugan!” Theo âm thanh hắn vang lên thì đôi mắt hắn với huyết thái dương theo sau đó trở nên gân xanh dữ tợn. Cảnh sắc lập tức biến thành đen trắng xuất hiện trước mặt hắn.

Tầm nhìn người thiếu niên theo đó vươn xa. Hắn lúc này trực tiếp hướng về phía mặt biển mà đi. Đồng thời tầm nhìn theo đó xâm nhập vào sâu hơn. Ở phía dưới mặt nước hắn thấy được những sinh vật biển với năng lượng yếu ớt màu xanh trong người. Thế nhưng ngay sau đó làm cho đôi mắt hắn co rụt lại. Một lượng chakra khổng lồ khiếp ở dưới đó làm cho người thiếu niên kinh ngạc.

“Thế nào, tìm được nó chưa?” Người nam nhân đeo mặt nạ vàng với những xoáy tròn và đôi mắt màu đỏ với ba viên cầu ngọc quay sang hỏi.

“Phía dưới đáy biển!” Người thiếu niên tóc trắng xám lạnh nhạt thu hồi Byakugan rồi trả lời. Hắn quay ra nhìn về phía người đeo mặt nạ hỏi: “Chúng ta làm thế nào để đem nó đưa lên mặt biển đây. Nếu nó cứ ở dưới mặt biển sẽ rất khó thu phục nó.”

“Cậu không cần phải lo, Neji! Ta đã có cách...” Người nam nhân đưa tay lên cầm một con cá có hình thù quái dị làm bằng đất sét trắng. Hắn cười chỉ về phía con chim nói: “Ta đã lấy nó ở chỗ tiền bối Deidara đó. Thế nào, không tệ đi!”

“... Hừ...” Hyuuga Neji ôm ngực của mình. Hắn lạnh nhạt mở miệng hỏi: “Không phải đòn đả gia tộc Uchiha có thể sử dụng đôi mắt của mình khống chế vĩ thú sao? Nghe đồn năm xưa cửu vĩ bị thả ra cũng là người sử dụng đôi mắt ấy không chế. Thế nào mà ngươi có Mangekyou Sharingan lại không dùng nó khống chế tam vĩ!”

“Không phải không thể!” Người nam nhân đeo mặt nạ lạnh nhạt mở miệng đáp lại: “Ta đem cậu đến nơi này đã tiêu hao khá khá đồng lực. Hơn nữa, ta hiện giờ có một con mắt muốn khống chế tam vĩ là không thể nào. Thế nên chúng ta cần nhờ đến nó.” Vừa nói nam nhân chỉ về phía con cá bằng đất sét: “Ta sẽ xuống dưới bức nó lên. Đến lúc đó chúng ta cùng hợp lực với nhau...”

Hyuuga Neji ôm ngực thấy được thân thể nam nhân đeo mặt nạ biến mất theo dòng xoáy không khí. Hắn chỉ có thể lẳng lặng đứng ở trên bờ chờ đợi. Hiện giờ hắn không muốn sử dụng đôi mắt của mình. Sử dụng quá nhiều sẽ làm đôi mắt thoái hoá và làm chậm quá trình tiến hoá của Byakugan. Không đến bất đắc dĩ hắn cũng không muốn dùng.

Oanh!

Một tiếng nổ vang lên kèm theo một cột nước khổng lồ xuất hiện. Cột nước cao đến mấy mét khiến cho ở nơi xa người cũng có thể thấy rõ. Từ phía trong nước phát ra âm thanh giống như một con quái vật rú lên. Nó truyền xuyên qua mặt nước rơi vào tai mọi người.

Ngao!

Đứng ở trên boong thuyền, Naruto cùng với Mei và đám người trên thuyền đều thấy cột nước phóng lên cao. Họ còn nghe được âm thanh nho nhỏ vang lên. Ao lập tức là người phản ứng nhanh nhất hô lên: “Ngài Mizukage đó là âm thanh của tam vĩ. Byakugan!” Trên huyết thái dương con mắt bên phải lập tức xuất hiện tình trạng nổi lên gân xanh.

Oanh, oanh... Tiếng nổ lại tiếp tục phát ra và từng cột nước bắn lên cao tung toé.

Cảnh sắc thay đổi trước mắt Ao, hắn thấy được có người tấn công tam vĩ đồng thời đau đớn làm cho tam vĩ phải trôi lên mặt nước. Hắn vội vã hô lên: “Ngài Mizukage đệ ngũ, có người đang tấn công tam vĩ!”

“Cái gì?” Terumi Mei không nhận được hô lên. Theo sau về mặt nàng trở nên nghiêm túc: “Có bao nhiêu người tất cả?”

“Có hai người!” Ao lập tức trả lời.

“Một đám không biết sống chết!” Raiga châm chọc nói: “Chỉ với hai người mà dám tấn công tam vĩ. Chúng ta cứ mặc kệ hai người bọn họ. Bọn họ sẽ sớm bị tam vĩ nghiền nát mà thôi. Rồi họ sẽ ban xác trước bom vĩ thú. Đến lúc đó chúng ta làm cho họ một lễ tang hoàn mỹ được rồi!”

“Không ổn...” Đột nhiên Ao hô lên: “Đối phương hình như có Byakugan. Hơn nữa hình như đối phương cũng phát hiện chúng ta.”

“Cái gì?” Mọi người ở đây sợ hãi hô lên.

“Còn nữa... là... là Mangekyou Sharingan!” Ao hoảng hốt hô lên: “Một người trong đối phương còn có Mangekyou Sharingan!”

“Ngươi không nhìn nhầm chứ Ao?” Mizukage đệ ngũ Terumi Mei lập tức biến đổi sắc mặt vội vã hỏi lại. Phải biết rằng Mangekyou Sharingan có thể dễ dàng khống chế vĩ thú.

“Tuyệt đối không có nhầm!” Ao lập tức mở miệng nói: “Loại chakra kiểu này tôi đã từng thấy được nó giống như loại chakra đã gây ra ảo thuật cho ngài Mizukage đệ tứ.”

“...” Hai hàm răng Terumi Mei khẽ cắn một cái. Nàng mở miệng quát lên: “Lập tức tiến hành đồ bộ lên đảo. Chúng ta tuyệt đối không làm cho đám người bọn họ đoạt đến tam vĩ.” Theo đó nàng cũng làm gương đi đầu nhảy xuống phía dưới. Đám người lập lượt nhảy xuống biển sau đó bàn chân dẫm trên mặt biển nhanh chóng vọt về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Gặp lại Hyuuga Neji

Hòn đảo nơi mà tam vĩ trốn tránh vốn thuộc một hòn đảo nhỏ của Thủy Quốc. Đoàn người Terumi Mei lại đi ở bên phía bên kia của hòn đảo. Thế nên dù nhận thấy được có người tấn công tam vĩ ý đồ đem tam vĩ bắt lấy nhưng họ vẫn phải vượt qua khu vực đảo để đến phần bên kia.

Đám người Terumi Mei tăng tốc độ đến mức nhanh nhất. Họ giống như những bóng ma vọt trên những cành cây. Tốc độ họ nhanh đến mức người bình thường chỉ thấy những bóng ánh loè lên. Theo sau tán lá tung bay dưới tốc độ đám người. Nhiều người dậm bàn chân mạnh đến mức ở trên những thân cây để lại những vết chân sâu hoắm.

“Ngài Mizukage, tam vĩ đã trôi lên mặt nước!” Ao chạy song hành với Terumi Mei, đôi môi tái nhợt của hắn mấp máy phát ra âm thanh cảnh báo.

“Không cần để ý!” Terumi Mei lập tức lên tiếng an ủi: “Hai người đó muốn phong ấn tam vĩ không có dễ dàng như thế. Họ muốn phong ấn nó nhất định cần một quãng thời gian. Thời gian này đủ để chúng ta có thể ngăn cản bọn họ.”

Tự nhận mình là tiền bối, thân ảnh Raiga phóng lên trước đi song hành với mấy người. Hắn mở miệng nói chuyện: “Từng có tin tức Mangekyou Sharigan của gia tộc Uchiha có thể dễ dàng không chế vĩ thú. Nếu như đám người này sử dụng Mangekyou Sharingan không chế tam vĩ, chúng ta cướp đi tam vĩ từ tay bọn họ có nguy hiểm quá hay không. Không khéo chúng ta phải trực tiếp đối mặt với tam vĩ.”

Nội dung trong lời nói từ miệng Raiga làm cho đám người thất kiếm làng Sương Mù ở đây đều giật mình ngẩn ra. Ngay sau đó họ cũng hiểu được mình muốn đối mặt với cái gì. Đám người này đều có thực lực Jounin nhưng đối mặt với vĩ thú quả thực như châu chấu đá xe.

“Không cần lo lắng!” Terumi Mei cảm nhận được bộ hạ khẩn trương, nàng lập tức lên tiếng an ủi. Nói đến đây nàng liếc mắt nhìn về phía Naruto rồi nói tiếp: “Dù cho đối phương có Mangekyou Sharingan đi nữa, chúng ta vẫn có sức đánh một trận. Các người cứ tin tưởng ở ta. Chúng ta có vũ khí bí mật có thể địch nổi cả vĩ thú.”

Ào, ào...

Mặt nước bắt đầu xuất hiện sóng dậy. Một thân hình khổng lồ trôi lên mặt nước khiến nước bắn tung toé khắp nơi. Nó trông giống như một con rùa nhưng lại có cái mai giống mai cua và ba cái đuôi giống đuôi tôm. Dưới cái mai của nó là phần thịt màu đỏ trông giống mô cơ bắp. Tam vĩ có đôi tay giống người nhưng lại không có chân sau. Hàm dưới của nó khá lớn và răng thì tựa như sừng, cùng với cái trán lớn của nó cũng có sừng, làm cho nó hơi giống một cái miệng với nhiều răng to, và khiến phần còn lại của khuôn mặt như nằm trong miệng. Đôi mắt của nó màu đỏ với đồng tử màu xanh lá. Mắt phải của nó luôn nhắm, có thể là do bị thương.

“Ra rồi đấy! Bây giờ chúng ta chỉ cần hợp lực đem nó bắt lại là được...” Trên bờ cát trong không khí đột nhiên xuất hiện một trận gợn sóng như hình xoáy ốc. Xoáy ốc trực tiếp nở ra một người mặc áo choàng đen đeo mặt nạ. Từng giọt nước trên người hắn nhỏ giọt rơi xuống nền cát.

“Có người đến nơi này...” Hyuuga Neji quay ra nhìn về phía Tobi nói với giọng lạnh nhạt: “Hon nữa đám người này là ninja làng Sương Mù. Dường như đám người này tới nơi này cũng là vì tam vĩ. Ân... hon nữa dường như còn là người quen!”

“Đám người làng Sương Mù...” Tobi nghe được những lời này thì trở nên ngưng trọng. Con mắt sharingan ba viên cầu ngọc của hắn cũng hơi nhăn lại thật sâu. Ngay sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía tam vĩ đang trôi lên từ mặt biển: “Này... cậu định để ta xử lý một mình thứ này hả?”

“Không còn cách nào khác, phải có người ngăn cản bọn họ mà thôi!” Hyuuga Neji đạm mạc trả lời. Khoé miệng Neji nhếch lên nụ cười hiếm thấy: “Ngoài ra, trong đám người sương mù đó cũng có người mà ta muốn gặp mặt. Ta rất muốn biết qua gần ba năm, cậu ta trở nên mạnh như thế nào?” Vừa nói xong thì Hyuuga Neji xoay người rồi đi: “So với tam vĩ thì cậu ta cho ta hứng thú như vậy!”

“Lại để ta một mình với thứ này sao? Xem ra có chút phiền toái đây, nha...” Tobi chán nản hơi ngẩng đầu nhìn về phía tam vĩ ở phương xa. Hắn chẳng thèm liếc mắt về Neji khi mà Neji rời đi. Vì hắn tin tưởng thực lực Neji hoàn toàn có thể xử lý đám người làng Sương Mù.

Hổng!

Tam vĩ đã bị tên đeo mặt nạ vàng chọc cho tức giận. Nó mở miệng phát ra tiếng gầm giận dữ. Ngay sau đó từ miệng nó trực tiếp tụ tập ra một quả cầu

nước. Quả cầu nước được nén với áp suất cao rồi được bắn ra với sức mạnh như một quả pháo.

Oanh!

Quả pháo nước trực tiếp đánh vào người Tobirama, thế đi nó không giảm chút nào trực tiếp cây cối đất đá trên đảo nghiền nát. Nó tạo ra một con đường với những vết lằn do quả pháo nước tạo ra. Quả pháo nước bắn xuyên qua đảo từ bờ bên này đến tận bờ bên kia sau đó bắn ra biển xa rồi phát ra tiếng nổ mạnh ở phía xa. Một cột nước khổng lồ cao vút được tạo nên.

“Ngài Mizukage, đối phương đang tiếp cận chúng ta!” Ao đang đi song hành với Mei lập tức mở miệng nói chuyện.

“Có những ai?” Terumi Mei lập tức dò hỏi địch tình.

“Đối phương là một thiếu niên sở hữu Byakugan...” Đôi mắt Ao lập tức quan sát đối phương sau đó đưa ra tình báo: “Ngoài ra trung quanh tôi không thấy ai khác. Cũng không thấy có bất kỳ gì được thiết lập.” Ngay cả Ao nói ra những lời này thực sự cảm giác khó hiểu. Hắn không hiểu được đối phương tự phụ hay là một kẻ điên rồ muốn dùng sức một người chặn một đoàn ninja tinh anh làng Sương Mù.

“Để hắn cho ta!” Raiga dùng vẻ mặt kiêu ngạo hất cằm nói: “Ta sẽ đưa cho hắn một lễ tang tuyệt đẹp. Đảm bảo hắn xuống dưới địa ngục cũng khó quên.”

Vụt!

Đoàn người Terumi Mei cũng theo đó dừng lại. Họ thấy được ở khu vực rộng rãi, một người thiếu niên với mái tóc màu xám đứng ở nơi đó. Khuôn mặt khá quen thuộc đập vào mắt Naruto làm cho Naruto hơi co rụt đôi mắt lại. Hắn theo bản năng hô lên: “Khuôn mặt này... Hyuuga Neji!”

“Naruto...” Hyuuga Neji lập tức lên tiếng cười nhè nhẹ: “Đã lâu không gặp rồi! Kể từ cuộc thi Chunin lần đó, chúng ta có gần ba năm không có gặp nhau đi. Không nghĩ tới chúng ta lại gặp nhau ở nơi này. Nhưng cũng không tệ, tôi cũng luôn muốn mong gặp lại cậu đấy, Naruto. Không biết qua hơn hai năm như thế, thực lực cậu như thế nào?”

“Cậu ta là ai?” Terumi Mei lập tức quay ra nhìn về phía Naruto hỏi. Đồng thời nàng cũng quay ra nhìn thẳng đôi mắt Neji rồi nói tiếp: “Đôi mắt đó là Byakugan của gia tộc Hyuuga. Bộ quần áo đó là Akatsuki...”

“Cậu ta là Hyuuga Neji, phân gia tộc Hyuuga!” Đôi mắt Naruto nhăn lại càng sâu, ở trên người Hyuuga Neji làm cho Naruto cảm thấy được có gì đó khá đáng sợ. Hắn cũng ngay lập tức nói: “Anh đã thấy xác cậu ta trong cuộc tấn công của Orochimaru vào làng Lá. Đáng lẽ cậu ta đã chết rồi mới đúng.” Nói đến đây hắn nhìn về phía Hyuuga Neji nói: “Xem ra cậu ta đã đánh lừa làng Lá. Hơn nữa trên trán không có chú ấn, cậu ta đã thoát khỏi chú ấn cá chậu chim lồng!”

“Dan... chúng ta không thể kéo dài thời gian nữa!” Terumi Mei lập tức mở miệng nói chuyện: “Đối phương đang cố ý kéo dài thời gian của chúng ta.” Mei vừa dứt lời thì...

Vụt!

Một bóng đen tiếp cận Hyuuga Neji, bàn tay hắn vung lên trực tiếp đem một thanh đao lớn chém thẳng vào cơ thể Hyuuga Neji. Tốc độ nhanh đến mức đám người tinh anh làng Sương Mù cũng tròn tròn mắt. Người ra tay chính là Zabuza, một thuộc hạ Naruto.

Phanh!

Vậy mà làm cho mọi người hoàn toàn bất ngờ là Hyuuga Neji phản ứng nhanh như chớp. Hắn trực tiếp sử dụng ra hồi thiên: “Hồi thiên!” Thân thể hắn quay trong tạo ra một vòm chakra cầu xanh biếc đem Zabuza đánh bật ra. Ngay cả vũ khí hắn cũng chém tới như va chạm một tấm khiên sắt.

Keng...

Tia lửa bắn tung toé, thân thể Zabuza bị đẩy lui. Thế nhưng Hyuuga Neji cũng trực tiếp bồi ra một chưởng đánh ra: “Phách Không Chưởng!” Uy lực khủng bố với lực áp bách mạnh mẽ nện thẳng vào bụng Zabuza đem cả cơ thể Zabuza đánh bay.

Phanh!

Bụng hắn ăn một quyền cực mạnh vào bụng mình. Ở trên bụng không biết lúc nào đã biến thành màu đen. Ở trên đó xuất hiện một dấu ấn nhàn nhạt. Haku lập tức hô lên: “Anh Zabuza!” Thân thể Haku vọt nhanh tới muốn đỡ Zabuza nhưng tốc độ Zabuza đập vào đá nhanh hơn nhiều.

Phanh!

Cả cơ thể Zabuza lập tức lún vào trong đá. Theo sau Haku lập tức vọt tới tiến hành cứu trị. Hyuuga Neji chẳng thèm để ý đến Zabuza. Hắn mở miệng lạnh nhạt: “Đối với những kẻ ở đây, tôi chẳng có hứng thú chút nào. Tôi chỉ có hứng thú với cậu thôi, Naruto. Không phải cậu đã thức tỉnh Mộc Độn sao? Hãy sử dụng Mộc Độn chiến đấu với tôi. Để xem Mộc Độn từng được đánh giá là huyết kế giới hạn mạnh nhất khi đối mặt với đôi mắt này, ai mạnh hơn ai!”

“Đôi mắt này... đây là...” Naruto kinh ngạc hô lên. Ngay cả đám người làng Sương Mù cũng kinh hãi. Khi mà họ thấy được Hyuuga Neji đem Byakugan thu hồi rồi nhắm mắt lại. Khi mà hắn mở mắt ra lần nữa ở trong đôi mắt đó không còn có màu trắng nữa mà là một màu xanh tuyệt đẹp. Nó giống như

sao trời lấp lánh. Trong màu xanh sáng lên tuyệt đẹp đó như có một bông hoa ở bên trong đôi mắt tuyệt đẹp này.

Nhất thời khí thể trên người Hyuuga Neji lập tức làm cho đám người ở đây không nhận được mà lùi bước. Duy chỉ có Naruto thì chăm chú quan sát nhìn về phía đôi mắt Hyuuga Neji. Đôi mắt này khiến cho Naruto nổi cả ra gà. So sánh với Mangekyu Sharingan của Uchiha Itachi, nó làm cho Naruto cảm giác đáng sợ vượt xa Mangekyu Sharingan nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Kỳ phùng địch thủ

Trận chiến tại cuộc thi Chunin chẳng khác nào cái rằm trong tim Neji. Hắn mỗi khi bình tĩnh đều nhớ đến Naruto, nhớ đến mình bị bại trận như thế nào. Đặc biệt nghe tin tức về Naruto do tổ chức Akatsuki truyền tới làm cho Neji càng nóng lòng như lửa đốt. Bây giờ hắn rốt cuộc gặp được Naruto, cuối cùng cho Naruto thấy được hắn không còn là Neji của trước đây.

Thân thể Neji theo đó khẽ run lên vì hưng phấn. Giọng nói hắn mang theo vài phần cao ngạo: “Naruto... để tôi cho cậu thấy tôi khác biệt như thế nào. Chiến đấu với cậu, tôi sẽ đem sức mạnh mạnh nhất của mình ra để đánh với cậu.” Vừa nói thì ngón tay Neji cũng làm theo kết ấn. Chợt một luồng chakra khủng bố trào ra.

Phùng!

Nó giống như một ngọn lửa màu xanh rực cháy bao phủ cả cơ thể Neji. Đôi mắt Neji cũng theo đó xuất hiện viền đen đặc sắc. Ở trên trán xuất hiện cái sừng do chakra tạo nên như ấn như hiện. Neji đậm mặt nói: “Naruto, đến đây đi!”

Áp bức trên người Neji xuất hiện làm cho cả đám người Mei ở đây đều bị áp chế. Ao ở trong lúc này đang dùng Byakugan quan sát Neji thì hoảng hốt hô lên: “Chakra thật khủng khiếp. So với vĩ thú còn khủng khiếp hơn. Hơn nữa... Byakugan của tôi giống như bị thứ gì đó đè nên rất khó chịu!” Bàn tay hắn theo đó đưa lên bịt mắt mình. Hai lá bùa theo phản ứng cũng trực tiếp che chắn con mắt phải của Ao không cho hắn động vào con mắt này.

“Mọi người rời đi nơi này, hắn không phải các người có thể đối phó!” Naruto mở miệng quát lạnh một tiếng. Trên cơ thể hắn bắt đầu kích hoạt chú ấn. Ba viên cầu ngọc trên cổ Naruto bắt đầu như sóng lại, một đám hoa văn màu đen lan tràn khắp cơ thể Naruto. Chỉ trong vài giây hình dạng Naruto đã biến thành quái vật.

Terumi Mei không giống như những nữ nhân khác sẽ bà bà mẹ mẹ. Nàng phản ứng hầu như theo lý tính. Rõ ràng một điều Neji không phải những người ninja bình thường mà ninja làng Sương Mù có thể ứng phó. Ngay cả Mei cũng cảm nhận rõ ràng hai bên chênh lệch, ngay cả nàng cũng không phải là đối thủ Neji. Bàn tay nàng lập tức xua ra: “Tất cả lùi lại rồi đi!” Vừa nói nàng dẫn đầu hành động đồng thời hướng về phía Naruto với ánh mắt lo lắng: “Dan... hãy cẩn thận!”

“Anh biết!” Naruto đã hoàn toàn quá trình hoá quỷ. Đôi mắt hắn đã biến thành đỏ như máu nhìn về phía Hyuuga Neji. Lúc này, cơ thể Neji bốc lên ngọn lửa xanh chakra sáng rực tuyệt đẹp và tràn đầy nguy hiểm. Theo sau đó bàn tay Neji đưa lên đột nhiên xuất hiện một đám quả cầu đen hiện lên trong không khí.

Đột nhiên đám quả cầu sáng lên phát ra ánh sáng xanh lam tuyệt đẹp. Chúng lập tức hoá thành những quả đạn pháo bắn về phía Naruto với tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Oanh, oanh, oanh...

Theo sau đó tiếng nổ vang liên tục phát ra làm cho Naruto tránh trái tránh phải. Hắn phải nhanh chóng dừng chân lại vì số lượng khủng khiếp của Neji tạo ra. Hai bàn tay Naruto đưa lại kết ấn. Mặt đất phát ra âm thanh rung động mạnh mẽ: “Tiên pháp: Mộc Độn!” Một đám cây cối lập tức mọc lấy cơ thể Naruto tạo ra một vòm cầu bằng gỗ phòng thủ đòn tấn công Neji.

Oanh, oanh, oanh...

Lần này đám quả cầu ánh sáng không có đánh hụt mà trực tiếp đánh về phía vòm gỗ do Naruto tạo ra. Nó oanh kích lên tám chấn gỗ khiến cho tiếng nổ đinh tai nhức óc phát ra. Ngay cả ở bên trong Naruto cũng cảm giác được sức mạnh oanh kích tấn công lên tám chấn gỗ do hắn tạo ra. Rõ ràng loại phòng thủ này Naruto tin tưởng không có bất cứ loại nhẫn thuật nào phá vỡ được nhưng lại có thể bị uy lực quả cầu sáng oanh vỡ.

Theo sau bụi mù tan tác khắp nơi, tuy nhiên trong chớp mắt như thế Naruto cũng chớp được thời cơ. Đôi tay kết ấn với tốc độ nhanh chóng, hai tay đưa về phía trước.

Ầm, ầm... Phanh, phanh, phanh...

Âm thanh phát ra dữ dội khi mà Naruto điều khiển đám cây cối bắt đầu tấn công. Nó phóng ra một đám dây leo bắn về phía Neji. Tiếng va chạm do quả cầu ánh sáng oanh kích liên hồi vào đám dây leo. Trong phút chốc hai người rơi vào trạng thái rùng rợn. Tiếng nổ vang lên liên hồi và bụi gỗ đá vụn

bắn tung toé khắp nơi.

“Hừ...” Neji cảm nhận rõ ràng nếu như cứ tiêu hao chakra này thì mình sẽ thất bại cho Naruto. Điều đó làm cho Neji không có cách nào chấp nhận được. Vì dù chakra hắn rất nhiều nhưng so kém với Naruto khi Naruto thức tỉnh Mộc Độn. Thông qua Tenseigan một dạng đồng thuật tiến hoá từ Byakugan, Neji biết rõ điều này.

Bàn chân Neji theo đó nhảy lùi về phía sau với tốc độ không chậm. Tuy nhiên đám dây leo theo sát không bỏ tấn công về phía Neji. Vậy mà Neji lại nở nụ cười nhẹ. Quả cầu màu đen trong tay Neji xuất hiện, bàn tay hắn theo đó quơ một vòng tròn. Theo đó một vòng tròn sáng màu xanh phát ra, Neji cũng mở miệng nói nhỏ: “Ngân luân chuyển sinh bạo!”

Ầm, ầm...

Một cơn gió lốc khủng khiếp đánh về phía Naruto. Nó lấy lòng bàn tay Neji làm trung tâm, quả cầu màu đen đẹp lại như cái đĩa và cơn lốc xoáy đánh về phía Naruto. Tâm cơn lốc hung hăng nện thẳng lên Naruto không khoan nhượng gì cả. Nó lấy thế tời khô nạt thủ nghiền nát đám dây leo giống như đánh nát một đám gỗ mục. Đôi mắt Naruto lập tức co rụt lại. Bàn tay hắn trực tiếp đổi nhanh kết ấn.

Oanh, oanh...

Cơn gió lốc khủng bố cày nát phần đất của hòn đảo đồng thời đem nước biển trực tiếp tạo ra một cơn chấn động khủng bố tạo ra hai cơn sóng lớn ở hai bên.

Đám người Terumi Mei trong lúc này rời đi cũng không nhìn được quay lại nhìn về phía sau chấn động. Trong lòng họ đều run rẩy thầm nghĩ: “Cuộc chiến đấu này còn là người chiến đấu hay sao? Thật sự đáng sợ.” Vì họ thấy được một cái thân hình người đá to cơn giống như một cái ngọn đồi nhỏ.

Cạch!

Ở trên mặt đất không biết lúc nào đã xuất hiện một cái mặt quỷ tàn nát bất kham. Nó trực tiếp tách ra để lộ ra thân hình Naruto ở phía bên trong đó. Thế nhưng ngay sau đó Naruto đối mặt với đó là một cú đâm nặng ngàn cân từ một cái tượng đá khổng lồ.

Phanh!

Mặt quỷ gỗ bị một quyền cơn quỷ đá đánh nát, Naruto cũng trực tiếp vọt ra khỏi đó trong gang tấc. Thế nhưng Neji không có bó quả cho Naruto mà trực tiếp tiến hành áp sát. Hắn chớp thời cơ nhanh như chớp nện thẳng vào cơ thể Naruto đem Naruto đánh bay.

Phanh, phanh, phanh... Nhất thời hai người rơi vào trạng thái tiến công áp sát. Cả hai va chạm với tốc độ cực nhanh. Va chạm vào nhau và tung quyền cước sau đó bị đánh bật ra. Ngay sau đó cả hai lại va chạm vài lần như vậy.

Phanh!

Dường như Naruto bị yếu thế hơn một chút trực tiếp bị Neji đem đánh bay thẳng và chạm vào một ngọn núi. Hắn đập mạnh vào nơi này phát ra một tiếng nổ lớn. Cả cơ thể Naruto lập tức bị tròn vù vào trong núi đá.

Bàn tay Neji lại kết ấn với tốc độ cực nhanh. Những viên đá ở phía xung quanh hắn lập tức bay lên không trung sau đó tụ tập vào nhau. Chúng hoá thành những viên thiên thạch cỡ nhỏ bắn về phía Naruto với tốc độ khủng bố.

Oanh, oanh, oanh...

Sức phá huỷ khủng khiếp những viên đá này làm cho cả hòn đảo bị đánh nát như. Ngay sau đó Neji nhú mày lại hắn trực tiếp thấy được Naruto vọt ra từ đám đá vụn. Trong bàn tay hắn xuất hiện hai viên quả cầu màu xanh to đùng và bốn cái cánh trắng xé gió xuất hiện trong hai quả cầu. Bàn tay Naruto theo đó vung lên trực tiếp bắn về phía Neji đem tả hữu hai bên Neji phong kín lại.

Oanh!

Một trận long trời nổ đất vang lên, hai quả cầu sáng lồ tung và chakra tiên thuật mang theo tính chất gió bắt đầu bùng nổ liên tục mở rộng với tốc độ nhanh chóng. Một lúc trong tích tắc nó đã đem Neji bao phủ vào phía bên trong

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Mộc độn và Tenseigan

Hyuuga Neji lại không có chút nào sợ hãi và hốt hoảng. Bàn tay Hyuuga Neji đưa lên về phía hai quả cầu mở rộng về phía mình. Ngay lập tức đám quả cầu màu đen trực tiếp tạo ra hai cái khiên màu đen chắn đòn tấn công quả cầu màu xanh đang mở rộng. Ngay cả sự mở rộng của hai quả cầu cũng bị

tầm khiến màu đen ngăn cản.

Ầm, ầm, ầm...

Tiếng ma sát vang lên liên hồi. Naruto nhận cơ hội này kết ấn cực nhanh, miệng hắn phát ra âm thanh nhỏ nhỏ: “Tiên pháp mộc độn: Minh thần môn!”. Lập tức từ trên trời xuất hiện một đám cọc gỗ có hình dáng như cửa tiếp đón mấy đèn thờ ầm ầm rơi xuống người Neji!

Phanh, phanh...

Thân thể Neji trực tiếp bị minh thần môn đập thẳng xuống phía dưới đất. Đồng thời minh thần môn cũng đè ép lên cơ thể hắn không cho hắn tránh thoát. Vừa rồi, hắn cũng bị đòn tấn công này trở tay không kịp, hai quả cầu gió dư ba phá nát áo choàng chakra Neji đem hắn bị tổn thương không nhẹ.

Naruto muốn tấn công Neji chớp nhoáng nhưng con quỷ đá đã xuất hiện tung ra một cú đâm nghìn cân về phía Naruto. Thế nên Naruto không thể không né tránh đòn tấn công bất ngờ quỷ đá đem việc tấn công Neji dừng lại.

Oành!

Cú đâm nặng cả nghìn cân nện lên mặt đất khiến cho từng tiếng nổ vang. Cả một cái núi nhỏ đã sơ xác nay trực tiếp bị cú đâm của quỷ đá nghiền nát thành những mảnh vụn. Naruto phản ứng nhảy nhẩy khỏi nơi đó tránh thoát. Khi mà con quỷ đá trực tiếp muốn tấn công Naruto thì lập tức Naruto kết ấn với tốc độ cực nhanh sử dụng ra Mộc Độn.

Ầm, ầm... Tiếng rung động phát ra dữ dội. Từng cây dây leo thô to trực tiếp cuốn lấy thân thể khổng lồ bằng đá. Ngay sau đó đám dây leo trực tiếp đem cú đâm con quỷ đá không lồ giữ lại đồng thời chúng đem cả cơ thể con quỷ đá bóp nát thành từng mảnh vụn.

Thế nhưng Naruto lập tức thấy được con quỷ đá nhanh chóng thu thập những mảnh vụn lại. Nó đem những mảnh vụn vỡ tung toé hút lại thân thể mình và nhanh chóng khôi phục. Naruto chuyển qua đôi mắt nhìn về phía chỗ Neji thấy được một tiếng nổ lớn vang lên.

Oanh! Tiếng nổ rung động đình tai nhức óc. Cả đám minh thần môn vỡ tung toé, mảnh vụn gỗ cùng bụi bặm bay lên khắp nơi. Thân hình Neji bay lên không trung, trông Neji trong lúc này cũng có chút chật vật. Mặc dù cơ thể Neji được bao phủ trong lớp áo chakra màu xanh nhưng có thể thấy được quần áo cậu đã sơ xác sau khi ăn dư ba của đòn Phong Độn La Toàn Hoàn Thủ Lý Kiếm.

Khôi phục hoàn toàn, con quỷ đá không lồ lập tức lại tung ra một cú đâm về phía Naruto. Ngay lập tức Naruto kết ấn: “Tiên pháp mộc độn: Mộc Nhân Thuật!”. Từ dưới mặt đất mọc ra một cái mặt quỷ. Nó trực tiếp vươn bàn tay ra sau đó trực tiếp được đòn tấn công này của con quỷ đá.

Phanh... Bàn tay quỷ đá bị mộc nhân tiếp được, nó ngay lập tức lại tung ra một cú đâm ở bên tay khác. Mộc nhân lại một lần nữa bắt được cú đâm này. Điều này làm cho con quỷ đá vô cùng tức giận gào lên một tiếng lớn: “Graoo...”

Bản thân Naruto biết được mình đang trong tình trạng yếu thế lập tức sử dụng ra mộc độn. Từ phía đuôi con mộc nhân trực tiếp mọc ra một con rồng gỗ. Hai mắt rồng gỗ lấp lánh ánh sáng nguy hiểm. Nó trực tiếp vòng ra phía sau cuốn lấy cơ thể con quỷ đá khổng lồ.

Thế nhưng trong lúc này Neji đã hành động. Naruto chỉ thấy được ngón tay Neji đưa ra kết ấn, một đám đất vụn ngay cả nước biển cũng bị Neji hút lên tụ vào với nhau thành những cục đá tròn to lớn. Theo chakra Neji điều động, đám cục đá này biến thành mưa pháo bắn về phía Naruto.

Phanh, phanh, phanh... Mưa bom bão đạn bắn về phía Naruto làm cho Naruto hoàn toàn không có cách nào phản kích. Bây giờ tránh né đối với Naruto đều cảm giác được khó khăn. Mộc nhân thì bị con quỷ đá hoàn toàn giữ chặt lại. Đối với đòn tấn công như mưa bom bão đạn này thì một con rồng gỗ làm gì có cảm giác sợ chết.

Cả hòn đảo đã bị tàn phá hầu như không còn gì cả. Naruto lập tức bỏ qua mộc nhân, đôi cánh hắn vỗ mạnh liên tục tránh thoát đòn tấn công của thiên thạch. Tuy nhiên thiên thạch lại như mưa bom bão đạn tấn công về phía Naruto không ngừng nghỉ.

Bàn chân hắn vừa chạm đất hiểm hiểm tránh qua một đòn tấn công thì thấy được ở trên bầu trời đã xuất hiện một đám mưa thiên thạch chờ đợi hắn đang lao xuống phía dưới. Bàn tay Naruto lập tức chấp lại sử dụng chiêu thức cũ. Xem ra thuật phù du của mộc độn là không có cách nào sử dụng được. Mà dù hắn sử dụng thuật này cũng khó tránh được Byakugan của Neji.

Ầm, ầm... Mặt đất mọc lên một cái mặt quỷ đem cả cơ thể Naruto che vào bên trong. Mưa thiên thạch oanh kích lên mặt quỷ phát ra những tiếng rung trời. Tiếng nổ vang lên làm cho người khác có cảm giác được đình tai nhức óc.

Oanh, oanh... mưa bom bão đạn công kích về phía Naruto nhưng hoàn toàn không làm gì được Naruto. Chỉ cần Naruto duy trì chakra bảo vệ cái mặt quỷ này thì Neji chẳng làm gì được hắn.

Neji hơi nhíu mày lại ngay sau đó mở miệng chăm chọc: “Naruto, cậu vẫn có ý định trốn trong cái mai rùa đó sao? Vậy thì xem cái mai rùa của cậu hay thanh kiếm của tôi sắc bên.” Hyuuga Neji hơi nhắm mắt lại một cái. Hắn đem cơn đau nhức từ đôi mắt mình đè xuống. Bàn tay hắn theo sau đó cũng đưa lên. Quả cầu đen bị Neji nắm trong tay và phát ra ánh sáng chói lòa.

Từ lòng bàn tay Neji đột nhiên phóng lên một cột sáng cao hàng trăm nghìn mét. Nó chẳng khác nào một thanh kiếm ánh sáng khổng lồ. Thanh kiếm vung lên trực tiếp chém thẳng về phía cái mặt quỷ do mộc độn Naruto tạo ra. Miệng Neji phát ra âm thanh chăm chọc: “Kim luân chuyển sinh bạo!”

Âm thanh vang lên từ thanh kiếm ánh sáng khổng lồ. Nó cắt qua mặt biển đồng thời cắt qua cả nơi mà Naruto đang ở. Nó giống như có sức mạnh tột

không nạt hù chém đứt hết thấy. Dưới uy lực khủng bố như thế dù tiên pháp mộc độn cũng khó chống lại.

Ầm, ầm... Một cảnh tượng kinh khủng xuất hiện. Trong một thời gian ngắn mặt biển trực tiếp bị chẻ làm đôi. Ngay sau đó một cảnh tượng giống như huy diệt xuất hiện. Ở mặt biển xuất hiện một vết nứt khổng lồ dài hàng trăm nghìn mét xuất hiện trên mặt biển. Nước biển đang chảy vào khe nứt khổng lồ đó.

Vụt!

Thân ảnh Naruto vọt ra khỏi nơi ẩn nấp. Trong lúc này bộ dạng quỷ hoá của hắn trông vô cùng thê thảm. Một bên cánh đã trực tiếp bị chém đứt. Một cánh tay khác thì bị Naruto nắm trong tay. Khi bàn chân mình vừa chạm đất, Naruto lấy ra cánh tay trực tiếp đem nó lắp vào cơ nơi đứt gãy của mình.

“Xèo, xèo...” Khói trắng bốc lên từ cánh tay nơi ấy và nó nhanh chóng làm cho vết thương liền lại. Đồng thời Naruto cũng mang theo vẻ mặt sợ hãi và kinh ngạc nhìn về phía Neji. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ được Neji lại mạnh như thế. Naruto từng nghĩ đến mình hoàn toàn có thể quét ngang thế giới shinobi. Ngay cả người mang theo Rinnegan, thủ lĩnh Akatsuki, Naruto cũng có tự tin đánh một trận. Xem ra hắn đã nhầm to rồi. Thế giới này, nước rất sâu.

“Học, học...” Từ miệng Naruto phát ra từng tiếng thở trầm thấp mệt mỏi. Hắn nhìn thẳng về phía Hyuuga Neji. Ở trên bầu trời, Neji vẫn đứng đó ngạo nghễ mà nhìn về phía hắn. Ở trên bầu trời vẫn còn những cục đá lơ lửng. Chúng bắt đầu lao về phía Naruto.

Oanh, oanh... Con quỷ đá cũng không nhân rồi nó trực tiếp lao về phía Naruto tung ra những cú đâm sấm sét.

Bản thân Hyuuga Neji vẫn ngạo nghễ ôm ngực của mình ở trên không trung. Thực ra thì đôi mắt hắn lúc này đang vô cùng đau nhức. Hắn thực sự không có cách nào mới chỉ có thể giữ hiện trạng này. Nếu không hắn nhất định sẽ để cho Naruto ăn thêm một phát kiếm quang nữa.

Naruto tránh trái tránh phải, bù mùi tung toé khắp nơi. Trước byakugan Neji thì hắn quả thực không có chỗ nào lẩn trốn. Đôi mắt này quả thực hoàn toàn áp chế khả năng lẩn trốn của Naruto. Nghĩ đến đây Naruto chỉ có thể tiếp tục lẩn trốn tích lũy chakra.

Ầm... Quỷ đá lại một lần đập hụt. Naruto lập tức nhảy lên không tránh thoát. Đồng thời khi Naruto chạm đất hắn lập tức sử dụng ra chiêu thức mạnh nhất mà mình hiện nay sở hữu. Hai tay kết ấn cực nhanh miệng khẽ quát lên: “Tiên pháp mộc độc: Thiên Thủ Quan Âm!”

Ầm, ầm... Mặt đất phát ra rung động kịch liệt. Một bức tượng phật bằng gỗ khổng lồ so với con quỷ đá còn cao hơn mấy phần xuất hiện. Naruto trực tiếp đứng ở trên đỉnh đầu tượng phật khổng lồ. Theo sau bức tượng phật nghìn tay này trực tiếp vung lên một đám cánh tay trực tiếp nện thẳng vào cơ thể con quỷ đá.

Oanh, oanh, oanh...

Chênh lệch sức mạnh quả thực rất lớn. Quỷ đá lập tức bị đánh nát thành từng mảnh vụn. Những tảng đá bắn tung toé khắp nơi. Nhân cơ hội này, Naruto điều khiển tượng phật khổng lồ phóng về phía Hyuuga Neji. Một nghìn cánh tay tượng phật khổng lồ đã chờ đợi lệnh chuẩn bị tổng tiến công.

Hyuuga Neji làm sao có thể chấp nhận thua cuộc như vậy. Hai hàm răng Neji khẽ cắn lại. Bàn tay hắn trực tiếp nắm lấy một quả cầu sáng lên. Đồng lực điên cuồng sôi trào. Theo sau một thanh kiếm quang hình thành, mũi nhọn bắn thẳng về phía Naruto.

“Hừ...” Naruto cũng phản ứng cực nhanh. Nắm đấm sau lưng tượng phật vung lên. Hàng trăm hàng nghìn cú đâm mạnh mẽ oanh kích thẳng vào kiếm quang khổng lồ. Chúng liên miên không dứt, một nắm tay bị kiếm quang phá nát thì một nắm đấm khác tiến lên.

Phanh, phanh, phanh... Cuộc rượt co dường như rơi vào trạng thái không có hồi kết.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Terumi Mei chết!

Sóng xung kích do va chạm giữa nắm đấm và kiếm quang phát ra làm cho sóng gầm biển cuộn, trên khôn trung không một gợn mây. Cả hòn đảo nhỏ ở gần đó nát thành từng mảnh vụn. Hiện giờ chẳng có một nơi đặt chân hoàn chỉnh trên hòn đảo. Cát đá bắn tung toé. Nếu như còn thứ gì tồn tại thì chẳng qua chỉ còn một vài mòm đá vụn nhô lên trên mặt biển.

Oanh, Oanh...

Từng nắm đấm vỡ vụn thành những mảnh gỗ nhỏ. Thân hình tượng phật bằng gỗ có chút lão đảo. Tuy nhiên Naruto vẫn gầm lên một tiếng: “Aaaa...”, còn sót lại hai quyền do tượng phật cũng trực tiếp tung ra một cú đâm mạnh mẽ như cuồng phong bão tố đánh về phía kiếm quang. Phía sau lưng tượng phật, một nghìn cánh tay đã nổ nát.

Phanh, phanh...

Neji cảm giác được đôi mắt mình vô cùng đau nhức, hần cũng găm lên một tiếng: “AAAA...”. Bàn tay hần đẩy mạnh về phía trước. Kiếm quang phá tan hai nắm đấm cuối cùng của tượng phật xuyên thấu đánh thẳng vào cơ thể Naruto.

“Phụt!” Một cảm giác giống như cả người mình bị một thanh búa tạ nện thẳng vào ngực, Naruto cảm giác được toàn thân mình tan rã thành nhiều mảnh. Thân hình bắn ngược ra phía sau, trong miệng Naruto học ra một ngụm máu tươi. Ở sâu trong lòng Naruto xuất hiện vẻ khốn cùng: “Ta... ta bị thua sao? Tại sao? Không phải thiên thủ quan âm là chiêu thức mạnh nhất trong mộc độn sao? Không phải mộc độn là sức mạnh có thể bình định nhân giới sao? Tại sao ta lại thua được. Ta vẫn chưa đủ mạnh sao?”

“Hộc, hộc...” Thân thể Hyuuga Neji khụy xuống phía dưới mặt đất. Cả người hần nhể nhại mồ hôi. Từng hơi thở gấp gấp từ miệng hần phát ra. Bàn tay hần uể oải và mềm yếu đưa lên lau trán đang lấm tấm mồ hôi mình. Ánh mắt hần mang theo một cảm xúc gì đó vui buồn lẫn lộn. Khi mà thân thể Naruto bị kim quang đánh bay rơi vào trong biển, Neji như cảm giác được kích động cùng nỗi buồn man mác trong sâu tim mình.

Đôi mắt Neji vẫn cảm giác được chua xót. Nó đã không còn màu xanh lấp lánh huy hoàng xinh đẹp nữa mà biến thành màu trắng, màu Byakugan vốn có. Thân thể hần theo đó đứng dậy run run nhìn về phía cảnh này.

“Dan...” Mei thấy được ở phía xa, Naruto bị kim quang đánh bay thì nàng sợ hãi hô lên một tiếng. Vẻ mặt nàng mang theo sự lo lắng không có cách nào dùng lời để diễn tả. Khi mà nàng muốn xoay người đi cứu Naruto thì Ao đã lớn tiếng hô lên.

“Không ổn, bom vĩ thú, lập tức tản ra!” Ao đột nhiên hô lên một tiếng. Hần thấy được người đeo mặt nạ nhảy lên thân thể tam vĩ. Lúc này, đôi mắt tam vĩ đã biến đổi có màu đỏ tươi và ba viên cầu ngọc ở đó xoay tròn. Nó cho thấy được tam vĩ đã bị người đeo mặt nạ vàng này khống chế.

Tam vĩ phát ra một tiếng thú hồng khá cao: “Hống!”. Một đám năng lượng màu đen và màu trắng tụ tập với nhau. Ngay sau đó nó hợp với nhau tạo thành một quả cầu đen xì trước mắt tam vĩ. Quả cầu không lồ trực tiếp nhắm ngay mục tiêu mà tấn công.

Đám người ninja làng Sương Mù vừa tản ra thì thấy được bom vĩ thú đã bắn ra. Ao lập tức hét lên một tiếng: “Ngài Mizukage cẩn thận! bom vĩ thú mục tiêu là ngài...”

Giọng Ao phá lệ to, hần gần như dùng sức gào lên đem âm thanh vang lên làm cho Terumi Mei nghe được. Lập tức Mei cũng thấy được quả cầu khổng lồ do tam vĩ tạo ra bắn về phía mình. Đôi mắt Mei mở to sau đó ngay lập tức nằng kết ấn với tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Chakra điên cuồng tuôn trào dường như nàng đem toàn bộ chakra thấu tổng ra bên ngoài. Bàn tay áp mạnh lên trên mặt nước biển. Ngay lập tức một bức tường nước khổng lồ được dựng lên đánh mạnh về phía trước ngăn cản đòn tấn công của bom vĩ thú.

Oanh!

Sức nước khổng lồ lập tức đánh lên bom vĩ thú làm cho nó trật đi một chút. Zabuza cũng không chậm một chút nào. Hần rõ ràng biết được Terumi Mei trong lòng Naruto. Nếu như Naruto có thể trở lại nhưng Mei gặp phải vấn đề, hần nhất định thâm chịu trọng tội. E rằng lúc đó hần có thể còn sống mới là lạ.

Thân ảnh Zabuza theo đó đập mạnh lên trên mặt biển biến thành những gợn sóng mạnh mẽ. Ảnh độn được Zabuza toàn lực phát động. Hần thoát ẩn thoát hiện sau đó trực tiếp lao về phía Terumi Mei. Bàn tay vươn ra xách lấy bả vai Terumi Mei kéo đi.

Oanh!

Bom vĩ thú phát ra một tiếng nổ lớn, đồng thời cùng lúc đó Zabuza trực tiếp đem Mei ném mạnh về phía trước tránh xa đòn tấn công của bom vĩ thú. Cả cơ thể Zabuza theo đó hoá thành sắt thép đen ngòm. Cơ thể cũng bị bom vĩ thú nổ bay, cả thân thể bị hất lên không trung. Dù cơ thể toàn bộ hoá vì sắt thép nhưng cú oanh kích khiến cho Zabuza học ra một ngụm máu đỏ. Theo sau thân thể hần trực tiếp rơi tõm một cái vào trong mặt biển.

“anh Zabuza!” Yuuki Haku hốt hoảng hô to một tiếng. Hần vội vã vọt tới, thân hình phòng tới vị trí mà Zabuza rơi xuống mặt đất.

Mặc dù Terumi Mei đã tránh thoát được đòn tấn công của vĩ thú nhưng muốn nói nàng không có chuyện gì là không phải. Dư ba cũng khiến cho Mei cảm giác được thân thể trầm trầm. Toàn thân đem chakra sử dụng gần hết chỉ để cản chiêu bom vĩ thú vừa rồi đã khiến Mei lâm vào trạng thái toàn thân mệt mỏi. Đặc biệt bùng nàng truyền tới cảm giác đau đớn làm cho nàng nhăn mày. Nàng lúc này cần chút thời gian để khôi phục.

“Đánh hụt sao nhưng là...” Tobi ngẩng đầu phát ra giọng nói giễu cợt. Ngay sau đó đôi mắt hần nheo lại biến thành nghiêm túc. Một trận xoáy nước xuất hiện bên mắt phải của hần, thân hình hần theo đó biến mất.

“Ngài Mizukage, cẩn thận!” Ao thấy cảnh này vội vã hô lên. Hần biết được Tobi muốn tấn công Mizukage đáng tiếc hần có lòng mà lực không đủ. Khoảng cách giữa hần và Terumi Mei quả thực quá xa.

Phập!

Đáng tiếc dù cho có Ao nhắc nhở đi nữa thì Terumi Mei cũng không phản ứng kịp. Trong thời gian thoáng thất thần, Obito đã xuất hiện ở phía sau lưng nàng trực tiếp vươn ra cánh tay. Một đám nhánh cây sắc nhọn trực tiếp đâm xuyên qua cơ thể nàng. Ở phía sau lưng nàng phát ra âm thanh chầm chọc: “Bắt giặc thì phải bắt vua trước, bình gia yếu quyết!”

“Ngài Mizukage!” Một đám ninja làng Sương Mù thấy vậy hô to một tiếng. Ngay lập tức đám người chạy vọt tới cứu viện Terumi Mei.

Máu đỏ tươi theo vết thương chảy xuống. Đôi mắt Terumi Mei tròn to tròn quay đầu lại nhìn về phía cái mặt nạ có một con sharingan ba cầu ngọc đang nhìn nàng. Miệng nàng trực tiếp học ra một ngụm máu và đôi mắt nàng đã biến thành tuyệt vọng. Sau đó hai hàm răng nàng khễ cắn chặt, đôi mắt mang theo quyết ý. Bàn tay trực tiếp nắm chặt đám rễ cây lại.

Miệng nàng phát ra âm thanh chết chóc: “Như vậy ngươi hẳn không có cách nào tránh thoát đi!” Hai má nàng phồng lên giống như má hai con có đồng thời theo sau đó mà một đám dung dịch phun ra ào ạt đánh lên người nam nhân đeo mặt nạ.

“Ai bảo ngươi như thế!” Tobi dùng ánh mắt giễu cợt nhìn về phía Terumi Mei. Thân thể hắn lùi lại tránh thoát đồng thời đám cánh cây cũng bứt khỏi cánh tay Tobi khiến cho hắn không có vướng bận gì.

Xèo, xèo...

Quả như không có sai, đám dung dịch nóng chảy trực tiếp bắn xuyên qua cơ thể Tobi và rơi xuống mặt biển. Dung dịch dung nham nóng bỏng đánh lên mặt biển phát ra từng tiếng xèo xèo cực kỳ khủng bố. Một đám sương mù trực tiếp toát ra từ mặt biển.

“Thủy Độn: Thủy Long Đạn!” Một con rồng nước oanh kích thẳng về phía Tobi.

“Lôi Độn: Lôi Long!” Lôi độn được phát ra từ một ninja làng Sương Mù. Nó trực tiếp kết hợp với con rồng nước biến thành một con rồng nước dẫn điện mạnh mẽ. Con rồng nước há miệng tấp thẳng vào cơ thể Tobi. Tuy nhiên nó cũng lại xuyên qua Tobi như đánh vào không khí.

Terumi Mei ngã vào trong ngực Ao, hơi thở cô đã biến thành thoi thóp. Đám rễ cây phá tan bụng cô ngay cả trái tim cũng bị đâm thủng. Về mặt Ao mang theo sợ hãi và đau thương nhìn về phía Mei. Hắn vội vã hô lên: “Ngài Mizukage, ngài Mizukage...” Nói đến đây hắn lập tức quay ra nhìn về phía đám ninja làng Sương Mù hô lên: “Lập tức rút lui. Mau... lập tức rút lui. Mau tìm ninja y thuật... mau... ngài Mizukage tuyệt đối không thể có chuyện. Mau lên...”

“Chạy được sao?” Một trận lốc xoáy trong không khí xuất hiện, Tobi lại xuất hiện trên lưng tam vĩ. Hắn nhìn về phía đám ninja làng Sương Mù, ở sâu trong ánh mắt mang theo thù hận không cách nào xóa nhòa. Tam vĩ cũng lập tức tụ tập một quả bom vĩ thú trước mặt mình sau đó nó bắn thẳng về phía đám ninja làng Sương Mù.

Vù, vù... quả bom vĩ thú rẽ nước mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Thoát khốn

Oanh!

Bom vĩ thú nổ tung tạo ra một cây nấm lửa khổng lồ. Nó nổ tung khiến cho một con sóng cao đến cả gần chục mét dậy sóng. Sức công phá thực sự làm cho người ta khiếp đảm vô cùng. Đám người ninja làng Sương Mù cũng theo đó bị bao phủ vào trong vụ nổ khủng khiếp này.

Hyuuga Neji cảm giác một mối nhìn về phía vụ nổ khủng khiếp kia. Cả cơ thể hắn đã không còn sức lực nào cả. Ngay cả đi đứng thì đôi chân hắn vẫn run run. Bàn chân hắn đứng vững ở trên mặt nước cũng đã rất khá rồi.

Một trận cơn sóng trong không khí xuất hiện. Tobi trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Neji sau đó bàn tay hắn đưa lên cầm vào vai Neji. Theo sau đó một cái xoáy ốc trong không khí ở bên mắt phải xuất hiện. Neji không có phản kháng mà trực tiếp bị Tobi hút vào không trung trong đôi mắt của mình. Kể tới con mắt ấy vẫn mang theo cơn không khí xoáy tròn đem chính bản thân hắn hút vào bên trong.

Ào... Con sóng khổng lồ trực tiếp cuốn qua nơi mà Tobi biến mất. Nó để lại đó chỉ là một đám nước biển xanh biếc cùng với những bọt nước trắng xóa.

“Mau... mau lái thuyền sang bên tránh đi con sóng giữ này!” Một tên nam nhân béo tốt đem hộ ngạch ninja làng Sương Mù đột nhiên hô lên một tiếng. Bàn tay quơ múa đối với đám thủy thủ đang điều khiển con thuyền tiến hành quát lớn. Theo sau đó đột nhiên bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn, hắn chỉ cảm giác hô lên một tiếng: “Hề!”

Ngay sau đó ninja béo đột nhiên cảm giác được cảnh sắc trước mặt mình đang thay đổi. Lúc này mọi người cũng không có ở trên mạn thuyền mà tất cả các thủy thủ cùng với ninja đều ở trên cùng một vị trí. Yuuki Haku là người đầu tiên mở miệng nói chuyện: “Đừng hỏi nhiều. Tất cả cầm lấy tay nhau, ngài Dan sẽ đem mọi người truyền tống rời khỏi nơi này. Mau!”

Người ninja béo chỉ thấy được một người thiếu niên cả người rách nát, vết thương chằng chịt khắp người. Tuy nhiên bàn tay hắn đang đặt lên cơ thể thiếu nữ xinh đẹp tóc hung, chakra tràn ngập sinh mệnh điên cuồng tràn ra duy trì sự sống cho thiếu nữ. Chính vì vậy ninja béo mới có rụt ánh mắt lại, người này không phải Mizukage đệ ngũ và chồng chưa cưới của ngài ấy. Tại sao họ lại... .

Vụt! Tên ninja béo chưa kịp tự hỏi thì một bàn tay đã bắt lên vai của hắn. Theo sau đó thì bản thân hắn trực tiếp thấy được mình đâu còn ở trên khoang thuyền nữa. Đập mắt bọn họ là một căn phòng cực kỳ sang trọng. Một người thiếu nữ tóc đỏ mắt đỏ đang treo chọc một cậu nhóc khoảng năm tuổi với mái tóc đen nhánh và đôi mắt cũng màu đen nhánh.

“A” Thiếu nữ cảm nhận được một đám chakra xuất hiện đột ngột thì hô lên một tiếng. Ánh mắt nàng mang theo hoảng sợ nhìn về phía đoàn người. Nàng thấy được một thân ảnh rách nát cùng với tràn ngập vết thương đang ôm thiếu nữ thì sợ hãi hô lên: “Dan...”

“Đây là đâu...” Một ninja sương mù trở nên hoang mang nhìn về phía nơi mình đang đứng.

“Mau... mau cần tay của tôi!” Uzumaki Karin lập tức chìa ra bàn tay của mình. Trên đó đã chứa đầy vết răng. Naruto cảm giác được toàn thân một mồi và choáng váng. Hắn lại liên tục duy trì chakra tràn ngập sinh mệnh đưa vào cơ thể Terumi Mei nên hắn thực sự gắng gượng có chút quá sức. Miệng hắn không ngần ngại ngay lập tức cắn lấy cánh tay Karin.

Phập!

Cảm giác được bàn tay đau đớn truyền tới, kèm theo chakra trong cơ thể tuyên tiết ra ngoài. Uzumaki Karin không nhịn được rên lên một tiếng: “Aaaa...” Hai má nàng đỏ ửng, miệng phát ra hơi thở hồng hộc. Trong lòng nàng tràn ngập cảm giác kỳ quái: “Naruto, Naruto... anh ấy đang cắn mình. Anh ấy đang cắn tay mình!”

“Ngài Mizukage, cô ấy sẽ không sao đúng không, ngài Dan!” Chojuro vẻ mặt cực kỳ lo lắng hô lên. Ánh mắt hắn vậy mà đang chảy ra nước mắt nhìn về phía cơ thể tràn ngập vết thương của Terumi Mei.

Người nhiều tuổi nhất ở đây là Ao cũng là người chín chắn nhất. Ao lập tức mở miệng nói chuyện hô lên: “Đây là uế thổ chuyển sinh đi!” Ao nhìn chăm chăm về phía Senju Tobirama thấy được đôi mắt long trắng màu đen và đồng tử màu trắng của Tobirama thì trầm giọng nói: “Ông ta hẳn là Hokage đệ nhị. Ngài Dan... ngài có thể sử dụng thuật Phi Lôi Thân đem ngài Mizukage trở về làng Sương Mù hay không? Như vậy chúng ta còn có cơ hội...”

“Không...” Naruto nhả ra cánh tay Uzumaki Karin lập tức mở miệng trả lời. Thần sắc mặt mồi trên mặt Naruto không có cách nào che giấu được. Trong lúc đó, Naruto vội vã nói tiếp: “Mei bị thương quá nặng. Nội tạng đã hoàn toàn bị dập nát ngay cả trái tim cũng bị đâm thủng và phá nát. Nếu như không có chakra của ta, nàng ấy đã sớm chết rồi. Dù cho mang nàng ấy trở về làng Sương Mù cũng vô dụng.”

“Vậy... vậy phải làm sao đây?” Chojuro đã biến thành một thiếu niên khóc nức: “Chẳng lẽ chúng ta trơ mắt nhìn ngài Mizukage chết đi mà không làm gì sao?”

Naruto mặc dù không lo lắng Terumi Mei sẽ chết vì dù Terumi Mei chết đi nữa thì Naruto có thể dễ dàng phục sinh Mei bằng thuật Chimera nhưng hắn không hy vọng nàng biến thành nửa người nửa quái vật. Dù thuật Chimera biến thành người không có khác biệt lắm nhưng Mei sẽ không có khả năng sinh con. Naruto hy vọng Mei sẽ sinh cho hắn những đứa con mà không phải một chimera.

“Vậy chỉ có thể đổi cơ thể? Buồng trứng vẫn còn nguyên vẹn!” Naruto trầm nghĩ đến điều này đột nhiên nhìn về phía cậu nhóc tóc đen. Lúc này cậu nhóc tóc đen cũng hiểu ý vọt đến bên cạnh hắn. Bàn tay Senju Tobi đột nhiên vươn ra tóm lấy Uzumaki Karin cùng với cậu nhóc và Naruto cùng Mei.

Vụt!

Thân thể đoàn người Naruto theo đó biến mất. Trước khi đi Naruto không quên để lại một câu: “Ao, ta sẽ cứu sống Mei. Trong thời gian đó người lập tức trở về làng Sương Mù ổn định thế cục.”

“Này...” Ao đột nhiên thấy được nẩy người Naruto tiêu thất thì ngơ ngác nhìn về phía cảnh này. Đôi mắt hắn cũng theo đó đại ra nhìn về phía cảnh này.

“Tiền bối Ao...” Chojuro đưa tay lên lau nước mắt ở trên mặt mình, thiếu niên vội vã hỏi: “anh nói ngài Dan, ngài ấy sẽ chữa trị được cho ngài Mizukage chứ? Ngài ấy nhất định có thể cứu sống ngài Mizukage đúng hay không?”

Ao không biết nói cái gì thì Yuki Haku ở bên cạnh đã mở miệng nói chuyện: “Yên tâm đi! Ngài Dan đã nói rằng ngài ấy sẽ cứu sống ngài Mizukage như vậy ngài ấy rất có thể sẽ cứu sống được ngài Mizukage!” Vừa nói đến đây Yuki Haku cũng quay ra nhìn về phía Momochi Zabuza.

“Hừ...” Momochi Zabuza đưa tay lên sờ người mình. Hắn cảm giác cả người mình vẫn ê ẩm. Khoé miệng hắn hơi nhếch lên nhưng cũng gật đầu nói: “Tên đó nói cứu được nhất định cứu được!” Trong giọng nói mang theo chán ghét nhưng cũng lại mang theo khẳng định đối với Naruto.

“Hừ...” Raiga lại không cho là đúng, hắn mở miệng phản bác: “Vết thương nặng như thế còn có thể sống sót sao? Ngay cả Lục Đạo Tiên Nhân sống lại cũng không có cách nào cứu sống đi!” Giọng nói hắn cũng mang theo giễu cợt đối với đám ninja làng Sương Mù: “Các người nên sớm chọn ra Mizukage đệ lục thì hơn!”

“Người cầm cái mồm thối mình vào đi, Raiga!” Một ninja làng Sương Mù không nhịn được chửi lớn.

“Thằng nhóc con, xem ra người thiếu kính trọng tiền bối!” Raiga cười lạnh lùng nhìn về phía người vừa quát lạt hắn: “Xem ra làm tiền bối cần dạy dỗ hậu bối như thế nào biết kính trọng bề trên mới được!”

“Im lặng đi!” Ao đột nhiên quát lên sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Yuki Haku: “Vậy được rồi...” Ao nghe được lời này dù không tin nhưng tâm trạng cũng nhẹ nhàng không ít. Hắn nói: “Chúng tôi sẽ trở về làng Sương Mù. Nếu như có tin tức gì về ngài Mizukage, các vị hãy lập tức thông báo cho chúng tôi!”

“Tiền bối Ao!” Vậy mà Chojuro lại mở miệng phản đối: “Tại sao chúng ta không ở lại đây chờ ngài Mizukage tỉnh lại!”

“Không được!” Ao gạt tay phản bác lại: “Chúng ta cần lập tức trở về làng Surong Mù thông báo việc này với các trưởng lão để họ định đoạt!” Thấy Chojuro còn muốn nói gì, Ao lập tức nói tiếp: “Đây là mệnh lệnh lập tức thi hành!”

Trở lại với hòn đảo nhỏ đã tan nát, hai người Tobi và Neji đứng trên người tam vĩ. Họ nhìn về phía mặt biển với vẻ trầm ngâm. Tobi mở miệng nói chuyện: “Xem ra là ta vẫn quá coi thường jinchuriki cứu vĩ. Hắn bị thương nặng như vậy cũng có thể đem đám ninja làng Surong Mù chạy trốn. Nó hẳn là thuật Phi Lôi Thân!”

Khoé miệng Neji đột nhiên nở nụ cười khi nghe Tobi nói thế. Lúc này, Tobi lại nói tiếp: “Vậy trở về đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Đột nhập làng Mưa

Dưới bầu trời mưa không ngớt, một con ếch xanh trời lên khỏi mặt sông nhỏ. Nó phát ra tiếng ộp oạp nho nhỏ. Ngay sau đó nó mở ra cái miệng mình, một cánh tay theo đó chui ra bên ngoài. Đến cuối cùng cả một người lớn bước ra khỏi miệng con cóc. Thật kỳ quái khi một con ếch nho nhỏ lại có thể phun ra một người trưởng thành.

Một nam nhân đô con tóc trắng đeo băng trán bằng kim loại với hai cái sừng trên băng trán và chữ Du khá to ở giữa. Bàn chân hắn dẫm trên mặt đất, đôi mắt nhìn về phía xung quanh. Ở khắp mọi nơi đều là những kiến trúc bằng kim loại cao trọc trời. Người nam nhân đô con tóc trắng khẽ nhếch miệng cười: “Tối rồi, dễ hơn là mình đã nghỉ!” Đứng thẳng người quan sát về phía ngôi làng với những kiến trúc chọc trời, hắn cười nhạt: “Hay ít nhất mình cho là như thế!”

“...” Một căn phòng u tối, người thanh niên tóc cam với đôi mắt vòng vòng đột nhiên quay đầu lại. Thiếu nữ tóc lam xinh đẹp ở sau lưng tò mò hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

“Có một ai đó đã khuấy động cơn mưa của tôi!” Người thanh niên đáp lại: “Qua chakra của người đó có thể thấy rằng đó là một kẻ nguy hiểm!”

“Lại là ninja làng Đá sao, Pain?” Thiếu nữ mở miệng tiếp tục truy vấn.

“Không...” Người thanh niên được gọi là Pain mở miệng đáp lời: “Loại chakra này rất quen thuộc. Tôi không nhớ được nó của ai nhưng chắc chắn người này chúng ta đã từng gặp mặt qua.”

Người nam nhân đô con cuối cùng cũng lên được vào trong làng Mưa. Lúc này, hắn ăn mặc một chiếc áo choàng màu trắng che kín toàn thân. Một loại áo mưa đơn giản đem thân thể che kín. Vì làng Đá cùng với làng Mưa đang xảy ra xô sát thế nên hắn muốn tránh qua thủ vệ và đoàn kiểm tra ở nơi này có chút khó khăn.

Hai người một thanh niên và một thiếu niên đứng trên tháp cao, người thiếu niên với đôi mắt vòng vòng đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Konan, khi tôi ngừng cơn mưa lại. Cô hãy sử dụng nhẫn thuật của mình tìm ra kẻ xâm nhập!”

“Được rồi!” Konan gật đầu đưa bàn tay lên kết ấn.

“Bắt đầu đi!” Pain cũng đưa tay lên kết ấn. Ngay sau đó cơn mưa trên bầu trời cũng từ từ biến yếu. Ngay sau đó nó dần dần tạnh hẳn.

Cùng lúc đó hai người nam nhân độ tuổi tầm trung cùng một người thanh niên khá trẻ tầm khoảng ba mươi. Cả hai đều mang trên mình lá đem toàn thân che kín mít.

Người nam nhân có cái râu rê xồm xoàm và đôi mắt nhỏ hẹp khẽ nâng lên chiếc mũ dày của mình. Hắn mở miệng với giọng điệu khó chịu: “Đáng chết đám ninja làng Đá đó. Họ muốn làm gì gây chiến với chúng ta sao? Đám người đó còn phải không biết bao nhiêu mật thám lên vào làng chúng ta. Thật sự làm người không có cách nào thư giãn mà. Hại chúng ta phải tăng thêm thời gian làm việc. Ngay cả nơi như vậy cũng muốn tìm đến.”

“Anh đừng suốt ngày than trách nữa. Tôi cũng phải như vậy mà!” Người thanh niên trẻ tuổi hơn có một vết sẹo ở trên mặt mở miệng đáp lời: “mà anh nghĩ sao nếu chúng ta tìm chỗ nào để uống rượu và nghỉ ngơi trong chốc lát nhỉ?”

“Đây là khu vực thấp kém nhất, sẽ chẳng có gì ở đây cả đâu?” Ngón tay nam nhân lớn tuổi hơn lại theo thói quen kẹp nón lá: “Tất cả những cửa hàng đều ở phía trên chúng ta đây! Làm gì có cửa hàng ở dưới này chứ?”

“Vậy thì phải đi lên thôi.” Người thanh niên chán nản thở ra một hơi: “Chúng ta đã chịu cơn mưa này cả ngày hôm nay rồi mà nhỉ? Thế nên... Hừ!” Đột nhiên người thanh niên thấy được một cái biển dựng ở trước mặt vài mét. Trên biển có ghi “Mở cửa ngày hôm nay! Bạn có thể uống bất cứ thứ gì chỉ với 500 Ryous.” Người thanh niên cười nói: “Có vẻ chúng ta gặp may rồi!”

Cạch!

Cánh cửa theo đó mở ra, hai người bước vào phía bên trong. Bọn họ thấy được một người nam nhân lớn tuổi với mái tóc màu trắng hơi bồm xồm đeo cặp kính, mũi to và ria mép khá dài dài sang hai bên. Hắn mặc một bộ quần áo người tiếp tân sang trọng và trong tay đang cầm một chiếc khăn lau chiếc ly màu trắng nho nhỏ.

“Mời vào!” Một lời mời nhã nhặn từ người nam nhân trông quán phát ra. Hắn mở miệng chào đón: “Các vị muốn dùng gì sao? Chỉ có mình các vị sao?”

Hai người chút bỏ bộ quần áo mưa sau đó đem ghế kéo ra. Người thanh niên trẻ tuổi mở miệng tò mò hỏi: “Chỉ có hai người chúng tôi mà thôi! Mang một chút cho chúng tôi đồ uống và đồ nhắm là được. À mà hôm nay không phải là chủ nhật à!”

Hai người ngồi xuống nhìn về phía nhau. Người nam nhân lớn tuổi quay đầu nói: “Vì làng Đá đang ma sát với làng chúng ta ở gần biên giới nên thời điểm này có chút không yên ổn. Ngài Pain vẫn ở phải ở toà tháp trung tâm để canh phòng cho chúng ta.”

“Đó có phải lý do mà những cơn mưa gần đây không theo lịch nữa!” Người thanh niên trẻ tuổi vươn ra đặt trên bàn, đôi mắt mang theo tò mò hỏi chuyện: “Trước đây chuyện này chưa từng xảy ra trước đây!”

“Hắn là tại đám ninja làng Đá đó tiếp tục đưa mật thám vào trong làng chúng ta!” Người nam nhân lớn tuổi buồn bực mở miệng nói chuyện.

“Thế nhưng cứ như vậy...” Người thanh niên trẻ tuổi mở miệng nói chuyện: “Có hay không diễn ra chiến tranh giữa hai nước. Chúng ta có thể chống lại một nước lớn như Thổ Quốc sao?”

“Này...” Khuôn mặt người nam nhân lớn tuổi rõ ràng không vui. Hắn lập tức mở miệng trách móc: “Ngài Pain đã làm rất nhiều việc cho những người sống ở con phố này. Chúng ta chỉ cần chịu đựng một chút thôi! Hơn nữa, ngài ấy cũng đánh thắng được Tsuchigake đệ tam. Làng Đá muốn tấn công làng Mưa chúng ta cũng không có dễ dàng như vậy. Chỉ mình ngài Pain đủ uy hiếp họ rồi!”

“Anh nói cũng phải!” Người ninja trẻ tuổi gật đầu.

“Xin lỗi!” Người phục vụ đột nhiên đi đến và mở miệng: “Vi đã để quý khách phải chờ đợi!” Hai bàn tay hắn đan xen và nhau về mặt mang theo chút tạ lỗi

“Hử!?” Cả hai người đang nói chuyện cũng theo đó ngừng lại. Họ quay ra thấy được bàn vẫn trống trơn chẳng có thứ gì ở trên cả. Họ hơi ngạc nhiên hỏi: “Đồ uống của chúng tôi đâu?”

“Vi hôm nay là ngày mở cửa hàng của chúng tôi...” Khoé miệng người phục vụ viên khẽ nhếch lên để nở nụ cười tràn ngập cảm giác quái quái quái: “Chúng tôi có một thực đơn đặc biệt dành cho quý khách đây!”

“Có thật thế không?” Người ninja trẻ tuổi không nhịn được nở nụ cười.

“Hai ngài hôm nay vô cùng may mắn đấy!” Ngón tay người phục vụ viên đưa lên kết ấn. Theo sau đó một trận khói hiện lên thân thể của hắn cũng thay đổi. Một nam nhân lớn tuổi với mái tóc dài và khuôn mặt với hai vết xăm đỏ kéo dài ở mỗi bên mắt. Hai ninja làng Mưa hiện giờ không phát hiện có quái mới là lạ.

Cả hai người lập tức nhảy lùi lại, những chiếc ghế ngã lạch cạch trên mặt đất. Trên mặt người ninja lớn tuổi làng Mây đã xuất hiện mồ hôi hột. Hắn mang theo dáng vẻ có chút sợ hãi mở miệng quát to: “ngươi! Ngươi là tên quái nào vậy!?”

Người nam nhân đô con cười nhẹ nói: “Ồ đây chỉ có ta là người đặt câu hỏi và ta có rất nhiều câu hỏi muốn hỏi các ngươi.” Ở bên ngoài thì cả căn nhà bắt đầu chuyển động. Hình dáng nó bắt đầu thay đổi và thu nhỏ lại. Nó trực tiếp biến thành một con ếch nho nhỏ phát ra tiếng ộp ộp. Từng giọt mưa rơi trên cơ thể con ếch nho nhỏ và nó phi thân ra khỏi lề đường và lao xuống phía dưới mặt sông để lại một khu vực trống trơn ở nơi đó.

Cùng thời gian đó, mưa cũng đã ngừng lại. Người thanh niên Pain quay ra nhìn về phía thiếu nữ nói: “Làm đi, Konan!”

“Vâng!” Hai tay Konan đưa lên kết ấn. Đôi mắt thiếu nữ theo đó hơi nhắm nghiền mắt lại và mặt cô cũng bắt đầu xuất hiện những vết hằn. Một truyện không thể tin được là cơ thể Konan bắt đầu xuất hiện những tấm giấy bóc ra từ cơ thể cô. Ngay sau đó hai tay cô mở rộng, một đám giấy từ cơ thể cô biến đổi hoá thành nhiều mảnh giấy trực tiếp tán mạn ra xung quanh. Những mảnh giấy nhỏ xinh trực tiếp gấp thành những con bướm sau đó chúng bắt đầu vỗ cánh và tán mát ra khắp nơi xung quanh. Pain nhìn cảnh này thì khẽ gật đầu một cái.

“Bep!” Đôi dép gỗ dẫm nhẹ trên một cái mặt thịt. Người nam nhân đô con nhếch miệng cười: “Nao giờ thì...” Đôi mắt mang theo vài phần châm chọc nhìn hai người ninja: “Nhìn cách ăn mặc và dáng vẻ của các ngươi thì các ngươi hẳn là tầng thấp nhất ở đây đúng chứ?”

Cả hai người bị bức tường thịt nuốt lấy cánh tay và đôi chân. Họ không có cách nào có thể hoạt động được. Lúc này tên thanh niên trẻ tuổi không nhịn được chửi lớn: “Tên khốn!”

Duy chỉ có người ninja lớn tuổi còn có chút bình tĩnh: “Chúng ta đang ở chỗ quái nào vậy!?”

“Trong bụng con ếch của ta!” Người nam nhân đô con mở miệng.

“Người... người là một trong tam nin huyền thoại!” Người ninja lớn tuổi sợ hãi hô lên: “Cuồng quỷ Jiraiya!?”

“Đừng thế nhưng...” Người nam nhân đô con Jiraiya nhếch miệng cười. Hắn đột nhiên lấy ra một cái lông vũ đưa lên sau đó châm chọc: “Ta không phải nói rồi sao? Ta là người duy nhất ở đây được phép đặt câu hỏi!”

“Người định làm gì với cái lông đó!” Người ninja lớn tuổi hơi run sợ hỏi lại.

“Đề cù thôi!” Ngón tay nhỏ khẽ kẹp chiếc lông chim đem nó lắc lư, Jiraiya tiến tới: “Nếu các người không muốn bị cười đến chết tốt hơn hết là hãy ngoan ngoãn trả lời câu hỏi của ta. Nào... trước tiên là về người lãnh đạo của các người, Pain!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Thủ lĩnh làng Mưa: Pain

“...” Đôi mắt màu đỏ xinh đẹp nhìn về phía thân thể trần đầy hấp dẫn. Mái tóc đỏ hung dài nhiễm đầy màu tươi được cậu nhóc lau khô. Thân thể sạch sẽ không có tí vết. Hai vú cao ngất nhẹ nhàng rung rinh trong gió. Eo thon thả mềm mại hữu lực. Đôi chân trắng nõn thẳng tắp. Làn da hơi trắng bệch thiếu khỏe mạnh nhưng mềm mại nõn nà. Nhất nơi thân bí tư mật khép kín để cho người ta thêm khát.

Uzumaki Karin nhìn chăm chú về phía cổ thiếu nữ. Nơi đó làm gì có dấu hiệu vết sẹo nào. Nếu như có thì chẳng qua phần da phía trên phần đầu trông cực kỳ khỏe mạnh còn phần dưới thì trông như một tiểu thư thiếu ra nắng nên trông được khỏe mạnh cho lắm. Thân thể này thực sự quá dụ hoặc nam nhân phạm tội cường dâm.

Trong một cái bình, cậu nhóc năm tuổi cùng với người thiếu niên nhìn về phía một cục thịt nho nhỏ rách nát lơ lửng trong chiếc bình trong suốt. Vài mảnh thịt cũng lơ lửng trong đó. Sắc mặt hai người không nhìn được mà cùng xuất hiện trở nên dữ tợn hơn. Huyết thái dương hai người xuất hiện gân xanh nổi lên trông vô cùng dữ tợn và khủng bố. Đồng tử hai người đã biến thành màu đỏ như máu. Thiếu niên là hai viên cầu ngọc màu đen nhẹ nhàng xoay tròn trong khi cậu nhóc là một viên cầu ngọc màu đen chuyển động.

Ở bên cạnh thiếu nữ là một cái xác không đầu, bụng thân thể xinh đẹp với làn da khỏe mạnh bị đâm thủng lỗ, ngực và trái tim đã rách nát. Hơn nữa, bụng đã bị mở tung để lộ ra đầy đủ nội tạng bị rách nát trông vô cùng thê thảm. Âm thanh mang theo mệt mỏi hai người một thiếu niên và một cậu nhóc vang lên: “Akatasuki, Akatsuki... ta nhất định phải giết các người. Đem tất cả các người băm thây vụn đoạn. Không chết không thôi, có các người không có ta, có ta không có các người!”

Hành động người thiếu niên và cậu nhóc có chút quỷ dị. Nó giống như hai người không cùng hẹn mà làm một động tác. Bất cứ hành động, cử chỉ và giọng điệu đều giống nhau chỉ có khác biệt duy nhất đó chính là giọng điệu khác biệt mà thôi. Một có chút trưởng thành mà một thì hiện ra non nớt của một đứa con nít.

“Hừ...” Hai người không hẹn mà cùng thở ra hồng hộc. Cả hai người quay ra nhìn về phía Uzumaki Karin rồi mở miệng: “Karin, cô giúp tôi thay đôi mắt cô ấy vào. Đem màng mắt cô ấy cấy ghép sang đôi mắt Byakugan và Sharingan. Nhờ cấy màng mắt ban đầu Mei để cô ấy khôi phục màu mắt như thường.”

“...” Uzumaki Karin có chút trầm mặc theo đó thực hiện hành động này. Nàng mang theo một đôi mắt màu đen. Thứ này có được tạo ra bởi Gen của Uchiha và Hyuuga. Theo Karin thì nó chẳng đẹp chút nào so sánh với đôi mắt màu đỏ giống hồng ngọc của mình thì kém xa. Nàng cũng đem đôi mắt của Terumi Mei móc xuống. Trong thời gian móc mắt Terumi Mei thì nàng không nhìn được quan sát hai vú cao ngất Terumi Mei. Hai vú Mei vốn đã cao ngất rồi tại cơ thể mới này không kém chút nào. Chúng tràn ngập ra mùi vị thanh xuân. Karin lại nhìn về phía hai vú của mình sau đó quay ra nhìn về phía Naruto: “Đan...”

“Hà!?” Hai người Naruto cùng cậu nhóc cùng quay đầu trả lời.

“Cô ấy sẽ sống sót sao?” Uzumaki Karin nhìn về phía hơi thở đang đều đều của Terumi Mei. Về mặt mang theo hăm mộ nói: “Thân thể này thật là đẹp. Cậu có thể đổi cho tôi một cơ thể như vậy không.” Giọng nói cô nàng mang theo áp lực: “Tôi cũng muốn có một cơ thể đẹp như thế này!” Sau đó nàng nhìn về phía cánh tay mình, ở trên đó chẳng chừa những rầu rã làm cho nàng chán ghét.

Hàng lông mày Naruto nhăn lại thật sâu. Hắn nhìn về phía cậu nhóc một chút. Hai người dường như đạt được ăn ý. Naruto mở miệng lên tiếng nói chuyện: “Không phải vận nhất thì đúng là không nên thay đổi cơ thể. Karin cơ thể cô thật đặc biệt nó tràn ngập sinh mệnh lực. Nếu như cô thay đổi cơ thể không biết có thành công hay không nhưng e rằng sẽ mất đi khả năng của mình. Ngay cả khả năng cảm nhận mạnh mẽ cũng không còn.”

“Thế nhưng...” Uzumaki Karin mắt nhắm nói chuyện. Nàng lại nhìn về phía ngực mình và cánh tay chẳng chừa những vết thương của mình. Đôi mắt tỏ ra mê mang.

“Khụ...” Naruto khẽ ho nhẹ một tiếng sau đó mở miệng tiếp tục khuyên: “Karin! Nếu như mấy rầu rã đó thì đừng lo tôi sẽ tìm cách chữa khỏi cho cô. Hai vú cô mặc dù không lớn nhưng cô vẫn chỉ mười sáu tuổi vẫn có khả năng lớn hơn. Nếu như nơi đó phát triển không như mong muốn tôi sẽ có cách làm cho nó to hơn. To đến mức cô muốn thì thôi! Cô còn không tin tưởng vào y thuật của tôi sao?”

Ánh mắt nhìn về phía cái thân thể rách nát và quen thuộc kia, Naruto thở ra một hơi dài: “Đừng nhìn Mei mà hâm mộ. Nếu không phải nội tạng cô ấy đã toàn bộ nát như, trái tim bị đánh hỏng tôi cũng không nguyện thay đổi cơ thể khác cho cô ấy. Vì thay đổi cơ thể có nguy hiểm lớn, thân xác mới sẽ bài xích cái đầu dù cho tôi đã tiêm vào chất chống bài xích và suy yếu hệ miễn dịch nhưng cũng không đảm bảo được 100%. Hơn nữa, nếu như thất bại tôi sẽ phải biến cô ấy thành Chimera...” Naruto mang theo buồn bã nhìn về phía Terumi Mei nói: “Phải biết Chimera mặc dù có thể trường thọ vĩnh trú thanh xuân nhưng cơ bản lại mất đi khả năng sinh sản. Cô muốn như vậy sao, Karin!”

“Hà...” Uzumaki Karin thở ra một hơi dài. Nàng cũng không có nhắc đến việc đổi cơ thể nữa. Tuy nhiên hiện giờ nàng vẫn còn trẻ nhưng sau hai mươi năm, sau ba mươi năm nữa đâu. Ai nguyện ý mình sẽ già đi chứ? Thế nên nàng vẫn chỉ lặng lặng đem đôi mắt thay thế cho Terumi Mei.

Nhìn về phía đôi mắt màu đen mang theo huyết thống Uchiha và Hyuuga được đeo lên đôi mắt Terumi Mei và cũng đem chúng thay đổi thành màu xanh xinh đẹp, Naruto thở ra một hơi. Hắn đem Byaku-Sharingan của mình thu hồi. Bàn tay hắn cùng với cậu nhóc không hẹn mà cùng sờ lên đôi mắt của mình. Khoẻ miệng Naruto hơi cắn nhẹ mở miệng nói: “Lực lượng Byakugan kết hợp với Sharingan thực sự mê người. Nhưng mình tình nguyện không thức tỉnh loại sức mạnh này. Đánh đổi lấy thứ sức mạnh này thực sự giá quá đắt, quá đắt...” giọng nói đã biến thành trầm thấp thê lương, đôi mắt buồn bã nhìn về phía cái cục thịt nho nhỏ trong cái bình dung dịch bằng thủy tinh trong suốt kia.

“A... Haha...” Một người thanh niên cời trần cười lớn. Hắn cười sặc sụa và cười ra cả nước mắt. Cả người hắn nhể nhại mở hôi vì cười quá nhiều. Tuy nhiên cái lông kị cọ trên lách hắn cũng không có ngừng lại mà vẫn tiếp tục thọc lét hắn làm cho hắn không dừng lại.

Về mặt Jiraiya trở nên nghiêm túc cầm lông gà trực tiếp cù lét người thanh niên và hăm dọa hắn: “Nếu như ngươi không muốn cười đến chết thì mau nói ra toàn bộ những gì về thủ lĩnh các người Pain!”

“Đừng nói ra...” Người ninja lớn tuổi lớn tiếng quát lên.

“Tôi sẽ không bao giờ phản bội đâu!” Người thanh niên cứng giọng mở miệng. Thế nhưng hai mắt hắn đã đăm lẹ và chảy ra đầy đủ nước mắt: “Haha... Đừng lo. Haha...”

“Ngươi cứng đầu hơn ta tưởng đấy!” Jiraiya bĩu môi nhìn về phía người thanh niên mở miệng nói: “Xem ra ta phải sử dụng vũ khí bí mật thôi!”

“Hừm... ngươi...” Về mặt nam nhân lớn tuổi chảy ra đầy mồ hôi hột: “Ngươi nói gì?”

“Nếu ngươi không nói cho ta biết một điều gì cả!” Về mặt Jiraiya biến thành nghiêm túc: “Thì ta sẽ sử dụng nhẫn thuật của ta biến ngươi thành con ếch.” Cả hai người đều ngơ ngác nhìn về phía Jiraiya. Khuôn mặt Jiraiya đỏ mồ hôi hột và đỏ lên khẽ nói: “Ta sẽ biến ngươi thành một con cóc.” (Ngôn ngữ thế giới này từ con cóc và biến đọc khá giống nhau nên nó tạo ra một cách chơi chữ.)

“Haha...” Tiếng cười người thanh niên tiếp tục phát ra.

“Rốt cuộc ngươi muốn gì?” Người ninja lớn tuổi quát lên.

“Tất nhiên toàn bộ về thủ lĩnh các người Pain!” Jiraiya cười gằn một tiếng: “Kẻ mắng theo Rinnegan rồi!”

“Chúng ta là những kẻ thấp hèn nhưng chúng ta vẫn là những ninja!” Ninja lớn tuổi mở miệng quát lên: “Chúng ta sẽ không bao giờ phản bội tổ chức và đồng đội của mình. Ngươi không thể làm gì để thay đổi được điều đó. Đừng có mà đánh giá thấp chúng ta” Giọng nói hắn đã biến thành gào lên.

“Hê... Xem ra ta không có cách nào khác!” Hai tay Jiraiya bắt đầu kết ấn. Theo sau đó bàn tay hắn đặt lên đầu người thanh niên. Trong miệng phát ra âm thanh: “Nhẫn thuật: Hoá ếch!”

“Không! Đừng mà...” Người thanh niên lớn tiếng kêu lên. Tuy nhiên một trận khói nổ vang lên và thân ảnh người thanh niên đã biến mất. Theo sau đó âm thanh người thanh niên chẳng còn mà biến thành: “Ộp ộp, ộp ộp...”

Nhìn con cóc xấu xí kia, người ninja lớn tuổi mới sợ hãi hô lên: “Này! Sao cậu lại biến thành như vậy!” Tuy nhiên đáp lại hắn chỉ là tiếng kêu của một con ếch.

Phía bên hắn cũng phát ra âm thanh như ma quỷ: “Và tiếp theo sẽ đến phân ngươi...” Khi hắn quay đầu ra thấy được Jiraiya với nụ cười như ma quỷ đưa bàn tay lên hướng về phía hắn.

Nụ cười gượng gạo trên khuôn mặt tràn đầy mồ hôi của người ninja lớn tuổi phát ra: “Ngài Pain ở một trong những toà tháp cao nhất tại phía tây. Chỉ ít đây là những gì mà mọi người nói như vậy.”

“Ồ, gì đây nhỉ?” Jiraiya cười châm chọc làm cho tên ninja lớn tuổi đỏ mặt. Hắn mở miệng tiếp tục châm chọc: “Có vẻ phản bội đồng đội cũng không có gì khó nhỉ?” Làm cho tên ninja đỏ mặt kéo kéo cái miệng. Về mặt Jiraiya theo sau đó cũng trở nên nghiêm túc: “Nhưng dù sao thì ngươi vừa nói chỉ ít đây là những gì mà mọi người nói như vậy nghĩa là như thế nào?”

“Vấn đề là...” Ninja lớn tuổi mở miệng đáp lại: “Không ai biết nhiều gì về ngài Pain cả!”

“Thế nghĩa là sao?” Về mặt Jiraiya mang theo khó hiểu, mép hắn nhếch nhếch.

“Mọi người nói rằng ngài Pain mang dòng máu tộc Fuma...” Người ninja theo đó cúi đầu: “Nhưng không ai biết chính xác ngài trông như thế nào. Vì mỗi

lần ngài ra mặt thì mỗi lần sẽ xuất hiện với một khuôn mặt khác nhau. Thực sự chúng tôi không rõ ngài thực ra là ai. Điều duy nhất chúng tôi biết đến hiện nay là ngài mang trong mình con mắt Rinnegan của Lục Đạo Tiên Nhân!”

“Đừng đùa với ta nữa...” Jiraiya mở miệng nói: “Khi ta đi dạo quanh thành phố này. Tất cả mọi người khi nhắc đến hán với hải độ vô cùng tôn kính!”

“Trong cả thành phố này thì ngài thực sự là một vị thần!” Người ninja mở miệng nói chuyện: “Dù ngài ấy có là ai đi chăng nữa. Ngài luôn luôn dõi theo bảo vệ chúng ta. Những lễ kỷ niệm, bài diễn văn, sắc lệnh... Tất cả lời nói của ngài đều phát đi thông qua một người uỷ nhiệm.”

“Nhưng hán ta là người lãnh đạo của các người đứng không?” Về mặt Jiraiya khó hiểu: “Tại sao hán ta cần phải che dấu thân phận của mình?”

“Thật ra thì việc này có liên quan tới bộ phận cũ của làng Mura?” Người ninja lớn tuổi hơi quay đầu đi. Hán nhàn nhạt mở miệng: “Dường như có thông tin làng Đá tiếp tay cho chúng để chúng có thể nổi dậy và tiến nhập vào nơi này ám sát ngài Pain. Tất nhiên chúng tôi không phải lo lắng về điều đó. Nếu có ai đó đột nhập vào đây được thì chỉ có thể là một kẻ ngoài cuộc may mắn như người mà thôi!”

“Không phải lo lắng về điều đó!” Jiraiya tò mò hỏi lại: “Người muốn nói cái gì? Dường như các người đã có nội chiến!”

“Đúng như ta nghĩ... đất nước này khá biệt lập so với thế giới bên ngoài. Để ta nói cho người biết...” Người ninja lớn tuổi nhếch miệng cười gằn nói: “Cuộc nội chiến đã kết thúc lâu rồi và chúng ta đã chiến thắng. Salamander Hanzou đã chết từ lâu và toàn bộ tàn dư chúng cũng không thoát khỏi tay ngài Pain. Chỉ với sức mạnh một người ngài đã đem Hanzou và đám thuộc hạ của hán giết chết. Ngài chính là thần!”

“Không thể nào!” Jiraiya mở miệng nói: “Dù hán có được Rinnegan trong truyền thuyết đi nữa thì người lãnh đạo làng Mura hoá long Hanzou nổi tiếng đến mức mà mọi ninja trên thế giới đều biến tên của ông ta như...”

“Đúng vậy và không những sở hữu sức mạnh sánh ngang với thần nhần thứ hai Katou Dan thì...” người ninja lớn tuổi mở miệng: “Ông ta còn là người vô cùng cẩn thận. Đến gần được ông ta đã là một kỳ công. Những vệ sĩ riêng canh gác chung quanh ông ta 24/24 giờ và an ninh nghiêm ngặt tới mức mà mọi đứa trẻ cũng đều bị kiểm tra trước khi gặp mặt gặp ông ta”

“...” Hàng lông mày Jiraiya nhăn lại. Hán không tin Hanzou có thể có sức mạnh ngang với thần nhần Katou Dan. Thế nhưng sức mạnh Hanzou không phải nói, Jiraiya cũng trực tiếp thể nghiệm qua rồi. Về mặt hán hơi mang suy tư: “Vậy thì làm sao mà Hanzou có thể chết trong tay Pain được chứ? Pain hán là ai tại sao lại sở hữu Rinnegan!?”

“Ta đã nói với người rồi, ta không biết gì về ngài ấy cả?” người ninja lớn tuổi mở miệng nói chuyện. Hán mở miệng nói chuyện: “Mà ông không phải là người đã giao chiến với hoá long Hanzou, người được ban cho danh hiệu tammin sao?”

Ký ức Jiraiya thoáng hiện. Hán nhớ lại những ký ức xa xăm năm xưa. Ký ức dường như mới trải qua nơi này mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Salamander Hanzo

Dưới trời mưa, một đồng xác chết nằm la liệt khắp mặt đất. Một nam nhân đứng trên một con quái vật to như một ngọn đồi nhỏ. Con quái vật này có vài phần giống ếch với làn da sần sùi nhưng lại không có mắt. Nó có một cái đuôi khá dài phía sau lưng.

Ở trên đỉnh đầu nó là một người đàn ông khá cơ bắp có chiều cao trên trung bình. Hán có được mái tóc vàng dài buông xuống buộc thành chỏm ở sau lưng và một vết sẹo dài ở bên phải mặt. Đôi mắt trông khá tà ác với con mắt màu nâu. Trên đầu mang một chiếc mũ bảo hộ gần như che kín toàn bộ khuôn mặt, trên đó có khắc ký hiệu làng Mura. Điểm đặc biệt hán đeo một chiếc mặt nạ phòng độc. Bên ngoài mặc một bộ trang phục giống như bộ đồ lặn được tạo điểm nhấn bằng băng quần quanh cổ tay và chân dưới, áo khoác có họa tiết xoáy ở trên ngực, dép shinobi tiêu chuẩn và áo choàng tối màu. Bên dưới bộ đồ bơi này, hán mặc một chiếc áo sơ mi ngắn tay, tối màu lộ ra phần bụng dưới.

Hai tay người nam nhân ôm ngực ngao nghể đứng đó. Bàn tay hán vùng lên. Theo đó một đám kunai sắc bén bắn thẳng về phía đám ba người.

Jiraiya con mắt co rút lại, hán thấy được phi tiêu có dán những tờ bùa nổ. Ngay lập tức hán quay đầu nhìn về phía hai người đồng bạn hô lên: “Tsunade! Orochimaru!” hai người đồng bạn cũng không phụ sự mong đợi Jiraiya lập tức nhảy khỏi nơi đó trốn thoát.

Phập, phập... Đám phi tiêu cắm xuống đất và những tờ bùa nổ phát sáng trong cơn mưa. Nó phát ra những tiếng nổ lớn.

Bùm, bùm, bùm... Mang theo đó là những trận gió mạnh thổi lên. Khói và bụi mù nổi lên từ vụ nổ. Nó che mất tầm mắt của tất cả mọi người. Mái tóc vàng dài Salamander Hanzou bay nhẹ trong gió. Ánh mắt hán mang theo thâm thúy nhìn về phía cảnh này.

“A...” Bàn chân Senju Tsunade vừa mới chạm đất thì đã vướng phải bẫy rập. Ngón tay Salamander Hanzo lập tức kết ấn. Những tấm bùa nổ lập tức bao phủ lấy bàn chân Senju Tsunade. Chúng leo lên cả bắp chân của nàng.

Jiraiya thấy cảnh như vậy đột nhiên hô lên: “Sư tử phát loạn thuật!” Mái tóc hắn trực tiếp trở nên cứng rắn như những cây châm dài. Nó vuron ra phía bên ngoài trắng hếu về phía Senju Tsunade mà đi. Tuy nhiên Salamander Hanzou lập tức phản ứng không chậm chút nào. Bàn tay hắn vung lên cây lưỡi hái trực tiếp vuron ra đánh thẳng vào đám tóc Jiraiya.

Keng... Vậy mà âm thanh như kim loại phát ra. Thanh lưỡi hái mặc dù không có cách nào cắt nát đám tóc Jiraiya nhưng đồng thời lại ngăn cản được đòn tấn công bằng tóc Jiraiya.

“Tiềm ảnh xà thù!” Trong con khói màu đen, một đám rắn màu trắng vuron ra trực tiếp quấn lấy Salamander Hanzo ý đồ ngăn cản Hanzo. Đáng tiếc đám rắn này vẫn chậm hơn một nhịp. Bùa nổ bốc cháy trên người Senju Tsunade phát ra một tiếng nổ lớn.

Oanh, oanh...

“Tsunade!” Jiraiya hét hoảng hô lên một tiếng. Hắn thấy được cả cơ thể Tsunade bị bao phủ trong vụ nổ lớn. Vụ nổ khủng bố đem đám tóc hắn đáng thành những mảnh vụn. Khói lan toả khắp nơi. Tuy nhiên điều này đã chọc giận Jiraiya. Hắn gầm lên một tiếng: “Hanzo, ta muốn giết ngươi!” Mái tóc hắn đã hoá thành những thanh châm dài không bố sắc nhọn. Hàng trăm hàng nghìn mũi châm bắn về phía Salamander Hanzo.

Rào! Theo sau đó đột nhiên Salamander Hanzo hoá thành một vùng nước. Cả con quái vật thông linh thú Salamander Hanzo cũng hoá thành vùng nước.

Rầm! Đến sau đó một âm thanh muồn hưởng phát ra. Thân thể con cá khổng lồ lại trực tiếp xuất hiện rơi trên mặt đất. Salamander Hanzo ngao nghể đứng ở trên đó. Đột nhiên một tiếng hồng cao phát ra làm cho Salamander Hanzo giật mình: “Cái gì?”

“Tsunade!” Jiraiya kinh ngạc hô lên. Nơi đó đứng thân ảnh Senju Tsunade không có bất cứ tổn thương nào. Điều kỳ dị duy nhất Orochimaru và Jiraiya phát hiện đó là có thứ gì đó bao bọc xung quanh Senju Tsunade. Đôi mắt màu nâu Senju Tsunade cũng theo đó biến đổi. Nó lấp lánh giống như ánh sao xinh đẹp và huyền bí.

“Đây là...” Senju Tsunade cảm nhận được năng lượng tự nhiên bắt đầu trào vào cơ thể mình từ bốn phía xung quanh. Mặc dù đôi mắt của nàng có chút đau nhức nhưng chakra lấy tốc độ khôi phục nhanh chóng. Những giọt mưa không có rơi vào trên người nàng mà rơi vào một thứ có hình thù khổng lồ bao bọc lấy cơ thể Senju Tsunade. Mí mắt Senju Tsunade cũng thay đổi màu sắc dưới trời mưa tối nó biến thành có màu tím xinh đẹp.

“Đó là...” Salamander Hanzo kinh ngạc với sự xuất hiện của thứ bảo vệ khổng lồ mà Senju Tsunade sử dụng. Mặc dù trông nó không rõ ràng nhưng nước mưa rơi trên người nó lập tức làm cho Salamander Hanzo kinh ngạc. Đột nhiên con mắt Salamander Hanzo co rút lại hắn vội vã nhảy khỏi người con thông linh thú.

Oanh!

Một quyền khủng bố đánh vào người con thông linh thú đem nó đánh bay. Sau đó đột nhiên xuất hiện những thanh kiếm sắc nhọn có màu xanh lam ở trước người Senju Tsunade. Chúng có hàng chục thanh ngưng kết trông cực kỳ sắc bén. Sau đó chúng lấy tốc độ bắn vút đi cực nhanh về phía con thông linh thú cùng Salamander Hanzo.

Hống!

Thanh kiếm sắc bén đâm xuyên qua cơ thể thông linh thú đem nó bắn thẳng từng lỗ máu. Máu tươi nó chảy ra nhỏ giọt trên mặt đất. Đặc biệt khí độc từ máu của nó chảy ra còn có thể ăn mòn cả đá. Salamander Hanzo hoảng hốt vì chuyện này.

“Dan...” Bàn tay nàng đưa lên che kín đôi mắt của mình. Cảm giác đau nhức vẫn truyền tới. Dù sao thì đó không phải vốn có năng lực của nàng. Tuy nhiên rõ ràng nó đã cứu nàng một mạng.

“Bùm!” Con thông linh thú bị thương quá nặng phải cường chế giải trừ. Senju Tsunade mặc dù cảm giác được đôi mắt truyền tới khó chịu nhưng nàng buông tha không bỏ. Theo hiệu lệnh Senju Tsunade, hình người quái vật hồng lên một tiếng to lớn. Đôi tay khổng lồ của nó vũ động đánh về phía Salamander Hanzo.

Ầm... Một tiếng nổ lớn vang lên, một đám đất đá bắn tung toé khắp nơi. Salamander Hanzo cũng cảm nhận được đòn tấn công khủng bố của con quái vật này. Salamander Hanzo lập tức cắn ngón tay khiến cho ngón tay hắn bật máu. Bàn tay hắn kết ấn cực nhanh sau đó ấn trên mặt đất: “Thuật thông linh!”

Bùm! Một trận khói nhẹ vang lên, con thông linh thú xuất hiện. Chỉ là con quái vật này có hình thể nhỏ hơn so với con trước một chút. Ngay khi nó xuất hiện lập nhảy lên mang theo Salamander Hanzo tránh thoát đòn tấn công của người khổng lồ vô hình.

Oanh! Lại một cú đâm mang theo trời nóng đất nở. Bụi đá và cát bắn tung toé khắp nơi. Salamander Hanzo lập tức điều khiển con thông linh thú. Nó há miệng ra sau đó trực tiếp phun ra một ngụm khói độc màu tím bao phủ lấy Senju Tsunade.

“Tsunade!” Jiraiya thấy được cảnh này thì hô lên một tiếng.

Xèo, xèo... Senju Tsunade cũng cảm nhận được khói độc đang ăn mòn xung quanh mình. Bàn tay người khổng lồ lập tức gạt ra. Theo một cái quạt tay người khổng lồ, đám khói độc bị đánh bay, Senju Tsunade vẫn hoàn hảo đứng ở nơi đó.

“Dừng lại đi!” Vậy mà đứng ở trên đầu con thông linh thú khổng lồ, Salamander Hanzo mở miệng nói chuyện: “Trận đấu này dừng lại ở đây được rồi!”

“Cái gì?” Senju Tsunade đưa tay lên đỡ mắt mình sau đó mở miệng hỏi.

“Loại nhẫn thuật đó vốn không phải của người đứng không?” Salamander Hanzo nhìn về phía Senju Tsunade. Hắn lạnh nhạt và tự tin nói: “Nó hẳn không duy trì được bao lâu. Ta đoán chắc chắn là như thế.”

“Mặc dù như vậy nhưng chỉ cần đánh bại người là được!” Senju Tsunade nắm chặt nắm đấm lại. Nàng cũng cảm nhận được đồng lực ở đôi mắt nàng đang dần dần hao hết. Tuy nhiên nàng vẫn mạnh mẽ nói ra những lời này.

“Trận đấu này đã không cần thiết đánh nữa. Nó chỉ gây ra sự hy sinh vô ích cho hai làng chúng ta. Điều này chỉ đem lợi ích cho bốn nước lớn còn lại thôi!” Salamander Hanzo lạnh nhạt mở miệng nói chuyện: “Có lẽ làng Lá sẽ chiến thắng cho cuộc chiến tranh này. Thế nên ta sẽ bỏ qua cho các người!”

“Chúng ta không cần sự thương hại của người!” Jiraiya gào lên một tiếng: “Ta vẫn có thể chiến đấu!”

“Dừng lại, Jiraiya!” Đứng bên trong người khổng lồ, Senju Tsunade cũng đã lui ý: “Hay xem ông ta nói những gì!” Nàng không dám sử dụng người khổng lồ vì nó sẽ tiêu hao đồng lực nàng một cách nhanh hơn.

“Cả ba người các người đều rất mạnh!” Salamander Hanzo mở miệng khen ngợi: “Ngay cả trong trận chiến này, các người vẫn sống sót. Ta Hanzou do đó tôn trọng các người những tamnin của làng Lá. Để đổi lại việc ta bỏ qua các người, các người phải tự gọi mình như vậy!”

“Ta không thể tin được!” Jiraiya thoáng nhớ lại quá khứ. Đôi mắt hắn mở ra nhìn chăm chú về phía ninja làng Mưa hỏi: “Làm thế nào mà Salamander Hanzo lại bại trong tay một người được kia chứ?”

“hehe... đó là vị thần của chúng ta!” Nụ cười xuất hiện trên mặt tên ninja làng Strong Mù. Hắn ngao nghể mở miệng: “Nhẫn thuật của ngài vô cùng đáng sợ nhưng điều đáng sợ thật sự của ngài Pain không nằm ở nhẫn thuật của ngài. Điều đáng sợ thực sự nằm ở sức mạnh và sự tàn nhẫn của ngài.” Về mặt Jiraiya đại ra và nghe tên ninja này tiếp tục: “Bất cứ ai chống đối lại người sẽ bị nghiền nát không thương tiếc. Ngài không chỉ tự mình giết Hanzo mà sau khi giết cha mẹ, vợ và những đứa con của ông ta. Ngài mở rộng nỗi kinh hoàng của mình tới tất cả bạn bè và những người thân của Hanzou và con của họ. Và sau khi đốt cháy những ngôi nhà của chúng, ngài chuyển sang những ngôi làng duy trì chúng. Tất cả mọi người không ai trốn thoát cả.”

Về mặt Jiraiya ngẩn ra và có chút sợ hãi vì sự tàn độc của Pain. Giọng nói tên ninja làng Mưa vẫn rơi vào trong tay hắn: “Đó là sự trừng phạt của thần!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Jiraiya năm xưa!

Phập, phập, phập... Mưa kiếm giấy sắc nhọn không kém gì kiếm thật. Nó trực tiếp đâm xuyên qua mặt đất rắn chắc cắm ngập vào bên trong. Thế nhưng Jiraiya khá nhanh nhạy lập tức nhảy lên lần một vòng tròn tránh thoát đòn tấn công do Konan bắn ra.

Vừa ổn định thân thể mình, miệng Jiraiya lập tức phùng ra một cái giống như một con ếch phình miệng. Hai tay bốn chân chống xuống đất, miệng phùng ra trực tiếp phun ra một đám dung dịch: “Dầu ếch!” Nó trực tiếp bắn trúng cả cơ thể Konan đem cơ thể Konan ướt nhẹp. Một thứ dịch nhầy nhầy bám dính khắp khuôn mặt cô khiến cho cô trông cực kỳ thảm hại.

Đám dịch nhờn nhom nhóp dính trên mặt và cánh cùng với đầu tóc thiếu nữ làm cho nàng không có cách nào sử dụng ra được nhẫn thuật. Theo đó đuôi tóc Jiraiya lập tức kéo dài thành một cái dây trời chắc chắn đem Konan trực tiếp bó thành một cái bánh. Hai tay Jiraiya rút tay vào túi, về mặt cực kỳ hồ hững: “Em biết không Konan... Giấy mà dính dầu thì không thể gấp được đâu. Ta nhớ được hồi nhỏ em luôn thích việc gấp giấy. Em còn là đứa trẻ dễ thương nhất trong đám người đó.”

“...” Konan trở nên trầm mặc không muốn nói chuyện. Nàng chỉ lẳng lặng nhìn về phía Jiraiya.

“Chuyện gì đã xảy ra với hai đứa còn lại?” Khoé miệng Jiraiya theo đó nhếch lên, hắn cố gắng vặn hỏi: “Ta nghe được chúng đã chết nhưng không phải thế đúng không?” Konan lại trầm mặc không có trả lời Jiraiya. Bất đắc dĩ Jiraiya phải tự nói tự trả lời: “Ta biết rồi! Pain là một trong hai đứa nó phải không.”

Đến cuối cùng Konan cũng chịu mở miệng nói chuyện: “Thật sự thầy muốn gì ở chúng tôi?”

“Cũng không có gì nhiều!” Đôi mắt Jiraiya lại nhìn lại thật sâu: “Nếu như mấy đứa không trong nhóm Akatsuki. Ta luôn luôn nghĩ mấy đứa đã chết nhưng đáng lẽ ta nên suy nghĩ kỹ hơn gì về những thứ đã xảy ra.”

“Thầy phải nghĩ rằng...” Konan theo đó đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Rằng thầy nên nghe lời Orochimaru giết hết bọn này đi nhưng thầy đã không. Thầy đã cứu bọn tôi! Giờ thì đã quá muộn rồi!” Trong giọng nói Konan hơi thoáng quá sự mất mát và hối ức: “Nhưng chẳng phải chúng ta ở đây làm đúng theo những gì Orochimaru nói sao?”

“Nếu nói vậy...” Jiraiya lập tức đưa ra kết luận: “Pain nhất định là nó!” Dường như hắn cũng nghĩ đến thân phận Pain là một người nào đó.

Trong một căn động nhỏ với những cái cột đá. Nơi tàn tích như thế này ở Vũ Quốc khá nhiều cũng không coi như là hiếm. Một số là tự nhiên còn một số được các ninja sử dụng thổ độn dựng lên. Nó nhằm mục đích cung cấp nơi ở tạm thời cho các ninja sau khi chiến đấu.

“Yahiko... Mau buông cậu ấy ra...” Một âm thanh đột nhiên vang lên. Âm thanh truyền tới làm cho đám người đều giật mình nghe được những lời này. Ba người Jiraiya, Orochimaru và Senju Tsunade đều không nhận mà cùng quay đầu về phía âm thanh phát ra.

Họ thấy được một người thanh niên có thân hình cao hơi gầy với mái tóc màu trắng dài sau lưng và đôi mắt màu xanh xinh đẹp lấp lánh như sao trời. Hắn ăn mặc một thân quần áo ninja làng Lá. Trong tay xách theo cổ của một thằng nhóc tóc vàng cam ăn mặc một thân quần áo giống như một bộ đồ lặn. Khuôn mặt thằng nhóc tròn và đôi lông mày hơi mỏng và mắt to tròn có màu nâu đang dấy dựa trong tay người thanh niên.

“Dan...” Ba người không hẹn mà cùng kinh ngạc hô lên. Jiraiya cũng là người đầu tiên mở miệng nói chuyện: “Tại sao cậu lại ở nơi này vậy Dan!?”

“Đồng thuật tôi cài đặt vào mắt Tsunade bị kích hoạt. Một khi nhãn thuật bị kích hoạt tôi sẽ nhận ra ngay lập tức...” Katou Dan thở ra một hơi sau đó đưa tay sờ ngực của mình rồi nói: “Thật may em không có làm sao, Tsunade!” Vừa nói thì hắn đem thằng nhóc thả rơi bịch xuống phía dưới mặt đất.

Hai người bạn của nó một cậu nhóc gầy gò với mái tóc màu đỏ hung dài và làn da trắng bệch cùng với một người thiếu nữ tóc màu lam xinh xắn nhưng cả ba người đều rất bẩn thỉu. Khi người bạn rơi bịch xuống phía dưới cả hai lập tức chạy đến phía bên cạnh người cậu nhóc hỏi han ân cần: “Cậu có bị thương không, Yahiko!?”

“Minh... mình... không có sao?” Yahiko lập tức đưa tay lên sờ sờ cái mông của hắn. Ngay sau đó Yahiko dùng khuôn mặt cảnh giác nhìn về phía đoàn bốn người Jiraiya.

“Vừa rồi tôi đã đi qua nơi này... Một trận chiến vừa diễn ra ở nơi đó.” Katou Dan nghiêm túc nhìn về phía ba người: “Ở nơi đó còn rất nhiều tàn dư của ba người. Có chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao chỉ còn có ba người ở nơi này vậy?”

“Dan...” Senju Tsunade không nhận được xúc động. Nàng lập tức chạy đến bên cạnh Katou Dan sau đó trực tiếp nhào vào lồng ngực Katou Dan. Nàng tham lam hít thở mùi hương quen thuộc trên người Katou Dan. Đồng thời nàng cũng cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể Katou Dan khiến cho nàng cảm giác được an bình.

Jiraiya cảm giác cái mũi chua xót khi thấy được cảnh này. Orochimaru lập tức dùng giọng khàn khàn đáp lại: “Chúng tôi gặp phải ninja làng Mưa phục kích. Dẫn đầu là hoả long Salamander Hanzo, người cầm đầu làng Mưa!”

“Thảo nào!” Katou Dan nghe được những lời này thì có chút sợ hãi. Về mặt hắn trở nên trầm trọng hơn: “Salamander Hanzo không phải kẻ yếu. Thực lực hắn so với mấy vị Kage đều không kém chút nào. Đặc biệt ở Vũ Quốc cộng thêm kích độc, hắn xác thực là đối thủ khó chơi.”

“Đám nhóc này...” Orochimaru theo sau đó dùng đôi mắt rắn âm lãnh nhìn về phía đám nhóc ba người. Đôi mắt với đôi mắt khủng bố Orochimaru nhìn về phía mình, cả ba đều không khỏi run lên một cái. Hai người cô nhóc và cậu nhóc tóc đỏ bám lấy cánh tay cậu nhóc tóc cam sau đó lùi lại về phía sau vài bước.

“Các em là ai?” Katou Dan dùng đôi mắt lấp lánh ánh sao nhìn về phía ba người nói. Đôi mắt lấp lánh như ánh sao Katou Dan làm cho cả ba người không nhận được thất thần. Đôi mắt này thực sự rất đẹp nó giống như bầu trời đầy sao cực kỳ xinh đẹp.

Cậu nhóc tóc cam Yahiko lập tức trả lời: “Bọn... bọn em không có ý gì đâu? Chỉ là anh chị có thể cho em một chút ít thức ăn sao?”

“Hê...” Jiraiya kinh ngạc nhìn về phía ba người: “Cha mẹ các em đâu?”

“Có lẽ họ đã chết rồi!” Katou Dan thay đám nhóc trả lời. Trong giọng nói mang theo sự bất đắc dĩ: “chiến tranh này thực sự quá nhiều cô nhi sẽ xuất hiện. Tôi học được trong mắt chúng sự bi thương.” Nói đến đây Katou Dan thở ra một hơi. Hắn bất đắc dĩ lấy ra trong ngực một gói sau đó ném cho đám nhóc nói: “Này... cầm lấy đi!”

“Đây! Cầm lấy mà ăn...” Jiraiya cũng bất đắc dĩ đưa ra một gói giấy chứa đầy thức ăn. Ngay lập tức ba đứa nhóc nhìn về phía nhau. Chúng nuốt ực nước miếng một cái. Ngay sau đó cả đám lập tức chạy tới vươn ra bàn tay đem đám thức ăn cuốn sạch.

“Này...” Senju Tsunade thấy được đám thức ăn mình để trên mặt đá ở đó không xa cũng bị đám người cuốn hết. Nàng có chút muốn nói gì đó thì bị Katou Dan giữ chặt tay lắc lắc đầu.

Dưới cây cầu lớn, bốn người đi cùng với nhau. Đám nhóc vậy mà lảng lảng đi theo phía sau ba người. Senju Tsunade có chút khó chịu nói: “Các em còn muốn cái gì nữa hả? Chúng tôi đã cho các em tất cả thức ăn rồi mà!”

“Anh chị có thể dạy cho chúng em nhãn thuật được không?” Thằng nhóc tóc cam cầm đầu đi đến vội vã lên tiếng hỏi: “Mọi người không phải đến từ làng Lá sao?” Về mặt nó cũng mang theo sự lo lắng nhìn về phía đám người.

Đột nhiên cô nhóc tiến về phía Senju Tsunade, bàn tay ở phía sau lưng muốn gì đó. Ngay lập tức điều này làm cho Senju Tsunade cảnh giác lập tức rút ra thành kunai. Tuy nhiên nàng bị Katou Dan ngăn cản lại. Theo sau đó cô nhóc lấy ra một bông hoa bằng giấy đưa về phía Senju Tsunade rồi cười nói: “Cảm ơn! Cái này tặng cho anh chị!”

“Sao chúng ta không giết hết chúng đi nhỉ?” Âm thanh khàn khàn từ miệng Orochimaru phát ra.

“Cái gì?” Đám nhóc giật mình vì lời Orochimaru nói. Tất cả đều lùi lại thân thể của mình về mặt mang theo sợ hãi nhìn về phía bốn người.

Orochimaru tiếp tục giải thích: “Bọn chúng đã mất hết người thân. Giờ chỉ có đau khổ và tuyệt vọng mà thôi! Giết hết bọn chúng là tốt nhất.”

“Cậu nói thể mà nghe được hả, Orochimaru!” Jiraiya liếc đầu sang nhìn về phía Orochimaru rồi mở miệng quở trách.

“Orochimaru, cậu may mắn hơn bọn nhóc này được sinh ra tại làng Lá!” Katou Dan ôm ngực của mình sau đó liếc mắt nhìn về phía Orochimaru. Trong giọng nói Katou Dan mang theo châm chọc nhìn về phía Orochimaru: “Nếu hiện tại đối thân phận cậu với bọn nhóc cậu sẽ có cảm giác gì? Đừng tự quyết định vận mạng người khác như vậy, Orochimaru. Mặc dù chúng ta là ninja nắm giữ sức mạnh vượt trên người thường nhưng đó không phải lý do chúng ta có thể tự do quyết định vận mệnh người khác.”

Vừa nói đến đây thì Katou Dan mỉm cười nhận lấy bông hoa giấy sau đó không quên sờ đầu cô nhóc rồi an ủi: “Cảm ơn em!” Nụ cười thân thiện làm cho bọn nhóc thoáng trở nên an tâm hơn. Katou Dan đi tới bên cạnh Senju Tsunade đem bông hoa cài lên tóc của nàng. Lúc này, hắn ôm ngực nhìn về phía đám nhóc nói: “Anh muốn biết các em muốn học nhẫn thuật làm gì không? Phải biết rằng trở thành ninja cũng có nguy hiểm. Nếu các em là người bình thường khi gặp phải ninja có lẽ họ sẽ tha cho các em một mạng nhưng nếu như các em có chakra biết sử dụng nhẫn thuật họ sẽ coi các em như kẻ địch giết các em không thương tiếc gì. Trở thành ninja phải đối mặt với nguy hiểm vượt qua người thường, mỗi ngày sống phải lom lốp lo sợ không biết mình sẽ hy sinh lúc nào. Ta nói đến đây các em vẫn muốn trở thành ninja sao?”

“Tôi muốn học được nhẫn thuật!” Yahiko cắn hàm răng đáp lời Dan: “Nơi này luôn mưa. Tôi ghét nó. Cái đất nước này giống hệt như một đứa bé to xác. Tôi muốn thay đổi nó và sẽ bảo vệ mọi người. Tôi sẽ khiến cho nó trở thành một đứa hoà bình không còn chiến tranh nữa.”

“Vậy còn hai em thì sao?” Bàn tay Dan đưa lên sờ cằm của mình: “Ta muốn nghe được ý kiến của hai em!”

“Em muốn bảo vệ Yahiko cùng với Nagato!” Cô nhóc hơi run run sau đó khẽ liếc mắt nhìn về phía hai người bạn. Trong ánh mắt mang theo kiên định.

“Em muốn bảo vệ những người bạn của mình!” Cậu nhóc có mái tóc màu đỏ che kín khuôn mặt và làn da nhợt nhạt trả lời với giọng nhỏ nhỏ.

“Được rồi!” Katou Dan trở nên gật đầu một cái. Hắn đi về phía cô nhóc và dùng ngón tay chạm vào trán cô nhóc tóc làm. Cô nhóc mở to mắt kỳ quái nhìn về phía Katou Dan. Sau đó cô nhóc thấy được bàn tay Katou Dan sáng lên một quả cầu màu xanh. Quả cầu theo đó đi vào trong ngực cô bé và biến mất. Hai người đồng bạn cùng với cô nhóc ngơ ngác nhìn về phía ngực nơi quả cầu xanh biến mất. Katou Dan mở miệng nói chuyện: “Đó coi như món quà trước khi đi ta tặng các em đi. Dù sao các em đã tặng cho ta một bông hoa giấy tuyệt đẹp!”

“Dan...” Senju Tsunade mở miệng hỏi chuyện: “Anh định dạy cho bọn nhóc nhẫn thuật thật sao?” Vừa nói nàng vừa liếc mắt nhìn về phía Katou Dan.

“nếu vậy...” Jiraiya đột nhiên mở miệng: “Vậy để tôi ở đây với bọn nhóc đi!” Thực ra thì Jiraiya cũng không thích cảnh Tsunade và Dan đi cùng với nhau. Thứ hai hắn cũng lo lắng cho đám nhóc này. Sợ rằng đám nhóc này sẽ đi sai đường. Nhìn ba người ngơ ngác, Jiraiya bắt đầu đi: “Chỉ đến khi nào bọn chúng có thể tự chống chọi... Đây là điều tốt nhất tôi có thể làm!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Năm xưa!

Phập, phập, phập... Mưa kiếm giấy sắc nhọn không kém gì kiếm thật. Nó trực tiếp đâm xuyên qua mặt đất rắn chắc cắm ngập vào bên trong. Thế nhưng Jiraiya khá nhanh nhạy lập tức nhảy lên lần một vòng tròn tránh thoát đòn tấn công do Konan bắn ra.

Vừa ổn định thân thể mình, miệng Jiraiya lập tức phùng ra một cái giống như một con éch phình miệng. Hai tay bốn chân chống xuống đất, miệng phùng ra trực tiếp phun ra một đám dung dịch: “Dầu éch!” Nó trực tiếp bắn trúng cả cơ thể Konan đem cơ thể Konan ướt nhẹp. Một thứ dịch nhầy nhầy bám dính khắp khuôn mặt cô khiến cho cô trông cực kỳ thảm hại.

Đám dịch nhờn nhờn dính trên mặt và cánh cùng với đầu tóc thiếu nữ làm cho nàng không có cách nào sử dụng ra được nhẫn thuật. Theo đó đuôi tóc Jiraiya lập tức kéo dài thành một cái dây trời chằng chịt đem Konan trực tiếp bó thành một cái bánh. Hai tay Jiraiya rút tay vào túi, về mặt cực kỳ hồ hững: “Em biết không Konan... Giấy mà dính dầu thì không thể gấp được đâu. Ta nhớ được hồi nhỏ em luôn thích việc gấp giấy. Em còn là đứa trẻ dễ thương nhất trong đám người đó.”

“...” Konan trở nên trầm mặc không muốn nói chuyện. Nàng chỉ lẳng lặng nhìn về phía Jiraiya.

“Chuyện gì đã xảy ra với hai đứa còn lại!” Khoé miệng Jiraiya theo đó nhếch lên, hắn cố gắng vặn hỏi: “Ta nghe được chúng đã chết nhưng không phải thế đúng không?” Konan lại trầm mặc không có trả lời Jiraiya. Bất đắc dĩ Jiraiya phải tự nói tự trả lời: “Ta biết rồi! Pain là một trong hai đứa nó phải không.”

Đến cuối cùng Konan cũng chịu mở miệng nói chuyện: “Thật sự thầy muốn gì ở chúng tôi?”

“Cũng không có gì nhiều!” Đôi mắt Jiraiya lại nhìn lại thật sâu: “Nếu như mấy đứa không trong nhóm Akatsuki. Ta luôn luôn nghĩ mấy đứa đã chết nhưng đáng lẽ ta nên suy nghĩ kỹ hơn gì về những thứ đã xảy ra.”

“Thầy phải nghĩ rằng...” Konan theo đó đột nhiên mở miệng nói chuyện: “Rằng thầy nên nghe lời Orochimaru giết hết bọn này đi nhưng thầy đã không. Thầy đã cứu bọn tôi! Giờ thì đã quá muộn rồi!” Trong giọng nói Konan hơi thoáng quá sự mất mát và hồi ức: “Nhưng chẳng phải chúng ta ở đây làm đúng theo những gì Orochimaru nói sao?”

“Nếu nói vậy...” Jiraiya lập tức đưa ra kết luận: “Pain nhất định là nó!” Đường như hắn cũng nghĩ đến thân phận Pain là một người nào đó.

Trong một căn động nhỏ với những cái cột đá. Nơi tàn tích như thế này ở Vũ Quốc khá nhiều cũng không coi như là hiếm. Một số là tự nhiên còn một số được các ninja sử dụng thổ độn dựng lên. Nó nhằm mục đích cung cấp nơi ở tạm thời cho các ninja sau khi chiến đấu.

“Yahiko... Mau buông cậu ấy ra...” Một âm thanh đột nhiên vang lên. Âm thanh truyền tới làm cho đám người đều giật mình nghe được những lời này. Ba người Jiraiya, Orochimaru và Senju Tsunade đều không nhịn mà cùng quay đầu về phía âm thanh phát ra.

Họ thấy được một người thanh niên có thân hình cao hơi gầy với mái tóc màu trắng dài sau lưng và đôi mắt màu xanh xinh đẹp lấp lánh như sao trời. Hắn ăn mặc một thân quần áo ninja làng Lá. Trong tay xách theo cổ của một thằng nhóc tóc vàng cam ăn mặc một thân quần áo giống như một bộ đồ lặn. Khuôn mặt thằng nhóc tròn và đôi lông mày hơi mỏng và mắt to tròn có màu nâu đang dầy dụa trong tay người thanh niên.

“Dan...” Ba người không hẹn mà cùng kinh ngạc hô lên. Jiraiya cũng là người đầu tiên mở miệng nói chuyện: “Tại sao cậu lại ở nơi này vậy Dan!?”

“Đồng thuật tôi cài đặt vào mắt Tsunade bị kích hoạt. Một khi nhãn thuật bị kích hoạt tôi sẽ nhận ra ngay lập tức...” Katou Dan thở ra một hơi sau đó đưa tay sờ ngực của mình rồi nói: “Thật may em không có làm sao, Tsunade!” Vừa nói thì hắn đem thẳng nhóc thả rơi bịch xuống phía dưới mặt đất.

Hai người bạn của nó một cậu nhóc gầy gò với mái tóc màu đỏ hung dài và làn da trắng bệch cùng với một người thiếu nữ tóc màu lam xinh xắn nhưng cả ba người đều rất bẩn thỉu. Khi người bạn rơi bịch xuống phía dưới cả hai lập tức chạy đến phía bên cạnh người cậu nhóc hỏi han ân cần: “Cậu có bị thương không, Yahiko!?”

“Mình... mình... không có sao?” Yahiko lập tức đưa tay lên sờ sờ cái mông của hắn. Ngay sau đó Yahiko dùng khuôn mặt cảnh giác nhìn về phía đoàn bốn người Jiraiya.

“Vừa rồi tôi đã đi qua nơi này... Một trận chiến vừa diễn ra ở nơi đó.” Katou Dan nghiêm túc nhìn về phía ba người: “Ở nơi đó còn rất nhiều tàn dư của ba người. Có chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao chỉ còn có ba người ở nơi này vậy?”

“Dan...” Senju Tsunade không nhịn được xúc động. Nàng lập tức chạy đến bên cạnh Katou Dan sau đó trực tiếp nhào vào lồng ngực Katou Dan. Nàng tham lam hít thở mùi hương quen thuộc trên người Katou Dan. Đồng thời nàng cũng cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể Katou Dan khiến cho nàng cảm giác được an bình.

Jiraiya cảm giác cái mũi chua xót khi thấy được cảnh này. Orochimaru lập tức dùng giọng khàn khàn đáp lại: “Chúng tôi gặp phải ninja làng Mưa phục kích. Dẫn đầu là hoả long Salamander Hanzo, người cầm đầu làng Mưa!”

“Thảo nào!” Katou Dan nghe được những lời này thì có chút sợ hãi. Về mặt hắn trở nên trầm trọng hơn: “Salamander Hanzo không phải kẻ yếu. Thực lực hắn so với mấy vị Kage đều không kém chút nào. Đặc biệt ở Vũ Quốc cộng thêm kích độc, hắn xác thực là đối thủ khó chơi.”

“Đám nhóc này...” Orochimaru theo sau đó dùng đôi mắt rắn âm lãnh nhìn về phía đám nhóc ba người. Đôi mắt với đôi mắt khủng bố Orochimaru nhìn về phía mình, cả ba đều không khỏi run lên một cái. Hai người cô nhóc và cậu nhóc tóc đỏ bám lấy cánh tay cậu nhóc tóc cam sau đó lùi lại về phía sau vài bước.

“Các em là ai?” Katou Dan dùng đôi mắt lấp lánh ánh sao nhìn về phía ba người nói. Đôi mắt lấp lánh như ánh sao Katou Dan làm cho cả ba người không nhịn được thất thần. Đôi mắt này thực sự rất đẹp nó giống như bầu trời đầy sao cực kỳ xinh đẹp.

Cậu nhóc tóc cam Yahiko lập tức trả lời: “Bọn... bọn em không có ý gì đâu? Chỉ là anh chị có thể cho em một chút ít thức ăn sao?”

“Hê...” Jiraiya kinh ngạc nhìn về phía ba người: “Cha mẹ các em đâu?”

“Có lẽ họ đã chết rồi!” Katou Dan thay đám nhóc trả lời. Trong giọng nói mang theo sự bất đắc dĩ: “chiến tranh này thực sự quá nhiều cô nhi sẽ xuất hiện. Tôi đọc được trong mắt chúng sự bi thương.” Nói đến đây Katou Dan thở ra một hơi. Hắn bất đắc dĩ lấy ra trong ngực một gói sau đó ném cho đám nhóc nói: “Này... cầm lấy đi!”

“Đây! Cầm lấy mà ăn...” Jiraiya cũng bất đắc dĩ đưa ra một gói giấy chứa đầy thức ăn. Ngay lập tức ba đứa nhóc nhìn về phía nhau. Chúng nuốt ực nước miếng một cái. Ngay sau đó cả đám lập tức chạy tới vơ ra bàn tay đem thức ăn cuộn sạch.

“Này...” Senju Tsunade thấy được đám thức ăn mình để trên mặt đá ở đó không xa cũng bị đám người cuốn hết. Nàng có chút muốn nói gì đó thì bị Katou Dan giữ chặt tay lắc lắc đầu.

Dưới cây cầu lớn, bốn người đi cùng với nhau. Đám nhóc vậy mà lẳng lặng đi theo phía sau ba người. Senju Tsunade có chút khó chịu nói: “Các em còn muốn cái gì nữa hả? Chúng tôi đã cho các em tất cả thức ăn rồi mà!”

“Anh chị có thể dạy cho chúng em nhẫn thuật được không?” Thằng nhóc tóc cam cầm đầu đi đến vội vã lên tiếng hỏi: “Mọi người không phải đến từ làng Lá sao?” Về mặt nó cũng mang theo sự lo lắng nhìn về phía đám người.

Đột nhiên cô nhóc tiến về phía Senju Tsunade, bàn tay ở phía sau lưng muốn gì đó. Ngay lập tức điều này làm cho Senju Tsunade cảnh giác lập tức rút ra thành kunai. Tuy nhiên nàng bị Katou Dan ngăn cản lại. Theo sau đó cô nhóc lấy ra một bông hoa bằng giấy đưa về phía Senju Tsunade rồi cười nói: “Cảm ơn! Cái này tặng cho anh chị!”

“Sao chúng ta không giết hết chúng đi nhỉ?” Âm thanh khàn khàn từ miệng Orochimaru phát ra.

“Cái gì?” Đám nhóc giật mình vì lời Orochimaru nói. Tất cả đều lùi lại thân thể của mình về mặt mang theo sự hãi nhiên về phía bốn người.

Orochimaru tiếp tục giải thích: “Bọn chúng đã hết người thân. Giờ chỉ có đau khổ và tuyệt vọng mà thôi! Giết hết bọn chúng là tốt nhất.”

“Cậu nói thế mà nghe được hả, Orochimaru!” Jiraiya liếc đầu sang nhìn về phía Orochimaru rồi mở miệng quở trách.

“Orochimaru, cậu may mắn hơn bọn nhóc này được sinh ra tại làng Lá!” Katou Dan ôm ngực của mình sau đó liếc mắt nhìn về phía Orochimaru. Trong giọng nói Katou Dan mang theo châm chọc nhìn về phía Orochimaru: “Nếu hiện tại đối thân phận cậu với bọn nhóc cậu sẽ có cảm giác gì? Đừng tự quyết định vận mạng người khác như vậy, Orochimaru. Mặc dù chúng ta là ninja nắm giữ sức mạnh vượt trên người thường nhưng đó không phải lý do chúng ta có thể tự do quyết định vận mệnh người khác.”

Vừa nói đến đây thì Katou Dan mỉm cười nhận lấy bông hoa giấy sau đó không quên sờ đầu cô nhóc rồi an ủi: “Cảm ơn em!” Nụ cười thân thiện làm cho bọn nhóc thoáng trở nên an tâm hơn. Katou Dan đi tới bên cạnh Senju Tsunade đem bông hoa cài lên tóc của nàng. Lúc này, hắn ôm ngực nhìn về phía đám nhóc nói: “Anh muốn biết các em muốn học nhẫn thuật làm gì không? Phải biết rằng trở thành ninja cũng có nguy hiểm. Nếu các em là người bình thường khi gặp phải ninja có lẽ họ sẽ tha cho các em một mạng nhưng nếu như các em có chakra biết sử dụng nhẫn thuật họ sẽ coi các em như kẻ địch giết các em không thương tiếc gì. Trở thành ninja phải đối mặt với nguy hiểm vượt qua người thường, mỗi ngày sống phải lom lomp lo sợ không biết mình sẽ hy sinh lúc nào. Ta nói đến đây các em vẫn muốn trở thành ninja sao?”

“Tôi muốn học được nhẫn thuật!” Yahiko cắn hàm răng đáp lời Dan: “Nơi này luôn mưa. Tôi ghét nó. Cái đất nước này giống hệt như một đứa bé to xác. Tôi muốn thay đổi nó và sẽ bảo vệ mọi người. Tôi sẽ khiến cho nó trở thành một đứa hoà bình không còn chiến tranh nữa.”

“Vậy còn hai em thì sao?” Bàn tay Dan đưa lên sờ cằm của mình: “Ta muốn nghe được ý kiến của hai em?”

“Em muốn bảo vệ Yahiko cùng với Nagato!” Cô nhóc hơi run run sau đó khẽ liếc mắt nhìn về phía hai người bạn. Trong ánh mắt mang theo kiên định.

“Em muốn bảo vệ những người bạn của mình!” Cậu nhóc có mái tóc màu đỏ che kín khuôn mặt và làn da nhợt nhạt trả lời với giọng nhỏ nhỏ.

“Được rồi!” Katou Dan trở nên gật đầu một cái. Hắn đi về phía cô nhóc và dùng ngón tay chạm vào trán cô nhóc tóc lam. Cô nhóc mở to mắt kỳ quái nhìn về phía Katou Dan. Sau đó cô nhóc thấy được bàn tay Katou Dan sáng lên một quả cầu màu xanh. Quả cầu theo đó đi vào trong ngực cô bé và biến mất. Hai người đồng bạn cùng với cô nhóc ngơ ngác nhìn về phía ngực nơi quả cầu xanh biến mất. Katou Dan mở miệng nói chuyện: “Đó coi như món quà trước khi đi ta tặng các em đi. Dù sao các em đã tặng cho ta một bông hoa giấy tuyệt đẹp!”

“Dan...” Senju Tsunade mở miệng hỏi chuyện: “Anh định dạy cho bọn nhóc nhẫn thuật thật sao?” Vừa nói nàng vừa liếc mắt nhìn về phía Katou Dan.

“nếu vậy...” Jiraiya đột nhiên mở miệng: “Vậy để tôi ở đây với bọn nhóc đi!” Thực ra thì Jiraiya cũng không thích cảnh Tsunade và Dan đi cùng với nhau. Thứ hai hắn cũng lo lắng cho đám nhóc này. Sợ rằng đám nhóc này sẽ đi sai đường. Nhìn ba người ngơ ngác, Jiraiya bắt đầu đi: “Chỉ đến khi nào bọn chúng có thể tự chống chọi... Đây là điều tốt nhất tôi có thể làm!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 131: Rinnegan thức tỉnh!

Một căn nhà gỗ nhỏ nằm trên con đường mưa. Nó mặc dù khá đơn sơ nhưng cực kỳ chắc chắn. Vậy mà bên trong lại có đầy đủ hết dụng cụ ngay cả đèn điện cũng có. Ở trong chiến tranh có một nơi như thế này thực sự khá hiếm. Bốn người ngồi trên một tấm thảm. Ở giữa tấm thảm đặt một cái bàn lớn và một con cá khổng lồ đã được nướng chín đặt ở nơi đó. Ngay cả rượu cũng được đặt ở trên bàn.

“Đến giờ ăn rồi!” người thanh niên tóc trắng Jiraiya nở nụ cười thoải mái. Hai tay hắn chắp vào nhau rồi cười khoái trá: “Chúc ăn ngon miệng!”

“Thầy ơi, hôm nay thầy giỏi thật đấy!” Cậu nhóc tóc vàng Yahiko quơ quơ tay cười híp mắt nói: “Thầy lại có thể nướng chín con cá chỉ bằng một củ khoai lửa?” Cùng lúc tay cậu không quên bỏ miếng cá vào miệng của mình. Trong khi cái miệng cậu nhấp nha nhấp nhép: “Thầy à! Con đã nhớ tuyệt chiêu nướng và bắt cá của thầy rồi!”

“...” Đột nhiên cậu nhóc có mái tóc màu đỏ đưa tay lên lau khoé mắt của mình: “Huhuhu...”

“Chuyện gì thế Nagato?” Cậu nhóc tóc cam quay ra mở miệng hỏi chuyện.

“Tớ nhớ gia đình tớ quá...” Giọng nói cậu nhóc tóc đỏ Nagato đã biến thành thút thít. Âm thanh nghẹn ngào và trở thành nức nở: “Và...” Đáng tiếc cậu còn chưa kịp nói hết đã bị Yahiko đánh ngắt quãng.

“Đừng khóc nữa! Hãy là người chân chính xem nào!” Bàn tay Yahiko vỗ mạnh lên bàn phát ra âm thanh lớn truyền vào tai mọi người. Jiraiya trong lúc này dùng đôi mắt buồn bã nhìn về phía mấy đứa nhỏ đặc biệt hẳn chú ý tới người là Yahiko. Hiện tại vẻ mặt Yahiko mang theo giận dữ, bàn tay còn lại siết chặt lấy đôi đũa: “Đừng để mọi người nghĩ rằng làng Mura chỉ toàn những đứa mít ướt.”

“Ba nước xung quanh làng Mura vẫn chưa ổn định!” Đột nhiên Jiraiya hơi nghiêng cảm nói chuyện: “nhưng cuộc chiến này sẽ không kéo dài mãi!” Bàn tay hắn đặt nhẹ lên chiếc bàn tròn: “Ta hy vọng mấy đứa sẽ trưởng thành. Ba nước sẽ sớm đạt được thỏa thuận như vậy sẽ không còn chiến tranh nữa!”

“Rác rưởi!” Bàn tay Yahiko đột nhiên vỗ mạnh lên bàn, cậu nhóc đứng phắt dậy lớn tiếng quát lên: “Nếu muốn chúng ta hiểu nhau hơn... Chúng ta phải để cho chúng nếm mùi đau khổ trước. Sau đó họ sẽ ngừng cuộc chiến để giảm bớt số người thương vong.” Jiraiya dùng đôi mắt thông cảm nhìn về phía Yahiko. Hẳn hiểu cậu bé đã trải qua những gì. Thân thể Yahiko ngồi xuống và hơi run lên: “Nhưng điều đó làm sao có thể xảy ra được. Vì vậy luôn có chiến tranh. Nơi này luôn mưa, tớ ghét nó. Cái đất nước nhỏ bé này như một đứa nhóc suốt ngày khóc lóc nhưng tớ sẽ thay đổi nó và bảo vệ mọi người. Tớ sẽ khiến nó trở nên tốt hơn vì vậy thầy Jiraiya, hãy huấn luyện bọn em!”

Câu nói Yahiko vẫn vang vọng liên tục cho Jiraiya dù đã qua vài ngày. Chính Jiraiya cũng trở nên mê mang. Làng Lá tham gia cuộc chiến tranh này gây ra bao tang thương cho Vũ Quốc đến tột cùng là đúng hay sai.

Rầm! Đột nhiên cánh cửa mở ra, cô nhóc tóc lam Konan ướt sũng. Từng giọt nước mưa từ trên cơ thể cô nhỏ giọt xuống dưới mặt đất. Vẻ mặt cô mang theo hoang mang: “Thầy Yahiko. Yahiko và Nagato đã...”

“Đẫn đường đi Konan!” Nghe được lời này thì Jiraiya hoảng hốt. Hắn lập tức biết được có chuyện xảy ra với đám người Yahiko. Ngay lập tức Jiraiya vọt ra phía ngoài mang theo Konan chạy ra bên ngoài. Không bao lâu họ xuất hiện ở hiện trường.

Một cái xác ninja làng Đá nằm trên mặt đất. Máu tươi chảy ra lênh láng. Yahiko đang nằm ở trên mặt đất khoé miệng chảy ra máu tươi trong khi Nagato thì ngồi trên mặt đất thờ ra hồng hộc. Hai người ở phía xa chạy đến, Konan vội vã hô: “Thầy Jiraiya đã đến rồi!”

“Có chuyện gì vậy?” Jiraiya vội vã nâng lên Yahiko, vẻ mặt mang theo sự quan tâm.

Miệng Yahiko chảy ra máu tươi, một mắt đang nhắm lại dường như bị thương. Cả người chặt vật đầy xây xước. Cậu nhóc khẽ nói với giọng nho nhỏ: “Cái tên tị nạn này...hắn muốn cướp tiền và thức ăn của bọn em nên Nagato đã... Nagato đã...”

Cái xác ninja xuất hiện trước mặt Jiraiya làm cho Jiraiya kinh hãi hô lên: “Là một Chuunin của làng Đá. Làm thế nào mà tụi nó...” Ngay sau đó Jiraiya phát hiện ra được Nagato đang ngồi trên đất thờ hồn hèn. Thằng nhóc để lộ ra một đôi mắt có một chấm đen ở giữa không có phần lòng trắng và lòng đen. Những đường tròn màu đen đồng tâm lấy vị trí chấm đen ở giữa lan toả khắp nơi. Jiraiya hoảng hồn thầm nghĩ: “Cặp mắt này... không lẽ thằng bé này là...”

“Cặp mắt gọn sóng đó!” Vẻ mặt Jiraiya đã đại ra, hắn hoảng hồn nhìn về phía Nagato rồi tự hỏi: “sao có thể có chuyện đó xảy ra được? Đây không phải đồng thuật đệ nhất trong tam đại đồng thuật sao? Rinnegan. Tương truyền đồng thuật này được truyền lại từ người đã sáng lập ra cả thế giới ninja. Người đã đặt nền tảng cho nhẫn thuật. Mọi người luôn nghĩ rằng đây chính là công cụ do thần ban cho là một sự cứu rỗi cho thế giới loạn lạc. Nhưng mặt khác nó cũng là sự trừng phạt của thần phá hủy tất cả thành tro bụi. Ta luôn nghĩ đó là sự hoang đường nhưng trước mặt ta không phải là một Rinnegan thật sự hay sao?”

Dưới hang động nho nhỏ, Jiraiya dùng một tay chống eo của mình: “Ta quyết định sẽ dạy nhẫn thuật cho các em!”

“Thật chứ?” Bàn tay Yahiko nắm chặt lại vui mừng lớn tiếng nói.

“Không biết lúc nào các em sẽ phải chiến đấu để bảo vệ mình!” Jiraiya bình tĩnh giảng giải: “Cho nên các em phải học cách chống lại kẻ thù mình”

“Tuyệt quá!” Yahiko quơ quơ tay dậm chân của mình. Ngay sau đó Yahiko đưa ra bàn tay đối với Nagato vẫy vẫy: “Cảm ơn cậu đã cứu mình, Nagato! Tớ xin lỗi vì đã gọi cậu là mít ướt. Lần tới mà có chuyện gì tớ sẽ là người bảo vệ cậu!”

“Cảm ơn cậu, Yahiko!” Cậu nhóc tóc đỏ nhút nhát đáp lời.

Cô bé tóc lam cười nắm tay đặt ở trước ngực: “Nhưng mà tớ nghĩ Nagato giỏi hơn phải không Yahiko?”

“Hừ... tớ sẽ luyện tập mà!” Bàn tay nắm chặt lại, Yahiko đỏ mặt vì xấu hổ phản bác: “Rồi cậu sẽ phải hối hận vì câu nói đó!”

“Ừ!!! Được rồi... Việc đầu tiên chúng ta làm là...” Jiraiya cười đáp lời: “Làm thế nào có thể để luyện ra chakra!”

“Dạ thưa thầy...” Ba đứa nhóc theo đó đột nhiên hô lên.

Màn đêm buông xuống trong căn nhà nhỏ. Jiraiya nhắm mắt lại bắt đầu lâm vào giấc ngủ sau một ngày mệt mỏi dạy cho đám nhóc. Đột nhiên tiếng khóc

từ bên ngoài vang lên làm cho Jiraiya tỉnh giấc. Hắn nhìn xung quanh thấy được Konan và Yahiko vẫn ngủ say chỉ có trỏ Nagato đang trống mà thôi. Lăn theo tiếng khóc, Jiraiya thấy được Nagato đang ôm mặt khóc ở ngoài thềm nhà. Jiraiya tiến đến kề bên cạnh cậu nhóc hỏi han một cách ân cần: “Có chuyện gì thế? Nói cho ta nghe xem nào?”

“Thầy...” Cậu nhóc ngẩng đầu lên nhìn về phía Jiraiya. Về mặt cậu mang theo áp úng khi cúi đầu xuống: “Em... khi em thấy Yahiko bị thương, em đã bị hoa mắt rồi em như người mất đi ý thức vậy. Khi em tỉnh lại em đã thấy hắn nằm dưới đất rồi!” Bàn tay cậu nhóc đưa lên xoa xoa mắt của mình: “Em cảm thấy sợ hãi và tức giận! Em đã không kiềm chế được bản thân và em đã giết người. Em không nên làm như vậy phải có một cách khác.”

“Nagato!” Một bàn tay ôn nhu sờ lên lưng Nagato làm cho cậu bé cảm giác được an toàn. Cậu ngẩng đầu nhìn về phía Jiraiya thấy được bộ mặt hiền từ đang nở nụ cười ấm áp. Giọng nói từ tốn và ôn tồn nhẹ nhàng rơi vào trong tai Nagato: “Thầy không biết là em đúng hay sai nhưng ta biết chắc em đã cứu được Yahiko. Ít nhất việc bảo vệ cho bạn thân của mình là hoàn toàn đúng. Chẳng ai có thể trách mắng em được cả. Chính sự đau thương đó đã cho em sức mạnh để chiến thắng kẻ thù.” Hai bàn tay Jiraiya đan xen đặt ở trên đùi: “Nhưng một khi chúng ta làm tổn thương ai chúng ta cũng phải chống lại lòng căm thù của người đó. Em nên nhớ một điều khi chúng ta biết rõ tổn thương là như thế nào thì chúng ta sẽ biết được cách đối xử với mọi người! Những thứ đó là đặc điểm của chúng ta, con người!”

“Vậy em phải làm gì?” Nagato trở nên mèm mạp hỏi lại.

“Em phải trưởng thành!” Jiraiya mỉm cười đáp lại.

“Làm thế nào để em trưởng thành ạ!” Nagato lại đi sâu vào vấn đề hơn.

“Làm thế nào ư?” Bàn tay Jiraiya đưa lên ngực, hắn mỉm cười nói: “Thật sự thì tự em sẽ phải đi tìm câu trả lời. Ta sẽ không thể trả lời cho em câu này được!”

“...” Cậu nhóc Nagato rơi vào trầm mặc một chút. Đến cuối cùng cậu mở miệng: “Khi em và Konan khóc vì đối, Yahiko đã đến cứu chúng em. Cậu ấy đã lấy trộm thức ăn từ người khác. Em chỉ muốn bảo vệ bọn họ được an toàn mà thôi! Không cần biết cậu ấy muốn làm gì...”

“Hừm...” Jiraiya hơi nhếch miệng cười nhìn về phía cảnh này. Hắn bắt đầu nghe cậu nhóc kể lể cho đến khi cậu không còn nói lời nào. Đến lúc này Jiraiya mới đưa tay lên vỗ nhẹ vào vai Nagato: “Được rồi! Em hãy vào ngủ đi. Ngày mai ta còn nhiều thứ để dạy cho em. Em không phải muốn bảo vệ Yahiko và Konan sao? Em không ngủ thì ngày mai làm sao có sức cùng các bạn đi học được đúng không?”

“Vâng!” Cậu nhóc theo đó hơi mấp máy cái miệng. Cậu đưa tay lên lau đi giọt nước mắt của mình sau đó xoay người rồi vào nhà. Jiraiya vẫn ngồi ở ngoài thềm nhà lặng lẽ nhìn trời mưa. Nagato có chút lo lắng hỏi: “Thầy, thầy không có vào ngủ sao?”

“...” Jiraiya mỉm cười quay đầu lại: “Ta sẽ vào sau. Em hãy đi ngủ trước đi!” Nagato cũng không có nói gì mà lặng lẽ tiến vào bên trong và chui vào bên trong chăn. Jiraiya vẫn cứ ngồi ở thềm cửa lặng lẽ nhìn về phía bầu trời đang chút xuống cơn mưa. Khi mà hắn muốn đứng dậy thì đột nhiên thân ảnh nho nhỏ xuất hiện trước mặt hắn. Ngay lập tức Jiraiya mỉm cười: “Konan, em vẫn chưa ngủ sao?”

Jiraiya thấy được Konan hành động kỳ quái, cô nhóc ôm hai tay vào ngực của mình sau đó ngồi xuống phía dưới thềm. Ngay khi mà Jiraiya muốn nói gì đó thì cô nhóc đã mở miệng nói chuyện: “Ngồi xuống đi, Jiraiya! Tôi là Dan đây... tôi có chuyện cần nói với anh!”

“Dan...” Về mặt Jiraiya đại ra, hắn ngạc nhiên nhìn về phía cô nhóc.

“Hiện giờ tôi đang điều khiển cơ thể cô nhóc này!” Konan nhỏ giọng nói. Đồng thời cô nhóc quay đầu nhìn về phía trong: “Ngồi xuống nói chuyện nhỏ thôi! Đừng để bọn nhóc nghe được những gì chúng ta nói chuyện?”

“Anh... anh...” Jiraiya ngồi xuống bên cạnh Konan đồng thời khe khẽ hỏi: “Tại sao anh lại ở trong cơ thể cô nhóc này!”

“Điều đó không quan trọng!” Konan đáp lại lời Jiraiya nói. Hắn có thể sử dụng cơ thể Konan là do hắn đưa vào trái tim cô nhóc một quả cầu chakra màu xanh. Đến lúc này, Konan mở miệng nói: “Tôi không nghĩ đến anh sớm phát hiện Rinnegan như vậy đấy?”

“Cái gì?” Jiraiya tròn mắt nhìn về phía Konan. Ngón tay chỉ thẳng về phía Konan rồi hỏi: “Vậy ra anh sớm phát hiện thằng nhóc Nagato có được Rinnegan. Vậy tại sao anh không...”

“Không nói với Tsunade và Orochimaru sao?” Konan ôm ngực sau đó dùng ánh mắt khinh thường nhìn về phía Jiraiya: “Anh vẫn là ngu ngốc như vậy! Anh quên tôi cũng có được đồng thuật hay sao? Mà phải nói cho anh một chút được chứ? Thật ra thì vừa gặp mặt tôi đã biết thằng nhóc đó có Rinnegan rồi! Chỉ là... dù sao chúng tôi là một đám nhóc. Thế nên tôi mới để lại hậu thủ. Tôi cũng đã đọc được ký ức của cô nhóc này. Trong ký ức đó, tôi thấy đám trẻ không xấu. Mấy ngày nay tôi đều thông qua cô nhóc này quan sát tất cả. Nếu như bọn nhóc đi hướng cực đoan có thể nguy hại đến làng Lá, tôi chỉ có thể xin lỗi anh mà thôi Jiraiya!”

“Anh đúng là...” Jiraiya không biết nói gì. Hắn đã cạn lời với Katou Dan.

“Xin lỗi!” Konan ôm ngực sau đó nhàn nhạt cười: “Nhưng anh không để cho tôi thất vọng chút nào cả! Tôi hy vọng anh có thể truyền cho chúng ý chí của anh. Mặc dù tôi vẫn cho anh là một kẻ ngốc nhưng anh thực sự là người tốt Jiraiya!”

“Anh đang khen tôi hay mắng tôi vậy, Dan!” Jiraiya hết nói nổi với Dan.

“Thật ra anh không dạy nhẫn thuật cho chúng thì không bao lâu tôi cũng sẽ chỉ dạy cho chúng!” Konan bình tĩnh đáp lại lời Jiraiya: “Nhưng tôi cũng đã

cài đặt một đồng thuật lên đôi mắt cô bé này như Tsunade. Nếu như bọn nhóc đi sai đường tôi sẽ kiểm soát cơ thể này và sử dụng đồng thuật mình giết chúng”

“Anh không thể làm như vậy...” Jiraiya mở miệng nói chuyện: “Chúng chỉ là một đám nhóc mà thôi! Mặc dù chúng có chút cừ hận với làng Lá nhưng đây là làng chúng ta gây ra. Chúng ta không nên đem mọi lỗi lầm đổ lên chúng. Chúng vô tội!”

“Chính vì vậy mà tôi mới gặp mặt anh, Jiraiya và nói với anh một tiếng!” Konan vẫn theo thói quen ôm ngực mình: “Tôi hy vọng anh dạy dỗ chúng không chỉ nhẫn thuật mà còn truyền cho chúng trái tim của một người lương thiện. Tôi đặt hy vọng vào anh đấy, Jiraiya!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Ý chí của thần

“Thủy Độn: Thủy Đoạn Ba!” Miệng thiếu niên tóc cam nhẹ nhàng phun ra. Một cơn sóng mạnh mẽ đánh về phía người thanh niên tóc trắng. Người thanh niên tóc trắng lập tức nhảy sang một bên tránh thoát đòn tấn công của thiếu niên.

Vút, vút... Ngay lập tức cô nhóc tóc lam trực tiếp phóng ra hai thanh phi tiêu bằng giấy sắc nhọn bắn về phía người thanh niên. Cùng lúc đó cậu nhóc tóc đỏ đứng bên cạnh sử dụng phong độn trợ lực ra tăng uy lực của phi tiêu giấy làm cho uy lực nó tăng lên vài phần.

Phập, phập... Hai thanh phi tiêu trực tiếp cắm ngập vào thân thể người thanh niên. Nagato cực kỳ vui mừng nắm đấm mình quơ múa: “Trúng rồi!” Cả hai người bạn của cậu cũng cực kỳ vui mừng nhìn về phía cảnh này.

Bùm! Một tiếng nổ nhỏ vang lên, người thanh niên tóc trắng hoá thành một đám khói biến mất. Ngay sau đó hắn lại xuất hiện ôm tay mình xuất hiện một nụ cười hài lòng trên mặt: “Thật ấn tượng! Các em đã thắng được một phần thân của ta...”

“Cái gì?” Bàn tay thiếu niên đưa lên sau đó cảm giác được bất đắc dĩ: “Phần thân của thầy?”

“Ta nghĩ cũng đã đến lúc ta phải trở về làng rồi!” Đột nhiên người thanh niên mở miệng nói chuyện làm cho cả ba người ngẩn người. Nụ cười gượng gạo xuất hiện trên mặt Jiraiya: “Các em đã làm rất tốt trong ba năm nay. Đã đến lúc các em phải tự sinh tồn rồi. Đừng khóc Yahiko, đừng để người ta coi em không đáng mặt nam nhi...” hắn lại quay ra nhìn về phía cô thiếu nữ nói: “Konan... ta nói cho em biết... em sau này lớn lên sẽ là một cô gái rất đẹp đấy! Tin tưởng vào đôi mắt của ta đi!” Hắn không nhìn được bất người xoay đi: “Các em đang sống trong một đất nước nghèo nên trong tương lai còn không ít chuyện buồn sẽ đến. Cho nên ta hy vọng ba em phải hợp tác thay đổi nó. Chẳng phải ta cũng đã nói với các em là phải trưởng thành sao, đúng không nào Nagato?” Hắn khẽ liếc mắt nhìn về phía thiếu niên tóc đỏ.

“Cảm ơn thầy!” Ba người nhìn về phía Jiraiya rồi đi. Cả ba người đã lệ rơi đầy mặt nhìn Jiraiya rồi đi cho đến khi khuất bóng.

Thoáng nhớ lại những kỷ ức, Jiraiya mở miệng nói chuyện: “Vài năm sau ta biết được tên tuổi các em nổi lên như cồn. Bất cứ ở đâu chỉ cần có chuyện thì các em đều có mặt và đối thủ các em đều chết sạch!”

Về mặt Konan mang theo lạnh lùng nhìn xuống Jiraiya: “Thầy không hiểu đã có chuyện gì xảy ra đâu!”

“Hừm...” Jiraiya nhếch miệng khẽ phát ra tiếng: “Phải ta không biết gì cả nhưng những việc làm của Akatsuki cũng không phải chuyện gì đều đúng cả!”

“Đó chỉ là ý kiến của thầy mà thôi!” Một âm thanh vang vọng rơi vào tai Jiraiya. Lập tức Jiraiya ngẩng đầu thấy được một nam nhân có chút xa lạ với mái tóc màu vàng cam dài đang dùng hai tay hai chân chống trên vách tường nhìn xuống phía dưới. Giọng nói hắn mang theo châm chọc: “Thầy Jiraiya à!”

“Người đã thay đổi khá nhiều nhưng... đôi mắt đó sẽ không sai!” Nhìn khuôn mặt xa lạ, Jiraiya nghiêm túc nói: “VẬY ra người là Pain hả, Nagato!? Xem ra người đã trưởng thành không theo cách mà ta muốn?” Jiraiya cũng bắt đầu đổi giọng: “Đã có chuyện gì xảy ra với các người vậy?”

Đôi mắt Rinnegan lạnh lùng nhìn về phía Jiraiya: “Ông không cần phải biết làm gì... Ông nên biết ông chỉ là một kẻ đột nhập mà thôi! Và ông sẽ chết ở đây!”

Nghe được lời này thì Jiraiya lạnh giọng đáp lại: “Em đã thay đổi rồi, Nagato!”

“Thuật triệu hồi!” Hai bàn tay Pain lập tức kết ấn ngay lập tức trên tường xuất hiện một đám đồ án với đường tròn màu đen. Theo sau đó một con cua khổng lồ xuất hiện. Nó trực tiếp phun ra một đám nước bọt nước bong bóng xuất hiện. Chúng trực tiếp phun lên cả người Konan mà không hề cố kỵ gì và đem cả sàn đấu tràn ngập bọt bong bóng. Jiraiya phải nhảy người lên tường tránh thoát.

“Konan, mau lùi lại!” Pain ra hiệu lệnh cho thiếu nữ. Khi thiếu nữ lùi lại thì đột nhiên trong bọt nước trực tiếp chui vọt ra một con cua khổng lồ. Nó nhắm về phía Jiraiya mà tấn công.

Jiraiya phản ứng cực nhanh nhảy lùi lại ngay sau đó sử dụng nhẫn thuật. Mái tóc hắn vươn dài ra trực tiếp cuốn lấy con cua khổng lồ. Sức mạnh khủng

bỏ của đám tóc Jiraiya theo đó siết chặt con cua thành những mảnh vụn.

Bùm! Con cua khổng lồ không chịu nổi một đòn Jiraiya trực tiếp hoá thành khói trắng biến mất. Khi mà Pain chưa kịp phản ứng thì đám tóc bắn nhanh về phía hắn sau đó trực tiếp đem hắn cuốn chặt lại bó khiến cho hắn không có cách nào chạy thoát.

Thế nhưng dường như Jiraiya không có ý định giết chết Pain mà mở miệng nói chuyện: “Nagato. Ta có chuyện muốn hỏi ngươi! Chuyện gì đã xảy ra với Yahiko rồi?”

“Ồ! Ta đã từng quen biết ai đó có cái tên đó!” Về mặt cứng nhắc như cương thi nam nhân tóc cam dài phát ra âm thanh. Và đôi mắt mang theo giễu cợt khi nói chuyện với Jiraiya: “Nhưng hắn đã chết lâu lắm rồi!”

“Nagato...ngươi...” Lời này làm cho Jiraiya giật mình và đại ra. Ngay sau đó đôi mắt hắn híp lại thật sâu: “Chuyện gì đã xảy ra? Ngươi thật sự đâu đến nỗi...”

“Không có chuyện gì cả... chẳng qua cũng chỉ là một trận chiến!” Pain lạnh lẽo nhìn về phía Jiraiya: “Đã có quá nhiều người chết. Nỗi đau của họ đã nuôi lớn chúng tôi!”

“Ngươi đang nói cái gì thế?” Jiraiya cảm giác được không ổn tiếp tục truy vấn.

“Cho dù đứa trẻ ngốc nghếch ngờ nghệch nhất trên đời nhưng nếu chúng được nuôi lớn theo cách chúng tôi đã trải qua... chúng cũng hiểu nỗi đau là như thế nào!” Giọng nói vẫn lạnh lẽo và từ từ phát ra: “Nó sẽ ảnh hưởng đến cái cách chúng nói, cách chúng suy nghĩ và hơn hết là ảnh hưởng đến con người chúng...”

“Vậy ngươi từ bỏ tình yêu với bạn bè là cách để trưởng thành sao?” Jiraiya giận dữ quát lớn.

Về mặt Pain vẫn lạnh như băng đáp lại: “Thầy... ngươi mãi chỉ là một người bình thường thôi nhưng ta một người sống trong một thế giới đau khổ không bờ bến, ta đã trở thành người lớn hơn thế nữa...” Pain tiếp tục giễu cợt Jiraiya: “Ta đã từ một con người trở thành một vị thần! Khi ta làm thần, những điều ta nghĩ, ta nói đều phải được thực hiện. Thầy à... ông chỉ là người bình thường ta cũng chẳng hy vọng ông nghe hiểu những gì ta nói!”

“Ta không thể tin được rằng người đứng trước mặt ta là đứa trẻ năm xưa!” Jiraiya có chút buồn bã và mất mát đáp lại.

“Những thứ mà ta không có cách nào lĩnh hội được khi ta là một con người giờ đã vô cùng rõ ràng khi ta trở thành một vị thần!” Pain khẽ liếc mắt nhìn về phía Konan: “Giống như một giấc mơ... một giấc mơ mà con người không bao giờ thực hiện được nhưng khi là một vị thần ta sẽ biến nó thành hiện thực.”

“Thật ra ngươi muốn cái gì?” Jiraiya lớn tiếng quát hỏi. Trong đôi mắt Jiraiya đã mang theo tang thương.

Đôi mắt Pain hơi nhắm lại một chút sau đó mở ra nhìn thẳng Jiraiya: “Ta muốn chấm dứt cảnh loạn lạc trên thế giới cũng như chấm dứt những cuộc chiến tranh vô cớ vẫn kéo dài đó chính là hành động của thần!”

“Đó chính là lý do mà các ngươi muốn thu thập vĩ thú sao?” Jiraiya hỏi lại.

“Dù sao ông cũng sắp chết rồi thì nói cho ông cũng chẳng hại gì!” Pain từ tốn nói chuyện. Jiraiya bắt đầu lắng lắng nghe: “Dùng vĩ thú... ta có thể tạo ra một cấm thuật mới. Một cấm thuật có thể tiêu diệt một quốc gia chỉ trong tích tắc. Một thuật vô địch với cả sức mạnh lẫn phạm vi tấn công...”

“Làm sao ngươi nghĩ điều đó có thể ngăn chặn chiến tranh?” Ngón tay Jiraiya chỉ thẳng Pain mà phản bác: “Nó chỉ làm cuộc chiến thêm trầm trọng mà thôi!”

Vậy mà Pain không trả lời Jiraiya, hắn hỏi ngược lại: “Một khi hai quốc gia tranh chấp với nhau, con đường nhanh nhất để giải quyết là gì vậy hả thầy?”

Một tay chống eo, một tay chỉ thẳng về phía Pain hỏi: “Đừng có đánh trống lảng! Trả lời câu hỏi ta nhanh lên!”

“Ta sẽ đem vũ khí đó tới nơi chiến tranh” Pain lạnh lùng nói: “Việc chết chóc là không tránh khỏi!”

“Ngươi điên rồi sao, Nagato!?” Đôi mắt Jiraiya mở to quát hỏi.

“Hàng trăm người phải chết ngay tức khắc sẽ khiến những người sống phải e sợ...” Giọng Pain lạnh lạnh vang vọng trong căn phòng: “Khi đó mọi người trên thế giới sẽ hiểu thế nào là đau khổ. Phương pháp này sẽ gieo nỗi sợ hãi và sự phục thù vào mọi người. Cuộc chiến sẽ chấm dứt có thể lúc đó thế giới của chúng ta sẽ phát triển một cách công bằng hơn. Nỗi đau sẽ thúc đẩy thế giới phát triển như việc đã xảy ra với tôi. Thế giới hiện tại vẫn còn non trẻ lắm nhưng một khi thần nhúng tay vào nó sẽ trưởng thành nhanh hơn...”

“Vậy ngươi cho rằng thế giới cần được dạy dỗ bởi sự đau khổ và nó sẽ làm thế giới trưởng thành!” Jiraiya giận dữ quát lên: “Và ngươi cho rằng đó là trách nhiệm của ngươi!?”

“Đúng vậy!” Pain lạnh nhạt đáp lại: “Vì ta là một vị thần!”

“Ngươi thật sự giống một tên hề thì đúng hơn, Nagato à!” Khoé miệng khẽ kéo, đôi mắt Jiraiya đã biến thành lạnh lẽo. Ngay sau đó đám tóc trắng Jiraiya mạnh mẽ hữu lực đem Pain bóp nát. Hắn cũng không còn nương tay đối với người đệ tử đi nhầm đường lạc lối này nữa.

Chương 133: Đứa con định mệnh

Bùm! Một tiếng nổ vang lên và Pain trực tiếp hoá thành một cái cốc gỗ. Một âm thanh lạnh lùng ở chỗ khác vang lên: “Ồ đây này thầy ạ!” Người thanh niên đứng ở đó ngao ngễ nhìn xuống, mái tóc dài của hắn nhẹ bay trong gió.

“Vậy ra đó là một thể thân củ người?” Đem mái tóc trắng dài thu về, Jiraiya ngoác mồm ra khó chịu dò hỏi.

Vậy mà làm cho Jiraiya vô cùng tức giận là hành động cúi xuống nhìn về phía Jiraiya như nhìn một kẻ ngốc: “Vói ta ông chẳng khác nào một đứa trẻ to xác cả!”

“Một đứa trẻ như người mà đòi dạy đòi ta sao?” Jiraiya đã tức giận thực sự. Hai tay mở rộng, mái tóc trắng tung bay trong gió. Ngón tay linh hoạt chuyển động trực tiếp ấn trên mặt đất: “Thuật triệu hồi!” Một tiếng nổ vang lên và khói trắng toả ra bao phủ cả cơ thể Jiraiya. Âm thanh ở trong đó vang vọng lên: “Mà ta cũng chẳng phải người thường. Hahaha...” Khói trắng tan đi để Jiraiya tạo ra hình dáng tự hắn cho đẹp trai nhất, năm ngón tay xoè ra: “Giận dữ như nước lũ, nhỏ huyết lệ vì thương người. Một ân sĩ trong tamnin huyền thoại, đại nhân Jiraiya vĩ đại. Oái...”

Bàn chân trơn trượt khiến cho Jiraiya ngã xấp mặt xuống phía dưới mặt đất. Bộ dạng này làm cho người khác muốn cười mà không cười được. Pain đang đứng trên đầu một con thần lằn khổng lồ mở miệng châm chọc: “Ông vẫn như vậy! ông chẳng thay đổi chút nào...” Con thần lằn khổng lồ có hai sừng nhưng đã bị đứt một sừng đồng thời cái đuôi của nó lại là một con rắn. Đôi mắt con thần lằn có hình dáng như Rinnegan. Trên cái sừng dài có cắm đầy những thanh sắt to tướng màu đen.

Một con ếch khổng lồ to lớn xuất hiện dưới chân Jiraiya. Nó có màu đỏ tươi mặc một bộ quần áo ninja. Trên đầu có hai cục u nhô lên sắc nhọn như cái sừng. Con mắt to tròn và có vết đen xung quanh mắt và vết đen kéo dài từ mắt đến hai sừng trông giống như lông mày. Một vết đen dài dưới mắt kéo dài xuống cằm và thông sang bên kia nối liền với nhau. Trong tay con cóc cầm một cái bát tô làm một cái khiên và một thanh sắt dài hình chữ Y đầy gai nhọn.

“Khôn kiếp Gamaken!” Chính sự xuất hiện con ếch khổng lồ làm cho Jiraiya trượt chân té ngã: “Đừng có xuất hiện khi ta đang trình diễn chứ!!!”

Con cóc khổng lồ màu đỏ giẫm cọt: “Đó không phải lỗi của tôi. Ông nhìn lại mình đi giống hệt một con khi say rượu vậy!”

Nhìn thấy Pain nhảy lên đầu lưỡi con thần lằn, Jiraiya bắt đầu xấn tay áo: “Lần này phải chơi hết sức thôi! Không còn thời gian cho chúng ta nữa đâu...” Vừa nói hắn dùng ngón tay hoa vào hai bên khoe mắt hai vết màu đỏ kéo sang hai bên tai. Đồng thời cắt ra một vết rách ở cổ tay rồi đập hai tay lại như đang cầu nguyện. Đôi mắt hắn nhắm chặt lại miệng lẩm bẩm: “Hình thức tiên nhân!”

Nghe được những lời này thì con cóc đỏ khổng lồ ở dưới kinh hãi: “Cái gì... ông!”

“Ừ... ta định triệu hồi hai vị tiên nhân. Trước khi ta hoàn tất việc triệu hồi...” Khoé miệng Jiraiya nhếch lên, đôi mắt hắn trở nên kiên định: “Người có kiểm chế hắn kéo dài thời gian cho ta nhé!”

“Được...” Gamaken đáp lời: “Mặc dù tôi tuy yếu nhưng cũng sẽ ráng hết sức đây!”

Đột nhiên con thần lằn há miệng đem Pain ngậm vào trong miệng. Đôi mắt Jiraiya kinh ngạc khi thấy được con thần lằn biến mất vào trong không khí. Jiraiya ngạc nhiên hỏi: “Ừa hắn đâu rồi? Quái thật, hắn đang giờ trò gì thế nhỉ? Hắn biến mất rồi... chúng ta chỉ có thể lập kết giới bảo vệ thôi!”

Gamaken đưa chiếc khiên lên sau đó trầm giọng nói: “Cuộc chiến này xem ra khó khăn rồi đây!”

Bàn chân dẫm mạnh lên mặt đất sau đó hai đôi guốc gỗ vào nhau. Bàn tay Jiraiya vẫn giữ chặt lại một màng bong bóng tròn từ cơ thể Jiraiya bắt đầu mở rộng. Nó mở rộng rất lớn đem cả khu vực bao trùm vào bên trong. Bất cứ những gì ở trong kết giới cũng không thoát được khả năng cảm nhận của Jiraiya.

“Gào...” Đột nhiên một con chó ba đầu xuất hiện ở trên đỉnh trần nhà. Nó ngay lập tức lao xuống phía dưới con cóc đỏ khổng lồ. Miệng nó há lớn những chiếc răng lởm chởm và cực kỳ sắc bén lộ ra nhắm về phía con cóc khổng lồ.

“Hắn đã lập tức triệu hồi ra một con quái vật mới sau khi tôi sử dụng kết giới!” Jiraiya vẻ mặt ngưng trọng. Theo sau đó từng tiếng nổ lớn phát ra. Toà tháp cao bắt đầu bị công kích của con chó ba đầu và Gamaken tàn phá. Bụi bặm bắn tung toé, những mảnh vụn rơi vãi khắp nơi. Những ninja làng Mưa đều bị tai ương ngập đầu.

Thoát ra khỏi toà tháp, Gamaken bám chặt một tay vào một thanh lan can bằng sắt lớn. Jiraiya tức giận mắng: “Phải cẩn thận chứ?”

“Cũng bởi vì tôi vô dụng quá!” Gamaken buồn bực đáp lời.

“Chúng càng lúc càng tấn công dữ dội hơn... con quái vật này ở đâu ra vậy?” Về mặt Jiraiya trở nên xanh xao nhìn về phía trước. Khoé miệng hắn liên tục co giật: “Không biết mấy con chó này có lớn lên theo thời gian không nữa. Hừm... thực rắc rối mà!” Vừa nói thì Jiraiya vừa nhìn về phía con chó không lồ ba đầu. Bây giờ nó không còn ba đầu nữa mà có chín cái đầu tất cả. Mỗi khi bị thương hoặc một cái đầu bị cắt nó sẽ mọc thêm một cái đầu nữa. Jiraiya vội vã hô lên: “Tụi nó tách ra kia cẩn thận đó!”

Một đám chó tách ra từ con chó gốc sau đó điên cuồng lao về phía Jiraiya và Gamaken. Ngay lập tức Gamaken vung thanh vũ khí lên đánh bật những con chó ra bên ngoài. Phanh, phanh... Liên tục mưa may thanh vũ khí hình chữ Y đem đám chó đẩy lùi. Đáng tiếc số lượng quá đông, Gamaken bị một con chó quái vật húc bay ra khỏi toà tháp.

“Oái!” Thân thể Gamaken bay ra phía ngoài. Tuy nhiên Pain sao có thể bỏ qua cơ hội này được. Một con chim không lồ với mỏ nhọn trực tiếp lao vút đi như một mũi tên bắn về phía Gamaken. Gamaken chỉ có thể đưa tấm khiên giống như bát tô lên đỡ.

Phanh! Một cú đập lớn làm cho âm thanh đinh tai chói óc vang lên. Gamaken cũng bị con chim húc bay đập mạnh lên mặt đất. Oanh! Một vụ nổ nhỏ vang lên. Thân xác to lớn Gamaken va đập làm cho sàn nhà nứt nẻ, đá vụn bắn tung toé và bụi mù nổi lên.

Jirai dẫm trên bụng Gamaken đồng thời dùng giọng nói ngưng trọng: “Khi ta có ý định tấn công Pain thì hắn biến mất. Hắn ý định dấu mình đây mà. Gamaken? Ngươi có thấy điều gì lạ không?”

“Tôi khá ngốc!” Gamaken lắc đầu đáp: “Tôi không hiểu gì cả!”

“Có đôi mắt Lục Đạo Tiên Nhân, thằng nhóc đó đã học hết mọi thuật mà ta dạy cho nó. Ngay cả có đủ sáu loại chakra yếu tố tự nhiên là chuyện một người bình thường không bao giờ có được.” Jiraiya quay đầu nhìn về phía con bò tốt khổng lồ mới xuất hiện: “Nó đã thông thuộc mọi thuật mà nó thấy và sử dụng một cách nhuần nhuyễn. Vậy thì tại sao nó chỉ sử dụng mỗi thuật triệu hồi? Hay, nó cảm giác không cần ra mặt cũng đủ?” Thấy được con bò tốt khổng lồ điên cuồng lao đến, Jiraiya mở miệng quát lên: “Gamaken lui lại. Giờ đến phiên của ta!”

“Xin lỗi!” Gamaken mở miệng nói. Theo sau cả cơ thể Gamaken hoá thành một trận khói trắng biến mất. Nó để lại mỗi Jiraiya đối mặt với con bò tốt khổng lồ. Cùng lúc đó con bò tốt khổng lồ với cú húc nghìn tấn oanh kích vào Jiraiya.

Oanh! Nó đâm mạnh đến mức bức tường làm bằng bê tông sắt thép trực tiếp bị oanh nát. Ngay cả sắt thép cũng bị đâm phá. Dù thấy cú đâm này của con có bó mạnh đến mức nào. Đầu nó trực tiếp đâm lún vào sâu bên trong.

Bùm! Vậy mà một tiếng nổ phát ra, nó đập con bò tốt bay ngược lại. Theo sau đó con bò tốt cũng biến thành một đám khói trắng. Vụn đá rơi rụng khắp nơi để lộ ra một cái cửa động ở bên trong. Pain kinh ngạc nhìn về cảnh này. Ở bên trong đó vang lên âm thanh: “Ê, nhóc! Sao ngươi lúc nào cũng gọi chúng ta vào hoàn cảnh khó ưa thế hả?” “Biết trước là thế nào ông ta cũng nổi giận mà!” “Đừng nói như thế chứ, bà nó ơi!” “Nhóc Jiraiya bắt đắc dĩ mới gọi chúng ta đó, ông ơi!” “Xin lỗi vì phải gọi hai vị trong hoàn cảnh như thế này” “Nhóc, ngươi không phải người đang theo đuổi mấy cô gái sao?” “Ngươi luôn kêu ca về diện mạo này mà?” “Đúng là không thích thật nhưng đối thủ lần này lại là Rinnegan?” “Ồ, là đôi mắt của Lục Đạo!” “Ta cứ nghĩ là nó không tồn tại trên đời này nữa chứ?” “Bởi vậy tôi cần hai vị giúp tôi một tay. Đi thôi nào!” “Này, Jiraiya cậu phải học cách sử dụng tiên thuật một mình đi chứ?” “Tôi cũng muốn lắm chứ nhưng bằng sao được hai vị?”

Một thân hình vọt ra khỏi cái lỗ, bàn chân chạm đất để lộ ra hình dáng thực sự Jiraiya lúc này. Khuôn mặt Jiraiya đã biến thành khuôn mặt giống như một con cóc. Hai bên vai Jiraiya đang ngồi một con cóc đực và một con cóc cái. Con cóc đực ngay lập tức nhếch miệng tò mò hỏi: “Đầu, đầu... cái tên con mắt có Rinnegan đâu? Sao ta chẳng thấy gì cả?”

Con cóc cái châm chọc nói: “Ông già rồi... mắt kém quá!!”

“Không phải vậy!” Jiraiya liếc mắt đáp lời: “Hắn lấp trong một con tắc kè đổi màu. Nếu nói nó vô hình cũng được!”

Con cóc cái liếc mắt: “Giống tắc kè bông đó hả?”

Về mặt Jiraiya buồn bực: “Tôi đã phát ra kết giới bảo vệ nhưng...”

“Cái kết giới đó chẳng được tích sự gì cả?” Con cóc cái kết ấn bằng tay và châm chọc nói: “Nếu muốn tìm một sinh vật sống chúng ta có thể tìm được ngay trong tích tắc”

“Này... này bà đừng câu nhàu nữa chỉ tổ thêm nếp nhăn thôi!” Cóc đực vội vã đỡ lời.

“Im ngay!” Con cóc cái giận dữ quát lên.

“Này, Jiraiya...” Con cóc đực quay ra khề nói: “Lần này cần chúng tôi chắc gặp phải đối thủ khó chơi lắm đúng không?”

Jiraiya chần chờ trong chốc lát rồi mở miệng: “Hắn đã từng là học trò của tôi!”

Những lời này làm cho hai con cóc giật mình. Con cóc đực mở miệng hỏi: “Ừa? Đã lâu rồi ta không nghe nói cậu có thêm học sinh nào nữa! Không lẽ...”

“Không lẽ hắn là đứa trẻ định mệnh...” Con cóc cái tiếp lời: “Vậy thì cuộc chiến này là...”

“Đáng tiếc hán đã không như tôi mong đợi! Tôi nghe hán đã chết...” Jiraiya có chút buồn bã nói: “Cho nên tôi đã quên mình đã có đứa học trò này!”

“Ừ nếu đã sao thì chúng ta sẽ giết hán!” Cóc cái đáp.

Cóc đực chăm chọc: “Ông tiên tri già lắm cảm kú lẫn đó mà bà cũng tin hả?”

“Sao không tin chứ? Ra tay thôi!” Miệng cóc cái há to ra một cái lưỡi với đầu giống như một con rắn xuất hiện. Nó giống như dò xét điều gì đó đến cuối cùng cóc cái mở miệng nói chuyện: “Thấy rồi nhé cưng!” Cái lưỡi dài lập tươn vuron ra tấn công về phía Pain. Pain mặc dù liên tục nhảy lên trốn tránh nhưng cái lưỡi theo sát không bỏ. Sau đó nó như cuốn vào một thứ gì đó, con cóc cái cười nhạo: “Bắt được rồi nhé... từ chiếc lưỡi phun ra một đám dịch nhảy.”

Chúng ép cho con thần lần phải xuất hiện, con cóc đực lập tức phun ra một dòng nước sắc bén. Nó được nén với áp lực cao đem một đám cây cột và con thần lần cắt thành nhiều khúc. Thấy được đôi mắt vòng vòng, con cóc cái mở miệng nói: “Vậy đó là Rinnegan hả? Đúng là giống trong truyền thuyết thật!”

“Thật thê thảm há!” Cóc đực mở miệng lớn lắm bảm: “Vậy ra đó chính là đứa trẻ định mệnh hả?”

Jiraiya nhớ đến những lời tiên tri mà Cáp tiên nhân đã tiên đoán. Hán nghe được Cáp tiên nhân nói mình sẽ thu một đứa trẻ định mệnh làm học trò và dạy dỗ nó. Thế giới này hủy diệt hay trở nên tốt đẹp chính là vì nó. Chính vì vậy mà nhiều năm trước, Jiraiya rời làng đi tiến hành viết tiểu thuyết và tìm kiếm đứa con định mệnh. Trong lòng Jiraiya thầm nghĩ: “Hôm nay là lúc tôi phải quyết định sao?”

“Thuật triệu hồi!” Hai tay Pain chấp lại. Ngay sau đó hai người xuất hiện ở bên cạnh Pain.

Thấy được hai người thì Jiraiya lắm bảm: “Triệu hồi con người à>”

“Vậy ra hán chính là người phá hủy cả thế giới này...” cóc cái nói.

“Là thầy của hán cậu phải ngăn hán lại!” con cóc đực tiếp lời.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Lục đạo Pain

Lần xuất hiện này mà thêm hai người một nam nhân cao gầy có mái tóc dài và một nam nhân to lớn béo tốt. Cả hai đều giống như Pain đều có được Rinnegan. Con cóc đực thể nhếch miệng kinh ngạc: “Cái gì? Cả ba đều có Rinnegan!”

Jiraiya nói với giọng chắc chắn: “Có gì đó quái lạ trong thuật của hán sử dụng!”

“Chuyện này lại xảy ra ngay trước bữa tối... chúng ta phải ở đây cả đêm rồi!” Con cóc cái buồn bực nói.

Nhắc đến bữa tối khiến cho con cóc đực tức giận quát lên: “Bà thôi ngày đi không lúc nào chỉ nghĩ đến bữa tối thôi!”

“Xin lỗi!” Con cóc cái đáp lời: “Mà ông muốn nói gì cơ?”

“Đã đến lúc chúng ta bắt đầu rồi” Jiraiya cười nói: “Nào! Bắt đầu nghi thức chuẩn bị cho hình thức tiên nhân trước trận đấu này.” Hai chân hán bắt đầu nhún nhảy, bàn tay múa may: “Tên kia hãy chuẩn bị trước nhấn thuật cực mạnh đồng thời với tiên thuật không giới hạn của ta. Hãy nhìn ánh hào quang chói người và thánh thiện từ Jiraiya ga lắng nhất thế giới này!”

Bốp, bốp... Hai con cóc không hện mà cùng động thời quát to: “Đừng có la hét ngay lỗ tai của ta chứ nhóc!” Và cùng cho Jiraiya một cú đấm nún cả mặt vào.

Jiraiya bị đấm méo mặt khó chịu thầm nghĩ: “Sao lúc nào cũng muốn phá hỏng nghi thức đẹp trai của ta thế nhỉ?”

Con cóc cái nhìn trừng trừng về phía ba người nói: “Này, này! Nhanh kết thúc hán thôi! Ta bắt đầu phải nấu nướng rồi đây!” Lời nói làm cho Jiraiya đỏ cả mặt hột!

“Này bà nó nên quên cái bữa tối đi. Nên cẩn thận đối thủ thì hơn!” Con cóc đực quay ra nhìn về phía cóc cái hỏi thúc: “Chú ý cái đi! Hán có đồng thuật mạnh nhất thế giới đấy.”

“Im ngay!” Con cóc cái giận dữ quát lên: “Tôi là người phải nấu nướng mỗi ngày, ông biết không hả? Ông có biết tôi cực khổ thế nào không, ông già lắm cảm!”

“Việc đó thì liên quan quái gì đến tôi chứ?” Cóc đực phản bác lại: “Tôi lo lắng cho bà mà bà còn lải nhải!”

“Mình chỉ muốn hai người này bớt miệng giúp mình một chút!” Jiraiya buồn bực thầm nghĩ. Hắn nhìn về phía Pain lúc này Pain đã động. Tuy nhiên Jiraiya tốc độ nhanh hơn tung ra một cú đá cực mạnh đem tên thanh niên cao gầy tóc dài đánh bay. Thân thể hắn đập mạnh vào tảng đá dưới chân hai người còn lại phát ra một tiếng nổ lớn.

Oanh! Pain không có nói những lời tức giận gì mà chỉ châm chọc: “Ồ, đẹp đấy!”

“Hai vị cãi nhau thế là đủ rồi!” Jiraiya đề phòng nhìn phía trước: “Đến lúc hạ tên này rồi!”

“Ừm ta sẽ nướng chúng đen thui!” Con cóc cái mở miệng đề nghị: “Này nhóc hãy phun dầu ra và ông hãy thổi lửa nhé!”

“Nghe hay đấy!” Jiraiya mở miệng đáp. Một người hai cóc bắt đầu chấp tay kết ấn. Cả ba cùng phùng mồm trợn mắt đem không khí hít vào lồng ngực của mình. Theo sau đó Jiraiya bắt đầu phun ra một đám dầu cóc, cóc cái phun ra một ngọn lửa khổng lồ trong khi cóc đực phun ra một đám gió. Dầu bắt lửa bốc lên hừng hực và gió thổi trợ thế lửa lớn mạnh lên.

Hùng! Một biển lửa khổng lồ bao phủ về phía Pain. Ngay lập tức tên béo nhảy xuống phía dưới hắn đưa tay ra về phía trước. Chỉ trong vài giây biển lửa, dầu cùng với gió thổi biến mất.

Jiraiya ngạc nhiên đưa tay giơ lên: “Hắn tránh đám dầu phun đó rồi hả?”

Con cóc cái lập tức nói: “Trông giống như hắn nuốt luôn thì phải!”

Con cóc đực nhìn chằm chằm vào tên béo: “Chắc chắn hắn có gì đó quái ở trong ống tay áo nữa!”

“Vậy chúng ta sẽ tìm ra nó khi đánh cận chiến thôi!” Bốn chân Jiraiya quỳ trên mặt đất. Ngay sau đó một sức bật khủng khiếp làm cho mặt đất nổ tung, Jiraiya hoá thành một viên đạn pháo bắn về phía tên ninja béo. Đồng thời trong tay xuất hiện một quả cầu màu xanh lam to tướng: “Tiền pháp đại ngọc Rasengan!”

Tên béo lập tức đưa tay lên đỡ đòn tấn công của Jiraiya. Ngay sau đó chuyện kỳ quái xuất hiện. Toàn bộ đòn tấn công của Jiraiya bị hút vào bởi tên béo kia và biến mất không thấy. Ngay sau đó tên nam nhân tóc dài lập tức lên tập kích Jiraiya. Con cóc đực lập tức lấy ra một quả cầu khói ném mạnh.

Oanh! Một tiếng nổ vang trời, khói trắng toả ra che kín toàn bộ sân đấu. Jiraiya lập tức lên ra phía sau tên tóc dài tung ra một cú đâm cực mạnh. Vậy mà tên nam nhân này lại có thể nhắm mắt lại tránh thoát đòn tấn công từ Jiraiya.

Biết bản thân tấn công thất bại, Jiraiya lập tức vòng ra phía sau tên nam nhân cột tóc dài. Hai tay hai chân hắn chống trên mặt đất, thân hình khom lại và mái tóc dựng lên như một con nhím: “Tiên thuật tóc máy!” Một đám tóc bắn về phía tên nam nhân cột tóc với tốc độ khủng bố.

Bùm! Vậy mà rõ ràng Jiraiya tấn công sau lưng không hiệu quả chút nào. Hắn lập tức triệu hồi ra một con gấu trúc khổng lồ ăn trọn đòn tấn công do tóc Jiraiya tạo ra. Jiraiya lập tức nhảy lùi lại tránh đòn tấn công này. Về mặt ngưng trọng: “Hắn không phí một giây nào. Hắn triệu hồi ngay một tám khiên để đỡ đòn tấn công đó nhưng làm sao hắn có thể biết không chỉ một lần. Không nói, không ra dấu, không nhìn nhau. Cho dù cả ba có dùng chakra để quan sát cũng không thể nào có một thể trận phòng ngự hoàn hảo như thế... Hơn nữa đòn tấn công bằng tóc mình là chiêu thức nhanh nhất với quy mô rộng làm thế nào mà!”

Quỳ xuống mặt đất, bốn chi chạm đất, Jiraiya ấn hàm răng nói: “Nhưng tên này...”

“Bọn này chắc không phải thể thần!” Cóc cái mở miệng.

Cóc đực gật đầu: “Điều đó cũng có nghĩa là bọn nó phải có một mèo nào đó hiểu không nhóc Jiraiya? Nhận ra chưa nhóc?”

“Nhận ra gì?” Jiraiya khẽ liếc mắt nhìn về phía con cóc đực.

Con cóc đực lớn tiếng giải đáp: “Khi chúng ta tấn công gã kia từ phía sau, chúng ta đã chọn vào điểm mù của chúng và lao vào như gió xoáy nhưng hai tên còn lại thì nhìn chúng ta rất kỹ. Hơn nữa bọn chúng còn không nói năng, không ra hiệu cũng chẳng thèm nhìn nhau. Cho nên bí mật nhất định là ở cặp mắt đó. Nếu cả ba tên cùng nhìn một mục tiêu như vậy chúng rất có thể cùng chung ánh mắt. Chỉ là nếu như vậy thì bọn chúng là ai? Jiraiya, xem ra chúng ta phải đánh trả thôi!”

Về mặt Jiraiya trở nên ngưng trọng thầm nghĩ: “Nhãn thuật mình vô hiệu với chúng mà một chọi ba thì cho dù mình dùng tiên thuật cũng rất có thể sẽ chết ở đây!” Hai hàm răng Jiraiya khẽ cắn vào nhau quát lên: “Được!” Thân thể hắn phóng thẳng về phía trước. Sau đó hắn trực tiếp lăn trôn vào trong đám ống cống.

Pain châm chọc: “Ông muốn trốn trong đám đường ống đó hả?”

Nhảy nhót trong đường ống cống tránh thoát, Jiraiya tò mò hỏi: “Tại sao chúng ta phải chạy!?”

Con cóc đực mở miệng nói chuyện: “Tôi đang phân tích bọn chúng để lên kế hoạch. Tôi cần thời gian để suy nghĩ. Nhóc Jiraiya, cậu biết đấy chúng đều có Rinnegan phải không nào?”

Con cóc cái lập tức hỏi: “Nhưng dù một trong chúng là Nagato nhưng làm thế nào cả ba thằng đều có Rinne no Jutsu?”

“Pain thật ra hẳn là cái gì mới được?” Jiraiya hỏi lại.

Con cóc được liếc mắt qua: “Ta không biết nhưng nếu cho ta ít thời gian ta sẽ tìm ra thôi! Cả ba đều nhìn từ ba hướng khác nhau nên chúng có thể khắc phục được điểm yếu của nhau. Đó cũng là một điểm mạnh của nhẫn thuật này!”

“Vậy thì sao?” Cóc cái lại hỏi: “Không lẽ chúng ta bó tay?”

“Hừm thật ra thì...” Con cóc được tiếp tục nhếch mép: “Nó giống như chúng ta ngồi trong phòng an ninh nhìn một vật với nhiều góc quay khác nhau. Chúng ta có thể nhìn thấy tất cả những gì mà camera quay được trong cùng một thời điểm. Vậy nên nếu như một người trong số chúng nhìn thấy cũng giống như hai người cùng thấy. Đó cũng là lý do tại sao bọn chúng phòng thủ phản công chính xác đến vậy! Tầm nhìn của chúng có ba cái nhưng khác với Byakugan chúng khắc phục điểm mù của nhau mà không cần chakra hay ẩn kết gì đó. Đây là điểm mạnh của nó.”

“Vậy thì cái cách duy nhất là tách chúng ta...” Jiraiya trầm giọng nói: “Tôi biết nếu một chọi một thì tôi có thể đánh bại được nó! Nhưng với cách đó chúng đã chọn cách tấn công như vậy. Bọn nó luôn chọn bên nhau nên khó mà tấn công. Hừm... coi bộ đánh cận chiến là không thể nào. Lại thêm tên mập chết tiệt có thể hút hết nhẫn thuật của chúng ta.”

“Nếu cả nhẫn thuật và thể thuật không còn có tác dụng...” Cóc được lẩm bẩm: “Xem ra chúng ta phải dùng đến ảo thuật rồi!”

“Tôi thì không rành thứ này lắm đâu!” Jiraiya có chút chán nản nói: “Nhưng hai người thì...”

“Nếu như hẳn đã từng là học trò của người, hẳn thế nào cũng biết được người không tinh thông ảo thuật!” Con cóc được vội vã nói: “Thế nên đó cũng là lợi thế của chúng ta!”

“Không đời nào!” Con cóc cái mở miệng quát lên: “Tôi không muốn!”

“Hả?” Jiraiya ngẩn người vì con cóc cái.

“Này... bà nó...” cóc được thờ dãi một hơi sau đó lớn tiếng quở trách: “Sự sống chết cả thế giới đang nằm trong tay chúng ta. Đây không phải là lúc để cầu nhàu đâu!”

“Ai cần biết ông già lẩm cẩm đó nói gì!” Con cóc cái giận dữ nổi cả gân xanh: “Ông ta còn không đoán nổi mấy việc lật vạt nữa là!”

“Ày... sao hai người lại cãi nhau thế?” Jiraiya tò mò không hiểu.

“Ta... ta không thể song ca với lão ở tuổi này được!” Con cóc cái vậy mà đỏ mặt nói: “Xấu hổ chết đi được!”

“Hả?” Vẻ mặt đại ra của Jiraiya nhìn về phía hai người: “Song ca!”

“Ừ ảo thuật mạnh nhất của chúng ta là một bài hát. Nó có thể làm tê liệt hệ thống thần kinh của đối phương bằng thánh giác. Chính vì vậy ta để cậu chạy trốn tranh thủ thời gian cho chúng ta.” Con cóc được bình tĩnh giải thích: “Chính vì dùng âm thanh nên bọn chúng sẽ phát hiện ra chỗ chúng ta ngay. Thêm nữa muốn nó tác dụng cũng cần một ít thời gian nữa. Nếu chúng ta bị phát hiện khi đang ảo thuật kết thúc thì tôi nay chúng ta có mấy cái đuôi ếch để nhắm rượt rồi. Thế nhưng ngược lại chúng ta bắt được bọn chúng trước chỉ một câu thôi: bọn chúng chết chắc rồi!”

“...” Jiraiya thoáng trầm mặc trong chốc lát. Đến cuối cùng hẳn không đành lòng mở miệng: “Nếu sự việc nguy hiểm dường này thì hai người lập tức trở về đi!”

“Không đời nào!” Con cóc được vậy mà lập tức phản đối: “Kết quả của cuộc chiến này ảnh hưởng đến sự an nguy của cả thế giới!”

“Vậy thì tôi có một kế hơi mạo hiểm một chút!” Jiraiya khẽ liếc mắt nhìn về phía cóc được.

Cóc được không băn khoăn đáp lại: “Vậy làm đi!” Tiếng ếch kêu bắt đầu râm ran truyền khắp đường ống.

“Tiếng ếch kêu!” Pain lập tức nghe thấy được âm thanh. Một người kè tai vào sát trong đường ống sau đó nghe được âm thanh. Ngay lập tức cả ba người vọt tới phía âm thanh phát ra. Lúc này cả ba thấy được Jiraiya đang đứng ở nơi đó, hai con cóc đang phát ra âm thanh nho nhỏ râm ran.

Khi mà cả ba người tấn công về phía Jiraiya thì từ trong bóng tường, Jiraiya xuất hiện miệng phùng ra sau đó phun ra một quả cầu lửa khổng lồ về phía tên béo. Tên béo cũng lập tức phát hiện ra đó là một phân thân. Hẳn ngay lập tức vươn tay ra trực tiếp sử dụng nhẫn thuật hấp thu đòn tấn công này. Trong thời gian này chỉ còn duy nhất hai người tấn công Jiraiya mà thôi.

Bản thể Jiraiya ở phía trước cũng lập tức phun ra một đoàn lửa khổng lồ đánh vào hai người còn lại. Vậy mà ngay lập tức hai tên phản ứng nhảy lên trên nhà dầm trần nhà mà đi. Tuy nhiên chính vì vậy mà khoe miệng Jiraiya xuất hiện nụ cười. Theo đó tên gầy tóc dài lập tức bị lún vào trong trần nhà do nhẫn thuật Jiraiya đã đặt bẫy sẵn ở nơi đó.

“Ảo thuật cũng thành công!” Jiraiya tung ra một cú đá đem tên tóc đuôi gà đánh bay. Đồng thời cùng lúc đó ảo thuật cũng đã được sắp đặt.

Cả ba người thấy được mình bị nhốt vào trong một thủy cầu hình hộp chữ nhật. Bốn con quái vật ếch khổng lồ mặt quỷ, một tay cầm kiếm một tay đưa

về phía thủy cầu hình hộp chữ nhật. Từng bọt sóng ở đó xuất hiện. Jiraiya lạnh lùng: “Ảo thuật này làm tê liệt não bộ của ngươi, ngươi không thể hành động cũng chẳng suy nghĩ được. Ba tên các ngươi đừng hòng nhúc nhích đến một đầu ngón tay.”

Pain lạnh lùng nói: “Thầy Jiraiya, tôi chưa từng nghĩ thầy sử dụng ảo thuật ở mức độ cao như thế này đâu!”

“Ngươi chưa từng đánh giá đúng đối thủ của mình cho dù người đó là ai... không phải ta dạy ngươi điều đó từ lâu rồi sao, Nagato?” Jiraiya ngược đầu nhìn về phía ba người: “Ngươi đã đi sai đường rồi! Ta đã từng muốn ngươi vượt qua nỗi đau... vượt lên nó chứ không hề muốn ngươi dùng nó để huỷ diệt thế giới này.” Hắn cúi đầu thấp xuống giọng nói có chút nghẹn ngào: “Ta đã từng... đã từng hy vọng ngươi sẽ là...” Đến cuối cùng mọi thứ biến thành âm thanh nho nhỏ: “Vĩnh biệt!”

Ba người lâm vào ảo cảnh bị Jiraiya trực tiếp dùng ba thanh kiếm đâm thủng ngực. Jiraiya chỉ có thể thở dài ra một hơi: “Cuối cùng cũng xong!”

“Khắc, khắc...” Hai con cóc bắt đầu ho sặc sụa. Jiraiya nhìn về phía hai người thì con cóc ực lim dim mắt đáp: “Bài hát đó làm ta đau cả cổ họng!”

“Thật không dễ dàng gì phối hợp với ông cũng chính vì vậy mà chúng ta ít sử dụng!” Con cóc cái mệt mỏi liếc mắt nhìn sang bên: “Mỗi lần phải hát là chúng ta bị đau họng lại già thêm mấy tuổi nữa.”

“Tôi xin lỗi! Giờ thì hai người có thể nghỉ ngơi rồi!” Hắn xoay từng bước rồi đi: “Tôi cuối cùng cũng đã quyết định!”

Đột nhiên phía sau xuất hiện giọng châm chọc: “Không phải thầy vừa nhắc nhở em phải đánh giá đúng đối thủ hay sao, thầy Jiraiya?”

Oanh!

Bức tường vỡ nát, thân thể Jiraiya bị đánh bay ra khỏi toà nhà. Bàn chân hắn lê dài trên mặt sông, máu tươi theo đó vẩy ra. Một cánh tay hắn đã đứt lìa và rơi xuống mặt sông. Bọt nước bắn lên trung toé tại vị trí Jiraiya đứng. Con cóc cái hoảng hốt hô lên: “Jiraiya... tay của ngươi!”

“Hư...” Đôi mắt hắn nhắm lại, hắn trả lời: “Ừm tôi biết rồi! Chắc chắn nó đã triệu hồi ba người này trước đó!”

“Cái gì?” Con cóc ực kinh hoàng hô lên: “Vô lý nó đã trúng ảo thuật của ta rồi mà!” Theo sau sáu tên xuất hiện trước mặt đám người Jiraiya làm cho con cóc ực bàng hoàng: “Có... có sáu tên tất cả?”

“Hả nhìn đi!” Con cóc cái cũng đỏ mặt hộc: “Có cả ba thằng chúng ta vừa giết kia”

“Chắc chắn chúng đã chữa cho ba thằng bị giết bằng một thuật nào đó!” Con cóc ực sợ hãi đáp lại.

Con cóc cái đỏ mặt hộc nhưng vẫn phản bác: “Không có nhận thuật nào giúp người chết đội mồ sống lại đâu. Bọn nó có phải người không đấy?”

“Pain!?” Jiraiya trở nên nghiêm trọng: “Ngươi là cái thứ gì vậy?” Bàn tay hắn đưa lên chạm vào cánh tay đã đứt của mình.

“Pain là chia cả sáu người chúng ta!?” Tên thanh niên tóc cam cầm đầu lạnh lùng nói.

“Làm sao có thể có sáu người có được Rinnegan...” Sau đó Jiraiya nhìn về phía người thanh niên vừa nói chuyện: “Ngươi... không lẽ ngươi là... gương mặt đó là Yahiko!” Giọng nói Jiraiya đã biến thành run run: “Nhưng tại sao không phải hắn đã nói Yahiko đã chết rồi hay sao? Còn đôi mắt đó nữa...”

“Ông vẫn còn nhìn thấy Yahiko trong tôi sao, thầy Jiraiya...” Pain lập tức châm chọc: “Nhưng đừng làm trưởng vì Yahiko đã chết. Người đang đứng ở đây là Pain, ông nghe rõ chưa?”

“Im miệng đi!” Jiraiya giận dữ nói: “Tại sao ngươi lại có Rinnegan hả?”

“Chuyện này là sao Jiraiya?” Cóc ực không hiểu hỏi?

“Hắn là một đứa học trò khác của tôi...” Jiraiya mở miệng đáp: “Nhưng tôi nhớ hắn không hề có Rinnegan khi tôi dạy!”

“hả!” Con cóc cái kinh ngạc hô lên: “Đừng nói với tôi là có tới hai đứa trẻ định mệnh đấy chứ?”

Về mặt Jiraiya trầm trọng hỏi: “Ngươi rốt cuộc là Yahiko còn là Nagato mau nói cho ta biết!”

“Tôi là Pain!” Về mặt nam nhân cầm đầu giận dữ, đôi mắt hắn mở lớn hết cỡ. Theo sau sáu người trực tiếp nhảy xuống phía dưới tấn công Jiraiya: “Chúng ta là thần!”

“Khốn kiếp! Con mura này dai dẳng quá...” Một âm thanh thiếu nữ nhẹ nhàng vang lên. Nàng đứng trong phòng làm việc Hokage dùng đôi mắt xinh đẹp bao quát cả ngôi làng. Miệng nàng phát ra tiếng khó chịu: “Bao giờ mới kết thúc đây? Không phải đầu xuân sao?”

“Ngài Tsunade...” Người thiếu nữ Shizune hơi cười gượng gạo khuyên nhủ: “Cô không cần phải lo lắng cho ngài Jiraiya đâu vì ngài ấy nhất định sẽ bình an trở về!”

“Không, lão sẽ chẳng làm sao đâu?” Senju Tsunade quay về phía sau nở nụ cười có chút túng quẫn nhìn về phía thiếu nữ: “Không phải ta đã đặt cược hay sao? Ta biết mình luôn đặt sai mà!” Vừa nói nàng lại quay ra nhìn về phía trời mưa: “Luôn cố tỏ ra bình tĩnh sao? Nếu anh có thể trở về vậy thì tôi ẽ

không bao giờ lên mặt với anh nữa!”

Ở một vùng đất nhỏ, thân thể Jiraiya tràn ngập thương tích ngồi phịch xuống dưới. Tên ninja tóc đuôi gà đã gục ngã trước mặt Jiraiya. Hắn để lộ ra cái trán với một vết rạch. Điều này khiến cho Jiraiya bàng hoàng: “Tôi nhớ ra rồi, hắn không phải là Nagato. Tên này tôi đã từng gặp hắn trước đây. Tuyệt đối không có sai!”

“Cái gì?” Con cóc được mở miệng nói chuyện.

“Tôi cần gấp lại Pain để xác nhận suy đoán của mình!” Jiraiya mở miệng nói chuyện: “Chuyến này đi quá nguy hiểm, các vị hãy về trước đi!”

“Người điên hay sao, Jiraiya?” Con cóc cái mở miệng nói chuyện: “Nếu như người đi gặp hắn trong tình trạng này người chắc chắn sẽ chết! Mau chạy trở về đi thôi!”

Jiraiya lập tức mở miệng nói chuyện: “Hai người hãy mang theo cái xác này và toàn bộ thông tin Pain về cho Tsunade! Tôi thực sự không có lựa chọn nào khác. Tôi đã để một đề từ tôi chết mà không thể nhìn mặt cậu ta lần cuối. Tôi lại để con trai của cậu ta trở thành phản nhân. Giờ tôi không thể để tên đề từ này đi đến con đường hủy diệt thế giới. Thế nên hai vị hãy tôn trọng sự lựa chọn của tôi!”

“Bà nó chắc làm được việc này đấy nhỉ?” Con cóc được bắt đắc dĩ nhìn về phía cóc cái.

“Tôi hiểu rồi!” Con cóc cái gật đầu đáp: “Đừng giờ về ăn tối nhé!”

“Chắc chắn tôi và Jiraiya có mặt sau khi xong chuyện này!” Con cóc được cười đáp.

Một thiếu nữ vẫn đứng ở trong phòng làm việc Hokage, nàng nhìn bầu trời đầy mưa. Trong tay nàng cầm mấy tấm vé số xổ. Lúc này nàng đem mấy tấm vé số đặt xuống phía dưới mặt đất, giọng thấp thấp nói: “Ôi, nguy rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Jiraiya chết!

“Ta biết rồi! Tất cả chúng đều là những người ta gặp trên con đường mà ta du hành!” Jiraiya ngờ ngác nhìn về phía ninja từ trên không trung bay xuống phía. Mỗi tên trong tay cầm một thanh gậy sắc nhọn mạnh mẽ đâm vào cơ thể Jiraiya.

Phập! Jiraiya cảm giác được mình bị đâm xuyên qua lưng đồng thời cổ họng hắn va đập vào mỏm đá khiến cho cổ họng bị rách nát. Toàn thân cảm giác đau đớn kèm theo đó là cổ họng truyền tới cảm giác bị xé rách. Miệng Jiraiya khực ra một ngụm máu máu tươi: “Cổ họng của mình!”

“ta đã biết người là ai rồi Pain!” Jiraiya run run cánh tay đặt ở trên mặt đất. Hắn muốn nói gì đó tuy nhiên lại không có nói được thành lời. Cổ họng đau rát, một ngụm máu tươi lại phun ra bên ngoài. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Bất kể thế nào ta cũng muốn nói cho Cáp đại nhân tất cả.” Hắn muốn nói gì đó nhưng cổ họng đã rách nát: “Không hay rồi... cổ họng của ta đã rách nát cả rồi!”

“Khốn thật! Ta không... không hay ta chẳng lẽ đang mê đi!” Đôi mắt Jiraiya đang mờ dần đi. Hắn cảm giác mệt mỏi muốn từ từ nhắm lại đôi mắt của mình: “Không lẽ ta đang chết dần? Có phải ta đã thất bại không mọi người!?”

“Giá trị một ninja không phải anh ta sống như thế nào mà anh ta chết như thế nào. Cũng không phải những gì anh ta đang làm trong cuộc sống mà là những gì anh ta để lại khi rời đi thế giới này... thứ đó mới chúng ta giá trị của anh ta.”

“Nhìn lại cuộc đời tôi... có lẽ chỉ là một chuỗi thất bại. Tsunade luôn từ chối tình yêu của tôi. Tôi không thể cứu được người bạn của mình, cũng thất bại việc bảo vệ đứa học trò của tôi... ngay cả người thầy cũ của mình cũng là như thế. Ngay cả đứa nhóc con trai của học trò tôi, tôi đã không ngăn cản nó đi vào con đường lầm lỗi! Nếu so sánh với các Hokage vĩ đại thì những gì tôi đạt được chỉ là những vụn vặt tầm thường. Tôi thật sự muốn chết như các vị ấy...”

“Từ rất lâu rồi tôi đã tự tưởng tượng ra kết cục cho chính mình. Tôi đã sống với niềm tin rằng những thiếu sót trong đời mình chỉ là những điều đáng trí thật buồn cười... Rồi sẽ được chết như một ninja chân chính. Hay đôi lại sau nhưng thất bại hay lỗi lầm, tôi sẽ có được một chuyến phưu lưu thú vị và sẽ chết như một ninja. Tôi thực thiết tha với việc viết tiểu thuyết nhưng mà tôi cũng không muốn nó được xuất bản.”

“Cáp tiên nhân tiên đoán rằng tôi sẽ là sự khởi đầu của một cuộc cách mạng. Một ai đó người nắm giữ vận mệnh của thế giới ninja. Tôi cũng cần phải có một quyết định lớn lao và khi thời khắc đó đã đến, tôi quyết định đánh bại Pain. Chặn Akatsuki và cứu thế giới khỏi lụi tàn nhưng đó cũng chỉ là một trang nữa trong danh sách thất bại dài dằng dặc của tôi mà thôi! Nhưng mà điều tôi có thể làm cuối cùng là...”

“Gaaa...” Hai bàn tay chống thân thể gắng gượng, Jiraiya trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

“Jiraiya!” Con cóc nằm trên vai Jiraiya khẽ nói. Trong lòng thầm nghĩ: “Cậu ấy ép mình quay lại cõi đời này bằng sức mạnh tinh thần!”

Pain quay đầu nhìn mảy lại: “Ta chắc tìm lão đã ngừng đập rồi mà!”

Dường như con cóc hiểu ý Jiraiya lập tức ngã xuống chút bỏ áo choàng. Ngón tay Jiraiya đưa ra, đầu ngón tay bốc lên một chút chakra. Hắn bắt đầu viết một đám chữ trên lưng con cóc già nua đó. Ngay lập tức thấy cảnh này Pain hành động. Con cóc đực cũng nhận ra điều này lập tức mở miệng nói: “Được, ta hiểu rồi!”

“Ta sắp chết sao?” Jiraiya mơ mơ màng màng từ từ nhắm mắt lại: “Đến cuối cùng ta vẫn chưa thể tìm thấy được đứa trẻ định mệnh. Xem ra ta thực sự thất bại!” Đôi mắt hắn theo đó nhắm chặt lại.

“Một lời nhắn ư?” Pain ngạc nhiên hô lên: “Đã được mã hoá sao?” Ngay lập tức tên đầu trọc đưa nắm tay lên đưa về phía con cóc. Nắm đấm bắn khỏi tay của hắn đem tảng đá đánh nát tan. Nagato nhìn thân thể Jiraiya chìm vào đáy biển, hắn lắc đầu nói: “Nó đi mất rồi!”

Sáu người Pain đứng ở trên bờ lẳng lẳng nhìn dòng sông, Pain lẳng lẳng nói: “Jiraiya... một trong tammin huyền thoại đã chết! nếu chúng ta không đầ được bí mật, chúng ta đã chẳng thắng nổi. Ta không thể tặng ông lời ca ngợi nào hơn thế đâu, thầy ạ. À... mà người có thể ra mặt được rồi đó!”

“Coi bộ người cũng mát nhiều thời gian nhì?” Từ phía trên đất trời lên một người nửa đen nửa trắng hai bên có chiếc lá màu xanh như là bắt ruồi. Giọng nói hắn bắt nam bắt nữ châm chọc: “Đối thủ là Jiraiya chú ít à?”

“Ông ta tự nhiên xuất hiện!” Pain lạnh nhạt đáp lời: “Ngay sau khi Madara cùng Hyuuga Neji đi bắt tam vĩ!”

“Mà bên kia truyền tin về rồi đấy!” Zetsu vừa đen vừa trắng mở miệng nói: “Hai người bọn họ đã bắt được tam vĩ và đang đem tam vĩ trở lại làng. Các người định làm thế nào đây? Phong ấn tam vĩ cần không ít nhân thủ đâu mà hiện giờ Vũ Quốc đang mạt sát với Thổ Quốc. Chúng ta nên làm gì đây?”

“...” Pain lập tức rơi vào trầm tư. Hắn không nghĩ tới được Thổ Quốc ra lại tìm tận nơi này đòi Vũ Quốc giao ra Akatsuki. Đến bây giờ hắn thực sự không nghĩ ra được Thổ Quốc làm sao biết được tổng bộ Akatsuki nằm ở Vũ Quốc. Chẳng lẽ trong đám người có người phản bội.

Trên bầu trời, một thiếu niên tóc vàng cười con chim trắng khổng lồ. Bên cạnh hắn còn có hai con chim trắng khác nhỏ hơn đang lôi kéo một con quái vật khổng lồ nổi trong mặt nước. Giọng nói người thiếu niên mang theo khó chịu: “Chết tiệt! Ta thế nào lại phải đi làm cái việc này chứ?”

“Tiền bối! Thực sự không có cách nào nha...” Tobi phát phơ ống tay áo của mình: “Lần này chúng ta mất không ít công sức để bắt được tam vĩ đâu? Thân hình tam vĩ to như thế này, chúng ta cũng không có cách nào nhá. Chúng ta đâu có thứ gì có thể chứa tam vĩ đem nó phong ấn vào đây! Thế nên làm phiền ngài rồi nha, ta sẽ nhớ ơn ngài vô cùng, tiền bối Deidara”

“Hừ... ta không phải chân khuôn vác!” Deidara khó chịu dùng hai tay ôm ngực của mình. Hắn lúc này mới chú ý đến Hyuuga Neji đưa tay che mắt của mình. Về mặt hắn tò mò quay ra hỏi Tobi: “Tobi, hắn làm sao vậy hả?”

“Nga...” Tobi vờ ngạc nhiên sau đó mở miệng nói: “Cậu ấy bị thương trong khi bắt tam vĩ!”

“Biết vĩ thú lợi hại đi!” Deidara châm chọc Hyuuga Neji: “Nếu như lần này không có bom ta đưa. Các người bắt được vĩ thú hay không cả là một vấn đề. Thế nên, sau này hãy tôn trọng tiền bối một chút đi. Đám tân nhân...”

“Tiền bối, ngài là tuyệt nhất!” Tobi đưa ngón tay đối với Deidara. Điều này làm cho Deidara phồng cả cái mũi lên trời. Lúc này Tobi mới mở miệng hỏi: “Tiền bối, ngài không phải ở biên cảnh Vũ Quốc sao? Sao có rảnh đến giúp chúng tôi một tay. Nghe nói Tsuchikage đệ tam là thầy của tiền bối. Tiền bối, anh không phải đánh không lại ông ta mới chạy đến nơi này đây chứ?”

Gân xanh trên trán Deidara xuất hiện, hắn mở miệng quát: “Câm cái miệng thôi người lại, Tobi! Nếu không ta sẽ cho người một cách chết thảm thiết nhất.”

“Nga, tiền bối đang đùa tôi đúng không?” Bàn tay Tobi phát phơ cánh tay: “Vậy tiền bối anh định cho tôi chết kiểu gì đây?”

“Người đoán xem?” Deidara nghiêng răng nghiêng lời nói.

“Haha...” Tobi đưa tay lên gãi gãi đầu nói: “Là nổ chết sao? Giống như tôi nghe được tiền bối Kisame nói anh đã suýt nổ chết mình trong lần đầu gặp mặt Itachi!”

“Sai!” Không biết lúc nào Deidara đã vọt xuống. Từ đằng sau lưng hắn đưa tay lại siết chặt cổ Tobi: “Là bị bóp chết! Tobi, người chết đi!”

“Ặc, ặc...” Bị bóp cổ nghẹt thở, Tobi liên tục quơ múa tay của mình. Hắn vẫy vẫy tay về phía Hyuuga Neji như muốn tìm kiếm sự cứu rỗi.

Hyuuga Neji chẳng thèm để ý đến hai người gây gổ với nhau. Hắn ngồi trước lưng con rùa khổng lồ bắt đầu dưỡng thương. Trận chiến vừa rồi đã sử dụng động lực quá độ, đôi mắt hắn đã bị thoát hoá trở thành Byakugan. Xem ra muốn tiến hoá trở lại cần một thời gian không ngắn.

“Hừ...” Deidara hừ lạnh một câu. Sau đó xoay người nhảy lên con chim bắt đầu ngồi trên đó dưỡng thần. Khi đi hắn không quên cảnh cáo Tobi: “Tobi, cẩn thận cái miệng thối của người. Nếu không ta sẽ đem nó nổ nát!”

“Tiền bối, anh nói đùa đúng không?” Tobi nói như vậy ngay lập tức Deidara quay đầu lại với khuôn mặt dữ tợn đầy gân xanh. Điều này làm cho Tobi chột dạ cúi đầu.

“Không ngờ uy lực đôi mắt Byakugan tiến hoá lại mạnh như vậy!” Tobi nheo mắt lại. Hắn thoáng nhìn qua Neji đồng thời bản thân mình cũng lâm vào suy tư. Trong lòng hắn đã tính toán: “Hiện giờ đôi mắt đó muốn khôi phục cần thời gian không ngắn. Đây là thời cơ tuyệt hảo mình đưa hắn tiến vào hắc ám. Mình cũng đã biết được điểm yếu của hắn, chỉ cần...” Con mắt Tobi híp lại thật sâu, ở sâu trong mắt hắn loé lên hàn quang.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Di chúc Jiraiya

Mặt trời chiếu sáng xuống ngôi làng Lá... Ánh sáng tươi đẹp của buổi sáng thực sự làm cho người trở nên thư thái. Vậy mà không khí trong phòng lại hết sức nặng nề và âm u. Hokage đệ ngũ ngồi ở vị trí chủ vị. Thiếu nữ tóc hồng Sakura và thanh niên tóc trắng Hatake Kakashi cũng có mặt ở nơi đó. Ở bên cạnh Hokage đệ ngũ vẫn là Shizune.

Cạch! Cánh cửa đồ mở ra, một người thiếu niên tóc đuôi gà với vẻ mặt lười biếng bước vào bên trong.

Bàn tay phải cầm lấy mu bàn tay trái của mình, Senju Tsunade từ từ giải thích nói: “Cậu ấy là Nara Shikamaru, con trai Nara Shikaku”

“À... ra đó là nhóc nhà Nara đó hả?” Con cóc nhỏ màu xanh có lông mày trắng dài và râu rề ngồi trên một chiếc ghế nói: “Ta đã nghe được nhiều Jiraiya có nhắc đến trí tuệ nhà Nara.”

“Nga... một con thông linh thú sao?” Nara Shikamaru lười biếng gãi gãi ót nhìn về phía cảnh này.

“Không được hỗn xược. Nói năng cẩn trọng vào, Shikamaru!” Senju Tsunade trừng mắt nhìn về phía Nara Shikamaru rồi nói: “Đây chính là ngài Fukasaku, là một trong hai vị cốc vĩ đại của Diệu Mộc Sơn. Lần này ta gọi cậu đến đây vì ông ấy có điều cần cậu giúp đỡ.”

“Vâng!” Nara Shikamaru buồn bực đáp. Trong lòng hắn lại thầm nghĩ: “Xem ra lại có phiền phức lớn rồi đây!”

“Thật ra ta chính là một trong hai vị hiền triết của nhà cóc...” Con cóc xanh mở miệng nói chuyện: “Đồng thời cũng là thầy của Jiraiya. Người đã dạy thăng nhóc đó năm xưa.” Nghe được lời này Nara Shikamaru có chút ngạc nhiên nhưng không vẫn lặng lẽ nghe: “Ta lần này nhờ cậu đến đây vì có việc cần cậu giúp. Phải nói bắt đầu từ đầu nhì, Jiraiya, thăng nhóc đã chết!”

“Cái gì?” Nara Shikamaru kinh ngạc hô lên: “Làm sao ông ấy có thể chết được! Jiraiya, ông ấy không phải giống như là một trong tamnin huyền thoại hay sao?” Vừa nói hắn vừa nhìn về phía Senju Tsunade thấy được Hokage vẫn cúi đầu trầm mặc không muốn nói chuyện. Hắn cảm giác bất đắc dĩ thở dài ra một hơi: “Thật là... xem ra là phiền phức lớn đấy. Vậy ông cần tôi giúp gì?”

“Jiraiya đã đột nhập vào làng Mưa tìm hiểu tin tức của Akatsuki và nhóc ấy đã bỏ mạng vào tay Pain!” Con cóc xanh thở ra một hơi dài. Sau đó nó đem cái áo choàng cời ra rồi quay lưng lại cho Nara Shikamaru xem: “Trước khi chết, Jiraiya đã để lại một thứ trên lưng ta. Nhìn đi!”

Trên đó có một đồng con số đập vào mắt Nara Shikamaru, vẻ mặt Nara Shikamaru ngẩn ra mở miệng nói: “Đây là một mật mã đã được mã hoá?” Nghĩ đến đây hắn quay đầu nhìn về phía Senju Tsunade hỏi: “Ngài Tsunade, nó không phải công việc thuộc về đội giải mã ư? Chẳng lẽ ngay cả đội giải mã cũng không làm được gì?”

“Cái này vô cùng bí mật!” Fukasaku mở miệng nói: “Ngay cả Pain cũng không biết được thứ này! Ta nghe được Tsunade nói về cậu nên muốn cậu giúp ta giải đáp những thứ kỳ tự này! Thật ra lần đó, nhóc Jiraiya cũng chỉ muốn thu thập thông tin thôi chứ không có ý định quyết đấu với Pain, thủ lĩnh của Akatsuki... Kề sở hữu Rinnegan!”

“Thế nhưng sức mạnh Pain vượt ra quá xa nó dự liệu...” Mọi người ngạc nhiên nhưng con cóc xanh tiếp tục trình bày: “Nếu không biết rõ nguồn gốc sức mạnh của hắn thì không có cách nào đánh bại được hắn. Cho dù có thử bao nhiêu lần đi nữa, nhóc Jiraiya đã cố hết sức rồi! Trước giờ có lẽ chưa ai làm hơn nó. Nó đã cố tìm ra mọi bí mật của Pain, nó hoàn toàn có thể có cơ hội bỏ trốn để sống sót nhưng nó ở lại cố gắng tìm ra mọi thứ. Đó là thứ cuối cùng mà nó để lại cho mọi người. Phần việc còn lại thì mọi người tự lo lấy đi!”

“Tôi hiểu rồi!” Hai tay đan xen, Tsunade gật đầu sau đó quay ra nhìn về phía Shikamaru nói: “Ta bảo cậu đến đây là muốn toàn bộ giao mọi chuyện cho cậu!” Senju Tsunade đứng dậy sau đó mở miệng nói: “Thế nên cậu hãy làm mọi thứ đi nhé...” Nói xong Tsunade muốn đứng dậy rồi đi.

“Ế...” Nara Shikamaru mở miệng hỏi: “Ngài định đi đâu vậy! Tôi đã phải bỏ cả công việc tới nơi này mà ngài định...”

“Shikamaru...” Shizune đột nhiên lên tiếng nói: “Hãy để cô ấy đi đi!” Lời Shizune nói ra, đám cóc cùng với những người khác cũng không có nói gì. Tất cả mọi người chỉ cúi đầu. Dường như Shikamaru muốn nói gì đó thì Shizune đã nói: “Cô ấy đã rất mệt rồi! Hãy cho cô ấy chút thời gian để cô ấy được nghỉ ngơi. Mọi việc này, chúng ta giao cho em được chứ?”

Nara Shikamaru nhìn mọi người thấy được không khí nặng nề. Hắn vội vã hít một hơi vào sau đó thở ra một hơi thật dài và gật đầu.

Bộp, bộp... Chiếc giày nhỏ nhắn màu đỏ bó lấy chân Senju Tsunade nhẹ nhàng di chuyển trên sàn nhà. Âm thanh nho nhỏ khi tiếng guốc va chạm vào sàn nhà. Đến cuối cùng nước mắt từ trên má nàng lăn dài, đôi môi đỏ xinh đẹp khẽ run lên, hai hàm răng trắng khê cắn vào nhau: “Anh đúng là đồ ngốc mà...”

Một thằng nhóc tóc trắng đưa tay về phía nàng: “Xin chào tôi là Jiraiya. Mà cậu có thể đưa cho tôi thư tình sau cũng được!”

Hình ảnh ấy không thể nào làm cho nàng quên được. Nụ cười tràn ngập ngu ngốc ấy. Đôi mắt nàng nhạt nhoà nước mắt. Đồng tử màu nâu đã biến đổi, nó biến thành màu đỏ tươi. Hai viên cầu ngọc nho nhỏ màu đen ở trong đó xoay tròn nhẹ nhàng. Nàng đưa tay lên nhẹ nhàng lau đi nước mắt của mình.

Trong một căn phòng sạch sẽ và rộng rãi, thiếu nữ tóc đỏ hung cảm giác được cả người mình không có sức lực. Nàng cảm giác đầu óc truyền tới cảm giác mê mẩn. Đôi mắt nàng theo đó như muốn mở ra nhưng đôi mắt nàng trở nên nặng nề như mang trĩ. Trong lòng nàng thầm nghĩ: “Mình đã chết rồi sao? Đây là cảm giác sau khi chết sao?”

Thiếu nữ dường như không cảm giác được cơ thể mình tồn tại. Điều mà nàng cảm nhận được duy nhất là đôi mắt nàng nặng trĩu và nàng không có sức lực. Khó khăn lắm nàng mới từ từ mở ra đôi mắt của mình. Cảnh sắc mờ mờ hiện ra trong đôi mắt của nàng. Khó khăn lắm thì cảm giác choáng váng nàng mới dần dần biến mất và cảnh sắc dần dần rõ ràng.

Một cái trần nhà sạch sẽ và trắng tinh đập vào trong mắt thiếu nữ. Nàng thấy được dường như mình ở trong một căn phòng. Xem ra nàng không có chết. Khi mà nàng muốn quay đầu lại nhưng nàng cảm giác vô cùng khó khăn. Bản thân nàng cũng bắt đầu cảm nhận được thân thể mình tồn tại nhưng nó lại cho nàng cảm giác được thân thể này vốn không phải của nàng.

Ngay cả chuyển động cái đầu cũng giống như nàng đang nâng một vật thể nặng hàng trăm cân. Khó khăn đến cả đầu nàng nhể nhại mồ hôi mới có thể chuyển được đầu sang bên cạnh. Lúc này, một khuôn mặt đập vào trong mắt nàng. Mái tóc vàng và khuôn mặt đẹp trai mang theo chút éo lá đập vào mắt nàng.

Người thiếu niên tựa vào trên giường, hai mắt hấn nhắm nghiền rơi vào trạng thái đang ngủ. Dường như hấn đang ngủ rất say trông bộ dạng hấn cực kỳ mệt mỏi. Đôi mắt thiếu nữ theo đó xuất hiện từng giọt lệ. Lệ nóng dọc theo khoé mắt rơi xuống bàn tay người thiếu niên. Nàng muốn nói gì đó nhưng cổ họng truyền động lại không thành tiếng.

Đôi mắt nàng vẫn chảy ra những giọt lệ nóng bỏng nhỏ lên bàn tay người thiếu niên và đem tấm trải khăn trắng ướt đẫm. Nàng cứ nghĩ đến mình sẽ không bao giờ được gặp người mà nàng yêu nhất. Sợ chết, nàng không có sợ. Nàng càng sợ sẽ không còn được gặp mặt hấn nữa. Xem ra ông trời đối xử với nàng không tệ.

Đôi mắt lim dim người thiếu niên từ từ mở ra. Hấn thấy được thiếu nữ đã mở mắt nhìn về phía hấn. Hai hàng thanh lệ còn làm ướt bàn tay hấn, người thiếu niên vô cùng vui mừng cười nói: “Mei, em cuối cùng đã tỉnh rồi! Thật tốt quá...”

Terumi Mei muốn nói gì đó nhưng cổ họng chỉ hơi chuyển động mà không có phát ra âm thanh. Hai mắt nàng vẫn đẫm lệ và cố gắng gạt đầu một cái. Đôi môi nàng hơi mím lại với Naruto. Naruto mở miệng nói chuyện: “Em vẫn còn rất yếu không cần nói gì cả. Anh đều hiểu cả. Việc bây giờ em là nghỉ ngơi thật tốt đem thân thể khôi phục. Đừng lo... mọi việc đã có anh rồi!”

Terumi Mei muốn nói gì đó nhưng Naruto đã nhẹ nhàng hôn lên trán Mei một nụ hôn: “Mei, em yên tâm đi! Bây giờ em đã không sao rồi? Chỉ cần em thích ứng hoàn toàn với cơ thể này. Em sẽ có thể đứng dậy đi lại như người bình thường. Hơn nữa, em vẫn có thể trở thành ninja như thường. Không những thế, anh chắc chắn em sẽ kinh ngạc sau khi mình khôi phục đấy!” Vừa nói Naruto vừa nở nụ cười.

Mei chỉ biết mím môi và gạt đầu với hấn... Nhưng điều đó cũng đủ Naruto cảm giác được cực kỳ thoải mái. Với hấn như vậy là quá đủ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Tìm được mặt mã

Cục thông tin làng Lá...

Senju Tsunade đứng thẳng trên mặt đất, một tay nàng chống lại chiếc eo thon của mình. Về mặt nàng mang theo trầm trọng nói: “Cấp đại nhân có mang về một xác chết trong nhóm của Pain!” Đứng ở bên cạnh nàng là một con ếch nho nhỏ đang đứng trên mặt đất.

Morino Ibiki nhìn xuống con ếch nhỏ bé đó, hấn dùng hai tay đút vào túi áo mình: “Ngài Jiraiya đã từng đề cập đến điều đó rồi!”

Đôi mắt Senju Tsunade hơi nhắm lại, về mặt mang theo phiền muộn. Nàng từ từ mở mắt ra rồi nói: “Muốn làm gì thì làm nhưng phải moi hết mọi thứ thông tin từ hấn đấy!”

Đám ninja thấy được con ếch nho nhỏ dần dần biến đổi và hoá thành một dạng cực kỳ khổng lồ. Đối với con ếch khổng lồ, đám người cũng không có quá nhiều kinh ngạc. Hai tay Morino Ibiki vẫn đút vào trong ống tay áo, hấn khẽ liếc đầu nhìn sang: “Ngài Tsunade, xin ngài cứ yên tâm!”

Trong một căn nhà xác, thi thể Pain đã được mang đến nơi này. Nhìn cả thân thể trần truồng nằm trên bàn mổ, trên khắp người hằn gấn chằng chịt những thanh sắt màu đen. Một đám bác sĩ thẩm tra bắt đầu đeo vào găng tay: “Đây là một trong ba thứ quan trọng mà ngài Jiraiya để lại! Chúng ta phải chú ý đến từng chi tiết đạt được mọi manh mối có thể?”

“Đúng vậy!” Một bác sĩ thẩm tra khác đeo vào găng tay gật đầu đồng ý.

“Bắt đầu thôi!” Người bác sĩ dẫn đầu mở miệng ra khẩu lệnh.

Một căn phòng làm việc với một đồng các quyển sách nằm trên giá sách. Một chiếc bàn làm việc nho nhỏ ở nơi đó với một chiếc máy tính. Một nam nhân đang làm việc ở nơi đó. Tiếng mở cửa vang lên khiến cho hắn chú ý đến người đang tới.

Một người nam nhân tầm trung tuổi, mái tóc vuốt ngược ra phía sau với khuôn mặt hơi gầy guộc. Hàng lông mày khá đậm mắt cũng hơi lồi và có cọng kính to tròn. Mũi cao và miệng rộng có cái râu rê dài ra hai bên khá rõ và cằm vuông. Bên ngoài mặc một chiếc áo choàng màu trắng.

Người thiếu niên Shikamaru đi cùng với một cô nhóc tóc vàng với quả đầu hơi rúi và cặp kính mắt khá to. Một tay Shikamaru chống eo, một tay đem tấm ảnh đặt ở trên bàn của mình. Shikamaru tò mò lên tiếng hỏi: “Ông nghĩ thế nào?”

“Ồ đây không phải là mật mã của làng Lá. Nó không tuân thủ quy tắc nào được biết đến!” Ngón tay gầy mắt kính của mình, người nam nhân trung tuổi quan sát kỹ bức ảnh Shikamaru đưa cho hắn. Đến cuối cùng hắn đưa ra kết luận: “Tôi đoán trong lúc thập phần nguy hiểm ấy thì đại nhân Jiraiya không nghĩ đến thứ gì thập phần rắc rối. Nó phải là thứ gì đó đơn giản gần gũi kia.” Hắn liếc mắt nhìn về phía hai người: “Đây là một dãy số nên chắc chắn chia khoá phải là mối liên hệ của chúng.”

“Ông giải nó được hay không?” Shikamaru có chút lo lắng hỏi lại.

“E hèm...” Thiếu nữ đầu bù tóc rối hề kho nhẹ. Nàng dùng hai ngón tay kẹp kính đem kính nâng lên: “Nói trắng ra là chúng tôi cũng bó tay nếu không biết chia khoá là gì!”

“Chia khoá?” Shikamaru ngạc nhiên hỏi lại.

“Nói cách khác nếu không biết quy luật thì cũng bó tay chịu chết thôi! Thế nên...” Thiếu nữ tóc vàng đeo kính cần tiếp tục giảng giải: “chúng ta phải hiểu xem ngài Jiraiya đang suy nghĩ gì mà viết những chữ số này. Hoặc là tìm được mối liên hệ giữa chúng.”

Nara Shikamaru dùng đôi mắt nhìn thẳng thiếu nữ: “Vậy làm cách nào để tìm được?”

“Tôi không biết!” Thiếu nữ hơi nghiêng đầu nhìn về phía Shikamaru: “Tôi nghĩ người nào hiểu ông ấy thì may ra đoán được.”

“Tôi nghĩ lúc ấy rất nguy cấp” Người nam nhân trung tuổi lâm vào trầm tư: “Nên đại nhân phải nghĩ đến một thứ gì đó cho dù lọt vào tay của kẻ địch, chúng cũng không đoán được!” Vừa nói thì hắn ngẩng đầu nhìn về phía Shikamaru: “Nếu tính một khía cạnh khác thì chúng ta cần tìm được người nhận được đoạn mật mã này may ra mới có manh mối khác!”

“Ừm... vậy thì...” Nara Shikamaru lâm vào trầm tư: “Trước hết nên hỏi Đệ Ngũ. Mà không được bà ấy tâm trạng không vui. Sau là thầy Kakashi. Thầy ấy có vẻ khá quen thuộc với ngài Jiraiya!” Đến đây Shikamaru đã quyết định, hắn chào cáo từ: “Được rồi, cảm ơn nhiều nhé. Tôi sẽ quay lại sau!” Vừa nói hắn cũng đem cánh cửa gỗ đẩy ra.

“Được rồi!” Bàn tay nam nhân trung tuổi đưa lên sờ trên bàn tờ giấy: “Nhưng tôi sẽ về nhà ngủ nên nếu đến nhớ đến nhà tôi nhé!” Thấy được Shikamaru đã rời đi, hắn cũng đứng dậy nhìn về phía thiếu nữ: “Giờ thì về nhà ngủ thôi! Còn cô thì sao, Shino?”

“Tôi nghĩ... ai đó phải trực ở đây?” Thiếu nữ đưa tay vuốt vuốt nhẹ mái tóc của mình. Vẻ mặt có chút lo lắng và bắt đầu trang điểm mình trước gương.

Lúc này, Nara Shikamaru đang đi ở bên cạnh thanh niên Hatake Kakashi. Hắn nhìn chằm chằm về phía Hatake Kakashi thấy được Kakashi cầm tấm ảnh ở trên tay mình. Trong miệng hắn khẽ lầm bầm: “9,31,8,106,7,207,15”

“Thầy nghĩ ra gì không?” Nara Shikamaru đã thiếu kiên nhẫn. Hắn lập tức hỏi xem có thu thập được gì không: “Một cuộc nói chuyện có liên quan tới những con số này chẳng hạn.”

“Số 106 này...” Hatake Kakashi rơi vào trầm tư.

“Số này sao vậy?” Nara Shikamaru lập tức hỏi lại.

Ký ức thoáng hiện qua trong trí nhớ Hatake Kakashi. Đó là lúc mà Hatake Kakashi đang ở chung bên cạnh Jiraiya. Hai người đứng song song với nhau, hắn thấy được Jiraiya nhìn chằm chằm một cái gì đó, mặt không đổi sắc. Kakashi dùng mắt cá chết nhìn về phía Jiraiya hỏi: “Ngài Jiraiya!?”

“106” Jiraiya ôm ngực trả lời.

“Cái gì?” Hatake kakashi khe khẽ lầm bầm. Theo sau đó hắn thấy được Hokage đệ ngũ Senju Tsunade đi ngang qua. Bộ ngực ngực của nàng rung động theo mỗi bước đi của nàng. Tất cả những thứ này đập vào mắt Hatake kakashi.

“Không, không có gì cả!” Hatake Kakashi lắc đầu mở miệng. Nói xong hần liếc mắt mở miệng: “Ta không nghĩ ra gì cả! Sao em không hỏi thử Đệ Ngũ xem?”

“Em đã định như vậy!” Về mặt Shikamaru buồn thầu ruột nói: “Chỉ là tâm trạng Đệ Ngũ không được tốt lắm. Em cũng không muốn đến làm phiền bà ấy cho lắm...”

“Asuma... không nghĩ tới anh lại là người như vậy?” Một âm thanh mang theo vài phần châm chọc và giận dữ phát ra. Âm thanh này lập tức làm cho hai người ở đây đều ngẩn ra. Họ nghe được âm thanh này vang lên trong một căn nhà. Ngay lập tức họ ngừng đầu nhìn về phía cửa sổ.

Ở đó đứng một người nam nhân xồm xoàm râu, hần nở nụ cười gượng gạo gãi gãi đầu mình: “Anko, không phải như em đã thấy. Quyền sách này là Hatake Kakashi đến đây chơi và để quên!” Vừa nói hần vừa dùng ánh mắt cầu xin đối với thiếu nữ.

Roạt!

Cánh cửa mở ra, theo sau đó trước con mắt mở to của nam nhân râu rề xồm xoàm, quyền sách bay vút ra ngoài theo một đường cong tuyệt đẹp. Nó rơi thẳng vào đầu hai người Hatake Kakashi và Nara Shikamaru. Tất nhiên nó cũng rơi vào trong tay Hatake Kakashi rồi.

Nara Shikamaru nhìn về phía cánh cửa sổ với đôi mắt cá chết: “Thầy Asuma...” Tuy nhiên trong lòng cũng là thầm nghĩ: “Hai người này... xem ra...” Thật ra sau khi Yuuhi Kurenai chết thì Asuma trở nên già hơn hẳn. Hơn thế nữa, đó cũng là lúc quan hệ giữa Asuma và Anko biến chuyển khác biệt.

“Haha... là em đó hả, Shikamaru...” Asuma mở miệng cười gượng sau đó đảo qua người thanh niên: “Cả cậu nữa Kakashi!”

“Hê...” Anko dùng hai tay chống eo đứng ở cửa sổ với tư thế oai vệ: “Là thằng nhóc nhà Nara đó sao? Thế nào có rảnh rồi vậy hả?” Vừa nói cô nàng vừa quay ra nhìn về phía Hatake kakashi: “Cả anh nữa Kakashi, đừng dạy Asuma đọc mấy quyền sách không sạch sẽ đó!”

“Sách không sạch sẽ...” Nara Shikamaru hỏi ngẩn người ra. Hần quay ra nhìn về phía quyền sách mà Hatake Kakashi đang cầm. Đó là một quyền sách do Jiraiya đang viết ra. Ngay sau đó con mắt hần nhìn về phía chữ đầu tiên. Đó là kiểu chữ của Jiraiya và chữ đầu khá giống với ký tự số 9 mà Shikamaru hiểu trong di sản mà Jiraiya để lại.

“Rồi, rồi...” Nghe được Anko cầu nhàu và nụ cười gượng gạo của Asuma, Hatake Kakashi dùng đôi mắt cá chết đáp lại. Đột nhiên hành động Nara Shikamaru làm cho Hatake Kakashi giật mình.

“Thầy, em muốn mượn thứ này một chút!” Vừa nói thì hần đã giựt lấy quyền sách trong tay Jiraiya. Thấy được một đám dòng chữ này thì Nara Shikamaru đem bức ảnh lên so sánh. Ngay sau đó hần nở nụ cười: “Cuối cùng thì em đã tìm ra mật mã mà ngài Jiraiya đã để lại rồi!”

“Cái gì?” Hatake Kakashi dùng mắt cá chết nhìn Nara Shikamaru: “Em nói gì cơ?”

“Em nói chúng ta đã tìm ra cách phá giải mật mã mà ngài Jiraiya để lại rồi!” Nara Shikamaru đưa quyền sách trong tay lên rồi nói: “Nó rất có thể là câu trả lời cho chúng ta!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Giải mã

Cánh cửa đóng lại, Naruto bước ra khỏi căn phòng. Hần đã ở nơi đó thấy được vài người. Yuuki Haku mỉm cười nhàn nhạt mở miệng hỏi: “Thiếu gia, sự việc diễn ra thuận lợi?”

“Ừm...” Naruto thở ra một hơi dài. Khoé miệng hần hơi kéo lên rồi cười nói: “hết thầy không có vấn đề gì. Mei đã tỉnh lại nhưng bây giờ vẫn còn rất yếu. Muốn cô ấy khôi phục bình thường cũng cần một tháng. Đây là tốt nhất nếu như tôi sử dụng chakra của mình phụ giúp cô ấy. Về lý thuyết là đầu Mei hoàn toàn tiếp nhận với cơ thể. Cơ thể sẽ không bài xích quá mạnh mẽ. Nếu không mọi việc đều là tổn công vô ích. Đến lúc đó e rằng chỉ có thể biến cô ấy thành Chimera.”

“Hừ...” Thấy được ánh mắt Naruto nhìn về phía mình, Zabuza ôm hai tay trước ngực hừ nhẹ một tiếng. Trong giọng nói mang theo khó chịu nói: “Ta không thấy có gì là không tốt cả. Cơ thể này chẳng khác gì người bình thường cả. Ta có thể ăn uống ngủ đều như người bình thường. Không những thế so với cơ thể trước đây còn tốt hơn. Ngoài ra còn có thể trường sinh bất lão!”

“Thế nhưng không có cách nào sinh con... người nguyện ý sao?” Naruto châm chọc mở miệng. Ánh mắt mang theo chán ghét nhìn về phía Zabuza: “Cô ấy không giống người. Chúng ta muốn sinh không chỉ một đứa con mà còn cả chục đứa để thành lập một đội bóng nhỏ.” Vừa nói hần nhìn về phía hạ thể Zabuza rồi cười nói: “Nơi đó năng lực người rất mạnh. Một đêm chơi mười nữ nhân cũng không có vấn đề gì nhưng có cho người một trăm nữ nhân một đêm người cũng chẳng thể làm một người nào trong đám người bọn họ mang thai a!”

“Hừ... mồm thằng nhóc người thật thôi!” Bàn tay hần đưa ra nắm thanh đao sau lưng mình: “Thật sự muốn đem người chém chết!”

“Được rồi!” Yuuki Haku vội vã lên tiếng giải vây nói: “Em đã chuẩn bị thức ăn. Mọi người ăn cơm đi. Có chuyện gì chúng ta từ từ bàn bạc.”

“Tĩnh!” Naruto cũng cạn lời với Zabuza. Bàn tay hắn phất nhẹ một cái sau đó xoay người rời đi. Zabuza lẳng lặng đi cảnh Haku sau đó cũng đi đến nhà ăn.

Ba người Hatake Kakashi, Shino cùng với Nara Shikamaru tập trung trong căn phòng chứa đầy sách vở. Người thiếu nữ tóc vàng nâng lên mắt của mình: “Ra vậy!” Nàng nhìn về phía quyển sách rồi mở miệng nói chuyện: “Ra là ngài Jiraiya có cách viết riêng của mình!”

“Hả!?” Nara Shikamaru quay ra nhìn về phía Shino hỏi: “Cách viết ngoáy riêng ấy hả?”

“Như thế này đây!” Ngón tay thiếu nữ bắt đầu cầm lấy một tờ giấy viết hai chữ vào bên cạnh nhau. Hai người còn lại nhìn về phía ngón tay thiếu nữ chuyển động: “Khi ông ấy viết chữ này thì phần cuối nét thứ ba nối liền với nét thứ nhất và nét thứ hai bị bẻ cong...” Cây bút xoát xoát trên tờ giấy rồi nói: “Thế nên chữ này ông ta mới giống như số 9 vậy.”

“Lần đầu ta tiếp xúc với thứ này...” Hatake Kakashi mở miệng cười gượng gạo đồng thời dùng tay gỡ gỡ đầu của mình: “Thầy cũng hay nhầm tưởng chữ này cùng với số 9 đây. Haha...”

“Như vậy chứng tỏ chìa khoá của mật mã...” Thiếu nữ Shino nở nụ cười theo thói quen dùng tay nhắc kính: “liên quan tới cuốn sách người lớn này!” Vừa nói thì nàng vừa chia tay về phía người thanh niên tóc trắng Kakashi: “Ngài Kakashi, ngài có thể cho tôi mượn thứ này một chút không!”

“À...” Hatake Kakashi cười gỡ gỡ đầu, nụ cười có chút gượng gạo: “Tất nhiên là được rồi. Haha... dù sao nó cũng không phải của ta. Nó thuộc về Asuma mà!” Tất nhiên Nara Shikamaru dùng đôi mắt nghi ngờ nhìn về phía Hatake Kakashi. Điều này làm cho hắn đỏ bừng cả mặt.

“Chắc chắn phải có đầu mối nào trong cuốn sách này!” Ngón tay nàng cầm lên cái bút sau đó trên giấy vạch vạch: “Các con số có thể là thứ tự chữ cái hoặc có thể là số trang. Chìa khoá và mật mã phải liên quan đến nhau.” Ngón tay chỗ nàng đưa lên: “Trước tên chúng ta hãy thử số trang đã!”

Hai người cứ như vậy cúi đầu nhìn xuống người thiếu nữ Shino mở ra cuốn sách người lớn: “Xem nào... có 6 số được ngăn cách bởi dấu phẩy là 31, 8, 106, 7, 207, 15. Vậy chúng ta sẽ đề cập đến thông tin có trong 6 trang sách đó! Đầu tiên là trang số 31! Đầu tiên chúng ta cần lấy chữ đầu tiên trang đó nhưng tôi vẫn sẽ viết cả câu để hiểu nghĩa!”

Nhìn thấy được mấy dòng này thì mắt Nara Shikamaru giãn ra và cả người đều đầy mồ hôi hột. Ngay cả Hatake Kakashi cũng trở nên xấu hổ. Thiếu nữ bắt đầu viết một dòng chữ lên trên đó rồi tiếp tục giảng giải: “Được rồi! Đây là 6 trang ta cần tìm! Nếu tôi đọc các chữ cái đầu tiên thì sẽ được là Tên thật không trong số chúng.”

“Câu này nghĩa là gì?” Nara Shikamaru dùng khuôn mặt khó hiểu nói với Hatake Kakashi.

Bàn tay Hatake Kakashi cầm lấy cuốn sách cảm sau đó nhàn nhạt đáp lại: “Thầy cũng không rõ lắm. Thế nhưng chúng ta cứ đem chuyện này nói cho ngài Cốc đã!”

“Được...” Shikamaru nhẹ nhàng gạt đầu đồng ý: “Vậy chúng ta đến nhờ Đệ Ngũ gọi ông ấy tới ngay đi thôi!”

“Tôi có thể đi cùng cậu được không?” Thiếu nữ Shino áp ứng nhẹ nhàng mở miệng hỏi.

Nara Shikamaru mỉm cười: “Tất nhiên rồi!” Điều này làm cho thiếu nữ vô cùng vui mừng. Nàng nắm tay thật chặt và khuôn mặt trở nên rạng rỡ.

Đôi mắt xanh biếc nhìn về phía cây đào thật lớn trước cửa, Naruto khe khẽ thở dài. Một cậu nhóc năm tuổi đến bên cạnh cậu sau đó trực tiếp ngồi xuống phía dưới. Giọng nói non nớt của hắn vang lên: “Thế nào, người có tâm sự?”

“Cậu làm sao thấy được?” Naruto nhàn nhạt quay ra nhìn về phía cậu nhóc.

“Điều này còn phải hỏi sao? Nhìn là biết rồi!” Cậu nhóc đưa bàn tay ra trực tiếp cầm lấy một cái bánh bở vào miệng của mình: “Hơn nữa, tôi và cậu vốn là một được không? Chẳng qua mỗi người có một nửa linh hồn mà thôi! Cậu suy nghĩ gì tôi không biết sao? Lần này bị thua, đã kích không nhỏ đi!”

“Ừm...” Naruto xác nhận gật đầu: “Tôi không nghĩ tới đối thủ lần này mạnh như vậy. Tôi cứ nghĩ mình sắp đạt đến mức như Hokage đệ nhất như vậy tôi cũng đã là vô địch. Chẳng có người nào là đối thủ của tôi cả nhưng xem ra tôi đã lắm. Tôi đã quá tự phụ...”

“Nói đến cũng lạ...” Cậu nhóc neho mắt lại, bộ dạng non nớt lại chẳng khác gì một người trưởng thành lão luyện: “Nếu như tôi đoán không sai thì đôi mắt Hyuuga Neji vẫn là Byakugan đi. Phải nói nó là một dạng tiến hoá cao hơn của Byakugan mới đúng. Ngay cả tiên thuật mộc độn thiên thủ quan âm cũng không phải đối thủ. Đôi mắt này thực sự mạnh thái quá. Không biết Neji làm thế nào đạt được đôi mắt như vậy nhỉ?”

“À...” Naruto gật đầu nói: “Loại đôi mắt này thực sự quá mạnh. E rằng Rinnegan mà tên Pain có trong truyền thuyết cũng chỉ là như thế mà thôi! Loại này mạnh biến thái vượt qua cả Mangekyou Sharingan của Uchiha Itachi. Nếu là Itachi gặp phải tên Neji đó e rằng nháy mắt bị hạ gục. Tên đó mạnh đến mức biến thái. Mà mình ả ả cảm giác được đôi mắt này giống như còn chưa có đạt đến cực hạn thì phải. Nó vẫn có thể mạnh hơn!”

“Điều lo lắng bây giờ không phải là Neji có đôi mắt màu xanh đỏ!” Vậy mà thằng nhóc mở miệng làm cho Naruto kinh ngạc: “Mà là lo lắng Akatsuki có khả năng tạo ra nhiều người giống Neji không? Phải biết rằng Byakugan không có cây ghép khó khăn giống như Sharingan. Tính bài thích của nó cực thấp. Lấy năng lực Akatsuki hoàn toàn có thể bắt được vài đôi Byakugan Hyuuga tông gia một cách dễ dàng.”

Đôi mắt Naruto lập tức nheo lại và trở nên ngưng trọng hơn. Hắn hít một hơi thật sâu sau đó thở ra bên ngoài: “Xem ra phải sớm lắm bắt sức mạnh cửu vĩ thôi!” Bàn tay hắn đưa lên sờ sờ vào bụng mình. Lần này hắn sẽ trực tiếp khuất phục cửu vĩ cướp đoạt cỗ chakra khủng bố này.

“Thế nào...” Cậu nhóc nhìn Naruto chăm chọc: “Cậu không phải chán ghét sức mạnh cửu vĩ không muốn dựa vào cửu vĩ sao? Thế nào bây giờ lại giống như một cường đạo muốn đoạt chakra của nó rồi hả?”

“Đừng có nói ngu ngốc như thế!” Naruto trực tiếp trừng mắt trở lại: “Chờ Mei qua thời điểm an toàn, tôi sẽ cướp đoạt sức mạnh cửu vĩ. Đến lúc đó cần cậu giúp một tay!”

“Này... như vậy được chứ?” Cậu nhóc khó chịu phản đối: “Tôi chẳng qua một đứa nhóc năm tuổi mà thôi. Dù linh hồn là một nửa của cậu nhưng cơ thể này. Cậu nghĩ tôi giúp gì được cậu chứ hả? Đối thủ nhưng là cửu vĩ!”

“Cậu giúp tôi tinh luyện chakra tiên thuật là được!” Naruto nhàn nhạt nói: “Như vậy chẳng khác nào giúp tôi một tay. Dù sao ngoài việc đó cậu cũng chẳng được việc gì!”

“Nói vậy mà nghe được à!” Cậu nhóc khó chịu phản lại: “Không phải tôi cùng cậu là một thể sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Phong ấn tam vĩ

“Tên thật không ở trong chúng!” Con cóc xanh ngồi ở trên bàn làm việc rơi vào trầm tư nhìn những tờ giấy này. Trong đôi mắt nó mang theo sự mê mang.

Hai tay đút vào trong túi, Nara Shikamaru tò mò lên tiếng hỏi: “Vậy ngài có thể tìm được thông tin gì từ thứ này không?”

Senju Tsunade đảo đôi mắt xinh đẹp màu nâu nhạt nhìn qua con cóc màu xanh. Con cóc màu xanh đang lâm vào trầm tư. Nó nhớ đến những lời Jiraiya nói trước khi chết: “Ta không cảm nhận được Nagato trong mấy tên này nhưng một Pain khác lại nghe được cuộc đối thoại giữa ta và Nagato-đứa trẻ có Rinnegan! Dù khuôn mặt đã đổi khác nhưng đôi mắt đó ta biết chính là hắn!”

“Ta không biết!” Miệng con cóc xanh mím lại, hắn trầm tư mãi mới cho ra kết quả: “Thông tin này mập mờ quá!”

“Vậy...” Shikamaru rơi vào trạng thái buồn bực. Đôi mắt hắn hạ xuống, vẻ mặt mang theo dáng vẻ bất đắc dĩ: “Ông có suy nghĩ thêm được gì không?”

“Ta đã nói tất cả những gì ta biết được về Pain. Có lẽ hắn có thể tái tạo lại sau khi đã chết nhưng đó chỉ là giả thiết mà thôi!” Con cóc xanh đỏ mở hột trên mặt: “Đánh hắn bây giờ là quá nguy hiểm... Chúng ta phải giải mã những bí ẩn trước đây!”

“Như còn thông tin khác thì sao?” Hatake Kakashi hơi mở con mắt cá chết hỏi: “Như khám nghiệm tử thi hay khảo vấn thông tin chẳng hạn?”

“Có vẻ họ cần thêm thời gian!” Thiếu nữ tóc hồng Sakura bình tĩnh nói: “Em cũng không biết bọn họ thăm vấn như thế nào. Thế nhưng công việc khám nghiệm tử thi còn phải phân tích các tế bào và mô rất cẩn thận. Việc đó sẽ mất rất nhiều thời gian.”

“E rằng...” Senju Tsunade một tay đặt trên bàn, một tay đưa lên nâng cằm mình: “Nhanh nhất phải mất một tuần!”

Trên trán Nara Shikamaru mở miệng hỏi: “Vậy chúng ta phải làm gì bây giờ?”

“Việc khám nghiệm tử thi của Shizune sẽ nhanh hơn bình thường!” Đôi môi đỏ hồng khẽ nhấp máy, nàng từ từ giải thích: “Nhưng chúng ta không còn cách nào khác là chờ đợi.”

“Thôi nào, mọi người...” Thiếu nữ tóc vàng đan xen hai tay vào nhau rồi nở nụ cười: “Mọi người đừng để công việc làm mình mệt mỏi chứ? Chúng ta chỉ cần chờ đợi mà thôi! Mọi việc sẽ được làm sáng tỏ sau đó thôi mà!”

“Thật ra thì lần này ta có việc muốn cùng các em bàn bạc...” Senju Tsunade đan xen hai tay vào nhau. Nàng quét mắt nhìn về phía đám người rồi nói: “Trước khi đi tìm Akatsuki không lâu, ta nhận được tin tức về Naruto từ Jiraiya!”

“Cái gì?” Hatake Kakashi kinh ngạc mở to đôi mắt mình rồi hỏi: “Ngài Đệ Ngũ, ngài có thông tin về Naruto. Hiện giờ, thằng nhóc đang ở nơi nào?”

“Cô Tsunade...” Sakura lúc này cũng có chút mừng rỡ rồi hỏi: “Vậy cô có hay không thông tin của Sasuke?” Đôi mắt Sakura mang theo chờ mong nhìn về phía Senju Tsunade.

“...” Tsunade nhẹ nhàng gật đầu đối với Hatake Kakashi. Tuy nhiên nàng lại lắc lắc đầu đối với Sakura: “Xin lỗi em, Sakura! Chúng ta chưa có tin tức gì

từ Orochimaru. Nếu như có tin tức gì, ta lập tức sẽ cho em biết ngay lập tức!” Ngay lập tức nghe được lời này, đầu Sakura gục xuống và tâm lý trực tiếp hạ thấp xuống.

“Ngài Đệ Ngũ...” Hatake Kakashi lập tức mở miệng nói chuyện: “Ngài còn mau nói cho chúng ta tin tức Naruto đi!”

“Thật ra thì ta gọi hai mọi người ở đây cũng là vì chuyện này...” Đầu Tsunade khẽ gật xuống, hai tay đan xen nhẹ nhàng đặt lên bàn: “Vài ngày nữa, hôn lễ Mizukage đệ ngũ sẽ được tổ chức. Đến lúc đó ta sẽ cử đại diện đến chúc mừng. Trong đó sẽ có hai người Kakashi cùng với Sakura sẽ tham gia hôn lễ này!”

“Cô Tsunade...” Sakura ngẩng đầu ngơ ngác nhìn về phía Senju Tsunade: “Cô muốn em tham gia hôn lễ Mizukage đệ ngũ tại Thủy Quốc.”

“Chuyện này xem ra lại phiền phức rồi đây!” Nara Shikamaru liếc trắng mắt đảo qua. Bàn tay hắn đưa lên gãi gãi ót của mình. Đường như hắn người được mùi vị trong lời Tsunade nói.

“Thật ra thì Jiraiya đã nói với ta về Dan, vị chồng chưa cưới của Mizukage đệ ngũ!” Senju Tsunade tiếp tục đặt bàn tay lên bàn rồi hít một hơi thở ra thật dài.

“Em có nghe nói qua người này nhưng chưa từng bao giờ thấy mặt anh ta trên báo!” Haruno Sakura ngạc nhiên nói: “Anh ta mặc dù mới nổi gần đây nhưng nghe được anh ta là người giàu nhất thế giới. Là người đứng sau tập đoàn lớn nhất thế giới. Thủy Quốc đã có nhiều thay đổi nhờ vào sự đóng góp của anh ta.”

“Dan có thể chính là Naruto!” Senju Tsunade khẽ liếc mắt nhìn về phía mọi người.

Nghe được những lời này thì đám người há hốc miệng ra hô lên: “Cái gì?”

“Làm sao có thể?” Bộ mặt cá chết Kakashi cũng theo đó bùng tỉnh. Đôi mắt hắn mang theo nghi ngờ nhìn về phía Tsunade: “Ngài Tsunade, liệu có nhầm lẫn nào ở đây không? Naruto mới chỉ là một đứa nhóc mà thôi! Làm sao thằng nhóc lại là Dan, doanh nhân trẻ tuổi giàu nhất thế giới được?”

“...” Sakura cũng theo đó gật đầu đồng ý, cô khẳng định lại: “Hơn nữa, cậu ấy làm sao trở thành chồng chưa cưới của Mizukage đệ ngũ. Hai người cách biệt nhau tuổi tác quá lớn.”

“Mới đầu ta nghe được tin này cũng khá sốc!” Senju Tsunade thở ra một tiếng thật dài. Đôi mắt nàng mang theo mê mang: “Tuy nhiên Jiraiya đã khẳng định điều này, Dan rất có khả năng là Naruto. Chính vì vậy mà ta muốn hai người tham gia đoàn sứ giả tiến tới Thủy Quốc lần này. Hai người sẽ phải tham gia vào hôn lễ của Mizukage đệ ngũ và xác nhận Dan có phải là Naruto không?”

Hai người Sakura và Kakashi nhìn nhau không hẹn mà đồng thời gật đầu: “Vâng!”

“Xem ra lần này lại thêm phiền phức lớn đây!” Nara Shikamaru thầm lẩm bầm vài câu.

“Chuyện này hết sức quan trọng!” Đầu Tsunade hơi nghiêng một cái, nàng nhàn nhạt đáp lời: “Nó có liên quan mật thiết tới mối quan hệ giữa Thủy Quốc và Hoả Quốc giữa làng Sương Mù và làng Lá chúng ta. Sẽ khá rắc rối nếu Naruto thực sự là Dan. Chuyện này nếu xử lý không tốt sẽ dẫn tới chiến tranh giữa hai quốc gia!”

Trong một hang động u tối, một con rùa quái vật khổng lồ được đặt ở trong đó. Cái động rộng lớn khủng bố hoàn toàn có thể để thêm mấy con rùa khổng lồ cỡ này mà không có bất cứ vấn đề gì. Một cái bóng mờ xuất hiện với đôi mắt vòng vòng. Thấy được người này, Tobi phát phơ tay mình: “Thủ lĩnh, người đến trễ quá rồi đây!”

“Không có cách nào... ta vừa gặp phải đối thủ!” Thủ lĩnh Pain dùng Rinnegan đảo qua ba người cùng với một con vĩ thú nói: “Mau chuẩn bị thôi!” Bàn tay bóng mờ bắt đầu kết ấn sau đó đặt lên mặt đất sử dụng thuật triệu hồi.

Bùm! Một trận khói nổ vang, một thân hình bằng gỗ khổng lồ tựa quỷ tựa người xuất hiện với hai tay bị xiềng xích xuất hiện.

“Tập hợp!” Ngón tay Pain theo đó kết ấn. Âm thanh tu tu liên tục phát ra từ chiếc nhân của hắn. Theo sau đó một đám người xuất hiện bóng ở trên ngón tay. Ba người Tobi cũng nhảy lên trên đầu ngón tay, mỗi người chiếm cứ một vị trí. Pain lạnh lùng ra lệnh: “Vây bắt đầu thôi!”

Thấy được mọi người đã đến đông đủ, Pain mở miệng nói: “Vì chúng ta vẫn phải ứng phó với Thổ Quốc nên thiếu người tham gia nghi lễ phong ấn lần này. Thế nên thời gian sẽ phải kéo dài đến một tuần. Chúng ta mỗi người sẽ phải thay đổi cho nhau tham gia nghi thức phong ấn vĩ thú. Mọi người cũng nên cẩn thận với bản thể của mình.” Theo đó hắn cũng ra lệnh: “Zetsu hãy dùng bản thể quan sát bên ngoài đồng thời dùng phạm vi lớn nhất!”

“Tôi biết rồi!” Bóng ảnh nửa đen nửa trắng mở miệng nói.

Một bóng ảnh mờ mờ mở miệng hỏi chuyện: “Thủ lĩnh làm vậy thật được chứ? Vũ Quốc cùng Thổ Quốc còn đang trong ma sát. Chúng ta ở nơi này phong ấn vĩ thú sẽ không xảy ra vấn đề gì chứ?”

“Sẽ không có vấn đề gì! Ta đã để người lo chuyện này rồi!” Pain lạnh lùng lên tiếng nói: “Hơn nữa, Tsuchikage đệ tam sẽ không dễ dàng tấn công Vũ Quốc như vậy. Hắn không phải là một kẻ ngốc. Được rồi, mau bắt đầu đi!”

“Phong ấn thuật: Cửu long phong ấn!” Pain mở to đôi mắt mình. Theo sau đó bức tượng gỗ nửa người nửa quỷ há ra cái miệng đầy răng nhọn của nó.

Chín con rồng trông như trong suốt từ miệng của nó lao ra. Chúng trực tiếp cuốn lấy và cắn thẳng vào cơ thể tam vĩ.

Oành! Đất đá tung toé khi mà chín con rồng đâm mạnh vào cơ thể tam vĩ.

Hống! Cảm giác được đau đớn, tam vĩ bùng tỉnh từ phong ấn. Nó lập tức phát hiện được bản thân mình bị chín con rồng cắn xé. Cảm giác được chakra mình bị hút đi đồng thời đau đớn truyền tới làm cho nó điên cuồng giãy dụa. Tuy nhiên nó bị chín con rồng bao bọc lại dù cho dấy dựa thể nào cũng vô ích, ngay cả điều khiển chakra làm phản kích cũng không thể. Từ đây số phận nó mặc cho người xấu xé...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Mưa gió muốn tới

“Anh yêu, anh còn định như vậy đến bao giờ?” Hai má thiếu nữ tóc đỏ hung đỏ bùng. Nàng thực sự có chút xấu hổ nhìn về phía thiếu niên tóc vàng. Đôi mắt mỹ lệ của nàng đã ầng ậc nước, đôi mắt mê ly khe khẽ chớp chớp nhìn về phía thiếu niên. Hiện giờ ở trong phòng này chỉ còn có mình nàng và hắn. Cơ thể nàng hoàn toàn trần truồng trước mặt người thiếu niên tóc vàng kia.

Đôi mắt màu xanh xinh đẹp nhìn về phía người thiếu niên tóc vàng kia. Hắn trong lúc này hành động càng làm cho nàng trở nên xấu hổ hơn. Cái mũi nhỏ nhỏ kè *m đạo nàng khẽ hích hích. Sau đó hắn thử lè lưỡi ra liếm mạnh vào nơi này nàng cho nàng khẽ phát ra âm thanh nhẹ nhẹ: “Ừm...” Đôi mắt càng là mê ly nhìn về phía người thiếu niên.

“Hoàn toàn sạch sẽ... không có bất cứ mùi lạ gì?” Người thiếu niên lưu luyến trên tay vuốt nhẹ bắp chân trắng nõn thẳng tắp dài của thiếu nữ. Đồng thời hắn hơi quẹt qua *m đạo của nàng. Sau đó chỉ có thể thở dài ra một hơi đứng thẳng dậy. Bàn tay đưa lên xách quần của mình.

“...” Cái quần đang phồng to tướng của thiếu niên làm cho thiếu nữ cảm giác xấu hổ. Đôi môi nhọt nhạt hơi mím lại. Bộ dạng mệt mỏi nàng lúc này thực sự làm cho người ta càng thêm yêu thương hơn. Đến cuối cùng nàng mang theo ái ngại: “Ông xã, thật xin lỗi! Em không có thể giúp gì cho anh lúc này.” Trong lòng nàng cũng phiền muộn. Nàng lo lắng hắn nhìn quá mức có thể hay không nhìn thành hồng hoặc giả không nhìn được mà đi ra ngoài tìm nữ nhân. Cứ nghĩ đến việc này làm cho nàng cực kỳ khó chịu.

“Mei, em đừng nói ngốc như thế!” Naruto nhún nhún vai cười nói: “Anh vẫn dự phòng một số ảnh phân thân của em mà! Mặc dù ảnh phân thân không thể bằng bà xã em được nhưng vẫn đủ duy trì cho đến khi em hoàn toàn khỏi hẳn!” Vừa nói hắn vừa lấy chiếc quần lót bắt đầu thay cho Mei.

Lớn tuổi như vậy rồi Mei vẫn phải đóng tã, điều này làm cho nàng vô cùng xấu hổ. Thế nhưng làm thế nào được khi mà cơ thể này vốn không phải của nàng. Nàng muốn thích ứng hoàn toàn cần một thời gian nữa. Đến lúc đó sẽ không mất không chế mà đi tè dầm nữa.

Terumi Mei nhìn về phía cơ thể mới của nàng. Mặc dù thân thể này khá yếu ớt so ra kém cơ thể trước của nàng nhiều. Tuy nhiên Mei cũng cảm nhận được cái loại cơ thể bằng bạc sinh mệnh lực làm cho Mei hoàn toàn bị thuyết phục. Đặc biệt cơ thể này dường như hoàn mỹ không tì vết giống như được tạo ra. Hai vú cao ngất sần chắc và giống như còn to hơn so với cơ thể nàng trước đây một chút. Toàn thân trắng nõn nà mặc dù hơi có chút trắng quá như lâu ngày thiếu phơi nắng tuy nhiên làn da bóng loáng như không có chút lông nào. Lỗ chân lông quá nhỏ và không có lông. Eo thon nhỏ tiêm tể cùng với đôi chân trắng nõn thẳng tắp thực sự làm nàng hài lòng. So với cơ thể trước đây của nàng không những trẻ hơn và tràn ngập sức sống hơn còn đẹp hơn nhiều. Dù nàng không muốn phủ nhận điều này.

Mei cũng đoán được có lẽ Naruto thí nghiệm trên cơ thể người. Điều này bị cấm ở làng Surong Mù nhưng đó chỉ là ngoài sáng mà thôi. Thứ hai không có bất cứ dân chúng Thủy Quốc nào bị Naruto bắt để tiến hành thí nghiệm cả. Tất nhiên nàng chỉ tính những người dân lương thiện mà không tính mấy băng xã hội đen.

Một nụ hôn nhẹ nhàng trên trán Mei, Naruto nhìn về phía nàng mỉm cười: “Anh còn chờ em khôi phục đây! Đến lúc đó chúng ta sẽ tổ chức một hôn lễ lớn nhất thế giới được không? Anh muốn để cho cả thế giới biết được anh cưới chính là Mizukage đệ ngũ, kunoichi xinh đẹp nhất trên đời này.” Ngón tay hắn khẽ gạt mái tóc nàng sang hai bên: “Đến lúc đó em nhất định phải sinh cho anh thật nhiều Meiko cùng mấy Danko đó nhé. Ít nhất phải là mười đứa để anh thành lập một đội bóng nhỏ. Nếu như mười nam mười nữ cũng được vậy chúng ta có cả một đội bóng nam và một đội bóng đá nữ.”

“Phi...” Terumi Mei phì cười, nụ cười nàng rất nhẹ nhìn về phía Naruto rồi nói: “Ôi anh chàng đẹp trai của em, anh nghĩ em có thể sinh nhiều như vậy sao?”

“Mỗi năm sinh một đứa...” Naruto nhún nhún vai cười nói: “Như vậy mười năm là chúng ta có được mười đứa rồi!” Nghe được lời này Terumi Mei trừng mắt nhìn về phía hắn một cái. Nếu như vậy thì nàng cũng khỏi cần làm gì luôn ngoài việc ăn ở nhà và sinh con.

“...” Hai vai Naruto nhún nhún tỏ vẻ vô tội. Hắn cầm lấy một quyển trong tay sau đó xoay nhẹ cuốn mặt thư cười nói: “Bà xã, giờ anh có chuyện hết sức quan trọng. Sau khi giải quyết xong, anh lại đến bên em tâm tình được chứ?” Lời nói này thì Mei đỏ bừng khuôn mặt nhìn về phía Naruto. Cuốn trục mà Naruto cầm trong tay không phải là mấy cuốn trục Mei nàng đưa cho Naruto sao?

Bản thân Mei vốn làm Mizukage nên công việc tương đối nhiều. Mà Naruto cũng không thể thường xuyên đến thăm nàng được. Thế nhưng Mei cũng rất sợ Naruto sẽ ra ngoài tìm nữ nhân. Nàng tất nhiên phải đề phòng rồi. Mấy cuốn trục Mei đem ảnh phân thân mình phong ấn vào nơi ấy để mỗi khi

Naruto có nhu cầu sẽ đem ảnh phân thân nàng ra làm sử dụng. Khi ảnh phân thân biến mất sẽ đem ký ức và cảm xúc truyền về cho bản thể, nàng cũng có thể đạt được cực sướng dù không tiến hành giao hợp trực tiếp với Naruto. Đây là một lợi ích từ ảnh phân thân được Mizukage đề nghị khai phá đến mức tận cùng.

Thật ra thì thuật này đã được ứng dụng khá nhiều vào thời gian chiến tranh diễn ra. Mặc dù các làng không có nhắc đến chuyện này nhưng họ cũng có những ninja nữ chuyên phục vụ cho việc này. Phải biết được những ninja ở trên chiến trường đối mặt với sinh tử khiến cho tâm lý bị đè ép nặng nề dẫn đến kết quả không mong muốn. Nam nữ làm tình sẽ khiến cho tâm lý được giải phóng. Các nữ ninja chỉ cần là người có lượng chakra lớn biết thuật biến hình và thuật đa trọng ảnh phân thân hoàn toàn có thể đáp ứng được toàn bộ lượng lớn khách hàng. Trong đó không ít nam tính ninja cũng làm công việc này, dù sao thuật biến hình và ảnh phân thân có không ít người biết đến.

Những ninja nữ đảm bảo chồng mình không bị ghen hông cũng thường phong ấn ảnh phân thân vào cuốn mật thư để cho chồng mình làm tình khi ở trên chiến trường thời gian lâu. Điều này đảm bảo nàng có thể tránh chồng mình đi tìm nữ nhân khác đồng thời nàng cũng cảm nhận được thỏa mãn về thể xác khi ảnh phân thân biến mất. Phương pháp này cũng giảm thiểu các ninja ở trên chiến trường bắt cóc dân nữ tiến hành h*ép dâm hoặc cưỡng hiếp tù nhân.

Cốc, cốc... Tiếng vang từ phía cánh cửa vang lên làm cho Naruto hơi ngẩn ra. Cây d*ong vật cũng theo đó nhanh chóng mềm xuống. Hắn khó chịu hừ một tiếng: “Mời đi!”

Cạch! Cánh cửa sắt mở ra bên ngoài. Lúc này một đám người đã đứng ở bên ngoài. Người mở cánh cửa này ra chính là Yuki Haku. Phía sau lưng người thanh niên xinh đẹp là một đám ninja. Cầm đầu là một ông lão đầu chọc trụi lông mày lông mi đang run run cầm cây gậy gỗ đi tới. Yuki Haku đưa bàn tay về phía trong: “Mời các vị!”

“Trưởng lão...” Mei cùng với Naruto không cùng hẹn mà hô lên một tiếng. Hai người ngạc nhiên một chút khi thấy được sự xuất hiện của ông lão lớn tuổi này.

Cây gậy gỗ run nhẹ khi mà ông lão tiến về phía trước. Thấy được Terumi Mei vẫn khỏe mạnh như vậy thì ông lão mừng lắm. Đôi mắt giống như luôn rú xuống đã mở lớn nhìn về phía Mei: “Khụ... khụ... cháu không sao thật tốt quá.”

“Ngài Mizukage...” Ao cũng vui mừng trên mặt khi thấy được Terumi Mei không chết. Hắn cười một nụ cười như trút được gánh nặng: “Ngài không có việc gì thật tốt quá!”

“Trưởng lão... sao ngài lại tới tận đây như thế này!” Mei dùng đôi môi nhợt nhạt khẽ nấp máy đáp lại. Trong giọng nói mang theo ái ngại: “Thật vất vả cho ngài rồi, trưởng lão!”

“Huhuhuhu... ngài Mizukage, cô ấy không có sao? Thật... thật tốt quá!” Chojuro đưa tay lên lau lau khoé mắt của mình. Nước mắt nước mũi bắt đầu tùm lùm tùm la. Ngay lập tức hắn bị một cú đánh thật mạnh vào đầu.

“Khóc cái gì mà khóc!” Ao tức giận mắng: “Ngài Mizukage không phải không có chuyện gì sao? Đàn ông con trai khóc cái gì chứ? Thật sự không đáng mặt đàn ông chút nào cả. Hãy mạnh mẽ lên xem nào? Thật không biết ta đã dạy dỗ cậu thế nào rồi mà cậu vẫn như vậy!”

“tiền bối... tôi đã biết rồi!” Chojuro đem kính mang lên. Ngay sau đó hắn ồm ồm cười: “Không phải tôi thấy Mizukage tỉnh lại tôi mừng quá sao?”

“Đàn ông con trai... dạy dỗ...” Tâm trạng Mei nháy mắt hạ thấp xuống. Nàng thầm nghĩ: “Hắn ý muốn nói mình sau này sẽ không dạy tốt một đứa bé!?”

“Mọi người... Mei cô ấy rất yếu...” Naruto mở miệng khuyên nhủ: “Thế nên mọi người nói nhỏ chút. Đừng làm phiền cô ấy quá lâu. Tôi không hy vọng các vị ảnh hưởng đến sự khôi phục của cô ấy...” Hắn nhìn về phía một ninja mặc y phục màu trắng biểu lộ thân phận mình là một ninja y thuật: “Cô cũng hiểu điều đó mà đứng không, nữ ninja xinh đẹp!”

Một nụ cười giống như ánh thái dương làm cho thiếu nữ xinh đẹp xấu hổ nói: “Tôi... tôi biết!” Nàng đáp ứng khi nói chuyện với Naruto. Naruto thấy cảnh này thì lắc lắc đầu sau đó trực tiếp hôn lên trán của Mei một cái rồi xoay người rời đi để đám ninja làng Sương Mù ở riêng với Mei một chút.

Vũ Quốc, tổng bộ Akatsuki...

Ba người Konan, Pain cùng với Tobi đang ở trong một hội trường lớn. Cả ba ngồi trên ghế dựa khá thoải mái. Tobi ngồi thư giãn trên chiếc ghế mềm mại này: “Chúng ta mất khá nhiều thời gian vào việc phong ấn tam vĩ đấy. Nó mất nhiều thời gian hơn là ta nghĩ!”

“Không có cách nào, Thổ Quốc gia đang nhìn chằm chằm chúng ta!” Pain nhàn nhạt đáp: “Mặc dù hiện giờ Tsuchikage đệ tam đã hạ lệnh rút quân. Tuy nhiên chúng ta không thể không đề phòng. Hiện giờ tình hình biên giới Vũ Quốc đã ổn định. Chúng ta có thể tiến tới bất cứ vĩ rồi!”

“Mizukage đệ ngũ đã chết trong tay tôi. Tin tức này chẳng mấy chốc sẽ lan truyền ra thôi!” Tobi lạnh nhạt mở miệng. Hắn đứng dậy đi lại vài bước và quan sát trung quanh: “Đến lúc đó làng Sương Mù sẽ trở nên hỗn loạn. Naruto là người cung cấp nguồn tài chính khá lớn cho làng Sương Mù. Họ chắc chắn sẽ không để cho chúng ta dễ dàng bắt lấy Naruto. Đặc biệt là Naruto còn nắm giữ Mộc Độn của Hokage đệ nhất Senju Hashirama, thế nên bắt cử vĩ không dễ dàng như vậy đâu!”

“Pain là bất bại!” Về mặt Konan mang theo tuyệt đối tin tưởng và cực kỳ ngạo mạn nói: “Cho nên dù thế nào thì Pain cũng sẽ bắt được cử vĩ hò...!”

“Bây giờ quả thực là thời điểm tốt nhất để bắt cử vĩ!” Tobi nhàn nhạt nói: “Naruto đã trở thành phản hãn làng Lá. Hơn nữa, làng Sương Mù sắp loạn đến lúc đó chúng ta có thể thừa dịp bắt lấy jinchuriki. Sẽ không có trở ngại quá lớn nào!”

“Hừm...” Tấm màn từ từ được kéo ra. Năm người từ trong màn che đi ra và tất cả đều có được Rinnegan: “Chuẩn bị đi Konan! Chúng ta sẽ đến Thủy Quốc.”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Bí mật của Pain

“Trưởng lão...” Người thiếu nữ nắm giữ y thuật khẽ khom người chào với lão nhân. Hai tay nàng đang xen đặt ở dưới người sau đó cúi người thật sâu. Ánh mắt chớp nhẹ quay ra nhìn về phía Terumi Mei: “Ngài Mizukage chỉ bị suy yếu mà thôi! Không có bất cứ vấn đề gì cả. Tôi thực sự không tìm được vết thương nào trên cơ thể ngài ấy. Y thuật của ngài Dan thực sự đáng nể! Chỉ là...”

Thấy được vẻ mặt rối rắm của thiếu nữ, Ao nhún hàng lông mày lại. Hắn quay ra nhìn về phía vị trưởng lão như muốn hỏi ý kiến. Vị trưởng lão nói với giọng già nua: “Chúng ta cần biết mọi thứ về tình trạng ngài Mizukage. Cô ấy có vấn đề gì không?”

“Cơ thể ngài Mizukage không đúng lắm!” Thiếu nữ chần chờ một chút sau đó mở miệng nói chuyện. Ánh mắt nàng mang theo chần chờ nhìn về phía Terumi Mei. Nàng không biết có nên nói ra hay không?

“Ngài Mizukage có vấn đề gì sao?” Ao lập tức trở nên nghiêm túc. Hắn rất lo Mizukage đệ ngũ sẽ xảy ra vấn đề gì đó. Nếu như vậy họ chắc chắn phải thay đổi kế hoạch. Họ sẽ cần phải lập tức bầu ra Mizukage đệ lục để ổn định tình hình trong làng và Thủy Quốc.

“Cơ thể ngài Mizukage không giống như một nữ nhân ba mươi chút nào!” Thiếu nữ chần chờ lên tiếng. Ánh mắt nàng trở nên kỳ quái nhìn về phía Mei: “Mà giống với một thiếu nữ mười sáu, mười bảy tuổi sao?”

“Ba mươi?” Sắc mặt Terumi Mei lập tức trở nên âm trầm. Ao thấy vậy khuôn mặt trầm xuống. Không phải vì hắn nghi ngờ Mei là giả mà vì mỗi lần Mei bị nhắc đến tuổi tác đều trở nên dị thường mất cảm. Nàng quay ra nhìn về phía Ao hỏi: “Ao đây là kunoichi tinh thông y thuật người tìm đến?”

“A...” Ao thấy vậy cười gãi gãi đầu nói: “Hahaha... đúng vậy...”

“Nếu có lần sau như vậy, ta giết ngươi!” Terumi Mei lạnh lùng mở miệng nói. Nhất thời Ao há hốc miệng tròn tròn còn mắt.

“Khụ, khụ...” Lão già cầm chiếc gậy run run, ông lão mở miệng hỏi chuyện: “Chúng ta có thể đem Mizukage trở về làng được hay không? Ở làng sẽ có điều kiện trị liệu tốt hơn!”

“Trưởng lão, ngài muốn đem ngài Mizukage trở về làng sao?” Thiếu nữ quay ra thấy được Mizukage đệ ngũ đang nhăn mày suy tư. Khuôn mặt tỏ rõ ràng không vui. Điều này làm cho thiếu nữ chột dạ. Nàng chần chờ một chút sau đó nói: “Ngài Mizukage đệ ngũ hiện tại vẫn rất suy yếu. Muốn trở về làng Suong Mù tiếp thu trị liệu có chút khó khăn. Tôi kiến nghị ít nhất chúng ta muốn đem ngài Mizukage trở về làng cần một tuần nữa.”

“Như vậy sao?” Giọng nói già nua từ miệng lão già phát ra. Hắn nhìn thấy được kunoichi y thuật đang dùng ánh mắt lo lắng nhìn về phía Mizukage. Lão già quay ra thấy được nụ cười Mizukage thì lập tức nhăn hàng lông mày. Ngay khi đối mặt với đôi mắt lão thì Mizukage Terumi Mei lập tức từ nụ cười chuyển biến thành dạng vô cùng nết nỏi. Bộ dạng nàng tái xanh tái xám vào thấy mà thương. Ông lão chỉ có thể thờ dãi ra một hơi: “Được rồi, xem ra không có cách nào khác! Vậy một tuần sau chúng ta sẽ trở lại! Trong thời gian đó, cô hãy ở lại đây chăm sóc ngài Mizukage. Nếu có vấn đề gì lập tức thông báo về làng Suong Mù, chúng ta sẽ lập tức tiếp viện.”

“Vâng!” Thiếu nữ khom người hành lễ. Nghe được lời này thì Terumi Mei nhăn mày lại thật sâu. Nàng thực sự không nghĩ đến. Nàng còn định trộm lười một thời gian nữa. Hiếm khi nàng có được thời gian bên cạnh chồng chưa cưới của mình như vậy. Vậy mà mình chưa tính được bao nhiêu tên gốc Ao cùng với trưởng lão đã đến rồi. Thật sự là làm nàng không có cả thời gian nghỉ ngơi.

Đến cuối cùng Mei đều biến thành một tiếng thờ dãi: “Hà...”. Thực ra thì nàng muốn ở lại nơi này cũng không phải riêng muốn tĩnh dưỡng. Naruto muốn khống chế cửu vĩ. Làm một người vợ, nàng không giúp được gì nhưng nàng có thể chờ đợi. Chờ đợi Naruto thành công khuất phục cửu vĩ sau đó trở về thấy nàng. Nàng sẽ dùng sự chào đón nồng nhiệt nhất đáp lại hắn.

Hoà Quốc, làng Lá, đội giải mật mã...

Tám ảnh chụp hình sau lưng con cóc xanh được đặt ở trên bàn. Nara Shikamaru nhìn về phía tám ảnh với những con số ở trên đó: “Mật mã có ghi là tên thật không nằm trong chúng? Vậy có thể cả sáu tên Pain đó được tạo nên bởi ảo thuật?” Bàn tay đưa lên sờ cảm minh: “Và nữ nhân còn lại có bí thuật đặc biệt nào đó chẳng. Chúng sẽ đánh trộm Jiraiya trong khi bọn kia đánh lạc hướng?”

“Tớ thì không nghĩ vậy!” Hai bàn tay đặt trên đùi, Sakura mở miệng phản đối: “Nhớ lại những gì ngài cóc Fukasaku nói thì ngài Jiraiya đã bị cả sáu tên kia đâm chết cùng một lúc nhưng ông ấy cũng nói ngài Jiraiya đã giết được ba trong số những tên đó và rồi chúng lại hồi sinh. Điều đó hoàn toàn có thể thực hiện được bằng một ảo thuật cấp cao nhưng có vẻ không hợp lý lắm.”

“Đám Akatsuki đó thực sự là một đám quái nhân!” Nara Shikamaru ôm ngực trầm giọng nói: “Mình cũng chẳng lạ lùng gì đó với khả năng bọn chúng

đâu!”

“Sao cũng được!” Thiếu nữ Shino lại bắt đầu nâng cọng kính lên: “Chúng ta phải tiếp tục bám theo những manh mối đã thu thập được cho đến khi có thêm thông tin mới.”

Một người nam nhân trung tuổi có mái tóc màu vàng buộc thanh đuôi gà đeo băng trán làng Lá. Nước da trắng khuôn mặt xương xẩu, hàng lông mày đậm mắt đỏ màu xanh. Hai lọn tóc vàng kéo dài ở hai bên mặt. Bên trong mặc một áo tối màu và bên ngoài mặc một chiếc áo shinobi màu xanh rêu. Ở ngoài khoác một chiếc áo màu đỏ cộc tay và không có cúc áo.

Lúc này, hắn đứng trước một đám bình phong che chắn ở phía trước. Miệng hắn hơi mở ra mang theo vẻ kinh hãi: “Quả là một ảo thuật phòng ngự hoàn hảo. Thảo nào thuốc nói sự thật của mình hoàn toàn không có bất cứ tác dụng gì.”

Người nam nhân trung tuổi mở ra đôi mắt của mình. Bàn tay hắn đang túm lên đầu của một thanh niên mặt sẹo. Người này là ninja làng Mura bị Jiraiya bắt mang về làng Lá. Hiện giờ bọn họ đang thẩm vấn ninja làng Mura trong phòng thẩm tra.

Người ninja làng Mura bị bó buộc trong một vòm cầu nhỏ với chẳng chặt những hoa văn phong ấn. Một đám ninja khác cũng sử dụng phong ấn xúc tiến quá trình điều tra. Nam nhân trung tuổi bắt đầu nói: “Không ăn thua... ai đó đã thiết kế lớp tường bảo vệ trong trí não hắn. Một lớp tường dày khó xuyên thủng.”

“Chắc hẳn phải là một trong những nhẫn thuật của tên Pain đó!” Morino Ibiki mở miệng nói chuyện: “Cẩn thận đó! Hắn còn có thể đặt cả bẫy ảo thuật trong đó.”

Trên trán nam nhân trung tuổi đã chảy ra mồ hôi hột: “Tôi đã biết!”

“Lạ thật...” Shizune đi lại trong phòng khám nghiệm tử thi. Cô cầm trong tay thanh sắt màu đen. Vẻ mặt lâm vào trạng thái khó hiểu: “Cả mấy thanh chót đen và mấy dò phản ứng chakra đều phản ứng. Chúng là mấy tách sóng dùng để dò tìm chakra ở tần số cao.”

“Mấy tách gì cơ?” Người thanh niên làm việc đến thăm quàng cả mặt hỏi: “Nghĩa là sao?”

“Cái vật này có thể là một dạng cột thu dùng để hấp thu chakra truyền từ xa đến... rất có thể là như thế!” Shizune trầm ngâm một chút cho ra đáp án. Đến cuối cùng nàng mở miệng nói chuyện: “Mà thôi... Chúng ta phải báo ngay cho ngài Tsunade biết!”

“Hà...” Hai người Terumi Mei và Naruto bước ra khỏi phòng tắm. Trên mặt Mei vẫn có chứa đã hồng và thoải mái. Đôi mắt nàng mang theo lim dim và thoải mái sau khi đạt được nhiều lần cực sướng. Ảnh phản thân cảm thụ chẳng khác gì người bình thường cả.

“Mei... em không đem ảnh phản thân này giải sao?” Naruto có chút khó hiểu nhìn về phía Terumi Mei. Hắn cũng ăn mặc một thân quần áo tắm sau khi tẩy rửa xong. Vừa làm tình trong nhà tắm khiến cho Naruto cảm giác được cả người thử thái.

“Ông chồng đẹp trai của em, chakra em vẫn chưa hết mà!” Mei mỉm cười tựa vào người Naruto, nàng khiêu khích nói: “Ban vẫn còn có thể tồn tại đến ban đêm. Đến lúc đó chúng ta làm thêm một lần nữa như thế nào?” Vừa nói thì nàng vừa khẽ thở một hơi nóng vào tai Naruto.

Naruto cảm giác hơi nóng Mei thì hắn thở ra một hơi dài. Trong lòng thầm mắng: “Karin mắng nàng là hồ ly tinh chuyên dụ dỗ đàn ông không có sai?” Hắn bắt đầu đi kéo Mei đi đến phòng ăn. Chơi lâu như vậy khiến cho hắn mệt mỏi và cũng cảm giác được đói bụng.

Roạt! Cánh cửa theo đó mở ra. Đám người thấy được Mei đứng đó hoàn hảo không có việc gì. Ao tròn tròn cả mặt lên hỏi: “Ngài Mizukage, ngài không có việc gì?” Làm thế nào mà Mei lại có thể khôi phục nhanh như vậy. Thực sự làm cho Ao có chút kinh ngạc.

“Nga... Ao... người tới nơi này rồi sao?” Terumi Mei mở miệng nói chuyện: “Không nghĩ tới người lại tới nơi này tìm ta. Mà người cũng đừng ngạc nhiên như vậy, ta hiện giờ chỉ là một ảnh phản thân mà thôi không giống như người nghĩ. Xem ra người đã gặp được ta lúc này. Bản thể ta vẫn còn ở trong phòng bệnh. Thế nên ta không thể nào sớm như vậy trở về làng Sương Mù được.”

“Là như vậy sao?” Ao đưa tay lên sờ trán của mình. Hắn mở miệng nói: “Vậy mà tôi cứ nghĩ ngài đã không có vấn đề gì đâu!”

“Hồ ly tinh già đáng chết!” Uzumaki Karin ở bên trong nghiêng răng nghiêng lời. Nàng thầm mắng: “Cứ nghĩ cô ta bị như vậy sẽ không có thời gian làm phiền Naruto nữa. Cô ta như thế nào giữ nhiều ảnh phản thân như vậy chứ? Đúng là con hồ ly tinh già đáng chết định hút cạn sinh lực của Naruto đây mà!” Vừa nghĩ nàng vừa nắm chặt nắm đấm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Nhóm Gai gặp nạn

“Ngài Tsunade...” Ở trong phòng làm việc Hokage, Shizune cầm trong tay thanh sắt màu đen rồi mở miệng nói: “Chúng em đã kiểm tra ra được thứ

này. Nó là một loại vật chất đặc biệt. Tác dụng của nó chính là truyền tín hiệu và hấp thu chakra cỡ dạng sóng cao cấp.”

“Một thiết bị bắt sóng và hấp thu cũng như truyền đi chakra!” hàng lông mày xinh đẹp Tsunade khẽ nhăn lại. Hai tay đặt lên bàn sau đó rơi vào trầm tư. Đôi môi đỏ mọng khẽ mấp máy: “Pain có sáu người tất cả. Ba người chết trong tay Jiraiya sau đó sống lại. Trên cơ thể mỗi Pain đều có cảm thứ này. Như vậy... Pain rốt cuộc là ai? Tên thật không ở trong sổ chúng?”

“Chẳng lẽ...” Senju Tsunade không phải ngốc. Nàng nhớ đến điều gì đó sau đó hàng lông mày nhăn lại thật sâu. Đến cuối cùng Tsunade mở miệng lầm bầm “Nếu như phỏng đoán của ta không sai. Như vậy sáu người đó không phải là Pain thật?”

“Cô Tsunade...” Shizune lập tức lên tiếng hỏi: “Cô muốn nói sáu tên đó đều là ảo ảnh tạo ra.”

“Không, chúng đều là người thật cả!” Nghe được lời Senju Tsunade thì Shizune ngăn người ra. Nàng không nghĩ tới được Tsunade sẽ nói như thế, cái miệng xinh xắn và đôi mắt đen nhánh đều mở lớn nhìn về phía Tsunade. Tsunade chăm chọc: “Em có cần phải phản ứng mãnh liệt như vậy sao?”

“Cô Tsunade...” Shizune mở miệng hỏi lại: “Cô nói điều này cũng quá khó tin đi. Làm sao có sáu người đều là người thật, đều là Pain đồng thời có được Rinnegan?”

“Shizune, em vẫn chưa rõ sao?” Senju Tsunade lắc lắc đầu. Lòng bàn tay đan xen với nhau đặt ở trên bàn, Tsunade nhắc lại những thông tin mình thu được: “Pain có sáu người, mỗi người có một năng lực riêng biệt không ai giống ai, sáu người đều là người thật, tên thật không nằm trong chúng.”

Shizune nghe được những lời này thì lập tức rơi vào trạng thái trầm tư một lúc. Theo sau đó không lâu thì khuôn mặt nàng mang theo kinh ngạc. Hô hấp nàng cũng theo trở nên gấp rút hơn: “Cô Tsunade... cô muốn nói sáu người tự xưng là Pain đều là người thật nhưng tên thật không phải sáu người đó...”

“Cuối cùng cũng chỉ là phỏng đoán mà thôi!” Tsunade thở dài ra một hơi: “Khi đối đầu với Pain, chúng ta sẽ biết được. Trước đó ta muốn em xem thứ này...”

“Thư của làng Surong Mù gửi?” Shizune cầm lấy tờ giấy bắt đầu đọc những dòng chữ ở trên đó. Nàng đem nội dung cùng đọc qua một lượt: “Làng Surong Mù tạm hoãn hôn lễ Mizukage đệ ngũ vì Mizukage đệ ngũ bị tập kích bất ngờ. Người tập kích Mizukage đệ ngũ là Hyuuga Neji. Làm sao có thể có chuyện này được, Hyuuga Neji không phải đã chết trong cuộc tập kích làng Lá rồi sao?”

“Đây là tin tức làng Surong Mù gửi cho chúng ta...” Senju Tsunade rơi vào trầm tư thật sâu. Đôi mắt màu nâu xinh đẹp cũng nhăn lại khá lâu, đôi môi đỏ khẽ mở: “Ta cho rằng đó là có người nhắm vào làng Lá chúng ta muốn phá hỏng mối quan hệ giữa hai làng. Đặc biệt trong thời gian này, làng Cát đang trong thời điểm bầu cử chủ tịch nước, làng Đá cũng đã rút lui khỏi biên giới Vũ Quốc. Em xem cả bức thư này nữa...”

“Đây là thư từ làng Cát...” Shizune đúng ngón tay kẹp lấy bức thư, về mặt cũng lại mang theo kỳ quái nhìn bức thư: “Là của Kazekage đệ ngũ Pakura gửi đến.”

“Àn...” Tsunade đặt hai tay đan xen và đem mu bàn tay đặt ở dưới cằm mình. Theo sau nàng hơi gật đầu với Shizune rồi bắt đầu giải thích: “Làng Cát sợ rằng có người sẽ phá hư cuộc tổng tuyển cử chủ tịch nước lần này nên họ muốn làng Lá chúng ta điều người đến giữ gìn trật tự trị an. Họ đồng thời cũng gia tăng một số tiền cực lớn để thuê chúng ta. Điều kiện là tổng tuyển cử thành công cùng với việc trả theo phân kỳ.”

“Vậy cô sẽ đáp ứng nhiệm vụ này sao?” Shizune lo lắng hỏi. Nàng thực sự biết Phong Quốc gia dám đi đầu đem lãnh chúa từ bỏ. Như vậy có phải hay không sau này các quốc gia khác sẽ noi theo. Điều này sẽ ảnh hưởng toàn cục đến cả thế giới Shinobi. Các lãnh chúa tuyệt đối không chấp nhận được việc này. Thế nhưng làng Surong Mù và làng Lá lại toàn lực duy trì Phong Quốc, làng Đá thì khó rút tay ra. Lôi quốc một mình không làm nên chuyện. Thực sự nếu nói không có bàn tay ở sau thao túng, đánh chết nàng cũng không tin.

“Đương nhiên phải phái người đi rồi! Không có cách nào khác...” Tsunade thở dài ra một hơi: “Họ nắm giữ thứ chúng ta không có cách nào từ chối.”

“Nhưng phía bên lãnh chúa...” Shizune lo lắng hỏi lại.

“Em không cần phải để ý việc này...” Senju Tsunade thở dài ra một hơi: “Nếu ta không đoán sai, mọi việc cũng đã bắt đầu rồi!” Nghe được những lời này thì Shizune không hiểu được Tsunade đang nói cái gì.

Vài ngày sau...

Hai người Naruto và Mei dựa sát vào nhau. Họ thích thú ngắm cây hoa anh đào xinh đẹp đang nở rộ. Naruto cũng không nghĩ được Mei khôi phục nhanh và sớm như vậy. Điều này làm cho Naruto cực kỳ vui mừng. Hắn thực sự không muốn xa với Mei chút nào. Nếu như ngày nào cũng như vậy thì tốt biết bao.

Dường như Naruto muốn nói gì đó thì lại ngừng lại. Hắn thực sự không muốn rời xa Mei. Cho dù chỉ một giây một phút, hắn cũng không muốn xa nàng. Đặc biệt khi mà Naruto suýt mất đi Mei, hắn lúc đó đã rất sợ. Hắn e sợ mình không còn được thấy Mei nữa cho dù hắn đã có khả năng hồi sinh người chết.

“Ông chồng đẹp trai của em, anh định bao giờ rời đi?” Naruto không mở miệng nói chuyện nhưng Terumi Mei đã mở miệng nói chuyện trước. Nàng thích thú tựa sát vào ngực Naruto hít hà mùi hương nam nhân trên cơ thể hắn. Mei chớp đôi mắt xinh đẹp rồi nhìn hắn: “Mất bao nhiêu thời gian anh có thể đem sức mạnh cứu vĩ chiếm lấy?”

“...” Naruto trầm ngâm một chút sau đó thở ra một hơi dài: “Anh cũng không biết nữa! Thế nhưng anh nghĩ không quá bao lâu. Dù sao ánh năm giữ

Mộc Độn có khả năng khắc chế cửu vĩ cực cao. Em phải biết Mộc Độn chuyên khắc chế vĩ thú không phải là đồn thổi!”

“Vây đi đi... em ở đây chờ...” Mei mỉm cười nhìn về phía Naruto: “Chờ anh trở về ăn tối cùng với em!” Những lời này giống như những lời mật ngọt rót vào trong tai Naruto. Khi mà hắn đang ngơ ngác nhìn về phía Mei, nàng vậy mà hành động cực kỳ lớn mật. Đôi môi nhợt nhạt của nàng trực tiếp hôn lên miệng Naruto một nụ hôn thật sâu. Nhất thời cảm nhận được đôi môi mềm của Mei, Naruto nhắm mắt lại thưởng thức. Hắn thích ý không rời nhưng đến cuối cùng hai người vẫn là tách ra. Miệng hai người vẫn dính một tia nhơm nhớp vô cùng đậm mỹ.

“Còn vẫn chưa đi sao?” Mei cười và thúc dục.

“Tuân lệnh...” Naruto đưa ra theo hiệu lệnh chào và cười nhìn về phía Mei: “Vợ yêu!” Bộ dạng hắn lúc này làm cho Mei cảm giác thực buồn cười. Chỉ thấy Naruto kết ấn đặt trên mặt đất theo sau một bộ quan tài xuất hiện. Một nam nhân có mái tóc màu trắng xuất hiện làm cho Mei kinh ngạc. Naruto thở ra một hơi rồi cười nhìn về phía Mei: “Bà xã, hẹn em tối nay!”

Vụt! Người nam nhân tóc trắng mặc bộ đồ chiến đấu cổ điển đưa tay lên bắt lấy bả vai Naruto. Theo sau đó cả hắn cùng với chiếc quan tài cũng biến mất. Để lại nơi đó Mei đang ngồi ở đó ngơ ngác nhìn về phía cây đào. Đến cuối cùng nàng chỉ phát ra tiếng thở dài: “Ông xã, nhớ trở về trước bữa tối nhé! Em chờ anh trở về ăn tối cùng em...”

Son động tới tẩm và lạnh lẽo, ngồi ở nơi này cũng chỉ có một người thanh niên tóc xám. Hắn đưa tay lên sờ sờ đôi mắt của mình. Đôi mắt màu xanh rất đậm đặc, hắn thở ra một hơi: “Tenseigan sau khi thoái hoá thành Byakugan lại mất thời gian lâu như vậy mới khôi phục một chút xíu này sao? Đến bao giờ mới thức tỉnh hoàn toàn đây!”

“Không ổn... không ổn rồi!” Một người toàn thân màu trắng trôi lên khỏi mặt đất. Hắn nhìn về phía Neji hốt hoảng hô lên: “Không ổn rồi, Neji oi!”

“ngươi có chuyện gì vậy, Zetsu!” Hyuuga Neji bình tĩnh nhìn về phía tên toàn thân màu trắng kia: “Pain có nhiệm vụ mới.”

“Không phải...” Zetsu mở miệng đáp lời: “Một trong những phân thân của tôi thấy được đã từng đồng đội cũ của cậu cô nhóc tóc đen và cậu nhóc dựa dẫm bị người đuổi giết. Họ bị thương khắp cơ thể. Hơn nữa họ cũng sắp chết rồi!”

“Là Tenten và Lee...” Nhắc đến lời này thì Hyuuga Neji khe khẽ lắc bả vai một tiếng. Khi nghe đến bọn họ gặp nguy hiểm thì Neji đột nhiên chột dạ. Hắn theo đó hô lên: “Cái gì? Họ đang ở đâu?”

“Họ ở nơi này không xa...” Zetsu mở miệng nói chuyện: “Mà không phải cậu đã phản bội làng Lá sao? Cứ để mặc họ chết là được rồi. A Haha... tôi nhớ nhầm rằng cậu vẫn là bạn bọn họ đấy. Bây giờ cậu là phản hãn làng Lá mà, sao có thể cứu họ chứ? Haha...”

“Câm miệng!” Hyuuga Neji nổi lên gân xanh ở huyết thái dương. Hắn khẽ quát một tiếng: “Mau dẫn đường! Nếu không ta sẽ giết ngươi...”

“Ách... được rồi!” Zetsu tỏ ra thập phần khó chịu. Hắn bắt đầu xoay người vì Hyuuga Neji dẫn đường. Đồng thời hắn cũng không quên hỏi Neji: “Sau vụ này, tôi đã giúp được cậu một tay. Cậu sẽ nói cho tôi cảm giác đi đại tiện là như thế nào chứ?”

Nghe được lời này thì Neji lại càng giận dữ hơn. Gân xanh trở nên dữ tợn hơn quát lên: “Câm miệng! Mau dẫn đường đi!” Zetsu tỏ vẻ không muốn nhưng vẫn ngoan ngoãn dẫn theo Neji hướng về phía trước đi đến. Hyuuga Neji cũng lấy theo một chiếc mặt nạ đeo vào khuôn mặt mình. Hắn không muốn để Tenten và Lee nhận ra mình. Trong khi đi, Neji quát hỏi: “Thầy... Gai, lúc này hắn đang ở đâu?”

“Nga... ngươi muốn nói tên toàn thân màu xanh như lá cây đó hả?” Zetsu đen quay đầu nhìn về phía Neji rồi nói: “Ta cũng không biết nga. Hình như hắn có nhiệm vụ khác thì phải!”

Bọn họ chạy không được bao lâu thì đã đến mục tiêu. Đó là một nơi cách Hoá Quốc không xa. Trong lúc này, cảnh tượng cũng đã xuất hiện trước mặt Neji. Hắn thấy được một đám người đang đuổi theo hai người. Tốc độ Neji lại tăng nhanh lên một phần: “Nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa... Lee, Tenten, hai cậu nhất định không thể xảy ra chuyện gì đâu đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 143: Tenten chết

Khi mà Neji chạy đến một khu vực đất trống rộng rãi. Những cái cây đều xuất hiện những vết tích tàn phá. Khói đen tản ra nhẹ, vụn gỗ tung toé khắp nơi, mọi nơi chẳng chừa các loại ám khí không dứt. Mùi khen khét của khói bụi nồng nặc làm người chán ghét. Tiếng cha chạm binh khí phát ra liên hồi. Từng tia lửa bắn ra tung toé.

Khi mà Neji vừa chạm mặt đám người Tenten và Rocke Lee thì một cảnh sắc khó tin đập vào mắt của hắn. Đôi mắt màu xanh như sao trời mở ra hết cỡ. Chúng nhìn chăm chăm vào cảnh sắc trước mặt. Ở sâu trong mắt đó là bàng hoàng, sợ hãi và không muốn tin tưởng thực tế.

Phập... Những thanh kiếm katana sắc nhọn đâm xuyên cơ thể thiếu nữ Tenten. Đôi mắt thiếu nữ chỉ có thể mở ra lớn hết cỡ không tin tưởng được

chuyện này. Miệng nàng há to trực tiếp học ra một ngụm máu tươi. Chúng nhẹ nhàng vẩy lên trên mặt đất khiến cho nền đất biến thành đỏ tươi.

“Tenten...” Rock Lee thở ra hồng hộc, toàn thân mệt mỏi gĩa rụi. Cơ thể hắn tràn ngập bùn đất cùng với chẳng chịt các vết thương trên cơ thể. Khi mà thấy được Tenten bị nhiều thanh katana của đám ninja đeo mặt nạ đâm xuyên qua cơ thể như vậy thì Lee cũng chỉ bàng hoàng trong chốc lát. Đến cuối cùng tất cả hoá thành một tiếng kêu gào vô vọng: “Aaaaa...”

Toàn thân Lee biến thành đỏ rực như máu, cơ thể cậu bốc ra năng lượng màu xanh xinh đẹp. Nó tràn ngập sức mạnh cuồng bạo. Giọng Lee mang theo giận dữ quát lên: “Kính Môn: Khai!”.

Cảm nhận được Lee mở ra chiều thức cường lực, đám người kia lập tức rút thanh kiếm katana khỏi cơ thể Tenten. Một vòi máu từ cơ thể Tenten phụt ra ngoài. Đôi mắt nàng cũng theo đó từ từ nhắm lại. Thân thể ngã phịch xuống dưới mặt đất. Đám người theo đó cũng nhảy lên muốn phòng vệ đòn tấn công của Rock Lee,

“Lee... chạy...” Ngã trên mặt đất, cả người được ngâm trong chính vũng máu của mình. Đôi mắt nàng nhìn cảnh sắc đã trở nên mờ ảo. Nàng chỉ có thể lấp bắp ra vài lời. Đáng tiếc đến cuối cùng tiếng nói đã biến thành thì thào. Đôi bàn tay đã đưa lên nhẹ nhẹ muốn nắm gì đó nhưng đến cuối cùng thì lỏng, đôi mắt cũng theo đó nhắm lại.

Đứng ở trên cành cây, Hyuuga Neji cúi đầu thật thấp. Đôi mắt màu xanh xinh đẹp như sao trời bắt đầu ầng ậc nước. Những giọt lệ nóng hổi từ trên mắt hắn bắt đầu chảy xuống. Trái tim Neji liên tục thất lại liên hồi. Nó giống như có người đang bóp lấy trái tim sau đó lại nhả ra, lại bóp chặt lại nhả ra. Cảm giác làm cho Neji không thở nổi. Máu hắn cũng không có cách nào lưu động.

“Cẩn thận, đó là Bát Môn Độn Giáp!” Một tên ninja đeo mặt nạ trực tiếp mở miệng quát lên. Hắn cũng đã đề phòng nhìn về phía Rock Lee. Bản thân trực tiếp sử dụng nhẫn thuật công kích về phía Lee. Hai má phồng lên, hắn phun ra một quả cầu gió không lồ đánh về phía Rock Lee.

Bùm! Phía dưới chân Lee nứt vỡ theo đó thân hình hắn bắn mạnh về phía trước. Thân ảnh nháy mắt biến mất trước mắt đám người đeo mặt nạ. Hắn tung ra một cú quét ngang chân đánh thẳng vào eo tên ninja đeo mặt nạ.

Phanh! Thân thể tên ninja đeo mặt nạ bị oanh kích giống như một viên đạn pháo. Đám đồng đội ngay lập tức sử dụng nhẫn thuật tiến công Rock Lee thì thân thể hắn lại một lần nữa biến mất. Hắn đem một tên ninja khác đá bay.

Tuy nhiên một ninja khác trực tiếp sử dụng thổ độn: “Thổ Độn: Thổ Trộn Vách Tường!” Theo sau đó một đám tường bằng đá dựng lên chắn trước bước chân Rock Lee. Rock Lee không thể không chuyển hướng. Đám người đeo mặt nạ chớp được thời cơ trong khoảng thời gian đó. Đám người lập tức sử dụng nhẫn thuật điên cuồng oanh tạc Rock Lee.

“Phong Độn: Đại Độn Phá”, “Lôi Độn: Lôi Long”, “Hoả Độn: Hào Hoả Cầu Thuật”, “Thổ Độn: Thổ Long Đạn.”

Nhẫn thuật ừn ừn không dứt đánh về phía Rock Lee. Phong trợ hoả thể khiến cho lửa càng trở nên uy mãnh, lôi điện kết hợp tăng tích phá hư, hoả lôi phụ lên thổ long đạn khiến cho sức sát thương tăng mạnh. Nó điên cuồng lao về phía Rock Lee.

“Triều Không Tước!” Rock Lee hét lên một tiếng khá lớn. Bàn tay liên tục huy nắm đấm. Nắm đấm được Lee đâm ra nhanh như những tàn ảnh. Hình ảnh tuyệt đẹp như một con công đang xoè lông. Chúng bắn ra hoả diễm đánh về phía đám ninja kia. Trong phút chốc ngọn lửa đỏ rực đánh mạnh vào nhẫn thuật của đám ninja đeo mặt nạ.

Oanh, oanh... khí lăng mạnh mẽ oanh kích tán ra khắp nơi. Khí lăng bắn tung toé dâng lên bụi mù, tàn lửa cùng với khói đen. Đạn lửa do Lee sử dụng thể đi không giảm. Chưa đến vài giây nó đã nghiền nát nhẫn thuật do đám ninja đeo mặt nạ đánh ra. Nó đánh về phía đám người đeo mặt nạ như cuồng phong bão táp.

“Thổ Độn: Đa Trọng Thổ Lưu Vách Tường!” Ngay lập tức một tên ninja đeo mặt nạ sử dụng nhẫn thuật này hy vọng muốn ngăn đòn tấn công của Rock Lee. Hắn còn sử dụng nhiều mặt tường đất hy vọng chống lại được đòn tấn công của Rock Lee.

Phanh, phanh... Đáng tiếc ninja này nghĩ nhiều rồi vì đòn tấn công của Rock Lee hoàn toàn phá huỷ những bức tường đá đồng thời công kích về phía bọn họ. Tuy nhiên vậy mà làm cho tất cả không ngờ là đột nhiên Rock Lee khựng lại.

Lee cảm giác cả người không có cách nào hoạt động được. Theo sau đó thân hình hắn rơi xuống mặt đất. Đôi mắt hắn mở to thấy được phía dưới chân mình xuất hiện một cái bóng đen kéo dài trực tiếp giữ chặt hắn lại. Con mắt Lee cũng vì thế mở ra lớn nhất. Đây là thuật bắt bóng của gia tộc Nara.

Bụi mù tán đi, theo sau một người đeo mặt nạ đang kết ấn đôi tay. Cái bóng hắn kéo dài nối với bóng của Rock Lee làm cho Lee không có cách nào chuyển động được. Tên ninja này đột nhiên quát to: “Chakra hắn quá cuồng bạo, mọi người nhanh lên tôi không giữ được bao lâu đâu!”

Đám ninja nghe được lời này thì lập tức nhảy lên không trung lao về phía Rock Lee. Đám người điên cuồng sử dụng nhẫn thuật oanh kích về phía Rock Lee. Thiếu niên chỉ có thể trở mắt nhìn về phía đám nhẫn thuật đánh về phía mình.

Hai hàm răng Rock Lee đã cắn chặt như muốn xuất huyết. Hắn điên cuồng đem chakra trong cơ thể mình chèn ép. Khi mà đám nhẫn thuật đến sát gần hắn thì hắn mới tránh thoát được thuật bắt bóng. Miệng Lee há lớn, hắn gầm lên một tiếng phẫn nộ: “Aaaa... Trú Hô!” Hiếm khi thấy được Lee phát ra điên cuồng như thế. Có lẽ lúc này cái chết Tenten đã khiến cho Lee lạc đi phương hướng. Bàn tay hắn đẩy về phía trước.

Không khí bị nén khủng khiếp với uy lực của chiêu này. Nó hoá thành hình một cái đầu hồ lao về phía đám ninja kia. Đồng thời nó nghiền ép những nhẫn thuật mà đám người này sử dụng. Con hồ phát ra một tiếng gầm lớn: “Graoo...” Nó cắn nát đám nhẫn thuật đánh về phía mình sau đó há ra cái miệng

không lồ. Uy lực khủng bố như nghiền nát bùn đất quét ngang đám người ninja đeo mặt nạ.

Phanh, phanh... Nơi đầu hồ đi qua, cây cối nghiền nát. Những ninja đeo mặt nạ bị đâm bay, miệng phun máu tươi, cốt cách gãy nát. Tên ninja ăn trực tiếp đòn này thì thịt nát xương tan chẳng còn bất cứ thứ gì khác ngoài một đồng bầy nhầy.

“...” Cơ thể Rock Lee lại một lần nữa khựng lại. Hắn cảm nhận được một cỗ tinh thần lực xâm nhập vào trong cơ thể hắn đem cơ thể hắn điều khiển. Bây giờ cơ thể này của hắn đã không phải do hắn làm chủ nữa rồi.

“Aaaa...” Cảm giác động lực bị cảm xúc mình kích động mà điên cuồng sôi trào. Hyuuga Neji cảm giác theo từng cơn tức giận, từng cơn đối với thế giới này thất vọng. Chakra, sinh mệnh lực theo đó điên cuồng tiến vào đôi mắt. Đôi mắt hắn phát ra ánh sáng màu xanh rực rỡ giống như một chiếc bóng đèn trong đêm.

Tiếng hét truyền vào tai đám người ninja đeo mặt nạ làm cho cả đám người đều giật mình. Họ không nghĩ đến được ở nơi này vẫn có người khác. Ngay lập tức họ quay ra nhìn về phía âm thanh phát ra. Đó là một người đeo mặt nạ với đôi mắt màu xanh lấp lánh như sao trời. Uy thế khủng bố từ đôi mắt đó tràn ra làm cho đám người ở đây đều có chút run sợ.

Vụt! Trước khi đám người đã nhận ra cái gì đó thì thân hình tên đeo mặt xanh này đã biến mất. Hắn không phải biến mất mà tốc độ của hắn quá nhanh. Nhanh đến mức một số người ở đây cũng chỉ nhìn thấy một chút bóng mờ.

“Thiếu gia Dan...” Một người thanh niên xinh đẹp lúc này ngồi ở bên cạnh nhìn về phía cậu nhóc năm tuổi. Mặc dù cậu nhóc này cũng dùng cái tên Dan cùng với thiếu gia Naruto nhưng cách viết hai chữ này có chút khác nhau. Đây chính là mệnh lệnh Naruto nói với mọi người coi như cậu nhóc này giống như mình nên mọi người đều gọi cậu một tiếng thiếu gia.

“Hử?” Cậu nhóc Dan quay ra nhìn về phía người thanh niên xinh đẹp. Bộ dạng cậu đang đờ mớ mớ vì luyện tập. Hắn tò mò nhìn về phía người thanh niên xinh đẹp: “Haku, ngươi có chuyện gì sao?”

“À...” Yuuki Haku nghe thấy vậy thì có chút ấp úng. Hắn muốn nói gì đó thì lại ngừng không có dám nói nữa. Đến cuối cùng hai tay đan xen vào nhau cực kỳ lưỡng lự. Bộ dạng này thực sự vô cùng nữ tính.

“Hà...” Cậu nhóc Dan chỉ có thể thở dài ra một hơi rồi thúc dục: “Haku, ngươi thực sự cứ như vậy thực sự giống nữ nhân. Có chuyện gì cứ nói thẳng ra, ta thấy ngươi cứ ấp úng như vậy thực sự làm người khó chịu. Thật ra thì ngươi muốn nói cái gì?”

Đôi môi đỏ hồng hào khê mím vào nhau vài cái, đối với Dan lúc này, Yuuki Haku hơi cảm thấy ngại một chút rồi nói: “Thiếu gia Dan... nếu như tôi biến thành nữ nhân... ý tôi... là tôi... giống như ngài Mei đôi một cơ thể nữ và trở thành nữ nhân... như vậy...”

Khuôn mặt Dan lập tức xuất hiện nụ cười rạng rỡ, hắn chạy tới bắt tay Yuuki Haku rồi hỏi: “Haku, cô nghĩ thông suốt rồi hả? Chấp nhận giới tính mình rồi sao? Đối một cơ thể mới cũng đâu có xấu đúng không? Cô vẫn xinh đẹp như vậy không trở thành nữ nhân thực sự là phí mà!”

“À... ừm...” Khuôn mặt Haku đỏ bừng như trái gấc. Hắn tránh né ánh mắt cậu nhóc Dan. Đồng thời đôi tay cũng đem đôi tay nhỏ bé Dan rời đi.

Cậu nhóc Dan dường như muốn nói gì đó thì đột nhiên cảnh sắc thay đổi. Hắn thấy mình xuất hiện trong một sơn cốc rộng rãi. Naruto đang ngồi ở nơi đó chờ hắn. Khoé miệng Dan lập tức liên tục co giật khi hắn nhìn sang vài mình thấy được cánh tay Hokage đệ nhị đã rời khỏi bả vai hắn

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Gặp lại Hokage đệ tứ!

Ầm, ầm... Cậu nhóc Dan nhìn về phía Hokage đệ nhị Senju Tobirama thấy được một cái quan tài ầm ầm nhô lên. Senju Tobirama theo đó bước vào bên trong và cái quan tài màu đỏ từ từ chui xuống phía dưới mặt đất và biến mất. Để lại duy nhất cậu nhóc nhìn về phía người thiếu niên đang ngồi ở phía đó.

Naruto chẳng thèm quan tâm đến bộ mặt như ăn phân của Dan. Dù sao thì hắn cùng với Dan vốn là một người giống như bản thể và ảnh phân thân thôi. Không sớm thì muộn hai người cũng lần nữa dung hợp với nhau. Đến lúc đó hắn mới trở lại là chính mình. Mất đi một nửa, Naruto thấy như thiếu thiếu thứ gì ấy.

“Này...” Cậu nhóc Dan khó chịu mở miệng hỏi: “ta thật sự rất muốn cho ngươi một cú đấm thẳng vào mặt đấy!” Vừa nói hắn vừa xoay xoay cổ tay nhìn về phía Naruto. Về mặt hắn như mang theo châm chọc và khiêu khích.

“Đừng đùa nữa!” Naruto phát tay một cái: “Giúp ta hàng phục cửu vĩ đi! Dù không có ngươi ta cũng có thể hàng phục được cửu vĩ ngươi biết rõ điều này mà đúng không. Nếu không để mọi việc chắc chắn hơn, ta cũng chẳng thèm gọi ngươi đến nữa. Nhanh đi, chúng ta còn về ăn tối.”

“Rồi, rồi...” Cậu nhóc Dan cảm giác bất đắc dĩ bắt đầu ngồi khoanh chân đối mặt với Naruto. Hai người cũng theo đó đưa tay lên, nắm đấm hai người

theo đó chạm vào nhau. Đan mở ra Byaku-Sharingan với một câu ngọc xoay tròn, Naruto mở ra Byaku-Sharingan với hai câu ngọc xoay tròn nhẹ nhàng. Kể đó, Naruto bắt đầu chìm vào trong tinh thần của mình. Chakra của hắn cũng theo đó vọt vào bụng nơi phong ấn cữu vĩ.

Rách rách, rách rách... Âm thanh vang lên khi Naruto mở mắt ra. Trong lúc này hắn đứng chân ở trong nước. Hắn đang ở trong một đường cống ngầm ẩm ướt. Cậu nhóc Đan thì lấy như người thứ ba đứng xem tất cả nơi này từ không trung nhìn xuống. Hắn thấy được Naruto dọc theo con đường cống ngầm tiến vào bên trong.

Không gian u ám và rộng rãi xuất hiện trước mặt Naruto. Ở trong song sắt nơi đó đang nằm một con hồ ly khổng lồ. Chín cái đuôi cuộn tròn và đôi mắt nhắm nghiền. Khi mà sự xuất hiện của Naruto làm cho nó lập tức mở ra đôi mắt của mình. Giọng nói nó giống như dã thú vang lên: “Naruto... thế nào? Người cần sức mạnh của ta sao? Chỉ cần chúng ta hợp tác, chúng ta hoàn toàn có đủ sức mạnh để hủy diệt làng Lá. Người không phải rất căm hận làng Lá sao, chỉ cần chúng ta hợp tác, ta sẽ giúp người hủy diệt làng Lá.”

“Một con súc sinh cũng đòi giảng điều kiện sao?” Naruto trực tiếp ôm hai tay trước ngực: “Súc sinh vẫn là súc sinh mà thôi! Dù thông minh đến mấy cũng chẳng thể làm được gì. Vẫn mãi chỉ là sùng vật thôi không hơn không kém!”

“Thằng oắt con!” Bị Naruto nhục mạ như vậy, cữu vĩ vô cùng giận dữ gầm lên một tiếng cực kỳ khủng bố. Nó giận dữ hét lên, bàn chân liên tục cào lên thanh song sắt như muốn phá tan chiếc nhà giam. Naruto đứng ở khoảng cách vừa đủ ngược đầu lên nhìn về phía con cáo chín đuôi đang gầm rú về phía mình: “Thằng oắt con, đừng nghĩ người có được lực lượng Mộc Độn ta sẽ sợ. Mộc Độn người còn chưa đủ để đấu với sức mạnh ta đâu. Đôi mắt của người...”

Lúc này, đôi mắt Naruto đã biến thành màu đỏ với hai viên câu ngọc màu đen xoay tròn. Hắn ngoay ngoắt chăm chọc: “Cữu vĩ, nghe đồn Sharingan có thể không chế vĩ thú các người không biết đúng hay sai? Ta rất muốn biết nó có thật hay không?”

Dường như hơi kiêng kỵ Naruto, cữu vĩ lùi lại sau đó vẫn dùng giọng châm chọc đối với Naruto: “Thằng nhóc, ta không biết người làm thế nào sở hữu được Sharingan nhưng lão phu cho người biết một chuyện. Mặc dù Sharingan có thể không chế lão phu nhưng nó yêu cầu ít nhất là Mangekyou Sharingan. Người có được sao, thằng nhóc con?”

“Hừ... mộc độn cùng với thứ này đủ nắm giữ người cữu vĩ.” Bụng Naruto lập tức xuất hiện một đám dây xích phát ra ánh sáng rực rỡ. Nó trực tiếp phóng tới chiếc lá bùa tại vị trí che trước cánh cổng. Dây xích lộ ra đầu nhọn muốn đem lá bùa xé xuống: “Súc sinh, bất kể hôm nay thế nào người cũng chạy trời không khỏi nắng. Thuận phục trước ta đó là con đường duy nhất của người!”

Khi mà lá bùa muốn phong ấn vừa dịch chuyển được một đoạn thì đột nhiên một người xuất hiện. Cữu vĩ kinh ngạc mở to đôi mắt của mình: “Người...” Một người thanh niên với mái tóc màu vàng mặc một chiếc áo choàng màu trắng đuôi áo với hoa văn lửa màu đỏ và sau lưng xuất hiện một hàng chữ Hokage đệ tứ đập vào mắt cữu vĩ.

“Ta đã thiết lập phong ấn để khi mà con muốn phá bỏ phong ấn này, ta sẽ xuất hiện trong tiềm thức của con...” Người thanh niên mở miệng nói chuyện: “Ta thực không hi vọng ngày này sẽ đến. Thật lòng ta không bao giờ muốn gặp lại người cữu vĩ ạ!” Vừa nói hắn vừa đem dây xích thả xuống phía dưới: “Nhưng bù lại được thấy con trai ta khôn lớn thế này lại kế thừa năng lực của Kushina thì gặp người một chút xấu cũng không sao!”

“Tên khốn Hokage đệ tứ!” Con cữu vĩ điên cuồng hét lớn một tiếng: “Lại đây ta sẽ xé xác người ra hàng trăm mảnh!”

“hahaha! Ta đại gì mà lại gần người để người xé xác ta cơ chứ?” Nói đến đây Hokage đệ tứ khẽ liếc mắt nhìn về phía sau lưng mình: “Phải không nào Naruto?” Vậy mà Naruto lại trở nên trầm lặng im lặng nhìn về phía Hokage đệ tứ. Hokage đệ tứ nhìn về phía Naruto thấy được Naruto dùng đôi mắt lạnh như băng nhìn về phía mình thì Hokage đệ tứ cười nói: “Xem ra con vẫn chưa biết ta là ai đúng không?” Ngón tay cái hắn chia về phía sau lưng mình: “Mà cái gã này ồn ào thật đấy! Có lẽ ta và con cần một chỗ khác yên tĩnh hơn nhỉ!”

“Tạch!” Ngón tay Hokage đệ tứ Namikaze Minato khẽ búng một cái. Khung cảnh hai người theo sau đó chuyển đổi. Họ tiến vào một khu vực toàn bộ màu trắng. Để lại duy nhất đó chính là hai người ở nơi đó.

“Naruto...” Hokage đệ tứ nhìn về phía Naruto một chút. Sau đó hắn mỉm cười lên tiếng nói: “Chắc con còn chưa biết thân phận của ta. Ta là Namikaze Minato và là cha của con.” Namikaze Minato vừa cười vừa nhìn về phía Naruto và bắt đầu miệng lưỡi mình liên hồi. Tuy nhiên đáp lại Naruto đó chính là vô tận trầm mặc kèm theo đôi mắt lạnh như băng nhìn về phía hắn. Đôi mắt mang theo châm chọc và giễu cợt.

Dường như thằng bé có vẻ lạnh nhạt với mình, Minato bắt đầu giải thích: “Xem ra ngài Đệ Tam không có cho con biết thân phận của con.” Hai tay Minato mở rộng cười như ánh mặt trời: “Cha nghĩ ngài Hiruzen muốn càng ít người càng tốt. Nếu như ai đó biết được con là con trai ta như vậy con sẽ gặp nhiều nguy hiểm hơn.” Thấy được Naruto vẫn trầm mặc, Minato lên tiếng hỏi: “Con vẫn giận ta à!”

Namikaze Minato nhìn thấy được Naruto phản ứng như vậy thì mới để ý đến Naruto. Vóc dáng Naruto hiện giờ còn cao hơn so với hắn một chút lên tuổi Naruto chắc khoảng dưới hai mươi gì đó. Dù sao bị phong ấn lâu như vậy hắn cũng không rõ lắm. Naruto mặc một bộ quần áo rất bình thường và đeo một cái băng đeo trán. Đây là thứ mà Naruto đeo trước khi quyết định xử lý. Mái tóc màu vàng hơi che khuất vị trí giữa trán nên ban đầu Minato thấy không rõ. Thế nhưng lúc này hắn thấy được trên trán Naruto có đeo hộ ngạch làng Lá nhưng có một vết vạch ngang thể hiện ra thân phận phản nhàn làng Lá.

Sắc mặt Minato theo đó lập tức trở nên lạnh hơn. Naruto bình thản mở miệng nói: “Không cần nhìn kỹ như vậy đâu!” Ngón tay Naruto chỉ vào trán của mình rồi lạnh lùng nói: “Tội phản ra làng Lá. Đây là bằng chứng tôi đã phản ra làng...”

Nghe được Naruto nói mình thực sự phản bội làng Lá thì trái tim Minato đau như cắt. Tâm trạng trầm như đáy biển. Nãy giờ hắn cứ cảm nhận Naruto lạnh như băng có lẽ tâm tính có chút vấn đề. Hắn không nghĩ Naruto sẽ phản bội làng Lá. Hắn đường đường Hokage đệ tứ, con trai hắn lại trở thành

phản nhần. Điều này quả thực vô cùng châm chọc. Sắc mặt hắn trở nên vô cùng kém, hắn hỏi lại: “Tại sao con lại phản bội làng Lá. Ở làng Lá không tốt sao?”

“Ha...” Chỉ thấy Naruto hắt đầu cười một nụ cười. Trong nụ cười của hắn tràn ngập lạnh như băng cùng với thái độ châm chọc với Hokage đệ tứ: “Ồ ngôi làng đó tốt sao? Một nơi mà đối mặt là vô tận cô độc. Ngay lúc nhỏ chẳng có ai quan tâm tới đối mặt tôi là bốn bức tường lạnh như băng. Không ai chịu bán đồ ăn cho tôi, tất cả họ coi tôi như quái vật. Ông có biết lúc nhỏ tôi đã phải trải qua như thế nào hay không?”

“Tất cả mọi người đều coi tôi như quái vật. Người trông coi tôi thì bỏ đói tôi. Nếu không bỏ đói tôi còn dùng thức ăn thiu thối nuôi tôi. Nếu không thức ăn thiu thối thì là sữa nóng bắt tôi uống. Nếu như tôi khóc lên vì bông bà ta sẽ không thương tiếc mà dùng bàn tay thường cho tôi vài bạt tai và chửi tôi là quái vật cấm tôi khóc...” Naruto đi lại rồi dùng ánh mắt giễu cợt nhìn về phía Hokage đệ tứ: “Một lần tôi còn bị đám người đó hạ độc suýt chết. Khi lớn lên tôi cũng không dám vào làng. Vì trời mới biết được đám trẻ con dùng tôi như bao cát để đâm đá. Vì nếu đâm đá được tôi thì bọn nó còn được cha mẹ thưởng quà. Thế nên tôi rất sợ vào làng. Mà nơi đó làm gì có ai chịu bán đồ cho tôi, tôi mua đồ còn sợ đám đó độc chết tôi kia.”

“Ông có hiểu một đứa bé sống trong hoàn cảnh đó lại phải sống như thế nào không?” Naruto giọng nói bình thản không mang theo gợn sóng. Tuy nhiên nó như hàng trăm nghìn mũi kim đâm vào trái tim Minato: “Luôn sống đề phòng sẽ có người hạ độc. Sẽ có bọn trẻ con đến đánh chửi mình dành niềm vui của người thân. Vào làng chỉ sợ bị ném đá, ném gạch... Khi ốm đau tôi chỉ nhìn thấy một cái trần nhà lạnh lẽo. Vậy Hokage đệ tứ, ông nói lúc đó ông ở đâu. Còn đám ANBU đi theo tôi, chúng theo để bảo vệ tôi, con trai Hokage đệ tứ sao? Lúc tôi bị đám trẻ con đánh đập, lúc tôi bị lão chủ quán ném ra khỏi quán. ANBU, người chuyên bảo vệ người dân làng Lá ở nơi nào?”

“Tôi rút cuộc đã làm sai điều gì chứ?” Naruto nhàn nhạt cười cực kỳ thê lương: “Tôi giống quái vật chỗ nào mà bị đối xử như vậy chứ? Hokage đệ tam, ông ta thì chẳng bao giờ nói cho tôi biết cha mẹ tôi là ai? Mục đích cái gì mà bảo vệ tôi! Tôi nhỏ vào...” Lúc này Naruto trực tiếp nhổ ra một ngụm nước bọt: “Nếu đã che dấu thân phận con trai Hokage vậy để lộ thân phận cừu vĩ càng nguy hiểm sao? Con trai Hokage đệ tứ, con trai gì đó...” Bàn tay hắn siết chặt lại: “Tôi không với nổi. Tôi không dám treo cao mình là con trai Hokage đệ tứ, tôi chỉ hy vọng mình giống như những đứa trẻ mồ côi bình thường không được sao? Tại sao đã dấu thân phận con trai Hokage đệ tứ rồi lại để lộ thân phận cừu vĩ của tôi!”

Nụ cười như ánh mắt trời Minato giống như sự châm chọc lớn lao đối với Naruto. Hai hàm răng Naruto theo đó cắn chặt vào nhau, đôi tay đã siết chặt. Vì quá tức giận mà Sharingan một lần nữa mở ra, hai viên cầu ngọc màu đen xuất hiện nhẹ nhàng xoay tròn trước mắt Minato.

Đôi mắt Naruto làm cho Minato giật mình, hắn có chút hoảng hốt hô lên: “Naruto... con làm sao lại có được đôi mắt này!?”

“Sharingan sao?” Naruto cười đưa tay nhẹ vuốt đôi mắt mình. Hắn mỉm cười nhìn về phía Hokage đệ tứ: “Điều này phải cảm ơn làng Lá. Nếu không phải làng Lá dạy tôi biết trên đời này người nào nắm đầm lớn người đó là đạo lý. Nếu không phải làng Lá ban ân với tôi, tôi cũng không mở ra được đôi mắt tốt như thế này. Chính vì lỗi hận mà làng Lá ban cho tôi, tôi mới có thể mở nó ra. Thế nào, có phải rất xinh đẹp hay không?”

“...” Tâm trạng Minato lập tức trầm xuống. Đến cuối cùng Minato đã biến thành một tiếng thở dài: “Con thực sự có hận làng Lá như vậy sao?”

“Ông nói xem!?” Naruto nhìn về phía Minato. Lúc này nụ cười không còn trên mặt Minato nữa, điều đó làm cho Naruto thoải mái hơn: “Hokage đệ tứ!?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 145: Cha và con

Nụ cười trên mặt Minato vẫn làm cho Naruto chán ghét như thế. Đối với làng Lá, hắn là anh hùng không sai nhưng đối với Naruto thì hắn không xứng đáng làm một người cha. Nếu như người vì người nhà chiến đấu tới giọt máu cuối cùng như vậy Naruto còn không chán ghét hắn. Thế nhưng hắn lại vì người khác mà chết. Dù sao vì người khác mà chết, hành động ngu ngốc ấy, Naruto không quản được. Naruto cũng chẳng thể nói gì hắn được. Nhưng hắn có nghĩ đến cảm xúc của Naruto khi quyết định vận mệnh Naruto hay không? Tự tiện quyết định phong ấn cừu vĩ trong cơ thể Naruto, muốn Naruto dùng sức mạnh này để bảo vệ làng Lá.

Làng Lá đối xử với Naruto như thế nào? Giờ Minato lại muốn hắn đối xử tốt với làng Lá. Muốn hắn trở thành anh hùng bảo vệ làng Lá. Có lẽ Minato là một Hokage hợp cách nhưng hắn thực sự không phải là một người cha hợp cách. Naruto trở thành như vậy cũng chính là quyết định bông bột Minato gây ra. Bản thân Naruto chưa từng bao giờ muốn trở thành anh hùng, chưa bao giờ muốn có sức mạnh vô địch. Hắn chỉ muốn làm một người bình thường, cưới một người vợ xinh đẹp chút sau đó sống những ngày bình dị sáng đi làm chiều về bên vợ con mà thôi! Ước mơ đơn giản như vậy chẳng lẽ ở làng Lá không người nào chấp nhận sao?

“Naruto... con...” Nhìn khuôn mặt dữ tợn của Naruto, Minato không biết làm thế nào cho phải. Khuôn mặt hắn hơi trầm xuống. Đến cuối cùng Minato mới lên tiếng hỏi: “Naruto, năm nay con bao nhiêu rồi!”

“Cũng có mười sáu tuổi rồi đi!” Hai tay Naruto ôm ngực của mình. Hắn quay đầu đi không muốn nhìn khuôn mặt Hokage đệ tứ chút nào.

“Đã mười sáu năm rồi sao! Chắc con đã phải sống khổ sở một mình trong quãng thời gian dài đó. Cha thật sự xin lỗi con...” Khuôn mặt Minato mang theo sự hối hận nhìn về phía Naruto: “Ta là người cha mà chỉ mang lại những điều bất hạnh cho con. Loại cha như ta chỉ biết nói lời xin lỗi con mà thôi!”

“Ông nói những điều đó còn hữu ích sao?” Naruto nhún nhát cười châm chọc đối với Minato: “mà cũng thực may vì tôi sinh ra không có cha mẹ. Chính vì không có cha mẹ tôi mới nhìn rõ bộ mặt đám làng Lá giả nhân giả nghĩa đó. Một đám luôn kêu gọi hoà bình nhưng thực sự là một đám ra vẻ đạo mạo nguy hiểm. Thực sự làm cho người khác phát ốm!”

“Thật ra thì...” Minato thấy được Naruto nói như vậy, hần lảng tránh sang vấn đề khác: “Naruto có lẽ ta đã sai khi phong ấn phần dương chakra của cậu vào cơ thể con. Vì ta tin rằng một ngày nào đó con sẽ học được cách điều khiển nó. Vì con là con ta và một lý do sâu hơn nữa. Mười sáu năm trước, ngày mà con sinh ra cha đã nhận ra của cậu vĩ đại công làng Lá không phải là do một tai hoạ tự nhiên nào mà có kẻ đứng sau nó điều khiển nó. Hẳn chắc chắn là kẻ có một sức mạnh đầy nguy hiểm. Vì vậy cần phải có người có kỹ năng đặc biệt mới có thể đối đầu với hắn. Hẳn nhất định sẽ còn quay trở lại.”

Naruto nghe vậy châm chọc nhìn về phía Minato. Đây là muốn hắn rời đi sự thù hận đối với làng Lá. Khoé miệng Naruto nhếch lên cười nói: “Ồ trong tổ chức Akatsuki có một tên đeo mặt nạ chỉ để lộ mắt phải. Con mắt là Mangekyou Sharingan, không phải là hắc nhãn chứ?”

“Naruto... con biết hắn!” Minato kinh ngạc hô lên.

Theo những gì Naruto biết được thì Naruto nói: “Chỉ có Mangekyou Sharingan mới có thể khống chế của cậu vĩ mà thôi!” Naruto nghĩ đến Itachi nhưng Itachi mới lúc đó bốn, năm tuổi cũng chẳng thể tấn công làng Lá. Mà có lẽ người trong tộc Uchiha làm nhưng nếu họ có sức mạnh như vậy tộc Uchiha đã chẳng bị diệt. Thế nên Naruto đoán là phần nhiều là người ở ngoài. Kết hợp Naruto trải qua thì tên đeo mặt nạ rất có thể liên quan tới sự kiện của cậu: “Chẳng qua chỉ là một tên yếu đuối nhờ thuật không thời gian ở con mắt đó thôi. Dù sao hắn cũng suýt chết trong tay tôi nếu hắn không sử dụng Izanagi. Hẳn tôi cũng sẽ tìm để trả thù, làng Lá cũng vậy. Một người đều đừng hòng chạy thoát!”

“Naruto... ta không hy vọng con lâm vào thù hận...” Minato lại đổi giọng bắt đầu khuyên bảo: “Với chúng ta bảo vệ làng và những người chúng ta yêu thương. Tình yêu song hành với hận thù chính vì vậy hận thù dễ bị lợi dụng. Chiến tranh càng nhiều thì lòng hận thù càng lớn. Sự hận thù ghê gớm này đã sinh ra hận thù hơn nữa. Hận thù chỉ sinh ra hận thù mà thôi! Con sẽ lâm vào một vòng luân chuyển của sự hận thù.”

“Haha... Hokage đệ tứ... ông đang khuyên ta từ bỏ hận thù với làng Lá sao?” Naruto lại lần nữa phá lên cười. Hai tay hắn siết chặt lại, đôi mắt Sharingan ẩn ẩn muốn tiến hoá thêm một câu ngọc nữa. Đôi môi hắn đã mím lại thật chặt: “Từ khi sinh ra ta đã phải đối mặt với vô tận cô độc vô tận ngược đãi. Ông bảo ta từ bỏ thù hận vậy ta còn lại những gì?”

“Naruto... ta vẫn là hy vọng con...” Minato muốn nói gì đã bị Naruto cắt đứt.

“Cái gì...” Giọng nói Naruto như muốn gầm lên.

“...” Minato chỉ có thể thở ra một tiếng thật dài: “Naruto... năm nay con mười sáu tuổi đi. Con có hay không người yêu thích...” Đối với câu hỏi này Naruto lập tức trầm mặc giữ im lặng. Khuôn mặt Minato biến thành càng đen hơn. Hắn hỏi lại: “Vậy có hay không người yêu thích con?” Naruto vẫn giữ im lặng như vậy. Minato cảm giác khó chuyển biến: “Con cứ khuôn mặt như vậy, những nữ nhân không thích nga.” Naruto vẫn trầm mặc, Minato có vẻ sốt sắng: “Thật chẳng lẽ không có ai thích con hay con thích ai hay sao?”

“Nếu là nàng có lẽ có một đi!” Naruto bình tĩnh đáp lời. Khoé miệng hắn hơi nhếch lên nở nụ cười: “Đáng tiếc nàng đã từ chối tôi!”

“...” Minato vui mừng. Xem ra là có chuyển cơ: “Như vậy Naruto phải nắm chắc nga. Dù nàng có từ chối con nhưng con nhất định không được từ bỏ đâu. Ta tin tưởng con sẽ đánh động được cô gái ấy.”

“Nàng là Senju Tsunade, công chúa Sên làng Lá!” Giọng nói Naruto vang lên làm cho cả người Minato như hoá đá. Naruto thở ra một hơi thật dài rồi nói: “Cô ấy đã từ chối tôi. Trong lúc tôi không kim lòng được đã hiếp dâm cô ấy. Chính vì vậy mà tôi đã trở thành phản nhân làng Lá...” Naruto tỏ ra buồn bã trước mặt Minato: “Vì cô ấy trở thành Hokage đệ ngũ nên tôi đã trở thành ninja phản bội cấp S rồi. Thế nhưng tôi không hối hận, ngày hôm đó là ngày tuyệt nhất của tôi. Đó là lần đầu tiên tôi cảm giác được hạnh phúc trên cơ thể Tsunade. Vậy nên cho dù trở thành phản bội cấp S cũng không sao?”

“Naruto... con...” Minato nghe vậy, cả người hắn một lần nữa hoá đá. Khoé miệng hắn theo đó cũng cứng lại không còn có thể cười như ánh mặt trời nữa. Có lẽ hắn đã sai khi phong ấn của cậu vĩ vào Naruto. Nếu như hắn nghe Kushina ở lại chăm sóc Naruto có lẽ Naruto sẽ không trở thành phản nhân cũng càng không trở thành một tội phạm cường dâm.

“Hahaha... đùa ông chơi thôi!” Naruto thấy bộ dạng Minato như ăn phải một con ruồi trong bát canh ngon tuyệt thì phá lên cười. Minato nghe thấy vậy thì thở phào một hơi đồng thời cũng nở nụ cười. Thế nhưng Naruto lại nói tiếp làm cho hắn hoá đá lần nữa: “Hokage chẳng phải là gì của tôi đâu. Nữ nhân đầu tiên của tôi là Mizukage đệ ngũ Terumi Mei kia.”

“Con lại đùa ta nữa phải không?” Minato lại lần nữa gượng cười đối với Naruto.

“Ông cho rằng như vậy sao?” Bàn tay Naruto siết chặt lại, khuôn mặt giữ trọn nhìn về phía Minato: “Ông hiểu không? Từ khi sinh ra ta đã đối mặt với những ánh mắt căm ghét lạnh như băng đó. Làm gì có ai quan tâm tới chứ? Ngay cả thầy Kakashi, ông ta ngày ngày chỉ biết đến Uchiha Sasuke. Ông ta còn chưa dạy ta được một cái nhẫn thuật nào cả. Thật buồn cười... Ở một nơi như vậy, ông nghĩ là người chịu nổi sao? Ở nơi đó tôi có người để ý đến sao? Đồng thời cũng có người sẽ để ý đến tôi sao? Đám bé gái đó không coi tôi là quái vật là tôi đã phải thấp hương cúng bái mười tám đời tổ tông của họ nói chi đến họ sẽ thích tôi. Dù cho có cô gái thích tôi như vậy gia đình nàng sẽ đồng ý cho cô ấy qua lại với tôi sao? Đừng nói chuyện nực cười, Hokage đệ tứ. Muốn tìm bạn gái sao? Chỉ bằng phản ra làng Lá đến nơi khác tìm còn có cơ may. Ở Hoả Quốc này, ai dám gả con gái cho một quái vật chứ?”

“Naruto... con...” Minato cảm giác mây đen áp đỉnh. Trong lòng hắn tự nhủ Naruto rất có thể sẽ thay đổi. Hắn không được còn có Kushina không phải

sao? Kushina làm một người mẹ, nàng rất có thể sẽ thay đổi được Naruto. Minato lại cố thủ lần nữa: “Thù hận sẽ chỉ làm còn...”

“Ông cảm miệng cho tôi!” Naruto đã gào lên: “Bỏ đi thù hận, tôi còn là tôi sao? Mười sáu năm qua rồi, khi xuất hiện ông đã không làm tròn bổn phận người cha lại muốn tôi từ bỏ thù hận với làng Lá sao? Thật buồn cười biết bao!” Vừa nói hắn nhếch miệng nhìn về phía Hokage đệ tứ nói: “Mà phải nghe đồn ông có Phi Lôi Thần Thuật. Ông dạy nó cho tôi như thế nào coi như bù đắp mười sáu năm qua này!”

“Naruto... ta không phải không muốn dạy Phi Lôi Thần Thuật cho con. Chỉ là thời điểm này...” Minato thở ra một hơi. Hắn không phải không muốn dạy cho Naruto mà vì Naruto thù hận quá lớn đối với làng Lá. Nếu như dạy Phi Lôi Thần Thuật cho Naruto, đến lúc đó Naruto quay lại trả thù làng Lá thì phải làm sao? Một khi Naruto học được Phi Lôi Thần Thuật vậy làng Lá không có ai chế ước được thằng bé nữa. Sự tình nguy hiểm không thể không chế.

“...” Hai hàm răng Naruto cắn chặt lại. Đầu hắn hơi cúi xuống, hai viên cầu ngọc đã biến thành ba viên và ba viên cầu ngọc đang xoay tròn cũng có ý hợp lại với nhau. Thực sự Naruto cần Phi Lôi Thần Thuật sao? Hắn đã không chế Hokage đệ nhị còn không có Phi Lôi Thần Thuật sao? Hắn chỉ muốn biết giữa làng Lá và hắn, Minato sẽ chọn ai. Xem ra là hắn hy vọng nhiều rồi.

“Naruto... ta không phải không dạy con mà...” Minato lần nữa khuyên nhủ. Nhưng theo sau đó đôi mắt hắn mở lớn thấy được bàn tay Naruto đưa ra. Chakra biến thành một lưỡi dao sắc bén đâm thẳng ngực Minato. Đôi mắt Minato mở lớn không thể tin được hô lên: “Con...”

Bùm! Một trận khói trắng biến mất, khuôn mặt Naruto theo đó vụn vụn vỡ trở nên dữ tợn: “Làng Lá... Làng Lá... ông yên tâm! Ta sẽ đem toàn bộ ngôi làng này chôn cùng với ông. Họ sớm sẽ xuống dưới đó gặp lại ông thôi. Vì cảm tạ tình cảm ông đối với ta nên ta sẽ đảm bảo ngay cả con gà con chó cũng theo họ xuống dưới đó cùng ông. Ông yên nghỉ đi, Hokage đệ tứ ạ!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Pain tấn công

Vẫn là đường cống ngầm đầy nước ấy. Naruto lảng lảng đi về phía cánh cổng lớn đang giam giữ cửu vĩ. Đôi mắt cửu vĩ cũng theo đó tràn ngập chăm chọc nhìn về phía Naruto: “Hahaha... không nghĩ tới đường đường con trai Hokage đệ tứ lại phản bội chính làng của cha hắn. Không những thế chính con trai hắn còn đâm chết hắn. Thật sự làm người quá buồn cười...”

“Cảm miệng đi cửu vĩ!” Naruto cười gằn nhìn về phía cửu vĩ hồ ly, trong ánh mắt tràn ngập cửu hận: “Hắn đã chết! Chết vì sử dụng thi quỷ phong tện đồng thời chết vì chính đôi tay của ngươi. Ngươi không nhớ sao?”

“Con người của ngươi tràn ngập tà ác lực lượng...” Cửu vĩ nheo mắt lại nhìn về phía Naruto rồi nói: “Đôi mắt anh mang theo chakra tà ác. Nó so với chakra của ta còn tà ác hơn. Naruto, đây mới là con người thật của ngươi sao?”

“Đúng vậy...” Về mặt Naruto cũng trở nên lạnh lùng và u ám giống như ma quỷ. Giọng nói Naruto theo đó cũng biến thành lạnh lẽo: “Ngày hôm nay... con súc sinh như ngươi sẽ thuần phục trước sức mạnh của ta mà thôi! Ta chẳng quan tâm ta tà ác cũng chẳng quan tâm ta thiện lương. Mỗi một việc, mỗi một hành động ta đều làm theo bản tâm.”

“Người thật sự tà ác, ta thật thích ngươi...” Cửu vĩ mở miệng nhàn nhạt đáp lời: “Sớm hay muộn ngươi cũng bị bóng đêm ăn mòn mà thôi! Đến lúc đó, ta mới là người kiểm soát ngươi. Ngươi đừng hòng đạt được sức mạnh của ta.”

“Vậy sao?” Khoé miệng Naruto nhếch lên, hắn cười gằn một tiếng: “Ai thèm quan tâm cơ chứ?” Bàn tay Naruto đập lại. Đôi mắt hắn theo đó nhắm lại. Trên cơ thể Naruto bắt đầu lần tràn những ấn kỳ. Sau đó cơ thể hắn cũng theo đó dần dần biến đổi và hoá thành hình dạng quỷ dị, sau lưng mọc cánh thịt, miệng mọc răng nanh trông vô cùng đáng sợ. Giống như hắn biến hoá thành một con ác ma không hơn không kém.

“Đây là...” Cửu vĩ cảm giác được loại chakra tràn ngập lực lượng mặt trái này. Nó thực sự hoảng sợ vì Naruto hiện giờ so với hắn còn tà ác hơn rất nhiều.

“Tiên pháp mộc độn: Thiên thủ quan âm!” Theo giọng nói Naruto quát nhẹ, đôi mắt hắn mở ra trở nên cực kỳ dữ tợn. Phía dưới mặt đất cũng theo đó rung động.

“Không thể nào, không thể nào... ngươi làm sao có thể nắm giữ loại sức mạnh này!” Cửu vĩ phát ra từng tiếng run sợ. Nó thấy được một cái Phật tượng khổng lồ cao đến khủng bố xuất hiện trước mặt cửu vĩ. So sánh với nó thì cửu vĩ chẳng khác nào là một con sùng vật.

“Sợ rồi sao, cửu vĩ...” Naruto cười gằn một tiếng: “Một con súc sinh như ngươi chỉ có thể thuần phục trước sức mạnh của ta mà thôi! Ngoan ngoãn nằm trong cũi như một con chó đi. May mắn ta thương tình có thể cho ngươi nhìn thấy chút ánh sáng.” Nói xong hắn trực tiếp điều khiển thiên thủ quan âm. Năm đám khủng bố thiên thủ quan âm trực tiếp nện thẳng vào song sắt.

Oanh! Cả song sắt bị thiên thủ quan âm đánh nát. Sức mạnh đè ép dùng lực lượng đem toàn bộ cánh cửa đánh nát bấy. Cửu vĩ chưa kịp phản ứng chỉ kêu lên một tiếng hồng khá lớn: “Hống!” Thì nó giống như một con chó con bị cánh tay Phật lòi ra ném thẳng ra phía ngoài.

Phanh! Cừu vĩ ngã lăn lộn trên mặt té ngã giống như chó ăn cứt. Nó ngay lập tức trườn dài thân thẽ trên mặt đất. Ngay sau đó nó há miệng ra trực tiếp ngưng tụ bom vĩ thú. Tuy nhiên ngay sau đó nó trợn tròn mắt nhìn về phía phật tượng khổng lồ. Hàng trăm nghìn cánh tay thành quyền đang lao về phía nó.

Oanh, oanh, oanh... Âm thanh vang dội trong khu vực phong ấn cừu vĩ.

“Aaaa...” Dưới bầu trời mưa tiếng hét thống khổ vang lên. Một đôi mắt màu trắng không đồng tử đang chảy ra những giọt máu đỏ tươi. Từng hạt mưa rơi nhẹ trên khuôn mặt thống khổ của người thiếu niên tóc xám.

Phía dưới nằm la liệt xác những ninja, người thiếu niên đứng ở bên cạnh xác người thiếu nữ. Đôi mắt hắn chảy ra những giọt lệ máu đỏ tươi. Ánh mắt hắn theo đó đảo qua người thiếu niên tóc đen mặc y phục màu xanh đỏ, đôi mắt hắn mang theo cảm xúc phức tạp khi nhìn về phía người thiếu niên này.

“...” Bàn tay hắn đưa lên xoa nhẹ khuôn mặt thiếu nữ. Sau đó tất cả biến thành từng tiếng nghẹn ngào. Cánh tay đưa lên che đi đôi mắt đang truyền đến từng cơn đau nhức. Thân thể hắn theo đó lao đảo đi từng bước vào trong cánh rừng u ám và tối tăm. Hắn để lại sau lưng là một cảnh tượng hoang tàn, những xác chết khắp nơi. Máu tươi nhuộm đỏ cả một mảnh đất. Duy nhất đó chính là người thiếu niên mặc bộ đồ màu xanh còn sống.

Một ngôi nhà lớn có thể quan sát từ khu rừng xinh đẹp trên hòn đảo xinh đẹp này. Một tiếng hét thảm vang lên và một người ninja ngã xuống, máu đỏ tươi từ miệng hắn chảy ra ngoài. Ở phía xung quanh hắn cũng có vài tên đồng đội.

Người thanh niên tóc cam dùng Rinnegan quét qua đám người dùng ánh mắt lạnh lẽo quét những xác chết: “Thế này chưa thấm vào đâu với nỗi đau mà thế giới sẽ phải gánh chịu. Mọi việc mới chỉ là bắt đầu mà thôi!”

Ánh mắt nam nhân cảm đầu ngẩng đầu lên nhìn về phía toà biệt thự khổng lồ ở phía trước. Hắn lạnh giọng lên tiếng nói: “Vì số lượng ninja làng Sương Mù ở nơi này không nhiều nhưng không vì thế chúng ta nơi nông được. Tin tức mới nhất chúng ta nhận được đó là Naruto nắm giữ Uế Thổ Chuyển Sinh. Điều chắc chắn chúng ta sẽ phải đối mặt với những ninja bị uế thổ chuyển sinh. Thế nên chúng ta sẽ chia làm hai nhóm: nhóm nghi binh và đội tìm kiếm.”

“Ngóm nghi binh gồm có Atula đạo, Súc sinh đạo và Nga quý đạo...” Người thanh niên Pain đảo qua sáu người rồi nói: “Còn lại sẽ trong đội tìm kiếm bao gồm tôi Thiên đạo, Nhân đạo và Địa ngục đạo. Cả cô nữa, Konan! Cô sẽ đi cùng với chúng tôi!”

“Hiểu rồi!” Thiếu nữ xinh đẹp tóc xanh hơi mím môi. Nàng theo đó gật đầu lên tiếng nói tiếp: “Mặc dù nơi này không có kết giới nhưng có một ninja cảm nhận rất mạnh. Nàng có mái tóc màu đỏ, nhận định là người tộc Uzumaki. Có lẽ cô ta đã phát hiện chúng ta...”

“Không sao...” Pain lãnh đạm trả lời: “Cứ theo kế hoạch cũ. Súc sinh đạo sẽ đột nhập từ phía trên. Lúc đó hắn địch thủ cũng cho rằng chỉ có một người đột nhập vào bên trong. Đến lúc đó súc sinh đạo sẽ triệu hồi chúng ta. Đến lúc đó nhiệm vụ đầu tiên chúng ta chính là vô hiệu hoá ninja cảm nhận đó. Bắt đầu thôi!”

Lúc này Atula đạo đưa tay lên giữ lấy thân thể thiếu nữ vốn thuộc về Súc sinh đạo. Với sức mạnh cường lực của Atula đạo, Súc sinh đạo bắn lên trời với tốc độ nhanh khủng khiếp. Nó theo một đường cong rơi phịch xuống phía dưới phần mái của toà nhà lớn.

Bàn tay Súc sinh đã chuẩn bị kết ấn trước. Khi mà Súc sinh đạo vừa chạm vào mặt mái nhà thì bàn tay Súc sinh đạo cũng vỗ nhẹ lên mặt mái nhà.

Bùm! Một vụ nổ vang lên, khói trắng tản ra. Năm người đồng thời xuất hiện ở bên cạnh thiếu nữ tóc cam có Rinnegan này. Vừa xuất hiện thì người thanh niên cầm đầu đã quát lên một tiếng: “Theo kế hoạch hành động!”. Ngay sau đó đám người lập tức tản ra đi thực hiện theo kế hoạch đã định sẵn.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của mình trước gương, Mei khẽ khẽ thở ra một hơi dài. Nơi này ngoài nàng không còn có bất cứ ai. Đột nhiên Terumi Mei theo đó nhắm lại đôi mắt của mình. Rồi kể đến chúng mở ra một cái. Gân xanh hai huyết thái dương nổi lên, đôi mắt màu xanh cũng biến thành màu đỏ với hai viên cầu ngọc xoay tròn. Về mặt nàng mang theo dữ tợn: “Akatsuki...”

Nếu không phải Akatsuki thì nàng không có đạt được đôi mắt như vậy. Đối với cái chết đứa con còn đang trong bụng nàng, sao nàng có thể quên được. Hai hàm răng Mei khẽ nghiến chặt. Tuy nhiên cơ thể suy yếu của nàng làm cho nàng không thể đem Byaku-Sharingan thu về được. Đến lúc này, đôi mắt nàng đăm lẹ. Khoé miệng nàng theo đó hơi lẩm bẩm: “Con của mẹ, mẹ nhất định bắt Akatsuki trả giá vì những hành động họ đã làm.”

“Ngài Mizukage đã tới giờ uống thuốc...” Một giọng nữ nhẹ nhàng vang lên làm cho Mei không thể không đứng dậy rồi bàn trang điểm. Nàng xoay người thì thấy được thiếu nữ mang theo một cái khay đựng một cốc nước cùng với những viên thuốc nằm ở trên khay.

Ầm, ầm... Đột nhiên tiếng nổ vang lên. Theo sau cả căn phòng nơi mà Mei cùng với ninja nữ làng Sương Mù ở lại theo sau rung động không dứt. Mei cũng kinh ngạc hô lên: “Có chuyện gì vậy? Có người tấn công vào nơi này?”

Ầm! Cánh cửa bị một lực đẩy đánh bay. Bụi mù bắn tung toé khắp nơi. Một người thanh niên tóc vàng đứng ở nơi đó với đôi mắt vòng vòng đang đưa tay lên. Ánh mắt hắn lạnh lẽo quét qua đám người thiếu nữ làng Sương Mù và một thiếu nữ bị bệnh.

Đối với thiếu nữ làng Sương Mù đưa lên thanh kunai chắn trước người thiếu nữ đang bị bệnh đó, người thanh niên không thèm quan tâm. Giọng nói hắn vang lên như ra lệnh: “Jinchuriki cừu vĩ, hắn ở nơi nào?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Hai vị Kage và Pain

“Người là người Akatsuki!?” Hai hàm răng Terumi Mei cắn lại. Đầu tiên đập vào mắt nàng chính là bộ y phục màu đen với đường vân màu đỏ. Y phục đó làm cho nàng không thể quên được. Nó chính là bộ y phục mà kẻ giết con nàng đã mặc. Dù trong giấc mơ, nàng cũng không quên được con nàng rời nàng đi do chính tên đeo mặt nạ mặc áo mây đỏ đó.

“Đôi mắt hắc, ngài Mizukage...” Thiếu nữ ninja y thuật kinh ngạc hô to. Đôi mắt nàng mở to hết sức khi quan sát ba người này. Cả ba người đều có đôi mắt khá đặc biệt. Những đường vòng tròn xuất hiện đồng tâm trong con mắt ấy.

“Rinnegan!?” Terumi Mei nghe được lời này kinh ngạc hô lên: “Nghe đồn thủ lĩnh Akatsuki có được Rinnegan. Chẳng lẽ những lời này là thật?” Giọng nói nàng mang theo khiếp sợ nhìn về phía đôi mắt này. Nàng từng không tin tưởng lắm tin tức ANBU làng Sương Mù truyền lại cho rằng tin tức này không phải sự thực hoặc đôi phương dùng thuật biến thân giả thần giả quỷ. Thế nhưng khi đứng trước mặt người thanh niên này, nàng mới cảm nhận được áp lực mạnh mẽ.

Phanh!

Người thiếu nữ làng Sương Mù lập tức cảm giác cả người giống như bị một cự lực đánh vào người. Thân thể nàng bị bắn thẳng về phía tên thanh niên có Rinnegan gia. Ngay lập tức nàng còn chưa kịp phản ứng đã bị người nam nhân có khuôn mặt già chút cũng có Rinnegan tóm lấy. Cánh tay hắc giống như một cái gọng kìm tóm thẳng lấy cổ của thiếu nữ.

Địa ngục đạo dùng Rinnegan nhìn chăm chăm về phía thiếu nữ làng Sương Mù hỏi: “Jinchuriki của vĩ ở nơi nào?”

Không phải có phải hay không ảo giác, thiếu nữ trông thấy được sau lưng người này xuất hiện một cái mặt diêm vương. Mặt diêm vương từ từ mở ra chiếc miệng rộng của hắc. Ngay sau đó chiếc lưỡi diêm vương vươn ra như một chiếc tay dài trực tiếp tóm lấy lưỡi của thiếu nữ. Thiếu nữ kinh ngạc nhìn về phía chiếc lưỡi mình bị tóm ra và kéo dài khủng khiếp làm cho nàng khiếp sợ.

Hiện tại, Mei cũng bị thương mới khôi phục. Nàng cơ bản không có sức chiến đấu gì. Lúc này nàng chỉ có thể chờ viện binh cứu rồi. Bây giờ nàng biết mình duy nhất làm đó chính là nén cơn giận trong lòng trầm mặc ứng đối hoàn cảnh.

“Ta... không biết!” Thiếu nữ liên tục dấy dựa. Nàng cảm giác được cái lưỡi bị kéo dài cực kỳ thống khổ. Khi mà chiếc lưỡi diêm vương nắm lấy chiếc lưỡi của nàng sau đó buông ra thì chiếc lưỡi nàng cũng dần dần ngắn lại về với cổ họng nàng.

“Xem ra... người thực sự không biết gì?” Ngay lập tức Địa ngục đạo trực tiếp ném bay nàng. Thân thể thiếu nữ làng Sương Mù bắn ra ngoài sau đó rơi phịch xuống phía dưới mặt đất. Tuy nhiên nàng dường như không có được may mắn giống như những người khác.

Oanh, oanh... Những tiếng nổ vang lên, Atula dùng cánh tay đã biến thành lòng súng của mình liên tục bắn ra tên lửa. Một quả tên lửa ngay lập tức nện thẳng vào cơ thể thiếu nữ khi mà thiếu nữ mới vừa chạm mặt đất.

Thiếu nữ làng Sương Mù nàng còn chưa hoảng hồn thì đập vào mắt nàng là một quả tên lửa. Nàng còn chưa kịp dùng nhẫn thuật để thoát đi thì tên lửa đã đánh lên người nàng. Nó phát ra một vụ nổ khủng bố. Nàng chỉ cảm giác được toàn thân mình đau đớn giống như bị một thứ gì đó đánh nát sau đó ý thức rơi vào hôn mê.

Máu tươi, thịt vụn cùng với xương cốt bắn tung toé khắp nơi. Cảnh tượng thực sự làm cho người khác sợ hãi. Tuy nhiên dường như những quả tên lửa này cũng không có tấn công vào căn phòng của Mei. Xem ra nơi này duy nhất là nơi sẽ không bị Atula đạo tập kích.

“Vậy giờ đến lượt người...” Pain dùng Rinnegan lạnh lùng liếc mắt nhìn về phía Terumi Mei. Đôi mắt lạnh như băng nhìn thẳng nàng và cánh tay từ từ đưa lên.

Đình! Một âm thanh vang dội vang lên khi mà Pain vừa định sử dụng nhẫn thuật tóm lấy Mei. Không biết lúc nào thì Zabuzza đã xuất hiện ở bên trên đám người. Vừa xuất hiện thì Zabuzza lập tức sử dụng thuật phân thân ngay lập tức biến thành ba người. Cả ba người đều tấn công về phía ba tên Pain. Tuy nhiên Pain rõ ràng phản ứng nhanh hơn hẳn.

Phanh! Dường như có một cái khiên vô hình chắn trước Pain. Sau đó một lực đẩy khủng bố đánh về phía ba người Zabuzza lập tức đem Zabuzza đánh bay về phía xa. Cả cơ thể Zabuzza giống như bị một cái xe tải tông thẳng vào người. Toàn thân hắc giống như muốn tan rã, hai ảnh phân thân theo đó biến thành khối trắng.

Vút, vút... Terumi Mei lập tức vút ra mấy thanh kunai. Trên mỗi thanh kunai đều có gắn buộc một chiếc bùa nổ bắn về phía đám người Pain.

Oanh, oanh... Vậy mà lần này Pain lại không có sử dụng nhẫn thuật đẩy lui mấy thanh kunai mà trực tiếp cả ba người nhảy ra phía ngoài tránh thoát đòn tấn công của Mei. Theo sau đó tiếng nổ vang lên liên hồi. Bụi cùng lửa và vụn gỗ bắn tung toé khắp nơi.

Phanh! Vừa lúc thì Zabuzza bay thẳng đập mạnh xuống dưới mặt đất. Hắc lê dài thân thể mình vài lần mới có thể đứng vững. Toàn bộ cơ thể hắc đã biến thành màu đen xỉ của kim loại. Bàn tay hắc đưa lên nhặt lấy thanh đao ở gần đó. Lúc này một người nam nhân có cái đầu trọc lóc cùng con mắt Rinnegan

phóng về phía Zabuzza. Cánh tay hắn biến thành một đám súng máy.

Phanh, phanh... Đồi mắt Zabuzza tròn tròn, hắn ngay lập tức sử dụng Tấn Động chạy trốn. Vũ khí trên cánh tay Atula bắn liên hồi vào những vị trí mà Zabuzza di chuyển đến. Đất đá nổ tung toé và Zabuzza lập tức tiếp tục cháy trốn. Hắn dần dần áp sát vào Atula sau đó trực tiếp vung đao ra tung một cú bổ cực mạnh vào Atula đao.

Cheng! Âm thanh va chạm kim loại vang lên. Nôi va chạm đã biến thành một thanh vũ khí. Không biết từ lúc nào thì cánh tay của Atula đao đã biến thành một lưỡi cưa. Lưỡi cưa chém mạnh vào đao Zabuzza phát ra từng tia lửa bắn tung toé.

Khoé miệng Zabuzza theo đó cười nhạo nhìn về phía Atula đao. Nếu đã tiếp cận được, hắn còn sợ Atula đao sao. Sử dụng Tấn Động làm cho Zabuzza có được tốc độ cực nhanh, chỉ trong tích tắc hắn biến mất và xuất hiện sau lưng Atula đao. Bàn tay vung lên tung ra một cú chém muốn chém đứt ngang vậy mà chuyện khủng khiếp xảy ra. Từ đằng sau Atula xuất hiện một cái lưỡi cưa dài giống như một cái đuôi không lồ đâm thẳng về phía Zabuzza.

Keng! Hàm răng Zabuzza khê cắn một cái, hắn chịu đựng lưỡi cưa đánh về phía cơ thể mình mang theo từng tia lửa tung toé. Cả cơ thể Zabuzza đã biến thành kim loại, hắn muốn kiểm tra lực sát thương của tên này mạnh đến đâu. Zabuzza không tin mình hoá sắt rồi mà không chịu được đòn tấn công này. Nếu hắn hoá nước như vậy thanh đao sẽ không được tiếp đủ lực khó mà chém chết tên này.

Phanh! Vậy mà cơ thể Atula hoá thành trạng thái ba đầu sáu tay. Hắn trực tiếp uốn lượn chiếc đuôi trực tiếp lấy đòn tấn công của Zabuzza. Chiếc đuôi trực tiếp bị đập cong thành hình dạng uốn éo. Thân thể Atula cũng theo đó mượn lực lui lại lấy một khoảng cách với Zabuzza.

“Kim sa đại tổng táng!” Một âm thanh vang lên trực tiếp bắn về phía ba người Pain bao gồm Nhân Đao cùng với Địa ngục đao. Chúng vurun ra bàn tay cát vàng khổng lồ bắt về phía ba người. Ba người lập tức tách ra trốn thoát đòn tấn công này tuy nhiên cánh tay cát vàng theo đuôi không bỏ.

“Thần La Thiên Chính!” Thanh niên cầm đầu Pain khê quát một tiếng. Một cỗ sức lực mạnh mẽ đem đám cát trực tiếp đánh tan đầy lùi lại. Nó khủng bố đến mức đem một mảnh lớn cát vàng đánh rớt lại.

Bùm! Vậy mà ngay lập tức Pain cảm giác được nguy hiểm. Hắn trực tiếp lách đầu trốn thoát đòn tấn công của đối phương. Một tia nước sắc bén xẹt qua trực tiếp cắt đứt một ngọn tóc vàng của hắn. Hắn lập tức ngưng trọng nhìn về phía người sử dụng tấn công mình.

Hai người xuất hiện trước mặt Pain đó là một người thanh niên tóc đỏ ôm ngực. Pain cũng biết được người này, hắn chính là Kazekage đệ tứ Rasa. Người còn lại là một người đàn ông trung tuổi cao và mảnh khảnh. Hắn có mái tóc vàng dài và được vuốt ngược lại. Khuôn mặt hơi gầy và thon. Đặc điểm là một cái râu hình tam giác khá nổi bật kèm theo một bộ ria mép mỏng. Mắt nhỏ hẹp có màu xanh nhưng không có lòng mày. Bên ngoài mặc một bộ kimono dài tay màu tối và có sọc. Thắt lưng bản to màu đen. Ở bên trong mặc một chiếc áo màu xanh lá và đi dép xăng đan.

“Đối thủ lần này xem ra nặng ký đây!” Người nam nhân trung tuổi mở miệng nói: “Thế nào, nhóc con Kazekage đệ tứ? Ngươi được không đó!”

“Lời này phải dành cho ngài rồi, ngài Mizukage đệ nhị!” Rasa ôm ngực lạnh lùng lên tiếng nói: “Ngài có thể làm được gì đây? Đối phương chính là người có đôi mắt trong truyền thuyết Rinnegan.”

“hahaha...” Mizukage đệ nhị cười nói: “Dù sao ta cũng là người chết rồi mà! Ta cũng rất tò mò đôi mắt Rinnegan trong truyền thuyết này có gì đặc biệt. Có sáu người tất cả, tất cả đều có Rinnegan. Dường như có gì đó không đúng lắm?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Uzumaki Kushina

“Hộc, hộc...” Naruto thở ra hơi hồng hộc. Cơ thể hắn cũng đã ướt đầm mồ hôi, ngay cả hình dạng quỷ hoá cũng không có cách nào giữ vững được. Ở phía trước mặt bức tượng phật, cứ vì nằm xõng xoài ở trên mặt đất. Nó ngửa cả người lên, lưỡi lè ra giống như sắp chết. Máu cừu vĩ bắn ra tung toé khắp nơi. Bộ dạng trông vô cùng thảm hại. Thực sự làm cho người thấy mà thương.

Naruto nhìn về phía cảnh này mà lắc lắc đầu. Hắn lại phát ra một hơi thở thật dài: “Hà...” Phát tiết qua đi đối với làng Lá đối với Hokage đệ tứ Namikaze Mianto lên người cừu vĩ thực sự làm cho Naruto cảm giác được vô cùng thoải mái. Đến cuối cùng bàn tay hắn đưa lên lắc lắc nhẹ cổ tay mình.

“Bắt đầu đi thôi!” Hai bàn tay Naruto trực tiếp kết ấn. Giọng nói mang theo ngạo mạn và châm chọc: “Cừu vĩ, đây là phong ấn mới của ta lấy chín con rồng vì cực hạn cũng tương ứng với số đuôi của ngươi. Ngươi sẽ trở thành một con sủng vật bị nhốt trong cũi mãi mãi. Cả đời đều ở trong lồng giam không có cách nào thấy được bóng đêm. Ngươi không nên hận ta, ta cũng chỉ bị buộc đi lên con đường này. Làng Lá dạy cho ta những điều như thế. Thương hại kẻ thù chính là tàn nhẫn đối với chính mình, người nào nắm đảm lớn người đó là đạo lý. Đó là những gì làng Lá dạy dỗ ta lớn lên.”

Ầm, ầm... Từ phía dưới mặt đất xung quanh cừu vĩ trực tiếp mọc lên chín con mộc long. Mộc long theo đó đem cả con cừu vĩ bó trụ lại. Trên người mộc long tràn ngập những hoa văn phong ấn. Chúng trực tiếp bao phủ cừu vĩ lại. Ngay cả một chút chỗ trống cũng không để cừu vĩ có thể thấy được.

Cửu vĩ trong lúc này phát ra âm thanh trầm thấp: “Ta thấy được ngươi đã bước vào bóng tối. Ngươi sẽ huỷ diệt ngôi làng đó nhưng ngươi cũng chỉ đang tự huỷ hoại ngươi mà thôi. Sớm muộn ngươi cũng sẽ đánh mất chính bản thân ta. Biến thành kẻ giống như ta căm thù nhân loài!” Đôi mắt của con hồ ly nhìn về phía Naruto với ánh mắt thương hại. Tuy nhiên nó rất nhanh bị con mộc long che khuất và hoàn toàn bó buộc.

Thường khi một jinchuriki cướp đoạt được chakra vĩ thú, nó sẽ tạo ra một rào chắn cân bằng giữa vĩ thú và jinchuriki. Một khi jinchuriki muốn sử dụng chakra vĩ thú như vậy vĩ thú sẽ hấp thu một phần chakra jinchuriki. Đáng tiếc ở Naruto lại chẳng thể cho chuyện đó xảy ra. Hắn dùng thuật phong ấn kết hợp với mộc độn bá đạo cường chế chiếm lấy chakra cửu vĩ. Giống như một tên cướp chỉ cướp đoạt lại không chịu bỏ ra bất cứ thứ gì. Hoàn toàn là hành động của cường đạo đủ cho thấy được mặt hắc ám trong lòng Naruto.

“Đây là chakra cửu vĩ sao?” Toàn thân tràn ngập lực lượng, cơ thể Naruto biến thành màu vàng và như được che phủ trong một ngọn lửa màu vàng. Trên cổ hắn xuất hiện dấu vết in của những viên cầu ngọc màu đen. Cảm xúc âm u cũng theo đó tràn ngập vào cơ thể Naruto khiến Naruto không nhận được tự mở ra Byaku-Sharingan. Khoé miệng Naruto cười gằn nói: “Độ lượng ta không nhỏ đến như vậy. Chỉ chút cảm xúc tà ác này mà muốn làm mất bản tâm ta sao? Bất quá nó cũng kích thích lòng hận thù ta đối với làng Lá. Thật thú vị đây... Mà ngươi xem đã đủ chưa? Ra ngoài đi!”

“Naruto...” Một giọng nói vang lên làm cho Naruto nhúm mày lại. Hắn thấy được một nữ nhân khá đẹp cao gầy với mái tóc màu đỏ dài. Một bên tóc được ghim lên thành xược. Ở bên trong mặc một chiếc áo màu trắng bên ngoài mặc một chiếc váy màu xanh dài với hai dải dây hai bên. Khuôn mặt thiếu nữ khá xinh đẹp thon và làn da trắng nõn. Tuy nhiên nụ cười nàng trong lúc này mang theo vài phần gượng gạo.

Giọng nói Naruto phát ra lạnh lạnh: “Ồ, ra là phu nhân ngài Hokage đệ tứ sao? Xin hỏi vị phu nhân đáng kính có chuyện gì xuất hiện ở chỗ này sao?”

“Xem ra con thực sự biến ta là ai?” Uzumaki Kushina đưa tay lên sờ mái tóc của nàng. Nụ cười nàng vẫn mang theo gượng gạo như vậy, một mắt nhắm một mắt mở và khẽ nhếch miệng: “Ta là mẹ của con, Uzumaki Kushina!”

Vụt! Thân mình Naruto nhảy xuống phía dưới. Hắn đem mình đứng trước mặt Kushina, hai tay ôm ngực của mình lên tiếng nói: “Có chuyện gì sao?”

“Xem ra con đối với làng Lá rất là tức giận!” Uzumaki Kushina cười gượng đối với Naruto nói. Nàng lúc này không biết nói gì với Naruto cho phải. Đôi môi nàng hơi run run, đến cuối cùng nàng cảm giác khó mở lời nói: “Ta đã xem toàn cảnh chiến đấu của con với cửu vĩ. Ta thực sự không nghĩ được con lại nắm giữ sức mạnh mà chỉ ngài Đệ Nhất mới nắm giữ được thôi đây. Ta cũng định giúp con một tay kia đây...” Vừa nói Kushina vừa để nở nụ cười gượng: “Xem ra ta và Minato đã sai lầm khi phong ấn cửu vĩ vào cơ thể con. Con hoàn toàn không cần thiết loại sức mạnh như thế này!”

“Nói những điều này còn có hữu dụng sao?” Naruto bình tĩnh lên tiếng hỏi Kushina: “Hiện tại nó cũng chẳng thể thay đổi được sự thật gì cả. Tôi cũng đã quen với hiện tại rồi. Một đứa trẻ không cha không mẹ? Hà...” Bàn tay Naruto phát ra, hắn cười nhạt nói: “Nói ra bà cũng không hiểu đâu! Bà là vợ Hokage đệ tứ người được cả làng Lá kính ngưỡng mà đâu giống tôi chứ?”

“Ai nói con, mẹ không hiểu được cảm xúc của con!” Uzumaki Kushina mở miệng nói chuyện. Ngay sau đó nàng tiếp tục nói để cho Naruto kinh ngạc: “Ta cũng đã từng là jinchuriki cửu vĩ.” Nhìn về phía vẻ mặt kinh ngạc của Naruto thì Uzumaki Kushina hơi ngần ra sau đó bộc phát nói: “con có khuôn mặt rất giống cha con, Minato...” lời này nói ra làm cho Naruto trở nên âm trầm, Uzumaki Kushina mở miệng nói tiếp: “Nhưng tính cách con thực sự rất giống với anh ấy?”

“Anh ấy?” Naruto khẽ lẩm bẩm lời này. Đường như anh ấy không phải đang nhắc đến Namikaze Minato.

“À... là mối tình đầu của ta!” Uzumaki Kushina đưa lên gãi gãi sau đầu của mình, đôi mắt nhắm lại và hai má đỏ bừng nhìn về phía Naruto: “Cách con hành động giống anh ấy thật đấy. Không biết có phải vì ta thường sùng bái anh ấy mà con cũng có tính cách giống anh ấy không nữa!”

“Anh ấy là ai?” Naruto cũng đã thu phục cửu vĩ. Hắn không vội nhất thời, hắn rất muốn biết được người mà Kushina yêu đầu tiên là ai?

“Nếu con muốn nghe mẹ sẽ kể cho con!” Uzumaki Kushina đưa lên gãi gãi đầu của mình. Bộ dạng nàng mang theo ngượng ngịu: “Mẹ chuyển đến làng Lá từ nhỏ vì mẹ là học viên mới nên mẹ muốn tạo ấn tượng đầu tiên trong mắt buổi học. Vì thế khi họ hỏi mẹ ước mơ trong tương lai của mình là gì? Mẹ nói rằng tôi sẽ trở thành vị Hokage nữ đầu tiên và những học viên, họ không thích những học viên mới tò mò về việc trở thành Hokage. Lũ con trai suốt ngày chọc ghẹo mẹ là cả chưa vì lúc đó khuôn mặt mẹ rất tròn và thêm mái tóc đỏ hoe. Chỉ có người ấy và cha con là có khác biệt mà thôi!”

Ngón tay Kushina đưa lên sau đó tiếp tục kể chuyện trong lòng tâm tình của mình. Kushina mở miệng nói: “Thực sự ban đầu mẹ không thích cha con vì ai bảo ông ấy ẻo là như con gái ấy mà còn muốn nói trở thành Hokage gì đó. Chỉ có anh ấy là chiếu cố mẹ rất tốt thôi. Không giống như cha con vậy...”

“Chắc con tò mò về thân phận người mà ta đang nói đến!” Uzumaki Kushina cười nói: “Anh ấy là Katou Dan. Một Jounin của làng Lá. Chính anh ấy là người đã dẫn theo ta vào trong lớp đồng thời dạy dỗ cho đám học viên mới một trận.” Nàng nhớ đến cảnh Katou Dan cầm trong tay một viên phấn sau đó bóp vụn một cái. Bàn tay vung lên trực tiếp bắn về phía mấy tên nhóc nhỏ sau đó hiện ngang chống eo răn dạy đám nhóc đó. Kushina có chút sùng bái nói: “Một người không biết bao dung người khác không xứng đáng là một Hokage. Một Hokage chân chính đó là cần bao dung tất cả mọi người, che chở bảo vệ bọn họ như thân nhân của mình. Đồng thời được sự nhận đồng của tất cả mọi người, người như vậy mới có tư cách trở thành Hokage. Đó là câu nói mà anh Dan đã nói!”

“Nụ cười đó mẹ không có cách nào quên được. Đặc biệt khi mà anh ấy sờ đầu mẹ và khen mái tóc mẹ rất đẹp!” Uzumaki Kushina khẽ liếc mắt nhìn về phía Naruto. Trong lòng Naruto thầm chặc lưỡi, mẹ hắn trước mặt hắn kể chuyện người tình cũ thực được chứ. Naruto cảm giác hứng thú vẫn là nghe tiếp. Kushina cười nói: “NHưng một ngày nọ, một sự kiện đã xảy ra. Chính vì sự kiện này mà mẹ đã thực sự yêu anh ấy dù cho tuổi tác chúng ta cách nhau rất lớn.”

“Hắn con cũng cảm nhận được nó đúng không? Con cũng sở hữu năng lực giống như ta...” Uzumaki Kushina mở miệng nói chuyện tiếp: “Chakra ta rất đặc biệt và người làng Mây rất muốn sở hữu nó và đã bắt cóc mẹ. Khi bọn chúng dẫn mẹ đi, mẹ đã bứt những sợi tóc và lưu chúng trên đường. Phải rất

cẩn thận nếu không muốn bị phát hiện. Làng Lá đã dẫn theo một đội đặc nhiệm đến cứu mẹ nhưng không ai tìm được. Đến tận biên giới, mẹ đã tuyệt vọng. Chỉ có hai người tìm được mẹ thôi đó là cha con và anh Dan.”

“Những Jounin làng Mây, không có ai có thể thắng anh ấy!” Uzumaki Kushina sùng bái cười nói: “Chỉ trong vài giây anh ấy đã hạ được những Jounin tinh anh nhất của làng Mây. Đó cũng là lúc mẹ rung động khi mà anh ấy sờ đầu xoa xoa đầu mẹ và nói với mẹ rằng tóc em đẹp lắm. Chính vì nó anh mới có thể tìm thấy em, cô nhóc ót đồ hung hãn ả. Đó cũng là lúc mẹ thực sự rơi vào tình yêu với anh ấy mà không phải cha con. Đó cũng là lúc mẹ thực sự thích mái tóc của mình.”

“Vây...” Naruto mở miệng nói chuyện: “Vì sao bà còn gả cho Hokage đệ tứ vậy?”

“Thật ra thì chuyện này nói ra rất dài dòng...” Uzumaki Kushina cười gượng nói, bàn tay lại theo thói quen đưa lên vuốt tóc mình: “Lúc đó mẹ vẫn còn trẻ và khá bông bột. Mặc dù biết rõ Dan, anh ấy là người yêu của chị Tsunade nhưng mẹ vẫn bị anh ấy hấp dẫn.”

“Tsunade...” Naruto khe khe lắm bả một câu.

“Con cũng biết chị ấy sao?” Uzumaki Kushina mở miệng cười nói: “Chị ấy đã rời làng Lá nhiều năm rồi. Lúc đó, ta cũng rất ghen ghét với chị ấy vì chị ấy đã cướp đi anh Dan, người mà ta yêu nhất. Nghĩ đến có chút ngượng, lúc đó ta thường hay phá đám hai người bọn họ tình tứ.”

“Sau đó thì sao?” Naruto cũng có chút tò mò. Hắn không nhìn được mà tiếp tục nghe câu chuyện mà Kushina nói.

“Anh ấy chết!” Uzumaki Kushina buồn bã nói ra. Nghe được những lời này thì Naruto kinh ngạc. Hắn nghe được Kushina nói tiếp: “Trong một chiến dịch lớn chiến tranh thế giới Shinobi lần thứ hai, quân đoàn chị Tsunade đã bị phục kích. Đó thực sự là một cái bẫy và khi anh Dan tiến đến cứu viện thì một quân đoàn bốn đại quốc cùng tập kích anh ấy. Bốn binh đoàn này cầm đầu Tsuchikage đệ tam, Raikage đệ tam, Mizukage đệ tam, Kazekage đệ nhị.”

“Anh ta chết vì bị phục kích sao?” Naruto lạnh nhạt mở miệng hỏi.

“Không phải...” Uzumaki Kushina tỏ ra nghiêm nghị: “Liên quân bốn nước bị toàn bộ diệt sát. Kazekage đệ nhị chết trận, Ba vị Kage còn lại bị thương trốn chạy. Không những thế ninja làng lấy gần như không chút thương vong nào chiến thắng.”

“Cái gì...” Naruto hoàn toàn kinh hãi, hắn run run hỏi: “Làm sao có thể?”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 149: Mẹ và con

Thấy bộ dạng kinh ngạc như vậy của Naruto thì Uzumaki Kushina khẽ nở nụ cười. Một nụ cười thật tự nhiên đồng thời mang theo nỗi buồn man mác: “Có lẽ điều ta nói thực sự khó tin. Thế nhưng đây là sự thực. Trong trận chiến tranh đó quân đoàn làng Lá chúng ta tổn thương thảm trọng. Ta nghe được có rất nhiều người chết trong trận chiến đó. Ngay cả chị họ ta Senju Tsunade cũng chết trong cuộc chiến đó!”

“Chờ chờ... chút...” Bàn tay Naruto đưa lên nhẹ nhàng quờ múa, về mặt mang theo kỳ quái nhìn về phía Uzumaki Kushina hỏi: “Bà không phải nói trận chiến đó quân đội làng Lá gần như không tổn hại gì sao? Hơn nữa, Senju Tsunade, cô ấy không phải vẫn sống bình thường sao?”

“Haha... xem ra ta không có giải thích rõ cho con!” Bàn tay Kushina tự dưng nhẹ lên đầu, nàng cười trông có chút gượng gạo và ngờ nghệch: “Nếu như ta nói điều này thì con có lẽ khó mà tin được. Thực ra thì chị Tsunade cũng đã chết hai lần rồi.”

“Cái gì?” Naruto nghe được những lời này hoàn toàn không tin tưởng được Uzumaki Kushina nói. Người chết làm sao có thể sống lại. Ngay cả nhẫn thuật sống lại của Naruto cũng là chuyển đổi linh hồn tiến vào cơ thể chimera.

Uzumaki Kushina bình tĩnh nhìn về phía Naruto nói: “Trong trận chiến đó, làng Lá tổn thất thảm trọng. Gần như toàn quân bị diệt. Mặc dù sau đó toàn bộ quân đội liên quân bốn nước đều bị anh Dan diệt nhưng nếu như không phải có anh Dan ở đó sử dụng cấm thuật đem tất cả mọi người làng Lá sống lại có lẽ làng Lá đã rơi vào khốn cảnh. Trận chiến ấy đã lại một lần nữa khẳng định làng Lá trở thành ngôi làng số một của thế giới shinobi.”

“Sau đó thì sao...” Naruto về mặt nghi ngờ hỏi lại.

“Anh ấy đã hao phí một lượng chakra khổng lồ đem tất cả ninja làng Lá đã chết phục sinh...” Uzumaki Kushina mở miệng nói chuyện tiếp: “Ngay cả chị Tsunade đã chết cũng được anh ấy phục sinh. Điều đó khiến anh ấy cạn kiệt chakra và khi bị người khác tập kích bất ngờ. Anh ấy đã chết.”

“Chết sao?” Về mặt Naruto hơi trở nên ngưng trọng. Một giọt mồ hôi trên trán hắn chảy ra. Một người có thể lấy sức một người diệt quân đoàn tứ quốc lại có thể chết dễ dàng như vậy sao? Càng nghĩ Naruto càng cảm nhận được mùi của âm mưu.

“Cái chết của anh ấy làm cho mẹ rất đau buồn!” Uzumaki Kushina buồn bã nói: “Mẹ đã khóc suốt ba ngày ba đêm không ngừng nghỉ. Thật may lúc đó

bên cạnh mẹ có cha con. Cha con là người đã kéo mẹ ra khỏi nỗi tuyệt vọng đó.” Vừa nói đến đây Uzumaki Kushina cười một cách ngây ngô mang theo vài phần giương gao: “Đó cũng là lý do mà ta đồng ý gả cho cha con, Minato. Hiện giờ ta đã thấy được con lớn như vậy, làm mẹ ta cũng thực mãn nguyện.”

“Ta biết con rất hận làng Lá...” Uzumaki Kushina nhìn về phía Naruto với ánh mắt cực kỳ đau buồn: “Thế nhưng mọi việc có nguyên nhân cả. Mặc dù vậy con cũng đừng cho mẹ đang bào chữa cho làng Lá. Mẹ sẽ nói với con sự thật của mười sáu năm về trước. Ngày mà con được sinh ra...”

“Sự thật...” Naruto trầm mặc một chút: “Sự thật gì chứ?”

“Sự thật mẹ cũng là jinchuriki cứu vĩ giống con...” Uzumaki Kushina trở nên nghiêm túc quan sát Naruto: “Sự thật thì mẹ được đưa từ làng Con Xoáy đến làng Lá mục đích thực sự là trở thành jinchuriki. Hoà Quốc và Xoáy Nước quốc có quan hệ thân thiết đặc biệt giữa tộc Uzumaki và tộc Senju. Hai gia tộc có quan hệ máu mủ từ thời xa xưa. Gia tộc Uzumaki có thể chứa chakra đặc biệt tinh thông phong ấn. Họ còn được gọi là gia tộc trường thọ. Phong ấn tứ tượng trên người con là dựa trên phong ấn của làng chúng ta. Sự thật là ta đã dạy cho cha con tất cả những thuật phong ấn đó. Thế nhưng ta rất tò mò về những phong ấn trên chín con mocket long đã phong ấn cứu vĩ.”

Nói đến đây nàng cười thật tươi: “Ta thường rất dốt trong nhẫn thuật chỉ có giỏi một chút về thuật phong ấn mà thôi! Ta chưa từng nghĩ con lại có thể tinh thông cả hai mặt đấy. Xem ra con kế thừa thiên phú của cả hai chúng ta. Ngôi làng mẹ ở hiện giờ đã không còn nữa. Trong thời chiến, con người lo ngại uy lực của phong ấn. Một vài người sống sót giờ cũng đột ngột biến mất hoặc phân tán khắp thế giới này. Mẹ đã được đưa đến làng không lâu.”

“Giống như vợ ngài Hokage đệ nhất bà Uzumaki Mito trở thành chủ thể jinchuriki thì mẹ lại trở thành vợ của Hokage đệ tứ. Nghe thực có chút buồn cười.” Kushina lại thói quen gỡ tóc của mình và cười: “Con có biết về cuộc chiến giữa ngài Hokage đệ nhất và Uchiha Madara hay không?”

“Trận chiến giữa Tula Madara và Thần Nhẫn Hashirama tại Thung Lũng Chung Kết...” Nghe được Kushina hỏi, Naruto nhủ mảy mai: “Từng đồn đại rằng Madara không hề cứu vĩ tấn công làng Lá. Hai người đã quyết đấu tại Thung Lũng Chung Kết. Theo lịch sử ghi lại thì Thung Lũng Chung Kết lúc đó còn chưa tồn tại. Sau cuộc quyết chiến của hai người, địa hình ở nơi đó bị thay đổi mới có Thung Lũng Chung Kết.”

“Đúng là như thế!” Kushina gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Trong cuộc chiến đó, ngài Hashirama đã bắt giữ được cứu vĩ. Để giúp chồng mình, đại nhân Mito đã phong ấn nó vào người và trở thành jinchuriki đầu tiên. Từ khi đó, cứu vĩ thuộc quyền sở hữu của làng Lá. Khi đại nhân Mito lâm chung, mẹ được đưa đến làng Lá để trở thành jinchuriki mới.”

“...” Naruto nghe thấy vậy lập tức trở nên trầm mặc. Hắn cảm giác không còn chán ghét Uzumaki Kushina như trước đây. Đến cuối cùng Naruto mở miệng nói: “Vậy bà không phản đối sao?”

“Khi đó mẹ đâu biết được mình tại sao lại phải rời đi chứ?” Uzumaki Kushina buồn bã nói nhỏ: “Nhưng sau khi biết được sự thật đó, mẹ đành cam chịu. Chuyện này được xem là tuyệt mật. Chỉ có ngài Hokage đệ tam và ba vị trong hội đồng tối cao biết được. Chỉ duy nhất ba người được biết.”

“Họ là ai...!” Lập tức vẻ mặt Naruto trở nên âm trầm. Hắn đoán được rằng mình là cứu vĩ bị phát tán ra toàn bộ làng Lá rất có thể do bọn họ. Tin tức hán là cứu vĩ đối với Hokage hại nhiều hơn lợi. Naruto cho rằng Hokage đệ tam không ngu như vậy. Có lẽ sự đấu tranh chính trị trong cao tầng làng Lá dẫn đến sự kiện đó. Sau đó vì tin tức đã bị giải ra ngoài nên Hokage đệ tam đành cam chịu và nghiêm cấm mệnh lệnh được ban bố.

“Họ là hai vị cao tầng làng Lá Homura Mitoka và Utatane Koharu. Một vị khác cực kỳ nguy hiểm, con cần cẩn thận với ông ta.” Uzumaki Kushina lo lắng nhìn về phía Naruto: “Ông ta là người nắm giữ ANBU gốc của làng Lá Shimura Danzou. Con cần phải hết sức cẩn thận với ông ta.”

Naruto trầm mặc một chút sau đó tránh né ánh mắt Kushina nói: “Tôi biết rồi!”

“Ta biết con rất hận làng Lá. Hẳn con cảm giác áp lực rất lớn khi ở ngôi làng đó. Mẹ cũng từng như thế...” Uzumaki Kushina lại bắt đầu dẫn đường Naruto: “Hẳn con đã đôi mắt với sự cô đơn cùng với sự lạnh nhạt của mọi người. Ta cũng từng như vậy nhưng đại nhân Mito cũng đã từng nói với ta rằng. Chúng ta sinh ra là để trở thành chiếc hũ phong ấn cứu vĩ nhưng trước khi thuần hoá được con mãnh thú, con phải lấp đầy chiếc hũ bằng tình yêu. Làm được như thế dù cho có là jinchuriki của cứu vĩ đi nữa thì con vẫn có thể sống một cuộc đời hạnh phúc.”

Naruto mở miệng nói chuyện: “Ừm, tôi đã biết!”

Vẫn không thấy được Naruto gọi mình là mẹ. Uzumaki Kushina có chút buồn rầu. Thế nhưng ngay sau đó nàng cười đối với Naruto: “Thằng nhóc này... con chẳng lẽ lúc nào cũng bộ mặt như vậy sao? Bộ mặt như vậy là không có con gái nào sẽ thích đâu.”

“Tôi...” Naruto trầm mặc một chút: “Tôi đã có vợ hơn nữa cô ấy đã từng có thai một lần!” Trầm mặc một chút không hiểu sao như ma xui quỷ khiến, Naruto mở miệng nói ra những lời như thế. Chính bản thân Naruto cũng không hiểu tại sao mình lại nói ra chuyện này.

“A...” Miệng Kushina mở ra hết cỡ. Nàng cứ nghĩ tính cách Naruto sẽ không được con gái yêu thích. Không nghĩ tới Naruto lại có vợ nữa rồi. Thằng nhóc bây giờ mới bao nhiêu lớn. Hẳn chỉ trên dưới mười tám tuổi đi. Tuổi này kết hôn thực sự có chút quá sớm. Kushina nghe được những lời này thì cực kỳ kinh ngạc. Sau đó đột nhiên tung một cú đấm thẳng vào đầu Naruto: “Thằng nhóc này... vậy mà làm cho mẹ sợ hết hồn!”

“...” Bàn tay Naruto đưa lên sờ sờ đầu. Hắn dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Uzumaki Kushina.

Bị con trai nhìn như vậy, Kushina cười dùng tay che miệng sau đó lại đưa tay ra phẩy phẩy: “Mẹ xin lỗi, mẹ thực vô ý quá. Mỗi khi có việc kích động mẹ đều không được bình tĩnh thường nói lời miệng hoặc hành động không được lịch sự lắm. Mẹ không hy vọng con ở điểm này giống mẹ...” Về mặt Kushina mang theo áy náy, hai má đỏ bừng. Nàng cũng vội vàng đánh trống lảng sang chuyện khác: “Mẹ rất muốn biết cô gái mà con kết hôn là ai đấy? Mà con còn nói cô ấy có thai đúng không? Vậy mẹ sắp được làm bà nội rồi hả?”

Khuôn mặt rạng rỡ Kushina đập vào mắt Uzumaki Naruto làm cho hắn không biết trả lời sao. Bản thân hắn tránh né ánh mắt Kushina rồi cuối cùng hoá thành thờ dãi: “Hà... sau khi bỏ trốn khỏi làng Lá. Tôi có đi đến Thủy Quốc...” Nghe được Naruto phản bội làng Lá, Kushina hơi buồn một chút nhưng cũng không có nói gì cả mà lẳng lặng nghe: “Tôi gặp cô ấy ở Thủy Quốc. Cô ấy tên là Terumi Mei. Tuổi cô ấy lớn hơn tôi một chút hơn nữa, cô ấy còn là Mizukage đệ ngũ của làng Sương Mù.”

Những lời này không giống như lời giả dối, Kushina kinh ngạc hô lên: “Terumi Mei... một ninja làng Sương Mù sao? Hơn nữa còn là Mizukage đệ ngũ. Vậy, cô ấy năm nay bao nhiêu tuổi?”

“A...” Naruto hơi chần chờ một chút: “Cô ấy năm nay có 29 tuổi. Mặc dù tuổi tác chúng tôi cách nhau rất lớn. Thế nhưng chúng tôi thực sự rất yêu nhau.”

“...” Uzumaki Kushina nghe vậy sau đó cười có chút gượng gạo: “Xem ra con rất giống ta đều yêu thích người lớn tuổi mình rất nhiều. Mẹ trở thành vợ Hokage đệ tứ thì còn lại trở thành chồng Mizukage đệ ngũ. Thật là trùng hợp...” Vừa nói Kushina vừa để lộ nụ cười rạng rỡ nhất mà nàng cho rằng như thể với Naruto: “Phải rồi, cô ấy đã mang thai sao? Là nam hay nữ?”

“...” Naruto hơi chần chờ một chút rồi nói: “Cô ấy đã sảy thai. Bọn tôi đã bị Akatsuki tập kích và trong cuộc chiến đó cô ấy đã mất đi đứa con.”

“Đám người Akatsuki đó...” Nghe được lời này thì Kushina nắm chặt nắm tay lại, vẻ mặt giận dữ không kiềm chế được. Tuy nhiên ánh mắt nàng thấy được khuôn mặt buồn rười rượi của Naruto thì nàng cũng thu lại vẻ tức giận đó. Kushina nói: “Akatsuki sao?”

“Đó là tên đeo mặt nạ có một con Mangekyou Sharingan ở bên mắt phải!” Naruto trầm giọng nói: “Chính hắn là người đã tấn công chúng tôi. Hokage đệ tứ cũng nói rằng hắn chính là người đã thả ra cừu vĩ vào khoảng mười sáu năm trước.”

“Xem ra quả nhiên là hắn...” Uzumaki Kushina mở to đôi mắt ra. Ở sâu trong đôi mắt nàng mang theo cừu hận không thể nào che dấu được.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Khốn cảnh

“Vậy làm cách nào...” Naruto hơi mở rộng cánh tay ra, vẻ mặt trở nên hơi âm trầm và khản trương.

Ngay sau đó Uzumaki Kushina đã trả lời hắn, vẻ mặt nàng cũng mang theo khó hiểu và nghi ngờ: “Kẻ đeo mặt nạ đó, mẹ không biết hắn thế nào lại biết được thời điểm phong ấn bị suy yếu nhất. Đó là thời điểm hắn rút cừu vĩ ra khỏi cơ thể mẹ.” Vẻ mặt nàng cũng trở nên nghiêm túc hơn: “Không giống như các jinchuriki nam thì các jinchuriki nữ đều có một điểm cực kỳ bất lợi. Thời gian mang thai một jinchuriki là mười tháng. Sức mạnh dùng để khống chế cừu vĩ được chuyển sang nuôi dưỡng đứa bé trong bụng. Chính vì vậy mà phong ấn cũng vì thế mà suy yếu theo.”

Naruto càng nghe càng cảm giác có mùi âm mưu ở đây. Dường như đã có một âm mưu nào đó. Có lẽ do sống ở làng Lá lâu mà Naruto có tính cảnh giác quá cao. Hắn nhìn thẳng thấy bộ dạng nghiêm túc của Kushina khi nói chuyện: “Mẹ đã được ngài đệ tam đưa đến một nơi ngoài làng Lá. Ông ấy còn cử một đội ANBU bảo vệ và dùng phong ấn để bao quanh nơi đó. Ngay cả vợ Hokage đệ tam cũng tham gia cuộc đồn ỉ ở đó. Nhưng bằng một cách nào đó hắn đã không kinh động thủ vệ và giết chết tất cả các ANBU. Ngay cả vợ Hokage đệ tam cũng chết trong tay hắn và hắn dùng con để uy hiếp cha của con sau đó bắt đi mẹ. Hắn thả ra cừu vĩ và dùng con mắt của mình khống chế cừu vĩ và tấn công làng.”

“Sự việc toàn bộ là như vậy sao?” Uzumaki Naruto nghe Kushina kể. Hai bàn tay hắn siết chặt lại với nhau. Vì quá kích động nên đôi mắt Sharingan không tự chủ được hiện lên.

Kushina cũng hơi thoáng qua kinh ngạc thầm nghĩ: “Là Sharingan sao?”. Nàng có chút hơi sợ vì Naruto sở hữu Sharingan. Bản thân nàng từng có một người bạn tộc Uchiha. Chính vì vậy nàng biết rõ đặc tính Sharingan. Nó có sức mạnh làm người mê luyến tuy nhiên mặt trái của nó khiến cho con người dễ dàng kích động và đi vào con đường lạc lối. Kushina rất sợ Naruto sẽ giống như người tộc Uchiha như vậy.

“Mẹ thực sự xin lỗi!” Hai mắt Kushina đã đầm lệ. Nàng đưa bàn tay lên gạt đi khoé mắt của mình: “Chúng ta đã biến con thành jinchuriki và để con hứng chịu bao nhiêu khổ sở mà mẹ lại không ở đó để nuôi dạy, yêu thương con. Con cũng không cần phải tha thứ cho chúng ta vì đó là lỗi lầm mà chúng ta đáng phải nhận. Chỉ cần con sống được hạnh phúc, con hận chúng ta cũng không sao cả?”

Trái tim Naruto hơi nhói một chút. Hắn không dám nhìn thẳng về phía mắt Uzumaki Kushina. Đến cuối cùng hắn vẫn phải hít một hơi thật sâu lấy bình tĩnh. Bàn tay đưa lên gãi gãi sống mũi và cố gắng để nở nụ cười khá xấu hổ và vẫn tránh né ánh mắt Kushina: “Thực ra thì ban đầu tôi rất ghét và hận bà và lão Đệ Tứ đó! Nhưng giờ gặp mặt, tôi nhận ra bà không quá đáng ghét như tôi nghĩ. À... ừm... Cảm ơn bà vì những tình cảm bà dành tặng cho tôi.” Sau đó hắn lại cười gượng nhìn về phía Kushina: “Tôi... tôi nhất định sẽ sống hạnh phúc. Bà yên tâm đi!”

“Naruto!” Đôi mắt Kushina đọng đọng nước mắt: “Cảm ơn con vì đã trở thành con trai của ta. Chỉ điều này cũng đã đủ. Mẹ cũng cảm thấy hạnh phúc rồi!” Bàn tay nữ nhân đưa lên lau lau nước mắt, Naruto không dám đối mặt với đôi mắt tràn đầy mẫu tính ấy. Kushina mở miệng hỏi: “Ta sắp phải rời đi rồi! Thời gian thực sự là ngắn. Nếu như có thể ở bên cạnh con thêm lúc nữa thì tốt biết bao. Naruto...” Giọng nói Kushina trở nên áp úng: “Trước khi đi,

con có thể gọi ta một tiếng mẹ được không?”

“...” Naruto trầm mặc, đôi môi hắn theo đó hơi run rẩy. Tuy nhiên cuối cùng lại không nói lên lời.

“Không được sao?” Bàn tay Kushina đưa lên lau khoé mắt của mình, nàng nở nụ cười mà nàng cho rằng rõ nhất khi từ biệt con trai mình. Không hiểu sao trong nụ cười ấy lại mang theo buồn bã và thê lương: “Không sao! Chỉ cần con có thể sống hạnh phúc là mẹ vui rồi. Naruto này... con cũng là một người chồng rồi nên mẹ cũng không biết phải nói gì với con cả. Một người chồng thì nên có trách nhiệm một người chồng. Đừng quá kén ăn nhé những ông chồng khó tính không được các bà vợ thích đâu. Đặc biệt cần phải tắm rửa sạch sẽ mỗi ngày và không đi làm quá khuya mới về nhà. Con sẽ phải có bạn nhưng đừng đi nhậu quá khuya mới trở về nhà nhé! Hãy quan tâm đến cô ấy một chút. Phụ nữ thường khó tính lắm. Họ thường nổi nóng thất thường nhưng đừng vì thế mà nản lòng. Mẹ cũng là phụ nữ nên hiểu họ muốn gì. Còn rất nhiều điều mẹ muốn dạy cho con...” Thân ảnh Kushina bắt đầu trở nên mờ ảo, đôi mắt hơi nhắm lại và nước mắt chảy ra.

“Mẹ!” Đột nhiên Naruto cảm giác được mình như bị ma xui quỷ khiến ngẩng đầu nhìn về thiếu nữ tóc đỏ hô lên. Tiếng nói này đã nghẹn ở họng hắn này giờ rồi đến cuối cùng hắn cũng nói được ra. Không biết có phải bụi bay vào mắt Naruto không mà đôi mắt hắn trở nên ướt át.

“Cảm ơn con, Naruto...” Kushina nở nụ cười trong khi đôi mắt nàng vẫn đầm lệ: “Vì con đã gọi ta là mẹ! Giờ ta có thể đi gặp cha con rồi!”

Naruto vẫn lẳng lặng ở trong không gian đó được một thời gian. Hắn không biết lúc nào thì một âm thanh vang lên đánh thức hắn: “Người... còn ở trong đó bao lâu vậy hả? Còn không ra đi!”

Cả người Naruto ngẩn ra. Trên mặt hắn xuất hiện nụ cười gượng gạo, ngón tay hắn đưa lên gãi gãi sống mũi mình. Theo sau tinh thần hắn thối lui ra khỏi không gian đó và đôi mắt cũng từ từ mở ra. Trước mặt hắn, khung cảnh cũng theo đó biến về phía thực tại.

“Người khóc!?” Naruto nhìn về phía trước. Cậu nhóc Dan cũng đem thu tay lại. Đôi mắt ướt át của cậu nhóc làm Naruto trở nên tò mò.

“Không là mưa đấy!” Cậu nhóc Dan lắc đầu phản đối.

“Người rõ ràng là khóc!” Uzumaki Naruto phản bác lại: “Đừng quên hai chúng ta là một. Người có khóc hay không ta còn không biết sao? Mà phải người hiện giờ chỉ là một đứa bé mà thôi. Khóc là một điều hết sức bình thường mà!” Hai vai hắn theo đó nhún nhún.

Về mặt cậu nhóc Dan liên tục co giật lại, bàn tay hắn nắm thật chặt tức giận quát lên: “Người cũng không phải như vậy sao? Đừng có nói những lời ngu ngốc thế. Giờ cũng muộn rồi. Chúng ta cần trở về thôi!”

Oanh! Một vụ nổ lớn vang lên, khói trắng tan ra khắp nơi. Rasa cùng với Mizukage đệ nhị lại lần nữa hội họp với nhau. Mizukage đệ nhị đảo qua chiến trường. Thanh niên xinh đẹp Băng Độn thì đang giao chiến với thiếu nữ tóc lam sử dụng Chi Độn. Zabuzza thì đang giao đấu với mấy tên Rinnegan. Những uế thổ chuyên sinh ninja làng Cát thì triển đấu với Pain. Vì họ là uế thổ chuyên sinh nên hoàn toàn không sợ chết biểu hiện cực kỳ điên cuồng.

“Rasa... người nhận ra sao?” Hozuki Gengetsu đảo qua một đám thông linh thú đang điên cuồng phá hư khắp nơi. Về mặt hắn thực sự trở nên âm trầm lên. Mặc dù như thế nhưng khả năng sát tinh tế Hozuki Gengetsu cực kỳ tinh nhạy. Hắn mở miệng nói: “Tên cầm đầu có thể sử dụng sức đẩy và sức hút. Đường như có thời gian giãn cách sau đó mới có thể sử dụng tiếp. Tên gây dường như có thể vô hiệu hoá được những ninja sử dụng uế thổ chuyên sinh.”

Mizukage đệ nhị nói đến đây thì Nhân Đạo đã đưa tay nắm lấy đầu một ninja uế thổ chuyên sinh giống như kéo ra cái gì đó. Ngay sau đó uế thổ chuyên sinh lập tức hoá thành một đám vụn giấy. Uế thổ chuyên sinh đơn giản bị giải trừ.

Rasa cũng trực tiếp tiếp lời: “Tên to lớn có thể sử dụng vũ khí và thể thuật cực mạnh. Cô gái đó có thể sử dụng thuật triệu hồi. Tên béo có thể hấp thu nhân thuật. Ngay cả bụi vàng của ta cũng không ngoại lệ. Tên còn lại thì không có năng lực gì đặc biệt cả.”

Bùm! Rasa vừa nói thì Atula đạo đã bắn ra một đám đạn pháo bắt đầu truy đuổi hai người Rasa và Gengetsu.

“Hãy cẩn thận! Đặc biệt là mấy thanh sắt màu đen đó...” Mizukage đệ nhị cảm giác mình đau răng. Hắn chưa từng bao giờ chiến đấu nghẹn khuất như vậy. Bất cứ nhân thuật gì sử dụng ra thì đều bị tên béo đó hấp thu sạch. Ngay cả hắn triệu hồi ra Huyền Thận cũng bị tên béo đó hấp thu rút. Quả thực là khắc tinh của hắn.

Vút, vút... Giấy từ cơ thể Konan trực tiếp tách ra sau đó trực tiếp biến hoá thành phi tiêu bắn về phía Haku. Ngay sau đó nó va chạm vào tấm kính khi Haku đưa lên. Nó phát ra những tiếng vang lớn và những phi tiêu giấy không có cách nào phá nát được tấm gương cả.

Vút, vút... Yuuki Haku cũng lập tức ăn miếng trả miếng. Bàn tay hắn kết ấn sau đó đưa lên vỗ mạnh vào tấm gương bằng băng của mình. Lập tức tấm băng bắn mạnh ra những miếng băng sắc bén đánh về phía Konan.

Những miếng băng sắc nhọn theo đó bắn tới. Đôi mắt Konan nheo lại để mặc những miếng băng bắn về phía cơ thể mình. Ngay sau đó cơ thể Konan hoá thành một đám giấy trắng bắn thẳng về phía Yuuki Haku đem Haku vây kín vào. Những miếng giấy cũng biến thành cực kỳ sắc nhọn.

Bàn tay Yuuki Haku đưa lên mở rộng, một đám băng tạo ra một vòng tròn bảo hộ giống như Hồi Thiên của gia tộc Hyuuga. Nó xoay tròn tạo ra một lực đẩy mạnh mẽ.

Đình, đình... âm thanh những mảnh giấy va chạm vào những tấm băng lại giống như kim loại đâm vào miếng sắt. Âm thanh cực kỳ chói tai.

Chương 151: Địa bạo thiên tinh

Leng keng, leng keng... Dây xích vọt thẳng từ lưng Uzumaki Karin bắn thẳng ra ngoài. Tốc độ nhanh nhạy mang theo tiếng xé gió. Nó trực tiếp đâm xuyên qua thân thể con chó khổng lồ nhiều đầu với đôi mắt Rinnegan.

“Hồng!” Con chó khổng lồ có nhiều đầu phát ra một tiếng hồng to lớn. Dường như nó phát ra âm thanh khá khó chịu. Từ đám dây xích đâm xuyên đem con chó chó buộc thành một cái cục thịt xúc xích. Đám hoa văn màu đen từ dây xích bắt đầu lan tràn khắp cơ thể con chó khổng lồ. Theo đám ký hiệu phong ấn lan tràn khắp cơ thể con chó khổng lồ đó. Nó từ từ nhắm mắt lại và trở nên bất động.

Bình! Uzumaki Karin còn chưa hoảng hồn thì phía sau nàng cảm nhận được một vật gì đó phóng mạnh tới. Tốc độ phong nhanh và thân hình khá khổng lồ. Karin lập tức vội vã xoay người nhìn xem đó là vật gì. Tuy nhiên nàng vừa nhận ra đó là một con bò tót trắng khổng lồ thì cả cơ thể nàng đã bị con bò tót khổng lồ đâm bay. Nàng cảm giác được giống như cả người bị một cái ô tô xe tải húc bay.

Phụt! Miệng Karin lập tức phụt ra một đám máu đỏ tươi. Bộ ngực truyền tới từng cảm giác đau nhức vô cùng. Dường như những cái xương của nàng đã gãy nát. Karin phản ứng cũng cực nhanh, nàng đưa bàn tay lên sau đó trực tiếp cắn mạnh vào tay chính nàng. Một cỗ chakra phản ứng lại truyền lại miệng Karin làm cho thương thể Karin hồi phục một cách nhanh chóng.

Rasa đòi thủ thành công. Hắn lập tức vươn ra trực tiếp huy động một đám cát đánh về phía Thiên Đạo Pain. Hiện giờ Pain vừa kết thúc một lần sử dụng lực đẩy như vậy chắc chắn rằng Pain không thể sử dụng nữa. Đây là thời cơ tốt nhất mà Rasa có thể tấn công được.

Cát vàng như phô thiên cái địa lao về phía Thiên Đạo. Ngay lập tức Ngã Quỷ Đạo vọt thẳng tới chắn trước người Thiên Đạo. Bàn tay hắn đưa ra một lực hút cực mạnh đem cát vàng Rasa hấp thu hết. Zabuza chớp thời cơ nhanh chóng dùng Tấn Động, hắn giống như một bóng ma lấy tốc độ nhanh nhất tiếp cận Ngã Quỷ Đạo ý đồ đem hắn chém bay.

Thiên Đạo Pain lúc này vừa hồi thần lại trực tiếp vươn tay về phía trước tạo ra một lực đẩy khủng bố. Lực đẩy mạnh mẽ đem Zabuza đánh bay. Thân hình Zabuza bị lực đẩy bắn mạnh đến khuỷu khớp. Hắn bay về phía trước ngay lập tức con bò tót trực tiếp húc mạnh vào người Zabuza.

Phanh! Lần này thân thể Zabuza lập tức hoá thành chấy lỏng tránh thoát đòn tấn công của con bò tót. Một đám nước nhanh chóng tụ lại thành thân thể Zabuza. Tuy nhiên Pain cũng chớp thời cơ nhanh chóng bắn ra một đám thanh sắt màu đen bắn về phía Zabuza.

Vút, vút, vút... keng, keng, keng... Đám sắt màu đen bắn về phía Zabuza phát ra từng tiếng kim loại chói tai. Cả cơ thể Zabuza hoá sắt khiến cho những thanh sắt màu đen không có cách nào tổn thương Zabuza một chút nào.

Mizukage đệ nhị lập tức sử dụng ra nhẫn thuật. Mặt đất nứt vỡ, một đám nước hoá thành một con rồng nước đánh về phía Thiên Đạo Pain và Ngã Quỷ Đạo Pain. Thiên Đạo Pain lập tức nhảy lên không trung tránh thoát đòn tấn công này. Rasa thì vẫn sử dụng nhẫn thuật khiến cho Ngã Quỷ Đạo hấp thu.

Con rồng nước mang theo cả Mizukage đệ nhị lao về phía Ngã Quỷ Đạo. Ngay lập tức kẻ cả con rồng nước cũng bị hấp thu. Thế nhưng Mizukage đệ nhị khẽ nhếch miệng cười gần. Hắn mở miệng quát lên: “Vô hạn đại bạo phá!” Không biết từ đâu Mizukage đệ nhị bắt đầu sử dụng thông linh ra một lá bùa nổ.

Oanh! Oanh! Oanh!... Tiếng nổ liên hồi phát ra. Nó bao trùm Ngã Quỷ Đạo khiến cho một đám lửa bốc lên nghi ngút. Tiếng nổ liên tục phát ra đến mấy chục giây mới kết thúc.

“Thủy Động: Vụ nổ ẩn thuật!” Vụ nổ vừa kết thúc thì Zabuza cũng đã hoàn thành nhẫn thuật. Bàn tay hắn kết ấn lập tức một đám sương bắt đầu tản ra. Chúng nhanh chóng lan tràn khiến cho cả không khí biến hoá thành màu trắng xoá. Sương mù trở nên đậm đặc hơn.

“Thần La Thiên Chinh!” Một sức đẩy mạnh mẽ khi mà Pain trực tiếp đưa bàn tay ra. Một đám sương mù trực tiếp bị thổi bay. Khung cảnh lập tức hiện rõ trước mặt đám người Pain.

Lúc này, hai tay Mizukage đệ nhị ôm trước ngực, vẻ mặt trở nên bình tĩnh. Phía sau lưng hắn xuất hiện một con thận khổng lồ. Nó đang phun ra một đám khí màu trắng giống như một đám sương. Thân ảnh Mizukage đệ nhị theo đó thoáng mờ ảo một chút sau đó lại xuất hiện rõ ràng.

“Nhẫn thuật tên Tobirama sử dụng trong trường hợp này đúng là tốt thật!” Khoé miệng Mizukage đệ nhị mang theo châm chọc nhìn về phía Zabuza nói: “Ta nói rồi. Nhẫn thuật của người vô dụng với hắn kia mà! Người trẻ tuổi, người cần phải học hỏi nhiều hơn.”

“Hừ... mặc dù ông là Mizukage đệ nhị nhưng đừng có tự cho mình là đúng!” Zabuza giận dữ nhìn về phía Mizukage đệ nhị nói: “Đối phương có đôi mắt trong truyền thuyết Rinnegan. Đối thủ này không dễ chơi đâu. Cần thận ông lại thua trong tay hắn.”

“Nhóc con, ngươi vẫn còn quá trẻ tuổi!” Mizukage đệ nhị cười nhạt mở miệng nói: “Đừng đánh đồng Huyền Thận của ta với loại ảo thuật rẻ tiền. Nó sử dụng một loại nhẫn thuật tên là hải thị thận lâu. Ngay cả Byakugan của gia tộc Hyuuga và những ninja cảm nhận tinh nhuệ nhất cũng không có cách nào

cảm nhận được. Nó đánh lừa được mọi nhãn thuật và khả năng cảm nhận. Thế nên cho dù hân có Rinnegan trong truyền thuyết cũng không có cách nào phát hiện được Huyền Thân của ta.”

Bùm, bùm... Quả giống như Mizukage đệ nhị nói. Atula trực tiếp đối với Mizukage đệ nhị tiến hành tấn công nhưng hoàn toàn không có hiệu quả. Điều này cho thấy được Mizukage đệ nhị nói tràn đầy tín niệm. Hiện giờ Pain không có được Ngã Quỷ Đạo khắc chế Huyền Thân, đám người Pain là không có cách nào chiến thắng Mizukage đệ nhị.

Trong tay Mizukage đệ nhị lúc này đang cầm một quyển trục sau đó mở miệng nói: “Cứ đem tên béo này phong ấn vào trong quyển trục là hơn. Ai biết được có vấn đề gì sẽ xảy ra chứ?”

“Ông quá cẩn thận rồi đó!” Zabuzab chầm chọc. Bàn tay hân nâng lên thanh đao để ngang vai dùng ánh mắt chầm chọc nhìn về phía năm người Pain còn lại: “Không có tên béo, các người chẳng là cái thá gì.” Hiện giờ hân đã hoàn toàn bị chọc giận. Nếu không phải tên khốn kiếp có thể hấp thu nhãn thuật dù cho tên ninja kia có thể sử dụng lực đẩy mạnh mẽ, Zabuzab cũng không sợ vì hân có thể hoá thủy toàn bộ cơ thể mình. Lực đẩy là không gây tổn thương đến hân nhưng có tên béo hân nào dám dùng khả năng hoá thủy.

“Đừng lo là...” Rasa lạnh giọng mở miệng lên tiếng nhắc nhở. Ánh mắt hân nheo lại nhìn về phía đám người Pain rồi mở miệng nói: “Đó là Rinnegan trong truyền thuyết. Đồng thuật tối cao trong ba đại đồng thuật. Dù ta thân là uế thổ chuyển sinh cũng có thể bị đối phương giết chết. Đồng thời cẩn thận cái cây sắt màu đen đó. Dù người thủy hoá cũng không tránh được đâu.”

“Hừ...” Zabuzab khinh thường nói: “Ta không phải chỉ mỗi Thủy Hoá mà thôi mà còn có Thiết Hoá. Thứ ấy chẳng thể làm gì được ta cả. Rinnegan, một trong ba đại đồng thuật cũng chỉ đến đó mà thôi!” Hai tay hân trực tiếp kết ấn. Ngay sau đó một tiếng nổ nhỏ vang lên, năm ảnh phản thân xuất hiện trực tiếp phóng về phía Pain.

Rasa cũng không chậm trực tiếp sử dụng nhãn thuật, cát vàng phủ thiên cái địa bắn về phía năm người. Mizukage đệ nhị thì ở một bên trực tiếp chờ cơ hội đánh lên. Đối với Mizukage đệ nhị, đám người Pain không thể không phòng. Nếu không bọn họ chết lúc nào không hay.

Vậy mà Pain không có sử dụng bí thuật của mình mà hân nhảy lùi lại. Trong miệng hân khẽ quát một tiếng: “Konan, lập tức trở lại!”

Nghe được âm thanh Pain kêu gọi, Konan lập tức hoá thành một đám giấy trắng bứt ra khỏi cuộc chiến với Yuuki Haku. Nàng hoá thành những con bướm giấy vọt nhanh về phía Pain. Ngay sau đó thân hình nàng mau chóng tụ tập lại thành hình người đứng ở bên cạnh Thiên Đạo Pain.

Atula đạo trong lúc đó cũng giơ tay lên, sáu cánh tay hân biến thành hoà tiễn điên cuồng đánh về phía ảnh phản thân của Zabuzab. Tuy nhiên ảnh phản thân Zabuzab kết hợp với Tấn Động lại có cát vàng Rasa phối hợp quả thực thể như bão táp đánh về phía bọn họ.

Bùm! Sức sinh đạo lập tức tiến hành thuật triệu hồi. Đám thú lập tức bị sức sinh đạo triệu hồi lại. Một đám thông linh thú vây quanh bảo vệ chặt chẽ đám người Pain lại. Đồng thời Atula đạo cũng vọt tới chắn lấy bản thể Zabuzab. Hai người rơi vào trạng thái rằng cơ chiến đấu.

Lúc này, Pain mở ra hai tay ở trong đó có một quả cầu màu đen nhỏ. Miệng hân khẽ quát nhỏ: “Địa bộc thiên tinh!” Giọng nói khàn khàn rơi vào trong tai mọi người.

Vụt!

Một quả cầu màu đen theo đó trực tiếp từ tay Thiên Đạo Pain bay thẳng lên bầu trời. Đám người sau đó lập tức cảnh giác đối với quả cầu màu đen. Nó treo ở trên cao và lơ lửng ở trên không trung đó. Uzumaki Karin mở miệng hô lên: “Thứ gì vậy?”

Ầm, ầm... Ngay sau đó mặt đất bắt đầu rung động. Đất đá bắt đầu bị quả cầu khổng lồ hút lên màu đen. Nó biến thành một cục đất nhỏ. Sau đó vài giây sau cục đất nhỏ bắt đầu lớn dần vì đất đá, nước cây cối đều bị nó hút lên không trung.

Mizukage đệ nhị phản ứng cực nhanh lập tức hô lên: “Mọi người lập tức phá nát quả cầu màu đen đó!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Cái chết của Mei

“Vô ích thôi!” Pain lạnh lùng lên tiếng. Quả cầu màu đen đã hình thành trở nên to lớn. Nó cũng đã hút được một đám đất đá khiến cho hình thù của nó giống như một ngọn đồi nhỏ. Đám người Zabuzab cơ bản không có cách nào có thể phá nát được quả cầu màu đen này.

“Phong Động; Phong Thiết Cầu!” Kazekage đệ nhị lập tức điều động toàn bộ sức mạnh há miệng phun ra một quả cầu gió khổng lồ bay về phía quả cầu màu đen. Hân không có dùng cát vàng tấn công quả cầu màu đen vì hân biết được rằng cát vàng sẽ làm quả cầu này lớn hơn.

“Thủy Động; Thủy Long Đạn!” Zabuzab có được nhiều huyết kế giới hạn nhất, đáng tiếc hân khai phá không tốt. Đến bây giờ vẫn tinh thông Thủy Động. Ngoài nhãn thuật Thủy Động thì Zabuzab tinh thông khá ít các loại nhãn thuật có sức công phá lớn.

“Băng Độn: Băng Tinh Hàng Long!” Yuuki Haku lập tức sử dụng ra nhẫn thuật. Một con băng long phá không bay về phía quả cầu đất khổng lồ.

Bản thân Mizukage đệ nhị phản ứng cực kỳ nhanh chóng. Thân thể hắn phóng về phía quả cầu đất mà không có bất cứ bận tâm nào. Về mặt hắn nhếch lên cười một nụ cười đầy tự tin. Hắn quát nhẹ trong lòng: “Vô hạn đại bạo phá!”.

Khi mà thân thể Mizukage đệ nhị vừa hút vào quả cầu đất đó thì hắn cũng kích hoạt vô hạn đại bạo phá. Bùa nổ bắt đầu phát ra tiếng lửa cháy sau đó kèm theo là tiếng nổ liên miên. Kèm theo đó nhẫn thuật đám người Zabuza đánh ra cũng oanh kích lên quả cầu đất khổng lồ.

Oanh, oanh, oanh...

“Đã muộn!” Pain ngẩng đầu nhìn về phía cảnh này sau đó dùng ánh mắt chăm chọc đám người Zabuza.. Hai tay hắn đưa lên phát ra tiếng hét lớn: “Ha...” Mặt đất theo đó âm ỉ rung động và trở nên dữ tợn hơn cả trước.

Phanh!

Cái bàn gỗ trực tiếp bị một nắm đấm đem đập nát. Về mặt thiếu nữ tóc vàng giận dữ quát lên: “Chuyện này là sao hả? Danzou, mau cho ta một lời giải thích!”

Đứng trước Hokage đệ ngũ Senju Tsunade, người đàn ông lớn tuổi Shimura Danzou chống gậy lẳng lặng đứng nơi đó. Đôi mắt hắn hơi híp lại, ngay sau đó hắn nhẹ giọng nói: “Tôi cũng vừa nhận được tin tức ANBU gốc truyền lại. Đây là sự việc bất khả kháng, thực sự không có cách nào. Sự hy sinh hai ninja đó là cần thiết!”

“Cái gì?” Senju Tsunade đã đứng phất dậy, bàn tay nàng lập tức nắm chặt lại. Gân xanh nổi chằng chịt lên trên cánh tay. Về mặt thiếu nữ mang theo âm trầm đến đáng sợ. Sharingan trong đôi mắt của nàng không tự chủ được hiện lên. Hai viên cầu ngọc màu đen xoay tròn nhìn thẳng về phía Danzou.

“Đôi mắt của cô, Tsunade!” Shimura Danzou nheo mắt lại. Ánh mắt mang theo tò mò và nghi ngờ nhìn về phía Senju Tsunade.

“Đừng nói sang chuyện khác. Đôi mắt của tôi, chúng ta sẽ nói sau...” Hai hàm răng Senju Tsunade nghiến chặt lại với nhau: “Bây giờ ông có thể giải thích cho tôi hoặc tôi lập tức trừ bỏ chức vị đã khôi phục của ông, Shimura Danzou.”

Đôi mắt Shimura Danzou híp lại, ánh mắt hắn mang theo nguy hiểm. Mặc dù hắn muốn đem thiếu nữ này hạ xuống ghế Hokage đệ ngũ nhưng thời cơ vẫn chưa tới. Shimura Danzou trầm ngâm một chút rồi hơi hạ giọng và chuẩn bị lời nói: “Đây là không có cách nào khác. Hai người bọn họ đã phát hiện ra chứng cứ chúng ta động tay với lãnh chúa. Sẽ khá phiền phức nếu như tin tức làng Lá chúng ta động thủ thay thế lãnh chúa trên ra bên ngoài. Điều này sẽ làm giảm uy tín làng Lá chúng ta đồng thời gây nổi bất an đối với các lãnh chúa các quốc gia khác. Để đảm bảo tính bảo mật khác, xử lý hai ninja đó là việc hết sức cần thiết.”

“...” Hai hàm răng Senju Tsunade nghiến răng nghiến lợi. Nàng quát lên một tiếng khó chịu: “Người của ông có thể bắt lấy hai người bọn họ dùng thuật phong ấn trí nhớ. Ông đâu cần thiết phải giết chết hai người bọn họ. Bọn họ chỉ là những đứa trẻ mới lớn vô tội mà thôi. Chúng chỉ là một bọn nhóc hơn nữa còn là ninja của chúng ta.”

“Phong ấn trí nhớ vẫn có thể để lại dấu vết. Chỉ có người chết mới khó lòng để lộ bí mật!” Shimura Danzou lạnh lùng phản bác: “Vẫn còn một ninja nữa chưa xử lý. Tôi cần phải xử lý cậu ta ngay lập tức. Yên tâm, nó sẽ rất giống một tai nạn.”

“Đừng lại đi, Danzou...” Bàn tay Senju Tsunade xua ra khi nàng ngồi phịch xuống dưới ghế. Bộ mặt nàng mang theo mặt mác: “Hãy dùng thuật phong ấn đem ký ức cậu bé phong ấn lại. Tôi không muốn một người ninja làng Lá nào nữa hy sinh chỉ vì chuyện vô ích này.” Ngón tay nàng đưa lên xoa xoa hai huyệt thái dương: “Đáng lý tôi không nên chấp nhận cái chức vị Hokage ngu ngốc này mới phải. Tên ngu ngốc Jiraiya đó, anh ta thích hợp hơn tôi nhiều.” Nói xong nàng đưa tay phẩy phẩy ý bảo Shimura Danzou rời đi.

“Một Hokage không nên mềm lòng...” Shimura Danzou lạnh lùng lên tiếng: “Cô là Hokage là cành lá tươi tốt hấp thu ánh sáng mặt trời. Tôi là bộ rễ luôn ở trong tối hấp thu chất dinh dưỡng bảo vệ cây đại thụ làng Lá này.” Vừa lúc này Shimura Danzou đã xoay người, hắn đi tới cửa sau đó hơi liếc mắt nhìn về phía sau rồi nói: “Cô quả thực không thích hợp làm Hokage!”

Cạch! Cánh cửa đồ mở ra, Shimura Danzou bước ra khỏi cánh cửa phòng làm việc Hokage. Lúc này hắn gặp phải Shizune, Shimura Danzou chỉ liếc mắt nhìn về phía Shizune một cái. Hắn thấy được Shizune hơi cúi chào mình nhưng Danzou chẳng thèm để ý vẫn xoay người rồi thẳng đi. Shizune cũng chỉ trông ngóng hắn một lúc rồi đẩy cửa vào bên trong.

“Cô Tsunade...” Bước vào bên trong phòng, Shizune thấy được một cái bàn gỗ bị phá hủy. Shizune cũng không có kinh ngạc vì nàng vốn ở bên ngoài nghe được âm thanh tiếng bản bị nát.

“Ha...” Đáp lại Shizune là tiếng thở dài Senju Tsunade, nàng hơi buồn rầu liếc mắt nhìn về phía Shizune: “Em đã trở lại rồi à?”

Một quả cầu đất khổng lồ treo lơ lửng trên một hòn đảo bị tàn phá, Pain ngẩng đầu nhìn về phía nó. Ngay sau đó về mặt hắn mang theo hờ hững nhìn về phía hai người thiếu nữ một tóc đỏ rực, một tóc đỏ hung. Thiếu nữ tóc đỏ rực Uzumaki Karin thì bị mấy thanh sắt màu đen ghim thẳng khắp người. Thiếu nữ tóc đỏ hung thì bị Atula giữ chặt lấy, những thanh dây trói từ cánh tay hắn trói chặt lấy thiếu nữ.

Karin đang bị Nhân Đạo dùng tay đặt ở trên đầu. Dường như bị tác động Rinnegan, đôi mắt cô trắng dã, miệng cô chảy ra một đám dịch nước miếng. Về mặt đồ dẫn giống như người động kinh. Theo sau đó Nhân Đạo mở miệng nói chuyện: “Không biết tung tích cứu vĩ sao?”

Vụt! Bàn tay Nhân Đạo giống như nắm một cái hư ảnh có khuôn mặt cực giống Karin bị lòi ra bên ngoài. Theo sau đó Karin lập tức gục ngã xuống phía dưới mặt đất, nàng không có bất cứ hơi thở nào cho thấy nàng thực sự đã chết.

Pain lạnh lùng nhìn về phía Terumi Mei, hần lạnh giọng nói: “Nói cho ta biết, jinchuriki cứu vĩ Uzumaki Naruto đi nơi nào!”

“Ta sẽ không bao giờ bán đứng chống ta!” Terumi Mei dùng ánh mắt căm ghét nhìn về phía Pain rồi nói: “Đặc biệt là những tên khốn như các ngươi, Akatsuki! Các ngươi đi chết đi...”

“Hừ...” Thiên Đạo Pain hừ lạnh một tiếng. Bàn tay đưa lên trực tiếp hút lấy Terumi Mei. Ngay sau đó hần lạnh lùng ấn mạnh Terumi Mei xuống dưới mặt đất.

Phanh! Mặt đất bị đánh nát, miệng Mei trực tiếp nở ra một ngụm máu đỏ tươi. Nàng cảm giác được toàn thân mình gãy nát. Đau đớn làm cho nàng không nhận được bất đầu run rẩy. Đôi môi theo đó mím lại, hai hàm răng trực tiếp cắn thật chặt với nhau.

Thiên Đạo Pain theo đó nâng lên nàng, bàn tay siết chặt cổ nàng khiến cho Terumi Mei cảm giác được hít thở không thông. Nàng liên tục dẫy dựa nhưng không có bất cứ khả năng thành công nào. Pain lạnh lẽo nói: “Ngươi bây giờ hẳn đã cảm nhận được thế nào là thống khổ? Ngươi có thể nói ra tung tích cứu vĩ, như vậy thống khổ sẽ kết thúc!”

“Phụt!” Theo sau đó là một ngụm nước bọt kèm theo máu tươi và ánh mắt căm thù Terumi Mei truyền tới Thiên Đạo Pain. Lập tức làm Thiên Đạo Pain neho lại, hần trực tiếp ném nàng cho Nhân Đạo Pain. Ngay lập tức nàng bị tóm lấy bàn tay Nhân Đạo trực tiếp chụp lên đầu nàng. Terumi Mei cảm giác được đầu truyền tới cảm giác giống như hôn mê.

“Xin lỗi, Dan...” Trong lòng Mei biết mình đã không thể sống nổi. Nàng thực tuyệt vọng và không cam lòng. Ở sâu trong tâm trí Mei luôn hiện lên nụ cười Naruto: “Em không thể cùng anh đi hết cõi đời này. Không thể cùng anh sinh ra những đứa trẻ khoẻ mạnh và nuôi dạy chúng. Không thể cùng anh tạo lập một đội bóng... xin lỗi anh... xin lỗi anh, Dan. Không, Naruto!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Thức tỉnh Mangekyou Sharingan

Terumi Mei nhớ được mình có hẹn Naruto cùng nhau ăn tối. Xem ra nàng không chờ được đến tối nay cùng ăn với Naruto rồi. Xem ra trong lòng nàng thực sự không cam lòng đây. Nhân Đạo Pain đặt tay trên đầu nàng, Rinnegan neho neho lại: “Không có ở nơi này sao? Đến tối mới trở về?”

Phịch! Thân hình Terumi Mei rơi phịch xuống dưới mặt đất. Đôi mắt nàng trắng dã, miệng chảy ra nước bọt. Nàng cũng không có bất cứ hơi thở nào chỉ còn một cái xác không hồn không kém. Nàng thực sự đã chết.

Vụt! Thân ảnh nam nhân tóc trắng mang theo hai người một thiếu niên và một cậu nhóc tiến tới. Đột nhiên thân ảnh họ xuất hiện ở hòn đảo đầy tàn phá này. Đôi mắt hai người thiếu niên cậu nhóc đều tròn to nhìn về phía khung cảnh xung quanh.

Nơi cậu đứng đầu còn là một căn biệt thự xinh đẹp nữa. Nó chỉ là một nơi hoang tàn và đổ nát. Hai người họ đứng trên một bãi đất hoang bị tàn phá. Một người còn đạp phải một vùng nước. Treo trên đầu họ là một quả cầu bằng đất to như một quả núi đang lơ lửng trên không.

“Cứu vĩ, ngươi đã trở lại!” Một người thanh niên tóc cam với đôi mắt vòng vòng nhìn về phía Naruto. Trong đôi mắt loé lên vẻ âm trầm khi nhìn thẳng về phía Naruto. Không những chỉ có một người có Rinnegan mà bốn người khác có nữa. Duy nhất khác biệt là một người nữ nhân xinh đẹp có mái tóc màu lam và đôi mắt màu hổ phách là không có Rinnegan mà thôi.

“Ngươi...” Đột nhiên thấy được hai cái xác nằm ở phía dưới mặt đất. Cả hai người thiếu niên và cậu nhóc không nhận được mà cùng mở ra Byaku-Sharingan. Huyết thái dương bọn họ xuất hiện trạng thái gân xanh nổi lên, đôi đồng tử biến thành màu đỏ và những viên cầu ngọc xuất hiện. Naruto gầm lên một cách giận dữ: “ngươi là tên khốn nào!? Rốt cuộc ngươi đã làm gì với Mei?”

Thông qua Byaku-Sharingan, Naruto có thể dễ dàng tra xét được tình trạng hai người nằm ở phía đó. Cả quả cầu đất trên không kia cũng không ngoại lệ. Hần chỉ là không dám tin tưởng những gì mà mình trông thấy mà thôi. Cơ thể hần bắt đầu lan tràn những hoa văn trông cực kỳ dữ tợn và khủng bố. Thân thể hần vọt thẳng về phía Pain với tốc độ cực nhanh.

Vụt! Tuy nhiên Pain lại đưa bàn tay lên một lực kéo khủng bố kéo thẳng Naruto trực tiếp bắn về phía hần. Bàn tay hần vươn lên trực tiếp tóm lấy cổ Naruto sau đó ấn mạnh xuống phía dưới mặt đất.

Phanh! Thân thể Naruto trực tiếp đập nát một đám đất khiến cho đất đá tung toé lên. Bàn tay Pain nhanh như chớp tóm lấy cánh tay Naruto sau đó để quặt xuống phía trước mặt mình. Trong tay hần trực tiếp xuất hiện một thanh sắt màu đen dài.

Phập! Thanh sắt dài trực tiếp đâm uyên mu hai bàn tay của Naruto. Mặc dù như vậy, Naruto trong lúc này chẳng còn cảm nhận được bất cứ đau đớn gì.

Vì trong lòng hắn có nỗi đau gì hơn mất đi người yêu thương nhất. Pain lạnh lùng dùng đôi mắt Rinnegan ấy đánh giá Naruto: “Chừng này hắn để *** cậu ngoan ngoãn hơn rồi đấy!”

“Vậy sao?” Naruto từ từ ngẩng đầu lên, vẻ mặt hắn dữ tợn, gân xanh đã nổi đầy huyết hai thái dương. Đôi đồng tử đã biến thành màu đỏ và một đồ án cực kỳ xinh đẹp nằm trong mắt thay thế hai viên ba câu ngọc.

Một cảm giác nguy hiểm lập tức lan tràn cả người Pain. Ngay cả Konan đứng ở bên cạnh cũng kinh hãi hô lên: “Là đôi mắt giống như tên đó, Mangekyou Sharingan?” Ngay sau đó trên cơ thể Naruto bốc ra một đám năng lượng màu vàng. Ánh vàng rực rỡ mang theo uy hiếp lực cực kỳ khủng bố.

“Vô ích thôi!” Pain nheo mắt lại nhìn về phía Naruto: “Trên người cậu đã cấm những thanh sắt của ta. Chúng sẽ hấp thu và quấy nhiễu chakra của cậu. Cậu không thể...” Pain vừa mới nói chuyện thì một thứ có ánh sáng màu vàng tuyệt đẹp đã bắn về phía hắn.

Phanh! Một nắm đấm hình thành do xương cốt màu vàng rực rỡ oanh kích về phía đoàn người Pain. Cả đám người Pain như bị một cú húc của một cái xe tải hạng nặng đem cơ thể họ đánh bay. Tất cả đều bắn về phía xa với tốc độ cực nhanh.

Phanh! Vài tên Pain bị đập bay và đập vào một tảng đất đá phát ra tiếng nổ vang. Đất đá bắn tung toé và bụi mù tràn ngập. Riêng chỉ có Konan phản ứng vô cùng nhanh. Thân thể nàng lập tức hoá thành một đám giấy trắng tránh thoát đòn tấn công Naruto. Đồng thời những mảnh giấy cũng nhanh chóng tụ hợp hình thành lên thân thể Konan.

Đôi mắt Konan trừng lớn nhìn về phía thân ảnh nhỏ bé của người thiếu niên tóc vàng đỏ. Lúc này hắn đã đứng dậy hiên ngang ở nơi đó. Trung quanh cơ thể người thiếu niên tóc vàng bao phủ một khung xương không lồ vàng óng như hoàng kim. Đôi mắt loé ra ánh sáng nguy hiểm khi quan sát đám người Pain. Đồng thời hắn hơi ngẩng đầu nhìn về phía quả cầu đang lơ lửng trên không trung. Quả cầu bằng đất đá không lồ như có xu hướng rơi xuống phía dưới này.

“Một thiết bị quấy nhiễu và hấp thu chakra sao?” Trong giọng nói Naruto tràn ngập châm chọc. Bàn tay hắn đưa lên trực tiếp đem mấy thanh sắt đâm trên cơ thể mình nhô ra ngoài. Máu tươi theo đó phụt ra phía bên ngoài. Khoé miệng Naruto nhếch lên cười gằn nói: “Hôm nay, ai trong các ngươi cũng đừng hòng sống sót rời đi nơi này!”

“Pain, cậu không sao chứ?” Konan lo lắng lên tiếng hỏi. Bụi mù cũng dần dần lắng đọng lại. Đám người Pain có chút chật vật từ đồng đất bò dậy. Đôi mắt Rinnegan nhìn chăm chú về phía đám người Naruto. Trong lòng Pain tràn ngập kiêng kỵ đối với Naruto.

“Mỗi Mangekyou Sharingan đều có một loại đồng thuật đặc trưng.” Pain vẻ mặt lạnh lẽo, đôi mắt hắn híp lại trầm nghĩ: “Tại sao jinchuriki cừu vĩ lại có thể không bị ảnh hưởng bởi những thanh sắt mình dùng Rinnegan tạo ra. Không những thế, hắn còn có thể hấp thu chakra mình thông qua những thanh sắt màu đen. Nếu như mình không ngắt kết nối với những thanh sắt màu đen đó thì hiện giờ mình đã...”

Vết thương trên cơ thể Naruto liền lại trong tích tắc. Bàn chân hắn mang theo uy thế mạnh mẽ tiến tới, hắn đưa cánh tay nhẹ nhàng bế xốc cơ thể vẫn còn độ ẩm của Terumi Mei. Nhìn thân thể xinh đẹp gần trong gang tấc, Naruto nở nụ cười hạnh phúc. Ngón tay nhẹ nhàng đưa lên vuốt khuôn mặt của nàng. Theo sau đó, một bên mắt của hắn bắt đầu chảy ra máu tươi. Những giọt huyết lệ rơi trên cơ thể Terumi Mei.

Đôi mắt Terumi Mei run run sau đó nàng từ từ mở ra đôi mắt của mình. Đập vào đôi mắt nàng là một khuôn mặt đẹp trai nhưng hơi mang theo một nỗi buồn. Thấy được khuôn mặt này, Mei lập tức nở nụ cười với đôi môi nhợt nhạt và đôi mắt hơi rũ xuống: “Ông chồng đẹp trai, em không có nằm mơ đấy chứ? Em lại gặp được anh!”

“Đừng nói gì cả! Anh biết mọi chuyện...” Naruto mỉm cười nhẹ nhàng đưa lên bàn tay của mình lên khẽ vuốt má Mei. Trong đôi mắt Naruto tràn ngập tình yêu và quan tâm: “Em còn phải gả cho anh, anh đâu thể để em chết được. Chúng ta không phải còn thành lập một đội bóng cùng với nhau sao, Mei! Chẳng lẽ em quên điều đó...”

“Em không có quên, ông chồng đẹp trai của em ạ!” Bàn tay mềm mại của nàng đưa lên vuốt ve khuôn mặt Naruto. Trong đôi mắt nàng mang theo tràn ngập tình yêu và hướng tới tương lai: “Đôi mắt của anh...”

“Vị em... mà anh đã mở ra đôi mắt này!” Naruto bình tĩnh trả lời: “Anh mở ra đôi mắt này chính là vì bảo vệ em. Mei... em là người anh yêu nhất, anh tuyệt đối sẽ không để mất em lần nữa!” Bàn tay hắn đưa Terumi Mei ra, cánh tay xương vàng trực tiếp cầm lấy thân thể Mei đem giao cho cậu nhóc Dan và Senju Tobirama. Ngay cả xác của Uzumaki Karin cũng được Naruto đưa cho hai người.

“Cẩn thận!” Terumi Mei nhìn về phía khung xương không lồ khẽ nói.

“Anh biết!” Naruto khẽ liếc đầu nhìn về phía sau và mỉm cười. Hắn quay ra nhìn về phía Pain rồi lạnh lùng lên tiếng nói: “Pain, hôm nay ngươi sẽ trả giá đắt vì những hành động của mình. Không chỉ ngươi nữa mà còn cả đám Akatsuki. Ta sẽ để cho các ngươi tất cả đều xuống dưới hoàng tuyền mà xám hối.”

“Nữ nhân đó, ngươi cứu sống cô ta bằng đồng thuật của mình sao?” Pain lạnh lùng lên tiếng hỏi. Hắn nhìn thấy được Senju Tobirama trực tiếp đem cậu nhóc Dan, Terumi Mei và xác Uzumaki Karin rời đi. Bàn thân hắn cũng không có ngăn cản. Hắn vẫn còn có con tin đang phong ấn trong Địa Bộc Thiên Tinh. Hắn lạnh nhạt nói: “Ra là vậy... đây là công lý của cậu sao?”

“Công lý? Ta không hiểu ngươi đang nói gì cả!” Naruto lắc đầu nhàn nhạt đáp lại: “Ta biết Akatsuki các ngươi vẫn luôn theo đuổi cái loại gọi là hoà bình. Tập hợp tất cả các vĩ thú để hình thành nên một loại vũ khí hủy diệt cực mạnh. Bằng cách đem cả thế giới đau khổ làm cho thế giới trưởng thành. Con người sẽ sợ hãi và cảm nhận được hoà bình đáng quý. Đó là các ngươi theo đuổi hoà bình sao? Thật là làm cho ta cảm giác được buồn cười. Ngươi

vừa rồi giết hại vợ ta lần nữa, giết hại những người bạn thân của ta, phá hủy ngôi nhà của ta... Đây là cái người gọi là hoà bình!”

“Vậy cậu muốn gì?” Đôi mắt Pain nheo lại đánh giá Naruto.

“Ta chưa từng bao giờ theo đuổi cái gọi là hoà bình. Ta làm tất cả vì bản tâm không thẹn với lòng.” Naruto nhàn nhạt mở miệng lạnh giọng nói: “Đơn giản ta chỉ muốn bảo vệ những người thân yêu của ta mà thôi. Không hơn...”

“Ra là vậy! Xem ra chúng ta chưa từng có tiếng nói chung...” Pain nheo mắt lại gật đầu. Hắn quay ra nhìn về phía chỗ thiếu nữ Konan nói: “Konan, cô lập tức rời đi nơi này. Đây là trận chiến riêng của chúng tôi!”

“Hãy cẩn thận!” Konan liếc mắt nhìn về phía Naruto một chút ngay sau đó quay ra nhìn về phía Pain nhắc nhở. Sau lưng nàng mọc ra một đôi cánh trắng bằng giấy trực tiếp vỡ mạnh một cái. Thân hình nàng bay vút lên không trung.

“Muốn chạy!” Naruto hừ lạnh một tiếng. Bên mỗi tay của hắn xuất hiện một quả cầu màu xanh lam tuyệt đẹp. Bốn cánh gió quay rít gào xung quanh quả cầu. Khi đó bàn tay hắn cũng vung lên, hai quả cầu xanh có bốn cánh quạt bay vút đi theo một đường cong tuyệt đẹp tấn công về phía Konan.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Susanoo và Pain

Naruto tung ra hái đòn La Toàn Hoàn Thủ Lý Kiếm với tốc độ cực nhanh, chúng mang theo âm thanh rít gió đánh thẳng về phía thiên sứ với đôi cánh trắng tuyệt đẹp. Đáng tiếc Naruto nhanh thì Pain nhanh hơn một phần. Thân thể Thiên Đạo Pain lập tức đâm mạnh mặt đất, thân thể vọt lên không trung đứng chặn hai quả cầu đang bắn về phía Konan.

“Thần La Thiên Chinh!” Một cỗ lực đẩy khủng bố đánh về phía hai quả cầu gió bốn cánh. Nhất thời hai quả cầu nổ tung.

Oanh! Một tiếng nổ vang lên theo sau đó hai quả cầu gió điên cuồng xoay tròn. Nó mở rộng ra với tốc độ nhanh chóng. Nhất thời ma sát giữa lực đẩy và lực cắt của quả cầu phát ra tiếng rít gào đinh tai nhức óc. Tiếng rít kéo dài giống như không ngừng nghỉ chút nào.

Naruto biết được mình đã thất bại trong ngăn cản thiếu nữ lưng có hai cánh kia chạy trốn. Bản thân hắn mang theo vài phần tức giận. Hai hàm răng nghiến thật chặt đồng thời phát ra tiếng gầm giận dữ: “Aaaa...” Theo một tiếng rít điên cuồng của hắn phát ra thì người khổng lồ bằng xương cũng phát ra một tiếng hồng lớn. Theo sau đó thân thể gân cốt của hắn bắt đầu mọc thành hình. Một người khổng lồ chỉ có nửa thân hình được tạo ra, nó có khuôn mặt giống như ác quỷ dùng đôi mắt đỏ ngầu nhìn về phía xung quanh.

Phụt, phụt... Hai cánh tay của người khổng lồ đã có da thịt như người bình thường. Từ lòng bàn tay hai thanh kiếm trực tiếp xuất hiện. Naruto lập tức điều khiển người khổng lồ sử dụng vũ khí. Người khổng lồ xoay người về phía sau trực tiếp múa may thanh kiếm đem thanh kiếm trực tiếp chém về phía một khu vực đất trống, một thanh kiếm khác đâm thẳng xuống phía dưới mặt đất.

Phanh, phanh... Âm thanh vang lên khi mà hai thanh kiếm màu vàng hơi trong xuất đánh ra. Nó như đánh vào một cái vật gì đó phát ra âm thanh vang dội.

Lúc này, bản thể một con thần lẫn khổng lồ có hai sừng nhưng một bên sừng đã gãy xuất hiện trước mặt Naruto. Thân hình nó bị chém làm đôi sau đó ngã thẳng về phía trong mặt đất. Ở phía dưới mặt đất bụi mù tán đi cũng xuất hiện một thân ảnh của con rết khổng lồ. Con rết bị thanh kiếm Naruto đâm xuyên bộ não.

“Vạn Tượng Thiên Dẫn!” Thiên Đạo Pain đã vô hiệu hoá hai đòn tấn công La Toàn Hoàn Thủ Lý Kiếm của Naruto, thân hình hắn lập tức vọt xuống phía dưới mặt đất. Bàn tay Pain đưa lên hướng về phía thân thể Naruto.

Đột nhiên một cỗ hấp lực mạnh mẽ đem cả cơ thể Naruto lẫn cả Susanoo lôi thẳng về phía đám người Pain. Ngay lập tức Naruto phản ứng nhanh vung tay lên trực tiếp sử dụng hai thanh kiếm màu vàng khổng lồ ý muốn chém thẳng về phía Pain.

Bản thân Pain cảm giác được uy lực của Susanoo, hắn cũng đã dự tính đến trường hợp này sẽ xảy ra. Khi mà hai thanh kiếm đưa lên thì cùng lúc đó con gấu trúc khổng lồ đứng chặn trước mặt Susanoo cùng với Thiên Đạo Pain.

Phanh, phanh... Hai thanh kiếm trực tiếp chém lên trên thân thể gấu trúc khổng lồ tạo ra vết thương sâu hoắm. Tuy nhiên đột nhiên ở phía hai bên con gấu trúc xuất hiện hai con vật khổng lồ. Một con bò tót cùng với một con chim mỏ nhọn. Chúng lao về phía Naruto với tốc độ cực nhanh. Sừng và mỏ của chúng lao thẳng vào cơ thể Naruto.

Phanh, phanh... Âm thanh vang dội do hai con thông linh thú hợp lực đánh bay Susanoo của Naruto. Thân thể Naruto cùng với Susanoo bị bắn ngược về phía sau. Đôi mắt Naruto mở to đến kinh ngạc vì âm thanh răng rắc đã truyền vào tai Naruto. Ngực Susanoo, nơi chặn đòn tấn công hai con thông linh thú đã vỡ nát hoá thành từng mảnh vụn tiêu tán để lộ một lỗ hồng nhỏ.

Khi mà Naruto vừa hồi thần thì ngay lập tức hắn thấy được tên đầu trọc trong nhóm nhảy lên không trung. Sáu cái cánh tay của hắn đã biến thành sáu lòng súng. Trên đầu hắn thì mở ra để lộ ra một đám cơ quan vũ khí.

Vụt, vụt, vụt... Một đám tên lửa từ đầu tên trọc bắn ra bên ngoài. Cánh tay hắn thì mỗi tay phun ra một luồng sáng cực mạnh đánh về phía Naruto. Đối với đòn tấn công bão táp này, Naruto phản ứng không chậm chút nào. Bàn tay hắn trực tiếp kết ấn với tốc độ nhanh chóng: “Mộc Độn: Mộc Đình Bích!”

Cạch, cạch, cạch... Âm thanh vang lên khi một đám gỗ hợp lực với nhau tạo ra một vòm gỗ bao bọc lấy cơ thể Naruto. Chùm sáng cùng với tên lửa oanh kích thẳng về phía vòm gỗ. Âm thanh vang dội vang lên.

Oanh, oanh, oanh... Khói lửa nổ lên tung toé không ngừng nghỉ. Ở bên trong, Naruto nheo mắt lại trở nên âm trầm. Thông qua Mộc Độn Naruto cảm nhận được sự phá huỷ mạnh mẽ đối với Mộc Độn, cũng nhận ra được uy lực của đòn tấn công này. Chỉ có liên tục thu tổng chakra thì Naruto mới có thể duy trì được Mộc Độn.

Khi đòn tấn công vừa kết thúc, ở bên trong Naruto lập tức đã hoàn thành Naruto lập tức kết ấn hoàn thành. Miệng hắn khẽ nói: “Mộc Độn: Thụ Giới Giáng Đạn!”

Ầm, ầm... Mặt đất trở nên rung động, một đám cây cối bắt đầu mọc lên lan tràn ở khắp mọi nơi. Chúng trực tiếp điên cuồng lao vào quần lấy thân thể đám người Pain. Một số con thông linh thú bị cuốn lấy, thân thể chúng lập tức nhận tổn thương từ mộc động. Chúng bị mộc động siết chặt và những gai nhọn đâm vào cơ thể chúng.

Phanh, phanh... Vài con thông linh thú còn chưa có kịp sử dụng đối phó Naruto đã trực tiếp bị ép giải thông linh. Thân thể chúng hoá thành một trận khói trắng tiêu tán.

Người thanh niên tóc cam cầm đầu lập tức vọt thẳng lên không trung. Hắn nhảy về phía trên vòm gỗ, bàn tay hắn lập tức đưa ra: “Thần La Thiên Chinh”.

Ầm, ầm... Âm thanh đè nén vang lên. Nó hung hăng nện thẳng lên chiếc vòm gỗ khổng lồ. Tiếng rầm rã vang lên theo sau đó âm thanh nổ vang phát ra. Gỗ vụn vỡ bắn tung toé thành nhiều mảnh nhỏ. Cái đá bị đẩy bắn ra khắp nơi. Cảnh tượng bên trong vòm gỗ đập vào mắt Thiên Đạo Pain. Hắn nheo mắt lại trầm nghĩ: “Người đâu?”

Lúc này, Atula đạo cũng đề phòng nhìn về phía Pain. Ngay lập tức từ phía sau lưng hắn, trên thân cây đột nhiên mọc ra một người. Lòng bàn tay hắn đã xuất hiện một quả cầu màu xanh lam đang điên cuồng xoay tròn. Cánh tay hắn vươn ra toàn lực ấn vào sau lưng tên béo Atula đạo.

Vụt! Thế nhưng khiến cho Naruto hoàn toàn kinh ngạc là Atula đạo giống như có mắt ở sau lưng. Ba đầu sáu tay của hắn, trong đó một cánh tay hắn vươn ra trực tiếp túm lấy cánh tay Naruto. Một tay khác biến thành vũ khí sắc nhọn muốn đâm vào bụng naruto.

Phanh! Thân thể Atula nhảy lùi về phía sau. Hắn đề phòng nhìn về phía thân thể Naruto đang được bao bọc trong lớp xương màu vàng. Vũ khí hắn chỉ để lại một chút vết rạn nhỏ trên bộ xương đó. Đối mặt với hai thanh kiếm kia, Atula đạo không thể không tránh né được.

Oanh, oanh... Hai thanh kiếm khổng lồ trực tiếp vươn ra chém về phía đám người Pain. Tiếng nổ vang lên liên tiếp khiến cho đất đá tung toé khắp nơi.

Người thanh niên lập tức bay lên không trung, bàn tay vươn ra hướng về phía Naruto. Ngay sau đó một cảm giác khủng bố xuất hiện bao phủ Naruto. Dưới ánh sáng mờ mờ, Naruto cảm nhận được mình bị che khuất. Một tảng đá khổng lồ là một thiên thạch oanh kích lên người Naruto. Đám người này vẫn vây công Naruto không có ý định để Naruto chạy trốn. Trong lòng Naruto kinh hãi hô: “Chẳng lẽ đám người này muốn đồng ụ vụ tạt!”

Không biết lúc nào thiếu nữ đã cùng đi với người thanh niên. Chỉ thấy nàng hai tay kết ấn sau đó đặt xuống phía dưới. Một thuật thức lan tràn trong không khí. Nó có hình dáng đường tròn màu đen lấy lòng bàn tay thiếu nữ làm trung tâm cùng với một đám thuật thức màu đen.

Bùm, bùm... Con mắt Naruto tròn tròn khi thấy được đám người đang vây công mình lập tức hoá thành khói trắng biến mất. Chỉ còn lại hắn bơ vơ đối mặt với viên thiên thạch nhân tạo khổng lồ này. Ở trên đó, thông qua năng lực Byaku-Sharingan Naruto có thể thấy được một đám người bị nhốt vào trong quả cầu đất. Trong đó có Yuuki Haku, Momochi Zabuzza, Mizukage đệ nhị cùng vài người khác...

Ầm, ầm... quả thiên thạch nhân tạo khổng lồ đâm vào hòn đảo tạo ra một địa chấn khủng bố. Cả hòn đảo rung chuyển vì đòn tấn công phủ đầu này. Nước biển cũng theo đó chấn động tạo ra từng cơn sóng lớn khủng khiếp.

Năm người có Rinnegan đứng cùng với nhau ở khoảng cách không xa nhìn về phía quả cầu đất khổng lồ này. Đôi mắt bọn họ nheo lại nhìn về phía viên thiên thạch trầm nghĩ: “Giải quyết cửu vĩ rồi sao?” Đáng tiếc mọi việc không như đám người nghĩ.

Thân thể Naruto từ phía dưới mặt đất trời lên, về mặt hắn mang theo dữ tợn và âm trầm nhìn về phía năm người còn lại. Họ cũng thấy được đôi mắt cháy máu của Naruto. Từ trong đôi mắt Naruto, hai hàng huyết lệ chảy xuống dưới trông vô cùng dữ tợn.

“Đầu hàng đi, cửu vĩ!” Người thanh niên cầm đầu vẫn dùng giọng nói cao ngạo nói chuyện với Naruto: “Người không có cách nào trốn thoát được đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 155: Chiến đến cùng

“Vây chưa chắc!?” Đôi mắt truyền tới đau đớn làm cho khuôn mặt Naruto trở nên dữ tợn. Bàn tay hắn đưa lên che mắt, từng giọt huyết lệ theo mí mắt chảy xuống phía dưới. Những hoa văn màu đen trên cơ thể hắn lại một lần nữa lan tràn. Huyết dịch trong cơ thể hắn bắt đầu sôi trào, sau lưng mọc ra hai cánh thịt và thân hình biến thành giống như ác quỷ.

“Hừ...” Pain lập tức hừ lạnh một tiếng. Bàn tay hắn lần nữa đưa lên, miệng hắn quát nhẹ: “Vạn Tượng Thiên Dẫn!”

Một cú hấp lực cực mạnh lại xuất hiện. Theo sau đó thân thể Naruto trực tiếp bị hút mạnh về phía Pain. Hiện giờ đôi mắt Naruto truyền tới từng trận đau nhức, hắn muốn tiếp tục sử dụng Susanoo là không thể nào. Thế nhưng Naruto phản ứng cực nhanh, hai bàn tay đưa lên. Ánh sáng màu xanh dọc theo cánh tay xuất hiện và hình thành một lưỡi dao chakra. Theo sau, hai tay múa may chém ra liên hồi.

Vụt, vụt... Âm thanh vang lên khi mà những thanh chakra nhận phá không rời đi. Bởi vì lực hút của Thiên Đạo Pain mà chúng cũng trực tiếp bay về phía hắn. Uy lực mặc dù không được quá mạnh nhưng bù lại số lượng cực lớn đủ để thay thế việc này.

“Thần La Thiên Chinh!” Giọng nói người thanh niên tóc cam mắt vòng vòng lại vang lên một lần nữa. Một lực đẩy khủng bố xuất hiện đánh thẳng vào đám chakra nhận và tác dụng mạnh lên trên người Naruto. Chakra nhận bị lực đẩy khủng bố đánh tan thành từng mảnh nhỏ theo không khí tiêu tán. Riêng phần Naruto thì hắn cảm nhận được cả người như bị một cái búa tạ nện thẳng vào ngực. Thân thể bị đè nén đánh bay, miệng theo đó trực tiếp hở ra một ngụm máu.

Oành! Thân thể Naruto va đập mạnh lên một mặt đất đá hơi nhô lên tạo ra một âm thanh vang dội. Bụi mù bắn tung toé tán ra. Khi mà Naruto chưa kịp hồi thần thì Atula đạo đã vác súng, đôi tay đưa ra kèm theo đó là một lòng súng lớn. Lòng súng phát ra ánh sáng chói lòa nhằm thẳng vào đám bụi.

Phanh! Theo một tia sáng loé lên, chùm sáng giống như một tia laser khủng bố sáng chói mang theo uy lực huỷ diệt cực mạnh bắn đi. Nó đánh xuyên đám bụi mù đồng thời cày trên mặt đất khiến cho mặt đất bắn lên từng đợt đá vụn và khói mù.

Roạt! Đột nhiên phía dưới mặt đất nơi mà Pain đang đứng một cánh tay trực tiếp vọt lên tóm lấy cánh chân Pain đem thân thể hắn lôi xuống phía dưới. Khi mà Pain chưa thể lần nữa sử dụng nhẫn thuật của hắn thì Naruto đã chớp lấy thời cơ. Một mộc phân thân từ ở dưới mặt đất trực tiếp vươn tay lên đem Pain kéo xuống phía dưới mặt đất.

“Xi, xi...” Âm thanh búa nổ bốc cháy trong lòng đất vang lên. Ở trên mặt đất nơi vài kẻ nứt vang lên xuất hiện vài đợt khói nhẹ. Thân thể Pain lúc này trực tiếp bị trôn trong lòng đất, hắn chỉ để thừa cái đầu hiện lên bên ngoài.

Oanh, oanh, oanh... Vụ nổ trong lòng đất vang lên. Vụ nổ lập tức nổ ra ngay trong tích tắc. Nó làm cho Pain chưa kịp sử dụng nhẫn thuật thì đã bị vụ nổ khủng bố bao trùm. Vì vụ nổ ở trong lòng đất nên lực phá hoại nó đối với Pain lại tăng thêm một lượt.

Vụ nổ đình tai nhức óc kèm theo đó là một đám đất bị thổi lên tung toé. Khói mù tán ra khắp nơi. Thân thể người thanh niên cũng bị nổ bay ra khỏi mặt đất. Thân xác cũng theo đó bị nát thành từng mảnh vụn. Cảnh tượng trông vô cùng ghê rợn, máu cùng với xương vụn vẩy ra khắp nơi.

“Tiên Thuật Mộc Động: Hoa Giới Giáng Đản!” Âm thanh nhẹ nhàng từ trong đám khói tán ra. Mặt đất âm ỉ rung động. Những đám dây leo thô to từ trong mặt đất bắt đầu mọc lên. Chúng mang theo nụ hoa màu hồng giống như một bông sen cuộn tới. Chúng điên cuồng phóng về phía đám người Pain đang ở phía trước.

Phù, phù... Cánh hoa theo đó mở ra, một đám khí thể màu vàng trực tiếp phun ra bên ngoài. Chúng tán mát ra khắp nơi trong không khí. Mùi hương hoa thơm ngát nhưng mang theo độc được khủng bố làm cho người sợ hãi.

Đoàn người kia cũng chỉ còn có bốn người sống sót. Tên đầu trọc lập tức vươn cánh tay mạnh mẽ của mình, thiếu nữ nhỏ con lập tức nhảy lên tay của hắn. Lực lượng khủng bố của cánh tay làm cho cánh tay hắn giống như một đòn bẩy khủng bố. Một lực đẩy mạnh mẽ đem thiếu nữ ném bay lên không trung.

Đám dây leo khủng bố bắt đầu cuốn lấy thân thể những tên Pain còn lại trong khu vực mộc động tấn công. Nhân việc tên đầu trọc phản ứng không kịp khi đem thiếu nữ đẩy bắn lên trời cao, những dây leo lập tức điên cuồng tấn công về phía hắn. Thân thể hắn lập tức bị đám dây leo xò xuyên qua khắp nơi.

Tên nam nhân cao gầy thì bảo vệ tên nam nhân trung tuổi đang xách theo thi thể thanh niên. Bộ dạng hắn thập phần chật vật. Người nam nhân cao gầy múa trong tay thanh côn bóng màu đen làm thành vũ khí đem cây cối đánh nát. Đáng tiếc đối với cây cối này hắn hoàn toàn chém đi không hết, sinh sôi vô cùng.

Rắc, rắc... Đáng tiếc hắn cũng không chống cự được bao lâu thì thân thể hắn cũng bị dây leo khổng lồ cuốn lấy. Nó cuốn chặt phá nát thân thể hắn từng mảnh. Sau đó đám dây leo ồ ạt tiến công về phía tên nam nhân trung tuổi đang vác xác người thanh niên. Khi mà thân thể hắn vừa bị đám dây leo cuốn lấy thì dị biến xảy ra.

Bùm! Một trận khói nổ ra, thân thể nam nhân trung tuổi kèm theo xác người thanh niên kia trực tiếp hoá thành khói trắng biến mất.

“Thuật thông linh hay nghịch thông linh sao? Đáng chết!” Naruto thở ra hồng hộc, cả người hắn vã cả mồ hôi. Trên bụng hắn huyết nhục mơ hồ nhưng

đang liền lại với khả năng đáng kinh ngạc. Sau vài giây thì huyết nhục trên bụng đã hoàn mỹ trắng không tí vết. Tuy nhiên Naruto cũng theo đó quy một chân xuống thờ ra hồng hộc, khuôn mặt mang theo sợ hãi hiếm thấy.

Bùm! Theo một trận khói nổ ra, bên cạnh thiếu nữ xuất hiện người nam nhân trung tuổi. Bọn họ đứng cách rừng cây hoa khá xa. Đám khói màu vàng đang lan toả cũng cánh họ mấy chục mét. Thiếu nữ neho lại lầm bầm: “Nhân Đạo, Atula Đạo cũng bị phá huỷ sao? Giờ chỉ còn Súc Sinh Đạo và Địa Ngục Đạo!”

Người nam nhân trung tuổi lập tức đem thân xác rách nát của người thanh niên ném xuống. Hai tay hắn nhanh chóng đưa lên kết ấn. Một ngọn lửa màu u tối xuất hiện bên cạnh xác người thanh niên sau đó một cái đầu diêm vương mọc lên. Nó há cái miệng khổng lồ đem người xác người thanh niên thu vào trong đó.

“Roap, roap...” Âm thanh giống như nhấm nuốt vang lên. Chỉ thấy cái miệng khổng lồ của Diêm Vương liên tục chuyển động như nhai nghiền nát thanh niên. Tiếng động này thực sự làm người khác có cảm giác rợn cả tóc gáy.

“Chúng ta cần nhanh hơn trước khi jinchuriki cừu vĩ đuổi lại đây!” Nam nhân trung tuổi tự lầm bầm. Hắn cũng không nhìn qua người thiếu nữ trong khi nói chuyện mà đang quán sát về phía cái đầu diêm vương khổng lồ. Không bao lâu, cái đầu diêm vương mơ ra, một người thanh niên bước ra khỏi miệng diêm vương mà hoàn hảo đứng ở nơi đó.

Tất cả cảnh này đập vào đôi mắt Byaku-Sharingan của Naruto. Về mặt Naruto bàng hoàng nhìn về phía cảnh này. Hắn thấy được người thanh niên đã chết lại một lần nữa khôi phục. Mặt Naruto lại trở nên âm trầm “Là năng lực của Rinnegan sao? Những tên này e rằng không phải là người sống mà giống như những con rối thì hơn!”

“Tiên Pháp Mộc Độn: Mộc Nhân Thuật!” Naruto khẽ lầm bầm một tiếng. Hai tay hắn chập vào nhau và theo đó từ phía dưới chân hắn mọc ra một một khúc gỗ lớn dần. Khúc gỗ nhanh chóng hoá thành một thân hình giống như người và có mặt quỷ với hai hàm răng lớn. Sau lưng nó có một cái đuôi là một con mộc long đang cuốn trên vai mộc nhân.

Ầm, ầm, ầm... Mỗi bước đi mộc nhân đều làm cho đất rung núi chuyển. Hắn chỉ chạy được chưa đến chục bước đã đuổi theo đám người Pain rồi. Lúc này đám người Pain thấy được Naruto mang theo mộc nhân chạy đến thì lập tức quát lên: “tàn ra!”

Ngay lập tức Naruto tung ra một cú đấm về đám người Pain. Tuy nhiên đám người này ngay lập tức tản ra làm cho Naruto tấn công hụt. Cú đấm va đập vào mặt đất phát ra âm thanh vang dội: “Oanh!” Đá vụn bắn tung toé. Đám người Pain có chút chật vật khi tránh né đòn tấn công này.

“Tiên Pháp Mộc Độn: Mộc Long Thuật!” Naruto thầm quát trong lòng một tiếng. Một con mộc long từ mặt đất tấn công về phía người thanh niên. Nó há cái miệng lớn trực tiếp cắn người thanh niên một cái. Hai con mộc long khác trực tiếp tấn công về phía hai người còn lại.

“Thần La Thiên Chính!” người thanh niên ngay lập tức đưa tay lên sử dụng nhẫn thuật. Một sức mạnh đánh mạnh lên người mộc long đem cả người mộc long đánh bay. Nhiều chỗ trên mộc long còn bị sức đẩy đánh nát thành từng miếng vụn gỗ nhỏ nhỏ bay ra. Không giống người thanh niên đánh bật mộc long, hai người lập tức phải trật vật tránh né.

Đáng tiếc đây chính là kế hoạch dương đông kích tây của Naruto. Naruto lập tức điều khiển mộc nhân chắn trước tập kích người thanh niên. Đồng thời hắn dùng mộc long cùng mộc nhân che chắn tầm nhìn người thanh niên cùng thiếu nữ. Ngay sau đó bàn tay hắn kết ấn sử dụng ra mộc độn lần nữa. Lần này phía dưới mặt đất xuất hiện một cánh tay khổng lồ trực tiếp vươn ra chụp thẳng về phía người nam nhân trung tuổi.

Phanh! Người nam nhân trung tuổi không phòng bị kịp thời trực tiếp bị một bàn tay bằng gỗ khổng lồ quát bay.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Hồi kết!

Ầm... Thân thể nam nhân trung tuổi bắn mạnh xuống phía dưới mặt đất giống như một viên đạn. Cả người hắn vỡ nát, máu đỏ tươi phun phát ra ngoài. Uy lực bàn tay khổng lồ thực quá khủng bố. Chỉ một cú vỗ có thể dễ dàng đập vỡ thân thể người nam nhân trung tuổi kia.

“Vù, vù...” Sau lưng Naruto mọc lên hai cánh tay trong suốt màu vàng. Hai cánh tay này nhỏ hơn có màu hơi khác so với Susanoo mà Naruto sử dụng một chút. Âm thanh vang lên khi mà hai quả cầu màu xanh lam xoay tròn trong hai cánh tay này. Bốn cánh mang theo tiếng rít gió khủng bố.

“Thuật thông linh!” Thiếu nữ tóc cam có Rinnegan lập tức kết ấn, bàn tay nàng đặt lên trên không khí. Bùm! Một trận khói nổ vang lên, khi khói tản ra một con chim mỏ nhọn xuất hiện phía dưới lòng bàn chân thiếu nữ. Nàng lập tức nhảy lên lưng chim ý đồ dùng chim khổng lồ chạy trốn. Một con rồng gỗ đuổi theo nàng không ngừng nghỉ. Đột nhiên đôi mắt nàng kinh hãi xoay đầu về sau nhìn lại.

Vù, vù... Hai quả cầu gió bay theo hai đường cong xinh đẹp tấn công về phía thiếu nữ. Chúng cắt gió phá không đánh thẳng về phía con chim khổng lồ. Chúng va đập vào thân thể con chim khổng lồ phát ra âm thanh vang dội.

Oanh, oanh... Hai quả cầu gió khổng lồ lập tức mở rộng kích thước và liên tục quay tròn. Ngay cả những thân cây to khổng lồ cũng bị hai quả cầu gió dễ dàng cắt nát thành từng mảnh vụn nhỏ. Hai lỗ xoáy tròn mở rộng bao phủ thẳng lấy con chim cùng thiếu nữ. Thiếu nữ và con chim ở nơi vị trí giao nhau của hai con lỗ khiến cho thân thể họ bị xé nát theo hai hướng khác nhau. Tiếng ca sát vang lên vang dội.

“Thân La Thiên Chinh!” Người thanh niên lại đẩy bay đòn tấn công của mộc nhân thuật. Tuy nhiên hắn cũng nhận thấy được Súc Sinh Đạo đã tử vong. Bản thân hắn rơi vào trạng hợp hết sức khó khăn. Đôi mắt của hắn trở nên âm trầm vô cùng. Đôi Rinnegan lộ ra ánh sáng vô cùng nguy hiểm.

“Tiên Pháp Mộc Độn: Hải Sâm Lâm!” Naruto cười nhạo mở miệng nói: “Pain... hiện giờ chỉ còn mình ngươi mà thôi! Ngươi không trốn thoát được đâu. Lần này, ngươi chết chắc rồi!” Theo sau đó một đám dây leo điên cuồng bỏ hướng người thanh niên tốc cam với tốc độ nhanh chóng. Chúng giống như một bầy rắn hung mãnh lao về phía người thanh niên.

“Hừ...” Người thanh niên khế hừ một tiếng. Hắn liên tục nhảy lui về phía sau tránh thoát đòn tấn công của Naruto. Tuy nhiên cây cối có mặt khắp mọi nơi che kín mọi đường đi của hắn. Đôi mắt hắn ngay lập tức ánh lên nét nguy hiểm. Bàn chân dẫm mạnh lên trên mặt đất, thân thể phóng lên không trung.

“Hừ...” Naruto hơi cắn răng một cái. Đôi mắt híp lại mang theo nguy hiểm. Giọng nói cũng theo đó trở nên vô cùng nguy hiểm: “Ngươi nghĩ chạy lên trên đó trốn thoát được sao?”

Đứng ở trên không trung nhìn về phía mộc nhân khổng lồ ở phía dưới chân mình, hai tay người thanh niên đưa lên trời cao. Ánh mắt hắn cũng theo đó trở nên ngưng trọng nhìn xuống phía dưới. Bàn tay hắn đưa xuống phía dưới, miệng gầm nhẹ một tiếng: “Siêu thân la thiên chinh!”

Một lực đẩy khủng bố tác dụng lên mộc nhân, Naruto cũng cảm giác được không ổn vì thông qua Byaku-Sharingan hắn thấy được người thanh niên điên cuồng điều động chakra trong cơ thể mình. Hắn ngay lập tức sử dụng ra nhẫn thuật mộc độn: “Tiên Pháp Mộc Độn: Bảng Bài Thuật!”. Một mặt quỷ nổi lên trên đầu mộc nhân và bao phủ che chắn lấy cơ thể Naruto.

Ầm, ầm... sức đẩy khủng khiếp làm cho cả hòn đảo phát ra một tiếng vang dữ dội. Thân hình khổng lồ của mộc nhân cũng bị đẩy mạnh mẽ đến mức hai chân nó bị lún xuống dưới đất. Bàn tay nó che đòn tấn công người thanh niên cũng bắt xuất hiện những vết rách trên cánh tay.

Ầm! Thân thể mộc nhân không chống cự được lực đẩy lập tức bị đẩy ngã xuống mặt đất. Chưa dừng lại ở đó, lực đẩy còn mạnh đến mức đem cả thân thể mộc nhân ấn nún xuống phía dưới mặt đất. Trên thân thể mộc nhân xuất hiện từng vết rách nát vì sức đẩy khủng khiếp này.

Ầm, ầm... Sức đẩy lan tràn nhanh chóng, nó lan tràn đến gần một nửa hòn đảo đem cây cối xung quanh đập nát nghiền nhỏ giống như đập vỡ đậu hũ. Sức mạnh nghiền áp giống như núi lớn đè ép. Không có bất cứ sự kháng cự nào chống lại được lực đẩy khủng bố này.

Rắc, rắc... Ngay ở trong bảng bài thuật, Naruto vẫn nghe được âm thanh rắc rắc phát ra do gỗ bị nứt gãy. Ngay cả thân thể hắn bên trong bảng bài thuật cũng bị lực lượng áp lực làm cho kinh hãi. Bảng bài thuật cũng xuất hiện những vết nứt. Naruto phải liên tục đem chakra đưa vào mộc độn làm cho nó chữa trị phần mặt quỷ bảo hộ mình. Đôi mắt hắn hơi nheo lại sau đó hơi lầm bầm nói: “Thất bại sao?”

Một mộc phân thân ở gần nơi đó đang lên đi trong đất thì đột nhiên bị lực đẩy từ không trung đánh thẳng vào người. Rõ ràng hắn đã trốn trong lòng đất nhưng không có tránh khỏi. Lực lượng đánh thẳng lên cơ thể hắn làm cho hắn hoá thành một người gỗ. Người gỗ hiện lộ trên mặt đất và bị lực đẩy lan tràn đẩy phát ra từng tiếng nứt vỡ. Cánh tay gỗ bị gãy vỡ rơi thẳng trên mặt đất.

Lúc này, ở trong một thân cây rỗng khổng lồ. Người thiếu nữ tóc lam trên đầu có bông hoa giấy đang đứng cạnh một cái máy lớn. Cái máy có bốn cái chân và một cái thùng ở giữa. Nằm trong chiếc thùng ấy là một người nam nhân tóc đỏ gầy gò xanh xao. Sau lưng hắn cắm chằng chịt những thanh sắt màu đen. Không chỉ như vậy có sáu dây dài màu đen nối với cánh tay của hắn. Thân thể hắn gầy đến nỗi nhìn thấy được xương và hiện ra, khuôn mặt hốc hác và đôi mắt Rinnegan lộ ra ánh sáng kiên định.

Miệng hắn phát ra âm thanh nhỏ nhỏ: “Một chút nữa thôi hoà bình sẽ được lập lại! Dùng nỗi đau để tạo ra hoà bình, dùng hoà bình để chấm dứt nỗi hận thù. Đó là ước nguyện lớn nhất của ta. Thế nên ta tuyệt đối sẽ không thể thua! Khụ, khụ, khụ...”

Người thiếu nữ khế liếc mắt nhìn về phía nam nhân, trên trán nàng chảy ra từng giọt mồ hôi, khuôn mặt mang theo sự lo lắng không có cách nào che giấu: “Anh đã dùng quá nhiều chakra rồi!”

“Tôi có thể thấy hoà bình ngay trước mắt!” Người nam nhân mở ra đôi mắt Rinnegan với thái độ cực kỳ kiên định. Tín niệm hắn sẽ không bao giờ bị phá huỷ, hắn sẽ tiến tới cho dù có phải chết đi nữa. Hắn mở miệng nói chuyện: “Tôi nhất định phải đánh bại cửu vĩ. Chỉ có như vậy, thế giới này mới chân chính đạt được hoà bình.” Đôi mắt hắn lại mở to hết cỡ lần nữa: “Vẫn không thể làm gì được hắn sao?”

Cạch! Mặt quỷ mở ra, Naruto đứng ở nơi đó và hơi thờ hơi dốc một chút. Ánh mắt hắn cũng mang theo kỳ quái nhìn về phía Pain. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ đến Pain lại có lượng chakra khủng khiếp đến như vậy gần như vĩ thú vậy. Bản thân Pain dùng mãi giống như không bao giờ cạn hết chakra vậy. Khoé miệng Naruto theo đó hơi giật giật, hắn thực sự đã hung ác với chính bản thân mình.

“Tiên Pháp Mộc Độn: Thiên Thủ Quan Âm!” Giọng Naruto lập tức quát lên. Theo sau đó mặt đất trở nên vô cùng rung động. Một phật tượng khổng lồ lập tức nhô lên khỏi mặt đất. Thân xác này to như một ngọn núi khổng lồ. Cả hòn đảo cũng khó lòng mà chứa được thân thể khổng lồ này.

“Chưa đủ đâu!” Naruto nghiêng răng nghiêng lời quát lên: “Pain, hôm nay ngươi nằm đây sẽ là ngươi! Trang giáo Susanoo...” Hai mắt Naruto theo đó điên cuồng chuyển động. Một bộ áo giáp màu vàng bắt đầu phủ lên tượng phật. Dần dần tượng phật hoá thành màu vàng và trở nên rực rỡ hẳn lên. Nó lúc này trông cực kỳ thần thánh và trang nghiêm.

Hiện tại, Pain cũng đã hành động. Bàn tay hắn chạm lại với nhau sau đó hé mở ra. Một quả cầu màu đen lập tức bay lên không trung. Giọng nói mang

theo cực kỳ kiên định, bất di bất dịch, uy lực thực sự khủng bố. Pain tin tưởng chiêu này hẳn có thể đối kháng được với phật tượng khổng lồ này.

“Địa bộc thiên tinh!” Người thanh niên gầy gò khẽ nói lầm bầm. Trên trán hắn cũng chảy ra từng giọt mồ hôi. Hơi thở cũng trở nên gấp gáp vô cùng.

“Đừng có quá!” Thiếu nữ vịn tay lên thành cái máy, vẻ mặt sốt sắng nói: “Cơ thể anh...”

“Yên lặng nào Konan...” Giọng nói người thanh niên phản đối: “Tôi cần phải tập trung...”

“Ầm, ầm...” Mặt đất bắt đầu rung động lần nữa. Một đám đất đá phá không bay lên trời tụ tập vào trong quả cầu màu đen. Thân hình khổng lồ của phật tượng cũng hơi bị kéo rê về phía trước. Không được bao lâu thì quả cầu đen đã biến thành một viên đá to tướng và nó vẫn tiếp tục hút những thứ xung quanh.

“Đây là... chiêu thức đem đám người Zabuzas nhốt lại!” Giọng nói Naruto mang theo vẻ âm trầm và tức giận. Hắn lập tức gầm lên một tiếng lớn: “Aaa...” Đôi mắt mang theo tia máu đỏ tươi. Cả phật tượng phóng về phía trước. Hàng trăm hàng nghìn cánh tay đâm về phía quả cầu đất khổng lồ đang treo trên không trung.

Bạn đang đọc truyện *Đạo Chu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.